हिन्दी कन्नड कोष

ಹಿಂದೀ ಕನ್ನಡ ಕೋಶ್

प्रकाशक

दक्षिण भारत हिन्दुस्तानी प्रचार सभा,

मद्रास

DONATED TO
TTD CENTRAL LIBRARY

प्रकाशक की ओर से

हिन्दी कन्नड़ कोष का यह परिवर्धित संस्करण प्रस्तुत करते हुए हमें बड़ी प्रसन्नता होती है। हमने इस कोष में उन सभी शब्दों का संग्रह करने का प्रयत्न किया है जो आम तौर पर वर्तमान खड़ी बोली में प्रयुक्त होते हैं। उर्दू में आनेवाले शब्दों का भी समावेश किया गया है।

पिछले महायुद्ध के बाद और रेड़ियो के द्वारा जब से हिन्दी का प्रचार शुरू हुआ तब से राष्ट्रभाषा की शब्दावली में भी वृद्धि हो गयी है। जहाँ तक हो सका हमने इन नये शब्दों का भी संग्रह किया है।

इस कोष का संपादन-कार्य कर्नाटक प्रान्तीय हिन्दी प्रचार सभा के मंत्री श्री पं. सिद्धनाथ पंत ने कई बरस के पहले किया था। अब इस नये संस्करण की छपाई शुरू करने के पहले फिर एक बार श्री पंतजी ने तथा साहित्य विभाग के व्यवस्थापक श्री पी. वेंकटाचल शर्मा ने आवश्यक संशोधन किया। एक और विशेषता इस संस्करण की यह है कि इसमें भारतीय विधान में प्रयुक्त पारिभाषिक शब्दावली अंग्रेजी अर्थ के साथ परिशिष्ट में दी गयी है। हमारा विश्वास है कि यह परिवर्धित संस्करण पहले की अपेक्षा अधिक उपयोगी सिद्ध होगा।

10-5-'50

प्रकाशक

कृतज्ञता

इस कोष में करीब २१ हज़ार शब्द हैं। शब्द-चयन में निम्नलिखित कोषों से सहायता ली गयी है। इनके प्रकाशकों के हम आभारी हैं।

हिन्दी शब्द सागर	काशी नागरी प्रचारिणी सभा द्वारा प्रकाशित
भार्गव आदर्श हिन्दी कोष	(पी. एन. भार्गव, बनारस)
संक्षिप्त हिन्दी शब्द सागर	(नया संस्करण)
प्रान्तीय भाषा के कोष	(सभा द्वारा प्रकाशित)
हिन्दी उर्दू कोष	(श्री रामचन्द्र वर्मा)
विधान शब्दावली	(भारत सरकार द्वारा प्रकाशित)
प्रामाणिक हिन्दी कोष	(श्री रामचन्द्र वर्मा)
भाषा शब्द कोष	(रामनारायन लाल)

संकेत-सूची

पु०	
स्त्री०	स्त्रीलिंग
क्रि०	क्रिया विशेषण
वि०	विशेषण
स०	सकर्मक क्रिया
अ०	अकर्मक क्रिया
अव्य०	अव्यय
सर्व०	सर्वनाम
प्रत्य०	प्रत्यय

हिन्दी कन्नड़ कोष

अंक, पुं० ಗುರುತು; ಸಂಖ್ಯೆ; ನಾಟಕದ ಅಂಕ; ಬರಹ; ಸೊಂಟ.

अंकटा, पुं० ಕಲ್ಲಿನಚೂರು; ಹರಳು.

अंकड़ी, स्त्री० ಕೊಕ್ಕೆ; ದೋಟಿ ಗೋಲು; ಬಳ್ಳಿ.

अंकन, पुं० ಗುರುತುಹಾಕುವುದು.

अंकपाली, स्त्री० ದಾದಿ; ತೊತ್ತು.

अंकमाल, पुं० ಆಲಿಂಗನ; ಭೆಟ್ಟಿ.

अंकरा, पुं० ಜೊಂಡುಹುಲ್ಲು; ಕಳೆ.

अंकरोरी, स्त्री० ಹೆಂಚಿನಚೂರು.

अंकवार, स्त्री० ವಕ್ಷಸ್ಥಳ; ಮಡಿಲು.

अंकाई, स्त्री० ಅಂದಾಜು; ಕಂದಾಯ.

अंकाना, स० ಬೆಲೆಕಟ್ಟಿಸು.

अंकुड़ा, पुं०
अंकुड़ी, स्त्री० } ಡೊಂಕು ಸಲಾಕೆ; ತಕ್ಕಡಿಯಮುಳ್ಳು.

अंकुर, पुं० ಮೊಳಕೆ; ಚಿಗುರು.

अंकुरना, अ० ಮೊಳಕೆ ಬರು.

अंखमीचनी, स्त्री० दे० आँखमिचौली.

अंखुआ, पुं० दे० अंकुर.

अंग, पुं० ದೇಹ; ಅವಯವ; ಭಾ।

अंगड़-खंगड़, वि० ಬೀಕಲು; ಒಡೆದ.

अंगभंगी, स्त्री० ಸ್ತ್ರೀಯ ಹಾವಭಾವ; ಅಂಗ ಚೇಷ್ಟೆಗಳು.

अंगड़ाई
अंगराई } स्त्री० ಮೈಮುರಿಯುವಿಕೆ.

अंगरखा, पुं० ಉದ್ದವಾದ ಅಂಗಿ.

अंगराग, पुं० ಮೈಗೆ ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಂದನಾದಿ ವಸ್ತುಗಳು.

अंगरेज़, पुं० ಆಂಗ್ಲದೇಶಸ್ಥ.

अंगरेज़ी, स्त्री० ಆಂಗ್ಲದೇಶದ स्त्री० ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ.

अंगा, पुं० दे० अंगरखा.

अंगार, पुं० ಬೆಂಕಿ; ಕೆಂಡ;—उगलना ಅತಿಕಠೋರ ಮಾತಾಡು; अंगारों पर लोटना ಕೋಪಿಸು; ಅಸೂಯ ಪಡು.

अंगारी, स्त्री० ಕಬ್ಬಿನಸೋಗೆ; ಕಬ್ಬಿನ ತುಂಡು; ಕೆಂಡ.

अंगीठी, स्त्री० ಅಗ್ಗಿಷ್ಟಿಕೆ.

अंगुली, स्त्री० ಬೆರಳು: ಸೊಂಡಲಿನ ತುದಿ.

अंगुश्त, पुं० ಬೆರಳು; ಹೆಬ್ಬೆರಳು.

अंगुश्तनुमाई, स्त्री० ಕಳಂಕ.

अंगुश्तरी, स्त्री० ಉಂಗುರ.

अंगुश्ताना, पुं० ಸೂಜೊತ್ತು; ಉಂಗುರ.

अंगुसी, स्त्री० ನೇಗಿಲಿನ (ರೆಂಟೆಯ) ಕಬ್ಬಿಣದ ತುದಿ, ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನ ಊದುಗೊಳವೆ.

अंगूठा, पुं० ಕೈಯ ಹೆಬ್ಬೆರಳು;—चूमना ಮುಖಸ್ತುತಿಮಾಡು;—दिखाना ಅಲ್ಲಗಳೆ.

अंगूठी, स्त्री० ಉಂಗುರ.

अंगूर, पु० ದ್ರಾಕ್ಷೆ; ಗಾಯವು ಮಾಯುವಾಗ ಕಾಣಿಸುವ ಕೆಂಪು.

अंगेजना, स० ಸಹಿಸು; ಸ್ವೀಕರಿಸು.

अंगोछना, अ० ಒದ್ದೆಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮೈ ಒರೆಸು.

अंगोछा, पु० ಅಂಗವಸ್ತ್ರ; ಉತ್ತರೀಯ.

अंगोरा, पु० ಸೊಳ್ಳೆ; ಗುಂಗಾಡು.

अंवड़ा, पु० ಕಾಲುಂಗುರ.

अंचिया, स्त्री० ಜರಡಿ: ಸಾರಣಿಗೆ.

अंचल } पु० ಸೀರೆಯ ಸೆರಗು;
अंचरा } ಅಂಚು;—बाँधना ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡು.

अंजर-पंजर, पु० ಅಸ್ಥಿಪಂಜರ; ಪಕ್ಕೆಲಬು.

अंजाम, पु० ಕೊನೆ; ಪರಿಣಾಮ.

अंजीर, पु० ಅಂಜೂರದ ಹಣ್ಣು.

अंजुमन, स्त्री० ಸಭೆ; ಪರಿಷತ್ತು.

अंजोर, पु० ಬೆಳಕು.

अंझा, पु० ರಜ: ಅನಧ್ಯಯನ.

अंटना, अ० ತುಂಬು: ಸಾಕಾಗು.

अंटा, पु० ದಪ್ಪನಾದ ಉಂಡೆ; ಕವಡೆ.

अंटा-गुड़गुड़, वि० ಮೈಮರೆತ.

अंटिया, स्त्री० ಹುಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಸಿಂಡಿ.

अंटी, स्त्री० ಬೆರಳುಸಂದು: ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸುತ್ತುವ ಧೋತರದ ತುದಿ.

अंटौतल, पु० ಗಾಣದೆತ್ತು ಅಥವಾ ಕುದುರೆಯ ಕಣ್ಣು ಕಪಡಿ.

अंठई, स्त्री० ಉಣ್ಣೆ; ತೊಣಚಿ.

अंठी, स्त्री० ಬೀಜ; ಕರಣೆ.

अंडबंड, स्त्री० ತಲೆಹರಟೆ, ಅಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಲಾಪ; ಬೊಗಳಿಕೆ.

अंडस, स्त्री० ಸಂಕಟ; ಅನಾನುಕೂಲತೆ.

अंडा पु० ಮೊಟ್ಟೆ; ತತ್ತಿ; ಪಿಂಡ.

अंडी, स्त्री० ಹರಳುಗಿಡ; ನಾರುಬಟ್ಟೆ.

अंडुवा, पु० ಹೋರಿ; ಗೂಳಿ.

अंतड़ी, स्त्री० ಕರುಳು.

अंतरा, पु० ಗಡುವಿನ ಜ್ವರ; ಪಲ್ಲವಿ.

अंतरीप, पु० ದ್ವೀಪ; ಕೊಲ್ಲಿ.

अंतर्गत, वि० ಅಡಕವಾದ.

अंदर, क्रि० ಒಳಗೆ.

अंदरूनी वि० ಒಳಗಣ; ಆಂತರ್ಯದ.

अंदाज़, पु० ರೀತಿ; ಅಂದಾಜು.

अंदाज़न, क्रि० ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ.

अंदाज़ा, पु० ಅಂದಾಜು.

अंदेश, पु० ಆಲೋಚಿಸುವವ.

अंदेशा, पु० ಸಂದೇಹ; ಭಯ.

अंदोह, पु० ಶೋಕ; ಖೇದ; ವ್ಯಾಕುಲತೆ.

अंदोहगी, वि० ದುಃಖಿತ; ಶೋಕಾಕುಲ.

अंधखोपड़ी, स्त्री० ಮೂರ್ಖ; ಮಡ್ಡಿ.

अंधड़, पु० ಬಿರುಗಾಳಿ; ತುಫಾನು.

अंधा, पु० (स्त्री० अंधी) ಕುರುಡ.

अंधाधुंध, स्त्री० ನಿರಂಕುಶ ಪ್ರವೃತ್ತಿ.

अंधार, पु० ಹುಲ್ಲು ಹೊಟ್ಟು ತುಂಬುವ ಚೀಲ.

अंधियाना, अ० (ಕಣ್ಣು) ಮೊಬ್ಬು ಮೊಬ್ಬಾಗುವುದು.
अंधियारा, पु० दे० अंधेरा.
अंधियारी, स्त्री० ಕಣ್ಣುಪಟ್ಟಿ.
अंधेर, पु० ಅತ್ಯಾಚಾರ; ಅಕ್ರಮ.
अंधेर-खाता, पु० ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ.
अंधेरा, पु० ಮಬ್ಬು; ಕತ್ತಲು.
अंधेरिया, स्त्री० ಕಾಳರಾತ್ರಿ, ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷದ ಕತ್ತಲು.
अंधेरी, स्त्री० ಕತ್ತಲೆ; ಕಣ್ಣುಪಟ್ಟಿ; —डालना या देना ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟಿ ಪೀಡಿಸುವುದು.
अंबराई, स्त्री० ಮಾವಿನ ತೋಪು.
अंबाड़ा, स्त्री० ವಾಟೀಕಾಯಿ.
अंबापोली, स्त्री० ಮಾವಿನಹಣ್ಣಿನರಸದ ಒಣಹೋಳಿಗೆ.
अंबार, पु० ಸಮೂಹ; ರಾಶಿ.
अंबार-ख़ाना, पु० ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ.
अंबिया, स्त्री० ಮಾವಿನಮಿಡಿ.
अंसुआना, अ० ಕಂಬನಿದುಂಬು.
अंहड़ा, पु० ತೂಕದ ಕಲ್ಲು; ಕನ್ನ.
अकड़, स्त्री० ದರ್ಪ; ಹಟ.
अकड़ना, अ० ಸೆಟೆಗೊಳ್ಳು; ಹ ತೋರು.
अकड़बाई, स्त्री० ನರಗಳ ಸೆಳೆತ.
अकड़बाज़, वि० ಅಹಂಕಾರಿ.
अकड़बाज़ी, स्त्री० ಸಿಡುಕುತನ.
अकड़ैत, वि० ಜಂಬವುಳ್ಳ.
अकना, अ० ಬೇಸರಪಡು.
अक़ब, स्त्री० ಕೊನೆ; ಹಿಂಬದಿ.
अकबक, स्त्री० ಅಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಲಾಪ.
अकबर, वि० ಮಹಾನ್.
अकबाल, पु० दे० इक़बाल.
अकरकरा, पु० ಪಟಿಕಾರ.
अक़रब, पु० ಚೇಳು; ವೃಶ್ಚಿಕರಾಶಿ.
अकलखुरा, वि० ಸ್ವಾರ್ಥಿ.
अकवन, पु० ಎಕ್ಕದ ಗಿಡ.
अकस, पु० ವೈರ; ಮತ್ಸರ.
अकसर, क्रि० ವಿಶೇಷವಾಗಿ; ಬಹಳ.
अकसीर, स्त्री० ದ್ರಾವಕ; ಸರ್ವರೋಗ ನಿವಾರಿಣಿ.
अकांडतांडव, पु० ಅಸಂಗತ; ಅಡ್ಡಾತಿಡ್ಡಿ.
अकाज, पु० ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸ; ತೊಡಕು.
अकारज, पु० ಕಾರ್ಯಹಾನಿ; ನಷ್ಟ.
अकारथ, वि० ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ.
अकाल, पु० ಕ್ಷಾಮ; ಬರಗಾಲ.
अकाली, पु० ಗುರುನಾನಕರ ಅನುಯಾಯಿ; ಸಿಖ್ಖರಲ್ಲಿಯ ಗುಂಪು.
अकासबेल, स्त्री० ಆಕಾಶಬಳ್ಳಿ.
अक़िरबा, पु० ನೆಂಟ; ಆಪ್ತ.
अक़िलदाढ़, पु० ಹದಿನೆಂಟನೆ ವಯಸ್ಸಾದನಂತರ ಹುಟ್ಟುವ ಹಲ್ಲು.
अक़ीक़, पु० ಮೊಹರಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕೆಂಪುಕಲ್ಲು.
अक़ीक़ा, पु० ಆರುದಿನದ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಮಗುವಿನ ಮುಂಡನ.
अकुलाना, अ० ವ್ಯಾಕುಲಪಡು; ಕಾತರಿಸು.
अकूत, वि० ಅಪರಿಚಿತ; ಅಳೆಯಲಾರದಷ್ಟು; ಅಪರಿಮಿತ.

अक़ूबत, स्त्री० ದಂಡ; ಶಿಕ್ಷೆ.

अकेला, वि० ಏಕಾಕಿ पुं० ಏಕಾಂತ; अकेला-दुकेला ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು.

अक्खड़, वि० ಹಠಸಾಧಕ; ಒರಟ.

अक्खा, पुं० ಕಾಳುಕಡಿ ತುಂಬುವ ಇಮ್ಮಗ್ಗಲು ಚೀಲ; ಹಸಿಬಿ.

अक़्द, पुं० ಮಿಲನ; ವಿವಾಹ; ಮಾರಾಟ; ಕರಾರು.

अक़्दनामा; पुं० ಕರಾರು ಪತ್ರ; ವಿವಾಹ ನಿಶ್ಚಯಪತ್ರ.

अक़्ल, स्त्री० ಬುದ್ಧಿ; ಅರಿವು;—दौड़ाना ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಓಡಿಸುವುದು;—पर पर्दा पड़ जाना ತೋಚದಂತಾಗಿ ಮೂರ್ಖನಾಗುವುದು; —मारी जाना ಮಂಕುತನ ಬರುವುದು;—का दुश्मन ಮೂರ್ಖ.

अक़्लमंद, पुं० ಬುದ್ಧಿವಂತ; ಚತುರ.

अक्षुण्ण, वि० ಪೂರ್ಣವಾದ.

अक्स, पुं० ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ಚಿತ್ರ.

अक्सर, क्रि० ಬಹಳವಾಗಿ.

अक्सी, वि० ಪ್ರತಿಬಿಂಬಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ; अक्सी-तस्वीर ಛಾಯಾ ಚಿತ್ರ.

अक्सीर, वि० ರಸಾಯನ; ಅತ್ಯಂತ ಗುಣಕಾರಿ.

अख़गर, पुं० ಕಿಡಿ.

अखज, वि० ತಿನ್ನಬಾರದ; ಕೆಟ್ಟ.

अखड़ैत, पुं० ಜಟ್ಟಿ; ಮಲ್ಲ.

अखतीज, स्त्री० ಅಕ್ಷಯ ತೃತೀಯಾ.

अख़नी, स्त्री० ಮಾಂಸದ ರಸ.

अख़बार, पुं० ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆ; —नवीस पुं० ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂಪಾದಕ.

अखरना, अ० ಕೆಡುಕೆನಿಸು; ಕಷ್ಟವೆನಿಸು.

अखरोट, पुं० ಅಕ್ರೋಡ ಫಲ.

अख़लाक़, पुं० ಶೀಲ, ರೀತಿನೀತಿ.

अखवान, पुं० ಸಹೋದರ.

अखाड़ा, पुं० ಗರಡೀಮನೆ; ರಂಗಭೂಮಿ.

अखेट, पुं० ಬೇಟೆ.

अखोर, वि० ನಿರ್ದೋಷಿ; ಸಜ್ಜನ.

अखोह, पुं० ಎತ್ತುತಗ್ಗಾದ ಭೂಮಿ.

अखौर, अखौटा, पुं० ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲಿನ ಗೂಟ; ಅಚ್ಚು; ಇರುಸು.

अख्खाह, अव्य० ಅಹಹ; ಓಹೋ!

अख्तर, पुं० ಧ್ರುವತಾರೆ; ಸೂರ್ಯ.

अगटना, अ० ಬೆರೆಯುವುದು; ಕೂಡುವುದು.

अगड़बगड़, वि० ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ. पुं० ಅರಣ್ಯರೋದನ.

अगड़ा, पुं० ಕಣಿಕ; ಸೂಡಿ.

अगमानी, पुं० ನಾಯಕ; ಮುಂದಾಳು.

अगर, अव्य० ರೆ; ಯದಿ;—मगर करना ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡು.

अगरचे, अव्य० ಆದರೂ ಕೂಡ.

अगरबत्ती, स्त्री० ಊದುಬತ್ತಿ.

अग़राज़, स्त्री० ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಕೊರತೆ.

अगरी, स्त्री० ಅಗಣಿ; ಮನಬಂದ ಮಾತು.

अग़लब, क्रि० ಬಹಳಮಾಡಿ.

अग़लबग़ल, क्रि० ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ, ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ.

अगला, वि० ಮುಂದಿನ; ಹಿಂದಿನ.

अगवाई, स्त्री० ಇದಿರುಗೊಳ್ಳೋಣ.

अगवाड़ा, पु० ಮನೆಮುಂಭಾಗ.

अगवान, पु० ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವವ.

अगवानी, स्त्री० ಸ್ವಾಗತ.

अगवारी, पु० ಮೇಣಿಪಾಲು; ಕೋರುಪಾಲು.

अगवासी, स्त्री० ನೇಗಿಲಿನ ಕುಳ.

अगहन, पु० ಮಾರ್ಗಶಿರಮಾಸ.

अगहनी, स्त्री० ಮಾರ್ಗಶಿರಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕೊಯ್ಯುವ ಬೆಳೆ.

अगाऊ, वि० ಮುಂಗಡ.

अगाड़ी, क्रि० ಮುಂದೆ; ಎದುರಿಗೆ पु० ಮುಂಭಾಗ;—मारना ಶತ್ರುಸೇನೆಯನ್ನು ಹಿಂದಟ್ಟು.

अगाड़ू, क्रि० दे० अगाड़ी.

अगार, पु० ಸಮೂಹ क्रि० ಮುಂದೆ.

अगाह, वि० ಅಗಾಧ; ಗಂಭೀರ.

अगिन, स्त्री० ಅಗ್ನಿ.

अगिन-बोट, पु० ಉಗಿಹಡಗು.

अगियार, अगियारी, स्त्री० ಧೂಪಾರತಿ; ಧೂಪಸಾಮಗ್ರಿ.

अगुआ, पु० ಮುಂದಾಳು; ವಿವಾಹ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡುವವ.

अगुआई, स्त्री० ಮುಂದಾಳುತನ.

अगुआना, स० ಮುಂದಾಳು ನಿಯಮಿಸುವುದು.

अगुवा, पु० दे० अगुआ.

अगोरना, स० ಇದಿರುನೋಡು; ದಾರಿಕಾಯು.

अगोरिया, पु० ಹೊಲಕಾಯುವವ.

अग्रसर, वि० ಮುಂದಾಳು.

अघट, वि० ಆಗಲಾರದ; ಕ್ಲಿಷ್ಟ; ಅಸಂಭವ.

अघवाना, स० ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು.

अघाट, पु० ಹಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿ.

अघाना, अ० ಉಂಡು ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು.

अचंभा, पु० ಸೋಜಿಗ; ಆಶ್ಚರ್ಯ.

अचकन, पु० ನಿಲುವಂಗಿ.

अचक्का, पु० ಅರಿವಿಲ್ಲದವ.

अचपली, स्त्री० ಕ್ರೀಡೆ; ವಿನೋದ.

अचरज, पु० ಅಚ್ಚರಿ; ಆಶ್ಚರ್ಯ.

अचवन, पु० ಆಚಮನ; ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸುವಿಕೆ.

अचानक, क्रि० ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ.

अचार, पु० ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ.

अचारी, स्त्री० ಮಾವಿನಕಾಯಿ ಬಾಳಕ.

अचिर, क्रि० ಶೀಘ್ರ; ಬೇಗನೆ.

अचूक, वि० ಗುರಿತಪ್ಪದ.

अचेत, वि० ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲದ.

अच्छ, वि० ಸ್ವಚ್ಛ.

अच्छत, पु० ಕ್ಷತಿಯಿಲ್ಲದ.

अच्छर, पु० ಅಕ್ಷರ.

अच्छा, वि० ಚೆನ್ನಾದ.

अच्छाबिच्छा, वि० ಆರಿಸಿದ.

अच्छाई, स्त्री० } ಒಳ್ಳೆಯತನ.
अच्छापन, पु० }

अछताना-पछताना, अ० ಪದೇ ಪದೇ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಗೊಳ್ಳುವುದು.

अछरौटी, स्त्री० ವರ್ಣಮಾಲೆ.

अछवाना, स० ಸರಿಪಡಿಸು.

अछवानी, स्त्री० ಬಾಣಂತಿ ಔಷಧ.

अछूत, पु० ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ.

अछूता, वि० ಮುಟ್ಟದಿರುವ; ಶುದ್ಧ.

अछेह, वि० ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ; ಅಖಂಡವಾದ.

अज़, प्र० ತೃತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿ; ಇಂದ.

अज़खुद, क्रि० ಸ್ವತಃ ತಾನೇ.

अजगर, पु० ಹೆಬ್ಬಾವು.

अजगरी, स्त्री० ಸುಖಜೀವನ.

अज़ग़ैब, पु० ಪರೋಕ್ಷ.

अज़ग़ैबी, वि० ಗುಪ್ತವಾದ.

अजज़ा, पु० ತುಂಡು; ಭಾಗ.

अज़दहा, पु० दे० अजगर.

अज़दहाम, पु० ಜನಸಂದಣಿ.

अज़दाद, पु० ತಾತಮುತ್ತಾತ.

अजनबी, वि० ಅಪರಿಚಿತ.

अजनास, पु० ದಿನಸಿಗಳು. (जिन्स का बहु०)

अजब, वि० ವಿಚಿತ್ರ; ಅದ್ಭುತ.

अज़बर, क्रि० ಬಾಯಿಂದ; ಕೇವಲ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯಿಂದ.

अज़बस, अ० ಬಹಳ.

अज़मत, स्त्री० ದೊಡ್ಡತನ; ಚಮತ್ಕಾರ; ಮಹತ್ವ.

अजया, स्त्री० ಭಂಗಿ.

अजराम, पु० ಶರೀರಗಳು; ಪಿಂಡ.

अजरूए, क्रि० ಅನುಸಾರವಾಗಿ.

अजल, स्त्री० ಮರಣ; ಸಾವು.

अज़ल, स्त्री० ವಿಶ್ರಾಂತಿ; ಮೂಲ.

अज़ली, वि० ಶಾಶ್ವತವಾದ.

अजस, पु० ಅಪಕೀರ್ತಿ.

अज़हद, क्रि० ಎಲ್ಲೆಮೀರಿ; ಅತ್ಯಂತ.

अज़हर, वि० ಪ್ರಕಟ; ಬಹಿರಂಗ.

अज़ान, स्त्री० ನಮಾಜಿನ ಕೂಗು.

अज़ाब, पु० ದುಃಖ; ದುಷ್ಕರ್ಮ.

अजायबख़ाना, पु० ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ; ಖಾಸ್ ಬಂಗಲೆ.

अजी, अव्य० ಅಯ್ಯಾ! ಸ್ವಾಮೀ!

अज़ीज़, वि० ಪ್ರಿಯ; ಆದರಣೀಯ पु० ಬಂಧು; ಮಿತ್ರ.

अज़ीज़ उल क़द्र, पु० ಸಂಬಂಧಿ; ಸಹೃದಯ.

अज़ीज़दारी, स्त्री० ಬಾಂಧವ್ಯ; ಸಂಬಂಧ.

अजीब, वि० ವಿಚಿತ್ರ; ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ; —ओ गरीब ವಿಸ್ಮಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ.

अज़ीम, वि० ಪೂಜನೀಯ.

अज़ीमुश्शान, वि० ಘನತೆಯುಳ್ಳ ಪಡೆದ.

अज़ीयत, स्त्री० ಅತ್ಯಾಚಾರ; ಪೀಡೆ.

अजूक़ा, पु० ಜೀವನೋಪಾಯ.

अजूबा, वि० ವಿಚಿತ್ರ.

अज़ो, पु० ಭಾಗ; ಹಿಸ್ಸೆ; ಶರೀರದ ಅಂಗ.

अज़्म, पु० ದೃಢನಿಶ್ಚಯ.
अज़्र, पु० ಬಹುಮಾನ.
अटंबर, पु० ರಾಶಿ.
अट, स्त्री० ಪ್ರತಿಬಂಧನ.
अटक, स्त्री० ವಿಘ್ನ; ಸಂಕೋಚ.
अटकना, अ० ತಡೆದುಹೋಗುವುದು.
अटकल, स्त्री० ಅಂದಾಜು;—पच्चू, पु० ಕಪೋಲಕಲ್ಪನೆ; ಊಹೆ.
अटकाना, स० ತಡೆ ಹಾಕುವುದು; ಮೋಸಗೊಳಿಸುವುದು.
अटपट, वि० ಗೂಢ; ವಿಕಟ.
अटब्बर, पु० ಆಡಂಬರ; ಗುಂಪು.
अटवाटी-खटवाटी, स्त्री० ಮಂಚ.
अटा, स्त्री० ಅಟ್ಟ पु० ರಾಶಿ.
अटाटूट, क्रि० ಬಿಲ್‌ಕುಲ್.
अटारी, स्त्री० ಮಾಳಿಗೆ; ಉಪ್ಪರಿಗೆ.
अटाल, पु० ಬುರುಜು; ಗೋಪುರ.
अटूट, वि० ಅಖಂಡ; ಹೇರಳ.
अट्टालिका, स्त्री० ಉಪ್ಪರಿಗೆ.
अट्टी, स्त्री० ದಾರದ ಉಂಡೆ.
अट्ठा, पु० ಎಂಟು ಬಿಂದಿನ ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಎಲೆ.
अठखेली, स्त्री० ವಿನೋದ ಕ್ರೀಡೆ.
अठन्नी, स्त्री० ಎಂಟಾಣೆನಾಣ್ಯ.
अठमासी, स्त्री० ಎಂಟು ಗುಂಡುಮಣಿಗಳ ತೂಕ.
अठलाना, अ० ಒಯ್ಯಾರತೋರು.
अठवना, अ० ನೆಲೆಗೊಳ್ಳು.
अठवांसा, वि० ಎಂಟು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ.
अठवारा, पु० ಒಂದುವಾರ.
अठोतरी, स्त्री० ನೂರೆಂಟು ಮಣಿಗಳ ಜಪಮಾಲೆ.
अडंगा, पु० ವಿಘ್ನ; ಅಡ್ಡಿ; ಎಡರು.
अड़, पु० ಹಟ; ಜಿದ್ದು.
अड़गड़ा, पु० ನಿಲ್ದಾಣ; ದನ ಜಾತ್ರೆ.
अड़चन, स्त्री० ತೊಂದರೆ.
अड़तल, पु० ಆಶ್ರಯ; ನೆಪ.
अड़ना, अ० ಹಟಹಿಡಿಯುವುದು.
अड़ाड़, पु० ದನದಕೊಟ್ಟಿಗೆ; ಹಕ್ಕೆ.
अड़ाना, स० ತಡೆಯುವುದು. पु० ಒತ್ತುಗಂಬ.
अड़ार, पु० ರಾಶಿ; ಸೌದೆ ಅಂಗಡಿ.
अड़ियल, वि० ಮೈಗಳ್ಳ.
अडूसा, पु० ಆಡುಮುಟ್ಟದ ಸೊಪ್ಪು.
अड़ोसपड़ोस, पु० ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ.
अड्डा, पु० ಉಳಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ; ಪಕ್ಷಿಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಮಗ್ಗದ ಕುಳಿ.
अढ़तिया, पु० ದಳ್ಳಾಳಿ.
अढ़ाई, वि० ಎರಡೂವರೆ.
अढ़िया, स्त्री० ಮರಿಗೆ; ಕಲ್ಲುಗಡಿಗೆ.
अत: / अतएव क्रि० ಆದುದರಿಂದಲೇ.
अतर, पु० ಅತ್ತರು, ಪುಷ್ಪಸಾರ;—दान ಪನ್ನೀರುದಾನಿ.
अतरसों, क्रि० ಆಚೆನಾಡದು; ಆಚೆ ಮೊನ್ನೆ.
अत्तफ़ाल, पु० ಮಕ್ಕಳುಮರಿ.

अतलस, स्त्री० ತೆಳುವಾದ ರೇಶ್ಮೆ.

अता, स्त्री० ದಾನ; ಅನುಗ್ರಹ; —नामा ದಾನಪತ್ರ.

अताई, वि० ಪ್ರವೀಣ; ಉಪಾಯ ಚರಿತ.

अतालीक़, पु० ಗುರು; ಶಿಕ್ಷಕ.

अतिब्बा, पु० ವೈದ್ಯ. (तबीब का बहु०)

अतिरिक्त, क्रि० ಹೊರತು.

अतीव, वि० ಹೆಚ್ಚಾಗಿ; ಅಧಿಕ.

अत्तार, पु० ಅತ್ತರುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿ.

अथना, अ० ಮುಳುಗು; ಅಸ್ತವಾಗು.

अथाई, स्त्री० ಪಂಚಾಯತಿ

अथान, पु० ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ.

अथाह, वि० ಹೆಚ್ಚು ಆಳವಾದ; ಅಪಾರ.

अदग, वि० ಪವಿತ್ರ; ನಿಷ್ಕಲಂಕ.

अदद, स्त्री० ಸಂಖ್ಯೆ; ಅಂಕೆ.

अदन, पु० ಸ್ವರ್ಗದ ಉಪವನ.

अदनी, वि० ತುಚ್ಛ; ನೀಚವಾದ.

अदब, पु० ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ; ವಿಧೇಯತೆ.

अदबदाकर, क्रि० ಬಹಳ ಮೋಜಿನಿಂದ.

अदम, पु० ಅಭಾವ; ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; —पैरवी ಅಗತ್ಯವಾದ ಕ್ರಮ ನಡೆಯಿಸದಿರುವಿಕೆ;—हाज़िरी ಗೈರುಹಾಜರು.

अदम्य, वि० ಕುಂದಲಾರದ; ಪ್ರಬಲ.

अदरक, पु० ಹಸಿಶುಂಠಿ.

अदल, पु० ನ್ಯಾಯ;—बदल पु० ಬದಲಾವಣೆ.

अदवान, स्त्री० ಮಂಚದ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹುರಿ.

अदहन, पु० ಎಸರು.

अदा, स्त्री० ಹಾವಭಾವ;—करना ಸಲ್ಲಿಸು.

अदाई, स्त्री० ಸಾಲತೀರಿಸುವಿಕೆ.

अदाबन्दी, स्त्री० ಸಾಲದ ಅವಧಿ.

अदायगी, स्त्री० ಸಾಲ ಸಂದಾಯ (ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ.)

अदालत, स्त्री० ನ್ಯಾಯಾಲಯ.

अदावत, स्त्री० ಹಗೆತನ.

अदाह, स्त्री० ಬೆಡಗು.

अदीब, पु० ಪಂಡಿತ; ಸಾಹಿತಿ.

अदीम, वि० ನಷ್ಟವಾದ; ಶೂನ್ಯ.

अदू, पु० ವೈರಿ; ಶತ್ರು.

अदौरी, स्त्री० ಒಣಗಿಸಿದ ಉದ್ದಿನೊಡೆ; ಸಂಡಿಗೆ.

अद्धा, पु० ಅರ್ಧ.

अद्धी, स्त्री० ಕಾಸಿನ ಅರ್ಧ; ನಾಜೂಕು ಬಟ್ಟೆ.

अध, वि० ಅರ್ಧ अव्य० ಕೆಳಗೆ.

अधकपारी, स्त्री० ಅರೆತಲೆನೋವು.

अधकरी, स्त्री० ಕಂದಾಯದ ಅರ್ಧ ಕಂತು.

अधड़ा, वि० ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ.

अधन्नी, स्त्री० ಅರ್ಧಾಣೆಯ ನಾಣ್ಯ.

अधपई, स्त्री० ಅರೆಪಾವು.

अधसेरा, पु० ಅಚ್ಚೇರಿನ ತೂಕ.

अधिकाना, अ० ವೃದ್ಧಿಹೊಂದು.

अधिकृत, वि० ಅಧಿಕಾರಹೊಂದಿದ.

अधिमास, पुं० ಅಧಿಕಮಾಸ.

अधिया, स्त्री० ಅರ್ಧಪಾಲು.

अधियार, पुं० ಅರ್ಧಪಾಲಿನ ಹಕ್ಕು ದಾರ.

अधियारी, स्त्री० ಅರ್ಧ ಪಾಲುಗಾರನ ಹಕ್ಕು.

अधिष्ठाता, पुं० ನಾಯಕ.

अधीर, वि० ಧೈರ್ಯಹೀನವಾದ.

अधुना, क्रि० ಈಗ; ಸಾಂಪ್ರತ.

अधूरा, वि० ಪೂರ್ಣವಾಗದ.

अधेड़, वि० ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನ.

अधेला, पुं० ಒಂದೂವರೆ ಕಾಸಿನ ನಾಣ್ಯ; ದಮಡಿ.

अध्यवसाय, पुं० ಸತತ ಕೆಲಸಮಾಡು ವಿಕೆ.

अन, उप० ವಿನಾ, ಹೊರತು.

अनकना, स० ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳು; ಆಲಿಸು.

अनक़रीब, क्रि० ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ; ಸುಮಾರಾಗಿ.

अनख, पुं० ದ್ವೇಷ; ಕೋಪ.

अनखना, अ० ಸಿಟ್ಟಾಗು.

अनखाना, स० ಸಿಟ್ಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು.

अनगढ़, वि० ವಿಲಕ್ಷಣ; ಉದ್ದಂಡ.

अनगिनत, वि० ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ.

अनघ, वि० ಪಾಪರಹಿತ.

अनजान, वि० ಅಜ್ಞಾನಿ.

अनन्नास, पुं० ಅನಾನಸು ಹಣ್ಣು.

अनन्य, वि० ಏಕನಿಷ್ಠೆಯ.

अनबन, पुं० ವೈಮನಸ್ಯ.

अनभोरी, स्त्री० ಕಪಟ; ಮೋಸ.

अनमन वि० ಉದಾಸೀನತೆ; ನಿರು ತ್ಸಾಹ.

अनमिल } वि० ಸರಿಹೊಂದದ.
अनमेल }

अनमोल, वि० ಉತ್ತಮವಾದ.

अनरीत, स्त्री० ಕೆಟ್ಟನಡತೆ.

अनर्गल, वि० ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ; ವ್ಯರ್ಥ.

अनशन, पुं० ಉಪವಾಸ.

अनसखरी, स्त्री० ತುಪ್ಪದಿಂದಮಾಡಿದ ಅಡಿಗೆ.

अनसुना, वि० ಕೇಳಿಯೂ ಕೇಳಿಸದ.

अनहोनी, वि० ಆಗಬಾರದ.

अनाकानी, स्त्री० ಅನಾದರಣೆ.

अनाज, पुं० ಧಾನ್ಯ.

अनाड़ी, वि० ತಿಳಿಗೇಡಿ.

अनापशनाप, पुं० ಅಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಲಾಪ.

अनार, पुं० ದಾಳಿಂಬೆ.

अनासिर, पुं० ಮೂಲತತ್ವ.

अनावृत, वि० ಹೊದಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ತೆರೆದ.

अनाह, पुं० ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬರ.

अनिमेष, वि० ರೆಪ್ಪೆಬಡಿಯದ.

अनियंत्रित, वि० ನಿರಂಕುಶವಾದ.

अनियारा, वि० ಮೊನಚಾದ.

अनिवार्य, वि० ಒತ್ತಾಯದ.

अनी, स्त्री० ತುದಿ; ಸೈನ್ಯ.

अनीक, पुं० ಸೈನ್ಯ; ಯುದ್ಧ.

अनीठ, वि० ಕೆಟ್ಟ; ಅನಿಷ್ಟ.
अनीस, पु० ಸ್ನೇಹಿತ; ಆಪ್ತ.
अनुगामी, वि० ಅನುಯಾಯಿ.
अनुनय, पु० ವಿನಯ; ಬೇಡಿಕೆ.
अनुपस्थित, वि० ಹಾಜರಿಲ್ಲದ.
अनुभूति, स्त्री० ಅನುಭವ.
अनुमान, पु० ಊಹೆ.
अनुराग, पु० ಪ್ರೇಮ; ಒಲವು.
अनुरोध, पु० ಪ್ರೇರಣೆ; ಒತ್ತಾಯ.
अनुशासन, पु० ಆಜ್ಞೆ; ಆದೇಶ.
अनुहार, वि० ಸದೃಶ; ಸಮಾನ.
अनूठा, वि० ಅದ್ಭುತ: ವಿಚಿತ್ರ.
अनूप, वि० ಸುಂದರ; ನಿರುಪಮ.
अनेरा, वि० ಸುಳ್ಳು.
अनोखा, वि० ವಿಲಕ್ಷಣ; ಸುಂದರ.
अन्ना, स्त्री० ದಾದಿ.
अन्यत्र, वि० ಬೇರೆಕಡೆಗೆ.
अन्यथा, वि० ಬೇರೆವಿಧವಾದ. अव्य० ಅಲ್ಲವಾದರೆ.
अन्यमनस्क, वि० ಉದಾಸೀನ: ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ.
अन्वेषण, पु० ಅನುಸಂಧಾನ.
अनसब, वि० ಬಹಳ ಯೋಗ್ಯವಾದ.
अपंग, वि० ಅಂಗಹೀನ.
अपकर्ष, पु० ಪತನ.
अपकाजी, वि० ಸ್ವಾರ್ಥಪರ.
अपच, पु० ಅಜೀರ್ಣ.
अपढ़, वि० ಓದುಬರಹಬಾರದ; ಮೂರ್ಖ.
अपना, सर्व० ತನ್ನ. पु० ತಾನು.
अपनाना, स० ತನ್ನದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು.
अपरंच, अव्य० ಇನ್ನೂ; ಮತ್ತೂ.
अपरस, वि० ಯಾರೂಮುಟ್ಟದ.
अपसर, वि० ಇಷ್ಟಾನುಸಾರ.
अपाहिज, वि० ಅಂಗಹೀನವಾದ.
अपितु, अ० ಆದರೆ; ಪರಂತು.
अपूत, वि० ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ.
अपेक्षा, अव्य० ಗಿಂತ; ಕಿಂತ.
अप्राप्य, वि० ದುರ್ಲಭ.
अफ़ई, पु० ಕಾಳಸರ್ಪ.
अफ़गन, वि० ವಿಜಯಶಾಲಿ.
अफ़ज़ल, वि० ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ.
अफ़ज़ाइश, स्त्री० ವೃದ್ಧಿ; ಹೆಚ್ಚಳ.
अफ़ज़ूँ, वि० ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿದ.
अफ़यून, स्त्री० ಅಫೀಮು.
अफरना, अ० ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬರವಾಗುವಂತೆ ಇರುವ.
अफ़रा, पु० ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬರ.
अफराज़, वि० ಸೌಂದರ್ಯಮಯವಾದ.
अफ़लातून, पु० ಬಹಳ ಗರ್ವಿಷ್ಠ: ಪ್ಲೇಟೋನ ಹೆಸರು.
अफ़वाह, स्त्री० ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ.
अफ़शा, वि० ವ್ಯಕ್ತವಾದ.
अफ़शाँ, स्त्री० ನೀರಿನ ಹನಿ.
अफ़सर, पु० ಅಧಿಕಾರಿ.
अफ़साना, पु० ಕಥೆ.
अफ़सुरदा, वि० ಬಾಡಿದ; ಖಿನ್ನ.
अफ़सूँ, पु० ಮಂತ್ರ; ಮಾಟ.

अफ़सोस, पु० ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ.
अफ़ीफ़, वि० ಸದಾಚಾರಿ.
अफ़ीम, स्त्री० ಅಫೀಮು—ची पु० ಅಫೀಮು ಸೇವಿ.
अफ़्व, पु० ಕ್ಷಮಿಸುವಿಕೆ.
अफ़्नत, स्त्री० ನಾತ; ದುರ್ಗಂಧ.
अब, क्रि० ಈಗ; ಈಸಮಯ.
अबख़रा, पु० ಉಗಿ.
अबतर, वि० ಹಾಳಾದ.
अबतरी, स्त्री० ಕೆಡುಕು; ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ.
अबद } ಅನಂತ.
अबदन } वि० ಶಾಶ್ವತವಾದ.
अबयात, स्त्री० ಕವಿತಾಸಂಗ್ರಹ.
अबरक, पु० ಅಭ್ರಕ.
अबरा, पु० ಮೇಲಿನ ಹೊದಿಕೆಬಟ್ಟೆ.
अबलक, वि० ಎರಡುಬಣ್ಣದ; ಹಂಡ ಬಂಡ.
अबवाब, पु० ಅಧ್ಯಾಯ; ಮುಸಲ್ಮಾನರಕಾಲದ ವಿಶೇಷ ತೆರಿಗೆ.
अबस, क्रि० ಅನಾವಶ್ಯಕ.
अबह्रार, पु० ಸಮುದ್ರ; ನದಿ.
अबादान, वि० ತುಂಬಿದ.
अबादानी, स्त्री० ಶುಭಾಕಾಂಕ್ಷೆ; ನಿವಾಸ.
अबाबील, पु० ಒಂದುಬಗೆಯ ಕರಿ ಹಕ್ಕಿ.
अबीर, पु० ಓಕುಳಿ; ಗುಲಾಲು.
अबे, अव्य० ಎಲೋ; ಏ;—तबे करना ಗೌರವವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡುವುದು.
अबोध, पु० ಅಜ್ಞಾನ; वि० ಅಜ್ಞಾನಿ.
अब्द, पु० ದಾಸ; ಸೇವಕ; ಸೇಘ.
अब्बा, पु० ತಂದೆ.
अब्र, स्त्री० ಮೋಡ.
अब्रू, स्त्री० ಹುಬ್ಬು.
अभिज्ञ, वि० ನಿಪುಣ.
अभिजात, वि० ಉತ್ತಮಕುಲದ.
अभिनव, वि० ಹೊಸದಾದ.
अभिनेता, पु० ಅಭಿನಯಗಾರ.
अभिनेत्री, स्त्री० ಅಭಿನಯಗಾತಿ.
अभिभावक, वि० ಕಾಪಾಡತಕ್ಕ.
अभिमान, पु० ಅಹಂಕಾರ.
अभियुक्त, पु० ಅಪರಾಧಿ.
अभियोग पु० ಮೊಕದ್ದಮೆ; ಕಟ್ಲೆ.
अभिवादन, पु० ನಮಸ್ಕಾರ.
अभी, क्रि० ಈಕ್ಷಣ.
अभीर, पु० ಗೊಲ್ಲ; ಗೋಪಾಲಕ.
अभुवाना, अ० ದೆವ್ವಹಿಡಿ.
अभूतपूर्व, वि० ಅದ್ಭುತವಾದ.
अमचूर, पु० ಮಾವಿನ ಹುಳಿ.
अमड़ा, पु० ಅಮಟೇಕಾಯಿ.
अमज़द, वि० ಪೂಜನೀಯ.
अमन, पु० ಶಾಂತಿ; ಆರಾಮ.
अमर, वि० ಸಾವಿಲ್ಲದ पु० ದೇವತೆ.
अमराई, स्त्री० ಮಾವಿನ ತೋಪು.
अमरूद, पु० ಚೇಪೆಹಣ್ಣು; ಪೇರಲ ಹಣ್ಣು.
अमर्ष, पु० ಕ್ರೋಧ; ಅಸಹನೆ.
अमल, पु० ವ್ಯವಹಾರ, ಆಚರಣೆ.

अमला, पु० ಕೋರ್ಟಿನ ಕರ್ಮ ಚಾರಿ.
अमली, वि० ಮಾದಕಸಂಬಂಧವಾದ; ಕಾರ್ಯಸಂಬಂಧವಾದ.
अमान, पु० ಶಾಂತಿ; ಶರಣು; ಕಷ್ಟ ದಿಂದ ಪಾರಾಗುವಿಕೆ.
अमानत, स्त्री० ಅಡವು; ಒತ್ತೆ.
अमानी, स्त्री० ಸರಕಾರದಭೂಮಿ; ಸ್ವಂತದಭೂಮಿ.
अमामा, पु० ಮುಂಡಾಸು; ಪಗಡಿ.
अमारी, स्त्री० ಅಂಬಾರಿ.
अमाल, पु० ಅಧಿಕಾರಿ.
अमालनामा, पु० ಕಾರ್ಯವಿವರಣೆ.
अमावट, पु० ಮಾವಿನರಸದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದುಪದಾರ್ಥ.
अमिट, वि० ನಾಶರಹಿತವಾದ.
अमिताभ, पु० ಬುದ್ಧ.
अमी, पु० ಅಮೃತ.
अमीक, वि० ಆಳವಾದ; ಗಂಭೀರ.
अमीन, पु० ಹೊರಗಿನ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಕೋರ್ಟಿನ ಕರ್ಮಚಾರಿ.
अमीर, पु० ಶ್ರೀಮಂತ; ಅಧಿಕಾರಿ.
अमीराना, वि० ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯ.
अमुक, वि० ಇಂತಹ; ಅಮುಕ.
अमूद, पु० ನೇರವಾದ ಗೆರೆ.
अमेजना, स० ಕಲಸು; ಬೆರಸು.
अमेठना, स० ಮುರಿಯಿಡುವುದು.
अमोला, पु० ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಮಾವಿನಗಿಡ.
अम्दन, क्रि० ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ.
अम्मू, पु० ತಂದೆಯ ತಮ್ಮ.
अम्हौरी, स्त्री० ಬಿಸಿಲುಕಾಲದ ಹುಣ್ಣುಗಳು.
अयन, पु० ಮನೆ; ಖಜಾನೆ; ಗತಿ.
अयादत, स्त्री० ರೋಗಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವಿಕೆ.
अयान, पु० ಸ್ವಭಾವ ಸ್ಥಿರತೆ.
अयानत, स्त्री० ಅನುಗ್ರಹ; ಕೃಪೆ.
अयाना, पु० ಅಜ್ಞಾನಿ.
अयाल, पु० ಕುದುರೆ ಅಥವಾ ಸಿಂಹದ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲು; ಪರಿವಾರದವರು.
अय्याम, पु० ಕಾಲ; ಮುಟ್ಟಿನಕಾಲ.
अरंड, पु० ಹರಳುಗಿಡ; ಔಡಲಮರ.
अरगजा, पु० ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯ; ಅರಗಜ.
अरगनी, स्त्री० ಬಟ್ಟೆತೂಗು ಹಾಕುವ ದಾರ ಅಥವಾ ತಂತಿ.
अरज़, स्त्री० ವಿನಂತಿ; ವಿಜ್ಞಾಪನೆ; ಪನ್ನ.
अरजाँ, वि० ಅಗ್ಗವಾದ.
अरथी, स्त्री० ಚಟ್ಟ; ಸಿದಿಗೆ.
अरदली, पु० ಬಾಗಿಲ ಸೇವಕ.
अरदाना, पु० ಕುಟ್ಟಿದ ಧಾನ್ಯ.
अरना, पु० ಕಾಡುಕೋಣ.
अरब, पु० ನೂರುಕೋಟಿ.
अरबराना, अ० ಗಾಬರಿಯಾಗು.
अरबाब, पु० ಒಡೆಯ.
अरबी, वि० ಅರಬೀದೇಶದ.
अरमान, पु० ಬಯಕೆ; ಇಚ್ಛೆ.

अरवा, पु० ಹಸಿಅಕ್ಕಿ ; ಬೆಣತಕ್ಕಿ.
अरवी, पु० ಕೆಸುವೇಗಡ್ಡೆ ; ಕೆಸುವು.
अरसपरस, पु० ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಣಿಕೆ.
अरहर, स्त्री० ತೊಗರಿ.
अराज़ी, स्त्री० ಸಾಗು ಆದ ಭೂಮಿ.
अराल, वि० ವಕ್ರವಾದ. पु० ಮದಿಸಿದ ಆನೆ.
अरिवन, पु० ಹಗ್ಗದ ಕುಣಿಕೆ.
अरीज़, वि० ಬಹಳ ಅಗ್ಗವಾದ.
अरुणाई, स्त्री० ಕೆಂಪುವರ್ಣ.
अर्गल } पु० ಅಗಳಿ; ಆನೆಯನ್ನು
अर्गला } ಕಟ್ಟುವ ಸರಪಳಿ.
अर्ज़, स्त्री० ವಿಜ್ಞಾಪನೆ; ವಿನಂತಿ. पु० ಜಮೀನು ; ಅಗಲ.
अर्ज़ी, स्त्री० ಅರ್ಜಿ; ವಿನಂತಿ ಪತ್ರ.
अर्ज़ी-दावा, पु० ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅರ್ಜಿ.
अर्ज़ी-नवीस, पु० ಇತರರ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವವ.
अर्दली, पु० दे० अरदली.
अर्सा, पु० ಕಾಲ ; ಅವಧಿ ; ತಡ.
अलक, पु० ಮುಂಗುರುಳು.
अलकतरा, पु० ಡಾಮರೆಣ್ಣೆ ; ಟಾರು.
अलख, वि० ಕಾಣಿಸದ ; ಅದೃಶ್ಯ.
अलगनी, स्त्री० दे० अरगनी.
अलगरज़ } वि० ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದ;
अलगरज़ी } ಬೇಡವಾದ.
अलगाना, स० ಬೇರೆಮಾಡು ; ದೂರ ಮಾಡು.
अलग़ैब, वि० ಗುಪ್ತ ; ರಹಸ್ಯ.
अलफ़ाज़, पु० ಶಬ್ದ ಸಮೂಹ.
अलबत्ता, अव्य० ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ.
अलबेला, वि० ಸುಂದರ; ಬೆಡಗಿನ.
अलम, पु० ಶೋಕ; ಬಾವುಟ; ಪರ್ವತ.
अलमस्त, वि० ಮದಿಸಿದ.
अलमारी, स्त्री० ಕಪಾಟು.
अलमास, पु० ವಜ್ರ.
अलल्-खसूस, क्रि० ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ.
अलल् टप्पू, वि० ಯದ್ವಾತದ್ವಾ.
अलल्-हिसाब, क्रि० ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವಿಲ್ಲದೆ.
अलवान, पु० ಧಾವಳಿ.
अल्-विदा, पु० ರಮಜಾನ್ ತಿಂಗಳಿನ ಕೊನೆಯ ಶುಕ್ರವಾರ; अव्य० ಅಪ್ಪಣೆ ಹೊಂದುವಿಕೆ.
अलसी, स्त्री० ಅಗಸೆಗಿಡ.
अलसेट, स्त्री० ಬಿಗಿತಪ್ಪಿರುವಿಕೆ; ವಿಳಂಬ.
अलहदा, वि० ಬೇರೆ; ಪೃಥಕ್.
अलान, पु० ಆನೆಕಟ್ಟುವ ಗೂಟ; ಕೊಂಳ; ಸರಪಳಿ.
अलानिया, क्रि० ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ.
अलापना, स० ಆಲಾಪಿಸು.
अलामत, स्त्री० ಲಕ್ಷಣ; ಗುರುತು.
अलाल, वि० ಸೋಮಾರಿ.
अलालत, स्त्री० ರೋಗ; ಕಾಯಿಲೆ.
अलाव, पु० ಅಗ್ಗಿಷ್ಟಿಕೆ.
अलावा, क्रि० ಹೊರತಾಗಿ.
अलि, स्त्री० ದುಂಬಿ.

अलिफ़, पुं० ಉರ್ದೂ, ಫಾರಸಿ, ಅರಬೀಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಥಮಾಕ್ಷರ.
अली, स्त्री० ಗೆಳತಿ; ಪಂಕ್ತಿ.
अलीक, वि० ಸುಳ್ಳಾದ; ಮಿಥ್ಯ.
अलीम, वि० ಬುದ್ಧಿವಂತ; ಜ್ಞಾನಿ.
अलील, वि० ಕಾಯಿಲೆಯ; ರೋಗಿ.
अल्लामा, पुं० ಮಹಾವಿದ್ವಾಂಸ.
अल्लाह, पुं० ಪರಮಾತ್ಮ; ದೇವರು; —ताला ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ; अल्लाहो-अकबर ದೇವರು ದೊಡ್ಡವ.
अवगत, वि० ತಿಳಿದಿರುವ.
अवगुंठन, पुं० ಮುಸುಕು; ಬುರುಕೆ.
अवघट, वि० ದುರ್ಗಮ; ಕಠಿನ.
अवज्ञा, स्त्री० ಅವಮಾನ; ತಿರಸ್ಕಾರ.
अवड़ेर, पुं० ಚಕ್ರ; ಶಾಂತಿಭಂಗ.
अवड़ेरा, वि० ಸುತ್ತು ಬಳಸುಗಳುಳ್ಳ; ವಿಲಕ್ಷಣ.
अवध, पुं० ಅಯೋಧ್ಯಾನಗರ.
अवनत, वि० ಬಿದ್ದುಹೋದ; ಪತಿತ.
अवरेब, पुं० ತೊಡಕಿನಗಂಟು.
अवरोहण, पुं० ಕೆಳಗಿಳಿಯುವಿಕೆ.
अवलोकन, पुं० ನೋಡುವಿಕೆ.
अवलोकनि, स्त्री० ಕಣ್ಣು; ದೃಷ್ಟಿ.
अवश, वि० ನಿರುಪಾಯವಾಗಿ.
अवसर, पुं० ಸಮಯ; ಅವಕಾಶ.
अवसाद, पुं० ಸಾವು.
अवस्था, स्त्री० ವಯಸ್ಸು; ಸ್ಥಿತಿ.
अवांतर, वि० ನಡುವಣ.
अवाई, स्त्री० ಆಗಮನ; ಬರುವಿಕೆ.
अवार, पुं० ನದಿಯ ಈಚೆಯದಂಡೆ.
अवारजा, पुं० ಖಾತೆಕಿರ್ದಿ; ಜಮಾಖರ್ಚಿನ ಪುಸ್ತಕ.
अवाम, पुं० ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ.
अविकल, वि० ಬದಲಾಯಿಸದ.
अविगत, वि० ತಿಳಿಯದ.
अविच्छिन्न, वि० ಎಡೆಬಿಡದೆ.
अविरत, वि० ನಿರಂತರ; ಯಾವಾಗಲೂ.
अविराम, क्रि० ಯಾವಾಗಲೂ.
अवैतनिक, वि० ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದೆ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ.
अव्याहत, वि० ತಡೆಯಿಲ್ಲದ.
अव्वल, वि० ಮೊದಲನೆಯ.
अशंक, वि० ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ.
अशआर, पुं० ಕವಿತೆಗಳು. (शेर का बहु०)
अशख़ास, पुं० ಜನಸಮೂಹ. (शख्स का बहु०)
अशद, वि० ಅತಿಯಾಗಿ.
अशर, पुं० ಹತ್ತನೆಯಭಾಗ; ಶತಾಂಶ; ಅಲ್ಪ.
अशरफ़, पुं० ಮಹನೀಯ.
अशरफ़ी, ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ; ಒಂದುಹೂವು.
अशराफ़, पुं० ಸಜ್ಜನ; ಸಜ್ಜನತೆ.
अशराफ़त स्त्री० दे० शराफ़त.
अश्क, अश्रु } पुं० ಕಣ್ಣೀರು.
अश्रुत, वि० ಕೇಳದ.
अश्लील, वि० ಕೆಟ್ಟ; ಕೊಳಕ.

असकताना, अ० ಸೋಮಾರಿಯಾಗು.

असगुन, पु० ಅಪಶಕುನ.

असद, पु० ಸಿಂಹ; ಸಿಂಹರಾಶಿ.

असबाब, पु० ('सबाब' का बहु०) ಸಾಮಾನುಗಳು.

असर, पु० ಪ್ರಭಾವ; ಪರಿಣಾಮ.

असरार, पु० ರಹಸ್ಯ; ಗುಟ್ಟು.

असल, पु० ಮೂಲ; ವಾಸ್ತವ; ನಿಜವಾಗಿ.

असलह, पु० ಆಯುಧ; ಶಸ್ತ್ರ.

असलियत, स्त्री० ಯಥಾರ್ಥ.

असली, स्त्री० ನಿಜವಾದ.

असामयिक, वि० ನಿಶ್ಚಿತ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಥವಾ ಆಮೇಲೆ ಸಂಭವಿಸತಕ್ಕ.

असामी, पु० ವ್ಯಕ್ತಿ; ಪ್ರತಿವಾದಿ; ಅಪರಾಧಿ; ಮಿತ್ರ; ಸಾಲಗಾರ.

असामी, स्त्री० ಹುದ್ದೆ; ಸಾಲಗಾರ; ಒಕ್ಕಲಿಗ.

असावधानी, स्त्री० ಅಜಾಗರೂಕತೆ.

असावरी, स्त्री० ಒಂದುರಾಗ.

असि, स्त्री० ಕತ್ತಿ.

असित, वि० ಕಪ್ಪುಗಿನ: ವಕ್ರ; ಕುಟಿಲ; ದುಷ್ಟ.

असीम, वि० ಅಪಾರವಾದ.

असीर पु० ಕೈದಿ.

असील, वि० ಉಚ್ಚವಂಶದ; ಸುಶೀಲ.

असीस, स्त्री० ಆಶೀರ್ವಾದ.

असुविधा, स्त्री० ಕಷ್ಟ; ತೊಂದರೆ.

असोज, पु० ಆಶ್ವಯುಜ.

असौंध, पु० ದುರ್ಗಂಧ.

अस्तबल, पु० ಕುದುರೆಲಾಯ.

अस्तरकारी, स्त्री० ಗಾರೆಗಿಲಾವು ಕೆಲಸ.

अस्तु, अव्य० ಇರಲಿ.

अस्पताल, पु० ಆಸ್ಪತ್ರೆ.

अस्फुट, वि० ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ.

अस्मत, स्त्री० ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ.

अहकाम, पु० (हुक्म का बहु०) ಅಪ್ಪಣೆಗಳು.

अहद, पु० ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಸಮಯ; ಸಂಧ್ಯೆ.

अहद-नामा, पु० ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪತ್ರ.

अहद-शिकन, पु० ಪ್ರತಿಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನ.

अहदियत, स्त्री० ಒಂದಾಗುವಿಕೆ.

अहदी, पु० ಅತ್ಯಂತ ಆಲಸೀ.

अहबाब, पु० (हबीब का बहु०) ಮಿತ್ರರು.

अहमक, पु० ಮೂರ್ಖ.

अहरन, स्त्री० ಅಡಿಗಲ್ಲು; ಪಟ್ಟಡೆ.

अहरा, पु० ಸರೋವರ: ಗೊಬ್ಬರದ ರಾಶಿ.

अहरार, वि० ಉದಾರಿ; ಸ್ವತಂತ್ರ.

अहल, वि० ಯೋಗ್ಯ; ಕುಟುಂಬಿಗಳು; ಯಜಮಾನ.

अहमान, पु० ಉಪಕಾರ; ಕೃಪೆ.

अहाता, पु० ಪ್ರಾಂಗಣ; ಬೈಲು; ಮಂಡಲ.

अहाली, पु० ಪರಿವಾರದವರು; ನೆಂಟರು.

अहिवात, पुं० ಸೌಭಾಗ್ಯ; ಮುತ್ತೈದೆತನ.

अहीर, पुं० ಗೊಲ್ಲ.

अहेर, पुं० ಬೇಟೆ; ಬೇಟೆಪ್ರಾಣಿ.

अहेरी, पुं० ಬೇಟೆಗಾರ.

अह्ल, वि० ಸುಶೀಲ ಪುं० ವ್ಯಕ್ತಿ; ಒಡೆಯ; ಬಂಧುಬಳಗದವರು.

अह्लकार, पुं० ಕೆಲಸಗಾರ.

अह्लमद, पुं० ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸಗಾರ.

अह्लेवतन, पुं० ತನ್ನ ದೇಶದವ.

आ

आँएबाँए, स्त्री० ತುಚ್ಛವಾದ ಮಾತು; ನಿರರ್ಥಕ ಮಾತು.

आँक, पुं० ಗುರುತು; ಅಕ್ಷರ; ಸಂಖ್ಯೆ; ಮಡಿಲು.

आँकना, स० ಗುರುತು ಹಿಡಿ; ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟು.

आँकुस, पुं० ಅಂಕುಶ.

आँख, स्त्री० ಕಣ್ಣು; ಲಕ್ಷ್ಯ;—आना ಕಣ್ಣು ಮುದಡುಬೀಳು;—का तारा ಮುದ್ದುಸಂತಾನ;—चुराना ಕಣ್ಮರೆಯಾಗು;—दिखाना ಬೆದರಿಸು;—बचाना ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಕದಿಯು; ತಲೆತಪ್ಪಿಸು;—मूँद के ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ; ಮನಬಂದಂತೆ;—लगाना ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಡು; आँखें चार होना ದೃಷ್ಟಿ ಮಿಲನ; ಪ್ರೇಮದ ಉಗಮ; आँख नीली पीली करना ಬಹಳ ಕೋಪಿಸುವುದು; आँखों पर बैठाना ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಸುವುದು; ಬಹಳ ಗೌರವಿಸುವುದು.

आँखमिचौली, स्त्री० ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಲೆ. आँखमिचौनी.

आँग, पुं० ಅಂಗ; ಶರೀರ.

आँगन, पुं० ಅಂಗಳ.

आँच, स्त्री० ಸೆಕೆ; ಬೆಂಕಿಯ ಉರಿ ಆಪತ್ತು;—खाना ಬಿಸಿ ಹತ್ತು; ಹೆಚ್ಚು ಬೆಂದು ಹೋಗು.

आँचर, आँचल } पुं० ಸೆರಗು; ಮೇಖಲೆ.

आँजन, पुं० ಅಂಜನ; ಕಾಡಿಗೆ.

आँट, स्त्री० ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು; ತೋರುಬೆರಳಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗ; ಗಂಟು.

आँटी, स्त्री० ಹುಲ್ಲಿನ ಚಿಕ್ಕಹೊರೆ; ಕುಸ್ತಿಯಾಟದ ಪಟ್ಟು;—काटना ಜೇಬು ಕತ್ತರಿಸುವುದು.

आँठी, स्त्री० ಓಟೆ; ಬೀಜ.

आँत, स्त्री० ಕರುಳು.

आँधी, स्त्री० ಬಿರುಗಾಳಿ.

आँव, पुं० ಆಮ; ಆಮಶಂಕೆ.

आँवला, पुं० ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ.

आँवा, पुं० ಆವಿಗೆ; ಭಟ್ಟಿ.

आँसू, पुं० ಕಣ್ಣೀರು;—पी जाना ಅತಿ ದುಃಖಪಡುವುದು;—पोंछना ಧೈರ್ಯಹೇಳುವುದು.

आइन्दा, वि० ಮುಂದಿನ. पुं० ಭವಿಷ್ಯಕಾಲ. क्रि० ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ.

आइना, पु० ಕನ್ನಡಿ.
आईन, पु० ರಾಜನಿಯಮ; ಕಾನೂನು.
आईना पु० दे० आइना.
आईनी - वि० ಕಾನೂನು ಸಂಬಂಧ.
आक, पु० ಎಕ್ಕದ ಗಿಡ.
आक़बत, स्त्री० ಪರಲೋಕ.
आक़बत-अंदेश, पु० ದೂರದರ್ಶಿ.
आँकर, पु० ಗಣಿ; ಬೊಕ್ಕಸ.
आकलन, पु० ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದು.
आकरकरहा, पु० ವನಸ್ಪತಿ.
आक़ा, पु० ಒಡೆಯ; ಪರಮಾತ್ಮ.
आक़िल, वि० ಬುದ್ಧಿವಂತ.
आकुल, वि० ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ.
आक्रांत, वि० ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
आख़िज, वि० ಗ್ರಹಿಸುವವ; ಉದ್ಧರಿಸುವವ.
आख़िर, वि० ಕೊನೆಯ.
आख़िरकार, क्रि० ಕಟ್ಟಕಡೆಯ.
आख़िरत, स्त्री० ಅಂತ್ಯ.
आख़िरश, वि० ಕಡೆಗೆ.
आख़ीर, वि० दे० आखिर.
आखेट, पु० ಬೇಟೆ.
आफ़्ता, वि० ಬೀಜ ತೆಗೆದ.
आग, स्त्री० ಬೆಂಕಿ; ಸೆಕೆ;—बरसाना ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವುದು;—होना ಸಿಟ್ಟುಗೊಳ್ಳುವುದು;—बबूला होना ಬಹಳಸಿಟ್ಟಾಗುವುದು.
आगत, वि० ಬಂದಿರುವ; ಹಾಜರಿರುವ पु० ಅತಿಥಿ.

आगर पु० ಗಣಿ; ಗುಂಪು; ಚತುರ; ಉಪ್ಪಿನ ಕಾರಖಾನೆ.
आग़ा, पु० ಅಣ್ಣ; ಒಡೆಯ.
आगाऊ, दे० अगाऊ.
आग़ाज़, पु० ಸುರುವು; ಆರಂಭ.
आगापीछा, पु० ಹಿಂದುಮುಂದು.
आगामी, वि० ಮುಂದಿನ; ಬರುವ.
आगाह, वि० ಪರಿಚಯವುಳ್ಳ.
आगाही, स्त्री० ಪರಿಚಯ.
आगे, क्रि० ಮುಂದುಗಡೆ; ಮುಂದೆ; ಆಮೇಲೆ.
आग़ोश, स्त्री० ಆಲಿಂಗನ; ಎದೆ.
आग्रह, पु० ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು.
आज, क्रि० ಈದಿನ; ಇಂದು.
आजकल, क्रि० ಈದಿನಗಳಲ್ಲಿ.
आज़म, वि० ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ.
आज़माइश, स्त्री० ಪ್ರಯೋಗ.
आज़माना, स० ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು.
आज़मूदा, वि० ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
आज़मूदा-कार, वि० ಅನುಭವಿ; ಚತುರ.
आजा, पु० ತಂದೆಯ ತಂದೆ; ಅಜ್ಜ.
आज़ाद, वि० ಸ್ವತಂತ್ರ.
आज़ादी, स्त्री० ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ.
आज़ार, पु० ದುಃಖ; ಕಾಯಿಲೆ.
आजिज़, वि० ದೀನ; ವಿಧೇಯ.
आजिज़ी, स्त्री० ದೀನತೆ; ದೈನ್ಯ.
आज़िम, वि० ಯೋಚಿಸುವವ.
आजी, स्त्री० ತಂದೆಯತಾಯಿ.

आजीविका स्त्री० ಜೀವನೋಪಾಯ.
आज़ुर्दगी, स्त्री० ಅಸಂತೋಷ.
आज़ुर्दा, वि० ಖೇದಗೊಂಡ.
आटा, पु० ಹಿಟ್ಟು ;—गीला होना ಕಷ್ಟ ಹೆಚ್ಚುವುದು.
आड़, स्त्री० ಅಡ್ಡ ; ಮರೆ.
आड़ा, पु० ಅಡ್ಡವಾದಗೆರೆ ; ಹಡಗಿನ ಮರ वि० ಡೊಂಕು.
आड़ी, स्त्री० ಪಕ್ಕ.
आढ़त, स्त्री० ದಲಾಲಿ ; ದಳ್ಳಾಳಿ.
आढ़तिया, पु० ದಳ್ಳಾಳ
आततायी, पु० ಅತ್ಯಾಚಾರಿ.
आतप, पु० ಬಿಸಿಲು.
आतश, स्त्री० ಬೆಂಕಿ ; ಪ್ರಕಾಶ.
आतशक, पु० ಫಿರಂಗಿರೋಗ ; ಉಪದಂಶ
आतशबाजी, स्त्री० ಬಿರುಸುಬಾಣ.
आतशी, वि० ಅಗ್ನಿ ಸಂಬಂಧವಾದ ; —शीशा ಭೂತಕನ್ನಡಿ.
आत्मज, पु० ಮಗ.
आतिश, स्त्री० दे० आतश.
आदत, स्त्री० ಸ್ವಭಾವ ; ಚಟ.
आदतन, क्रि० ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ: ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ.
आदम, पु० ಮಾನವಜಾತಿಯ ಮೂಲಪುರುಷ ;—नार ದಯೆಯುಳ್ಳ; —ज़ाद ಮಾನವಜಾತಿ.
आदमी, पु० ಮನುಷ್ಯ.
आदमीयत, स्त्री० ಮನುಷ್ಯತ್ವ.
आदान-प्रदान, पु० ಕೊಟ್ಟು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.
आदाब, पु० ನಮಸ್ಕಾರ ;—अर्ज़ करना ಆದರಪೂರ್ವಕ ವಂದಿಸುವುದು.
आदिम, वि० ಪ್ರಾರಂಭದ.
आदिल, वि० ನ್ಯಾಯಪ್ರಿಯ.
आदी, वि० ಅಭ್ಯಸ್ತ ; ವಾಡಿಕೆಯಾದ स्त्री० ಹಸಿಶುಂಠಿ.
आद्यंत } क्रि० ಮೊದಲಿನಿಂದ
आद्योपांत } ಕೊನೆಯವರೆಗೆ.
आध } वि० ಅರ್ಧ.
आधा }
आधुनिक, वि० ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ.
आन, स्त्री० ದರ್ಪ ; ಸಮಯ ; ಮರ್ಯಾದೆ ; ಪದ್ಧತಿ ; ರೀತಿ ;—की आन में ಕೂಡಲೆ ;—बान ಠೀವಿ ; ಶೋಭೆ.
आननफानन, क्रि० ಅತಿಶೀಘ್ರ.
आनना, स० ತರುವಿಕೆ.
आनाकानी, स्त्री० ಅಲಕ್ಷ್ಯ ; ಪಿಸುಮಾತು.
आप, सर्व० ತಾವು ;—आप करना ಮುಖಸ್ತುತಿ ಮಾಡುವುದು ;—काजी ಸ್ವಾರ್ಥಿ ;—बीती ನಿಜಸುಖ ದುಃಖ ವಾರ್ತೆ ;—से आप ಸ್ವತಃ ; ತನಗೆತಾನೇ.
आपस, स्त्री० ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ;—का ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ;—में ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ.

आपा, पुं० ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ; ಅಹಂಕಾರ; ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನ.

आपात, पुं० ಪತನ; ಬೀಳುವಿಕೆ.

आपा-धापी, स्त्री० ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಚಿಂತೆ; ಎಳೆದಾಟ.

आफ़त, स्त्री० ಗಂಡಾಂತರ;—उठाना ದುಃಖ ಸಹಿಸು;—खड़ी करना ಆಪತ್ತು ತರು;—मचाना ದಂಗೆ ಮಾಡು;—लाना ವಿಪತ್ತುಂಟು ಮಾಡು.

आफ़ताब, पुं० ಸೂರ್ಯ; ಬಿಸಿಲು.

आफ़ताबा, पुं० ಹಿಡಿಯಿರುವ ಜಲ ಪಾತ್ರೆ.

आफ़रीन, अ० ಭಲೆ; ಧನ್ಯ.

आफ़ाक, पुं० ಕ್ಷಿತಿಜ.

आब, स्त्री० ಬೆಳಕು; ನೀರು; ಲಾವಣ್ಯ; ಮಹಿಮೆ;—कारी ಹೆಂಡದಂಗಡಿ;—इ हैयात ಜೀವನಶಕ್ತಿ;—हवा ವಾತಾವರಣ;—दस्त ನೀರು ಮುಟ್ಟುವಿಕೆ;—दाना ಅನ್ನ ನೀರು; ಜೀವನೋಪಾಯ;—पाशी ನೀರಾವರಿ: ಜಲಸೇಚನ;—जोश ದಪ್ಪ ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಹಣ್ಣು; ಮಾಂಸದ ರಸ.

आब-ख़ाना, पुं० ಪಾಯಖಾನೆ.

आब-ख़ोर, पुं० ದಂಡೆ; ತಟ; ತೀರ.

आबख़ोरद, पुं० ಅನ್ನ ನೀರು; ಭೋಜನ ವಸ್ತುಗಳು.

आबख़ोरा, पुं० ಥಾಲಿ; ಬಟ್ಟಲು; ಲೋಟ.

आबदान, पुं० ತಂಬಿಗೆ; ಬಿಂದಿಗೆ; ಕೆರೆ.

आबदीदा, वि० ಅಶ್ರುಪೂರ್ಣ.

आबनूस, पुं० ರೋಜ್ ಉಡ್.

आबरवा, पुं० ಹರಿಯುವನೀರು स्त्री० ತೆಳುವಾದ ಮಖಮಲ್ ಬಟ್ಟೆ.

आबदोज़-किश्ती, स्त्री० ಸಬ್‌ಮೆರೀನ್; ನೀರಿನೊಳಗೆ ಹೋಗುವ ಹಡಗು.

आबरू, स्त्री० ಮಾನಮರ್ಯಾದೆ; ದೊಡ್ಡಸ್ತನ.

आबला, स्त्री० ಗುಳ್ಳೆ.

आबशार, पुं० ಝರಿ; ಜಲಪ್ರಪಾತ; ತಡಸಲು.

आबाद, वि० ಉಳಕೊಂಡ; ಕುಶಲಪೂರ್ವಕ.

आबादानी, स्त्री० ಸುಖಸ್ಥಾನ; ವೈಭವ.

आबादी, स्त्री० ಜನವಸತಿ; ಜನಸಂಖ್ಯೆ; ಸಾಗುವಳಿ ಭೂಮಿ.

आबिद, पुं० ಆರಾಧಕ; ಭಕ್ತ.

आबी, वि० ಜಲಚರ

आभा, स्त्री० ಥಳಕು; ಕಾಂತಿ.

आभार, पुं० ಉಪಕಾರ.

आभारी, वि० ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಿಸುವ.

आभास, पुं० ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನ.

आभीर, पुं० ಗೊಲ್ಲ अहीर.

आमंत्रण, पुं० ಔತಣ.

आम, पुं० ಮಾವು; ಸಾಧಾರಣತೆ; वि० ಸಾಧಾರಣ.

आमद्, स्त्री० ಆಗಮನ; ಬರುವಿಕೆ; —खर्च ಆಯವ್ಯಯ;—रफ़्त ಆಯಾತನಿರ್ಯಾತ.

आमद्नी, स्त्री० ಆದಾಯ; ಪ್ರಾಪ್ತಿ.

आमने-सामने, क्रि० ಎದಿರುಬದಿರಾಗಿ.

आमफ़हम, वि० ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯ ಬಹುದಾದ; ಸರಳವಾದ.

आमादा, वि० ತತ್ಪರ; ಸಿದ್ಧ.

आमाल, पु० ಕರ್ಮ; ನಡುವಳಿಕೆ.

आमास, पु० ಅವಯವದ ಊದುವಿಕೆ; ಬಾಯುವಿಕೆ.

आमिल, पु० ಕರ್ತವ್ಯ ಪರಾಯಣ; ಭೂಕಂದಾಯದ ಅಧಿಕಾರಿ.

आमिष, पु० ಮಾಂಸ.

आमी, स्त्री० ಮಾವಿನಮಿಡಿ.

आमीन, अ० ತಥಾಸ್ತು; ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ.

आमूदा, वि० ಅಲಂಕರಿಸಿದ.

आमेज़, वि० ಸೇರಿದ; ಬೆರೆತ.

आमोद-प्रमोद, पु० ಭೋಗವಿಲಾಸ; ಸುಖಸಂತೋಷ.

आय, स्त्री० ಆದಾಯ.

आयत, स्त्री० ಕುರಾನಿನ ವಾಕ್ಯ.

आयतन, पु० ಮನೆ; ಮಂದಿರ; ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಾನ.

आयद, वि० ಹೊಂದಿಸಿದ; ಉಪಯೋಗಾರ್ಹ.

आया, स्त्री० ದಾದಿ.

आयात, पु० ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಮಾಲು.

आयाम, पु० ವಿಸ್ತಾರ.

आयोजन, पु० ಏರ್ಪಾಡು; ಸಿದ್ಧತೆ.

आर, पु० ನಾಚಿಕೆ; ಲೋಹದ ಅದರು.

आरज़ा, पु० ರೋಗ; ಕಾಯಿಲೆ.

आरज़ू, स्त्री० ಇಚ್ಛೆ; ವಿನಂತಿ.

आरत, वि० आर्त ದುಃಖಿತನಾದ.

आर-पार, पु० ಈಚೆ ಆಚೆ ದಡ.

आरसी, स्त्री० ಕನ್ನಡಿ.

आरा, पु० ಗರಗಸ; ರಂಪ;—कश ಗರಗಸದ ಕೆಲಸದವನು.

आराइश, स्त्री० ಅಲಂಕಾರಗಳು.

आराज़, वि० ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ; पु० ಕೆನ್ನೆ.

आराज़ी, स्त्री० ಹೊಲ.

आराति, पु० ಶತ್ರು; ವೈರಿ.

आराम, पु० ಸುಖ; ವಿಶ್ರಾಂತಿ;—तलब ಸುಖವನ್ನು ಕೋರುವವ.

आरास्तगी, स्त्री० ಅಲಂಕಾರ.

आरास्ता, वि० ಅಲಂಕೃತವಾದ.

आरिफ़, वि० ಪರಿಚಿತ.

आरी, वि० ನಗ್ನ; ರಿಕ್ತ; ದಣಿದ; ದೀನ.

आरूढ़, वि० ಏರಿದ.

आरोप, पु० ಸ್ಥಾಪಿಸುವಿಕೆ.

आरोहण, पु० ಏರುವಿಕೆ.

आर्त, वि० ದುಃಖಿತ.

आर्द्र, वि० ತೊಯ್ದ; ಹಸಿಯಾದ.

आर्ष, वि० ವೇದ ಸಮ್ಮತವಾದ.

आल, स्त्री० ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳು; ವಂಶ पु० ಡೇರೆ; ಒಂದುವಿಧವಾದ ಹೆಂಡ.

आलमगीर, पु० ಜಗದ್ರಕ್ಷಕ.

आलमारी, स्त्री० दे० अलमारी.

आलवाल, पु० ದುಂಡಗಿನ ಪಾತ್ರೆ.

आला, वि० ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದ; ಉನ್ನತವಾದ पु० ವ್ಯಾಕರಣ.

आलान, पु० ಆನೆಕಟ್ಟುವ ಗೂಟ ಅಥವಾ ಸರಪಳಿ.

आँलाप, पु० ಮಾತುಕತೆ; ಆಲಾಪನೆ.

आलापना, स० ಹಾಡುವುದು.

आलि, स्त्री० ಸಖಿ; ಪಂಕ್ತಿ.

आलिम, वि० ವಿದ್ವಾಂಸ.

आलिमाना, वि० ವಿದ್ವತ್ಪೂರ್ಣವಾದ.

आली, वि० ದೊಡ್ಡ; ಶ್ರೇಷ್ಠ;—शान ಉನ್ನತವಾದ.

आलू, पु० ಬಟಾಟೆ, ಉರಳಗಡ್ಡೆ.

आलूदगी, स्त्री० ಅಶುದ್ಧವಾದ.

आलूदा, वि० ಕೆಸರಾದ; ತೋಯ್ದ.

आलूबुखारा, पु० ಹುಳಿಸಿಹಿ ಮಿಶ್ರಿತ ಹಣ್ಣು; ಅಲಬ್‌ಕಾರಿಹಣ್ಣು.

आलेख, पु० ಬರವಣಿಗೆ; ಲಿಪಿ.

आलेपन, पु० ಪಟ್ಟುಹಾಕುವ ಔಷಧಿ.

आलोक, पु० ಪ್ರಕಾಶ.

आलोचक, वि० ಪರೀಕ್ಷಕ; ವಿಮರ್ಶಕ.

आलोचन, पु० } ಗುಣದೋಷ
आलोचना, स्त्री० } ವಿಮರ್ಶೆ.

आलोड़ना, स० ಮಥನಮಾಡುವುದು; ಕಡೆಯುವುದು.

आवभगत, पु० ಆದರಸತ್ಕಾರ.

आवाँ, पु० ಆವೆ; ಭಟ್ಟಿ.

आवाई, स्त्री० ಸಮಾಚಾರಗಳು.

आवाज़, स्त्री० ಧ್ವನಿ; ಸ್ವರ.

आवाज़ा, पु० ವ್ಯಂಗ್ಯ; ವದಂತಿ.

आवाजाही, स्त्री० ಆವಾಗಮನ.

आवारगी, स्त्री० ಅಲೆದಾಟ; ಪೋಕರಿತನ; ಪುಂಡಾಟ.

आवारजा, पु० ಜಮಾಖರ್ಚಿನ ಪುಸ್ತಕ; ಡೈರಿ.

आवारा } वि० ವ್ಯರ್ಥ ಅಲೆದಾಡುವವ; ಪುಂಡ.
आवारागर्द }

आविर्भाव, पु० ಉತ್ಪತ್ತಿ; ಆವೇಶ.

आविष्कार, पु० ಶೋಧನೆ; ಸಿದ್ಧಿ.

आवेज़, वि० ನೇತಾಡುವ.

आवेदक, पु० ಅರ್ಜಿದಾರ.

आवेदन } पु० ಅರ್ಜಿ; ವಿನಂತಿ ಪತ್ರ.
आवेदनपत्र }

आशंका, स्त्री० ಭಯ; ಸಂಶಯ.

आशना, स्त्री० ಮಿತ್ರ; ಪ್ರೇಮೀ.

आशनाई, स्त्री० ಪ್ರೀತಿ; ಸ್ನೇಹ; ಅನುಚಿತ ಸಂಬಂಧ.

आशिक, पु० ಆಸಕ್ತ; ಪ್ರೇಮಿ.

आशिक-मिज़ाज, वि० ಉಲ್ಲಾಸ ಭರಿತವಾದ.

आशिकाना, वि० ಪ್ರೇಮಿಯಂತಹ.

आशियाँ } पु० ಪಕ್ಷಿಗಳಗೂಡು.
आशियाना }

आशिष, स्त्री० ಆಶೀರ್ವಾದ.

आशु, क्रि० ಜಾಗ್ರತೆ.

आशुफ़्तगी, स्त्री० ವ್ಯಾಕುಲತೆ.

आशुफ़्ता, वि० ಗಾಬರಿಗೊಂಡ.
आश्कार, वि० ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ; ಸ್ಪಷ್ಟ.
आसकत, पु० ಸೋಮಾರಿತನ.
आसकती, वि० ಸೋಮಾರಿ.
आसन, पु० ಪೀಠ; ಕೂಡುವರೀತಿ
आसनी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಆಸನ.
आसन्न, वि० ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ.
आसपास, क्रि० ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ.
आसमान, पु० ಆಕಾಶ.
आसमानी, वि० ಆಕಾಶದ.
आसरा, पु० ಆಧಾರ; ಆಶ್ರಯ —टूटना ನಿರಾಶೆಯಾಗು.
आसव, पु० ಮದ್ಯ; ಅರ್ಕ.
आसाइश, पु० ಸುಖ; ವಿಶ್ರಾಂತಿ.
आसान, वि० ಸುಲಭ; ಸರಳ.
आसानी, स्त्री० ಸುಲಭತೆ; ಸರಳತೆ.
आसामी, पु० दे० असामी.
आसायश, स्त्री० ಆನಂದ; ಸುಖ.
आसार, पु० ಲಕ್ಷಣ; ಚಿನ್ಹೆ: ಗೋಡೆಯಗಲ.
आसिम, वि० ಸದಾಚಾರಿ; ಧಾರ್ಮಿಕ.
आसिया, स्त्री० ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು; ಗಿರಣಿ.
आसी, वि० ಅಪರಾಧಿ; ಪಾಪಿ.
आसीन, वि० ಕುಳಿತಿರುವ.
आसीस, पु० ಆಶೀರ್ವಾದ.
आसूदगी, स्त्री० ತೃಪ್ತಿ; ಸಂತೋಷ.
आसूदा, वि० ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿದ.
आसेब, पु० ಭೂತಪ್ರೇತಗಳು.
आस्तान, पु० ಹೊಸ್ತಿಲು; ಪ್ರವೇಶ ದ್ವಾರ; ಧರ್ಮಶಾಲೆ.
आस्तीन, स्त्री० ಅಂಗಿಯ ತೋಳು; —का साँप ಮಿತ್ರನಾಗಿದ್ದು ಶತ್ರುವಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ.
आस्था, स्त्री० ಪೂಜ್ಯಬುದ್ಧಿ; ವಿಶ್ವಾಸ: ಆಸ್ಥೆ; ಆಸಕ್ತಿ.
आस्मान, पु० ಆಕಾಶ;—टूट पड़ना ವಿಪತ್ತುಂಟಾಗುವುದು.
आस्वादन, पु० ರುಚಿನೋಡುವಿಕೆ.
आह, अव्य० ಅಹಾ! ಅಯ್ಯೋ! स्त्री० ನರಳುವಿಕೆ; ನಿಟ್ಟುಸಿರು; ಸಾಹಸ; ಶಕ್ತಿ;—भरना ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುವುದು.
आहट, स्त्री० ಧ್ವನಿ; ಸಪ್ಪಳ.
आहत, वि० ಪೆಟ್ಟುತಿಂದ.
आहन, पु० ಕಬ್ಬಿಣ;—रुबा ಸೂಜಿಗಲ್ಲು.
आहा, अव्य० ಹರ್ಷಸೂಚಕ ಧ್ವನಿ;
आहित, वि० ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
आहिस्तगी, स्त्री० ಸಾವಕಾಶ; ತಡ.
आहिस्ता, क्रि० ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ.
आहू, पु० ಜಿಂಕೆ; ಹರಿಣ.
आहूत, वि० ಆಮಂತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
आह्वान, पु० ಕರೆವು.

इंगलिस्तान, पु० ಆಂಗ್ಲದೇಶ.
इंगित, पु० ಸನ್ನೆ; ಮನೋಗತವನ್ನು ತಿಳಿಸಲುಮಾಡುವ ಸಂಜ್ಞೆ.

इंगुदी, स्त्री० ಹೊಂಗೆಯಮರ.

इंगुर, पु० ಇಂಗಲೀಕ.

इंगुटी, स्त्री० ಇಂಗುಳದ ಹಣ್ಣು.

इंगुरौटी, स्त्री० ಕುಂಕುಮದ ಡಬ್ಬಿ.

इंजील, स्त्री० ಬೈಬಲ್.

इंडुवा, पु० ಸಿಂಬಿ.

इंतकाल, पु० ಸಾವು; ಮರಣ; ಸ್ಥಾನ ಪರಿವರ್ತನೆ; ಪರಭಾರೆ.

इंतज़ाम, पु० ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಏರ್ಪಾಡು.

इंतज़ामकार, पु० ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ.

इंतज़ार, पु० ಪ್ರತೀಕ್ಷೆ; ನಿರೀಕ್ಷೆ.

इंतशार, पु० ಹರಡುವಿಕೆ; ಪ್ರಸಾರ.

इंतहा, पु० ಅಂತ್ಯ; ಮುಕ್ತಾಯ.

इंतिखाब, पु० ಆಯ್ಕೆ; ಚುನಾವಣೆ.

इंद्रधनुष, पु० ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು.

इंधन, पु० ಸೌದೆ; ಕಟ್ಟಿಗೆ.

इंसाफ़, पु० ನ್ಯಾಯ.

इआनत, स्त्री० ದಯೆ; ಸಹಾಯ.

इक, वि० ಒಂದು.

इकटक, पु० ನೆಟ್ಟನೋಟ.

इकट्ठा, वि० ಒಟ್ಟುಸೇರಿದ; ಗುಂಪಾದ.

इकतार, वि० ಒಂದೇ ಸಮನಾದ; ಸಮರಸವಾದ क्रि० ಒಂದೇ ಸಮನೆ; ಎಡಬಿಡದೆ.

इकतारा, पु० ಒಂದು ತಂತಿಯ ವಾದ್ಯ; ಏಕನಾದ.

इकबारगी, क्रि० ಒಮ್ಮೆಲೆ; ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ.

इक़बाल, पु० ಸೌಭಾಗ್ಯ; ಐಶ್ವರ್ಯ; ಸ್ವೀಕಾರ;—मंद वि० ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ; ಸಂಪನ್ನ.

इकराम, पु० ಬಹುಮಾನ; ಗೌರವ.

इक़रार, पु० ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಒಪ್ಪಿಗೆ.

इक़रारनामा, पु० ಒಪ್ಪಂದ.

इकलौता, पु० ಏಕಮಾತ್ರ (ಪುತ್ರ).

इकल्ला, वि० ಒಂದು ಪದರಿನ.

इकसर, वि० ಒಂಟಿಯಾಗಿ.

इकहरा, वि० दे० एकहरा.

इकाई, स्त्री० ಒಂದು; ಏಕ.

इक्का, पु० ಎಕ್ಕಾಗಾಡಿ.

इक्कादुक्का, वि० ಒಂಟಿಸಂಟಿ.

इख़राज़, पु० ಬಹಿಷ್ಕಾರ.

इख़लाक, पु० दे० अख़लाक.

इख़लास, पु० ಗೆಳೆತನ; ಸ್ನೇಹಪ್ರೇಮ: ಪ್ರೀತಿ.

इख़्तसार, पु० ಸಂಕ್ಷೇಪ; ಮುಕ್ತಾಯ.

इख़्तियार, पु० ಅಧಿಕಾರ; ಪ್ರಭುತ್ವ: ಶಕ್ತಿ.

इख़्तिलात, पु० ಅನುರಾಗ; ಮೈತ್ರಿ.

इख़्तिलाफ़, पु० ಕೇಡು; ವಿರೋಧ.

इख़्तिसास, पु० ವಿಶೇಷತೆ.

इच्छा, स्त्री० ಆಸೆ; ಬಯಕೆ.

इच्छुक, वि० ಇಚ್ಛಿಸುವವ.

इज़तराब, पु० ಅವಿಶ್ರಾಂತಿ.

इज़तिनाब, पु० ಸಂಯಮ.

इज़दिहाम, पु० ಜನಸಂದಣಿ.

इजमाल, पु० ಒಟ್ಟು; ಅವಿಭಕ್ತವಾದ ಹಕ್ಕು; ಸಾರಾಂಶ.

इज़ारा, स्त्री० ಜಾರಿಗೆತರುವುದು; ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಿಕೆ; ಪ್ರಚಾರ.

इज़राईल, पु० ಯಮದೂತ.

इजलास, पु० ನ್ಯಾಯಾಲಯ; ಕಚೇರಿಯ ಕೆಲಸ.

इज़हार, पु० ಪ್ರಕಟಣೆ; ಸಾಕ್ಷ್ಯ.

इजाज़त, स्त्री० ಆಜ್ಞೆ; ಒಪ್ಪಿಗೆ.

इजाफ़त, स्त्री० ಸಂಬಂಧ ಜೋಡಣೆ.

इज़ाफ़ा, पु० ವೃದ್ಧಿ; ಮಿಗಿಲು.

इज़ार, स्त्री० ಇಜಾರ; ಚಲ್ಲಣ; **—बन्द** ಲಾಡಿ ನವಾರು.

इजारा, पु० ಗುತ್ತಿಗೆ; ಅಧಿಕಾರ.

इजारेदार, पु० ಗುತ್ತಿಗೆದಾರ; ಬಾಡಿಗೆದಾರ.

इज़्ज़त, स्त्री० ಮರ್ಯಾದೆ;**—दार** वि० ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ; ಮಾನ್ಯ.

इठलाना, अ० ಗರ್ವಿಸು; ನಟಿಸು; ಜಂಭಮಾಡು.

इतना, वि० ಇಷ್ಟು.

इतबार, पु० ನಂಬಿಕೆ; ನೆಚ್ಚಿಕೆ.

इतमाम, पु० ಮುಕ್ತಾಯ.

इतमीनान, पु० ವಿಶ್ವಾಸ.

इतराना, अ० ಸೆಟೆಗೊಳ್ಳು; ವೈಯ್ಯಾರತೋರು.

इतराफ़, स्त्री० ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲು.

इतवार, पु० ಭಾನುವಾರ.

इतस्ततः, क्रि० ಅತ್ತಿತ್ತ.

इताअत, स्त्री० ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆ.

इताब, पु० ಕೋಪ; ಬೆದರಿಕೆ.

इति, स्त्री० ಸಮಾಪ್ತಿ.

इतिवृत्त, पु० ಇತಿಹಾಸ.

इतिहास, पु० ಚರಿತ್ರೆ; ಇತಿಹಾಸ.

इत्तफ़ाक, पु० ಐಕ್ಯ; ಸಂಯೋಗ.

इत्तफ़ाकिया, वि० ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ.

इत्तला, स्त्री० ಸೂಚನೆ;**—नामा** ಸೂಚನಾಪತ್ರ.

इत्तहाद, पु० ಸ್ನೇಹ; ಐಕ್ಯ.

इत्तिहादी, पु० ಮಿತ್ರರಾಷ್ಟ್ರಗಳು.

इत्तिहाम, पु० ದೋಷಾರೋಪಣೆ.

इत्र, पु० ಅತ್ತರು; ಪನ್ನೀರು;**—दान** ಪನ್ನೀರುಪಾತ್ರೆ.

इद्दआ पु० ದಾವಾ ಮಾಡುವಿಕೆ.

इधर, क्रि० ಇಲ್ಲಿ; ಇತ್ತ.

इनकार, पु० ಅಸ್ವೀಕಾರ.

इनकिलाब, पु० ಕ್ರಾಂತಿ.

इनसान, पु० ಮನುಷ್ಯ.

इनसानियत, स्त्री० ಮನುಷ್ಯತ್ವ; ಸೌಜನ್ಯ.

इनसाफ़, पु० ನೀತಿ; ನ್ಯಾಯ.

इनाद, पु० ಹಗೆತನ; ವೈರ.

इनान, स्त्री० ಲಗಾಮು.

इनाम, पु० ಬಹುಮಾನ.

इनामदार, पु० ಭೂಮಿ ಇನಾಮಾಗಿ ಪಡೆದವ.

इनायत, स्त्री० ಕೃಪೆ; ಉಪಕಾರ.

इनेगिने, वि० ಹಲ ಕೆಲವು.

इन्कसार, पु० ನಮ್ರತೆ; ದೀನತೆ

इन्किसाम, पु० ಪಾಲು; ಭಾಗ.

इन्तक़ाम, पु० ಅಪಕಾರದ ಸೇಡು.

इन्तक़ाल, पु० दे० **इंतकाल**.

इन्तख़ाब, पु० ಆಯ್ಕೆ; ಚುನಾವಣೆ.

इन्तज़ाम, पु० ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

इन्तज़ार, पु० ಪ್ರತೀಕ್ಷೆ.

इन्तशार, पु० ಹರಡಿಕೆ; ದುರ್ದಶೆ.

इन्तहा, स्त्री० ಕೊನೆ; ಪರಿಣಾಮ.

इन्शा, स्त्री० ಲೇಖನಶೈಲಿ; ಬರವಣಿಗೆ.

इन्शा-अल्लाह, क्रि० ದೇವರದಯೆಯಿಂದಲ್ಲಿ.

इफ़रात, स्त्री० ಆಧಿಕ್ಯ; ಹೆಚ್ಚಾಗು.

इफ़लास, पु० ಬಡತನ.

इफ़लाह, पु० ಹಿತ; ಉಪಕಾರ.

इफ़्तख़ार, पु० ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವಿಕೆ.

इफ़्फ़त, स्त्री० ಸದಾಚಾರ; ಚಾರಮಾಡದಿರುವಿಕೆ.

इबतिदा स्त्री० ಪ್ರಾರಂಭ; ಉದ್ಭವ.

इबतिदाई, वि० ಮೊದಲನೆಯ.

इबरत, स्त्री० ಉಪದೇಶ.

इबलीस, पु० ಶೈತಾನ.

इबादत, स्त्री० ಪೂಜೆ; ಆರಾಧನೆ; —ख़ाना ದೇವಾಲಯ.

इबारत, स्त्री० ಲೇಖನಶೈಲಿ.

इब्तदा, स्त्री० दे० इबतिदा.

इब्तदाई, वि० दे० इब्तिदायी.

इब्न, पु० ಮಗ.

इब्नत, स्त्री० ಮಗಳು.

इब्रत, स्त्री० ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ; ಉಪದೇಶ.

इमकान, पु० ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

इमदाद, स्त्री० ಸಹಾಯ; ನೆರವು.

इमरती, स्त्री० ಜಿಲೇಬಿ.

इमरोज़, क्रि० ಈ ದಿವಸ.

इमला, पु० ಉಕ್ತಲೇಖನ.

इमली, स्त्री० ಹುಣಸೇ ಹಣ್ಣು.

इमसाल, अव्य० ಈ ವರ್ಷ.

इमाम, पु० ಮುಂದಾಳು; ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಪುರೋಹಿತ;—दस्ता ಕಲ್ಪತ್ತು; ಒರಳು.

इमामबाड़ा, पु० ಮುಸಲ್ಮಾನಸಾಧುಗಳ ಸಮಾಧಿಸ್ಥಳ.

इमारत, स्त्री० ದೊಡ್ಡ ಪಕ್ಕಾ ಕಟ್ಟಡ.

इमि, क्रि० ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ.

इम्तहान, पु० ಪರೀಕ್ಷೆ.

इम्दाद, पु० दे० इमदाद.

इम्तियाज़, पु० ತಾರತಮ್ಯ; ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ.

इयत्ता, स्त्री० ಎಲ್ಲೆ; ಮೇರೆ.

इरशाद, पु० ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ;

इरसाल, पु० ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ.

इरादतन, क्रि० ಮನಃಪೂರ್ವಕ.

इरादा, पु० ಸಂಕಲ್ಪ.

इर्दगिर्द, क्रि० ಸುತ್ತಮುತ್ತ.

इलज़ाम, पु० ದೋಷ; ಕಳಂಕ.

इलतिजा, पु० ನಿವೇದನ.

पु० ಸಂಗೀತ; ಉತ್ತಮಸ್ವರ.

इलहाक़, पु० ಸಂಬಂಧ; ಜೋಡಣೆ.

इलहाम, पु० ದೇವವಾಣಿ.

इलाक़ा, पु० ಮನಸ್ಸಿನಸಂಬಂಧ; ಹಾರ್ದಿಕಪ್ರೇಮ; ಇಲಾಖೆ.
इलाज, पु० ಔಷಧ; ಚಿಕಿತ್ಸೆ.
इलायची, स्त्री० ಏಲಕ್ಕಿ.
इलावा, क्रि० दे० अलावा.
इलाही, पु० ಪರಮೇಶ್ವರ.
इल्तिजा, स्त्री० ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.
इल्तिमास, पु० ಯಾಚನೆ; ಬೇಡಿಕೆ.
इल्म, पु० ವಿದ್ಯೆ; ಶಾಸ್ತ್ರ;—ए अदब ಸಾಹಿತ್ಯ.
इल्मियत, स्त्री० ಪಾಂಡಿತ್ಯ.
इल्मे-अख़लाक, पु० ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ.
इल्लत, स्त्री० ದುರ್ನಡತೆ.
इव, अव्य० ಅಂತೆ; ಸದೃಶ; ತುಲ್ಯ.
इशरत, स्त्री० ಸುಖಭೋಗ.
इशाअत, स्त्री० ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸುವಿಕೆ.
इशारा, पु० ಸನ್ನೆ; ಸಂಕೇತ; ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಕಥನ; ಗುಪ್ತಪ್ರೇರಣೆ.
इश्क़, पु० ಪ್ರೇಮ; ಪ್ರೀತಿ.
इश्क़बाज़, वि० ಪ್ರೇಮವಿಲಾಸಿ.
इश्तयालाक, स्त्री० ಉತ್ತೇಜನ.
इश्तिदाद, पु० ಪುಷ್ಟೀಕರಣ.
इश्तियाक़, पु० ಹೆಚ್ಚು ಕೋರಿಕೆ: ಅನುರಾಗ.
इश्तिहार, पु० ಪ್ರಕಟಣೆ; ಜಾಹೀರಾತು.
इसपात, पु० ಉಕ್ಕಿನಲೋಹ.
इसराफ़, पु० ಹಣದ ಅಪವ್ಯಯ.
इसरार, पु० ಹಟ; ಆಗ್ರಹ.
इसलाह, पु० ಸುಧಾರಣೆ.
इसलिये, अ० ಆದ್ದರಿಂದ.
इस्तअदाद, स्त्री० ವಿದ್ವತ್ತು.
इस्तक़बाल, पु० ಸ್ವಾಗತ.
इस्तक़रार, पु० ಸ್ಥಿರವಾಗುವಿಕೆ.
इस्तग़ासा, पु० ಮುಕದ್ದಮೆ.
इस्तदुआ, स्त्री० ವಿನಂತಿ; ಬೇಡಿಕೆ.
इस्तमरारी, वि० ಶಾಶ್ವತವಾದ.
इस्तिरी, स्त्री० ಇಸ್ತ್ರಿ.
इस्तिलाह, स्त्री० ಪರಿಭಾಷೆ.
इस्तिंजा, पु० ಲಘುಶಂಕೆಯನಂತರ ಶುದ್ಧಿ.
इस्तीफ़ा, पु० ರಾಜೀನಾಮೆ.
इस्तेदाद, स्त्री० ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಜ್ಞಾನ;
इस्तेमाल, पु० ಉಪಯೋಗ.
इस्पगोल, पु० ಇಸಬಗೋಲು.
इस्म, पु० ಹೆಸರು नाम.
इस्मनवीसी, स्त्री० ಜನರ ಹೆಸರು ಬರೆಯುವಿಕೆ; ಸಾಕ್ಷಿಪಟ್ಟಿ.
इस्मशरीफ़, पु० ನಾಮಧೇಯ.
इस्लाह, स्त्री० ತಿದ್ದುಪಡಿ; ಗಲ್ಲಗಡ್ಡಗಳ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲು.
इहतिमाल, पु० ಸಂಶಯ.
इहतिमाम, पु० ಏರ್ಪಾಡು.
इहतियाज़, स्त्री० ಆವಶ್ಯಕತೆ. (एहतियाज़)
इहतियात, स्त्री० ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ರಕ್ಷಣೆ. (एहतियात)
इहाता, पु० ನಿರ್ಧಾರಿತ ಆವರಣ. ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ; ಪಟಾಂಗಣ; (अहाता)

इंगुर, पु० ಇಂಗಳೀಕ.
इंचना, स० ಎಳೆಯುವುದು.
इंट, स्त्री० ಇಟ್ಟಿಗೆ; ಇಟ್ಟಂಗಿ ;—से इंट बजाना ನಾಶಮಾಡುವುದು.
इंटा, पु० दे० इंट.
इंधन, पु० ಸೌದೆ; ಕಟ್ಟಿಗೆ.
ईख, स्त्री० ಕಬ್ಬು.
ईज़ा, स्त्री० ದುಃಖ; ನೋವು.
ईजाद, पु० ನವೀನ ಶೋಧನೆ.
ईजाब, पु० ಗೊತ್ತುವಳಿ प्रार्थना.
ईद, स्त्री० ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಹಬ್ಬ; ಶುಭದಿನ;—का चांद होना ಅಪರೂಪ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು.
ईदगाह, पु० ಹಬ್ಬದ ದಿನದ ನಮಾಜಿನಸ್ಥಳ.
ईमान, पु० ನಂಬಿಕೆ.
ईमानदार, पु० ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ.
ईमानदारी, स्त्री० ವಿಶ್ವಾಸಪಾತ್ರತೆ.
ईरान, पु० ಫಾರಸಿದೇಶ.
ईर्षालु, त्रि० ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನ.
ईसवी, वि० ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ.
ईसा, पु० ಕ್ರೈಸ್ತಮತದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕ.
ईसाई, वि० ಕ್ರಿಸ್ತಮತಾವಲಂಬಿ.
, स्त्री० ಪ್ರಬಲ ಇಚ್ಛೆ.

उंगली, स्त्री० ಬೆರಳು;—उठाना ತಪ್ಪುಗಾರನೆಂದು ಹೇಳು; पाँचों उंगलियाँ घी में होना ಎಲ್ಲವಿಧದಲ್ಲೂ ಲಾಭಪಡೆವುದು; उंगली पकड़ते पहुँचा पकड़ना ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟ ಮನೆಯನ್ನೇ ಆಕ್ರಮಿಸುವುದು.
उँचाई, स्त्री० ತೂಕಡಿಕೆ.
उँचाई, स्त्री० ಎತ್ತರ.
उचना, स० ಮಂಚದ ಹೆಣಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟು.
उड़ेलना, स० ನೀರು ತೋಡು; ಬಗ್ಗಿಸು; ಹೊಯ್ಯು.
उऋण, वि० ಋಣಮುಕ್ತ.
उकटाना, स० ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಮಾತನ್ನು ಬಾರಿಬಾರಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಹೇಳು.
उकटापुरान, पु० ಕಂತೆಪುರಾಣ.
उकठना, अ० ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಾಗು.
उकठा, वि० ಒಣಗಿದ.
उकड़ूँ, पु० ಕುಕ್ಕರಿಸಿ ಕೂಡುವಿಕೆ.
उकताना, अ० ಬೇಜಾರುಪಡುವುದು; ನಾಕೆನ್ನಿಸು.
उकलाई, स्त्री० ವಾಂತಿ; ವಾಕರಿಕೆ.
उकलाना, अ० ವಾಂತಿಮಾಡು.
उकसाना, स० ಉಬ್ಬಿಸು.
उक़ाब, पु० ಗರುಡಪಕ್ಷಿ.
उकेलना, स० ತಿರುವಿಹಾಕು.
उकौना, पु० ಗರ್ಭಿಣಿಯ ಬಯಕೆ.
उक्त, वि० ಹೇಳಿದ.
उक़्दा, पु० ಗಂಟು; ಗೂಢವಿಷಯ.
उखड़ना, अ० ಕಿತ್ತುಹೋಗು.
उखली, स्त्री० दे० ओखली.
उखाड़ना, स० ಕೀಳುವುದು.

उगना, अं० ಉದಯುವಾಗು ; ಅಂಕು ರಿಸು ; ಮೊಳಕೆಬರು.

उगलना, स० ಕಾರುವುದು.

उगाना, स० ಮೊಳಕೆ ಹೊರಡಿಸು ; ಹುಟ್ಟಿಸು.

उगार } पु० ಉಗುಳು ; ಎಂಜಲು.
उगाल

उगालदान, पु० ಪೀಕದಾನಿ.

उगाहना, स० ವಸೂಲುಮಾಡು.

उगाही, स्त्री० ವಸೂಲಿ ; ವಸೂಲಾದ ದ್ರವ್ಯ.

उघटना, स० ಕೆರಳಿಸು.

उघड़ना, अं० ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗು ; ತೆರೆ ಯುು.

उघाड़ना } स० ತೆರೆ ; ಗುಟ್ಟುರಟ್ಟು
उघारना } ಮಾಡು.

उचकन, पु० ಒತ್ತುಗಲ್ಲು ; ಬೋಕಿ.

उचकना, अं० ಮುಂಗಾಲುಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲು ; ಹಾರು ; ಕುಪ್ಪಳಿಸು.

उचकाना, स० ಎತ್ತು ; ಏರಿಸು.

उचक्का, पु० ಕಳ್ಳ ; ಠಕ್ಕ.

उचटना, अं० ವಿರಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟು.

उचाट, पु० ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

उचाटना, स०, ಉಚ್ಚಾಟನೆಮಾಡು ; ವಿರಕ್ತಿಹುಟ್ಟಿಸು.

उचाटू, वि० ವಿರಕ್ತಿಹುಟ್ಟಿಸುವ.

उचाड़ना, स० ಕೀಳು.

उच्छृंखल, वि० ನಿರಂಕುಶ.

उछंग, पु० ಮಡಿಲು ; ತೊಡೆ.

उछकना, अं० ಚೇತರಿಸು; ಮದವಿಳಿ.

उछलकूद, पु० ಕುಣಿತ ; ಆಟ ; ಹಾರಾಟ ; ಜಿಗಿದಾಟ.

उछलना, अं० ಹಾರು.

उछाल, पु० ಹಾರಾಟ ; ವಮನ.

उछालना, स० ಮೇಲಕ್ಕೆಸೆ.

उछाह, पु० ಉತ್ಸಾಹ; ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆ.

उजड़ना, अं० ಹಾಳುಬೀಳು.

उजड्ड, वि० ಅಸಭ್ಯ; ಮೂರ್ಖ.

उजबक, पु० ಮೂರ್ಖ.

उजरत, स्त्री० ಕೂಲಿ ; ಬಾಡಿಗೆ.

उजलत, स्त्री० ಬೇಗ.

उजला, वि० ಬಿಳಿಯ ; ನಿರ್ಮಲ.

उजागर, वि० ಉಜ್ವಲವಾದ.

उजाड़, पु० ಹಾಳುಕೊಂಪೆ.

उजाड़ना, स० ನಾಶಮಾಡು.

उजालना, स० ಹೊಳಪುಗೊಡು ; ಬೆಳಗಿಸು.

उजाला, पु० ಬೆಳಕು.

उजास, पु० ಪ್ರಕಾಶ.

उजियार } पु० ಬೆಳಕು.
उजियारा }

उजेला, पु० दे० उजाला.

उज्र, पु० ವಿರೋಧ ; ಬಾಧೆ ; ಅಡ್ಡಿ.

उज्रदारी, स्त्री० ಆಕ್ಷೇಪಣೆ.

उझकना, अं० ಹಾರು ; ಎಗುರು.

उझलना, स० ಸುರಿಯುವುದು.

उझाँकना, स० ಇಣಕಿನೋಡು.

उटंग, वि० ಉದ್ದಗಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಿರುವ ಬಟ್ಟೆ.

उटकना, स० ಅಂದಾಜುಕಟ್ಟು.

उटज, पु० ಗುಡಿಸಲು.
उठंगाना, अ० ಆನಿಸು.
उठना, अ० ಏಳು.
उठ-बैठ, स्त्री० ಎದ್ದು ಕೂತುಮಾಡುವ ವ್ಯಾಯಾಮ.
उठल्लू, वि० ಅಸ್ಥಿರವಾದ.
उठाईगिरा, पु० ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕದಿಯುವ ಜೇಬುಕಳ್ಳ.
उठान, स्त्री० ಏಳುವಿಕೆ; ವೃದ್ಧಿ.
उठाना, क्रि० ಎಬ್ಬಿಸು.
उड़ंकू, वि० ಹಾರುವ; ಎಗರುವ.
उड़द, पु० ಉದ್ದು.
उड़नखटोला, पु० ಹಾರಬಲ್ಲವನು ವಿಮಾನ.
उड़नफ़ाकता, वि० ಮೂರ್ಖ.
उड़ना, अ० ಹಾರುವುದು.
उड़ाऊ, वि० ಹಾರಬಲ್ಲ ಬಹಳ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ.
उड़ाका / उड़ाकू, वि० ಹಾರುವ.
उड़ान, स्त्री० ಹಾರುವಿಕೆ.
उड़ाना, स० ಹಾರಿಸು.
उड़ुस, पु० ತಗಣೆ; ತಿಗಣೆ. (उड़ीस)
उड़ेलना, स० ನೀರೆರೆ; ಚೆಲ್ಲು.
उढ़कना, अ० ಎಡವಿ ಬೀಳು.
उढ़काना, स० ಆನಿಸುವುದು.
उढ़री, स्त्री० ಉಪಪತ್ನಿ.
उढ़ारना. स० ಸ್ತ್ರೀ ಅಪಹರಣ.
उतंग, वि० ಉನ್ನತ; ಉಚ್ಚ.
उत, क्रि० ಅಲ್ಲಿ; ಅತ್ತ.
उतना, वि० ಅಷ್ಟು.
उतरन, पु० ಉಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಬಟ್ಟೆ.
उतरना, अ० ಇಳಿಯುವುದು.
उतरहा, वि० ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನ.
उतराई, स्त्री० ಇಳಿಯುವಿಕೆ: ದಾಟಿಸಿದ ಕೂಲಿ.
उतराना, स० ಇಳಿಸುವುದು.
उतलाना, अ० ತ್ವರೆಪಡಿಸು.
उतराव, पु० ಇಳಿಜಾರು.
उतान, वि० ಅಂಗಾತ.
उतार, पु० ಇಳಿಜಾರು.
उतारना, स० ಇಳಿಸುವುದು.
उतारू, वि० ಸನ್ನದ್ಧ; ತತ್ಪರ.
उतावला, वि० ಚಂಚಲ.
उतावली, स्त्री० ಗಡಿಬಿಡಿ.
उत्कंठा, स्त्री० ಪ್ರಬಲ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ.
उत्कर्ष, पु० ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ; ವೃದ್ಧಿ.
उत्कीर्ण, वि० ಕೆತ್ತಿದ.
उत्कोच, पु० ಲಂಚ.
उत्तरदाता, पु० ಹೊಣೆಗಾರ.
उत्तरदायित्व, पु० ಜವಾಬ್ದಾರಿ.
उत्तरीय, पु० ಅಂಗವಸ್ತ್ರ.
उत्ताप, पु० ಉಷ್ಣತೆ; ವೇದನೆ.
उत्पाटन, पु० ಕೀಳುವಿಕೆ.
उत्तेजना, स्त्री० ಪ್ರೇರೇಪಣೆ; ಹುರಿದುಂಬಿಸುವಿಕೆ; ಉದ್ದೀಪನ.
उत्तेजित, वि० ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ.
उत्पात, पु० ಉಪದ್ರವ; ಉತ್ಪಾತ.
उत्फुल्ल, वि० ವಿಕಸಿಸಿದ.
उत्सर्ग, पु० ತ್ಯಾಗ; ಅರ್ಪಣೆ.

उत्सुक, वि० ಕುತೂಹಲದಿಂದಿರುವ.
उथलपुथल, पु० ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ.
उथला, वि० ಆಳವಿಲ್ಲದ.
उदार, वि० ಉದಾರಿ; ಧಾರಾಳಿ.
उदारना, स० ಬೀಳಿಸು.
उदास, वि० ಖಿನ್ನ; ವ್ಯಸನಪಡುವ.
उदासी, स्त्री० ವ್ಯಸನ; ಕ್ಲೇಶ.
उदूलहुक्मी, पु० ಆಜ್ಞೆಮೀರುವಿಕೆ.
उद्योत, पु० ಪ್ರಕಾಶ.
उद्गम, पु० ಉತ್ಪತ್ತಿ; ಉದಯ.
उद्गार, पु० ಕಟುವಚನ; ವಾಕರಿಕೆ; ಉಕ್ಕಿಬರುವಿಕೆ.
उद्घाटन, पु० ತೆರೆಯುವಿಕೆ; ಆರಂಭ.
उद्दाम, वि० ಗಂಭೀರ.
उद्दीपन, पु० ಉತ್ತೇಜಕ.
उद्धत, वि० ಒರಟ; ಮೂರ್ಖ; ಉದ್ಧರಿಸಿದ.
उद्यत, वि० ಸಿದ್ಧನಾದ; ಸನ್ನದ್ಧ.
उद्योग, पु० ಪ್ರಯತ್ನ; ಕೈಗಾರಿಕೆ.
उद्योगी, वि० ಪರಿಶ್ರಮಿ.
उद्भट, वि० ಪ್ರಬಲ; ಅದ್ವಿತೀಯ.
उद्भ्रांत, वि० ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡ; ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತ; ಅಲೆದಾಡುವ.
उद्रेक, पु० ವೃದ್ಧಿ.
उधर, क्रि० ಅಲ್ಲಿ; ಆಕಡೆ.
उधार, पु० ಸಾಲ; ಉದ್ದರಿ.
उधेड़ना, स० ಬಿಚ್ಚುವುದು.
उधेड़बुन, पु० ಚಿಂತೆ; ಊಹಾಪೋಹ; ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡು.
उनमना, वि० दे० अनमना.
उनमूलना, स० ಕಿತ್ತೊಗೆಯು.
उनवान, पु० ಸಂದೇಹ.
उनहार, वि० ಸದೃಶ; ಸಮಾನ.
उनींदा, वि० ತೂಕಡಿಸುವ.
उन्नाबी, वि० ಕಂದುಬಣ್ಣದ.
उन्माद, पु० ಹುಚ್ಚು.
उन्वान, पु० ವಿಳಾಸ; ಮುನ್ನುಡಿ;
उन्स, पु० ಪ್ರೇಮ; ಸ್ನೇಹ.
उपकरण, पु० ಸಲಕರಣೆ.
उपकूल, पु० ದಡ; ದಂಡೆ; ತೀರ.
उपज, पु० ಉತ್ಪತ್ತಿ; ಹುಟ್ಟುವಳಿ.
उपजना, अ० ಮೊಳೆ; ಬೆಳೆ.
उपजाऊ, वि० ಫಲವತ್ತಾದ.
उपजाना, स० ಬೆಳೆಯಿಸು.
उपटन, पु० ಬಾಸುಂಡೆ; ಗಾದರಿ.
उपटना, अ० ಗುರುತಾಗುವಿಕೆ; ಬಾಸುಂಡೆಯಾಗುವಿಕೆ.
उपड़ना, अ० ಕಿತ್ತುಹೋಗು.
उपत्यका, स्त्री० ಪರ್ವತದ ಬುಡದ ಭೂಮಿ.
उपदंश, पु० ಪಿರಂಗಿರೋಗ.
उपनिवेश, पु० ಆಶ್ರಿತ ನಿವಾಸ; ವಸಾಹತು.
उपन्यास, पु० ಕಾದಂಬರಿ.
उपभोग, पु० ಸುಖಪಡು.
उपरना, पु० ಹೊದ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಟ್ಟೆ; ದುಪ್ಪಟಿ.
उपरांत, क्रि० ಅನಂತರ; ಆಮೇಲೆ.
उपराचढ़ी, स्त्री० ಸ್ಪರ್ಧೆ; ಪೈಪೋಟಿ.

उपरीउपरा, पुं० ಸ್ಪರ್ಧೆ ; ಮೇಲಾಟ.

उपरोक्त } वि० ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ.
उपर्युक्त }

उपल, पुं० ಆನೆಕಲ್ಲು; ಮೇಘ; ಕಲ್ಲು.

उपला, पुं० } ಬೆರಣಿ.
उपली, स्त्री० }

उपहार, पुं० ಕಾಣಿಕೆ ; ಬಹುಮಾನ.

उपाख्यान, पुं० ಹಳೆಯಕಥೆ; ಉಪ ಕಥೆ.

उपाटना } स० ಕೀಳುವುದು.
उपाड़ना }

उपादेय, वि० ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ ವಾದ.

उपाधि, स्त्री० ಕಪಟ; ಉಪದ್ರವ; ಬಿರುದು.

उपालंभ, पुं० ದೂರು ; ನಿಂದೆ.

उपासना, स्त्री० ಆರಾಧನೆ; अ० ಉಪ ವಾಸಮಾಡು.

उपासा, वि० ಹಸಿದ; ಉಪವಾಸ ವಿರುವ.

उपासी, वि० ಆರಾಧಕ; ಭಕ್ತ.

उफ़, अ० ಹಾಯ್! ಅಯ್ಯೊ!

उफ़क } पुं० ಕ್ಷಿ.
उफ़्क़ }

उफनना } अ० ಕುದಿ; ಕಾಯು;
उफनाना } ಮರಳು.

उफान, पुं० ನೊರೆಸಹಿತ ಉಕ್ಕಿ ಬರು ವಿಕೆ.

उफ़्तादा, वि० ಪಾಳುಬಿದ್ದ; ಸಾಗು ವಳಿಯಾಗದ; ಬಂಜರು.

उबकना, अ० ಕಾರುವುದು; ವಾಂತಿ ಮಾಡುವುದು.

उबका, पुं० ನೀರು ಸೇದುವ ಹಗ್ಗದ ಉರಿಲು.

उबकाई, स्त्री० ವಾಂತಿ

उबटन, पुं० ಅಭ್ಯಂಗ; ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಲೇಪನ.

उबरना, अ० ಉದ್ಧಾರವಾಗು ; ಬಿಡು ಗಡೆ ಹೊಂದು.

उबरा, वि० ಉಳಿದಿರುವ ; ಧಾರಾಳ.

उबलना, अ० ಉಕ್ಕುವುದು.

उबहन, पुं० ಹಗ್ಗ; ನೀರೆಳೆಯುವ ಮಿಣಿ.

उबार, पुं० ಉದ್ಧಾರ.

उबारना, स० ಉದ್ಧಾರಮಾಡು.

उबाल, पुं० ಉಕ್ಕುವಿಕೆ; ಕುದಿ.

उबालना, स० ಕುದಿಸು.

उभड़ना } अ० ಉಬ್ಬು ; ಅರಳು.
उभरना }

उभाड़, पुं० ಉಬ್ಬರ; ಬಾವು.

उभाड़ना, स० ಪ್ರೇರೇಪಿಸು ; ಉಬ್ಬಿಸು.

उमंग, स्त्री० ಉಲ್ಲಾಸ.

उमक़, पुं० ಆಳ; ಗಂಭೀರತೆ.

उमगना, अ० ಉಬ್ಬು; ಹಿಗ್ಗು.

उमचना, अ० ತುಳಿ; ಮೆಟ್ಟು; ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು.

उमड़, स्त्री० ಪೂರ; ನೆರೆ; ಮುತ್ತಿಗೆ.

उमड़ना, पुं० ಉಕ್ಕು; ತುಳುಕು.

उमदगी, स्त्री० ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ; ಉತ್ತಮ.

उमदा, वि० ಉತ್ತಮವಾದ उम्दा.

उमर, स्त्री० ವಯಸ್ಸು ; ಆಯುಷ್ಯ.

उमरा } पु० (अमीर शब्द का बहु-
उमराव } वचन) ಸಾಮಂತರು.

उमस, स्त्री० ಸೆಕೆ; ಧಗೆ.

उमाह, पु० ಉತ್ಸಾಹ; ಆವೇಶ.

उमेठना, पु० ಹೊಸೆ; ಹಿಂಡು.

उम्मत, स्त्री० ಮುಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರನ ಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿ छोटी उम्मत ವರ್ಣಸಂಕರ ಜಾತಿ.

उम्मीद } स्त्री० ಆಸೆ; ಭರವಸೆ.
उम्मेद }

उम्मीदवार } पु० ಭರವಸೆಯುಳ್ಳ
उम्मेदवार } ವನು; ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ.

उम्र, स्त्री० दे० उमर.

उर, पु० ಎದೆ; ವಕ್ಷಸ್ಥಳ.

उरग, पु० ಹಾವು; ಸರ್ಪ.

उरज, पु० ಸ್ತನ; ಮೊಲೆ.

उरझाना, स० ಸಿಲುಕಿಸು.

उरद, पु० ಉದ್ದು ಅಥವಾ ಉದ್ದಿನ

उरस, पु० ಎದೆ; ಹೃದಯ.

उराव, पु० ಉತ್ಸಾಹ; ಲವಲವಿಕೆ.

उराहना, पु० ದೂರು.

उरु, वि० ವಿಶಾಲವಾದ पु० ತೊಡೆ.

उरूज, पु० ಉನ್ನತಿ; ಏಳಿಗೆ; ಶಿಖರ.

उरूस, स्त्री० ಮದುಮಗಳು.

उरेब, वि० ಡೊಂಕು; ಮೋಸ.

उरेह, पु० ಚಿತ್ರಕಲೆ.

उरेहना, स० ಚಿತ್ರಿಸು.

उर्दू, स्त्री० ಛಾವಣಿಯಪೇಟೆ; ಅರಬೀಮಿಶ್ರಿತ ಹಿಂದೀಭಾಷೆ; ಶಿಬಿರ.

उर्दू-ए-मुअल्ला, स्त्री० ರಾಜದರ್ಬಾರಿನ ಭಾಷೆ; ಉಚ್ಚ ಉರ್ದೂಭಾಷೆ.

उर्फ़, पु० ಅಡ್ಡಹೆಸರು; ಯಾನೆ.

उर्वरा, पु० ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ.

उर्वी, स्त्री० ಪೃಥ್ವಿ.

उर्स, पु० ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸಾಧುಗಳ ನಿರ್ವಾಣ ತಿಥಿ; ವಿವಾಹ ಭೋಜನ.

उलझन, पु० ತೊಡಕು; ಸಿಕ್ಕು; ತೊಡರು; ಒಗಟು; ಸಮಸ್ಯೆ.

उलझना, अ० ತೊಡಕುಬೀಳು; ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳು; ಪೇಚಾಟವಾಗು.

उलझाव, पु० ಸಿಕ್ಕು; ಪೇಚಾಟ.

उलटना, अ० ತಿರುಗಮುರುಗಾಗು; ಬುಡಮೇಲಾಗು स० ಬೋರಲಿಸು; ಸುರಿ; ಹೊಯ್ಯು.

उलटपलट } पु० ಅದಲುಬದಲು:
उलटफेर } ಮಾರ್ಪಾಡು.

उलटा, वि० ಬುಡಮೇಲಾದ.

उलटाना, स० ತಲೆಕೆಳಕುಮಾಡಿಸು; ಬೋರಲಿಸು.

उलटापलटी, स्त्री० ಯದ್ವಾತದ್ವಾ.

उलटी, स्त्री० ವಾಂತಿ; ವಮನ.

उलटे, क्रि० ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ; ವಿಪರೀತವಾಗಿ.

उलथा, पु० दे० उल्था.

उलफ़त, स्त्री० दे० उल्फ़त.

उलमा, पु० ಪಂಡಿತರು.
उलहना, अ० ಉಕ್ಕು; ಅರಳು; ನಿಂದೆ.
उलाहना, पु० ದೂರು ; ನಿಂದೆ.
उलार, वि० ಹಿಂಬಾರಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿದ.
उलीचना, स० ನೀರುಚೆಲ್ಲು; ನೀರು ಹಾಯಿಸು.
उलूक, पु० ಗೂಗೆ.
उलूफ़ा, पु० ಸಂಬಳ ; ಕೂಲಿ.
उलूम, पु० ವಿದ್ಯೆಗಳು. (इल्म का बहु०)
उलेल, स्त्री० ಪ್ರವಾಹ.
उल्फ़त, स्त्री० ಪ್ರೇಮ.
उल्था, पु० ಭಾಷಾಂತರ; ಅನುವಾದ.
उल्लू, पु० ಗೂಬೆ ; ಮೂರ್ಖ.
उश्शाक़, पु० ಪ್ರೇಮಿಗಳು. (आशिक का बहु०)
उशीर, पु० ಲಾವಂಚದಬೇರು.
उषा, स्त्री० ನಸುಕು.
उसकन, पु० ಮುಸುರೆತಿಕ್ಕಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಗುಂಜುನಾರು.
उसकाना, स० दे० उकसाना.
उसनना, स० ಬೇಯಿಸು.
उसाना, स० ಕೇರು ; ಗಾಳಿಸು.
उसारना, स० ಕೀಳು ; ಒಗೆ.
उसारा, पु० ಪಡಸಾಲೆ ; ಕೈಸಾಲೆ.
उसास, स्त्री० ಉಚ್ಛ್ವಾಸ ನಿಟ್ಟುಸಿರು.
उसीर, पु० दे० उशीर.
उसीसा, पु० ತಲೆಕಡೆ.
उसूल, पु० ಸಿದ್ಧಾಂತ.
उस्तरा, पु० ಕ್ಷೌರದ ಕತ್ತಿ.
उस्तवार, वि० ದೃಢ ; ಸಮತಲ.
उस्तवारी, स्त्री० ದೃಢತೆ.
उस्ताद, पु० ಗುರು : ಧೂರ್ತ.
उहदा, पु० दे० ओहदा.
उहाँ, क्रि० वहाँ.
उहार, पु० ಪರದೆ ओहार.

ऊ

ऊंघना, अ० ತೂಕಡಿಸು.
ऊँचा, वि० ಎತ್ತರವಾದ:—सुनना ಕಿವಿ ಮಂದವಾಗು ; ಕಿವುಡು.
ऊँचाई, स्त्री० ಎತ್ತರ ; ಗೌರವ.
ऊँछना, अ० ತಲೆಬಾಚು.
ऊँट, पु० ಒಂಟೆ.
ऊख, पु० ಕಬ್ಬು.
ऊखड़, पु० (ऊसर) ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಿನ ಬಂಜರುಭೂಮಿ.
ऊखल, पु० ಒರಳು.
ऊजड़, वि० ಹಾಳುಬಿದ್ದ.
ऊटपटांग, वि० ತಲೆಬುಡವಿಲ್ಲದ: ಯದ್ವಾತದ್ವಾ; ನಿರರ್ಥಕ.
ऊद, पु० ಅಗರುಮರದ ಚೂರು.
ऊदबत्ती, स्त्री० ಊದಿನಕಡ್ಡಿ.
ऊद-सोज़, पु० ಧೂಪದಬಟ್ಟಲು.
ऊदबिलाव, पु० ಪುನಗುಬೆಕ್ಕು.
ऊधम, पु० ಉಪದ್ರ.
ऊधमी, वि० ಉಪದ್ರವಿ.
ऊन, पु० [illegible]; ಕಡಿಮೆ.

ऊना, पु० ದುಃಖ; ವ್ಯಸನ.
ऊनी, वि० ಕಡಿಮೆಯಾದ; ವ್ಯಸನ.
ऊपर, क्रि० ಮೇಲೆ.
ऊपरी, वि० ಮೇಲಿನ.
ऊब, पु० ಬೇಜಾರು.
ऊबट, पु० ಕಠಿಣಮಾರ್ಗ.
ऊबड़खाबड़, वि० ಎತ್ತು ತಗ್ಗಿನ.
ऊबना, अ० ಬೇಜಾರಾಗು; ವ್ಯಾಕುಲಪಡು.
ऊर्मि, स्त्री० ಅಲೆ; ತೆರೆ.
ऊलजलूल, वि० ಅಸಂಬದ್ಧ.
ऊसर, पु० ಬಂಜರು ಭೂಮಿ.
ऊहापोह, पु० ತರ್ಕವಿತರ್ಕ.

ऋ

ऋक्ष, पु० ಕರಡಿ; ನಕ್ಷತ್ರ.
ऋचा, स्त्री० ವೇದಮಂತ್ರ.
ऋण, पु० ಸಾಲ; ಉದ್ರಿ.
ऋणी, वि० ಸಾಲಮಾಡಿದವ; ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ.
ऋतुराज, पु० ವಸಂತ ಋತು.
ऋद्धि, स्त्री० ಸಮೃದ್ಧಿ; ವೃದ್ಧಿ.
ऋषभ, पु० ಎತ್ತು.
ऋषि, पु० ಋಷಿ; ಮುನಿ.

ए

एँचपेंच, पु० ತೊಡಕು; ಕುತಂತ್ರ.
एँड़ा-बेंडा, वि० ಯದ್ವಾತದ್ವಾ.
एँड़ी, स्त्री० दे० एड़ी.
एकछत्र, वि० ನಿರಂಕುಶ ಶಾಸನದ.
एकजद्दा, वि० ಸಗೋತ್ರಿಯ.
एकटकी, स्त्री० ನೆಟ್ಟನೋಟ.
एकट्ठा, पु० दे० इकट्ठा.
एकड़, पु० ಎಕರೆ.
एकतरफ़ा, वि० ಒಂದು ಪಕ್ಷದ.
एकता, स्त्री० ಐಕ್ಯ.
एकतारा, स्त्री० ಏಕನಾದ; ಒಂದೇ ತಂತಿಯ ತಂಬೂರಿ.
एकत्रित, वि० ಒಂದೇಕಡೆ ಕೂಡಿಸಿದ.
एकन्नी, स्त्री० ಒಂದಾಣೆ.
एकफ़सला, वि० ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಬೆಳೆಕೊಡುವ ಹೊಲ.
एक-ब-एक, क्रि० ಒಂದೇಸಾರಿ; ತಟಕ್ಕನೆ; ಒಮ್ಮೆಲೆ.
एकबारगी, क्रि० ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಒಂದೇಸಲ.
एकबाल, पु० दे० इकबाल.
एकमुश्त, वि० ಒಂದೇಸಲ.
एकरंग, वि० ನಿಷ್ಕಪಟ ಹೃದಯದ.
एकरार, पु० ಸ್ವೀಕಾರ; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ.
एकलौता, वि० ಏಕಮಾತ್ರ (ಪುತ್ರ).
एकशफ़, पु० ಅಖಂಡಗೊರಸುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿ.
एकसर, वि० ಒಂಟಿಯಾದ; ಒಂದು ಪಕ್ಷದ.
एकसाँ, वि० ಸಮಾನವಾದ.
एकहरा, वि० ಒಂದೇ ಪದರುಳ್ಳ.
एकहत्था, वि० ಒಂದೇ ಕೈಯಿಂದಾಗುವ ಕೆಲಸ; ಸುಲಭ ಕೆಲಸ.
एका, पु० ಐಕ್ಯ.

एकाई, स्त्री० ಒಂದೇ ಎಂಬಭಾವ.
एकाएकी, क्रि० ಏಕಾಂತ.
एकाएक, क्रि० ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ.
एकाकी, वि० ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ.
एक्का, पु० ಒಂಟೆತ್ತಿನ ಅಥವಾ ಕುದುರೆಯ ಗಾಡಿ.
एड़, स्त्री० ಬಾರಕೋಲು.
एड़ी, स्त्री० ಹಿಮ್ಮಡಿ.
एतक़ाद, पु० ಪೂರ್ಣವಿಶ್ವಾಸ.
एतनाई, स्त्री० ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರು.
एतबार, पु० ನಂಬಿಕೆ; ವಿಶ್ವಾಸ.
एतमाद, पु० ವಿಶ್ವಾಸ; ಭರವಸೆ.
एतराज़, पु० ಆಕ್ಷೇಪಣೆ; ಅಡ್ಡಿ.
एतराफ़, पु० ಒಪ್ಪು; ಸ್ವೀಕರಿಸು.
एरंड, पु० ಹರಳುಗಿಡ.
एलची, पु० ರಾಯಭಾರಿ.
एला, स्त्री० ಏಲಕ್ಕಿ.
एलान, पु० ಘೋಷಣೆ; ಪ್ರಕಟಣೆ.
एवज़, पु० ಬದಲಿಯುವ: ಪ್ರತಿನಿಧಿ.
एवज़ी, वि० ಸ್ಥಾನಾಪನ್ನ: ಬದಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ.
एहतमाम, पु० ಪ್ರಯತ್ನ; ವ್ಯವಸ್ಥೆ: ಅಧಿಕಾರಕ್ಷೇತ್ರ.
एहतियात, स्त्री० ರಕ್ಷಣೆ: ಪಾಪವಿಮೋಚನೆ.
एहसान, पु० ಉಪಕಾರ.
एहसान-फ़रामोश, पु० ಕೃತಘ್ನ.
एहसानमंद, वि० ಕೃತಜ್ಞ; ಆಭಾರಿ.
एहसास, पु० ಅನುಭವಿಸುವಿಕೆ.

ऐंचना, स० ಎಳೆ; ತನ್ನಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳು.
ऐंचाताना, वि० ಮೆಳ್ಳಗಣ್ಣ.
ऐंचातानी, स्त्री० ಎಳೆದಾಟ.
ऐंठ, पु० ಗರ್ವ; ದ್ವೇಷ.
ऐंठन, स्त्री० ತಿರುವು; ಹುರಿ; ಬಿಗಿ.
ऐंठना, स० ತಿರುವು; ಹುರಿಗೊಡು; ಮೋಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.
ऐंड़ना, अ० ಮೈಮುರಿ; ಗರ್ವಪಡು.
ऐंडबैंड, वि० ಡೊಂಕಾದ.
ऐज़न, वि० ಅದೇ; ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ.
ऐज़ाज़, पु० ಸಮ್ಮಾನ: ಆದರ.
ऐजाज़, पु० ತೊಂದರೆಪಡಿಸು.
ऐतिहासिक, वि० ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
ऐन, वि० ಸರಿಯಾದ; ಪೂರ್ಣ.
ऐनक, स्त्री० ಕನ್ನಡಕ.
ऐब, पु० ದೋಷ; ಅಪಗುಣ; ಕೆಡುಕು;—**पोश** ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವವ.
ऐबक, पु० ಪ್ರಿಯ: ಸೇವಕ; ದೂತ.
ऐब-गो, वि० ಪರನಿಂದಕ.
ऐब-जो, वि० ಇತರರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವವ.
ऐबी, वि० ದೋಷಿ: ಕೆಟ್ಟ.
ऐयाम, पु० ದಿನ; ಕಾಲ; ಋತು.
ऐयार, पु० ಕಪಟಿ; ಧೂರ್ತ.

ऐयारी, स्त्री० ಮೋಸ; ತಂತ್ರ.
ऐयाश, वि० ಲಂಪಟನಾದ; ಕಾಮುಕ.
ऐयाशी, स्त्री० ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ.
ऐरागैरा, वि० ಅಪೂರ್ವ ಅಥವಾ ಅಪರಿಚಿತ; ತುಚ್ಛವಾದ.
ऐलान, पु० ದಂಡೋರೆ; ಸಾರಿಕೆ; ಘೋಷಣೆ; ರಾಜಾಜ್ಞೆ.
ऐश, पु० ಭೋಗವಿಲಾಸ; ಸುಖ.
ऐसा, वि० ಈಪ್ರಕಾರ; ಇಂತಹ.
ऐहिक, वि० ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ.

ओ

ओंठ, पु० ತುಟಿ; ಓಷ್ಠ.
ओक, पु० ಮನೆ; ಆಶ್ರಯ; ನಿವಾಸ.
ओकना, अ० ಓ ಓ ಎಂದು ಕೂಗುವುದು; ಕಾರುವುದು.
ओकाई, स्त्री० ವಮನ; ಕಾರಿಕೆ.
ओखल / **ओखली** स्त्री० ಒರಳು.
ओग, पु० ಚಂದಾ; ವರ್ಗಣಿ.
ओघ, पु० ಪ್ರವಾಹ.
ओछा, वि० ತುಚ್ಛ; ಆಳವಿಲ್ಲದ.
ओछापन, पु० ನೀಚತನ; ತುಚ್ಛತೆ.
ओज, पु० ಪ್ರತಾಪ; ಬಲ; ತೇಜಸ್ಸು.
ओजस्वी, वि० ಶಕ್ತಿಯುತ.
ओझल, पु० ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವಿಕೆ.
ओझा, पु० ಮೈಥಿಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಉಪಜಾತಿ.
ओझाई, स्त्री० ತಂತ್ರ; ಮಂತ್ರ.
ओट, स्त्री० ಮರೆ; ಅಡ್ಡ; ಶರಣು.
ओटना, स० ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂಜುವುದು; ಪದೇಪದೇ ಹೇಳು.
ओटनी, स्त्री० ಹಿಂಜುವ ಯಂತ್ರ.
ओटा, पु० ಪರದೆಯಗೋಡೆ; ಹತ್ತಿ ಹಿಂಜುವ ಆಳು.
ओठंगना, अ० ಆಯಾಸ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.
ओठ, पु० ತುಟಿ; ಅಧರ.
ओड़ना, स० ತಡೆಯು (रोकना) ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳು; ಕೈನೀಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು.
ओढ़ना, स० ಹೊದ್ದುಕೊಳ್ಳು; ಭಾರ ಹೊರು पु० ದುಪ್ಪಟಿ.
ओढ़नी, पु० ಹೊದಿಕೆ; ದುಪ್ಪಟಿ.
ओढ़ाना, स० ಮುಚ್ಚುವುದು; ಹೊದಿಸುವುದು; ಹೊರಿಸುವುದು.
ओतप्रोत, वि० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ; ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ; ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಿನಂತಹ.
ओद, पु० ವದ್ದೆ.
ओदन, पु० ಅನ್ನ; ಕೂಳು.
ओदरना, अ० ಛಿನ್ನಛಿನ್ನವಾಗು.
ओदा, पु० दे० ओद.
ओदारना, स० ಹರಿದುಹಾಕು; ನಾಶ ಮಾಡು.
ओनचन, स्त्री० ಮಂಚದಹೆಣಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ.
ओनचना, स० ಮಂಚದಹೆಣಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟು.

ओप, स्त्री० ಕಾಂತಿ ; ಒಪ್ಪ.

ओफ़, अव्य० ಖೇದ ಅಥವಾ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸೂಚಕ ಶಬ್ದ.

ओर, स्त्री० ಪಕ್ಕ ; ಕಡೆ ; ದಿಕ್ಕು ; —छोर ತುದಿ; ಅಂಚು; ಆರಂಭ.

ओरहा, पु० ಕಡಲೆಗಿಡ.

ओरी, स्त्री० ಸೂರು. (ओलती)

ओल, पु० ಸೂರಣಗಡ್ಡೆ स्त्री० ತೊಡೆ; ಶರಣು ; ಮರೆ ; ಆಧಾರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತು.

ओलचा, पु० ನೀರು ಹಾಯಿಸುವ ಮೊಗೆ.

ओलती, स्त्री० ಸೂರು.

ओलना, स० ಬಚ್ಚಿಡು.

ओला, पु० ಆನೆಕಲ್ಲುಮಳೆ ; ಗುಟ್ಟಿನ ಮಾತು.

ओष्ठ, पु० ತುಟಿ. (होंठ)

ओस, स्त्री० ಹಿಮ ; ಮಂಜು ; ಇಬ್ಬನಿ.

ओसना, अ० ಕೊಳೆಯುವುದು.

ओसर, स्त्री० ಇನ್ನೂ ಗಬ್ಬವಿಲ್ಲದ ಎಮ್ಮೆಪಡ್ಡೆ ; ಕಡಸು.

ओसाना, स० ತೂರು ; ಕೇರು.

ओसार, पु० ಪ್ರಚಾರ ; ವಿಸ್ತಾರ.

ओसारा, पु० ಜಗುಲಿ ; ಮೊಗಸಾಲೆ. (बरामदा)

ओह, अव्य० ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅಥವಾ ದುಃಖಸೂಚಕಶಬ್ದ; ಅಯ್ಯೋ!

ओहदा, पु० ಸ್ಥಾನ ; ಹುದ್ದೆ.

ओहदेदार, पु० ಅಧಿಕಾರಿ ; ಕಾರ್ಯಕರ್ತ.

ओहार, पु० ರಥ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳಮೇಲೆ ಹಾಸುವಬಟ್ಟೆ; ಪರದೆ.

औ

औंघना } **औंघाना** } अ० ತೂಕಡಿಸು.

औंघाई, स्त्री० ತೂಕಡಿಕೆ.

औंड़ा, वि० ಆಳವಾದ ; ಗಂಭೀರವಾದ.

औंधना, अ० ಕವಚಿಬೀಳು.

औंधाना, स० ಮಗಚು ; ಬೋರಲಿಸು ; ತಿರುವಿಹಾಕು.

औ, अव्य० ಮತ್ತು; ಸಹ. (और)

औक़ात, स्त्री० ಸಮಯ ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ; ಯೋಗ್ಯತೆ. (हैसियत)

औगुन, पु० ಅವಗುಣ.

औघट, वि० ಸುಗಮವಲ್ಲದ.

औघड़, पु० ಅಘೋರಮತಸ್ಥ; ದುಡುಕುವವನು वि० ಅಸಂಬದ್ಧವಾದ.

औचक, क्रि० ಒಮ್ಮೆಲೆ.

औचट, स्त्री० ಸಂಕಟ; ತೊಂದರೆ क्रि० ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ.

औचित्य, पु० ನ್ಯಾಯವಾದುದು.

औज, पु० ದೊಡ್ಡಪದವಿ ; ಉನ್ನತಿ. ಎತ್ತರ.

औज़ार, पु० ಕಮ್ಮಾರಬಡಗಿ ಮುಂತಾದವರ ಯಂತ್ರಸಾಮಗ್ರಿ.

औटाना, स० ಹಾಲು ಮುಂತಾದು ವನ್ನು ಕುದಿಸಿ ಗಟ್ಟಿಮಾಡು; ಔಟಾಯಿಸು.

औढ़र, वि० ಮನಸ್ವಿ.

औना-पौना, वि० ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ; ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ; ಕೊಂಚ.

औपनिवेशिक, वि० ವಸಾಹತಿನ.

औपन्यासिक, वि० ಕಾದಂಬರಿಯ.

औरंग, पुं० ಸಿಂಹಾಸನ; ಬುದ್ಧಿ.

औरत, स्त्री० ಸ್ತ್ರೀ; ಹೆಂಗಸು; ಪತ್ನಿ.

औरस, पुं० ನಿಜಪುತ್ರ.

औला, वि० ಉತ್ತಮ; ಶ್ರೇಷ್ಠ.

औलाद, स्त्री० ವಂಶ; ಸಂತತಿ.

औलिया. पुं० ಸಂತ; ಮಹಾತ್ಮ.

औवल, वि० ಮೊದಲನೆಯ.

औसत, पुं० ಸರಾಸರಿ; ಸಾಧಾರಣ.

औसर, पुं० ಸಂದರ್ಭ; ಸಂಯೋಗ.

औसान, पुं० ಪರಿಣಾಮ; ಧೈರ್ಯ.

औसाफ़, स्त्री० ಉತ್ತಮಗುಣಗಳು. (वस्फ़ का बहु०)

औसेर, स्त्री० ಚಿಂತೆ; ತಡ; ಭಯ.

क

ड़, पुं० ಹರಳು; ಕಲ್ಲು; ಜಲ್ಲಿ

ड़ी, स्त्री० ಸಣ್ಣಕಲ್ಲುಹರಳು.

कंकड़ीला, वि० ಕಲ್ಲಿನಚೂರು; ಹರಳು ಮಿಶ್ರಿತವಾದ.

कंकाल, पुं० ಅಸ್ಥಿಪಂಜರ.

कंखोरी, स्त्री० ಕಂಕಳಲ್ಲೇಳುವಕುರು; ಕಂಕಳು.

कंगन, पुं० ಕಂಕಣ.

कंगना, पुं० ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟುವಾಗ ಹೇಳುವ ಮಂತ್ರ.

कंगनी, स्त्री० ಸಣ್ಣಬಳೆ; ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿನದಾರೆ; ಕಾರ್ನಿಸ್.

कंगाल, वि० ದರಿದ್ರ; ಬಡತನವುಳ್ಳ. (गरीब)

कंगाली, स्त्री० ಬಡತನ. (गरीबी)

कंगुरा / **कंगूरा** } पुं० ಶಿಖರ; ಬುರುಜು.

कंघी, स्त्री० ಬಾಚಣಿಗೆ; ಹಣಿಗೆ; —**चोटी करना** ಬಾಚಿಸಿಂಗರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳು.

कंचन, पुं० ಸುವರ್ಣ; ಬಂಗಾರ; ಉಮ್ಮತ್ತಿಗಿಡ.

कंचनी, स्त्री० ವೇಶ್ಯೆ; ದೇವದಾಸಿ.

कंचुक, पुं० ಕುಪ್ಪಸ; ಕವಚ.

कंचुकी, स्त्री० ಕುಪ್ಪಸ पुं० ಅಂತಃ ಪುರವನ್ನು ಕಾಯುವವ; ದ್ವಾರ ಪಾಲಕ; ಹಾವು.

कँचेरा, पुं० ಕಂಚುಗಾರ.

कंज, पुं० ತಾವರೆ; ತಲೆಗೂದಲು.

कंजई, वि० ಗಜ್ಜುಗದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ; ಹೊಗೆಬಣ್ಣದ; ಖಾಕೀಬಣ್ಣ.

कंजड़, पुं० ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜನ.

कंजा, पुं० ಗಜ್ಜುಗದಗಿಡ; ಕಲಂಜ; वि० ಬೆಕ್ಕಿನಂಥ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ.

कंजूस, पुं० ಜಿಪುಣ; ಲೋಭಿ.

कंजूसी, स्त्री० ಜಿಪುಣತನ.

कंटक, पुं० ಮುಳ್ಳು; ಸೂಜಿಯ ಮೊನೆ; ವಿಘ್ನ; ಕ್ಷುದ್ರಶತ್ರು.

कंटिया, स्त्री० ಮುಳ್ಳು ; ಗಾಳ.

कंटीला, वि० ಮುಳ್ಳುಗಳಿರುವ.

कंठमाला, स्त्री० ಗಂಡಮಾಲೆ.

कंठा, पु० ಕಂಠೀಸರ; ತುಲಸೀಮಣಿ ಮಾಲೆ.

कंठाग्र, वि० ಕಂಠಸ್ಥ; ಬಾಯಿಪಾಠ. (**ज़बानी**)

कंठी, स्त्री० ಕಂಠೀಸರ; ತುಲಸೀಮಣಿ; —**बाँधना** ಶಿಷ್ಯಸ್ವೀಕಾರ.

कंडा, पु० ಬೆರಣಿ ; ಕುಳ್ಳು.

कंडील, स्त्री० ಅಭ್ರಕ, ಕಾಗದ ಅಥವಾ ಮಣ್ಣಿನ ದೀಪದಗೂಡು.

कंडेरा, पु० ಪಿಂಜಾರ.

कंडौरा, पु० ಬೆರಣಿ ಅಥವಾ ಕುಳ್ಳು ತಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳ; ಕುಳ್ಳಿನ ರಾಶಿ.

कंत, पु० ಪತಿ ; ಸ್ವಾಮಿ.

कंथा, स्त्री० ಹರಕುಬಟ್ಟೆ; ಚಿಂದಿ.

कंद, पु० ಗೆಡ್ಡೆ; ಕಂದಮೂಲ; ಮೇಘ ; ಕಲ್ಲುಗಟ್ಟಿದಸಕ್ಕರೆ.

कंदर, पु०
कंदरा, स्त्री० } ಗವಿ; ಗುಹೆ; ಕಂದರ.

कंदर्प, पु० ಮನ್ಮಥ ; ಈರುಳ್ಳಿ.

कंदील, स्त्री० ಲಾಂದ್ರ ; ಕಂದೀಲು.

कंदुक, पु० ಚೆಂಡು ; ದುಂಡುಗಿನ ದಿಂಬು ; ಅಡಿಕೆ.

कंदूरी, स्त्री० ತೊಂಡೆಯಬಳ್ಳಿ.

कंधनी, स्त्री० ಡಾಬು ; ವಡ್ಯಾಣ.

कंधा, पु० ಭುಜ ; ಹೆಗಲು :—**देना** ಸಹಾಯಕನಾಗು.

कंप, पु० ನಡುಕ; ಕಂಪಿಸುವಿಕೆ.

कंपकंपी, स्त्री० ನಡುಕ ; ಕಂಪನ.

कंपना, अ० ನಡುಗು ; ಹೆದರು.

कंपा, पु० ಬೇಡರು ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಅಂಟನ್ನು ಸವರಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕೋಲು.

कंपाना, स० ಅಲ್ಲಾಡಿಸು; ನಡುಗಿಸು ; ಹೆದರಿಸು.

कंपू, पु० ಸೈನ್ಯಶಿಬಿರ.

कंबखत, वि० दे० **कमबख़्त**.

कंबल, पु० ಕಂಬಳಿ.

कंबु, पु० ಶಂಖ.

कँवल, पु० ಕಮಲ ; ತಾವರೆ.

कँवलगट्टा, पु० ತಾವರೆಯ ಬೀಜ.

कई, वि० ಅನೇಕ; ಕೆಲವು.

ककड़ी, स्त्री० ಸೌತೆಕಾಯಿ.

ककना, पु०
ककनी, स्त्री० } ಬಳೆ ; ಕಂಕಣ.

ककरेज़ी, स्त्री० ನೀಲಬಣ್ಣ.

ककहरा, पु० ವರ್ಣಮಾಲೆ; ಬಳ್ಳಿ.

ककुद, पु० ಎತ್ತಿನ ಬೆನ್ನಿನಮೇಲಿನ ಗೋಪುರ ; ರಾಜಚಿಹ್ನೆ.

कक्का, पु० दे० **काका**.

कक्कड़, पु० ಬೆಂಕಿಹೊತ್ತಿಸಿ ಸೇದಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು.

कक्ष, पु० ಕಂಕಳು; ಕೋಣೆ; ಶ್ರೇಣಿ.

कक्षा, स्त्री० ತರಗತಿ; ಶ್ರೇಣಿ; ವರ್ಗ; ಪರಿಧಿ.

कखौरी, स्त्री० ಕಂಕುಳಲ್ಲೇಳುವ ಕುರು ಅಥವಾ ಬೊಕ್ಕೆ.

कगार } **कग़ार** } पुं० ಎತ್ತರವಾದ ನದೀತೀರ.

कच, पुं० ಕೇಶ ; ಕೂದಲು.

कचक, स्त्री० ನಜ್ಜುಗುಜ್ಜಾದ ಘಾಯ.

कचकच, पुं० ಹರಟೆ; ವಾಗ್ಯುದ್ಧ.

कचकचाना, अ० ಹಲ್ಲುಕಡಿ; ಕಚ ಕಚ ಶಬ್ದಮಾಡು.

कचकड़, पुं० ಆಮೆಚಿಪ್ಪು.

कचकना, अ० ಅವುಕಿ ಹೋಗು ವುದು ; ಒತ್ತುವುದು.

कचदिला, वि० ಕಷ್ಟಪಡಲು ಹೆದರು ವವ; ಪುಕ್ಕಲ.

कचनार, पुं० ಕಂಚಿವಾಳ.

कचपच, पुं० ಜನಸಂದಣಿ.

कचरकूट, पुं० ಜೋರಾದ ಹೊಡೆತ.

कचरा, पुं० ಕಸ; ಕರಬೂಜಿನ ಕಾಯಿ; ಹಸರು ಸೌತೆಕಾಯಿ.

कचरी, स्त्री० ಹೊಟ್ಟೆರುವ ಬೇಳೆ.

कचहरी, स्त्री० ಕಚೇರಿ; ಗೋಷ್ಠಿ; ರಾಜಸಭೆ; ಕಾರ್ಯಾಲಯ.

कचाई, स्त्री० ಅಪಕ್ವ; ಅನುಭವವಿಲ್ಲ ದಿರುವಿಕೆ.

कचाना, अ० ಹೆದರು ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು.

कचारना, स० ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯು.

कचालू, पुं० ಒಂದುತರದ ಗೆಣಸಿನ ಗಡ್ಡೆ; ಬಟಾಟೆ; ಸೌತೇಕಾಯಿ.

कचियाना, अ० ಎದೆಗುಂದು.

कचूमर, पुं० ಒಂದು ತರದ ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ ;—निकालना ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆಯುವುದು.

कचूर, पुं० ಅರಸಿನಮುಂಡಿಗೆ; ಗಂಧ ಕಚೋರ.

कचौड़ी } **कचौरी** } स्त्री० ಉದ್ದಿನ ಹಿಟ್ಟು ಮತ್ತು ಮಸಾಲೆಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಪೂರಿ; ಭಕ್ಷ್ಯ.

कच्चा, वि० ಹಸಿ; ಅಪಕ್ವವಾದ.

कच्चा-चिट्ठा, पुं० ಗುಟ್ಟು; ರಹಸ್ಯ.

कच्चा-बच्चा, पुं० ಮಕ್ಕಳುಮರಿ.

कच्चा-माल, पुं० ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವು ದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹಸಿ ಪದಾರ್ಥ.

कच्ची-बही, स्त्री० ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರೆ ಯುವ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಾ ಚಾರಗಳನ್ನೂ ಗುರುತು ಹಾಕಲು ಇರಿಸುವ ಲೆಕ್ಕದ ಪುಸ್ತಕ.

कच्ची-रसोई, स्त्री० ಬೇಯಿಸಿಮಾಡಿ ರುವ ಅಡಿಗೆ (ಅನ್ನದಂತೆ).

कच्ची-सड़क, स्त्री० ಮಣ್ಣು ರಸ್ತೆ.

कच्चू, स्त्री० ಗೆಣಸಿನಗಡ್ಡೆ.

कच्छ, पुं० ನದಿಯತಟ; ಕಚ್ಚೆ

कच्छप, स्त्री० ಆಮೆ. (कछुआ)

कछार, पुं० ಸಮುದ್ರ ಅಥವಾ ನದಿ ದಂಡೆಯ ಜವುಗು ಜಮೀನು.

कछारना, स० ತೊಳೆಯು.

कछु, वि० दे० कुछ.

कछुआ, पुं० ಆಮೆ.

कछौटी, स्त्री० ಲಂಗೋಟಿ; ದಟ್ಟಿ.

कज़, पुं० ಡೊಂಕು; ದೋಷ; —अदायी ಕುಟಿಲಸ್ವಭಾವ; —ख़ुल्क वि० ಕಠೋರಸ್ವಭಾವದ.

ಪುಂ ಆನೆಯ ಅಂಕುಶ.

कज़दुम, ಪುಂ ಚೇಳು.

कज़फ़हम, ವಿಂ ಮಾತುಮಾತಿಗೂ ಕುಟಿಲ ಅರ್ಥಮಾಡುವ.

कज़बहस, ವಿಂ ವಿತಂಡಾವಾದಿ; ವ್ಯರ್ಥವಾದಿಸುವ.

कज़बीं, ವಿಂ ಛಿದ್ರಾನ್ವೇಷಿ, ಪೋಕರಿ.

कज़-रफ़्तार, ವಿಂ ಅಡ್ಡಾತಿಡ್ಡಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವವ; ವಕ್ರಗತಿ.

कजरारा, ವಿಂ ಕಾಡಿಗೆಯಂತಿರುವ; ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆ ಕಪ್ಪಾದ.

कजरी } **कजली** } ಸ್ತ್ರೀಂ ಕಾಡಿಗೆ; ಮಳೆಗಾಲದ ಒಂದು ಗೀತೆ.

कजलौटा, ಪುಂ } **कजलौटी**, ಸ್ತ್ರೀಂ } ಕಾಡಿಗೆಯ ಸಣ್ಣ ಡಬ್ಬಿ.

क़ज़ा, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಾವು; ಭಾಗ್ಯ.

कज़ा-ए-नागहानी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಬಂದಸಾವು.

क़ज़्ज़ाक़, ಪುಂ ಕೊಳ್ಳೆಗಾರ; ದರೋಡೆಗಾರ; ಲೂಟಿಹೊಡೆಯುವವ.

क़ज़ाकार, ಕ್ರಿಂ ಸಂಯೋಗದಿಂದ; ಅಕಸ್ಮಾತ್.

कज़ाकी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕೊಳ್ಳೆ: ದರೋಡೆ; ಲೂಟಿ.

कज़ात, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಪುರೋಹಿತನ ಕೆಲಸ; ಜಗಳ.

कज़ारा, ಕ್ರಿಂ ಅಕಸ್ಮಾತ್; ಸಂಯೋಗದಿಂದ.

कज़ा-व-क़द्र, ಸ್ತ್ರೀಂ ಭಾಗ್ಯ; ದೈವ.

कज़िया, ಪುಂ ಜಗಳ; ದಂಗೆ.

कजी, ಸ್ತ್ರೀಂ ವಕ್ರತೆ; ದೋಷ.

कज्जल, ಪುಂ ಕಾಡಿಗೆ; ಮಸಿ.

कज्ज़ाक़, ಪುಂ ಕೊಳ್ಳೆಗಾರ; ಕಪಟಿ.

कटक, ಪುಂ ಸೈನ್ಯ; ರಾಜಶಿಬಿರ.

कटकटाना, ಅಂ ಹಲ್ಲುಕಡಿ.

कटखना, ವಿಂ ಕಡಿಯುವ.

कटघरा, ಪುಂ ಮರದ ಪಂಜರ.

कटजीरा, ಪುಂ ಕರೀಜೀರಿಗೆ.

कटती, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮಾರಾಟ; ಬಿಕರಿ; ವರದಲ್ಲಿನ ರಿಯಾಯತಿ.

कटना, ಅಂ ಕತ್ತರಿಸಿಹೋಗು: ಕಳೆದುಹೋಗು.

कटनी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬೆಳೆಕೊಯ್ಲು; ಕತ್ತರಿಸುವ ಆಯುಧ.

कटरा, ಪುಂ ಅಂಗಡಿ; ಬೀದಿ; ಸಂತೆಪೇಟೆ.

कटहरा, ಪುಂ ದೆಂ **कटघरा**.

कटहल, ಪುಂ ಹಲಸು.

कटहा, ಪುಂ ಕಚ್ಚುವನಾಯಿ.

ಸ್ತ್ರೀಂ ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ; ಬೆಳೆಕೊಯ್ಲು ಕೂಲಿ.

कटाकटी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಏಟು; ಹೊಡೆತ.

कटाक्ष, ಸ್ತ್ರೀಂ ಓರೆಗಣ್ಣಿನ ನೋಟ.

कटाना, ಸಂ ಕತ್ತರಿಸಿಸು.

कटार, ಪುಂ ಗೇಣುದ್ದವಿರುವ ಕಠಾರಿ.

कटाव, ಪುಂ ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ; ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸ; ಕಸೂತಿಕೆಲಸ.

कटावदार, ವಿಂ ಕೆತ್ತನೆಯ ಅಥವಾ ಕಸೂತಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ.

कटास, पुं० ಕಾಡು ಬೆಕ್ಕು.

कटाह, पुं० ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ; ಆಮೆಚಿಪ್ಪು.

कटि, स्त्री० ಟೊಂಕ; ಸೊಂಟ.

कटिबद्ध, वि० ಸಿದ್ಧನಾದ.

कटीला, वि० ಚುರುಕಾದ; ಮುಳ್ಳುಗಳಿರುವ; ಮೊನಚು.

कटु, वि० ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ; ಕ್ರೂರ.

कटुता, स्त्री० ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ.

कटोरा, पुं० ಬಾಯಗಲದಬಟ್ಟಲು.

कटोरी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಬಟ್ಟಲು.

कटौती, स्त्री० ದಾನಧರ್ಮದ ಸಲುವಾಗಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟ ಹಣ.

कट्टर, वि० ಕಚ್ಚುವ; ಮತಾಂಧನಾದ; ಛಲವಾದಿ.

कट्टा, वि० ಧೃಢವಾದ; ಬಲಶಾಲಿ. (हट्टा-कट्टा)

कट्ठा, पुं० ಲೋಹ ಕರಗಿಸುವ ಭಟ್ಟಿ; ಐದುಬಾರು ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಲದ ಅಳತೆ.

कठ, पुं० ಸೌದೆ; ಕಟ್ಟಿಗೆ; ನಿಕೃಷ್ಟ.

कठघरा, पुं० दे० कटघरा.

कठड़ा, पुं० ಮರದಗೂಡು; ಪಂಜರ.

कठपुतली, स्त्री० ಮರದ ಗೊಂಬೆ; ಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬೆ.

कठफोड़वा, कठफोड़ा पुं० ಮರಕುಟಿಗನ ಹಕ್ಕಿ; ಬಡಗಿ ಹಕ್ಕಿ.

कठबाप, पुं० ಮಲತಂದೆ, ಬಲತಂದೆ.

कठमलिया, पुं० ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮಣಿಗಳ ಜಪಮಾಲೆ ಧರಿಸುವ ಬೂಟಾಟಿಕೆ ಸಾಧು; ಆಷಾಢಭೂತಿ.

*कठमस्त, वि० ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ; ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾದ; ಸೊಕ್ಕಿದ.

कठमस्ती, स्त्री० ಸೊಕ್ಕು.

कठिन, वि० ಕಠಿಣ; ಕಷ್ಟ; ಗಟ್ಟಿ.

कठिया, वि० ದಪ್ಪವಾದ; ಗಟ್ಟಿಯಾದ; ಹೊರಭಾಗವುಳ್ಳ.

कठुवाना, अ० ಒಣಗಿಹೋಗು; ಛಳಿಯಿಂದಮೈ ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟು.

कठौता, पुं० ಮರದಪಾತ್ರೆ; ಮರಗಿ.

कठौती, स्त्री० ಮರದ ಚಿಕ್ಕಪಾತ್ರೆ.

कड़क, स्त्री० ಕಠೋರವಾದ ಧ್ವನಿ; ಗುಡುಗು; ಗರ್ಜನೆ;—कर बोलना ಗದರಿಸಿಹೇಳು.

कड़कड़ाना, कड़कना अ० ಭಯಂಕರ ಶಬ್ದವಾಗು; ಹಲ್ಲು ಕಡಿ.

कड़कड़ाहट, स्त्री० ಗರ್ಜನೆ.

कड़का, कड़खा पुं० ರಣಗೀತ; ಕಾಳಗದ ಕಹಳೆ.

कड़खैत, पुं० ಸೈನಿಕರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಲು ಗೀತಹಾಡುವವ.

कड़वा, वि० दे० कड़ुआ.

कड़ा, पुं० ಕಂಕಣ; ಬಳೆ वि० ಕಠಿಣ ಬಿರುಸಾದ.

कड़ाई, स्त्री० ಕಠೋರತನ.

कड़ाका, पुं० ಕಡಕಡಶಬ್ದ; ಮುರಿಯುವ ಶಬ್ದ; ಉಪವಾಸ.

कड़ाहा, पुं० ದೊಡ್ಡಬಾಣಲೆ.

कड़ाही, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಬಾಣಲೆ.

कड़ी, स्त्री० ಸರಪಣಿಯ ಕೊಂಡಿ; ಜಂತೆ; ಹಾಡಿನ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಚರಣ.

कड़ुआ, वि० ಕಹಿ; ಅಪ್ರಿಯ; ಕಟು.

कड़ुआ-तेल, पु० ಸಾಸಿವೆ ಎಣ್ಣೆ.

कड़ुआना / कड़ुवाना } अ० ಕಹಿಯಾಗು; ಕಂಡರೆ ಆಗದಿರು.

कढ़ना, अ० ಹೊರಬರು; ಸಂಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಗಿ ಹೋಗು.

कढ़ाई, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಬಾಣಲೆ.

कढ़ाना, स० ಹೊರಹೊರಡಿಸು.

कढ़ाव, स्त्री० ಕಸೂತಿ.

कढ़ी, स्त्री० ಹುಳಿಸಾರು; ಪಳಿದ್ಯ.

कण / कणिक } पु० ಕಣ; ಚೂರು; ಅಣು.

क़त, पु० ಲೇಖಣಿಯ ಮೊನೆ; ಕಾಗದದ ಮಡಿಕೆ. स्त्री० ತುಂಡು ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ.

क़तअ, वि० दे० क़ता.

क़तई, वि० ಸುತರಾಂ; ಎಂದಿಗೂ.

क़तब, पु० ಲೇಖನ.

कतरन, स्त्री० ಕತ್ತರಿಸಿದ ಚೂರು.

कतरना, स० ಕತ್ತರಿಸು.

कतरनी, स्त्री० ಕತ್ತರಿ.

कतरब्योंत, स्त्री० ಬಟ್ಟೆ ಕತ್ತರಿಸುವುದು; ಚಿಂತಾಮಗ್ನತೆ; ಯುಕ್ತಿ.

कतरा, पु० ಕತ್ತರಿಸಿದ ತುಂಡು; ಹನಿ.

कतराना, स्त्री० ಕತ್ತರಿಸುವುದು; ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಓರೆಯಾಗಿ ಹೋಗುವುದು.

क़तल, पु० ವಧೆ; ಹತ್ಯೆ; ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆ.

क़तल-आम, पु० ಸರ್ವಸಂಹಾರ.

क़तला, पु० ತುಂಡು; ಅಲಗು.

कतवार, पु० ಕಡ್ಡಿ ಕಸ.

क़ता, स्त्री० ಆಕಾರ;—कलाम ಅಡ್ಡ ಮಾತಾಡುವುದು.

कताई, स्त्री० ನೂಲುವಿಕೆ: ನೂಲ ಕೂಲಿ.

क़तान, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉತ್ತಮ ವಸ್ತ್ರ.

क़तार, स्त्री० ಸಾಲು; ಶ್ರೇಣಿ; ಪಂಕ್ತಿ.

क़तारा, पु० ಕಾಂತಾರ ಕಬ್ಬು.

कतिपय, वि० ಹಲವು; ಕೆಲವು.

कतील, वि० ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ.

कत्ता, पु० ಕತ್ತಿ; ಕಡಗೋಲು.

कत्थई, वि० ಕಾಚುಬಣ್ಣದ.

कत्था, पु० ಕಾಚಿನ ತೊಗಟೆಯರಸ.

कथक, पु० ಕತೆಗಾರ; ಪುರಾಣಿಕ.

कथक्कड़, पु० ಹರಟೆಮಲ್ಲ.

कथन, पु० ಹೇಳಿಕೆ; ಮಾತು.

कथनी, स्त्री० ಮಾತು; ಹರಟೆ.

कथरी, स्त्री० ಹಳೆಯ ಚಿಂದಿಗಳಿಂದ ಹೊಲಿದ ಹಾಸಿಗೆ: ಬೊಂತೆ.

कथानक, पु० ಚಿಕ್ಕಕಥೆ: ಕತೆ.

कथावस्तु, स्त्री० ಕಾದಂಬರಿ ಅಥವಾ ಕಥೆಗಳ ರಚನಾಕ್ರಮ.

कथित, वि० ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ.

कथीर, पु० ತವರ.

कथोपकथन, पु० ಮಾತುಕತೆ.

कदंब, पु० ಕದಂಬ ವೃಕ್ಷ.

क़द, पु० ಎತ್ತರ: ಶರೀರದನಿಲವು;—आवर ಒಳ್ಳೆಯ ಸೈಜಿನ ಆಸಾಮಿ.

कदखुदा, पुं० ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ;

कदखुदाई, स्त्री० ವಿವಾಹ.

कदम, पुं० ಕದಂಬವೃಕ್ಷ.

क़दम, पुं० ಹೆಜ್ಜೆ; ಅಡಿ;—**बढ़ाना** ಮುಂದುವರಿಯು.

कदमचा, पुं० ಕಕ್ಕಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡಿರುವ ಪಾದ ಪೀಠ.

क़दमबोसी, स्त्री० ಹಿರಿಯರ ಪಾದ ಚುಂಬನ; ಹಿರಿಯರ ಸೇವೆ.

क़दर, स्त्री० ಮಾನ; ಪರಿಮಾಣ.

क़दरदान, पुं० ಗುಣಗ್ರಾಹಿ.

कदराई, स्त्री० ಅಂಜುಬುರುಕತನ.

कदराना, अ० ಅಂಜುಬುರುಕನಾಗು.

कदाचित, क्रि० ಯಾವಗಲಾದರೂ; ಬಹುಶಃ.

कदापि, क्रि० ಎಂದೆಂದಿಗೂ.

क़दामत, स्त्री० ಪ್ರಾಚೀನತೆ.

क़दावर, वि० ಎತ್ತರ; ಉದ್ದವಾದ.

कदीम / **कदीमी** } वि० ಹಳೆಯ: ಪ್ರಾಚೀನ.

क़दूरत, स्त्री० ವೈಮನಸ್ಯ.

क़दे-आदम, वि० ಪುರುಷಪ್ರಮಾಣ.

कद्दावर, वि० ಉದ್ದವಾದ: ಎತ್ತರ.

कद्दू, पुं० ಸೋರೆ; ಕುಂಬಳ.

कद्दूकश, पुं० ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ತುರಿಯುವ ಮಣೆ; ಕೊಬ್ಬರಿ ಮಣೆ.

कद्दूदाना, पुं० ಮಲದೊಡನೆ ಬೀಳುವ ಸಣ್ಣಕ್ರಿಮಿಗಳು; ಜಂತುಹುಳ.

*‍**कद्र**, पुं० दे० **कदर**.

कन, पुं० ಕಣ; ಪ್ರಸಾದ; ಭಿಕ್ಷೆ.

कनक, पुं० ಸುವರ್ಣ; ಚಿನ್ನ; ಉನ್ಮತ್ತ.

कनकटा, वि० ಕಿವಿಹರಕ.

कनकनाना, अ० ನಸನಸಯಾಗು; ಅರುಚಿಕರವಾಗು.

कनकी, स्त्री० ಕಡಿಯಕ್ಕಿ; ನುಚ್ಚು.

कनकूत, पुं० ಬೆಳೆಯ ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲುಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ; ಅಣೇವಾರಿ.

कनकैया, स्त्री० / **कनकौवा**, पुं० } ದೊಡ್ಡಗಾಳಿಪಟ.

कनखजूरा, पुं० ಒಂದುಹುಳ; ಜರಿ.

कनखियाना, स० ಓರೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುವುದು; ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆ ಮಾಡುವುದು.

कनखी, स्त्री० ಓರೆನೋಟ.

कनगुरिया, स्त्री० ಕಿರುಬೆರಳು.

कनछेदन, पुं० ಕಿವಿಚುಚ್ಚುವುದು.

कनटोप, पुं० ಕಿವಿಮುಚ್ಚುವ ಟೋಪಿ: ಕುಲಾವಿ.

कनपटी, स्त्री० ಕಣ್ಣಾಲಿ.

कनफुंकवा, वि० ಕಿವಿಯೂದುವ; ದೀಕ್ಷೆಕೊಡುವ.

कनफुसकी, स्त्री० दे० **कानाफूसी**.

कनवा, पुं० ಚಟಾಕು.

कनस्तर, पुं० ಡಬ್ಬ.

कनहा, पुं० ಕಂದಾಯದ ಅಧಿಕಾರಿ.

कनाअत, स्त्री० ಸಂತೋಷ.

कनात, स्त्री० ದಪ್ಪಬಟ್ಟೆಯ ಪರದೆ.

कनिका, स्त्री० ಚೂರು; ಕಣ.
कनिष्ठ, वि० ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದಾದ.
कनिया, स्त्री० ಮಡಿಲು.
कनी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಚೂರು; ವಜ್ರದ ರವೆ.
कनीज़, स्त्री० ದಾಸಿ; ಸೇವಕಿ.
कनीनिका, स्त्री० ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡು; ನಕ್ಷತ್ರ; ಹುಡುಗಿ.
कनेठा, पु० ಮೆಳ್ಳಗಣ್ಣಿನವ; ಏಕಾಕ್ಷಿ.
कनेठी, स्त्री० ಕಿವಿಹಿಂಡುವ ಶಿಕ್ಷೆ.
कनेर / कनेल } स्त्री० ಕಣಿಗಲು ಗಿಡ.
कनौजिया, वि० ಕನೋಜದೇಶ ನಿವಾಸಿ; ಕಾನ್ಯಕುಬ್ಜ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.
कनौड़ा, वि० ಅಂಗಹೀನ; ನೀಚ.
कनौती, स्त्री० ಪಶುಗಳ ಕಿವಿಯ ಕೊನೆ.
कन्नास, पु० ಲೋಭಿ.
कन्नासा, स्त्री० ಸಾಣೆಗಲ್ಲು; ಅರ.
क़न्दील, पु० ಕಂದೀಲು; ಲಾಂದ್ರ.
कन्नी, स्त्री० ಗಾಳೀಪಟದ ಅಂಚು.
कन्हाई / कन्हैया } पु० ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ; ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ.
कपट, पु० ಕಪಟ; ಮೋಸ.
कपड़छन / कपड़छान } पु० ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಶೋಧಿಸುವಿಕೆ.
कपड़ा, पु० ಬಟ್ಟೆ; ವಸ್ತ್ರ; ಉಡಿಗೆ.
कपाट, पु० ಬಾಗಿಲು; ಕದ.
कपार / कपाल } पु० ಕಪಾಲ; ಅದೃಷ್ಟ; ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರ.
कपास, स्त्री० ಹತ್ತಿ; ಅರಳೆ.
कपित्थ, पु० ಬೇಲದಹಣ್ಣು (कैथा).
कपिल / कपिश } वि० ಕಪಿಲವರ್ಣದ; ಬೂರಾಬಣ್ಣದ.
कपूत, पु० ಕುಪುತ್ರ.
कपूर, पु० ಕರ್ಪೂರ.
कपोत, पु० ಪಾರಿವಾಳ.
कपोती, स्त्री० ಹೆಣ್ಣುಪಾರಿವಾಳ.
कपोल, पु० ಕೆನ್ನೆ.
कपोल-कल्पित, वि० ನಿರಾಧಾರವಾದ.
कफ़, पु० ಕಫ; ನೊರೆ; ಶ್ಲೇಷ್ಮ; ಕೈಪಟ್ಟಿ; ಅಂಗಾಲು.
कफ़गीर, पु० ಸೌಟು.
कफ़चा, पु० ಹಾವಿನ ಹೆಡೆ.
कफ़न, पु० ಶವಕ್ಕೆ ಹೊದಿಸುವ ಬಟ್ಟೆ; —सर से बांधना ಸಾಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗು.
कफ़नाना, स० ಶವಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಹೊದಿಸು.
कफ़न-खसोट, पु० ಬಹಳ ಜಿಪುಣ.
कफ़नी, स्त्री० ಶವದಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಬಟ್ಟೆ.
कफ़स, पु० ಪಂಜರ; ಶರೀರ.
कफ़ील, पु० ಹೊಣೆ; ಜಾಮೀನು.
कफ़्फ़ारा, पु० ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ.
कफ़्श, स्त्री० ಪಾದರಕ್ಷೆ; ಚಪ್ಪಲಿ.
कबंध, पु० ರುಂಡವಿಲ್ಲದ ದೇಹ; ಪೀಪಾಯಿ; ಹೊಟ್ಟೆ.
कब, क्रि० ಯಾವಾಗ; ಎಂದು.
स्त्री० ಬಲಗುಡೂ ಆಟ; ಡೂಡೂ ಆಟ.

कबर, बु० दे० क़ब्र.
क़बरा, वि० ಜಾಲಿ; ವಿವಿಧಬಣ್ಣದ.
क़बल, अ० ಮೊದಲು.
क़ब्रिस्तान, पु० ಸ್ಮಶಾನ.
क़बा, पु० ಉದ್ದವಾದ ಅಂಗಿ.
क़बाड़, पु० ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ವಸ್ತು.
कबाड़ा, पु० ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಮಾತು.
कबाड़िया, कबाड़ी पु० ಮುರಿದ, ಒಣಗಿದ; ಹಳೇಹರಕಲು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾರುವವ.
कबाब, पु० ಹುರಿದ ಮಾಂಸ.
कबार, पु० ವೃತ್ತಿ; ಕಸಬು.
कबाला, पु० ದಸ್ತಾವೇಜು.
कबाहत, स्त्री० ಕೆಡಕು; ತೊಡಕು.
कबीर, वि० ಶ್ರೇಷ್ಠ; ದೊಡ್ಡ.
कबीरा, पु० ಬಹಳ ದೊಡ್ಡವಾದ.
क़बील, पु० ಜಾತಿ; ವರ್ಗ.
क़बीला, पु० ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು; ಹೆಂಡತಿ.
क़बीह, वि० ಕೆಟ್ಟ; ನಿಕೃಷ್ಟ.
कबूतर, पु० ಪಾರಿವಾಳ.
क़बूल, वि० ಸ್ವೀಕಾರ; ಅಂಗೀಕಾರ.
क़बूलना, स० ಅಂಗೀಕರಿಸು.
कबूलियत, स्त्री० ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟು.
क़बूली, स्त्री० ಒಪ್ಪಿಸುವ ಕೆಲಸ; ಕಡಲೆ ಬೇಳೆಯ ಹುಗ್ಗಿ.
क़ब्ज़, पु० ಮಲಬದ್ಧತೆ; ಅಧಿಕಾರ.
क़ब्ज़ा, पु० ಹಿಡಿ; ಅಧಿಕಾರ.
क़ब्ज़ियत, स्त्री० ಮಲಬದ್ಧತೆ.
कब्र, स्त्री० ಗೋರಿ; ಸಮಾಧಿ;—में पैर लटकाना ಸಾಯುವಕಾಲವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸು;—के मुर्दे उखाड़ना ಹಳೆಯ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕೆದರುವುದು.
क़ब्रगाह, क़ब्रिस्तान पु० ಸಮಾಧಿಭೂಮಿ.
कभी, क्रि० ಎಂದಾದರೂ.
कमंगर, पु० ಬಿಲ್ಲುಬಾಣ ತಯಾರಿಸುವವ; ಅಸ್ಥಿವೈದ್ಯ; ಚಿತ್ರಗಾರ वि० ದಕ್ಷ; ನಿಪುಣ.
कमंडली, वि० ಬೈರಾಗಿ; ಕಪಟಸನ್ಯಾಸಿ.
कम, वि० ಸ್ವಲ್ಪ; ಕೊಂಚ.
कमअक़्ल, वि० ಬುದ್ಧಿಹೀನ.
कमअस्ल, वि० ವರ್ಣಸಂಕರ.
कमख़र्च, वि० ಮಿತವ್ಯಯಿ; ಜಿಪುಣ.
कमख़ाब, कमख़्वाब पु० ಕಲಾಬತ್ತು ಕಸೂತಿಯುಳ್ಳ ರೇಷ್ಮೆಬಟ್ಟೆ.
कमची, स्त्री० ಬಿದಿರು ದಬ್ಬೆ.
कमज़र्फ़, वि० ತುಚ್ಛ; ನೀಚ.
कमज़ात, वि० ಕುಲಹೀನ.
कमज़ोर, वि० ಅಶಕ್ತ; ಬಲಹೀನ.
कमठ, पु० ಆವೆ; ಆಮೆ.
कमठा, पु० ಧನಸ್ಸು; ಬಿಲ್ಲು.
कमतर, वि० ಕಮ್ಮಿಗಿಂತ ಕಮ್ಮಿ.
कमतरीन, पु० ತುಚ್ಛ; ಸೇವಕ.
कमती, स्त्री० ಕಡಿಮೆ; ಕಮ್ಮಿ.
कमनसीब, वि० ದುರ್ಭಾಗ್ಯ.
कमन्द, स्त्री० ಕಾಡು ಮೃಗಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಬಲೆ; ನೂಲೇಣಿ.

कमनीय, वि० ಮನೋಹರ.
कमनैत, पु० ಬಿಲ್ಲಾಳು.
कमफ़हम, वि० दे० **कमअक़्ल.**
कमबख़्त, वि० ಅದೃಷ್ಟಹೀನ.
कमबख़्ती, स्त्री० ದುರದೃಷ್ಟ.
कमयाब, वि० ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವ; ದೊರೆಯಲಾರದ.
कमर, स्त्री० ನಡು; ಸೊಂಟ; ಕಟಿ; —**कसना या बांधना** ಸಿದ್ಧನಾಗು; —**टूटना** ನಿರಾಶೆಯಾಗು.
क़मर, पु० ಚಂದ್ರ.
कमरबन्द, पु० ಸೊಂಟದ ಪಟ್ಟಿ.
कमरबस्ता, वि० ಸನ್ನದ್ಧ.
कमरा, पु० ಕೋಣೆ; ಕಿರುಮನೆ.
कमलगट्टा, पु० ತಾವರೆ ಬೀಜ.
कमवाना, स० ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಸು; ನಿಕೃಷ್ಟವಾದ ಸೇವೆಮಾಡಿಸು.
कमसखुन, पु० ಮಿತಭಾಷಿ.
कमसमझी, स्त्री० ಮೂರ್ಖತನ.
कमसिन, वि० ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನ; ಎಳೆಪ್ರಾಯದ; ಅಲ್ಪವಯಸ್ಸುಳ್ಳ.
कमाई, स्त्री० ಆದಾಯ.
कमाऊ, वि० ಧನಸಂಪಾದನೆಮಾಡುವಂಥ; ಉದ್ಯೋಗನಿರತನಾದ.
कमान, स्त्री० ಬಿಲ್ಲು; ತೋಪು.
कमानचा, पु० ಸಣ್ಣ ಬಿಲ್ಲು.
कमानगर, पु० ಬಿಲ್ಲು ತಯಾರಿಸುವವ.
कमाना, स० ಗಳಿಸು; ಸಂಪಾದಿಸು; ಕಡಿಮೆಮಾಡು.
कमानिया, पु० ಬಿಲ್ಲುಗಾರ.
कमानी, स्त्री० ಕಬ್ಬಿಣದ ತಂತಿ.
कमाल, पु० ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ; ನಿಪುಣತೆ; ಸರ್ವೋತ್ತಮ; —**करना** ಅದ್ಭುತ ಕೆಲಸಮಾಡು.
कमालिया, स्त्री० ಪೂರ್ಣತೆ.
कमासुत, वि० ಉದ್ಯಮಶೀಲ.
कमी, स्त्री० ಕುಂದು; ನಷ್ಟ.
कमीज़, स्त्री० ಅಂಗಿ; ಷರಟು.
कमीना, वि० ನೀಚ; ಕ್ಷುದ್ರ; ಕೀಳು.
कमी-बेशी, स्त्री० ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ.
कमेरा, पु० ಕೆಲಸಗಾರ; ಕೂಲಿಗಾರ.
कमोरी, स्त्री० ಮಣ್ಣಿನ ಚಿಕ್ಕಗಡಿಗೆ.
क़याफ़ा, पु० ಆಕೃತಿ; ಮೂರ್ತಿ; —**शनास** वि० ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಸ್ವಭಾವವನ್ನುತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ.
क़याम, पु० ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ; ತಾಣ; ನಿಶ್ಚಯ.
क़यामत, स्त्री० ಪ್ರಳಯಕಾಲ.
क़यास, पु० ಅಂದಾಜು; ಊಹೆ.
क़यासी, वि० ಕಲ್ಪಿತ; ಊಹೆಯ.
करंजा, पु० ಬೆಕ್ಕಿನ ಕಣ್ಣಿನವ. वि० ಕಾಕಿ ಬಣ್ಣದ.
कर, पु० ಕೈ; ಕಂದಾಯ.
करकच, पु० ಕಡಲುಪ್ಪು.
करकट, पु० ಕಸ; ತಿಪ್ಪೆ.
करकराहट, स्त्री० ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಧೂಳು ಬಿದ್ದಾಗಿನ ಬಾಧೆ.
करख़्त, वि० ಕಠಿಣ.
करगह, **करघा** पु० ನೆಯಿಗೆ; ಮಗ್ಗದ ಗುಣಿ; ಮಗ್ಗ; ಕೈಮಗ್ಗ.

करछा } पु० ಸೌಟು; ಸಟ್ಟುಗ.
करछुल }

क़रज़ा, पु० ಸಾಲ; ಉದ್ದರಿ.

करणधार, पु० ಹಡಗು ನಡೆಸುವವ; ಮುಖ್ಯಸಂಚಾಲಕ.

करतब, वि० ಕಾರ್ಯ; ಚಮತ್ಕಾರ.

करतबी, पु० ಮಾಯಾ ಮಂತ್ರ ಮಾಡಿತೋರಿಸುವವ; ಸಮರ್ಥ.

करतार, पु० ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ; ಪರಮಾತ್ಮ.

करताल, पु० } ಚಪ್ಪಾಳೆ; ಕರತಾಡನ.
करताली, स्त्री० }

करतूत, स्त्री० ಚಮತ್ಕಾರ; ಗುಣ.

करद, वि० ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವಂಥ; ಅಧೀನ; ಸ್ತ್ರೀ; ಕತ್ತಿ.

करधनी, स्त्री० ಡಾಬು; ಪಟ್ಟಿ.

करनफूल, पु० ಬೆಂಡೋಲೆ.

करनबेध, पु० ಚೌಲ ಸಂಸ್ಕಾರ.

करनाल, स्त्री० ತುತ್ತೂರಿ; ಕೊಂಬು.

करनी, स्त्री० ಕೆಲಸ; ಸಂಸ್ಕಾರ; ಕರ್ಮ; ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆ.

करबला, पु० ಮುಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರನ ಮೊಮ್ಮಗ ಹುಸೇನನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟು ಹುಗಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳ.

करभ, पु० ಅಂಗೈಯಿನ ಹಿಂಭಾಗ; ಒಂಟೆಯ ಅಥವಾ ಆನೆಯ ಮರಿ.

करम, पु० ಕೆಲಸ; ಭಾಗ್ಯ; ಕೃಪೆ; ಅನುಗ್ರಹ; ಉದಾರತೆ.

करमकल्ला, पु० ಕೋಸುಗಡ್ಡೆ; ಕ್ಯಾಬೀಜಿ.

करमठ, वि० ಕರ್ಮನಿಷ್ಠ.

करवट, स्त्री० ಮಗ್ಗಲು; ಪಕ್ಕ: —बदलना ಮಗ್ಗಲುತಿರುಗು.

करवत, पु० ಗರಗಸ.

करवा, पु० ಚಿಕ್ಕಮಡಿಕೆ; ಕುಡಿಕೆ.

करवाल, पु० ಕತ್ತಿ; ಉಗುರು.

करवीर, पु० ಅರಳಿ; ಕತ್ತಿ; ಸ್ಮಶಾನ.

करश्मा, पु० ಚಮತ್ಕಾರ; ಒಯ್ಯಾರ; ಕಣ್ಣುಸನ್ನೆ.

करष, पु० ವೈಮನಸ್ಯ; ದ್ರೋಹ.

करषना, स० ಎಳೆ; ಆಕರ್ಷಿಸು.

करसायर } पु० ಕರಿಯ ಜಿಂಕೆ.
करसायल }

करसी, स्त्री० ಬೆರಣಿ; ಬೆರಣಿಯ ಚೂರು; ಕುಳ್ಳು.

करौंत, पु० ಗರಗಸ.

करांती, पु० ಗರಗಸದ ಕೆಲಸಗಾರ.

कराना, स० ಮಾಡಿಸುವುದು.

कराबत, स्त्री० ನೆಂಟತನ; ಬಾಂಧವ್ಯ.

करामत } स्त्री० ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯ; ಚಮತ್ಕಾರ.
करामात }

करामाती, वि० ಮಾಟಗಾರ.

क़रार, पु० ಸ್ಥಿರತೆ; ಕರಾರು.

क़रारनामा, पु० ಒಪ್ಪಂದ; ಕರಾರು.

करारा, पु० ನದಿಯ ಎತ್ತರವಾದ ದಡ; ದಿಣ್ಣೆ; ಕಾಗೆ; वि० ದೃಢಚಿತ್ತ.

कराल, वि० ಕರಾಳ; ಭೀಕರವಾದ.

कराह, पु० ನರಳಾಟ.

कराहना, अ० ಬೇನೆಯಿಂದ ನರಳು.

कराहियत, स्त्री० ಅಪ್ರಸನ್ನತೆ; ಅರುಚಿ; ತಿರಸ್ಕಾರ.

कराही, स्त्री० दे० कड़ाही.

करि, पु० ಆನೆ.

करिया, पु० ದೋಣಿಯ ಚುಕ್ಕಾಣಿ; ನಾವಿಕ; ಅಂಬಿಗ.

करिश्ता, पु० दे० करश्मा.

क़रीन, वि० ಹತ್ತಿರ; ಸಮೀಪ; ಅನುಗುಣವಾಗಿ.

क़रीना, पु० ಕ್ರಮ; ರೀತಿ.

क़रीब, वि० ಹತ್ತಿರ; ಸಮೀಪ; ಸುಮಾರು.

करीम, वि० ದಯಾಳು पु० ಈಶ್ವರ.

करीर / **करील** } पु० ಕಳ್ಳಿಯ ಗಿಡ.

करुआ, वि० दे० कड़ुवा.

करुआई, स्त्री० ಕಹಿ.

करुवार, पु० ನಾವಿಕನ ದಂಡ; ಚುಕಾಣಿ.

करेजी, स्त्री० ಗುಂಡಿಗೆಯ ಮಾಂಸ.

करेर, वि० ಕಠಿಣ; ಒರಟು.

करेला, पु० ಹಾಗಲಕಾಯಿ.

करैत, पु० ಕರಿನಾಗರಹಾವು; ಕೃಷ್ಣಸರ್ಪ.

करैल, स्त्री० ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕರಿಮಣ್ಣು.

करैला, पु० दे० करेला.

करोड़, वि० ಕೋಟಿ.

करोदना, स० ತುರಿ; ಗೀಚು.

करौंदा, पु० ಕಳವೆಹಣ್ಣು.

करौत, पु० / **करौती**, स्त्री० } ಗರಗಸ.

कर्क / **कर्कट** } पु० ನಳ್ಳಿ; ಏಡಿ; ಕಟಕರಾಶಿ.

कर्कर, पु० ಕಲ್ಲುಹರಳು.

कर्कश, वि० ಕಠೋರ; ಉಗ್ರ.

कर्कशा, स्त्री० ಜಗಳಗಂಟಿ.

क़र्ज़ / **क़र्ज़ा** } पु० ಸಾಲ; ಉದ್ರಿ.

क़र्ज़दार, पु० ಸಾಲಗಾರ.

कर्ण, पु० ಕಿವಿ.

कर्णधार, पु० दे० करणधार.

कर्तन, पु० ಕತ್ತರಿಸುವುದು.

कर्तनी, स्त्री० ಕತ್ತರಿ.

कर्तार, पु० ವಿಧಾತ; ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ.

कर्तव्यमूढ़, वि० ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ತೋಚದೆ ಹೋದವ.

कर्ता, पु० ಮಾಡುವವ; ಈಶ್ವರ.

कर्ता-धर्ता, पु० ಕಾರಣಕರ್ತ; ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವವ.

कर्दम, पु० ಕೆಸರು.

कर्पूर, पु० ಕರ್ಪೂರ.

कर्बुर, पु० ಚಿನ್ನ; ಉಮ್ಮತ್ತಿಗಿಡ; ನಾನಾಬಣ್ಣಗಳ.

कर्म, पु० ಕರ್ಮ; ಕಾರ್ಯ; ಕರ್ತವ್ಯ; ಉದ್ಯೋಗ; ವಿಧಿ.

कर्मकार, पु० ಕೆಲಸಗಾರ; ಆಳು.

कर्मचारी, पु० ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥ; ಅಧಿಕಾರಿ; ಕಾರ್ಯಕರ್ತ.

कर्मरेख / **कर्मरेखा** } स्त्री० ಹಣೆಬರಹ.

कर्मठ, वि० ಕರ್ಮನಿಷ್ಠ; ಕಾರ್ಯಕುಶಲ.

कर्मणा, क्रि० ಕರ್ಮದಿಂದ.
कर्महीन, पु० ದುರ್ಭಾಗ್ಯ.
कर्ष, पु० ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಎಳೆತ.
कर्षक, पु० ಒಕ್ಕಲಿಗ; ರೈತ.
कर्षण, पु० ಉಳುವಿಕೆ; ಎಳೆಯು.
कलँगी, स्त्री० दे० कलगी.
कलंदर, पु० ಮುಸಲ್ಮಾನ್ ಬೈರಾಗಿ; ಕರಡಿ ಕೋತಿಗಳನ್ನು ಆಡಿಸುವವ.
कल, क्रि० ನಿನ್ನೆ; ನಾಳೆ पु० ಯಂತ್ರ; ಸುಖಸಂತೋಷ.
कलई, स्त्री० ತವರ; ಕಲಾಯಿ; —खुलना ನಿಜತ್ವ ಹೊರಬೀಳುವುದು;—न लगना ಯುಕ್ತಿ, ತಂತ್ರ ಫಲಿಸದೆ ಹೋಗುವುದು.
कलईगर, पु० ಕಲಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವವ.
क़लक, पु० ವ್ಯಾಕುಲತೆ; ದುಃಖ.
कलंगी, स्त्री० ಶಹಾಮೃಗ ಮುಂತಾದ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸುಂದರವಾದ ಗರಿ; ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಆಭರಣ; ಕಟ್ಟಡದ ಶಿಖರ.
कलछा, पु०, कलछी, स्त्री०, कलछुल, पु० } ನೌಟು; ಸಟ್ಟುಗ; ದೊಡ್ಡ ಚಮಚೆ.
कलजिब्भा, कलजीहा } वि० ಮಚ್ಚೆ ನಾಲಗೆಯುಳ್ಳ; ಕೆಟ್ಟ ನಾಲಿಗೆಯುಳ್ಳ.
कलत्र, पु० ಪತ್ನಿ; ಹೆಂಡತಿ.
कलदार, पु० ರೂಪಾಯಿ.
कलधूत, पु० ಬೆಳ್ಳಿ; ರಜತ.
कलधौत, पु० ಬಂಗಾರ; ಬೆಳ್ಳಿ.
कलप, पु० ಇಸ್ತ್ರಿಮಾಡುವುದು.
कलपना, अ० ವಿಲಾಪಿಸುವುದು.
कलफ़, पु० ತೆಳುವಾದ ಗಂಜಿ; ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ಕೆಂಪು ಕಲೆ.
कलबल, पु० ಉಪಾಯ; ತಂತ್ರ; ಗದ್ದಲ; ಕೋಲಾಹಲ.
कलबूत, पु० ಅಚ್ಚು; ಟೋಪಿ ಹೊಲಿಯುವಾಗ ಅಥವಾ ಬೂಟ್ಸು ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕೊರಡಚ್ಚು.
क़लम, स्त्री० ಲೆಕ್ಕಣಿಕೆ; ಕಶಿಗಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ ರೆಂಬೆ;—करना ಕತ್ತರಿಸುವುದು; ಕಶಿಮಾಡುವುದು.
क़लम-अन्दाज़, वि० ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋದುದು.
क़लम-कारी, स्त्री० ಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸ.
क़लम-दान, पु० ಲೇಖನಿ ಮತ್ತು ದೌತಿಯಿಡುವ ಡಬ್ಬಿ.
क़लम-बन्द, वि० ಲಿಖಿತ; ಪೂರ್ತಿ.
कलमा, पु० ಮುಸಲ್ಮಾನ ಧರ್ಮದ ಮೂಲಮಂತ್ರ; ವಾಕ್ಯ; ಮಾತು.
क़लमी, वि० ಕಶಿಮಾಡಿದ.
कलमुहाँ, वि० ದೋಷವುಳ್ಳ; ಪಾಪಿ.
कलवार, पु० ಈಡಿಗ; ಕಳ್ಳುಶೇಂದಿ ತಯಾರಿಸುವ ಜಾತಿ.
कलसा, पु० ಕಳಶ; ನೀರಿನಮಡಿಕೆ.
कलसी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಗಡಿಗೆ.
कलाँ, वि० ದೊಡ್ಡ; ಹಿರಿಯ.

क़ला, स्त्री० ತಂತ್ರ; ಚಮತ್ಕಾರ.

क़लाई, स्त्री० ಮಣಿಕಟ್ಟು; ನೂಲಿನ ಉಂಡೆ.

कलाकन्द, पु० ಹಾಲಿನಕೆನೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯ ಬರ್ಫಿ.

कलाप, पु० ಸಮೂಹ; ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಡಾಬು; ಚಂದ್ರ; ಬಾಣ.

कलापी, वि० ಬತ್ತಳಿಕೆಯುವ; ತೂಣೀರಧಾರಿ; ನವಿಲು.

कलाबत्त, पु० ಜರಿ; ಜರತಾರಿ.

क़लाबाज़, वि० ಲಾಗ ಹಾಕುವ.

क़लाबाज़ी, स्त्री० ತಲೆಕೆಳಕಾಗಿ ಮೊಗಚಿ ಬೀಳುವಿಕೆ; ಲಾಗ.

कलाम, पु० ವಾಕ್ಯ; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ.

कलार }
कलाल } पु० दे० कलवार.

कलावंत, पु० ಸಂಗೀತಕಲಾನಿಪುಣ; ಗವಾಯಿ; ಅಭಿನಯಕಾರ.

कलावा, पु० ನೂಲಿನ ಉಂಡೆ.

कलिंदजा, स्त्री० ಯಮುನಾನದಿ.

कलिका, स्त्री० ಮೊಗ್ಗು; ಭಾಗ.

कलित, वि० ಸುಂದರ.

कलिमल, पु० ಪಾಪ.

कलिया, पु० ಹುರಿದಮಾಂಸ.

कलियाना, अ० ಮೊಗ್ಗೆಯಾಗು; ಮುಗುಳುಬರು.

कली, स्त्री० ಮೊಗ್ಗು; ಮುಗುಳು; ಕನ್ಯೆ; ಸುಣ್ಣದಕಲ್ಲು.

कलीम, वि० ಭಾಷಣಕಾರ; ವಕ್ತಾ.

क़लील, वि० ಸ್ವಲ್ಪ; ಕೊಂಚ.

क़लीसा, पु० ಕ್ರಿಸ್ತ ಮತ್ತು ಯಹೂದ್ಯರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಮಂದಿರ.

कलूटा, वि० ಕರೀಬಣ್ಣದ.

कलेऊ, पु० ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥ.

कलेजा, पु० ಹೃದಯ; ಎದೆಗುಂಡಿಗೆ; ಸಾಹಸ;—काटना ಹೃದಯವು ಚೂರುಚೂರಾಗುವಷ್ಟು ದುಃಖವಾಗು;—काढ़ना ಅತಿ ಕಷ್ಟವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು; ಪ್ರಿಯತಮನನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವುದು;—धड़कना ಭಯವಾಗು;—थाम-कर बैठ जाना या रह जाना ಉಕ್ಕಿಬರುವ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆದು ಸುಮ್ಮನಾಗು;—मुँह को या मुँह तक आना ದುಃಖವಾಗುವುದು; कलेजे पर साँप लोटना ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆಲೇ ದುಃಖವಾಗು.

कलेजी, स्त्री० ಎದೆಗುಂಡಿಗೆಯ ಮಾಂಸ.

कलेवर, पु० ದೇಹ; ಶರೀರ;—बद-लना ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು.

कलेवा, पु० दे० कलेऊ.

कलोल, पु० ಕ್ರೀಡೆ; ಆಟ.

क़ल्ब, पु० ಹೃದಯ; ಸೈನ್ಯದ ಮಧ್ಯಭಾಗ; ಬುದ್ಧಿ; ಖೋಟಾಬೆಳ್ಳಿ; ಖೋಟಾ ಬಂಗಾರ.

क़ल्बसाज़, पु० ಖೋಟಾನಾಣ್ಯ ತಯಾರಿಸುವವ.

क़ल्बी, वि० ಹಾರ್ದಿಕ; ನಕಲಿ.
क़ल्लाँच, पु० ದರಿದ್ರ; ಬಡವ; ಪೋಕರಿ.
कल्ला, पु० ದವಡೆ; ಕಂಠಸ್ಥಾನ; ಸ್ವರ; ಪಶುಗಳ ತಲೆ.
कल्ला-तोड़, वि० ಬಲಿಷ್ಠ.
कल्ला-दराज़, वि० ಬಹಳ ಚೀರುವವ.
कल्लोल, पु० ನೀರಿನ ಅಲೆಗಳು; ಆಟ; ಆಮೋದಪ್ರಮೋದ.
कल्लोलिनी, स्त्री० ನದಿ.
कल्हारना, स० ಹುರಿಯು.
कवर, पु० ತುತ್ತು; ಕವಳ.
कवलित, वि० ತುತ್ತಾಗಿಮಾಡಿದ.
कवायद, पु० ನಿಯಮ; ಕಾಯದೆ स्त्री० ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಸೈನಿಕರ ವ್ಯಾಯಾಮ, ವ್ಯಾಕರಣ.
क़वी, वि० ಬಲಿಷ್ಠ; ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ.
कश, पु० ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಸೇದುವಿಕೆ.
कशमकश, स्त्री० ಧಕ್ಕಾಮುಕ್ಕಿ; ಎಳೆದಾಟ; ಅಸಮಂಜಸ.
कशा, स्त्री० ಚಾವುಟಿ.
कशिश, स्त्री० ಆಕರ್ಷಣ; ವೈಮನಸ್ಯ.
कशीदगी, स्त्री० ವೈಮನಸ್ಯ; ದ್ವೇಷ.
कशीदा, पु० ಕಸೂತಿಯ ಕೆಲಸ.
कशीदा-ख़ातिर, वि० ಅಪ್ರಸನ್ನ.
कश्चित्, वि० ಒಂದಾನೊಂದು.
कश्ती, स्त्री० ನೌಕೆ, ನಾವೆ, ದೋಣಿ.
कस, पु० ವ್ಯಕ್ತಿ; ಸಹಾಯಕ; ವಶ.
कसक, स्त्री० ಸಿಡಿನೋವು; ಸೆಳೆತ.
कसकना, अ० ಬಾಧೆಯಾಗು.
कसकुट, पु० ಕಂಚು.
कसना, स० ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟು.
कसनी, स्त्री० ಬಿಗಿಯುವ ಹಗ್ಗ; ಒರೆಗಲ್ಲು.
कसब, पु० ಉಪಾರ್ಜನೆ; ಕಲೆ; ಉದ್ಯೋಗ; ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿ.
कसबल, पु० ಶಕ್ತಿ; ಬಲ; ಸಾಹಸ.
क़सबा, पु० ದೊಡ್ಡಹಳ್ಳಿ; ಊರು.
क़सबी, स्त्री० ವೇಶ್ಯೆ; ಸೂಳೆ.
क़सम, स्त्री० ಆಣೆ; ಪ್ರಮಾಣ; ಶಪಥ;—खाना ಶಪಥಮಾಡು.
कसमसाना, अ० ಬಹಳ ಜನರು ಒಂದೆಡೆಸೇರಿ ಸ್ಥಳಕ್ಕಾಗಿ ತಿಕ್ಕಾಡುವುದು; ತಹತಹಪಡು.
कसर, स्त्री० ಕುಂದು; ಕೊರತೆ; ಕಡಿಮೆ; ದೋಷ; ವೈರ; ನಷ್ಟ;—निकालना ಸೇಡು ತೀರಿಸು.
कसरत, स्त्री० ವ್ಯಾಯಾಮ; ಕಸರತ್ತು; ಪರಿಶ್ರಮ; ಹೇರಳ.
कसरती, वि० ಬಲಿಷ್ಠ; ವ್ಯಾಯಾಮಶೀಲ.
कसरहट्टा, पु० ಕಂಚುಗಾರರ ಅಂಗಡಿಸಾಲು.
क़साई, पु० ಕಟುಕ; ನಿರ್ದಯ.
कसाना, अ० ಒಗರು ರುಚಿಯುಂಟಾಗು; ಕಿಲುಬುಹಿಡಿ; स० ಬಿಗಿಸು.
कसाफ़त, स्त्री० ದಪ್ಪ; ಕೊಳೆ; ಕುರೂಪ.

कसार, पुं० ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನ ಉಂಡೆ.
कसाला, पुं० ಕಷ್ಟ; ಪರಿಶ್ರಮ.
कसाव, पुं० ಒಗರು; ಕಿಲುಬು.
कसीदा, पुं० ಕಸೂತಿ ಕೆಲಸ.
क़सीदा, पुं० ಫಾರಸಿ ಛಂದಸ್ಸು; ನಿಂದಾಪರವಾದ ಕವಿತೆ.
क़सोर, पुं० ಅಧಿಕ.
क़सीस, पुं० ಅನ್ನಭೇದಿ.
क़सूर, पुं० ಅಪರಾಧ; ತಪ್ಪು.
क़सूरमंद } क़सूरवार } वि० ಅಪರಾಧಿ; ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ; ದೋಷಿ.
कसेरा, पुं० ಕಂಚಿನ ಕೆಲಸಗಾರ.
कसैला, वि० ಒಗರು ರುಚಿಯುಳ್ಳ.
कसैली, स्त्री० ಅಡಿಕೆ.
कसोरा, पुं० ಮಣ್ಣಿನಪಾತ್ರೆ.
कसौटी, स्त्री० ಒರೆಗಲ್ಲು; ಶೋಧನೆ.
कस्तरी, स्त्री० ಹಾಲು ಕಾಯಿಸುವ ಅಗಲಬಾಯುಳ್ಳ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ.
कस्तूर } कस्तूरा } पुं० ಕಸ್ತೂರಿ ಮೃಗ.
कस्तूरिया, वि० ಕಸ್ತೂರಿ ಮಿಶ್ರಿತ.
क़स्द, पुं० ಸಂಕಲ್ಪ; ವಿಚಾರ.
क़स्दन, क्रि० ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ.
क़स्ब, पुं० ಹುಟ್ಟುವಳಿ; ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿ.
क़स्बा, पुं० ದೊಡ್ಡಗ್ರಾಮ; ಕಸಬ.
कस्बी, स्त्री० ವೇಶ್ಯೆ; ಸೂಳೆ.
क़स्साब, पुं० ಕಟುಕ; ಕಸಾಯಿ.
क़हक़हा, पुं० ಜೋರಾಗಿ ನಗುವುದು.
क़हत, पुं० ಬರಗಾಲ; ಕ್ಷಾಮ.

कहन, स्त्री० ಕಥನ; ಮಾತು; ಗಾದೆ; ಕವಿತೆ.
कहना, स० ಹೇಳು; ಉಚ್ಚರಿಸು; ವರ್ಣಿಸು.
कहनी, स्त्री० ಮಾತುಕತೆ.
कहनावत, स्त्री० दे० कहावत.
क़हर, पुं० ವಿಪತ್ತು; ಸಂಕಟ.
कहरना, अ० ನರಳು.
कहलाना } कहवाना } स० ಹೇಳಿಸು; ಸಂದೇಶ ಕಳುಹಿಸು.
कहवा, पुं० ಕಾಫಿ; ಬೂಂದೀಬೀಜ.
कहवैया, पुं० ಹೇಳುವವ.
कहाँ, क्रि० ಎಲ್ಲಿ; ಎತ್ತ;—का कहाँ ಬಹುದೂರ.
कहा, पुं० ಕಥನ; ಮಾತು; ಉಪದೇಶ.
कहाकही, स्त्री० ಮಾತಿನ ಜಗಳ.
कहानी, स्त्री० ಕಥೆ; ಕತೆ; राम कहानी ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮಾತು; ಪಾಡು; ಗೋಳು.
कहार, पुं० ಅಡ್ಡಿಹೊರುವವನು.
कहालत, स्त्री० ಆಲಸ್ಯ; ಸೋಮಾರಿತನ.
कहावत, स्त्री० ಗಾದೆ; ಲೋಕೋಕ್ತಿ.
कहासुना, पुं० ಅನುಚಿತವಾದ ಮಾತು; ತಪ್ಪು ನಡವಳಿಕೆ.
कहासुनी, स्त्री० ವಾದವಿವಾದ; ಜಗಳ; ತಕರಾರು.
कहीं, क्रि० ಎಲ್ಲಾದರೂ;—कहीं ಹಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ; ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ.

काँइयाँ, वि० ಧೂರ್ತ; ಕಪಟಿ.
काँकर, पु० ಕಲ್ಲು.
काँकरी, स्त्री० ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲು.
काँख, स्त्री० ಕಂಕಳು; ಕಕ್ಷ.
काँखना, अ० ತಿಣಕು.
काँच, पु० ಗಾಜು; स्त्री० ಲಂಗೋಟಿ; ಕಚ್ಚೆ.
काँचन, पु० ಬಂಗಾರ; ಸಂಪಿಗೆ
काँचली, स्त्री० ಹಾವಿನ ಪೊರೆ.
कांची, स्त्री० ಉಡಿದಾರ; ನಡುಪಟ್ಟಿ.
काँजी, स्त्री० ಮಜ್ಜಿಗೆ; ಗಂಜಿ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಳಿರಸ.
काँजी-हाऊस, पु० ದನಕರುಗಳನ್ನು ಕೂಡುವ ಸರಕಾರಿ ದೊಡ್ಡಿ.
काँटा, पु० ಮುಳ್ಳು; ಗಾಳ; ಸೂಜಿ; ತಕ್ಕಡಿ;—बोना ಕೇಡುಮಾಡು; —होना ಸಣ್ಣಗಾಗು; ಕೃಶವಾಗು; काटों में घसीटना, पु० ಉಚಿತವಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಳು; जीभ में काँटे पड़ना ದಾಹದಿಂದ ನಾಲಿಗೆ ಒರಟಾಗುವುದು.
काँटी, स्त्री० ಸಣ್ಣಮುಳ್ಳು; ಚಿಕ್ಕ ತಕ್ಕಡಿ; ಕೊಕ್ಕೆ.
काँठा, पु० ಗಿಣಿ; ಪಕ್ಷಿಗಳಕತ್ತಿನ ಮೇಲಿನ ಗೆರೆಗಳು; ಕೊರಳು.
काँड, पु० ಅಧ್ಯಾಯ; ಶಾಖೆ.
काँडी, स्त्री० ಜಂತೆ; ಮರದತೊಲೆ.
कांत, पु० ಪತಿ; ಚಂದ್ರ.
कांता, स्त्री० ಪತ್ನಿ; ಭಾರ್ಯೆ.
कांदना, अ० ಅಳು; ರೋದಿಸು.
कांदा, पु० ಈರುಳ್ಳಿ; ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡೆ.
कांदो, पु० ಕೆಸರು; ಬದಿ; ಕೊಚ್ಚೆ.
कांध, पु० दे० कंधा.
कांपना, अ० ನಡಗು; ಕಂಪಿಸು.
काँय काँय / कांव कांव } स्त्री० ಕಾಗೆಯಕೂಗು.
कांवर, पु० ಕಾವಡಿ; ಅಡ್ಡೆ.
कांवरिया, पु० ಕಾವಡಿ ಹೊರುವವ.
कावला, वि० ಎಳೆಯ.
कांस, पु० ಜೊಂಡುಹುಲ್ಲು.
कांसा, पु० ಕಂಚು.
कांसागर, पु० ಕಂಚುಗಾರ.
कांसी, वि० ಕಂಚಿನ.
काई, स्त्री० ಪಾಚಿ; ಹಾವಸೆ; —छुड़ाना ಕೊಳೆ ಕಶ್ಮಲವನ್ನು ತೆಗೆ;—सा फट जाना ದಿಕ್ಕಾಪಾಲು ಅಥವಾ ಚಿಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು.
काक, पु० ಕಾಗೆ.
काक-पक्ष, पु० ಮುಂಗುರುಳು.
काकरेज़ा / काकरेज़ी } पु० ಕೆಂಪು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣಗಳ ಮಿಶ್ರಣ.
काका, पु० ತಂದೆಯ ಸಹೋದರ.
काकी, स्त्री० ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಅಥವಾ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ; ಹೆಣ್ಣುಕಾಗೆ.
काकु, पु० ವ್ಯಂಗ್ಯ.
काकुल, पु० दे० काकपक्ष.
काग, पु० ಕಾಗೆ; ಬಿರಟು.
काग़ज़, पु० ಕಾಗದ; ದಸ್ತಾವೇಜು; ಒಕ್ಕಣೆ; —काला करना ಅನಾವ

ಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬರಿಯು ;—की नाव ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಾದ ವಸ್ತು.

काग़ज़ात, ಪುಂ ಕಾಗದಪತ್ರ.

काग़जी, ವಿಂ ಕಾಗದದ; ತೆಳ್ಳಗಿರುವ;—घोड़े दौड़ाना ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ನಡಿಸುವುದು.

कागद् ಪುಂ ದೇಂ काग़ज़.

कागारोल, ಪುಂ ಚೊಬ್ಬೆ ; ಗಲಾಟೆ.

काच, ಪುಂ ದೇಂ काँच.

काछ, ಪುಂ ಕಚ್ಚೆಯಕೊನೆ.

काछना, ಸಂ ಕಚ್ಚೆಕಟ್ಟು ; ತೊಡು ; ಬಳಿದು ತೆಗೆ.

काछनी, ಸ್ತ್ರೀಂ } ದಟ್ಟಿ; ಹನುಮಾನ್
काछा, ಪುಂ } ಚಡ್ಡಿ ; ಲಂಗೋಟಿ.

काछी, ಪುಂ ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಯುವವನು ಮತ್ತು ಮಾರುವವನು.

काछे, ಕ್ರಿಂ ಸಮೀಪ; ಹತ್ತಿರ.

काज, ಪುಂ ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ; ಉದ್ಯೋಗ; ಗುಂಡಿಯತೂತು.

काजर } ಪುಂ ಕಾಡಿಗೆ ; ಕುಡಿಕಪ್ಪು.
काजल }

काज़िब, ಪುಂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವನು.

काजी, ವಿಂ ಪರಿಶ್ರಮಿ.

क़ाज़ी, ಪುಂ ಮಹಮ್ಮದೀಯರ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ.

काजू, ಪುಂ ಗೋಡಂಬಿ ; ಗೇರುಬೀಜ ; ಗೇರುಬೀಜದಮರ.

काट, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕಡಿತ ; ಕತ್ತರಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ; ದಂಶನ;—छांट ಕತ್ತರಿಸಿ ಸರಿಮಾಡುವುದು ; ಹೊಡೆದಾಟ.

काटना, ಸಂ ಕತ್ತರಿಸು ; ಕೊಯ್ಯು ; ಗಾಯಮಾಡು; काटो तो खून नहीं ಭಯಂಕರ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ನಿಸ್ತಬ್ಧನಾಗು.

काठ, ಪುಂ ಕಟ್ಟಿಗೆ ; ಮರದಕೊರಡು ; ದೊಣ್ಣೆ ;—कबाड़ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಬಾರದ ಮುರುಕುಸಾಮಾನು ;—का उल्लू ಮೂರ್ಖ; ವಜ್ರಶುಂಠ ;—की हाँड़ी ಮೋಸಗೊಳಿಸುವ ವಸ್ತು ;—मारना ಅಪರಾಧಿಗೆ ಕೋಳ ಮರದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸು ;—होना ಕೈಕಾಲುಗಳು ಮರದಂತಾಗುವುದು.

काठी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕುದುರೆಯ ಜೀನು; ಒಂಟೆಯ ಬೆನ್ನಮೇಲಿನ ಗದ್ದಿಗೆ; ಮೈಕಟ್ಟು ; ಕತ್ತಿಯಚೀಲ.

काढ़ना ಸಂ ತೆಗೆ ; ತೆರೆದುತೋರಿಸು; ಕೆತ್ತು ; ನಾಲತೆಗೆ.

काढ़ा, ಪುಂ ಕಷಾಯ.

कातना, ಸಂ ನೂಲುವುದು.

कातर, ವಿಂ ವ್ಯಾಕುಲ ; ಹೆದರಿದ.

कातरता, ಸ್ತ್ರೀಂ ವ್ಯಾಕುಲತೆ ; ದುಃಖ. ಅಂಜು ಬುರುಕತನ.

काता, ಪುಂ ಹುರಿಗೊಳಿಸಿದ ನೂಲು; ದಾರ; ಬಿದಿರು ಸೀಳುವ ಕತ್ತಿ.

कातिक, ಪುಂ ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸ.

क़ातिब, ಪುಂ ಬರೆಯುವವನು.

क़ातिल, ಪುಂ ಕೊಲೆಗಾರ ; ಘಾತಕ.

काती, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕತ್ತರಿ ; ಚಾಕು.

क़ादर, वि० ಅಂಜುಬುಕ.

क़ादिर, पु० ಸಮರ್ಥ; ಬಲಿಷ್ಠ.

क़ादिरी, स्त्री० ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಂಗಿ.

कान, पु० ಕಿವಿ;—**उठाना** ಕಿವಿನೆಟ್ಟಿಗಾಗು;—**करना** ಗಮನವಿಡು;—**काटना** ಮೀರಿಸು;—**खड़े करना** ಎಚ್ಚೆತ್ತುಗೊಳ್ಳು;—**खाना** ಬಹಳಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡು.—**का कच्चा** ಅರಿಯದೆ ಮೋಸಹೋಗು;—**पकड़ना** ,ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು;—**पर जूँ न रेंगना** ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಗಮನ ಕೊಡದಿರು;—**भरना** ದುರುಪದೇಶ ಮಾಡುವುದು;—**में तेल डाले बैठना** ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು;—**न हिलना** ಪ್ರತಿಮಾತನಾಡದೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

कानड़ा, वि० ಒಕ್ಕಣ್ಣ; ಒಂದು ರಾಗ.

काना, वि० ಒಕ್ಕಣ್ಣ; ಹುಳುತಿಂದ.

कानाकानी } स्त्री० ಪಿಸುಮಾತು;
कानाफूसी } ಕಿವಿಮಾತು; ಚಿರ್ಚೆ.

कानि, स्त्री० ಲೋಕಮರ್ಯಾದೆ; ಲಜ್ಜೆ; ಸಂಕೋಚ; ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ.

कानी, वि० ಒಕ್ಕಣ್ಣಿ.

कानी-उंगली, स्त्री० ಕಿರುಬೆರಳು.

कानी-कौड़ी, स्त्री० ಕುರುಡುಕಾಸು.

कानी-हाउस, पु० ದನಗಳಕೊಟ್ಟಿಗೆ.

क़ानून, पु० ಶಾಸನ; ವಿಧಿ;—**छांटना** ಕುತರ್ಕ ಮಾಡು.

क़ानूनगो, पु० ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ.

क़ानूनदां, पु० ಕಾನೂನು ತಿಳಿದವ.

कान्यकुब्ज, पु० ಕನ್ನೌಜ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

कान्ह, पु० ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ.

कापाली, पु० ಶಿವ; ಒಂದುಜಾತಿ.

कापुरुष, स्त्री० ಹೇಡಿ.

क़ाफ़िया, पु० ಅಂತ್ಯಾನುಪ್ರಾಸ; ಪ್ರಾಸ;—**तंग करना** ಸತಾಯಿಸು.

क़ाफ़ियाबंदी, स्त्री० ಪ್ರಾಸಕೂಡಿಸುವುದು; ಪ್ರಾಸದ ಜೋಡಣೆ.

काफ़िर, वि० ನಾಸ್ತಿಕ; ನಿರ್ದಯ.

क़ाफ़िला, पु० ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಅಥವಾ ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರಿಕರ ಗುಂಪು.

काफ़ी, वि० ಸಾಕಾದಷ್ಟು.

काफ़ूर, पु० ಕರ್ಪೂರ;—**होना** ಮಾಯವಾಗು.

क़ाब, स्त्री० ದೊಡ್ಡ ತಟ್ಟೆ.

क़ाबक, पु० दे० **काबुक**.

क़ाबलियत, स्त्री० दे० **क़ाबिलियत**.

काबा, पु० ಮಕ್ಕಾದ ಪವಿತ್ರಮಂದಿರ.

क़ाबिज़, वि० ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳವನು.

क़ाबिल, वि० ಯೋಗ್ಯ; ಅರ್ಹ.

क़ाबिलियत, स्त्री० ಅರ್ಹತೆ; ಪಾಂಡಿತ್ಯ.

काबुक, स्त्री० ಪಾರಿವಾಳಗಳಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮರದಗೂಡು.

क़ाबू, पुं० ವಶ; ಅಧಿಕಾರ; ಬಲ;
—में करना ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು.
काम, पुं० ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ; ಬಯಕೆ; ಇಚ್ಛೆ; ಪ್ರಯೋಜನ;
—आना ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರು;
—तमाम करना ಕೊಂದುಬಿಡು;
—निकलना ಉದ್ದೇಶ್ಯಫಲಿಸು.
कामकाज, पुं० ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ.
कामकाजी, वि० ಉದ್ಯೋಗಶೀಲ; ಬಹಳ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ.
कामगार, पुं० ಕೂಲಿಗಾರ.
काम-चलाऊ, वि० ಕೆಲಸಸಾಗಿಸಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು.
कामचोर, पुं० ಮೈಗಳ್ಳ; ಮೈಬಗ್ಗದ.
कामदानी, स्त्री० ಹೂಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರಿತವಾದ.
कामदार, पुं० ಕಲಾಬತ್ತು ಹೂ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿರುವ ವಸ್ತು; ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ.
कामधाम, पुं० ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ.
कामना, स्त्री० ಕೋರಿಕೆ; ಇಚ್ಛೆ.
कामयाब, वि० ಸಫಲ.
कामयाबी, स्त्री० ಸಫಲತೆ.
कामरी, स्त्री० ಕಂಬಳಿ.
कामिल, वि० ಸಂಪೂರ್ಣ; ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ; ಜ್ಞಾನಿ.
कामिला, पुं० ಕಾಮಾಲೇರೋಗ.
कामी, वि० ಕಾಮುಕ; ಅಭಿಲಾಷಿ.
काम्य वि० ಕೋರಿಕೆಯುಳ್ಳ; ಬಯಕೆಯ; ಬಯಸಬಹುದಾದ.
काय, स्त्री० ಮೈ; ದೇಹ; ಶರೀರ.
क़ायज़ा, पुं० ಕುದುರೆಯ ಬಾಲದ ಕೆಳಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟುವ ಪಟ್ಟಿ.
क़ायदा, पुं० ನಿಯಮ; ವಿಧಿ; ವ್ಯಾಕರಣ; ಪದ್ಧತಿ; ಸಂಪ್ರದಾಯ.
क़ायनात, स्त्री० ಪ್ರಪಂಚ; ವಿಶ್ವ.
क़ायम, वि० ಸ್ಥಿರವಾದ.
क़ायम-मुक़ाम, वि० ಬದಲಿಗೆ ನೇಮಕವಾದ; ಸ್ಥಾನಾಪನ್ನವಾದ.
कायर, वि० ಹೇಡಿ; ಅಂಜುಬುರಕ.
कायरता, स्त्री० ಹೇಡಿತನ.
क़ायल, वि० ಇತರರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನುಮನಗಂಡು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ;—करना ಮನಗಾಣುವಂತೆ ತೋರಿಸು; ಒಪ್ಪಿಸು.
कायली, स्त्री० ಲಜ್ಜೆ; ಗ್ಲಾನಿ.
काया, स्त्री० ಶರೀರ; ದೇಹ.
कायाकल्प, पुं० ಔಷಧಿಯ ಬಲದಿಂದ ವೃದ್ಧಶರೀರವನ್ನು ತಾರುಣ್ಯಕ್ಕೆ ತರುವಂಥ ವಿದ್ಯೆ.
कायापलट, पुं० ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆ; ರೂಪಾಂತರ.
कार, पुं० ಕಾರ್ಯ; ಉದ್ಯೋಗ.
कार-आज़मूदा, पुं० ಅನುಭವೀಕ.
कार-आमद, वि० ಉಪಯೋಗಿ.
कार-करदा, वि० ಅನುಭವಪಡೆದಿರುವ.
कार-कुन, पुं० ಗುಮಾಸ್ತೆ; ಕಾರ್ಯಕರ್ತ.

कारख़ाना, पु० ಗಿರಣಿ.
कार-गर, वि० ಪ್ರಭಾವೋತ್ಪಾದಕ.
कार-गुज़ार, वि० ಕೊಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂಥಾ.
कार-गुज़ारी, स्त्री० ಕರ್ತವ್ಯಪಾಲನೆ.
कार-चोब, पु० ಜರತಾರಿ ಹೂಬಳ್ಳಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಬೇಕಾಗುವ ಮರದ ಚೌಕಟ್ಟು.
कारज, पु० ಕೆಲಸ ; ಕಾರ್ಯ.
कारतूस, वि० ಸಿಡಿಮದ್ದಿನ ತೋಟಾ.
कारनामा, पु० ಮಾಡಿದಕೆಲಸ; ವಿವರಣೆ.
कारनी, पु० ಮಾಡುವವನು.
कारपरदाज़, पु० ಕೆಲಸಗಾರ; ಗುಮಾಸ್ತೆ.
कारबार, पु० ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ.
कारबारी, वि० ಕೆಲಸಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದ.
कारबन, पु० ಇಂಗಾಲ.
कारवाई, स्त्री० ಕಾರ್ಯಕಲಾಪ ; ಗುಪ್ತಪ್ರಯತ್ನ.
कारवाँ, पु० ದೇಶದೇಶಾಂತರ ಪ್ರವಾಸಿಕರಗುಂಪು.
कारसाज़, वि० ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವ; ಕಾರ್ಯದಕ್ಷ.
कारसाज़ी, स्त्री० ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ; ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ.
कारस्तानी, स्त्री० ಪಿತೂರಿ.
कारा, स्त्री० ಬಂಧನ ; ಕೈದು ; ಸೆರೆ.
कारागार, करागृह } पु० ಸೆರೆಮನೆ; ಜೈಲು.
कारिंदा, पु० ಗುಮಾಸ್ತ; ಬೇರೆಯವರಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವನು.
क़ारिक़, पु० ಜಪ್ತುಮಾಡುವವನು.
कारिख, स्त्री० ಕಳಂಕ; ಮಸಿ.
कारी, वि० ಆಳವಾದ; ಗಹನ; ಮರ್ಮಭೇದಕ.
कारीगर, पु० ನಯವಾದ ಕೈಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು; ಶಿಲ್ಪಿ.
कारीगरी, स्त्री० ನಿರ್ಮಾಣಕಲೆ.
कारूँ, पु० ಕಾರೂಂ ಎಂಬ ಬಹಳ ಧನವಂತನಾದ ಲೋಭಿ; ಜಿಪುಣ;—का ख़जाना ಅಪಾರವಾದ ಧನ.
क़ारूरा पु० ಮೂತ್ರ; ರೋಗಿಯ ಮೂತ್ರವನ್ನಿಡುವ ಸೀಸೆ.
कारोबार, पु० दे० कारबार.
कार्पण्य, पु० ಜಿಪುಣತನ (कंजूसी).
कालकूट, पु० ಭಯಂಕರವಾದ ವಿಷ.
कालकोठरी, स्त्री० ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆ.
कालबंजर, पु० ನಾಗುವಳಿಯಾಗದ ಭೂಮಿ.
काला, वि० ಕರಿಯ काले कौवे खाना ಬಹಳ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಜೀವಿಸು; काला करना ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡು.
काला-चोर, पु० ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳ.
कालानाग, पु० ಕೃಷ್ಣಸರ್ಪ; ಅತ್ಯಂತ ಕುಟಿಲ ಸ್ವಭಾವದವ.
कालिंदी, स्त्री० ಕಲಿಂದ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಯಮುನಾನದಿ.

कालि, क्रि० ನಿನ್ನೆ; ನಾಳೆ.

कालिख, स्त्री० ಹೊಗೆಯ ಮಸಿ; मुँह में कालिख लगाना ಅಪಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದು.

कालिब, पु० ಟೋಪಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮರದ ಚೌಕಟ್ಟು; ದೇಹ.

कालिमा, स्त्री० ದೋಷ; ಕಳಂಕ.

क़ालीन, पु० ಜಮಖಾನೆ.

कालीमिर्च, स्त्री० ಕಾಳುಮೆಣಸು; ಕರಿಮೆಣಸು.

कालौंछ, स्त्री० ಮಸಿ; ಕಪ್ಪು.

काल्पनिक, पु० ಕಲ್ಪಿತ मनगढ़ंत.

क्रि० ನಾಳೆ.

कावा, पु० ಕುದುರೆಯನ್ನು ಚಕ್ರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಓಡಿಸುವಿಕೆ;—काटना ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವುದು.

काश, अव्य० ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ पु० ಕಾಸಹುಲ್ಲು.

क़ाश, स्त्री० ಹಣ್ಣಿನ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಚೂರು.

काशाना, पु० ಗುಡಿಸಲು; ಹುಲ್ಲುಮನೆ.

काशीफल, पु० ಕುಂಬಳಕಾಯಿ.

काश्त, स्त्री० ಕೃಷಿ; ಬೇಸಾಯ; ಜಮೀನು ಹಿಡುವಳಿ.

काश्तकार, पु० ರೈತ; ಒಕ್ಕಲಿಗ.

काश्तकारी, स्त्री० ಒಕ್ಕಲತನ.

काश्मीरा, पु० ಒಂದುಬಗೆಯ ದಪ್ಪನಾದ ಉಣ್ಣೆಯಬಟ್ಟೆ.

काषाय, वि० ಕಾವಿ (गेरुवा).

काष्ठ, पु० ಕಟ್ಟಿಗೆ; ಸೌದೆ.

काष्ठा, पु० ಎಲ್ಲೆ; ಮಿತಿ; ಉತ್ಕರ್ಷ.

कास, पु० ಕೆಮ್ಮು; ಕಾಸ.

कासा, पु० ಬಟ್ಟಲು; ಆಹಾರ; ತೆಂಗಿನ ಕರಟದ ಪಾತ್ರೆ.

कासार, पु० ಚಿಕ್ಕಸರೋವರ.

क़ासिद, पु० ದೂತ; ಪತ್ರವಾಹಕ.

क़ासिम, पु० ಹಂಚುವವ.

क़ासिर, वि० ಬಲಹೀನ; ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳುಳ್ಳ.

काह, क्रि० ಏನು; ಯಾವವಸ್ತು.

काहल, पु० ಡೋಲು; ಹೇಂಟೆ; ಹುಂಕಾರ; ಗಂಡುಬೆಕ್ಕು.

काहि, स्त्री० ಯಾರಿಗೆ; ಯಾರಿಂದ.

काहिल, वि० ಆಲಸ್ಯವುಳ್ಳ; ಸೋಮಾರಿ (सुस्त).

काहिली, स्त्री० ಸೋಮಾರಿತನ.

काहु, काहू वि० ಯಾವುದಾದರೂ; ಹೇಗಾದರೂ.

काहे, क्रि० ಏತಕ್ಕೆ; ಏಕೆ; ಯಾತಕ್ಕೋಸ್ಕರ;—को ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ; ಏತಕ್ಕೆ.

किंकर, पु० ದಾಸ; ಸೇವಕ.

किंकर्तव्यविमूढ़, वि० ಏನುಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ತೋಚದ; ದಿಕ್ಕುತೋಚದ.

किंकिणी, स्त्री० ಡಾಬು; ವಡ್ಯಾಣ.

किंचन, पु० ಅತ್ಯಲ್ಪವಸ್ತು; ಪಲಾಶ.

किंचित्, वि० ಕೊಂಚ; ಸ್ವಲ್ಪ; ಅಲ್ಪ.
किंजल्क, पु० ಪದ್ಮಕೇಸರ.
किंतु, अव्य० ಆದರೆ; ಪರಂತು.
किंवदंती, स्त्री० ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ.
किंवा, अव्य० ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ; ಅಥವಾ.
किंशुक, पु० ಪಲಾಶ; ಮುತ್ತುಗ.
कि, अव्य० ಏನೆಂದರೆ; ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ.
किकियाना, अ० ಕೇಕೇ ಅಥವಾ ಕೇಕೇ ಎಂದು ಕಿರಚುವುದು.
किचकिच, स्त्री० ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಚರ್ಚೆ; ಗಲಾಟೆ.
किचकिचाहट } किचकिची } स्त्री० ಹಲ್ಲುಕಡಿಯುವಿಕೆ.
किटकिट, पु० ಮಾತಿನ ಜಗಳ.
किटकिटाना, अ० ಕೋಪದಿಂದ ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುವುದು.
किटकिना, पु० ತಂತ್ರ; ಚಾಲಾಕು.
कितना, वि० ಎಷ್ಟು; ಎಷ್ಟರತನಕ.
क़िता, पु० ತುಂಡು; ಭೂಪ್ರದೇಶ.
किताब, स्त्री० ಪುಸ್ತಕ; ಗ್ರಂಥ.
किताबत, स्त्री० ಬರೆಯುವಿಕೆ; ख़त किताबत ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ.
किताबी-कोड़ा, पु० ಬಹಳವಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವವ.
किधर, क्रि० ಎಲ್ಲಿ; ಎತ್ತ.
किनका, पु० ಅಕ್ಕಿನುಚ್ಚು.
किनार, पु०/दे० किनारा.
किनारदार, वि० ಅಂಚುಳ್ಳವಸ್ತ್ರ.
किनारा, पु० ಅಂಚು; ಪಕ್ಕ; ಕೊನೆ; ದಡ;—करना या—खींचना ಬೇರೆಯಾಗುವುದು; ದೂರವಾಗುವುದು; किनारे लगना ದಡವನ್ನು ಸೇರುವುದು; ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು.
किनाराकश, वि० ತಟಸ್ಥನಾಗಿರುವವ.
किनारी, स्त्री० ಕಲಾಬತ್ತಿನ ಅಂಚು.
किफ़ायत, स्त्री० ಮಿತವ್ಯಯ.
किफ़ायती, वि० ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವವನು.
क़िबला, पु० ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕು; ಮಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟಣ; ಪೂಜ್ಯವ್ಯಕ್ತಿ; ಪಿತೃ.
क़िबला-आलम, पु० ಪರಮಾತ್ಮ; ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಧ್ರುವತಾರೆ.
क़िबला-गाह, पु० ಪಿತೃಗಳು.
किबला-नुमा, पु० ಪಶ್ಚಮದಿಕ್ಕನ್ನೇ ತೋರಿಸುವ ಯಂತ್ರ; ದಿಕ್ ಸೂಜಿ.
किमाम, पु० ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಪಾಕ.
क़िमार, पु० ಜೂಜು; ದ್ಯೂತ.
क़िमार-बाज़ी, स्त्री० ಜೂಜಾಟ.
क़िमाश, पु० ರೀತಿ; ಪದ್ಧತಿ.
कियारी, स्त्री० ಪಾತಿ; ಸಾಲು; ಹೊಲದ ಮಧ್ಯಭಾಗ.
किरका, पु० ಚಿಕ್ಕಚೂರು; ಕಲ್ಲಿನ ಹರಳು; ನುಚ್ಚುಗಲ್ಲು.
किरकिरा, वि० ನುಚ್ಚು ಕಲ್ಲುಗಳಿರುವ;—हो जाना ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನವುಂಟಾಗುವುದು.
किरकिराना, अ० ಕಣ್ಣಿನನೋವು.

किरकिरी, स्त्री० ಕಂಣಿನೊಳಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸುಚ್ಚಗಲ್ಲು; ಅಪಮಾನ.

किरच, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಕತ್ತಿ.

किरची, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯು ಬಂಗಾಳೀ ರೇಷ್ಮೆ.

किरपान, स्त्री० ಕೃಪಾಣ; ಖಡ್ಗ.

किरमिच, पु० ಪರದೆ ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ದಪ್ಪನಾದಬಟ್ಟೆ.

किर्मिज़, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೆಂಬಣ್ಣ.

क़िरात, स्त्री० ರತ್ನದ ತೂಕದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುಗೋದಿಕಾಳಷ್ಟು ಭಾರ.

किराना, पु० दे० केराना.

किरानी, स्त्री० दे० केरानी.

किराया, पु० ಬಾಡಿಗೆ.

किरायादार, पु० ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡಕೊಂಡವನು; ಒಕ್ಕಲು.

किरिच, पु० दे० किरच.

किरिया, स्त्री० ಶಪಥ: ಆಣೆ; ಕರ್ಮ.

किर्च, स्त्री० दे० किरच.

किलक, स्त्री० ಕಿಲಕಿಲನೆ ನಗುವಿಕೆ ಹರ್ಷಧ್ವನಿ.

किलकना, अ० ಕಿಲಕಿಲನೆ ಹರ್ಷಧ್ವನಿಮಾಡುವುದು.

किलकार } **किलकारी** } स्त्री० दे० किलक.

किलकिल, स्त्री० ಜಗಳ; ಮಾತು.

किलना, अ० ವಶವರ್ತಿಯಾಗು; ತಡೆಯಲ್ಪಡು.

किलनी, स्त्री० ಜಿಗಣೆ; ಉಣ್ಣೆ.

किलबिलाना, अ० दे० कुलबुलाना.

किला, पु० ಕೋಟೆ; ದುರ್ಗ.

किलाबंदी, स्त्री० ವ್ಯೂಹರಚನೆ.

किलिक, स्त्री० ಕಡ್ಡಿಯಿಂದಮಾಡಿದ ಲೆಕ್ಕಣಿ.

किलेदार, पु० ದುರ್ಗಾಧಿಪತಿ.

किलोल, पु० ಆಮೋದಪ್ರಮೋದ.

क़िल्लत, स्त्री० ನ್ಯೂನತೆ; ಕೊರತೆ; ಸಂಕೋಚ.

किल्ला, पु० ಬಹಳ ದೊಡ್ಡಮೊಳೆ.

किल्ली, स्त्री० ಮೊಳೆ; ಆಣಿ; ಚಿಕ್ಕಗೂಟ;—घुमाना या मारना ಯುಕ್ತಿ ಹೂಡುವುದು.

किवाड़ } **किवार** } पु० ಬಾಗಿಲು; ಕವಾಟ.

किशमिश, पु० ಕಾಬೂಲು ದ್ರಾಕ್ಷೆ; ಬೀಜವಿಲ್ಲದ ಒಣಗಲು ದ್ರಾಕ್ಷೆ.

किशोर, पु० ಕುಮಾರ; ಪುತ್ರ.

किश्त, स्त्री० ಚದುರಂಗದ ಆಟದಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ಷಹ ಕಟ್ಟುವುದು; —ज़ार पु० ಹೊಲ; ಗದ್ದೆ.

किश्ती, स्त्री० ದೋಣಿ; ತಟ್ಟೆ.

किश्तीनुमा, वि० ದೋಣಿಯಾಕಾರದ.

किसबत, स्त्री० ಕ್ಷೌರಕನ ಚೀಲ.

किसमत, स्त्री० दे० क़िस्मत.

किसमी, पु० ಕೂಲಿಗಾರ.

किसलय, पु० ತುಳಿರು.

किसान, पु० ರೈತ; ಬೇಸಾಯಗಾರ.

क़िसानी, स्त्री० ಬೇಸಾಯು; ಕೃಷಿ.

क़िस्त, स्त्री० ಕಂತು; ಹಪ್ತೆ.

क़िस्तबंदी, स्त्री० ಕೊಂಚ ಕೊಂಚವಾಗಿ ಸಾಲತೀರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ.

क़िस्तवार, क्रि० ಕಂತಿನಪ್ರಕಾರ.

क़िस्म, पु० ವಿಧ; ಕ್ರಮ; ರೀತಿ.

क़िस्मत, स्त्री० ಭಾಗ್ಯ; ಹಣೆಬರಹ; ಅದೃಷ್ಟ;—**का फेर** ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ; —**आज़माना** ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸು;—**चमकना** ಭಾಗ್ಯವು ಪ್ರಬಲವಾಗು;—**जगना या जागना** ಭಾಗ್ಯವು ಅನುಕೂಲವಾಗು; —**फूटना** ಮಂದಭಾಗ್ಯನಾಗು; —**खुलना** ಭಾಗ್ಯೋದಯವಾಗು; —**लड़ना** ಭಾಗ್ಯದ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗು.

क़िस्मतवर, वि० ಅದೃಷ್ಟವಂತ.

क़िस्सा, पु० ಕಥೆ; ಕತೆ; ವೃತ್ತಾಂತ; ತಕರಾರು;—**कोताह या मुख़्तसर** ಸಂಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ; ಸಾರಾಂಶ;—**खड़ा करना** ತಕರಾರುಮಾಡು;—**मोल लेना** ಜಗಳಕಾಯು.

कीक, पु० ಚೀತ್ಕಾರ; ಕಿರಚಾಟ.

कीकर }
कीकरी } पु० ಜಾಲಿಯಗಿಡ.

कीच }
कीचड़ } पु० ಬದಿ; ಕೆಸರು; ಪಂಕ; ಕಿಚಿಕಿಚಿಮಣ್ಣು.

कीट, पु० ಹುಳ; ಕ್ರಿಮಿ.

कीड़ा, पु० ಕೀಟ; ಕ್ರಿಮಿ.

कीड़ी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಕೀಟ; ಇರುವೆ.

कीनख़ाब, पु० दे० **कमख़ाब.**

कीनना, स० ಖರೀದಿಮಾಡು.

कीना, पु० ದ್ವೇಷ; ವೈರ; ಹಗೆತನ.

कीनागर, वि० ದ್ವೇಷಿಸುವವ.

कीप, स्त्री० ಲಾಲಿಕೆ; ನಳಿಗೆ.

क़ीमत, स्त्री० ಮೂಲ್ಯ; ಬೆಲೆ; ಕಿಮ್ಮತ್ತು;—**ठहराना** ಬೆಲೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸು;—**लगाना** ಬೆಲೆಕಟ್ಟು.

क़ीमती, क्रि० ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯ; ಅಮೂಲ್ಯ; ಬಹುಮೂಲ್ಯ.

क़ीमा, पु० ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಮಾಂಸ.

कीमिया, स्त्री० ರಸಾಯನ.

कीमियागर पु० ರಸಾಯನಿಕ.

कीर, पु० ಗಿಳಿ.

कीरी, स्त्री० ಕೀಟ; ಇರುವೆ.

कीर्त्तनिया, पु० ಕೀರ್ತನಕಾರ.

कील, स्त्री० ಮೊಳೆ; ಆಣಿ; ಕೀಲು; ಚಿಕ್ಕಗೂಟ; ನಾಸಿಕಾಭರಣ.

कीलकाँटा, पु० ಕಮ್ಮಾರ ಅಥವಾ ಬಡಗಿಯ ಸಲಕರಣೆಗಳು.

कीलक, पु० ಗೂಟ; ಮಂತ್ರಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ಮಂತ್ರ.

कीलन, पु० ಬಂಧನ; ತಡೆ.

कीलना, स० ಮೊಳೆ ಜಡಿ; ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

कीला, पु० ದೊಡ್ಡಮೊಳೆ; ಮುಳ್ಳು; ಶಂಕು.

कीली, स्त्री० ಅಚ್ಚುಮೊಳೆ; ಬೀಗದ ು

कीश, पुं० ಕೋತಿ; ಮರ್ಕಟ.

कीसा, पुं० ಚೀಲ; ಜೇಬು; ಕಿಸೆ.

कुँअर, पुं० ಕುಮಾರ; ಬಾಲಕ; ಪುತ್ರ; ರಾಜಕುಮಾರ.

कुँआ, पुं० ಭಾವಿ.

कुँआरा, वि० ಮದುವೆಯಾಗದವನು; ಆಶ್ವೀಜಮಾಸ.

कुँइयाँ, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಭಾವಿ.

कुंकम, पुं० ಕೇಸರಿ; ಕುಂಕುಮದ ಹೂ; ಸಿಂದೂರ.

कुंकुमा, पुं० ಓಕುಳಿ ಇಡುವಪಾತ್ರೆ; ಗುಲಾಲುಕೊಳವಿ.

कुंचन, पुं० ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

कुंचित, वि० ವಕ್ರ; ಓರೆಕೋರೆಯಾದ; ಗುಂಗುರು.

कुंज, पुं० ಉದ್ಯಾನ; ಲತಾಗೃಹ.

कुंगली, स्त्री० ಉದ್ಯಾನದೊಳಗಿನ ಬೀದಿ.

कुँजड़ा, पुं० ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಯುವ ಮತ್ತು ಮಾರುವ ಜಾತಿಯವರು.

कुंज-बिहारी, पुं० ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ.

कुंजर, पुं० ಆನೆ.

कुंजा, पुं० ಹೂಜೆ.

कुंजी, स्त्री० ಬೀಗದ ಕೈ (चाभी).

कुंठ, वि० ಕುಂಠಿತ; ಮೊಂಡಾದ; ಮೂರ್ಖ.

कुंडलिया, स्त्री० ಮಾತ್ರಿಕ ಛಂದಸ್ಸಿನ ಒಂದು ಭೇದ.

कुंडली, स्त्री० ಜಿಲೇಬಿ; ಕುಂಡಲಿನಿ; ಸರ್ಪವು ಸುತ್ತುಹಾಕಿ ಮಲಗಿರುವಿಕೆ; ಕುಂಡಲಧಾರಿ;—मारकर बैठना ಶರೀರವನ್ನು ಗೋಲಾಕಾರವಾಗಿ ಮುದುಡಿಸಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವುದು.

, पुं० ಬಾಯಿ ಅಗಲವಾದ ಮಣ್ಣಿನಪಾತ್ರೆ; ದೊಡ್ಡಮಡಿಕೆ; ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸುವ ಬಾಗಿಲಿನ ಕೊಂಡಿ.

कुंडिया, पुं० ಜರತಾರಿ ಒಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹದಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮಣ್ಣಿನ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರೆ.

कुंडी, स्त्री० ಮಣ್ಣಿನ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲಿನ ಮರಿಗೆ (ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊಸರು, ಚಟ್ನಿ ಮುಂತಾದ ಗಸಿಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ) ಸರಪಳಿಯ ಕೊಂಡಿ;—सोंटा ಭಂಗಿ ಅರೆಯುವ ಸಾಮಾನು.

कुंतल, पुं० ತಲೆಯ ಕೂದಲು; ಜವೆಗೋದಿ.

कुंद, वि० ಕುಂಠಿತ; ಸ್ತಬ್ಧ; ಮಂದ.

कुंद-ज़ेहन, वि० ಮಂದಬುದ್ಧಿಯ.

कुंदन, पुं० ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಬಂಗಾರ; ಕುಂದಣ; ಅಪರಂಜಿ.

कुंदरू, पुं० ತೊಂಡೆ ಬಳ್ಳಿ.

कुंदा, पुं० ಸೌದೆಯಕೊರಡು; ಮರದ ದಿಮ್ಮಿ; ಬಂದೂಕಿನ ಮರದ ಹಿಡಿ; ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟುವಹಾಗೆ ಕಾಯಿಸಿದ ಹಾಲು.

कुंदी, स्त्री० ಸುಕ್ಕುಬಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮರದ ಕೊರಡಿನಿಂದ ಬಡಿದು ತೆಳಪಡಿಸುವುದು.

कुंदेरना, स० ಸಿಪ್ಪೆಸುಲಿ; ಕೆರೆ.

कुंभ, पु० ಮಣ್ಣಿನಗಡಿಗೆ; ಕಲಶ.

कुंभकार, पु० ಕುಂಬಾರ; ಹುಂಜ.

कुंभक, पु० ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಲ್ಲಿ ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಒಳಗೆ ತಡೆದು ಹಿಡಿಯುವುದು.

कुंभार, पु० ಕುಂಬಾರ.

कुंभी, पु० ಆನೆ; ಮೊಸಳೆ; ಚಿಕ್ಕ ಗಡಿಗೆ.

कुँवर, पु० ಕುಮಾರ; ಪುತ್ರ; ರಾಜಪುತ್ರ.

कुँवरी, स्त्री० ಕುಮಾರಿ; ರಾಜಕನ್ಯೆ.

कुँवाँ, पु० दे० **कुँआ**.

कुँवारा, वि० ಮದುವೆಯಾಗದವನು.

कुआँ, पु० ಬಾವಿ; ಕೂಪ;—**खोदना** ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೇಡು ಬಗೆಯುವುದು.

कुआर, पु० ಆಶ್ವಯುಜ ಮಾಸ.

कुआरा, वि० ಆಶ್ವಯುಜದ.

कुइयाँ, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಭಾವಿ.

कुईं, स्त्री० ಕನ್ನೈದಿಲೆ.

कुकटी, स्त्री० ನಸುಕೆಂಪಾದ ಹತ್ತಿ; ಕೋಕಟೆ ಬಣ್ಣ.

कुकड़ना, अ० ಶರೀರವನ್ನು ಸಂಕೋಚಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

ड़ी, स्त्री० ಕಚ್ಚಾನೂಲಿನ ಉಂಡೆ.

कुकुर, पु० ನಾಯಿ.

कुकुर-खाँसी, स्त्री० ಕಫವಿಲ್ಲದ ಕೆಮ್ಮಲು; ನಾಯಿಗೆಮ್ಮು.

कुकुरदंत, पु० ಕೋರೆಹಲ್ಲು.

कुकुरमुत्ता, पु० ನಾಯಿಕೊಡೆ.

कुक्कुट, पु० ಕೋಳಿ.

कुक्कुर, पु० ನಾಯಿ; ಶ್ವಾನ.

कुक्षि, स्त्री० ಹೊಟ್ಟೆ; ಗರ್ಭಾಶಯ.

कुखेत, पु० ಕೆಟ್ಟಜಾಗ.

कुघात, पु० ಅವೇಳೆ; ಕಪಟ.

कुच, पु० ಮೊಲೆ; ಸ್ತನ.

कुचना, अ० ಮುದುಡಿಹೋಗು.

कुचक्र, पु० ಪಿತೂರಿ; ಇತರರಿಗೆ ಕೇಡುಬಗೆಯುವಗುಪ್ತಪ್ರಯತ್ನ.

कुचक्री, पु० ಪಿತೂರಿಗಾರ.

कुचलना, स० ಹಿಸುಕು; ಮೆಟ್ಟು; ಅದಮು; ತುಳಿ.

कुचाल, स्त्री० ದುರಾಚರಣೆ; ದುಷ್ಟತನ.

कुचालिया, **कुचाली**, पु० ದುರ್ಮಾರ್ಗಿ; ದುಷ್ಟ.

कुचाह, स्त्री० ಅಮಂಗಲ; ಕೆಟ್ಟಸುದ್ದಿ.

कुचेल, पु० ಕೊಳಕುವಸ್ತ್ರ.

कुचैला, वि० ಕೊಳಕು ಬಟ್ಟೆಯವನು; ಕುಚೇಲ.

कुछ, वि० ಸ್ವಲ್ಪ; ಕೊಂಚ: ಕೆಲವು;—**न कुछ** ಏನಾದರಷ್ಟು:—**का** ಒಂದಕ್ಕೊಂದು.

कुजा, क्रि० ಎಲ್ಲಿ.

कुजोग, पु० ಕುಸುಂಗ; ಕುಯೋಗ.

कुट, पुं० ಮನೆ; ಕೋಟೆ; ಪರ್ವತ; ಮರ.

कुटका, पुं० ಚಿಕ್ಕತುಂಡು.

कुटनपन / **कुटनपेशा** } पुं० ಕುಂಟಣಗಿತ್ತಿಯ ಕೆಲಸ.

कुटना, अ० ಪುಡಿಯಾಗು पुं० ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ಸೂಳೆ ದಳ್ಳಾಳಿತನ ಮಾಡುವವ.

कुटनी, स्त्री० ಕುಂಟಣಗಿತ್ತಿ; ಜಗಳ ಹಚ್ಚುವ ಹೆಂಗಸು.

कुटवाना, स० ಕುಟ್ಟಿಸು.

कुटाई, स्त्री० ಕುಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ; ಕುಟ್ಟಿದ ಮಜೂರಿ.

कुटिया, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಗುಡಿಸಲು.

कुटिल, वि० ಡೊಂಕಾದ; ಕೆಟ್ಟ; ಕ್ರೂರ; ದುಷ್ಟ.

कुटी, स्त्री० / **कुटीर**, पुं० } ಪರ್ಣಕುಟೀರ; ಗುಡಿಸಲು.

कुटेक, स्त्री० ಅನುಚಿತವಾದ ಹಟ.

कुटेव, स्त्री० ದುರಭ್ಯಾಸ; ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವ.

कुटौनी, स्त्री० ಧಾನ್ಯಕುಟ್ಟುವಕೆಲಸ.

कुट्टी, स्त्री० ದನಗಳಿಗೆ ಹಾಕಲು ಕೊಚ್ಚಿದ ಹುಲ್ಲು ಅಥವಾ ಸೊಪ್ಪು; ಮಕ್ಕಳಾಟದಲ್ಲಿಯ ಸ್ನೇಹಭಂಗ.

कुठला, पुं० ಒಡೆ; ಕಣಜ.

कुठाँव, स्त्री० ಕೆಟ್ಟಜಾಗ.

कुठाट, पुं० ಕೆಟ್ಟ ಏರ್ಪಾಡು.

कुठार, पुं० ಕೊಡಲಿ; ಪರಶು.

कुठारी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಕೊಡಲಿ.

कुठाहर, स्त्री० दे० कुठाँव.

कुठिला, पुं० दे० कुठला.

कुठौर, स्त्री० दे० कुठाँव.

कुड़मा, पुं० ಜಾತಿ; ಕುಟುಂಬ.

कुड़बुड़ाना, अ० ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಒಳಗೊಳಗೆ ಕೋಪಿಸು.

कुड़माई, स्त्री० दे० सगाई.

कुड़ाली, स्त्री० ಕೊಡಲಿ; ಪರಶು.

कुडौल, वि० ಕೆಟ್ಟರೀತಿಯ; ವಿಕೃತವಾದ.

कुढंग, पुं० ಕೆಟ್ಟಪದ್ಧತಿ; ಕೆಟ್ಟರೀತಿ; ಕೆಟ್ಟನಡೆ.

कुढंगी, वि० ದುರ್ಮಾರ್ಗಿ; ಕೆಟ್ಟ ನಡವಳಿಕೆಯ.

कुढ़न, स्त्री० ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ಕೋಪ; ಮತ್ಸರ.

कुढ़ना, अ० ಒಳಗಿಂದೊಳಗೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಮತ್ಸರಪಡು (मसोसना).

कुढ़ब, वि० ಕಠಿಣ; ದುಸ್ಸಾಧ್ಯ.

कुढ़ाना, स० ಕ್ರೋಧ ಹಟ್ಟಿಸು; ದುಃಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡು.

कुतका, पुं० ಕೊಡತಿ; ಒನಕೆ; —दिखाना ಆಶೆ ತೋರಿಸಿ ನಿರಾಶೆ ಮಾಡುವುದು.

कुतरना, स० ಕಚ್ಚಿತುಂಡರಿಸು.

कुतर, पुं० ನಾಯಿಮರಿ; ಕುನ್ನಿ.

कुतर्क, पुं० ವಿತಂಡಾವಾದ.

कुतर्की, पु० ವಿತಂಡಾವಾದವನ್ನು ಮಾಡುವವನು.

कुतवाल, पु० दे० कोतवाल.

कुतार, पु० ಅನಾನುಕೂಲತೆ.

कुताही, स्त्री० दे० कोताही.

कुतिया, स्त्री० ಹೆಣ್ಣು ನಾಯಿ.

कुतुब, पु० ಧ್ರುವ ನಕ್ಷತ್ರ; ಪುಸ್ತಕಗಳು. (किताब का बहु०)

कुतुबख़ाना, पु० ಪುಸ್ತಕಾಲಯ.

कुतुबनुमा, पु० ದಿಗ್ದರ್ಶಕ ಯಂತ್ರ.

कुत्ता, पु० ನಾಯಿ; ಶ್ವಾನ; **कुत्ते की दुम** ಎಂದಿಗೂ ತನ್ನ ದುಸ್ವಭಾವವನ್ನು ದೂರಮಾಡದವನು; **कुत्ते की मौत मरना** ಬಹಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಮರಣ ಹೊಂದು.

कुत्ती, स्त्री० ಹೆಣ್ಣು ನಾಯಿ.

कुत्सित, वि० ನೀಚವಾದ; ಅಧಮ.

कुदकना, अ० दे० कूदना.

कुदरत, स्त्री० ಪ್ರಕೃತಿ; ದೈವಶಕ್ತಿ; ಮಾಯೆ.

कुदरती, वि० ಸ್ವಾಭಾವಿಕ; ದೈವಿಕ.

कुदर्शन, वि० ಕುರೂಪಿ.

कुदलाना, अ० ಹಾರು; ಕುಪ್ಪಳಿಸು.

कुदाँव, पु० ವಿಶ್ವಾಸಘಾತ; ದುಸ್ಥಿತಿ.

कुदाना, स० ನೆಗೆದಾಡಿಸು.

कुदाल, स्त्री० ಗುದ್ದಲಿ; ಪಿಕಾಸಿ.

कुदाली, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಗುದ್ದಲಿ.

कुदूरत, पु० ಕಳಂಕ; ಮಾಲಿನ್ಯ.

कुद्दूस, वि० ಪವಿತ್ರ.

कुद्दूसियत, गं० ಪವಿತ್ರ.

कुधातु, स्त्री० ಕೆಟ್ಟಲೋಹ; ಕಬ್ಬಿಣ.

कुन, वि० ಮಾಡುವವ.

कुनकुना, वि० ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಚ್ಚಗಿರುವ ನೀರು; ಉಗುರು ಬೆಚ್ಚನ ಎಂಣೆ.

कुनबा, पु० ಕುಟುಂಬ; ಪರಿವಾರ; ಸಂಬಂಧ;—**जोड़ना** ಬಂಧು ಬಳಗವವರನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸು.

कुनह, स्त्री० ದ್ವೇಷ; ವೈಮನಸ್ಯ.

कुनही, वि० ದ್ವೇಷಿಸುವ.

कुन्दा, पु० दे० कुंदा.

कुपढ़, वि० ಓದುಬರೆಹ ತಿಳಿಯದ; ಮೂರ್ಖ.

कुपथी, वि० ಕುಪಥ್ಯಮಾಡುವವ.

कुप्पा, पु० ಚರ್ಮದಿಂದಮಾಡಿದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡಮಡಿಕೆ;—**होना या हो जाना** ಉಬ್ಬು; ಉಕ್ಕು.

कुप्पी, स्त्री० ಚರ್ಮದಿಂದಮಾಡಿದ ಚಿಕ್ಕಮಡಿಕೆ.

कुफ़्र, पु० ಮುಸಲ್ಮಾನೇತರ ಧರ್ಮ: ಅವಿಶ್ವಾಸ.

कुफ़्ल, पु० ಬೀಗ; ಕೀಲು.

कुबड़ा, पु० ಗೂನು ಬೆನ್ನಿನವನು. वि० ಬಗ್ಗಿದ; ಡೊಂಕಾದ.

कुबड़ी / **कुबरी** स्त्री० ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಡೊಂಕಾದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ದಂಡ. वि० ಗೂನುಬೆನ್ನಿನ.

कुबाक, पु० ಬೈಗಳು; ಶಾಪ.

कुबानि, स्त्री० ಕೆಟ್ಟಮಾತು; ದುಸ್ವಭಾವ; ದುರಭ್ಯಾಸ.

कुबेला, स्त्री० ಕೆಟ್ಟಕಾಲ; ಸರಿಯ ಲ್ಲದ ಹೊತ್ತು.

कुब्ज, वि० ಗೂನು ಬೆನ್ನಿನ.

कुमंत्रणा, स्त्री० ಕೆಟ್ಟ ಸಲಹೆ.

कुमक, स्त्री० ಸಹಾಯ; ಮದ್ದತ್ತು; ಪಕ್ಷಪಾತ;—पर होना ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡು.

कुमकी, वि० ಸಹಾಯಕವಾದ; ಆನೆ ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪಳ ಗಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣಾನೆ; ಒತ್ತಾನೆ.

कुमकुमा, पु० ಪಿಚಕಾರಿ; ಕೊಳವಿ.

कुम्मैत, पु० ಕಂದು ಬಣ್ಣ; ಬೂದು ಬಣ್ಣದಕುದುರೆ. आठों गांठ कुम्मैत पु० ಚತುರ; ಗಟ್ಟಿಗ.

कुम्हड़ा, पु० ಕುಂಬಳಕಾಯಿ; ಕುಂ ಬಳಬಳ್ಳಿ कुम्हड़े की बतिया ಕುಂ ಬಳಕಾಯಿಯ ಮಿಡಿ; ಅತ್ಯಂತ ಅಶಕ್ತನಾದವನು.

कुम्हड़ौरी, स्त्री० ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಸಂಡಿಗೆ.

कुम्हलाना, अ० ಬಾಡಿಹೋಗು; ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗು.

कुम्हार, पु० ಕುಂಬಾರ.

कुम्ही, स्त्री० ನೀರಿನಮೇಲೆ ಹರಡುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಳ್ಳಿ; ಪಾಚಿ.

कुरंग, पु० ಜಿಂಕೆ; ಕೆಟ್ಟನಡವಳಿಕೆ.

कुरकी, पु० दे० कुर्की.

कुरकुट, पु० ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತು ವಿನ ಚಿಕ್ಕಚೂರು.

कुरकुरा, वि० ಕರಕರಯೆಂದಿರುವ.

कुरकुराहट, स्त्री० ಕರಕರವೆಂಬ ಸಪ್ಪಳ.

कुरता, पु० ಕವಚ; ಅಂಗಿ.

कुरती, स्त्री० ಕುಪ್ಪಸ; ಕುಬುಸ.

कुरथी, स्त्री० दे० कुलथी.

कुरबत, स्त्री० ಸಾಮೀಪ್ಯ; ಬಾಂಧವ್ಯ.

कुरबान, वि० ಅರ್ಪಣೆ ಅಥವಾ ಬಲಿ ದಾನಮಾಡಿದ್ದು;—करना ಬಲಿ ಯಾಗು; ಅರ್ಪಿಸು;—होना ಪ್ರಾಣದಾನಮಾಡು.

कुरबानी, स्त्री० ಆಹುತಿ; ಬಲಿದಾನ; ಜೀವಬಲಿ.

कुररा, पु० } ಕ್ರೌಂಚಪಕ್ಷಿ.
कुररी, स्त्री० }

कुरसी, स्त्री० ಕುರ್ಚಿ.

कुरसीनामा, पु० ವಂಶಾವಳಿ ಪತ್ರ.

कुरान, पु० ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥ;—उठाना ಆಣೆಯಿಡು.

कुराह, स्त्री० ಕುಮಾರ್ಗ.

कुराही, वि० ಕುಮಾರ್ಗಿ.

कुरी, स्त्री० ವಂಶ; ಮನೆತನ.

कुरेदना, स० ಕೆರೆ; ಕೆದರು.

कुर्क, वि० ಜಪ್ತು.

कुर्क-नामा, पु० ಜಪ್ತಿಯ ಆಜ್ಞೆ.

कुर्की, स्त्री० ಜಪ್ತುಮಾಡುವಿಕೆ.

कुर्ता, पु० दे० कुरता.

कुर्ब, पु० ಸಾಮೀಪ್ಯ.

कुर्ब व जवार, पु० ನೆರೆಹೊರೆಯ ಪ್ರದೇಶ.

कुर्बानी, स्त्री० दे० कुरबानी.

कुर्मी, पु० ಒಕ್ಕಲಿಗ.

कुर्सी, स्त्री० दे० कुरसी.

कुलंग, पु० ಕೊಕ್ಕರೆ.

कुलंज } पु० ಶುಂಠಿಯಹಾಗಿರುವ
कुलंजन } ಒಂದು ವನಸ್ಪತಿ.

कुल, पु० ವಂಶ; ಮನೆತನ; ಗೋತ್ರ ವಿ० ಸಮಸ್ತ; ಪೂರ್ಣ; ಎಲ್ಲಾ.

कुलकुल, स्त्री० ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸುವಿಕೆ.

कुलजमा, पु० ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ; ಒಟ್ಟು.

कुलकानि, स्त्री० ಕುಲಮರ್ಯಾದೆ.

कुलचा, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಬ್ಬಿದ ರೊಟ್ಟಿ.

कुलच्छन, वि० ಕೆಟ್ಟ ಲಕ್ಷಣದ.

कुलटा, स्त्री० ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ.

कुलतारन, वि० ವಂಶೋದ್ಧಾರಕ.

कुलथी, स्त्री० ಹುರುಳಿ.

कुलन, स्त्री० ನೋವು; ಸಿಡಿತ.

कुलना, अ० ನವೆಯಾಗು; ನೋಯು; ಸಿಡಿ.

कुलनार, पु० ಕರ್ಪೂರಶಿಲಾಜಿತ್ತು; ಕಲ್ನಾರು.

कुलफ़, पु० ಬೀಗ.

कुलफ़त, स्त्री० ದುಃಖ; ಚಿಂತೆ; ವ್ಯಥೆ.

कुलफ़ा, पु० ಒಂದುಬಗೆಯ ದಂಟಿನ ಸೊಪ್ಪು.

कुलफ़ी, पु० ಹುಕ್ಕದ ಉದ್ದವಾದ ನಾಳ; ತಗಡಿನ ಅಥವಾ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯಿಂದ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿಸಿದಹಾಲು ಖೋವಾ.

कुलबुलाना, अ० ಹಾರಾಡು; ವ್ಯಾಕುಲಪಡು; ಒದ್ದಾಡು.

कुलबोरन, वि० ಕುಲಘಾತಕ; ಅಯೋಗ್ಯ.

कुलह, स्त्री० ಟೋಪಿ.

कुलही, स्त्री० ಮಕ್ಕಳ ಕುಲಾವಿ.

कुलांगार, पु० ಕುಲನಾಶಕ.

कुलाँच, स्त्री० ನಾಗಾಲೋಟ.

कुलाबा, पु० ನಾಗವಾಸ; ಗಾಳ; ಕೊಂಡಿ; ಪಾಯಜಾಮಾ.

कुलाल, पु० ಕುಂಬಾರ.

कुलाही, स्त्री० ಆಫ್ಗಾನಿ ಟೋಪಿ.

कुलिश, पु० ವಜ್ರ; ಸಿಡಿಲು.

कुली, पु० ಕೂಲಿಯವನು.

कुलीन, वि० ಉಚ್ಚವಂಶದ.

कुलेल, स्त्री० ಆಟ; ಕ್ರೀಡೆ.

कुल्ला, पु० ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕುಳಿಸುವಿಕೆ; ಗುಟುಕು.

कुल्लियात, पु० ಎಲ್ಲಾ ಕೃತಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ.

कुल्हड़, स्त्री० ಮಣ್ಣಿನ ಕುಡಿಕೆ.

कुल्हाड़ा, पु० ಕೊಡಲಿ; ಕುಠಾರ.

कुल्हाड़ी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಕೊಡಲಿ.

कुवलय, पु० ನೀಲಕಮಲ; ಭೂಮಂಡಲ.

कुवाँ, पु० दे० कुआँ.

कुवार, पु० ಆಶ್ವಯುಜ ಮಾಸ.

कुवेर, पु० ಕುಬೇರ; ಅವೇಳೆ.

कुश, पु० ದರ್ಭೆ.

कुशल, वि० ಪ್ರವೀಣ; ಚತುರ; ದಕ್ಷ. पु० ಕ್ಷೇಮ; ಆನಂದ.

कुशा, स्त्री० ದರ್ಭೆ; ಹಗ್ಗ; ಸಿಹಿ ನಿಂಬೆ.

कुशाग्र, वि० ತೀವ್ರ; ತೀಕ್ಷ್ಣ.

कुशादगी, स्त्री० ವಿಸ್ತಾರ; ವಿಸ್ತೀರ್ಣ.

कुशादा, वि० ಆವರಣವಿಲ್ಲದ; ವಿಸ್ತಾರವಾದ.

कुश्ता, पु० ಲೋಹ ಭಸ್ಮ.

कुश्ती, स्त्री० ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ; ಕುಸ್ತಿ; —बदना ಕುಸ್ತಿಯಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸು; —मारना ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜಯಿಸು.

कुश्तीबाज़, पु० ಕುಸ್ತಿಮಾಡುವವ.

कुसवारी, पु० ರೇಶ್ಮೆಹುಳ.

कुसाइत, स्त्री० ಕೆಟ್ಟಮುಹೂರ್ತ.

कुसी, स्त्री० ನೊಗ.

कुसीद, पु० ಬಡ್ಡಿ; ಬಡ್ಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ.

कुसीदा, पु० ಲೇವಾದೇವಿಗಾರ.

कुसुंभी, वि० ಹೂವಿನ ಬಣ್ಣದ; ಕೆಂಪು.

कुसुम, पु० ಹೂವು; ಕುಸುಂಬೆ.

कुसुमित, वि० ಅರಳಿದ; ಪುಷ್ಪಿತ.

कुसूफ़, पु० ಗ್ರಹಣ.

क़ुसूर, पु० दे० क़सूर.

कुस्ती, स्त्री० दे० कुश्ती.

कुस्सा, पु० दे० कुदाल.

कुहकना, अ० ಕಲರವಮಾಡು; ಕೂಜನಮಾಡು.

कुहना, स० ಹೊಡಿ. पु० ಆಲಾಪನೆ

कुहनी, स्त्री० ಮೊಣಕೈ.

कुहरा, पु० ಹಿಮಕಣ; ಇಬ್ಬನಿಯ ಹನಿಗಳು.

कुहराम, पु० ವಿಲಾಪ; ಗೋಳು.

कुहासा, पु० दे० कुहरा.

कुहुक, पु० ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲರವ.

कुहुकना, क्रि० ಕಲವರಮಾಡು.

कूँच, स्त्री० ಕೊಂಚೆ; ಕೊಂಚಿಗೆ.

कूँचना, स० ಇರಿ; ತಿವಿ.

कूँचा, पु० ಕಸಬರಿಕೆ; ಪೊರಕೆ.

कूँची, स्त्री० ತೂಲಿಕೆ; ಕುಂಚಿಗೆ.

कूंज, पु० ಕ್ರೌಂಚ ಪಕ್ಷಿ.

कूँजड़ी, स्त्री० ತರಕಾರಿ ಮಾರುವ ಜಾತಿಯವಳು.

कूँजना, अ० ಕೂಜನಮಾಡು.

कूँड़, स्त्री० ಯಾತದಬಾನೆ.

कूँड़ी, स्त्री० ಬಳಪದ ಬಟ್ಟಲು; ಕಲ್ಲು ಸೋರೆ; ಕಲ್ಲುತೊಟ್ಟಿ; ಬಾನೆ.

कूँथना, अ० ಮುಕ್ಕರಿಸು; ಮುಲುಕು. स० ಹೊಡೆ; ಬಡಿ.

कूईं, स्त्री० ನೈದಿಲೆ; ಆವಲೆ.

कूक, स्त्री० ಕೂಜನ; ನವಿಲು ಅಥವಾ ಕೋಗಿಲೆಯ ಕೇಕೆ.

कूकना, अ० ಕೂಜನಮಾಡು; ಕೇಕೆ ಹಾಕು.

कूकर, पु० ನಾಯಿ; —मुत्ता ನಾಯಿಕೊಡೆ.

कूच, पु० ಪಯಣ; ರವಾನೆಯಾಗುವಿಕೆ; —कर जाना ಸತ್ತುಹೋಗು.

कूचा, ಪುಂ ಗಲ್ಲಿ; ಸಂದು;—**झाँकना** ಬೀದಿಬೀದಿ ಅಲೆದಾಡು.

कूचागर्द, ಪುಂ ಬೀದಿಬೀದಿ ಅಲೆಯು ವವ; ತಿರುಕ.

कूचागर्दी, ಸ್ತ್ರೀಂ ತಿರುಕುತನ.

कूची, ಸ್ತ್ರೀಂ ದೆಂ ಕೂँची.

कूज, ಸ್ತ್ರೀಂ ಧ್ವನಿ; ಶಬ್ದ; ಕೂಜನ.

कूजना, ಅಂ ಹಾಡು; ಕೇಗು.

कूजा, ಪುಂ ಹೂಜೆ; ಕೂಜ; ಮಲ್ಲಿಗೆ ಅಥವಾ ಮಂದಾರ ಹೂವು.

कूट, ಪುಂ ಪರ್ವತಶಿಖರ; ಕೊಂಬು; ರಾಶಿ; ಕಪಟ. ಸ್ತ್ರೀಂ ಕುಟೀರ; ಗುಡಿಸಲು. ವಿಂ ಸುಳ್ಳು; ಕಪಟಿ.

कूटना, ಸಂ ಕುಟ್ಟು; ಹೊಡಿ.

[illegible], ಪುಂ ಕಸ; ತಿಪ್ಪೆ.

[illegible]**ड़ा-करकट**, ಪುಂ ಕಸಕುಪ್ಪೆ.

कूढ़, ಪುಂ ನೇಗಿಲಿನ ಹಿಡಿ; ನೇಗಿಲ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬೀಜಹಾಕುವಿಕೆ; [illegible] ಮೂರ್ಖ; ಅಜ್ಞಾನಿ.

कूढ़मगज़, ವಿಂ ಮಂದಬುದ್ಧಿಯ.

कूतना, ಸಂ ಅಂದಾಜುಹಾಕು; ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟು.

कूद, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕುಣಿದಾಟ; ಹಾರಾಟ.

कूद-फाँद, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹಾರಾಟ.

कूदना, ಅಂ ಹಾರು; ಜಿಗಿ; ದುಮುಕು.

कूपक, ಪುಂ ಚಿಕ್ಕಬಾವಿ; ಎಣ್ಣೆ ತುಪ್ಪ ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಡುವ ಚರ್ಮದ ಚೀಲ.

कूबड़, **कूबा** } ಪುಂ ಬೆನ್ನಿನ ಗೂನು.

कूर, ವಿಂ ಕುಮಾರ್ಗಿ; ಕ್ರೂರ.

कूरा, ಪುಂ ರಾಶಿ; ಅಂಶ; ಭಾಗ.

कूल, ಪುಂ ದಡ; ತೀರ.

कूला, ಪುಂ ಚಿಕ್ಕಕಾಲುವೆ; ನಾಲೆ; ಮೋರಿ.

कूलिनी, ಸ್ತ್ರೀಂ ನದಿ.

कूली, ಪುಂ ಕೂಲಿಯವ.

कूल्हा, ಪುಂ ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟೆಯ ಕೆಳಗಡೆ ಎಡಬಲ ಪಕ್ಕದ ಮೂಳೆ.

कूवत, ಸ್ತ್ರೀಂ ಶಕ್ತಿ; ಬಲ.

कूवर, ಪುಂ ತೇರಿಗೆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬಿಗಿ ಯುವ ಮುಂದುಗಡೆಯ ಭಾಗ. ವಿಂ ಮನೋಹರವಾದ.

कूही, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗಿಡುಗನ ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.

कृपण, ಪುಂ ಜಿಪುಣ.

कृपया, ಕ್ರಿಂ ದಯಮಾಡಿ.

कृपाण, ಪುಂ ಕಠಾರಿ; ಖಡ್ಗ; ಕತ್ತಿ.

कृशानु, ಪುಂ ಅಗ್ನಿ.

कृशित, ವಿಂ ಕ್ಷೀಣಕಾಯದ.

कृषक, ಪುಂ ಒಕ್ಕಲಿಗ; ಬೇಸಾಯ ಗಾರ.

कृष्ण, ವಿಂ ಕಪ್ಪು; ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ; ಕಪ್ಪಗಿನ; ಆಕಾಶನೀಲ ಬಣ್ಣದ.

केंचुआ, ಪುಂ ಎರೆಹುಳು.

केंचुल, ಪುಂ } **केंचुली**, ಸ್ತ್ರೀಂ } ಹಾವಿನ ಪೊರೆ.

केंचुवा, ಪುಂ ದೆಂ केंचुआ.

केन्द्र, ಪುಂ ನಾಭಿ; ಮುಖ್ಯಸ್ಥಾನ; ಮಧ್ಯಸ್ಥಳ.

केकड़ा, पुं० ನಳ್ಳಿ; ಏಡಿ. केकड़े की चाल ವಕ್ರಗತಿ.

केकर, वि० ಮೆಳ್ಳೆಗಣ್ಣಿನ.

केकी, पुं० ನವಿಲು; ಮಯೂರ.

केत, पुं० ಮನೆ; ಭವನ; ವಸತಿ.

केतकी, स्त्री० ಕೇದಗೆ; ತಾಳೆಹೂ.

केतन, पुं० ಧ್ವಜ; ಚಿನ್ಹೆ; ಸ್ಥಾನ; ಮನೆ.

केतु, पुं० ಜ್ಞಾನ; ಪ್ರಕಾಶ; ಧ್ವಜ; ಚಿನ್ಹೆ.

केदली, पुं० ಕದಳೀವೃಕ್ಷ; ಬಾಳೆಯ ಗಿಡ.

केदार, पुं० ಪಾತಿ; ಪಟ.

केयूर, पुं० ಭುಜಕೀರ್ತಿ ಎಂಬ ಆಭರಣ

केराना, स० ಕೇರು; ಗಾಳಿಸು. पुं० ಉಪ್ಪು, ಹಳದಿ, ಮಸಾಲೆ ಮುಂತಾದ ಜಿನಸು; ಕಿರಾಣಿ ಸಾಮಾನು.

केरानी, पुं० ಅರ್ಧಾಂಗ್ಲ ಜಾತಿಯವನು; ಯೂರೋಪಿಯನ್ನರ ಗುಮಾಸ್ತ.

केराया, पुं० दे० किराया.

केराव, पुं० ಬಟಾಣಿ.

केला, पुं० ಬಾಳೆಗಿಡ; ಕದಳಿ; ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು.

केलि, स्त्री० ಆಟ; ಪರಿಹಾಸ; ಗೇಲಿ.

केवट, पुं० ಅಂಬಿಗ.

केवटीदाल, स्त्री० ಅನೇಕ ಜಾತಿಯ ಬೇಳೆಗಳ ಮಿಶ್ರಣ.

केवड़ा, पुं० ಬಿಳಿತಾಳೆ; ತಾಳೆಯ ಅತ್ತರು; ಕೇದಿಗೆ.

केवल, क्रि० ಬರೇ: ಏಕಮಾತ್ರ; ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಪವಿತ್ರ. पुं० ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಜ್ಞಾನ.

केवा, पुं० ಕಮಲ; ತಾವರೆಯ ಹೂವು; ತಾಳೆಹೂವು.

केवाड़, पुं० दे० किवाड़.

केश, पुं० ಕೂದಲು; ಜುಟ್ಟು.

केशरी, पुं० ಸಿಂಹ.

केशी, पुं० ಕುದುರೆ; ಸಿಂಹ; ದಟ್ಟವಾದ ಕೂದಲುಳ್ಳವನು.

केस, पुं० ಕೂದಲು; ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ದುರ್ಮಾಂಸ ಬೆಳೆಯುವ ರೋಗ.

केसर, पुं० ಪುಷ್ಪಕೇಸರ; ಕುಂಕುಮ ಹೂವು; ಕುದುರೆ, ಸಿಂಹ ಮೊದಲಾದ ಮೃಗಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಕೂದಲಿನ ಸಮೂಹ.

केसरिया, वि० ಕೇಸರ ಬಣ್ಣದ.

केसरी, पुं० ಸಿಂಹ; ಕುದುರೆ; ಪುನ್ನಾಗ.

केसारी, स्त्री० ಬಟಾಣಿಯಂಥಾ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಧಾನ್ಯ.

केहरी, पुं० ಸಿಂಹ; ಕುದುರೆ.

केहा, पुं० ನವಿಲು.

केहुनी, स्त्री० ಮೊಣಕೈ.

कैंचा, वि० ಜಗಳಗಂಟ; ಹರಟೆಗಾರ.

कैंची, स्त्री० ಕತ್ತರಿ.

कैंड़ा, पुं० ನಕಾಸೆತಿದ್ದುವ ಯಂತ್ರ; ಅಳತೆಯ 'ಸ್ಕೇಲು'.

कै, अव्य० ಎಷ್ಟು.
क़ै, स्त्री० ವಾಂತಿ; ವಾಕರಿಕೆ; ಕಾರುವಿಕೆ.
कैतव, पु० ಮೋಸ; ಕಪಟ; ಜೂಜಾಟ.
क़ैतून, स्त्री० ಒಂದುವಿಧವಾದ ಜರತಾರಿ.
कैथ / कैथा } पु० ಬೇಲ; ಬೇಲದಹಣ್ಣು.
कैथिन, स्त्री० ಕಾಯಸ್ಥ ಹೆಂಗಸು.
क़ैथी, स्त्री० ಕರೀಬೇಲದಮರ; ಒಂದುಲಿಪಿ.
क़ैद, स्त्री० ಬಂಧನ; ತಡೆ; ಜೈಲು.
क़ैदख़ाना, पु० ಸೆರೆಮನೆ; ಜೈಲು (जेलख़ाना).
क़ैद-तनहाई, स्त्री० ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಕಿರುಮನೆಯೊಳಗೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿರಿಸುವಿಕೆ.
क़ैद-महज़, स्त्री० ಸಾದಾಶಿಕ್ಷೆ.
कैद-सख़्त, स्त्री० ಕಠಿಣಶಿಕ್ಷೆ.
क़ैदी, पु० ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು; ಬಂದಿವಾನ; ಕೈದಿ.
कैफ़, पु० ಅಮಲು; ಮದ.
कैफ़ियत, स्त्री० ಸಮಾಚಾರ; ಹೇಳಿಕೆ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ವರ್ಣನೆ;—तलब करना ನಿಯಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕಾರಣಾದಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು.
कैफ़ी, वि० ಮದಿಸಿದವನು; ಸೊಕ್ಕಿದವನು.
कैरव, पु० ಕುಮುದ; ಶ್ವೇತಕಮಲ.
कैरा, पु० ನರೆಬಣ್ಣ.
कैवल्य, पु० ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆ; ಶುದ್ಧತೆ; ಸ್ವರ್ಗ.
कैसा, वि० ಯಾವರೀತಿಯ; ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ.
कैसे, क्रि० ಹೇಗೆ; ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ; ಎಂತು.
कोंचना, स० ಚುಚ್ಚು; ಹಚ್ಚಿಚುಚ್ಚು.
कोंचा, पु० ಕ್ರೌಂಚಪಕ್ಷಿ; ಕಾವಲಿಯ ಮೇಲಿನ ದೋಸೆ ಮೊದಲಾದುಗಳನ್ನು ತಿರುವಿಹಾಕುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಮಗಚುಕೈ.
कोंछ, पु० ಸೀರೆಯ ನೆರಿಗೆ.
कोंछियाना, स० ನೆರಿಗೆಹಾಕು.
कोंछी, स्त्री० ನೆರಿಗೆ.
कोंढ़ी, स्त्री० ಮೊಗ್ಗು; ಮುಗುಳು.
कोंपल, स्त्री० ಚಿಗುರು; ತಳಿರು.
कोंहड़ा, पु० दे० कुम्हड़ा.
कोआ, पु० ಕಡೆಗಣ್ಣು; ಗೂಡು; ಹಲಸಿನ ತೊಳೆ.
कोइरी, पु० ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಯುವವರ ಒಂದು ಜಾತಿ.
कोई, क्रि० ಒಬ್ಬಾನೊಬ್ಬ; ಒಂದಾನೊಂದು; ಒಬ್ಬಾನೊಬ್ಬಳು; ಯಾವನೋ; ಯಾವಳೋ; ಯಾವದೋ.
कोक, पु० ಚಕ್ರವಾಕ; ತೋಳ; ಕಪ್ಪೆ; ಮಹಾವಿಷ್ಣು.
कोकशास्त्र, पु० ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರ.

कोका, ಪುಂ ಸಾಕುತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳು.

कोकिल } ಸ್ತ್ರೀಂ ಕೋಗಿಲೆ; ಪಿಕ;
कोकिला } (कोयल).

कोख, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹೊಟ್ಟೆ; ಜಠರ; ಕುಕ್ಷಿ; ಗರ್ಭಾಶಯ;—**उजड़ना** ಗರ್ಭ ಸ್ರಾವವಾಗು;—**खुलना** ಬಂಜೆತನವು ದೂರವಾಗು.

कोचना, ಸಂ ತಿವಿ; ಇರಿ; ತುರುಕು; ಚುಚ್ಚು.

कोजागर, ಪುಂ ಶರತ್ಪೂರ್ಣಿಮೆ; ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಹಬ್ಬ.

कोट, ಪುಂ ದುರ್ಗ; ಕೋಟೆ; ಕಿಲ್ಲೆ; ಸಮೂಹ; ಕೋಟು.

कोटर, ಪುಂ ಪೊಟ್ಟರೆ.

कोटि, ಸ್ತ್ರೀಂ ಶ್ರೇಣಿ; ಸಮೂಹ.

कोटिक, ವಿಂ ಕೋಟಿ; ಅಸಂಖ್ಯ; ಅಗಣಿತ.

कोटिशः, ಕ್ರಿಂ ಅನೇಕಾನೇಕ.

कोठड़ी } ಸ್ತ್ರೀಂ ಕೋಣೆ; ಕೊಠಡಿ;
कोठरी } ಕಿರುಮನೆ.

कोठा, ಪುಂ ದೊಡ್ಡ ಕೊಠಡಿ; ಭಂಡಾರ; ಮಹಡಿ; ಅಟ್ಟ ಗರ್ಭಶಯ; ಹೊಟ್ಟೆ.

कोठार, ಪುಂ ಭಂಡಾರ; ಕಾಳುಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕೂಡುಹಾಕುವ ಸ್ಥಳ; ಉಗ್ರಾಣ

कोठारी, ಪುಂ ಭಂಡಾರಿ; ಉಗ್ರಾಣಗಾರ.

कोठी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬಂಗಲೆ; ಮಹಡಿ; ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಡಿ.

कोठीवाल, ಪುಂ ಸಾಹುಕಾರ; ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಿ; ಲೇವಾದೇವಿಗಾರ.

कोड़ना, ಸಂ ಹೊಲದಮಣ್ಣನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಗೆದು ಹೆಂಟೆಹೆಂಟೆಯಾಗಿ ತಿರುವಿಹಾಕು.

कोड़ा, ಪುಂ ಚಾಟಿ; ಚಬುಕ; ಮನ ನೋಯಿಸುವ ಮಾತು.

कोड़ी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಇಪ್ಪತ್ತರ ಲೆಕ್ಕ.

कोढ़, ಪುಂ ಕುಷ್ಠವ್ಯಾಧಿ;—**में खाज** ಆಪತ್ತಿನಮೇಲೆ ಆಪತ್ತು.

कोढ़ी, ಪುಂ ಕುಷ್ಠರೋಗಿ.

कोण, ಪುಂ ಕೋನ; ಮೂಲೆ.

कोतल, ಪುಂ ಪಳಗಿಸಿರುವ ಆದರೆ ಸವಾರಿಗೆ ಬಾರದಕುದುರೆ; ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಕುದುರೆ; ಕೇವಲ ರಾಜನ ಸವಾರಿಕುದುರೆ; ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ.

कोतवाल, ಪುಂ ಪೋಲೀಸು ಅಧಿಕಾರಿ.

कोतवाली, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪೊಲೀಸು ಅಧಿಕಾರಿಯ ಹುದ್ದೆ ಅಥವಾ ಠಾಣೆ.

कोतह, ವಿಂ ಚಿಕ್ಕ; ಅಲ್ಪ.

कोता } ವಿಂ ಚಿಕ್ಕ; ಅಲ್ಪ.
कोताह }

कोताही, ಸ್ತ್ರೀಂ ಲೋಪ; ದೋಷ.

कोथला, ಪುಂ ದೊಡ್ಡಚೀಲ; ಹೊಟ್ಟೆ.

कोथली, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಚೀಲ.

कोदों } ಪುಂ ನವಣೆ ಅಕ್ಕಿ;—**देकर**
कोदो } **पढ़ना** ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸು; **छाती पर**

कोढ़ो दलना ಉದ್ದೇಶ್ಯ ಪೂರ್ವ ಕವಾಗಿ ಪೀಡಿಸುವುದು.

कोना, पु० ಏಕಾಂತ; ತುದಿ.

कोनिया, स्त्री० ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಇರಿಸಲು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಹಲಗೆಯ ಅಂತಸ್ತುಗಳು.

कोपना, अ० ಕೋಪಿಸು.

कोपल, पु० ತಳಿರು; ಅಂಕುರ.

कोपीन, पु० ಲಂಗೋಟಾ.

कोफ़्त, स्त्री० ದುಃಖ; ಖೇದ.

कोफ़्तगी, स्त्री० ಮೆರುಗು ಕೊಡುವಿಕೆ.

कोफ़्ता, पु० ಮಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುರಿದ ಮಾಂಸ.

कोबी, पु० ಕೋಸು ಗಡ್ಡೆಹೂ.

कोयल, स्त्री० ಕೋಗಿಲೆ.

कोयला, पु० ಇದ್ದಲು; ಮಸಿಕೆಂಡ.

कोया, पु० ಕಣ್ಣು ಗುಡ್ಡೆ; ಕಡೆಗಣ್ಣು; ಹಲಸಿನ ಬೀಜ.

कोर, स्त्री० ಅಂಚು; ಕೊನೆ; ಮೂಲೆ; ವೈರ; ಆಯುಧದ ಧಾರೆ; ಪಂಕ್ತಿ; ಶ್ರೇಣಿ;—दबाना ವಶನಾಗುವುದು.

कोरकसर, स्त्री० ನ್ಯೂನತೆಗಳು.

कोरनिश, स्त्री० ಬಗ್ಗಿ ಸಲಾಮು ಮಾಡು.

क़ोरमा, पु० ಹೆಚ್ಚು ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿಹುರಿದ ಮಾಂಸ.

कोरा, वि० ಹೊಸದು; ಖಾಲಿ; ರಿಕ್ತ; ಕೇವಲ; ಸ್ವಚ್ಛವಾದ;—जवाब ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು;—बचना ಯಾವ ಕಷ್ಟಕ್ಕೂ ಸಿಗದಿರು;—रह जाना ಏನೂ ಸಿಗದೆ ಹೋಗು.

कोरान, पु० दे० कुरान.

कोरी, पु० ಹಿಂದೂ ನೆಯಿಗೆಯವ.

कोल, पु० ಹಂದಿ; ಮಡಿಲು; ಯುಳಚಿ ಹಣ್ಣು; ಮೆಣಸು.

कोलक, पु० ಅರ.

कोलिया, पु० ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದದಾರಿ.

कोल्हू, पु० ಗಾಣ; ಎಣ್ಣೆಗಾಣ;—का बैल ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡುವವನು.

कोविद, वि० ಪ್ರವೀಣ; ವಿದ್ವಾನ್.

कोश, पु० ಚೀಲ; ಮೊಟ್ಟೆ; ಆವರಣ; ಡಬ್ಬಿ; ಸಮೂಹ; ನಿಘಂಟು.

कोशकार, पु० ಕತ್ತಿಯ ಒರೆ ಅಥವಾ ನಿಘಂಟು ತಯಾರಿಸುವವ.

कोशागार, पु० ಭಂಡಾರ; ಖಜಾನೆ.

कोशिश, स्त्री० ಪ್ರಯತ್ನ.

कोष, पु० दे० कोश.

कोषाध्यक्ष, पु० ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷ; ಖಜಾಂಚಿ.

कोष्ट, पु० ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಧ್ಯಭಾಗ.

कोष्ठक, पु० ಚಕ್ರಬಂಧ; ಆವರಣ ಚಿಹ್ನೆ; ಕಂಸ

कोष्ठबद्ध, पु० ಮಲಬದ್ಧರೋಗ.

कोस, पु० ಎರಡು ಮೈಲಿಯದೂರ.

कोसना, स० ಬೈಯು. पानी पी पी कर कोसना ಬಹಳವಾಗಿ ಬೈಯ್ಯು.

कोसा, पु० ಮಧ್ಯ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ರೇಶ್ಮೆ.

कोह, पु० ಪರ್ವತ; ಕ್ರೋಧ.

कोहकन, पु० ಬೆಟ್ಟ ತೋಡುವವ.

कोहकाफ़, पु० ಯುರೋಪು ಮತ್ತು ಏಷ್ಯಾ ಖಂಡಗಳ ನಡುವಣ ಒಂದು ಪರ್ವತ.

कोहनी, स्त्री० ಮೊಣ ಕೈ.

कोहबार, पु० ವಿವಾಹಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕುಲ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನ ಗೊಳಿಸುವ ಸ್ಥಾನ.

कोहरा, पु० ಮಂಜು; ಇಬ್ಬನಿ

कोहान, पु० ಒಂಟೆಯ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲಿರುವ ಡುಬ್ಬ.

कोहिस्तान, पु० ಮಲೆನಾಡು.

कोही, वि० ಕ್ರೋಧಿ; ಪರ್ವತ ಪ್ರದೇಶದ.

कौंध, स्त्री० ಮಿಂಚಿನ ಕಾಂತಿ.

कौंधना, अ० ಮಿಂಚು; ಹೊಳೆ.

कौंधनी, स्त्री० दे० करधनी.

कौंधा, पु० दे० कौंध.

कौआ, पु० दे० कौवा.

कौआना, अ० ಕನವರಿಸುವುದು.

कौटिल्य, पु० ವಕ್ರತನ; ಕಪಟ; ಚಾಣಕ್ಯ.

कौड़ा, पु० ದೊಡ್ಡ ಕವಡೆ.

कौड़िया, वि० ಕವಡೆಯ ಹಾಗಿನ.

कौड़ी, स्त्री० ಕವಡೆ; ಕವಡಿ.

कौतुकी, वि० ಹಾಸ್ಯಗಾರ.

कौतूहल, पु० ಕುತೂಹಲ.

कौन, स० ಯಾರು; ಯಾವುದು.

क़ौम, स्त्री० ಕೋಮು; ಜಾತಿ: ರಾಷ್ಟ್ರ.

क़ौमियत, स्त्री० ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ.

क़ौमी, वि० ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ.

कौमुदी, स्त्री० ಬೆಳದಿಂಗಳು.

कौर, पु० ತುತ್ತು; ಕವಳ.

कौरी, स्त्री० ಮಡಿಲು; ತಬ್ಬುವುದು; ಒಂದುಸಲ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ತಬ್ಬುವಷ್ಟು ಪದಾರ್ಥ.

कौल, वि० ಉತ್ತಮ ಕುಲದ; ಒಳ್ಳೇ ವಂಶದ; पु० ಕವಳ.

क़ौल, पु० ಮಾತು; ವಚನ; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ.

क़ौलकरार, पु० ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಒಪ್ಪಂದ: ಕರಾರು.

कौवा, पु० ಕಾಗೆ.

क़ौवाल, पु० 'ಕೌವಾಲಿ' ಹಾಡುವವ.

क़ौवाली, स्त्री० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಾಸದ ಗೀತ.

कौशल, पु० ನಿಪುಣತೆ.

कौसर, पु० ದೊಡ್ಡದಾನಿ.

क्या, स० ಏನು. वि० ಎಂತಹ; ಎಂಥಾ. क्रि० ಯಾತಕ್ಕೆ.

क्यार, पु० ಮರದಕಟ್ಟೆ; ಕುದುರು.

क्यारी, स्त्री० दे० कियारी.

क्यों, क्रि० ಏಕೆ; ಏತಕ್ಕೆ.

क्रंदन, पु० ಅಳುವಿಕೆ; ಪ್ರಲಾಪ.

क्रमशः, क्रि० ಕ್ರಮವಾಗಿ; ಯಥಾವಿಧಿ.

क्रमागत, ಪ್ರು० ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದಿರುವ; ಪರಂಪರಾಗತವಾದ.

क्रयी, ಪ್ರು० ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವನು.

क्रव्य, ಪ್ರು० ಮಾಂಸ.

क्रांत, ವಿ० ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

क्रांति, ಸ್ತ್ರೀ० ಅದ್ಭುತವಾದ ಬದಲಾವಣೆ; ಗಮನ; ವಿಪ್ಲವ.

क्रिया, ಸ್ತ್ರೀ० ಕಾರ್ಯ; ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾದಿ ನಿತ್ಯಕರ್ಮ; ಶ್ರಾದ್ಧ.

क्रिस्तान, ಪ್ರು० ಕ್ರೈಸ್ತಮತದವ.

क्रीट, ಪ್ರು० ಕಿರೀಟ; ಮುಕುಟ.

क्रीडा, ಸ್ತ್ರೀ० ಆಟ.

क्रीत, ವಿ० ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡ.

क्रुद्ध, ವಿ० ಕೋಪಗೊಂಡ.

क्रेता, ಪ್ರು० ಖರೀದಿ ಮಾಡುವವನು.

क्रोड़, ಸ್ತ್ರೀ० ವಕ್ಷಸ್ಥಳ; ಮಡಿಲು; ಹಂದಿ; ಶನಿಗ್ರಹ.

क्रोड़पत्र, ಪ್ರು० ಪುರವಣಿ; ಮೇಲ್ಸಂಚಿಕೆ.

क्रोश, ಪ್ರು० दे० कोस.

क्लांत, ವಿ० ಆಯಾಸಗೊಂಡಿರುವ.

क्लांति, ಸ್ತ್ರೀ० ಪರಿಶ್ರಮ; ಆಯಾಸ.

क्लिष्ट, ವಿ० ಕಠಿಣ; ದುಃಖದಾಯಕವಾದ; ಕಷ್ಟವಾದ.

क्लीब, ಪ್ರು० ನಪುಂಸಕ.

क्लेश, ಪ್ರು० ದುಃಖ; ವೇದನೆ.

क्लैब्य, ಪ್ರು० ಹೇಡಿತನ.

क्वचित्, ಕ್ರಿ० ಯಾವದೋ; ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ.

क्वाथ, ಪ್ರು० ಕಷಾಯ.

क्वाँरा, क्वारा, ಪ್ರು० ಅವಿವಾಹಿತನು.

क्षंतव्य, ವಿ० ಕ್ಷಮೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ; ಕ್ಷಮ್ಯ.

क्षणभंगुर, ವಿ० ಬಹುಬೇಗನೆ ನಾಶವಾಗತಕ್ಕ.

क्षत, ವಿ० ಒಡೆದುಹೋದ; ಪ್ರು० ಗಾಯ; ವ್ರಣ; ಕುರು.

क्षति, ಸ್ತ್ರೀ० ಕ್ಷಯ; ನಷ್ಟ; (हानि).

क्षत्र, ಪ್ರು० ಬಲ; ರಾಷ್ಟ್ರ; ಧನ; ಶರೀರ; ಜಲ; ಕ್ಷತ್ರಿಯ.

क्षम, ವಿ० ಯೋಗ್ಯ; ಸಮರ್ಥ.

क्षमता, ಸ್ತ್ರೀ० ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಶಕ್ತಿ.

क्षमा, ಸ್ತ್ರೀ० ಸಹನಶೀಲತೆ; ಭೂಮಿ.

क्षम्य, ವಿ० ಕ್ಷಮಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ.

क्षयी, ವಿ० ಕ್ಷಯ ಪೀಡಿತ; ಪ್ರು० ಚಂದ್ರ.

क्षर, ವಿ० ನಶ್ವರವಾದ; ನಾಶವಾನ್; ಪ್ರು० ಜಲ; ಮೇಘ.

क्षात्र, ವಿ० ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

क्षार, ಪ್ರು० ವಿಸ್ಫೋಟಕ ಭಸ್ಮ; ಉಪ್ಪು; ಕಾರ.

क्षिति, ಪ್ರು० ಭೂಮಿ; ವಾಸಸ್ಥಾನ.

क्षितिज, ಪ್ರು० ಮಂಗಳ ಗ್ರಹ; ಎರೆಹುಳು; ಮರ; ದಿಗಂತ.

क्षिप्त, ವಿ० ಪತಿತ; ತ್ಯಜಿಸಿದ; ಹರಡಿದ.

क्षिप्र, ಕ್ರಿ० ಬೇಗನೆ; ತಕ್ಷಣ.

क्षीर, ಪ್ರು० ಹಾಲು.

क्षुद्र, ವಿ० ಕೃಪಣ; ಅಲ್ಪ; ತುಚ್ಛ.

क्षुधा, स्त्री० ಹಸಿವು.
क्षुधित, वि० ಹಸಿದ.
क्षुब्ध, वि० ವ್ಯಾಕುಲ; ಭಯಭೀತ.
क्षुभित, वि० ಕ್ಷುಬ್ಧ.
क्षेत्र, पु० ಸ್ಥಾನ; ಹೊಲ; ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳ; ಪತ್ನಿ; ಶರೀರ.
क्षेत्रपाल, पु० ದ್ವಾರಪಾಲಕ; ಹೊಲ ಕಾಯುವವ; ಹಾವು.
क्षेत्रफल, पु० ವಿಸ್ತೀರ್ಣ; **रक़बा**.
क्षेपक, वि० ಎಸೆಯುವವನು; ನಿಂದನೀಯ; ಮಿಶ್ರಿತವಾದ.
क्षोभ, पु० ವ್ಯಾಕುಲತೆ; ಗಾಬರಿ; ಶೋಕ.

ख

खंख, वि० ಶೂನ್ಯ; ಬರಿದು.
खंखड़, वि० ಬಿರುಸಾದ; ಗಟ್ಟಿಯಾದ.
खंखार, पु० दे० **खखार**.
खंग, पु० ಖಡ್ಗ; ಕತ್ತಿ.
खंगर, वि० ಒಣಗಿರುವ; ಶುಷ್ಕ.
खंगारना } **खंगालना** } स० ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಕೊಳೆಯುವುದು; ಗಲಬರಿಸುವುದು.
खंगी, स्त्री० ಕಡಿಮೆ; ಕೊರತೆ.
खंज, पु० ಹೆಳವ.
खंजड़ी, पु० दे० **खंजरी**.
खंजन, पु० ಗವುಜು ಹಕ್ಕಿ.
खंजर, पु० ಕಠಾರಿ.
खंजरी, स्त्री० ಕಂಜರಿಯೆಂಬ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಮಟೆ ವಾದ್ಯ.
खंड, पु० ತುಂಡು; ಕಲ್ಲು ಸಕ್ಕರೆ.
खंडकाव्य, पु० ಕಥಾತ್ಮಕ ಕಾವ್ಯ.
खंडन, पु० ಖಂಡನೆ.
खंडना, स० ಖಂಡಿಸು; ತುಂಡರಿಸು.
खंडर } **खंडहर** } पु० ಭಗ್ನಾವಶೇಷ; ಹಾಳು ಬಿದ್ದಿಮನೆ.
खंडित, वि० ಅಪೂರ್ಣ; ತುಂಡಾದ.
खंता, पु० ಮಮ್ಮಟಿ; ಗಡ್ಡಪಾರೆ.
ख़ंदक़, स्त्री० ಕಂದಕ; ನಗರ ಅಥವಾ ಕೋಟೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ಹೊಂಡ.
खंभ } **खंभा** } पु० ಸ್ತಂಭ; ಕಂಬ; ಆಧಾರ.
खखार, पु० ಕಫ; ಶ್ಲೇಷ್ಮ.
खखारना, अ० ಕ್ಯಾಕರಿಸು.
खग, पु० ಹಕ್ಕಿ; ಬಾಣ; ನಕ್ಷತ್ರ; ಮೇಘ; ದೇವತೆ; ಸೂರ್ಯ; ಚಂದ್ರ; ವಾಯು.
खगना, अ० ನಾಟಿಹೋಗು; ಚುಚ್ಚು; ಅನುರಕ್ತವಾಗು.
खगहा, पु० ಗೇಂಡಾಮೃಗ.
खगोल, पु० ಆಕಾಶಮಂಡಲ.
खचन, पु० ಕಟ್ಟುವ ಅಥವಾ ಕೆತ್ತುವ ಕೆಲಸ; ಅಂಕಿತವಾಗುವಿಕೆ.
खचना, अ० ಚಿತ್ರಿತವಾಗು; ಕೆತ್ತಲ್ಪಡು; ಅಂಜು.
खचरा, वि० ವರ್ಣಸಂಕರ; ದುಷ್ಟ.
खचाखच, क्रि० ಕಿಕ್ಕಿರಿ.
खचाना, स० ಅಂಕಿತಗೊಳಿಸು; ಗುರುತುಮಾಡು.

खचित, वि० ಚಿತ್ರಿತ ; ಜಟಿತ.

खच्चर, पु० ಹೇಸರಗತ್ತೆ.

ख़ज़ानची, पु० ಬೊಕ್ಕಸದ ಅಧಿಕಾರಿ.

ख़ज़ाना, पु० ಖಜಾನೆ; ಕೋಶ; ನಿಧಿ.

खजुलाना, अ० दे० खुजलाना.

खजली, स्त्री० दे० खुजली.

खजूर, पु० ಖರ್ಜೂರ. (छुहारा)

खट, पु० ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಪದಾರ್ಥವು ಖಟ್ ಎಂದು ಮುರಿದು ಹೋಗುವಿಕೆ;—से ತಕ್ಷಣ.

खटकना, अ० ಕಟಕಟ ಎಂದು ಸದ್ದಾಗು; ಕೆಟ್ಟದೆನಿಸು.

खटका, पु० ಕಟಕಟ ಶಬ್ದ; ಚಿಂತೆ.

खटकाना, स० ಹೆದರಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸು.

खटखट, स्त्री० ಕಟಕಟ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಜಗಳ; ರಗಳೆ; ಜಂಜಾಟ.

खटखटाना, स० ಬಾಗಿಲುತಟ್ಟು; ಜ್ಞಾಪಕಪಡಿಸು.

खटना, स० ದ್ರವ್ಯಾರ್ಜನೆ. अ० ಕಷ್ಟವೆನ್ನದೆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗುವುದು.

खटगीर, पु० ತಿಗುಣೆ.

खट-छप्पर, पु० ಪೊಳ್ಳೇಪರದ.

खटपट, स्त्री० ಮನಸ್ತಾಪ; ಜಗಳ.

खटपटिया, वि० ಜಗಳಗಂಟಿ; ತಂಟಲುಮಾರಿ.

खटमल, पु० ತಗಣೆ.

खटमिट्ठा } **खटमीठा** } वि० ಸ್ವಲ್ಪಹುಳಿ ಮತ್ತು ಸಿಹಿಯಾಗಿರುವ ರುಚಿ.

खटराग, पु० ಜಗಳ; ರಗಳೆ.

खटाई, स्त्री० ಹುಳಿ; ಆಮ್ಲಗುಣ; **—में डालना** ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸದೆ ಮುಂದರಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವುದು; **—में पड़ना** ಗೊತ್ತುಗುರಿ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವುದು.

खटाखट, क्रि० ಕಟಕಟ ಎಂಬುದಾಗಿ; ತಕ್ಷಣ; ಕೂಡಲೆ.

खटाना, अ० ಹುಳಿಯಾಗು; ಹುಳಿತಿರಗು; ನಿರ್ವಾಹವಾಗು.

खटाव, पु० ನಿರ್ವಾಹ.

खटास, पु० ಕಾಡುಬೆಕ್ಕು. स्त्री० ಹುಳಿ.

खटिया, स्त्री० ಮಂಚ; ಪಲ್ಲಂಗ.

खटोलना } **खटोला** } पु० ಚಿಕ್ಕಮಂಚ.

खट्टा, वि० ಹುಳಿಯಾದ;**—होना** ಅಪ್ರಸನ್ನವಾಗು.

खट्टू, पु० ಸಂಪಾದಿಸುವವ.

खड़ंजा, पु० ಇಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಉದ್ದುದ್ದವಾಗಿ ಜೋಡಿಸುವಿಕೆ.

खड़, पु० ಹುಲ್ಲು; ಕಟ್ಟಿಗೆ.

खड़क, स्त्री० ಭಯ; ಖಡ್‌ಖಡ್ ಸದ್ದು.

खड़खड़ाना, स० ಕಡಕಡ ಎಂದು ಶಬ್ದಮಾಡು.

खड़खड़िया स्त्री० ಪಾಲಕಿ; ಪಲ್ಲಕಿ.

ड़बड़ाना, अ० ವಿಚಲಿತವಾಗು; ಕ್ರಮ ತಪ್ಪುವುದು.

खड़बड़ी, स्त्री० ವ್ಯತಿಕ್ರಮ.

खड़बड़ा, वि० ಏರಿಳಿತಗಳುಳ್ಳ.

खड़मंडल, पुं० ಗಡಬಡಿ.

खड़सान, पुं० ಸಾಣೆಕಲ್ಲು.

खड़ा, वि० ನಿಂತಿರುವ; ನೇರವಾಗಿರುವ; ಸನ್ನದ್ಧ;—**करना** ನೆಡು; ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸು;—**रहना** ನಿಂತಿರು, ಕಾಯು;—**होना** ನಿಲ್ಲು; **खड़े खड़े** ನಿಂತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ.

खड़ाऊँ, स्त्री० ಹಾವುಗೆ; ಪಾದುಕೆ.

खड़ाका, पुं० दे० **खटका.**

खड़िया } स्त्री० ಸೀಮೆಸುಣ್ಣ; ಜೇಡಿ
खड़ी } ಮಣ್ಣು.

खड़ीबोली, स्त्री० ಆಧುನಿಕ ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆ.

खड़ग, पुं० ಕತ್ತಿ; ಖಡ್ಗಮೃಗ.

खड्ड } पुं० ಹೊಂಡ; ಗುಂಡಿ.
खड्ढा }

खत, पुं० ಘಾಯ; ಕ್ಷತ.

ख़त, पुं० ಪತ್ರ; ಕಾಗದ; ಅಕ್ಷರ; ಗೆರೆ; ಗಡ್ಡದ ಕೂದಲು; ಕ್ಷೌರ.

ख़तकिताबत, पुं० ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ.

ख़तना, पुं० ಸುನ್ನತಿ.

ख़तम, वि० ಮುಗಿದ; ತೀರಿದ; ಪೂರ್ಣ.

ख़तर, ख़तरा, पुं० ಭಯ; ಅಪಾಯ.

ख़ता, स्त्री० ಅಪರಾಧ; ಮೋಸ.

ख़तावर, वि० ಅಪರಾಧಿ.

खतियाना, स० ಆಯಾ ದಿವಸದ ಆಯವ್ಯಯಗಳ ಮತ್ತು ಕ್ರಯವಿಕ್ರಯಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಖಾತೇವಾರು ಬರೆದಿಡುವುದು.

खतियौनी, स्त्री० ಖಾತೆಕಿರ್ದಿ; ಖತಾವಣಿ; ಲೆಕ್ಕದ ಪುಸ್ತಕ.

खता, पुं० ಧಾನ್ಯವಿಡುವ ಸ್ಥಳ; ಗುಂಡಿ; ಹಾಡಿ.

ख़त्म, वि० दे० **ख़तम.**

खदखदाना } अ० ತಳಮಳನೆ ಕುದಿ.
खदबदाना }

खदरा, वि० ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ.

ख़दशा, पुं० ಭಯ.

ख़दान, स्त्री० ಗಣಿ.

खदिर, पुं० ಕಾಚು.

ख़दीव, पुं० ಯಜಮಾನ; ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

ख़देरना, स० ದೂರೀಕರಿಸು; ಅಟ್ಟು; ಓಡಿಸು.

खद्दर, पुं० ಖಾದಿಬಟ್ಟೆ.

खद्योत, पुं० ಮಿಂಚುಹುಳು; ಸೂರ್ಯ (**जुगनू**).

खन, पुं० ಕ್ಷಣ; ಕೂಡಲೆ; ಅಂತಸ್ತು.

खनक, पुं० ಇಲಿ; ಕನ್ನಹೊಡಿಯುವ ಕಳ್ಳ; ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಗೆಯುವವನು; ಭೂಗರ್ಭಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ.

खनकना, अ० ಖನಖನ ಎಂದು ಸದ್ದಾಗು.

खनकाना, स० ಖನಖನ ಶಬ್ದ ಮಾಡು.

खनखना, वि० ಖನಖನ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು.

खनखनाना, अ० ಖನಖನ ಎಂದು ಸದ್ದಾಗು.

खनना, स० ಅಗೆ; ತೋಡು.

ख़न्नास, पु० ದುಷ್ಟ; ಭೂತ; ಪ್ರೇತ

खपची, स्त्री० ತೆಳುವಾದ ಬಿದಿರು ದಬ್ಬೆ ಅಥವಾ ಕಡ್ಡಿ.

खपड़ा, पु० ಹೆಂಚು; ಬೋಕಿ; ಓಡು.

खपड़ी, स्त्री० ಹುರಿಗಾಳು, ಹುರಿಗಡಲೆ ತಯಾರಿಸುವ ಮಣ್ಣಿನ ಬಾನೆ.

खपड़ैल, स्त्री० दे० **खपरैल.**

खपत / **खपती** } स्त्री० ಖರ್ಚಾಗುವಿಕೆ; ಮಾರಾಟ.

खपना, अ० ಹೇಗಾದರೂ ಖರ್ಚಾಗು; ಮಾರಾಟವಾಗು.

खपरा, पु० ಹೆಂಚು; ಓಡು; ಬೋಕಿ.

खपरिया, स्त्री० ರೇಂಟೆಯ ಗುಳ; ನೇಗಲಿನಗುಳ.

खपरी, स्त्री० ಬೋಕಿ; ಹೆಂಚು.

खपरेल / **खपरैल** } पु० ಹೆಂಚು.

खपाना, स० ಹೇಗಾದರೂ ವ್ಯಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು; ಪೂರೈಸು.

खप्पर, पु० ಮಣ್ಣಿನ ಬಟ್ಟಲು; ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರ; ಕಪಾಲ;—**भरना** ಕಪಾಲದಲ್ಲಿ ಸೋಮರಸ ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಮಹಾಕಾಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸು.

ख़फ़गी, स्त्री० ಕೋಪ; ಸಿಟ್ಟು.

ख़फ़ा, वि० ಅಪ್ರಸನ್ನ; ಕುಪಿತ.

ख़फ़ीफ़, वि० ಕ್ಷುದ್ರ; ಅಲ್ಪ.

ख़फ़ीफ़ा, स्त्री० ಸಣ್ಣ ನ್ಯಾಯಾಲಯ.

ख़फ़ीफ़ा-अदालत, पु० ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಆಪಾದನೆಗಳ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಕೋರ್ಟು.

ख़बर, स्त्री० ಸಮಾಚಾರ; ಸಂದೇಶ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ;—**उड़ाना** ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ ಹರಡು;—**लेना** ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ख़बरदार, वि० ಸಾವಧಾನ; ಜೋಕೆ.

ख़बरदारी, स्त्री० ಸಾವಧಾನತೆ.

ख़बरगीरी, स्त्री० ರಕ್ಷಣೆ.

खबर-रसा, पु० ದೂತ; ಓಲೆಕಾರ.

ख़बसा, पु० ಕೆಸರು; ರೊಚ್ಚು; ಬದಿ.

ख़बीस, पु० ದುಷ್ಟ.

ख़ब्त, पु० ಹುಚ್ಚು; ಬೆಪ್ಪು.

ख़ब्ती, वि० ಹುಚ್ಚ; ಬೆಪ್ಪ.

खब्बा, वि० ಪುರಗೈಲೊಡ್ಡ.

खम, पु० ಕಂಭ;—**ठोंकना** ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡಲು ತೊಡೆತಟ್ಟು;—**खाना** स० ತಿರುಗುವುದು; ಬಗ್ಗುವುದು; —**दार** वि० ಬಗ್ಗಿದ; ತಿರುಗಿದ.

ख़मदम, पु० ದೃಢತೆ; ಪುರುಷಾರ್ಥ; ಸಾಹಸ.

ख़मीदा, वि० ಬಗ್ಗಿದ.

ख़मीर, पु० ಕಲೆಸಿದಹುಳಿ ಹಿಟ್ಟು; ಹುಳಿಹಿಡಿಸಲೋಸುಗ ಸೇರಿಸುವ ಪದಾರ್ಥ.

ख़मीरा, पु० ಖಮೀರಾ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು

ख़यानत, स्त्री० ಅಡವಿಟ್ಟ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡದಿರುವುದು; ನಂಬಿಕೆ ದ್ರೋಹ.

ख़याल, पु० दे० ख़्याल.

ख़य्याम, पु० ಡೇರೆಮಾಡುವವ.

खर, पु० ಕತ್ತೆ. वि० ತೀಕ್ಷ್ಣ.

खरकना, अ० ಖರಖರ ಎಂದು ಸದ್ದಾಗು; ಚುಚ್ಚಿದಂತೆನೋಯು.

खरका, पु० ಹುಲ್ಲಿನಕಡ್ಡಿ.

खरख़शा, पु० ಭಯ; ಜಗಳ.

खरग, पु० ಖಡ್ಗ; ಕತ್ತಿ.

ख़रगोश, पु० ಮೊಲ.

खरच, पु० दे० खर्च.

खरचना, स० ಖರ್ಚುಮಾಡು; ಉಪಯೋಗಿಸು.

खरचा, पु० दे० खर्चा.

खरतल, वि० ಸ್ಪಷ್ಟ; ನಿಸ್ಸಂಕೋಚ ಸ್ವಭಾವದ.

खरदनी, स्त्री० ತೋಪಡೆ.

खरधार, पु० ಹರಿತವಾದ ಶಸ್ತ್ರ.

खरब, पु०. ಖರ್ವ; ನೂರು ಅರ್ಬುದ.

खरबूजा, पु० ಕರಬೂಜದ ಹಣ್ಣು.

खरभर, पु० ಗುಲ್ಲು; ಗಡಿಬಿಡಿ.

खरभराना, अ० ಗುಲ್ಲೆಬ್ಬಿಸು.

खरमस्ती, स्त्री० ದುಷ್ಟತನ.

खरल, पु० ಔಷಧಿಯನ್ನು ಕುಟ್ಟುವ ಕಲ್ಲಿನ ಒರಳು; ಕಲ್ವತ್ತು;—करना ಪುಡಿಮಾಡು.

खरसान, स्त्री० ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯುವ ಕಲ್ಲು.

खरहरा, पु० ಗಿಡದ ಬರಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪೊರಕೆ; ಬರಲು.

खरहा, वि० ಮೊಲ.

खरा, वि० ತೀಕ್ಷ್ಣ; ಚುರುಕು; ಒಳ್ಳೆಯ; ಶುದ್ಧ;—खोटा ಒಳ್ಳೆಯದು ಕೆಟ್ಟದು; खरी खरी सुनाना ಕಂಡಂತೆ ಹೇಳು.

खराई, स्त्री० ಶುದ್ಧತೆ; ಪವಿತ್ರತೆ.

खराऊँ, स्त्री० दे० खड़ाऊँ.

ख़राद, पु० ಕಡೆಚಲು; ಮರದ ಅಥವಾ ಲೋಹದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ರೂಪಗೊಳಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ತಿರುಗುವ ಚಕ್ರದ ಯಂತ್ರ;—पर चढ़ना ಸಾಣೆಯಿಡು; ಪರೀಕ್ಷಿಸು.

खरादना, स० ಕಡೆಚಲು ಹಿಡಿ; ರೂಪುಗೊಳಿಸು.

खरापन, पु० ಸತ್ಯ; ಶುದ್ಧತೆ ಮುಚ್ಚಟತನ.

ख़राब, वि० ಕೆಟ್ಟ; ಹಾಳಾದ.

ख़राबा, पु० ವಿನಾಶ; ನಷ್ಟ; ಹಾಳು.

ख़राबी, स्त्री० ಕೆಡಕು; ದೋಷ.

ख़राश, स्त्री० ಕೆರೆಯುವಿಕೆ.

खरिया, स्त्री० ಕಲ್ಲಿಚ್ಚಿಂಲ.

खरी, स्त्री० ಹಿಮಮಣ್ಣು.

खरीता, पु० ಚಿ ಜೇಬು.

ख़रीद, स्त्री० ಕ್ರಯ; ಖರೀದಿ;—फ़रोख़्त ಕ್ರಯ ವಿಕ್ರಯ.

ख़रीदना, स० ಕೊಳ್ಳು.

ख़रीदार, ಪುಂ ಗಿರಾಕಿ; ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವವನು; ಗ್ರಾಹಕ.

ख़रीदारी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕ್ರಯ; ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

ख़रीफ़, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮುಂಗಾರು ಬೆಳೆ.

खरोंच, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪರಚಿದ ಗಾಯ.

खरोंचना, ಸಂ ಕೆರೆ; ಪರಚು.

ख़र्च, ಪುಂ ವ್ಯಯ; ವೆಚ್ಚ; ಖರ್ಚು; **—उठाना** ವೆಚ್ಚದ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸು; **—चलाना** ಆವಶ್ಯಕ ವ್ಯಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿರು.

ख़र्चना, ಸಂ ವೆಚ್ಚಮಾಡು.

ख़र्चा, ಪುಂ ವೆಚ್ಚ.

खर्ची, ಸ್ತ್ರೀಂ ದಿನವಹಿ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹಣ.

ख़र्चीला, ವಿಂ ದುಂದುಗಾರ.

खर्जूर, ಪುಂ ಖರ್ಜೂರ. (छुहारा)

खर्पर, ಸ್ತ್ರೀಂ ದೇಂ **ख़प्पर**.

खर्रा, ಪುಂ ಭಾರೀ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಕಾಗದ ಅಥವಾ ಪತ್ರಗಳು.

खर्राटा, ಪುಂ ಗೊರಕೆ ಪುಂ ಕಲ್ಪತ್ತು.

खर्व, ವಿಂ ನ್ಯೂನಾಂಗ; ಲಘು.

खल, ವಿಂ ಕ್ರೂರ; ನೀಚ ಪುಂ ಕಲ್ಪತ್ತು.

खलक़, ಪುಂ ಜಗತ್ತು; ಲೋಕ.

ख़लक़त, ಸ್ತ್ರೀಂ ಲೋಕ; ಜನರ ಗುಂಪು.

खलड़ी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು.

खलता, ಸ್ತ್ರೀಂ ನೀಚತನ. ಪುಂ ಸೈನಿಕರ ಚೀಲ.

खलना, ಅಂ ಕೆಟ್ಟದೆನಿಸು.

ख़लफ़, ಪುಂ ಮಗ; ವಾರಸುದಾರ.

खलबल, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗಲಾಟೆ; ಗುಲ್ಲು.

खलबलाना, ಅಂ ಗಲಾಟೆಯಾಗು.

खलबली, ಸ್ತ್ರೀಂ ವ್ಯಾಕುಲತೆ.

खलल, ಪುಂ ಅಡ್ಡಿ; ಬಾಧೆ.

ख़लवत, ಸ್ತ್ರೀಂ ಏಕಾಂತ; ನಿರ್ಜನ ಸ್ಥಾನ.

खला, ಪುಂ ಆಕಾಶ; ಪಾಯಖಾನೆ; ಹುಟ್ಟು.

खलाना, ಸಂ ಖಾಲಿಮಾಡುವುದು.

ख़लायक़, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

ख़लास, ವಿಂ ಸಮಾಪ್ತ; ಕೊನೆ.

ख़लाल, ಪುಂ ಹಲ್ಲುಚುಚ್ಚುವ ಕಡ್ಡಿ; ಇಸ್ಪೀಟು ಆಟದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಪರಾಜಯ.

ख़लासी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬಿಡುಗಡೆ; ರಜಾ. ಪುಂ ಜಹಜಿನ ನೌಕರ; ನಾವಿಕ.

खलित, ವಿಂ ಪತಿತ; ಚಂಚಲ.

खलियान, ಪುಂ ಕಣ; ಮೆದೆಹಾಕುವ ಸ್ಥಳ; ರಾಶಿ.

खलियाना, ಸಂ ತೊಗಟೆ ತೆಗೆ; ಸಿಪ್ಪೆ ಸುಲಿ.

खलिश, ಸ್ತ್ರೀಂ ನೋವು; ವೇದನೆ.

खलिहान, ಪುಂ **खलियान**.

खली, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹಿಂಡಿ; ಪಿಣ್ಯಾಕ.

ख़लीक़, ವಿಂ ಸಜ್ಜನ.

खलीज, ಪುಂ ಆಖಾತ; ಕೊಲ್ಲಿ.

खलीता, ಪುಂ ದೇಂ **खरीता**.

ख़लीफ़, वि० ನಮ್ರತೆಯುಳ್ಳ.

ख़लीफ़ा, पु० ಮುಸಲ್ಮಾನರಮಹಾ ಧರ್ಮಗುರು; ಅಧ್ಯಕ್ಷ; ವೃದ್ಧ; ಅನುಭವಿ; ವಾರಸುದಾರ. वि० ಬಹಳ ಚತುರ ಮತ್ತು ಧೂರ್ತ.

खलील, वि० ನಿಜವಾದಗೆಳೆಯ; ಸಹೃದಯ.

खलु, अव्य० ನಿಶ್ಚಯ; ಅವಶ್ಯ.

ख़लेरा, वि० ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡಮ್ಮನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

खलेल, पु० ವಾಸನೆಎಣ್ಣೆ.

ख़ल्क़, स्त्री० ಮಾನವ ಜಾತಿ; ಸಮಸ್ತ ಮನುಷ್ಯರು; ಸೃಷ್ಟಿ.

खल्लड़, पु० ತೊಗಲಿನ ಚೀಲ.

खल्व, पु० ತಲೆಗೂದಲು ಉದುರಿ ಹೋಗುವ ಒಂದುರೋಗ.

खल्वाट, वि० ತಲೆಗೂದಲುದುರಿದ.

खवा, पु० ಹೆಗಲು.

खवाई, स्त्री० ತಿನ್ನುವಿಕೆ; ಊಟ; ಊಟಮಾಡುವಿಕೆ.

ख़वास, पु० ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರ ಸೇವಕ; ಆಪ್ತಸೇವಕ.

ख़वासी, स्त्री० ಸೇವೆ; ಚಾಕರಿ.

खवैया, पु० ತಿನ್ನುವವನು.

ख़शख़श, पु० दे० ख़सख़स.

ख़श्म, पु० ಸಿಟ್ಟು; ರೋಷ; ಕೋಪ.

ख़स, स्त्री० ಲಾವಂಚದ ಬೇರು; ಮುಡಿವಾಳ.

खसकंत, स्त्री० ಸರಿಯುವಿಕೆ; ಜಾರಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು.

खसकना, अ० ಜಾರು; ಸರಿ.

खसकाना, स० ಸರಿಯಿಸು.

ख़सख़स, स्त्री० ಗಸಗಸೆ ಬೀಜ.

खसखसा, वि० ಅಪ್ಪಿಕಿದರೆ ಮರಳಿ ನಂತೆ ಬೇರೆಯಾಗುವ.

खसना, अ० ಬೀಳು; ಸವೆದುಹೋಗು.

ख़सम, पु० ಗಂಡ; ಒಡೆಯ.

ख़सरा, पु० ಶಾನುಭಾಗನಲ್ಲಿರುವ ಹೊಲವಾರುಪಟ್ಟಿ.

ख़सलत, स्त्री० ಸ್ವಭಾವ; ಪ್ರಕೃತಿ.

खसाना, स० ಕೆಡವು.

खसिया, वि० ಬೀಜ ತೆಗೆದ; ನಪುಂಸಕ.

खसियाना, स० ಅಂಡಕೋಶವನ್ನು ಮರ್ದಿಸು; ಬೀಜ ತೆಗೆಯು.

ख़सी, स्त्री० ಬೀಜ ತೆಗೆದಪ್ರಾಣಿ.

खसीस, वि० ಲೋಭಿ; ಜಿಪುಣ.

खसूसन, वि० ಮುಖ್ಯವಾಗಿ.

खसूसियत, स्त्री० ವಿಶೇಷತೆ.

खसोट, स्त्री० ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕೀಳುವಿಕೆ; ಸುಲಿಗೆ.

खसोटना, स० ಹೆಬ್ಬು; ಕಿತ್ತು ಎಳೆ.

ख़स्तगी, स्त्री० ಪೆಟ್ಟು; ಹೊಡತ.

ख़स्ता, वि० ಮುಟ್ಟಿದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಚೂರು ಚೂರಾಗುವಂಥಾ; ದುಃಖಿ.

ख़स्सी, पु० ಆಡು; ಹೋತ;—चढ़ाना ಆಡನ್ನು ಬಲಿಕೊಡು.

खाँ, पु० दे० खान.

खांखर, वि० ಅನೇಕ ತೂತುಗಳುಳ್ಳ; ಟೊಳ್ಳು.

खाँग, ಪುಂ ಕೋರೆಹಲ್ಲು ; ಮುಳ್ಳು.

खांचना, ಸಂ ಅಂಕಿತಗೊಳಿಸು ; ಗುರುತುಮಾಡು ; ಎಳೆ.

खांचा, ಪುಂ ಬುಟ್ಟಿ; ಗೂಡೆ.

खांड़, ಸ್ತ್ರೀಂ ನಾಟಿಸಕ್ಕರೆ.

खांडा, ಪುಂ ಕತ್ತಿ.

खांसना, ಅಂ ಕೆಮ್ಮು.

खांसी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕೆಮ್ಮಲು ; ಕೆಮ್ಮು.

खाई, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕಂದಕ.

खाऊ, ಪುಂ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕ ; ತಿಂಡಿಪೋತ.

खाक, ಸ್ತ್ರೀಂ ಧೂಳು; ಮಣ್ಣು ; ಬೂದಿ. ವಿಂ ತುಚ್ಛವಾದ ;—उड़ना ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗು;—छानना ಬಹಳ ಹುಡುಕು ; ಕಂಗೆಟ್ಟು ಅಲೆದಾಡು;—डालना ಬಚ್ಚಿಡು; ಅಡಗಿಸು ;—बरसना ನಷ್ಟಭ್ರಷ್ಟವಾಗು ;—में मिलना ಮಣ್ಣುಪಾಲಾಗು.

ख़ाकसार, ವಿಂ ದೀನ ; ನಮ್ರ. ಪುಂ ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲೂ ಉತ್ತರ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಗಠಿತವಾಗಿರುವ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಒಂದು ಸ್ವಯಂಸೇವಕ ದಳ.

ख़ाका, ಪುಂ ಚಿತ್ರದ ರೇಖಾಕೃತಿ ; ನಕಾಶೆ; ನಕ್ಷೆ ; ಕಚ್ಚಾಮಸೂದೆ; —उड़ाना ನಕಲು ತೆಗೆ : ಪರಿಹಾಸಮಾಡು.

ख़ाकी, ವಿಂ ಮಣ್ಣಿನಬಣ್ಣದ; ಖಾಕಿ.

खागना, ಅಂ ನಾಟು ; ಚುಚ್ಚು.

खाज, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕಜ್ಜಿ ; ತುರಿ. कोढ़ में खाज ದುಃಖದಮೇಲೆ ದುಃಖ.

खाजा, ಪುಂ ಕಜ್ಜಾಯ ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಿಠಾಯಿ.

खाट, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮಂಚ ;—खटोला ಬಟ್ಟೆಬರೆ ;—पर पड़ना ಕಾಯಿಲೆ ಬೀಳು ;—से लगना ಬಹಳ ಕಾಯಿಲೆ ಬೀಳು.

खाड़ी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಆಖಾತ ; ಕೊಲ್ಲಿ.

खात, ಪುಂ ಕೊಳ ; ಬಾವಿ ; ಗುಂಡಿ.

ख़ातमा, ಪುಂ ಸಮಾಪ್ತಿ ; ಮರಣ.

खाता, ಪುಂ ಧಾನ್ಯಕೂಡಿಡುವಗುಂಡಿ; ಖಾತೆಕಿರ್ದಿ; ವಿಭಾಗ;—खोलना ಹೊಸ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸು; —डालना ಲೇವಾದೇವಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸು.

ख़ातिर, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಮ್ಮಾನ ; ಗೌರವ. ಅವ್ಯಂ ಓಸ್ಕರ ; ಸಲುವಾಗಿ ; —तवाज़ा ಮೇಜವಾನಿ ಮಾಡುವುದು.

ख़ातिरख़ाह, ಕ್ರಿಂ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ; ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ.

ख़ातिरजमा, ಸ್ತ್ರೀಂ ಆನಂದ.

ख़ातिरदारी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಆದರಸತ್ಕಾರ.

ख़ातिरी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸತ್ಕಾರ.

खाती, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗುಳಿ. ಪುಂ ಬಡಗಿ.

ख़ातून, ಸ್ತ್ರೀಂ ಭದ್ರಮಹಿಳೆ.

खाद, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗೊಬ್ಬರ.

खादर, ಪುಂ ಕೆರೆಬಳಿಯ ಪ್ರದೇಶ ; ಗೋಚರಾವಿನ ಭೂಮಿ.

ख़ादिम, पु० ಸೇವಕ.

खादी, स्त्री० ಕೈನೂಲಿನ ಬಟ್ಟೆ.

खाद्य, वि० ತಿನ್ನಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಭಕ್ಷ್ಯ.

खान, पु० ಭೋಜನ. स्त्री० ಗಣಿ; ಖನಿ; ಭಂಡಾರ.

ख़ान, पु० ಸರದಾರ; ಪಠಾಣರ ಬಿರುದು.

ख़ानक़ाह, पु० ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಮಠ.

ख़ानख़ाना, पु० ಸರದಾರನ ಸರದಾರ.

ख़ानख़ाह, पु० दे० **ख़ाहमख़ाह.**

खानगी, वि० ಸ್ವಂತದ; ಖಾಸಗಿ. स्त्री० ವೇಶ್ಯೆ; ಸೂಳೆ.

ख़ानज़ादा, पु० ಶ್ರೀಮಂತನ ಮಗ.

ख़ानदान, पु० ವಂಶ; ಕುಟುಂಬ; ಮನೆತನ.

ख़ानदानी, स्त्री० ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿಬಂದ; ಪೈತೃಕ.

खानपान, पु० ಊಟ ಉಪಚಾರ; ಅನ್ನ ನೀರು.

ख़ानबहादुर, पु० ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಗೆ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಸರಕಾರದಿಂದ ಸಿಕ್ಕುವ ಒಂದು ಬಿರುದು.

ख़ानम, स्त्री० दे० **खातून.**

ख़ानसामाँ, पु० ಉಗ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವ; ಅಡಿಗೆಯವ.

खाना, स० ಊಟಮಾಡು; **कच्चा खा जाना** ಜೀವತಿನ್ನು; **खाने दौड़ना** ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳು.

ख़ाना, पु० ಮನೆ; ಮಂದಿರ; ಸ್ಥಾನ; ಅಂಕಣ; ಅರೆ.

ख़ाना-ख़राब, वि० ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟವ.

ख़ाना-जंगी, स्त्री० ಗೃಹಕಲಹ.

ख़ाना-ज़ाद, पु० ಮನೆಯ ಆಳು.

ख़ाना-तलाशी, स्त्री० ಮನೆಯ ಝಡತಿ.

ख़ाना-पुरी, स्त्री० ಕೋಷ್ಟಕ.

ख़ाना-बदोश, वि० ಮನೆಮಾರಿಲ್ಲದೆ ತಿರುಗುವವ.

ख़ाना-शुमारी, स्त्री० ಗೃಹಗಣನೆ; ಜನಗಣತಿ.

ख़ानादारी, स्त्री० ಮನೆತನ; ಮನೆಯ ಸಮಾಚಾರ.

खाना-पीना, पु० दे० **खानपान.**

ख़ानि, स्त्री० ಗಣಿ; ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನ.

खानिक, पु० ಗಣಿ.

खाब, पु० ಕನಸು. **(ख़्वाब)**

खाबड़, वि० ಹಳ್ಳತಿಟ್ಟಾದ; ತರಕಲು.

खाम, पु० ಲಕೋಟೆ; ಚೀಲ; ಜೋಡಣೆ.

ख़ाम, वि० ಪಕ್ವವಾಗದಿರುವ; ಹಸಿ; ಕಚ್ಚಾ; ಅನುಭವಹೀನ; ಕೆಟ್ಟ.

ख़ामख़याली, स्त्री० ವ್ಯರ್ಥದಮಾತು.

ख़ामख़ाह } क्रि० दे० **ख़्वाहम-ख़्वाह.**

ख़ामी, स्त्री० ಅಪಕ್ವತೆ; ಅಪೂರ್ಣತೆ.

ख़ामोश, वि० ಮೌನವಾಗಿರುವ.

ख़ामोशी, स्त्री० ಮೌನ.

ख़ायन, पु० ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ವಸ್ತುವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಮಾಡುವವ.

ख़ाया, पु० ಅಂಡಕೋಶ.

ख़ाया-बरदारी, स्त्री० ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮುಖಸ್ತುತಿ.

ख़ार, स्त्री० ಧೂಳು; ಬೂದಿ.

ख़ार, पु० ಮುಳ್ಳು; ಕಂಟಕ; ದ್ವೇಷ; ಮತ್ಸರ;—खाना ದ್ವೇಷಿಸು; —गुज़रना ಕೆಟ್ಟದೆನಿಸು.

खारा, वि० ಉಪ್ಪಾದ; ಚೌಳು.

ख़ारिज, वि० ಬಹಿಷ್ಕೃತ; ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಬೇರೆಮಾಡಿದ.

खारिश, स्त्री० ಕಜ್ಜಿ; ತುರಿ.

खारी, वि० ಕ್ಷಾರವಾದ; ಚೌಳು.

खाल, स्त्री० ತೊಗಲು; ಚರ್ಮ; ತಿದಿ; ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನು; —उड़ाना या उधेड़ना ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ಹೊಡೆ.

खालसा, वि० ಏಕಾಧಿಕಾರವುಳ್ಳ; ಸರಕಾರಿ; ಸಿಖ್‌ಜಾತಿಯ ಒಂದು ಒಳಪಂಗಡ.

खाला, वि० ತಗ್ಗಾದ; ನಿಮ್ನ.

ख़ाला, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ;—जी का घर ಬಹಳ ಸುಲಭವಾದ ಕಾರ್ಯ.

ख़ालिक़, स्त्री० ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ.

ख़ालिस, वि० ಪರಿಶುದ್ಧ; ನಿರ್ಮಲ.

ख़ाली, वि० ಬರಿದು; ರಿಕ್ತ; ಖಾಲಿ. क्रि० ಕೇವಲ; ಬರೇ;—बैठना ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡು.

ख़ालू, पु० ತಾಯಿಯ ತಂಗಿಯ ಗಂಡ; ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ.

ख़ाविंद, पु० ಗಂಡ; ಯಜಮಾನ.

ख़ास, वि० ವಿಶೇಷ.

ख़ासक़लम } **ख़ासनवीस** } पु० ಆಪ್ತ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ; ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ.

ख़ासकर, वि० ವಿಶೇಷವಾಗಿ.

ख़ासगी, वि० ರಾಜನ ಅಥವಾ ಯಜಮಾನನ ಸ್ವಂತ; ಖಾಸಗಿ.

ख़ासतराश, पु० ರಾಜಮಹಾರಾಜರ ಕ್ಷೌರಿಕ; ಅರಮನೆ ಹಜಾಮ.

ख़ासदान, पु० ತಾಂಬೂಲದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

ख़ासबरदार, पु० ರಾಜನ ಸವಾರಿಯ ಮುಂದೆಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ರಾಜಭಟ.

ख़ासमहाल, पु० ಸರಕಾರದ ವಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನ್ದಾರಿ; ಸರಕಾರಿ ಜಮೀನು.

ख़ासा, वि० ಉತ್ತಮ; ಸುಂದರವಾದ; ಪೂರ್ಣ.

ख़ासियत, स्त्री० ಪ್ರಕೃತಿ; ಸ್ವಭಾವ.

खासिया, स्त्री० ಆಸಾಮುದೇಶದ ಕಾಡು.

खाह, अव्य० दे० ख्वाह.

ख़ाहनख़ाह } **खाहमख़ाह** } क्रि० दे० ख़्वाहम ख़्वाह.

खाहाँ, वि० दे० ख़्वाहाँ.

खाहिश, स्त्री० ಅಭಿಲಾಷೆ.

खिंच, स्त्री० ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಎಳೆತ.

खिंचना, अ० ಎಳೆದುಹೋಗು; ಆಕರ್ಷಿತವಾಗು.

खिंचवाना, स० ಎಳೆಯಿಸು.
खिंचाना, स० दे० खिंचवाना.
खिंचाव, पु० ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಎಳೆತ.
खिंदड़ी, स्त्री० ಚಿಂದಿಗಳಿಂದ ಹೊಲಿದ ಹಾಸಿಗೆ.
ख़िचड़ी, स्त्री० ಹುಗ್ಗಿ; ಪೊಂಗಲು.
खिजना, अ० ಕೋಪಿಸು; ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳ್ಳು.
खिजलाना, स० ಕಾಡು; ಹಿಂಸಿಸು; ರೇಗಿಸು.
खिजाँ, स्त्री० ಎಲೆಗಳು ಉದುರುವ ಕಾಲ; ಶರತ್ಕಾಲ.
खिजाब, पु० ನೆರೆಗೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪಗೆ ಮಾಡುವ ಮದ್ದು.
खिजालत, स्त्री० ನಾಚಿಕೆ; ಸಂಕೋಚ; ಸಿಗ್ಗು.
खिझाना, स० ಸಿಟ್ಟಿಗೆಬ್ಬಿಸುವುದು.
खिड़की, स्त्री० ಕಿಡಿಕಿ; ಕಿಟಕಿ; ಕೋಟೆಯ ಹಿಂಬಾಗಿಲು.
ख़िताब, पु० ಪದವಿ; ಬಿರುದು.
ख़िताबी, वि० ಪದವೀಧರ.
खित्ता, पु० ಪ್ರಾಂತ್ಯ; ದೇಶ.
ख़िदमत, स्त्री० ಸೇವೆ; ಶುಶ್ರೂಷೆ; —गुज़ार ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತ.
ख़िदमतगार, पु० ಸೇವಕ.
ख़िदमतगारी, स्त्री० ಸೇವೆ.
ख़िदमती, वि० ಸೇವೆಮಾಡುವವನು; ಸೇವಾಸಂಬಂಧವಾದ.
खिन, पु० ಕ್ಷಣ; ನಿಮಿಷ.
खिन्न, वि० ಉದಾಸೀನ; ದುಮ್ಮಾನ.

खियाना, अ० ಸವೆದುಹೋಗು.
ख़िरद, स्त्री० ಬುದ್ಧಿ.
ख़िरदमन्द, वि० ಬುದ್ಧಿವಂತ.
ख़िरमन, पु० ಕಣ; ಧಾನ್ಯರಾಶಿ.
ख़िराज, पु० ಕಂದಾಯ.
ख़िलअत, स्त्री० ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಉಡುಗೊರೆ; ಖಿಲ್ಲತ್ತು.
ख़िलक़त, स्त्री० ಸೃಷ್ಟಿ; ಗುಂಪು.
ख़िलत, स्त्री० दे० ख़िलअत.
खिलना, अ० ಅರಳು; ವಿಕಸಿತವಾಗು ಶೋಭಿಸು.
ख़िलवत, स्त्री० ಏಕಾಂತ.
ख़िलवतख़ाना, पु० ಸ್ಥಾನ; ಗುಪ್ತ ಭೇದಗಳಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳ.
खिलवाड़, पु० दे० खेलवाड़.
खिलवाना, स० ಊಟಮಾಡಿಸು; ತಿನ್ನಿಸು; ಅರಳಿಸು.
खिलाई-पिलाई, स्त्री० ಅನ್ನ ನೀರಿನ ಏರ್ಪಾಡು.
खिलाड़ / खिलाड़ी, पु० ಆಟಗಾರ.
खिलाना, स० ಆಟವಾಡಿಸು; ಊಟಮಾಡಿಸು.
ख़िलाफ़, वि० ವಿಪರೀತ; ವಿರುದ್ಧ.
ख़िलाफ़त, स्त्री० ಖಲೀಫನ ಪದವಿ.
खिलाल, स्त्री० (ಇಸ್ಪೀಟು ಆಟದಲ್ಲಿ) ಪೂರಾಸೋಲು.
खिलौना, पु० ಆಟದಸಾಮಾನು; ಆಟ. हाथ का खिलौना ಕೈಗೊಂಬೆ; ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆ.

खिल्ली, स्त्री० ಹಾಸ್ಯ; ತಮಾಷೆ; ಪಾನಪಟ್ಟಿ. पु० ಬೀಡ.

खिश्त, स्त्री० ಇಟ್ಟಿಗೆ; ಕಿಸ್ತು.

खिसकना, अ० ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಿ; ಜಾರು.

खिसकाना, स० ಸರಿಯಿಸು.

खिसलना, अ० ಜಾರು; ಸರಿ.

खिसिआना, अ० ನಾಚಿಕೆಪಡು; ಕೋಪಿಸು.

खींच, स्त्री० ಎಳೆಯುವಿಕೆ.

खींचतान, स्त्री० ಎಳೆದಾಟ.

खींचना, स० ಎಳೆ; ಜಗ್ಗು; ಹೀರು ವು...

खींचाखींची, स्त्री० ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂದಕ್ಕೂ ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಜಗ್ಗಾಟವ ಲ್ಲಾಟ.

खींचातानी, स्त्री० ಎಳೆದಾಟ; ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಮಾತಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು.

खीखर, पु० ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನರಿ.

खीज, स्त्री० ಕೋಪ; ಸಿಡಿಮಿಡಿ; ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

खीजना अ० ಕೋಪಿಸು; ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳ್ಳು.

खीझ, स्त्री० दे० **खीज.**

खीझना, अ० दे० **खीजना.**

ख़ीमा, पु० ಡೇರೆ.

खीर, स्त्री० ಪಾಯಸ; ಹಾಲು.

खीरा, पु० ಸೌತೆಕಾಯಿ.

खीरी, स्त्री० ಕೆಚ್ಚಲು.

खील, स्त्री० ಮಂಡಕ್ಕಿ; ಅರಳು.

खीली, स्त्री० ವಿಳೇದೆಲೆಯ ಪಟ್ಟಿ.

खीस, वि० ನಷ್ಟವಾದ.

खीसना, अ० ಹಲ್ಲು ಕಿಸಿ.

खीसा, पु० ಚೀಲ; ಕಿಸೆ.

खुंदाना, स० ಹಾರಿಸು.

खुआरी, स्त्री० ಅಪಮಾನ; ಅಗೌರವ.

खुखड़ी } **खुखरी** } स्त्री० ನೇಪಾಳಿಗಳ ಚೂರಿ; ನೂಲಿನ ಉಂಡೆ.

खुक्ख, वि० ಒಣ; ಶೂನ್ಯ; ಬರಿದು.

ख़ुगीर, पु० ಕುದುರೆಯ ಜೀನು; —की भर्ती ಅನವಸರವಾದ ಜನಸಂದಣಿ; ಅನಾವಶ್ಯಕ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹ.

खुचर } **खुचुर** } स्त्री० ಸುಳ್ಳುಸುಳ್ಳೇ ದೋಷಾರೋಪಣೆ ಮಾಡುವುದು.

खुजलाना, स० ತುರಿ; ಉಗುರಿನಿಂದ ಕೆರೆಯುವುದು.

खुजली, स्त्री० ತುರಿ; ನವೆ; ತೀಟೆ; ಕಜ್ಜಿ.

खुटकना, स० ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ತುದಿಯನ್ನು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಗಿಳ್ಳುವುದು.

खुटका, पु० दे० **खटका.**

खुटचाली, वि० ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಯ; ದುರಾಚಾರಿ; ದುಷ್ಟ.

खुट्टी, स्त्री० ಹುಣ್ಣಿನ ಮೇಲಿನ ಹುಕ್ಕಳೆ; ಹುರುಕು.

ख़ुतबा, पु० ಸ್ತುತಿ; ಪ್ರಶಂಸೆ; ರಾಜನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವುದು.

ख़ुतूत, पु० ಪತ್ರಗಳು.(ख़त का बहु०)

ख़ुद, वि० ತನ್ನ; ಸ್ವಂತ; ಸ್ವಯಂ; ಖುದ್ದಾಗಿ—**बख़ुद** ತಾನೇ.

ख़ुदकुशी, स्त्री० ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ.

ख़ुदगरज़, वि० ಸ್ವಾರ್ಥಿ; ಸ್ವಾರ್ಥಪರ.

ख़ुदगरज़ी, स्त्री० ಸ್ವಾರ್ಥ.

खुदना, अ० ಅಗೆಯಲ್ಪಡು; ಕೊರೆಯಲ್ಪಡು; ಕೆತ್ತಲ್ಪಡು.

ख़ुदनुमा, वि० ಜಂಭಗಾರ; ಡಾಂಬಿಕ; ಅಹಂಕಾರಿ.

ख़ुदपरस्त, वि० ಜಂಭಕೊಚ್ಚುವವ; ಬಡಾಯಿ ಖೋರ.

ख़ुदपरस्ती, स्त्री० ಅಹಂಕಾರ; ಅಹಂಭಾವ.

ख़ुदमुख़्तार, वि० ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ.

खुदरा, पु० ಚಿಲ್ಲರೆ ಸಾಮಾನುಗಳು; ಚಿಲ್ಲರೆ ಪದಾರ್ಥಗಳು;—**कराना** ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಾಡಿಸುವುದು.

खुदवाई, स्त्री० ಅಗೆಯಿಸುವ ಕೆಲಸ; ಅಗೆಯಿಸಿದುದರ ಮಜೂರಿ.

खुदवाना, स० ಅಗೆಯಿಸು.

खुदसर, वि० ಯಾರ ಅಧೀನಕ್ಕೂ ಒಳಪಡದ; ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿ.

ख़ुदा, पु० ದೇವರು;—**न ख़्वास्ता** ದೇವರುಹಾಗೆ ಮಾಡದಿರಲಿ;—**ख़ुदा करके** ಬಹಳಕಷ್ಟಪಟ್ಟು;—**की मार** ದೈವಶಾಪ.

खुदाई, स्त्री० ಅಗಿಯುವಿಕೆ; ಅಗೆತ.

ख़ुदाई-ख़िदमतगार, पु० ದೇವರ ಸೇವಕ; ವಾಯುವ್ಯ ಸರಹದ್ದಿನ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕದಳ.

ख़ुदातर्स, पु० ದೈವಭೀರು.

ख़ुदा-ताला, पु० ಈಶ್ವರ.

ख़ुदा-दाद, वि० ದೇವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಈಶ್ವರದತ್ತ.

ख़ुदा-परस्त, वि० ಭಗವಂತನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವ; ಉಪಾಸಕ; ಆಸ್ತಿಕ.

ख़ुदावन्द, पु० ಒಡೆಯ; ಸ್ವಾಮಿ.

ख़ुदा - हाफ़िज़, पु० ಭಗವಂತನು ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ.

ख़ुदी, पु० ಅಹಂಭಾವ; ಅಹಂಕಾರ; ಹೆಮ್ಮೆ.

खुद्दी, स्त्री० ಅಕ್ಕಿಯ ನುಚ್ಚು.

ख़ुनक, वि० ಬಹಳ ತಣ್ಣಗಿರುವ; ತಂಪಾದ.

ख़ुनकी, स्त्री० ಚಳಿ; ತಂಪು.

खुनखुना, पु० ಹುಡುಗರ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಟ.

खुनस, स्त्री० ಕೋಪ; ಸಿಟ್ಟು.

खुनसाना, अ० ಕೋಪಗೊಳ್ಳು.

खुनसी, वि० ಕ್ರೋಧೀ.

ख़ुफ़िया, वि० ಬಹಿರಂಗವಲ್ಲದ.

ख़ुफ़िया-पुलीस, पु० ಗುಪ್ತಚರ.

खुभना, स० ಹೊಗು; ನುಗ್ಗು; ಚುಚ್ಚು.

खुभी, स्त्री० ಕರ್ಣಾಭರಣ; ಬೆಂಡೋಲೆ.

ख़ुम, पु० ಮಡಿಕೆ;—कदा पु० ಹೆಂಡದಂಗಡಿ.

ख़ुमार, पु० } ಮತ್ತು; ಅಮಲು.
ख़ुमारी, स्त्री० }

खुमी, स्त्री० ನಾಯಿಕೊಡೆ; ಹಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿಸುವ ಚಿನ್ನದಮೊಳೆ; ಕೊಂಬುಕಳಶ.

खुरंड, स्त्री० ಗಾಯಬಣಗಿದಹೊಕ್ಕು.

खुर, पु० ಗೊರಸು; ಸೀಳಿದಗೊರಸು.

खुरखुरा, स्त्री० ನುಣುಪಾಗಿರದ; ಬಿರುಸು.

खुरखुराना, अ० ಗುರುಗುರೆಂದು ಸಪ್ಪಳಗು.

खुरचन, स्त्री० ತುರಿದು ತೆಗೆದದ್ದು; ಕೆರೆದು ತೆಗೆದದ್ದು.

खुरचना, स० ತುರಿ; ಕೆರಿ.

खुरचनी, स्त्री० ತುರಿಯುವ ಮಣೆ.

खुरचाल, स्त्री० ಕೆಟ್ಟಚಾಳಿ.

खुरचाली, वि० ನೀಚ.

खुरजी, स्त्री० ದೊಡ್ಡಚೀಲ; ಕುದುರೆ ಸವಾರನ ಚೀಲ.

खुरदरा, वि० ಒರಟು; ಹರಿತವಿಲ್ಲದ.

खुरपा, पु० ಹುಲ್ಲುಕೆತ್ತುವ ಪಾರೆ.

खुरमा, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ.

ख़ुरशैद, पु० ಸೂರ್ಯ.

ख़ुराक, स्त्री० ಆಹಾರ; ತಿಂಡಿ.

खुराकी, स्त्री० ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವ ಹಣ; ಭತ್ಯ.

खुराफ़ात, स्त्री० ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತು; ಬೈಗಳು.

ख़ुरी, स्त्री० ಗೊರಸಿನ ಗುರುತು.

ख़ुर्द, वि० ಚಿಕ್ಕ; ಲಘು.

ख़ुर्दबीन, स्त्री० ದುರ್ಬೀನು; ದೂರದರ್ಶಕ ಯಂತ್ರ.

ख़ुर्दबुर्द, वि० ನಷ್ಟಭ್ರಷ್ಟವಾದ.

ख़ुर्दा, पु० ಚಿಲ್ಲರೆ ವಸ್ತುಗಳು; ಹಣದ ಚಿಲ್ಲರೆ.

ख़ुर्दाफ़रोश, पु० ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿ.

ख़ुर्राट, वि० ಅನುಭವಿ; ಮುದುಕ; ಯುಕ್ತಿಗಾರ.

ख़ुर्राटा, पु० ಗೊರಕೆ; ಗೊರಕೆಮಲ್ಲ.

खुलना, अ० ತೆರೆ; ಬಿಚ್ಚು; ಹೊರಪಡು. खुलकर ಚೆನ್ನಾಗಿ; ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ; ಏನೂ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ. खुले आम, खुले ख़जाने, खुले मैदान या खुले बाज़ार ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ; ಎಲ್ಲರಮುಂದೆ.

खुलवाना, स० ತೆರೆಯಿಸು.

खुला, वि० ಪ್ರಕಟ; ಬಂಧನವಿಲ್ಲದ; ಸ್ಪಷ್ಟ.

खुलासा, पु० ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಿವರಣೆ. वि० ತಡೆಯಿಲ್ಲದ.

खुल्लमखुल्ला, क्रि० ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ.

ख़ुश, वि० ಸಂತೋಷವುಳ್ಳ; ಪ್ರಸನ್ನ; ಆನಂದಿತ.

ख़ुश.क़िस्मत, वि० ಭಾಗ್ಯವಾನ್.

ख़ुश-क़िस्मती, स्त्री० ಸೌಭಾಗ್ಯ.

ख़ुश-ख़त, वि० ಸುಂದರವಾದ ಅಕ್ಷರ ಬರೆಯುವವನು.

ख़ुश-ख़बरी, स्त्री० ಸಂತೋಷವಾರ್ತೆ.

ख़ुश-गंवार, वि० ಮನೋಹರ.
ख़ुश-दिल, वि० ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತ.
ख़ुशनवीस, पु० दे० खुशखत.
ख़ुशनवीसी, स्त्री० ಸುಂದರವಾದ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಕಲೆ.
ख़ुशनसीब, वि० ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ.
ख़ुशनसीबी, स्त्री० ಭಾಗ್ಯ.
ख़ुशनुमा, वि० ಸುಂದರವಾದ.
खुशनूदी स्त्री० ಪ್ರಸನ್ನತೆ.
ख़ुशबू, स्त्री० ಸುಗಂಧ; ಪರಿಮಳ.
ख़ुशबूदार, वि० ಸುಗಂಧಿತವಾದ.
ख़ुशरंग, वि० ಹೊಳೆಯುವ ಬಣ್ಣ.
ख़ुशहाल, वि० ಸುಖ; ಸಂಪನ್ನ.
ख़ुशहाली, स्त्री० ಅನುಕೂಲಸ್ಥಿತಿ; ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ಥಿತಿ.
ख़ुशामद, स्त्री० ಮುಖಸ್ತುತಿ.
ख़ुशामदी, वि० ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟ; —टट्टू ಇತರರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವವ.
ख़ुशी, स्त्री० ಆನಂದ; ಸಂತೋಷ.
ख़ुशीख़ुशी, क्रि० ಸಂತೋಷವಾಗಿ; ಸಂತೋಷದಿಂದ.
ख़ुश्क, वि० ಒಣಗಿದ; ನೀರಸ.
ಅನಾವೃಷ್ಟಿ
ಬರ.
ख़ुश्की, स्त्री० ಒಣಗಿಹೋದ ಭೂಮಿ.
खुसर, पु० ಮಾವ.
खुसर-फसर, स्त्री० ಪಿಸಿಪಿಸಿಮಾತು.
खुसरू, पु० ಅರಸ; ಚಕ್ರವರ್ತಿ.
खुसिया, पु० ಅಂಡಕೋಶ.
ख़ुसूसन, क्रि० ವಿಶೇಷವಾಗಿ; ವಿಶೇಷತಃ.
ख़ुसूसियत, स्त्री० ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ.
ख़ूँ-खार } वि० ಕೊಲೆಪಾತಕ; ಘಾತಕ; ಹಿಂಸಕ; ಕ್ರೂರ.
ख़ूँ-ख़्वार }
खूँट, वि० ಮೂಲೆ; ಪಕ್ಕ; ತಿರುಗಣೆ ಗೂಟ.
खूँटा, पु० ಗೂಟ; ದೊಡ್ಡಮೊಳೆ.
खूँटी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಮೊಳೆ; ಆಣಿ.
खूँदना, अ० ಹಾರುತ್ತ ನೆಗೆಯುತ್ತ ಓಡು; ಚಿಮ್ಮು.
ख़ूँरेज, वि० ಕೊಲೆಮಾಡುವವ; ಕೊಲೆಪಾತಕ.
ख़ूँरेज़ी, स्त्री० ರಕ್ತಹರಿಸುವುದು.
खूगर, वि० ಅಭ್ಯಾಸದ ಚಟವಿರುವ.
खूझा, पु० ಹಣ್ಣು, ಕಾಯಿಗಳಲ್ಲಿನ ಗುಂಜಿನಂತಹ ಭಾಗ.
ख़ून, पु० ರಕ್ತ; ನೆತ್ತರು;—का प्यासा ರಕ್ತ ಪಿಪಾಸು;—सफ़ेद होना ದಯೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗು;—सिर पर सवार होना ಕೊಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧನಾಗು;—पीना ಕೊಂದುಹಾಕು.
ख़ून-आलूदा, वि० ರಕ್ತದಿಂದ ತೊಯ್ದ.
ख़ूनख़राबी, स्त्री० ರಕ್ತಪಾತ; ಕಡಿದಾಟಬಡಿದಾಟ.
ख़ूनख़्वार, वि० ರಕ್ತಪಿಪಾಸು; ಭಯಂಕರ; ನಿರ್ದಯ.
ख़ूनी, वि० ಕೊಲೆಪಾತಕ; ಘಾತಕ.
ख़ूब, वि० ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತಮವಾದ.
ख़ूबरू, वि० ಸುಂದರವಾದ.

ख़ूबसूरत, वि० ಸುಂದರವಾದ.

ख़ूबसूरती, स्त्री० ಸೌಂದರ್ಯ.

ख़ूबी, स्त्री० ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ; ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣ; ಸೊಗಸು.

ख़ूराक, स्त्री० दे० ख़ुराक.

ख़ूरिश, स्त्री० ಊಟ ಉಪಚಾರದ ಪದಾರ್ಥಗಳು.

खूसट | खूसर पु० ಅರಸಿಕ; ಶೂನ್ಯಹೃದಯ; ಮುದಿಹೆಗ್ಗಣ.

खेचर, पु० ಆಕಾಶಚಾರಿ; ನಕ್ಷತ್ರ; ಪಕ್ಷಿ; ದೇವತೆ; ಮೇಘ.

खेड़ा, पु० ಚಿಕ್ಕಹಳ್ಳಿ.

खेत, पु० ಹೊಲ; ಗದ್ದೆ; ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿ.

खेतिहर, पु० ಒಕ್ಕಲಿಗ; ರೈತ.

खेती, स्त्री० ಕೃಷಿ; ಬೇಸಾಯ.

खेतीबारी, स्त्री० ಕೃಷಿ; ಬೇಸಾಯ.

खेद, पु० ದುಃಖ; ದಣಿವು; ಖಿನ್ನತೆ.

खेदना, स० ಶಿಕಾರಿಯನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟು; ಹೊಡೆದೋಡಿಸು.

खेदा, पु० ಬೇಟೆ; ಆನೆಹಿಡಿಯುವುದು; ಕೆಡ್ಡ.

खेना, स० ದೋಣಿ ನಡೆಯಿಸು; ಕಳೆ.

खेप, स्त्री० ಒಂದಾಳು ಹೊರುವ ಭಾರ; ಗಾಡಿ ಅಥವಾ ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಸಲದ ಪ್ರಯಾಣ.

खेपना, स० ಕಳೆ; ಕಾಲತಳ್ಳು.

खेमटा, पु० ಹನ್ನೆರಡು ಮಾತ್ರೆಗಳ ಒಂದು ತಾಳ.

ख़ेमा, पु० ಶಿಬಿರ; ಗುಡಾರ.

खेल, पु० ಆಟ; ಮನೋರಂಜಕವಾದ ವ್ಯಾಯಾಮ; ಕ್ರೀಡೆ.

खेलना, स० ಆಟವಾಡು.

खेलवाड़, पु० ಕ್ರೀಡೆ; ಮನೋರಂಜಕವಾದ ಆಟ; ತಮಾಷೆ.

खेलवाड़ी | खेलाड़ी वि० ಆಟಗಾರ; ವಿನೋದಶೀಲ; ಹಾಸ್ಯಪ್ರಿಯ.

खेलौना, पु० दे० खिलौना.

खेवट, पु० ಪಟೇಲನ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಪಟ್ಟಾದಾರರ ಖಾತೆ; ನಾವಿಕ.

खेवनहार, पु० ನಾವಿಕ; ಪಾರುಗಾಣಿಸುವವನು.

खेवा, पु० ನಾವಿಕನ ಮಜೂರಿ.

खेवाई, स्त्री० ದೋಣಿ ನಡಿಸುವಿಕೆ.

खेसारी स्त्री० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟಾಣಿ.

खेह, स्त्री० ಧೂಳು.

खैंचना, स० दे० खींचना.

ख़ैयाम, पु० ಡೇರೆ ಹೊಡೆಯುವವ.

खैर, पु० ಕಾಚು.

ख़ैर, स्त्री० ಕ್ಷೇಮ; ಒಳಿತು. अव्य० ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ; ಪರವಾಯಿಲ್ಲ; ಅಸ್ತು.

र-आफ़ियत, स्त्री० ಯೋಗಕ್ಷೇಮ.

ख़ैर-ख़्वाह, वि० ಹಿತೈಷಿ.

ख़ैर-ख़्वाही, स्त्री० ಹಿತಚಿಂತನೆ.

ख़ैर-मक़दम, पु० ಶುಭಾಗಮನ; ಸ್ವಾಗತ.

ा, वि० ಕಾಚಿನ ಬಣ್ಣದ.

ख़ैरात, स्त्री० ಪುಣ್ಯ; ದಾನ.
ख़ैरियत, स्त्री० ಕ್ಷೇಮ; ಕುಶಲ.
खोइयाँ, पु० ಸೀರೆಯ ಅಂಚು.
खोंखी, स्त्री० दे० खाँसी.
खोंचा, पु० ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಅಂಟುಸವರಿದ ಕೋಲು.
खोंची, स्त्री० ಭಿಕ್ಷೆ.
खोंटना, स० ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವನ್ನು ತುದಿಯಿಂದ ಮುರಿದುಕೊಳ್ಳು.
खोंता पु० ಪಕ್ಷಿಗಳಗೂಡು.
खोंसना, स० ತುರುಕು; ಹೊಗಿಸು.
खोई, स्त्री० ಕಬ್ಬಿನ ಸಿಪ್ಪೆ; ಹಿಪ್ಪೆ.
खोखला, वि० ಟೊಳ್ಳು; ಪೊಳ್ಳು.
खोगीर, पु० ಕುದುರೆಯ ಜೀನಿನ ಕೆಳಗೆ ಹಾಸುವ ಕವ್ರದಿ; ಕೋಗೀರಿ.
खोज, स्त्री० ಹುಡುಕೋಣ; ಅನ್ವೇಷಣ; ಶೋಧನೆ; ಚಿನ್ಹೆ.
खोजना, स० ಪತ್ತೆಮಾಡು; ಹುಡುಕು.
खोजवाना, स० ಹುಡುಕಿಸು.
खोजा, पु० ಮುಸಲ್ಮಾನ ಅರಸರ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿರುವ ನಪುಂಸಕವ್ಯಕ್ತಿ; ಕೊಜ್ಜಾ; ಸೇವಕ; ಸರದಾರ; ಮಾನವಂತ.
खोट, स्त्री० ಕುಂದು; ದೋಷ; ತಪ್ಪು; ಕೆಟ್ಟತನ.
खोटा, वि० ದೂಷಿತವಾದ; ಕೆಟ್ಟ.
खोदना, स० ಅಗೆ; ತೋಡು; ಕೆತ್ತು; ಕೆಣಕು.
खोदनी, स्त्री० ಸುಮ್ಮಟಿ. ಸಲಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಅಗೆಯುವ ಆಯುಧಗಳು.
खोदवाना, स० ಅಗೆಯಿಸು.
खोदाई, स्त्री० ಅಗೆಯುವ ಕೆಲಸ; ಅಗೆದುದುರ ಮಜೂರಿ.
खोनचा, पु० ಫೇರಿಸುತ್ತುವವರ ಮಿಠಾಯಿ ಹರಿವಾಣ.
खोना, स० ಕಳಕೊಳ್ಳು; ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು. अ० ಕಳೆದುಹೋಗು; ಹಾಳಾಗು.
खोपड़ा, पु० ತಲೆಬುರುಡೆ; ಕಪಾಲ; ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ.
खोपड़ी, स्त्री० ತಲೆಬುರುಡೆ; ತಲೆ; ಕಪಾಲ;—**चाट जाना** ತಲೆಹರಟೆ ಮಾತನಾಡಿ ಸತಾಯಿಸು;—**चटकना** ಬಹಳ ಬಿಸಿಲು, ಬಾಯಾರಿಕೆ ಅಥವಾ ನೋವಿನಿಂದ ತಲೆ ತಿರುಗು.
खोभार, पु० ತಿಪ್ಪೆಗುಂಡಿ.
खोम, पु० ಸಮೂಹ.
खोय, स्त्री० ಸ್ವಭಾವ.
खोया, पु० ಹಾಲುಖೋವಾ.
खोर, स्त्री० ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಗಲ್ಲಿ; ಬೀದಿ.
खोरा, पु० ಬಟ್ಲು; ಗ್ಲಾಸು. वि० ಕುಂಟ; ಅಂಗಭಂಗವಾಗಿರುವ.
खोराक, स्त्री० ಭೋಜನಸಾಮಗ್ರಿ; ಆಹಾರ.

खोराकी, वि० ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕ.

खोरि, स्त्री० ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಗಲ್ಲಿ; ದೋಷ; ಐಬು.

खोल, पु० ಮೇಲಿನ ಆವರಣ; ದಪ್ಪನಾದ ದುಪ್ಪಟಿ.

खोलना, स० ತೆರೆ; ಬಿಚ್ಚು; ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸು.

खोवा, पु० ಹಾಲುಖೋವಾ.

खोह, स्त्री० ಗುಹೆ; ಕಂದರ.

खोही, स्त्री० ಎಲೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೊಡೆ; ಹೊಂಡ; ಗುಂಡಿ.

ख़ौफ़, पु० ಭಯ; ಹೆದರಿಕೆ.

खौफ़-ज़दा, वि० ಭಯಪಟ್ಟ; ಭಯಭೀತ.

खौफ़-नाक, पु० ಭಯಂಕರ.

खौर, स्त्री० ಗಂಧದ ಬೊಟ್ಟು; ತ್ರಿಪುಂಡ್ರ.

खौरा, पु० ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಜ್ಜಿರೋಗ.

खौलना, अ० ಬಿಸಿಯೇರು; ಕುದಿಯು.

खौलाना, स० ಬಹಳ ಬಿಸಿಮಾಡು; ಕುದಿಸು.

ख्यात, वि० ಪ್ರಸಿದ್ಧ; ವಿದಿತವಾದ.

ख्याति, स्त्री० ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ; ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ.

ख़्याल, पु० ವಿಚಾರ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಜ್ಞಾಪಕ;—**करना** ಯೋಚಿಸು; ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು;—**रखना** ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಡು.

ख़्याली, वि० ಕಲ್ಪಿತ; ಹುಚ್ಚಾಟದ; ಖಯಾಲಿ;—**पुलाव** ನಡೆಯದ ಮಾತು; ಮನಸ್ಸಿನ ಮಂಡಿಗೆ.

ख़्वाजा, पु० ಯಜಮಾನ; ಮಾಲಿಕ; ಪ್ರಮುಖ; ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷ; ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಿ; ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಧು; ಅಂತಃಪುರದ ನಪುಂಸಕ ಭೃತ್ಯರು.

ख़्वान, पु० ದೊಡ್ಡ ತಟ್ಟೆ.

ख़्वानचा, पु० दे० **खोनचा**.

ख़्वाब, पु० ಕನಸು; ನಿದ್ರೆ.

ख़्वार, वि० ಹಾಳು; ಸರ್ವನಾಶ; ತಿನ್ನುವವ.

ख़्वारी, स्त्री० ನಷ್ಟ; ತಿರಸ್ಕಾರ; ಅಪಮಾನ.

ख़्वास्तगार, पु० ಅಪೇಕ್ಷಕ; ಬಯಸುವಾತನು; ಅರ್ಜೀದಾರ.

ख़्वाह, अव्य० ಅಥವಾ; ಇಲ್ಲವಾದರೆ.

ख़्वाहम-ख़्वाह, क्रि० ಬೇಕಾಗಲಿ ಬೇಡವಾಗಲಿ; ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ.

ख़्वाहाँ, वि० ಅಪೇಕ್ಷಕ; ಬಯಸುವವನು; ಅನುರಾಗಿ.

ख़्वाहिश, स्त्री० ಅಭಿಲಾಷೆ; ಬಯಕೆ.

ख़्वाहिशमन्द, वि० ಬಯಸುವವ; ಅಪೇಕ್ಷಕ.

गंगा-जमनी, वि० ಎರಡು ಬಣ್ಣದ; ಕಪ್ಪುಬಿಳಿ ಮಿಶ್ರವಾದ.

गंगाजली, स्त्री० ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಿಗಳ ಗಂಗಾಪಾತ್ರೆ ;—उठाना ಗಂಗಾ ನದಿಯಮೇಲೆ ಆಣೆಯಿಡು.

गंगाल, पु० ನೀರಿಡುವ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆ ; ಗಂಗಾಳ.

गंगालाभ, पु० ಮರಣ ; ಸಾವು.

गंज, पु० ಒಂದು ವಿಧವಾದ ರೋಗ; ತಲೆಯ ಕೂದಲು ಉದರಿಹೋಗುವ ರೋಗ. स्त्री० ಖಜಾನೆ; ಗುಂಪು ; ಕೇಂದ್ರ ಅಂಗಡಿ.

गंजन, पु० ತಿರಸ್ಕಾರ ; ಭಂಗ.

गंजा, पु० ಬೋಳು ತಲೆಯುವ.

गंजिया, स्त्री० ಸೂಲಿನಿಂದ ಹೆಣೆದ ಹಣದ ಚೀಲ.

गंजी, स्त्री० ಸಮೂಹ.

गंजीफ़ा, पु० ಮೂರು ಜನರು ಸೇರಿ ಆಡುವ ಒಂದು ಆಟ.

गंजेड़ी, वि० ಗಂಜಾಮು ತಿನ್ನುವವನು.

गंठकटा, पु० ಹಣದ ಗಂಟು ಹಾರಿಸುವ ಕಳ್ಳ.

पु० ವಿವಾಹ ಕಾಲದ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ; ವಿವಾಹ ಬಂಧನ.

गंड, पु० ಕಪೋಲ ; ಗಲ್ಲ.

गंडस्थल, पु० ಕಪೋಲ ; ಕೆನ್ನೆ.

गंडा, पु० ಭೂತಪ್ರೇತಗಳ ಬಾಧೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಮಂತ್ರಿಸಿದ ನೂಲಿನ ಪಟ್ಟೆ. वि० ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕಾಗಿ ಎಣಿಸುವ ಕ್ರಮ.

गंडासा, पु० } **गंडासी**, स्त्री० } ಹುಲ್ಲು ಕೊಪ್ಪ, ಗಳನ್ನು ಕೊಚ್ಚುವ ಕತ್ತಿ ; ಕುಡಗೋಲು.

गंडेरी, स्त्री० ಕಬ್ಬಿನ ಚೂರು.

गंदगी, स्त्री० ಕೊಳಕು ; ಕೆಟ್ಟ ನಾತ.

गंदला, वि० ಮಲಿನ ; ಕೊಳಕಾದ ; ಹೊಲಸಾದ.

गंदा, वि० ಮಲಿನ ; ಅಶುದ್ಧ.

गंदुम, पु० ಗೋದುವೆ ; ಗೋಧಿ.

गंदुमी, वि० ಗೋದುವೆ ಬಣ್ಣದ.

गंध, स्त्री० ಪರಿಮಳ ; ಸುಗಂಧ.

गंधवह, पु० ಗಾಳಿ ; ಮೂಗು.

गंधवाह, पु० ವಾಯು ; ಗಾಳಿ.

गंधाना, स० ವಾಸನೆ ಅಥವಾ ನಾತ ಹುಟ್ಟಿಸು.

गंधी, पु० ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾರುವವನು ; ಅತ್ತರು ವ್ಯಾಪಾರಿ.

गंभीर, वि० ಆಳವಾದ ; ಗೂಢ ; ಪ್ರಶಾಂತ ; ಸೌಮ್ಯ.

गँवई, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಹಳ್ಳಿ.

गँवर मसला, पु० ಹಳ್ಳಿಗರ ಗಾದೆ ; ಗ್ರಾಮ್ಯ ಲೋಕೋಕ್ತಿ.

गँवाना, स० ಕಳಕೊಳ್ಳು.

गँवार, वि० ಅಸಭ್ಯ ; ಮೂರ್ಖ ; ತಿಳಿಗೇಡಿ.

गँवारी, स्त्री० ಅಸಭ್ಯತೆ ; ಮೂರ್ಖತನ ; ಕುರೂಪವುಳ್ಳ.

गँवारू, वि० ಹಳ್ಳಿಯವನಂಥಾ ; ಕುರೂಪಿ.

गँसना, स॰ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಿಗಿ; ಗಂಟಿಕ್ಕು.

गँसीला, वि॰ ಬಾಣದಂತೆ ಮೊನೆಯುಳ್ಳ; ಚುಚ್ಚುವಂತಹ.

गई करना, स॰ ಗಮನವಿಡದಿರು; ಹೋಗಗೊಡಿಸು.

गईबहोर, वि॰ ಕಳೆದುಹೋದುವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವವನು ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವವನು.

गऊ, स्त्री॰ ಹಸು; ಆಕಳು.

गगन, पु॰ ಆಕಾಶ.

गगनचुंबी } **गगनभेदी** } वि॰ ಬಹಳ ಎತ್ತರವಾದ.

गगरा, पु॰ ಹಿತ್ತಾಳೆ, ತಾಮ್ರ, ಕಂಚು ಮೊದಲಾದ ಲೋಹದಿಂದ ಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡಪಾತ್ರೆ.

गगरिया } **गगरी** } स्त्री॰ ತಾಮ್ರ; ಹಿತ್ತಾಳೆ ಅಥವಾ ಮಣ್ಣಿನ ಕೊಡ; ಬಿಂದಿಗೆ

गच, पु॰ ಗಾರೆ; ಗಚ್ಚು.

गचकारी, स्त्री॰ ಗಾರೆಕೆಲಸ; ಗಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ.

गजगामिनी, स्त्री॰ ಆನೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವವಳು (ಹೆಂಗಸು).

गज़, पु॰ ಮೂರಡಿ ಉದ್ದಳತೆ.

गज़क, पु॰ ಶೇಂದಿ ಕುಡಿದಮೇಲೆ ಬಾಯಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗದಂತೆ ನಂಜಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದಾರ್ಥ.

ग़ज़न-फ़र, पु॰ ಆಜಾನುಬಾಹು.

गजनाल, पु॰

ग़ज़ब, पु॰ ಅನರ್ಥ; ಕೋಪ; ಅನ್ಯಾಯ; ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯ.

ग़ज़ब-का, पु॰ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ.

ग़ज़बनाक, वि॰ ಬಹಳ ಕೋಪಗೊಂಡ; ರೇಗಿದ.

गजर, पु॰ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಿದ್ದೆಯಿಂದೆಬ್ಬಿಸುವ ಗಂಟೆ.

गजरा, पु॰ ಮೂಲಂಗಿ ಸೊಪ್ಪು; ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ; ಮಣಿಕಟ್ಟಿನ ಆಭರಣ.

ग़ज़ल, स्त्री॰ ಫಾರಸಿ ಅಥವಾ ಉರ್ದೂ ಭಾಷೆಗಳ ಶೃಂಗಾರರಸಪೂರ್ಣವಾದ ಕವಿತೆ.

गजारि, पु॰ ಸಿಂಹ.

गजाल, पु॰ ಜಿಂಕೆ ಮರಿ.

गज़ी, पु ಸ್ವಲ್ಪ ಅಗಲಕಿರಿದಾದ ಒರಟು ಬಟ್ಟೆ.

गज्ञा, पु॰ ರಾಶಿ; ಖಜಾನೆ; ಅಂಬಾರಿ.

गटकना, स॰ ಗುಳಕ್ಕನೆನುಂಗು; ತಿನ್ನು.

गटगट, पु॰ ಗಳಗಳನೆ ಕುಡಿಯುವಿಕೆ.

गटपट, स्त्री॰ ಪ್ರಾಣಸ್ನೇಹ.

गट्टा, पु॰ ಮಣಿಕಟ್ಟು; ಕಾಲಿನ ಹರಡು; ಗಂಟು; ಬೀಜ.

गट्ठर, पु॰ ದೊಡ್ಡಮೂಟೆ; ಹೊರೆ.

गट्ठा, पु॰ ಮೂಟೆ; ಹೊರೆ.

गठकटा, वि॰ ಗಂಟು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಣವನ್ನು ಕದಿಯುವವ.

गठजोरा } **गठबंधन** } पु० दे० गँठजोड़ा.

गठन, स्त्री० ನಿರ್ಮಾಣ; ರಚನೆ.

गठना, अ० ಗಂಟಿಸು; ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗು; ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗು; ಸ್ನೇಹ ಸೌಜನ್ಯವು ಬಹಳವಾಗು.

गठरी, स्त्री० ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮೂಟೆ; ಸಾಮಾನು ಗಂಟು; ಕೂಡಿಟ್ಟ ಧನ.

गठवाना } **गठाना** } स० ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಸು; ಹೊಲಿಸು; ಜೋಡಿಸು.

गठित, वि० ನಿರ್ಮಿತವಾದ; ಹೊಂದಿಕೆಯಾದ.

गठिबंध, पु० दे० गँठजोड़ा.

गठिया, स्त्री० ಗೋಣೀಚೀಲ; ಸಂಧಿವಾತ.

गठियाना, स० ಗಂಟುಹಾಕು; ಗಂಟಿನಲ್ಲಿಡು.

गठीला, वि० ಗೆಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ; ಸುಂದರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಹೊಂದಿದ; ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾದ; ಚುರುಕಾದ.

गड़, पु० ಕಂದಕ; ಹೊಂಡ; ಪ್ರಾಕಾರ.

गड़गड़, पु० ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಹುಕ್ಕ; ಗುಡುಗುಡಿ.

गड़गड़ाना, अ० ಗರ್ಜಿಸು; ಗುಡುಗುಡಾಯಿಸು; ಬಡಬಡ ಎಂದು ಒದರು.

गड़दार, पु० ಮದ್ದಾನೆಯ ಮಾವುತ.

गड़ना, अ० ನಾಟು; ಚುಚ್ಚು; ಹೂತು ಹೋಗು; गड़े मुर्दे उखाड़ना ಕಳೆದುಹೋದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬಾರಿಬಾರಿ ಹೇಳುವುದು.

गड़पना, स० ತಿಂದುಬಿಡು; ನುಂಗು; ಇತರರ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

गड़बड़, वि० ಹಳ್ಳತಿಟ್ಟಿನ; ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ; ಕ್ರಮತಪ್ಪಿದ; ಯದ್ವಾತದ್ವಾ. स्त्री० ಗಡಿಬಿಡಿ; ಗಲಭೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ.

गड़बड़ाना, अ० ಗಾಬರಿಪಡು; ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗೀಡಾಗು.

गड़बड़िया, वि० ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವವನು.

गड़बड़ी, स्त्री० ಗಡಿಬಿಡಿ.

गड़रिया, पु० ಕುರುಬ.

गड़वा, पु० ನೀರು ಕುಡಿಯುವ ಚಿಕ್ಕ ಪಾತ್ರೆ; ಗಡಿಗೆ.

गड़वाना, स० ಹೂಳಿಸು.

गड़हा, पु० ಹೊಂಡ; ಗುಣಿ.

गड़ही, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಹೊಂಡ.

गड़ा, पु० ರಾಶಿ.

गड़ाना, स० ನಾಟಿಸು; ಹೂಳಿಸು.

गड़ारी, स्त्री० ಮಂಡಲಾಕೃತಿಯ ರೇಖೆ; ವೃತ್ತ; ವಲಯ.

गड़ुआ, पु० } **गड़ुवा**, पु० } ಹೂಜಿ.

गड़ेरिया, पु० दे० गड़रिया.

गड्डा, ಪುಂ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಬಿದ್ದಿರುವ ರಾಶಿ.

गड्डा, ಪುಂ ಎತ್ತಿನಗಾಡಿ; ನೂಲಿನ ಕಟ್ಟು; ದಾರದ ಉಂಡೆ.

गड्डी, ಸ್ತ್ರೀಂ ರಾಶಿ.

गड्ढा, ಪುಂ ದೇಂ गड़हा.

गढंत, ವಿಂ ಕಲ್ಪಿತವಾದ; ಬನಾವಟಿ. ಸ್ತ್ರೀಂ ಕಲ್ಪಿತ ಸಮಾಚಾರ; ಮನೋರಾಜ್ಯದ ಮಾತು.

गढ़, ಪುಂ ಕೋಟೆ; ಕಿಲ್ಲೆ.

गढ़त } ಸ್ತ್ರೀಂ ರಚನೆ; ನಿರ್ಮಾಣ;
गढ़न } ಆಕೃತಿ.

गढ़ना, ಸಂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ರೂಪಿಸು; ರಚಿಸು; ಕಪೋಲ ಕಲ್ಪಿತವಾದ ಮಾತನ್ನಾಡು; बात गढ़ना ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸು.

गढ़वाल, ಪುಂ ಕೋಟೆಯಮಾಲೀಕ.

गढ़ा, ಪುಂ ದೇಂ गड़हा.

गढ़ाई, ಸ್ತ್ರೀಂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ರೂಪಿಸುವ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಆ ಕೆಲಸದ ಮಜೂರಿ.

गढ़िया, ಪುಂ ರೂಪಿಸುವವನು.

गढ़ी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಚಿಕ್ಕಕೋಟೆ ಅಥವಾ ಕೋಟೆಯಹಾಗೆ ಭದ್ರವಾದ ಮನೆ.

गढ़ैया, ವಿಂ ರೂಪಿಸುವವ; ಮಾಡುವವ; ಚಿಕ್ಕಗುಳಿ.

गण, ಪುಂ ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು; ಶ್ರೇಣಿ; ಛಂದಃಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಣಗಳ ಸಮೂಹ.

गणक, ಪುಂ ಜ್ಯೋತಿಷಿ; ಜೋಯಿಸ.

गणन, ಪುಂ } ಲೆಕ್ಕ; ಗಣನೆ;
गणना, ಸ್ತ್ರೀಂ } ಸಂಖ್ಯೆ.

गणनीय, ವಿಂ ಗಣ್ಯ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ; ಲೆಕ್ಕಿಸತಕ್ಕ.

गणिका, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸೂಳೆ.

गणित, ಪುಂ ಲೆಕ್ಕ; ಗಣಿತ ಶಾಸ್ತ್ರ.

गण्य, ವಿಂ ಗೌರವಾರ್ಹ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ.

गत, ವಿಂ ಕಳೆದ; ತೀರಿದ; ಹಿಂದಿನ; ರಹಿತವಾದ; ಖಾಲಿ. ಸ್ತ್ರೀಂ ರೂಪ; ಆಕೃತಿ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ದೆಸೆ; ಸದ್ಗತಿ; ದುರ್ಗತಿ; ಶ್ರಾದ್ಧ.

गतका, ಪುಂ ಕೋಲು; ಲಾಠಿವರಸೆ.

गतकुल, ಪುಂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಿಲ್ಲದ ಸಂಪತ್ತು.

गतांक, ಪುಂ ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆ.

गतागत, ವಿಂ ಬಂದುಹೋದ.

गति, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗತಿ; ಗಮನ; ಅವಸ್ಥೆ; ಸ್ಥಿತಿ; ಪ್ರವೇಶ; ರೀತಿ; ಆಧಾರ.

गतिया, ಪುಂ ತಬಲೆಗಾರ.

गत्ता, ಪುಂ ರೊಟ್ಟೆ; ರಟ್ಟು.

गत्ताल-खाता, ಪುಂ ಗೊಡ್ಡು ಲೇವಾದೇವಿಯ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ; ವಸೂಲಾಗದ ಹಳೆಸಾಲದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ.

गथ, ಪುಂ ಮೂಲಧನ; ಕೂಡಿಟ್ಟ ಹಣ.

गद, ಪುಂ ವಿಷ; ರೋಗ.

गदका, ಪುಂ ದೇಂ गतका.

ग़दर, पुं० ವಿದ್ರೋಹ; ಬಂಡಾಯ; ದಂಗೆ.

गदराना, अ० ಫಲಾದಿಗಳು ಹಣ್ಣಾಗು; ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಸ್ಫೈತುಂಬು; ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಗೀಜುಕಟ್ಟು.

गदला, वि० ಕೊಳಚೆ; ಕದಡಿದ.

गदहपचीसी, स्त्री० ೧೬ ರಿಂದ ೨೫ ನೆಯ ವಯಸ್ಸು; ಅಪಕ್ವ ಅನುಭವದ ವಯಸ್ಸು.

गदहपन, स्त्री० ಮೂರ್ಖತೆ; ತಿಳಿಗೇಡಿತನ.

गदहा, पुं० ಕತ್ತೆ; ಗರ್ದಭ; ಮೂರ್ಖ; ವೈದ್ಯ

गदा, स्त्री० ಗದೆ.

गदाई, वि० ತುಚ್ಛ; ಕ್ಷುದ್ರವಾದ. स्त्री० ಬಿಕ್ಷೆಬೇಡುವಿಕೆ.

गदेला, पुं० ಹತ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆ ಹಕ್ಕಿಯ ಗರಿಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಹೊದಿಕೆ ಅಥವಾ ಹಾಸಿಗೆ.

गद्‌गद, क्रि० ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಸಂತೋಷ, ಪ್ರೇಮ ಅಥವಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

गद्द, पुं० ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಅಥವಾ ಅಜೀರ್ಣಕಾರಿ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಾಗುವ ಭಾರ ಮತ್ತು ಸಂಕಟ.

गद्दर, वि० ಅರೆಬೆಂದ.

गद्दा, पुं० ಮೆತ್ತೆ; ಹಾಸಿಗೆ.

गद्दार, पुं० ಬಂಡಾಯಗಾರ; ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ರೋಹಿ; ಕ್ರಾಂತಿಕಾರ.

गद्दी, स्त्री ಆಸನ; ಚಿಕ್ಕಮೆತ್ತೆ; ದಿಂಬು; ಸಿಂಹಾಸನ:—नशीन ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೂತ.

गद्यात्मक, वि० ಗದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

गनिका, स्त्री० दे० गणिका.

ग़नी, वि० ಧನವಂತ; ಹಣಗಾರ.

ग़नीम, पुं० ದರೋಡೆಕಳ್ಳ; ಶತ್ರು.

ग़नीमत, स्त्री० ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದ ಹಣ; ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಸಂಪತ್ತು; ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ.

गन्दा, वि० दे० गंदा.

गन्ना, पुं० ಕಬ್ಬು.

गन्नी, पुं० ಗೋಣಿ; ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಣಬು.

गप, स्त्री० ಸುಳ್ಳು ವರ್ತಮಾನ; ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ.

गपशप, स्त्री० ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯಮಾತು; ಹರಟೆ.

गपकना, स० ಗಬಕ್ಕನೆ ನುಂಗಿಬಿಡು.

गपड़चौथ, पुं० ತಲೆಬುಡ ಬಾರದ ಮಾತು; ನಾಲ್ವರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಕೊಚ್ಚುವ ಹರಟೆ.

गपोड़ा, पुं० ಅಸತ್ಯವಾರ್ತೆ; ಕಪೋಲಕಲ್ಪನೆ.

गपोड़ेबाजी, स्त्री० ಸುಳ್ಳುಪೊಳ್ಳುಹರಟೆ.

गप्प, स्त्री० ಹರಟೆ.

गप्पी, वि० ಹರಟೆಹೊಡೆಯುವವ; ಹರಟೆಮಲ್ಲ.

गफ़्फ़ा, ಪುಂ ದೊಡ್ಡ ಕವಳ; ದೊಡ್ಡ ತುತ್ತು; ಲಾಭ; ಫಾಯಿದೆ; —मारना ದೊಡ್ಡ ತುತ್ತು ನುಂಗು.

गफ़, ವಿಂ ಗಟ್ಟಿಯಾದ; ಮಂದವಾದ.

गफ़लत, ಸ್ತ್ರೀಂ ಅಜಾಗರೂಕತೆ; ಪ್ರಮಾದ; ತಪ್ಪು.

गफ़ीर, ವಿಂ ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಮಾಡುವ.

गफ़ूर, ಪುಂ ಕ್ಷಮಿಸುವವ.

गफ़्फ़ार, ವಿಂ ದಯಾಳು; ಕ್ಷಮಾಗುಣವುಳ್ಳ.

गफ़्स, ವಿಂ ದಪ್ಪನಾದ.

ग़बन, ಪುಂ ದ್ರವ್ಯಾಪಹಾರ; ಭಪಾರಣೆ.

गबरू, ವಿಂ ಉಕ್ಕೇರುವ ಯೌವನದ; ಟೊಣಪ; ಸರಳಸ್ವಭಾವದ.

गब्बर, ವಿಂ ಅಹಂಕಾರಿ.

गाब्र, ಪುಂ ಅಗ್ನಿಪೂಜಕ.

गम, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪ್ರವೇಶ. ಪುಂ ದಾರಿ.

ग़म, ಪುಂ ಶೋಕ: ಚಿಂತೆ; ಯೋಚನೆ.

गमक, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪರಿಮಳ; ಸುವಾಸನೆ.

गमकना, ಅಂ ಸುಗಂಧಕೊಡು.

गमकीला, ವಿಂ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ.

ग़मख़ोर, ವಿಂ ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳ.

ग़मगीन, ವಿಂ ದುಃಖಿತ: ಖಿನ್ನವಾದ.

ग़मगीनी, ಸ್ತ್ರೀಂ ದುಃಖ; ವಿಷಾದ.

ग़मगुसार, ವಿಂ ಇತರರ ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ.

गमछा, ಪುಂ ಅಂಗವಸ್ತ್ರ.

ग़मज़दा, ವಿಂ ದುಃಖಿತನಾದ.

ग़मनाक, ವಿಂ ವಿಷಾದಕರ.

गमला, ಪುಂ ಹೂತೊಟ್ಟಿ.

गमाना, ಸಂ ಕಳಕೊಳ್ಳು.

ग़मी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಶೋಕಾವಸ್ಥೆ; ಮೃತ್ಯು.

ग़म्माज़, ವಿಂ ಚಾಡಿಖೋರ.

गयंद, ಪುಂ ಆನೆ.

गया, ವಿಂ ಹೋದ; ತೀರಿಹೋದ; —गुज़रा या बीता ದುರವಸ್ಥೆಗೀಡಾದ; ನಿಕೃಷ್ಟ; ಕಳಪೆ.

गयावाल, ಪುಂ ಗಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧಮಾಡಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

गर, ಪುಂ ಕೊರಳು; ಕುತ್ತಿಗೆ; ವಿಷ. अव्यं ರೆ; (अगर) प्रत्यं ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸಮಾಡುವ; ಉದಾ: सौदागर, कारीगर.

ग़रक़, ವಿಂ ಮುಳುಗಿಹೋದ; ಮಗ್ನವಾದ; ನಾಶವಾದ.

ग़रक़ाब, ಪುಂ ಮುಳುಗುವಿಕೆ.

ग़रक़ी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮುಳುಗುವಿಕೆ; ಮುಳುಗು: ಅತಿವೃಷ್ಟಿ; ಜವುಗುನೆಲ.

गरगज, ಪುಂ ಮರಣದಂಡನೆಯ ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಹಲಿಗೆ.

गरचे, अव्यं ಆದಾಗ್ಯೂ.

गरज, ಪುಂ ಶಬ್ದ; ಮೇಘದ ಅಥವಾ ಸಿಂಹದ ಗರ್ಜನೆ.

ग़रज़, ಸ್ತ್ರೀಂ ಉದ್ದೇಶ: ಆವಶ್ಯಕತೆ; ಪ್ರಯೋಜನ; ಬಯಕೆ. ಕ್ರಿಂ ಕೊನೆಗೆ; ಒಳ್ಳೆಯದು; ಚೆನ್ನ;

—का बावला ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡುವವನು ;—यह कि ಅಂದರೆ, ಅರ್ಥಾತ್, ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನಂದರೆ ;—गाँठना ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಸಾಧಿಸು ; अलग़रज़ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ; ಸಂಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ.

गरजन, ಪುಂ ಗರ್ಜನೆ ; ತುಮುಲ ಧ್ವನಿ.

ग़रज़-मन्द, ವಿಂ ಆವಶ್ಯಕತೆಯುಳ್ಳವ; (ಏನಾದರೂ) ಬೇಕಾದವ.

गरजना, ಅಂ ಗರ್ಜಿಸು ; ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೂಗ್ಯಾಡು.

ग़रज़ी, ವಿಂ ಸ್ವಕಾರ್ಯ ಧುರಂಧರ.

गरदन, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕುತ್ತಿಗೆ ; ಕೊರಳು ; ಕತ್ತು ;—नापना ಅವಮಾನಪಡಿಸು ;—पर जुवा रखना ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸು ;—पर सवार होना ಬೆನ್ನು ಬಿಡದಿರು : ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಯು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗು ;—फँसना ಸಿಲುಕಿ ಹೋಗು ;—मारना ಕೊಲ್ಲು ;—हाथ में देना ಕತ್ತಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ತಳ್ಳು, ಅಥವಾ ಅಪಮಾನಮಾಡು.

गरदनियाँ, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕತ್ತು ಹಿಡಿದು ತಳ್ಳುವುದು; ಅರ್ಧಚಂದ್ರ ಪ್ರಯೋಗ.

गरदनी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಪಟ್ಟಿ ; ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಕಂಠಾಭರಣ.

गरदा, ಪುಂ ಧೂಳು ; ಮಣ್ಣು.

गरदान, ವಿಂ ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿ ಒಂದೇ ಕಡೆಗೆ ಬರುವವ.

गरदिश, ಸ್ತ್ರೀಂ ದ್ರೆಂ गर्दिश.

गरदी, ಸ್ತ್ರೀಂ ತಿರಗು : ಕ್ರಾಂತಿ.

गरदूँ, ಪುಂ ಆಕಾಶ.

गरब, ಪುಂ ದ್ರೆಂ गर्व.

ग़रब, ಪುಂ ಪಶ್ಚಿಮ.

गरबा, ಪುಂ ಗುಜರಾತಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹಾಡತಕ್ಕ ರಾಸಗೀತ ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗುಜರಾತು ದೇಶದ ನಾಟ್ಯ.

गरबीला, ವಿಂ ಅಭಿಮಾನಶಾಲಿಯಾದ ; ಹೆಮ್ಮೆಯುಳ್ಳ.

गरभ, ವಿಂ ಗರ್ಭ ; ಗರ್ವ.

गरभाना, ಅಂ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗು ; ಭತ್ತ ಗೋದಿಮೊದಲಾದ ಪೈರುಗಳಲ್ಲಿ ತೆನೆ ಹುಟ್ಟುವುದು.

गरभी, ವಿಂ ಅಭಿಮಾನಶಾಲಿ.

गरम, ವಿಂ ಬೆಚ್ಚನೆಯು: ಬಿಸಿಯಾದ; ಉಷ್ಣ : ಪ್ರಚಂಡ.

गरमागरमी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹುರುಪು ; ಉತ್ಸಾಹ.

गरमागरम, ಪುಂ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ; ತಾಜಾ ;—होना ಆವೇಶಗೊಳ್ಳು.

गरमाना, ಅಂ ಬಿಸಿಯಾಗು ; ಕೋಪವುಂಟಾಗು ; ಜಂಬ ಹೆಚ್ಚಾಗು. ಸಂ ಬಿಸಿಮಾಡು ; ಕುದಿಸು.

गरमी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಉಷ್ಣತೆ; ತಾಪ; ಉರಿ; ಆವೇಶ ; ಕ್ರೋಧ ; ಉತ್ಸಾಹ ; ಬೇಸಗೆ ; ರೋಗ.

गरल, पु० ಹಾವಿನ ವಿಷ.

गराँ, वि० ಅಮೂಲ್ಯ; ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ.

गराँजान, वि० ಸಾವಿಗೆ ಸಮೀಪಿಸಿದ; ಸೋಮಾರಿ.

गराड़ी, स्त्री० ಗಾಲಿ; ಚಕ್ರದ ಗುರುತು.

गरानी, स्त्री० ಭಾರ; ಪ್ರಿಯ.

गरारा, वि० ಗರ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಪ್ರಚಂಡ; ಬಲವಾನ್.

गरिमा, स्त्री० ಗೌರವ; ಅಹಂಕಾರ; ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಭಾರ.

गरिष्ठ, वि० ಸುಲಭವಾಗಿ ಜೀರ್ಣವಾಗದ; ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಯಾದ.

गरी, स्त्री० ತಿರಳು.

गरीक, वि० ಮುಳಗಿದ.

गरीज़, पु० ಸ್ವಭಾವ.

ग़रीब, वि० ಬಡವ; ದೀನ; ದರಿದ್ರ; —उलवतन ದೇಶಬಿಟ್ಟು ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ.

ग़रीब-निवाज़, वि० ಬಡವರಮೇಲೆ ದಯೆಯಿಡುವ.

ग़रीब-परवर, स्त्री० ದೀನ ರಕ್ಷಕ.

ग़रीबाना, वि० ಬಡವರಂತಹ.

ग़रीबी, स्त्री० ಬಡತನ; ಅಧೀನತೆ; ದಾರಿದ್ರ್ಯ.

गरीयस, वि० ಮಹಾನ್; ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ; ಪ್ರಬಲ.

गरुआ, वि० ದೊಡ್ಡ; ಭಾರವಾದ; ಗೌರವಸ್ಥ.

गरुआई, स्त्री० ಭಾರ; ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ.

गरू, वि० ಭಾರವಾದ.

ग़रूर, पु० ಗರ್ವ; ಹೆಮ್ಮೆ; ಅಭಿಮಾನ.

ग़रूरी, वि० ಜಂಬಗಾರ; ಅಭಿಮಾನಶಾಲಿ.

गरेबान, पु० ಕತ್ತಿನಪಟ್ಟಿ; ಕೊರಳುಪಟ್ಟಿ; ಕಾಲರ್.

गरेरना, स० ಸುತ್ತಬಳಸು; ಮುತ್ತು.

गरोह, पु० ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು.

गर्क, वि० ಮಗ್ನ; ಮುಳುಗಿದ.

ग़र्ज़, स्त्री० दे० ग़रज़.

गर्जन, पु० ಗರ್ಜನೆ; ಭೀಕರವಾದ ಧ್ವನಿ.

गर्जना, अ० दे० गरजना.

गर्त्त, पु० ಮಡು; ಗುಂಡಿ; ಜಲಾಶಯ.

ग़र्द, स्त्री० ಧೂಳು; ಬೂದಿ;—खोर। ಧೂಳು ಬಿದ್ದೂ ಸಹ ಕೆಡದ.

ग़र्द-ख़ोर, वि० ಧೂಳಾದರೂ ಕೊಳೆ ಹತ್ತದ; ಧೂಳು ಒರೆಸುವ ಗೋಣಿತಟ್ಟು.

गर्दन, पु० ಕತ್ತು.

गर्दभ, पु० ಕತ್ತೆ.

गर्दाल, पु० ಆಲೂಬುಖಾರಾಹಣ್ಣು.

गर्दिश, स्त्री० ಸುತ್ತು; ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ.

गर्व, स्त्री० दे० गर्व.

गर्भ, पु० ಗಬ್ಬ; ಗರ್ಭ; ಬಸುರು.

गर्मी, स्त्री० दे० गरमी.

गर्व, पु० ಅಹಂಕಾರ.

गर्विता, पु० ನಿಜರೂಪ ಗುಣಾದಿಗಳಿಂದ ಸೊಕ್ಕಿದ ನಾಯಕಿ.

गर्वीला, वि० ದರ್ಪವುಳ್ಳ; ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.
गर्हण, पु० ದೂಷಣೆ.
गर्हणीय, वि० ನಿಂದನೀಯ.
गर्हित, वि० ನಿಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
गर्ह्य, वि० ನಿಂದಾತ್ಮಕವಾದ.
गल, पु० ಕಂಠ; ಕೊರಳು. (गला)
गलकंबल, पु० ಗಂಗೆತೊಗಲು. (सास्ना)
गलगंज, पु० ಗಲಾಟೆ.
ग़लत, वि० ತಪ್ಪು; ಅಶುದ್ಧ; ಅಸತ್ಯ.
गल-तकिया, स्त्री० ಕೆನ್ನೆದಿಂಬು.
ग़लतफ़हमी, स्त्री० ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ; ಭ್ರಾಂತಿ.
ग़लतान, वि० ಹೊರಳುವ; ತಿರುಗುವ.
ग़लती, स्त्री० ತಪ್ಪು: ದೋಷ; ಮೋಸ; ಅಶುದ್ಧಿ.
गलथना, पु० ಮೇಕೆಯ ಕತ್ತಿನ ಮೊಲೆ.
गलना, अ० ಕರಗು; ಬೇಯು; ದ್ರವರೂಪವಾಗು.
गलफाँसी, स्त्री० ಫಾಸಿಯ ಶಿಕ್ಷೆ; ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವಿಕೆ.
गलबाँही, स्त्री० ಕತ್ತಿನ ಸುತ್ತ ಕೈ ಹಾಕಿ ಮಾಡುವ ಆಲಿಂಗನ.
गलबा, पु० ಆಧಿಕ್ಯ; ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ.
गलमुच्छा, पु० ಗಲ್ಲಮೀಸೆ; ಕೆನ್ನೆಯ ಅಥವಾ ಗಲ್ಲದ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲು.
गलवाना, स० ಕರಗಿಸು.
गलसुआ, पु० ಕತ್ತಿನಬಳಿಯಬಾವು; ಕಳ್ಳಬಾವು.
गला, पु० ಕತ್ತು: ಕೊರಳು; ಕಂಠಧ್ವನಿ;—आना ಕತ್ತು ಊದಿಕೊಳ್ಳುವುದು;—काटना ಅನ್ಯಾಯಮಾಡು;—छूटना ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದು; गले पड़ना ಬೇಡವೆಂದಿದ್ದರೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು; गले मढ़ना ಬಲವಂತದಿಂದ ಕತ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟು. गले लगाना ಆಲಿಂಗಿಸು.
गलाना, स० ಕರಗಿಸು; ಗಿಸು.
गलावट, स्त्री० ಕರಗುವಿಕೆ.
गलित, वि० ಕರಗಿದ: ಶಿಥಿಲವಾದ; ಜೀರ್ಣವಾದ.
गलियारा, पु० ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಸಂದಿ ಅಥವಾ ಗಲ್ಲಿ.
गली, स्त्री० ಗಲ್ಲಿ; ಬೀದಿ; ಸಂದಿ; ಕೇರಿ.
गलीचा, पु० ರತ್ನಗಂಬಳಿ; ಜಮಖಾನೆ.
ग़लीज़, वि० ಕೊಳಕು; ಅಶುದ್ಧ. पु० ಕೊಳೆ; ಅಶುದ್ಧತೆ; ಮಲ.
गलेबाज़, वि० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡುವವನು; ಮಧುರವಾದ ಶಾರೀರ (ಕಂಠಧ್ವನಿ) ವುಳ್ಳವನು.
गल्प, स्त्री० ಹರಟೆ; ಜಂಭ; ಮಿಥ್ಯಾಪ್ರಲಾಪ; ಸಣ್ಣಕತೆ.

गल्ला, पुं० ಸದ್ದು ; ಗುಲ್ಲು ; ಬೊಬ್ಬೆ ; ಗಲಾಟೆ ; ಸಮೂಹ ; ಗುಂಪು.

ग़ल्ला, पुं० ಧಾನ್ಯ ; ಕಾಳು ; ಬೆಳೆ ; ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ದಿನಗಟ್ಟಳೆಯ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಣ ; ಧನರಾಶಿ.

गवँ, स्त्री० ಹೊಂಚು. (घात) ಪ್ರಯೋಜನ; ಉದ್ದೇಶ್ಯವು ಫಲಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ;—से ಸಮಯ ನೋಡಿ.

गवाक्ष, पुं० ಚಿಕ್ಕ ಕಿಟಕಿ ; ಗವಾಕ್ಷಿ.

गवारा, वि० ಅನುಕೂಲವಾದ; ಮನಸ್ಸೊಪ್ಪುವ.

गवास, पुं० ಕಟುಕ. (कसायी)

गवाह, पुं० ಸಾಕ್ಷಿಗಾರ.

गवाही, स्त्री० ಸಾಕ್ಷ್ಯ.

गवेषणा, स्त्री० ಅನ್ವೇಷಣ ; ಹುಡುಕೋಣ ; ಶೋಧನೆ.

गवैया, पुं० ಗಾಯಕ; ಸಂಗೀತಗಾರ; ಗವಾಯಿ.

ग़श, पुं० ಸ್ಮೃತಿಹೀನತೆ; ಮೂರ್ಛೆ.

गश्त, पुं० ಸುತ್ತುವಿಕೆ; ತಿರುಗಾಡುವಿಕೆ.

गश्ती, वि० ಸುತ್ತುವವನು; ಗಸ್ತಿ ತಿರುಗುವವನು. स्त्री० ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ;—याला ರೋಲಿಂಗ್ ಕಪ್ಪು.

गश्ती-चिट्ठी, स्त्री० ಸುತ್ತೋಲೆ.

गसना, स० ಬಿಗಿಸು ; ಗಂಟಿಕ್ಕು.

गसीला, वि० ಬಿಗಿದ; ಪೋಣಿಸಿದ.

गस्सा, पुं० ಗ್ರಾಸ; ಕವಳ; ತುತ್ತು.

गहकना, अ० ಬಹಳ ಆಸೆಪಡು ; ತವಕಿಸು.

गहगह / **गहगहा** } वि० ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ.

गहगहाना, अ० ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಿರಿಹಿಗ್ಗು ; ಪೈರುಪಚ್ಚೆಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸು ; ಚಿಗುರು.

गहगहे, क्रि० ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ; ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ.

गहन, वि० ಗಂಭೀರ; ಆಳವಾದ. पुं० ಆಳ; ದುರ್ಗಮವಾದ ಸ್ಥಳ; ಗ್ರಹಣ. स्त्री० ಹಿಡಿತ; ಹಟ; ಜಿದ್ದು ; ಆಭರಣ.

गहना, स्त्री० ಆಭರಣ. स० ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು ; ಧರಿಸು.

गहनी, स्त्री० ಹಿಡಿತ ; ಹಠ ; ಹಿಡಿ.

गहबर, वि० ವಿಷಮ; ದುರ್ಗಮವಾದ; ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ.

गहर, स्त्री० ವಿಳಂಬ ; ತಡ.

गहरा, वि० ಆಳವಾದ; ಗಂಭೀರ; ಅತ್ಯಧಿಕ; ಪ್ರಚಂಡವಾದ; —हाथ मारना ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಹಣಗಳಿಸು.

गहराई, स्त्री० ಆಳ ; ಗಾಂಭೀರ್ಯ.

गहराना, अ० ಆಳವಾಗು ; ಕೋಪಗೊಳ್ಳು. स० ಆಳಮಾಡು.

गहलौत, पुं० ರಾಜಪೂತ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಒಂದು ವಂಶ.

गहिरा, वि० दे० गहरा.

गहिराई, स्त्री० दे० गहराई.

गह्वर, पु० ಅಂಧಕಾರಮಯವಾದ ಸ್ಥಳ; ಗುಹೆ; ಕಂದರ; ಬಿಲ; ಗುಪ್ತಸ್ಥಳ; ಅರಣ್ಯ; ಉದ್ಯಾನ ವನ.

गाँछना, स० ಪೋಣಿಸು.

गांज, पु० ಕುಪ್ಪೆ; ರಾಶಿ.

गांजना, स० ರಾಶಿಮಾಡು.

गाँजा, पु० ಗಾಂಜಾ.

गाँठ, स्त्री० ಗಂಟು; ಮೂಟೆ; ಗಣಲು; ಗೆಣ್ಣು; ಕೊಣಿಕೆ; ವೈಮನಸ್ಯ; —का पूरा ಧನವಂತ;—कट ಜೇಬುಕಳ್ಳ.

गाँठगोभी, स्त्री० ಕೋಸುಗೆಡ್ಡೆ; ಹೂ ಕೋಸು.

गाँठना, स० ಗಂಟಿಕ್ಕು; ಜೋಡಿಸು; मतलब गाँठना ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದು; ಕಾರ್ಯಲಾಭವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು.

गाँड़, स्त्री० ಕುಂಡಿ; ಕುಂಡೆ; ಮು ಕುಳಿ.

गाँडा, पु० ಮರದ ತುಂಡು.

गाँडू, वि० ಅಂಜುಬುರುಕ; ಹೇಡಿ.

गाँथना, स० ಪೋಣಿಸು; ದೂರದೂರ ಹೊಲಿಗೆಹಾಕು.

गाँधी, पु० ಗಂಧಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯವ; ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ವೈಶ್ಯರ ಒಂದು ಜಾತಿ.

गांभीर्य, स्त्री० ಗಂಭೀರತೆ; ಧೀರತನ.

गाँवँ } **गाँव** } ಗ್ರಾಮ.

गांस, स्त्री० ಬಂಧನ; ತಡೆ; ದ್ವೇಷ; ರಹಸ್ಯ; ಗಂಟು; ಉರುಲು; ಬಾಣ ಅಥವಾ ಬರ್ಚಿಯಮೊನೆ.

गाँसना, स० ಚುಚ್ಚು; ನಾಟಿಸು; ವಶದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು; ತುರುಕು.

गाँसी, स्त्री० ಬಾಣದ ತುದಿಮೊನೆ.

गाँहक, पु० दे० गाहक.

गागर } **गागरी** } स्त्री० ಗಡಿಗೆ; ಬಿಂದಿಗೆ.

गाछ, पु० ಮರ; ಗಿಡ. (पेड़)

गाछी, स्त्री० ತೋಟ; ಉದ್ಯಾನವನ.

गाज, स्त्री० ಗರ್ಜನೆ; ಸಿಡಿಲು; ಗುಡುಗು. पर गाज गिरना ಸಂ ಕಟ ಒದಗು; ನಾಶವಾಗು.

गाजना, अ० ಗರ್ಜಿಸು; ಝೇಂಕಾರ ಮಾಡು; ಕಿರಚು; ಆನಂದ ಪಡು.

गाजर, स्त्री० ಕೆಂಪು ಮೂಲಂಗಿ; ಗಾಜರು;—मूली समझना ತುಚ್ಛ

ग़ाज़ा, पु० ಮುಖಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪುಡಿ.

गाजाबाजा, पु० ವಾದ್ಯಗಳ ಘೋಷ; ಕೋಲಾಹಲ; ಗದ್ದಲ.

ग़ाज़ी, पु० ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಾ ಡುವ ವೀರಪುರುಷ.

गाटा, पु० ಚಿಕ್ಕ ಹೊಲ.

गाड़, स्त्री० ಕುಣಿ; ಹಳ್ಳ; ಹಗೇವು.

गाड़ना, स० ಹೂಳು; ಹೂತಿಡು; ನೆಡು; ಅಡಗಿಸು.

गाड़र, स्त्री० ಹೆಣ್ಣು ಕುರಿ.

गाड़ा, पु० ಬಂಡಿ; ಎತ್ತಿನಗಾಡಿ.

गाड़ी, स्त्री० ಬಂಡಿ; ಗಾಡಿ; ಶಕಟ.

गाढ़, वि० ಬಹಳ; ಅಧಿಕ; ಗಟ್ಟಿ; ಆಳ; ಕಠಿಣ; ದಪ್ಪ. पु० ಆಪತ್ತು: ಸಂಕಟ.

गाढ़ा, वि० ದಪ್ಪ; ಮಂದ; ಗಾಢವಾದ; ಘನಿಷ್ಟ; ಪ್ರಚಂಡ; **गाढ़ी छानना** ಚೆನ್ನಾಗಿ ಭಂಗಿ ಡಿ; ಗಾಢವಾದ ಸ್ನೇಹವುಂಟಾಗು **गाढ़े में पड़ना** ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

गात, पु० ಅಂಗ; ಶರೀರ; ಗರ್ಭ.

गाता, पु० ಹಾಡುವವನು.

गाती, स्त्री० ಮೇಲು ವಸ್ತ್ರ; ಕೊರಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಟ್ಟೆ.

गात्र, पु० ಶರೀರ.

गाथा, स्त्री० ವೃತ್ತಾಂತ: ಸ್ತುತಿ.

गाद, स्त्री० ಗಸಿ; ಬಗ್ಗಡ.

गादड़ / **गादर** } वि० ಭೀರು: ಹೇಡಿ; ಮೈಗಳ್ಳ.

गादा, पु० ಹಸಿಧಾನ್ಯ: ಕುಯ್ಲಿಗೆ ತಯಾರಾಗದ ಫಸಲು.

गादी, स्त्री० दे० गद्दी.

गादुर, पु० ಬಾವಲಿ: ಗಬ್ಬಿಲ.

गाध, पु० ಸ್ಥಳ; ಆಳ; ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹ.

गान, पु० ಗಾಯನ; ಸಂಗೀತ; ಗೀತ.

गाना, स० ತಾಳಸ್ವರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹಾಡು; ಹೊಗಳು; ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸು.

ग़ाफ़िल, वि० ಎಚ್ಚರವಿಲ್ಲದ; ಮೈಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ; ಅಜಾಗರೂಕತೆಯ.

गाभ, पु० ಪಶುಗಳ ಗರ್ಭ.

गाभा, पु० ಮುಂಚಿಗುರು; ತಳಿರು; ನವೀನ ಪಲ್ಲವ; ಮರದ ತಿರುಳು.

गाभिन / **गाभिनी** } वि० ಗರ್ಭಿಣಿ.

गाम, पु० दे० गाँव.

गामी, वि० ನಡೆಯುವವನು; ರಮಿಸುವವನು.

गाय, स्त्री० ಗೋವು; ಹಸು; ಆಕಳು; ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದವನು.

गायक, पु० ಹಾಡುಗಾರ; ಸಂಗೀತಗಾರ; ಗಾಯಕ.

गायकी, स्त्री० ಹಾಡುವವಳು.

गायकोठ, स्त्री० ಗೋಶಾಲೆ.

ग़ायत, वि० ಅತ್ಯಂತ; ಬಹಳಹೆಚ್ಚು.

गायन, पु० ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ.

ग़ायब, वि० ಅದೃಶ್ಯ; ಲುಪ್ತ; ಮಾಯವಾದ;—होना ಅದೃಶ್ಯವಾಗು; ಕಳವಾಗಿ ಹೋಗು.

ग़ायबाना, क्रि० ತಿಳಿಯದಂತೆ; ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ; ರಹಸ್ಯವಾಗಿ.

ग़ार, पु० ಆಳವಾದ ಗುಂಡಿ; ಗುಹೆ.

ग़ारत, वि० ಧ್ವಂಸವಾದ; ನಾಶವಾದ; ನಷ್ಟಭ್ರಷ್ಟ.

ग़ारद, स्त्री० ಸಿಪಾಯಿಗಳ ಪಹರೆ; ಕಾವಲು.

गारना, स० ಹಿಂಡು; ತೆಗೆ; ತ್ಯಜಿಸು

गारा, पु० ಗಚ್ಚು; ಗಾರೆ.

गारी, स्त्री० ಬೈಗಳು; ದುರ್ವಚನ.

गारो, पु० ಅಹಂಕಾರ; ಹೆಮ್ಮೆ.

गार्हस्थ्य, पु० ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ.

गाल, पु० ಕೆನ್ನೆ; ಗಲ್ಲ; ಬಾಯಿ ಬಡಕುತನ; ಒಂದು ಹಿಡಿ; ತುತ್ತು;—बजाना ಜಂಬಕೊಚ್ಚು; —फुलाना ಹೆಮ್ಮೆ ತೋರಿಸು; ಕೋಪಿಸು; ಬಡಾಯಿಕೊಚ್ಚು; ಹರಟೆಹೊಡಿ;—मारना ಇದ್ದಿದ್ದು ಇಲ್ಲದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳು.

गालगूल, पु० ತಲೆಹರಟೆ.

गाला, पु० ಹತ್ತಿಯ ಹಂಜಿ.

ग़ालिब, वि० ವಿಜಯಿ.

गालिबन, क्रि० ಅದಮುಟ್ಟಿಗೆ.

गाली, स्त्री० ಬೈಗಳು; ಕೆಟ್ಟಮಾತು.

गाली-गलौज़, स्त्री० ಪರಸ್ಪರ ಬೈದಾಡುವಿಕೆ; ದುರ್ವಚನ.

गाली-गुफ़्ता, पु० ಬೈಗಳ ಜಗಳ.

गालीचा, पु० दे० गलीचा.

गाव, पु० ಗೋವು; ಎತ್ತು.

गावकुशी, स्त्री० ಗೋವಧೆ.

गावकुर्द, वि० ಅದೃಶ್ಯ; ನಷ್ಟಭ್ರಷ್ಟ.

गावज़ोरी, स्त्री० ಎಲ್ಲರ ಜೊತೆಗೆ ಜಗಳವಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸು; ಮುಷ್ಟಾಮುಷ್ಟಿ.

गावतकिया, स्त्री० ದೊಡ್ಡದಿಂಬು.

गावदी, वि० ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಮೂರ್ಖ.

गावदुम, वि० ಎತ್ತಿನ ಬಾಲದಂತಿರುವ; ಇಳಕಲ.

गास, पु० ಸಂಕಟ; ಆಪತ್ತು; ತುತ್ತು; ಕವಳ.

गाह, पु० ಗಿರಾಕಿ; ಸ್ಥಾನ; ಮೊಸಳೆ. (ग्राह)

गाहक, पु० ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವವನು; ಗ್ರಾಹಕ; ಗಿರಾಕಿ; ಅಭಿಲಾಷಿ; ಪ್ರೇಮಿ.

गाहकी, स्त्री० ಮಾರಾಟ; ವಿಕರಿ.

गाहा, स्त्री० ವರ್ಣನೆ; ಕಥೆ; ವೃತ್ತಾಂತ. (गाथा)

गाही, स्त्री० ಪಂಚಕ; ಐದೈದರ ಎಣಿಕೆ.

गाहे, वि० ಯಾವಾಗಲಾದರೂ; —ब-गाहे ಅಗಾಗ್ಯೆ.

गिंजना, स० ಕಿವಿಚು.

गिंडुरी, स्त्री० ಸುತ್ತುಕುಮರು.

गिचपिच } वि० ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ;
गिचरपिचर } ಗಿಜಿಗಿಜಿಯಾದ.

ग़िज़ा, स्त्री० ಆಹಾರ; ಪಥ್ಯ.

ग़िज़ाल, पु० ಪುಟ್ಟಜಿಂಕೆಮರಿ.

गिटपिट, स्त्री० ನಿರರ್ಥಕವಾದ ಶಬ್ದ; —करना ಅಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡು.

गिट्टा, पु० } ಜಲ್ಲಿಕಲ್ಲಿನ ಚೂರು;
गिट्टी, स्त्री० } ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಯ ಒಡಕಲು ಚೂರು.

गिड़गिड़ाना, अ० ಮಿತಿಮೀರಿದ ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡು.

गिद्ध, ಪುಂ ರಣಹದ್ದು; ದೊಡ್ಡ ಜಾತಿಯ ಗಿಡುಗ.

गिनती, ಸ್ತ್ರೀಂ ಎಣಿಕೆ; ಗಣನೆ; ಲೆಕ್ಕ; ಸಂಖ್ಯೆ;—के ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ; ಬಹುವಿರಳ.

गिनना, ಸಂ ಎಣಿಕೆಮಾಡು; ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡು.

गिनवाना }
गिनाना } ಸಂ ಎಣಿಕೆಮಾಡಿಸು; ಎಣಿಸಿಸು.

गिर्दी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸುತ್ತಾಟ; ಚಕ್ಕರ್ ತಿರುಗುವಿಕೆ; ಸವರನ್.

गिर, ಪುಂ ಗಿರಿ; ಪರ್ವತ; ಬೆಟ್ಟ.

गिरगिट, ಪುಂ ಗೋಸುಂಬೆ; ತೊಂಡೆ ಕ್ಯಾತ.

गिरजा }
गिरजाघर } ಪುಂ ಕ್ರಿಸ್ತರದೇವಾಲಯ; ಚರ್ಚ್.

गिरदा, ಪುಂ ಸುತ್ತು; ವಲಯ.

गिरदाब, ಪುಂ ಸುಳಿಗುಣಿ; ನೀರಿನ ಸುಳಿ.

गिरना, ಅಂ ಬೀಳು; ಉದುರು; ಹೋಗು; ಅವನತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು.

गिरफ़्त, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ; ಹಿಡಿತ.

गिरफ़्तार, ವಿಂ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಖೈದುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ದಸ್ತಗಿರಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

गिरफ़्तारी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬಂಧನ; ಖೈದು.

गिरमिट, ಪುಂ ದೊಡ್ಡ ಬೈರಿಗೆ; ಮರದಲ್ಲಿ ತೂತುಕೊರೆಯುವ ಸಲಕರಣೆ.

गिरवाना, ಸಂ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡು.

गिरवी, ವಿಂ ಅಡವು; ಗಿರವಿ; ಒತ್ತೆಯಿಟ್ಟಿರುವ. (बंधक)

गिरवीदार, ಪುಂ ಅಡವು ಇಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು.

गिरह, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗಂಟು; ಗೆಣ್ಣು; ಸಂಧಿ.

गिरहकट, ವಿಂ ಜೇಬು ಕತ್ತರಿಸುವ ಕಳ್ಳ.

गिरहदार, ವಿಂ ಗಂಟಿನ; ಗಂಟು ಗಂಟಾಗಿರುವ.

गिरहबाज़, ಪುಂ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಾರಿವಾಳ.

गिरहस्त, ಪುಂ ಗೃಹಸ್ಥ.

गिरहस्ती, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗೃಹಕೃತ್ಯ.

गिराँ, ವಿಂ ಭಾರವಾದ; ಬಹಳ.

गिरा, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿ; ಮಾತು; ನಾಲಿಗೆ.

गिराना, ಸಂ ಬೀಳಿಸು; ಪತನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು.

गिरानी, ಸ್ತ್ರೀಂ ತುಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ಬರಗಾಲ; ಕ್ಷಾಮ.

गिरामी, ವಿಂ ಪೂಜ್ಯರಾದ; ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ.

गिरि, ಪುಂ ಪರ್ವತ; ಬೆಟ್ಟ.

गिरी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬೀಜದ ತಿರುಳು.

गिरीश, ಪುಂ ಶಿವ; ಹಿಮಾಲಯ; ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟ.

गिरेबान, ಪುಂ ಭುಜದಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ ಶಾಲುವಿನ ಸುತ್ತಂಚು.

गिरो, ವಿಂ दे० **गिरवी**.

गिरोह, पुं० ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು.

गिर्जा / गिर्जाघर } पुं० ಕ್ರೈಸ್ತರ ದೇವಾಲಯ.

गिर्द, अव्य० ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ; ಆಜು ಬಾಜು.

गिर्दावर, पुं० ನಿರೀಕ್ಷಕ; ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವ.

गिर्दाब, पुं० ನೀರಿನ ಸುಳಿ.

गिल, स्त्री० ಮಣ್ಣು; ಗಚ್ಚು; ಗಾರೆ.

गिलकार, पुं० ಗಾರೆ ಕೆಲಸದವನು.

गिलकारी, स्त्री० ಗಾರೆಯ ಕೆಲಸ.

गिलटी, स्त्री० ಗೆಣ್ಣು; ಸಂಧಿ.

गिलना, स० ಹಲ್ಲು ತಾಗಿಸದೆ ನುಂಗಿಬಿಡು; ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೇನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು.

गिलबिला, वि० ಬಹಳ ಮೆತ್ತಗಿರುವ; ಹಣ್ಣುಹಣ್ಣಾದ.

गिलाबलाना, अ० ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡು; ಗೊಣಗುಟ್ಟು.

गिलम, स्त्री० ಉಣ್ಣೆಯ ಹಾಸಗಂಬಳಿ; ಜಮಖಾನೆ.

गिलहरी, स्त्री० ಅಳಿಲು; ಅಣಿಲು.

गिला, पुं० ನಿಂದೆ; ದೂಷಣೆ.

गिलाज़ात, स्त्री० ಕೊಳೆಯಾಗುವಿಕೆ.

गिलाफ़, पुं० ದಿಂಬು ರಜಾಯಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಚೀಲ; ಬತ್ತಳಿಕೆ; ಒರೆ.

गिलावा, पुं० ಗಾರೆ; ಗಿಲಾವು.

गिलास, पुं० ಲೋಟ; ಗ್ಲಾಸು.

गिलोय, स्त्री० ಗುಡುಚಿ ಬಳ್ಳಿ.

गिलौरी, स्त्री० ವೀಳ್ಯದೆಲೆ ಬೀಡ; ಪಾನ್‌ಪಟ್ಟಿ; ತಾಂಬೂಲ;—ख़ान ವೀಳ್ಯದಡಬ್ಬಿ.

गिल्ला, पुं० ನಿಂದೆ; ಜಗಳ.

गिल्टी, स्त्री० दे० गिलटी.

गिल्ली, स्त्री० दे० गुल्ली.

गीं, प्रत्य० ಪ್ರಭಾವಿತ; ಉದಾ. गमगीं.

गींजना, स० ಹಿಸುಕು; ಕಿವುಚು.

गीत, पुं० ಹಾಡು; ಪದ; ಗೀತ.

गीदड़, पुं० ನರಿ; ಶೃಗಾಲ. वि० ಅಂಜುಬುರುಕ; ಹೇಡಿ.

गीदी, वि० ಅಂಜುಬುರುಕ; ಹೇಡಿ.

गीध, पुं० ರಣಹದ್ದು; ಗಿಡಗ.

गीधना, अ० ಒಂದುಸಲ ಕಾರ್ಯಲಾಭವಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ಇದಿರು ನೋಡುತ್ತಿರು.

गीबत, स्त्री० ಅನುಪಸ್ಥಿತಿ; ಗೈರುಹಾಜರಿ; ಚಾಡಿಹೇಳುವಿಕೆ.

गीर, प्रत्य० ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವ; ಉದಾ: जहांगीर, अलमगीर.

गीला, वि० ಒದ್ದೆಯಾಗಿರುವ; ತೊಯಿದು ಹೋಗಿರುವ.

गुंग / गुंगा } पुं० ಮೂಕತನ; ಮೂಗ.

गुंगी, स्त्री० ಇರ್ತಲೆ ಹಾವು; ಕುರುಡು ಹಾವು.

गुंचा, पुं० ಮುಗುಳು; ಮೊಗ್ಗು; ಆನಂದೋತ್ಸವ; ನೃತ್ಯ.

गुंज / गुंजन } स्त्री० ಭ್ರಮರಗಳ ಝೇಂಕಾರ.

गुंजना, अ० ಝೇಂಕರಿಸು.

गुंजा, पु० ಗುಲಗುಂಜಿ; ಮಂಜಾಡಿ; ಗುಂಜಾಫಲ.

गुंजाइश, स्त्री० ಅವಕಾಶ; ಎಡೆ; ಸ್ಥಾನ; ಸಂದರ್ಭ.

गुंजान, वि० ದಟ್ಟ; ನಿಬಿಡ; ಅವಿರಳ.

गुंजायमान, वि० ಝೇಂಕರಿಸುವ.

गुंजार, पु० ಝೇಂಕಾರ.

गुंडई, स्त्री० ಪೋಕರಿತನ; ಅನ್ಯಾಯ.

गुंडा, त्रि० ಪೋಕರಿ; ಪಾಪಿ.

गुंथना, अ० ಪೋಣಿಸಲ್ಪಡು; ಹಾರವನ್ನು ಪೋಣಿಸು.

गुंधना, स० ನಾದಲ್ಪಡು; ಹದಮಾಡಲ್ಪಡು.

गुँधवाना, स० ಹದಮಾಡಿಸು.

गुँधाई, स्त्री० ಹದಮಾಡುವಿಕೆ; ಹದಮಾಡಿದುದರ ಕೂಲಿ.

गुंफ } **गुंफन** } पु० ಗೊಂಚಲು; ಹೆಣೆದ ಅಥವಾ ಪೋಣಿಸಿದಗಂಟು; ಸಿಕ್ಕು; ತೊಡಕು.

गुंबज़ } **गुंबद** } पु० ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಮೇಲಿನ ಗೋಲಾಕೃತಿಯ ಗೋಪುರ.

गुंबा, पु० ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏಟಿನಿಂದ ಎದ್ದ ಬಾಸುಂಡೆ.

गुइयाँ, स्त्री० ಗೆಳತಿ; ಸಖಿ.

गुच्छ, पु० ಗೊಂಚಲು; ಸಮೂಹ ಕಟ್ಟು; ಗುತ್ತಿ.

गुच्छक, पु० } **गुच्छा**, स्त्री० } दे० गुच्छ.

गुच्छेदार, वि० ಗೊಂಚಲುಗಳುಳ್ಳ.

गुज़र, पु० ಗತಿ; ಪ್ರವೇಶ; ಜೀವನೋಪಾಯ; ಕಾಲಕ್ಷೇಪ; ನಿರ್ವಾಹ;—जाना ಸಾಯು; ಮರಣಹೊಂದು.

गुज़र-गाह, स्त्री० ಮಾರ್ಗ; ದಾರಿ; ನದೀ ಘಟ್ಟ.

गुज़रना, अ० ಹೋಗು; ಕಾಲ ಕಳೆದು ಹೋಗು; ನಡೆ; ಸಾಗು; ನಿರ್ವಹಿಸು; ಸಾಯು.

गुज़र-बसर, पु० ಜೀವನ ನಿರ್ವಾಹ; ಕಾಲಕ್ಷೇಪ.

गुज़रान, पु० दे० गुज़र.

गुज़श्ता, वि० ಕಳೆದು ಹೋದ; ಕಳೆದ; ಹಿಂದಿನ.

गुज़राना, स० (ಕಾಲ) ಕಳೆಯು.

गुज़ारा, पु० ಜೀವನ ನಿರ್ವಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಗತಕ್ಕ ವೇತನ; ಸುಂಕದಕಟ್ಟೆ.

गुज़ारिश, स्त्री० ಅರಿಕೆ; ನಿವೇದನೆ.

गुझिया, स्त्री० ಖರ್ಜಿಕಾಯಿ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿನಸು.

गुटकना, अ० ಪಾರಿವಾಳದಂತೆಕೂಗು. स० ನುಂಗು.

गुटका, पु० ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕಪುಸ್ತಕ; ಬುಗರಿ.

गुटरगूँ, स्त्री० ಪಾರಿವಾಳದ ಕೂಗು.

गुटिका, स्त्री० ಗುಳಿಗೆ.

गुट्ट, पु० ದಳ; ಸಮೂಹ; ಗೋಷ್ಠಿ.

गुट्टा, वि० ಕುಳ್ಳ; ಗಿಡ್ಡ.

गुठली, स्त्री० ವಾಟೆ; ಗೊರಟು; ಯಾವುದಾದರೂ ಹಣ್ಣಿನ ದೊಡ್ಡ ಮತು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಬೀಜ.

गुडंबा, पु० ಮಾವಿನಹಣ್ಣಿನ ಮುರಬ್ಬ; ಗುಳಾಂಬ.

गुड़, पु० ಬೆಲ್ಲ.

गुड़गुड़ाना, अ० ಗುಳುಗುಳು ಯೆಂದು ಶಬ್ದಮಾಡು. स० ಹುಕ್ಕ ಸೇದು.

गुड़गुड़ी, स्त्री० ಗುಡಿಗುಡಿ; ಹುಕ್ಕ.

गुड़िया, स्त्री० ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಆಟದ ಗೊಂಬೆ; ಬೊಂಬೆ.

गुड़ी, स्त्री० ಚಿಟ್ಟೆಹುಳ; ಪತಂಗ; ದೊಡ್ಡ ಗಾಳೀಪಟ.

गुड्डा, पु० ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಬೊಂಬೆ; ದೊಡ್ಡಗಾಳೀಪಟ.

गुड्डी, स्त्री० दे० पतंग.

गुण, पु० ಗುಣ; ಧರ್ಮ; ಪ್ರಭಾವ; ಶೀಲ; ಸ್ವಭಾವ; ಫಲ.

गुणज्ञता, स्त्री० ಗುಣ ಪರೀಕ್ಷೆ.

गुनफल, पु० ಗುಣಿಸಿಬಂದ ಫಲ.

गुणांक, पु० ಗುಣಿಸಲ್ಪಡುವ ಸಂಖ್ಯೆ.

गुणा, पु० ಗುಣಿತ; ಮಡಿ.

गुणातीत, वि० ಬಹಳ ಗುಣಗಳುಳ್ಳ.

गुणी, वि० ಗುಣವಂತ. पु० ನಿಪುಣನಾದ ಮನುಷ್ಯ.

गुण्य, पु० ಗುಣಿಸುವ ಸಂಖ್ಯೆ.

गुण्यांक, पु० ಗುಣಿಸಲ್ಪಡುವ ಸಂಖ್ಯೆ.

गुत्थमगुत्था, पु० ಗುದ್ದಾಟ; ಮುಷ್ಟಾಮುಷ್ಟಿ; ಜಗಳ; ಸಿಕ್ಕು.

गुत्थी, स्त्री० ಸಿಕ್ಕು; ಗಂಟು; ತೊಡಕು.

गुथना, अ० ಪೋಣಿಸಲಡು.

गुथवाना, स० ಪೋಣಿಸಿಸು.

गुदगुदा, वि० ಮಾಂಸಲವಾದ; ಬಹಳ ಮೆತ್ತಗಿರುವ.

गुदगुदाना, अ० ಉಲ್ಲಾಸಪಡು; ತಿಕ್ಕಲಾಗು.

गुदगुदी, स्त्री० ತಿಕ್ಕಲಾಟ; ನಗುವಿನ ಸೊಕ್ಕು; ಆಹ್ಲಾದ; ಕಾಮೋದ್ದೀಪನ.

गुदड़िया, पु० ಹರಕು ಚಿಂದಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡವನು; ಬಟ್ಟೆ ಚಿಂದಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಿ; ಡೇರೆ ಗುಡಾರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡುವವ

गुदड़ी, स्त्री० ಹರಕು ಚಿಂದಿಯುಬಟ್ಟೆ; ಕಂಥೆ;—का लाल ಕೆಟ್ಟಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಪದಾರ್ಥವಿರುವಿಕೆ.

गुदड़ी-बाज़ार, पु० ಗುಜರಿಸಂತೆ.

गुदरना, अ० ದೂರವಾಗು; ತ್ಯಜಿಸು.

गुदा, स्त्री० ಮಲದ್ವಾರ.

गुदाज़, वि० ಮಾಂಸಲವಾದ; ಮೆತ್ತನೆಯ; ದಯಾಳು.

गुदाना, स० ಮಚ್ಚೆಹಾಕಿಸು.

गुदाम, पु० दे० गोदाम.

गुद्दी, स्त्री० ಹೆಗ್ಗತ್ತು; ತಲೆಯ ಹಿಂಭಾಗ; ಕೊರಳಿನ ಹಿಂಬಾಗ.

गुन, पु० दे० गुण.

गुनगुना, वि० ಉರುಗು ಬೆಚ್ಚಗಿರುವ ನೀರು.

गुनगुनाना, अ० ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡು; ಗೊಣಗುಟ್ಟು.

गुनचा, पु० ಮೊಗ್ಗು.

गुनना, स० ಗುಣಿಸು; ಯೋಚಿಸು.

गुनह, पु० दे० गुनाह.

गुनहगार, वि० ಪಾಪಿ; ಅಪರಾಧಿ.

गुनहगारी, स्त्री० ಪಾಪ; ದೋಷ; ಅಪರಾಧ.

गुनही, पु० ಅಪರಾಧಿ.

गुना, पु० ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕ ಶಬ್ದಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರತಕ್ಕ ಪ್ರತ್ಯಯ; ಉದಾ;—दुगुना, चौगुना.

गुनाह, पु० ಅಪರಾಧ; ಪಾಪ.

गुनाही, पु० ಅಪರಾಧಿ; ದೋಷಿ.

गुनिया, पु० ಗುಣವಂತ.

गुपचुप, क्रि० ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ; ಸುಮ್ಮಗೆ.

गुप्त, वि० ಅಡಗಿರುವ; ಗೂಢವಾದ; ವೈಶ್ಯರ ಅಡ್ಡಹೆಸರು.

गुप्ती, स्त्री० ಒಳಗಡೆ ಕತ್ತಿಯಿರುವ ಊರುಗೋಲು.

गुफ़ा, स्त्री० ಗುಹೆ; ಕಂದರ.

गुफ़्तगू, स्त्री० ವಾತಾರ್ಲಾಪ; ಮಾತುಕತೆ.

गुबरैला, पु० ಸಗಣಿಹುಳ.

गुबार, पु० ಮಣ್ಣು; ಧೂಳು; ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ದ್ವೇಷ.

गुब्बारा, पु० ಆಕಾಶಬುಟ್ಟಿ.

गुम, पु० ಅಡಗಿರುವ; ಅಪ್ರಕಟವಾದ.

गुमटी, स्त्री० ರೈಲು ಅಡ್ಡಗೇಟು.

गुमनाम, वि० ಅಜ್ಞಾತ; ಹೆಸರಿಲ್ಲದ; ಅಪ್ರಸಿದ್ಧ.

गुमराह, वि० ಕುಮಾರ್ಗಿ; ದಾರಿತಪ್ಪಿದ.

गुमर, पु० ಹೆಮ್ಮೆ; ಅಭಿಮಾನ; ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ದ್ವೇಷ.

गुमान, पु० ಅಹಂಕಾರ; ಅಭಿಮಾನ.

गुमाना, स० ಕಳಕೊಳ್ಳು.

गुमानी, वि० ಅಹಂಕಾರಿ.

गुमाश्ता, पु० ಗುಮಾಸ್ತೆ; ಕರಣೀಕ.

गुम्मा, वि० ಮೌನವಾಗಿರುವ.

गुर, पु० ಬೆಲ್ಲ; ರಹಸ್ಯ; ಮೂಲಮಂತ್ರ.

गुरगा, पु० ಶಿಷ್ಯ; ದೂತ; ಗೂಢಚಾರ.

गुरदा, पु० ಪರಾಕ್ರಮ; ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಚಿಕ್ಕ ತುಪಾಕಿ; ಮೂತ್ರಪಿಂಡ.

गुरबत, स्त्री० ಪ್ರಯಾಣ; ಪರದೇಶ.

गुरबा, स्त्री० ಬೆಕ್ಕು.

गुरबा, पु० ग़रीब का बहु०.

गुरिया, स्त्री० ಮಣಿ.

गुरवी, वि० ಅಹಂಕಾರಿ; ಗರ್ವಿ.

गुरु, वि० ಭಾರವಾದ. पु० ದೇವತೆಗಳ ಗುರು ಬೃಹಸ್ಪತಿ; ಶಿಕ್ಷಕ; ಅಧ್ಯಾಪಕ.

गुरुआइन, स्त्री० ಗುರುಪತ್ನಿ; ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ.

गुरुआई, स्त्री० ಗುರುವಿನ ಧರ್ಮ.

गुरुभाई, वि० ಸಹಪಾಠಿ; ಒಂದೇ ಗುರುವಿನ ಬಳಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದವರು.

गुरुमुखी, स्त्री० ಪಂಜಾಬಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವ ಲಿಪಿ.

गुरू, पु० ಗುರು; ಅಧ್ಯಾಪಕ; ಆಚಾರ್ಯ:—घंटाल ಬಹಳ ಚತುರ.

गुरेज़, स्त्री० ಓಡುವುದು.

गुरेरना, स० ದುರದುರನೆ ನೋಡು.

गुर्ग, पु० ಗುಳ್ಳೆನರಿ; ನರಿ.

गुर्द, वि० ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ.

गुर्ज़, पु० ಗದೆ; ಬುರುಜು.

गुर्जर, पु० ಗುಜರಾತದೇಶ; ಗುರ್ಜರ ಎಂಬ ಜಾತಿಯ ಜನರು.

गुर्जरी, स्त्री० ಗುಜರಾತದೇಶದ ಮಹಿಳೆ.

गुर्राना, अ० ಗುರು ಗುಟ್ಟುವುದು; ಗುರ್ರೆನ್ನುವುದು.

गुर्वी, स्त्री० ಗರ್ಭಿಣಿ. वि० ಭಾರವಾದ.

गुर्सी, स्त्री० ಇದ್ದಲುಒಲೆ.

गुल, पु० ಗುಲಾಬಿಹೂವು; ಹೂವು; ನಗುವಾಗ ಗಲ್ಲದಮೇಲೆ ತೋರಿ ಬರುವ ಪುಷ್ಪಾಕೃತಿಯ ಗುರುತು; ದೀಪದಕುಡಿ;—खिलना ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಘಟನೆ ಸಂಭವಿಸು; ಜಗಳ ಹುಟ್ಟು.

गुल, पु० ಸದ್ದು; ಗಲಾಟೆ;—करना ಗಲಾಟೆಮಾಡು.

गुलकंद, पु० ಗುಲಾಬಿ ಮುರಬ್ಬ; ಗುಲ್ಕಂದ.

गुलकारी, स्त्री० ಹೂಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಕೆಲಸ.

गुलगुल } वि० ಮೃದುವಾದ; ಸುಣ್ಣಗಿರುವ.
गुलगुला }

गुलगुलाना, स० ಸುಣ್ಣಗೆಕಿವುಚು.

गुलगूँ वि० ಗುಲಬಿ ಬಣ್ಣದ; ರೋಜಾಬಣ್ಣ.

गुलचांदनी, पु० ಇರುಳು ಮಲ್ಲಿಗೆ

गुलचा, पु० ಗಲ್ಲದಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮೆತ್ತಗೆ ತಟ್ಟುವುದು.

गुलचाना, स० ಗಲ್ಲದಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮೆತ್ತಗೆ ತಟ್ಟು.

गुलचीं, पु० ತೋಟಗಾರ; ಮಾಲಿ.

गुलछर्रा, पु० ಸುಖ; ಮಜಾ; ವಿಲಾಸ;—उड़ाना ಆನಂದಿಸು; ಮಜಾಮಾಡು.

गुलज़ार, पु० ತೋಟ; ಉದ್ಯಾನವನ. वि० ಕಂಗೊಳಿಸುವ; ಹಸರುಪಚ್ಚೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ; ರಮ್ಯವಾದ.

गुलझटी, स्त्री० ಗಂಟು; ಸಿಕ್ಕು; ಸುಕ್ಕು; ನಿರಿಗೆ.

गुलदाऊदी, स्त्री० ಸೇವಂತಿಗೆ.

गुलदस्ता, पु० ಹೂಗೊಂಚಲು.

गुलदान, पु० ಹೂಗಳ ಗುಚ್ಛಿಯನ್ನಿಡುವ ಪಾತ್ರೆ; ಹೂಜಾಡಿ.

गुलदाना, पु० ಸಿಹಿಬೂಂದಿ.

गुलदुम, स्त्री० ಬುಲ್‌ಬುಲ್ ಪಕ್ಷಿ.

गुलनार, पु० ದಾಳಿಂಬೆ ಹೂವು; ದಾಳಿಂಬೆಹೂವಿನ ಬಣ್ಣ; ಒಂದು ಜಾತಿಯ ದಾಳಿಂಬೆ.

गुलफ़ाम, वि० ಬಹಳ ಸುಂದರ; ಗುಲಾಬಿಹೂವಿನಂಥ.

गुलबदन, वि० ಕೋಮಲ.

गुलबर्ग, पु० ಗುಲಾಬಿ ಎಲೆ.

गुलमा, पु० ಹೊಡೆತ ಅಥವಾ ಗಾಯದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಬೀಗು ಅಥವಾ ಬಾವು; ಬಾತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

गुलरू, वि० ಸುಂದರವಾದ.

गुलरेज, पु० ಹೂಬಾಣ.

गुलशन, पु० ತೋಟ; ಉದ್ಯಾನ.

गुलशब्बो, पु० ರಜನಿಗಂಧ; ಸ್ಪೈಕ್ ಕ್ರೈನ್.

गुलाब, पु० ಗುಲಾಬಿ;—**पाश** ಪನ್ನೀರುದಾನಿ;—**पाशी** ಪನ್ನೀರೆರೆಚುವುದು.

गुलाब-जामुन, पु० ಜಾಮೂನು.

गुलाबी, वि० ಗುಲಾಬಿಯ ಬಣ್ಣದ; ಪನ್ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ; ಸ್ವಲ್ಪ.

गुलाम, पु० ಆಳು; ದಾಸ; ಸೇವಕ; ನೌಕರ;—**का गुलाम** ದಾಸಾನುದಾಸ; ಅಡಿಯಾಳು.

गुलामी, स्त्री० ಗುಲಾಮಗಿರಿ; ಪರಾಧೀನತೆ.

गुलाल, पु० ಗುಲಾಲು; ಓಕುಳಿಯ ಪುಡಿ

गुल्ह, पु० ಕತ್ತು.

गुलिस्तां, पु० ಹೂದೋಟ.

गुलेनार, पु० दे० गुलनार.

गुलेल, स्त्री० ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಕಪಿಗಳನ್ನೂ ಹೊಡೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮಿಡಿಬಿಲ್ಲು.

गुलेलची, पु० ಮಿಡಿಬಿಲ್ಲು ಹೊಡೆಯುವವ.

गुलेला, पु० दे० गुलेल.

गुल्फ़, पु० ಕಾಲಿನ ಹರಡು; ಗಿರಿಗೆ.

गुल्म, पु० ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಉದರವ್ಯಾಧಿ; ಗುಲ್ಮವ್ಯಾಧಿ.

गुल्ला, पु० ಮಿಡಿ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮಣ್ಣಿನ ಗೋಲಿ; ಬೊಬ್ಬೆ; ಗುಲ್ಲು.

गुल्लाला, पु० ಒಂದುಕೆಂಪುಹೂ.

गुल्ली, स्त्री० ಗೊರಟು; ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಬೀಜ; ಚಿಣ್ಣಿ.

गुसल, पु० दे० गुस्ल.

गुसाँई, पु० दे० गोसाँई.

गुस्ताख़, वि० ಅಶಿಷ್ಟ; ದಿಟ್ಟತನದ; ಹಿರಿಯರನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ.

गुस्ताखी, स्त्री० ಅಶಿಷ್ಟತೆ; ದಿಟ್ಟತನ.

गुस्ल, पु० ಸ್ನಾನ; ಜಳಕ.

गुस्लख़ाना, पु० ಸ್ನಾನದ ಮನೆ.

गुस्सा, पु० ಕೋಪ; ಸಿಟ್ಟು.

गुस्सैल, **गुस्साव** } वि० ಮುಂಗೋಪಿ.

गुह, पु० ಗುಪ್ತವಾದ ಸ್ಥಳ; ಹೃದಯ.

गुहराना, स० ಕೂಗು; ಒದರು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕರೆ.

गुहा, स्त्री० दे० गुफा.

गुहार, स्त्री० ಮೊರೆಯಿಡು.

गुह्य, पु० ಗೋಪ್ಯವಾದ; ಗೂಢವಾದ.

गूंगा, पु० ಮೂಕ; ಮೂಗ. गूँगे का गुड़ ಅನುಭವಿಸಿಯೂ ಹೇಳಲಾಗದ.

गूंगी, स्त्री० ಮೂಕಳು.

गूंज, स्त्री० ಭ್ರಮರಗಳ ಝೇಂಕಾರ; ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ.

गूंजना, अ० ಝೇಂಕರಿಸು; ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಸು.

गूंथना, स० दे० गूथना.

गूंधना, स० ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿ ಕಲಸು; ನಾದು; ಹಿಸುಕು.

गूगल, पु० ಗೂಬೆ.

गूजर, पु० ಗೊಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ.

गूढ़, वि० ಗೂಢ; ಗಂಭೀರ; ಕಠಿಣ.

गूढ़ोक्ति, स्त्री० ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕುರಿತು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ನಾಟುವಂತೆ ಹೇಳುವ ಅಲಂಕಾರೋಕ್ತಿ.

गूथना, स० ಪೋಣಿಸು; ಟಾಂಕಿ ಹೊಲಿ.

गूदड़, पु० ಹಳೆಯಕಂತೆ; ಹರಕು ಬಟ್ಟೆ; ಚಿಂದಿ.

गूदर, पु० दे० गूदड़.

गूदा, पु० ಹಣ್ಣಿನ ತಿರುಳು.

गून, स्त्री० ದೋಣಿಯ ಹಗ್ಗ; ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು; ದೊಡ್ಡ ಬಿಂದಿಗೆ.

गूना, पु० ಹಿತ್ತಾಳೆ ಅಥವಾ ಬಂಗಾರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಗಿಲೀಟು ರಂಗು.

गूमा, पु० ದ್ರೋಣಪುಷ್ಪಿ ಎಂಬ ಮೂಲಿಕೆ.

गूलर, पु० ಅತ್ತಿ; ಔದುಂಬರ:—का फूल ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ಚಂದ್ರ; ಅಸಂಭವ ಮಾತು.

गूह, पु० ಮಲ; ಗಲೀಜು.

गृह, पु० ಮನೆ; ಮಂದಿರ.

गृहस्थ, पु० ಗೃಹಸ್ಥ; ಸಜ್ಜನ.

गृहस्थी, स्त्री० ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ; ಮನೆಯ ಸಾಮಾನು

गृह्य, वि० ಗೃಹಸಂಬಂಧವಾದ.

गेंगटा, पु० ನಳ್ಳಿ.

गेंड़ना, स० ಹೊಲದ ಸುತ್ತಲೂ ಬದುವು ಹಾಕು.

गेंड़ली, स्त्री० ಕುಂಡಲ; ಸುರುಳಿ.

गेंड़ा, पु० ಕಬ್ಬು.

गेंडुआ, पु० ಕುದುರು; ಸಿಂಬೆ.

गेंडुरी } **गेंडुली** } स्त्री० ಗಡಿಗೆ ಬಿಂದಿಗೆಗಳ ಕೆಳಗಿಡತಕ್ಕ ಹಗ್ಗದಸಿಂಬೆ.

गेंद, स्त्री० ಚೆಂಡು; ಕಂದುಕ.

गेंदा, पु० ಚೆಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು.

गेय, वि० ಹಾಡತಕ್ಕ; ಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ.

गेरना, स० ಹೊಯ್ಯು; ಬೀಳಿಸು; ಸುರಿಯು. अ० ಸುತ್ತಲೂಬರು.

गेरुआ, वि० ಕಾಷಾಯ; ಕಾವಿ ಬಣ್ಣದ.

गेरू, स्त्री० ಕಾವಿಕಲ್ಲು; ಕಾವಿ.

गेसू, ಪು० ಮುಂಗುರುಳು.

गेह, ಪು० ಮನೆ; ಗೃಹ.

गेहनी, ಸ್ತ್ರೀ० ಮನೆಯ ಜಮಾನಿ; ಗೃಹಿಣಿ; ಹೆಂಡತಿ.

गेहुँअन, ಪು० ಗೋಧಿನಾಗರ; ಗೋಧುಮೆ ಹಾವು.

गेहुँआ, ವಿ० ಗೋಧಿಯ ಬಣ್ಣದ.

गेहूँ, ಪು० ಗೋಧಿ; ಗೋದುವೆ.

गैंड़ा, ಪು० ಗಂಡಕಮೃಗ; ಖಡ್ಗಮೃಗ.

गैंती, ಸ್ತ್ರೀ० ಗುದ್ದಲಿ; ಪಿಕಾಸಿ.

गैन, ಪು० ಮಾರ್ಗ; ದಾರಿ.

ग़ैब, ಪು० ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಲ್ಲದ;—दाँ ಭವಿಷ್ಯವಾದಿ.

ग़ैबत, ಸ್ತ್ರೀ० ಜಾಡಿ; ದೂರು.

गैबानी, ಸ್ತ್ರೀ० ದೊಡ್ಡ ಸಂಕಟ; ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಯ ಸ್ತ್ರೀ.

ग़ैबी, ವಿ० ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ; ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಬಾರದ.

ग़ैर, ಪು० ಅನ್ಯಾಯ.

ग़ैर, ವಿ० ಅನ್ಯ; ಬೇರೆ; ಇತರ.

ग़ैरआबाद, ವಿ० ವಾಸವಿಲ್ಲದ; ಬೀಡು.

ग़ैरमनकूला, ವಿ० ಸ್ಥಿರ;-ಅಚಲ.

ग़ैरमामूली, ವಿ० ಅಸಾಧಾರಣವಾದ.

ग़ैरमुमकिन, ವಿ० ಅಸಂಭವ.

ग़ैरवाजिब, ವಿ० ಅನುಚಿತವಾದ.

ग़ैरहाज़िर, ವಿ० ಅನುಪಸ್ಥಿತ; ಹಾಜರಿಲ್ಲದ.

ग़ैरहाज़िरी, ಸ್ತ್ರೀ० ಅನುಪಸ್ಥಿತಿ; ಹಾಜರಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

ग़ैरत, ಸ್ತ್ರೀ० ಲಜ್ಜೆ; ನಾಚಿಕೆ.

गैरिक, ಪು० ದೇ० गेरू.

गैल, ಸ್ತ್ರೀ० ಮಾರ್ಗ; ದಾರಿ; ಗಲ್ಲಿ.

गोंई, ಸ್ತ್ರೀ० ಎತ್ತಿನ ಜೋಡಿ.

गोंठ, ಸ್ತ್ರೀ० ಧೋತ್ರ ಅಥವಾ ವೇಷ್ಟಿಯ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಂಚು; ನಿರಿಗೆ.

गोंठना, ಸ० ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವಿನ ತುದಿಯನ್ನು ಸುರುಳಾಗಿ ದುಂಡಗೆ ಸುತ್ತು.

गोंड, ಪು० ಮಧ್ಯ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಕಾಡು ಜನರು.

गोंड़ा, ಪು० ಬೇಲಿ; ಉಪನಗರ; ಮೊಹಲ್ಲಾ; ಹಳ್ಳಿ; ಅಂಗಳ.

गोंद, ಪು० ಗೋಂದು; ಅಂಟು.

गो, ಸ್ತ್ರೀ० ಆಕಳು; ಇಂದ್ರಿಯ; ವಾಣಿ; ಪೃಥ್ವಿ; ನಾಲಿಗೆ; ಸ್ವರ್ಗ; ಶಬ್ದ.

गो, ಅವ್ಯ० ಯದ್ಯಪಿ; ಇದ್ದರೂ.

गो, ಪ್ರತ್ಯ० ಮಾಡುವವ. ಉದಾ: कानूनगो.

गोइँठा, ಪು० ಬೆರಣಿ.

गोइंदा, ಪು० ಗೂಢಚಾರ.

गोइयाँ, ಪು० ಸಂಗಡಿಗ; ಜೊತೆಗಾರ; ಸಹಚಾರಿ.

गोई, ಸ್ತ್ರೀ० ಹೇಳಿಕೆ.

गोकुल, ಪು० ದನಗಳ ಮಂದೆ; ಗೋಶಾಲೆ.

गोकोस, ಪು० ಆಕಳು 'ಅಂಬಾ' ಎಂದು ಕರೆದರೆ ಕೇಳಿಸುವಷ್ಟು ದೂರ.

गोखग, ಪುಂ ಅಡ್ಡಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

गोगरू, ಪುಂ ತ್ರಿಪುಟಿ ಎಂಬ ಸಸ್ಯ; ಇದರಲ್ಲಿ ಕಡಲೆಯ ಗಾತ್ರದ ಮುಳ್ಳುಮುಳ್ಳಾದ ಕಾಯಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

गोखा, ಪುಂ ಗವಾಕ್ಷ.

गोचर, ಪುಂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಗೋಚರಾವು.

गोज़, ಪುಂ ಹೂಸು; ಅಪಾನವಾಯು.

गोजर, ಪುಂ ಜರಿ; ಲಕ್ಷ್ಮಿಚೇಳು.

गोजरा, ಪುಂ ಗೋಧಿ ಜಾತಿಯಧಾನ್ಯ.

गोजी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕೋಲು; ದೊಣ್ಣೆ.

गोझा, ಪುಂ ಖರ್ಜಿಕಾಯಿ; ಕರಿಗಡಬು.

गोट, ಸ್ತ್ರೀಂ } ಗೋಟು; ನಕ್ಕಿ; ಜರ
गोटा, ಪುಂ } ತಾರಿಲಡಿ. **गोट खेलना** ಹಾವುಬೆಣೆಯಾಡುವದು.

गोटी, ಪುಂ ಹುಡುಗರ ಆಟದ ಬೋಕಿ ಚೂರು; ಪಗಡೆಯ ಕಾಯಿ.

गोठ, ಸ್ತ್ರೀಂ ದೇಂ **गोशाला**.

गोठिल, ವಿಂ ಮುರಿದುಹೋದ.

गोड़, ಪುಂ ಕಾಲು; ಪಾದ.

गोड़गत, ಪುಂ ಕಾವಲುಗಾರ; ಹರಿಕಾರ.

गोड़ना ಸಂ ಅಗಿ; ತೋಡು.

गोड़ा, ಪುಂ ಮಂಚ ಬೆಂಚು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಕಾಲು.

गोड़ारी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುವ ಕಡೆ.

गोड़िया, ಸ್ತ್ರೀಂ ಚಿಕ್ಕಕಾಲು.

गोणी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗೋಣೀ ಚೀಲ.

गोत, ಪುಂ ವಂಶ; ಗೋತ್ರ.

गोता, ಪುಂ ಮುಳುಕ; ಗೋತ.

गोताखोर }
गोतामार } ಪುಂ ಮುಳುಗುವವನು.

गोतिया } ವಿಂ ಸಗೋತ್ರಿಯ; ಒಂದೇ
गोती } ವಂಶದ.

गोतीत, ವಿಂ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯಲಶಕ್ಯವಾದ.

गोत्र, ಪುಂ ವಂಶ; ಕುಲ.

गोद, ಸ್ತ್ರೀಂ ತೊಡೆ; ಮಡಿಲು; **—लेना** ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು; **—देना** ಮಗನನ್ನು ದತ್ತುಕೊಡು; **—भरना** ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗು.

गोदना, ಸಂ ಹಚ್ಚೆ ಕೊಚ್ಚಿಸು; ಕೆಣಕು; ಪಚ್ಚೆ.

गोदनी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹಚ್ಚೆ ಕೊಚ್ಚುವ ಸೂಜಿ.

गोदाम, ಪುಂ ಭಂಡಾರ; ಉಗ್ರಾಣ; ಗೋದಾಮು.

गोदी, ಸ್ತ್ರೀಂ ದೇಂ **गोद**.

गोधूम, ಪುಂ ಗೋಧಿ; ಗೋದುವೆ.

गोधूल } ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಾಯಂಕಾಲ;
गोधूली } ಸಂಜೆ; ಬೈಗು; ಮುಚ್ಚಂಜೆ.

गोना ಸಂ ಮುಚ್ಚು; ಅಡಗಿಸು.

गोनी, ಸ್ತ್ರೀಂ ದೇಂ **गोणी**.

गोप, ಪುಂ ಗೌಳಿಗ; ಗೊಲ್ಲ.

गोपद, पुं० ಹಸುಗಳಿರುವ ಸ್ಥಳ; ಆಕಳಗೊರಸಿನ ಗುರುತು.

गोपदी, वि० ಆಕಳಗೊರಸಿನಷ್ಟು.

गोपन, पुं० ಬಚ್ಚಿಡುವಿಕೆ; ಅಡಗಿಸುವಿಕೆ; ರಕ್ಷಣೆ.

गोपना, स० ಬಚ್ಚಿಡು; ಅಡಗಿಸು.

गोपुर, पुं० ನಗರದ್ವಾರ; ಪಟ್ಟಣದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು; ಗೋಪುರ.

गोफा, पुं० ಚಿಗುರು; ತಳಿರು.

गोबर, पुं० ಸಗಣಿ; ಗೋಮಯ.

गोबर-गणेश, वि० ಕುರೂಪಿ; ಮೂರ್ಖ; ಅಕರ್ಮಣ್ಯ.

गोबरी, स्त्री० ಬೆರಣಿ.

गोबरैला, पुं० ಸಗಣಿಹುಳ.

गोबो, गोभी, स्त्री० ಕೋಸುಗೆಡ್ಡೆ.

गोमेद, पुं० ಗೋಮೇಧವೆಂಬಯಜ್ಞ; ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

गोया, क्रि० ಎಂಬಂತೆ; ಎಂಬೋಲ್. **(मानों)**

गोर, स्त्री० ಗೋರಿ; ಸಮಾಧಿ.

गोरखधंधा, पुं० ರಗಳೆ; ತೊಡಕು.

गोरस, पुं० ಹಾಲು; ಮೊಸರು; ಮಜ್ಜಿಗೆ.

गोरा, वि० ಬಿಳಿಯ; ಸುಂದರವಾದ. पुं० ಸುಂದರಪುರುಷ; ಬಿಳಿಯವ.

गोराई, स्त्री० ಬಿಳುಪು; ಸೌಂದರ್ಯ.

गोरी, स्त्री० ಸುಂದರಿ.

गोरू, पुं० ಕೊಂಬುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿ.

गोरोचन, पुं० ಆಕಳ ಎದೆಗುಂಡಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಳದಿಬಣ್ಣದ ಸುಗಂಧ ಪದಾರ್ಥ; ಗೋರೋಚನ.

गोलंदाज़, पुं० ತೋಪು ಅಥವಾ ಫಿರಂಗಿ ಹೊಡೆಯುವವನು.

गोलंदाज़ी, स्त्री० ತೋಪು ಹೊಡೆಯುವ ವಿದ್ಯೆ.

गोल, वि० ದುಂಡಗಿರುವ; ವೃತ್ತಾಕಾರದ;—**मिर्च** ಮೆಣಸು.

गोलक, पुं० ಗೋಲೋಕ; ವಿಧವೆಯ ಮಗ; ದೊಡ್ಡ ಮಣ್ಣಿನಪಾತ್ರ; ಕಣ್ಣಿನ ಬಿಳೀ ಗುಡ್ಡೆ.

गोल-बात, स्त्री० ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯದ ಮಾತು.

गोलमटोल, वि० ಕುಳ್ಳಗೆ ದಪ್ಪನಾಗಿರುವ; ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ.

गोलमाल, पुं० ಗಡಿಬಡಿ; ಗೊಂದಲ.

गोला, पुं० ಗುಂಡು; ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಗೋಲಿಗಳು; ಮೊಳೆಗಳು ಕುಪ್ಪಿ ಚೂರು ಮತ್ತು ಸಿಡಿಮದ್ದಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಭಾರೀ ಗುಂಡು; ಜಿನಸಿನಮಂಡಿ; ದೋಣಿ ನಡೆಯಿಸುವ ಬಿದಿರು ಜಲ್ಲೆ.

गोलाई, स्त्री० ಗೋಲಾಕಾರ

गोलियाना, स० ದುಂಡಗೆ ಮಾಡು.

गोली, स्त्री० ಮಾತ್ರೆ; ಗೋಲಿ; ತುಪಾಕಿಯ ಚಿಕ್ಕ ಗುಂಡು; —**खाना** ಗುಂಡಿನೇಟು ತಿನ್ನು.

गोश, पुं० ಕಿವಿ; ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿಯ.

गोशमाली, स्त्री० ಕಿವಿಹಿಂಡುವಿಕೆ.

गोशवारा, पु० ಕರ್ಣಕುಂಡಲ; ಪಗಡಿಯ ಅಂಚು; ಮೊತ್ತ; ಜುಮ್ಲಾ ಗೋಶ್ವಾರೆ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ.

ग़ोशा, पु० ಮೂಲೆ; ಪಕ್ಕ; ಏಕಾಂತ; ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ.

ग़ोश्त, पु० ಮಾಂಸ.

गोष्ठ, पु० ಸಹಾಯ; ಸಮೂಹ; ಗೋಶಾಲೆ.

गोसफ़ंद, स्त्री० ಆಡು; ಮೇಕೆ.

गोसा, पु० ಬೆರಣಿ; ಕುರುಳು.

गोसाईं, पु० ಪರಮಾತ್ಮ; ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ; ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭೇದ; ವಿರಕ್ತ; ಸಾಧು; ಸ್ವಾಮಿ.

गोसैयाँ, पु० ಸ್ವಾಮಿ; ಯಜಮಾನ.

गोह, स्त्री० ಹಲ್ಲಿಯ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕಾಡು ಮೊಸಳೆ; ಉಡ.

गोहन, पु० ಜೊತೆಗಾರ; ಸಂಗಡಿಗ.

गोहरा, पु० ಬೆರಣಿ.

गोहराना, स० ಕೂಗು; ಕರೆ.

गोहार, स्त्री० ದಮ್ಮಯ್ಯ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಗೋಗರೆಯುವಿಕೆ.

गौं, स्त्री० ಸುಯೋಗ; ಸಂದರ್ಭ; ಆವಶ್ಯಕತೆ; ಸ್ವಾರ್ಥ;—निकलना ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಾಗು.

गौंगीर, वि० ಸ್ವಾರ್ಥಪರ; ಸ್ವಾರ್ಥಿ.

गौख, स्त्री०, **गौखा**, पु० } ಗವಾಕ್ಷ; ಕಂಡಿ; ಕಿಟಿಕಿ.

ग़ौग़ा, पु० ಗಲಭೆ; ಗೊಂದಲ; ತುಮುಲಧ್ವನಿ; ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ.

गौचरी, स्त्री० ಗೋಚರಾವು ತೆರಿಗೆ; ಹುಲ್ಲು ಬನ್ನಿ.

गौड़, पु० ವಂಗದೇಶದ ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ವಿಭಾಗ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಪಂಗಡ; ಗೌಡದೇಶೀಯ.

गौज़, स्त्री० ಸಂಭಾಷಣೆ.

गौण, वि० ಅಪ್ರಧಾನವಾದ; ಮುಖ್ಯವಲ್ಲದ; ಸಹಾಯಕವಾದ.

गौद, पु० ಗೊನೆ; ಗೊಂಚಲು.

गौदुमा, वि० ಗೋವಿನ ಬಾಲದಾಕೃತಿಯ; ಏರಿಳಿತಗಳುಳ್ಳ.

गौनहार, स्त्री० ಮದುಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ಸಖಿ.

गौना, पु० ಮಧುವನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆತರುವುದು; ಶೋಭನ ಪ್ರಸ್ತ.

गौर, वि० ಬಿಳಿಯ; ಗೌರವರ್ಣದ.

ग़ौर, पु० ಗಮನ; ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟು ಗಮನಿಸುವಿಕೆ.

गौरांग, पु० ವಿಷ್ಣು; ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ; ಚೈತನ್ಯ ಮಹಾಪ್ರಭು.

गौरा, स्त्री० ಗೌರವರ್ಣದ ಸ್ತ್ರೀ; ಪಾರ್ವತಿ; ಅರಿಸಿನದಹಳದಿ.

गौरिया, स्त्री० ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಜಲಪಕ್ಷಿ.

गौरैया, स्त्री० ಹೆಣ್ಣು ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ.

गौस, पु० ಫಿರಿಯಾದಿ; ದೂರು.

गौहर, पु० ಮುತ್ತು.

ग्यारस, स्त्री० ಏಕಾದಶಿ ತಿಥಿ.

ग्रंथ, पु० ಪುಸ್ತಕ; ಗ್ರಂಥ; ಹಣ ಪೋಣಿಸುವಿಕೆ.

ग्रंथकर्ता / ग्रंथकार } पु० ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವವ; ಗ್ರಂಥಕರ್ತ.

ग्रंथि, स्त्री० ಗಂಟು; ಗ್ರಂಥಿ; ಮಾಯಾಜಾಲ.

ग्रंथिबंधन, पु० ವಧೂವರರ ಸೆರಗಿಗೆ ಗಂಟುಹಾಕುವಿಕೆ.

ग्रसना, स० ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳು; ಕಾಡಿಸು.

ग्रसित / ग्रस्त } वि० ಹಿಡಿತಕ್ಕೊಳಗಾದ; ಪೀಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ग्रहणीय, वि० ಸ್ವೀಕರಿಸಲು; ಯೋಗ್ಯವಾದ.

ग्रामीण, वि० ಹಳ್ಳಿಯವನು; ಗವಾರ.

ग्राम्य, वि० ಹಳ್ಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ; ಗ್ರಾಮ್ಯ; ಮೂರ್ಖ; ಅನಾಗರಿಕ.

ग्रास, पु० ಕವಳ; ತುತ್ತು; ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ.

ग्रासना, स० ಹಿಡಿ; ನುಂಗು; ಕಾಡಿಸು.

ग्राह, पु० ಮೊಸಳೆ.

ग्राहक, पु० ಗಿರಾಕಿ; ಖರೀದಿ ಮಾಡುವವ.

ग्राह्य, वि० ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಮಾನ್ಯವಾದ.

ग्रीवा, पु० ಕೊರಳು; ಕುತ್ತಿಗೆ.

ग्लानि पु० ದುಃಖ; ಖಿನ್ನತೆ.

ग्वाल / ग्वाला } पु० ಗೊಲ್ಲ; ಗೌಳಿಗ.

ग्वालिन, स्त्री० ಗೊಲ್ಲತಿ; ಗೌಳಿಗಿತ್ತಿ.

ग्वैंड़ा, पु० ಹಳ್ಳಿಯಹತ್ತಿರದ ಹೊಲಗಳು.

घँघरा, पु० ಲಂಗ; ಪಾವಡೆ.

घँघराघोर, पु० ಮಡಿಮೈಲಿಗೆಯ ಭೇದವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ.

घँघरी, स्त्री० दे० घघरी.

घँघोरना / घंघोलना } स० ಕಲಸು; ಕದಡು.

घंटा, पु० ಘಂಟೆ; ಒಂದು ದಿನದ ೧/೨೪ ನೇ ಭಾಗ; ಘಂಟೆಬಾರಿಸುವಧ್ವನಿ—दिखाना ಆಶೆ ತೋರಿಸಿ ನಿರಾಶೆಮಾಡುವುದು.

घंटा-घर, पु० ಗಡಿಯಾರದ ಗೋಪುರ.

घंटिका / घंटी } स्त्री० ಸಣ್ಣಘಂಟೆ; ಗೆಜ್ಜೆ.

घई, स्त्री० ಸುಳಿ; ಸುಳಿಗುಂಡಿ; ಆಧಾರಸ್ತಂಭ; वि० ಆಳವಾದ.

घघरा, पु० / घघरी, स्त्री० } ಲಂಗ; ನಿರಿಗೆಯ ಲುಂಗಿ.

घट, पु० ಕಳಸ; ಪಾತ್ರೆ ಶರೀರ. क्रि० ಕಡಿಮೆ ಇಳಿದು ಹೋದ.

घटक, पु० ವಿವಾಹಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವವನು; ದಳ್ಳಾಳಿ; ಕಳಸ.

घटती स्त्री० ನ್ಯೂನತೆ; ಕೊರತೆ; ಕಡಿಮೆ.

घटना, अ० ಸಂಭವಿಸು; ಆರೋಪಿಸಲ್ಪಡು; ಕಡಿಮೆಯಾಗು.

घटबढ़, स्त्री० ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ; ನ್ಯೂನಾಧಿಕ್ಯ.

घटवाई, पु० ನದಿಯಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಸುಂಕವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವವ.

घटवार, पु० ಸುಂಕದವನು; ನಾವಿಕ; ನದಿಯಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಕೂತುಕೊಂಡು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

घटहा, पु० ನದೀಸುಂಕದವನು; ಈಚೆ ದಡದಿಂದ ಆಚೆದಡಕ್ಕೆಹೋಗುವ ದೋಣಿ.

घटा, स्त्री० ಮೇಘಮಾಲೆ; ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು.

घटाटोप, पु० ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಕವಿಯುತ್ತಿರುವ ಮೋಡಗಳು; ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಚ್ಚತಕ್ಕ ವಸ್ತ್ರ. ..

घटाना, स० ಕಳೆ; ಕಡಿಮೆಮಾಡು; ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ಶಿಲ್ಕುಬಾಕಿ ತೆಗೆ.

घटाव, पु० ನ್ಯೂನತೆ; ಕೊರತೆ; —बढ़ाव ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ.

घटिका, स्त्री० ಗಡಿಯಾರ; ೨೪ ನಿಮಿಷಗಳ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ.

घटित, वि० ನಿರ್ಮಿತವಾದ; ತಯಾರಾದ.

घटिया, वि० ತುಚ್ಛ; ನೀಚ; ಗಟ್ಟಿಗ.

घटिहा, वि० ಮೋಸ; ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕ; ದುಷ್ಟ.

घट्ठा, पु० ಕಾಯಿಕಟ್ಟಿದಕೈ.

घड़ा, पु० ಜಲಪಾತ್ರೆ; ಗಡಿಗೆ.

घड़िया, स्त्री० ಮಣ್ಣಿನ ಮಿಳ್ಳೆ.

घड़ियाल, पु० ಪೂಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾರಿಸುವ ಘಂಟೆ; ಮೊಸಳೆ.

घड़ी, स्त्री० ಗಳಿಗೆ; ಸಮಯ; ಗಡಿಯಾರ;—**घड़ी** पदेपदे; ಅಡಿಗಡಿಗೆ.

घड़ीसाज़, पु० ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಸರಿಮಾಡುವವನು.

घड़ौंची, स्त्री० ನೀರಿನ ಗಡಿಗೆಯನು ಇಡುವ ಮುಕ್ಕಾಲು ಮಣೆ ಅಥವಾ ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಳ.

घतिया, पु० ಮೋಸಗಾರ; ವಂಚಕ.

घतियाना, स० ಮೋಸಗೊಳಿಸು; ಕದಿ; ಮರೆಮಾಚು.

घन, पु० ಮೇಘ; ಸಮೂಹ; ಕರ್ಪೂರ; ಘನಫಲ. वि० ಘನವಾದ; ಗಟ್ಟಿ; ದೃಢ.

घनघनाना, अ० ಘಣಘಣ ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಗು.

घनघनाहट, पु० ಘಣಘಣ ಎಂಬ ಶಬ್ದ.

घनघोर, वि० ಬಹಳದಟ್ಟವಾದ; ಭೀಷಣವಾದ.

घनचक्कर, पु० ಚಂಚಲ ಬುದ್ಧಿಯುವನು; ಮೂರ್ಖ; ಸೋಮಾರಿ.

घनसार, पु० ಕರ್ಪೂರ.

घना, वि॰ ನಿಬಿಡವಾದ; ದಟ್ಟವಾದ.

घनिष्ठ, वि॰ ಸಮೀಪದ; ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು; ಗಾಢ.

घने, घनेरा, घनेरे, वि॰ ಬಹಳ; ಅನೇಕ; ಅಸಂಖ್ಯ.

घपचिआना, अ॰ ಮೋಸದ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳು.

घपची, स्त्री॰ ಎರಡೂಕೈಗಳ ಹಿಡಿತ.

घपला, पु॰ ಅವಾಂತರ; ಗಡಿಬಿಡಿ.

घपुआ, वि॰ } **घपूचन्द**, पु॰ } ಮೂರ್ಖ; ತಿಳಿಗೇಡಿ.

घबड़ाना } **घबराना** } अ॰ ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳು; ವ್ಯಾಕುಲಪಡು; ತಳಮಳಿಸು; ಬೆದರು. स॰ ಕಳವಳಗೊಳಿಸು; ಕಾಡು.

घबड़ाहट } **घबराहट** } स्त्री॰ ಘಾಬರಿ; ವ್ಯಾಕುಲತೆ; ಕಳವಳ.

घमंड, पु॰ ಅಹಂಕಾರ; ಹೆಮ್ಮೆ; ಜಂಬ.

घमंडी, वि॰ ಅಹಂಕಾರಿ; ಜಂಬಗಾರ.

घमकना, अ॰ ಗರ್ಜಿಸುವುದು. स॰ ಮೂದಲಿಸುವುದು.

घमखोर, वि॰ ಬಿಲಿಸಿನತಾಪವನ್ನು ಸಹಿಸುವವ.

घमघमाना, अ॰ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡು.

घमर, पु॰ ನಗಾರಿ ಢೋಲು ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಗಂಭೀರವಾದ ಶಬ್ದ.

घमसा, पु॰ ಬಿಸಿಲಿನತಾಪ; ಬೇಗೆ; ಝಳ.

घमसान } **घमासान** } पु॰ ಭಯಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧ; ತುಮುಲ ಯುದ್ಧ.

घर, पु॰ ಮನೆ; ಗೃಹ; ಜನ್ಮಸ್ಥಳ; ವಂಶ;—**उजड़ना** ಮನೆಯೂ ಮನೆತನವೂ ನಾಶವಾಗು;—**करना** ವಾಸವಾಗು;—**का** ಸ್ವಂತದ;—**का न घाट का** ತ್ರಿಶಂಕು ಸ್ವರ್ಗದ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ;—**फूँक तमाशा देखना** ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ವಿಲಾಸಪ್ರಿಯನಾಗು;—**बसना** ಮನೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳು; **आँख में घर करना** ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರನಾಗು.

घरद्वार, पु॰ ಮನೆಮಠ.

घरघराना, अ॰ ಕಫದಿಂದ ಗರ್‌ಗರ್ ಎಂದು ಗಂಟಲೊಳಗೆ ಶಬ್ದವಾಗು. पु॰ ಪರಿವಾರ; ವಂಶ.

घरवाल } **घरवालन** } वि॰ ಮನೆಹಾಳುಮಾಡುವ.

घरजाया, स्त्री॰ ಮನೆಗೆಲಸಮಾಡುವವಳು.

घरनी, स्त्री॰ ಹೆಂಡತಿ; ಮನೆಯಾಕೆ.

घरफोड़ी, स्त्री॰ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜಗಳ ಹುಟ್ಟಿಸುವವಳು; ಘಾತಕಿ.

घरबार, पु॰ ಮನೆಮಠ.

घराऊ, वि॰ ಮನೆ ತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ.

घराती, पु॰ ಮದುವೆಹೆಣ್ಣಿನ ಕಡೆಯವರು.

घराना, पुं० ವಂಶ; ಮನೆತನ.
घरी, स्त्री० ಸೇವಕಿ; ಮಿಡತೆಹುಳು.
घरेलू, वि० ಮನೆಯ; ಮನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ; ಮನೆತನದ.
घरैया, वि० ಮನೆಯವನು.
घरौंदा, पुं० ಕಾಗದ ಮಣ್ಣು ಮುಂತಾದ್ದರಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮಕ್ಕಳ ಆಟದ ಮನೆ.
घर्षण, पुं० ತಿಕ್ಕಾಟ.
घलना, अ० ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದುಹೋಗು; ಬಿಸಾಡಲ್ಪಡು; ಹೊಡೆದಾಟವಾಗು.
घलुआ, पुं० ಕುಸುರಿ; ಕೊಸರು.
घसखुदा, पुं० ಹುಲ್ಲು ಕೀಳುವವನು; ಮೂರ್ಖ; ತಿಳಿಗೇಡಿ.
घसना, अ० ತಿಕ್ಕು; ಉಜ್ಜು.
घसिटना, अ० ಎಳೆದುಹೋಗು.
घसियारा, पुं० ಹುಲ್ಲು ಮಾರುವವನು.
घसियारिन } स्त्री० ಹುಲ್ಲು ಮಾರುವವಳು.
घसियारी }
घसीटना, स० ಎಳೆ; ಜಗ್ಗು; ಕೀಳು; ಬೇಗಬೇಗ ಬರೆ.
घहराना, अ० ಗುಡುಗು; ಗರ್ಜಿಸು.
घाँघरा, पुं० } ನಿರಿಗೆಯ ಪಾವಡೆ; ಲಂಗ.
घांघरी, स्त्री० }
घाँटी, स्त्री० ಗಂಟಲೊಳಗಿನ ಕೊಳವಿ; ಕಂಠನಾಳ.
घाई, स्त्री० ಏಟು; ಹೊಡೆತ; ಆಘಾತ.
घाऊघप, वि० ಉಪಾಯವಲ್ಲಿ ಗಂಟು ಮುಳುಗಿಸುವವನು; ಕೂತಲ್ಲೇ ಸ್ವಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸತಕ್ಕವನು.
घाघ, पुं० ಗೊಂಡಾ ಪ್ರದೇಶದ ಮನುಷ್ಯ; ಬಹಳ ಚತುರ.
घाघरा, पुं० ಲಂಗ.
घाट, पुं० ಘಟ್ಟ; ರೇವು; ಕಣಿವೆ; ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಪರ್ವತಮಾರ್ಗ; ದಿಕ್ಕು. स्त्री० ಮೋಸ; ಕೆಟ್ಟತನ; —घाट का पानी पीना ಅನೇಕ ಊರುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿ ಅನೇಕ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವುದು.
घाटा, पुं० ನಷ್ಟ; ನುಕ್ಸಾನು; —उठाना ನಷ್ಟವನ್ನು ವಹಿಸು; ನಷ್ಟಕ್ಕೀಡಾಗು;—भरना ನಷ್ಟದ ಹಣವನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ತುಂಬು.
घाटि, पुं० ಕೊರತೆ; ಕಡಿಮೆ. स्त्री० ನೀಚಕಾರ್ಯ.
घाटिया, पुं० ನದೀ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಪುರೋಹಿತ.
घाटी, पुं० ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಪರ್ವತ ಮಾರ್ಗ; ಪರ್ವತದ ಶಿಖರ; ಚಿಕ್ಕಮೈದಾನ.
घात, पुं० ಪ್ರಹಾರ; ಹತ್ಯೆ.
घातक } पुं० ಹಿಂಸಕ; ಶತ್ರು.
घातकी }
घान, पुं० } ಒಂದಾವರ್ತಿ ಬೀಸು ಗಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಹಾಕಿ ಬೀಸು ವಷ್ಟು ಕಾಳು.
घानी, स्त्री० }

घाम, पुं० ಬಿಸಿಲು; ಸೂರ್ಯನ ತಾಪ

घामड़, वि० ಮೂರ್ಖ; ಸೋಮಾರಿ; ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಬಳಲಿದವನು.

घाय, पुं० ಘಾಯ.

घायक, वि० ಘಾತಕ; ವಿನಾಶಕ.

घायल, वि० ಗಾಯಗೊಂಡವನು.

घार, स्त्री० ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹ ದಿಂದಾದ ಮಾರ್ಗ.

घाल, पुं० दे० घलुआ.

घालक, पुं० ಕೊಲೆಗಾರ; ವಿನಾಶಕ.

घालना, स० ಹಾಕು; ಇಡು; ಎಸೆ; ಮಾಡಿಬಿಡು; ಹಾಳುಮಾಡು.

घाव, पुं० ಗಾಯ;—**पर नमक छिड़कना** ನೊಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ನೋಯಿಸು;—**भरना**, —**पूजना** ಹುಣ್ಣು ಮಾಯುವುದು.

घास, स्त्री० ಹುಲ್ಲು.

घिग्घी, स्त्री० ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆ.

घिघियाना, अ० ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗು; ದೈನ್ಯವಾಗಿ ಬೇಡು.

घिच-पिच } **घिचर-पिचर** } स्त्री० ಕಿಕ್ಕಿರಿಯುವಿಕೆ; ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಗುವಿಕೆ.

घिन, स्त्री० ಜಗುಪ್ಸೆ; ಅಸಹ್ಯ.

घिनाना, अ० ಅಸಹ್ಯಪಡು.

घिनौना, वि० ಅಸಹ್ಯವಾದ; ಘೃಣಿತವಾದ.

घिया, पुं० ಸೋರೆಕಾಯಿ; ತುಪ್ಪದ ಹೀರೆ ಕಾಯಿ.

घिरना, अ० ಆವರಿಸು; ಸುತ್ತುಹಾಕಲಡು.

घिरनी, स्त्री० ಸುತ್ತು; ತಿರಗಣೆ; ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಾರಿವಾಳ.

घिराई, स्त्री० ಸುತ್ತು; ತಿರಗುವಿಕೆ; ಆಕಳುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಮೇಯಿಸುವ ಮಜೂರಿ.

घिरायंद, पुं० ಕೆಟ್ಟವಾಸನೆ.

घिराव, पुं० ಸುತ್ತು; ಬಳಸು.

घिसघिस, स्त्री० ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿಥಿಲತೆ; ಗಡಿಬಿಡಿ.

घिसना, स० ತಿಕ್ಕು; ಸವೆಯಿಸು.

घिसाई, स्त्री० ತಿಕ್ಕುವಿಕೆ; ತಿಕ್ಕಿದುದರ ಮಜೂರಿ.

घिसाव, पुं० ತಿಕ್ಕಾಟ.

घी, पुं० ತುಪ್ಪ. **पाँचों उँगली घी में होना** ಎಲ್ಲವಿಧದಲ್ಲೂ ಲಾಭ ಉಂಟಾಗು.

घीकुआँर, पुं० ಲೋಳಿಸರ.

, स्त्री० ಮುಂಡಿಗೆ; ಕೆಸವು.

स्त्री० ಗುಲಗುಂಜಿ; ಮಂಜೂಟಿ; ಗುಂಜಾಫಲ.

घुँघनी, स्त्री० ತುಪ್ಪ ಇಲ್ಲವೆ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಹುರಿದ ಕಡಲೆ, ಹೆಸರು, ಬಟಾಣಿ ಮುಂತಾದ ಕಾಳು; ಉಸಳಿ; ಹುರಿಗಾಳು.

घुँघारे } **घुँघराले** } वि० ಉಂಗುರದಂತೆ ಸುರುಳು ಸುರುಳಾದ; ಗುಂಗುರು.

घुँघरू, पुं० ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ.

घुंडी, स्त्री० ಗುಂಡಿ; ಬಟನು.

घुग्घू, पुं० ಗೂಗೆ.

घुघुआना, ಅಂ ಗೂಬೆಯಂತೆ ಕೂಗು.

घुटकना, ಸಂ ಗುಟುಕು ಗುಟುಕಾಗಿ ಕುಡಿ; ನುಂಗು.

घुटना, ಪುಂ ಮೊಣಕಾಲು; ಮಂಡಿ. ಅಂ ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿ ಹೋಗು; ತಡೆದುಹೋಗು.

घुटन्ना, ಪುಂ ಚಡ್ಡಿ; ನಿಕ್ಕರ್.

घुटवाना, ಸಂ ಸವೆಯಿಸು; ಅರೆಯಿಸು; ಅವುಟಾಯಿಸು; ಬೋಳಿಸು.

घुटाई, ಸ್ತ್ರೀಂ ಅರೆಯುವ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಅದರ ಮಜೂರಿ.

घुटाना, ಸಂ ಅರೆಯಿಸು.

घुट्टी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಜೀರ್ಣೌಷಧಿ.

घुड़कना, ಸಂ ಗದರಿಸು; ದಟ್ಟಿಸು; ಜಬರಿಸು.

घुड़की, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗದರಣೆ; ಗದರಿಸುವಿಕೆ; ಬೆದರಿಕೆ. **बंदर घुड़की** ಪುಸಿ ಬೆದರಿಕೆ.

घुड़दौड़, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕುದುರೆಯ ಓಟ; ಕುದುರೆ ಜೂಜು.

घुड़सार } ಸ್ತ್ರೀಂ ಕುದುರೆ ಲಾಯ.
घुड़साल }

घुण } ಪುಂ ಮರ ಮತ್ತು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊರಿಯುವ ಕ್ರಿಮಿ; ಕುಟ್ಟೇಹುಳು.
घुन }

घुनना, ಅಂ ನುಸಿಹಿಡಿ; ಕುಟ್ಟೆಹಿಡಿ.

घुन्ना, ವಿಂ ದ್ವೇಷದಿಂದ ಕೇಡು ಬಗೆಯುವವನು.

घुप, ವಿಂ ನಿಬಿಡ; ಕಡು ಕತ್ತಲೆ.

घुमँड़ना, ಅಂ ದೇಂ **घुमड़ना**.

घुमक्कड़, ವಿಂ ಬಹಳ ತಿರುಗಾಡುವವನು.

घुमटा, ಪುಂ ತಲೆ ತಿರುಗುವಿಕೆ.

घुमड़ना } ಅಂ ಮೋಡಕವಿ; ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರು.
घुमड़ाना }

घुमर्ना, ವಿಂ ಅತ್ತಿತ್ತ ಬಹಳವಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುವವನು; ತಿರುಕ.

घुमरी, ಸ್ತ್ರೀಂ ನೀರಿನಸುಳಿ; ತಲೆ ತಿರುಗುವಿಕೆ.

घुमाना, ಸಂ ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುವು; ತಿರುಗಾಡಿಸು; ತಿರುಗಿಸು.

घुमाव, ಪುಂ ತಿರುಗಾಟ; ಬೀಸಾಟ.

घुरघुराना, ಅಂ ಗಂಟಲು ಕೆರೆ; ಗುರುಗುರು ಎಂಬ ಶಬ್ದವಾಗು.

घुलना, ಅಂ ದ್ರವಿಸು; ಕರಗು.

घुलाना, ಸಂ ಕರಗಿಸು; ಕೃಶವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು.

घुलावट, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕರಗಿಸುವಿಕೆ; ಮಿಶ್ರಣ.

घुसना, ಅಂ ಪ್ರವೇಶಿಸು; ಹೊಗು; ನುಗ್ಗು.

घुसाना } ಸಂ ಒಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸು; ಹೊಗಿಸು.
घुसेड़ना }

घूँघट, ಪುಂ ಗೋಷಾ; ಮುಸುಕು; ಪರದೆ.

घूँघर, ಪುಂ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು.

घूँघरी } ಸ್ತ್ರೀಂ ನೂಪುರ; ಕಾಲಿನ ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ.
घूँघरू }

घूँट, पु० ಗುಟುಕು.

घूँटना, स० ಕುಡಿ.

घूँसा, पु० ಮುಷ್ಟಿಯ ಹೊಡೆತ; ಗುದ್ದು.

घूसेबाजी, स्त्री० ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧ.

घूटना, स० ಉಸಿರು ತಡೆ.

घूना, वि० ಬಹಳ ಜಾಣ; ಚತುರ.

घूम, स्त्री० ಸುತ್ತು; ತಿರುಗು; ದಾರಿಯ ಅಡ್ಡ ತಿರುಗೋಣ.

घूमना, अ० ತಿರುಗು; ತಿರುಗಾಡು; ಹಿಂತಿರುಗು; ಸುತ್ತಾಡು.

घूमनी, स्त्री० ತಲೆ ತಿರುಗುವಿಕೆ.

घूर, पु० ಕಸದಕುಪ್ಪೆ; ತಿಪ್ಪೆಯರಾಶಿ.

घूरना, अ० ದಿಟ್ಟಿಸಿನೋಡು.

घूरा, पु० दे० **घूर**.

घूस, पु० ಹೆಗ್ಗಣ. स्त्री० ಲಂಚ.

घृणा, स्त्री० ತಿರಸ್ಕಾರ; ಬೇಸರಿಕೆ; ಅಸಹ್ಯ.

घृणित, वि० ಅಸಹ್ಯಪಡತಕ್ಕ.

घेंट, पु० ಗಂಟಲು; ಕುತ್ತಿಗೆ.

घेघा, पु० ಗಂಟಲುನಾಳ; ಗಂಟಲುವಾಳ.

घेर, पु० ಪರಿಧಿ; ಸುತ್ತು.

घेरघार, स्त्री० ನಾಲ್ಕೂಕಡೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವಿಕೆ; ವಿಸ್ತಾರ; ಮುಖಸ್ತುತಿ.

घेरना, स० ಮುತ್ತು; ಸುತ್ತುವರಿ; ಸುತ್ತುಗಟ್ಟು.

घेरा, पु० ಪರಿಧಿ; ಸುತ್ತಳತೆ; ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಸ್ಥಳ; ಮುತ್ತಿಗೆ.

घैला, पु० ಗಡಿಗೆ; ಬಿಂದಿಗೆ.

घोंघा, पु० ಕಪ್ಪೆಚಿಪ್ಪು; ಬಸವನಹುಳ.

घोंचा, पु० ಗೊಂಚಲು; ಕೊಂಬಿಲ್ಲದ ಎತ್ತು.

घोंटना, स० ಗುಟುಕು ಗುಟುಕಾಗಿ ಕುಡಿ; ಹಿಸುಕು; ಜೀರ್ಣಿಸು; **गला घोंटना** ಕತ್ತುಹಿಸುಕು.

घोंपना, स० ತುರುಕು; ಗಂಟು ಹಾಕು.

घोंसला, पु० ಪಕ್ಷಿಗಳ ಗೂಡು.

घोखना, स० ಬಾಯಿಪಾಠಮಾಡು; ಉರುಹಾಕು.

घोटना, स० ಉಜ್ಜು; ಅರೆ; ತಿಕ್ಕು; ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡು.

घोटा, पु० ಅರೆಯುವ ಉಪಕರಣ.

घोटाला, पु० ಗಲಿಬಿಲಿ; ಗೊಂದಲ.

घोड़सार, **घोड़साल** } स्त्री० ಕುದುರೆಲಾಯ.

घोड़ा, पु० ಕುದುರೆ.

घोर, वि० ಕಠಿನವಾದ; ನಿಬಿಡವಾದ; ಮಹಾ; ಅತ್ಯಂತ.

घोरना, **घोलना** } स० ಕರಗಿಸು.

घोष, पु० ಗೊಲ್ಲ; ಗೋಶಾಲೆ; ಗರ್ಜನೆ.

घोषणा, स्त्री० ಬಹಿರಂಗ ಸೂಚನೆ.

घोसी, पु० ಗೊಲ್ಲ; ಹಾಲುಮಾರುವವನು; ಗೌಳಿಗ.

घौद, पु० ಹಣ್ಣಿನ ಗೊಂಚಲು.

घ्राण, ಸ್ತ್ರೀ० ಮೂಗು; ವಾಸನೆ ನೋಡುವ ಶಕ್ತಿ, ವಾಸನೆ.

च

चंग, ಸ್ತ್ರೀ० ಪತಂಗ; ಗಾಳೀಪಟ. ವಿ० ಸುಂದರವಾದ;—**पर चढ़ाना** ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಜನರನ್ನು ತನ್ನವಶಕ್ಕೆ ಎಳೆಕೊಳ್ಳು.

चंगा, ವಿ० ಆರೋಗ್ಯವಾದ; ಶೋಭಿಸುವ; ಸುಂದರ.

चंगुल, ಪು० ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳ ಪಂಜ; ಹಿಡಿತ;—**में फँसना** ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹೋಗು; ವಶವರ್ತಿಯಾಗು.

चंगेर / **चंगेरी**, ಸ್ತ್ರೀ० ಹೂ ಬುಟ್ಟಿ.

चंचरीक, ಪು० ಭ್ರಮರ; ತುಂಬಿ.

चंचल, ವಿ० ಅಸ್ಥಿರ.

चंचला, ಸ್ತ್ರೀ० ಲಕ್ಷ್ಮಿ; ಮಿಂಚು.

चंचु / **चंचुपुट**, ಸ್ತ್ರೀ० ಕೊಕ್ಕು; ಚಂಚು.

चंचोरना, ಸ० ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಜಿಗಿದುರಸ ಹೀರುವುದು.

चंट, ವಿ० ಧೂರ್ತ; ದುಷ್ಟ.

चंड, ವಿ० ಘೋರ; ಕಠೋರ.

चंडाल, ಪು० ಹೊಲೆಯ; ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ.

चंडाल चौकड़ी, ಸ್ತ್ರೀ० ಪುಂಡರಗುಂಪು.

चंडू, ಪು० ಅಫೀಮಿನಿಂದ ತಯಾರಾಗುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯ. ಇದನ್ನು ಹೊಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ.

चंडूखाना, ಪು० ಹೆಂಡದಂಗಡಿ.

चंडूबाज़, ಪು० ಹೆಂಡಕುಡುಕ.

चंद, ವಿ० ಕೊಂಚ; ಕೆಲವು.

चंदन, ಪು० ಚಂದನ; ಗಂಧ.

चँदराना, ಸ० ತಿಳಿದು ತಿಳಿದು ಮೂರ್ಖನಾಗು; ಮಂಕುಮಾಡು.

चंदला, ವಿ० ತಲೆಗೂದಲುದುರಿದ.

चँदवा, ಪು० ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲುಗಡೆಯ ವರ್ತುಲಮಂಟಪ; ನವಿಲುಗರಿ ಕಣ್ಣು.

चंदा, ಪು० ಚಂದ್ರ; ವರ್ಗಣಿ; ಚಂದಾ; ವಂತಿಗೆ.

चंदिया, ಸ್ತ್ರೀ० ತಲೆಯ ಮಧ್ಯಭಾಗ; ನಡುನೆತ್ತಿ; ಚಂದ್ರ.

चँदोवा, ಪು० ದೇ० **चँदवा**.

चंद्रमा, ಪು० ಚಂದ್ರ.

चंद्रबिन्दु, ಪು० ಅರ್ಧಾನುಸ್ವಾರದ ಬಿಂದು; ಇದರ ರೂಪ ಹೀಗಿರುತ್ತೆ—ँ.

चंद्रिका, ಸ್ತ್ರೀ० ದೇ० **चाँदनी**.

चंपई, ವಿ० ಸಂಪಿಗೆಹೂವಿನ ಬಣ್ಣದ.

चंपक, ಪು० ಸಂಪಿಗೆ.

चंपत, ವಿ० ಅಂತರ್ಧಾನವಾದ; ಮಾಯವಾದ.

चंपना, ಅ० ಭಾರದಿಂದ ಕುಗ್ಗು; ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆಬಗ್ಗಿಸು; ಉಪಕಾರಹೊಂದಿ ನಮ್ರನಾಗು.

चंपा, ಪು० ಸಂಪಿಗೆ.

चंपू, ಪು० ಗದ್ಯಪದ್ಯಮಯವಾದ ಕಾವ್ಯ.

चँवर, पुं० ಚಾಮರ.

चँवरदार, पुं० ಚಾಮರ ಬೀಸು ಸೇವಕ.

चँवरी, स्त्री० ಚೌರಿ; ಕುದರೆಬಾಲದ ಕೂದಲಿನಿಂದಮಾಡಿದ ಚಾಮರ.

चक, पुं० ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿ; ಚಕ್ರ.

चकई, स्त्री० ಹೆಣ್ಣು ಚಕ್ರವಾಕ.

चकचून, वि० ಚೂರುಮಾಡಿದ.

चकचौंध, स्त्री० दे० **चकाचौंध**.

चकती, स्त्री० ಚರ್ಮ, ವಸ್ತ್ರಮುಂತಾದ್ದರಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆದಪಟ್ಟಿ; ದುಂಡಗಿನ ಅಥವಾ ಚೌಕವಾದ ಚಿಂದಿಚೂರು.

चकत्ता, पुं० ಮೈಮೇಲಿನ ಅಗಲವಾಗಿ ದುಂಡಗಿರುವ ಮಚ್ಚೆ; ಕಳೆ; ಹಲ್ಲಿನಗಾಯ.

चकनाचूर, वि० ಚೂರುಚೂರಾದ;

चकपक, वि० ಚಕಿತ; ಸ್ತಂಭಿತವಾದ.

चकपकाना, अ० ಚಕಿತನಾಗು.

चकफेरी, स्त्री० ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ; ಸುತ್ತು.

चकबंदी, स्त्री० ಜಮೀನಿನ ಚಕ್ಕುಬಂದಿ; ಮೇರೆ.

चकबस्त, स्त्री० ಜಮೀನಿನ ಚಕ್ಕುಬಂದಿ; ಕಾಶ್ಮೀರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭೇದ.

चकमक, पुं० ಚಕಮುಕಿ ಕಲ್ಲು.

चकमा, पुं० ಮೋಸ; ಚಕ್ಕರ್; ಹಾನಿ.

चकमाकी, वि० ಚಕಮುಕಿಯಿರುವ स्त्री० ಬಂದೂಕು.

चकरा, पुं० ಸೀರಿನಸುಳಿ. वि० ಅಗಲ; ವಿಸ್ತಾರ.

चकराना, अ० ತಲೆತಿರುಗು; ಚಕಿತನಾಗು.

चकरानी, स्त्री० ಸೇವಕಿ.

चकरी, स्त्री० ಬೀಸುಗಲ್ಲು; ಬೀಸುಗಲ್ಲಿನ ಅರ್ಧಭಾಗ.

चकला, पुं० ರೊಟ್ಟಿ ಮಣೆ; ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಣಗಳಿರುವ ಇಲಾಖೆ.

चकलाना, स० ಅಗಲಮಾಡು.

चकली, स्त्री० ಚಂದನ ತೇಯುವ ಕಲ್ಲು ಮಣೆ.

चकलेदार, पुं० ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಥವಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ.

चकवा, पुं० ಚಕ್ರವಾಕ.

चकाचौंध, **चकाचौंधी** } स्त्री० ಪ್ರಕಾಶವು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕು ಅಥವಾ ತಳತಳಿ.

चकाबू, पुं० ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ; ಚಿತ್ರ ಸಮಸ್ಯೆ.

चकित, वि० ಆಶ್ಚರ್ಯಯುಕ್ತ; ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡ.

चकोटना, स० ಚಿವುಟು; ಜಿಗುಟು; ನುಲಿ.

चकोतरा, पुं० ಚಕ್ಕೋತದ ಹಣ್ಣು; ಗಜನಿಂಬೆ.

चकोर, पुं०, **चकोरी**, स्त्री० } ಚಕೋರಪಕ್ಷಿ.

चकोह, पुं॰ ನೀರಿನ ಸುಳಿ.

चक्कर, पुं॰ ಚಕ್ರ; ಗಾಲಿ; ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ; ಅಲೆಯುವಿಕೆ; ಸುಳಿ; ಜಂಜಾಲ; ಚಕ್ರದಂತೆ ತಿರುಗುವುದು; ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲೆದಾಡು;—में आना ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮಗ್ನನಾಗು; ಭ್ರಮೆಗೊಳ್ಳು;—लगाना ಸುತ್ತಾಡು; ಅಲೆ.

चक्का, पुं॰ ಚಕ್ರ; ಗಾಲಿ.

चक्की, स्त्री॰ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು.

चक्कू, पुं॰ दे॰ चाकू.

चक्रवात, पुं॰ ಸುಳಿಗಾಳಿ.

} पुं॰ ಕಣ್ಣು.

चखना, स॰ ರುಚಿನೋಡು; ತಿನ್ನು.

चख-चख, स्त्री॰ ಜಗಳ; ಗಲಭೆ.

चखाचखी, स्त्री॰ ವೈರ; ಹಗೆತನ; ವಿರೋಧ.

चखाना, स॰ ರುಚಿನೋಡಿಸು; ತಿನ್ನಿಸು.

चगड़, वि॰ ಜಾಣ.

चचा, पुं॰ ತಂದೆಯ ಸಹೋದರ; ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ; ದೊಡ್ಡಪ್ಪ.

चचींड़ा, पुं॰ ಪಡವಲಕಾಯಿ.

चची, स्त्री॰ ತಂದೆಯ ಸಹೋದರನ ಹೆಂಡತಿ; ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ; ದೊಡ್ಡಮ್ಮ.

चचेरा, वि॰ ತಂದೆಯ ಸಹೋದರನ ಕಡೆಯ ಸಂಬಂಧದ.

चचोड़ना, स॰ ಚೀಪು; ಹೀರು.

चट, क्रि॰ ಬೇಗನೆ; ಶೀಘ್ರ. पुं॰ ಕಳೆ; ದೋಷ;—से ತತ್‌ಕ್ಷಣವೇ.

चटक, पुं॰ ಗುಬ್ಬಿ; ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ. स्त्री॰ ಥಳಕು; ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ.

चटकसटक, पुं॰ ಸಿಂಗಾರಸಡಗರ.

चटकना, अ॰ ಬಿರಿ; ರೇಗು; ನೆಟಿಕೆ ಮುರಿ.

चटकनी, स्त्री॰ ಬಾಗಿಲಿನ ಅಗುಳಿ.

चटकाना, स॰ ಬಿರಿಸು; ಕೋಪವನ್ನುಂಟುಮಾಡು.

चटकारा, वि॰ ಹೊಳೆಯುವ; ಚಂಚಲವಾದ.

चटकाहट, स्त्री॰ ಚಟ್ಟನೆಮುರಿಯುವ ಅಥವಾ ಬಿರಿಯುವ ಶಬ್ದ.

चटकीला, वि॰ ಥಳಥಳಿಸುವ.

चटखनी, स्त्री॰ दे॰ चटकनी.

चटचटाना, अ॰ ಚಟಚಟನೆ ಮುರಿ.

चटनी, स्त्री॰ ಚಟ್ನಿ; ಚಟ್ಟಣಿ.

चटपटा, वि॰ ತೀಕ್ಷ್ಣರುಚಿಯುಳ್ಳ.

चटपटाना, अ॰ ಬಹಳ ಅವಸರಪಡು; ತವಕಿಸು; ಆತುರಗೊಳ್ಳು.

चटपटी, स्त्री॰ ಆತುರ; ಅವಸರ; ವ್ಯಾಕುಲ.

चटशाला, चटसार, चटसाल } स्त्री॰ ಪಾಠಶಾಲೆ; ಚಿಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಲಯ; ಕೂಲಿ ಮಠ.

चटाई, स्त्री॰ ಚಾಪೆ.

चटाचट, वि॰ ಬಹಳ ಬೇಗನೆ.

चटाना, स० ನೆಕ್ಕಿಸು; ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಗಿ (ಬೇರೆಯವರ) ಬಾಯೊಳಗೆ ಹಾಕು; ಸಾಣೆಹಿಡಿಸು.

चटारन, पु० ಅನ್ನಪ್ರಾಶನೆ.

चटियल, वि० ಗಿಡಮರಗಳಿಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶ.

चटापटी, स्त्री० ಅವಸರ; ಭರ.

चटु, पु० ಮುಖಸ್ತುತಿ; ಪ್ರಿಯ ವಾಕ್ಯ.

चटुल, वि० ಚಪಲ; ಚಂಚಲ.

चटोरा, वि० ಜಿಹ್ವಾಚಾಪಲ್ಯವುಳ್ಳ ರುಚಿಗೆ ಮನಸೋತ.

चट्टान, स्त्री० ದೊಡ್ಡಬಂಡೆ; ಶಿಲಾಖಂಡ.

चट्टी, स्त्री० ಬೀಡು; ಪಾಳಯ; ಹಿಮ್ಮಡಿಯ ಭಾಗವು ತೆರೆದಿರುವ ಜೋಡು; ಚಪ್ಪಲಿ.

चट्टू, वि० ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕ.

चड्डा, वि० ಮೂರ್ಖ.

चड्डी, स्त्री० ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಲಂಗೋಟಿ; ಚಡ್ಡಿ.

चढ़त, स्त्री० ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಕಾಣಿಕೆ; ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ದಿಬ್ಬಣ.

चढ़ता, वि० ಏರುತ್ತಿರುವ; ಹತ್ತುವ.

चढ़ना, अ० ಏರು; ಹತ್ತು; ಮೀರು.

चढ़ाई, स्त्री० ಹತ್ತುವಿಕೆ; ಆಕ್ರಮಣ; ದಂಡಯಾತ್ರೆ.

चढ़ा-उतरी, स्त्री० ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಹತ್ತುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಇಳಿಯುವಿಕೆ.

चढ़ा-ऊपरी, चढ़ा-चढ़ी स्त्री० ಪಂದ್ಯಾಟ; ಸ್ಪರ್ಧೆ; ಪೈಪೋಟಿ.

चढ़ाना, स० ಏರಿಸು; ಹತ್ತಿಸು; ಅರ್ಪಿಸು.

चढ़ाव, पु० ಹತ್ತುವಿಕೆ; ಉನ್ನತಿ; —उतार ಏರಿಳಿತ; ಎತ್ತರತಗ್ಗು; ಹಳ್ಳದಿಣ್ಣೆ.

चढ़ावा, पु० ಮದುವೆ ದಿವಸ ವರನ ಕಡೆಯವರು ವಧುವಿಗೆ ತೊಡಿಸತಕ್ಕ ಆಭರಣ; ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಕಾಣಿಕೆ.

चतुर, वि० ಗಟ್ಟಿಗ; ಸಮರ್ಥ.

चतुरता, चतुराई स्त्री० ಯುಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಚಾತುರ್ಯ.

चद्दर, स्त्री० दे० **चादर.**

चना, पु० ಕಡಲೆ.

चपकन, स्त्री० ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಅಂಗಿ.

चपकना, अ० दे० **चिपकना.**

चपटा, स्त्री० दे० **चिपटा.**

चपड़-चपड़, स्त्री० ನೀರುಕುಡಿಯುವಾಗ ಅಥವಾ ಏನಾದರೂ ತಿನ್ನುವಾಗ ನಾಯಿಯ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಶಬ್ದ.

चपड़ा, पु० ಅರಗು.

चपत, पु० ಕೆನ್ನೆ ಅಥವಾ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಅಂಗೈಯ ಏಟು.

चपना, अ० ಕುಗ್ಗಿಹೋಗು; ನಾಚಿಕೆಪಡು; ನಾಶವಾಗು.

चपरगट्टू, वि० ನಾಶಕರ; ಭಾಗ್ಯ.
चपरना, अ० ಪರಸ್ಪರ ಸೇರು.
चपरा, क्रि० ಬೇಗಬೇಗನೆ.
चपरास, स्त्री० ಜವಾನರು ಕಾಲಾಳುಗಳು ಅಥವಾ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಲೋಹದ ಬಿಲ್ಲೆ.
चपरासी, पु० ಜವಾನ; ಪ್ಯಾದ; ಸಿಪಾಯಿ.
चपरि, क्रि० ಜಾಗ್ರತೆ; ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ.
चपल, वि० ಕ್ಷಣಿಕವಾದ; ಅಸ್ಥಿರವಾದ.
चपला, वि० ಬಹಳ ಚುರುಕಾದ. स्त्री० ಲಕ್ಷ್ಮಿ; ವಿದ್ಯುತ್; ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ.
चपली, स्त्री० ಜೋಡು; ಹಿಮ್ಮಡಿಯ ಭಾಗವು ತೆರೆದಿರುವ ಮೆಟ್ಟು.
चपाती, स्त्री० ತೆಳುವಾದ ರೊಟ್ಟಿ.
चपाना, स० ಹಗ್ಗಗಂಟುಹಾಕು; ಕುಗ್ಗಿಸು; ನಾಚಿಕೆಪಡಿಸು.
चपेट, पु० ಅಂಗೈಯೇಟು; ಹೊಡೆತ; ಆಘಾತ.
चपेटना, स० ದಬಾಯಿಸು; ಕುಗ್ಗಿಸು.
चपेटा, पु० दे० **चपेट**.
चप्पड़, पु० ಮರದತೊಗಟೆ.
चप्पल, पु० ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಾದರಕ್ಷೆ; ಜೋಡು.
चप्पा, पु० ನಾಲ್ಕನೆಯಭಾಗ; ಸ್ವಲ್ಪವಾದ ಭೂಭಾಗ.
चप्पू, पु० ದೋಣಿನಡಿಸುವ ಹುಟ್ಟು ಅಥವಾ ದಂಡಕೋಲು.
चफाल, स्त्री० ನೀರು, ಕೆಸರುಗಳಿಂದ ಆವರಿಸಿದ ದ್ವೀಃ
चबाना, स० ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಅಗಿ; ಮೆಲ್ಲು; ನೆಮಲು.
चबूतरा, पु० ಜಗಲಿಕಟ್ಟೆ; ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕಟ್ಟೆ.
चबेना, पु० ಹುರಿಗಡಲೆ; ಹುರಿಗಾಳು.
चबेनी, स्त्री० ಫಲಹಾರದ ತಿನಸು;
चभाना, स० ಉಣಿಸು.
चभोरना, स० ಮುಳುಗಿಸು; ಒದ್ದೆ ಮಾಡು.
चमक, पु० ಪ್ರಕಾಶ; ಕಾಂತಿ; ಹೊಳಪು.
चमक-दमक स्त्री० ಥಳುಕುಬೆಳಕು; ಸೊಬಗುಸಿಂಗಾರ.
चमकदार, वि० ಹೊಳೆಯುವ; ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ.
चमकना, अ० ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ಹೊಳೆ.
चमकाना, स० ಹೊಳೆಯಿಸು; ಬೆಳಗಿಸು.
चमकीला, वि० ಹೊಳೆಯುವಂಥಾ.
चमगीदड़, पु० ಗಬ್ಬಿಲ; ಬಾವಲಿ.
चमचम, वि० दे० **चमाचम**.
चमचमाना, अ० दे० **चमकना**.
चमचा, पु० ಚಿಕ್ಕಸೌಟು; ಚಮಚೆ.
चमची, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಚಮಚೆ.
चमजूई, स्त्री० ಅಂಟಿದಮೇಲೆ ಬಿಡದ ಉಣ್ಣೆ ಜಾತಿಯ ಕ್ರಿಮಿ.

चमड़ा, पु० } ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು;
ड़ी, स्त्री० } ಚಕ್ಕಳ.

चमत्कार, पु० ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕೆಲಸ; ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯ.

चमन, पु० ಹೂದೋಟ; ಉದ್ಯಾನ.

चमर, पु० ಚಾಮರ.

चमरख, स्त्री० ಚರಕದ ಸೂಜಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿಡುವ ಚರ್ಮದ ಅಥವಾ ಮೌಂಜೀ ಹುಲ್ಲಿನ ಕಿವಿ.

चमरी, स्त्री० ಚಮರಿ ಮೃಗ; ಚಾಮರ.

चमरौटी, स्त्री० ಅಂತ್ಯಜರಹಟ್ಟಿ.

चमला, पु० ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆ.

चमाचम, वि० ಥಳಥಳನೆ; ಕಾಂತಿ ಯುತವಾಗಿ.

चमार, पु० ಮೊಚ್ಚೆಗಾರ; ಚಮಾರ.

चमू, स्त्री० ಸೈನ್ಯ; ದಂಡು.

चमेली, स्त्री० ಮಲ್ಲಿಗೆ.

चमोटा, पु० ಕ್ಷೌರದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮಸೆಯುವ ತೊಗಲಿನ ಪಟ್ಟಿ.

चमोटी, स्त्री० ಬಾರುಕೋಲು; ಕೊರಡೆ.

चम्मच, पु० दे० **चमचा.**

चयन, पु० ಸಂಗ್ರಹ; ರಾಶಿ; ಕೋಟಿ; ಚೌಕಿ.

चर, पु० ದೂತ; ಜೀವಜಂತು. **वि०** ಅಸ್ಥಿರವಾದ.

चरई, स्त्री० ಕಲಗಚ್ಚಿನ ಬಾನೆ; ತೊಟ್ಟಿ.

चरक, पु० ದೂತ; ಚಾಕರ; ಗೂಢ ಚಾರ; ಆಯುರ್ವೇದ ವಿದ್ಯೆಯ ಒಬ್ಬ ಆಚಾರ್ಯ.

चरका, पु० ಚಿಕ್ಕಘಾಯ; ನಷ್ಟ; ಮೋಸ.

चरख, पु० ಚಕ್ರ; ಗಾಲಿ; ತಿರಗಣಿ.

चरखा, पु० ಚರಕ; ರಾಟಿ.

चरखी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕರಾಟಿ.

चरचराना, अ० ಚರ್ ಚರ್ರೆಂದು ಸದ್ದಾಗು.

चरचा, स्त्री० दे० **चर्चा.**

चरणोदक, पु० ಚರಣಾಮೃತ.

चरन, पु० दे० **चरण.**

चरना, स० ಮೇಯು. (ದನ)

चरनि, स्त्री० ನಡೆಯುವಿಕೆ; ಗಮನ.

चरनी, स्त्री० ಪಶುಗಳಿಗೆ ಮೇವು ಹಾಕುವ ಕಟ್ಟೆ; ದೊಡ್ಡಿ.

चरपरा, वि० ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ರುಚಿ ಯುಳ್ಳ; ಚುರುಕಾದ.

चरब, वि० ಜಿಡ್ಡಾದ; ಚುರುಕಾದ.

चरबा, पु० ಪ್ರತಿ; ನಕಲು; ನಕಲು ತೆಗೆಯುವ ಕಾಗದ.

चरबाक, पु० ಚತುರ; ಚಂಚಲ.

चरबी, स्त्री० ಕೊಬ್ಬು; ಚರ್ಬಿ; ಮೇದಸ್ಸು.

चरम, वि० ಅಂತಿಮ; ಕೊನೆಯ; ಅತ್ಯಂತ.

चरमकाल, स्त्री० ಅಂತ್ಯಕಾಲ.

चरमसीमा, स्त्री० ಕೊನೆಯ; ಎಲ್ಲೆ ಮಿತಿ.

चरवाई, स्त्री० ದನದಮೇವು.
चरवाहा, पु० ದನಮೇಯಿಸುವವನು.
चरवाही स्त्री० ದನಮೇಯಿಸುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಮೇಯಿಸಿದ ಮಜೂರಿ.
चरस, पु० ಚರ್ಮದ ಚೀಲ; ಒಂದು ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥ.
चरसा, पु० ಭೂಮಿಯ ಅಳತೆ.
चराई, स्त्री० ಮೇಯುವಿಕೆ; ಮೇಯಿಸುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಮೇಯಿಸಿದ ಮಜೂರಿ.
चरागाह, पु० दे० **चरनी.**
चराना, स० ಮೇಯಿಸು; ಮೋಸ ಮಾಡು.
चरिंदा, पु० ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುವ ಪಶು.
चरित, पु० ಆಚರಣೆ; ಕೃತ್ಯ; ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ.
चरितार्थ, वि० ಕೃತಾರ್ಥ; ಕೃತ ಕೃತ್ಯ.
चरित्तर, पु० ಧೂರ್ತತೆ; ದಿಟ್ಟತನ.
चरित्र, पु० ಸ್ವಭಾವ; ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ; ಕೃತ್ಯ.
चरित्रवान, वि० ನೈತಿಕಬಲವುಳ್ಳ.
चरी, स्त्री० ಮೇವಿನಬೀಡು; ದಾಸಿ; ಕೂಲಿಯವಳು.
चरेरा, वि० ಕಠಿಣವಾದ; ಒರಟಾದ.
चर्ख, पु० ಆಕಾಶ; ಭಾಗ್ಯ; ಚಕ್ರ.
चर्खा, पु० दे० **चरखा.**
चर्खी, स्त्री० दे० **चरखी.**
चर्चा, पु० ವರ್ಣನೆ; ಚರ್ಚೆ.
चर्परा, वि० दे० **चरपरा.**
चर्बी, स्त्री० दे० **चरबी.**
चर्राना, अ० ವಾತರೋಗದಿಂದನೋವಾಗು.
चर्स, पु० दे० **चरस.**
चल, वि० दे० **चंचल.**
चलचलाव, पु० ಸಾಯುವುದು; ಹೊರಹೊರಡುವುದು.
चलता, वि० ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ; ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುವ.
चलतापुर्जा, वि० ಕಾರ್ಯದಕ್ಷ.
चलता-फिरता, वि० ಅಲೆದಾಡುವ.
चलती, स्त्री० ಅಧಿಕಾರ; ಮರ್ಯಾದೆ; ಸ್ಥಾನಮಾನ.
चलन, पु० ಗತಿ; ನಡವಳಿಕೆ; ಪದ್ಧತಿ; ವರ್ತನೆ.
चलनसार, वि० ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುವ; ನಡೆವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ; ಬಾಳಿಕೆ ಬರುವ.
चलना, अ० ಹೋಗು; ಹೊರಡು; ನಡೆದು ಹೋಗು; ಚಲಿಸು. **पेट चलना** ಭೇದಿಯಾಗು. **चल बसना** ಸಾಯು.
चलनी, स्त्री० दे० **छलनी.**
चलविचल, वि० ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ; ಸ್ಥಾನ ಭ್ರಷ್ಟವಾದ; ಕ್ರಮತಪ್ಪಿದ.
चलाऊ, वि० ಬಾಳಿಕೆ ಬರುವಂಥಾ; ಗಟ್ಟಿಯಾದ.
चलाचली, स्त्री० ಹೊರಡುವ ಅವಸರ ಅಥವಾ ಗಡಿಬಿಡಿ.

चलान, स्त्री० ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಹೋಗುವಿಕೆ; ಕಳಹಿಸುವಿಕೆ ಅಥವಾ ನಡೆಸುವಿಕೆ; ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡಿ ಕಛೇರಿಗೆ (ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ) ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ.

चलाना, स० ನಡೆಯಿಸು; ಚಲಾಯಿಸು.

चलायमान, वि० ಚಂಚಲ; ವಿಚಲಿತವಾದ.

चलावा, पु० ರಿವಾಜು; ನಡೆವಳಿಕೆ; ಪದ್ಧತಿ.

चलित, वि० ಸ್ಥಿರವಲ್ಲದ.

चवन्नी, स्त्री० ನಾಲ್ಕಾಣೆಯನಾಣ್ಯ ಪಾವಲಿ; ಚಕ್ರ.

चवाई, पु० ನಿಂದಕ; ಅಪಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹರಡುವವನು.

चवाव, पु० ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ; ಅಪಕೀರ್ತಿ; ಅಪವಾದ.

चशमा, स्त्री० दे० **चश्मा.**

चश्म, स्त्री० ಕಣ್ಣು; ನೇತ್ರ;—**दीद** ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡ;—**नुमाई** ಕಣ್ಣು ಬೆದರಿಕೆ;—**पाशी** ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು.

चश्मक, स्त्री० ಮನಃಕಷಾಯ.

चश्मा, पु० ಕನ್ನಡಕ; ಸುಲೋಚನ; ನೀರಿನ ಬುಗ್ಗೆ; ಚಿಕ್ಕನದಿ.

चषक, पु० ಮದ್ಯಪಾನದ ಪಾತ್ರೆ; ಮಧು; ಜೇನುತುಪ್ಪ.

चसक, स्त्री० ಸಿಡಿನೋವು; ಚಳುಕು.

चसकना, अ० ನೋಯು.

चसका, पु० ರುಚಿ; ಚಟ.

चसमाँ, वि० ಅಂಟಿಸಿರುವ.

चस्पा, वि० ಅಂಟಿಸಿದ; ಹಚ್ಚಿದ.

चहू, पु० ನದಿಯುದಡದಲ್ಲಿ ನಾವೆಯನ್ನು ಹತ್ತಲು ಮಾಡಿರುವ ಕಟ್ಟೆ.

 „ ० ಪಕ್ಷಿಗಳು ಚಿಲಪಿಲಿಯೆಂದು ಮಾಡುವ ಶಬ್ದ.

चहूकना, अ० ಚಿಲಿಪಿಲಿಗುಟ್ಟು.

चहूका, पु० ಇಟ್ಟಿಗೆ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲಿನ ಜಗಲಿ; ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ.

चहूचहा, पु० ಚಿಲಿಪಿಲಿಗುಟ್ಟುವಿಕೆ; ನಗೆಚಾಟ; ತಮಾಶೆ.

चहूबच्चा, पु० ಕೊಳೆನೀರಿನ ಗುಂಡಿ; ಚರಂಡಿ; ಮೋರಿ; ನೆಲಮಾಳಿಗೆ.

चहूल, स्त्री० ಕೆಸರು; ಆನಂದ; ವೈಭವ.

चहूलक़दमी, स्त्री० ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆಯುವಿಕೆ.

चहूलपहूल, „ ० ಕೋಲಾಹಲ; ಆನಂದೋತ್ಸವ.

चहूला, पु० ಕೆಸರು; ಕೊಚ್ಚೆ.

 „ ० ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರು ಸೇದುವ ರಾಟೆ; ಚರ್ಕಿ.

चहार, वि० ನಾಲ್ಕು.

चहार-दीवारी, स्त्री० ಪ್ರಾಕಾರ ಸುತ್ತುಗೋಡೆ.

चहारशंबा, ಪುಂ ನಾಲ್ಕನೆಯವಾರ; ಬುಧವಾರ.

चहारुम, ವಿಂ ನಾಲ್ಕನೆಯ.

चहुँओर, ಕ್ರಿಂ ನಾಲ್ಕೂಕಡೆ.

चहेता, ವಿಂ ಪ್ರಿಯ.

चाँई, ವಿಂ ಕಪಟಿ; ಮೋಸಗಾರ; ಬೋಳು ತಲೆಯವನು.

चाँक, ಪುಂ ದವಸ ಧಾನ್ಯದ ರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಮುದ್ರೆಹಾಕುವ ಕೋಲು.

चाँकना, ಸಂ ಧಾನ್ಯದ ರಾಶಿಗೆ ಮುದ್ರೆ ಹಾಕು.

चाँगला, ವಿಂ ಚತುರ; ಆರೋಗ್ಯವಂತ.

चाँटा, ಪುಂ ದೊಡ್ಡ ಇರುವೆ; ಅಂಗೈಯ ಹೊಡೆತ.

चाँड़, ವಿಂ ಪ್ರಬಲವಾದ; ಸೊಕ್ಕಿದ. ಸ್ತ್ರೀಂ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುವ ಕಂಭ; ಆಧಾರ; ಒತ್ತಾಯ.

चांडाल, ಪುಂ ಅತ್ಯಂತ ನೀಚವಾದ ಜಾತಿ.

चांडाली, ಸ್ತ್ರೀಂ ಚಾಂಡಾಲ ಜಾತಿಯ ಹೆಂಗಸು.

चाँद, ಪುಂ ಚಂದ್ರ.

चाँदना, ಪುಂ } ಚಂದ್ರ ಪ್ರಕಾಶ;
चाँदनी, ಸ್ತ್ರೀಂ } ಬೆಳದಿಂಗಳು.

चाँदमारी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ವಸ್ತ್ರದಮೇಲಿನ ಚುಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವಿಕೆ; ಸಿನಿಮಾ ಷೂಟಿಂಗ್.

चांदी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬೆಳ್ಳಿ; ರಜತ.

चाँप, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬಿಲ್ಲು; ಬಗ್ಗುವಿಕೆ; ತುಪಾಕಿಯ ಚಾಪು.

चाँपना, ಸಂ ಒತ್ತು.

चांपी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಎಣ್ಣೆ ತಿಕ್ಕಿಮೈ ಕೈ ಉಜ್ಜುವುದು; ಮಸಾಜು ಮಾಡುವುದು.

चायँचायँ } ಸ್ತ್ರೀಂ ವ್ಯರ್ಥಪ್ರಲಾಪ.
चावँचावँ }

चा, ಸ್ತ್ರೀಂ दे० चाय.

चाक, ಪುಂ ಗಾಡಿ ಅಥವಾ ರಥದ ಚಕ್ರ; ರಾಟೆ; ಬಿರುಕು; ಸೀಳು.

चाक़, ವಿಂ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ.

चाक़चौबंद, ವಿಂ ದೃಢವಾದ; ಗಟ್ಟಿಯಾದ.

चाकना, ಸಂ ಎಲ್ಲೆಯುಗೆರೆ ಎಳೆ; ಗೊತ್ತುಹಚ್ಚುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಗುರುತುಹಾಕು.

चाकर, ಪುಂ ಸೇವಕ; ಭೃತ್ಯ.

चाकरी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಊಳಿಗ; ನೌಕರಿ; ಚಾಕರಿ.

चाकी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬೀಸುವಕಲ್ಲು; ಮಿಂಚು.

चाक़ू, ಪುಂ ಚಾಕು; ಚೂರಿ.

चाखना, ಸಂ दे० चखना.

चाचा, ಪುಂ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ; ಕಕ್ಕ.

चाची, ಸ್ತ್ರೀಂ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ; ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ; ದೊಡ್ಡಮ್ಮ.

चाट, स्त्री० ಇಷ್ಟ; ಹಂಬಲ; ಗೀಳು; ಚಟ.

चाटना, स० ನೆಕ್ಕು; ಚಪ್ಪರಿಸು.

चाटु, पु० ಸವಿಮಾತು; ಮುಖಸ್ತುತಿ.

चाटुकार, पु० ಮುಖಸ್ತುತಿಮಾಡುವವನು.

चाटुकारी, स्त्री० ಮುಖಸ್ತುತಿ.

चातक, पु० ಚಾತಕಪಕ್ಷಿ.

चातुर्य, पु० ಚತುರತೆ; ದಕ್ಷತೆ.

चादर, स्त्री० ಹೊದಿಕೆ; ಹಚ್ಚಡ; ದುಪ್ಪಟಿ.

चादरा, पु० ದೊಡ್ಡದುಪ್ಪಟಿ.

चाप, पु० ಬಿಲ್ಲು; ಧನುಸ್ಸು; ಒತ್ತಡ; ದಬಾವು; ನಡಿಗೆ (ಹೆಜ್ಜೆ) ಯ ಸಪ್ಪಳ

चापट, स्त्री० ತೌಡು; ಹೊಟ್ಟು; ಭೂಸಿ.

चापड़, वि० ಕಾಲಿನ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಜ್ಜಿಯಾಗಿಹೋದ; ನೆಲಸಮವಾಗಿ ಹೋದ; ಪದದಳಿತ.

चापना, स० ಅದುಮು; ಒತ್ತು; ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು.

चापल, पु० ಚಾಂಚಲ್ಯ; ಚಪಲತೆ. वि० ಚಂಚಲವಾದ; ಅಸ್ಥಿರ.

चापलूस, वि० ಮುಖಸ್ತುತಿಮಾಡುವವ.

चापलूसी, स्त्री० ಮುಖಸ್ತುತಿ.

चाबना, स० ಅಗಿ; ಮೆಲ್ಲು; ತಿನ್ನು.

चाबी, स्त्री० ಬೀಗದ ಕೈ.

चाबुक, पु० ಕೊರಡು; ಬಾರುಕೋಲು; ಚಾವುಟಿ;—**दस्त** ಚತುರ.

चाबुक सवार, पु० ಕುದುರೆಯನ್ನು ಪಳಗಿಸುವ.

चाबुक सवारी, स्त्री० ಕುದುರೆಯನ್ನು ಪಳಗಿಸುವ ಕೆಲಸ.

चाभना, स० ತಿನ್ನು; ಭಕ್ಷಣಮಾಡು.

चाभी, स्त्री० दे० **चाबी.**

चाम, पु० ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು;—**के दाम चलाना** ಅನ್ಯಾಯಮಾಡುವುದು.

चामर, पु० ಚಾಮರ.

चामरिक, पु० ಚಾಮರ ಬೀಸುವವನು.

चाय, स्त्री० ಚಹಾ ಅಥವಾ ಟೀ ಸೊಪ್ಪು ಮತ್ತು ಇದರ ಕಷಾಯ.

चारख़ाना, पु० ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಚೌಕಳಿ ವಸ್ತ್ರ.

चारजामा, पु० ಕುದುರೆಯ ಜೀನು.

चारण, पु० ವಂದಿಮಾಗಧಳು.

चारदीवारी, स्त्री० ಊರಸುತ್ತಿನ ಗೋಡೆ; ಪ್ರಾಕಾರ.

चारनाचार, क्रि० ಬಲವಂತವಾಗಿ.

चारपाई, स्त्री० ಮಂಚ.

चारबाज, पु० ಚದುರವಾದ ತೋಟ; ಚದುರಮೂಲೆ.

चारबालिश, पु० ದುಂಡಾದದಿಂಬು.

चार-मजबूरन, क्रि० ವಿವಶನಾಗಿ; ನಿರುಪಾಯನಾಗಿ.

चारा, पु० ಮೇವು ; ತಿನಸು ; ಉಪಾಯ ; ಯತ್ನ.

चाराजोई, स्त्री० ಫಿರ್ಯಾದಿ ; ದಾವೆ.

चारित्र, पु० ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಆಚಾರ ; ನಡೆನುಡಿ ; ಸ್ವಭಾವ.

चारी, वि० ನಡೆಯುವ ; ಸಂಚರಿಸುವ.

चारु, वि० ಸುಂದರವಾದ ; ಮನೋಹರವಾದ.

चाल, स्त्री० ನಡೆ ; ಗತಿ ; ಗಮನ ; ಆಚರಣೆ ; ಆಕಾರಪ್ರಕಾರ ; ಉಪಾಯ ; ಕಪಟ ; ಸಪ್ಪಳ.

चालक, पु० ನಡೆಯಿಸುವವ; ಸಂಚಾಲಕ ; ಧೂರ್ತ.

चालचलन, पु० ನಡೆನುಡಿ; ಆಚರಣೆ.

चालढाल, पु० ವೈಕಟ್ಟು; ಕಾರ್ಯದ ರೀತಿ ; ಉಪಾಯ.

चालना, स० ಸಂಚಾಲನಮಾಡು.

चालाक, वि० ವ್ಯವಹಾರ ಕುಶಲ ; ಚತುರ ; ಧೂರ್ತ.

चालाकी, स्त्री० ಚಾತುರ್ಯ; ಮೋಸ; ತಂತ್ರ ; ಯುಕ್ತಿ.

चालान, पु० ಕೊಂಡ ಸರಕುಗಳ ಪಟ್ಟಿ; ಥೇಟಪಟ್ಟಿ; ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ.

चालिया, वि० दे० **चालबाज़.**

चाली, वि० ಧೂರ್ತ. स्त्री० ಹರುಕು ವಸ್ತು ; ಚಿಂದಿ.

चालीसा, पु० ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ; ಸುಲೋಚನ; ಚಾಳೀಸ.

चाव, पु० ಪ್ರಬಲವಾದ ಇಚ್ಛೆ ; ಲಾಲಸೆ ; ಅನುರಾಗ ; ಪ್ರೇಮ ; ಅಭಿರುಚಿ ; ಉತ್ಸಾಹ.

चावर, चावल पु० ಅಕ್ಕಿ ; ಅನ್ನ.

चाशनी, स्त्री० ಜಿಲೇಬಿ ಮೊದಲಾದ ಮಿಠಾಯಿಯನ್ನು ಅದ್ದುವ ಸಕ್ಕರೆ ಅಥವಾ ಬೆಲ್ಲದ ಪಾಕ; ಕ್ಷೀರ. (**चासनी**)

चास, पु० ಉಳುವಿನ ಸಾಲು.

चासना, स० ಉಳು ; ನೇಗಿಲು ಹಿಡಿ.

चाह, स्त्री० ಇಚ್ಛೆ; ಅಪೇಕ್ಷೆ; ಪ್ರೇಮ; ಆವಶ್ಯಕತೆ ; ಭಾವೀ.

चाहक, पु० ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವನು.

चाहत, स्त्री० दे० **चाह.**

चाहना, स० ಅಪೇಕ್ಷಿಸು ; ಇಷ್ಟಪಡು ; ಪ್ರೀತಿಸು.

चाहिए, चाहिये अव्य० ಬೇಕು.

चाही, वि० ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

चाहे, अव्य० ಮನಬಂದಂತೆ; ಇಲ್ಲವೆ; ಬೇಕಾದರೆ.

चाहे-ग़बग़ब, पु० ಕಪಾಳದಮೇಲಿನ ಗೈ.

चाहे-ज़क़न, पु० ಕೆನ್ನೆ ಅಥವಾ ಗಡ್ಡದ ಮೇಲಿನ ಹಳ್ಳ.

चाहे-ज़नख़दा, पु० ಗಲ್ಲದಮೇಲಿನ

चितँटा, पु० ದೊಡ್ಡ ಇರುವೆ.

चितँटी, स्त्री० ಸಣ್ಣ ಇರುವೆ.

चिंगारी, स्त्री० दे० चिनगारी.

चिंगुराना, अ० ಜೋವು ಹಿಡಿಯು ವುದು.

चिंघाड़, स्त्री० ಚೀತ್ಕಾರ; ಘೀಂಕಾರ; ಆನೆಯಕೂಗು.

चिंतन, पु० ಧ್ಯಾನ; ಮನನ.

चिंतना, स० ಮನನಮಾಡು. स्त्री० ಧ್ಯಾನ; ಸ್ಮರಣೆ; ಯೋಚನೆ.

चिंता, स्त्री० ಯೋಚನೆ.

चिंतित, वि० ಚಿಂತೆಯಿಂದೊಡ ಗೂಡಿದ; ವ್ಯಥೆಯುಳ್ಳ.

चिंदी, स्त्री० ಚೂರು; ತುಂಡು.

चिउड़ा } पु० ಅವಲಕ್ಕಿ.
चिउरा }

चिक, स्त्री० ತಡಿಕೆ; ತಟ್ಟಿ; ಕಸಾಯಿ.

चिकट } वि० ಕೊಳೆಯಾದ; ಅಂ
चिकटा } ಟುಳ್ಳ. पु० ತಂಗಿಯ ಮ ಕ್ಕಳ ವಿವಾಹಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣನು ಓದಿಸುವ ಉಡುಗೊರೆ.

चिकटना, अ० ಜಿಗಟಾಗಿರು; ಅಂಟು ಅಂಟಾಗಿರು.

चिकन, पु० ಕಸೂತಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ವಸ್ತ್ರ.

चिकना, वि० ನುಣುಪಾದ; ಜಿಡ್ಡಾದ; ಮೂರ್ಖ. **चिकनी चुपड़ी बातें** ಮರುಳುಮಾಡುವ ಮಧುರ ವಚನಗಳು; ಕಪಟಸ್ನೇಹದ ಮಾತುಗಳು.

चिकनाई, स्त्री० ನುಣುಪು; ಜಿಡ್ಡು.

चिकनाना, स० ನಯಮಾಡು; ಮೆರಗು ಹಾಕು.

चिकनिया, वि० ಸುಂದರವಾದ ವೇಷ ವಿನ್ಯಾಸವುಳ್ಳ; ಶೃಂಗಾರಪ್ರಿಯ; ವಿಲಾಸಿ.

चिकरना, अ० ಚೀರು; ಚೀತ್ಕಾರ ಮಾಡು.

चिकवा, पु० ಕಸಾಯಿಯವನು; ಕಟುಕ.

चिकित्सा, स्त्री० ಚಿಕಿತ್ಸೆ; ಇಲಾಜು; ವಾಸಿಮಾಡುವುದು.

चिकुर, पु० ತಲೆಯ ಕೂದಲು; ಹಾವಿನ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

चिकोटी, स्त्री० ಚಿಟಿಕೆ; ಚಿವುಟುವಿಕೆ.

चिक्कट, पु० ಗಸಿ; ಬಗ್ಗಡ; ಕೊಳಕು. वि० ಕೊಳಕಾದ

चिक्कन, वि० दे० चिकना.

चिक्करना, अ० दे० चिकरना.

चिखर, पु० ಕಡಲೆಯ ಹೊಟ್ಟು.

चिखुरना, स० ಕದತೆರೆಯು.

चिचड़ा, पु० ಉತ್ತರೇಣಿ.

चिचिंड़ा, पु० दे० चचींड़ा.

चिचियाना, अ० दे० चिल्लाना.

चिट, पु० ಕಾಗದದ ಚೂರು; ಚೀಟಿ.

चिटकना, अ० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಣಗುವುದ ರಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿರಿಯು; ಸೀಳಿ ಹೋಗು; "ಚಟಚಟ" ಎಂದು ಉರಿ; ಸಿಡಿಮಿಡಿಗುಟ್ಟು.

चिटनवीस, पु० ಪತ್ರಲೇಖಕ; ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವ; ಗುಮಾಸ್ತ.

चिट्ठा, पुं० ಜಮಾಖರ್ಚಿನ ಲೆಕ್ಕ; ಖಾತೆಕಿರ್ದಿ.

चिट्ठी, स्त्री० ಕಾಗದ; ಪತ್ರ; ಓಲೆ; ಚೀಟಿ.

चिट्ठी-पत्री, स्त्री० ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು.

चिट्ठी-रसाँ, पुं० ಅಂಚೆ ಸಿಪಾಯಿ; ಅಂಚೆಯವ; ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಬಟವಾಡೆಮಾಡುವವ.

चिड़चिड़ा, वि० ಸಿಡಿಮಿಡಿ ಸ್ವಭಾವದ; ಸಿಡುಕು ಮೋರೆಯ.

चिड़चिड़ाना, अ० 'ಚಿಟ್ ಚಿಟ್' ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಗು; ಒಣಗಿ ಬಿರಿಯು.

चिड़वा, पुं० ಅವಲಕ್ಕಿ.

चिड़िया, स्त्री० ಪಕ್ಷಿ; ಹಕ್ಕಿ.

चिड़ियाख़ाना, पुं० ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ.

चिड़िहार / **चिड़ीमार** पुं० ಪಕ್ಷಿಗಳ ಬೇಟೆಗಾರ; ವ್ಯಾಧ.

चिढ़, स्त्री० ಸಿಟ್ಟು; ತಿರಸ್ಕಾರ; ತಾತ್ಸಾರ.

चिढ़ना, अ० ಸಿಟ್ಟುಗೊಳ್ಳು; ರೇಗು; ಕೋಪಿಸು.

चिढ़वाना / **चिढ़ाना** स० ಸಿಟ್ಟಿಗೆಬ್ಬಿಸು; ರೇಗಿಸು.

चित, वि० ಅಂಗಾತಮಲಗಿದ. पुं० ಚಿತ್ತ; ಮನಸ್ಸು.

चितकबरा, वि० ಅನೇಕ ಬಣ್ಣದ; ಚೀಟಿ ಬಣ್ಣದ.

चितचोर, वि० ಮನೋಹರ; ಪ್ರಿಯ.

चितभंग, पुं० ವ್ಯಾಕುಲ; ದುಃಖ.

चितवन, स्त्री० ದೃಷ್ಟಿ.

चितला, वि० ನಾನಾ ಬಣ್ಣಗಳುಳ್ಳ; ಚೀಟಿಚೀಟಿಯಾದ.

चितवना, स० ನೋಡು.

चितवाना, स० ತೋರಿಸು.

चिता, स्त्री० ಹೆಣವನ್ನು ಸುಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ರಾಶಿ; ಚಿತೆ.

चिताना, स० ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡು.

चितावनी, स्त्री० ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಸಾವಧಾನ.

चितेरा, पुं० ಚಿತ್ರಗಾರ.

चितेरिन / **चितेरी** स्त्री० ಚಿತ್ರಗಾರ್ತಿ; ಚಿತ್ರಗಾರನ ಸ್ತ್ರೀ.

चित्ती, स्त्री० ಕಲೆ; ಮಚ್ಚೆ; ಚುಕ್ಕಿ; ಚಿತ್ತು.

चित्रपट, पुं० ಚಲನಚಿತ್ರ.

चिथड़ा, पुं० ಹಳೆಯ ಹರಕು ವಸ್ತ್ರ; ಚಿಂದಿ.

चिथाड़ना, स० ಹರಿ; ಸಿಗಿ; ಅಪಮಾನಪಡಿಸು.

चिनक, स्त्री० ಉರಿಯುವಂಥನೋವು.

चिनगारी, स्त्री० ಕಿಡಿ; ಅಗ್ನಿಕಣ.

चिनगी, स्त्री० ಕಿಡಿ; ಚಟುವಟಿಕೆಯುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಚತುರನಾದ ಹುಡುಗ.

चिनाना, स० ಆರಿಸು.

चिनिया, वि० ಬಿಳಿಯ; ಚೀನಾದೇಶದ.

चिनियाबदाम, पुं० ನೆಲಗಡಲೆ.
चिन्हार, वि० ಗುರುತುಳ್ಳ ; ಪರಿಚಿತ
चिन्हारी, स्त्री० ಗುರುತು; ಪರಿಚಯ
चिपकना, स० ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು ; ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳು.
चिपकाना, स० ಅಂಟಿಸು ; ಹಚ್ಚು ; ಜೋಡಿಸು.
चिपचिप, पुं० ಜಿಗಟು ; ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಪಿಚಿಪಿಚಿ ಎಂದಿರುವಿಕೆ.
चिपचिपा, वि० ಅಂಟು ಅಂಟಾದ ; ಜಿಗಟಾದ.
चिपचिपाना, अ० ಅಂಟು ಅಂಟಾಗಿರು ; ಜಿಗಟಾಗಿರು.
चिपटना, अ० दे० **चिपकना**.
चिपटा, वि० ಚಪ್ಪಟೆಯಾದ.
चिपड़ी / **चिपरी** } स्त्री० ಬೆರಣಿ.
चिबिल्ला, वि० ಚಂಚಲನಾದ ; ತಂಟಲುಮಾರಿ.
चिबुक, पुं० ಗಡ್ಡ ; ಗಲ್ಲ.
चिमटना, अ० ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು ; ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು ; ಹಿಂಬಾಲಿಸು ; ಬೆನ್ನು ಹತ್ತು.
चिमटा, पुं० ಇಕ್ಕಳ ; ಚಿಮುಟ.
चिमटी, स्त्री० ಸಣ್ಣ ಇಕ್ಕಳ.
चिमनी, स्त्री० ಹೊಗೆಯಗೂಡು ; ಚಿಮಣಿ.
चिरंतन, वि० ಬಹಳಕಾಲದ ; ಪುರಾತನ.
चिरकीन, वि० ಕೊಳೆ ; ಹೊಲಸು.
चिरकुट, पुं० ಚಿಂದಿಬಟ್ಟೆ.
चिरना, अ० ಹರಿದುಹೋಗುವುದು.
चिरबत्ती, वि० ಚಿಂದಿಚಿಂದಿಯಾದ ; ಚೂರುಚೂರಾದ.
चिरवाना, स० ಹರಿಯಿಸುವುದು ; ಸೀಳಿಸುವುದು.
चिराइन, स्त्री० ಕೂದಲು ಚರ್ಮ ಕೊಬ್ಬು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಸುಡುವಿಕೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ದುರ್ಗಂಧ; ಕಮರು ವಾಸನೆ.
चिराई, स्त्री० ಸೀಳುವಿಕೆ ; ಸೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಮಜೂರಿ.
चिराग़, पुं० ದೀಪ ; ಸೊಡರು.
चिराग़ी, स्त्री० ದೀವಟಿಗೆಯುವನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಮಜೂರಿ.
चिरातन, वि० ಪುರಾತನ ; ಜೀರ್ಣ.
चिराना, अ० ಸೀಳಿಸು.
चिरायंध, स्त्री० दे० **चिराइन**.
चिरायता, पुं० ನೆಲಬೇವು.
चिरी, स्त्री० दे० **चिड़िया**.
चिरौंजी स्त्री० ಸಾರೆಪಪ್ಪು.
चिरौरी, स्त्री० ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವಿಕೆ.
चिलक, स्त्री० ಹೊಳಪು ; ಕಾಂತಿ.
चिलकना, अ० ಮಿಂಚು.
चिलगोजा, पुं० ಝುಳಝುಳಿಸುವುದು ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಣ್ಣು.
चेलचिलाना, अ० ಸಹಿಸಲಾರದಂತಾಗು.

चिलबिला } **वि०** ಚಂಚಲ ಚುರು
चिलबिल्ला } ಕಾದ; ಚಪಲವುಳ್ಳ;
—करना ಒಂದುಕಡೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡು.

चिलम, स्त्री० ತಂಬಾಕು ಗಾಂಜಾ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸೇದಲು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ಕೊಳವಿ: ಚುಂ ಗಾಣಿ; ಚಿಲಮು.

चिलमची, स्त्री० ಕೈ ಬಾಯಿ ತೊಳೆ ಯುವ ತಟ್ಟೆ.

चिलमन, पु० ಬಿದುರಿನ ದೆಬ್ಬೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪರದೆ.

चिलड़, पु० ಕೂರೆ ಹೇನು.

चिल्ल-पों, स्त्री० ಗುಲ್ಲು; ಗದ್ದಲ; ಬೊಬ್ಬೆ.

चिल्ला, पु० ನಲವತ್ತು ದಿನಗಳಕಾಲ; ಬಿಲ್ಲಿನದಾರ; ಹೆದೆ; **चिल्ले का जाड़ा** ತೀರ ಅಸಹನೀಯವಾದ ಛಳಿ.

चिल्लाना, अ० ಚೀರು; ಬೊಬ್ಬೆ ಹಾಕು; ಅರಚು; ಕಿರಚು.

चिल्लाहट, स्त्री० ಬೊಬ್ಬೆ; ಕೂಗು.

चिहुँकना, अ० दे० चौंकना.

चिहुँटी, स्त्री० ಚಿಟಿಕೆ.

चीं चपड़, स्त्री० ವಿರೋಧವಾಗಿ ಹೇಳು ವುದು; ಆಕ್ಷೇಪಣೆ.

चींटा, पु० ದೊಡ್ಡ ಇರುವೆ; ಗೊದ್ದ.

चींटी, स्त्री० ಇರುವೆ.

चीक, स्त्री० ನೋವು ಅಥವಾ ಕಷ್ಟ ವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಕೂಗು; ಚೀ ತ್ಕಾರ. **पु०** ಕಸಾಯಿ; ಕಟುಕ.

चीकट, स्त्री० ಕೊಳೆ; ಜಿಡ್ಡು; ಮೇಣ. **वि०** ಕೊಳೆಯಾದ.

चीख़, स्त्री० ಕೂಗಾಟ: ಬೊಬ್ಬೆ.

चीख़ना, अ० ಅರಚು; ಕಿರಚು; ಕೂಗಾಡು.

चीख़ुर, पु० ಅಳಿಲು.

चीज़, स्त्री० ಪದಾರ್ಥ; ವಸ್ತು.

चीठी, पु० ಪತ್ರ; ಕಾಗದ.

चीतकार, पु० ಚೀತ್ಕಾರ; ಚಿತ್ರಗಾರ.

चीतना, स० ಯೋಚಿಸು; ನೆನಸು; ಸ್ಮರಿಸು; ಚಿತ್ರಿಸು.

चीता, पु० ಚಿರತೆ. **वि०** ಯೋಚಿಸಿದ.

चीथड़ा, पु० दे० चिथड़ा.

चीथना, स० ಹರಿ; ಸೀಳು.

चीदा, वि० ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಆರಿಸಿದ.

चीनना, स० ಗುರುತಿಸು.

चीनाबादाम, स्त्री० दे० चिनियाबदाम.

चीनी, स्त्री० ನಕ್ಕರೆ; ಚೀನಿಮಣ್ಣು.

चीनी-मिट्टी, स्त्री० ಪಿಂಗಾಣಿ ಸಾಮಾ ನುಮಾಡುವ ಮಣ್ಣು.

चीन्हना, स० ಗುರುತಿಸು.

चीपड़, पु० ಕಣ್ಣಿನ ಗೀಜು.

चीमड़, वि० ಜಗ್ಗಿ ಮುರಿದು ಬಗ್ಗಿಸಿ ದರೂ ಹರಿಯದ ಅಥವಾ ಮುರಿ ಯದ; ಮೆದುವಾದ; ಮೆತ್ತ ನೆಯ.

चीर, पु० ಬಟ್ಟೆ: ವಸ್ತ್ರ. **स्त्री०** ಸೀಳು ವಿಕೆ.

चीरघर, पु० ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವ ಸ್ಥಳ.

चीरना, स० ಕೊಯ್ಯು; ಸೀಳು; ಸಿಗಿ.

चीरफाड़, स्त्री० ಹರಿದು ಹಾಕುವ ಕೆಲಸ.

चीरा, पु० ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತ್ರ.

चीरी, स्त्री० दे० **चिड़िया.**

चील, स्त्री० ಹದ್ದು; ಗರುಡ.

चीलड़ } **चीलर** } पु० दे० **चिल्लड़.**

चील्ह, स्त्री० दे० **चील.**

चीवर, पु० ಸನ್ಯಾಸಿ ಅಥವಾ ಭಿಕ್ಷುಕರ ಹರಕು ವಸ್ತ್ರ; ಬೌದ್ಧ ಭಿಕ್ಷುಗಳು ಧರಿಸುವ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಸಮೂಹ.

चुंगल, पु० ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳ ಪಂಜ; ಹಿಡಿಕೆ; ಮುಷ್ಟಿ.

चुंगी, स्त्री० ಹಿಡಿ ಅಥವಾ ಚಿಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬುವಷ್ಟು ವಸ್ತು; ಸುಂಕ.

चुंघाना, स० ಗುಟುಕು ಗುಟುಕಾಗಿ ಕುಡಿಸು.

चुंदी, स्त्री० ಜುಟ್ಟು.

चुंधलाना } **चुंधियाना** } अ० ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕು.

चुंबक, पु० ಸೂಜಿಗಲ್ಲು; ಲೋಹ ಚುಂಬಕ.

चुंबन, पु० ಮುತ್ತು; ಚುಂಬನ.

चुंबना, स० ಮುತ್ತಿಡು.

चुंबी, वि० ಮುತ್ತುಕೊಡುವವನು.

चुआना, स० ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕಿಸು; ಹನಿಸು.

चुकंदर, पु० ಕೆಂಪುಮೂಲಂಗಿಯಂತಿರುವ ಒಂದು ತರಕಾರಿ.

चुकता } **चुकती** } वि० ನಿಶ್ಶೇಷ; ಬಗೆಹರಿಸಿದ; ಮುಗಿಸೋಣ.

चुकना, अ० ಮುಗಿ; ಸಮಾಪ್ತವಾಗು; ಬಾಕಿ ತೀರಿ ನಿರ್ಣಯವಾಗು; ದೋಷ ಅಥವಾ ತ್ರುಟಿಯುಂಟಾಗು; ವ್ಯರ್ಥವಾಗು.

चुकाना, स० ತೀರಿಸು; ಬೇಬಾಕಿಯಾಗಿಸು; ತೀರ್ಮಾನಮಾಡು; ಮುಗಿಸು.

ड़, पु० ನೀರು ಅಥವಾ ಸೇಂದಿ ಕುಡಿಯುವ ಮಣ್ಣಿನ ಕುಡಿಕೆ; ಮೊಗೆ.

चुक्की, स्त्री० ಮೋಸ.

चुखाना, स० ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಮೊದಲು ಕರುವಿಗೆ ಮೊಲೆಯುಣಿಸುವುದು.

चुग़द, पु० ಗೂಬೆ; ಗೂಗೆ; ಮೂರ್ಖ.

चुगना, स० ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕಾಳುಕಡಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನು; ಹೆಕ್ಕಿತಿನ್ನು.

चुग़ल पु० ಪರೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದೂಷಿಸುವವ; ಚಾಡಿಖೋರ.

चुग़लखोर, पु० ಚಾಡಿ ಹೇಳುವವ.

चुगलखोरी, स्त्री० ಚಾಡಿಹೇಳುವಿಕೆ.

चुगली, स्त्री० ಚಾಡಿ.

चुगा, पु० ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮೇವು; ಎರೆ.

चुगाई, स्त्री॰ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ತಿನ್ನುವಿಕೆ.

चुगाना, स॰ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಕಾಳು ತಿನ್ನಿಸು.

चुचकारना, स॰ ಮುದ್ದಾಡು; ಮುತ್ತಿಡುವ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕರೆಯು.

चुचुक, पु॰ ಮೊಲೆಯ ತುದಿ; ಕುಚಾಗ್ರ.

चुटका, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಚಿಟಿಕೆ; ಒಂದು ಚಿಟಿಕೆ ಹಿಟ್ಟು ಅಥವಾ ಧಾನ್ಯ.

चुटकी, स्त्री॰ ಚಿಟಿಕೆ;—**बजाते** ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ;—**भरना** ಇರಿಯುವಂತೆ ಮಾತನಾಡು;—**लेना** ಹಾಸ್ಯಮಾಡು.

चुटकुला, पु॰ ವಿನೋದದ ಮಾತು; ಲಘುಹಾಸ್ಯ; ತುಣಕುಮಿಣಕು.

चुटिया, स्त्री॰ ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ; ಚಂಡಿಕೆ.

चुटियाना, स॰ ಗಾಯಪಡಿಸು.

चुटीला, वि॰ ಪೆಟ್ಟುತಿಂದ; ಗಾಯಗೊಂಡ; ಜುಟ್ಟುಳ್ಳ; ತುದಿಯ; पु॰ ಸಣ್ಣಜುಟ್ಟು.

चुटैला, वि॰ ಗಾಯಗೊಂಡ.

चुड़िहारा, पु॰ ಬಳೆಮಾರುವವ.

चुड़ैल, स्त्री॰ ಪಿಶಾಚಿನಿ; ಕೆಟ್ಟಹೆಂಗಸು; ಜಂಗಳಗಂಟಿ; ಕುರೂಪಿಣಿ.

चुत्थल, वि॰ ಹಾಸ್ಯಗಾರ; ವಿನೋದಪ್ರಿಯ; ವಿದೂಷಕ.

चुन, पु॰ ಹಿಟ್ಟು; ಪುಡಿ; ಚೂರ್ಣ.

चुनचुनाना, अ॰ ತಿಮಿರಾಗು; ಮೈಯಲ್ಲಿ ಚುಮು ಚುಮು ಅನ್ನು.

चुनट } **चुनन** } गे॰ ನೆರಿಗೆ; ಕುಚ್ಚು.

चुनन्दार, वि॰ ನೆರಿಗೆಯುಳ್ಳ; ಕುಚ್ಚು ಕುಚ್ಚಾದ.

चुनना, स॰ ಆರಿಸು; ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಸಂಗ್ರಹಮಾಡು; ಚುನಾಯಿಸು; ಗೋಡೆಯೆಬ್ಬಿಸು.

चुनरी, स्त्री॰ ನಾನಾವರ್ಣಗಳುಳ್ಳ ಅಚ್ಚುಹೊಡೆದ ಸುಂದರವಾದ ಸೀರೆ.

चुनवाना } **चुनाना** } स॰ **चुनना** ಎಂಬುವರ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ.

चुनाई, स्त्री॰ ಆರಿಸುವಿಕೆ; ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟುವಿಕೆ; ಆರಿಸುವ ಅಥವಾ ಗೋಡೆಕಟ್ಟುವ ಮಜೂರಿ.

चुनांचे } **चुनानचे** } अव्य॰ ಅಂತೆ; ಉದಾಹರಣೆಗೆ; ಆದ್ದರಿಂದ.

चुनाव, पु॰ ಚುನಾವಣೆ.

चुनिंदा वि॰ ಆರಿಸಿದ; ಚುನಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

चुनी, स्त्री॰ ವಜ್ರ, ರತ್ನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಚೂರು; ರತ್ನಪುಡಿ; ಧಾನ್ಯ ಅಥವಾ ಬೇಳೆಯ ನುಚ್ಚು.

चुनौटी, स्त्री॰ ಸುಣ್ಣದ ಡಬ್ಬಿ.

चुनौती, स्त्री॰ ಉತ್ತೇಜನೆ; ಲಲಕಾರ; ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಷಯದ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಆಹ್ವಾನ.

चुन्नी, स्त्री० ಮಾಣಿಕ್ಯ ಅಥವಾ ರತ್ನದ ಚಿಕ್ಕಚೂರು; ಚಕ್ಕೆ ಪುಡಿ.

चुप, वि० ಸದ್ದಿಲ್ಲದ; ಮೌನ; ನಿಶ್ಶಬ್ದ;—**लगाना** ಮೌನವಾಗು.

चुपका, वि० ಮೌನವಾದ.

चुपकाना, स० ಮಾತಾಡ ಗೊಡಿಸದಿರು; ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿಸು.

चुपकी, स्त्री० ಮೌನ.

चुपचाप, क्रि० ನಿಶ್ಶಬ್ದವಾಗಿ; ಮೌನವಾಗಿ.

चुपड़ना, स० ಬಳಿ; ಲೇಪಿಸು; ಸವರು; ದೋಷವನ್ನು ಮರೆಮಾಚು.

चुप्पा, वि० ಬಹಳಕಡಿಮೆ ಮಾತನಾಡುವ; ಮಿತಭಾಷಿ.

चुप्पी, स्त्री० ಮೌನ;—**साधना** ಮೌನವನ್ನವಲಂಬಿಸು.

चुबलाना, स० ಚಪ್ಪರಿಸು; ಚೀಪು.

चुभकना, अ० ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬುಡಬುಡನೆ ಮುಳುಗು.

चुभकाना, स० ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸು.

चुभकी, स्त्री० ಮುಳುಗುವಿಕೆ.

चुभना, अ० ಚುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು; ನಾಟು.

चुभाना
चुभोना } स० ಚುಚ್ಚು; ತಿವಿ.

चुमकार
चुमकारी } स्त्री० ಮುದ್ದಿಡುವುದು.

चुमकारना, स० दे० **चुचकारना.**

चुम्मक, पु० दे० **चुंबक.**

चुम्मा, पु० ಮುದ್ದಾಟ.

चुरकुट, क्रि० ಚೂರುಚೂರಾಗಿ.

चुरना, अ० ನೀರಿನಲ್ಲಿ (ಬೇಳೆ ಇತ್ಯಾದಿ) ಬೇಯುವುದು.

चुरमुरा, वि० ಸ್ವಲ್ಪ ಒತ್ತಿದರೆ ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಗುವ (ಹಪ್ಪಳ ತರಗೆಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ); ಗರಿಗರಿಯೆಂದಿರುವ.

चुराना, स० ಕದಿ; ಕಳವುಮಾಡು; ಅಪಹರಿಸು; ಬಚ್ಚಿಡು. **आंख चुराना** ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳದಿರು; ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

चुरुट
चुरट } पु० ಹೊಗೆಬತ್ತಿ; ಚರುಟು.

चुरू, पु० दे० **चुल्लू.**

चुल, स्त्री० ನವೆ; ತೀಟೆ; ಕಾಮೋದ್ರೇಕ.

चुलचुलाना, अ० ನವೆಯಾಗು; ತೀಟೆ ಹತ್ತು.

चुलबुल, स्त्री० ಚಂಚಲತ್ವ; ಚಾಪಲ್ಯ.

चुलबुला, वि० ಚಂಚಲವಾದ; ಚಪಲ.

चुलबुलाना, अ० ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಮೈಕೈನಡುಗು; ಚಂಚಲನಾಗು.

चुल्लू, पु० ಬೊಗಸೆ;—**भर पानी में डूब मरो** ಅತ್ಯಂತ ನಿಕೃಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಧಿಕ್ಕಾರದ ಮಾತು.

चुवाना, स० ಸುರಿಸು; ಸ್ರವಿಸು; ಹನಿಹನಿಯಾಗಿ ಬೀಳಿಸು.

चुसकी, स्त्री० ಗುಟುಕು; ಚೀಪುವಿಕೆ.

चुसना, अ० ಸೀಪಿಕುಡಿ; ಹೀರು.

चुसनी, स्त्री० ಮಕ್ಕಳು ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವ ಸೀಸೆ.

चुस्त, वि० ಬಿಗಿಯಾದ; ಜೋಲು ಬೀಳದ; ಚುರುಕಾದ; ಚಟುವಟಿಕೆಯುಳ್ಳ.

चुस्ती, स्त्री० ಸ್ಫೂರ್ತಿ; ಬಿಗುವು; ಬಲ; ದೃಢತೆ.

चुहचुहा, चुहचुहाता } वि० ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ; ರಸಭರಿತವಾದ; ಮನೋರಂಜಕವಾದ.

चुहचुहाना, अ० ರಸಭರಿತವಾಗಿರು; ಕಲರವಮಾಡು.

चुहल, स्त्री० ಹಾಸ್ಯ; ವಿನೋದ; ಮನೋರಂಜನೆ.

चुहलबाज़, वि० ಹಾಸ್ಯಗಾರ; ವಿನೋದಿ.

चुहलबाज़ी, स्त्री० ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ತಮಾಶೆ.

चुहिया, स्त्री० ಸಣ್ಣ ಇಲಿ.

चूँ, पु० ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಧ್ವನಿ.

चूँ, क्रि० ಆದುದರಿಂದ; ಆಕಾರಣ; —करना ಖಂಡಿಸುವುದು.

चूँकि, क्रि० ಏಕೆಂದರೆ; ಯಾತಕ್ಕೆಂದರೆ.

चूँचरा, पु० ಪ್ರತಿವಾದ; ಆಕ್ಷೇಪಣೆ; ನೆವ

चूँदरी, स्त्री० ನಡುನಡುವೆ ಚುಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ.

चूक, स्त्री० ತಪ್ಪು. वि० ಬಹಳ ಹುಳಿಯಾದ.

चूकना, अ० ತಪ್ಪು; ಕೈತಪ್ಪಿಹೋಗು.

चूची, स्त्री० ಮೊಲೆ; ಕುಚ; ಸ್ತನ.

चूज़ा, पु० ಕೋಳಿಯ ಮರಿ.

चूड़, चूड़क } पु० ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ; ಹುಂಜ ಅಥವಾ ನವಿಲಿನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಕುಂಚ; ಕಂಕಣ.

चूड़ा, पु० ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ; ತೋಳುಬಳೆ.

चूडांत, वि० ಕೊನೆವರೆಗೆ.

चूड़ी, स्त्री० ಕೈಬಳೆ; ಕಂಕಣ; ವಲಯ.

चूड़ीदार, वि० ವಲಯುಗಳುಳ್ಳ.

चूत, पु० ಮಾವಿನಮರ. स्त्री० ಯೋನಿ.

चूतिया, वि० ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಹೆಡ್ಡ; ಮೂರ್ಖ.

चून, पु० ಚೂರ್ಣ.

चूना, पु० ಸುಣ್ಣ. अ० ಸೋರು; ಬಸಿ.

चूनी, स्त्री० ನುಚ್ಚು; ರತ್ನದ ಕಣ.

चूमना, स० ಮುತ್ತಿಡು; ಚುಂಬನಮಾಡು.

चूमा, पु० ಮುತ್ತು; ಚುಂಬನ.

चूमाचाटी, स्त्री० ಮುದ್ದಾಟ.

चूर, पु० ಚೂರು; ಪುಡಿ; ಚೂರ್ಣ.

चूरण, चूरन } पु० ಚೂರ್ಣ.

चूरना, स० ಒಡೆದುಹಾಕು; ಪುಡಿ ಪುಡಿಮಾಡು.

चूरमूर, पुं० ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದ ಮೇಲೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಹೋಗುವ ಪೈರಿನ ಮೋಟು; ಕೂಳೆ.

चूरा, पुं० ಚೂರ್ಣ; ಚೂರು.

चूल, पुं० ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ.

चूल्हा, पुं० ಒಲೆ;—**चूल्हे में जाय या पड़े** ನಾಶವಾಗು.

चूसना, स० ಹೀರು; ಚೀಪು.

चूहा, पुं० ಇಲಿ. **पेट में चूहे दौड़ना** ಬಹಳ ಹಸಿವಾಗು.

चूहादंती, स्त्री० ಇಲ್ಲಿಯ ಹಲ್ಲಿನಂತಿರು ಚಿನ್ನದ ಮಣಿಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಕೈಬಳೆ ಅಥವಾ ಕಂಠಾಭರಣ.

पुं०, ी, स्त्री० ಇಲಿಬೋನು.

चेंटुआ, पुं० ಪಕ್ಷಿಯಮರಿ.

चेचक, पुं० ಸಿಡುಬು; ಅಮ್ಮ; ಮೈಲೆ.

चेचकरू, वि० ಮುಖದಮೇಲೆ ಸಿಡುಬಿನ ಮಚ್ಚೆಗಳುಳ್ಳವ; ಸಿಡುಬು ಮೋರೆಯ.

चेटक, पुं० ಸೇವಕ; ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟು ವಿದ್ಯೆ; ಇಂದ್ರಜಾಲ.

चेटकनी, स्त्री० ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟುವ ವಿದ್ಯೆ.

चेटी, स्त्री० ದಾಸಿ; ಊಳಿಗದವಳು.

चेतना, स्त्री० ಎಚ್ಚರ ಸ್ಮೃತಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ. अ० ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರು; ಜಾಗರೂಕನಾಗು. स० ಎಚ್ಚರಿಸು.

चेतावनी, स्त्री० ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

चेपना, स० दे० **चिपकाना.**

चेमीगोई, स्त्री० ಜನಶ್ರುತಿ; ಕಿಂವದಂತಿ.

चेरा, पुं० ನೌಕರ; ಸೇವಕ; ಶಿಷ್ಯ.

चेरि, चेरी स्त्री० ದಾಸಿ; ಸೇವಕಿ; ಶಿಷ್ಯಳು.

चेल, पुं० ವಸ್ತ್ರ; ಬಟ್ಟೆ.

चेला, पुं० ಶಿಷ್ಯ; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ.

चेलिन, चेली स्त्री० ಶಿಷ್ಯೆ; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ.

चेष्टा, स्त्री० ಅಂಗಚೇಷ್ಟೆ; ಪ್ರಯತ್ನ; ಪ್ರಯಾಸ.

चेहरा, पुं० ಮುಖ; ಮೂತಿ; ಮೋರೆ. ಮುಖಭಂಗಿ.

चेहलक़दमी, स्त्री० दे० **चहलक़दमी.**

चैत, पुं० ಚೈತ್ರಮಾಸ.

चैती, स्त्री० ಚೈತ್ರಮಾಸದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಬೆಳೆ. वि० ಚೈತ್ರಮಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

चैत्य, पुं० ಮನೆ; ದೇವಾಲಯ; ಯಾಗಶಾಲೆ; ಅಶ್ವತ್ಥದಮರ; ಬುದ್ಧಮೂರ್ತಿ; ಬುದ್ಧವಿಹಾರ; ಚಿತೆ.

चैन, पुं० ಸುಖ; ಆನಂದ; ಮೌಜು.

चैला, पुं० ಸೀಳಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆ; ಸೌದೆ.

चैली, स्त्री० ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಸೀಳು; ಚಕ್ಕೆ.

चौंक, स्त्री॰ ಮುತ್ತಿಟ್ಟಾಗ ಹಲ್ಲಿನ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಾದ ಗುರುತು; ದಂತ ಕ್ಷತ.

चोंगा, पुं॰ ಒಂದು ಕಡೆಮಾತ್ರ ತೂತಿರುವ ಬಿದುರಿನ ಕೊಳವೆ; ನಳಿಗೆ; ಗೊಟ್ಟ.

चोंच, स्त्री॰ ಚಂಚು; ಕೊಕ್ಕು. **दो दो चोंच होना** ಜಗಳವಾಗು.

चोंड़ा, पुं॰ ಸ್ತ್ರೀಯರ ತಲೆಯ ಕೂದಲು; ತರುಬು; ಹೆರಳು.

चोंथ, पुं॰ ದನಗಳು ಒಂದುಬಾರಿ ಹಾಕುವಷ್ಟು ಸಗಣಿಯ ಮುದ್ದೆ; ಸಗಣಿಯ ತೊಪ್ಪೆ.

चोंथना, स॰ ಕೆದಕು; ಕೆದರು.

चोआ, पुं॰ ಒಂದು ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯ.

चोकर, पुं॰ ಧಾನ್ಯದ ಹೊಟ್ಟು; ಮುಚ್ಚು; ತವುಡು.

चोख, स्त्री॰ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿರುವಿಕೆ.

चोखा, वि॰ ಬೆರಕೆಯಿಲ್ಲದ; ಅಪ್ಪಟ; ಹರ್ಸ; ಶುದ್ಧ; ಪ್ರಮಾಣಿಕವಾದ; ಖರೆ; ಹರಿತವಾದ.

चोग़ा, पुं॰ ನಿಲುವಂಗಿ.

चोचला, पुं॰ ಬೆಡಗು; ಥಳಕು; ಒಯ್ಯಾರ; ಹಾವಭಾವ.

चोज, पुं॰ ನಕಲಿ; ಪರಿಹಾಸ; ತಮಾಷೆ.

चोट, स्त्री॰ ಏಟು; ಪೆಟ್ಟು; ಘಾಯ; ಶೋಕ; ಸಂತಾಪ.

चोटी, स्त्री॰ ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ; ತುರುಬು;

चोट्टा, पुं॰ ಕಳ್ಳ.

चोदना, स्त्री॰ ವಿಧಿವಾಕ್ಯ; ಪ್ರೇರಣೆ. स॰ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಭೋಗಮಾಡು.

चोप, पुं॰ ಇಚ್ಛೆ; ಅಭಿರುಚಿ; ಉತ್ಸಾಹ.

चोपना, अ॰ ಮೋಹಗೊಳ್ಳು; ಮುಗ್ಧನಾಗು

चोब, स्त्री॰ ರಾಜದಂಡ; ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಟ್ಟಿಗೆ; ಕಟ್ಟಿಗೆ; ದೊಣ್ಣೆ; ಡೇರೆಯ ಕಂಬ.

चोबदार, पुं॰ ದಂಡಧಾರಿಯಾದ ಸೇವಕ; ದ್ವಾರಪಾಲಕ; ಕಂಚುಕಿ.

चोर, पुं॰ ಕಳ್ಳ.

चोरदरवाज़ा / **चोरद्वार** } पुं॰ ಕಳ್ಳಬಾಗಿಲು.

चोराना, स॰ दे॰ **चुराना.**

चोरी, स्त्री॰ ಕಳ್ಳತನ; ಕಳವು.

चोला, पुं॰ ಸಾಧುಗಳು ತೊಡುವ ಉದ್ದವಾದ ಅಂಗಿ; ಕಫಿನಿ; ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಉಡಿಸುವ ವಸ್ತ್ರ; ಮೈ; ಶರೀರ.

चोली, स्त्री॰ ಕುಪ್ಪಸ; ರವಿಕೆ; **—दामान का साथ** ಅಪ್ತಸ್ನೇಹ; ಪರಮ ಮೈತ್ರಿ.

चौंक, स्त्री॰ ಬೆದರು; ಘಾಬರಿ; ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳುವಿಕೆ.

चौंकना, स॰ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳು; ಚಕಿತನಾಗು; ಹುಷಾರಾಗು.

चौंकाना, स० ಘಾಬರಿಗೊಳಿಸು ಬೆದರಿಸು; ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸು.

चौंधियाना, अ० ಕಣ್ಣು ಮಿಸಿಯು ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿಹೋಗು.

चौंधी, स्त्री० ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿಹೋಗುವಿಕೆ; ಕಣ್ಣು ಮಂಜಾಗುವಿಕೆ.

चौंर, पु० दे० **चँवर.**

चौ, वि० ನಾಲ್ಕು.

पु० ಚೌಕೋಣವಾಗಿರು ಪ್ರದೇಶ; ಚೌಕ; ಅಂಗಳ; ಹಸೆಯ ಜಗುಲಿ;—**पूरना** ರಂಗವಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು.

चौकड़ी, स्त्री० ನಾಗಾಲೋಟ; ಕುಕ್ಕೋಟ; ನಾಲ್ಕು ಕುದುರೆ ಸಾರೋಟ; ತಂಡ.

चौकन्ना, वि० ಎಚ್ಚರಿಕೆಯುಳ್ಳ; ಹುಷಾರಾದ.

चौकस, वि० ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಭದ್ರ; ಸರಿಯಾದ; ಪೂರ್ಣ.

चौकसी, स्त्री० ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಹುಷಾರಿ.

चौका, पु० ಚದುರವಾದ ಕಲ್ಲು; ರೊಟ್ಟಿ ಹಪ್ಪಳ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಲಟ್ಟಿಸುವ ಮಣೆ;—**लगाना** ಸವರಿಸಿ ಶುದ್ಧಪಡಿಸು; ನಾಶಮಾಡು.

चौकी, स्त्री० ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವ ಮಣೆ; ಕುರ್ಚಿ; ಮೊಕ್ಕಾಂ; ಠಾಣೆ; ಪಹರೆ;—**देना** ಪಹರೆಮಾಡು; ಕಾವಲಿರು.

चौकीदार, पु० ಪಹರೆಯವ; ಕಾವಲುಗಾರ.

चौकीदारी, स्त्री० ಪಹರೆ; ಕಾವಲು.

चौकोन
चौकोना
चौकोर } वि० ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳುಳ್ಳ; ಚೌಕೋಣ.

चौखट, स्त्री० ಬಾಗಿಲ ಚೌಕಟ್ಟು; ದ್ವಾರಬಂಧನ.

चौखटा, पु० ಕನ್ನಡಿ ಅಥವಾ ಪಠದ ಚೌಕಟು.

पु० ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳು; ಭೂಮಂಡಲ. क्रि० ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆ.

, वि० दे० **चौकोना.**

चौगान, पु० 'ಹಾಕಿ' ಅಥವಾ 'ಪೋಲೋ' ದಂತಹ ಚೆಂಡಿನ ಆಟ.

चौगिर्द, क्रि० ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯೂ.

चौगुना, वि० ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು. **मन चौगुना होना** ಉತ್ಸಾಹ ಅಥವಾ ಆನಂದವು ಹೆಚ್ಚಾಗು.

चौगोशिया, वि० ನಾಲ್ಕುಮೂಲೆಯ.

चौड़ा, वि० ಅಗಲವಾದ. पु० ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನಿಡುವ ಗುಣಿ.

चौड़ाई, चौड़ान, स्त्री० ಅಗಲ.

चौड़ोल, पु० ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ.

चौतरा, पु० दे० **चबूतरा.**

चौथ, स्त्री० ಚೌತಿ; ಹುಟ್ಟುವಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕರಭಾಗದ ಮರಾಟರು

ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತೆರಿಗೆ. ವಿಂ ನಾಲ್ಕನೆಯ.

चौथपन, ಪುಂ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ.

चौथा, ವಿಂ ನಾಲ್ಕನೆಯ; ಸತ್ತ ನಾಲ್ಕನೇ ದಿನದ ಕರ್ಮ.

चौथाई, ಸ್ತ್ರೀಂ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲೊಂದುಭಾಗ; ಚತುರ್ಥಾಂಶ.

चौथिया, ಪುಂ ನಾಲ್ಕುದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬರುವ ಜ್ವರ.

चौदस, ಪುಂ ಚತುರ್ದಶಿ ತಿಥಿ.

चौधरी, ಪುಂ ಜಾತಿ ಕುಲ ಅಥವಾ ಪಂಗಡದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ಪ್ರಧಾನ.

चौपट ವಿಂ ಸರ್ವನಾಶ; ರಕ್ಷಣೆ ಇಲ್ಲದ.

ड़, ಪುಂ ಪಗಡೆಯಾಟ.

चौपहल, चौपहला, ವಿಂ ನಾಲ್ಕು ಮುಖ ಅಥವಾ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳುಳ್ಳ.

चौपाई, ಸ್ತ್ರೀಂ ನಾಲ್ಕುಪಾದಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ವೃತ್ತ; ಚೌಪದಿ.

चौपाड़, ಪುಂ ದೇಂ **चोपाल.**

चौपाया, ಪುಂ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

चौपाल, ಪುಂ ಚಾವಡಿ; ಪಡಸಾಲೆ.

चौफला, ವಿಂ ನಾಲ್ಕುಧಾರೆಗಳುಳ್ಳ (ಕತ್ತಿ).

चौफेर, चौफेरी } ಕ್ರಿಂ ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯೂ.

चौबंदी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಅಂಗಿ; ಬನೀನು; ಲಾಳಕಟ್ಟುವಿಕೆ.

चौबगला, ವಿಂ ನಾಲ್ಕೂಕಡೆಯ; ನಾಲ್ಕೂಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವ.

चौबाई, ಸ್ತ್ರೀಂ ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ; ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ; ಕಿಂವದಂತಿ.

चौमंजिला, चौमहला } ವಿಂ ನಾಲ್ಕು ಅಂತಸ್ತಿನ.

चौमुखा, चौमुखी } ವಿಂ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳುಳ್ಳ.

चौमुहानी, ಸ್ತ್ರೀಂ ನಾಲ್ಕುದಾರಿಗಳು ಕೂಡುವ ಜಾಗ; ಚೌಕ.

चौरस, ವಿಂ ಹಳ್ಳದಿಣ್ಣೆಗಳಿಲ್ಲದ ಸಮತಲವಾದ; ಚಪ್ಪಟೆಯಾದ.

चौरस्ता, ಪುಂ ದೇಂ **चौमुहानी.**

चौरा, ಪುಂ ಜಗುಲಿ; ವೇದಿಕೆ.

चौराहा, ಪುಂ ದೇಂ **चौमुहानी.**

चौरेठा, ಪುಂ ತಿರುವಿದ ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟು.

चौर्य, ಪುಂ ಕಳ್ಳತನ.

चौवा, ಪುಂ ನಾಲ್ಕು ಬೆರಳುಗಳ ವಿಸ್ತಾರ; ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಲದ ಅಳತೆ.

चौसर, ಪುಂ ಪಗಡೆಯಾಟ.

चौहट्ट, चौहट्टा } ಪುಂ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಅಂಗಡಿಗಳಿರುವ ಜಾಗ; ಚೌಕ.

चौहद्दी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಚಕ್ಕುಬಂದಿ.

चौहरा, ವಿಂ ನಾಲ್ಕುಪದರದ.

च्युत, ವಿಂ ಬಿದ್ದ; ಪತಿತ; ಭ್ರಷ್ಟ.

च्यूत, ಪುಂ ಮಾವಿನಮರ ಅಥವಾ ಅದರ ಕಾಯಿ.

छ

छंग, पुं० ಮಡಿಲು; ತೊಡೆ; ಅಂಕ.

छंगा, वि० ಆರು ಬೆರಳುಗಳುಳ್ಳ.

छँटना, अ० ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗಿ ಬೇರೆಯಾಗು; ಸಂಬಂಧ ತಪ್ಪಿಹೋಗು; ಚದರಿಹೋಗು; ಅಗಲಿ ದೂರವಾಗು; ಶುದ್ಧವಾಗು; ಕ್ಷೀಣಿಸು; ಧೂರ್ತ; ಚತುರ.

छँटवाना, छँटाना } **स०** ತರಿದುಹಾಕು; ಸುಲಿ; ಆರಿಸಿತೆಗೆ.

छँटा, वि० ಕಾಲುಕಟ್ಟಿ ಮೇಯಲು ಬಿಟ್ಟ (ಕುದುರೆ ಅಥವಾ ಕತ್ತೆ).

छंद, पुं० ಛಂದಸ್ಸು; ವೃತ್ತ; ಕಪಟ.

छकड़ा, पुं० ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿ.

छकना, अ० ಉಂಡುದಣಿ; ತೃಪ್ತನಾಗು; ಮೋಸಹೋಗು.

छकाना, स० ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ತಿನ್ನಿಸು; ಮದ್ಯಪಾನಮಾಡಿಸು; ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸು; ಮೋಸಗೊಳಿಸು.

छक्का, स्त्री० ಆರರ ಸಮೂಹ; ಕವಡೆಯಾಟದಲ್ಲಿ ಆರರ ಎಣಿಕೆ; ಪ್ರಜ್ಞಾ; ಜ್ಞಾನ.

छगन, पुं० ಮುದ್ದುಮಗು.

छगरी स्त्री० ಸಣ್ಣ ಹೆಣ್ಣು ಆಡು.

छगुनी, स्त्री० ಕಿರುಬೆರಳು. (छिगुनी)

छछिया, स्त्री० ಮೊಸರಿನ ಪಾತ್ರೆ.

र, पुं० ಹೆಗ್ಗಣ.

छजना, अ० ಶೋಭಿಸು; ಒಪ್ಪು; ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರು.

छज्जा, पुं० ಗೋಡೆಯಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಮೇಲ್ಛಾವಣಿಯ ಭಾಗ; ಸೂರು.

छटकना, अ० ಕಳಚಿಕೊಂಡು ವೇಗವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋಗು; ಕೈಯಿಂದಜಾರಿ ಅಥವಾ ನುಣಚಿ ಹಾರಿಹೋಗು; ಹಾರು; ಜಿಗಿ.

छटकाना, स० ಹಿಡಿತ ಅಥವಾ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಲಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಹೋಗಗೊಡಿಸು; ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

छटपट, पुं० ನೋವಿನಿಂದ ಕೈಕಾಲು ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಚಡಪಡಾಯಿಸುವಿಕೆ.

छटपटाना, अ० ಚಡಪಡಿಸು; ಒದ್ದಾಡು; ಕೈಕಾಲು ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳು.

छटपटी, स्त्री० ಕಳವಳ; ಘಾಬರಿ.

छटाँक, स्त्री० ಸೇರಿನ ಹದಿನಾರನೇ ಒಂದುಭಾಗ; ಚಟಾಕು;—भर ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ.

छटा, स्त्री० ಪ್ರಕಾಶ; ಪ್ರಭೆ; ಸೌಂದರ್ಯ; ಮಿಂಚು; ಆರನೆಯ ಭಾಗ.

छटैल, वि० दे० चालाक.

छठी, स्त्री० ಹುಟ್ಟಿದ ಆರನೆಯದಿನ ಪೂಜೆ;—का दूध याद आना ಬಹಳ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಈಡಾಗು.

छड़, पुं० ಸರಳು; ಕಡ್ಡಿ; ದೊಣ್ಣೆ.

छड़ना, सं॰ ಕುಟ್ಟುವುದು, ಕೇರು ವುದು.

छड़ा, पुं॰ ಕಾಲ್ಕಡಗ; ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚು. वि॰ ಒಬ್ಬೊಂಟಿ ಯಾದ; ಏಕಾಕಿ.

छड़िया, पुं॰ ದ್ವಾರಪಾಲಕ; ಕಂ ಚುಕಿ.

छड़ी, स्त्री॰ ಬೆತ್ತ; ಛಡಿ.

छत, पुं॰ ಅಟ್ಟ; ಮಾಳಿಗೆ; ಬಿಸಿಲು ಮಾಳಿಗೆ.

छतना, पुं॰ ತೆಂಗಿನ ಅಥವಾ ತಾಳೆಯ ಗರಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೊಡೆ.

छतनार, वि॰ ವಿಸ್ತಾರವಾದ; ಹರ ಡಿದ (ವೃಕ್ಷ).

छतरी, स्त्री॰ ಕೊಡೆ; ಛತ್ರಿ; ಮಂ ಡಪ; ಪಾರಿವಾಳದ ಗೂಡು.

छतिया, स्त्री॰ ಎದೆ; ವಕ್ಷಸ್ಥಳ.

छतीसा, वि॰ ಮೂವತ್ತಾರು ಬುದ್ಧಿಗ ಳುಳ್ಳ; ಚತುರ; ಜಾಣ; ಮೋಸ ಗಾರ; ಠಕ್ಕ.

छत्ता, पुं॰ ಛತ್ರಿ; ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಚಪ್ಪರ ಹಾಕಿರುವಬೀದಿ; ಜೇನುಗೂಡು; ಕೊಡೆ.

छत्र, पुं॰ ಛತ್ರಿ; ರಾಜಚಿನ್ಹೆಗಳ ಲ್ಲೊಂದಾದ ರಾಜನ ಛತ್ರಿ.

छत्रक, पुं॰ ನಾಯಿಕೊಡೆ; ಅಳಂಬೆ.

छत्रपति, पुं॰ ರಾಜ; ಯುವರಾಜ.

छत्रछाँह, स्त्री॰ ಅಧೀನತೆ; ಶರಣ.

छत्री, वि॰ ಛತ್ರಧಾರಿ; ಕೊಡೆ ಹಿಡಿ ದಿರುವವ. पुं॰ ಕ್ಷತ್ರಿಯ.

छद, पुं॰ ಆವರಣ; ಮುಚ್ಚಳ.

छदाम, पुं॰ ಮುಕ್ಕಾಲು ಕಾಸಿನ ಒಂದು ನಾಣ್ಯ.

छद्म, पुं॰ ಕಪಟ; ಗುಪ್ತ.

छद्मवेश, पुं॰ ಕಪಟವೇಷ.

छद्मी, वि॰ ಕೃತ್ರಿಮ ವೇಷಧರಿಸಿ ದವ; ವಂಚಕ; ಮೋಸಗಾರ.

छन, पुं॰ ಕ್ಷಣ.

छनकना, अ॰ ಸುಯ್ಯೆಂದು ಶಬ್ದ ವಾಗು; ಬೆದರಿ ಓಡು.

छनकमनक, स्त्री॰ ಒಡವೆಗಳ ಝಣ ತ್ಕಾರ.

छनछनाना, अ॰ ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಲೋಹ ಅಥವಾ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಅಥವಾ ತೇವವಾದ ಪದಾರ್ಥ ಬೀಳುವುದರಿಂದ ಚೊಯ್ ಎಂದು ಶಬ್ದ ಉಂ ಟಾಗು.

छनदा, स्त्री॰ ರಾತ್ರಿ.

छनन-मनन, पुं॰ ಚೊಯ್ ಚೊಯ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದ.

छनना, अ॰ ವಸ್ತ್ರ ಅಥವಾ ಜಲ್ಲಡೆ ಯಿಂದ ಗಾಳಿಸಲ್ಪಡು; ಶೋಧಿ ಸಲ್ಪಡು; **गहरी—**ಗಾಢ ಮೈತ್ರಿ ಯುಂಟಾಗು; ಪರಸ್ಪರ ಜಗಳ ವುಂಟಾಗು.

छन्ना, वि॰ ಮುಚ್ಚಿದ; ಆವೃತ್ತವಾದ; ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ. पुं॰ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶ.

छपछपाना, ಅಂ ನೀರಿನಮೇಲೆ ಕೈಕಾಲು ಬಡಿ; ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಈಜು.

छपना, ಅಂ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಡು; ಅಚ್ಚಾಗು.

छपरबंद, ವಿಂ ಮನೆಮಾರು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡವ; ಸ್ಥಿತಿವಂತ; ಮನೆ ಹೊದಿಸುವವ.

छपरी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗುಡಿಸಲು; ಕುಟೀರ.

छपाई, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮುದ್ರಣ; ಮುದ್ರಣದ ಮಜೂರಿ.

छपाका, ಪುಂ ನೀರಿನಮೇಲೆ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವು ಜೋರಾಗಿ ಬೀಳುವಶಬ್ದ; ಜೋರಾಗಿಸಿಡಿದ ನೀರಿನ ಚಿಮುಕು.

छपाना, ಸಂ ಛಾಪಿಸು; ಅಚ್ಚು ಹಾಕು.

छप्पय, ಪುಂ ಒಂದು ವೃತ್ತ; ಷಟ್ಪದಿ.

छप्पर, ಪುಂ ಮನೆಯ ಹೊದಿಕೆ; ಹೊಂಡ;—**फाड़कर देना** ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಲಭಿಸುವುದು; ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬರುವ ಲಾಭ.

छबड़ा, ಪುಂ ಗೂಡೆ; ಹೆಡಿಗೆ; ಬುಟ್ಟಿ.

छबतख़ती, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸುಂದರವಾದ ಮೈಕಟ್ಟು.

छबि, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕಾಂತಿ.

छबीला, ವಿಂ ಸುಂದರವಾದ; ಶೋಭಾಯುಕ್ತ.

छमकना, ಅಂ ಗಿಲುಗಿಲು ಶಬ್ದವಾಗು.

छमछमाना, ಅಂ ಕೈಕಾಲಿನ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಶಬ್ದಮಾಡು; ಹೊಳೆಯಿಸು.

छमा, ಸ್ತ್ರೀಂ ದೇಂ **क्षमा.**

छय, ಪುಂ ನಾಶ; ಕ್ಷಯ.

छरछराना, ಅಂ ಉರಿಯಾಗು; ನವೆಯಾಗು.

छरना, ಅಂ ಸೋರಿಹೋಗು.

छरहरा, ವಿಂ ಚಟುವಟಿಕೆಯುಳ್ಳ; ...ಳ್ಳಗಿನ ಶರೀರದ.

छरा, ಪುಂ ಲಡೀ; ಸರ; ಹಗ್ಗ; ಇಜಾರುಬಂದು.

छरिंदा, ವಿಂ ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗ; ಏಕಾಂಗಿ.

छर्रा, ಪುಂ ನೊರಜು; ಬಂದೂಕಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಬ್ಬಿಣ ಅಥವಾ ಸೀಸದರವೆ.

छल, ಪುಂ ಕಪಟ; ವಂಚನೆ; ನೆವ; ಸೋಗು.

छलक } ಪುಂ ನೀರು ಮುಂತಾದ
छलकन } ದ್ರವಪದಾರ್ಥಗಳ ತುಳುಕುವಿಕೆ.

छलकना, ಅಂ ತುಳುಕು; ಚಿಮುಕು.

छलकाना, ಸಂ ಚಿಮುಕಿಸು; ತುಳುಕಿಸು.

छलछंद, ಪುಂ ಮೋಸದ ಬಲೆ.

छलछलाना, ಅಂ ಛಲ ಛಲ ಎಂದು ಶಬ್ದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ನೀರು ಸುರಿ.

...**,** ಪುಂ ದೇಂ **छलछंद.**

छलना, ಸಂ ಮೋಸಮಾಡು; ಠಗಾಯಿಸು. ಸ್ತ್ರೀಂ ಮೋಸ.

छलनी, स्त्री० ಜಲ್ಲಡೆ; **कलेजा छलनी होना** ದುಃಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಬೇ ನತ್ತುಹೋಗುವುದು.

छलांग, स्त्री० ಹಾರುವಿಕೆ; ಜಿಗಿತ.

छलांगना, स० ಹಾರು; ಜಿಗಿ.

छलाना, स० ಮೋಸಮಾಡಿಸು.

छलिया / **छली** } वि० ಮೋಸಗಾರ.

छलौरी, स्त्री० ಉಗುರುಸುತ್ತು.

छल्ला, पु० ಉಂಗುರ; ಬಳೆ.

छवना, पु० ಮಗು; ಮರಿ; ಹಂದಿಯ ಮರಿ.

छवा, पु० ಪಶುಗಳ ಮರಿ; ಕರು.

छवाई, स्त्री० ಹೊದಿಸುವಿಕೆ; ಹೊದಿಸುವ ಮಜೂರಿ.

छवाना, स० ಹೊದಿಸು.

छवि, स्त्री० ಕಾಂತಿ; ಸೊಬಗು.

छहरना, अ० ಹರಡು; ಚೆಲ್ಲು.

छहराना, स० ಹರಡಿಸು; ಚೆಲ್ಲು.

छहरीला, वि० दे० **छरहरा.**

छांगुर, वि० ಆರು ಬೆರಳುಗಳುಳ್ಳ.

छांट, स्त्री० ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ; ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು; ಚೂರು.

छांटना, स० ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೇರೆಮಾಡು; ಕುಟ್ಟಿ ?ೀರಿ ಧಾನ್ಯದಿಂದ ಹೊಟ್ಟನ್ನು ಬೇರೆಮಾಡು.

छाँद, स्त्री० ಕುದುರೆ ಕತ್ತೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಕಾಲುಹಗ್ಗ.

छांदना, स० ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟು.

छाँह, स्त्री० ನೆರಳು; ಛಾಯೆ.

छांहगीर, पु० ರಾಜಚ್ಛತ್ರ; ಕನ್ನಡಿ.

छाक, स्त्री० ತೃಪ್ತಿ; ಸಂತೋಷ; ಸಂತುಷ್ಟಿ; ಹಗಲಿನ ಎರಡನೆಯ ಊಟ; ಅಮಲು; ನಶ.

छाकना, अ० ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು.

छाग, पु० ಆಡು; ಮೇಕೆ.

छागल, पु० ಆಡು; ಆಡಿನ ಚರ್ಮದಿಂದ ತಯಾರಾದದ್ದು. स्त्री० ಸ್ತ್ರೀಯರು ಧರಿಸುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಕಡಗ.

छाछ, स्त्री० ಮಜ್ಜಿಗೆ.

छाज, पु० (ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇರುವ) ಮೊರ; ಮುಚ್ಚಲು;—**छाजों मेह बरसना** ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಧಾರೆಯಾಗಿ ಮಳೆಸುರಿ.

छाजन, पु० ಹೊದಿಕೆ; ವಸ್ತ್ರ;—**भोजन** ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರ.

छाजना, अ० ವಿರಾಜಿಸು.

छाड़ना, अ० ಕಾರು; ವಾಂತಿ ಮಾಡು.

छाता, पु० ದೊಡ್ಡ ಛತ್ರಿ; ಅಗಲವಾದ ಎದೆ; ಎದೆಯ ಗಲದ ಅಳತೆ.

छाती, स्त्री० ಎದೆ; ವಕ್ಷಸ್ಥಲ; ಹೃದಯ; ಮನಸ್ಸು; ಮೊಲೆ; ಧೈರ್ಯ; ಸಾಹಸ;—**धड़कना** ಎದೆ ನಡುಗು;—**पर पत्थर रखना** ದುಃಖವನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಹೃದಯವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು;—**पर मूंग या कोदो दलना** ಒಬ್ಬನಿಗೆ

ತಿಳಿದಂತೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಕೊಡು;—**पर सांप लोटना** ಬಹಳ ಮನೋವ್ಯಥೆಯಾಗು;—**से लगाना** ಆಲಿಂಗನಮಾಡು.

छात्र, ಪುಂ ಶಿಷ್ಯ; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ.

छात्रवृत्ति, ಸ್ತ್ರೀಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ.

छात्रालय, ಪುಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯ.

छादित, ವಿಂ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ; ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

छान, ಸ್ತ್ರೀಂ ಚಪ್ಪರ; ಮನೆಯ

छानना, ಸಂ ಗಾಳಿಸು; ಶೋಧಿಸು; ಜಲ್ಲಡೆಯಿಂದ ಜಲ್ಲಿಸು; ಹುಡುಕು; ಪರೀಕ್ಷಿಸು; ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸು; ಕಟ್ಟು.

छानबीन, ಸ್ತ್ರೀಂ ತನಿಖೆ; ಪೂರ್ಣಾನುಸಂಧಾನ; ಗಹನವಾದ ಪರಿಶೋಧನೆ.

छाना, ಸಂ ಮುಚ್ಚು; ಹೊದಿಸು. ಅಂ ಹಬ್ಬು; ಕವಿ.

छाप, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗುರುತು; ಮುದ್ರೆ.

छापना, ಸಂ ಛಾಪಿಸು; ಅಚ್ಚುಹಾಕು; ಠಸ್ಸೆಹಾಕು.

छापा, ಪುಂ ಅಚ್ಚು, ಮೊಹರು, ಮುದ್ರೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಅಂಕಿತವಾದ ಚಿನ್ಹೆ; ಮುದ್ರಣಯಂತ್ರ; ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವವರ ಮೇಲಿನ ಆಕ್ರಮಣ.

छाया, ಸ್ತ್ರೀಂ ನೆರಳು; ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ಭೂತಪ್ರೇತದ ಸೋಂಕು.

छायापथ, ಪುಂ ಆಕಾಶಗಂಗೆ; ಆಕಾಶವೀಧಿ; ದೇವಪಥ.

छार, ಪುಂ ಕ್ಷಾರ; ಉಪ್ಪು; ಕ್ಷಾರವಾದ ಪದಾರ್ಥ; ಬೂದಿ.

छाल, ಸ್ತ್ರೀಂ ತೊಗಟೆ; ನಾರು; ಚರ್ಮ.

छालटी, ಸ್ತ್ರೀಂ ನಾರುವಸ್ತ್ರ; ವಲ್ಕಲ.

छालना, ಸಂ ಶೋಧಿಸು; ಸೋಸು; ತೂತುಗಳನ್ನು ಕೊರೆ.

छाला, ವಿಂ ಚರ್ಮ; ತೊಗಟೆ; ರಟ್ಟು; ಹುಗುಳು; ಹೊಪ್ಪಳೆ; ಗುಳ್ಳೆ.

छाली, ಸ್ತ್ರೀಂ ಅಡಿಕೆಯ ಚೂರು. (**छालिया**)

छावनी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಚಪ್ಪರ; ಛಾವಣಿ; ಶಿಬಿರ.

छिगुनी, ಸ್ತ್ರೀಂ ದೇಂ **छगुनी.**

छिछड़ा, ಪುಂ ಕೆಟ್ಟುಹೋದಮಾಂಸದ ಚೂರು.

छिछला } ವಿಂ ಆಳವಿಲ್ಲದ.

छिछोरपन / **छिछोरापन** } ಪುಂ ನೀಚತನ; ಕ್ಷುದ್ರತೆ.

छिछोरा, ವಿಂ ನೀಚ; ಕ್ಷುದ್ರ.

छिजना, ಅಂ ದೇಂ **छीजना.**

छिटकना, ಅಂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಹರಡಿರು; ಎರಚಲ್ಪಟ್ಟಿರು; ಪ್ರಕಾಶವು ಹರಡಿರು; ಬೆಳಕು ಬೀರು.

छिटकनी, स्त्री० ಅಗಳಿ.

छिटकाना, स० ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಹರಡಿಸು; ಎರಚು.

छिड़कना, स० ಚಿಮುಕಿಸು; ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸು.

छिड़कवाना, छिड़काना } **स०** **छिड़कना** ಎಂಬುದರ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ.

छिड़काव, पुं० ಪ್ರೋಕ್ಷಣೆ; ಸಿಂಚನ.

छिड़ना, अ० ಪ್ರಾರಂಭವಾಗು; ಮೊದಲಾಗು.

छितनी स्त्री० ಆಳವಿಲ್ಲದತಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ಬುಟ್ಟಿ.

छिन, पुं० ಕ್ಷಣ.

छितराना, अ० ಚಲ್ಲಿಹೋಗು; ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬೀಳು. **स०** ಎರಚು; ಚಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬೀಳಿಸು.

छिद्ना, अ० ತೂತು ಬೀಳು; ತೂತಾಗು; ಛಿದ್ರವಾಗು.

छिद्वाना, छिदाना } **स० दे० छेदाना.**

छिद्र, पुं० ತೂತು; ರಂಧ್ರ; ಬಿಲ.

छिनक, क्रि० ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ; ನಿಮಿಷಮಾತ್ರ.

छिनकना, स० ಸೀನು.

छिनना, अ० ಕಸುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡು; ಅಪಹರಣವಾಗು.

छिनरा, वि० ಪರಸ್ತ್ರೀ ಗಾಮಿ; ವ್ಯಭಿಚಾರಿ.

छिनवाना, छिनाना } **स० छीनना** ಎಂಬುದರ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ.

छिनार, छिनाल } **वि०** ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ; ಪರಪುರುಷಗಾಮಿನಿ.

छिन्न, वि० ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೇರೆಯಾದದ್ದು.

छिपकली, स्त्री० ಹಲ್ಲಿ; ಗೌಳಿ.

छिपना, अ० ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳು; ಅವಿತುಕೊಳ್ಳು.

छिपा-छिपी, क्रि० ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ; ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಲ್ಲಿ.

छिपाना, स० ಮುಚ್ಚಿಡು; ಬಚ್ಚಿಡು; ಮರೆಮಾಚು.

छिपा-रुस्तुम, पुं० ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆಯುದವ.

छिपाव, पुं० ಮರೆಮಾಚುವಿಕೆ.

छिया, स्त्री० ಜನರಿಂದ ಛೀಛೀ ಅನ್ನಿಸಿಳ್ಳುವವಸ್ತು; ಗಲೀಜು;

छिरकना, स० दे० छिड़कना.

छिलका, पुं० ಸಿಪ್ಪೆ; ತೊಗಟೆ.

छिलना, अ० ಸುಲಿದುಹೋಗು; ತರೆದುಹೋಗು; ಗಾಟಲು ಕೆರೆ.

छिलोरी, स्त्री० ಸಣ್ಣಗುಳ್ಳೆ; ಬೊಕ್ಕೆ.

छींक, स्त्री० ಸೀನು;—**होना** ದುಶ್ಶಕುನವಾಗು.

छींकना, अ० ಸೀನು. **छींकते छींकते नाक काटना** ಸಣ್ಣವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಟ್ಟುಗೊಳ್ಳು; ಅತ್ಯಾಚಾರಮಾಡು.

छींट, स्त्री० ಹನಿ; ಜಲಕಣ; ಚೀಟಿಯುಬಟ್ಟೆ.

छींटना, स० ಚಿಮುಕಿಸು; ಎರಚು; ಚೆಲ್ಲು.

छींटा, पु० ಹನಿ; ಜಲಕಣ; ಗೇಲಿ ಯಮಾತು; ಮೋಸಗಾರಿಕೆ; —कसना ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಕಟು ವಾದ ಮಾತನಾಡು.

छीका, पु० ನೆಲುವು; ಶಿಕ್ಕೆ; ಕಲ್ಲಿ.

छीछालेदर, स्त्री० ದುರ್ಗತಿ; ದುರ್ದೆಶೆ..

छीजना, अ० ನಷ್ಟವಾಗು; ಸವೆ; ಕುಂದು.

छीतीछान, वि० ಛಿನ್ನಾಛಿದ್ರ; ಮೂಲೆ ಗೊಂದಾಗಿರುವ.

छीदा, वि० ಛಿದ್ರಗಳುಳ್ಳ; ದಟ್ಟವ ಲ್ಲದ ಅಥವಾ ವಿರಳವಾದ ಎಳೆಗ ಳುಳ್ಳ (ವಸ್ತ್ರ).

छीन, वि० ತೆಳುವಾದ; ಕ್ಷೀಣ.

छीनना, स० ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಕಸು ಕೊಳ್ಳು; ಕಿತ್ತುಹಾಕು.

छीना छीनी
छीना झपटी } स्त्री० ಕಸುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

छीपना, ಸ೦ ಗಾಳದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಕೊಂಡ ಮೀನನ್ನು ಎಳೆದುನೆಲದ ಮೇಲೆಕ್ಕೆಸೆ.

छीमी, स्त्री० ಬಟಾಣಿ ಜಾತಿಯ ಒಂದು ಕಾಯಿ.

छीलना, स० ಸುಲಿ; ಸಿಪ್ಪೆತೆಗೆ.

छीलर, पु० ಹಳ್ಳ; ಸಣ್ಣ ಹೊಂಡ.

छुआछूत, स्त्री० ಮುಟ್ಟಬಾರದ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಿಕೆ.

छुआना, स० ಮುಟ್ಟಿಸು.

छुईमुई, स्त्री० ನಾಚಿಕೆಬಳ್ಳಿ; ಮುಟ್ಟಿ ದರೆ ಮುನಿ; ಲಜ್ಜಾವಂತಿ.

छुच्छी, स्त्री० ಸಣ್ಣನಳಿಗೆ; ಕೊಳವಿ; ನೆಯಿಗೆಗಾರನ ಲಾಳಿ.

छुछकारना, स० ನಾಯಿಯನ್ನು ಬೇಟೆಗೆ ಹುರಿಗೊಳಿಸುವುದು.

छुछुंदर, पु० ಸುಂಡಿಲಿ.

छुट, अ० ಬಿಟ್ಟು; ಇದಲ್ಲದೆ.

छुटकारा, पु० ಬಿಡುಗಡೆ; ಮುಕ್ತಿ.

छुटना, अ० ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದು.

छुटपन, पु० ಚಿಕ್ಕಂದು; ಬಾಲ್ಯ.

छुट्टा, वि० ಕಟ್ಟಲ್ಪಡದ; ಬಿಡಿಬಿಡಿ ಯಾದ; ಏಕಾಕಿ; ಗಂಟು ಮೂಟೆಗಳಿಲ್ಲದವ.

छुट्टी, स्त्री० ರಜಾ; ಬಿಡುಗಡೆ; ಪುರಸತ್ತು; ಅಪ್ಪಣೆ.

छुड़वाना, स० (**छुड़ाना**) ದ ಪ್ರೇರ ಣಾರ್ಥಕ.

छुड़ाना, स० ಬಿಡಿಸು: ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸು.

छुतिहर, पु० ನೀಚ; ಕುಪಾತ್ರ.

छुपना, अ० दे० **छिपना.**

छुपाना, स० दे० **छिपाना.**

छुरा, पु० ದೊಡ್ಡ ಚೂರಿ; ಕ್ಷೌರಕತ್ತಿ.

छुरी, स्त्री० ಚೂರಿ; ಚಾಕು; ಕತ್ತಿ.

छुलाना
छुवाना } स० ಮುಟ್ಟಿಸು; ತಾಗಿಸು; ತಗಲಿಸು.

छुहारा, पु० ಖರ್ಜೂರದ ಹಣ್ಣು; ಪಿಂಡ ಖರ್ಜೂರ.

छूछ } वि० ಬರಿದಾದ; ಖಾಲಿ.
छूछा }

छूट, स्त्री० ಬಿಡುಗಡೆ; ಅವಕಾಶ; ಪುರಸತ್ತು.

छूटना, अ० ಬಿಟ್ಟುಹೋಗು; ಬಿಚ್ಚಿ ಅಥವಾ ಕಳಚಿಹೋಗು; ಹೊರಡು; ಭರ್ರನೆ ಹೊರಬೀಳು; ಉಳಿದುಹೋಗು; शरीर— ದೇಹಾಂತವಾಗು. छक्के छूटना ಚಕಿತನಾಗು.

छूत, स्त्री० ಸ್ಪರ್ಶ; ಸೋಂಕು; ಅಶೌಚ;—का रोग ಅಂಟುರೋಗ; ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ವ್ಯಾಧಿ.

छूना, स० ಮುಟ್ಟು; ಸ್ಪರ್ಶಮಾಡು. कान छूना ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡು.

छेंकना, स० ಮುಚ್ಚು; ಆವರಿಸು.

छेक, पु० ಛೇದ; ಭೇದ; ತಡೆ; ಬಂಧನ; ಸಾಕಿದ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳು.

छेड़, स्त्री० ಕೆಣಕುವಿಕೆ.

छेड़खानी } स्त्री० ಕೆಣಕುವ ಅಥವಾ
छेड़छाड़ } ಸಿಟ್ಟಿಗೆಬ್ಬಿಸುವ ಮಾತು.

छेड़ना, स० ಕೆಣಕು; ಸಿಟ್ಟಿಗೆಬ್ಬಿಸು; ಪರಿಹಾಸ್ಯಮಾಡು; ಪ್ರಾರಂಭಿಸು; ಬಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಾದ್ಯಗಳಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕು.

छेद, पु० ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ; ತೂತು; ರಂಧ್ರ; ನಾಶ; ಧ್ವಂಸ.

छेदना, स० ಭೇದಿಸು.

छेना, पु० ಒಡೆದ ಹಾಲಿನ ನೀರು.

छेनी, स्त्री० ಉಳಿ; ಟಂಕ; ಚಾಣ.

'छेरी, स्त्री० ಹೆಣ್ಣು ಆಡು.

छेव, पु० ಪೆಟ್ಟು; ಆಘಾತ; ಘಾಯ.

छेवना, स० ಕತ್ತರಿಸು; ಗುರುತು ಮಾಡು.

छेह, पु० ಖಂಡನೆ; ನಾಶ.

छैल, पु० ಸೊಗಸುಗಾರ; ಶೃಂಗಾರಪ್ರಿಯ.

छैल-छबीला, पु० ವಿಲಾಸಿ.

छैला, पु० दे० छैल.

छोंकना, स० दे० छौंकना.

छोई, स्त्री० ಕಬ್ಬಿನಸೋಗೆ; ಕಬ್ಬಿನ ಸಿಪ್ಪೆ.

छोकड़ा, पु० ಹುಡುಗ; ಬಾಲಕ.

छोकड़ी } स्त्री० ಹುಡುಗಿ.
छोकरी }

छोटा, वि० ಸಣ್ಣ; ಚಿಕ್ಕ; ಅಲ್ಪ.

छोटा-मोटा, वि० ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ.

छोटी एलायची स्त्री० ಗುಜರಾತು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿನ ಸಣ್ಣಏಲಕ್ಕಿ.

छोटी-हाज़िरी, स्त्री० ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಫಲಹಾರ.

छोड़-छुट्टी स्त्री० ಸಂಬಂಧ ತ್ಯಾಗ; ಸಂಗಬಿಡುವಿಕೆ.

छोड़ना स० ಬಿಡು; ತ್ಯಜಿಸು.

छोनी, स्त्री० ಪೃಥ್ವಿ; ಭೂಮಿ.

छोप, पु० ಮಂದವಾದ ಲೇಪ; ಲೇಪ ಹಚ್ಚುವಿಕೆ.

छोप-छाप, स्त्री० ಮರಮ್ಮತು; ರಕ್ಷಣೆ.

छोपना, स० ಲೇಪಿಸು; ಮುಚ್ಚು; ಅಡಗಿಸು; ಆಸರೆಕೊಡು; ರಕ್ಷಿಸು.

छोपा, पुं० ದೋಣಿಯುಮೇಲೆ ಚಾಪೆ ಕಟ್ಟಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವಹಗ್ಗ.

छोभ, पुं० ಮನಸ್ಸಿನ ಕಳವಳ; ದುಃಖ; ಕ್ರೋಧ ಅಥವಾ ಸಂತಾಪದಿಂದುಂಟಾಗುವ ಚಿತ್ತ ಚಾಂಚಲ್ಯ; ಕ್ಷೋಭೆ.

छोर, स्त्री० ತುದಿ; ಅಂತ್ಯ; ಹದ್ದು.

छोलदारी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಡೇರೆ.

छोलना, स० ಸುಲಿ; ಸಿಪ್ಪೆತೆಗೆ; ಕೆರೆದುಹಾಕು; (ಹುಲ್ಲು) ಕೆತ್ತು.

छोलनी, स्त्री० ಮುಗಚುವಕೈ.

छोह, पुं० ಪ್ರೇಮ; ಮಮತೆ; ದಯೆ.

छौंक स्त्री० ಒಗ್ಗರಣೆ.

छौंकना, स० ಒಗ್ಗರಣೆಹಾಕು.

छौटा, पुं० ಧಾನ್ಯವನ್ನಿರಿಸುವ ಪಾತ್ರೆ.

छौना, पुं० ಕರು; ಮರಿ.

छौलदारी, स्त्री० दे० छोलदारी.

ज

जंग, स्त्री० ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ.

ज़ंग पुं० ತುಕ್ಕು; ಜಂಗು.

ज़ंगआलूदा, वि० ತುಕ್ಕುಹಿಡಿದ.

जंगल, पुं० ಕಾಡು; ನೀರಿಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶ; ಮರುಭೂಮಿ; ಅರಣ್ಯ;—**में मंगल** ನಿಶ್ಶಬ್ದವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂದಣಿ; —**जाना** ಬಯಲು ಕಡೆ (ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ)ಗೆ ಹೋಗು.

जंगला, पुं० ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳುಗಳಿರುವ ಕಿಟಿಕಿ, ಕದ ಇತ್ಯಾದಿ.

जंगली, वि० ಕಾಡಿನ; ವನ್ಯ.

जंगार, जंगाल, पुं० ತಾಮ್ರದ ಕಿಲುಬು; ಮೈಲತುತ್ತ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣ.

जंगी, वि० ಯುದ್ಧ ಅಥವಾ ಸೈನ್ಯ ಸಂಬಂಧವಾದ.

जंघा, स्त्री० ತೊಡೆ.

जंचना, अ० ಉತ್ತಮ ಅಥವಾ ಉಚಿತವಾಗಿ ತೋರು; ಸರಿಯೆನಿಸು; ತಿಳಿಯು.

जंचा, वि० ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಪರಿಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

जंजाल पुं० ಪ್ರಪಂಚ; ಬಂಧನ; ಪೇಚಾಟ; ದೊಡ್ಡ ಫಿರಂಗಿ.

जंजाली वि० ಜಗಳಗಂಟಿ; ಉಪದ್ರವಕೊಡುವವ.

जंजीर स्त्री० ಸರಪಣಿ; ಸಂಕೋಲೆ; ಬೇಡಿ.

जंजीरा पुं० ಚಿನ್ನದ ಸರ; ಸರಪಣಿ; ಹೊಲಿಗೆ.

जंजीरेदार वि० ಸರಪಳಿಗಳುಳ್ಳ; ಸರಪಳಿಯಾಕಾರದ (ಹೊಲಿಗೆ).

जंतर पुं० ಯಂತ್ರ; ಉಪಕರಣ; —**मंतर** ಮಂತ್ರತಂತ್ರ.

जंतरी स्त्री० ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯುವರು; ಸಣ್ಣ ತಂತಿ ಎಳೆಯುವ ಸಲಕರಣೆ; ಪಂಚಾಂಗ; ಗಾರಡಿಕಾರ.

जंता पु० ಯಂತ್ರ; ತಂತಿಯುಳಿಯುವ ಸಲಕರಣೆ. वि० ಶಾಸನ ಮಾಡುವವ.

जंत्र, पु० ಯಂತ್ರ.

जंत्रणा, स्त्री० दे० यंत्रणा.

जंत्री, पु० ವೀಣೆಗಾರ.

ज़ंद, पु० ಪಾರಸೀಕರ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ.

जंबीरी-नींबू, स्त्री० ಗಜನಿಂಬೆ; ಜಂಬೀರ ಫಲ.

जंबु, पु० ಜಂಬು ನೇರಳೆ.

जंस, पु० ದವಡೆ.

जंभा, जंभाई, स्त्री० ಆಕಳಿಕೆ.

जंभाना, अ० ಆಕಳಿಸು.

जई, स्त्री० ಯವಧಾನ್ಯ; ಅಂಕುರ.

ज़ईफ़, वि० ಮುದುಕ; ವೃದ್ಧ.

ज़ईफ़ी, स्त्री० ಮುದಿತನ; ವಾರ್ಧಕ್ಯ.

ज़क, पु० ಯಕ್ಷ; ಜಿಪುಣ. स्त्री० ಹಠ; ಜಿದ್ದು.

ज़क, स्त्री० ಹುಚ್ಚು, ಸೋಲು.

जकड़, स्त्री० ಬಿಗಿಯಾದ ಹಿಡತ

जकड़ना, स० ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟು.

ज़कन, पु० ಗಡ್ಡ; ಚಿಬುಕ.

ज़कात, स्त्री० ದಾನ; ತೆರಿಗೆ; ಸುಂಕ; ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರಿಗಳಲಿ ವಿಶೇಷ ರೂಪದಿಂದ ಪುಣ್ಯಾರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ದಾನ.

ज़की, वि० ಬುದ್ಧಿವಂತ; ಜ್ಞಾನಿ.

ज़ख़म, पु० ಘಾಯ.

ज़ख़मी, वि० ಘಾಯಗೊಂಡವ.

ज़ख़ामत, स्त्री० ಸ್ಥೂಲತೆ; ದಪ್ಪವಾಗಿರೋಣ.

ज़ख़ीम, पु० ದೊಡ್ಡವಾದ; ದಪ್ಪನಾದ.

ज़ख़ीरा, पु० ಭಂಡಾರ; ರಾಶಿ; ಸಂಗ್ರಹ.

ज़ख़्म, पु० दे० ज़ख़म.

जगजगा, वि० ಥಳಥಳಿಸುವಂಥ; ಹೊಳೆಯುವ; ಜಗಜಗಿಸುವ.

जगत, स्त्री० ಭಾವಿಯಕಟ್ಟೆ; ಜಗತ್ತು.

जगतसेठ, वि० ಗಣ್ಯಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಮಂತ.

जगना, अ० ನಿದ್ರೆಯಿಂದೇಳು; ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳು.

जगमग } वि० ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ; ಥಳಥಳಿಸುವ.
जगमगा }

जगमगाना, अ० ಥಳಥಳಿಸು.

जगमगाहट, स्त्री० ಥಳಥಳಿಸುವಿಕೆ.

जगह, स्त्री० ಸ್ಥಾನ; ಜಾಗ; ಪದವಿ.

जगात पु० दे० ज़कात.

जगाती, पु० ತೆರಿಗೆ ಅಥವಾ ಸುಂಕವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುವವ.

जगाना, स० ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆಬ್ಬಿಸು; ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸು.

जघन, पु० ಸೊಂಟದ ಕೆಳಗಣ ಮುಂಭಾಗ; ನಿತಂಬ; ಪಿರ್ರೆ.

जघन्य, वि० ಬಹಳಕೆಟ್ಟ; ತ್ಯಾಜ್ಯ; ನೀಚ.

जचना, अ० दे० जंचना

ज़च्चा, स्त्री० ಬಾಣಂತಿ.

ज़च्चाख़ाना, पुं० ಹೆರಿಗೆ ಮನೆ; ಸೂತಿ ಕಾಗೃಹ.

जजमान, पुं० ಯಜಮಾನ; ಆಶ್ರಯದಾತ.

जज़ा, स्त्री० ಸೇಡು; ಪರಿಣಾಮ.

जज़िया, पुं० ದಂಡ; ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯ ಮತಾವಲಂಬಿಗಳಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ ತೆರಿಗೆ.

जज़ीरा, पुं० ದ್ವೀಪ; ಟಾಪು.

जज़ीरा-नुमा, पुं० ಪರ್ಯಾಯ ದ್ವೀಪ; ಮೂರು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಭೂಪ್ರದೇಶ.

जज़्ब, पुं० ಆಕರ್ಷಣೆ; ಎಳೆತ.

जज़्बा, पुं० ಆವೇಶ.

जज़्बात, पुं० ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳು.

जटना, स० ಮೋಸಮಾಡಿ ಅಪಹರಿಸು; ಠಗಾಯಿಸು.

जटल, स्त्री० ಕಾಡು ಹರಟೆ; ಹಾಳು ಹರಟೆ.

जटाना, अ० ಠಗಾಯಿಸಲ್ಪಡು.

जटित, वि० ಖಚಿತವಾದ.

जटिल, वि० ತೊಡಕಾದ; ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದ.

जठर, पुं० ಹೊಟ್ಟೆ; ಜಠರ.

जठराग्नि, स्त्री० ತಿಂದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅರಗಿಸುವ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ಅಗ್ನಿ.

जड़, वि० ಅಚೇತನ; ಜಡ. **स्त्री०** ಬೇರು; ಬುಡ; ಆಧಾರ; ಕಾರಣ. **—उखाड़ना या खोदना** ಬುಡಮುಟ್ಟ ನಾಶಪಡಿಸು; **—जमना** ದೃಢಶಾಲಿಯಾಗು; ಬೇರೂರು.

जड़ता, स्त्री० ಜಡತ್ವ; ಮೂರ್ಖತನ.

जड़ना, स० ಕೆತ್ತು; ಖಚಿಸು; ಚಾಡಿ ಹೇಳು.

जड़वाना, स० **जड़ना** ದ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ.

जड़ाई, स्त्री० ಕುಂದಣದ ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಮಜೂರಿ.

जड़ाऊ, वि० ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ; ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ.

जड़ाना, स० (**जड़ना**) ದ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ.

जड़ावर, पुं० ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊದ್ದು ಕೊಳ್ಳುವ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳು.

जड़िया, पुं० ಕುಂದಣದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವ.

जड़ी, स्त्री० ಮೂಲಿಕೆ;**—बूटी** ಗಿಡ ಮೂಲಿಕೆಗಳು; ವನಸ್ಪತಿಗಳು.

जड़ुआ पुं० ಕಾಲಿನ ಹೆಬ್ಬೆರಳಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಉಂಗುರ.

जड़ैया, स्त्री० ಚಳಿಯನಂತರ ಬರುವ ಜ್ವರ.

जतन, पुं० ಯತ್ನ; ಉಪಾಯ.

जतलाना } ಸಂ ತಿಳಿಯಪಡಿಸು;
जताना } ಸೂಚಿಸು.

जती, ಪುಂ ಸನ್ಯಾಸಿ; ಯತಿ.

जतु, ಪುಂ ಅರಗು; ಬಂಕೆ.

जत्था, ಪುಂ ಗುಂಪು; ಹಿಂಡು.

जथा, ಕ್ರಿಂ ಹೇಗೆ; ಯಾವರೀತಿ.

जद, ಅವ್ಯಂ ಆದರೆ; ಒಂದುವೇಳೆ.

ज़द, ಸ್ತ್ರೀಂ ಏಟು; ಹೊಡೆತ; ಮುದ್ರೆ ಹೊಡೆಯಬೇಕಾದ ವಸ್ತು.

ज़दगी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹೊಡೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆಯ ಭಾವ.

ज़दन, ಪುಂ ಹೊಡೆತ; ತಿನ್ನುವುದು; ಎಸೆಯುವುದು.

जदपि, ಕ್ರಿಂ ದೆಂ यद्यपि.

जदल, ಪುಂ ಯುದ್ಧ.

ज़दा, ವಿಂ ಹೊಡೆತ, ಏಟು ಅಥವಾ ಪ್ರಭಾವ ಬಿದ್ದಿರುವ.

जदीद, ವಿಂ ಹೊಸ; ನವೀನ; ಅರ್ವಾಚೀನ.

जद्द, ಪುಂ ಪ್ರಯತ್ನ; ಯತ್ನ.

जद्द-व-जहद ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಓಡಾಡುವುದು.

जद्दी, ವಿಂ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ; ತಾತ ಮುತ್ತಾತಂದಿರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

जन, ಪುಂ ಜನ; ಲೋಕ; ಸಮುದಾಯ.

ज़न, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮಹಿಳೆ; ಮಡದಿ.

ज़नकारी ಪುಂ ಅರಗಿನಿಂದಾದ ಒಂದು ಬಣ್ಣ.

ज़नख़, ಪುಂ ಗಡ್ಡ.

ज़नख़ा, ವಿಂ ಸ್ತ್ರೀಯರಂತೆ ಹಾವ ಭಾವಗಳುಳ್ಳ; ಹೆಣ್ಣಿಗ; ನಪುಂಸಕ.

जनना, ಸಂ ಹಡೆ; ಪ್ರಸವಿಸು.

जननी, ಸ್ತ್ರೀಂ ತಾಯಿ; ಮಾತೆ.

जनपद, ಪುಂ ಸಮೃದ್ಧದೇಶ.

जनम, ಪುಂ ಜನ್ಮ; ಉತ್ಪತ್ತಿ; ಜೀವನ.

जनमना, ಅಂ ಹುಟ್ಟು; ಜನ್ಮತಾಳು.

ज़न-मुरीद, ವಿಂ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತು ಕೇಳುವವ.

जनवास, ಪುಂ ಜನಗಳು ಇಳಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಜಾಗ ಅಥವಾ ಮನೆ; ಬಿಡದಿ ಮನೆ.

जनाई, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸೂಲಗಿತ್ತಿ; ಸೂಲಗಿತ್ತಿಗೆ ಕೊಡುವ ರುಸುಮು

जनाज़ा, ಪುಂ ಹೆಣ; ಶವ; ಶವವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಸಮಾಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

ज़नानख़ाना, ಪುಂ ಅಂತಃಪುರ; ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರಿರುವ ಸ್ಥಳ.

जनाना, ಸಂ ತಿಳಿಯಪಡಿಸು.

ज़नाना, ವಿಂ ಸ್ತ್ರೀಯರ; ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ನಪುಂಸಕ; ಪುಂ ಅಂತಃಪುರ.

ज़नानी, ವಿಂ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಸ್ತ್ರೀಯರ.

जनाब, ಪುಂ ಆದರಸೂಚಕ ಶಬ್ದ; ಮಹಾಶಯ.

जनाबे-आली, पुं० ಮಾನನೀಯರೇ; ಮಾನ್ಯವರರೇ (ಸಂಬೋಧನೆ).

जनि, स्त्री० ಜನ್ಮ.

जनी, स्त्री० ದಾಸಿ; ಸ್ತ್ರೀ; ಕನ್ಯೆ.

जनीन, पुं० ಗರ್ಭಕೋಶದಲ್ಲಿರುವ ಮಗು; ಗರ್ಭಪಿಂಡ.

जनु, क्रि० ಎಂಬಂತೆ; ಓಪಾದಿಯಲ್ಲಿ.

जनून, पुं० दे० **जुनून, जनू.**

जनूब, पुं० ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕು.

जनूबी, वि० ದಕ್ಷಿಣದ.

जनेऊ, पुं० ಜನಿವಾರ; ಯಜ್ಞೋಪವೀತ.

जनेत, स्त्री० ವರಯಾತ್ರೆ; ಮದುವಣಿಗನನ್ನು ವಿವಾಹಮಂಡಪಕ್ಕೆ ಕರೆತರುವುದು.

जनेरा, पुं० ಜೋಳ.

ज़न्द, पुं० ಜರದುಸ್ತನು ಬರೆದಿರುವ ಫಾರಸೀಯರ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ.

ज़न्नत, स्त्री० ಸ್ವರ್ಗ; ಪರಲೋಕ.

ज़न्नत-नसीब, वि० ಪರಲೋಕವಾಸಿ; ಸ್ವರ್ಗೀಯ.

ज़न्नती, वि० ಸ್ವರ್ಗದ; ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

जन्म, पुं० ಹುಟ್ಟು; ಜನ್ಮ; ಜೀವನ.

जन्मना, अ० ಹುಟ್ಟು.

जपना, स० ಜಪಿಸು; ಜಪಮಾಡು.

जपनी, स्त्री० ಜಪಮಾಲೆ; ಗೋಮುಖಿ.

ज़फ़र, पुं० ಗೆಲವು; ವಿಜಯ.

ज़फ़ा, स्त्री० ಅನ್ಯಾಯ; ಅತ್ಯಾಚಾರ.

ज़फ़ाकश, वि० ಸಹನಶೀಲ.

ज़फ़ीरी, जफ़ील स्त्री० ಸಿಳ್ಳು; ಸೀಟಿ; ಸೀಟಿಯ ಶಬ್ದ.

जब क्रि० ಯಾವಾಗ; ಆದಲ್ಲಿ;—**जब** ಎಂದಾದರೂ;—**तब** ಆಗಾಗ; ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ.

जबड़ा, पुं० ದವಡೆ ಎಲುಬುಗಳು.

ज़बर, वि० ಬಲಶಾಲಿಯಾದ; ಶಕ್ತಿಯುತ.

ज़बरई, स्त्री० ಬಲಾತ್ಕಾರ.

ज़बरदस्त, वि० ಬಲಿಷ್ಠನಾದ; ಜೋರಾದ.

ज़बरदस्ती, स्त्री० ಅತ್ಯಾಚಾರ. क्रि० ಒತ್ತಾಯದಿಂದ.

ज़बरन, क्रि० ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ.

ज़बरा, वि० ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ.

ज़बह पुं० ಕುತ್ತಿಗೆ ಕೊಯ್ದು ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವಿಕೆ; ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ.

ज़बहा, पुं० ಸಾಹಸ; ಧೈರ್ಯ.

ज़बाँ, ज़बान स्त्री० ನಾಲಿಗೆ; ಮಾತು; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಭಾಷೆ.

ज़बान-दराज़ वि० ಮರ್ಯಾದೆಗೆಟ್ಟ; ಅನುಚಿತವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವವ; ಜಂಭಗಾರ.

ज़बानबंदी, स्त्री० ಸಾಕ್ಷಿಯವಾಙ್ಮೂಲ; ಪುರಾವೆ; ಮೌನ.

ज़बानी, वि० ಬಾಯಿಮಾತಿನ; ಮೌಖಿಕ.

ज़बून, वि० ಕೆಟ್ಟ; ನಿಕೃಷ್ಟ.

ज़ब्त, पुं० ಜಪ್ತಿ.

ज़ब्ती, स्त्री० ಜಪ್ತಿಯಾಗುವಿಕೆ.

जब्बार, वि० ಬಲಾತ್ಕಾರಮಾಡುವ.

जब्र, पु० ಅತ್ಯಾಚಾರ; ಜುಲುಮೆ.

जब्रन्, क्रि० दे० जबरन्.

जमई, वि० ಜಮಾಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವ; ನಗದಿ.

जमघट, पु० ಜನರ ಗುಂಪು

ज़मज़म, पु० ಮಕ್ಕಾದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಪವಿತ್ರವಾದ ನದಿ.

जमना, अ० ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟು.

जमनिका, स्त्री० ಪರದೆ; ತೆರೆ.

जमनौता, पु० } **जमनौती**, स्त्री० } ತನಗೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿ ನಿಂತದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹೊಣೆಗಾರನಿಗೆಕೊಡುವ

जमहूर, पु० ಜನಪದ; ರಾಷ್ಟ್ರ.

जमहूरियत, स्त्री० ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವ; ಪ್ರಜಾತಂತ್ರ.

जमहूरी, वि० ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ; ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಸಂಬಂಧವಾದ.

जमा, वि० ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಜಮೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. स्त्री० ಮೂಲಧನ; ಬಂಡವಾಳ.

जमाख़र्च, पु० ಆಯವ್ಯಯ.

जमाई, पु० ಅಳಿಯ.

जमाअत } **जमात** } स्त्री० ಸಂಗಡ; ಕೂಟ; ಸಮೂಹ; ದರ್ಜೆ.

जमादात, स्त्री० ಖನಿಜಗಳು.

जमादार, पु० ಕೆಲಮಂದಿ ಸಿಪಾಯಿಗಳ ನಾಯಕ; ಜಮಾದಾರ; ಹೆಡ್‌ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್.

जमादारी, स्त्री० ಜಮಾದಾರನಪದವಿ ಅಥವಾ ಉದ್ಯೋಗ.

ज़मानत, स्त्री० ಹೊಣೆ; ಜಾಮೀನು.

ज़मानतनामा, पु० ಜಾಮೀನು ಪತ್ರ ಅಥವಾ ಮುಚ್ಚಳಿಕೆ.

ज़मानतदार, पु० ಜಾಮೀನುದಾರ.

जमाना, स० ಹೆಪ್ಪು ಅಥವಾ ಗಡ್ಡೆಕಟ್ಟಿಸು; ಒಂದರಮೇಲೊಂದನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಕೂಡಿಸು; ಹೊಡೆ; ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸು; ಕುದುರಿಸು; ಒಂದುಗೂಡಿಸು; ಸೃಷ್ಟಿಸು.

ज़माना पु० ಸಮಯ; ಕಾಲ; ಬಹಳಕಾಲ; ಸೌಭಾಗ್ಯದಕಾಲ; ಪ್ರಪಂಚ.

ज़माना-साज़, वि० ಸ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಮಯಾನುಸಾರ ವೇಷಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವವ.

ज़माना-साज़ी, स्त्री० ಸ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಮಯಾನುಸಾರ ಮಾಡುವ ಅನುಚಿತ ವ್ಯವಹಾರ.

जमाबंदी, स्त्री० ಕಂದಾಯದ ಪಟ್ಟಿ.

ज़मामा, पु० ಕ್ರೋಡಪತ್ರ; ಪುರವಣಿ; ಪರಿಶಿಷ್ಟ.

जमामार, वि० ಇತರರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವವ.

जमाल, पु० ಸೌಂದರ್ಯ.

जमालगोटा, पु० ಜಾಪಾಳದ ಬೀಜ.

जमाली, वि० ಬಹಳಸುಂದರ; ರೂಪವಂತ.

जमावाड़ा, ಪು० ಬಹಳ ಜನರು ಸೇರಿರುವುದು; ಜನಸಂದಣಿ.

ज़मीं, ಸ್ತ್ರೀ० ದೇ० **ज़मीन**.

ज़मींकंद, ಪು० ಸುವರ್ಣ ಗೆಡ್ಡೆ; ಸೂರಣ ಗೆಡ್ಡೆ.

ज़मींदार, ಪು० ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ; ಜಮೀನುದಾರ.

ज़मींदारी, ಸ್ತ್ರೀ० ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನ; ಜಮೀನಿನ ಹಕ್ಕು.

ज़मींदोज़, ವಿ० ನೆಲಸಮಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

ज़मीन, ಸ್ತ್ರೀ० ಭೂಮಿ; ನೆಲ; ತಳ; ಆಯೋಜನೆ; ಪ್ರಣಾಳಿ.

ज़मीर, ಪು० ಅಂತಃಕರಣ. ಸ್ತ್ರೀ० ಸರ್ವನಾಮ.

जमील, ವಿ० ಬಹಳಸುಂದರ; ರೂಪಸಂಪನ್ನ.

जमुर्रद, ಪು० ಪಚ್ಚೆ; ಪನ್ನಾ ಎಂಬ ರತ್ನ.

जमैयत, ಸ್ತ್ರೀ० ಕೂಟ; ಮಾನಸಿಕ ಶಾಂತಿ; ಸೈನ್ಯ.

जमोगना, ಸ० ಲೆಕ್ಕದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತನಿಖೆಮಾಡಿ ನೋಡು; ಅಸಲಿಗೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸು; ಸಮರ್ಥನ ಮಾಡಿಸು.

जम्हाई, ಸ್ತ್ರೀ० ಆಕಳಿಕೆ.

जम्हाना, ಅ० ಆಕಳಿಸು.

जर, ಪು०, ಮುದಿತನ; ವೃದ್ಧಾವಸ್ಥೆ.

ज़र, ಪು० ಚಿನ್ನ; ಬಂಗಾರ; ಧನ.

ज़रखेज, ವಿ० ಫಲವತ್ತಾದ.

जरगा, ಪು० ಗುಂಪು; ಜನಜಂಗುಳಿ; ಪಠಾಣರಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಪಣ.

जरठ, ವಿ० ಕಠಿಣ; ಕರ್ಕಶ; ಮುದಿ; ಹಳೆಯ. ಪು० ಮುದಿತನ; ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ.

जरतार, ಪು० ಕಲಾಬತ್ತು; ಜರತಾರಿ.

जरतुआ, ವಿ० ಇತರರನ್ನು ನೋಡಿ ಮತ್ಸರಪಡುವವ; ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನ.

ज़रद, ವಿ० ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ.

ज़रदा, ಪು० ಅಕ್ಕಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಪಕ್ವಾನ್ನ; ವೀಳೇದೆಲೆಯೊಡನೆ ಮೆಲ್ಲುವ ಒಂದುಬಗೆಯ ಸುಗಂಧಪೂರಿತ ತಂಬಾಕು; ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆ.

ज़रदार, ವಿ० ಜರತಾರಿಯ; ಜರತಾರಿಹಾಕಿ ನೆಯ್ದ; ಧನವಂತ.

ज़रदालू, ಪು० ಸಕ್ಕರೆ ಬಾದಾಮಿ.

जरदुश्त, ಪು० ಫಾರಸೀಮತದ ಸ್ಥಾಪಕ.

ज़रदोज़, ಪು० ಕಲಾಬತ್ತು ಮತ್ತು ಬುಟ್ಟೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ.

ज़रदोज़ी, ಸ್ತ್ರೀ० ಜರತಾರಿ ಮತ್ತು ಬುಟ್ಟೆದ ಕೆಲಸ.

जरना, ಅ० ದೇ० **जलना**.

ज़रनिगार, ವಿ० ಚಿನ್ನದ ಮೆರಗು ಕೊಟ್ಟಿರುವ; ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿರುವ.

ज़रपरस्त, ವಿ० ಹಣವೊಂದನ್ನೇ ಜೀವನದ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದು ತಿಳಿಯುವವ; ಧನಲೋಲುಪ.

ज़रब, **स्त्री०** ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು.

जरबीला, वि० ಥಳಥಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಸುಂದರವಾದ.

जरसुआ, वि० दे० जरतुआ.

ज़रर, पु० ಹಾನಿ; ನಷ್ಟ; ಪೆಟ್ಟು.

जरा, स्त्री० ಮುಪ್ಪು; ಮುದಿತನ.

ज़रा, वि० ಸ್ವಲ್ಪ; ತುಸ; ಕೊಂಚ.

ज़राअत, स्त्री० ವ್ಯವಸಾಯ; ಒಕ್ಕಲುತನ.

ज़राफ़त, स्त्री० ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ಹಾಸ್ಯ; ತಮಾಷೆ; ಚಮತ್ಕಾರ.

ज़राय, पु० (ज़रिया) ಶಬ್ದದ ಬಹುವಚನ.

जरायम, पु० (जुर्म ಶಬ್ದದ ಬಹುವಚನ) ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಅಪರಾಧಗಳು.

जरायम-पेशा, पु० ಕಳ್ಳತನ, ದರೋಡೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನುಮಾಡಿ ಜೀವಿಸುವ ಜನರು.

ज़रिया, पु० ಸಂಬಂಧ; ದ್ವಾರ; ಕಾರಣ; ಉಪಾಯ.

ज़री, स्त्री० ಚಿನ್ನದನರಿಗೆ; ಜರತಾರಿ.

जरीदा, वि० ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವ; ಒಬ್ಬಂಟಿ.

ज़रीफ़, पु० ಹಾಸ್ಯಗಾರ; ನಕಲಿ ಮಾಡುವವ; ಬುದ್ಧಿವಂತ.

ज़रीब, स्त्री० ಜಮೀನನ್ನು ಅಳೆಯುವದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸರಪಳಿ.

ज़रीया, पु० दे० ज़रिया.

ज़रूर, क्रि० ಅವಶ್ಯವಾಗಿ; ಅಗತ್ಯವಾಗಿ; ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ.

ज़रूरत, स्त्री० ಆವಶ್ಯಕತೆ; ಅಗತ್ಯ.

ज़रूरियात, स्त्री० ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳು; ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳು.

ज़रूरी, वि० ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ; ಅಗತ್ಯವಾದ.

ज़रे-अस्ल, पु० ಮೂಲಧನ; ಅಸಲು ಹಣ.

ज़रे-तावान, पु० ಕ್ಷತಿ ಪೂರ್ತಿಗಾಗಿ ಕೊಡುವ ಹಣ; ನಷ್ಟವಾದ್ದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವುದು.

ज़रे-पेशगी, पु० ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಹಣ.

ज़रे-मुतालबा, पु० ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಹಣ; ಬಾಕಿ ಹಣ.

ज़रे-सफेद, पु० ಬೆಳ್ಳಿ.

ज़रे-सुर्ख़, पु० ಚಿನ್ನ.

जर्क़बर्क़, वि० ಥಳಥಳಿಸುವ.

जर्जर, जर्जरित, वि० ಜೀರ್ಣಶೀರ್ಣವಾದ; ನವೆದುಹೋದ; ಹರಕಲು ಬರಕಲು.

ज़र्द, वि० ಹಳದಿಬಣ್ಣ.

ज़र्दा, पु० दे० जरदा.

ज़र्दालू, पु० दे० जरदालू.

ज़र्दोज़, पु० दे० ज़रदोज़.

ज़र्रा, पु० ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕಚೂರು; ಅಣು.

ज़रीर, वि० ಪ್ರಬಲ; ವೀರ; ಶೂರ.

ज़र्राह, ಪುಂ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಮಾಡುವ ವೈದ್ಯ.

जर्राही, ಸ್ತ್ರೀಂ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ.

जल, ಪುಂ ನೀರು; ಲಾವಂಚ.

ज़लक़, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹಸ್ತಮೈಥುನ; ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನ.

जलकर, ಪುಂ ನೀರಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನ; ನೀರಿನಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ತೆರಿಗೆ.

जलखावा, ಪುಂ ದೇಂ ಜಲಪಾನ.

जलगर्द, ಪುಂ ನೀರುಹಾವು.

जलचर, ಪುಂ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

ज़लज़ला, ಪುಂ ಭೂಕಂಪ.

जलद, ಪುಂ ಮೇಘ.

जलन, ಸ್ತ್ರೀಂ ಉರಿ; ದಾಹ; ಹೊಟ್ಟೆಯುರಿ; ಅಸೂಯೆ.

जलना, ಅಂ ಉರಿ; ಸುಟ್ಟುಹೋಗು; ಅಸೂಯೆಪಡು.

जलपान, ಪುಂ ಉಪಹಾರ; ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತಿನ ಫಲಹಾರ.

जलप्रपात, ಪುಂ ಜಲಪಾತ.

जलयान, ಪುಂ ಸಮುದ್ರದಮೇಲೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯಾಣ; ಹಡಗು; ದೋಣಿ.

जलवा, ಪುಂ ಥಳಕು; ಶೋಭೆ; ಚೆಲುವು; ಮದುವೆಯ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದವಣಿಗನಿಗೆ ಮೊದಲಸಾರೆ ಪರದೆಯನ್ನು ಸರಿಸಿ ತೋರಿಸಿಕೆ.

जलसा, ಪುಂ ಸಭೆ; ಕೂಟ; ಅಧಿವೇಶನ.

जलांजलि, ಸ್ತ್ರೀಂ ಅರ್ಘ್ಯ; ಜಲತರ್ಪಣ.

जलातन, ವಿಂ ಕೋಪಿ; ಅಸೂಯಾಪರ.

जलाना, ಸಂ ಉರಿಸು; ಸುಡು; ದಹಿಸು.

जलापा, ಪುಂ ಅಸೂಯೆಯಿಂದುಂಟಾಗುವ ಹೊಟ್ಟೆಯುರಿ; ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು.

जलाल, ಪುಂ ತೇಜಸ್ಸು; ಪ್ರಕಾಶ; ಪ್ರಭಾವ.

जलावतन, ವಿಂ ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವ; ದೇಶಭ್ರಷ್ಟ.

जलावतनी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗಡೀಪಾರು; ದ್ವೀಪಾಂತರವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆ.

जलावन, ಪುಂ ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಸೌದೆ, ಬೆರಣಿ ಮುಂತಾದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನುರಿಸುವಾಗ ಬೇಕಾಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು.

जलावर्त, ಪುಂ ಸುಳಿಗುಣಿ.

जलाशय, ಪುಂ ಹಳ್ಳ, ಕೆರೆ, ಕೊಳ, ನದಿ ಮುಂತಾದ ನೀರಿರುವ ಸ್ಥಳ.

ज़लील, ವಿಂ ತುಚ್ಛ; ಮರ್ಯಾದೆಯಿಲ್ಲದ; ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ.

जलील, ವಿಂ ಮರ್ಯಾದಸ್ಥ.

जलूस, ಪುಂ ಮೆರವಣಿಗೆ; ನಗರಸಂಕೀರ್ತನೆ.

जलेतन, वि॰ ಮುಂಗೋಪಿ.

जलेबा, पु॰ } 'ಜಿಲೇಬಿ' ಎಂಬ
जलेबी, स्त्री॰ } ಸಿಹಿ ತಿನಸು.

जल्द, क्रि॰ ಬೇಗನೆ; ಶೀಘ್ರವಾಗಿ.

जल्दबाज़, वि॰ ಬೇಗಬೇಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವ; ಆತುರಗಾರ.

जल्दी, स्त्री॰ ಅವಸರ; ಶೀಘ್ರತೆ.

जल्पना, अ॰ ಹರಟುವುದು.

जल्लाद, पु॰ ತಲೆ ಹೊಡೆಯುವವ; ಕೊಲೆಗಾರ; ವಧಿಕ.

जल्वा, पु॰ दे॰ **जलवा.—गाह** पु॰ ಪ್ರಪಂಚ.

जव, पु॰ ವೇಗ; ಯುವಧಾನ್ಯ.

जवनिका, स्त्री॰ ಪರದೆ.

जवाँ, वि॰ ಯುವಕ; ವೀರ.

जवाँमर्द, वि॰ ಶೂರವೀರ; ಪರಾಕ್ರಮಿ; ಸ್ವಯಂಸೇವಕ.

जवाँमर्दी, स्त्री॰ ಶೌರ್ಯ; ಪರಾಕ್ರಮ.

जवाखार, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಪ್ಪು; ಯವಕ್ಷಾರ.

जवान, क्रि॰ ಪ್ರಾಯದ; ಯೌವನದ; ಯುವಕ.

जवानी, स्त्री॰ ಪ್ರಾಯ; ಯೌವನ; ತಾರುಣ್ಯ.

जवाब, पु॰ ಉತ್ತರ; ಜವಾಬು.

जवाब-तलब, वि॰ ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವು ಕೋರಲ್ಪಟ್ಟಂಥ;**—करना** ಒಂದು ಘಟನೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೋರು.

जवाब-दावा, पु॰ ವಾದಿಯ ದಾವೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಬರೆದುಕೊಡುವ ಕೈಫಿಯತ್ತು.

जवाब-देह, स्त्री॰ ಜವಾಬ್ದಾರ; ಜಾಮೀನುಗಾರ.

जवाब-देही, पु॰ ಜವಾಬ್ದಾರಿ; ಜಾಮೀನು.

जवाब-सवाल, स्त्री॰ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ; ವಾದವಿವಾದ.

जवाबी, वि॰ ಜವಾಬು ಕೊಡಬೇಕಾದ; ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರದ.

जवार, पु॰ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಪ್ರದೇಶ; ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ.

जवारा, पु॰ ಯುವಧಾನ್ಯದ ಮೊಳಕೆ.

ज़वाल, पु॰ ಕ್ಷೀಣದೆಶೆ; ಅವನತಿ.

जवास, पु॰ ಬ್ರಂಹದಂಡೀಗಿಡ.

जवाहर, पु॰ ರತ್ನ; ಮಣಿ.

जवाहरात, पु॰ ರತ್ನಗಳು.

जवाहिर, पु॰ दे॰ **जवाहर.**

जशन, पु॰ ಧಾರ್ಮಿಕ ಉತ್ಸವ; ಮೆರವಣಿಗೆ; ಆನಂದ.

जसामत, स्त्री॰ ದಪ್ಪ.

जसीम, वि॰ ದಪ್ಪನಾದ.

जस्ता, पु॰ ಸತುವು; ಸತ್ತು.

जहातिया, पु॰ ಕಂದಾಯವಸೂಲು ಮಾಡುವವ.

जहद, स्त्री॰ ಪರಿಶ್ರಮ; ಪ್ರಯತ್ನ.

जहदना, अ॰ ಕೆಸರು ಅಥವಾ ಕೊಚ್ಚೆಯಾಗು; ಶಿಥಿಲವಾಗು.

ज़हन, पु॰ ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಬುದ್ಧಿ.

जहन्नुम, पु० ನರಕ.

ज़हमत, स्त्री० ವಿಪತ್ತು; ಸಂಕಟ; —**उठाना** ದುಃಖವನ್ನನುಭವಿಸು.

ज़हर, पु० ವಿಷ; ಅಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು.

ज़हर-आलूदा, वि० ವಿಷವನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವ; ವಿಷಯುಕ್ತ.

ज़हर-दार, पु० ವಿಷವುಳ್ಳ; ವಿಷದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ज़हरबाद, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿಷದ ಕುರು.

ज़हर-मोहरा, पु० ಹಾವಿನ ವಿಷಕ್ಕೆ ಮದ್ದು ಎಂದು ಪರಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ಕರಿಕಲ್ಲು.

ज़हरा, पु० ಪಿತ್ತಕೋಶ; ಸಾಹಸ.

ज़हरीला, वि० ವಿಷವುಳ್ಳ; ವಿಷಯುಕ್ತ.

जहल, पु० ಏನೂ ತಿಳಿಯದವ; ಅಜ್ಞಾನಿ.

जहली, वि० ಜಗಳಗಂಟ; ಜಗಳಗಂಟಿ; ಬಾಯಿಬಡುಕ.

जहाँ, क्रि० ಯಾವಲ್ಲಿ;—**का तहाँ** ಮೊದಲಿದ್ದಲ್ಲಿಯೆ;—**तहाँ** ಅತ್ತಿತ್ತ.

जहाँ, पु० ಜಗತ್ತು; ಪ್ರಪಂಚ.

जहाँगीर, वि० ಜಗತ್ತನ್ನು ಗೆದ್ದವನು; ಜಗದ್ವಿಜಯಿ.

जहाँगीरी, स्त्री० ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಕೈಬಳೆ.

जहाँदीद } **जहाँदीदा** } वि० ಲೋಕಾನುಭವಿ.

जहाँपनाह, पु० ಲೋಕಶರಣ್ಯ; ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

जहाज़, पु० ಹಡಗು; ನಾವೆ; ಜಹಜು.

जहाज़ी, वि० ಜಹಜಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

जहाद, पु० ಮಹಮ್ಮದೀಯರಧರ್ಮಯುದ್ಧ.

जहान, पु० ಪ್ರಪಂಚ; ಜಗತ್ತು.

जहालत, स्त्री० ಅಜ್ಞಾನ; ಮೂರ್ಖತನ.

जहीं, क्रि० ಯಾವಲ್ಲಿಯೇ.

ज़हीन, वि० ಬುದ್ಧಿವಂತ.

ज़हीर, पु० ಸಹಾಯಕ.

ज़हूर, पु० ಪ್ರಕಾಶ.

ज़हूरा, पु० ದೃಶ್ಯ.

ज़हे, अव्य० ಧನ್ಯ;—**किस्मत** ಬಹಳ ಭಾಗ್ಯ.

जहेज़, पु० ವರದಕ್ಷಿಣೆ.

जाँ, स्त्री० दे० **जान**.

जाँगर, पु० ದೇಹ; ಕೈಕಾಲು.

जाँगलू, वि० ಕಾಡು ಮನುಷ್ಯ; ಗಮಾರ; ಮೂರ್ಖ.

जाँघ, स्त्री० ತೊಡೆ.

जाँघिया, वि० ಮೊಣಕಾಲಿನವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಬರುವ ಇಜಾರ; ಚಡ್ಡಿ; ಚಣಕ; ಚಲ್ಲಣ.

जाँच, स्त्री० ಪರೀಕ್ಷೆ; ಶೋಧನೆ; —**पड़ताल** ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಶೋಧನೆ.

जाँचना, स० ಸತ್ಯಾಸತ್ಯ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡು; ಪರೀಕ್ಷಿಸು.

जाँत } पु० ದೊಡ್ಡ ಬೀಸುವಕಲ್ಲು.
जांता }

जाँ-निवाज़, वि० ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ದಯೆಯಿಡುವ; ದಯಾಳು; ಕೃಪಾಳು.

जाँ-फ़िज़ा, पु० ಅಮೃತ.

जाँ-फिशानी, स्त्री० ಬಹಳವಾಗಿ ಕಷ್ಟ ಪಡುವುದು; ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮ ವಹಿಸುವುದು.

जाँबाज़, वि० ಪರಿಶ್ರಮಿ; ಪ್ರಾಣ ಕೊಡಲು ಸನ್ನದ್ಧ.

जा, वि० ಹುಟ್ಟಿದ; ಸರ್ವ; ಯೊಗ್ಯ ವಾದ; स्त्री० ಜಾಗ.

जाई, स्त्री० ಕನ್ಯೆ; ಮಗಳು; ಜಾಜೀ ಹೂ.

जाकड़, पु० ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದೆಂಬ ಕರಾರಿನಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ತಂದಸಾಮಾನು; ಕಿರ್ದಿ.

ज़ाकिर, वि० ಹೊಗಳುವವ.

जागज़ीं, वि० ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವ; ಜಾಗೃತ.

जागना, अ० ನಿದ್ರೆಯಿಂದೇಳು; ಎಚ್ಚರವಾಗು; ಉದಯವಾಗು.

जागरण, पु० ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವಿಕೆ; ಜಾಗರಣೆ.

जागरूक, वि० ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

जागीर स्त्री० ಜಹಗೀರು; ಉಂಬಳಿ.

जागीरदार, पु० ಜಹಗೀರಿನ ಒಡೆಯ; ಜಾಗೀರುದಾರ.

जागीरी, स्त्री० ಜಾಗೀರು; ಜಹ ಗೀರು.

जाग्रत, वि० ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವ.

जाज़म, स्त्री० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಮ ಖಾನ; ರತ್ನಕಂಬಳಿ.

ज़ाज़रूर, पु० ಪಾಯಖಾನೆ; ಸಂಡಾಸ.

जाज़िब, वि० ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವಂಥಾ.

जाट, पु० ರಾಜಪೂತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಗಡ.

जाठ, पु० (ಗಾಣದ) ಕಣೆ.

जाड़ा, पु० ಚಳಿಗಾಲ; ಚಳಿ.

जात, पु० ಜನ್ಮ; ಪುತ್ರ. वि० ಹುಟ್ಟಿದ. स्त्री० ಜಾತಿ.

ज़ात, स्त्री० ದೇಹ; ಶರೀರ; ಜಾತಿ.

जात-पाँत, स्त्री० ಕುಲಗೋತ್ರ; ಜಾತಿ.

जाति, स्त्री० ಜಾತಿ; ವರ್ಣ; ವಂಶ.

जाति-पांति, स्त्री० ಜಾತಿಮತ.

ज़ाती, वि० ತನ್ನ; ಸ್ವಂತ.

जातीय, वि० ಜಾತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ.

जातीयता, स्त्री० ಜಾತಿಪ್ರೇಮ; ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ.

ज़ादा, वि० ಹುಟ್ಟಿದ; ಜನ್ಯ.

जादू, पु० ಇಂದ್ರಜಾಲ; ಗಾರಡಿ; ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟು ವಿದ್ಯೆ.

जादूगर, पु० ಮಂತ್ರವಾದಿ; ಗಾರಡಿ ಯವ.

जादूनज़र, ಪುಂ ನೋಡಿದೊಡನೆ ಮೋಹಿಸುವ.

जादूगरनी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮಾಟಗಾತಿ.

जादूगरी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮಾಟ; ಗಾರುಡಿ ವಿದ್ಯೆ; ಇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯೆ.

जान, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪ್ರಾಣ; ತಿಳುವಳಿಕೆ; ಜ್ಞಾನ; ಜೀವ; ಜೀವಾಳ;—**लाले पड़ना** ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆಯಾಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿಕಾಣು;—**खाना** ಬಹಳವಾಗಿ ಪೀಡಿಸು;—**में जान आना** ಕಷ್ಟವು ಕಳೆದು ಮನಸ್ಸು ಹಗುರವಾಗು.

जानकार, ವಿಂ ತಿಳಿದವ; ಚತುರ.

जानकारी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪರಿಚಯ; ತಿಳಿವು; ನಿಪುಣತೆ.

जानदार, ವಿಂ ಜೀವವುಳ್ಳ.

जानना, ಸಂ ಅರಿ; ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು; **जान पड़ना** ತೋರು; **जान-बूझकर** ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ.

जानपद, ಪುಂ ಮನುಷ್ಯ; ದೇಶ; ಗ್ರಾಮ.

जान-पहचान, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗುರುತು; ಪರಿಚಯ.

जान-बख़्शी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸು.

जानबाज़, ವಿಂ ದೇಂ **जाँबाज़.**

जानमाज़, ಸ್ತ್ರೀಂ ನಮಾಜುಮಾಡುವಾಗ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಆಸನ.

जानवर, ಪುಂ ಪ್ರಾಣಿ; ಜಂತು. ವಿಂ ಮೂರ್ಖ.

जानशीन, ವಿಂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ; ವಾರಸುದಾರ.

जानाँ, ಪುಂ ಪ್ರಿಯ.

जानानाँ, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪ್ರಿಯೆ.

जाना, ಅಂ ಹೊರಡು; ಹೋಗು; ಕಳೆದುಹೋಗು; ನಾಶವಾಗು.

जानिब, ಸ್ತ್ರೀಂ ದೆಶೆ; ದಿಕ್ಕು; ಪಕ್ಷ.

जानी, ವಿಂ ಪ್ರಾಣದೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ; ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯೆ;—**दुश्मन** ಪ್ರಾಣತೆಗೆಯಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ಶತ್ರು;—**दोस्त** ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರ.

जानु, जानू, ಪುಂ ತೊಡೆ.

जाने-मन, ಪುಂ (ನನ್ನ ಜೀವವೇ ಎಂಬ ಸಂಬೋಧನ).

जाप, ಪುಂ ಜಪ.

जापक, ಪುಂ ಜಪಿಸುವ.

जापा, ಪುಂ ಪ್ರಸೂತಿಗೃಹ.

ज़ाफ़, ಪುಂ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಮೂರ್ಛೆ.

जाफत, ಸ್ತ್ರೀಂ ಔತಣ.

ज़ाफ़रान, ಪುಂ ಕೇಸರಿ; ಕುಂಕುಮದ ಹೂ.

जाफ़री; ಸ್ತ್ರೀಂ ಬಿದರಿನ ದಬ್ಬೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ತಡಿಕೆ.

जा-बजा, ವಿಂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ.

जाबित, ವಿಂ ಜಪ್ತುಮಾಡುವವ; ಸ್ಥೈರಣೆಯುಳ್ಳವ; ಸಹನಶೀಲ.

ज़ाबिता, ಪುಂ ದೇಂ **ज़ाब्ता.**

जाबिर, ವಿಂ ಅತ್ಯಾಚಾರಮಾಡುವ.

ज़ाब्ता, पुं० ನಿಯಮ; ಕಾನೂನು; —दीवानी ಸಿವಿಲ್ ಕಾನೂನು; —फ़ौज़-दारी ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕಾನೂನು.

जाम, पुं० ಜಾವ; ಬಟ್ಟಲು; ನೆರಳೇಗಿಡ; ಕನ್ನಡಿ.

जामदानी, स्त्री० ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಇಡುವ ಚರ್ಮದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

जामन, पुं० ಹೆಪ್ಪು ಹಾಕುವ ಮಜ್ಜಿಗೆ; ಹೆಪ್ಪು.

जामा, पुं० ಉಡುಪು; ವಸ್ತ್ರ.

जामात, जामाता, पुं० ಅಳಿಯ.

ज़ामिन } पुं० ಜಾಮೀನುದಾರ;
ज़ामिनदार } ಹೊಣೆಗಾರ.

ज़ामिनी, स्त्री० ಹೊಣೆ; ಜಾಮೀನು.

जामुन, पुं० ಜಾಮೂನು; ಜಂಬುನೇರಳೆ ಹಣ್ಣು.

जामुनी, वि० ಜಂಬುನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದ.

ज़ायक़ा, वि० ರುಚಿ; ಸವಿ.

ज़ायक़ेदार, वि० ಸವಿಯಾದ; ರುಚಿಕರವಾದ; ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ.

जायचा, पुं० ಜನ್ಮಪತ್ರಿಕೆ.

जायज़, वि० ಯೋಗ್ಯವಾದ; ನ್ಯಾಯವಾದ.

जायज़ा, पुं० ಪರೀಕ್ಷೆ; ತನಿಖೆ.

ज़ायद, वि० ಹೆಚ್ಚಿಗೆ; ಹೇರಳ; ಮಿಕ್ಕು.

ज़ायदाद, स्त्री० ಆಸ್ತಿ; ಸಂಪತ್ತು.

जायफल, पुं० ಜಾಯಿಕಾಯಿ; ಜಾಜಿಕಾಯಿ.

ज़ायल, वि० ಅಳಿದ; ನಾಶವಾಗಿ ಹೋದ; ವಿನಷ್ಟವಾದ.

जाया, स्त्री० ಹೆಂಡತಿ. वि० ಹುಟ್ಟಿದ.

ज़ाया, वि० ಕೆಟ್ಟುಹೋದ; ವ್ಯರ್ಥ; ಕಳೆದು ಹೋದ.

जार, पुं० ವ್ಯಭಿಚಾರಿ.

जारज, पुं० ಮಿಂಡನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗ.

जारन, पुं० ಉರಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬೆರಣಿ ಮುಂತಾದ್ದು; ಉರಿಸುವಿಕೆ.

जारा, पुं० ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯ ಅಗ್ಗಿಷ್ಟಿಕೆ.

जारायंपेशा, वि० ದರೋಡೆಮಾಡಿ ಜೀವಿಸುವ.

जारी, अ० ಪ್ರವಹಿಸುವ; ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ; ಪ್ರಚಲಿತ.

ज़ारी, स्त्री० ದುಃಖ.

जाल, पुं० ಬಲೆ; ಜಾಲ; ಸಮೂಹ; ಮೋಸ;—फैलाना या बिछाना ಯಾರನ್ನಾದರೂ ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಂಚಿಕೆ ಮಾಡು.

जालसाज़, पुं० ವಂಚಕ; ಮೋಸಗಾರ.

जालसाज़ी, स्त्री० ವಂಚನೆ; ಮೋಸ.

जाला, पुं० ಜೇಡರಹುಳದ ಬಲೆ; ಕಲ್ಲಿ.

ज़ालिम, वि० ಜುಲುಮೆಮಾಡುವ; ಅತ್ಯಾಚಾರಿ.

जालिया, वि० ಮೋಸಗಾರ; ವಂಚಕ. पुं० ಬೆಸ್ತರವ.

जाली, स्त्री० ಜಲ್ಲಡಿ; ಜರಡಿ; ಬಲೆ; ಜಾಳಾದ ಬಟ್ಟೆ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಸೂತಿಕೆಲಸ; ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ನಾರು. वि० ಕೃತ್ರಿಮ; ಸತ್ಯವಲ್ಲದ.

जावित्री, स्त्री० ಜಾಯಿಪತ್ರಿ; ಜಾಪತ್ರೆ.

जावेद, वि० ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವ; ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇರುವ.

जासूस, पु० ಬೇಹುಗಾರ; ಗೂಢಚಾರ.

जासूसी, स्त्री० ಬೇಹುಕಾರಿಕೆ; ಗೂಡಚಾರನ ಕೆಲಸ.

जाह, पु० ದೊಡ್ಡ ಪದವಿ; ಗೌರವ.

जाह-तलब, वि० ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ.

ज़ाहिद, पु० ಭಕ್ತ; ಸನ್ಯಾಸಿ; ಬೈರಾಗಿ.

ज़ाहिर, वि० ಪ್ರಕಟವಾದ; ಬಹಿರಂಗ.

ज़ाहिरा, क्रि० ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಣುವಂತೆ; ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ.

जाहिल, वि० ಮೂರ್ಖ; ವಿದ್ಯಾಹೀನ.

जाही, स्त्री० ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾತಿಯ ಹೂ.

जिंद, पु० ದೈವ; ಭೂತಪ್ರೇತ.

ज़िंदगानी } **ज़िंदगी** } स्त्री० ಜೀವನ; ಜೀವಮಾನ.

ज़िंदा, वि० ಬದುಕಿರುವ; ಜೀವಂತ.

ज़िंदादिल, वि० ವಿನೋದಪ್ರಿಯ; ರಸಿಕ; ಸಜೀವ.

ज़िंदादिली, स्त्री० ರಸಿಕತೆ.

ज़िंदाबाद, ಚಿರಾಯುವಾಗಲಿ.

जिंस, स्त्री० ಪ್ರಕಾರ; ರಖಮು; ವಸ್ತು; ಜಿನಸಿ.

जिंसवार, पु० ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿರುವ ಧಾನ್ಯಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆದಿಡುವ ಖಾತೆ.

जिआना, स० दे० **जिलाना**.

ज़िक्र, पु० ಪ್ರಸ್ತಾಪ; ಚರ್ಚೆ; ನಮೂದು; ಉಲ್ಲೇಖ.

ज़िगर, वि० ಯಕೃತ್ತು; ಹೃದಯ; ಜೀವ; ಸಾಹಸ; ಸಾರ.

ज़िगरा, पु० ಸಾಹಸ; ಧೈರ್ಯ.

ज़िगरी, वि० ಹೃದಯದ; ಅಂತರಂಗದ; ಆಪ್ತ.

जिगीषा, स्त्री० ಜಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ.

ज़िच, स्त्री० ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು; ಮುಂಟ್ಟುಗೋಲು.

जिजिया, स्त्री० ಸಹೋದರಿ. पु० ಒಂದು ತೆರಿಗೆ.

जिज्ञासा, स्त्री० ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ; ಪರಿಶೋಧಕಬುದ್ಧಿ.

जिज्ञासु } **जिज्ञासू** } वि० ಜ್ಞಾನಸಂಪಾದನೆಯ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವ.

जिठानी, स्त्री० ಹಿರಿಯ ಮೈದುನನ ಹೆಂಡತಿ; ಓರಗಿತ್ತಿ.

जित, वि० ಗೆಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ; ಸೋತ. क्रि० ಯಾವಕಡೆ; ಎತ್ತ.

जितना, वि० ಎಷ್ಟು. क्रि० ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ.

जिताना, स० ಜಯಿಸಗೊಡಿಸು.

ज़िद, स्त्री० ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮಾತು; ವೈರ; ಹಠ; ದುರಾಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದು.

जिदियाना, अ० ಹಟಹಿಡಿ; ಜಿದ್ದು ಮಾಡು.

ज़िद्द, स्त्री० दे० ज़िद.

ज़िद्दी, वि० ಹಠಮಾರಿ; ದುರಾಗ್ರಹಿ.

जिधर, क्रि० ಯಾವಕಡೆ; ಎತ್ತ.

जिन, सर्व० (जो ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಸೇರಿಸುವಾಗ ಆಗುವ ರೂಪ) पु० ಭೂತ.

ज़िना, पु० ಹಾದರ; ವ್ಯಭಿಚಾರ.

ज़िनाकार, वि० ವ್ಯಭಿಚಾರಿ.

ज़िनाकारी, स्त्री० ವ್ಯಭಿಚಾರ.

जिनिस, स्त्री० दे० जिंस.

ज़िन्दगी, स्त्री० दे० ज़िंदगी.

ज़िन्दा, वि० दे० ज़िंदा.

ज़िबह, पु० ಕತ್ತುಕೊಯ್ದು ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವುದು; ಹಿಂಸೆ.

जिमाना, स० ಭೋಜನಮಾಡಿಸು; ಉಣಿಸು.

जिमि, क्रि० ಹಾಗೆ; ಯಾವರೀತಿ.

ज़िम्मा, पु० ಹೊಣೆ; ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆ; ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವ; ವಶ; ಸಂರಕ್ಷಣೆ.

ज़िम्मावार, पु० ಜವಾಬ್ದಾರ.

ज़िम्मावारी, स्त्री० ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ; ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆ.

ज़िम्मेदार, ज़िम्मेवार — पु० दे० जिम्मावार.

जिम्मेदारी, ज़िम्मेवारी — स्त्री० दे० जिम्मावारी.

जिय, पु० ಮನಸ್ಸು; ಚಿತ್ತ.

ज़ियादती, स्त्री० दे० ज़्यादती.

ज़ियादा, वि० दे० ज़्यादा.

ज़ियान, पु० ನಷ್ಟ; ಹಾನಿ.

जियाना, स० ಬದುಕಿಸು.

ज़ियाफ़त, स्त्री० ಆತಿಥ್ಯ; ಔತಣ.

ज़ियारत, स्त्री० ದರ್ಶನ; ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ; ಪವಿತ್ರಸ್ಥಾನ; ತೀರ್ಥ; ದರ್ಬಾರು.

ज़ियारती, वि० ಯಾತ್ರಿಕ; ದರ್ಶಕ.

जिरगा, पु० ಗುಂಪು; ಮಂಡಲಿ.

जिरह, स्त्री० ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಅಡ್ಡಪರೀಕ್ಷೆ; ಪಾಟೀ ಸವಾಲು.

ज़िरह, स्त्री० ಕಬ್ಬಿಣದ ಕವಚ.

ज़िराअत, ज़िरायत — स्त्री० ಆರಂಬ; ಕೃಷಿ; ಬೇಸಾಯ.

ज़िराफ़ा, पु० ಮರುಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿನ ಒಂಟಿಯ ಜಾತಿಯ "ಜಿರಾಫೆ" ಎಂಬ ಮೃಗ.

जिला, स्त्री० ಹೊಳಪು; ಮೆರುಗು; ಕಾಂತಿ.

ज़िला, पु० ಪ್ರಾಂತ; ಜಿಲ್ಲೆ.

ज़िलादार, पु० ಜಿಲಾಧಿಕಾರಿ; ಕಲೆಕ್ಟರ.

ज़िलादारी, स्त्री० ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಯ ಉದ್ಯೋಗ.

जिलाना, स० ಬದುಕಿಸು.

जिलासाज़, पु० ಚಾಕು ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯುವವ.

जिलेबी, स्त्री० दे० जलेबी.

जिल्द, स्त्री० ಚರ್ಮ; ಪುಸ್ತಕದ ರಟ್ಟು; ಬೈಂಡು; ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರತಿ; ಸಂಪುಟ.

जिल्दबंद, पु० ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ರಟ್ಟು ಹೊಲಿಯುವವ.

जिल्दसाज़ी, स्त्री० ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ರಟ್ಟು ಹೊಲಿಯುವ ಕೆಲಸ.

ज़िल्लत, स्त्री० ಅನಾದರ; ಅಪಮಾನ; ದುರ್ಗತಿ;—**उठाना** ಅಪಮಾನಿತನಾಗು.

जिस्म, पु० ಮೈ; ಶರೀರ; ದೇಹ.

जिस्मानी, वि० ದೇಹ ಸಂಬಂಧವಾದ; ದೈಹಿಕ.

ज़िहन, पु० ಬುದ್ಧಿ; ವಿವೇಕ;—**लड़ाला** ಬಹಳವಾಗಿ ಯೋಚಿಸು; ಬುದ್ಧಿ ಖರ್ಚುಮಾಡು.

ज़िहाद, पु० ಧರ್ಮ ಸಂಬಂಧವಾದ ಯುದ್ಧ.

ज़िहालत, स्त्री० ಅಜ್ಞಾನ; ಮೂರ್ಖತನ.

जिह्वा, स्त्री० ನಾಲಿಗೆ.

जी, पु० ಮನಸ್ಸು; ಚಿತ್ತ; ಸಾಹಸ; ಇಚ್ಛೆ. **अव्य०** ಸನ್ಮಾನ; ಅಂಗೀಕಾರ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಶಬ್ದ;—**अच्छा होना** ಚಿತ್ತವು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿರು;—**उचटना** ಬೇಸರಿಕೆ ಯುಂಟಾಗು;—**खट्टा करना** ದುರ್ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸು;—**चुराना** ಕೆಲಸದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು;—**जलना** ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತಾಪ ಅಥವಾ ಕೋಪವುಂಟಾಗು;—**जान से लगना** ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ತತ್ಪರನಾಗು;—**बहलाना** ಮನೋರಂಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು;—**भरना** ಮನವು ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳು;—**मचलाना** ವಾಂತಿ ಅಥವಾ ವಮನ ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯುಂಟಾಗು; (ಹೊಟ್ಟೆ ತಿರುವು ಅಥವಾ ತೊಳಸು);—**लगाना** ಮನಸ್ಸಿಡು;—**लड़ाना** ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಡು.

ज़ी, प्रत्य० ಇಡುವವನು, ಉದಾ: ज़ी-रुतबा.

जीजा, पु० ಅಕ್ಕನಗಂಡ.

जीजी, स्त्री० ಅಕ್ಕ.

जीत, स्त्री० ಜಯ; ವಿಜಯ.

जीतना, स० ಗೆಲ್ಲು; ಜಯಿಸು.

जीता, वि० ಜಯಿಸಿದ; ಜೀವಂತ; ಬದುಕಿರುವ.

ज़ीन, पु० ಕುದುರೆಯ ಜೀನು.

ज़ीनत, स्त्री० ಸೊಬಗು; ಸೌಂದರ್ಯ; ಶೃಂಗಾರ.
जीना, अ० ಬದುಕು; ಜೀವಿಸು.
ज़ीना, पु० ನಿಚ್ಚಣಿಕೆ; ಏಣಿ; ಮೆಟ್ಟಲು.
जीभ, स्त्री० ನಾಲಿಗೆ; ಜಿಹ್ವೆ.
जीभी, स्त्री० ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಕೆರೆಯುವ ಚಪ್ಪಟೆಯಾದ ಲೋಹದ ಕಡ್ಡಿ.
जीमना, स० ಭೋಜನಮಾಡು.
जीमूत, पु० ಮೇಘ; ಪರ್ವತ.
ज़ीर } ज़ीरा पु० ಜೀರಿಗೆ; ಹೂವಿನ ಕೇಸರ.
जीर्ण, वि० ಬಹಳ ಮುದಿಯಾದ; ಜರ್ಜರ; ಹಳೆಯ.
जीर्णोद्धार, पु० ಪುರಾತನವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸು.
जीवट, स्त्री० ಪೌರುಷ; ಸಾಹಸ.
जीवन, पु० ಬದುಕಿರುವಿಕೆ; ಜೀವನ.
जीवनी, स्त्री० ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ.
जीविका, स्त्री० ಜೀವನೋಪಾಯ.
जीवित, वि० ಜೀವಿಸಿರುವ; ಬದುಕಿರುವ.
जीस्त, स्त्री० ಜೀವನ; ಬದುಕು.
जुआ, पु० ಜೂಜು; ದ್ಯೂತ; ನೊಗ.
जुआर, पु० दे० ज्वार.
जुआरी, पु० ಜೂಜುಗಾರ.
जुईं, स्त्री० ಸಣ್ಣ ಹೇನು; ಶೀರು.
ज़ुकाम, पु० ನೆಗಡಿ; ಶೈತ್ಯ.
जुग, पु० ಯುಗ; ಜೋಡಿ; ದಳ.
जुगजुगाना, अ० ಮಿರುಮಿರುಗು; ಮಿಣುಗುಟ್ಟು.
जुगनू, पु० ಮಿಂಚು ಹುಳ.
जुग़राफ़िया, पु० ಭೂಗೋಳ.
जुगालना, अ० ಮೆಲಕುಹಾಕು.
जुगाली, स्त्री० ಮೆಲಕು; ಚರ್ವಣ.
जुगुप्सा, स्त्री० ನಿಂದೆ; ದೂಷಣೆ; ಹೇಸಿಗೆ.
जुज़, पु० ಪುಸ್ತಕದ ಎಂಟು ಅಥವಾ ಹದಿನಾರು ಪುಟಗಳ ಅಚ್ಚಿನ ದೊಡ್ಡ ಹಾಳೆ; ಒಂದು "ಫಾರಂ". क्रि० ಅಲ್ಲದೆ; ಹೊರತು.
जुज़दान } जुज़बन्दी पु० ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಬಟ್ಟೆ.
जुज़बी, वि० ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ; ತೀರ ಕಡಿಮೆ; ತುಚ್ಛ.
जुज़ाम, पु० ಕುಷ್ಠರೋಗ.
जुझाऊ, वि० ಯುದ್ಧಸಂಬಂಧವಾದ.
जुझार, वि० ರಣವೀರ; ಶೂರ.
जुटना, अ० ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು; ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳು; ಮಿಳಿತವಾಗು.
जुटाना, स० ಜೋಡಿಸು; ಕೂಡಿಸು; ಸೇರಿಸು; ಪೋಣಿಸು.
जुठारना, स० ಎಂಜಲುಮಾಡು; ಉಚ್ಛಿಷ್ಟಮಾಡು.
जुड़ना, अ० ಕೂಡು; ಸೇರು; ಪೋಣಿಸಲ್ಪಡು; ಹೂಡಲ್ಪಡು.
जुड़वाँ, वि० ಅವಳಿ ಜವಳಿ; ಜೋಡಿ.

जुड़ाना, अं॰ ತಣ್ಣಗಾಗು. सं॰ ಆರಿಸು; ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡಿಸು.

जुतना, अं॰ (ಗಾಡಿ ನೇಗಿಲು ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಎತ್ತು, ಕುದುರೆ ಇತ್ಯಾದಿ) ಹೂಡಲ್ಪಡು; ಭೂಮಿಯು ಉಳಲ್ಪಡು.

जुतवाना सं॰ ನೇಗಿಲು ಹೂಡಿಸು; ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಿಸು.

जुताई, स्त्री॰ दे॰ **जोताई**.

जुताना, सं॰ दे॰ **जोताना**.

जुदा, वि॰ ಬೇರೆ; ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

जुदाई, स्त्री॰ ಅಗಲಿಕೆ; ವಿಯೋಗ.

जुनून, **जुनू**, पु॰ ಹುಚ್ಚು.

जुन्नार, पु॰ दे॰ **जनेऊ**.

जुन्हरी, स्त्री॰ ಜೋಳ.

जुन्हाई, स्त्री॰ ಬೆಳದಿಂಗಳು.

ज़ुबान, स्त्री॰ दे॰ **ज़बान**.

ज़ुबानी, वि॰ दे॰ **ज़बानी**.

जुब्बा, पु॰ ಫಕೀರರು ತೊಡುವ ಉದ್ದವಾದ ಅಂಗಿ; ನಿಲುವಂಗಿ.

जुमला, वि॰ ಎಲ್ಲವೂ; ಒಟ್ಟು; ಜುಮ್ಲಾ. पु॰ ಪೂರ್ಣವಾಕ್ಯ.

जुमा, पु॰ ಶುಕ್ರವಾರ.

जुमेरात, स्त्री॰ ಗುರುವಾರ; ಬೃಹಸ್ಪತಿವಾರ.

जुम्मा, पु॰ दे॰ **जुमा**.

जुम्बिश, स्त्री॰ ಅಲ್ಲಾಡುವುದು; ಅಡ್ಡಿ; ಕಂಪಿಸುವುದು; ಕಂಪ.

जुरअत, स्त्री॰ ಸಾಹಸ.

जुरमाना, पु॰ ದಂಡ; ಜುಲ್ಮಾನೆ.

जुराफ़ा पु॰ दे॰ **ज़िराफ़ा**.

जुर्म, पु॰ ಅಪರಾಧ; ತಪ್ಪು.

जुर्रा, पु॰ ಗಂಡುಡೇಗೆ; ಗಿಡಗ.

जुर्राब, स्त्री॰ ಮೇಜೋಡು; ಕಾಲುಚೀಲ.

जुलना, अं॰ ಬೆರೆತುಹೋಗು.

जुलाब, पु॰ ಭೇದಿ; ವಿರೇಚನಕಾರಿಯಾದ ಔಷಧ.

जुलाहा, पु॰ ನೆಯ್ಗೆಯವ.

जुलुम, पु॰ दे॰ **ज़ुल्म**.

जुलूस, पु॰ ಮೆರವಣಿಗೆ; ಉತ್ಸವ; ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣ.

ज़ुल्फ़, स्त्री॰ ಕುರುಳು; ಕೂದಲಿನ ಕಾಲು; ಜುಲಿಪೆ.

ज़ुल्म, पु॰ ಅತ್ಯಾಚಾರ; ಜಲುಮೆ.

ज़ुल्मत, स्त्री॰ ಕತ್ತಲು; ಅಂಧಕಾರ.

जुल्लाब, पु॰ दे॰ **जुलाब**.

जुस्तजू, स्त्री॰ ಹುಡುಕುವಿಕೆ; ಶೋಧನೆ; ಝಡ್ತಿ; ತಲಾಶಿ.

जुही, स्त्री॰ ಕಾಡುಮಲ್ಲಿಗೆ; ಚಿಕ್ಕ ಜಾಜೀ ಹೂ.

जूँ, स्त्री॰ ಹೇನು.

जूआ, पु॰ ನೊಗ; ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲಿನ ಗೂಟ; ಜೂಜು.

जूझना, अं॰ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿ ಸಾಯು.

जूट, वि॰ ಜಟೆಯುಗಂಟು.

जूठन, स्त्री॰ ಎಂಜಲು ಪದಾರ್ಥ; ಉಚ್ಛಿಷ್ಟ.

जूठा, वि॰ ಎಂಜಲಾದ; ಉಚ್ಛಿಷ್ಟ.

जूड़ा, पुं० ತುರುಬು; ಮುಡಿ; ಕೂದಲಿನ ಗಂಟು; ಜುಟ್ಟು; ರುಮಾಲಿನ ಹಿಂಭಾಗ.

जूड़ी, स्त्री० ಚಳಿಜ್ವರ.

जूता, पुं० ಎಕ್ಕಡ; ಮೆಟ್ಟು; ಕೆರ; ಜೋಡು; ಪಾದರಕ್ಷೆ; ಎಕ್ಕಡದೇಟು.

जूती, स्त्री० ಹೆಂಗಸರ ಎಕ್ಕಡ.

जून, पुं० ಸಲ; ಸಾರಿ; **(बार).**

जेंवाना, स० ಊಟಮಾಡಿಸು.

जेठ, पुं० ಜ್ಯೇಷ್ಠಮಾಸ; ಜ್ಯೇಷ್ಠ; ಗಂಡನ ಅಣ್ಣ; ಹಿರಿಯ ಮೈದುನ.

जेठा, वि० ಹಿರಿಯ; ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ.

जेठानी, स्त्री० ಹಿರಿಯ ಮೈದುನನ ಹೆಂಡತಿ; ಹಿರಿಯ ಓರಗಿತ್ತಿ.

जेठीमधु, स्त्री० ಅತಿಮಧುರ.

जेता, पुं० ಗೆದ್ದವನು; ವಿಜಯಿ.

जेब, पुं० ಕಿಸೆ; ಜೇಬು.

ज़ेब, स्त्री० ಶೋಭೆ; ಸೌಂದರ್ಯ; —दार ಸುಂದರವಾದ.

जेबकट } **जेबकतरा** } पुं० ಕತ್ತರಿ ಕಳ್ಳ.

जेबख़र्च, पुं० ಚಿಲ್ಲರೆ ಖರ್ಚು.

ज़ेबा, वि० ಅಂದವಾದ; ಸುಂದರವಾದ.

ज़ेबाइश, स्त्री० ಅಲಂಕಾರ.

जेबी, वि० ಜೇಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂಥ; ಸಣ್ಣ.

जेर, पुं० ಗರ್ಭವೇಷ್ಟನ; ಮಾವಿಚೀಲ; ಮಾಸು.

ज़ेर, क्रि० ಕೆಳಗೆ. वि० ಕೆಳಗಿನ; ಕೆಳಗಿನ ಅಂತಸ್ತಿನ. पुं० ಫಾರಸಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾರಮಾತ್ರೆಯ ಚಿಹ್ನೆ.

ज़ेर अन्दाज़, पुं० ಹುಕ್ಕದ ತಳಗಡೆ ಹಾಸುವ ಚಿಕ್ಕಒಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಜಮಖಾನೆ.

ज़ेर-तजवीज़, वि० ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ.

ज़ेर-दस्त, वि० ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಪರಾಜಿತ.

ज़ेर-बन्द, पुं० ಕುದುರೆಯ ಜೀನನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟುವ ಪಟ್ಟಿ.

ज़ेर-बार, वि० ಸಾಲದ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಕುಗ್ಗಿದವ.

ज़ेर व ज़बर, पुं० ಬದಲಾವಣೆ.

जेल, पुं० ಸೆರೆಮನೆ; ಜೈಲು.

जेलख़ाना, पुं० ಜೈಲು; ಕಾರಾಗೃಹ.

जेवनार, स्त्री० ಅನೇಕಮಂದಿ ಒಂದು ಕಡೆಕುಳಿತು ಭೋಜನಮಾಡುವಿಕೆ; ಸಹಭೋಜನ; ಅಡಿಗೆ.

ज़ेवर, पुं० ಒಡವೆ; ನಗ; ಆಭರಣ.

जेवरी, स्त्री० ಹಗ್ಗ; ಹುರಿ.

जेष्ठ, पुं० दे० जेठ.

ज़ेह, स्त्री० ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ.

जेह्‌द, पुं० ಪ್ರಯತ್ನ.

ज़ेहन, पुं० ಬುದ್ಧಿ; ವಿವೇಕ;—**नशीन** क्रि० ಆಕಾರದಿಂದ ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲ.

जेहल, स्त्री० ಹಟ; ಮೊಂಡುತನ.

जै, स्त्री० ಜಯ.

जैतून, पुं० ಇಪ್ಪೆ ಅಥವಾ ಹಿಪ್ಪೆ ಮರ.

जैयद, वि० ಬಲಿಷ್ಠ; ಬಹಳದೊಡ್ಡ; ವಿಶಾಲ.

जैल, पुं० ಸರಗು; ಕೆಳಭಾಗ; ಸಾಲು; ಸಮೂಹ.

जैसा, क्रि० ಯಾವಪ್ರಕಾರ; ಹೇಗೆ; ಎಂತಹ.

जैसे, क्रि० ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ; ಹೇಗೆ; **जैसे तैसे** ಹೇಗಾದರೂ; **जैसे का तैसा** ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದಂತೆ.

जोंक, स्त्री० ಜಿಗಣೆ; ಜಿಗಳೆ.

जो, सर्व० ಯಾವಾತ; ಯಾವಾಕೆ; ಯಾವರು. अव्य० ಆದಲ್ಲಿ; ರೆ; ಆದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ. **जो हो** ಏನೇ ಆಗಲಿ.

जोक, स्त्री० दे० **जोंक.**

जोई, स्त्री० ಹುಡುಕುವುದು.

जोखना, स० ತೂಗು; ತೂಕಮಾಡು.

जोखम, स्त्री० दे० **जोखिम.**

जोखा, वि० ಲೆಕ್ಕ; ತನಿಖೆ.

जोखिम, स्त्री० ಅಪಾಯ.

जोगवाना, स० ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವುದು.

जोग, पुं० ಯೋಗ; ಮಿಳಿತ; ಸಹಯೋಗ.

जोगिन, स्त्री० ಯೋಗಿನಿ.

जोगी, पुं० ಯೋಗಿ; ಜೋಗಿ.

जोड़, पुं० ಕೂಡಿದುದು; ಕೂಡುವಿಕೆ; ಬೆಸಿಗೆ; (ದೇಹದ) ಕೀಲು; ಜತೆ.

जोड़तोड़, पुं० ಮೋಸ; ತಂತ್ರ.

जोड़न, स्त्री० ಹೆಪ್ಪು; ಹೆಪ್ಪುಹಾಕುವ ಮೊಸರು.

जोड़ना, स० ಜೋಡಿಸು; ಕೂಡಿಸು; ಸಂಬಂಧವನ್ನುಂಟುಮಾಡು; ಹೂಡು.

जोड़वाँ, वि० ಅವಳಿ ಜವಳಿ.

जोड़ा, पुं० ಜೋಡಿ; ಕಾಲಿನ ಜೋಡು; ಒಂದು ಸಲಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ.

जोड़ाई, स्त्री० ಜೋಡಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ಜೋಡಿಸುವಿಕೆ; ಕೂಡಿಸುವಿಕೆ; ಜೋಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವ ಮಜೂರಿ.

जोड़ी, स्त्री० ಎರಡು ಸಮಾನವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು; ಜತೆ.

जोत, स्त्री० ಉಳುಮೆ; ತಕ್ಕಡಿಯ ದಾರ; ಜ್ಯೋತಿ.

जोतना, स० ನೊಗಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟು; ಬಂಡಿಹೂಡು; ಉಳು.

जोती, स्त्री० ಜ್ಯೋತಿ; ತಕ್ಕಡಿಯ ದಾರ; ಕಡಿವಾಣ; ಲಗಾಮು.

ज़ोफ़, पुं० ಮುಪ್ಪು; ಬಲಹೀನತೆ; ಅಶಕ್ತಿ.

जोबन, पुं० ಚೆಲುವು; ಮುಖದ

ज़ोम, ಪುಂ ಉದ್ರೇಕ; ಉತ್ಸಾಹ; ಆವೇಶ; ಹೆಮ್ಮೆ.

ज़ोर, ಪುಂ ಬಲ; ಶಕ್ತಿ; ಜೋರು; ಪ್ರಾಬಲ್ಯ; ವೇಗ; ವಶ; ಅಧಿಕಾರ;—**देना** ಯಾವುದಾದರೂ ಮಾತನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಆವಶ್ಯಕವೆಂದೂ ಮಹತ್ವದ್ದೆಂದೂ ತಿಳಿಸು.

ज़ोरज़ुल्म, ಪುಂ ದೊಡ್ಡ ಅತ್ಯಾಚಾರ.

ज़ोरदार, ವಿಂ ಪ್ರಬಲವಾದ; ಜೋರಾದ.

ज़ोरशोर, ಪುಂ ಬಹಳ ಜೋರು; ಸಂಭ್ರಮ.

ज़ोरावर, ವಿಂ ಬಲಿಷ್ಠ; ಶಕ್ತಿವಂತ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.

ज़ोरावरी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪರಾಕ್ರಮ; ಅತ್ಯಾಚಾರ.

जोरू, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹೆಂಡತಿ; ಭಾರ್ಯೆ; ಮನೆಯಾಕೆ.

जोरू-जाँता, ಪುಂ ಮನೆಮಾರು.

जोली, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸರಿಸಮಾನತೆ; ಸಮಾನಸ್ಕಂಧತೆ ಇರುವಿಕೆ; ಜೋಡಿ.

जोश, ಪುಂ ಕುದಿ; ಉಕ್ಕುವಿಕೆ; ಮನಸ್ಸಿನ ತೀವ್ರವೃತ್ತಿ; ಆವೇಶ;—**में आना** ಆವೇಶಗೊಳ್ಳು;—**ख़रोश** ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ರೇಕ.

जोशन, ಪುಂ ಭುಜಕಿರೀಟ; ಕವಚ.

जोशाँदा, ಪುಂ ಕಷಾಯ; ಅರ್ಕ.

जोशीला, ವಿಂ ಉತ್ಸಾಹಿ; ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಆವೇಶಪೂರ್ಣ.

जोहना, ಸಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು; ಹೊಂಚು ಹಾಕು; ಹಾದಿನೋಡು.

जोहार, ಸ್ತ್ರೀಂ ನಮಸ್ಕಾರ.

जौ, ಪುಂ ಜವೆಗೋದಿ.

ज़ौक़, ಪುಂ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಆನಂದ.

जौज़, ಪುಂ ಅಕ್ರೋಟದ ಹಣ್ಣು.

जौजा, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹೆಂಡತಿ; ಭಾರ್ಯೆ.

जौफ़, ಪುಂ ಹೊಟ್ಟೆ; ಖಾಲೀಸ್ಥಳ.

जौर, ಪುಂ ಅತ್ಯಾಚಾರ.

जौहर, ಪುಂ ರತ್ನ; ಮಣಿ; ತಿರುಳು; ಸಾರ; ಆಯುಧಗಳ ಹೊಳಪು; ಗುಣ; ವಿಶೇಷತೆ; ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ.

जौहरी, ಪುಂ ರತ್ನವ್ಯಾಪಾರಿ; ರತ್ನಪರೀಕ್ಷಕ.

ज्ञात, ವಿಂ ತಿಳಿದ; ವಿದಿತವಾದ.

ज्ञातव्य, ವಿಂ ತಿಳಿಯತಕ್ಕ; ಅರಿಯಬಹುದಾದ; ವೇದ್ಯ.

ज्ञाता, ವಿಂ ತಿಳಿದವ; ಅರಿತವ.

ज्ञान, ಪುಂ ತಿಳುವಳಿಕೆ; ಅರಿವು; ಬೋಧೆ.

ज्ञेय, ವಿಂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಂಥ; ಪರಬ್ರಹ್ಮ.

ज्या, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ.

ज़्यादती, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವಿಕೆ; ಆಧಿಕ್ಯ; ಅತಿ.

ज़्यादह, ज़्यादा ವಿಂ ಬಹಳ; ಅಧಿಕ.

ज़्याफ़त, ಸ್ತ್ರೀಂ ಔತಣ; ಆತಿಥ್ಯ; ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ.

ज्यामिति, स्त्री० ಕ್ಷೇತ್ರಗಣಿತ; ರೇಖಾ ಗಣಿತ.

ज्येष्ठ, वि० ಹಿರಿಯ; ದೊಡ್ಡ. पु० ಜ್ಯೇಷ್ಠಮಾಸ.

ज्यों, क्रि० ಯಾವರೀತಿ; ಹೇಗೆ; —त्यों ಹೇಗಾದರೂ;—त्यों करके ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಉಪಾಯದಿಂದ;—का त्यों ಹಾಗೆಯೇ; ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದಂತೆ.

ज्योति, स्त्री० ಬೆಳಕು; ಪ್ರಕಾಶ; ತೇಜಸ್ಸು.

ज्योत्स्ना, स्त्री० ಬೆಳದಿಂಗಳು.

ज्वलंत, वि० ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ; ಪ್ರಕಾಶಮಾನ; ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ.

ज्वार, स्त्री० ಜೋಳ; ಉಬ್ಬರ.

ज्वारभाटा, पु० ಸಮುದ್ರದ ಉಬ್ಬರ ಇಳಿತಗಳು.

झ

झंकार, स्त्री० ಝಣತ್ಕಾರ; (ದುಂಬಿಗಳ) ಝೇಂಕಾರ.

झंकारना, स० ಝಣ ಝಣ ವೆಂದ ಶಬ್ದಮಾಡು.

झंखना, अ० ದುಃಖದಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸು.

झंखाड़, पु० ಮುಳ್ಳಿನ ಪೊದರು; ಮೆಳೆ.

झंझट, स्त्री० ತೊಂದರೆ; ತಂಟೆ; ಗೊಂದಲ; ರಗಳೆ.

झंझनाना, अ० ಝಣಝಣವೆಂದು ಶಬ್ದವಾಗು.

झंझरी, स्त्री० ಬಲೆಗಣ್ಣು; ಬಲೆಯ ಕಣ್ಣಿನ ಕಿಟಕಿ; ಜಾಳಾಂದ್ರ; ಇದ್ದಿಲು ಒಲೆಯ ಕಬ್ಬಿಣದ ಜಾಲಿಕೆ; ಜಲ್ಲಡೆ; ಜರಡಿ.

झंझरीदार, वि० ಬಲೆಯ ಗಣ್ಣಿನಂತಹ ಕಂಡಿಗಳುಳ್ಳ.

झंझा, झंझावात } पु० ಬಿರುಗಾಳಿ; ತುಫಾನು; ಝಂಝಾ ಮಾರುತ.

झंझार, पु० ಚಿಟಿಚಿಟನೆ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುವ ಬೆಂಕಿಯುರಿ.

झंझी, स्त्री० ಕುರುಡು ಕವಡೆ.

झंझोड़ना, स० ಬಲವಾಗಿ ಜಾಡಿಸು; ಕೊಡವು.

झंडा, पु० ಬಾವುಟ; ಧ್ವಜ.

झंडी, स्त्री० ಸಣ್ಣಬಾವುಟ.

झँपना, अ० ಮುಚ್ಚು; ಅವಿತುಕೊಳ್ಳು; ಚಂಗನೆಹಾರು.

झपरिया, झंपरी } स्त्री० ಡೋಲಿ ಅಥವಾ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟೆ.

झँपान, पु० ಮೇನ; ಡೋಲಿ.

झंपित, वि० ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ.

झवाना, अ० ಹಚ್ಚುವುದು; ಕೊತ್ತುವುದು.

झक, स्त्री० ಗೀಳು; ಹುಚ್ಚು; ಮರಳು; ಮೀನು.

झकझक, स्त्री० ವ್ಯರ್ಥದ ಜಗಳ; ವಾದ ವಿವಾದ.

झकझका, वि० ಹೊಳೆಹೊಳೆಯುವ; ಮಿರುಮಿರುಗುವ.

झकझोर, पु० ಕುಲಕು; ಬಲವಾಗಿ ಜಾಡಿಸು. वि० ಪ್ರಚಂಡ.

झकझोरना, स० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಲುಕಿ ಬಿಡು; ಜಾಡಿಸು.

झकना, अ० ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅಸಹ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾತಾಡು.

झकाझक, वि० ಥಳಥಳಿಸುವ; ಸ್ವಚ್ಛ.

झकोर, पु० ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತ; ದೆಬ್ಬೆ; ಕುಲುಕಾಟ.

झकोरना, अ० ಗಾಳಿಯು ವೇಗವಾಗಿ ಬೀಸು.

झकोरा, पु० दे० झकोर.

झक्कड़, पु० ಬಿರುಗಾಳಿ; ತುಫಾನು.

झक्की, वि० ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ವಾಗ್ವಾದ ಮಾಡುವವ; ಬೇರೆಯವರ ಮಾತನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ತನ್ನಮಾತನ್ನೇ ಆಡುವವ.

झख, पु० ಕೊರಗುವಿಕೆ; ತತ್ತಳಿಸುವಿಕೆ; ಪರಿತಪಿಸುವಿಕೆ; —मारना ಕಾಲಕಳೆ.

झगड़ना, अ० ಜಗಳವಾಡು.

झगड़ा, पु० ಜಗಳ; ಕಲಹ.

झगड़ा-बखेड़ा, पु० ರಗಳೆ; ಜಗಳ.

झगड़ालू, वि० ಜಗಳ ಗಂಟಿ; ಕಲಹಪ್ರಿಯ.

झगा, पु० ಸಣ್ಣಮಕ್ಕಳ ಅಂಗಿ.

;, स्त्री० ಭಯ; ಸಂಶಯ.

झझकना, अ० ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ತಬ್ಧನಾಗು; ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳು.

झझकारना, स० ಹೆದರಿಸು; ಗದರಿಸು.

झट, क्रि० ತಕ್ಷಣ; ಕೂಡಲೆ.

झटकना, स० ಬಲವಾಗಿ ಜಾಡಿಸು; ಕೊಡುವು.

झटका, पु० ಹೊಡೆತ; ಕಡಿತ; ಬಡಿತ; ಉದ್ರೇಕ.

झटकारना, स० दे० झटकना.

झटास, स्त्री० ಎಡೆಬಿಡದೆ ಹೊಯ್ಯುವ ಮಳೆ.

झड़ती, स्त्री० ಲೆಕ್ಕದ ಪರಿಶೋಧನೆ.

झड़ना, स० ಉದುರು; ಉದರಿಸಲ್ಪಡು.

झड़पना, अ० ಮೇಲೆ ಬೀಳು; ಆಕ್ರಮಣಮಾಡು; ಹೊಡೆದಾಡು.

स्त्री० ಕಾಡೆಲಚಿ ಹಣ್ಣು; ಬೋರೆಹಣ್ಣು.

ी० ಜಡಿ; ಎಡಬಿಡದೆ ಉದುರು (ಸುರಿಯು) ವಿಕೆ; ಜಡಿಮಳೆ; ಧಾರೆ.

झन / **झनक** } स्त्री० ಝಣತ್ಕಾರ; ಜಣಜಣ ಶಬ್ದ.

झनकना, अ० ಜಣಜಣವೆಂದು ಶಬ್ದವಾಗು; ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಡಿ.

झनकार, स्त्री० ಝಣತ್ಕಾರ; ಝೇಂಕಾರ.

झनाझन, स्त्री० ಝಣತ್ಕಾರ. क्रि० ಝಣಝಣ ಶಬ್ದದಿಂದಕೂಡಿದ.

झप, क्रि० ತಕ್ಷಣ; ಕೂಡಲೆ; ಥಟಕ್ಕನೆ.

झपक, स्त्री० ರೆಪ್ಪೆ ಬಡಿಯುವಹೊತ್ತು; ರೆಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು; ಅಲ್ಪನಿದ್ರೆ; ತೂಕಡಿಕೆ; ನಾಚಿಕೆ; ಲಜ್ಜೆ.

झपकना, अ० ರೆಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು; ತೂಗಡಿಸು; ಹಾಯು.

झपकी, स्त्री० ಸಣ್ಣನಿದ್ದೆ; ತೂಕಡಿಸು.

झपट, स्त्री० ಛಕ್ಕನೆ ಹಾರುವಿಕೆ; ಹಾಯುವಿಕೆ.

झपटना, अ० ಒಮ್ಮೆಲೆ ಹಾರಿ ಮೇಲೆ ಬೀಳು; ಮೇಲೆಬೀಳು.

झपना, अ० ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚು; ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗು; ನಾಚಿಕೆಗೊಳ್ಳು.

झपट्टा, पु० दे० **झपट.**

झपेट, स्त्री० दे० **झपट.**

झपेटा, पु० ಹಾರಿ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಿಕೆ; ಆಕ್ರಮಣ; ದೆವ್ವದ ಕಾಟ.

झबड़ा, झबरा, वि० ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗೂ ಕೆದರಿದ ಕೂದಲುಳ್ಳ; ಜೂಲುಜೂಲಾದ.

झब्बा, पु० ಕುಚ್ಚು; ಕುಂಚ; ಗುದಿ; ಗೊಂಚಲು.

झमक, स्त्री० ಮಿನುಗು; ಬೆಳಗು; ಪ್ರಕಾಶ.

झमकना, अ० ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರು; ಮಿಣ್ಣನೆ ಹೊಳೆಯು; ಮೇಲೆ ಕವಿ; ಕಿಣಿಕಿಣಿ ಧ್ವನಿಯಾಗು.

झमकाना, स० ಥಳಥಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು; ನಡೆಯುವಾಗ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕಿಣಿಕಿಣಿ ಶಬ್ದದೊಡನೆ ಹೊಳೆಯಿಸು.

झमझमाना, अ० ಜಮಜಮ ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಗು; ಪ್ರಕಾಶಿಸು. **स०** ಶಬ್ದಮಾಡು; ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿಸು.

झमाट, पु० ಗುಬುರು; ಪೂರ್ತಿ ಮುಚ್ಚಿಡು.

झमेल, झमेला, पु० ಜಗಳ; ರಗಳೆ; ತಂಟೆ; ಜಂಜಾಟ; ಜನರಗುಂಪು.

झमेलिया, पु० ಜಗಳಿಗ; ಜಗಳಗಂಟಿ.

झमोरा, पु० ದಟ್ಟವಾದಕೂದಲು.

झरना, अ० ಉದುರು: ಎತ್ತರದಿಂದ ನೀರು ಧುಮುಕು. **पु०** ಜಲಪಾತ; ದೊಡ್ಡಜಲ್ಲಡೆ.

झरी, स्त्री० ಜಲಪಾತ; ಝರಿ; ಸ್ರೋತ.

झरोखा, पु० ಬೆಳಗಂಡಿ; ಗವಾಕ್ಷ; ಕಿಟಿಕಿ.

झलक, स्त्री० ಪ್ರಕಾಶ; ಕಾಂತಿ: ಮಿಂಚು.

झलकना, अ० ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ಹೊಳೆ; ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಕಾಣಿಸು.

झलका, पु० ಕೊಪ್ಪಳ; ಕುದಿದ ನೀರು, ಎಣ್ಣೆಗಳು ಬಿದ್ದುದರಿಂದ ಆದ ಕೊಪ್ಪಳ.

झलकाना, स० ಹೊಳೆಯಿಸು; ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ತೋರಿಸು.

झलना, स० ಗಾಳಿಬರುವಂತೆ ಬೀಸು.

झलमल, ಪುಂ ಕಗ್ಗತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಕಾಶ; ಅರೆಬೆಳಕು.

झलमलाना, ಅಂ ನಿಂತು ನಿಂತು ಮಿನುಗು; ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಿನಗು.

झल्ला, ಪುಂ ದೊಡ್ಡಗೂಡೆ; ಹೆಡಿಗೆ; ಮಳೆ; ತುಂತುರು ಹನಿ; ತುಷಾರ ಧಾರೆ. **वि०** ನೀರು ನೀರಾಗಿರುವ; ತೆಳುವಾದ; ಹುಚ್ಚ; ಮೂರ್ಖ.

झल्लाना, ಅಂ ಬಹಳಸಿಟ್ಟುಗೊಳ್ಳು; ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗು. ಸಂ ಸಿಟ್ಟೆಗೆಬ್ಬಿಸು.

झष, ಪುಂ ಮೀನು; ಮೊಸಳೆ.

झसना, ಸಂ ಮೋಸಮಾಡು.

झहनना, ಅಂ ರೋಮಾಂಚವಾಗು.

झाँई, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ನೆರಳು; ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ; ಕತ್ತಲು; ಮೋಸ; —**बताना** ಮೋಸಮಾಡು.

झाँकना, ಅಂ ಇಣಿಕಿನೋಡು.

झांकी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಇಣಿಕಿನೋಡುವಿಕೆ; ದೃಶ್ಯ; ನೋಟ.

झाँझर, ವಿಂ ಹಳೆಯ; ಒಡಕಲು.

झाँझरी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಒಂದುವಾದ್ಯ.

झाँट, ಪುಂ ಅಧಃಕೇಶ; ಶಂಠ.

झ, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕೈತಾಳ; ಝಾಲರಿ.

झाँप, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮುಚ್ಚಳ; ಪರದೆ; ಸಣ್ಣ ನಿದ್ದೆ.

झाँपना, ಸಂ ಮುಚ್ಚು; ಗುಬರು ಹಾಕು; ನಾಚಿಕೆಗೊಳಿಸು.

झाँपी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮುಚ್ಚುವ ಮಂಕರಿ; ಸಣ್ಣನಿದ್ದೆ; ತೂಕಡಿಕೆ.

झाँवली, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕಣ್ಣಿನಸೈಗೆ.

झाँवाँ, ಪುಂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸುಟ್ಟ ಇಟ್ಟಿಗೆ.

झाँसना, ಸಂ ಮೋಸಮಾಡು.

झाँसा, ಪುಂ ಸ್ವಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಮೋಸಮಾಡುವಿಕೆ.

झा, ಪುಂ ಗುಜರಾತಿ, ಮೈಥಿಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಒಂದು ಪದವಿ.

झाऊ, ಪುಂ ಸಣ್ಣಪೊದರು; ನವೇಗಿಡ.

झाग, ಪುಂ ನೊರೆ; ಬುರುಗು.

झाड़, ಪುಂ ಮೆಳೆ; ಪೊದೆ. **स्त्री०** ಗದರಿಕೆ; ಮಂತ್ರಹಾಕುವಿಕೆ;—**फानूस** ಪುಂ ತೂಗು ದೀಪಗಳಮಾಲೆ; —**फूँक**, ಪುಂ ಮಂತ್ರಿಸುವುದು.

झाड़खंड़, ಪುಂ ಕಾಡು; ಅಡವಿ.

झाड़-झंखाड़, ಪುಂ ಪೊದೆಗಳ ಕಾಡು; ಮುಳ್ಳುಗಂಟೆ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆಬಾರದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸಮೂಹ.

झाड़न, ಸ್ತ್ರೀಂ ಒರೆಸಿ ತೆಗೆದ ವಸ್ತು; ಧೂಳು ಒರೆಸುವ ಬಟ್ಟೆ.

झाड़ना, ಸಂ ಒರೆಸು; ಧೂಳು ಹೊಡೆಯು; ಜಾಡಿಸು.

झाड़-बुहार, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕಸಬಳಿಯುವಿಕೆ; ಶುಭ್ರಮಾಡುವಿಕೆ.

झाड़ा, ಪುಂ ಮಲ; ಕೊಳಕು.

झाड़ी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಣ್ಣಪೊದರು; ಪೊದೆ.

झाड़ू, ಪುಂ ಪೊರಕೆ; ಬರಲು;—**लगाना** ಗೂಡಿಸು; ಶುದ್ಧವಾಡು.

झापड़, ಪುಂ ಏಟು.

झाब / **झाबा** } पु० ಮಂಕರಿ; ಗೂಡೆ; ಬುಟ್ಟಿ.

झाबर, पु० ಕೆಸರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭೂಮಿ; ಕೆಸರು.

झारना, स० ಬಾಚು; ಹಿಕ್ಕು; ಕೇರು.

झारी, स्त्री० ಮೂಗಿನಲೋಟ; ಗಿಂಡಿ; ಹೂಜೆ.

झाल, पु० ಕೈತಾಳ; ಝಲ್ಲರಿ.

झालना, स० ಬೆಸುಗೆ ಹಾಕು.

झालर, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿನಸು. स्त्री० ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ನೇತಾಡಿಸುವ ಕುಚ್ಚು; ಜಾಲರಿ.

झिझक, स्त्री० ಹಿಂಜರಿಯುವಿಕೆ; ಗಾಬರಿಯಾಗುವಿಕೆ.

झिझकना, अ० ಹಿಂಜರಿ; ಗಾಬರಿಯಾಗು.

झिड़कना, स० ಗದರಿಸು; ಕೋಪದಿಂದ ತಿರಸ್ಕಾರ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡು.

स्त्री० ಗದರಿಸಿ ಆಡಿದ ಮಾತು; ಗದರಿಕೆ.

झिलमिल, स्त्री० ಚಂಚಲವಾದದೀಪ. वि० ಮಿನುಗುವ.

झिलमिला, वि० ಬಹಳ ತೆಳುವಾದ; ಮಿನುಗುವ.

झिलमिलाना, अ० ಮಿನುಗು. स० ಹೊಳೆಯಿಸು.

झिल्ली, पु० ಚಿಮ್ಮಂಡಿ; ಜೀರಿ. स्त्री० ಬಹಳ ತೆಳುವಾದ ಪದರ.

झींकना, अ० ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡು; ದುಃಖವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸು.

झींखना, अ० ಹಲಬು; ವ್ಯಾಕುಲಪಡು; ಗೋಳಾಡು.

झींगुर, पु० ಜೀರುಂಡೆ; ಚಿಮ್ಮಂಡಿ; ಜೀರು.

झींसी, स्त्री० ಜಿನುಗುಮಳೆ; ತುಂತುರುಮಳೆ.

झीन / **झीना** } वि० ಬಹಳ ನಣ್ಣನೆಯ; ನಯವಾದ; ತೆಳುವಾದ.

झील, स्त्री० ಸರೋವರ; ಬಹಳ ದೊಡ್ಡಕೆರೆ.

झुंझलाना, अ० ಕೋಪ ಮತ್ತು ದುಃಖದಿಂದ ಚಿಟಿಚಿಟಿಯಾಗು.

झुंड, पु० ಹಿಂಡು; ಸಮೂಹ.

झुकना, अ० ಬಗ್ಗು; ಬಾಗು; ನಮ್ರ ಅಥವಾ ವಿನೀತನಾಗು.

झुकाना, स० ಬಗ್ಗಿಸು.

झुकाव, पु० ಬಾಗು; ಡೊಂಕು; ಪ್ರವೃತ್ತಿ.

झुटपुटा, पु० ನಸುಗತ್ತಲೆ; ನಸುಕು.

झुटलाना, स० ಸುಳ್ಳೆಂದು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು; ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ವಂಚಿಸು.

झुनझुनी, स्त्री० ಜೋಮು; ಮರಗಟ್ಟುವಿಕೆ; ಜೋಂಪು.

झुमका, पु० ಕಿವಿಯ ಒಂದು ಆಭರಣ; ಜಿಮುಕಿ; ಜಿಮುಕಿಯಂತೆ ಹೂಬಿಡುವ ಒಂದು ಗಿಡ.

झुरकुट, वि० ಬಾಡಿದ; ಸೊರಗಿದ; ಕೃಶವಾದ.

झुरना, अ० ಒಣಗು; ಶುಷ್ಕವಾಗು.

झुरमुट, पु० ಗುಬುರು; ಗುಂಪು; ಪೊದರು.

झुरसना, अ० दे० **झुलसना.**
झुराना, स० ಒಣಗಿಸು; ಸೊರಗಿಸು.
झुर्री, स्त्री० ಸುಕ್ಕು.
झुलनी, स्त्री० ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿ.
झुलसना, अ० ಅರ್ಧಸುಟ್ಟು ಮೇಲಿನ ಸಿಪ್ಪೆಯು ಕಪ್ಪಾಗು; ಕಂದು; ಬಾಡು.
झुलाना, स० ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಆಡಿಸು.
झूठ, पु० ಸುಳ್ಳು; ನಟಿ; ಅಸತ್ಯ.
झूठमूठ, क्रि० ಸುಳ್ಳುಪಳ್ಳು.
झूठा, वि० ದಿಟವಲ್ಲದ; ನಟಿಯಾದ; ಸುಳ್ಳುಹೇಳುವವ; ಸಟಿಗಾರ.
झूम, स्त्री० ಜೂಗಳಿಸುವಿಕೆ; ತೂಕಡಿಕೆ; ಅರೆನಿದ್ರೆ.
झूमक } **झूमका** } पु० ಲೋಲಾಕಿ; ಬುಗುಡಿ.
झूमना, अ० ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂದಕ್ಕೂ ಮೇಲಕ್ಕೂ, ಕೆಳಕ್ಕೂ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಾಡು; ತೂಗಾಡು; ತಲೆದೂಗು.
झूमर, पु० ಜಡೆಬಿಲ್ಲೆ; ಜಡೆನಾಗರ; ರಾಕಡಿ; ಕಿವಿಗೆ ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಜುಮುಕಿ; ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಾಗುವ ನರ್ತನ.
झूर, वि० ಒಣಗಿದ; ಉರಿ; ದುಃಖ; ನಿರರ್ಥಕ.
झूल, स्त्री० ಪಶುಗಳ ಮೈ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊದಿಸುವ ವಸ್ತ್ರ.
झूलना, अ० ಜುವ್ವಾಲೆ ಜೋಕಾಲೆಯಾಡು; ಓಲಾಡು. पु० ಉಯ್ಯಾಲೆ; ಜೋಕಾಲೆ.
झूला, पु० ಉಯ್ಯಾಲೆ; ಜುವ್ವಾಲೆ; ತೂಗುಮಣೆ; ತೂಗುಮಂಚ; ಸ್ತ್ರೀಯರು ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸಡಿಲವಾದ ಮೇಲಂಗಿ.
झेंपना } **झेपना** } अ० ನಾಚಿಕೆಗೊಳ್ಳು; ಲಜ್ಜಿಸು.
झेलना, स० ಸೈರಿಸು; ನಿಭಾಯಿಸು; ತಾಳು; ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಜೀರ್ಣಸಿಕೊಳ್ಳು.
झोंक, स्त्री० ಬಾಗುವಿಕೆ; ಗಾಳಿಯ ಪ್ರವಾಹ; ತಕ್ಕಡಿಯ ತಟ್ಟೆಗಳು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಲುವಿಕೆ; भाड़ **झोंकना** ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯು.
झोंकना, स० ವೇಗದಿಂದ ದೂಡು; ಒಗೆ; ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಸೆ; ಬಿಸಾಡು.
झोंका, पु० ಹೊಡೆತ; ಆಘಾತ ವೇಗದಿಂದ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತ.
झोंटा, पु० ಕೆದರಿದ ಕೂದಲಿನ ಸಮೂಹ; ಜುಟ್ಟು.
झोंपड़ा, पु० ಗುಡಿಸಲು; ಕುಟೀರ; ಪರ್ಣಶಾಲೆ.
झोंपड़ी, स्त्री० ಸಣ್ಣಗುಡಿಸಲು; ಪರ್ಣಶಾಲೆ; ಕುಟೀರ.
झोंपा, पु० ಕುಚ್ಚು; ಗೊಂಚಲು.
झोपड़ा, पु० दे० **झोंपड़ा.**

झोपड़ी, स्त्री० दे० **झोंपड़ी.**

झोरना, स० ಉದರಿಸು ; ಝೂಡಿಸು.

झोरी, स्त्री० दे० **झोली.**

झोल, पु० ಸಾರು ; ಹುಳಿ ; ಅಂಬಲಿ.

झोलदार, वि० ಸಾರವುಳ್ಳ ; ರಸವತ್ತಾದ.

झोलना, स० ಉರಿಸು.

झोला, पु० ಸಿಡಿಯುವಿಕೆ ; ಧಿಕ್ಕಿ ; ದೊಡ್ಡ ಜೋಳಿಗೆ ; ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಸಡಿಲವಾದ ಅಂಗಿ ; ನಿಲುವಂಗಿ.

झोली, स्त्री० ಜೋಳಿಗೆ ; ಚೀಲ.

झौंरना, अ० ಮಧುರಧ್ವನಿಯಾಗು ; ಝೇಂಕಾರವಾಗು.

झौंसना, अ० दे० **झुलसना.**

झौरी, स्त्री० ಕಳೆಹುಲ್ಲು.

ट

टंक, पु० ನಾಲ್ಕುಮಾಷದ ತೂಕ ; ಕಲ್ಲುಳಿ; ಟಂಕ; ದರ್ಪ; ನಾಣ್ಯ; ಬೊಕ್ಕಸ ; ಖಜಾನೆ ; ಒರೆ.

टंकना, अ० ಹೊಲೆಯಲ್ಪಡು ; ಜೋಡಿಸಲ್ಪಡು; ದಾಖಲುಮಾಡಲ್ಪಡು ; ಅರೆಯುವ ಅಥವಾ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು ಕೆತ್ತಲ್ಪಡು.

टंकाई, स्त्री० ಬೆಸಿಗೆ ಹೊಲಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಮತ್ತು ಇವುಗಳ ಮಜೂರಿ.

टंकार, स्त्री० ಟಂಕಾರ ; ಠಣತ್ಕಾರ.

टंकारना, स० ಟಂಕಾರಮಾಡು.

टंकी, स्त्री० ನೀರಿನ ತೊಟ್ಟಿ ; ನೀರು ತುಂಬುವ ದೊಡ್ಡಪಾತ್ರೆ; ಟಬ್ಬು.

टंकोर, स्त्री० दे० **टंकार.**

टँगड़ी स्त्री० ಕಾಲಿನಮೀನುಖಂಡ.

टंगना, अ० ತೂಗಾಡು; ನೇತಾಡು; ಗಲ್ಲಿಗೇರು.

टंगाना, स० ತೂಗು ಹಾಕು.

टंगारी, स्त्री० ಕೊಡಲಿ.

टंच, वि० ಜಿಪುಣ ; ಕೆಲ್ಲೆದೆಯವ.

टंटघंट, पु० ಪೂಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಗಂಟೆ ಜಾಗಟೆ ಶಂಖ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸಿಮಾಡುವ ಆಡಂಬರ ; ಒಣಜಂಭ.

टंटा, पु० ಆಡಂಬರ ; ತೊಂದರೆ ; ತಂಟೆ ; ಹೆಣಗಾಟ.

टक, स्त्री० ನೆಟ್ಟಗಣ್ಣು ; ಸ್ಥಿರದೃಷ್ಟಿ.

टकटकाना, स० ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ದುರದುರನೆ ನೋಡು.

टकटकी, स्त्री० ಮಿಟಿಮಿಟಿ ನೋಟ ; ನೆಟ್ಟದೃಷ್ಟಿ.

टकराना, अ० ಎಡವು ; ಢಿಕ್ಕಿಹೊಡೆ.

टकसाल, स्त्री० ಹಣಕಾಸು ತಯಾರಾಗುವ ಸ್ಥಳ ; ಟಂಕಸಾಲೆ.

टकसाली, वि० ಟಂಕಸಾಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ; ಚೊಕ್ಕವಾದ ; ಖರೆ.

टका, पु० ಹಿಂದಿನಕಾಲದ ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯ ; ತಾಮ್ರದ ಅರ್ಧಾಣೆ ನಾಣ್ಯ ;—सा जवाब देना ಸ್ಪಷ್ಟ ಉತ್ತರ ಹೇಳು ;—सा मुँह लेकर जाना ನಾಚಿಕೆಪಡು.

टकासी, स्त्री० ರೂಪಾಯಿಗೆ ಅರ್ಧಾಣೆಯಂತೆ ಬಡ್ಡಿದರ.

टकुआ, पुं० ರಾಟಿಯು ಕದರು; ಸಣ್ಣ ತಕ್ಕಡಿಯು ತಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ದಾರ.

टकुली, स्त्री० ಕಲ್ಲುಳಿ.

टक्कर, स्त्री० ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳು ಒಂದ ಕ್ಕೊಂದು ಜೋರಾಗಿ ಬಡಿಯುವ ಪೆಟ್ಟು; ಢಿಕ್ಕಿ; ಬಡಿದಾಟ;—**का** ಸಮನಿಲ್ಲಬಲ್ಲ;—**लेना** ಎದುರಿಸು; ಸರಿಸಮನಾಗಿ ನಿಲ್ಲು.

टखना, पुं० ಕಾಲಿನಹರಡು; ಹಿಮ್ಮಡಿಯ ಮೇಲಿನ ಎಲುಬಿನ ಗೆಣ್ಣು.

टघरना, अ० ಕರಗು.

टटका, वि० ಆಗಿಂದಾಗಿನ; ಹೊಸ; ನೂತನ.

टटोलना, स० ತಡವರಿಸು ತಡಕಾಡು; ಹುಡುಕು.

टट्टी, स्त्री० ತಡಿಕೆ; ತಟ್ಟಿ ಮಲ ವಿಸರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಮೂಡಿರುವ ಮರೆಯಾದ ಜಾಗ.

टट्टू, पुं० ಮೋಟುಕುದರೆ; ತಟ್ಟು.

टन, स्त्री० ಗಂಟೆಯು ಟನಟನ ವೆಂಬ ಶಬ್ದ.

टनकना, अ० ಟಣ್‌ಟಣ್ ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಗು; ತಲೆಸಿಡಿ.

टनटनाना, स० ಗಂಟೆಬಾರಿಸು.

टनमना, वि० ಚುರುಕಾದ; ಚಟುವಟಿಕೆಯುಳ್ಳ.

टपक, स्त्री० ತೊಟ್ಟುತ್ತುವಿಕೆ; ತೊಟ್ಟು ತೊಟ್ಟಾಗಿಬೀಳುವ ಶಬ್ದ.

टपकना, अ० ತೊಟ್ಟು ತೊಟ್ಟಾಗಿ ಬೀಳು; ಸೋರು.

टपका-टपकी, स्त्री० ತುಂತುರ ಮಳೆ; ಒಬ್ಬರ ಹಿಂದೊಬ್ಬರು ವರಸೆಯಾಗಿ ಸಾಯುವುದು.

टपकाना, स० ತೊಟ್ಟುತೊಟ್ಟಾಗಿ ಸೋರಿಸು; ಕಷಾಯವನ್ನಿಳಿಸು.

टपाना, स० ಅನ್ನನೀರಿಲ್ಲದೆ ಇಡುವಿಕೆ.

टमटम, स्त्री० ಕುದುರೆಗಾಡಿ; ಟಾಂಗ.

टमाटर, पुं० ತಕ್ಕಾಳಿ ಹಣ್ಣು; ಚಪ್ಪರ ಬದನೆ.

टर, स्त्री० ಕರ್ಕಶ ; ಅಪ್ರಿಯವಾದ ಶಬ್ದ; ದರ್ಪದಮಾತು; ಬಿರುನುಡಿ; ಕಪ್ಪೆಯು ಒಟಗುಟ್ಟುವಿಕೆ.

टरकना, अ० ಜಾರು; ಸರಿ.

टरकाना, स० ಸರಿಸು; ಒಂದು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಜರುಗಿಸು.

टरटराना, स० ಬಡಬಡಿಸು; ಬಿರುನುಡಿಗಳನ್ನಾಡು.

टर्रा, वि० ಬಿರುನುಡಿಗಳನ್ನಾಡುವವ; ಒಕವಾದಿ.

टर्राना, अ० ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಬಿರುಸು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡು.

टलना, अ० ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದಿಂದಸರಿ; ದೂರವಾಗು; ಮುಂದುವರಿಸಲ್ಪಡು; ಕಳೆ; ಉಲ್ಲಂಘಿಸು.

टलहा, वि० ನಲ್ಲದ; ಖೋಟಾ.

टस, स्त्री० ಯಾವುದಾದರೂ ಭಾರೀ ವಸ್ತುವು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕದಲುವ ಶಬ್ದ ;—**से मस न होना** ಏನುಮಾಡಿದರೂ ಬದಲಾಯಿಸದಿರು.

टसक, स्त्री० ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸಿಡಿಯುವ ನೋವು.

टसकना, अ० ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕದಲು; ಜಾರು; ಸರಿ; ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನೋವಾಗು; ಮಾಗಿ ಕೊಳೆಯುವುದಕ್ಕಾರಂಭಿಸು; ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸು.

टसर, पु० ಒಂದುಬಗೆಯ ರೇಶ್ಮೆ.

टहक, स्त्री० ಕೀಲುಗಳ ನೋವು; ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಬರುವನೋವು.

टहनी, स्त्री० ಕವಲು; ಕೊಂಬೆ.

टहल, स्त्री० ಸೇವೆ; ಶುಶ್ರೂಷೆ; ಉಪಚಾರ; ಊಳಿಗ; ಚಾಕರಿ; —**बजाना** ಸೇವೆಮಾಡು.

टहलना, अ० ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆ; ವಾಯುಸೇವನೆಗಾಗಿ ಅಡ್ಡಾಡು.

टहलनी, स्त्री० ದಾಸಿ; ಪರಿಚಾರಿಕೆ; ದೀಪದಬತ್ತಿಯನ್ನು ಮಿಾಟುವ ಕಡ್ಡಿ.

टहलाना, स० ಅಡ್ಡಾಡಿಸು; ವಾಯುಸೇವನೆ ಮಾಡಿಸು; ದೂರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿಸು.

टहलुआ, पु० ಸೇವಕ; ಪರಿಚಾರಕ.

टाँक, स्त्री० ನಾಲ್ಕು ಮಾಷಗಳ ತೂಕ; ಪರೀಕ್ಷೆ; ಅಂದಾಜು; ಪಾಲುಗಾರರಭಾಗ; ಬರವಣಿಗೆ; ದಾಖಲೆ.

टाँकना, स० ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮೊಳೆಯಿಂದ ಜೋಡಿಸು; (ಅರೆಯುವ ಅಥವಾ ಬೀಸುವ) ಕಲ್ಲು ಕೆತ್ತು; ದಾಖಲುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು.

टाँका, पु० ಹೊಲಿಗೆ; ಬೆಸಗೆ; ಕಲ್ಲುಳಿ; ದಳಿ.

टाँकी, स्त्री० ಕಲ್ಲುಳಿ; ಟಂಕ.

टाँग, स्त्री० ಕಾಲು; ಕುಸ್ತಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟು;—**अड़ाना** ಅಡ್ಡಬರು.

टाँगन, पु० ಚಿಕ್ಕ ಕುದುರೆ.

टाँगना, स० ತೂಗಹಾಕು; ನೇತಹಾಕು; ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸು; ಫಾಶೀಕೊಡು.

टाँगा, पु० ಗಂಡುಕೊಡಲಿ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕುದುರೆ ಗಾಡಿ.

टांगी, स्त्री० ಕೊಡಲಿ; ಪರಶು.

टांगन, पु० ಚಿಕ್ಕ ಕುದುರೆ.

टांच, स्त्री० ಹೊಲಿಗೆ; ತೇಪೆ; ಖಂಡನೆ.

टांचना, स० ತೇಪೆಹಾಕು; ಚಿಗಟಾಯಿಸು.

टाँचनी, स्त्री० ಗುಂಡುಸೂಜಿ; ಪಿನ್ನು.

टांट, पु० ತಲೆಬುರಡೆ.

टांयटांय, स्त्री० ಲೊಡಲೊಡ ಎಂದು ಮಾತನಾಡು;—**फिस** ವ್ಯರ್ಥವಾಗು.

टाट, स्त्री० ಸೆಣಬಿನರಟ್ಟು; ಗೋಣಿ ತಾಟು; ಗದ್ದುಗೆ;—**उलटना** ದಿವಾಳಿಯಾಗು.

टानना, स० दे० **तानना.**

टाप, स्त्री० ಕುದುರೆಯ ಗೊರಸು; ಕುದುರೆಯ ಗೊರಸಿನ ಸಪ್ಪಳ.

टापना, अ० ಒಂದು ವಸ್ತುವಿಗಾಗಿ ಬಹಳ ಕಾತುರದಿಂದ ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡು; ಹಾರಾಡು; ಒದ್ದಾಡು.

टापा, स्त्री० ಬಯಲು; ಮೈದಾನ; ಪುಟ; ಜಿಗತ.

टापू, पु० ನಡುಗಡ್ಡೆ; ದ್ವೀಪ.

टारना स० दे० **टालना.**

टाल, स्त्री० ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಸರಿಯುವಿಕೆ; ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕುವಿಕೆ.

टालटूल, स्त्री० दे० **टालमटूल.**

टालना, स० ಸರಿಯಿಸು; ದೂರ ಮಾಡು; ಕಾಲಕಳೆಯು; ಉಲ್ಲಂಘಿಸು; ಮುಂದುವರಿಸು.

टालमटाल, क्रि० ಅರ್ಧ ಅರ್ಧ; ಸಮ ಭಾಗವಾಗಿ.

टालमटूल, स्त्री० ನೆವ; ವ್ಯಾಜ.

टिकट, पु० ಅಂಚೆ ಚೀಟಿ; ಟಿಕೀಟು.

टिकटी, स्त्री० ಮುಕ್ಕಾಲು ಮಣೆ; ಚಟ್ಟ.

टिकना, अ० ತಂಗು; ಬಾಳಿಕೆಬರು; ಕದಲದೆ ನಿಲ್ಲು.

टिकली, स्त्री० ಹಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಬೊಟ್ಟು; ತಿಲಕ; ನೂಲನ್ನು ಹುರಿಮಾಡುವ ಕದರು; ತಕಲಿ; ಸಣ್ಣಮಾತ್ರೆ ಅಥವಾ ಗುಳಿಗೆ.

टिकस, पु० ಸುಂಕ.

टिकाऊ, वि० ಒಂದೆಡೆ ನಿಲ್ಲುವ; ಬಾಳಿಕೆ ಬರುವ.

टिकान, स्त्री० ಬಿಡಾರ.

टिकाना, स० ವಾಸಮಾಡಲು ಜಾಗ ಕೊಡು; ನಿಲ್ಲಿಸು; ತಂಗಿಸು.

टिकाव, पु० ಸ್ಥಿತಿ; ನಿಲುಗಡೆ; ಬಾಳಿಕೆ; ಬಿಡಾರ; ಮೊಕ್ಕಾಂ.

टिकिया, स्त्री० ಬಿಲ್ಲೆ: ನೊಸಲು; ಹಣೆ; ಲಲಾಟ.

टिकुली, स्त्री० दे० **टिकली.**

टिकैत, पु० ಯುವರಾಜ.

टिकोला, टिकोरा पु० ವಾಟೆ ಬಲಿಯದ ಮಾವಿನಕಾಯಿ; ಮಾವಿನ ಕಸುಗಾಯಿ; ಹೀಚು; ಮಿಡಿ.

टिटिहरी, स्त्री० ಹುಳುಕ ಹಕ್ಕಿ; ಟಿಟ್ಟಿಭ.

टिड्डा, पु० **टिड्डी,** स्त्री० ಮಿಡಿತೆ;—**का दल** ಮಿಡತೆಯ ದಂಡು.

टिप्पन, पु० ಟೀಕೆ; ಟಿಪ್ಪಣಿ; ಕುಂಡಲಿ.

टिप्पनी, स्त्री० ಭಾಷ್ಯ; ಟಿಪ್ಪಣಿ.

टिमटिमाना, अ० ಮಿನುಗುಟ್ಟು.

टिहुकना, अ० ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳ್ಳು.

टिहुनी, स्त्री० ಮೊಣಕಾಲು.

टीकना, स० ತಿಲಕ ಹಚ್ಚು; ಗುರುತು ಮಾಡು.

टीका, पु० ಗುರ್ತು; ಬೊಟ್ಟು; ತಿಲಕ; ಮದುವೆಯ ಒಂದು ಆಚಾರ; ಯುವರಾಜ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ; ಸಿಡುಬು ಇತ್ಯಾದಿ ಮೈಲೆ

ಗಳು ಬರದಂತೆ ಹಾಕುವ ದಾಕು.
ಸ್ತ್ರೀಂ ಟೀಕೆ; ಟಿಪ್ಪಣಿ; ಭಾಷ್ಯ;
—कार ಪುಂ ಗ್ರಂಥಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬರೆಯುವವ.

टीप, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕೈಯಿಂದ ಒತ್ತುವಿಕೆ; ಹಿಸಕುವಿಕೆ; ಕಟ್ಟುವಿಕೆ; ಗಾಯನದ ಉಚ್ಚಸ್ವರ; ಮುಚ್ಚಳಿಕೆ; ದಸ್ತಾವೇಜು; ಜನ್ಮಪತ್ರಿಕೆ.

टीपना, ಸಂ ಕೈಯಿಂದ ಒತ್ತು; ಹಿಸುಕು; ತಟ್ಟು; ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು.

टीमटाम, ಸ್ತ್ರೀಂ ಆಡಂಬರ; ಅಲಂಕಾರ; ಬೆಡಗು.

टीला, ಪುಂ ದಿಣ್ಣೆ; ದಿಬ್ಬ; ಸಣ್ಣಗುಡ್ಡ.

टीस, ಸ್ತ್ರೀಂ ಚಳುಕು; ನೋವು; ಶೂಲೆ.

टीसना, ಅಂ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣ ನೋಯು.

टुंटा, ವಿಂ ಕೈಯಿಲ್ಲದ; ಹೆಳವ.

टुंडा, ವಿಂ ಕೊಂಬೆಗಳು ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಕೈಯಿಲ್ಲದ; ಒಂದು ಕೋಡಿಲ್ಲದ.

टुइयाँ, ವಿಂ ಕುಳ್ಳ; ಗಿಡ್ಡ.

टुक, ವಿಂ ತುಸ; ಕೊಂಚ; ಸ್ವಲ್ಪ.

टुकड़ा, ಪುಂ ಚೂರು; ಹೋಳು.

टुकड़ी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಣ್ಣಚೂರು ಅಥವಾ ಹೋಳು; ಸಮುದಾಯ; ತಂಡ; ದಳ; ಸೈನ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗ.

टुच्चा, ವಿಂ ತುಚ್ಛ; ನೀಚ.

टुटपुंजिया, ವಿಂ ಬಂಡವಾಳವಿಲ್ಲದ; ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಬಂಡವಾಳವುಳ್ಳ.

टूंगना, ಸಂ ಕೊಂಚಕೊಂಚವಾಗಿ ತಿನ್ನು; ನಂಜಿತಿನ್ನು.

टूक, ಪುಂ ಚೂರು; ತುಂಡು.

टूका, ಪುಂ ಭಿಕ್ಷೆ; ರೊಟ್ಟೀ ಚೂರು.

टूट, ಸ್ತ್ರೀಂ ಒಡೆದುಹೋದ ಭಾಗ; ಒಡಕು; ಮುರುಕು.

टूटना, ಅಂ ಒಡೆದುಹೋಗು; ಮುರಿದುಹೋಗು; ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಬರು; ಒಮ್ಮೆಗೆ ಬಂದುಮೇಲೆ ಬೀಳು; ಆಕ್ರಮಣಮಾಡು; ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬಂದು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲು.

टूटा, ವಿಂ ಮುರಿದುಹೋದ; ಒಡೆದ; ಭಗ್ನವಾದ; ಸಣಕಲು; ಕ್ಷೀಣ; ದರಿದ್ರ; ನಿರ್ಧನ.

टें, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗಿಣಿಯುಮಾತು; ಬಕವಾದ;
—बोलना ಇದ್ದಂತೆ ಸಾಯುವುದು.

टेंटें, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗಿಳಿಯು ಕೀಚು ಧ್ವನಿ.

टेंट, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸೊಂಟದ ಸುತ್ತಲೂ ಬಂದಿರುವ ಧೋತ್ರದ ಸುತ್ತು (ಇದರಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸುಗಳನ್ನು ಸೆಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ); ಹತ್ತಿಯಕಾಯಿ; ಕಣ್ಣುಪರೆ.

टेंटुवा, ಪುಂ ಗಂಟಲು; ಹೆಬ್ಬೆರಳು.

टेक, ಸ್ತ್ರೀಂ ಭಾರಿವಸ್ತುಗಳು ಕೆಳಬೀಳದಂತೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಆಧಾರ; ಆಡ್ಡವು; ಹಠ; ಊರುಗೋಲು; ಆಶ್ರಯ; ಊತ.

टेकना, स० ಊರು; ಒರಗಿಸು; ಆನಿಸು.

टेकनी, स्त्री० ಊರುಗಂಬ; ಊರು ಗೋಲು.

टेकी, पु० ಹಟಮಾರಿ.

टेकुआ, पु० ರಾಟೆಯ ಕದುರು.

टेकुरी, स्त्री० ತಕಲಿ; ಮೊಚ್ಚೆಗಾರನ ಸೂಜಿ.

टेढ़, स्त्री० ಡೊಂಕು.

टेढ़ा, वि० ನೇರವಾಗಿಲ್ಲದ; ಡೊಂಕಾದ; ವಕ್ರ; ನಮ್ರತೆಯಿಲ್ಲದ; ಕೋಪಿಷ್ಠ.

टेढ़े, क्रि० ನೇರವಾಗಿಲ್ಲದೆ; ಸೊಟ್ಟುಬಟ್ಟಾಗಿ.

टेना, स० ಹದನಾಗುವಂತೆ ಮಸೆ; ಮೊಸೆಯನ್ನು ಹುರಿಮಾಡು.

टेनी, स्त्री० ಕಿರುಬೆರಳು.

टेम, स्त्री० ದೀಪದಕುಡಿ.

टेर, स्त्री० ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯ ಉಚ್ಚ ಸ್ವರ; ಮೇಲ್ದನಿ; ಕೂಕು; ಕೂಗು.

टेरना, स० ಮೇಲ್ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡು; ಕೂಗು.

टेव, स्त्री० ಚಾಳಿ; ಅಭ್ಯಾಸ; ಸ್ವಭಾವ.

टेवा, पु० ಜಾತಕ; ಜನ್ಮಪತ್ರಿಕೆ; ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆ.

टेसू, पु० ಮುತ್ತುಗ; ಪಲಾಶ.

टोकना, स० ಚುಚ್ಚು; ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ನುಡಿ.

टोंचना, स० ಚುಚ್ಚು; ತಿವಿ.

टोंटा, पु० ಹಕ್ಕಿಯ ಕೊಕ್ಕಿನಂತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿರುವ ವಸ್ತು.

टोंटी, स्त्री० ಗಿಂಡಿಯ ಮೂಗು.

टोकना, स० ತಡೆಮಾಡು; ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸು.

टोकनी, स्त्री० ಮಂಕರಿ; ಹೆಡಿಗೆ; ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸಣ್ಣ ಹಂಡೆ; ಗಂಗಾಳ.

टोकरा, पु० ಬಿದುರಿನ ದೊಡ್ಡ ಮಂಕರಿ; ಹೆಡಿಗೆ.

टोकरी, स्त्री० ಸಣ್ಣ ಮಂಕರಿ; ಗೂಡೆ.

टोटका, पु० ಯಂತ್ರ ಮಂತ್ರ; ಮಾಟ.

टोटा, पु० ನಷ್ಟ; ಹಾನಿ; ಕೊರತೆ; ಅಭಾವ.

टोनहा, वि० ಮಾಟಗಾರ; ಗಾರಡಿಯವ.

टोना, पु० ಮಂತ್ರತಂತ್ರದ ಕೆಲಸ; ಮಾಟ.

टोप } **टोपा** } पु० ದೊಡ್ಡ ಟೋಪಿ; ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ.

टोपी, स्त्री० ಟೊಪ್ಪಿಗೆ; ಕುಲಾವಿ; ರಾಜಕಿರೀಟ.

टोरी, पु० ತೊಗರಿಯ ಬೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಡೆಯದೆ ನಿಂತುಹೋಗುವ ಕುರುಡು ಕಾಳು.

टोल, स्त्री० ಮಂಡಲಿ; ಸಮೂಹ; ಪಾಠಶಾಲೆ.

टोला, ಪುಂ ಜನವಸತಿಯ ಒಂದು ಭಾಗ; ಕೇರಿ; ಮೊಹಲ್ಲಾ.

टोली, ಸ್ತ್ರೀ ಸಣ್ಣ ಕೇರಿ ಅಥವಾ ಮೊಹಲ್ಲಾ; ತಂಡ; ಸಮೂಹ.

टोह, ಸ್ತ್ರೀ ಹುಡುಕಾಡುವಿಕೆ; ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ; ಪತ್ತೆ.

टोहना, ಸಂ ಹುಡುಕು; ಕಂಡು ಹಿಡಿ; ಪತ್ತೆಮಾಡು.

टोहाटाई, ಸ್ತ್ರೀ ಪತ್ತೆ; ಹುಡುಕುವಿಕೆ.

टोहिया } ಪುಂ ಪತ್ತೆಮಾಡುವವ;
टोहा } ಹುಡುಕುವವ.

ठ, ವಿಂ ಬೋಳು ಅಥವಾ ಮೋಟು ಮರ.

ठंड, ಸ್ತ್ರೀ ಶೀತ; ಚಳಿ.

ठंडक, ಸ್ತ್ರೀ ಶೈತ್ಯ; ಚಳಿ; ತಂಪು.

ठंढा, ವಿಂ ತಣ್ಣಗಾದ; ಶೀತವಾದ; ತಣಿದ; ಶಾಂತವಾದ;—**होना** ಸತ್ತುಹೋಗು; **ठंढी साँस लेना** ದುಃಖದಲ್ಲಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡು.

ठंढाई, ಸ್ತ್ರೀ ಶರೀರಕ್ಕೆ ತಂಪನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಔಷಧ.

ठकठक, ಸ್ತ್ರೀ ಜಗಳ; ಕಲಹ.

ठकठकाना, ಸಂ ದೇಂ **खटखटाना**.

ठकुरसुहाती, ಸ್ತ್ರೀ ಮುಖಸ್ತುತಿ.

ठकुराइन, ಸ್ತ್ರೀ ಒಡತಿ; ಯಜಮಾನಿ; ರಾಣಿ.

ठकुराई, ಸ್ತ್ರೀ ಒಡೆತನ; ಆಧಿಪತ್ಯ; ರಾಜ್ಯ; ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ.

ठकुरानी, ಸ್ತ್ರೀ ದೇಂ **ठकुराइन** ಕ್ಷತ್ರಿಯಸ್ತ್ರೀ; ಕ್ಷತ್ರಾಣಿ.

ठकुराय, ಪುಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಒಂದು ಜಾತಿ.

ठकुरायत, ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಭುತ್ವ; ಆಧಿಪತ್ಯ.

ठकोरी, ಸ್ತ್ರೀ ಸಾಧುಗಳ ಕವೆಗೋಲು; ಸನ್ಯಾಸಿನಿ.

ठग, ಪುಂ ವಂಚಕ.

ठगई, ಸ್ತ್ರೀ ವಂಚನೆ; ಮೋಸ.

ठगना, ಸಂ ಮೋಸಗೊಳಿಸು. ಅಂ ಮೋಸಹೋಗು.

ठगनी, ಸ್ತ್ರೀ ವಂಚಕಳು.

ठगपना, ಪುಂ ದೇಂ **ठगई**.

ठगाना, ಸಂ ದೇಂ **ठगना**.

ठगिन, ಸ್ತ್ರೀ ದೇಂ **ठगनी**.

ठगी, ಸ್ತ್ರೀ ವಂಚನೆ; ಮೋಸ.

ठगोरी, ಸ್ತ್ರೀ ಮಾಯಾಮಂತ್ರ; ಮಾಟ.

ठट, ಪುಂ ಅಲಂಕಾರ; ಗುಂಪು.

ठटना, ಸಂ ತೀರ್ಮಾನಿಸು; ನಿಶ್ಚಯಿಸು. ಅಂ ಸಜ್ಜಾಗು.

ठटनि, ಸ್ತ್ರೀ ಅಲಂಕಾರ; ತಯಾರಿಸುವಿಕೆ.

ठटरी, ಸ್ತ್ರೀ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರ; ಚಟ್ಟ.

ठट्ठा, ಪುಂ ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ಗೇಲಿ.

ठट्ठेबाज़, ವಿಂ ಹಾಸ್ಯಗಾರ.

ठट्ठेबाज़ी, ಸ್ತ್ರೀ ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ಗೇಲಿ.

ठठ, ಪುಂ ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

ठठरी, ಸ್ತ್ರೀ ದೇಂ **ठटरी**.

ठाना, स० ಹೊಡಿ; ಬಡಿ; ಕಿಲ ಕಿಲನೆ ನಗು.

ठेरा, पु० ಕಂಚುಗಾರ; ಚೆಂಬು ಕುಟಿಗ.

ठेरी, स्त्री० ಕಂಚುಗಾತಿ; ಕಂಚು ಗಾರನ ಕೆಲಸ.

ठोल, पु० ಹಾಸ್ಯಗಾರ; ಹಾಸ್ಯ.

ठोली, स्त्री० ಹಾಸ್ಯ; ಕುಚೋದ್ಯ.

ठड़ा, वि० ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತಿರುವ.

ठड्डा, पु० ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ.

ठनकना, अ० ಟ೯ಟ೯ ಎಂದು ಸದ್ದಾಗು. माथा ठनकना ಭಾರೀ ಸಂದೇಹದಿಂದಾಗುವ ಭಯ.

ठनका, पु० ಹೊಡೆತ; ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಂ ಟಾಗುವ ನೋವು.

ठनठन गोपाल, पु० ಬರಿಗೈ; ಸಾರ ವಿಲ್ಲದ್ದು.

ठनठनाना, स० ಬಾರಿಸುವುದು.

ठनना, अ० ಪ್ರಾರಂಭವಾಗು; ನಿಶ್ಚಯವಾಗು.

ठप्पा, पु० ಅಚ್ಚು; ಮುದ್ರೆ; ಠಸ್ಸೆ.

ठमक, स्त्री० ಒನಪು; ಒಯ್ಯಾರ.

ठमकना, अ० ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆನಿಂತು ಹೋಗು.

ठर्रा, पु० ಅಗ್ಗವಾದ ಹೆಂಡ.

ठस, वि० ಗಟ್ಟಿ; ದೃಢವಾದ; ಸ್ಥಿರ.

ठसक, स्त्री० ಗರ್ವ; ಹೆಮ್ಮೆ.

ठसका, पु० ಒಣಕೆಮ್ಮು.

ठसाठस, क्रि० ಕಿಕ್ಕಿರಿದು.

ठहर, पु० ಸ್ಥಾನ; ಜಾಗ.

ठहरना, स० ನಿಲ್ಲು; ವಿಶ್ರಮಿಸು.

ठहराना, स० ತಡೆ; ತಂಗುವಂತೆ ಮಾಡು; ದೃಢಪಡಿಸು.

ठहराव, पु० ನಿಶ್ಚಯ; ನಿರ್ಣಯ; ಠರಾವು; ತೀರ್ಮಾನ.

ठहाका, पु० ಜೋರಾದ ನಗು.

ठाँठ, वि० ನೀರಸ; ಹಾಲು ಕೊಡದ; ಗೊಡ್ಡು ಆಕಳು.

ठाँय, ठाँव } पु० ಸ್ಥಾನ; ಸ್ಥಳ.

ठाँसना, स० ತುಂಬು; ತುರುಕು.

ठाकुर, पु० ದೇವರು; ಒಡೆಯ.

ठाकुरबाड़ी, स्त्री० ದೇವಾಲಯ; ಗುಡಿ.

ठाट, पु० ಆಡಂಬರ; ಬೆಡಗು ಬಿನ್ನಾಣ.

ठाटर, पु० ತಡಿಕೆ; ತಟ್ಟಿ.

ठाठ, पु० दे० ठाट.

ठाठर, पु० दे० ठाटर.

ठाढ़ा, वि० ನಿಂತಿರುವ.

ठानना, स० ನಿಶ್ಚಯಿಸು.

ठाम, स्त्री० ಸ್ಥಳ; ಜಾಗ.

ठाला, पु० ನಿರುದ್ಯೋಗ; ಹಣಕಾಸಿನ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು;—बैठे ठाले ನಿರುದ್ಯೋಗಿ.

ठाली, वि० ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ; ನಿರು ದ್ಯೋಗಿ.

ठिगना, वि० ಗಿಡ್ಡ; ಕುಳ್ಳ.

ठिकान, ठिकाना } पु० ಸ್ಥಳ; ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ; ಎಲ್ಲೆ;—लगाना ಭದ್ರಪಡಿಸುವುದು; ಸಾಯಿಸುವುದು.

ठिठक, स्त्री० ಬೆರಗಾಗುವಿಕೆ.
ठिठकना, अ० ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳು.
ठिठरना / ठिठुरना अ० ಚಳಿಯಿಂದ ಮುದುರಿ ಹೋಗು.
ठिनकना, अ० ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳು.
ठिलिया, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಬಿಂದಿಗೆ.
ठिलुआ, वि० ನಿರುದ್ಯೋಗಿ.
ठीक, वि० ನಿಜ; ಸರಿ; ಒಳ್ಳೆಯ; ಯೋಗ್ಯವಾದ.
ठीकठाक, पु० ಏರ್ಪಾಡು; ಬಂದೋಬಸ್ತು.
ठीकरा, पु० ಹೆಂಚಿನ ಜಲ್ಲಿ; ಬೋಕಿ ಚೂರುಗಳು.
ठीका, पु० ಗುತ್ತಿಗೆ; ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟು.
ठीकेदार, पु० ಗುತ್ತಿಗೆದಾರ.
ठुंठ, पु० ಒಣಕಲುಮರ; ಬೋಳು ಮರ.
ठुकना, अ० ಹೊಡೆಯಲ್ಪಡು; ಏಟು ತಿನ್ನು.
ठुकराना, स० ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆ; ತುಳಿ.
ठुड्डी, स्त्री० ಗಲ್ಲ; ಗಡ್ಡ.
ठुनकना, अ० ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳು.
ठुमकना, अ० ಹೆಜ್ಜೆಯಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ ನಡೆ; ಕೊಂಕಿನಡೆ.
ठुमका, वि० ಗಿಡ್ಡ.
ठुमरी, स्त्री० ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಸಂಗೀತದ ಒಂದು ರಾಗ.
ठूंठ, पु० ಬೋಳು ಮರ.
ठूँसना, स० ತುಂಬಿ ತುರುಕು.
ठेंगना, वि० दे० ठिंगना.
ठेंगा, पु० ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು; ಚಿಕ್ಕದೊಣ್ಣೆ.
ठेका, पु० दे० ठीका.
ठेकी, स्त्री० ಊರೆ; ಆಧಾರ.
ठेकेदार, पु० दे० ठीकेदार.
ठेठ, वि० ಶುದ್ಧ; ನಿರ್ಮಲ.
ठेलना, स० ದಬ್ಬು; ತಳ್ಳು.
ठेला, पु० ಗುಂಪುಗುಂಪಲು; ನೂಕು ನುಗ್ಗಲು.
ठेस, स्त्री० ಪೆಟ್ಟು.
ठोंक, स्त्री० ಪ್ರಕಾರ; ಹೊಡೆತ.
ठोंकना / ठोकना स० ಹೊಡೆ; ಬಡಿ.
ठोकर, स्त्री० ಪೆಟ್ಟು; ಏಟು.
ठोड़ी / ठोढ़ी स्त्री० ಗಡ್ಡ; ಗಲ್ಲ.
ठोस, वि० ಗಟ್ಟಿ; ದೃಢ; ಘನ.
ठोसा, पु० ಹೆಬ್ಬೆರಳು;—दिखाना ತಿರಸ್ಕರಿಸು; ಮೋಸಮಾಡು.
ठौर, पु० ಸ್ಥಳ; ಜಾಗ; ಆಸ್ಪದ; —ठिकाना ನೆಪ್ಪು ನೆಲೆ.

ड

डंक, पु० ಚೇಳು, ಜೇನು, ನೊಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಮುಳ್ಳುಕೊಂಡಿ; ಕುಟುಕುವಿಕೆ.
डंका, पु० ನಗಾರಿ; ಡಂಗುರ; डंके की चोट कहना ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸು.
डंगर, पु० ದನಕರು.
डंगरी, स्त्री० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೌತೇಕಾಯಿ.

ठाना, ಸಂ ಹೊಡಿ; ಬಡಿ; ಕಿಲ ಕಿಲನೆ ನಗು.

ठेरा, ಪುಂ ಕಂಚುಗಾರ; ಚೆಂಬು ಕುಟಿಗ.

ठेरी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕಂಚುಗಾತಿ; ಕಂಚು ಗಾರನ ಕೆಲಸ.

ठठोल, ಪುಂ ಹಾಸ್ಯಗಾರ; ಹಾಸ್ಯ.

ठठोली, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹಾಸ್ಯ; ಕುಚೋದ್ಯ.

ठड़ा, ವಿಂ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತಿರುವ.

ठड्ढा, ಪುಂ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ.

ठनकना, ಅಂ ಟಣ ಟಣ ಎಂದು ಸದ್ದಾಗು. **माथा ठनकना** ಭಾರೀ ಸಂದೇಹದಿಂದಾಗುವ ಭಯ.

ठनका, ಪುಂ ಹೊಡೆತ; ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಟಾಗುವ ನೋವು.

ठनठन गोपाल, ಪುಂ ಬಡಿಗ್ಗೆ; ಸಾರ ವಿಲ್ಲದ್ದು.

ठनठनाना, ಸಂ ಬಾರಿಸುವುದು.

ठनना, ಅಂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗು; ನಿಶ್ಚಯವಾಗು.

ठप्पा, ಪುಂ ಅಚ್ಚು; ಮುದ್ರೆ; ಠಸ್ಸೆ.

ठमक, ಸ್ತ್ರೀಂ ಒನಪು; ಒಯ್ಯಾರ.

ठमकना, ಅಂ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆನಿಂತು ಹೋಗು.

ठर्रा, ಪುಂ ಅಗ್ಗವಾದ ಹೆಂಡ.

ठस, ವಿಂ ಗಟ್ಟಿ; ದೃಢವಾದ; ಸ್ಥಿರ.

ठसक, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗರ್ವ; ಹೆಮ್ಮೆ.

ठसका, ಪುಂ ಒಣಕೆಮ್ಮು.

ठसाठस, ಕ್ರಿಂ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು.

ठहर, ಪುಂ ಸ್ಥಾನ; ಜಾಗ.

ठहरना, ಸಂ ನಿಲ್ಲು; ವಿಶ್ರಮಿಸು.

ठहराना, ಸಂ ತಡೆ; ತಂಗುವಂತೆ ಮಾಡು; ದೃಢಪಡಿಸು.

ठहराव, ಪುಂ ನಿಶ್ಚಯ; ನಿರ್ಣಯ; ಠರಾವು; ತೀರ್ಮಾನ.

ठहाका, ಪುಂ ಜೋರಾದ ನಗು.

ठाँठ, ವಿಂ ನೀರಸ; ಹಾಲು ಕೊಡದ; ಗೊಡ್ಡು ಆಕಳು.

ठाँय / **ठाँव**, ಪುಂ ಸ್ಥಾನ; ಸ್ಥಳ.

ठाँसना, ಸಂ ತುಂಬು; ತುರುಕು.

ठाकुर, ಪುಂ ದೇವರು; ಒಡೆಯ.

ठाकुरबाड़ी, ಸ್ತ್ರೀಂ ದೇವಾಲಯ; ಗುಡಿ.

ठाट, ಪುಂ ಆಡಂಬರ; ಬೆಡಗು ಬಿನ್ನಾಣ.

ठाटर, ಪುಂ ತಡಿಕೆ; ತಟ್ಟಿ.

ठाठ, ಪುಂ ದೇಂ ठाट.

ठाठर, ಪುಂ ದೇಂ ठाटर.

ठाढ़ा, ವಿಂ ನಿಂತಿರುವ.

ठानना, ಸಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸು.

ठाम, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸ್ಥಳ; ಜಾಗ.

ठाला, ಪುಂ ನಿರುದ್ಯೋಗ; ಹಣಕಾಸಿನ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು; —**बैठे ठाले** ನಿರುದ್ಯೋಗಿ.

ठाली, ವಿಂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ; ನಿರುದ್ಯೋಗಿ.

ठिगना, ವಿಂ ಗಿಡ್ಡ; ಕುಳ್ಳ.

ठिकान / **ठिकाना**, ಪುಂ ಸ್ಥಳ; ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ; ಎಲ್ಲೆ; —**लगाना** ಭದ್ರಪಡಿಸುವುದು; ಸಾಯಿಸುವುದು.

डलिया, स्त्री० ಬುಟ್ಟಿ.

डली, स्त्री० ಚೂರು ; ಹರಳು.

डसना, स० ಕುಟುಕು; ಕಚ್ಚು; ಕಡಿ.

डहकना, स० ಮೋಸಮಾಡು.

—ा, वि० ಹಸುರಾದ.

—न, पु० ರೆಕ್ಕೆ.

डहना, अ० ಸುಟ್ಟುಹೋಗು.

डाँक, स्त्री० ತಾಮ್ರ; ಬೆಳ್ಳಿಯ ರೇಕು.

डाँकना, स० ಕುಪ್ಪಳಿಸು ; ಹಾರು.

डाँगर, पु० ಕಾಲ್ನಡೆ ; ದನಕರು.

डांट, स्त्री० ಗದರಿಕೆ.

डांटना, स० ಗದರಿಸು; ಮೂದಲಿಸು.

डाँठ, पु० दे० **डंठल.**

डांड, पु० ದೊಣ್ಣೆ ; ಕೋಲು.

—ा, अ० ದಂಡ ವಿಧಿಸು; ಜುಲ್ಮಾನೆ ಹಾಕು.

—ा, पु० ದೊಣ್ಣೆ; ಕೋಲು; ಎಲ್ಲೆ;—मेड़ी ಹೋರಾಟ; ಪೈಪೋಟಿ.

डाँड़ी, स्त्री० ತಕ್ಕಡಿಯ ಕೋಲು; —मारना ಮೋಸಮಾಡು.

डाँवरा, पु० ಮಗ.

डाँवरू, पु० ಹುಲಿಮರಿ.

डाँवाँड़ोल, वि० ಅಸ್ಥಿರವಾದ: ಅಲುಗಾಡುವ.

डाँस, पु० ದೊಡ್ಡ ಸೊಳ್ಳೆ; ಗುಂಗಾಡು.

डाइन, स्त्री० ಪಿಶಾಚಿನಿ.

स्त्री० ಅಂಚೆ; ಟಪಾಲಿನ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು; ಹರಾಜು.

डाकख़ाना, पु० ಅಂಚೆಯ ಕಚೇರಿ.

डाकगाड़ी स्त्री० ಅಂಚೆಯನ್ನು ಒಯ್ಯುವಗಾಡಿ; ಮೆಯಿಲುಗಾಡಿ.

डाकघर, पु० दे० **डाकखाना.**

डाकबंगला, पु० ಮುಸಾಫಿರಿ ಬಂಗಲೆ.

डाकना, अ० ವಮನಮಾಡು. स० ಹಾರು.

डाका, पु० ಕೊಳ್ಳೆ ; ದರೋಡೆ.

डाकाज़न, पु० ದರೋಡೆಗಾರ.

डाकाज़नी, स्त्री० ದರೋಡೆ.

डाकिनी, स्त्री० ಪಿಶಾಚಿನಿ.

डाकिया, पु० ಅಂಚೆಯವನು; ಟಪಾಲು ಪೇದೆ.

डाकू, पु० ಕೊಳ್ಳೆಗಾರ; ದರೋಡೆ ಕಳ್ಳ.

डागा, पु० ನಗಾರಿ ಹೊಡೆಯುವ ಕೋಲು.

डाट, स्त्री० ಪೈಪೋಟಿ; ಬಿರಡೆ; ಬೆಸಿಗೆ.

डाटना, स० ಕೂರಿಕೂರಿ ತುಂಬು; ಸಹಾಯಮಾಡು.

डाढ़, स्त्री० ದವಡೆ ಹಲ್ಲು.

डाढ़ना, स० ಸುಡುವುದು.

डाढ़ा, स्त्री० ಕಾಡುಕಿಚ್ಚು.

डाढ़ी, स्त्री० ಗಡ್ಡ; ಗಡ್ಡದ ಕೂದಲು.

डाबर, स्त्री० ಹಳ್ಳ; ಕೊಳೆನೀರು.

डाभ, पु० ದರ್ಭೆ; ಎಳನೀರು; ಮಾವಿನಮಿಡಿ.

डामर, पुं० ಆಡಂಬರ.

डामल, स्त्री० ಆಜೀವನ ಶಿಕ್ಷೆ.

डायन, स्त्री० ದೇ० डाइन.

डार } **डाल** } स्त्री० ಕೊಂಬೆ; ರೆಂಬೆ.

डालना, स० ಹಾಕು; ಸುರಿ ಹೊಯ್ಯು; ಇರಿಸು.

डाली, स्त्री० ಕಾಣಿಕೆ; ಕೊಂಬೆ; ರೆಂಬೆ.

डासन, पुं० ಹಾಸಿಗೆ; ಹಾಸಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ.

डासना, स० ಹಾಸು.

डासनी, स्त्री० ಮಂಚ.

डाह, स्त्री० ಹೊಟ್ಟೆಯುರಿ; ಅಸೂಯೆ.

डाहना, स० ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಸು; ಪೀಡಿಸು.

डिंब, पुं० ಶ್ವಾಸಕೋಶ; ತೊಟ್ಟಿ.

डिंभ, पुं० ಮರಿ; ಮೂರ್ಖ.

डिंभक, पुं० ಚಿಕ್ಕಮಗು.

डिंभिया, वि० ಮೂರ್ಖ.

डिगना, अ० ಅಲ್ಲಾಡು; ಕದಲು.

डिगाना, स० ಕದಲಿಸು: ಅಲ್ಲಾಡಿಸು.

डिग्गी, स्त्री० ಕೊಳ; ಕೆರೆ.

पुं० ದೃಷ್ಟಿಬೊಟ್ಟು; ದೃಷ್ಟಿ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇಡುವ ಬೊಟ್ಟು.

डिबिया, स्त्री० ಸಣ್ಣ ಡಬ್ಬಿ.

डिब्बा, पुं० ಡಬ್ಬ; ರೈಲುಗಾಡಿಯ ಒಂದು ಬಂಡಿ.

डींग, स्त्री० ಜಂಬ; ಆತ್ಮಪ್ರಶಂಸೆ; ಬಡಾಯಿ;—**हाँकना** ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚುವುದು.

डीठ, स्त्री० ದೃಷ್ಟಿ; ನೋಟ; ಜ್ಞಾನ.

डीठना, स० ಕಾಣಿಸು; ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗು.

डील, पुं० ಶರೀರದ ನಿಲುವು; ಮೈಕಟ್ಟು;—**डौल** ಮೈಕಟ್ಟು.

डीह, पुं० ಜನವಸತಿ; ಹಳ್ಳಿ; ಹಾಳೂರಿನ ದಿಬ್ಬ.

डुगडुगी } स्त्री० ಬುಡಬುಡಿಕೆ.

डुपट्टा, पुं० ದುಪ್ಪಟಿ.

डुबकी, स्त्री० ಮುಳುಕ; ಮುಳುಗು.

डुबाना, स० ಮುಳಗಿಸು.

डुबाव, पुं० ಮುಳುಗುವಷ್ಟು ಆಳ.

डुबोना, स० ಮುಳಗಿಸು; ನಾಶ ಮಾಡು.

डुलाना, स० ಅಲ್ಲಾಡಿಸು; ಬೀಸು.

डूंगर, पुं० ದಿಣ್ಣೆ; ದಿಬ್ಬ.

डूबना, अ० ಮುಳುಗು.

डेढ़, वि० ಒಂದೂವರೆ.

डेढ़ा, वि० ಒಂದುವರೆಯುಷ್ಟು.

डेरा, पुं० ಡೇರೆ; ಬಿಡಾರ.

डेला, पुं० ಮಣ್ಣುಹೆಂಟೆ.

डेवढ़ा, वि० ದೇ० डेढ़.

० ದೇ०

डेहरी, स्त्री० ಹೊಸಲು.

डेहरी, स्त्री० ಬಾಗಿಲು.

डैना, पुं० ರೆಕ್ಕೆ.

डोंगर, ಪು० ಗುಡ್ಡ; ದಿಣ್ಣೆ.
डोंगा, ಪು० ದೋಣಿ.
डोंगी, ಸ್ತ್ರೀ० ಚಿಕ್ಕದೋಣಿ; ಓಡೆ.
डोम, ಪು० ಒಂದು ಕೀಳುಜಾತಿ.
डोर, ಸ್ತ್ರೀ० ಹಗ್ಗ; ದಾರ.
डोरा, ಪು० ಹಗ್ಗ; ದಾರ; ಎಳೆ; ಗೆರೆ.
डोरी, ಸ್ತ್ರೀ० ಹಗ್ಗ.
डोल, ಪು० ಉಯ್ಯಾಲೆ; ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ.
डोलक, ಪು० ಮೃದಂಗ.
डोलडाल, ಪು० ತಿರುಗಾಟ; ಬಹಿರ್ದೆಶೆಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು.
डोलना, ಅ० ಅಲ್ಲಾಡು; ಅಲುಗಾಡು.
डोला, ಪು० ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ.
डोली, ಸ್ತ್ರೀ० ಚಿಕ್ಕಪಲ್ಲಕ್ಕಿ.
डौंड़ी, ಸ್ತ್ರೀ० ದಂಡೋರೆ.
डौल, ಪು० ಅಚ್ಚು; ಮಾದರಿ; ನಮೂನೆ; ಉಪಾಯ.
ड्योढ़ा, ವಿ० ಒಂದೂವರೆಯಷ್ಟು.
ड्योढ़ी, ಸ್ತ್ರೀ० ಹೊಸ್ತಿಲು; ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು; ಅಗಸೆದ್ವಾರ.
ड्योढ़ीदार, ड्योढ़ीवान } ಪು० ದ್ವಾರಪಾಲಕ.

ढंग, ಪು० ರೀತಿ; ವಿಧಿ; ರಚನೆ; ಲಕ್ಷಣ; ಉಪಾಯ.
ढंगी, ವಿ० ಚತುರ; ಜಾಣ; ತಂತ್ರಗಾರ.
ढंढ़ोरना, ಸ० ಹುಡುಕು.
ढंढ़ोरा, ಪು० ಡಂಗುರ.
ढंढ़ोरिया, ಪು० ಡಂಗುರ ಸಾರುವವ.
ढंपना, ಅ० ಮುಚ್ಚಿಹೋಗು; ಮರೆಯಾಗು.
ढई, ಸ್ತ್ರೀ० ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದು.
ढकना, ಪು० ಮುಚ್ಚಳ. ಅ० ಮುಚ್ಚಿಹೋಗು; ಮುಚ್ಚಲ್ಪಡು. ಸ० ಮುಚ್ಚು.
ढकनी, ಸ್ತ್ರೀ० ಮುಚ್ಚಳ.
ढकेलना, ಸ० ನೂಕು; ದೂಡು; ತಳ್ಳು.
ढकोसना, ಸ० ಗಟಗಟನೆ ಕುಡಿ.
ढकोसला, ಪು० ಕಪಟ; ವಂಚನೆ; ಬೂಟಾಟಿಕೆ.
ढक्कन, ಪು० ಮುಚ್ಚಳ; ಆವರಣ.
ढक्का, ಪು० ದೊಡ್ಡ ಡೋಲು.
ढचर, ಪು० ಕಪಟ; ಆಡಂಬರ; ಠಕ್ಕು; ಬೂಟಾಟಿಕೆ.
ढनमनाना, ಅ० ಹೊರಳಾಡು.
ढपना, ಪು० ಮುಚ್ಚಳ. ಅ० ಮುಚ್ಚಿಹೋಗು.
ढब, ಪು० ರೀತಿ; ಪದ್ಧತಿ; ಸ್ವಭಾವ; ಉಪಾಯ; ಯುಕ್ತಿ.
ढयना, ಸ್ತ್ರೀ० ಕುಸಿದುಬೀಳು.
ढरकना, ಅ० ಜಾರು; ಸರಿ; ಕೊಚ್ಚಿಹೋಗು.
ढरकाना, ಸ० ಹೊಯ್ಯು; ಸುರಿ.
ढर्रा, ಪು० ರೀತಿ; ದಾರಿ; ಹಾದಿ.
ढलकना, ಅ० ಸುರಿದುಹೋಗು; ಚೆಲ್ಲಿಹೋಗು.
ढलकाना, ಸ० ಚೆಲ್ಲು.

ढलना, अं॰ ಚೆಲ್ಲಿಹೋಗು ; ಕಳೆದುಹೋಗು.

ढलवाँ, वि॰ ಎರಕ ಹೊಯ್ದ ; ಜಾರಾದ.

ढलवाना, स॰ ಎರಕ ಹೊಯಿಸು.

ढलाई, स्त्री॰ ಎರಕ ಹೊಯ್ಯುವ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಅದರ ಮಜೂರಿ.

ढहना, अं॰ ಕುಸಿದುಬೀಳು; ನೆಲ ಸಮವಾಗು.

ढहवाना } स॰ ಬೀಳಿಸು ; ನೆಲಸಮ
ढहाना } ಮಾಡು.

ढाँचा, पु॰ ಆಕಾರ; ಆಕೃತಿ; ಅಚ್ಚು; ಚೌಕಟ್ಟು.

ढाँपना, स॰ ಹೊದಿಸು.

ढांस, स्त्री॰ ಕೆಮ್ಮುವಿಕೆ.

ढांसना, अं॰ ಕೆಮ್ಮು.

ढाई, वि॰ ಎರಡೂವರೆ.

ढाक, पु॰ ಪಲಾಶ; ಮುತ್ತುಗ;—के तीन पात ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ನಮುನಾಗಿರುವಿಕೆ.

ढाड़, स्त्री॰ ಕಿರಿಚಾಟ; ಅಬ್ಬರ

ढाढ़स, पु॰ ಸಮಾಧಾನ; ಧೈರ್ಯ

ढाना, स॰ ಬೀಳಿಸು; ನೆಲ ಸ ಮಾಡು.

ढाबर, वि॰ ಕೊಳಕಾದ; ಕೆಸ (ನೀರು).

ढारना, स॰ ಬೀಳಿಸು; ಹಾಕು.

ढारस, पु॰ दे॰ ढाढ़स.

ढाल, स्त्री॰ ಗುರಾಣಿ.

ढालना, स॰ ಸುರಿ; ಚೆಲ್ಲು; ಎರಕ ಹೊಯ್ಯು.

ढिंढ़ोरना, स॰ ತಮಟೆಬಾರಿಸು, ಸಾರು.

ढिंढ़ोरा, पु॰ ಡಂಗುರ; ಸಾರುವಿಕೆ.

ढिग, क्रि॰ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ; ಹತ್ತಿರ.
स्त्री॰ ದಂಡೆ; ಅಂಚು.

ढिठाई, स्त्री॰ ದಿಟ್ಟತನ; ಉದ್ಧಟತನ.

ढिबरी, स्त्री॰ ದೀಪದ ಬುಡ್ಡಿ; ಹಣತೆ.

ढिमका, वि॰ ಇಂಥವನು.

ढिमकी, स्त्री॰ ಮೋಸ.

ढिलाई, स्त्री॰ ಸಡಿಲ; ಆಲಸ್ಯ; ಶಿಥಿಲತೆ.

ढीठ, वि॰ ಅವಿಧೇಯ; ದಿಟ್ಟ; ದುಡುಕಿನವ.

ढील, स्त्री॰ ಸಡಿಲ; ಸಡಲಿಸುವಿಕೆ.

ढीलना, स॰ ಸಡಿಲಿಸು; ಸಡಿಲ ಬಿಡು; ಬಿಚ್ಚು.
वि॰ ಸಡಿಲವಾದ; ಬಿಗು ವಿಲ್ಲದ.

ढीलापन, पु॰ ಸಡಿಲತೆ; ಬಿಗಿಯಿಲ್ಲ ದಿರುವಿಕೆ.

[illegible], पु॰ दे॰ डीह.

ढुकना, अं॰ ಹೊಗು ಆಕ್ರಮಿ ಸುವು.

[illegible]ा, अं॰ दे॰ ढुलना.

ढु[illegible], स्त्री॰ ಕಾಲ್ದಾರಿ.

ढुलकना, अं॰ ಉರಳು; ಹೊರಳು; ಜಾರಿ ಬೀಳು.

ढुलना, अं॰ ಹೊರಳಿಹರಿಯುವುದು.

ढूंढ़ना, स० ಹುಡುಕು.
ढूह, पु० ದಿಣ್ಣೆ ; ರಾಶಿ.
ढेंकली, स्त्री० ಯಾತ; ಕೊಟ್ಟಣದ ಯಾತ; ಲಾಗ.
ढेंकी, स्त्री० ಕೊಟ್ಟಣ.
ढेंवर, पु० ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ದುರ್ಮಾಂಸ; ಕಣ್ಣು ಪರೆ.
ढेबुआ, पु० ಕಾಲಾಣೆ; ದುಡ್ಡು.
ढेर, स्त्री० ರಾಶಿ; ಗುಡ್ಡೆ; ಮೆದೆ; **—करना** ಕೊಲ್ಲುವುದು.
ढेरी, स्त्री० ಸಮೂಹ.
ढेलवांस, स्त्री० ಕವಣೆ.
ढेला, पु० ಮಣ್ಣು ಹೆಂಟೆ; ಹೆಳ್ಳೆ; ಮುದ್ದೆ.
ढोंग, पु० ಠಕ್ಕು; ಸುಳ್ಳು.
ढोंगी, वि० ಕಪಟಿ; ಠಕ್ಕ.
ढोटा, पु० ಮಗ; ಹುಡುಗ.
ढोटी, स्त्री० ಮಗಳು; ಹುಡುಗಿ.
ढोंढ़ी, स्त्री० ಹೊಕ್ಕಳು.
ढोना, स० ಹೊರು; ವಹಿಸು.
ढोर, पु० ದನಕರು; ಕಾಲ್ನಡೆ.
ढोल, पु० ಡೋಲು; ಭೇರಿ.
ढोलक स्त्री० ಚಿಕ್ಕಡೋಲು.
ढोलकिया, पु० दे० ढोलिया.
ढोलनी, स्त्री० ಉಯ್ಯಾಲೆ.
ढोलिया, पु० ಡೋಲು ಬಾರಿಸುವವನು.
ढोली, स्त्री० ಇನ್ನೂರು ವಿಳೇದೆಲೆಗಳ ಕೌಳಿಗೆ. **स्त्री०** ಪರಿಹಾಸ್ಯ.
ढोव, पु० ಕಾಣಿಕೆ; ನಜರು.

तंग, वि० ಬಿಗುವಾದ; ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ; ಸಂಕೀರ್ಣ; **—आना** ಬೇಸರಗೊಳ್ಳು; **—करना** ತೊಂದರೆಕೊಡು; ಹಿಂಸಿಸು. **पु०** ಕುದುರೆ ಜೀನನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟುವ ಬಾರು.
तंग-दस्त, वि० ಬಡವ; ದರಿದ್ರ.
तंग-दिल, वि० ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವದ.
तंग-साल, पु० ಮಳೆಯಾಗದವರ್ಷ.
तंग-हाल, वि० ನಿರ್ಧನ; ರೋಗಪೀಡಿತ.
तंगी, स्त्री० ಕೊರತೆ; ಬಡತನ; ಇಕ್ಕಟ್ಟು; ಮುಗ್ಗಟ್ಟು.
तंज़, पु० ವ್ಯಂಗ್ಯ; ಪರಿಹಾಸ್ಯ.
तंजेब, स्त्री० ಒಂದುಬಗೆಯ ಮಲಮಲು ಬಟ್ಟೆ.
तंडुल, पु० ಅಕ್ಕಿ.
तंतमंत, पु० ಮಂತ್ರತಂತ್ರ.
तंतु, पु० ದಾರ.
तंत्री, स्त्री० ತಂತಿವಾದ್ಯಗಳು.
तंदुरुस्त, वि० ರೋಗವಿಲ್ಲದ; ಆರೋಗ್ಯವಂತ.
तंदुरुस्ती, स्त्री० ಆರೋಗ್ಯ.
तंदूर, पु० ಪಂಜಾಬು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೊಟ್ಟಿ ಸುಡುವ ಒಲೆ.
तंदेही, स्त्री० ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಪ್ರೇರಣೆ; ಪ್ರಯತ್ನ.

तंद्रा, स्त्री० ತೂಗಡಿಕೆ.
तंबाकू, पु० ಹೊಗೆ ಸೊಪ್ಪು.
तंबीह, स्त्री० ಬುದ್ಧಿವಾದ; ಉಪದೇಶ.
तंबू, पु० ಗುಡಾರ; ಡೇರೆ.
तंबूरची, पु० ತಂಬೂರಿ ಬಾರಿಸುವವನು.
तंबूरा पु० ತಂಬೂರಿ.
तंबूल, पु० ವೀಳೇದೆಲೆ; ತಾಂಬೂಲ.
तंबोलिन, स्त्री० ವಿಳೇದೆಲೆ ಮಾರುವವಳು.
तंबोली, पु० ವೀಳೇದೆಲೆ ಮಾರುವವನು.
तअक़्कुब, पु० ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡವುದು.
तअज्जुब, पु० ಆಶ್ಚರ್ಯ; ವಿಸ್ಮಯ.
तअम्मुल, पु० ಚಿಂತೆ; ಯೋಚನೆ.
तअल्लुक़, पु० ಸಂಬಂಧ.
तअल्लुक़दार, पु० ಇನಾಮುದಾರ; ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಧಿಕಾರಿ.
तअस्सुब, पु० ಧಾರ್ಮಿಕ ಪಕ್ಷಪಾತ; ಕೋಮುವಾರು ಪಕ್ಷಪಾತ.
तआरुफ़, पु० ಪರಿಚಯ.
तई, अव्य० ಒಸ್ಕರ.
तऊ, अव्य० ಆದರೂ ಕೂಡ.
तक, अव्य० ವರಗೆ; ತನಕ.
तकदमा, पु० दे० **तख़मीना**.
तक़दीर, स्त्री० ಅದೃಷ್ಟ; ಭಾಗ್ಯ; ಹಣೆಬರಹ.
तकना, स० ನೋಡು.
तकफ़ीर, स्त्री० ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ; ಕಾಫಿರ.
तकबीर, स्त्री० ಪ್ರಶಂಸೆ; ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.
तकब्बुर, पु० ಹೆಮ್ಮೆ; ಗರ್ವ.
तकमील, स्त्री० ಸಂಪೂರ್ಣತೆ.
तकरार, स्त्री० ವಿವಾದ; ತಂಟೆ; ಜಗಳ.
तकरीब, स्त्री० ಕೂಟ; ಉತ್ಸವ; ಸಾಮೀಪ್ಯ.
तकरीबन, क्रि० ಸುಮಾರು.
तकरीम, स्त्री० ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡುವುದು.
तकरीर, स्त्री० ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ; ಭಾಷಣ.
तकरीरी, वि० ವಾದಗ್ರಸ್ತ; ಬಾಯಿಮಾತಿನ.
तकला, पु० ರಾಟೆಯ ಕದರು.
तकली, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಕದರು; ತಕಲಿ.
तक़लीद, स्त्री० ಅನುಕರಣ; ಕುರುಡು ನಡೆ.
तकलीफ़, स्त्री० ಕಷ್ಟ; ತೊಂದರೆ; ವಿಪತ್ತು.
तकल्लुफ़, पु० ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ; ಮರ್ಯಾದೆ.
तक़सीम, स्त्री० ಬಟವಾಡೆ.
तक़सीर, स्त्री० ದೋಷ; ಅಪರಾಧ; ಮರೆವು.
तकाज़ा, पु० ತಗಾದೆ.
तक़ावी, स्त्री० ಬೇಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಕೊಡುವಸಾಲ; ತಕಾವಿ; ಮುದಗಡ.
तकिया, पु० ದಿಂಬು.

तकिया-कलाम, पु० ಮಾತನಾಡು ವಾಗ ನಡುನಡುವೆ ಅಭ್ಯಾಸ ದೋಷದಿಂದ ಪದೇ ಪದೇ ಆಡುವ ಶಬ್ದ.

तकुआ, पु० दे० **तकला**.

तक्र, पु० ಮಜ್ಜಿಗೆ.

तख़फ़ीफ़, स्त्री० ನ್ಯೂನತೆ; ಕೊರತೆ.

तख़मीनन्, क्रि० ಊಹೆಯಿಂದ; ಬಹುಶಃ.

तख़मीना, पु० ಊಹೆ; ಅಂದಾಜು

तखरी, स्त्री० ತಕ್ಕಡಿ.

तख़लिया, पु० ನಿರ್ಜನ ಸ್ಥಲ.

तख़ल्लुस, पु० ಉಪನಾಮ; ಅಂಕಿತ.

तख़सीस, स्त्री० ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ; ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಾದ ಸಂಗತಿ.

तख़्त, पु० ಸಿಂಹಾಸನ; ಗದ್ದುಗೆ.

तख़्त ताऊस, पु० ಶಾಜಹಾನನ ಮಯೂರ ಸಿಂಹಾಸನ.

तख़्त-नशीन, वि० ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢ.

तख़्त-पोश, पु० ಆಸನದ ಮೇಲೆ ಹಾಸುವ ಬಟ್ಟೆ.

तख़्त-बंदी, स्त्री० ಮರದ ಹಲಿಗೆಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಗೋಡೆ.

तख़्त-रवाँ, पु० ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಸಿಂಹಾಸನ; ವಿಮಾನ.

तख़्ता पु० ಹಲಿಗೆ; ಗದ್ದುಗೆ; ಮಣೆ; ಕಾಗದದ ಹಾಳೆ.

तख़्ती, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಗದ್ದುಗೆ; ಮಣೆ; ಹಲಿಗೆ.

तगड़ा, वि० ಟೊಣಿಯ; ಬಲಶಾಲಿ.

तगना, अ० ಹೊಲಿಯಲ್ಪಡು.

तग़मा, पु० ಪದಕ.

तग़य्युर, पु० ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆ.

तगाई, स्त्री० ಹೊಲಿಯುವ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಹೊಲಿಗೆಯ ಮಜೂರಿ.

तगादा, पु० ತಗಾದೆ; ಪೀಡಿಕೆ; ಪ್ರೇರಣೆ.

तगाना, स० ಹೊಲೆಯಿಸು; ಹೊಲಿಸು.

तग़ाफ़ुल, पु० ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ; ಉದಾಸೀನ.

तज़किरा, पु० ಉಲ್ಲೇಖ; ಚರ್ಚೆ.

तजना, स० ತ್ಯಜಿಸು; ಬಿಡು.

तजम्मुल, पु० ಸೌಂದರ್ಯ; ಸೊಬಗು; ಶೃಂಗಾರ.

तजरबा, पु० ಅನುಭವ; ಜ್ಞಾನ; ಪರೀಕ್ಷೆ.

तजरबा-कार, पु० ಅನುಭವಿ.

तजरुबा, पु० दे० **तजरबा**.

तजल्ली, स्त्री० ಪ್ರಕಾಶ; ಹೊಳಪು.

तजवीज़, स्त्री० ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಒಪ್ಪಿಗೆ; ತೀರ್ಪು; ನಿರ್ಣಯ; ಏರ್ಪಾಟು.

तजवीज़-सानी, स्त्री० ಪುನರ್ವಿಚಾರ.

तजाहुल, पु० ತಿಳಿದೂ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವಿಕೆ; ಶತಮೂರ್ಖ.

तट, पु० ತೀರ; ದಂಡೆ.

तटस्थ, वि० ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗದವನು; ತಟಸ್ಥ.

तटिनी, स्त्री० ನದಿ.

तड़, पु० ಕೆನ್ನೆಯೇಟು ; ಪೆಟ್ಟು ; ಘುಷ್ಕೀ ಜವಿೂನು.

तड़कना, अ० ಬಿರಿ ; ಒಡೆಯು.

तड़का, पु० ಮುಂಜಾನೆ ; ಒಗ್ಗರಣೆ.

तड़कीला, वि० ಹೊಳೆಯುವ.

तड़प, स्त्री० ತಳಮಳ ; ಚಿಂತೆ.

तड़पना, अ० ತಲ್ಲಣಿಸು.

तड़पाना, स० ಪೀಡಿಸು ; ಗೋಳಾಡಿಸು.

तड़फड़ाना, अ० दे० **तड़पना.**

तड़ाग, पु० ಸರೋವರ ; ಕೊಳ.

तड़ातड़, क्रि० ಬೇಗಬೇಗನೆ.

तड़ावा, पु० ಥಳಕು ; ಆಡಂಬರ.

तड़ित, स्त्री० ವಿದ್ಯುತ್ ; ಮಿಂಚು.

तड़ी, स्त्री० ಅಂಗೈಯೇಟು; ಮೋಸ.

ततारना, स० ಬಿಸಿನೀರಿನ ಧಾರೆಯಿಂದತೊಳೆ.

ततैया, स्त्री० ಕಣಜದಹುಳು; ಕಡಜ.

तत्कालीन, वि० ಆಕಾಲದ ; ಆಗಿನ.

तत्ता, वि० ಬಿಸಿ.

तत्तो-थंबो, पु० ಸಮಾಧಾನಮಾಡುವುದು ; ಇಬ್ಬರ ಜಗಳವನ್ನು ಶಾಂತಪಡಿಸುವುದು.

तत्व, पु० ವಾಸ್ತವಿಕ ಸ್ಥಿತಿ : ನಿಜ ; ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲಕಾರಣ; ಪಂಚಭೂತಗಳು.

तत्वावधान, पु० ಹುಡುಕುವಿಕೆ ; ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ.

तत्ववेत्ता, स्त्री० ದರ್ಶನ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ.

तत्पर, वि० ಸಿದ್ಧ ; ಸನ್ನದ್ಧ.

तत्परता, स्त्री० ಸಿದ್ಧತೆ; ನೈಪುಣ್ಯ ; ತತ್ಪರತೆ.

तत्र, वि० ಆಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ; ಅಲ್ಲಿ.

तत्रापि, अव्य० ಆದರೂ ಕೂಡ.

तथा, अव्य० ಮತ್ತು ; ಅದೇರೀತಿ ; ಹಾಗೂ.

तथापि अव्य० ಆದರೂ ; ಅದಾಗ್ಯೂ.

तथैव, अव्य० ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ.

तथ्य, पु० ಸತ್ಯ ; ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ ; ನಿಜಾಂಶ ; ಸಾರ.

तदनुसार, क्रि० ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ; ಅದರಂತೆ.

तदपि, अव्य० ಆದರೂ ; ಆಮೇಲೂ.

तदबीर, स्त्री० ಉಪಾಯ ; ಯುಕ್ತಿ.

तदा, क्रि० ಆಗ ; ಆವೇಳೆಗೆ.

तदारुक, पु० ಓಡಿದವನನ್ನು ಹುಡುಕುವಿಕೆ ; ಕೆಡುಕನ್ನು ತಡೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

तदीय, सर्व० ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ; ಅದರ.

तदुपरांत, क्रि० ಆಮೇಲೆ; ಅನಂತರ.

तद्रूप, वि० ಸಮಾನತೆಯುಳ್ಳ.

तन, क्रि० ಕಡೆಗೆ. (**तरफ़**) वि० ಸ್ವಲ್ಪ. पु० ಶರೀರ.

तनक, वि० दे० **तनिक.**

तनक़ीह, स्त्री० ಪರೀಕ್ಷೆ; ಶೋಧನೆ ; ತೀರ್ಪು.

तनख़ाह } स्त्री० ಸಂಬಳ ; ಪಗಾರ ;
तनख़्वाह } —**दार** पु० ಪಗಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ.

तनज़, पु० ಪರಿಹಾಸ್ಯ ; ವ್ಯಂಗ್ಯ.

तनज़ीम, स्त्री० ಸಂಘಟನೆ.

तनज़ेव, स्त्री० दे० **तंजेब.**

तनज़्ज़ुल, पु० } ಪದಚ್ಯುತಿ; ತನ್ನ
तनज़्ज़ुली, स्त्री० } ಪದವಿಯಿಂದ ಕೆಳ
ಗೆಹೋಗುವುದು; ಅವನತಿ.

तन, तनहा, क्रि० ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ.

तनतना, पु० ಗರ್ವ; ದರ್ಪ.

तनदेह, वि० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡುವ.

तनदेही, स्त्री० ಪರಿಶ್ರಮ; ಪ್ರಯತ್ನ; ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

तनना, अ० ಸೆಟೆ; ಹಿಗ್ಗು.

तनपरवर, वि० ತನ್ನ ಶರೀರದ ಪೋಷಣೆಗೆಮಾತ್ರ ಗಮನಕೊಡುವವ; ಸ್ವಾರ್ಥಿ.

तनसीख़, स्त्री० ರದ್ದುಮಾಡುವುದು.

तनसीफ़, स्त्री० ಎರಡಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸುವುದು.

तनहा, वि० ಒಂಟಿಗ; ಏಕಾಕಿ.

तनहाई, स्त्री० ಏಕಾಂತ; ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ.

तना, पु० ಮರದ ಬುಡ.

तनाज़ा, पु० ವೈರ; ಜಗಳ; ವೈಮನಸ್ಯ.

तनाना, स० ಸೆಳೆದು ಬಿಗಿ.

तनाव, स्त्री० ಡೇರೆಯ ಹಗ್ಗ.

तनावर, वि० ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ; ಬಲಶಾಲಿ.

तनासुख़, पु० ಬದಲಾವಣೆ; ನಾಶವಾಗುವುದು.

तनाव, पु० ಬಿಗಿತ; ನಿಗರುವಿಕೆ; ಹಗ್ಗ.

तनिक, वि० ಸ್ವಲ್ಪ; ತುಸ. क्रि० ಕೊಂಚವಾಗಿ.

तनिया, स्त्री० ಲಂಗೋಟಿ.

तनी, स्त्री० ನವಾರ; ನಾಡ.

तनु, पु० ದೇಹ; ಶರೀರ.

तनुता, स्त्री० ತೆಳ್ಳಗಿರುವಿಕೆ; ಕೃಶವಾಗಿರುವುದು.

तनूमंद, वि० ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ; ಬಲಶಾಲಿ.

तनेना, वि० ವಕ್ರವಾದ; ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಎಳೆದ; ಕೋಪಗೊಂಡ.

तन्नाना, अ० ನಿಗರು; ಸೆಡೆ.

तन्मय, वि० ಮಗ್ನ.

तप, पु० ತಪಸ್ಸು; ತಾಪ; ಜ್ವರ.

तपना, अ० ಬಿಸಿಯಾಗು; ಉರಿ; ಸಂತಾಪಗೊಳ್ಳು.

तपश्चर्या, स्त्री० ತಪಸ್ಸು.

तपाक, पु० ಹುರುಪು; ಉತ್ಸಾಹ.

तपाना, स० ಬಿಸಿಮಾಡು; ಕಾಯಿಸು; ದುಃಖಗೊಳಿಸು.

तपिश, स्त्री० ಉಷ್ಣ; ಸೆಕೆ; ಕಾವು.

तपेदिक़, पु० ಕ್ಷಯರೋಗ.

तप्त, वि० ಬಿಸಿಯಾದ; ದುಃಖಿತ; ಪೀಡಿತ.

तफ़ज़ील, स्त्री० ಗೌರವ; ಗಣ್ಯತೆ; ಮಾನ್ಯತೆ.

तफ़तीश, स्त्री० ಶೋಧಿಸುವುದು.

तफ़रका, पु० ಭೇದಭಾವ; ವೈಮನಸ್ಯ; ವಿಯೋಗ.

तफ़रीक, स्त्री० ಭೇದ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

तफ़रीह, स्त्री० ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ವಿನೋದ; ಕುಚೋದ್ಯ; ಮನೋರಂಜನೆ.

तफ़सीर, तफ़सील, स्त्री० ವಿವರ; ತಪಸೀಲು.

तफ़सीलवार, वि० ವಿವರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ.

तफ़ावत, पु० ದೂರ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

तब, अव्य० ಆಗ; ಆವಾಗ.

तबई, वि० ಸ್ವಾಭಾವಿಕ.

तबक़, पु० ತಗಡು; ರೇಕು.

तबक़गर, पु० ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಇವುಗಳಿಂದ ತಗಡುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವವ.

तबक़ा, पु० ಖಂಡ; ವಿಭಾಗ; ಜನಾಂಗ.

तबदील, वि० ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿದ.

तबदीली, स्त्री० ಪರಿವರ್ತನೆ; ಬದಲಾವಣೆ.

तबद्दुल, पु० ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದು; ಪರಿವರ್ತನೆ.

तबर, पु० ಕೊಡಲಿ.

तबल, पु० ದೊಡ್ಡ ಡೋಲು; ನಗಾರಿ.

तबलची, पु० ತಬಲಾ ಬಾರಿಸುವವನು.

तबला, पु० ತಬಲಾ; ತಬಲೆ.

तबलिया, पु० दे० **तबलची.**

तबलीग़, पु० ಮತಪ್ರಚಾರ; ಇತರರನ್ನು ತನ್ನ ಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

तबस्सुम, पु० ಹುಸಿನಗು.

तबाक़, पु० ದೊಡ್ಡ ಹರಿವಾಣ.

तबादला, पु० ಬದಲಾವಣೆ; ಸ್ಥಾನಪರಿವರ್ತನೆ; ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟ; ವರ್ಗ.

तबाबत, स्त्री० ಚಿಕಿತ್ಸೆ.

तबाह, वि० ಹಾಳಾದ; ನಾಶವಾದ.

तबाही, स्त्री० ನಾಶ; ಹಾಳು.

तबीअत, स्त्री० दे० **तबीयत.**

तबीब, पु० ವೈದ್ಯ; ಚಿಕಿತ್ಸಕ.

तबीयत, स्त्री० ದೇಹಸ್ಥಿತಿ; ಆರೋಗ್ಯ; ಪ್ರಕೃತಿ; ಚಿತ್ತ; ಸ್ವಭಾವ.

तबीयतदार, पु० ಭಾವಜ್ಞ; ರಸಜ್ಞ.

तबीयतदारी, वि० ರಸಜ್ಞತೆ.

तब्बाह, पु० ಅಡಿಗೆಯವನು.

तभी, क्रि० ಆಗಲೆ; ಆಗತಾನೆ.

तमंचा, पु० ಬಂದೂಕು; ಪಿಸ್ತೂಲು.

तम, पु० ಅಂಧಕಾರ.

तमअ, स्त्री० ಲೋಭ; ಆಸೆ.

तमक, पु० ಆವೇಶ; ಕ್ರೋಧ; ಉದ್ವೇಗ.

तमकनत, स्त्री० ವೈಭವ; ಗರ್ವ.

तमकना, अ० ರೇಗು; ಸಿಡುಗುಟ್ಟು; ಮಿಣುಕು.

तमग़ा, पु० ಬಿರುದಿನ ಬಿಲ್ಲೆ; ಮೆಡಲ್.

तमचर, पु० ರಾಕ್ಷಸ; ಗೂಬೆ.

तमचुर, पु० ಕೋಳಿ.

तमतमाना, वि० ಮಿಣಕು; ಮುಖ ಕೆಂಪಾಗು.

तमद्दुन, पु० ನಾಗರಿಕತೆ.

तमन्ना, स्त्री० ಬಯಕೆ; ಇಚ್ಛೆ.

तमर्रुद, पु० ಉದ್ದಂಡತನ.

तमस, पु० ಕತ್ತಲೆ; ತಮೋಗುಣ.

तमसील, पु० ಉದಾಹರಣೆ; ದೃಷ್ಟಾಂತ; ಉಪಮೆ.

तमस्सुक, पु० ಸಾಲದಕರಾರು ಪತ್ರ.

तमहीद, स्त्री० ಪೀಠಿಕೆ; ಮುನ್ನುಡಿ; ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

तमाँचा, पु० दे० **तमाचा.**

तमा, स्त्री० ರಾತ್ರಿ; ಇಚ್ಛೆ; ಲೋಭ.

तमाई, स्त्री० ರಂಟೆಹೊಡೆಯುವುದು.

तमाकू / **तमाखू** } पु० ಹೊಗೇಸೊಪ್ಪು; ತಂಬಾಕು.

तमाचा, पु० ಕೆನ್ನೆ ಏಟು.

तमादी, स्त्री० ಮಾಯಿದೆ ಅಥವಾ ಅವಧಿ ಕಳೆದು ಹೋಗುವಿಕೆ; ಕಾಲಾವಧಿ.

तमाम, वि० ಸಮಸ್ತ; ಪೂರ್ಣ; ಎಲ್ಲ.

तमाल, पु० ತಮಾಲವೃಕ್ಷ; ಹೊಂಗೇಗಿಡ.

तमाशगीर / **तमाशबीन** } पु० ತಮಾಷೆನೋಡುವವನು; ಲಂಪಟ; ವಿಲಾಸಪ್ರಿಯ.

तमाशबीनी, स्त्री० ವಿಲಾಸಪ್ರಿಯತೆ.

तमाशा, पु० ತಮಾಷೆ; ವಿಚಿತ್ರ ಕಾರ್ಯ; ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ ನೋಡುವ ಆಟನೋಟ.

तमाशाई, पु० ತಮಾಷೆನೋಡುವವನು.

तमीज़, स्त्री० ನಡವಳಿಕೆ; ಸ್ವಭಾವ.

तमोल, पु० ವೀಳೇದೆಲೆಬೀಡ; ಪಾನ್ ಪಟ್ಟಿ.

तमोलिन, स्त्री० दे० **तंबोलिन.**

तमोली, पु० दे० **तंबोली.**

तम्बीह, स्त्री० ವಿದ್ಯೆ; ಉಪದೇಶ.

तय, वि० ಪೂರೈಸಿದ; ಠರಾಯಿಸಿದ; ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ.

तयार, वि० दे० **तैयार.**

तरंग, स्त्री० ತೆರೆ; ಅಲೆ.

तरंगिणी, स्त्री० ನದಿ.

तरंगित, पु० ಅಲೆಗಳು ಏಳುತ್ತಿರುವ.

तर, वि० ತೊಯಿದ; ಆರ್ದ್ರ.

तरकश / **तरकस** } पु० ಬತ್ತಳಿಕೆ.

तरका, पु० ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನ ವಾರಸುದಾರರಿಗೆ ಅವನ ಮರಣಾನಂತರ ದೊರೆಯುವ ಆಸ್ತಿ.

तरकारी, स्त्री० ಕಾಯಿಪಲ್ಯ; ವ್ಯಂಜನಗಳು; ತರಕಾರಿ.

तरकी, स्त्री० ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಕರ್ಣಾಭರಣ.

तरकीब, स्त्री० ಉಪಾಯ; ಹಂಚಿಕೆ.

तरकुल, पु० ತಾಳೆಯಮರ.

तरक़्क़ी, स्त्री० ಉನ್ನತಿ.

तरखान, पुं० ಬಡಗಿ ಕೆಲಸದವ.
तरग़ीब, स्त्री० ಉದ್ರೇಕ.
तरजना, अ० ಗದ್ದರಿಸು; ಬೈಯು.
तरजनी, स्त्री० ತೋರುಬೆಟ್ಟು.
तरजीह, स्त्री० ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು.
तरजुमा, पुं० ಭಾಷಾಂತರ.
तरतराना, अ० ಬಡಬಡಿಸು; ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚು.
तरतीब, स्त्री० ಕ್ರಮ.
तरतीबवार, क्रि० ಕ್ರಮಶಃ.
तरदीद, स्त्री० ಖಂಡನೆ.
तरद्दुद, पुं० ಚಿಂತೆ; ಯೋಚನೆ.
तरना, अ० ದಾಟು; ಪಾರಾಗು.
तरफ़, स्त्री० ಪಾರ್ಶ್ವ; ಪಕ್ಕ; ಪಕ್ಷ; ಕಡೆ; ದಿಕ್ಕು.
तरफ़दार, वि० ಒಂದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವ; ಸಹಾಯಕ; ಪಕ್ಷ ಪಾತ ಮಾಡುವವ.
तरफ़दारी, स्त्री० ಪಕ್ಷಪಾತ.
तरफ़ैन, पुं० ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಳು; ಎರಡೂ ಕಡೆಯವರು.
तरबतर, वि० ತೊಯ್ದುಹೋದ.
तरबियत, स्त्री० ಶಿಕ್ಷಣ; ತರಬೇತು.
तरबूज़, पुं० ಕಲ್ಲಂಗಡಿ ಹಣ್ಣು.
तरमीम, स्त्री० ಸುಧಾರಣೆ; ಸಂಶೋಧನೆ; ತಿದ್ದುಪಡಿ.
तरल, वि० ಚಂಚಲ; ತೆಳುವಾದ.
तरवन, पुं० ಕಿವಿಯ ಓಲೆ.
तलवार, स्त्री० ಖಡ್ಗ; ಕತ್ತಿ.
तरस, पुं० ದಯೆ; ಕನಿಕರ; ಕಾರುಣ್ಯ;—खाना ಕನಿಕರ ಪಡು.
तरसना, अ० ಹಂಬಲಿಸು; ಆಶಿಪಡು.
तरसाना, स० ಆಶೆತೋರಿಸು.
तरह, स्त्री० ರೀತಿ; ವಿಧ; ಯುಕ್ತಿ; —देना ಕ್ಷಮಿಸು, ಗಮನ ಕೊಡದಿರು.
तरहटी, स्त्री० ಪರ್ವತದ ಕೆಳಗಿನ ಭೂಮಿ; ತಪ್ಪಲು.
तरहदार, वि० ಸುಂದರವಾದ ರಚನೆಯುಳ್ಳ; ರೂಪವಂತ.
तरहर, क्रि० ಕೆಳಗೆ; ಕೆಳಗಡೆ.
तराई, स्त्री० ಪರ್ವತದ ಕೆಳಗಿನ ಭೂಮಿ; ತಪ್ಪಲು ಪ್ರದೇಶ.
तराज़ू, पुं० ತಕ್ಕಡಿ.
तराना, स० ಪಾರಾಗಿಸು; ಕಡೆ ಹಾಯಿಸು. पुं० ಸುಂದರವಾದ ಸಂಗೀತ.
तराबोर, वि० ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಯ್ದ.
तरावट, स्त्री० ತಂಪು; ತೇವ; ಶೀತ; ಥಂಡಿ.
तराश, स्त्री० ಕೆತ್ತುವಿಕೆ; ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ; ರಚನಾಕ್ರಮ; ನಿರ್ಮಾಣ.
तराशना, स० ಕತ್ತರಿಸು; ಕೆತ್ತು.
तरियाना, स० ಬಚ್ಚಿಡು. अ० ಅವಿತು ಕೊಂಡು ಕೂಡು.
तरी, स्त्री० ನಾವೆ; ದೋಣಿ; ಜವುಗು ನೆಲ; ತೇವ.

तरीक़त, स्त्री० ಹಾದಿ; ಮಾರ್ಗ; ದಾರಿ.

तरीक़ा, पुं० ರೀತಿ; ವಿಧ; ಉಪಾಯ.

तरुणापा, पुं० ಯೌವನ.

तरेंदा, पुं० ಮರದ ತುಂಡುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ದೋಣಿ.

तरेटी, स्त्री० दे० **तलहटी.**

तरेरना, स० ದುರದುರನೆ ನೋಡು; ಕಣ್ಣು ಕೆರಳಿಸಿ ನೋಡು.

तरौंदा, पुं० ಬೀಸುಕಲ್ಲಿನ ಕೆಳಗಲ್ಲು.

तरौंछी, स्त्री० ನೆಯ್ಗೆಯವನು ಮಗ್ಗದ ಬಳಿ ಕೈಯಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಲಗೆ.

तरौना, पुं० ಕರ್ಣಾಭರಣ; ಓಲೆ.

तर्क, पुं० ಪರಿತ್ಯಾಗ; ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆ.

तर्कश, पुं० ಬತ್ತಳಿಕೆ.

तर्कीब, स्त्री० दे० **तरकीब.**

तर्कुल, पुं० ತಾಳೆಯ ಮರ.

तर्ज़, पुं० ರೀತಿ; ವಿಧ; ಮಾದರಿ; ರೂಪ.

तर्जन, पुं० ಗದರಿಸುವಿಕೆ.

तर्जना, स० ಗದರಿಸು.

तर्जनी, स्त्री० दे० **तरजनी.**

तर्जुमा, पुं० ಭಾಷಾಂತರ; ಅನುವಾದ.

तर्रार, पुं० ಬಹಳ ಮಾತನಾಡುವವ; ಬುದ್ಧಿವಂತ.

तर्रारा, पुं० ಚುರುಕಾಗಿ ನಡೆಯುವವನು.

तर्सों, अव्य० ಆಚೆಮೊನ್ನೆ; ಆಚೆ ನಾಡಿದ್ದು. **(तरसों)**

तल, पुं० ಕೆಳಭಾಗ.

तलक, अव्य० ವರೆಗೆ; ತನಕ.

तलख़, वि० ಕಹಿ; ಅಪ್ರಿಯ.

तलछट, स्त्री० ಗಸಿ; ಚರಟ; ಮಡ್ಡಿ.

तलना, स० ಕರಿ; ಹುರಿ.

तलपट, वि० ಹಾಳಾದ; ನೆಲಸಮವಾದ.

तलफ़, वि० ನಾಶವಾದ; ನಷ್ಟವಾದ.

तलफ़ना, अ० दे० **तड़पना.**

तलफ़ी, स्त्री० ನಾಶ; ನಷ್ಟ.

तलफ़्फ़ुज़, पुं० ಉಚ್ಚಾರಣೆ.

तलब, स्त्री० ಅನ್ವೇಷಣ; ಹುಡುಕುವಿಕೆ; ಅಪೇಕ್ಷೆ; ಸಂಬಳ.

तलबगार, वि० ಬೇಡುವವ; ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವ.

तलबाना, पुं० ಸಾಕ್ಷಿಪಡಿ; ಭತ್ಯ; ಭತ್ತೆ.

तलबी, स्त्री० ಕರೆ.

तलबेली, स्त्री० ಕಳವಳ.

तलमलाना, अ० ತಳಮಳಿಸು; ತಲ್ಲಣಿಸು.

तलवा, पुं० ಅಂಗಾಲು; ಅಡಿ.

तलवार, स्त्री० ಕತ್ತಿ; ಕರವಾಲ.

तलहटी, स्त्री० ಪರ್ವತದ ಕೆಳಭಾಗದ ಪ್ರದೇಶ. **(तराई)**

तला, पुं० ಕೆಳಭಾಗ; ತಳ; ಎಕ್ಕಡದ ತಳಗಿನ ಅಟ್ಟೆ.

तलाक़, पुं० ವಿವಾಹವಿಚ್ಛೇದ; ಸೋಡು.

तलाब, ಪುಂ ಕೆರೆ; ಕೊಳ; ಸರೋವರ.

तलाश, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹುಡುಕುವಿಕೆ; ತಲಾಷಿ.

तलाशी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪರಿಶೋಧನೆ; ಝಡ್ತಿ.

तली, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕೆಳಭಾಗ; ತಳ; ಅಡಿ; ಗಸಿ; ಚರಟಿ.

तले, ಕ್ರಿಂ ಕೆಳಗೆ.

तलेटी, ಸ್ತ್ರೀಂ ದೇಂ **तलहटी.**

तलैया, ಸ್ತ್ರೀಂ ಚಿಕ್ಕಕೆರೆ.

तल्ख़, ವಿಂ ಕಹಿ; ಅಪ್ರಿಯ.

तल्ला, ಪುಂ ಕೆಳಗಿನ ಪದರ; ಅಂತಸ್ತು.

तवंगर, ವಿಂ ಸಿರಿವಂತ.

तवक्का, ಸ್ತ್ರೀಂ ನಂಬಿಕೆ.

तवक्कुफ़, ಪುಂ ವಿಳಂಬ; ತಡ.

तवक्कुल, ಪುಂ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯಿಡುವುದು; ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭಗವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದು.

तवज्जह, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗಮನ; ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ.

तवना, ಅಂ ಬಿಸಿಯಾಗು; ಕಾಯು.

तवा, ಪುಂ ಕಾವಲಿ; ಹೆಂಚು.

तवाज़ा, ಸ್ತ್ರೀಂ ಆತಿಥ್ಯ; ಸತ್ಕಾರ.

तवाना, ಸಂ ಬಿಸಿಮಾಡು.

तवायफ़, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸೂಳೆ; ವೇಶ್ಯೆ.

तवारीख़, ಸ್ತ್ರೀಂ ಚರಿತ್ರೆ; ಇತಿಹಾಸ.

तवालत, ಸ್ತ್ರೀಂ ಉದ್ದ; ಬಾಹುಳ್ಯ; ತಂಟೆ; ತಕರಾರು.

तवील, ವಿಂ ಉದ್ದವಾದ; ನೀಳವಾದ.

तबेला, ಪುಂ ಕುದುರೆ ಲಾಯ.

तशख़ीस, ಸ್ತ್ರೀಂ ನಿರ್ಣಯ; ನಿಶ್ಚಯ; ಕಾಯಿಲೆಯ ಲಕ್ಷಣ.

तशदीद, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕಠೋರವಾಗುವುದು; ಉರ್ದೂ ಫಾರಸಿ ಲಿಪಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಒತ್ತುಕೊಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಚಿಹ್ನೆ.

तशफ़्फ़ी, ಸ್ತ್ರೀಂ ತೃಪ್ತಿ; ಸಮಾಧಾನ.

तशबीह, ಸ್ತ್ರೀಂ ಉಪಮೆ; ಹೋಲಿಕೆ.

तशरीफ़, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹಿರೇತನ; ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ;—**रखना** ಕೂತುಕೊಳ್ಳು; ವಿರಾಜಿಸು;—**लाना** ದಯಮಾಡಿಸು; ಬಿಜಯಂಗೈಯು.

तशरीह, ಸ್ತ್ರೀಂ ಟೀಕೆ; ಶರೀರಶಾಸ್ತ್ರ.

तशवीश, ಸ್ತ್ರೀಂ ಚಿಂತೆ; ವ್ಯಾಕುಲತೆ.

तश्त, ಪುಂ ಒಂದುಬಗೆಯ ದೊಡ್ಡ ತಟ್ಟೆ.

तश्तरी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಚಿಕ್ಕತಟ್ಟೆ.

तस, ಕ್ರಿಂ ಹಾಗೆ; ಆ ರೀತಿ.

तसकीन, ಸ್ತ್ರೀಂ ನೆಮ್ಮದಿ; ಸಮಾಧಾನ.

तसग़ीर, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಂಕ್ಷೇಪಗೊಳಿಸು.

तसदीक़, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ; ಸಮರ್ಥನೆ.

तसदीह, ಸ್ತ್ರೀಂ ತಲೆನೋವು; ದುಃಖ; ತೊಂದರೆ.

तसद्दुक़, ಪುಂ ಬಲಿದಾನ; ನಿವಾಳಿಸುವಿಕೆ; ಸಮರ್ಪಣೆ.

तसनीफ़, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗ್ರಂಥರಚನೆ.

तसफ़िया, **पु०** ನಿರ್ಣಯ; ರಚನೆ; ಫೈಸಲು.

तसबीर, **स्त्री०** **दे०** **तसवीर.**

तसबीह, **स्त्री०** ಜಪಮಾಲೆ.

तसर, **पु०** ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೇಷ್ಮೆ.

तसर्रुफ़, **पु०** ಖರ್ಚು; ಮಹಾಮಹಿಮರಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿ.

तसमा, **पु०** ಚರ್ಮದ ಬೆಲ್ಟು.

तसला, **पु०** ಕೊಳದಪ್ಪಲೆ.

तसलीम, **स्त्री०** ನಮಸ್ಕಾರ; ಸಲಾಂ.

तसल्ली, **स्त्री०** ಸಮಾಧಾನ; ನೆಮ್ಮದಿ; ಶಾಂತಿ.

तसवीर, **स्त्री०** ಚಿತ್ರ; ಭಾವಚಿತ್ರ.

तसव्वर / **तसौवर** } **पु०** ಧ್ಯಾನ; ಕಲ್ಪನೆ; ವಿಚಾರ.

तसव्वुफ़ / **तसौवुफ़** } **पु०** ವೇದಾಂತ; ಎಲ್ಲಾ; ಸಮಸ್ತ.

तस्नीफ़, **स्त्री०** **दे०** **तसनीफ़.**

तस्फ़िया, **पु०** **दे०** **तसफ़िया.**

तस्लीम, **स्त्री०** **दे०** **तसलीम.**

तह, **स्त्री०** ತಳ; ಅಂತಸ್ತು; ಮಟ್ಟ; ಮಡಿಕೆ; ಪದರು.

तहक़ीक़, **स्त्री०** ಶೋಧನೆ; ತನಿಖೆ; ಅನುಸಂಧಾನ.

तहक़ीक़ात, **स्त्री०** ವಿಚಾರಣೆ.

तहक़ीर, **स्त्री०** ಅವಮಾನ; ಅಗೌರವ.

तहक्कुम, **पु०** ಏಕಾಧಿಕಾರ; ಪ್ರಭುತ್ವ.

तहख़ाना, **पु०** ನೆಲಮನೆ; ನೆಲಮಾಳಿಗೆ.

तहज़ीब, **स्त्री०** ನಾಗರೀಕತೆ;**—याफ़्ता** ನಾಗರಿಕ.

तहत्तुक, **पु०** ಅವಮಾನ; ಅಗೌರವ.

तहदरज़, **वि०** ಮಡಿಕೆ ಬಿಚ್ಚದಿರುವ; ಕೇವಲ ಹೊಸದು.

तहपोषी, **स्त्री०** ಲಂಗ; ಸೀರೆಯುಡುವಮುನ್ನ ಒಳಗಡೆ ಧರಿಸುವ ಪರಿಕಣೆ.

तहमद, **पु०** ಮುಂಡು.

तहम्मुल, **पु०** ಸಹಿಷ್ಣುತೆ; ಸಹನಶೀಲತೆ.

तहरीर, **स्त्री०** ಒಕ್ಕಣೆ; ಬರವಣಿಗೆ; ಲೇಖನ.

तहरीरी, **वि०** ಲಿಖಿತ.

तहलका, **पु०** ಮೃತ್ಯು; ನಾಶ; ಗೊಂದಲ.

तहवील, **स्त्री०** ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು; ವಶ; ಅಡವು; ಖಜಾನೆ.

तहवीलदार, **पु०** ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷ; ಖಜಾಂಚಿ.

तहसनहस, **वि०** ಧ್ವಂಸವಾದ.

तहसील, **स्त्री०** ವಸೂಲಿ; ವಸೂಲಿಯ ಹಣ.

तहसीलना, **स०** ವಸೂಲುಮಾಡು.

तहाँ, **क्रि०** ಅಲ್ಲಿ; ಅತ್ತ.

तहाना / **तहियाना** } **स०** ಮಡಚು; ಸುತ್ತು.

तहीं, **क्रि०** ಅಲ್ಲಿಯೇ.

तही, **वि०** ಬರಿದು; ಖಾಲಿ.

तही-दस्त, **वि०** ಬರಿ ಕೈಯಿನವ; ನಿರ್ಧನ; ಬಡವ.

तही-मग़्ज़, **वि०** ಮೆದುಳಿಲ್ಲದವ; ಬುದ್ಧಿಹೀನ; ತಿಳಿಗೇಡಿ.

तहे-दिल, **स्त्री०** ಹೃದಯಾಂತರಾಳ; ಅಂತರಂಗ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ.

तहैयुर, **पु०** ಆಶ್ಚರ್ಯ.

तहो-बाला, **वि०** ಮೇಲೆ ಕೆಳಗಾದ; ಬುಡಮೇಲಾದ.

ता, **प्रत्य०** 'ತನ' ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಭಾವವಾಚಕ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಉದಾ: **मित्रता.**

तांगा, **पु०** ಟಾಂಗ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಟಕಾ ಗಾಡಿ.

तांडव, **पु०** ಪುರುಷರ ನೃತ್ಯ.

तांत } **तांतड़ी** } **स्त्री०** ಕರಳು; ನರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹಗ್ಗ.

तांता, **पु०** ಶ್ರೇಣಿ; ಸಾಲು;—**बांधना** ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲು.

तांति, **पु०** ನೆಯ್ಗೆಯವ.

तांती, **स्त्री०** ಪಂಕ್ತಿ; ಸಾಲು; ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ. **पु०** ನೇಯಿಗೆಯವ.

तांबा, **पु०** ತಾಮ್ರ.

तांबूल, **पु०** ವೀಳ್ಯ; ವೀಳೇದೆಲೆ.

तांवर, **स्त्री०** ಜ್ವರ; ಮೂರ್ಛಾ ರೋಗ.

ताअत, **स्त्री०** ಪೂಜೆ.

ताई, **स्त्री०** ಜ್ವರ; ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ.

ताईद, **स्त्री०** ಪಕ್ಷಪಾತ; ಅನುಮೋದನೆ.

ताऊ, **पु०** ತಂದೆಯ ಅಣ್ಣ. **बछिया का ताऊ** ಮುಠ್ಠಾಳ.

ताऊन, **पु०** ಪ್ಲೇಗು; ಅಂಟುರೋಗ

ताऊस, **पु०** ನವಿಲು; **तख़्त ताऊस** ಶಾಜಹಾನನು ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮಯೂರಾಕೃತಿಯ ರಾಜಸಿಂಹಾಸನ.

ताक, **स्त्री०** ನೋಟ; ಕಾಯುವಿಕೆ; ಹೊಂಚು; ಪ್ರತೀಕ್ಷೆ;—**में रहना** ಸಮಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯು; ಹೊಂಚು ಹಾಕು.

ताक़, **पु०** ಮಾಡ; ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿನ ಗೂಡು. **वि०** ವಿಷಮ ಸಂಖ್ಯೆ; ಅದ್ವಿತೀಯ.

ताक़त, **स्त्री०** ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಬಲ.

ताकना, **स०** ಅವಲೋಕಿಸು; ತಿಳಕೊಳ್ಳು; ದೃಷ್ಟಿಯಿಡು.

ताकि, **अव्य०** ಯಾತರಿಂದ; ಅದರಿಂದಾಗಿ.

ताकीद, **स्त्री०** ಖಂಡಿತವಾದ ಆಜ್ಞೆ.

ताख़ीर, **स्त्री०** ವಿಳಂಬ; ತಡ.

तागड़ी, **स्त्री०** ಉಡಿದಾರ; ಕಟಿಸೂತ್ರ.

तागना, **अ०** ದೂರದೂರ ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕು.

तागा, **पु०** ನೂಲು.

ताज, **पु०** ಕಿರೀಟ; ತುರಾಯಿ; ಜಡೆ.

ताज़गी, स्त्री० ನವೀನತೆ; ಉಲ್ಲಾಸ; ರಸವಂತವಾಗಿರುವಿಕೆ.

ताज़ा, वि० ಹೊಸ; ದಣಿವಾರಿದ; ಗೆಲುವಿನ; ತಾಜಾ; ಆಗತಾನೇ ತಯಾರಿಸಿದ (ಅಡಿಗೆ ಪದಾರ್ಥ); **मोटा ताज़ा** वि० ಹೃಷ್ಟಪುಷ್ಟ; ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ.

ताज़ियत, स्त्री० ಸಂತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಿಕೆ.

ताज़िया, पु० ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ತಯಾರಿಸುವ ಕಾಗದದ ಮಂಟಪ.

ताजिर, पु० ವರ್ತಕ.

ताज़ी, वि० ಅರಬೀದೇಶದ. पु० ಅರಬೀದೇಶದ ಕುದುರೆ, ನಾಯಿ. स्त्री० ಅರಬೀ ಭಾಷೆ.

ताज़ीम, स्त्री० ಹಿರಿಯರ ಮುಂದೆ ಎದ್ದುನಿಂತು ಬಗ್ಗಿ ಸಲಾಂ ಮಾಡುವಿಕೆ.

ताज़ीर, स्त्री० ದಂಡನೆ.

ताज्जुब, पु० ಆಶ್ಚರ್ಯ; ವಿಸ್ಮಯ.

ताटंक, पु० ಕರ್ಣಾಭರಣ.

ताड़, पु० ತಾಳೆಮರ.

ताड़न, पु० ಬೆದರಿಕೆ; ಪ್ರಹಾರ; ದಂಡನೆ; ಏಟು.

ताड़ना, स० ದಂಡಿಸು; ಹೊಡಿ.

ताड़ी, स्त्री० ಹೆಂಡ; ಶೇಂದಿ.

तात, पु० ತಂದೆ; ಪೂಜ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಗುರು.

ताता / **तत्ता** } वि० ಬಿಸಿ; ಸುಟ್ಟ.

तातील, स्त्री० ರಜ; ಸೂಟಿ; ಬಿಡುವು.

तादाद, स्त्री० ಸಂಖ್ಯೆ.

तान, स्त्री० ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಸೆಳೆಯುವಿಕೆ; ರಾಗಾಲಾಪನೆ.

तानना, स० ನಿಗುರಿಸು; ಹಿಗ್ಗಿಸು; ವಿಸ್ತರಿಸು.

तानपूरा, पु० ತಂಬೂರಿ.

ताना, पु० ನೆಯ್ಗೆಯ ಹಾಸು; ಉಂಕಿ; ಎಗತಾಳಿ; ಗೇಲಿ. स० ಕಾಯಿಸು; ಕರಗಿಸು.

तानाबाना, पु० ಹಾಸುಹೊಕ್ಕು.

तानाशाह, पु० ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ; ಡಿಕ್ಟೇಟರ.

तानी, स्त्री० ಹಾಸು; ಉಂಕಿ.

ताप, पु० ಸೆಕೆ; ಜ್ವರ; ಕಷ್ಟ.

तापतिल्ली, स्त्री० ಜ್ವರದ ಗಡ್ಡೆ.

तापना, अ० (ಬೆಂಕಿ) ಕಾಯಿಸು. स० ಕಾಯಿಸು.

तापमानयंत्र, पु० ಉಷ್ಣಮಾಪಕ ಯಂತ್ರ, ಬಾರಾಮೀಟರು.

तापा, पु० ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುವ ಗೂಡೆ.

ताफ़्ता, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಳೆಯುವ ರೇಶ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರ.

ताफ़्तारंग, पु० ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯಾಗಿ ಕಾಣುವ ಬಣ್ಣ.

ताब, स्त्री० *ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಉಷ್ಣ; ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ.

ताबखाना, पु० ರೊಟ್ಟಿ ಸುಡುವ ದೊಡ್ಡ ಒಲೆ; ರೊಟ್ಟಿ ಒಲೆ.

ताबड़तोड़, क्रि० ಎಡಬಿಡದೆ; ಒಂದೇ ಸಮನೆ

ताबा, वि० ಅಧೀನ; ವಶದಲ್ಲಿರುವ.

ताबीर, स्त्री० ಕನಸಿನ ಶುಭಾಶುಭ ಫಲಗಳು.

ताबूत, पु० ಹೆಣವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಹೊಳಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

ताबे, वि० ವಶೀಭೂತ; ಅಧೀನ; ಕೈಕೆಳಗಿನ.

ताबेदार, वि० ಒಬ್ಬರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ; ಸೇವಕ.

ताबेदारी, स्त्री० ಚಾಕರಿ; ಅಧೀನತೆ.

तामचीनी, स्त्री० 'ಎನೇಮಲ್' ಹಾಕಿದ ತಾಮ್ರದ ಪಾತ್ರೆ.

तामना, स० ಹೊಲಹರಗುವುದು.

तामीर, स्त्री० ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ; ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸ.

तामील, स्त्री० ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಿಕೆ.

ताम्मुल, पु० ಅಸಮಂಜಸ; ತಂಚಾವಂಚ.

ताम्रपत्र, पु० ತಾಮ್ರಶಾಸನ.

ताम्रचूड़, पु० ಕೋಳಿಹುಂಜ.

ताय, पु० ಉರಿ; ಬಿಸಿಲು.

तायदाद, स्त्री० दे० **तादाद**.

***तायफ़ा**, स्त्री० ವೇಶ್ಯೆ; ವೇಶ್ಯೆಯರ ಗುಂಪು.

तायर, पु० ಹಾರುವಂಥಾದ್ದು; ಪಕ್ಷಿ.

ताया, पु० ತಂದೆಯ ಅಣ್ಣ; ದೊಡ್ಡಪ್ಪ.

तार, पु० ತಂತಿ; ತಾರು; ನೂಲು; —**तार होना** ಹರಿದು ಚಿಂದಿಯಾಗುವುದು.

तारक, पु० ನಕ್ಷತ್ರ; ಕಣ್ಣು; ಉದ್ಧಾರಕ.

तारकश, पु० ಲೋಹದ ತಂತಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವವ.

तारकशी, स्त्री० ತಂತಿಯೆಳೆಯುವ ಕೆಲಸ

तारका, स्त्री० ತಾರಗೆ; ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡು.

तारघर, पु० ತಾರುಕೊಡುವ ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿ; ತಂತಿ ಕಚೇರಿ.

तारबरक़ी, पु० ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ತಂತಿ; ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಸಮಾಚಾರ.

तारना, स० ಉದ್ಧಾರಮಾಡು; ದಾಟಿಸು.

तारपीन, पु० ಕರ್ಪೂರದ ತೈಲ.

तारा, पु० ನಕ್ಷತ್ರ.

तारीक, वि० ತ್ಯಾಗಿ;—**उल दुनिया** ಸಂಸಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತ; ಕತ್ತಲೆಯ; ಮಸುಕಾದ; ಮಬ್ಬಾದ.

तारीकी, स्त्री० ಕತ್ತಲೆ; ಅಂಧಕಾರ.

तारीख़, स्त्री० ತಾರೀಖು; ತೇದಿ.

तारीफ़, स्त्री० ಹೊಗಳಿಕೆ; ಶ್ಲಾಘನೆ; ಲಕ್ಷಣ; ಪರಿಚಯ.

तारीफ़ी, वि० ಶ್ಲಾಘ್ಯ; ಶ್ಲಾಘನೀಯ.

ताल, पु० ಅಂಗೈ; ಚಪ್ಪಾಳೆ; ತಾಳ.

ताला, पु० ಭಾಗ್ಯ; ಅದೃಷ್ಟ; ಬೀಗ; ಕೀಲಿ.

तालाब, पु० ಕೆರೆ; ಜಲಾಶಯ; ಸರೋವರ.

तालिका, स्त्री० ಬೀಗದ ಕೈ; ಸೂಚೀಪಟ್ಟಿ; ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

तालिब, पु० ಅಭಿಲಾಷಿ; ಅನ್ವೇಷಕ.

तालिब-इल्म, पु० ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ.

ताली, स्त्री० ಬೀಗದ ಕೈ; ಚಪ್ಪಾಳೆ; ಚಿಕ್ಕಸರೋವರ.

तालीफ़, स्त्री० ಗ್ರಂಥರಚನೆ; ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಕಾರ್ಯ; ಆಕರ್ಷಣೆ.

तालीम, स्त्री० ಶಿಕ್ಷಣ; ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ.

तालुका, पु० ತಾಲೂಕು.

तालुक़, पु० दे० तअल्लुक़.

ताव, पु० ಸೆಕೆ; ಕಾವು; ದರ್ಪದ ಆವೇಶ; ಕಾಗದದ ಹಾಳೆ; मूछों-पर ताव देना ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಮೀಸೆಯನ್ನು ಹುರಿಮಾಡು.

तावत्, क्रि० ಅಷ್ಟರವರೆಗೆ; ಆವರಿಯಂತ.

तावान, पु० ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ.

तावीज़, पु० ಯಂತ್ರದ ತಗಡು ತಾಯಿತಿ; ರಕ್ಷೆ; ರಕ್ಷಾಯಂತ್ರ

ताश, पु० ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಎಲೆ.

ताशा, पु० ತಾಸೆ ಎಂಬ ತಮಟೆ.

तासीर, स्त्री० ಪ್ರಭಾವ; ಗುಣ.

तास्सुफ़, पु० ದುಃಖ.

तास्सुब, पु० ಅಸೂಯೆ.

ताहम, अ० ಆದರೂ ಕೂಡ; ಹಾಗಿದ್ದರೂ.

तिकोन / तिकोना } वि० ತ್ರಿಕೋಣಾಕಾರದ.

तिकोनिया, वि० ಮುಮ್ಮೂಲೆಯ.

तिक्का, पु० ಮಾಂಸದ ಖಂಡ.

तिक्की, स्त्री० ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಮೂರನೆ ಬಂದು.

तिक्त, वि० ಕಹಿ.

तिखाई, स्त्री० ಖಾರ; ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ.

तिगुना, वि० ಮೂರರಷ್ಟು; ಮುಮ್ಮಡಿ.

तिजारत, स्त्री० ವ್ಯಾಪಾರ.

तिजारी, स्त्री० ಮೂರು ದಿವಸಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬರುವ ಜ್ವರ.

तिजोरी, स्त्री० ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ತಿಜೋರಿ.

तितना, क्रि० दे० उतना.

तितरबितर, वि० ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾದ; ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾದ.

तितली, स्त्री० ಪಾತರಗಿತ್ತಿ; ಚಿಟ್ಟೆಹುಳ.

तितिंबा, पु० ಆಡಂಬರ; ಮೋಸ; ಠಕ್ಕು.

तितिम्मा, पु० ಉಪಸಂಹಾರ; ಪರಿಶಿಷ್ಟ.

तिनकना, अ० ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ರೇಗು.

तिनका, पु० ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿ;—दांतों में लेना या दबाना ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದು ಬೇಡುವುದು.

तिपाई, स्त्री० ಮುಕ್ಕಾಲುಮಣೆ; ಸ್ಟೂಲು.

तिफल } तिफ्ल } पु० ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ; ಹುಡುಗ.

तिफ़ली, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಂದು; ಬಾಲ್ಯ.

तिबाबत, स्त्री० ಚಿಕಿತ್ಸೆ.

तिबारा, वि० ಮೂರನೆ ಸಲ.

तिब्ब, स्त्री० ಯೂನಾನಿ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ.

तिमंज़िला, वि० ಮೂರು ಮಾಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಭಾಗಗಳಿರುವ.

तिमिर, पु० ಕತ್ತಲೆ.

तिमुहानी, स्त्री० ಮೂರು ದಾರಿಗಳು ಸೇರುವ ಸ್ಥಳ.

तिय, स्त्री० ಪತ್ನಿ.

तिरछा, वि० ಡೊಂಕು; ಓರೆಕೋರೆಯಾದ.

तिरना, अ० ಈಜು; ಈಸು.

तिरपट, वि० ಡೊಂಕು; ಕಠಿಣ.

तिरपाई, स्त्री० ಮುಕ್ಕಾಲುಮಣೆ.

तिरपाल, पु० ಮನೆಗೆ ಹೊದಿಸುವ ಹುಲ್ಲು; ಹಡಗಿನತಾಟು.

तिरमिराना, अ० ಕಣ್ಣುಕತ್ತಲೆ ಕಟ್ಟುವುದು.

तिरिया, पु० ಸ್ತ್ರೀ; ಹೆಂಗಸು.

तिरियाक़, पु० ನಾಗರಹಾವಿನ ವಿಷಕ್ಕೆ ಔಷಧಕಲ್ಲು; ಎಲ್ಲಾ ರೋಗಗಳನ್ನೂ ವಾಸಿಮಾಡುವ ರಾಮಬಾಣ ಔಷಧ.

तिरोधान } तिरोभाव } पु० ಅಂತರ್ಧಾನ; ಮಾಯ.

तिरोभूत, वि० ಅದೃಶ್ಯವಾದ; ಮುಚ್ಚಿಹೋದ.

तिरोहित, वि० ಮುಚ್ಚಿರುವ.

तिल, पु० ಎಳ್ಳು; ಹುಟ್ಟುಮಚ್ಚೆ.

तिलक, पु० ಬೊಟ್ಟು; ತೈಲ.

तिलकुट, पु० ಎಳ್ಳುಂಡೆ.

तिलचट्टा, पु० ಜಿರಲೆ; ಕೊಂಡಂಗಿ.

तिलछना, अ० ತಳಮಳಿಸು.

तिलड़ी, स्त्री० ಮೂರು ಎಳೆಗಳುಳ್ಳ ಹಾರ.

तिलदानी, स्त्री० ದರ್ಜಿಯವರು ಸೂಜಿದಾರಗಳನ್ನು ಇರಿಸುವ ಚೀಲ.

तिलमिलाना, अ० ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವುದು; ಕೋರಯಿಸು.

तिलवा, पु० ಎಳ್ಳುಂಡೆ.

तिलस्म, पु० ಇಂದ್ರಜಾಲ; ಮಂತ್ರವಿದ್ಯೆ; ಚಮತ್ಕಾರ.

तिलहन, पु० ಎಣ್ಣೆ ಬೀಜಗಳು.

तिलांजली, स्त्री० } तिलोदक, पु० } ತಿಲತರ್ಪಣ.

तिलाक़, पु० दे० तलाक़.

तिलस्मी, वि० ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯ; ಚಮತ್ಕಾರವುಳ್ಳ.

तिली, स्त्री० ಎಳ್ಳು; ಪ್ಲೀಹ.

तिलोरी } तिलौरी } स्त्री० ಸಂಡಿಗೆ.

।, स० ಎಣ್ಣೆಸವರು; ಬಳಿ.
तिलौंछा, वि० ಎಣ್ಣೆಯಂತಹ.
तिल्ली, स्त्री० ಪ್ಲೀಹ; ಜ್ವರಗಡ್ಡೆ.
तिशाना, पु० ವ್ಯಂಗ್ಯ; ನೀರಡಿಕೆ.
तिसरैत, पु० ಮಧ್ಯಸ್ಥ; ಮೂರನೆಯ ಭಾಗದ ಮಾಲಿಕ.
तिसाना, अ० ಬಾಯಾರಿರುವುದು.
तिहाई, स्त्री० ಮೂರರಲ್ಲೊಂದು. ಪಾಲು.
ती, स्त्री० ಹೆಂಗಸು.
तीखा, वि० ತೀಕ್ಷ್ಣ; ಕಾರ; ಜೋರಾದ.
तीज, स्त्री० ತದಿಗೆ; ಭಾದ್ರಪದ ಶುಕ್ಲ ತೃತೀಯಾ; ಅಕ್ಷತದಿಗೆ.
तीजा, वि० ಮೂರನೆಯ.
तीत, वि० ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ರುಚಿ; ಕರ; ಕಹಿ.
तीतर, पु० ಗೌಜಲ ಹಕ್ಕಿ.
तीता, वि० दे० **तीत.**
तीमारदारी, स्त्री० ಸೇವೆಮಾಡುವಿಕೆ.
तीय, स्त्री० ಹೆಂಡತಿ; ಹೆಂಗಸು.
तीरंदाज़, पु० ಬಿಲ್ಲುಗಾರ; ಬಿಲ್ಲಾಳು.
तीरंदाज़ी, स्त्री० ಬಿಲ್ಲುಗಾರಿಕೆ.
तीर, पु० ದಡ; ದಂಡೆ; ಬಾಣ.
तीर्थ, पु० ಯಾತ್ರಸ್ಥಳ.
तीर्थ-राज, पु० ಪ್ರಯಾಗ.
तीर्थाटन, पु० ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ.
तीली, स्त्री० ಬಿದುರು ದಬ್ಬೆ; ಬಿಜಿಗೆ; ದೊಡ್ಡ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿ.
तीव्र, वि० ತೀಕ್ಷ್ಣ; ಬಹಳ ಬಿಸಿ.
तीसर / तीसरा वि० ಮೂರನೆಯ.
तीसी, स्त्री० ಅಗಸೆಸೊಪ್ಪು.
तुंग, वि० ಎತ್ತರ; ಉನ್ನತ.
तुंड, पु० / **तुंडि,** स्त्री० ಮುಖ; ಮೂತಿ; ಕೊಕ್ಕು.
तुंद, पु० ಹೊಟ್ಟೆ; ಉದರ.
तुंदिल, वि० ಬೊಜ್ಜು ಬೆಳೆದ.
तुंदी, स्त्री० ಹೊಕ್ಕಳು.
तुंदैल / तुंदैला वि० ಬೊಜ್ಜು ಬೆಳದ; ಬೊಜ್ಜ.
तुंबा, पु० दे० **तूंबा.**
तुंबिका / तुंबी स्त्री० ಚಿಕ್ಕಸೋರೆಕಾಯಿ; ಸೋರೆ ಬುರುಡೆ.
तुअना, अ० ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕು; ಬೀಳು.
तुअर, पु० ತೊಗರಿ.
तुक, स्त्री० ಪದ್ಯ; ಹಾಡಿನ ಒಂದು ಚರಣ; ಪ್ರಾಸ.
तुकबंदी, स्त्री० ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಕವನ ಕಟ್ಟುವಿಕೆ; ಪ್ರಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಕವಿತೆ.
तुकमा, पु० ಗುಂಡಿಹಾಕುವಕಾಜಾ.
तुकांत, पु० ಅಂತ್ಯಾನುಪ್ರಾಸ.
तुक्कड़, पु० ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಕವನ ಕಟ್ಟುವವನು.
तुक, पु० ಹೊಟ್ಟು.
तुख़्म, पु० ಬೀಜ.
तुगलक, पु० ಮುಖಂಡ; ಮುಂದಾಳು; ನಾಯಕ.
तुच्छ, वि० ನಿಸ್ಸಾರ; ಅಲ್ಪ.
तुच्छता, स्त्री० ಕ್ಷುದ್ರತನ; ನೀಚತನ.

तुज़ुक, पुं० ವೈಭವ; ನಿಯಮ.

तुड़वाना, स० ಮುರಿಸು; ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಾಡಿಸು.

तुड़ाई, स्त्री० ಬಿಡಿಸುವಿಕೆ; ಮುರಿಸುವಿಕೆ; ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ವಟ್ಟ.

तुड़ाना, स० दे० **तुड़वाना.**

तुतराना } **तुतलाना** } अ० ತೊದಲು ತೊದಲಾಗಿನುಡಿ; ತೊದಲು ಮಾತನಾಡು.

तुतली, वि० **तोतली.**

तुनक, वि० ಬಲಹೀನ; ಕೋಮಲ —**मिज़ाज** ಜಾಗ್ರತೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುವ ಸ್ವಭಾವದ.

तुपक, स्त्री० ಬಂದೂಕು.

तुफ़ंग, स्त्री० ಫಿರಂಗಿ.

तुफ़ैल, पुं० ಸಾಧನೆ; ದಾರಿ.

तुभना, अ० ಚಕಿತನಾಗು.

तुमड़ी, स्त्री० ಸೋರೆ ಬುರುಡೆ.

तुमुल, पुं० ಸೈನ್ಯದ ಕೋಲಾಹಲ; ಸೈನ್ಯದ ಭಯಂಕರ ಯುದ್ಧ.

तुरंग, पुं० ಕುದುರೆ. वि० ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುವ.

तुरंत, क्रि० ಬೇಗನೆ; ತತ್‌ಕ್ಷಣ.

तुरई, स्त्री० ಹೀರೆಕಾಯಿ.

तुरक, पुं० दे० **तुर्क.**

तुरकी, वि० ತುರ್ಕೀದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

तुरग, पुं० ಕುದುರೆ.

तुरत, क्रि० दे० **तुरंत.**

तुरफ़ा, वि० ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ.

तुरबत, स्त्री० ಸಮಾಧಿ.

तुरही, स्त्री० ತುತ್ತೂರಿ.

तुराई, स्त्री० ಗಷ್ಟಿಗೆ.

तुर्क, पुं० ತುರ್ಕೀದೇಶದ ನಿವಾಸಿ.

तुर्किन, स्त्री० ತುರ್ಕಿ ಹೆಂಗಸು.

तुर्की, वि० ತುರ್ಕೀಸ್ಥಾನದ. स्त्री० ತುರ್ಕೀಭಾಷೆ.

तुर्तफुर्त, क्रि० ಬೇಗನೆ; ಥಟ್ಟನೆ.

तुर्तुरा, वि० ಸೂಟಿಯಾದ; ಚುರುಕಾದ.

तुर्बत, स्त्री० दे० **तुरबत.**

तुर्रा, पुं० ಮುಂಗುರುಳು; ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು; ತುರಾಯಿ;—**यह कि** ಆಮೇಲೆ ಏನೆಂದರೆ.

तुर्श, वि० ಹುಳಿಯಾದ.

तुर्शरू, वि० ತೀಕ್ಷ್ಣಸ್ವಭಾವದ.

तुर्शाना, अ० ಹುಳಿಯಾಗು.

तुर्शी, स्त्री० ಹುಳಿ.

तुलना, अ० ತೂಕಮಾಡಲ್ಪಡು. स्त्री० ಹೋಲಿಕೆ; ತಾರತಮ್ಯ.

तुलवाना, स० ತೂಕಮಾಡಿಸು.

तुला, स्त्री० ತಕ್ಕಡಿ; ತೂಕ; ಅಳತೆ; ಸಾಟಿ.

तुलाई, स्त्री० ತೂಕಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ತೂಕಮಾಡಿದುದರ ಮಜೂರಿ.

तुलाना, अ० ಸಮೀಪಿಸು; ಸರಿಹೋಗು.

तुलावा, ಪು० ಗಾಡಿಯ ಅಚ್ಚುಮರ; ಇರ್ಸುರ.

तुल्य, ವಿ० ಸಮಾನ.

तुवर, ವಿ० ಒಗರಾದ. ಪು० ಒಗರು ರುಚಿ; ತೊಗರಿ.

तुषार, ಪು० ಮಂಜುಗಡ್ಡೆ; ಮಂಜು; ಚೀನೀ ಕರ್ಪೂರ.

तुष्ट, ವಿ० ಪ್ರಸನ್ನ.

तुष्टता, ಸ್ತ್ರೀ० ಸಂತೋಷ.

तुष्टि, ಸ್ತ್ರೀ० ಪ್ರಸನ್ನತೆ.

तुसी, ಸ್ತ್ರೀ० ಹೊಟ್ಟು.

तुहफ़ा, ಪು० ದೇ० **तोहफ़ा.**

तुहमत, ಸ್ತ್ರೀ० ದೇ० **तोहमत.**

तुहिं, ಸರ್ವ० ನಿನಗೆ; ನಿನ್ನನ್ನು.

तुहिन, ಪು० ಮಂಜು; ಬೆಳದಿಂಗಳು.

तूंबा, ಪು० ಕಹಿಸೋರೆ.

तूंबी, ಸ್ತ್ರೀ० ಸೊರೆ ಬುರುಡೆ; ಸೊರೆ ಬುರುಡೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದಪಾತ್ರ.

तूअर, ಪು० ತೊಗರಿ.

तूख, ಪು० ಕಡ್ಡಿ; ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿ.

तूणीर, ಪು० ಬತ್ತಳಿಕೆ; ನಿಷಂಗ.

तूत, ಪು० ಅರಗಿಣಿ; ಪೀಪಿ.

तूतिया, ಪು० ಮೈಲು ತುತ್ತ.

तूती, ಸ್ತ್ರೀ० ಒಂದುಜಾತಿಯ ಚಿಕ್ಕಗಿಳಿ; —**बोलना** ಪ್ರಬಲತೆ ಹೊಂದು.

तूदा, ಪು० ರಾಶಿ; ಎಲ್ಲೆಯುಗಡಿ; ಬಂದೂಕು ಬಾಣ ಮುಂತಾದ ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಇರುವ ಮಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆ.

तूना, ಅ० ಸೋರು; ಬಸಿ; ಜಿನುಗು; ಗರ್ಭಸ್ರಾವವಾಗು.

तूनीर, ಪು० ದೇ० **तूणीर.**

तूफ़ान, ಪು० ಬಿರುಗಾಳಿ; ಸುಳಿಗಾಳಿ; ಗದ್ದಲ; ಆಪತ್ತು; ಉಪದ್ರವ.

तूफ़ानी, ವಿ० ಬಿರುಗಾಳಿಯ; ಪ್ರಚಂಡವಾದ; ಉಪದ್ರವಕೊಡತಕ್ಕ.

तूमड़ी, ಸ್ತ್ರೀ० ಸೋರೆಬುರುಡೆ; ಪುಂಗೀವಾದ್ಯ.

तूमना, ಸ० ಎಳೆ ಎಳೆಯಾಗಿ ಬಿಡಿಸು; ಎಕ್ಕು; ನೀವು; ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸು.

तूमार, ಪು० ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗ; ಕಗ್ಗ.

तूर, ಪು० ನಗಾರಿ. ಸ್ತ್ರೀ० ತೊಗರಿ.

तूल, ಪು० ಹತ್ತಿ; ಗಾಢವಾದ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ. ವಿ० ತುಲ್ಯ; ಸಮಾನವಾದ.

तूलना, ಸ० ಗಾಡಿಯ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಎರೆಯೆಣ್ಣೆ ಹಾಕು.

तूलिका, तूली ಸ್ತ್ರೀ० ತೂಕದ ಕೋಲು; ಬಣ್ಣಹಾಕುವ ಕುಂಚಿಗೆ; ತೂಲಿಕೆ.

तूस, तूसा ಪು० ಹೊಟ್ಟು; ಸಿಡಿಮದ್ದಿನ ಕೋಟಿ.

तूसदान, ಪು० ತುಪಾಕಿಯದಸ್ತು.

तूसना, ಸ० ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು. ಅ० ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು; ಕಂದು; ಬಾಡು.

तृण, ಪು० ಹುಲ್ಲು.

तृतीय, ವಿ० ಮೂರನೆಯ.

तृप्त, ವಿ० ಪ್ರಸನ್ನ.

तृषा, ಸ್ತ್ರೀ० ಬಾಯಾರಿಕೆ; ಆಸೆ.

तृषित, वि० ಬಾಯಾರಿದ; ನೀರ ಡಿಕೆಯುಳ್ಳ.

तृष्णा, स्त्री० ಬಾಯಾರಿಕೆ; ಆಶೆ.

तें, प्रत्य० ಇಂದ; ಒಂದಿಗೆ.

तेंदुआ, पु० ಬೆಕ್ಕು ಚಿರತೆ ಇವುಗಳ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಮೃಗ.

ते, सर्व० ಅವರು; ಅವು.

तेग़, स्त्री० ಕತ್ತಿ; ಖಡ್ಗ.

तेग़ा, पु० ಖಡ್ಗ; ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಕುಸ್ತಿ ಹಿಡಿತ.

तेज, पु० ಕಾಂತಿ; ಪರಾಕ್ರಮ; ಪ್ರತಾಪ.

तेज़, वि० ಹರಿತವಾದ; ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ; ಚುರುಕಾದ.

तेजपात, पु० ಲವಂಗ ಪತ್ರೆ.

तेजसी, वि० ಪರಾಕ್ರಮಿ; ತೇಜಸ್ವಿ.

तेज़ाब, पु० ದ್ರಾವಕ; ಆಮ್ಲ.

तेज़ाबी, वि० ದ್ರಾವಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

तेज़ी, स्त्री० ತೀವ್ರತೆ; ಚಟುವಟಿಕೆ; ವೇಗ; ಪ್ರಚಂಡತನ; ಚುರುಕು.

तेरस, स्त्री० ತ್ರಯೋದಶಿ.

तेरहवीं, स्त्री० ಮೃತಹೊಂದಿದ ೧೩ನೇ ದಿನ ಮಾಡುವ ಗೃಹಶಾಂತಿ; ವೈಕುಂಠಸಂತರ್ಪಣೆ.

तेल, पु० ಎಣ್ಣೆ; ತೈಲ.

तेलहन, स्त्री० ಎಣ್ಣೆ ಬೀಜಗಳು; ಎಣ್ಣೆಯ ಕಾಳು.

तेलहा, वि० ಎಣ್ಣೆಯಿರುವ; ಎಣ್ಣೆಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ; ಜಿಡ್ಡಾದ.

तेलिन, स्त्री० ಗಾಣಿಗಿತ್ತಿ; ಗಾಣಿಗರವಳು.

तेलिया, वि० ಎಣ್ಣೆಯ ಬಣ್ಣದ; ಎಣ್ಣೆಗೆಂಪು;—कुमैत,—सुरंग ಕೆಂಗಪ್ಪು ಬಣ್ಣ.

तेली, पु० ಗಾಣಿಗ; ತೇಲಿ.—का बैल ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ.

तेवर, पु० ಕೋಪದದೃಷ್ಟಿ; ನೋಟ;—चढ़ना ಕೋಪದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕೆರಳು;—बदलना या बिगड़ना ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

तेवराना, अ० ತಲೆತಿರುಗು; ಕಣ್ಣುಕತ್ತಲಾಗು.

तेवरी, स्त्री० ಸಿಟ್ಟು; ಹುಬ್ಬುಗಂಟು.

तेवहार, पु० दे० त्योहार.

तेहरा, वि० ಮೂರು ಪದರಿನ; ಮೂರು ಮಡಿಕೆಯ.

तेहराना, स० ಮೂರು ಪದರಾಗಿ ಮಡಚು.

तेहवार, पु० दे० त्योहार.

तेहा, पु० ಅಹಂಕಾರ; ಕೋಪ.

तैं, अव्य० ಇಂದ; ಒಡನೆ. सर्व० ನೀನು.

तै, पु० ತೀರ್ಮಾನ; ಇತ್ಯರ್ಥ; ಪೂರ್ತಿ. क्रि० ಅಷ್ಟು.

तैनात, वि० ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

तैनाती, स्त्री० ನಿಯೋಗ; ನೇಮಕ; ನೇಮಣೂಕಿ.

तैयार, वि० ಸಿದ್ಧ; ತಯಾರಾದ; ಅಣಿಯಾದ; ಹಾಜರಿರುವ.

तैयारी, स्त्री० ಸಿದ್ಧತೆ; ತಯಾರಿ; ತತ್ಪರತೆ.

तैरना, अ० ಈಸು; ಈಜು.

तैराई, स्त्री० ಈಜುವಿಕೆ; ಈಜಾಡಿದ ಸಲುವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಣ.

तैराक, वि० ಈಜುಗಾರ; ಈಜುವುದನ್ನು ಬಲ್ಲವ.

तैराना, स० ಈಜಾಡಿಸು.

तैल, पु० ಎಣ್ಣೆ; (तेल).

तैश, पु० ಆವೇಶ; ರೋಷ; ಕೋಪ.

तैसा, वि० ಅಂಥ; ಆವಿಧವಾದ.

तैसे, क्रि० ಹಾಗೆ.

तोंद, स्त्री० ಬೊಜ್ಜು.

तोंदल, वि० ಬೊಜ್ಜಿನವ; ಬೊಜ್ಜ.

तो, अव्य० ಆಗ; ಆವಾಗ; ಆದರೆ; ಹಾಗಾದರೆ.

तोड़, पु० ಮುರಿಯುವಿಕೆ; ವರಸೆ; ಬಾರಿ ಸಲ.

तोड़ना, स० ಒಡೆ; ಮುರಿ; ಕೊಯ್ಯು; ತುಂಡರಿಸು.

तोड़-फोड़, पु० ಒಡೆಯುವಿಕೆ; ಮುರಿಯುವಿಕೆ

तोड़ा, पु० ತೋಡಾ ಎಂಬ ಆಭರಣ; ಹಣದ ಚೀಲ; ನದೀತೀರ; ಮೆಕ್ಕಲುಭೂಮಿ; ಹಾನಿ; ಸರಬತ್ತಿ.

तोड़ी, स्त्री० ಅಗಸೆ, ಸಾಸುವೆಜಾತಿಯ ಎಣ್ಣೇ ಬೀಜಗಳು; ನಾಗದಂತ; ಇರಿಸುವ ಗೂಡಿನಂತಹ ಸ್ಥಳ.

तोतराना, अ० दे० तुतलाना.

तोतला, वि० ತೊದಲಾಡುವ; ತೊದಲು ಮಾತಾಡುವ; ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುವ.

तोतलाना, अ० दे० तुतलाना.

तोता, पु० ಗಿಳಿ; ಗಿಣಿ.

तोताचश्म, पु० ಬೇಗನೆ ಬಣ್ಣ ಬದಲಾಯಿಸುವವ.

तोती, स्त्री० ಹೆಣ್ಣುಗಿಳಿ; ಉಪಪತ್ನಿ.

तोदन, पु० ಚಾವುಟಿ; ಕೊರಡ; ವ್ಯಥೆ; ಕಷ್ಟ.

तोप, स्त्री० ತುಪಾಕಿ; ತೋಪು; ಫಿರಂಗಿ; ಬಂದೂಕು.

तोपख़ाना, पु० ಫಿರಂಗಿಗಳ ಭಂಡಾರ; ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಥಳ.

तोपची, पु० ತೋಪು ಹಾರಿಸುವವ.

तोपना, स० ಗುಂಡು ಹಾರಿಸು.

तोपा, पु० ದಾಟು ಹೊಲಿಗೆ; ಟಾಕ.

तोफ़ा, वि० ಉತ್ತಮವಾದ. पु० ಕಾಣಿಕೆ.

तोबड़ा, पु० ಕುದುರೆಯ ಮೂತಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹುರುಳಿ ಚೀಲ.

तोबा, स्त्री० ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು.

तोम, पु० ರಾಶಿ; ಗುಂಪು; ಸಮುದಾಯ.

तोमड़ी, स्त्री॰ ಸೋರೆಬುರುಡೆ.

तोमर, पु॰ ಭಲ್ಲೆ; ಈಟಿ.

तोय, पु॰ ನೀರು.

तोयद, पु॰ ಮೇಘ; ಮೋಡ; ತುಪ್ಪ.

तोरई, स्त्री॰ ಹೀರೇಕಾಯಿ.

तोल, पु॰ ತೂಕ.

तोलन, पु॰ ತೂಕಮಾಡುವಿಕೆ.

तोलना, स॰ ತೂಕಮಾಡು; ತೂಗು; ಹೋಲಿಸು.

तोला, पु॰ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯ ತೂಕ; ತೊಲೆ.

तोश, पु॰ ಶಕ್ತಿ; ಎದೆಗಾರಿಕೆ.

तोशक, स्त्री॰ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ; ಮೆತ್ತೆ.

तोशदान, पु॰ ಬುತ್ತಿ ಗಂಟು.

तोशा, पु॰ ಬುತ್ತಿ; ಪಾಥೇಯ.

तोशख़ाना, पु॰ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಇಡುವ ಕೋಣೆ.

तोष, पु॰ ಆನಂದ. वि॰ ಸ್ವಲ್ಪ.

तोषक, वि॰ ಆನಂದದಾಯಕವಾದ.

तोषण, पु॰ ತೃಪ್ತಿ.

तोहफ़गी, स्त्री॰ ಒಳಿತು; ಒಳ್ಳೆಯತನ.

तोहफ़ा, पु॰ ಕಾಣಿಕೆ. वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತಮವಾದ.

तोहमत, स्त्री॰ ದೋಷಾರೋಪಣೆ; ಸುಳ್ಳುದೂರು.

तोहमती, स्त्री॰ ಇಲ್ಲದ ದೋಷವನ್ನಾರೋಪಿಸುವಂಥ.

तौंस, स्त्री॰ ಅತಿದಾಹ.

तौंसना, अ॰ ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಕಂದು; ಬಳಲು.

तौंसा, पु॰ ಕಡುಬಿಸಿಲು; ಸೆಕೆ.

तौक़, पु॰ ಅಡ್ಡಿಕೆ; ಕುತ್ತಿಗೆಯಪಟ್ಟಿ.

तौक़ीर, पु॰ ಮರ್ಯಾದೆ; ಗೌರವ.

तौफ़ीक, स्त्री॰ ಭಕ್ತಿ; ಶ್ರದ್ಧೆ; ಶಕ್ತಿ; ದಯೆ.

तौफ़ीर, स्त्री॰ ವೃದ್ಧಿಲಾಭಗಳು.

तौबा, स्त्री॰ दे॰ **तोबा**.

तौर, पु॰ ರೀತಿ; ಪದ್ಧತಿ; ಕ್ರಮ; —**तरीका** ನಡುವಳಿ.

तौल, पु॰ ತಕ್ಕಡಿ; ತೂಕ.

तौलना, स॰ ತೂಕಮಾಡು.

तौला, पु॰ ಹಾಲು ಅಳೆಯುವ ಮಣ್ಣಿನಪಾತ್ರೆ; ಸೊಲಿಗೆ; ಧಾನ್ಯ ಅಳೆಯುವವನು.

तौलाई, स्त्री॰ ತೂಕಮಾಡುವಿಕೆ ಅಥವಾ ತೂಕಮಾಡಿದ ಮಜೂರಿ.

तौलाना, स॰ ತೂಕಮಾಡಿಸು.

तौलिया, स्त्री॰ ಅಂಗವಸ್ತ್ರ; ಸಣ್ಣ ಪಂಚೆ.

तौसना, अ॰ ತಪಿಸು; ಬೇಗೆಯಿಂದ ಬೇಸರಗೊಳ್ಳು.

तौसीफ़, स्त्री॰ ಗುಣಕಥನ; ಪ್ರಶಂಸೆ.

तौहीद, स्त्री॰ ಏಕೇಶ್ವರವಾದ.

तौहीन / **तौहीनी**, स्त्री॰ ಅಪಮಾನ; ಅವಮಾನ.

त्यक्त, वि॰ ತ್ಯಜಿಸಿದ.

त्यजनीय, स्त्री॰ ತ್ಯಜಿಸತಕ್ಕ.

त्यागना, स० ತ್ಯಜಿಸು.
त्याज्य, वि० ತ್ಯಜಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ ವಾದ.
त्यों, क्रि० ಹಾಗೆ; ಆರೀತಿ.
त्योरी, स्त्री० ದೃಷ್ಟಿ; ನೋಟ; ಹುಬ್ಬು. —चढ़ना ಕೋಪದಿಂದ ಕಣ್ಣಿನ ನೋಟ ಬದಲಾಗು;—में बल पड़ना ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳು.
त्योहार, पु० ಪರ್ವದಿನ; ಹಬ್ಬ.
त्योहारी, स्त्री० ಪರ್ವದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವರಿಗೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಆಶ್ರಿತರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣ.
त्यौनार, पु० ರೀತಿ; ಕ್ರಮ.
त्यौहार, पु० दे० त्योहार.
त्राण, पु० ರಕ್ಷಣೆ; ಕವಚ.
त्राता, पु० ರಕ್ಷಕ.
त्रास, पु० ಹೆದರಿಕೆ; ತೊಂದರೆ.
त्रासित, वि० ಭಯಗೊಂಡ.
त्राहि, अव्य० ಕಾಪಾಡು; ರಕ್ಷಿಸು.
त्रिपाठी, पु० ಮೂರು ವೇದಗಳನ್ನರಿತವ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಒಂದು ಬಿರುದು.
त्रिया, स्त्री० ಹೆಂಗಸು. (तिरिया)
त्रुटि, स्त्री० ಕುಂದುಕೊರತೆ; ಅಶುದ್ಧ.
त्वचा, स्त्री० ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು.

थ

थंब, थंभ, पु० ಕಂಬ; ಊರೆ; ಆಧಾರ.
थंभन, पु० ನಿಲ್ಲುವಿಕೆ; ತಡೆ; ಸ್ತಂಭನ.
थंबना, अ० दे० थमना.
थई, स्त्री० ಕುಪ್ಪೆ; ರಾಶಿ.
थकना, अ० ಬಳಲು; ದಣಿ; ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳು; ಬೇಸರಗೊಳ್ಳು.
थका, वि० ಬಳಲಿದ; ಆಯಾಸಗೊಂಡ.
थकान, स्त्री० ಬಳಲಿಕೆ; ಆಯಾಸ.
थकाना, स० ಬಳಲಿಸು.
थका-माँदा, वि० ದಣಿದ; ಆಯಾಸಪಟ್ಟ; ಬೇಸತ್ತ.
थकावट, स्त्री० ಬಳಲಿಕೆ; ದಣಿವು; ಆಯಾಸ.
थकित, वि० ದಣಿದ; ಬಳಲಿದ.
थकौंहा, वि० ಆಯಾಸಪಟ್ಟ.
थक्का, पु० ಮುದ್ದೆ; ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ವಸ್ತು; ಕರಣೆ.
थगित, वि० ಮಂದ; ಶಿಥಿಲವಾದ.
थन, पु० ಕೆಚ್ಚಲು; ಸ್ತನ.
थनेला, पु० ಮೊಲೆಬಾವು; ಸ್ತನದ ಊತ.
थनैत, पु० ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ಪಟೇಲ.
थपकना, स० ಬೆನ್ನುತಟ್ಟು; ಮೈದಡವು; ಸೇವರಿಸು.
थपकी, स्त्री० ನೇವರಿಸುವಿಕೆ.
थपड़ी, स्त्री० ಚಪ್ಪಾಳೆ.
थपथपाना, अ० ಮೆಲ್ಲಗೆ ತಟ್ಟು; ಮೈತಡವರಿಸು.

थपना, ಸಂ ಸ್ಥಾಪಿಸು; ನೆಡು. ಅಂ ಬೇರೂರು; ನೆಲಸು.

थपेड़ा } **थप्पड़** } ಪುಂ ಅಂಗೈ ಏಟು; ಪೆಟ್ಟು; ಚಪಾಟಿ.

थमना, ಅಂ ನಿಂತುಹೋಗು; ತಡೆ.

थरथर, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗಡಗಡ (ನಡುಕ).

थरथराना, ಅಂ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗು; ಕಂಪಿಸು.

थरथरी, ಸ್ತ್ರೀಂ ನಡುಕ; ಕಂಪನ.

थरिया, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಣ್ಣತಟ್ಟೆ.

थर्राना, ಅಂ ನಡುಗು; ತತ್ತರಿಸು.

थल, ಪುಂ ಸ್ಥಳ; ನೆಲ; ಭೂಮಿ.

थलकना, ಅಂ ರೆಕ್ಕೆವದರು; ಹೊಯ್ದಾಡು; ಜೋಲುಬೀಳು.

थली, ಸ್ತ್ರೀಂ ನೀರಿನತಳ; ವಾಸಸ್ಥಾನ.

थवई, ಪುಂ ಉಪ್ಪಾರ; ಕಾಮಾಟಿಗ.

थहराना, ಅಂ ನಡುಗು.

थहाना, ಸಂ ಆಳನೋಡು; ಮನಸ್ಸಿನ ನೆಲೆನೋಡು.

थांग, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕಳ್ಳರ ವಾಸಸ್ಥಳ; ಜಾಡು; ಸುಳಿವು.

थांगी, ಪುಂ ಕಳವಿನೊಡವೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವ; ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಸುಳಿವು ಹೇಳುವವ.

थांवला, ಪುಂ ಗಿಡದಪಾತಿ.

थाक, ಪುಂ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲೆ; ಊರಿನ ಗಡಿ; ರಾಶಿ.

थाती, ಸ್ತ್ರೀಂ ನಿಧಿ; ಬಂಡವಾಳ.

थान, ಪುಂ ಸ್ಥಾನ; ಜಾಗ; ದೊಡ್ಡಿ; ಬಟ್ಟೆಯಥಾನು.

थाना, ಪುಂ ನಿವಾಸ; ಠಾಣೆ; ಪೋಲಿಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್.

थानेदार, ಪುಂ ಠಾಣೆಯವ; ಪೋಲೀಸು ಅಧಿಕಾರಿ.

थानैत, ಪುಂ ಗ್ರಾಮದೇವತೆ.

थाप, ಪುಂ ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು; ಮುದ್ರೆ ಆಣೆ; ಶಪಥ.

थापना, ಸಂ ಸ್ಥಾಪಿಸು.

थापर, ಪುಂ ದೇಂ थप्पड़.

थापिया } **थापी** } ಸ್ತ್ರೀಂ ಮಟ್ಟಸ ಮಾಡುವ ಕೊಡತಿ; ದಮ್ಮಸ್ಸು.

थाम, ಪುಂ ಕಂಬ; ಆಧಾರ. ಸ್ತ್ರೀಂ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

थामना, ಸಂ ನಿಲ್ಲಿಸು; ತಡೆ; ನಿಭಾಯಿಸು; ನಿರ್ವಹಿಸು.

थाल, ಪುಂ ಹರಿವಾಣ; ದೊಡ್ಡತಟ್ಟೆ; ತಾಂಬಾಣ.

थाला, ಪುಂ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡುವಪಾತಿ; ಆಲವಾಲ.

थाह, ಸ್ತ್ರೀಂ ಆಳ; ತಳ; ನೆಲೆ;—**लेना** ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು.

थाहना, ಸಂ ಆಳನೋಡು; ಅಂದಾಜು ಕಟ್ಟು.

थिगली, ಸ್ತ್ರೀಂ ತೇಪೆ.

थिति, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸ್ಥಿತಿ; ನೆಲೆ.

थिर, ವಿಂ ಅಲುಗಾಡದ; ಕದಲದ.

थिरकना, ಅಂ ನರ್ತನಮಾಡು; ಕುಣಿದಾಡು.

थिरता, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸ್ಥಿರತೆ; ನಿಶ್ಚಲತೆ.

थिरना, ಅಂ ಸ್ಥಿಮಿತವಾಗು; ನೆಲೆಗೊಳ್ಳು; ತೇರಿಕ್ಕು.

थुक्का-फ़जीहत, स्त्री० ಧಿಕ್ಕಾರ; ಥೂಛೀ ಅನ್ನುವಿಕೆ; ತಿರಸ್ಕಾರ.

थुड़ी, स्त्री० ಥೂಥೂ ಅನ್ನುವುದು.

थुथनी, स्त्री० ಮುಸುಡಿ; ಮೂತಿ.

थूक, पु० ಉಗುಳು; ಎಂಜಲು; ಜೊಲ್ಲು.

थूकना, अ० ಉಗುಳು.

थूथन, पु०
थूथनी, स्त्री० } दे० थुथनी.

थून, पु० ಆಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವ ಕಂಭ; ಆನಿಕೆ.

थूरना, स० ಕುಟ್ಟು; ಬಡಿ; ತುರುಕು.

थूला, वि० ಸ್ಥೂಲವಾದ.

थूहर, पु० ಕಳ್ಳೀಗಿಡ.

थेगली, स्त्री० ತೇಪೆ.

थैला, पु० ಚೀಲ.

थैली, स्त्री० ಸಣ್ಣಚೀಲ.

थोक, पु० ಗುಂಪು; ರಾಶಿ; ಸಮೂಹ. ಒಟ್ಟು; ತೋಕು.

थोड़ा, वि० ಕೊಂಚ; ತುಸ. क्रि० ಸ್ವಲ್ಪ;—बहुत ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ; ಒಂದಿಷ್ಟು.

थोथरा, वि० ಟೊಳ್ಳು; ಪೊಳ್ಳು.

थोथा, वि० ತಿರುಳಿಲ್ಲದ; ಜಳ್ಳು.

थोपड़ी, स्त्री० ಕೆನ್ನೆ ಏಟು.

थोपना, स० ಮೆತ್ತು; ಸವರು; ಬಳಿ; ಸಾರಣೆಗೈಯು.

थोपियाना, अ० ಒಸರು; ಬಸಿ.

थोपी, स्त्री० ಏಟು; ಗುದ್ದು.

थोबड़ा, पु० ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೂತಿ; ಮುಸುಡಿ.

दंग, वि० ಬೆರಗಾದ; ವಿಸ್ಮಿತ; ಚಕಿತ.

दंगई, वि० ದಂಗೆಖೋರ; ಜಗಳಗಂಟಿ.

दंगल, पु० ಕುಸ್ತಿ; ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ; ಮಲ್ಲಭೂಮಿ; ಅಖಾಡ.

दंगा, पु० ಕಲಹ; ದಂಗೆ; ದೊಂಬಿ; ಬಂಡಾಯ;—फ़साद ಬಂಡಾಯ.

दंगैत, वि० ದೊಂಬಿಗಾರ; ಬಂಡಾಯಗಾರ.

दंडना, स० ದಂಡಿಸು; ಶಿಕ್ಷಿಸು.

दंडवत्, स्त्री० ದಂಡ ಪ್ರಣಾಮ; ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ; ಅಡ್ಡಬೀಳುವಿಕೆ.

दंड्य, वि० ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಯೋಗ್ಯನಾದ.

दंत, पु० ಹಲ್ಲು.

दंतकथा, स्त्री० ಕೇಳಿಕೆಯ ಮಾತು; ಕಟ್ಟುಕಥೆ; ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಕಥೆಗಳು.

दंतच्छद, पु० ತುಟಿ.

दंतादंती, स्त्री० ಕಚ್ಚಾಟ.

दंतिया, पु० ಸಣ್ಣಹಲ್ಲು.

दंतुला, वि० ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿದ ಹಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ; ಹಲ್ಲುಬ್ಬ; ಕೋರೆ ಹಲ್ಲಿನ.

दंद, स्त्री० ಉರಿ; ಸೆಕೆ; ಬೇಗೆ. पु० ಗಲಾಟೆ.

दंदाना, ಅಂ ಬಿಸಿ ತಾಕು. **पु०** ಬಾಚ ಣಿಗೆ ಗರಗಸ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಹಲ್ಲು; ಹಲ್ಲಿನವರಿಸೆ.

दंदारू, ಪು० ಹೊಪ್ಪಳೆ.

दंदी, वि० ಜಗಳಗಂಟ; ಜಗಳಿಗ; ಉಪದ್ರವಕೊಡುವವ.

दंभ, ಪು० ಅಹಂಕಾರ; ಜಂಭ; ಡಾಂಭಿಕ.

दंभी, पु० ಜಂಭಗಾರ; ಡಂಬಾಚಾರಿ; ಬೂಟಾಟಿಕೆ ಮನುಷ್ಯ.

दंवरी, स्त्री० ಕಣದಲ್ಲಿ ಕಾಳು ಹುಲ್ಲು ಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ದನ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತುಳಿಸುವಿಕೆ.

दंश, पु० ಕಡಿತ; ಕೊಂಡಿ.

दंशक, पु० ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಚ್ಚುವವ.

दई, पु० ದೈವ; ವಿಧಿ.

दई-मारा, वि० ಅದೃಷ್ಟಹೀನ; ಭಾಗ್ಯ ಹೀನ.

दक़ियानूस, वि० ಪ್ರಾಚೀನ; ಹಳೆಯ; ಗೊಡ್ಡು.

दक़ियानूसी, वि० ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾ ಚೀನ; ಬಹಳ ಹಳೆಯ.

दक़ीक़, वि० ಸೂಕ್ಷ್ಮ; ಕೋಮಲ; ಗೂಢ; ಕಠಿನ.

दक़ीक़ा, पु० ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ: ಕಾಠಿನ್ಯ; ಕಷ್ಟ; ವಿಪತ್ತು.

दक़ीक़ारस, वि० ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಿ.

दक्खिन, पु० ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕು.

दक्ष, वि० ಜಾಣ; ನಿಪುಣ; ಚತುರ. ಬಲಗಡೆಯ.

दक्षता, स्त्री० ನೈಪುಣ್ಯ.

दख़मा, पु० ಪಾರಸೀಕರು ಶವ ವನ್ನು ಹೂಳುವ ಸ್ಥಳ.

दख़ल, पु० ಅಧಿಕಾರ; ವಶ; ತಲೆ ಹಾಕುವಿಕೆ; ಕೈ ಹಾಕುವಿಕೆ: ಪ್ರವೇಶ.

दख़ल-दिहानी, स्त्री० ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಿ ಸುವುದು.

दख़ल-नामा, पु० ಸ್ವಾಧೀನಪತ್ರ.

दख़ल-याबी, स्त्री० ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಪಡ ಕೊಳ್ಳುವುದು.

दख़ील, वि० ಅಧಿಕಾರಪಡೆದ; ಅನು ಭೋಗಸ್ಥ.

दख़ीलकार, पु० ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಗಳಕಾಲ ಜಮೀನನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವ.

दगड़, पु० ರಣಭೇರಿ.

दग़दग़ा, पु० ಭಯ; ಸಂಶಯ; ಸಂದೇಹ.

दगदगाना, अ० ದಗದಗಿಸು; ಉರಿ. स० ಮಿರುಗಿಸು.

दगना, अ० ಮುದ್ರಿಸಿಡಿ; ಗುಂಡು ಹಾರು; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡೆ.

दगर-दगरा, पु० ತಡ; ದಾರಿ.

दग़ल, पु० ಮೋಸ.

दग़लफ़सल, पु० ಮೋಸ; ಠಕ್ಕು.

दग़ला, पु० ದಪ್ಪಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹೊ ಲೆದ ಅಂಗಿ.

दगवाना, स० ಗುಂಡಿನಿಂದ ಸುಡಿಸು.

दग़ा, स्त्री० ಮೋಸ; ಠಕ್ಕು.

दग़ादार, पुं० ಮೋಸಗಾರ.

दग़ाबाज़, वि० ಮೋಸಗಾರ; ದಗಾಖೋರ; ಮೋಸಗೊಳಿಸುವ.

दग़ाबाज़ी, स्त्री० ಮೋಸ; ಠಕ್ಕು; ದಗಲುಬಾಜಿ.

दग़ील, वि० ದೋಷವುಳ್ಳ; ಕಳಂಕವುಳ್ಳ. पुं० ಮೋಸಗಾರ.

दग्ध, वि० ಸುಟ್ಟುಹೋದ; ದುಃಖಿತ.

दचकना, अ० ಪೆಟ್ಟಾಗು; ಅದಿಮಿಹೋಗು. स० ಬಡಿ; ಕೊಡವು.

दचना, अ० ಬೀಳು.

दच्छिन, पुं० ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕು.

दड़ाकना, अ० ಗರ್ಜಿಸು; ಗುಟರು ಹಾಕು; ರೆಂಕೆಹಾಕು; ಗುರುಗುಟ್ಟು.

दढ़ियल, वि० ಗಡ್ಡವುಳ್ಳ.

दतवन, ೀ० ಹಲ್ಲುಉಜ್ಜುವಕಡ್ಡಿ.

दत्त, पुं० ದಾನ; ದತ್ತಪುತ್ರ. वि० ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ.

दत्तक, पुं० ಸಾಕುಮಗ; ದತ್ತುಮಗ;

दत्तचित्त, वि० ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟ; ಕಾರ್ಯಮಗ್ನ.

ददियाल, पुं० ಪಿತೃವಂಶ.

ददोरा, पुं० ಸೊಳ್ಳೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದಾದದ್ದು.

दद्रु, पुं० ಹುಳುಕಡ್ಡಿ; ಚರ್ಮದ ಒಂದು ರೋಗ.

दधि, पुं० ಮೊಸರು; ವಸ್ತ್ರ.

दधिकांदो, पुं० ಕೃಷ್ಣಾಷ್ಟಮಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿಸಿಣ ಬೆರಸಿದ ಮೊಸರನ್ನಿಂ ದಾಡುವ ಓಕಳಿಯಾಟ.

दधिसुत, पुं० ಮುತ್ತು; ಚಂದ್ರ; ವಿಷ.

दनुज, पुं० ದನು ಎಂಬಾಕೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ರಾಕ್ಷಸ.

दपटना, स० ಗದರಿಸು; ಅಟ್ಟು.

दपु, पुं० ಹೆಮ್ಮೆ: ಅಹಂಕಾರ.

दपेट, स्त्री० ಗದರಿಕೆ.

दपेटना, स० दे० दपटना.

दफ़, पुं० ವಿಷ; ಕೋಪ; ಆವೇಶ.

दफ़अतन्, क्रि० ಒಮ್ಮೆಲೆ; ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ.

दफ़तर, पुं० दे० दफ़्तर.

दफ़तरी, पुं० दे० दफ़्तरी.

दफ़ती, स्त्री० ರಟ್ಟಿನಕಾಗದ: ರಟ್ಟು.

दफ़न, पुं० ಹುಗಿತ; ಹೂಳುವಿಕೆ; ಹೆಣವನ್ನು ಸಮಾಧಿಮಾಡುವಿಕೆ; ಸಮಾಧಿ.

दफ़नाना, स० ಹುಗಿ; ಹೂಳು.

दफ़ा, स्त्री० ಸಾರಿ; ಸರ್ತಿ: ಸಲ; ಬಾರಿ; ಕಾನೂನಿನ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣ. वि० ದೂರ ಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ತೊಲಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. रफ़ा दफ़ा करना ವ್ಯವಹಾರಮುಗಿಸು.

दफ़ादार, पुं० ಮೇಸ್ತ್ರೀ; ದಫೇದಾರ.

दफ़ान, पुं० ಬೇರೆಮಾಡುವುದು.

दफ़ीना, पुं० ಹುಗಿದಿಟ್ಟ ಧನ ಅಥವಾ ಖಜಾನೆ.

दफ़्तर, पु० ಕಾರ್ಯಾಲಯ; ಕಚೇರಿ; ವಿವರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪತ್ರ.

दफ़्तरी, पु० ಗುಮಾಸ್ತೆ; ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಯುವವ.

दफ़्ती, पु०, ರಟ್ಟು; ರಟ್ಟಿನ ಕಾಗದ.

दबंग, वि० ಪ್ರತಾಪಿ; ಬಲಾಢ್ಯ

दबक, स्त्री० ಬಾಗುವಿಕೆ; ಸುಕ್ಕು.

दबकगार, पु० ಸರಿಗೆ ಅಥವಾ ಜರಿ ತಯಾರಿಸುವವ.

दबकना, अ० ಅಡುಗು; ಅವಿತುಕೊಳ್ಳು.

दबका, पु० ಜರತಾರಿ; ಸರಿಗೆ; ಜರಿ.

दबकाना, स० ಅಡಗಿಸು; ಬಚ್ಚಿಡು.

दबकी, स्त्री० ನೀರಿಡುವಪಾತ್ರೆ.

दबदबा, पु० ಜುಲುಮೆ; ಪ್ರತಾಪ; ಪಟಾಟೋಪ.

दबना, अ० ಅದುಮಿ ಹೋಗು; ಹೂತುಹೋಗು: ಉಡುಗು; ಅಡಗು; ಒಳಪಡು.

दबाना, स० ಅದುಮು; ಒತ್ತು; ಹಿಸುಕು; ದಬಾಯಿಸು; ಕುಗ್ಗಿಸು.

दबाव, पु० ಒತ್ತಡ; ಒತ್ತಾಯ; ಬಲಾತ್ಕಾರ; ದಮನ.

दबिस्ताँ, पु० ಪಾಠಶಾಲೆ.

दबीज़, वि० ದಟ್ಟ; ಗಟ್ಟಿ; ಗಾಢ.

दबीर, पु० ಕರಣೀಕ; ಗುಮಾಸ್ತೆ; ಬರಹಗಾರ.

दबैल, वि० ಬಗ್ಗಿದ; ಒಳಪಟ್ಟ; ಅಂಜುಕುಳಿ.

दबोचना, स० ಹಿಡಿದು ಅಮುಕು; ಬಚ್ಚಿಡು.

दम, पु० ಉಸಿರು; ಶ್ವಾಸ; ಕ್ಷಣ; ಪ್ರಾಣ; ಜೀವ: ಜೀವಾಳ; ಮೋಸ;—**अटकना** ಉಸಿರು ಕಟ್ಟು;—**उखड़ना** ಉಸಿರುಕಟ್ಟುವುದು;—**घुटना** ಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದೆ ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿ ಹೋಗು;—**तोड़ना** ಕೊನೆಯ ಉಸಿರು ಎಳೆ;—**दिलासा** ಭರವಸೆ;—**पर दम** ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ;—**कदम** ಪೌರುಷ; ಅಸ್ತಿತ್ವ;—**फूलना** ಜೋರಾಗಿ ಉಸಿರಾಡು;—**भरना** ಇತರರು ತನ್ನಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳು;—**मारना** ಕ್ಷಣಕಾಲದಲ್ಲಿನ; ಅಫೀಮು, ಗುಡುಗುಡಿ ದಮ್ ಎಳೆಯುವುದು;—**लेना** ವಿಶ್ರಾಂತಿಪಡೆ;—**साधना** ಶ್ವಾಸಧಾರಣೆಮಾಡು;—**साज** ಪ್ರಾಣಸ್ನೇಹಿತ.

दमक, स्त्री० ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ.

दमकना, अ० ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ತಳತಳಿಸು.

दमकल, स्त्री० ನೀರೆಳೆಯುವ ಯಂತ್ರ; ಪಂಪು.

दमकला, पु० ಕಾರಂಜ.

दम-ख़म, पु० ಶಕ್ತಿ; ಜೀವಾಳ.

दमदमा, पु० ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ ಮರಳು ಕೋಟೆ.

दमन, ಪುಂ ಅಡಗಿಸುವಿಕೆ; ನಿಗ್ರಹ; —**नीति** ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ.

दमदार, ವಿಂ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾದ.

दमनशील, ವಿಂ ಅಡಗಿಸ ಬಲ್ಲ.

दमबाज़, ವಿಂ ಧೂರ್ತ.

दमा, ಪುಂ ಗೂರುಬ್ಬಸ; ಗೂರಲು.

दमाद, ಪುಂ ಅಳಿಯ.

दमामा, ಪುಂ ನಗಾರಿ; ಭೇರಿ.

दया, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕನಿಕರ; ದಯೆ.

दयानत, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ; ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆ.

दयानतदार, ವಿಂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ.

दयार, ಪುಂ ಪ್ರಾಂತ; ಪ್ರದೇಶ.

दयार्द्र, ವಿಂ ಕನಿಕರವುಳ್ಳ; ದಯುವುಳ್ಳ.

दर, ಪುಂ ಬಿರುಕು; ಸೀಳುವಿಕೆ; ಬಾಗಿಲು;—**दर** ಮನೆಮನೆಗೂ. ಸ್ತ್ರೀಂ ಬೆಲೆ; ಧಾರಣೆ; ದರ; —**अंदाज़** ಜಗಳಮಾಡಿಸುವವ; —**आमद** ಪರದೇಶದಿಂದ ಬಂದ ಸಾಮಾನು.

दरक, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬೇಟೆ; ಬಿರುಕು. ವಿಂ ಅಂಜುಬುರುಕ.

दरकच, ಸ್ತ್ರೀಂ ತರೆದ ಗಾಯ.

दरकना, ಅಂ ಹರಿದುಹೋಗು; ಬಿರುಕುಬಿಡು.

दरका, ಪುಂ ಹರಕು; ಒಡಕು.

दरकाना, ಸಂ ಹರಿ; ಸೀಳು.

दरकार, ವಿಂ ಬೇಕಾದ; ಅವಶ್ಯಕವಾದ.

दर-किनार, ಕ್ರಿಂ ದೂರ; ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ.

दरकूच, ಕ್ರಿಂ ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತ; ಸಂಚಾರದಲ್ಲಿ.

दरखशाँ ವಿಂ ಹೊಳೆಯುವ.

दरख़ास्त / **दरख़्वास्त** ಸ್ತ್ರೀಂ ಅರಿಕೆ; ಬಿನ್ನಹ; ಅರ್ಜಿ.

दरख़्त, ಪುಂ ಮರ; ಗಿಡ; ವೃಕ್ಷ.

दरगाह, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮುಹಮ್ಮದೀಯ ಸಿದ್ಧಪುರುಷನ ಗೋರಿ.

दरगुज़र, ವಿಂ ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಗಣನೆಗೆ ತಾರದ.

दरगोर, ವಿಂ ಗೋರಿಯಲ್ಲಿನ; ಗೋರಿಗೆ ಹೋಗುವ.

दरज़, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಂದು; ತೂತು; ಬಿರಕು.

दरज़बन्दी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿನ ಬಿರಕುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವಿಕೆ.

दरजन, ಪುಂ ದೇಂ **दर्जन**.

दरजा, ಪುಂ ದೇಂ **दर्जा**.

दरजी, ಪುಂ ದೇಂ **दर्जी**.

दरद, ಪುಂ ದೇಂ **दर्द**.

दरदरा, ವಿಂ ನುಚ್ಚಾದ.

दरदरी, ವಿಂ ದಪ್ಪ ನುಚ್ಚಿನ.

दर-दालान, ಪುಂ ಮೊಗಸಾಲೆ; ಜಗಲಿ.

दरना, ಸಂ ದೇಂ **दलना**.

दरपन, ಪುಂ ಕನ್ನಡಿ; ಕೈಪಿಡಿ.

दरपना, ಅಂ ರೇಗು; ಗರ್ವಿಸು.

दरपनी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಣ್ಣ ಕನ್ನಡಿ.

दरपरदा, ಕ್ರಿಂ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಲ್ಲಿ; ಗುಟ್ಟಾಗಿ.

दरपेश, क्रिं ಮುಂದೆ; ಮುಂದು ಗಡೆ; ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ.

दरब, पुं ಹಣ; ಸಿರಿ; ಐಶ್ವರ್ಯ.

दरबा, पुं ಪಾರಿವಾಳದ ಗೂಡು: ಅಂಕಣ; ಅರೆ; ಖಾನೆ.

दरबी, स्त्रीं ಹಾವಿನಹೆಡೆ; ಹೆಡೆಯ ಆಕಾರದಪಾತ್ರೆ.

दरबान, पुं ದ್ವಾರಪಾಲಕ.

दरबार, पुं ಆಸ್ಥಾನ: ರಾಜಸಭೆ; ಒಡ್ಡೋಲಗ; ದರ್ಬಾರು.

दरबारदारी, स्त्रीं ರಾಜ ಸಭೆಗೆ ಹೋಗುವಿಕೆ; ಮುಖಸ್ತುತಿ.

दरबारी, विं ರಾಜ ಸಭೆಯ; ರಾಜ ಸಭೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. पुं ಆಸ್ಥಾನಿಕ.

दरमान, पुं ಔಷಧ; ಮದ್ದು.

दरमाहा, पुं ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ; ಪಗಾರ.

दरमियान, पुं ಮಧ್ಯೆ. क्रिं ನಡುವೆ.

दरमियानी, विं ನಡುವಣ; ಮಧ್ಯದ पुं ಮಧ್ಯಸ್ಥ; ದಳ್ಳಾಳಿ.

दरवाज़ा, पुं ಬಾಗಿಲು; ಕದ.

दरवेश, पुं ಸಾಧು; ಫಕೀರ.

दरस, पुं ದರ್ಶನ; ಭೆಟ್ಟಿ; ರೂಪ; ತೋರಿಕೆ.

दरसना, अं ತೋರು: ಕಾಣಬರು. सं ನೋಡು.

दरसाना, सं ತೋರಿಸು; ನೋಡಿಸು; ತಿಳಿಸು.

दरहक़ीक़त, क्रिं ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ: ನಿಜವಾಗಿ.

दरहम, विं ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದ: ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾದ.

दराँती, स्त्रीं ಕುಡಗೋಲು.

दरा, पुं ಹೆದ್ದಾರಿ; ರಸ್ತೆ; ಕಣಿವೆ.

दराज़, विं ದೊಡ್ಡ; ಉದ್ದ; ನೀಳವಾದ.

दरार, स्त्रीं ಬಿರುಕು; ಸೀಳು; ಹರಕು; ಸಂದು.

दरारना, अं ಬಿರಿ; ಸೀಳಿಹೋಗು; ಹರಿದು ಹೋಗು.

दरारा, पुं ಢಿಕ್ಕಿ; ತಿಕ್ಕಾಟ; ಧಕ್ಕೆ.

दरिंदा, पुं ಮಾಂಸತಿನ್ನುವ ಹಿಂಸ್ರ ಮೃಗಗಳು.

दरिया, पुं ನದಿ: ಸಮುದ್ರ.

दरियाई, विं ನದಿ ಅಥವಾ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

दरिया-दिल, विं ಉದಾರ; ವಿಶಾಲ ಹೃದಯದ; ಧಾರಾಳಿ.

दरिया-दिली, स्त्रीं ಔದಾರ್ಯ.

दरियाफ़्त, विं ತಿಳಿದ: ಗೊತ್ತಾದ: **—करना** ವಿಚಾರಿಸು; ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚು.

दरियाव, पुं दे० **दरिया.**

दरी, स्त्रीं ಗುಹೆ; ಹಳ್ಳ; ಜಮಖಾನೆ.

दरी-ख़ाना, पुं ಅನೇಕ ಬಾಗಿಲುಗಳುಳ್ಳ ಮನೆ.

दरीचा, पुं ಕಿಟಿಕಿ; ಬಾಗಿಲು.

दरीची, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಕಿಟಿಕಿ; ಬೆಳಕಿಂಡಿ.

दरीबा, पु० ಮೀಳೇದಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳ ಸಾಲು.

दरेग़, पु० ದುಃಖ; ಕುಂದು; ಕೊರತೆ; ನ್ಯೂನತೆ.

दरेरना, स० ಬೀಸು; ತಿಕ್ಕು; ಅರೆ.

दरेरा, पु० ಅರೆಯುವಿಕೆ; ನೀರಿನ ಸೆಳೆತ.

दरोग़, पु० ಸುಳ್ಳು: ಹುಸಿ.

दरोग़-गो, वि० ಸುಳ್ಳಾಡುವವ.

दरोग़-हलफ़ी, स्त्री० ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಆಣೆಯಿಡುವುದು.

दरोगा, पु० दे० दारोगा.

दर्कार, क्रि० दे० दरकार.

दर्ज, वि० ದಾಖಲುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ: ಅಂಕಿತವಾದ.

दर्जन, पु० ಡಜನ್. (೧೨)

दर्जा, पु० ಶ್ರೇಣಿ: ಅಂತಸ್ತು; ತರಗತಿ; ವಿಭಾಗ.

दर्ज़ी, पु० ಚಿಪ್ಪಿಗ; ದರ್ಜಿ.

दर्द, पु० ನೋವು: ಪೀಡೆ: ದುಃಖ; ಕಷ್ಟ.

दर्दनाक, वि० ಕನಿಕರವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ; ಕರುಣಾಜನಕ.

दर्दमंद; दर्दी, वि० ವ್ಯಥಿತ; ದುಃಖಿ ಕರುಣಾಳು.

दर्देज़ह, पु० ಪ್ರಸವಪೀಡೆ.

दर्देसरी, स्त्री० ಕಷ್ಟ; ಕಠೋರತೆ.

दर्पण, दर्पन, पु० ಕನ್ನಡಿ; ಕೈಪಿಡಿ.

दर्भ, पु० ದರ್ಭೆ ಹುಲ್ಲು; ಕುಶ.

दर्रा, पु० ಕಣಿವೆ; ಘಟ್ಟ.

दर्शक, पु० ನೋಡುವವ.

दर्शन, पु० ಭೆಟ್ಟಿ; ಭೇಟಿ; ದರ್ಶನ.

दर्शनीय, वि० ನೋಡತಕ್ಕ; ಮನೋಹರ.

दर्शाना, स० ತೋರಿಸು; ನೋಡಿಸು: ಕಾಣಿಸು.

दल, पु० ದಳ; ಎಸಳು; ಸಮೂಹ; ಮಂಡಲಿ; ಪಕ್ಷ; ಕಕ್ಷಿ; ಸೈನ್ಯ.

दलक, स्त्री० ದುಡಿತ; ಚಳುಕು ಅಳುಕುವಿಕೆ; ಶೂಲೆ; ಸಿಡಿವ ನೋವು.

दलक़, स्त्री० ಕಂಥೆ; ಬೊಂತೆ.

दलकन, स्त्री० ಅದುರುವಿಕೆ; ದುಡಿತ.

दलकना, अ० ಹುರಿದು ಹೋಗು; ಬಿರಿ; ನಡುಗು: ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳು. स० ಹೆದರಿಸು.

दलगंजन, वि० ಅತಿಶೂರ; ಕ್ರೂರಿ.

दलदल, स्त्री० ಕೆಸರು; ಬದಿ.

दलदला, वि० ಕೆಸರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ; ಕೊಚ್ಚೆಯಾದ.

दलन, पु० ವಿನಾಶ; ಸಂಹಾರ.

दलना, स० ಪುಡಿಮಾಡು: ಒಡಿ; ಕಾಳನ್ನು ಒಡೆದು ಬೇಳೆಮಾಡು; ನುಚ್ಚು ಮಾಡು: ನಾಶಮಾಡು: ಧ್ವಂಸಮಾಡು.

दलबंदी, स्त्री० ಸಕ್ಷಿ. ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿ; ಪಾರ್ಟಿ.

दलबल्ल, पु० ಸೈನ್ಯ.
दलबादल, पु० ಮೇಘದ ಗುಂಪು; ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯ.
दलमलना, स० ಅರೆ; ಕಟ್ಟು; ಕಸರು.
दलहन, पु० ಬೇಳೆಯಾಗುವ ಕಾಳು.
दलान, पु० दे० **दालान.**
दलाल, पु० ದಳ್ಳಾಳಿ; ಮಧ್ಯಸ್ಥ.
दलाली, स्त्री० ದಳ್ಳಾಳಿ ಕೆಲಸ; ದಳ್ಳಾಳಿಗೆ ಸಿಗುವ ಹಣ.
दलित, वि० ತುಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಪೀಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
दलिया, पु० ನುಚ್ಚು; ತರಿ.
दली, वि० ರೇಕುಗಳುಳ್ಳ: ದಳಗಳುಳ್ಳ.
दलील, स्त्री० ಯುಕ್ತಿ; ತರ್ಕ; ಚರ್ಚೆ; ವಾದವಿವಾದ.
दलेल. स्त्री० ತಪ್ಪುಮಾಡಿದಾಗ ಸಿಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಕವಾಯತು ಶಿಕ್ಷೆ.
दल्लाल, पु० दे० **दलाल.**
दल्लाला, स्त्री० ಕುಂಟಣಗಿತ್ತಿ.
दव. पु० ಕಾಡು; ಅಡವಿ; ಕಾಡ್ಕಿಚ್ಚು.
दवनी, स्त्री० ಹುಲ್ಲೊಕ್ಕಲು; ಹುಲ್ಲುತುಳಿಸಿ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡುವುದು.
दवा. **दवाई, स्त्री०** ಮದ್ದು; ಔಷಧ.
दवाखाना, पु० ಔಷಧಾಲಯ.
दवाग्नि, स्त्री० ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು; ದಾವಾನಲ.
दवादारू, स्त्री० ಔಷಧೋಪಚಾರ.
दवात, स्त्री० ಮಸಿಕುಡಿಕೆ; ದೌತಿ.
दवामी, वि० ಶಾಶ್ವತವಾದ:—**बन्दोबस्त** ಸರಕಾರದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಜಮೀನು ಸಂಬಂಧವಾದ ಖಾಯಂ ಏರ್ಪಾಟು.
दवारी, स्त्री० ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು.
दशन, पु० ಹಲ್ಲು.
दशहरा, पु० ನವರಾತ್ರಿ; ದಸರೆ.
दशा, स्त्री० ಸ್ಥಿತಿ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ದೆಸೆ.
दसख़त, पु० दे० **दस्तख़त.**
दसना, अ० ಹಾಸಲ್ಪಡು; ಹರಡಿಕೊಳ್ಳು. **स०** ಹಾಸು; ಹರಡು. **पु०** ಹಾಸಿಗೆ.
दसौंधी, पु० ಹೊಗಳು. ಭಟರು: ವಂದಿಮಾಗಧರು.
दस्तंदाज़ी, स्त्री० ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕುವಿಕೆ; ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗುವಿಕೆ; ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ.
दस्त, पु० ಹಸ್ತ; ಕೈ; ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕಳತ; ಭೇದಿ.
दस्तक, स्त्री० ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟುವಿಕೆ; ದಸ್ತಗಿರಿ ಅಥವಾ ಜಪ್ತುಮಾಡುವ ಆಜ್ಞೆ; ರಹದಾರಿ; ಸುಂಕ.
दस्तकार, पु० ಕೈ ಕೆಲಸಗಾರ; ಶಿಲ್ಪಿ; ಕಸುಬುದಾರ.
दस्तकारी, स्त्री० ಕೈವಾಡ; ಕೈಗೆಲಸ; ಕೈಗಾರಿಕೆ.
दस्तख़त, पु० ಸಹಿ; ರುಜು.
दस्त-गरदाँ, वि० ಕೈನಾಳದ (ಹಣ).

दस्त-गीर, **वि०** ಒತ್ತಾಸೆ ಕೊಡುವವ; ಸಹಾಯಕ.

दस्त-गीरी, **स्त्री०** ನೆರವು ; ಒತ್ತಾಸೆ.

दस्तन्दाज़ी, **स्त्री०** दे० **दस्तंदाज़ी.**

दस्त-पनाह, **पु०** ಇದ್ದಿಲು ಮತ್ತು ಕೆಂಡವನ್ನು ಎತ್ತುವ ಚಿಮುಟ.

दस्त-पाक, **पु०** ಕರವಸ್ತ್ರ ; ಕೈವಸ್ತ್ರ.

दस्त-ब-दस्त, **क्रि०** ಕೈಯಾನ ಕೈ.

दस्त-बरदारी, **स्त्री०** ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸದಿಂದ ದೂರವಾಗು.

दस्त-बस्ता, **क्रि०** . ಕೈಕಟ್ಟಿ ; ಕೈ ಮುಗಿದು.

दस्तयाब, **वि०** ಕೈ ಸೇರಿದ; ಪ್ರಾಪ್ತ.

दस्तरख़ान, **पु०** ಊಟಮಾಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಊಟದ ಮೇಜಿನಮೇಲೆ ಹಾಸುವ ಬಟ್ಟೆ.

दस्ता, **पु०** ಹಿಡಿ; ಹಿಡಿಕೆ; ಹೂಗೊಂಚಲು ; ಸಿಪಾಯಿಗಳ ಸಣ್ಣ ದಳ; ೨೪ ಹಾಳೆಗಳ ಕಾಗದದ ಕಟ್ಟು ; ದಸ್ತು.

दस्तार, **पु०** ರುಮಾಲೆ.

दस्ताना, **पु०** ಕೈಚೀಲ.

दस्तावर, **वि०** ಭೇದಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ; ವಿರೇಚಕ.

दस्तावेज़, **स्त्री०** ದಸ್ತಾವೇಜು ; ಕಟ್ಟಪಕ; ಹಣ ಜಮೀನು ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾಗದಪತ್ರ.

दस्तावेज़ी, **वि०** ದಸ್ತಾವೇಜಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

दस्ती, **वि०** ಕೈಯ. **स्त्री०** ಕೈದೀವಿಗೆ; ಕೈದೀವಟಿಕೆ; ಲೇಖಣಿಕೆ; ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟು.

दस्तूर, **पु०** ವಾಡಿಕೆ; ಸಂಪ್ರದಾಯ; ನಿಯಮ; ಪಾರಸೀಜನರ ಪುರೋಹಿತ.

दस्यु, **पु०** ಕಳ್ಳ ; ದರೋಡೆಗಾರ.

दस्तूरी, **स्त्री०** ಮಾಮೂಲು ಹಣ.

दह, **पु०** ಮಡುವು; ಕೊಳ. **स्त्री०** ಜ್ವಾಲೆ. **वि०** ಬೆಂಕಿಹತ್ತು.

दहक, **स्त्री०** ಜ್ವಾಲೆ; ಉರಿ.

दहकना, **अ०** ಉರಿ ; ಸುಡು.

दहकान, **पु०** ಹಳ್ಳಿಯವ; ಗಮಾರ.

दहन, **पु०** ಸುಡುವಿಕೆ.

दहना, **अ०** ಉರಿ; ಸುಡು. **स०** ಸುಡು ; ಉರಿಸು.

दहपट, **वि०** ನಾಶಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

दहपटना, **स०** ನೆಲಸಮಮಾಡು ; ಹಾಳುಮಾಡು.

दहर, **पु०** ನೀರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡುವ ಕೆರೆ ಅಥವಾ ಕೊಳ.

दहल, **स्त्री०** ನಡುಕ ; ಕಂಪನ.

दहलना, **अ०** ನಡುಗು ; ಅದರು.

दहला, **पु०** ಇಸ್ಪೀಟು ಎಲೆಯ ಹತ್ತನೇ ಬಂದು.

दहलाना, **स०** ನಡುಗಿಸು.

दहलीज़, **स्त्री०** ಹೊಸ್ತಿಲು; ಹೊಸಲು.

दहशत, **स्त्री०** ಹೆದರಿಕೆ ; ಭಯ.

दहा, **पु०** ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಕಟ್ಟುವ ಕಾಗದದ

ಮುಂಟಪ; ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದ ಹತ್ತು ದಿನಗಳು.

दहाई, स्त्री० ದಶಕ; ದಶಕಸ್ಥಾನ.

दहाड़, स्त्री० ಗರ್ಜನೆ; ಬೊಬ್ಬೆ.

दहाड़ना, अ० ಆರ್ಭಟಿಸು; ಬೊಬ್ಬಿರಿಸು.

दहान, पु० ಬಾಯಿ; ಛೇದ; ಗಾಯ; ಛಿದ್ರ.

दहाना, स० ಉರಿಸು; ಸುಡು. पु० ಅಗಲವಾದ ಬಾಯಿ; ನದಿಯ ಸಂಗಮ; ಕಾಲುವೆ; ಮೋರಿ.

दहिना, वि० ಬಲಗಡೆಯ.

दहिने, क्रि० ಬಲಗಡೆಗೆ.

दही, पु० ಮೊಸರು.

दहेंड़ी, स्त्री० ಮೊಸರಿನ ಗಡಿಗೆ.

दहेज, पु० ವರದಕ್ಷಿಣೆ.

दहेला, वि० ಸುಟ್ಟ; ದಗ್ಧ ದ; ತೊಯ್ದ.

दाँ, पु० ಸಲ; ಸರ್ತಿ; ಸಾರಿ; ಬಾರಿ; ಆವರ್ತಿ.

दाँ, वि० ಅರಿತವ; ತಿಳಿದವ; ಬಲ್ಲವ. ಉದಾ: **फ़रसीदाँ, उर्दूदाँ.**

दांकना, अ० दे० **दहाड़ना.**

दांज, स्त्री० ಸಮಾನವಾದ.

दांड़ना, स० ದಂಡಿಸು; ಶಿಕ್ಷಿಸು.

दांडी, पु० ದೋಣಿಗಾರ; ನಾವಿಕ.

दांत, पु० ಹಲ್ಲು;—**खट्टे करना** ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದು; —**काटी रोटी** ಬಹಳ ಸ್ನೇಹ: **दांतों तले उँगली दबाना या काटना** ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತನಾಗು: —**पीसना** ಸಿಟ್ಟನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು;—**तोड़ना** ಸೋಲಿಸುವುದು; **दांतों में तिनका दबाना** ಕ್ಷಮೆಬೇಡುವುದು.

दांतना, अ० ಹಲ್ಲು ಹಾಕು.

दांता, पु० ಗರಗಸದ ಹಲ್ಲು.

दांताकिटकिट, स्त्री० ಜಗಳ; ರಗಳೆ.

दाँती, स्त्री० ಕಡಿಗೋಲು.

दांना, स० ಒಕ್ಕು; ಹುಲ್ಲು ತುಳಿಸು.

दांभिक, वि० ಬೂಟಾಟಿಕೆಯ.

दाँव, पु० ಸಮಯ; ಕೆಲಸಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾದ ಸಂಧಿ;—**चलना** ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಜಯವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು: —**चलाना** ಹೊಂಚುಹಾಕು ಮೋಸಮಾಡುವುದು;—**पकड़ना** ಕುಸ್ತೀವರಸೆ ತೋರುವುದು; —**बैठना** ಸಮಯಮೀರುವುದು: —**पेंच** ರಾಜನೀತಿಯ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆ.

दाँवरी, स्त्री० ಹಗ್ಗ.

दाई, वि० दे० **दाहिना.**

दाई, स्त्री० ದಾದಿ; ಸೂಲಗಿತ್ತಿ.

दाऊ, पु० ಅಣ್ಣ.

दाऊदी, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗೋಧುವೆ.

दाख, स्त्री० ದ್ರಾಕ್ಷೆಹಣ್ಣು; ದ್ವೀಪದ್ರಾಕ್ಷಿ.

दाख़िल, वि० ಒಳಹೊಕ್ಕ; ಸೇರಿದ; ತಲುಪಿದ.

दाख़िल-ख़ारिज, पु० ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬರಿದು ಹೊಡೆದು ಮತ್ತೆ ಬರಿಯುವ ಚಿತ್ತುಪುಸ್ತಕ.

दाख़िला, पु० ಸೇರಿಸುವಿಕೆ; ಪ್ರವೇಶ; ದಾಖಲೆ.

दाग, पु० ಉರಿ; ದಹನ; ಅಸೂಯೆ; ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚು.

दाग़, पु० ಮಚ್ಚೆ; ಚಿಹ್ನೆ; ಕಳೆ; ಬರೆ; ದೋಷ.

दाग़दार, वि० ಚುಕ್ಕೆಚುಕ್ಕೆಯಾದ.

दाग़ना, स० ಸುಡು; ಬರೆಹಾಕು.

दागबेल, स्त्री० ನೆಲ ಅಥವಾ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಪಿಕಾಸಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಗುರುತು.

दाग़ी, वि० ಕಲೆಯುಳ್ಳ; ಕಳಂಕವುಳ್ಳ.

दाब, पु० ಸೆಕೆ; ದಗೆ; ಉಮ್ಮಳ; ತಾಪ.

दाज, पु० ಕತ್ತಲೆ; ಕತ್ತಲೆಯ ರಾತ್ರಿ.

दाजना, अ० ಉರಿಯುವುದು; ಅಸೂಯೆ ಪಡುವುದು.

दाड़िम, पु० ದಾಳಿಂಬೆ ಗಿಡ ಅಥವಾ ಅದರ ಹಣ್ಣು.

दाढ़, स्त्री० ದವಡೆ ಹಲ್ಲು. स्त्री० ಅರ್ಭಟ; ಗರ್ಜನೆ; ಬೊಬ್ಬೆ; **—मारकर रोना** ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರಚಿಕೊಂಡು ಅಳುವುದು.

दाढ़ना, स० ಸುಡುವುದು; ದುಃಖವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು.

दाढ़ी, स्त्री० ಗಡ್ಡ; ಚಿಬುಕ.

दाता, पु० ಕೊಡುವಾತ; ದಾನಮಾಡುವವ.

दातून, स्त्री० ಹಲ್ಲು ಉಜ್ಜುವ ಕಡ್ಡಿ.

दाद, स्त्री० ಹುಳುಕಡ್ಡಿ; ಗಜಕರ್ಣ; ನ್ಯಾಯ; **—देना** ನ್ಯಾಯಮಾಡುವುದು; **—ख़्वाहिश** ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಎದುರಿಸುವ; **—व सितद** ಲೇಣೇದೇಣೆ; ಜಮಾಖರ್ಚು.

दादनी, स्त्री० ತಕಾವಿ ಸಾಲ; ಮುಂಗಡದ ಸಾಲ.

दादरा, पु० ಒಂದು ರಾಗ.

दादा, पु० ತಂದೆಯ ತಂದೆ; ಅಜ್ಜ.

दादि, स्त्री० ಫಿರ್ಯಾದಿ; ನ್ಯಾಯ.

दादी, स्त्री० ತಂದೆಯ ತಾಯಿ; ಅಜ್ಜಿ. पु० ಫಿರ್ಯಾದಿ; ವಾದಿ.

दादुर, पु० ಕಪ್ಪೆ.

दाधना, स० ಸುಡು; ದಹಿಸು.

दान, पु० ಕೊಡುವಿಕೆ; ದಾನ.

दानव, पु० ರಾಕ್ಷಸ.

दाना, पु० ಧಾನ್ಯ; ಕಾಳು; ಬೀಜ; ಮರಿಗಾಳು; ಮಣಿ; ಹರಳು; **—दुनका** ಕಾಳುಕಡ್ಡಿ. **दाने दाने को मुँहताज़** ಕಡುದರಿದ್ರತೆ. वि० ಬುದ್ಧಿವಂತ; ಜಾಣ.

दानाई, स्त्री० ತಿಳುವಳಿಕೆ.

दानाचारा }
दानापानी } पु० ಅನ್ನಾಹಾರ; ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥ; ಜೀವನೋಪಾಯ.

दानिश, स्त्री० ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಬುದ್ಧಿ; ಸನ್ಮತಿ.
दानिशमंद, वि० ಬುದ್ಧಿವಂತ; ತಿಳಿವಳಿಕಸ್ಥ.
दानिस्त, स्त्री० ಬುದ್ಧಿ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ.
दानिस्ता, वि० ತಿಳಿದ; ಅರಿತ.
दानी, वि० ದಾನಮಾಡುವಂಥ; ಉದಾರ. पु० ದಾನಕೊಡುವವ.
दानेदार, वि० ಹರಳು ಹರಳಾಗಿರುವ; ಮಳಲು ಮಳಲಾಗಿರುವ.
दाप, पु० ಅಹಂಕಾರ; ಜೋರು; ದರ್ಪ.
दाफा, वि० ನಾಶಮಾಡುವ.
दाब, स्त्री० ಒತ್ತುವಿಕೆ; ಒತ್ತಡ; ಭಾರ; ಅಂಕೆ; ಅಧಿಕಾರ; —रखना ಬಚ್ಚಿಡುವುದು.
दाबदार, वि० ಪ್ರತಾಪವುಳ್ಳ; ಜಬರ್ದಸ.
दाबना, स० दे० दबाना.
दाभ, पु० ದರ್ಭೆ.
दाम, पु० ಬೆಲೆ; ಕ್ರಯ; ಹಣ; ಧನ; ದಾರ; ಸರ; ಉರುಲು. चाम के दाम चलाना ಸಮಯ ನೋಡಿ ಮನ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡು.
दामन, पु० ಸೆರಗು; ಅಂಚು.
दामनगीर, वि० ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದವ; ದೂರು ತರುವವ.
दामनी, स्त्री० ಕುದುರೆಯ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾಸುವ ವಸ್ತ್ರ.
दामार, स्त्री० ಹಗ್ಗ.
दामाँचन, पु० ಕುದುರೆಯ ಹಿಂಗಾಲುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ.
दामाद, पु० ಅಳಿಯ.
दामासाह, पु० ದಿವಾಳಿಯಾದವ.
दामिनी, स्त्री० ಮಿಂಚು; ಒಂದು ಆಭೂಷಣ; ಹಣೆ ಬೊಟ್ಟು.
दामी, स्त्री० ತೆರಿಗೆ. वि० ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ.
दाय, पु० ದಾನ; ದಾಯಭಾಗ.
दायज, दयजा, पु० ವರದಕ್ಷಿಣೆ.
दायम, वि० ಶಾಶ್ವತವಾದ.
दायमुलहब्स, पु० ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ.
दायर, वि० ನಡೆಯುವ; ಜರುಗುವ.
दायरा, पु० ವೃತ್ತ; ಮಂಡಲ.
दायां, वि० ಬಲಗಡೆಯ.
दाया, स्त्री० ದಾದಿ.
दायाद, पु० ಭಾಗಸ್ಥ; ದಾಯಾದಿ.
दायित्व, पु० ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ; ಜವಾಬ್ದಾರಿ.
दायें, क्रि० ಬಲಗಡೆಗೆ.
दार, स्त्री० ಹೆಂಡತಿ. वि० ಉಳ್ಳವನು; ಉದಾ:—ईमानदार.
दारक, पु० ಹುಡುಗ; ಮಗ.
दारचीनी, स्त्री० ಲವಂಗ ಚಕ್ಕೆ; ದಾಲ್ಚೀನೀ.
दारद, पु० ವಿಷ.
दारण, पु० ಹರಿಯುವಿಕೆ; ಸೀಳುವಿಕೆ.
दार-मदार, पु० ಆಶ್ರಯ; ಕಾರ್ಯಭಾರ.
दारु, पु० ಕಟ್ಟಿಗೆ; ದೇವದಾರು.

दारुक, पुं० ದೇವದಾರು ; ಸಾರಥಿ.

दारुण, वि० ಭಯಂಕರ.

दारु, स्त्री० ಸಾರಾಯಿ ; ಮದ್ಯ ; ಔಷಧ ; ಮದ್ದು ; ಸಿಡಿಮದ್ದು.

दारुल-अमरात, पुं० ರಾಜಧಾನಿ

दारुल-ज़र्ब, पुं० ಟಂಕಸಾಲೆ.

दारुल-शफ़ा, पुं० ಆಸ್ಪತ್ರೆ.

दारोग़ा, पुं० ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ ; ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್.

दार्शनिक, वि० ದರ್ಶನ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

दार्शनिक, पुं० ದರ್ಶನ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ.

दाल, स्त्री० ಬೇಳೆ ; ಬೇಯಿಸಿದ ಬೇಳೆ ; ತೊಗೆ ; ಮೈಲಿ ಸಿಡುಬು ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಹಕ್ಕಳೆ ;—**न गलना** ಬೇಳೆ ಬೇಯದಿರು ; ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಯದಿರುವಿಕೆ ;—**में काला होना** ಕಳಂಕ ತೋರುವ ಲಕ್ಷಣ ವಿರುವಿಕೆ.

दालचीनी, स्त्री० ಲವಂಗಚಕ್ಕೆ.

दालमोठ, स्त्री० ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕರಿದ ಬೇಳೆಕಾಳು ; ಹುರಿದ ಅವಲಕ್ಕಿ.

दालान, पुं० ಮೊಗಸಾಲೆ ; ಕೈಸಾಲೆ ; ಪಡಸಾಲೆ.

दाँव, पुं० ಆವರ್ತ ; ಸಲ ; ಸರದಿ ; ಒಂತು ; ವೇಳೆ ; ಅನುವು ; ಹಂಚಿಕೆ ; ಉಪಾಯ ; ತಂತ್ರ ; ಪರಸೆ ;—**लेना** ಸೇಡುತೀರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ;—**लगाना** ಪಂದ್ಯಕಟ್ಟುವುದು ;—**आना** ಗೆಲುವು ಆಗು ;—**देना** ಸೋತದ್ದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸು.

दावँना, स० ಒಕ್ಕು ; ಹುಲ್ಲುತುಳಿಸು.

दावँरी, स्त्री० ಹಗ್ಗ

दाव, पुं० ಉರಿ ; ತಾಪ.

दावत, स्त्री० ಔತಣ.

दावन, पुं० ದಮನ ; ನಾಶ ; ಕುಡುಗೋಲು.

दावना, स० ಒಕ್ಕು ; ಹುಲ್ಲು ತುಳಿಸು. (**दावँना**)

दावा, स्त्री० ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು ; ದಾವಾನಲ. **पुं०** ಹಕ್ಕು ; ಅಧಿಕಾರ ; ದಾವೆ ; ವ್ಯಾಜ್ಯ ; ಮೊಕದ್ದಮೆ ; ದೃಢವಾದ ಹೇಳಿಕೆ.

दावात, स्त्री० ಮಸಿಕುಡಿಕೆ ; ದೌತಿ.

दावादार, पुं० ಬಾಧ್ಯಸ್ಥ ; ದಾವೆ ಮಾಡಿರುವವ.

दास, पुं० ಆಳು ; ಅಡಿಯಾಳು ; ಊಳಿಗದವ ; ಸೇವಕ.

दासता, स्त्री० ಊಳಿಗ ; ಸೇವೆ ; ದಾಸ್ಯ

दासी, स्त्री० ಊಳಿಗದವಳು ; ದಾಸಿ

दास्तान, स्त्री० ಸುದ್ದಿ ; ವೃತ್ತಾಂತ ; ಕತೆ ; ವರ್ಣನೆ.

दाह, पुं० ದಹನ ; ದಹನಕ್ರಿಯೆ ; ತಾಪ.

दाहकर्म, पुं० ದಹನ ಸಂಸ್ಕಾರ.

दाहन, पुं० ಉರಿಸುವಿಕೆ ; ದಹಿಸುವಿಕೆ.

दाहना, स० ಉರಿಸು ; ಸುಡು.

दाहिना, वि० ಬಲಗಡೆಯ ಕೂಲವಾದ.

दाहिने, क्रि० ಬಲಗಡೆ.

दिअली, स्त्री० ಹಣತೆ.

दिआ, पु० ದೀಪ.

दिआसलाई, स्त्री० ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿ ದೀಪದ ಕಡ್ಡಿ.

दिक़, वि० ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟವ ಬೇಸತ್ತವ पु० ಕ್ಷಯರೋಗ.

दिक़्क़त, स्त्री० ತೊಂದರೆ; ಕಷ್ಟ; ತೊಡಕು.

दिखना, अ० ಕಾಣು; ಕಂಡುಬರು; ತೋರು.

दिखलाना, स० ನೋಡಿಸು; ತೋರಿಸು; ಪ್ರದರ್ಶಿಸು.

दिखवैया, पु० ತೋರಿಸುವವ; ನೋಡುವವ.

दिखाऊ, वि० ನೋಡತಕ್ಕ; ತೋರಿಕೆಯ; ಬಾಹ್ಯಾಡಂಬರದ.

दिखाना, स० ನೋಡಿಸು; ತೋರಿಸು; ತೋರಿಸಿಕೊಡು.

दिखाव, पु० ನೋಟ; ದೃಶ್ಯ.

दिखावट, स्त्री० ತೋರಿಕೆ; ಸೋಗು; ಥಳಕು.

दिखावटी, वि० ತೋರಿಕೆಯ; ನಟನೆಯ.

दिखावा, पु० ನಟನೆ; ತೋರಿಕೆ; ಸೋಗು; ಬಾಹ್ಯಾಡಂಬರ.

दिखौवा, वि० दे० दिखावटी.

दिगंत, पु० ಕ್ಷಿತಿಜ; ದಿಗಂತ.

दिगंबर, पु० ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿರುವ ಜೈನ ಸನ್ಯಾಸಿ; ಜೈನರಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಪಂಗಡ. वि० ಬೆತ್ತಲೆಯಾದ.

दिग्दर्शन, पु० ಇಂಗಿತಮಾಡುವಿಕೆ; ದಾರಿತೋರುವಿಕೆ.

दिगर, वि० ಅನ್ಯ; ಇತರ; ಎರಡನೆಯ.

दिठाना, अ० ದೃಷ್ಟಿ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದು.

दिठी, स्त्री० ದೃಷ್ಟಿ.

दिठौना, पु० ದೃಷ್ಟಿ ಬೊಟ್ಟು; ಹಣೆ ಬೊಟ್ಟು.

दिढ़ाना, स० ಬಲಪಡಿಸು.

दिन, पु० ದಿನ; ದಿವಸ; ಹಗಲು; ಕಾಲ; ಸಮಯ; ಅವಧಿ;—दहाड़े ನಟ್ಟ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ;—रात ಹಗಲಿರುಳು;—चढ़ना ಹೊತ್ತೇರುವುದು;—भरना ದಿನಕಳೆಯುವುದು.

दिनी, वि० ಬಹಳ ದಿವಸದ; ಹಳೆಯ.

दिनौंधी, स्त्री० ಹಗಲು ಕುರುಡು.

दिमाग़, पु० ಮೆದಳು; ಬುದ್ಧಿ; ಸೊಕ್ಕು; ಗರ್ವ;—खाना या चाटना ಕಾಡು ಹರಟೆ ಹೊಡೆದು ತಲೆ ಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿಸು;—चढ़ना ಬಹಳ ಗರ್ವಪಡುವುದು;—लड़ाना ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸು.

दिमाग़दार, वि० ಮೇಧಾವಿ; ಬುದ್ಧಿವಂತ; ಗರ್ವಿಷ್ಠ.

दि़माग़ी, **वि०** ಮೆದುಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

दिया, **पु०** ದೀಪ; ದೀವಿಗೆ.

दियानत, **स्त्री०** ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ.

दियानतदार, **पु०** ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ.

दियारा, **पु०** ಪುಲಿನ; ನದಿದಂಡೆಯ ಪ್ರದೇಶ.

दियासलाई, **स्त्री०** ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿ; ದೀಪದ ಕಡ್ಡಿ.

दिरम, **पु०** ಈಜಿಪ್ತುದೇಶದ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯ.

दिरमान, **पु०** ಉಪಚಾರ; ಚಿಕಿತ್ಸೆ.

दिरहम, **पु०** दे० **दिरम**.

दि़ल, **पु०** ಹೃದಯ; ಮನಸ್ಸು; ಚಿತ್ತ; ಸಾಹಸ; ಎದೆ;—**के फफोले फोड़ना** ಮನಸ್ಸಿನ ಕೋಪವನ್ನು ಹೊರಗೆಹಾಕುವುದು.

दि़ल-आज़ार, **वि०** ಮನನೋಯಿಸುವ; ಅತ್ಯಾಚಾರಿ; ನಿರ್ದಯಿ.

दि़ल-कश, **वि०** ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕ.

दि़ल-कुशा, **वि०** ಸುಂದರ; ಮನೋಹರ.

दि़ल-ख़्वाह, **वि०** ಮನ ಬಯಸಿದ; ಇಚ್ಛಾನುಕೂಲ.

दि़ल-गीर, **वि०** ಮನಗುಂದಿರುವ; ದುಃಖಿತ.

दि़ल-गीरी, **स्त्री०** ವ್ಯಥೆ; ದುಃಖ; ದುಗುಡ.

दि़ल-चला, **वि०** ಧೈರ್ಯವಂತ; ವೀರ.

दि़ल-चस्प, **वि०** ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವೆನಿಸುವ; ರಮ್ಯ; ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕ.

दि़ल-चस्पी, **स्त्री०** ಮನಸ್ಸಿನ ಅಭಿರುಚಿ; ಆಸ್ಥೆ; ಅಭಿರುಚಿ; ಅಕ್ಕರೆ.

दि़ल-ज़दा, **वि०** ವ್ಯಥೆಯುಳ್ಳ; ದುಃಖಿತ.

दि़ल-जमई, **स्त्री०** ಸಮಾಧಾನ; ಶಾಂತಿ.

दि़ल-जला, **वि०** ಮನನೊಂದ.

दि़लजोई, **स्त्री०** ಸಂತೋಷಪಡುವುದು.

दि़ल-दार, **वि०** ಉದಾರ; ರಸಿಕ.

दि़लनशीन, **वि०** ಮನವೊಪ್ಪುವ.

दि़ल-पज़ीर, **वि०** ಮನವೋಹಕ; ಸುಂದರ.

दि़ल-फ़रेब, **वि०** ಮನೋಹರ; ಮೋಹಕ; ಆಕರ್ಷಕ.

दि़ल-बर, **वि०** ಪ್ರಿಯ; ಪ್ರೀತಿಯ.

दि़ल-बस्ता, **वि०** ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನೆಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವ; ಪ್ರೇಮಿ; ಅನುರಕ್ತ.

दि़ल-बहलाव, **पु०** ಮನೋರಂಜನೆ.

दि़लबाज़, **वि०** ಎದೆಗಾರ; ಚತುರ.

दि़ल-रुबा, **स्त्री०** ಪ್ರಿಯ; ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನಾದವ.

दि़लवाना, स० दे० **दि़लाना**.

दि़ल-शाद, **वि०** ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವ; ಆನಂದಿತ.

दि़ल-शिकनी, **स्त्री०** ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಈಡುಮಾಡುವುದು.

दिल-शिकस्ता, वि० ಎದೆಯೊಡೆದು ಹೋದ; ದುಃಖಿತ: ಖಿನ್ನ.

दिल-सोज़, वि० ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳ; ಕರುಣಾಳು.

दिला, अव्य० ಹೇ ಮನವೆ!

दिलाना, स० ಕೊಡಿಸು.

दिलावर, वि० ಕಡುಗಲಿ; ಶೂರ.

दिलावरी, स्त्री० ಕಡುಗಲಿತನ; ಶೌರ್ಯ; ಸಾಹಸ.

दिलासा, पु० ಸಮಾಧಾನ; ಸಂತವಣೆ; ಸಂತಸ.

दिली, वि० ಹಾರ್ದಿಕ; ಹೃದಯಾಂತರಾಳದ.

दिलेर, वि० ಶೂರ; ಸಾಹಸಿ; ಎದೆಗಾರ.

दिलेराना, वि० ಧೀರತನದ; ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕ; ವೀರಸಂಥ.

दिलेरी, स्त्री० ಶೌರ್ಯ; ಸಾಹಸ; ಧೈರ್ಯ.

दिल्लगी, स्त्री० ಹಾಸ್ಯ;—**उड़ाना** ಪರಿಹಾಸಮಾಡು.

दिवाना, वि० ಹುಚ್ಚು. स० ಕೊಡಿಸು.

दिवाला, पु० ದಿವಾಳಿ;—**निकलना** ದಿವಾಳಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವುದು.

दिवाली, स्त्री० ದೀಪಾವಳಿಹಬ್ಬ.

दिसना, अ० ಕಂಡುಬರುವುದು.

दिसा, स्त्री० ದಿಕ್ಕು; ದೆಸೆ.

दिसावर, पु० ಹೊರಗಿನನಾಡು; ಪರದೇಶ; ದೇಶಾವರ.

दिसावरी, वि० ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ; ದೇಶಾವರದ.

दिहंदा, वि० ಕೊಡುವವ: ದಾತ.

दिहाड़ा, पु० ದುರ್ದೆಸೆ; ಹಗಲು.

दिहात, स्त्री० दे० **देहात.**

दिहाती, वि० दे० **देहाती.**

दीआ, पु० ದೀಪ.

दीखना, अ० ಕಾಣಿಸು; ಕಂಡುಬರು.

दीगर, वि० ಅನ್ಯ; ಇತರ; ಎರಡನೆಯ.

दीघी, स्त्री० ಕೆರೆ; ಕೊಳ.

दीठ, स्त्री० ನೋಡುವಿಕೆ; ದೃಷ್ಟಿ; ನೋಟ; ದಿಟ್ಟಿ;—**भरे देखना** ಕಣ್ಣು ತುಂಬ ನೋಡು.

दीठबंदी, स्त्री० ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟುವಿದ್ಯೆ; ಗಾರುಡಿ ವಿದ್ಯೆ.

दीद, स्त्री० ದರ್ಶನ; ನೋಟ.

दीदा, पु० ದಿಟ್ಟಿ; ನೋಟ; ಕಣ್ಣು; ದಿಟ್ಟತನ;—**दानिस्ता** ತಿಳಿದು

दीदार, पु० ಕಾಣುವಿಕೆ; ಭೆಟ್ಟಿ; ಸಂದರ್ಶನ.

दीदारू, वि० ನೋಡತಕ್ಕ; ದರ್ಶನೀಯ.

दीदी, स्त्री० ಅಕ್ಕ.

दीन, वि० ಬಡ; ಗತಿಕೆಟ್ಟ; ದುಃಖಿತ; ವಿನಯವುಳ್ಳ; पु० ಮತ; ಧರ್ಮ; ಧರ್ಮವಿಶ್ವಾಸ.

दीनता, स्त्री० ಬಡತನ; ದಾರಿದ್ರ್ಯ.

दीनदार, ವಿ० ತನ್ನ ಮತದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವ.

दीनदारी, ಸ್ತ್ರೀ० ಧರ್ಮಾಚರಣೆ.

दीन दुनिया, दीन दुनी ಸ್ತ್ರೀ० ಇಹಪರ.

दीनार, ಪು० ಚಿನ್ನದ ಒಡವೆ; ಬಂಗಾರದ ನಗ; ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ; ಮೊಹರು.

दीनी, ವಿ० ಮತ ಸಂಬಂಧವಾದ.

दीप, दीपक, ಪು० ಸೊಡರು; ದೀವಿಗೆ; ದೀಪ.

दीपकिट्ट, ಪು० ಕಾಡಿಗೆ; ಕಪ್ಪು.

दीपदानी, ಸ್ತ್ರೀ० ತುಪ್ಪ ಬತ್ತಿ ಮುಂತಾದ ದೀಪದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಇಡುವ ಭರಣಿ; ದೀಪದ ಗೂಡು.

दीपन, ಪು० ಹೊತ್ತಿಸುವಿಕೆ; ಕೆರಳಿಸುವಿಕೆ; ಉದ್ದೀಪನ.

दीपिका, ಸ್ತ್ರೀ० ಸೊಡರು; ಚಿಕ್ಕ ದೀಪ.

दीप्ति, ಸ್ತ್ರೀ० ಬೆಳಕು; ಪ್ರಕಾಶ.

दीबाचा, ಪು० ಮುನ್ನುಡಿ; ಪೀಠಿಕೆ; ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ; ಭೂಮಿಕೆ.

दीमक, ಸ್ತ್ರೀ० ಗೆದ್ದಲು; ಗೊರಲೆ.

दीया, ಪು० ದೀಪ;—**ठंडा होना** ವಂಶನಷ್ಟವಾಗು;—**बढ़ाना** ದೀಪ ಆರಿಸು;—**बत्ती करना** ಬೆಳಕು ಮಾಡುವುದು.

दीर्घकेश, ಪು० ಕರಡಿ.

दीर्घसूत्री, ವಿ० ಸೋಮಾರಿ.

दीर्ण, ವಿ० ಹರಿದು ಹೋದ.

दीवट, ಸ್ತ್ರೀ० ದೀಪದ ಕಂಬ; ಸಮೆ.

दीवान, ಪು० ರಾಜ ಸಭೆ; ದರ್ಬಾರು; ಮಂತ್ರಿ; ದಿವಾನ.

दीवान-ए-आम, ಪು० ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದರಬಾರು ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳ.

दीवान-ख़ाना, ಪು० ಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗದ ಕೋಣೆ; ಹಜಾರ.

दीवान-ख़ास, ಪು० ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯ ಸಭೆ; ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ನಡೆಸುವ ದರ್ಬಾರು.

दिवाना, ವಿ० ಹುಚ್ಚ; ಮರುಳ; ಉನ್ಮತ್ತ.

दीवानी, ಸ್ತ್ರೀ० ಮಂತ್ರಿಯ ಪದವಿ; ದಿವಾನಗಿರಿ; 'ಸಿವಿಲ್' ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನ. ವಿ० ಹುಚ್ಚಿ.

दीवार, ಸ್ತ್ರೀ० ಗೋಡೆ.

दीवारगीर, ಪು० ದೀಪದಾನಿ; ಗೋಡೆಗೆ ನೇತುಹಾಕಿರುವ ದೀಪದ ದಿಂಬು.

दीवाल, ಸ್ತ್ರೀ० ದೇ० **दीवार.**

दीवाली, ಸ್ತ್ರೀ० ದೀಪಾವಳಿ; ದೀವಳಿಗೆ.

दीसना, ಅ० ಕಂಡು ಬರು; ಕಾಣಿಸು.

दीह, ವಿ० ಉದ್ದವಾದ.

दुंद, ಪು० ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ; ದಾಂಧಲೆ ಜೋಡಿ; ನಗಾರಿ.

दुंबा, ಪು० ಹಿಂಭಾರಬಾಲದಮೇಕೆ.

दुआ, स्त्री० ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಅರಿಕೆ; ಹರಕೆ; ಆಶೀರ್ವಾದ;—**मांगना** ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು.

दुआब | दुआबा } पु० ಎರಡು ನದಿಗಳ ನಡುವಣ ಪ್ರದೇಶ.

दुआर, पु० ದ್ವಾರ; ಬಾಗಿಲು.

दुआरी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಬಾಗಿಲು; ದಿಡ್ಡಿ ಬಾಗಿಲು.

दुआल, स्त्री० ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು ಪಟ್ಟಿ.

दुआली, स्त्री० ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಚರ್ಮದ ಪಟ್ಟಿ.

दुई, वि० ಎರಡು.

दुकड़ा, पु० ಎರಡೆರಡು; ಜತೆ.

दुकना, अ० ಮರೆಯಾಗು.

दुकान, स्त्री० ಅಂಗಡಿ.

दुकानदार, पु० ಅಂಗಡಿಯವನು.

दुकानदारी, स्त्री० ವ್ಯಾಪಾರ; ವರ್ತಕತನ.

दुकाल, पु० ಬರಗಾಲ; ಕ್ಷಾಮ.

दुकूल, पु० ನಾರುಮಡಿ; ಬಟ್ಟೆ.

दुकेला, वि० ಇಬ್ಬರು; ಜತೆ.

दुकेले, क्रि० ಇಬ್ಬರಾಗಿ.

दुक्का, वि० ಜೋಡಿಯಾಗಿರುವ; **इक्का**—ಒಂದೆರಡು.

दुक्की, स्त्री० ಎರಡನೇಬಂದು; ದುಗ.

दुखंडा, वि० ಎರಡಂತಸ್ತಿನ; ಎರಡು ಭಾಗದ.

दुखड़ा, पु० ಶೋಕ ವೃತ್ತಾಂತ; ವಿಪತ್ತು;—**रोना** ತನ್ನಗೋಳನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡು ಅಳುವುದು ಅಥವಾ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

दुखत | दुखतर } स्त्री० ಮಗಳು.

दुखद, वि० ದುಃಖದಾಯಕವಾದ.

दुखदाई, वि० ಸಂಕಟಕೊಡುವ.

दुखना, अ० ನೋಯು; ದುಃಖಪಡು.

दुखाना, स० ನೋಯಿಸು; ದುಃಖಪಡಿಸು.

दुखारा | दुखारी } वि० ಪೀಡಿತರಾದ.

दुखिया, वि० ದುಃಖಿತ; ಪೀಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

दुखियारा, वि० दे० **दुखारा.**

दुखीला, वि० ನೊಂದ.

दुखौहाँ, वि० ನೋವುಕೊಡುವ; ಮನನೊಂದ.

दुगई, स्त्री० ಕೈಸಾಲೆ; ವರಾಂಡ.

दुगदुगी, स्त्री० ಎದೆನಡುವಣಕಾಲುವೆ.

दुगड़ा, पु० ಎರಡು ಕೊಳವಿಯ ಬಂದೂಕು.

दुगुन | दुगुना } वि० ಇಮ್ಮಡಿ; ಎರಡರಷ್ಟು

दुगुनाना, स० ಇಮ್ಮಡಿಸು.

दुगाड़ा, पु० दे० **दुगड़ा.**

दुघरी, स्त्री० ಎರಡುಘಳಿಗೆ.

दुचिताई, स्त्री० ಶಂಕೆ; ಸಂದೇಹ; ಇಮ್ಮನದ; ಚಿಂತೆ.

दुजानू, **क्रि०** ಮೊಣಕಾಲೂರಿ.

दुजीह, **पु०** ಎರಡುನಾಲಿಗೆಗಳುಳ್ಳ; ಹಾವು.

दुज़्द, **पु०** ಕಳ್ಳ.

दुज़्दी, **स्त्री०** ಕಳ್ಳತನ.

दुज़्दीदा, **वि०** ಕಳ್ಳತನದ; **निगाहे—** ಕಳ್ಳನೋಟ.

दुट्टक, **वि०** ಎರಡುಹೋಳಾದ.

दुत, **अव्य०** ಛೀ; ಥೇ; ಧಿಕ್.

दुतकार, **स्त्री०** ತಿರಸ್ಕಾರ; ಧಿಕ್ಕಾರ.

दुतकारना, **स०** ತಿರಸ್ಕರಿಸು; ಜರೆ; ಧಿಕ್ಕರಿಸು.

दुतर्फ़ा, **वि०** ಎರಡೂಕಡೆಯ; ಉಭಯಾರ್ಥದ.

दुतारा, **पु०** ಎರಡುತಂತಿಗಳ ವಾದ್ಯ.

दुति, **स्त्री०** ಕಾಂತಿ.

दुदल, **वि०** ದ್ವಿದಳ; ಒಡೆದರೆ ಎರಡು ಭಾಗವಾಗುವ ಧಾನ್ಯ (ಬೇಳೆ).

दुदलाना, **स०** ಧಿಕ್ಕರಿಸು; ತಿರಸ್ಕರಿಸು.

दुदिला, **वि०** ಇಮ್ಮನದ.

दुधमुँहाँ, **वि०** ಹಾಲುಣ್ಣುವ; ಹಾಲುಹಲ್ಲಿನಮಗು; ಮೊಲೆಕೂಸು.

दुधहाँड़ी, **स्त्री०** ಹಾಲಿನಮಡಿಕೆ.

दुधार, **वि०** ಹಾಲುಕೊಡುವ.

दुधारा, **वि०** ಎರಡು ಅಲಗಿನ; ಇಬ್ಬಾಯಿಕತ್ತಿ.

दुधारी, **वि०** ಹಾಲು ಕೊಡುವಂತಹ; ಈರಲಗಿನ.

दुधारू, **वि०** ಬಹಳ ಹಾಲುಕೊಡುವ ಹಸು.

दुधैल, **वि०** **दे०** **दुधारू**.

दुनया, **पु०** ಎರಡುನದಿಗಳ ಸಂಗಮ.

दुनाली, **वि०** ಎರಡು ಕೊಳವಿಯ.

दुनियाँ, **दुनिया** } **स्त्री०** ಜಗತ್ತು; ಪ್ರಪಂಚ; ಜನತೆ.

दुनियाई, **वि०** ಸಾಂಸಾರಿಕ; ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ.

दुनियादार, **पु०** ಗೃಹಸ್ಥ; ವ್ಯವಹಾರ ಚತುರ.

दुनियादारी, **स्त्री०** ಲೌಕಿಕವ್ಯವಹಾರ; ಚತುರತೆ; ಮೋಸ.

दुनियावी, **वि०** ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ. **स्त्री०** ಜಗತ್ತು.

दुनियासाज़, **वि०** ಮುಖಸ್ತುತಿ ಮಾಡುವವ; ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕ; ವ್ಯವಹಾರ ಚತುರ.

दुनियासाज़ी, **स्त्री०** ಚಾಕಚಕ್ಯ; ನಿಪುಣತೆ.

दुपट्टा, **पु०** ದುಪ್ಪಟಿ; ಅಂಗವಸ್ತ್ರ.

दुपट्टी, **स्त्री०** **दे०** **दुपट्टा**.

दुपहर, **स्त्री०** **दे०** **दोपहर**.

दुपहरिया, **दुपहरी** } **स्त्री०** ಮಧ್ಯಾಹ್ನ; ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಮಲ್ಲಿಗೆ.

दुफ़सली, **वि०** ಎರಡುಬೆಳೆಯ.

दुबकना, **अ०** ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು; ಕಣ್ಮರೆಯಾಗು.

दुबरा, **वि०** **दे०** **दुबला**.

दुबराना, अ० ಬಡವಾಗು.

दुबला, वि० ಅಶಕ್ತ; ಬಡಕಲ.

दुबारा, क्रि० ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ; ಎರಡನೆಯಸಾರಿ.

दुबिधा, वि० ಅನುಮಾನ; ಇಬ್ಬಂದಿ; ಎಡವಟ್ಟು.

दुभाषिया } पु० ಎರಡುಭಾಷೆಗಳನ್ನು
दुभाषी } ಬಲ್ಲವ.

दुमंज़िला, वि० ಎರಡಂತಸ್ತಿನ.

दुम, स्त्री० ಬಾಲ;—दबाकर भागना ಹೆದರಿ ಓಡುವುದು;—हिलाना ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊರಪಡಿಸುವುದು.

दुमची, स्त्री० ಬಾಲದ ಕೆಳಗೆಬರುವ ಕುದುರೆ ಜೀನಿನಪಟ್ಟಿ.

दुमदार, वि० ಬಾಲವಿರುವ; ಬಿರುದು ಪಡೆದ.

दुमुहाँ, वि० ಮೋಸಗಾರ.

दुरंगा, वि० ವಂಚಕ; ಕಪಟಿ.

दुरंगी, स्त्री० ಮೋಸ; ಕಪಟ.

दुरंत, वि० ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವ.

दुर, अव्य० ನಿಷೇಧಾರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಅವ್ಯಯ. पु० ಮುತ್ತು; ಬುಲಾಕು; ನತ್ತು.

दुरदुराना, स० ಅವಮಾನಪಡಿಸಿ ಓಡಿಸುವುದು.

दुरना, अ० ಮರೆಯಾಗು.

दुरभिसंधि, स्त्री० ಕೆಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಯೋಚನೆ.

दुरबीन, स्त्री० दे० दूरबीन.

दुरवेश, पु० ಫಕೀರ; ಸಾಧು. (दरवेश)

दुराग्रह, पु० ಮುಷ್ಕರ; ಹಠ.

दुरादुरी, स्त्री० ಮುಚ್ಚುಮರೆ.

दुराधर्ष, वि० ಪ್ರಚಂಡ.

दुराना, स० ಮರೆಮಾಡು; ದೂರಮಾಡು; ಮಾಯವಾಗು; ಬಚ್ಚಿಡು.

दुराप, वि० ದುರ್ಲಭ.

दुराव, पु० ಮುಚ್ಚುಮರೆ; ವಂಚನೆ.

दुराशय, पु० ದುರುದ್ದೇಶ್ಯ; ಕೆಟ್ಟಭಾವನೆ.

दुराहा, पु० ಎರಡು ರಸ್ತೆಗಳು ಕೂಡುವ ಸ್ಥಳ.

दुरित, पु० ಪಾಪ; ದೋಷ.

दुरियाना, स० ದೂರಮಾಡು.

दुरुखा, वि० ಎರಡುಮುಖದ.

दुरुस्त, वि० ಸರಿಯಾಗಿರುವ; ಶುದ್ಧ.

दुरुस्ती, स्त्री० ತಿದ್ದುಪಾಟು; ಸುಧಾ

दुरूह, वि० ಗೂಢ; ಕಠಿಣ; ಊಹಿಸಲಾಗದ.

दुरेफ़, पु० ಭ್ರಮರ; ದುಂಬಿ.

दुर्घट, वि० ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ.

दुर्घटना, स्त्री० ವಿಪತ್ತು.

दुर्ज्ञेय, वि० ತಿಳಿಯಲಾಗದ.

दुर्दम्य, वि० ಪ್ರಬಲ.

दुर्दांत, वि० ಅಶಾಂತ; ಪ್ರಬಲ; ಭಯಂಕರ.

दुर्दिन, पु० ಮೋಡ ಕವಿದದಿನ; ದುಃಖದದಿನ.

दुर्द्धर, वि० ಪ್ರಚಂಡ.

दुर्द्धर्ष, वि० दे० दुर्द्धर.

दुर्बोध, वि० ಬೇಗನೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗದ.

दुर्मिल, वि० ದೊರೆಯದ.

दुर्रा, पु० ಬಾವುಟ; ಬಾರುಗೋಲು.

दुर्वार, वि० ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವ.

दुर्विनीत, वि० ಅಸಭ್ಯನಾದ; ಉದ್ದಂಡತನದ.

दुर्विपाक, पु० ದುರದೃಷ್ಟ; ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ.

दुलकी, स्त्री० ಕುಲುಕೋಟ; ಕುದುರೆಯ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಡೆ.

दुलखना, स० ಪದೇಪದೇ ಹೇಳು.

दुलड़ी, स्त्री० ಎರಡೆಳೆಯಹಾರ.

दुलत्ती, स्त्री० ಹಿಂಗಾಲೇಟು; ಒದೆ.

दुलना, अ० ಅಲುಗಾಡು.

दुलराना, स० ಮುದ್ದಾಡು.

दुलहन / दुलहिन, स्त्री० ಮದುಮಗಳು; ಮದುವೆಹೆಣ್ಣು.

दुलहा, पु० ಮದುವಣಿಗ.

दुलाई, स्त्री० ಕವುದಿ; ರಜಾಯಿ.

दुलाना, स० ಅಲುಗಾಡಿಸು.

दुलार, पु० ಮುದ್ದು; ಮುದ್ದಾಟ.

दुलारना, स० ಮುದ್ದಾಡು.

दुलारा, वि० ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ.

दुलीचा, पु० ಜಮಖಾನೆ.

दुवन्नी, स्त्री० ಎರಡಾಣೆಯ ನಾಣ್ಯ.

दुवार, पु० ಬಾಗಿಲು.

दुवाल, स्त्री० ತೊಗಲಿನ ಪಟ್ಟಿ.

दुवाली, स्त्री० ಡವಾಲಿ; ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆಧರಿಸುವ ಚಕ್ಕಳದ ಪಟ್ಟಿ.

दुविधा, स्त्री० ಅನಿಶ್ಚಯ; ಸಂದೇಹ; ಇಬ್ಭಾಗವಾದ ಮನೋಭಾವ.

दुशाला, पु० ಶಾಲುಜೋಡಿ.

दुश्मन, पु० ಹಗೆ, (दुशमन) ವಿರೋಧಿ.

दुश्मनी, स्त्री० ಹಗೆತನ; ದ್ವೇಷ.

दुश्वार, वि० ಕಠಿಣ; ಕಷ್ಟವಾದ.

दुश्वारी, स्त्री० ಕಷ್ಟ; ತೊಡಕು.

दुसरिहा, वि० ಎದುರಾಳು; ಬೇರೆಯವ.

दुसह, वि० ಸಹಿಸಲಾಗದ; ತಾಳಲಾರದ.

दुसाध, पु० ಒಂದು ಕೀಳುಜಾತಿ. वि० ನೀಚ; ದುಷ್ಟ.

दुसाल, पु० दे० दुशाला.

दुसूति, स्त्री० ಈರೆಳೆಯ ದುಪ್ಪಟಿ.

दुसेजा, पु० ದೊಡ್ಡಮಂಚ.

दुस्तर, वि० ಅಸಾಧ್ಯವಾದ; ವಿಕಟ.

दुस्सह, वि० ಸಹಿಸಲಾಗದ.

दुहता, पु० ಮಗಳಮಗ; ದೌಹಿತ್ರ.

दुहती, स्त्री० ಮಗಳಮಗಳು.

दुहत्था, वि० ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಮಾಡಿದ.

दुहन, पु० ಹಾಲು ಕರೆಯುವಿಕೆ.

दुहना, स० ಹಾಲು ಹಿಂಡು.

दुहनी, स्त्री० ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಪಾತ್ರೆ.

दुहर, वि० ಇಮ್ಮಡಿಯ.

दुहराना, स० ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳು; ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೇಮಾಡು.

दुहाई, स्त्री० ಆಣೆ; ಶಪಥ.

दुहाग, पु० ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ; ವೈಧವ್ಯ.

दुहागिन, स्त्री० ವಿಧವೆ; ವಿತಂತು.

दुहाजू, वि० ಪುನರ್ವಿವಾಹಿತ.

दुहाना स० ಹಾಲು ಕರೆಯಿಸು.

दुहिता, स्त्री० ಮಗಳು.

दुहेला, वि० ದುಃಖಗೊಂಡವ.

दूआ, पु० ಎರಡನೆಯ ಬಂದು.

दूकान, स्त्री० ಅಂಗಡಿ; ಮಂಡಿ.

दूज, स्त्री० ಬಿದಿಗೆ; ದ್ವಿತೀಯಾ.

दूत, पु० ರಾಯಭಾರಿ, ರಾಜದೂತ.

दूध, पु० ಹಾಲು; ಸೊನೆ.

दूध-पिलाई, स्त्री० ಹಾಲು ಕುಡಿಸುವ ದಾದಿ; ಸಾಕುತಾಯಿ; ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕುಡಿಸುವ ಒಂದು ಆಚಾರ.

दूध-पूत, पु० ಸಿರಿ ಮತ್ತು ಸಂತಾನ.

दूध-भाई, पु० ಒಂದೇ ತಾಯಿಯ ಹಾಲುಂಡ ಮಕ್ಕಳು.

दूध-मुँहा / **दूध-मुख** } वि० ಹಾಲುಣ್ಣುವಮಗು; ಮೊಲೆಕೂಸು.

दूधिया, वि० ಹಾಲಿನಿಂದಾದ; ಬಿಳಿಯ. पु० ಬಳಪದಕಲ್ಲು.

दून, स्त्री० ಇಮ್ಮಡಿ; ದ್ರುತಗತಿ. पु० ಕಣಿವೆ; ತಪ್ಪಲು.

दूना, वि० ಎರಡರಷ್ಟು; ಇಮ್ಮಡಿ.

दूब, स्त्री० ಗರಿಕೆಹುಲ್ಲು.

दू-ब-दू, क्रि० ಇದಿರುಬದಿರು.

दूबर / **दूबला** } वि० ದುರ್ಬಲ; ನಿಶ್ಶಕ್ತ.

दूभर, वि० ಕಷ್ಟವಾದ; ಕಠಿಣ.

दूमना, अ० ಅಲ್ಲಾಡು.

दूरंदेश, वि० ದೂರದರ್ಶಿ; ದೂರಾಲೋಚನೆಮಾಡುವ.

दूरंदेशी, स्त्री० ದೀರ್ಘಾಲೋಚನೆ.

दूर, स्त्री० ದೂರ; ಅಂತರ. वि० ದೂರವಾದ. क्रि० ದೂರದಲ್ಲಿ; **—दराज़** ಬಹಳ ದೂರ; **—दस्त** ದುರ್ಗಮವಾದ.

दूरबीन, स्त्री० ದೂರದರ್ಶಕಯಂತ್ರ; ದುರ್ಬೀನು.

दूरी, स्त्री० ದೂರ; ಫಾಸಲೆ.

दूलह / **दूल्हा** } पु० ಮದುಮಗ; ಮದುವೆಗಂಡು.

दूसरा, वि० ಎರಡನೆಯ; ಬೇರೆ.

दूहना, स० दे० **दुहना**.

दृगंचल, पु० ಕಣ್ಣುರೆಪ್ಪೆ.

दृग, पु० ಕಣ್ಣು; ದೃಷ್ಟಿ.

दृष्टिबंध, पु० ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟು ವಿದ್ಯೆ.

देई, स्त्री० ದೇವಿ; ಅಮ್ಮ.

देख, स्त्री० ನೋಡುವಿಕೆ.

देखना, स० ನೋಡು; ದೃಷ್ಟಿಸು; ಪರೀಕ್ಷಿಸು; ಯೋಚಿಸು; ವಿಚಾರಿಸು.

देखभाल / **देखरेख** } स्त्री० ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ; ಸಂರಕ್ಷಣೆ.

देखाऊ, वि० ತೋರಿಕೆಯ; ಕೃತಕ.

देखादेखी, स्त्री० ದರ್ಶನ; ಭೆಟ್ಟಿ. क्रि० ನೋಡಿದಂತೆ ಮಾಡು.

देखाना, स० दे० दिखाना.

देखाव, पु० ನೋಟ; ದೃಷ್ಟಿಪಥ.

देखावट, स्त्री० दे० दिखावट.

देग, पु० ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ; ತಪ್ಪಲೆ.

देगची, स्त्री० ಕೊಳದಪ್ಪಲೆ.

देन, स्त्री० ಕೊಡುವಿಕೆ; ದಾನ.

देनदार, पु० ಸಾಲಗಾರ; ಕಡಗಾರ.

देना, स० ಕೊಡು; ನೀಡು.

देर / **देरी** स्त्री० ತಡ; ವಿಳಂಬ; ತಾಮಸ; ಹೊತ್ತು; ಕಾಲ.

देवर, पु० ಮೈದುನ; ಗಂಡನ ತಮ್ಮ.

देवरानी, स्त्री० ಓರಗಿತ್ತಿ; ಗಂಡನ ತಮ್ಮನ ಹೆಂಡತಿ.

देवल, पु० ಗುಡಿ; ದೇವಾಲಯ.

देवा, वि० ಕೊಡುವಾತ.

देशज, वि० ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ; ಒಳನಾಡಿನ.

देशी, वि० ಒಳನಾಡಿನ; ನಾಟಿ.

देसावर, पु० ಹೊರನಾಡು.

देसावरी, स्त्री० ಹೊರನಾಡಿನಿಂದ ಬಂದ.

देह, स्त्री० ಶರೀರ. पु० ಹಳ್ಳಿ.

देहक़ान, पु० ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರು.

देहक़ानी, वि० ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ.

देहला / **देहली** ।० ಹೊಸ್ತಿಲು; ಹೊಸಲು.

देहलीज, स्त्री० दे० दहलीज.

देहात, पु० ಹಳ್ಳಿಗಾಡು; ಗ್ರಾಮಾಂತರ.

देहाती, वि० ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ; ಗ್ರಾಮ್ಯ. पु० ಹಳ್ಳಿಗ.

देहान्त, पु० ಸಾವು; ಮರಣ.

दैनिक, वि० ನಿತ್ಯದ; ದೈನಂದಿನ.

दैर, पु० ಗುಡಿ; ದೇವಾಲಯ.

दैहिक, वि० ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

दो-आब / **दो-आबा** पु० ಎರಡು ನದಿಗಳ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ.

दोगला, पु० ಜಾರಪುತ್ರ.

दोगुना / **दोचंद** वि० ಇಮ್ಮಡಿ; ಎರಡರಷ್ಟು.

दोच / **दोचन** स्त्री० ಸಂದೇಹ; ಇಕ್ಕಟ್ಟು; ಅಸಮಂಜಸ.

दोचना, स० ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸು.

दोज़ख़, पु० ನರಕ.

दोज़ख़ी, वि० ಪಾಪಿ; ನರಕದ.

दोजा, पु० ಎರಡನೆಯಸಲ ಮದುವೆಯಾದವನು.

दोजानू, क्रि० ಮಂಡಿಗಳನ್ನು ಊರುತ್ತ.

दोतरफ़ी, वि० ಎರಡೂ ಕಡೆಯ. क्रि० ಉಭಯತ್ರ.

दोतला / **दोतल्ला** वि० ಎರಡಂತಸ್ತಿನ; ಎರಡು ಮಹಡಿಯ.

दो-दिल, वि० ಎರಡು ಮನಸ್ಸಿನ; ಚಂಚಲ.

दोधार, पु० ಭಲ್ಲೆ; ಭರ್ಜಿ.

दोधारा, वि० ಎರಡು ಅಲಗುಗಳುಳ್ಳ.

दोन, पु० ಎರಡು ಬೆಟ್ಟಗಳ ನಡುವಣಭೂಮಿ.

दोना, पु० ದೊನ್ನೆ.

दोनी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕದೊನ್ನೆ.

दोपलिया } वि० ಎರಡು ಪದರಗ
दोपल्ली } ಳುಳ್ಳ.
दोपहर, स्त्री० ಮಧ್ಯಾಹ್ನ.
दोपहरिया, स्त्री० ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಊಟ; ಮಧ್ಯಾಹ್ನಮಲ್ಲಿಗೆ.
दोपीठा, वि० ಎರಡು ಪಾರ್ಶ್ವಗಳುಳ್ಳ.
दोफ़सली, वि० ಎರಡು ಬೆಳೆಯ; ಎರಡುವಿಧ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯ.
दोबारा, क्रि० ಎರಡನೆಯಸಲ.
दोभाषिया, पु० दे० दुभाषिया.
दोमंजिला } वि० ಎರಡು ಅಂತಸ್ತಿನ.
दोमहला }
दोमुहा, वि० ಮೋಸಗಾರ.
दोयम, वि० ಎರಡನೆಯ.
दोरंगा, वि० ಎರಡುಬಣ್ಣದ.
दोरंगी, स्त्री० ಛಲ; ಕಪಟ.
दोल, पु० ಡೋಲಿ.
दोला, स्त्री० ಉಯ್ಯಾಲೆ.
दोशम्बा, पु० ಸೋಮವಾರ.
दोशीजा, स्त्री० ಕನ್ಯೆ.
दोष, पु० ಕಳಂಕ; ತಪ್ಪು.
दोषी, वि० ತಪ್ಪುಮಾಡಿದವ. पु० ಅಪರಾಧಿ.
दोसाला, वि० ಎರಡುವರ್ಷದ.
दोसूती, वि० ಎರಡೆಳೆಯ.
दोस्त, पु० ಗೆಳೆಯ; ಮಿತ್ರ.
दोस्ताना, पु० ಗೆಳೆತನ. वि० ಗೆಳೆತನದ.
दोस्ती, स्त्री० ಸ್ನೇಹ.
दोहता, पु० ಮಗಳಮಗ.
दोहती, स्त्री० ಮೊಮ್ಮಗಳು.
दोहद, स्त्री० ಬಯಕೆ; ಗರ್ಭ.
दोहन, पु० ಹಾಲು ಕರೆಯುವಿಕೆ.
दोहनी, स्त्री० दे० दुहनी.
दोहर, स्त्री० ಎರಡುಪದರಿನಬಟ್ಟೆ.
दोहरा, वि० ಎರಡುಪದರಿನ.
दोहराना, स० दे० दुहराना.
दोहा, पु० ದ್ವಿಪದಿ.
दोहित, पु० ಮಗಳಮಗ.
दौरी, स्त्री० ದಪ್ಪನಾದ ಹಗ್ಗ; ಕಣದಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲುಕಾಳನ್ನು ಬೇರೆಮಾಡಲು ಕಟ್ಟುವ ದನದ ಸಾಲು.
दौड़, स्त्री० ಓಟ; ಓಡುವಿಕೆ.
दौड़धूप, स्त्री० ಓಡಾಟ; ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ.
दौड़ना, अ० ಓಡು; ಧಾವಿಸು.
दौड़ा-दौड़ी, स्त्री० ಓಡುವ ಸಡಗರ.
दौड़ान, स्त्री० ಓಟ; ವೇಗ.
दौड़ाना, स० ಓಡಿಸು.
दौर, पु० ತಿರುಗಾಟ; ಸಂಚಾರ; ಒಳ್ಳೆಯದೆಶೆ; ಪ್ರಭಾವ.
दौर-दौरा, पु० ಪ್ರಾಬಲ್ಯ; ಪ್ರಧಾನ್ಯ.
दौरा, पु० ಸಂಚಾರ; ತಿರುಗಾಟ.
दौरान, पु० दे० दौरा.
दौरी, स्त्री० ಮಂಕರಿ; ಬುಟ್ಟಿ.
दौलत, स्त्री० ಸಂಪತ್ತು; ಐಶ್ವರ್ಯ
दौलत-खाना, पु० ಮನೆ; ಮಹಲು.
दौलतमंद, वि० ಧನವಂತ.
दौवारिक, पु० ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವ
द्रवना, अ० ಕರಗು.

द्वारा, पु० ಬಾಗಿಲು; ಮಾರ್ಗ; ಮುಖಾಂತರ.

ध

धंधक, पु० ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯದ ರಗಳೆ, ತೊಡಕು.

धंधकधोरी, पु० ಸದಾ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ.

धंधला, पु० ಮೋಸ; ಪಿತೂರಿ; ನೆವ.

धंधलाना, अ० ಪಿತೂರಿ ನಡೆಸು.

धंधा, पु० ಉದ್ಯೋಗ.

धंधार, स्त्री० ಜ್ವಾಲೆ.

धंधोर, पु० ಉರಿ; ಕಾಮನ ಹಬ್ಬ.

धंसना, अ० ಅದುಮು; ಕುಸಿ.

धंसान, पु० ಹೊಗುವಿಕೆ; ಕುಸಿಯು ವಿಕೆ; ಕೆಸರುನೆಲ.

धंसाना, स० ಹೊಗಿಸು; ಹೂಳು; ತುರುಕು.

धंसाव, पु० दे० **धसान.**

धक, स्त्री० ಎದೆಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಹೊಡೆತ. क्रि० ಏಕಾಏಕಿ.

धकधकाना, अ० ಹೆದರು; ಧಗಧಗಿಸು.

धकधकी, स्त्री० ಗುಂಡಿಗೆ ಹೊಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

धकपक, स्त्री० ಎದೆ ಹೊಡೆಯುವಿಕೆ. क्रि० ಹೆದರುತ್ತ; ನಡುಗುತ್ತ.

धकपकाना, अ० ಹೆದರು.

धकापेल, स्त्री० ನೂಕುನುಗ್ಗಲು.

धकारा, पु० दे० **धकधकी.**

धकियाना / **धकेलना** } स० ತಳ್ಳು; ನೂಕು.

धकैत, वि० ತಳ್ಳುವವನು.

धक्कम-धक्का, पु० ತಳ್ಳಾಟ; ಧಕ್ಕಾ ಮುಕ್ಕಿ.

धक्का, पु० ದೂಡುವಿಕೆ; ದೂಡಾಟ; **—देना** ತಳ್ಳು; **—मुक्की** ನೂಕು ನುಗ್ಗಲು.

धचकना, अ० ಮುರಿ; ಕುಸಿ.

धचका, पु० ಧಕ್ಕೆ; ಪೆಟ್ಟು; ಏಟು.

धज, स्त्री० ಶೃಂಗಾರ; ಠೀವಿ.

धजा, स्त्री० ಬಾವುಟ.

धजीला, वि० ಅಂದವಾದ; ಸೊಬ ಗಿನ.

धज्जी, स्त्री० ಹರಕುಬಟ್ಟೆ; ಚಿಂದಿ.

धड़ंग, वि० ಬೆತ್ತಲೆಯಾದ; ನಗ್ನ.

धड़, पु० ಮುಂಡ; ಕಬಂಧ.

धड़क / **धड़कन** } स्त्री० ಹೃದಯಸ್ಪಂದನ; ಗುಂಡಿಗೆ ಹಾರುವುದು.

धड़कना, अ० ಎದೆಹಾರು; ಗುಂಡಿಗೆ ಡಿ; ಅದುರು.

धड़का, पु० ಎದೆ ಹಾರುವಿಕೆ; ಭಯ; ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹೆದರಿಸಲು ಹೊಲ ದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಬೊಂಬೆ.

धड़काना, स० ಹೆದರಿಸು.

धड़क्का, पु० ಹೆದರಿಕೆ; ಗಾಬರಿ.

धड़ा, पु० ಒಂದು ತೂಕದ ಪಡಿ; ದಡೆ; **—करना** ದಡೆಕಟ್ಟು; ಪೇರು ಕಟ್ಟು.

धड़ी, स्त्री० ವೀಸೆ; ಪಂಚಸೇರು.

धतकारना, स० ಧಿಕ್ಕರಿಸು; ತಿರಸ್ಕ ರಿಸು; ತೊಲಗಿಸು.

धता, वि० ಧಿಕ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ;—**बताना** ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ತೊಲಗಿಸುವುದು.

धतिया, वि० ದುರಭ್ಯಾಸವುಳ್ಳ.

धतूरा, पु० ದತ್ತೂರ; ಉನ್ಮತ್ತ.

धधक, स्त्री० ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ.

धधकना, ಧಗಧಗನೆ ಉರಿ.

धन, पु० ಹಣಕಾಸು ; ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ.

धनकटी, स्त्री० ಕೊಯ್ಲು ; ಕಟಾವು.

धनतेरस, स्त्री० ಕಾರ್ತೀಕ ಬಹುಳ ತ್ರಯೋದಶಿ.

धनदौलत, स्त्री० ಸಿರಿಸಂಪತ್ತು.

धनाढ्य, वि० ಐಶ್ವರ್ಯವಂತ.

धनिया, पु० ಕೊತ್ತುಂಬರಿ.

धनी, पु० ಧನಿಕ; ಶ್ರೀಮಂತ; **बात का धनी** ಆಡಿದಂತೆ ಮಾಡುವವ.

धनु, पु० ಬಿಲ್ಲು.

धनुई, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲು.

धनुसार, पु० ಧನಧಾನ್ಯಗಳನ್ನಿಡುವ ಉಗ್ರಾಣ ; ಭಂಡಾರ.

धनुही, स्त्री० ಆಟದಬಿಲ್ಲು.

धन्ना, पु० दे० **धरना**.

धन्नासेठ, पु० ಭಾರೀ ಶ್ರೀಮಂತ.

धन्य, वि० ಕೃತಾರ್ಥ.

धन्यवाद, पु० ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ; ಮನ್ನಣೆ.

धन्वा, पु० दे० **धनु**.

धन्वी, वि० ಬಿಲ್ಲಾಳು.

धप्पा, पु० ಅಂಗೈ ಏಟು ; ಗುದ್ದು.

धबला, पु० ಸಡಿಲವಾದ ಷರಾಯಿ ; ಲಂಗ.

धब्बा, पु० ಕಳಂಕ.

धमकी, स्त्री० ಗದರಿಕೆ ; ಬೆದರಿಕೆ.

धमगजर, पु० ಉಪದ್ರವ; ಉತ್ಪಾತ.

धमधूसर, वि० ದಪ್ಪ ; ಗಡುತರ.

धमनी, स्त्री० ರಕ್ತವಾಹಿನಿ.

धमाका, पु० ಮೇಲಿಂದ ಬಿದ್ದವಸ್ತುವಿನ ಧ್ವನಿ.

धमाचौकड़ी, स्त्री० ಕುಣಿದಾಟ.

धमार, स्त्री० ಗದ್ದಲ; ಗಲಾಟೆ. पु० ಹೋಳೀ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ಗೀತ.

धमूका, पु० ಮುಷ್ಟಿಯ ಹೊಡೆತ.

धर, वि० ಧರಿಸತಕ್ಕ. पु० ಪರ್ವತ. स्त्री० ತಾಳುವಿಕೆ ; ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ.

धरती, स्त्री० ಭೂಮಿ.

धरता, पु० ಸಾಲಗಾರ; ನಿರ್ವಾಹಕ.

धरती, स्त्री० ಭೂಮಿ ; ಪ್ರಪಂಚ.

धरन, स्त्री० ಹೊರುವಿಕೆ ; ನಿರ್ವಹಣ ; ದೂಲ.

धरना, स० ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು. पु० ಮುಷ್ಕರ.

धरनेत, पु० ಮುಷ್ಕರ ಹಿಡಿಯುವವ.

धरम, पु० ಧರ್ಮ ; ಮತ.

धरसना, अ० ಬಗ್ಗು ; ಹೆದರು. स० ದಬಾಯಿಸು; ಅವಮಾನಪಡಿಸು.

धरहर, स्त्री० ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ ; ಕೈಸೆರೆ ; ಅಡ್ಡ ಬಂದು ಜಗಳನಿಲ್ಲಿಸುವಿಕೆ ; ರಕ್ಷಣೆ ; ಧೈರ್ಯ.

धरहरा, पु० ಗೋಪುರ; ಬುರುಜು.
धरहरिया, पु० ಜಾಮೀನು ನಿಂತು ಬಿಡಿಸುವವ; ರಕ್ಷಕ.
धरा, स्त्री० ಭೂಮಿ.
धराऊ, वि० ಅಮೂಲ್ಯವಾದ; ಭದ್ರಪಡಿಸಿದ.
धराना, स० ಹಿಡಿಸು; ಸ್ಥಿರಪಡಿಸು; ಇಡಿಸು.
धरी, स्त्री० ನಾಲ್ಕುಸೇರಿನ ತೂಕ; ಉಪಪತ್ನಿ.
धरीचा, पु० ಕೂಡಿಕೆಗಂಡ.
धरैया, पु० ಧರಿಸುವವನು.
धरोहर, स्त्री० ಅಮಾನತ್ತು; ಒತ್ತೆ.
धर्त्ता, पु० ಧರಿಸುವವನು.
धर्म, पु० ಗುಣ; ಸ್ವಭಾವ; ರೀತಿ; ಮತ; ಕರ್ತವ್ಯ.
धर्मी, वि० ಧರ್ಮಪರ.
धर्ष, पु० ಅವಿಧೇಯತೆ; ಉದ್ದಂಡತನ; ಅಗೌರವ.
धव, पु० ಪುರುಷ; ಪತಿ.
धवनी, स्त्री० ತಿದಿ.
धवली, वि० ಬಿಳಿಯ; ನಿರ್ಮಲ.
धस, पु० ಮುಳುಗುವಿಕೆ; ಮುಳುಕ.
धसक, स्त्री० ಮತ್ಸರ; ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು; ಒಣಕೆಮ್ಮು.
धसकना, अ० ಇಳಿ; ಕುಸಿ; ಅಸೂಯೆಪಡು.
धसना, अ० ನಾಶವಾಗು; ನಷ್ಟಪಡು.
धसाना, स० दे० धंसाना.
धांधना, स० ಮುಚ್ಚು; ಮಿತಿಮೀರಿ ಊಟಮಾಡು.
धांधल } स्त्री० ಉಪದ್ರವ; ಮೋಸ;
धांधली } ವಂಚನೆ; ನೀಚತನ.
धांसना, अ० ಕೆನೆಯು.
धाई, स्त्री० दे० धाय.
धाऊ, पु० ಹರಿಕಾರ; ದೂತ.
धाक, स्त्री० ಪ್ರತಾಪ; ಆತಂಕ.
धागा, पु० ದಾರ; ನೂಲು.
धाड़, स्त्री० ಹಲ್ಲು; ಗರ್ಜನೆ; ಆರ್ತನಾದ; ಕಳ್ಳರಮುತ್ತಿಗೆ.
धाड़ा, पु० ದರೋಡೆ; ಸುಲಿಗೆ; ಡಕಾಯಿತಿ.
धाता, वि० ಪಾಲಕ; ಧರಿಸುವವನು.
धातु, स्त्री० ಖನಿಜ. पु० ವೀರ್ಯ.
धात्री, स्त्री० ತಾಯಿ; ದಾದಿ; ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ.
धान, पु० ಭತ್ತ; ಧಾನ್ಯ; ನೆಲ್ಲು.
धाप, पु० ಹರಿದಾರಿ; ಬಯಲು. स्त्री० ತೃಪ್ತಿ; ಸಂತೋಷ.
धापना, अ० ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು; ಓಡು. स० ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು.
धाम, पु० ಮನೆ; ನಿವಾಸ; ದೇಹ.
धाय, स्त्री० ದಾದಿ.
धार, स्त्री० ಧಾರೆ; ಬುಗ್ಗೆ; ಅಲಗು; ಪ್ರವಾಹ; ದಂಡೆ. पु० ಮಳೆ; ಸಾಲ.
धारक, वि० ಧರಿಸುವವನು; ಸಾಲಗಾರ. पु० ಗಡಿಗೆ; ಕಲಶ.

धारणा, स्त्री० ನಿರ್ಧಾರ; ದೃಢ; ನಿಶ್ಚಯ; ಬುದ್ಧಿ; ನೆನಪು.

धारना स० ತಾಳು; ಹೊರು; ಧರಿಸು. ಸಾಲಮಾಡು.

धारा, स्त्री० ನೀರಿನಸೆಳತ; ಪ್ರವಾಹ; ಹರಿತ; ಕಾರಂಜಿ; ಸಮೂಹ; ರೇಖೆ; ಕಾನೂನಿನ ವಿಧಿ.

धारासभा, स्त्री० ಶಾಸನಸಭೆ.

धारावाही, वि० ಪ್ರವಾಹರೂಪವಾಗಿ.

धारी, वि० ಧರಿಸುವವನು. स्त्री० ಸೈನ್ಯ; ಸಮೂಹ; ಗೆರೆ.

धारीदार, वि० ಗೆರೆಗಳುಳ್ಳ.

धारोष्ण, पु० ನೊರೆ ಹಾಲು.

धार्मिकता, स्त्री० ಧರ್ಮಶೀಲತೆ; ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ.

धावक, पु० ಓಡುವವ; ದೂತ.

धावन, पु० ಓಡುವಿಕೆ; ಹರಿಕಾರ; ಓಲೆಕಾರ; ತೊಳೆದು ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡತಕ್ಕ ವಸ್ತು.

धावना अ० ಓಡು; ಧಾವಿಸು.

धावनी, स्त्री० ಓಟ; ಮುತ್ತಿಗೆ.

धावा, पु० ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರುವಿಕೆ; ಮುತ್ತಿಗೆ; ಆಕ್ರಮಣ.

धिंग, स्त्री० ಉಪದ್ರವ; ತುಂಟತನ.

धिंगा, पु० ಪೋಕರಿ; ನಾಚಿಗೆಗೇಡಿ

धिंगाई, स्त्री० ಪೋಕರಿತನ; ತುಂಟಿ.

धिंगाना, स० ಉಪದ್ರವಮಾಡು.

धिआ, स्त्री० ಮಗಳು; ಚಿಕ್ಕಹುಡುಗಿ.

धिक, अव्य० ತಿರಸ್ಕಾರಸೂಚಕ ಶಬ್ದ.

धिकना, अ० ಬಿಸಿಯಾಗು.

धिकाना, स० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಿಸಿಮಾಡು.

धिक्कार, स्त्री० दे० धिक.

धिय, स्त्री० ಬುದ್ಧಿ; ಮಗಳು.

धिराना, स० ಹೆದರಿಸು.

धींग, धींगरा, पु० ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ; ದಾಂಡಿಗ; ಟೊಣೆಯ.

धींगा, पु० ಶರೀರ; ದುಷ್ಟ; ಉಪದ್ರವಿ.

धींगाधींगी, धींगामुश्ती स्त्री० ತುಂಟತನ; ಬಂಡಾಟ; ಬಲಾತ್ಕಾರ.

धींगड़, धींगड़ा वि० ದುಷ್ಟ; ಪೋಕರಿ.

धींवर, पु० ಅಂಬಿಗ; ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವವ.

धी, स्त्री० ಬುದ್ಧಿ; ಮಗಳು; ಮನಸ್ಸು.

धीजना, स० ಸ್ವೀಕರಿಸು; ಪರಿಗ್ರಹಿಸು.

धीमान्, पु० ಬುದ್ಧಿವಂತ; ಬೃಹಸ್ಪತಿ.

धीमा, वि० ನಿಧಾನವಾದ.

धीर, वि० ಬಲಿಷ್ಠ; ಗಂಭೀರ. पु० ಧೈರ್ಯ.

धीरज, पु० ಧೈರ್ಯ;—**बँधाना** ಧೈರ್ಯಹೇಳು.

धीरता, स्त्री० ಧೈರ್ಯ; ಸ್ಥೈರ್ಯ.

धीरे, क्रि० ನಿಧಾನವಾಗಿ; ಮೆಲ್ಲಗೆ; —**धीरे** ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ; ಕ್ರಮೇಣ.

धीवर, पु० ಅಂಬಿಗ; ಬೆಸ್ತ.

धीवरी, स्त्री० ಬೆಸ್ತರವಳು.

धुंई, स्त्री० ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ; ಧೂಪ.
धुँगार, स्त्री० ಒಗ್ಗರಣೆ.
धुँगारना, स० ಒಗ್ಗರಣೆಹಾಕು.
धुँज, धुंज, स्त्री० ಮಸುಕು; ಮಬ್ಬು; ಧೂಳು; ಮಬ್ಬುಗಣ್ಣು.
धुंधकार, पु० ಗರ್ಜನೆ; ನಸುಗತ್ತಲೆ.
धुंधर, स्त्री० ಧೂಳು; ಮಸುಕು.
धुंधारना, अ० दे० **धुंधलाना.**
धुंधला, वि० ಮಸುಕಾದ; ಮಬ್ಬಾದ.
धुंधलाई, स्त्री० ಮಬ್ಬು; ಕಿರುಗತ್ತಲೆ; ಮಂಜುಗಣ್ಣು.
धुंधलायन, पु० ಮಂಜುಗಣ್ಣು; ಮಬ್ಬು; ಕಿರುಗತ್ತಲೆ.
धुंधलाना, अ० ಮಬ್ಬಾಗು; ದೃಷ್ಟಿ ಮಂದವಾಗು.
धुंधवाना, अ० ಹೊಗೆಯಾಡು.
धुंआँ, पु० ಹೊಗೆ; ಧೂಮ; ಆವಿ.
धुआँकश, पु० ಹೊಗೆಹಡಗು; ಜಹಜು.
धुआँदान, पु० ಚಿಮನಿ; ಹೊಗೆಕಿಂಡಿ; ಬೆಕ್ಕಮಾಳಿಗೆ.
धुआँदार, वि० ಹೊಗೆಯಂತಿರುವ; ಹೊಗೆತುಂಬಿದ. क्रि० ಅಧಿಕವಾಗಿ.
धुआंना, अ० ಹೊಗೆಯ ವಾಸನೆಯಾಗು; ನಾತಹೊಡೆ.
धुआँयँध वि० ಹೊಗೆಯವಾಸನೆಯ.
धुआंस, स्त्री० ಉದ್ದಿನಹಿಟ್ಟು.
धुकधुकी, स्त्री० ಹೃದಯ; ಎದೆ; ಹೆದರಿಕೆ; ಮಿಂಚುಹುಳ.
धुकना, अ० ಬಗ್ಗು; ಬಾಗು; ಬೀಳು.
धुकाना, स० ಬಗ್ಗಿಸು; ಬೀಳಿಸು.
धुकार, स्त्री० ನಗಾರಿಯ ಶಬ್ದ.
धुतकार, स्त्री० दे० **दुतकार.**
धुन, स्त्री० ಆಸಕ್ತಿ; ಗೀಳು; ಚಟ; ರಾಗ; ಹಾಡಿನಚರಣ; ಚಿಂತೆ; **—का पक्का** ಹಿಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಿಯೇ ಬಿಡುವವನು.
धुनकना, स० दे० **धुनना.**
धुनकी, स्त्री० ಅರಳೆ ಹಿಂಜುವ ಬಿಲ್ಲು.
धुनना, स० ಅರಳೆಹಿಂಜು; ಹಿಕ್ಕು; ಏಕು.
धुनि, स्त्री० ಧ್ವನಿ; ನದಿ.
धुनियाँ, पु० ಅರಳೆ ಹಿಂಜುವವನು; ಪಿಂಜಾರ.
धुपेली, स्त्री० ಬಿಸಿಲು ಗುಳ್ಳೆಗಳು. (घमौरी)
धुरंधर, वि० ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠ.
धुरा, पु० ಬಂಡಿಯ ಅಚ್ಚು; ಅಕ್ಷ.
धुरयाना, स० ದೋಷವನ್ನು ಮರೆಮಾಚು; ಧೂಳೆರಚು.
धुरी, स्त्री० ಅಚ್ಚುಮರ; ಇರಸು.
धुर्रा, पु० ಕಣ; ಚೂರು.
धुलना, अ० ತೊಳೆಯಲ್ಪಡು.
धुलवाना, स० ತೊಳೆಯಿಸು; ಒಗೆಸು.
धुलाई, स्त्री० ತೊಳೆಯುವಿಕೆ; ತೊಳೆದುದರ ಮಜೂರಿ.
धुवाँ, पु० दे० **धुआँ.**
धुवाँस, स्त्री० ಉದ್ದಿನಹಿಟ್ಟು.

धुस्सा, पुं० ದಪ್ಪವಾದ ಉಣ್ಣೆಯ ಶಾಲು.

धूत, वि० ಧೂರ್ತ; ಮೋಸಮಾಡ ತಕ್ಕ.

धूतना, स० ವಂಚನೆಮಾಡು.

धूनी, स्त्री० ಧೂಪ; ಅಗ್ನಿಕುಂಡ; **—रमाना** ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಗ್ನಿಕುಂಡ.

धूप, स्त्री० ಧೂಪ; ಬಿಸಿಲು; ಸಾಂಬ್ರಾಣಿಯ ಹೊಗೆ.

धूपघड़ी, स्त्री० ಹೊತ್ತುನೋಡುವ ಛಾಯಾ ಯಂತ್ರ.

धूपछाँह, स्त्री० ನವಿಲುಗರಿ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ; ಬಿಸಿಲುನೆಳಲು ಬಣ್ಣ.

धूपदान, पुं० ಧೂಪದ ಕರಡಿಗೆ; ಧೂಪಾರತಿ.

धूपना, अ० ಹೊಗೆಕೊಡು; ಹೊಗೆಯಾಡು.

धूपबत्ती, स्त्री० ಸಾಂಬ್ರಾಣಿಕಡ್ಡಿ; ಅಗರಬತ್ತಿ.

धूम, पुं० ಹೊಗೆ; ಹುಳಿತೇಗು; ಧೂಮಕೇತು. **स्त्री०** ಸಡಗರ.

धूमधाम, स्त्री० ವಿಜೃಂಭಣೆ; ಆಡಂಬರ; ಸಡಗರ.

धूमपान, पुं० ಹೊಗೆಸುತ್ತು ಸೇದವಿಕೆ.

धूमपोत, पुं० ಜಹಜು; ಉಗಿನಾವೆ.

धूमर, वि० ಮಲಿನವಾದ; ಹೊಗೆ ಬಣ್ಣದ.

धूमला, वि० ಕೊಳೆಯಾದ; ಹೊಗೆ ಬಣ್ಣದ.

धूरा, पुं० ಧೂಳು; ಚೂರ್ಣ; ಪುಡಿ.

धूर्त, वि० ಕಪಟಿ; ವಂಚಕ.

धूर्तता, स्त्री० ವಂಚಕತನ.

धूल, स्त्री० ಧೂಳು; **—उड़ाना** ನಾಶಮಾಡು; **—उड़ना** ಪರಿಹಾಸಪಾತ್ರನಾಗು; **—चाटना** ದೈನ್ಯತೋರು; **—फाँकना** ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆದಾಡು; **—में मिलना** ನಾಶವಾಗು.

धूला, पुं० ಭಾಗ; ಹಿಸ್ಸೆ; ಚೂರು.

धूसना, स० ಅನಾದರ ತೋರು; ಬೈಯು.

धूसर, वि० ಧೂಳಿನಬಣ್ಣದ; ಖಾಕೀ ಬಣ್ಣದ.

धूहा, पुं० ಆಟದ ನಡುವೆ; ಮೋಸ.

धृति, स्त्री० ಧರ್ಮಪತ್ನಿ; ನಿರ್ಧಾರ; ಧೈರ್ಯ.

धृष्ट, वि० ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ದಿಟ್ಟತನದ.

धृष्टता, स्त्री० ದಾಷ್ಟೀಕ.

धेंगामुष्टि, स्त्री० ಸೂಕನುಗ್ಗಲು; ತಿಕ್ಕಾಟ. **क्रि०** ಬಲವಂತವಾಗಿ.

धेनु, स्त्री० ಆಕಳು; ಹಸು.

धेनुमती, स्त्री० ಗೋಮತೀನದಿ.

धेय, वि० ಧರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

धेर, पुं० ಕಾಡುಜಾತಿ; ದನಕಾಯುವ ಒಂದು ಗೊಲ್ಲರ ಉಪಜಾತಿ.

धेलचा / धेला पुं० ಒಂದೂವರೆ ಕಾಸಿನ ಒಂದು ನಾಣ್ಯ.

घेली, स्त्री० ಎಂಟಾಣೆಯ ನಾಣ್ಯ.
घोकड़ वि० ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ.
घोंघा, पु० ವಿಕಾರ; ವಿಕಾರವಾದ ಆಕಾರ.
घोंकना, स० ಬೆಂಕಿಯುರಿಸಲು ತಿದಿಯೊತ್ತಿ ಊದು.
घोखा, पु० ಮೋಸ; ಕಪಟ; ವಂಚನೆ. घोखे की टट्टी ಮಾಯಾಜಾಲ.
घोखार, पु० ಕಡಲೇ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಸೀತಿನುಸು ಅಥವಾ ಮಿಠಾಯಿ.
घोखेबाज़, वि० ಮೋಸಗಾರ.
घोखेबाज़ी, स्त्री० ಮೋಸಗಾರಿಕೆ.
घोती, स्त्री० ಧೋತ್ರ; ಪಂಚೆ.
घोना, स० ತೊಳೆ; ಉಜ್ಜು.
घोबन } स्त्री० ಅಗಸಿತಿ.
घोबिन }
घोबी, पु० ಮಡಿವಾಳ; ಅಗಸ.
घोरी, पु० ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ; ಭಾರಹೊರುವವ.
घोरे, क्रि० ಸಮೀಪ; ಹತ್ತಿರ; ನಾವ ಧಾನವಾಗಿ.
घोवन, पु० ತೊಳೆದನೀರು.
घोवाना, स० दे० धुलवाना.
धौंक, स्त्री० ತಿದಿಯಗಾಳಿ; ಬೆಂಗಾಳಿ.
धौंका, स्त्री० ಬಿಸಿಲಿನ ಝಳ.
धौंकनी } स्त्री० ತಿದಿ; ಊದುಗೊಳವಿ.
धौंकी }
धौंज, स्त्री० ಪ್ರಯತ್ನ; ಚಿಂತೆ.
धौंजना, स० ಪ್ರಯತ್ನಿಸು.
धौंस, स्त्री० ಗದರಿಕೆ; ಅಧಿಕಾರ; ಪ್ರತಾಪ; ಮೋಸ.
धौंसना, स० ಗದರಿಸು; ಹೊಡೆ.
धौंसा, पु० ದೊಡ್ಡನಗಾರಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.
धौत, वि० ಸ್ವಚ್ಛ; ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ; ಬೆಳ್ಳಿ.
धौतशिला, स्त्री० ಸ್ಫಟಿಕಶಿಲೆ.
धौल, स्त्री० ಅಂಗೈಹೊಡೆತ. वि० ಬಿಳಿಯ.
धौला, वि० ಬಿಳಿಯ; ಶ್ವೇತ.
धौलाई, स्त्री० ಬಿಳಿಪು.
ध्येय, पु० ಉದ್ದೇಶ್ಯ; ಗುರಿ.
ध्रुव, वि० ಶಾಶ್ವತವಾದ; ಸ್ಥಿರ.
ध्वज, पु० } ಬಾವುಟ; ಪತಾಕೆ; ಚಿಹ್ನೆ.
ध्वजा, स्त्री० }

न

नंग, पु० ಬೆತ್ತಲೆ; ನಗ್ನತೆ;—धड़ंग, ಬರೇ ಬೆತ್ತಲೆ
नंगटा, वि० ನಗ್ನ; ಬೆತ್ತಲೆ.
नंगा, वि० ಬೆತ್ತಲೆ; ...; ದಿಗಂಬರ.
नंगाबुच्चा } वि० ಕಡುಬಡವ; ಅತಿ ದರಿದ್ರ.
नंगाबूचा }
नंगियाना, स० ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಪಹರಿಸುವುದು.
नंदोई, पु० ನಾದಿನಿಯಗಂಡ.
नंबर, पु० ಸಂಖ್ಯೆ; ಅಂಕಿ.
नंबरदार, पु० ಪಟ್ಟೇದಾರ; ಪಟೇಲ.
नंबरवार, क्रि० ಸಂಖ್ಯಾನುಕ್ರಮ.

नंबरी, वि० ಪ್ರಖ್ಯಾತ; ಹೆಸರುವಾಸಿ.

न, अव्य० ಇಲ್ಲ; ಅಲ್ಲ; ಬೇಡ; ಕೂಡದು.

नईम, स्त्री० ಸ್ವರ್ಗ; ಅಲಭ್ಯವಸ್ತು; ಪ್ರೀತಿ; ಪುರಸ್ಕಾರ; ತಲುಪುವಿಕೆ.

नककटा, वि० ಮೂಗು ಹರುಕ; ಮಾನಮರ್ಯಾದೆಯಿಲ್ಲದ.

नकचढ़ा, पु० ಕೆಟ್ಟಸ್ವಭಾವ.

नक़्द, पु० ನಗದು ಹಣ.

नकफूल, पु० ಮೂಗುತಿ; ಮೂಗು ಬೊಟ್ಟು.

नक़ब, स्त्री० ಸುರಂಗ; ಕನ್ನ; ಕನ್ನ ಗತ್ತರಿ.

नकबेसर, स्त्री० ಮೂಗುಬೊಟ್ಟು; ಬೇಸರಿ.

नकमोती, पु० ಬುಲಾಕು; ನತ್ತು.

नकरा, पु० ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ.

नक़ल, स्त्री० ಪ್ರತಿಲಿಪಿ; ನಕಲು; ಕಾಪಿ; ಅನುಕರಣ; ಹಾಸ್ಯ.

नक़लनवीस, पु० ಕಾಪಿ ಅಥವಾ ನಕಲು ತೆಗೆಯುವ ಗುಮಾಸ್ತೆ.

नक़ली, वि० ಕೃತ್ರಿಮದ; ಸೃಷ್ಟನೆಯ.

नकले-मज़हब, पु० ಧರ್ಮಪರಿವರ್ತನೆ.

नकसीर, स्त्री० ಮೂಗಿನ ಸಿರೆ; ಮೂಗು ಒಡೆಯುವಿಕೆ.

नकसूर, पु० ಉಸಿರಾಡುವ ಶಬ್ದ.

नक़ाब, स्त्री० ಬುರುಕಿ; ಮುಸುಕು.

नकार, पु० ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವಿಕೆ; ಬೇಡವೆನ್ನುವಿಕೆ; ನಿರಾಕರಣೆ.

नकारना, स० ಇಲ್ಲವೆನ್ನು; ನಿರಾಕರಿಸು.

नकाशना, स० ನಕಾಸಿಮಾಡು.

नक़ाशी, स्त्री० दे० **नक्काशी.**

नकियाना, अ० ಮೂಗಿನಿಂದ ಮಾತನಾಡು; ಕಷ್ಟಪಡು. स० ಕಾಡಿಸು.

नकीज़, वि० ವಿರುದ್ಧ; ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ.

नक़ीब, पु० ವಂದಿಮಾಗದ; ಚಾರಣ.

नक़ीह, वि० ಬಲಹೀನ.

नकुल, पु० ಮುಂಗುಸಿ.

नकेल, स्त्री० ಒಂಟೆಯ ಮೂಗಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ದಾರ; ಮೂಗುದಾರ.

नक्कार, पु० ಅಪಮಾನ.

नक्कारखाना, पु० ನಗಾರಿ ಬಾರಿಸುವ ಸ್ಥಳ.

नक्कारची, पु० ನಗಾರಿ ಬಾರಿಸುವವನು.

नक्कारी, पु० ನಗಾರಿ; ಭೇರಿ.

नक्काल, पु० ನಕಲಿಮಾಡುವವ.

नक्काली, स्त्री० ನಕಲಿ; ಹಾಸ್ಯ.

नक्काश, पु० ನಕಾಸಿಮಾಡುವವ.

नक्काशी, स्त्री० ಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸ; ನಕಾಸಿ ಕೆಲಸ.

नक्कू, वि० ದೊಡ್ಡ ಮೂಗಿನವ; ಇತರರನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಾರದೆ ತಾನೇ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ.

नक्त, पु० ರಾತ್ರಿ.

नक्र, पु० ಮೊಸಳೆ.

नक़्श, वि० ಚಿತ್ರಿಸಿಲ್ಪಟ್ಟ; ಅಂಕಿತ.

नक़्शा, पु० ಚಿತ್ರ; ನಕ್ಷೆ; ರೇಖಾ ಚಿತ್ರ; ರೂಪ.

नक़्शा-नवीस, पु० ರೇಖಾ ಚಿತ್ರ; ಬರೆಯುವವನು; ಚಿತ್ರಗಾರ.

नक़्शा-नवीसी, स्त्री० ಚಿತ್ರಗಾರಿಕೆ.

नक़्शी, वि० ಕೆತ್ತನೆಯ; ನಕ್ಷೆಗಳಿರುವ.

नख, पु० ಉಗುರು; ನಖ.

नखना, अ० ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗು. स० ಉಲ್ಲಂಘಿಸು; ದಾಟು; ನಷ್ಟಗೊಳಿಸು.

नख़रा, पु० ಒಯ್ಯಾರ; ಬೆಡಗು; —तिल्ला ಬೆಡಗು ಬಿನ್ನಾಣ.

नख़रीला } वि० ಒಯ್ಯಾರಮಾಡುವವ; ಒಲಪುಗಾರ.
नख़रेबाज़ }

नख़रेबाज़ी, स्त्री० ಥಳಕು ಮಾಡುವಿಕೆ.

नख़ास, पु० ಗುಲಾಮರನ್ನೂ ಪಶುಗಳನ್ನೂ ಮಾರುವ ಸಂತೆ.

नखोटना, स० ಚಿವುಟು; ಪರಚು.

नख़्ल, पु० ಖರ್ಜೂರದ ಗಿಡ;—बंद ತೋಟಗಾರ.

नख़्लिस्तान, पु० ತೋಟ; ಓಯಸಿಸ್.

नग, पु० ಪರ್ವತ; ಮರ; ಸರ್ಪ; ಸೂರ್ಯ.

नगण्य, वि० ಗಣನೆಗೆ ಬಾರದ ತುಚ್ಛ.

नगद, पु० दे० नक़द.

नगदी, स्त्री० ಹಣಕಾಸು.

नगन, वि० ಬೆತ್ತಲೆ; ನಗ್ನ.

नग़मा, पु० ರಾಗ; ಆಲಾಪನೆ. (नग़्मा)

नगरी, स्त्री० ಪಟ್ಟಣ.

नगारा, पु० ನಗಾರಿ; ಭೇರಿ.

नगीना, पु० ರತ್ನ; ಮಣಿ.

नगीनासाज़, पु० ರತ್ನಗಾರ; ಕುಂದಣಗಾರ.

नग्न, वि० ಬೆತ್ತಲೆ.

नघना, स० ದಾಟು.

नघाना, स० ದಾಟಿಸು.

नचना, अ० ಕುಣಿ; ನರ್ತನಮಾಡು.

नचनि, स्त्री० ಕುಣಿತ; ನೃತ್ಯ.

नचवैया, पु० ಕುಣಿಯುವವನು.

नचाना, स० ಕುಣಿಸು; ನತಾಯಿಸು; ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡಿಸು.

नज़दीक, वि० ಸಮೀಪ; ಹತ್ತಿರ.

नज़दीकी, स्त्री० ಸಾಮೀಪ್ಯ; ಹತ್ತಿರ.

नज़म, स्त्री० ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

नज़र, स्त्री० ನೋಟ; ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ; ಉಡುಗೊರೆ: ಕಾಣಿಕೆ;—आना ಕಣ್ಣಿಗೆಬೀಳು: ಗೋಚರವಾಗು; —पर चढ़ना ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು;—बांधना ಮಂತ್ರ ಬಲದಿಂದ ಒಂದನ್ನು ಮತ್ತೊಂದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು; ದಯೆ ತೋರುವುದು;—उतारना ನಿವಾಳಿಸುವುದು:—लगाना ದೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದು.

नज़रबंद, वि० ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಕಣ್ಗಾವಲಲ್ಲಿರುವ.

नज़रबंदी, स्त्री० ಕಾರಾಗೃಹವಾಸ; ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟು ವಿದ್ಯೆ.
नज़रबाग, पु० ಅರಮನೆಯ ಉದ್ಯಾನವನ.
नज़रबाज़, वि० ಕಣ್ಣು ಮಿಟಿಕಿಸುವವ; ಕಣ್ಣು ಹೊಡೆಯುವವ.
नज़रसानी, स्त्री० ಪುನರ್ವಿಚಾರಣೆ.
नज़राना, पु० ಕಾಣಿಕೆ. अ० ದೃಷ್ಟಿ ದೋಷಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗು.
नज़ला, पु० ಶೀತ; ನೆಗಡಿ.
नज़लाबन्द, पु० ನೆಗಡಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಔಷಧ.
नज़र-अन्दाज़, वि० ಗೌರವವಿಲ್ಲದ; ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗದ.
नज़र-गाह, स्त्री० ರಂಗಶಾಲೆ.
नज़ा, पु० ಅಂತಿಮಶ್ವಾಸ.
नज़ाकत, स्त्री० ಕೋಮಲತೆ.
नजात, स्त्री० ಮೋಕ್ಷ; ಬಿಡುಗಡೆ.
नज़ाबत, स्त्री० ಸಜ್ಜನತೆ; ಕುಲೀನತೆ.
नज़ामत, स्त्री० ರಾಜ್ಯದ; ಆಡಳಿತಗಾರನ ಪದವಿ; ಅಧಿಕಾರ ವಿಭಾಗ.
नज़ारत, स्त्री० ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ; ಪಾರುಪತ್ಯ.
नज़ारा, पु० ನೋಟ; ದೃಶ್ಯ; ದೃಷ್ಟಿ; ಪ್ರೇಮದೃಷ್ಟಿ.
नज़ाराबाज़ी, स्त्री० ಪ್ರೇಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದು.
नजासत, स्त्री० ಕೊಳಕು.
नजिस, वि० ಅಪವಿತ್ರ.
नजीब, पु० ಸತ್ಕುಲದವ.
नज़ीर, स्त्री० ಉದಾಹರಣೆ.
नजूम, पु० ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ.
नजूमी, पु० ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕ; ಜೋಯಿಸ.
नज़ूल, पु० ಎಲ್ಲಿಯಿಂದ ಹೊರಗಣ ಸರಕಾರದ ಭೂಮಿ.
नज़्द, पु० ಎತ್ತರದ ಪ್ರದೇಶ.
नज़्म, स्त्री० ಕವಿತೆ; ಮುತ್ತಿನಹಾರ.
नज़्ल, पु० ಸರಕಾರೀ ಜಮೀನು.
नट, पु० ಅಭಿನಯಕಾರ.
नटई, स्त्री० ಸ್ವರ; ಕೊರಳಗಂಟು.
नटखट, वि० ಗಲಾಟೆಗಾರ; ತುಂಟ; ಚೇಷ್ಟೆಗಾರ.
नटखटी, स्त्री० ತುಂಟತನ.
नटनी, स्त्री० ನರ್ತಕಿ; ನಟಿ.
नटवना, स० ಅಭಿನಯಿಸು.
नटवर, पु० ಅಭಿನಯಕಾರ.
नटसाल, स्त्री० ಮೈಯಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮುರಿದ ಮುಳ್ಳು.
नटी, स्त्री० ನರ್ತಕಿ; ಅಭಿನೇತ್ರಿ; ವೇಶ್ಯೆ.
नठना, अ० ನಾಶವಾಗು. स० ನಾಶ ಮಾಡು.
नढ़ना, स० ಪೋಣಿಸು.
नति, स्त्री० ನಮಸ್ಕಾರ; ವಿನಯ.
नतिनी, स्त्री० ಮಗಳಮಗಳು; ದೌಹಿತ್ರಿ.
नतीजा, पु० ಪರಿಣಾಮ; ಫಲ.
नतु, क्रि० ಇಲ್ಲವಾದರೆ.
नतैत, पु० ಸಂಬಂಧಿಕ; ನೆಂಟ.

नत्थी, स्त्री० ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ಕಟ್ಟು; ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸುವ ಧಾರ; ಲಗತ್ತಿಸಿದ ಕಾಗದಪತ್ರ; —**करना** ಲಗತ್ತು ಮಾಡು.

नथ, स्त्री० ಮೂಗುಬೊಟ್ಟು; ನತ್ತು.

नथना, पु० ಮೂಗಿನ ಮುಂಭಾಗ; ಮೂಗಿನ ತುದಿ.

नथनी, स्त्री० ಸಣ್ಣ ಮೂಗುಬೊಟ್ಟು; ಬುಲಾಕು.

नथुना, पु० दे० **नथना.**

नथुनी, स्त्री० दे० **नथनी.**

नद, पु० ನದಿ.

नदान, वि० दे० **नादान.**

नदारद, वि० ಅದೃಶ್ಯ; ಮಾಯವಾದ.

नदिया, स्त्री० ನದಿ; ಹೊಳೆ.

नदीदा, वि० ಕಾಣದ; ಲೋಭಿ.

नदीम, पु० ಪಕ್ಕದವ; ಸ್ನೇಹಿತ.

नद्दाफ़, पु० ಪಿಂಜಾರ.

नधना, स० (ನೊಗಕ್ಕೆ) ಕಟ್ಟು ಅಥವಾ ಹೂಡು.

ननंद } **ननद** } स्त्री० ಗಂಡನ ಸಹೋದರಿ; ನಾದಿನಿ.

ननदोई, पु० ನಾದಿನಿಯ ಗಂಡ.

ननसार, स्त्री० ತಾಯಿಯ ತವರು ಮನೆ; ಮಾತಾಮಹರ ಮನೆ

ननिया, वि० ತಾಯಿಯ ತಂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ: ಮಾತಾಮಹರ.

ननिहाल, पु० दे० **ननसार.**

नन्हा, वि० ಚಿಕ್ಕ; ಪುಟ್ಟ.

नपाई, स्त्री० ಅಳತೆ ಮಾಡುವಿಕೆ; ಅಳತೆ ಮಾಡಿದುದರ ಮಜೂರಿ.

नपाक, वि० दे० **नापाक.**

नपुंसक, पु० ಪೌರುಷವಿಲ್ಲದವ; ಷಂಡ; ನಪುಂಸಕ.

नपुंसकता, स्त्री० ನಪುಂಸಕತನ.

नफ़र, पु० ಆಳು; ಸೇವಕ.

नफ़रत, स्त्री० ಹೇಸಿಕೆ; ಹೇವರಿಕೆ; ಅಸಹ್ಯ.

नफ़री, स्त्री० ಒಬ್ಬ ಆಳಿನ ಒಂದು ದಿನದ ಮಜೂರಿ; ಆಳುಗೆಲಸ.

नफ़स, पु० ಉಸಿರು.

नफ़स-परवर, वि० ಸುಂದರವಾದ.

नफ़सानियत, स्त्री० ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆ.

नफ़सानी, वि० ಆತ್ಮ ಸಂಬಂಧವಾದ.

नफ़सी, वि० ಸ್ವಂತವಾದ.

नफ़ा, पु० ಲಾಭ.

नफ़ाका, पु० ಊಟ ಉಪಚಾರದ ಖರ್ಚು.

नफ़ासत, स्त्री० ಮೇಲ್ಮೆ; ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆ.

नफ़ी, स्त्री० ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದು; ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ತಿರಸ್ಕಾರ.

नफ़ीरी, स्त्री० ತುತ್ತೂರಿ; ಕಹಳೆ.

नफ़ीस, वि० ಉತ್ತಮವಾದ; ಸುಂದರ.

नफ़्स, पु० ಆತ್ಮ; ಪ್ರಾಣ; ಲಿಂಗ.

नफ़्सानी, वि० ಇಂದ್ರಿಯ ಸಂಬಂಧವಾದ; ವಿಷಯ ವಿಲಾಸದ.

नफ़्से-अम्मारा, पु० ಇಂದ್ರಿಯ ಭೋಗ; ವಾಸನಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. **(नफ़्से-बहीमी)**

नफ़्से-नफ़ीस, पुं० ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವುಳ್ಳ.
नबर्द, स्त्री० ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ.
नबात, स्त्री० ಹಸುರುವಾಣಿ; ತರಕಾರಿ.
नबी, पुं० ದೇವದೂತ.
नबेड़ना, स० ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸು; ತೀರ್ಮಾನಿಸು.
नबेड़ा, पुं० ತೀರ್ಮಾನ; ಇತ್ಯರ್ಥ.
नब्ज़, स्त्री० ನಾಡಿ; ನರ.
नब्बाज़, पुं० ವೈದ್ಯ.
नभ, पुं० ಆಕಾಶ.
नभस्थल, पुं० ಆಕಾಶ; ಶಿವ.
नम, वि० ಒದ್ದೆಯಾದ; ತೊಯಿದ.
नमक, पुं० ಉಪ್ಪು; ಲವಣ; ಲಾವಣ್ಯ; ಸೊಬಗು.
नमकख़्वार, वि० ಉಪ್ಪುಣ್ಣುವವ; ಪೋಷಿತ.
नमकसार, पुं० ಉಪ್ಪಿನ ಕಟ್ಟೆ.
नमकहराम, वि० ಕೃತಘ್ನ; ಉಂಡ ಮನೆಗೆ ಎರಡು ಬಗೆಯುವವ.
नमकहरामी, स्त्री० ಕೃತಘ್ನತೆ.
नमकहलाल, वि० ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠ; ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತ.
नमकहलाली, स्त्री० ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠೆ.
नमकीन, वि० ಉಪ್ಪು ಹೆಚ್ಚಿದ; ಚವುಳಿನ; ಲಾವಣ್ಯವುಳ್ಳ.
नमगीरा, पुं० ಡೇರಾ.
नमदा, पुं० ಪದರುಗಳನ್ನು ಅಂಟಿಸಿ ತಯಾರಾದ ಉಣ್ಣೆ ಕಂಬಳಿ ಅಥವಾ ಬಟ್ಟೆ.
नमन, पुं० ನಮಸ್ಕಾರ; ಬಾಗುವಿಕೆ.
नमना, अ० ನಮಸ್ಕರಿಸು.
नमनाक, वि० ತೊಯ್ದ; ತಣ್ಣಗಾದ.
नमाज़, स्त्री० ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ನಮಾಜು.
नमाज़-गाह, स्त्री० ಮಸೀದಿಯೊಳಗೆ ನಮಾಜುಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ.
नमाज़ी, पुं० ನಮಾಜುಮಾಡುವವನು; ನಮಾಜುಮಾಡುವಾಗ ಹಾಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಟ್ಟೆ.
नमाना, स० ಬಗ್ಗಿಸು; ಸೋಲಿಸು.
नमी, स्त्री० ಒದ್ದೆ; ತೇವ; ಥಂಡಿ.
नमूदार, वि० ಪ್ರಕಟ; ದೃಗ್ಗೋಚರ.
नमूना, पुं० ಮಾದರಿ; ನಮೂನೆ.
नम्र, वि० ವಿನೀತ; ವಿಧೇಯ.
नम्रता, स्त्री० ವಿನಯ.
नय, पुं० ನೀತಿ; ನಮ್ರತೆ.
नयन, पुं० ಕಣ್ಣು; ನೇತ್ರ.
नयनागर, वि० ನೀತಿ ನಿಪುಣ.
नयशील, वि० ನೀತಿಜ್ಞ; ವಿನೀತ.
नया, वि० ಹೊಸ; ನೂತನ; ನವೀನ.
नयापन, पुं० ಹೊಸತನ.
नयाम, पुं० ಖಡ್ಗಕೋಶ; ಒರೆ.
नर, पुं० ಮನುಷ್ಯ; ವಿಷ್ಣು; ಶಿವ; ಅರ್ಜುನ; ಗಂಡು.
नरकट, पुं० ಲಾಳದ ಕಡ್ಡಿ.
नरग़ा, पुं० ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಒಂದುಗೂಡಿದ ಜನಸಮೂಹ; ಕಷ್ಟ.

नरगिस, स्त्री० ಉಳ್ಳೀಗಡ್ಡೆಯ ಗಿಡ ದಂತಹ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ ದಲ್ಲಿನ ಬಟ್ಟಲಿಯ ಆಕಾರದಹೂ, ಇದನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

नरदन, स्त्री० ಗರ್ಜನೆ.

नरदवाँ, पु० ಬಚ್ಚಲು ತೂಬು.

नरदारा, पु० ನಪುಂಸಕ ; ಹೇಡಿ.

नरबदा, स्त्री० ನರ್ಮದಾನದಿ.

नरम, वि० ಮೃದು ; ಮೆತ್ತನೆಯ ; ಕೋಮಲ.

नरमा, स्त्री० ಬೂರುಗ ; ದೂದಿಹತ್ತಿ.

नरमाई, स्त्री० ಮೃದುತ್ವ ; ಕೋಮಲತೆ.

नरमाना,- स० ಮೆತ್ತಗೆಮಾಡು ; ಶಾಂತಪಡಿಸು.

नरमी, स्त्री० ಕೋಮಲತೆ; ಮೆತುವು.

नरमेत्र, पु० ಮನುಷ್ಯ ಮಾಂಸದ ನರಬಲಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಯಜ್ಞ.

नरसिंवा, पु० ಕಹಳೆ ; ಕೊಂಬು.

नरसों, क्रि० ನಾಡಿದ್ದು.

नरहर, स्त्री० ಮೀನಕಂಡ.

नराच, पु० ಬಾಣ : ಅಂಬು.

नराजना, स० ಕೋಪಹುಟ್ಟಿಸು.

नरी, स्त्री० ಹದಮಾಡಿದ ತೊಗಲು ; ಲಾಳ ; ನಳಿಗೆ.

नरेंद्र, पु० ರಾಜ ; ಅರಸು.

नर्त्त, पु० ನರ್ತಕ ; ಕುಣಿಯುವವನು.

नर्द, स्त्री० ಪಗಡೆಕಾಯಿ.

नर्दबाजी, स्त्री० ಪಗಡೆಯಾಟ.

नर्दबान, स्त्री० ಏಣಿ ; ನಿಚ್ಚಣಿಗೆ.

नर्दन, स्त्री० ಗರ್ಜನೆ; ಭೀಷಣವಾದ ಧ್ವನಿ.

नर्बदा, स्त्री० दे० **नर्मदा.**

नर्म, पु० ಪರಿಹಾಸ್ಯ ; ನಗಚಾಟಿಗೆ ; ಚೇಷ್ಟೆ ; ಗೇಲಿ.

नर्मद, पु० ಪರಿಹಾಸ್ಯಗಾರ.

नर्मी, स्त्री० दे० **नरमी.**

नल, पु० ಕೊಳಾಯಿ; ನಳಿಗೆ; ನಳ.

नलनीरुह, पु० ಕಮಲನಾಳ ; ಮೃಣಾಳ ; ಬ್ರಹ್ಮ.

नला, पु० ಮೂತ್ರಾಶಯದ ನಾಳ.

नलाना, स० ಕಳೆ ಆರಿಸುವುದು.

नलिन, पु० ಕಮಲ; ನೀರು; ಸಾರಸ ಪಕ್ಷಿ.

नलिनी, स्त्री० ಕಮಲ ; ಮೂಗಿನ ಎಡಗಡೆಯ ಹೊಳ್ಳೆ ; ನದಿ.

नली, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಕೊಳವೆ ; ನಳ.

नव, वि० ಹೊಸ; ನೂತನ; ನವೀನ; ಒಂಭತ್ತು.

नवना, अ० ಬಗ್ಗು ; ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ತೋರು.

नवनि, स्त्री० ನಮ್ರತೆ ; ವಿನಯ.

नवनीत, पु० ಬೆಣ್ಣೆ.

नवम, वि० ಒಂಭತ್ತನೆಯ.

नवयुवक, नवयुवा, पु० ತರುಣ ; ನವಯುವಕ.

नवयौवना, स्त्री० ನವಯುವತಿ.

नवरंग, ವಿ॰ ಸುಂದರವಾದ; ನವೀನ ಶೋಭೆಯು.

नवरत्न, ಪು॰ ಮುತ್ತು ವಜ್ರ ಮೊದಲಾದ ಒಂಭತ್ತು ರತ್ನಗಳು.

नवरस, ಪು॰ ಕಾವ್ಯದ ಒಂಬತ್ತು ರಸಗಳು.

नवल, ವಿ॰ ನೂತನ; ಸುಂದರ; ಉಜ್ವಲ; ಯೌವನದ; ನವಯೌವನದ.

नवला, ಸ್ತ್ರೀ॰ ನವಯೌವನೆ; ತರುಣಿ.

नवसर, ಪು॰ ಒಂಭತ್ತು ಲಡಿಗಳ ಮಾಲೆ.

नवसिखा, ವಿ॰ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಲಿತವನು.

नवाँ, ವಿ॰ ಒಂಭತ್ತನೆಯ; ನವಮ.

नवा, वि॰ दे॰ **नया.**

नवागत, ವಿ॰ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿರುವ.

नवाज़, ವಿ॰ ಕರುಣಾಳು; ದಯಾಳು.

नवाज़िश, ಸ್ತ್ರೀ॰ ದಯೆ; ಕೃಪೆ.

नवाना, ಸ॰ ಬಗ್ಗಿಸು: ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಮಾಡು.

नवाब, ಪು॰ ರಾಜ; ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿ. ವಿ॰ ಆಡಂಬರಕ್ಕೆ ಹಣ ವೆಚ್ಚಮಾಡುವವ.

नवाबज़ादा, ಪು॰ ನವಾಬನ ಮಗ.

नवाबी, ಸ್ತ್ರೀ॰ ನವಾಬ್ ಗಿರಿ; ನವಾಬನ ಪದವಿ; ರಾಜರ ದುಂದುವೆಚ್ಚ.

नवासा, ಪು॰ ಮಗಳ ಮಗ; ದೌಹಿತ್ರ.

'नवाह, ಪು॰ ಒಂಭತ್ತು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವ ರಾಮಾಯಣ ಪಾರಾಯಣ.

नविश्ता, ವಿ॰ ಬರೆದ; ಬರೆದಿರುವ.

नवीन, ವಿ॰ ಹೊಸ; ನೂತನ; ವಿಚಿತ್ರ; ಅಪೂರ್ವ.

नवीस, ಪು॰ ಬರೆಯುವವನು; ಲೇಖಕ.

नवीसी, ಸ್ತ್ರೀ॰ ಬರೆಯುವಿಕೆ.

नवेद, ಸ್ತ್ರೀ॰ ನಿವೇದನೆ; ಆಮಂತ್ರಣ; ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರ.

नवेला, ಪು॰ ನವೀನ; ಹೊಸ; ತರುಣ.

नवेली, ಸ್ತ್ರೀ॰ ತರುಣಿ; ಯುವತಿ.

नवोढ़ा, ಸ್ತ್ರೀ॰ ನವವಿವಾಹಿತಳು; ನವಯುವತಿ.

नव्य, ವಿ॰ ನೂತನ; ಹೊಸ.

नव्वाब, पु॰ दे॰ **नवाब.**

नव्वाबी, स्त्री॰ दे॰ **नवाबी.**

नशाना, ಅ॰ ನಾಶವಾಗು; ನಷ್ಟವಾಗು.

नशा, ಪು॰ ಮತ್ತು; ಅಮಲು; ಮದ; ಸೊಕ್ಕು;—**उतारना** ಗರ್ವವನ್ನಿಳಿಸು.

नशाखोर, ಪು॰ ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡುವವ; ಕುಡುಕ.

नशात, ಪು॰ ಉತ್ಪತ್ತಿ; ಪ್ರಾಣಿ.

नशाना, ಸ॰ ನಾಶಪಡಿಸು; ಹಾಳುಮಾಡು.

नशीन, वि० ಇರುವ; ಆರೂಢ;

नशीला, वि० ಮಾದಕ (ಪದಾರ್ಥ); ಮದಮತ್ತ.

नशेबाज़, पु० ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥ ಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವವ.

नश्तर, पु० ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಚಾಕು.

नश्वर, वि० ನಾಶವಾಗತಕ್ಕ

नस, स्त्री० ನಾಡಿ; ನರ; ಸ್ನಾಯು; —नस में ಸರ್ವಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ.

नसकटा, पु० ನಪುಂಸಕ.

नसना, अ० ನಷ್ಟವಾಗು.

नसब, पु० ಮನೆತನ; ವಂಶ.

नसबनामा, पु० ವಂಶವೃಕ್ಷ.

नसबी, वि० ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

नसर, स्त्री० ಗದ್ಯ.

नसल, स्त्री० ವಂಶ.

नसवर, स्त्री० ನಶ್ಯ; ನಶ್ಯದ ಪುಡಿ.

नसा, स्त्री० ಮೂಗು; ನಾಸಿಕ.

नसाना, अ० ನಾಶವಾಗು; ಹಾಳಾಗು.

नसीनी, स्त्री० ಸಿಡ್ಡಣಿಕೆ; ಏಣಿ.

नसीब, पु० ಭಾಗ್ಯ; ಅದೃಷ್ಟ.

नसीबवर, वि० ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ.

नसीबा, पु० दे० **नसीब.**

नसीम, स्त्री० ತಂಪಾಗಿ ಬೀಸುವ ಸುವಾಸನೆಯ ಗಾಳಿ.

नसीर, पु० ಸಹಾಯಕ; ದೇವರ ಒಂದು ಹೆಸರು.

नसीला, वि० ನರನಾಡಿಗಳಿರುವ; ಉತ್ತಮ ಕುಲದ; ಒಳ್ಳೆಯ ತಳಿಯ.

नसीहत, स्त्री० ಉಪದೇಶ; ಶಿಕ್ಷಣ.

नस्ख़, पु० ಪ್ರತಿಲಿಪಿ; ನಕಲು.

नस्ता, स्त्री० ಮೂಗುದಾಣ ಹಾಕುವ ತೂತು.

नस्ब, पु० ಸ್ಥಾಪನೆ.

नस्य, पु० ನಶ್ಯ.

नस्ल, स्त्री० ವಂಶ; ವಂಶಪರಂಪರೆ; ತಳಿ.

नहछू, पु० ವಿವಾಹಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಂಡಿನ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳಿಗೆ ಮದರಂಗಿ ಹಚ್ಚುವ ಪದ್ಧತಿ; ಮದರಂಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರ.

नहज, पु० ರೀತಿ; ಪದ್ಧತಿ; ನೇರಾದ ಮಾರ್ಗ.

नहना, स० ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚು; ಹೂಡು.

नहर, स्त्री० ಕಾಲುವೆ; ನೀರಾವರಿ ನಾಲೆ.

नहरनी, स्त्री० ಉಗುರು ತೆಗೆಯುವ ಕತ್ತಿ.

नहला, पु० ಒಂಬತ್ತು ಚುಕ್ಕೆಗಳಿರುವ ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಎಲೆ.

नहलाना, स० ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸು.

नहस, वि० ಅಶುಭ.

नहसुत, पु० ಉಗುರಿನ ಗೀರು ಅಥವಾ ಗುರುತು.

नहाँ, पु० ಗಾಡಿಯ ಚಕ್ರದ ನಡುವಣ ತೂತು.

नहान, पुं० ಸ್ನಾನ.

नहाना, अं० ಮಿಂಯು; ಸ್ನಾನ ಮಾಡು.

नहार, पुं० ದಿನ; ಹಗಲು. वि० ಉಪವಾಸಮಾಡಿದ.

नहिं, अव्य० दे० **नहीं.**

नहीं, अव्य० ಇಲ್ಲ; ಅಲ್ಲ;—**तो** ಇಲ್ಲವಾದರೆ, ಅನ್ಯಥಾ;—**नहीं परवा** ಇಲ್ಲ, ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ.

नहीफ़, वि० ದುರ್ಬಲ.

नहूसत, स्त्री० ಉದಾಸೀನತೆ; ಖಿನ್ನತೆ; ಅಶುಭಲಕ್ಷಣ.

नांघना, स० ದಾಟು; ಲಂಘಿಸು.

नांठना, अं० ನಷ್ಟವಾಗು; ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗು.

नाँद, स्त्री० ರಂಜಣಿಗೆ; ಪಶುಗಳಿಗೆ ಹಲ್ಲು ನೀರು ಇಡತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಅಗಲವಾದ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ.

ना, अव्य० दे० **नहीं. प्रत्य०** ಶಬ್ದದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಉದಾ:—**नापाक, नाहक़.**

ना-आइना, वि० ಅಪರಿಚಿತ.

नाइत्तिफ़ाक़ी, स्त्री० ವಿರೋಧ; ಮತಭೇದ.

नाइन, स्त्री० ಹಜಾಮರವಳು.

नाइँ, स्त्री० ಸಮಾನ; ಸಮಾನತೆ. क्रि० ಅಂತೆ; ಸಮಾನವಾಗಿ.

नाई, पुं० ಕ್ಷೌರಕ; ನಾಯಿಂದ.

नाउम्मेद, वि० ನಿರಾಶೆಯಾದ; ಆಶಾರಹಿತ.

नाउम्मेदी, स्त्री० ನಿರಾಶೆ.

नाक, स्त्री० ಮೂಗು; ನಾಸಿಕ;—**कटना** ಮಾನಹೋಗು; **नाकों चने चबाना** ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡಿಸುವುದು;—**रख लेना** ಗೌರವವನ್ನು ಳಿಸುವುದು;—**में दम करना** ಗೋಳಾಡಿಸು, ಬೇಸರಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು;—**रगड़ना** ಅಂಗಲಾಚಿಬೇಡು, ಗೋಗರೆಯು;—**सिकोड़ना** ಅಸಹ್ಯ ಅಥವಾ ಬೇಸರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸು.

नाकड़ा, पुं० ಮೂಗಿನ ಬಾವು.

नाकद्र, वि० ಗೌರವವಿಲ್ಲದ.

नाक़द्री, स्त्री० ಅಗೌರವ.

नाकवाला, वि० ಗೌರವಸ್ಥ.

नाकस, वि० ನೀಚ; ತುಚ್ಛ.

नांका, पुं० ರಸ್ತೆಯತುದಿ; ಬಾಗಿಲು; ಠಾಣೆ; ಸೂಜಿಯ ಕಣ್ಣು.

नाक़ाबंदी, स्त्री० ರಸ್ತೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವಿಕೆ.

नाक़ाबिल, वि० ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ; ಅಶಿಕ್ಷಿತ.

नाकाम, वि० ಮನೋರಥವು ಕೈಗೂಡದ; ನಿರಾಶೆ.

नाकारा, वि० ಅಪ್ರಯೋಜಕ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ.

नाक़िल, वि० ನಕಲಿಮಾಡುವವ; ನಕಲು ತೆಗೆಯುವವ.

नाक़िस, वि० ದೋಷಯುಕ್ತ; ಅಪೂರ್ಣ.

नाकूप, पु० ಶಂಖ.

नाकेदार, पु० ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿರುವ ಸಿಪಾಯಿ; ಕಾವಲುಗಾರ.

नाकेबंदी, स्त्री० दे० नाकाबंदी.

नाखना, स० ನಾಶಮಾಡು; ಬೀಳಿಸು.

नाख़लफ़, वि० ಅಯೋಗ್ಯ.

नाख़ुन, पु० ಉಗುರು. **नाख़ुने शमशेर** ಕತ್ತಿಯಹದ; ಗೊರಸು. **अक्ल के नाख़ुन लेना** ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು.

नाख़ुना, पु० ಕಣ್ಣಿನ ಪರೆ.

नाख़ुश, वि० ಅತೃಪ್ತ.

नाख़ुशी, स्त्री० ಅತೃಪ್ತಿ.

नाख़ून, पु० ಉಗುರು; ನಖ.

नाखोरी, स्त्री० ಉಗುರುಸುತ್ತು.

नाग, पु० ಸರ್ಪ; ನಾಗರ ಹಾವು.

नागफनी, स्त्री० ಪಾಪಾಸ್ ಕಳ್ಳಿ.

नागबेल, स्त्री० ವೀಳೇದೆಲೆ ಬಳ್ಳಿ.

नागर, वि० ನಗರದ; ಪಟ್ಟಣದ. पु० ಚತುರನಾದ ಮನುಷ್ಯ; ಸಭ್ಯ; ನಾಗರಿಕ; ಶುಂಠಿ; ಗುಜರಾತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಒಂದು ಪಂಗಡ.

नागरता, स्त्री० ನಾಗರಿಕತೆ; ಸಭ್ಯತೆ; ಚಾತುರ್ಯ.

नागरमोथा, पु० ಕೊನ್ನಾರಿ ಗೆಡ್ಡೆ; ನಾಗಮುಸ್ತಕ.

नागरिक, वि० ಪಟ್ಟಣದ; ಪಟ್ಟಣಿಗ; ಜಾಣ.

नागरी, स्त्री० ನಗರವಾಸಿ ಸ್ತ್ರೀ; ದೇವನಾಗರಿ ಅಕ್ಷರ.

नागवल्ली, स्त्री० ವೀಳೇದೆಲೆಯ ಬಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ಎಲೆ.

नागवार, वि० ಅಸಹ್ಯ; ಅಪ್ರಿಯ; ಕೆಟ್ಟದೆನಿಸುವ.

नागहाँ, क्रि० ಅಕಸ್ಮಾತ್; ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ; ದಿಢೀರನೆ.

नागहानी, वि० ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾದ; ಆಕಸ್ಮಿಕವಾದ.

नागा, पु० ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ತಿರುಗಾಡುವ ಶೈವಸಾಧು.

नाग़ा, पु० ನಡುವೆ.

नागिन, स्त्री० ಹೆಣ್ಣು ಸರ್ಪ.

नागोद, पु० ಎದೆ ಕವಚ.

नाच, पु० ನಾಟ್ಯ; ನೃತ್ಯ; ಕುಣಿತ; ಆಟ;—**नचाना,** ಆಟವಾಡಿಸು; ಗೋಳಾಡಿಸು.

नाचकूद, स्त्री० ನಾಟ್ಯ; ಕುಣಿದಾಟ; ಹಾರಾಟ; ಪ್ರಯತ್ನ; ಜಂಬ.

नाचगोत, पु० ಆಟಪಾಟ; ನೃತ್ಯ.

नाचघर, पु० ನಾಟ್ಯಶಾಲೆ.

नाचना, अ० ಕುಣಿ; ನೃತ್ಯಮಾಡು; ನರ್ತಿಸು; ಕುಣಿದಾಡು.

नाचमहल, पु० ನಾಟ್ಯಶಾಲೆ.

नाचरंग, पु॰ ವಿಲಾಸ; ವಿನೋದ; ಆನಂದೋತ್ಸವ.

नाचाक़, वि॰ ರೋಗಿ; ವಿರಸವಾದ; ಸಪ್ಪೆ.

नाचार, वि॰ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ; ಅಸಹಾಯ; ವ್ಯರ್ಥ; ತುಚ್ಛವಾದ.

नाचारी, स्त्री॰ दे॰ **लाचारी.**

नाचीज़, वि॰ ತುಚ್ಛ; ಅಕಿಂಚನ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ.

नाज, पु॰ ದವಸ; ಧಾನ್ಯ.

नाज़, पु॰ ಬೆಡಗು; ಒಯ್ಯಾರ; ಒಲವು;—**नख़रा** ಒಲವು ಒಯ್ಯಾರ.

नाज़नीं, स्त्री॰ ಸುಂದರಿ; ಚೆಲುವಿ.

नाज़बरदार, पु॰ ಮುಖಸ್ತುತಿ ಮಾಡುವವ.

नाज़बरदारी, स्त्री॰ ಹಾವಭಾವ ವಿಲಾಸ.

नाज़-बालिश, पु॰ ಚಿಕ್ಕದಿಂಬು.

नाज़ाँ, वि॰ ಹೆಮ್ಮೆಗಾರ; ಗರ್ವಿಷ್ಠ; ಜಂಬಗಾರ.

नाजायज़, वि॰ ಅನುಚಿತವಾದ; ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ; ಅನುಪಯುಕ್ತ; ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ.

नाज़िम, पु॰ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತಗಾರ; ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ.

नाज़िर, पु॰ ನೋಡುವವ; ನಿರೀಕ್ಷಕ; ಕೋರ್ಟಿನ ಗುಮಾಸ್ತೆ; ವೇಶ್ಯೆಯರ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರ.

नाज़िरा, पु॰ ನೋಡುವವರು; ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು.

नाज़िरात, स्त्री॰ ವೇಶ್ಯೆಯರ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನಿಗೆ ದೊರಕುವ ಹಣ.

नाज़िल, वि॰ ಇಳಿಯುವ; ಧುಮುಕುವ.

नाज़िश, स्त्री॰ ಬಿಗುಮಾನ; ಗರ್ವ.

नाज़ुक, वि॰ ಕೋಮಲ; ಸೂಕ್ಷ್ಮ; ನುಣುಪಾದ; ನಾಜೂಕಾದ.

नाज़ुक-तबा, वि॰ दे॰ **नाज़ुक-मिज़ाज.**

नाज़ुक-दिमाग, वि॰ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವ; ಜಂಬಗಾರ.

नाज़ुक-मिज़ाज, वि॰ ಸಣ್ಣ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹ ಸಹಿಸದ; ಅಸಹನೆಯುಳ್ಳ.

नाज़ुकी, स्त्री॰ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ; ನುಣುಪು.

नाटकी, पु॰ ಅಭಿನಯಗಾರ.

नाटकीय, वि॰ ನಾಟಕದ.

नाटना, अ॰ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪು. स॰ ಮಾತು ಹೊರಳಿಸು.

नाटा, वि॰ ಕುಳ್ಳ. पु॰ ಕುಳ್ಳಾದ ಎತ್ತು ಅಥವಾ ಆಕಳು.

नाटिका, स्त्री॰ ನಾಲ್ಕು ಅಂಕಗಳ ನಾಟಕ.

नाठ, पु॰ ನಷ್ಟ; ನಾಶ; ಅಭಾವ.

नाठना, अ॰ ನಾಶವಾಗು; ಧ್ವಂಸವಾಗು.

नाठा, पु॰ ವಾರಸುದಾರರಿಲ್ಲದವ.

नाड़, स्त्री० ಕುತ್ತಿಗೆ; ಕೊರಳು.
नाड़ा, पु० ನಡುಕಟ್ಟು; ಲಾಡಿ.
नाड़िया, पु० ವೈದ್ಯ; ಚಿಕಿತ್ಸಕ.
नाड़ी, स्त्री० ನಾಡಿ; ನರ; ನಳಿಗೆ.
नाड़ीमंडल, पु० ವಿಷುವದ್ರೇಖೆ; ಭೂಮಧ್ಯ ರೇಖೆ.
नात, पु० ಜ್ಞಾತಿ; ನೆಂಟ; ಬಂಧು.
नातराश, वि० ಸುಲಿಯದೆ ಇರುವ; ಅಸಭ್ಯ.
नातवाँ, वि० ದುರ್ಬಲ; ಅಶಕ್ತ.
नाता, पु० ನೆಂಟಸ್ತಿಕೆ; ಸಂಬಂಧ; ಸ್ನೇಹ.
नाताक़त, वि० ಅಶಕ್ತ; ದುರ್ಬಲ; ಬಲಹೀನ.
नातिका, पु० ವಾಚಾಳತನ; ಬುದ್ಧಿವಂತ.
नातिन, स्त्री० ಮಗಳ ಮಗಳು; ಪೌತ್ರಿ.
नाती, पु० ಮೊಮ್ಮಗ; ದೌಹಿತ್ರ.
नाते, क्रि० ಸಂಬಂಧವಾಗಿ; ಸಲುವಾಗಿ; ನಿಮಿತ್ತ.
नातेदार, वि० ಸಂಬಂಧಿಕ; ನೆಂಟ; ಬಾಂಧವ.
नाथ, पु० ಒಡೆಯ; ಸ್ವಾಮಿ; ಅಧಿಪತಿ: ಪತಿ.
नाथना, स० ಮೂಗುದಾರ ಹಾಕು.
नाद, पु० ಶಬ್ದ; ಧ್ವನಿ.
नादना, स० ಬಾರಿಸು. अ० ಶಬ್ದವುಂಟಾಗು; ಆನಂದಿಸು; ಚಿಗುರು.
नादान, वि० ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ಮೂರ್ಖ; ಅಜ್ಞಾನಿ.
नादानी, स्त्री० ತಿಳಿಗೇಡಿತನ; ಮೂರ್ಖತನ; ಅಜ್ಞಾನ.
नादार, वि० ಬಡವ; ನಿರ್ಧನ.
नादारी, स्त्री० ಬಡತನ; ದಾರಿದ್ರ್ಯ.
नादिम, वि० ಲಜ್ಜೆಗೊಂಡ; ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟ.
नादिया, पु० ನಂದಿ; ಕಪಿಲೆ ಬಸವ; ಗಂಗೆತ್ತು.
नादिर, वि० ಅದ್ಭುತವಾದ; ವಿಚಿತ್ರವಾದ.
नादिरशाही, स्त्री० ಗೊತ್ತು ಗುರಿಯಿಲ್ಲದ ಆಡಳಿತ; ಅತ್ಯಾಚಾರ.
नादिरी, स्त्री० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜುಬ್ಬ.
नादिहंद, वि० ಕೊಡದವನು; ಜಿಪುಣ; ಕೊಟ್ಟಹಣ ಹಿಂದಿರುಗಿಸದವನು.
नादिहंदी, स्त्री० ಕೊಡದಿರುವಿಕೆ.
नादी, वि० ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ; ಬಾರಿಸುವ.
नादीदा, वि० ಕಾಣದ; ಊಟದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ.
नादुरुस्त, वि० ಅಶುದ್ಧ; ತಪ್ಪು.
नाधना, स० ಕಟ್ಟು; ನೊಗಕೆ ಹೂಡು.
नान, स्त्री० ರೊಟ್ಟಿ; ಚಪಾತಿ.
नानकशाही, वि० ಗುರು ನಾನಕನ ಶಿಷ್ಯರು.

नानकार, पु० ಹಣ ಅಥವಾ ಅಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ಬೇರೊಬ್ಬರ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು.

नानख़ताई, स्त्री० ಬಿಲ್ಲೆಯಂತಿರುವ ಒಂದು ಮಿಠಾಯಿ; ಕತ್ತಾಯಿ.

नानबाई, पु० ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಮಾರುವವನು.

नाना, पु० ತಾಯಿಯ ತಂದೆ. वि० ವಿವಿಧ; ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ.

नानिहाल, पु० ಮಾತಾಮಹರಮನೆ; ತಾಯಿಯ ತಂದೆಯ ಮನೆ.

नानी, स्त्री० ತಾಯಿಯ ತಾಯಿ.

नानुकर, पु० ತಿರಸ್ಕಾರ; ಒಲ್ಲೆ: ಊಹೂ; ನಿಷೇಧಾರ್ಥ.

नान्ह, वि० ಚಿಕ್ಕ; ಸಣ್ಣ.

नाप, स्त्री० ಅಳತೆ; ಪರಿಮಾಣ; ಅಳೆಯುವ ಕೋಲು.

नापजोख / **नापतौल** स्त्री० ಅಳತೆ: ಮತ್ತು ತೂಕಮಾಡುವ ಕೆಲಸ.

नापना, स० ಅಳೆ: ಅಳತೆಮಾಡು; ತೂಕಮಾಡು.

नापसंद, वि० ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ: ಅಪ್ರಿಯ; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪದ.

नापसंदगी, स्त्री० ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪದಿರುವಿಕೆ; ಅಪ್ರಿಯತೆ.

नापाक, वि० ಅಪವಿತ್ರ; ಅಶುದ್ಧ.

नापाकी, स्त्री० ಅಪವಿತ್ರತೆ; ಅಶುದ್ಧತೆ.

नापायदार, वि० ಆಧಾರ ರಹಿತ; ಕ್ಷಣ ಭಂಗುರ; ಬಾಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ.

नापित, पु० ಕ್ಷೌರಿಕ; ನಾಯಿಂದ.

नाफ़, स्त्री० ನಾಭಿ; ಹೊಕ್ಕಳು.

नाफ़रमाँ, पु० ವಿರೋಧ ಮತ್ತು ತಿರಸ್ಕಾರಭಾವ ತೋರಿಸುವವನು.

नाफ़हम, त्रि० ಅರಿಯದವ; ಅಜ್ಞಾನಿ.

नाफ़हमी, स्त्री० ಅಜ್ಞಾನ; ಅವಿವೇಕ.

नाफ़ा, पु० ಕಸ್ತೂರಿ ಮೃಗದ ಹೊಕ್ಕುಳ ಚೀಲ.

नाफ़िर, वि० ಅಸಹ್ಯಪಡುವವ.

नाब, वि० ಶುದ್ಧವಾದ. पु० ಹಾವಿನ ವಿಷದಂತಹ; ದವಡೆಹಲ್ಲು.

नाबदान, पु० ಬಚ್ಚಲು; ಚರಂಡಿ.

नाबालिग़, वि० ವಯಸ್ಸುಬಾರದ; ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಾರದ.

नाबूद, वि० ನಾಶವಾದ; ಧ್ವಂಸವಾದ.

नाभ, स्त्री० ವತ್ಸನಾಭಿ ಎಂಬ ವಿಷ; ಹೊಕ್ಕಳು.

नाभक, पु० ಅಳಲೆಕಾಯಿ.

नाभि, स्त्री० ಹೊಕ್ಕಳು.

नामंजूर, वि० ಅಸ್ವೀಕೃತ: ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದ.

नामंजूरी, स्त्री० ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡದಿರುವುದು.

नाम, पु० ಹೆಸರು; ಕೀರ್ತಿ;—**लेना** ಹೆಸರೆತ್ತು, ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸು, ಜಪಿಸು.

नामक, वि० ಹೆಸರುಳ್ಳ; ಹೆಸರಿನ.

नामज़द, वि० ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ.

नामधाम, पु० ಹೆಸರು; ಮತ್ತು ಸ್ಥಳ ವಿಳಾಸ; ಪತ್ತೆ.

नामर्द, वि० ನಪುಂಸಕ; ಹೇಡಿ.

नामर्दी, स्त्री० ನಪುಂಸಕತನ.

नाम व निशान, पु० ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಗುರುತು; ಪತ್ತೆ.

नामवर, वि० ಹೆಸರುಳ್ಳ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ.

नामवरी, स्त्री० ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ; ಹೆಸರುವಾಸಿ.

नामशेष, वि० ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿರುವ; ಗತಿಸಿದ.

ना-महदूद, वि० ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದ; ಅಪಾರ.

नामा, पु० ಪತ್ರ; ಗ್ರಂಥ.

नामाकूल, वि० ಅಯೋಗ್ಯ; ಅನುಚಿತ.

नामानिगार, वि० ಸುದ್ದಿಗಾರ; ಬಾತ್ಮೀದಾರ.

ना-मालूम, वि० ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ; ತಿಳಿಯದ; ಅಪರಿಚಿತ.

नामी, वि० ಹೆಸರಿನ; ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ;—**गिरामी** ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ.

ना-मुनासिब, वि० ಸರಿಯಲ್ಲದ; ಅನುಚಿತ.

ना-मुबारक, वि० ಅಶುಭ; ಅಮಂಗಳ.

ना-मुमकिन, वि० ಅಸಂಭಾವ್ಯ; ಆಗದ ಹೋಗದ.

ना-मुराद, वि० ನಿಷ್ಫಲ; F.

ना-मुवाफ़िक़, वि० ವಿರುದ್ಧ; ಪ್ರತಿಕೂಲ.

नामूस, स्त्री० ಗೌರವ; ಮಾನ; ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ.

नामूसी, स्त्री० ಅಗೌರವ; ಅವಮಾನ.

ना-मेहरबान, वि० ದಯೆಯಿಲ್ಲದ.

नामोनिशान, पु० ಗುರುತು; ಪತ್ತೆ; —**न रहना** ನಿರ್ನಾಮವಾಗು.

नायक, पु० ಮುಂದಾಳು; ಅಧಿಪತಿ.

नायब, पु० ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ; ಸಹಾಯಕ.

नायबी, स्त्री० ಬದಲೀ ಕೆಲಸ.

नायाब, वि० ಬೇಗನೆ ದೊರಕದ; ಅಪ್ರಾಪ್ಯ.

नायिका, स्त्री० ಮುಖಂಡಳು; ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀ; ಕಥಾನಾಯಿಕಿ.

नारंग, पु० ಕಿತ್ತಳೆ; ಕಿಮ್ಮೂಲಂಗಿ; ಪಿಪ್ಪಲಿ.

नारंगी, स्त्री० ಕಿತ್ತಳೆ.

नार, स्त्री० ಕುತ್ತಿಗೆ; ಕೊರಳು. **पु०** ಹಗ್ಗ; ಲಾಡಿ.

नारक, पु० ನರಕದಲ್ಲಿರುವವನು.

नारना, स० ಆಳ ನೋಡು; ಗೊತ್ತುಹಚ್ಚು.

नारा, पु० ಲಾಡಿ; ನೊಗದ ಹಗ್ಗ; ಘೋಷ; ಜಯಜಯಕಾರ.

नाराज़, वि॰ ಅಪ್ರಸನ್ನ; ಅಸಂತುಷ್ಟ; ಸಿಟ್ಟಾದ.

नाराज़गी, नाराज़ी स्त्री॰ ಕೋಪ; ಅಸಮಾಧಾನ.

नारियल, पु॰ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ; ನಾರಿಕೇಳ.

नारियली, स्त्री॰ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯ ಬುರುಡೆ; ಕೊಬ್ಬರಿ; ತೆಂಗಿನ ಹೆಂಡ.

नारी, स्त्री॰ ಹೆಂಗಸು; ಮಹಿಳೆ.

नारू, पु॰ ನಾರುಹುಣ್ಣು ಎಂಬ ರೋಗ.

नाल, स्त्री॰ ದಂಟು; ಕಾಂಡ; ನಳಿಗೆ; ಕೊಳವಿ; ಹೊಕ್ಕಳು; ಲಾಳ. पु॰ ಹೊಕ್ಕಳು ಬಳ್ಳಿ; ನಾಲೆ; ಮೋರಿ.

नालबंद, पु॰ ಲಾಳ ಕಟ್ಟುವವನು

नालाबंदी, स्त्री॰ ಲಾಳಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ.

नालकी, स्त्री॰ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪಾಲಕಿ.

नाला, वि॰ ಅಳುತ್ತಿರುವ; ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವ.

नाला, पु॰ ಜಲಪ್ರವಾಹದ ನಾಲೆ; ಚಿಕ್ಕನದಿ; ಕಾಲುವೆ.

ना लायक़, वि॰ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಬಾರದ; ಮೂರ್ಖ.

नालिका, स्त्री॰ ಚಿಕ್ಕದಂಟು; ಕೊಳವಿ; ನಳಿಗೆ.

नालिश, स्त्री॰ ಫಿರ್ಯಾದು; ದೂರು; ದಾವೆ.

नालिशी, वि॰ ದಾವೆಮಾಡುವವನು.

नाली, स्त्री॰ ಚಿಕ್ಕನಾಲೆ ಅಥವಾ ಕಾಲುವೆ; ಕೊಳವಿ; ನಳಿಗೆ; ರಕ್ತನಾಳ; ನಾಡಿ; ಗಡಿಯಾರ; ಕಮಲ.

नालोट, वि॰ ಭಾಷೆಗೆ ತಪ್ಪುವವನು; ಮಾತುಕೊಟ್ಟು ಮೋಸಮಾಡುವವನು.

नाव, स्त्री॰ ದೋಣಿ; ನಾವೆ; ನೌಕೆ.

नावघाट, पु॰ ದೋಣಿಗಳು ನಿಲ್ಲುವ ಸ್ಥಳ; ದಂಡೆ.

नावक, पु॰ ಒಂದುವಿಧವಾದ ಬಾಣ; ನಾವಿಕ.

नावना, स॰ ಬಗ್ಗಿಸು.

नावर, स्त्री॰ ದೋಣಿ; ತೆಪ್ಪ.

नावाक़िफ़, वि॰ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ; ತಿಳಿಯದ.

नावाजिब, वि॰ ಸರಿಯಲ್ಲದ; ಅನುಚಿತ.

नाश, पु॰ ಕೇಡು; ಅಳಿವು.

नाशक, वि॰ ನಾಶಮಾಡುವವ.

नाशपाती, स्त्री॰ ಮರಸೇಬು; ಜೇರಿಕಾಯಿ.

नाशवान्, वि॰ ಅನಿತ್ಯವಾದ; ನಶ್ವರವಾದ.

ना-शाइस्ता, वि॰ ಅಸಭ್ಯತನದ; ಅನುಚಿತವಾದ.

ना-शाद, वि॰ ಅಪ್ರಸನ್ನ.

नाश्ता, पु॰ ಬೆಳಿಗ್ಗಿನ ಫಲಾಹಾರ; ಉಪಹಾರ; ತಿಂಡಿ; ತೀರ್ಥ.

नास, स्त्री० ನಶ್ಯ; ನಶ್ಯದಪುಡಿ.

नासदान, पु० ನಶ್ಯದ ಡಬ್ಬಿ.

नासना, स० ನಾಶಪಡಿಸು.

नासबूर, वि० ಅಶಾಂತ; ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲದ.

ना-समझ, वि० ಬುದ್ಧಿಹೀನ; ಮೂರ್ಖ.

ना-समझी, स्त्री० ಮೂರ್ಖತನ; ತಿಳಿಗೇಡಿತನ.

नासह, वि० ಉಪದೇಶಮಾಡುವವ.

नासा, स्त्री० ಮೂಗು.

नासापुट, पु० ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆ.

नासिका, स्त्री० ಮೂಗು.

नासिख़, पु० ಲೇಖಕ; ಹಾಳುಮಾಡುವವ.

ना-साज़, वि० ಅಸ್ವಸ್ಥ; ಬೇನೆಯುಳ್ಳ.

नासीर, पु० ಸೇನಾನಾಯಕನಮುಂದೆ ಜಯಘೋಷವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವ ದಳ.

नासूर, पु० ಸೋರುತ್ತಿರುವ ಗಾಯ; ನಾಡೀ ವ್ರಣ.

नास्तिक, पु० ಪರಮಾತ್ಮ ಪರಲೋಕ ಪುನರ್ಜನ್ಮಾದಿಗಳನ್ನು ನಂಬದವನು.

नाहंजार, वि० ನೀಚತನದ; ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಯ.

नाहक़, क्रि० ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ; ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿ.

नाहनूह, स्त्री० 'ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ' ಅನ್ನುವ ಶಬ್ದ.

ना-हमवार, वि० ಎತ್ತುತಗ್ಗಾದ; ಏರಿಳಿತಗಳಿರುವ.

नाहर, पु० ಸಿಂಹ; ಹುಲಿ.

नाहीं, अव्य० ಇಲ್ಲ; ಅಲ್ಲ.

निंदक, पु० ನಿಂದಿಸುವವನು.

निंदन, पु० ನಿಂದನೆ; ದೂಷಣೆ.

निंदना, स० ನಿಂದಿಸು.

निंदनीय, वि० ನಿಂದಿಸತಕ್ಕ; ಗರ್ಹಣೀಯವಾದ.

निंदरना, स० ನಿಂದಿಸು.

निंदा, स्त्री० ನಿಂದೆ; ಅಪವಾದ; ಅಪಕೀರ್ತಿ.

निंदाई, स्त्री० ಕಳೆತೆಗೆಯುವುದು.

निंदासा, वि० ತೂಕಡಿಕೆಯ ಅಥವಾ ನಿದ್ದೆಗಣ್ಣಿನವನು.

निंदित, वि० ನಿಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ದೂಷಿತವಾದ.

निंदिया, स्त्री० ನಿದ್ದೆ; ತೂಕಡಿಕೆ.

निंब, स्त्री० ಬೇವು.

निंबू, पु० ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣು.

निःस्पृह, वि० ಇಚ್ಛಾರಹಿತವಾದ; ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದ.

निःस्वार्थ, वि० ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತವಾದ.

निअर, अव्य० ಸಮೀಪ; ಹತ್ತಿರ.

निअराना, स० ಸಮೀಪಿಸು; ಹತ್ತಿರ ಬರು.

निआन, पु० ಕೊನೆ; ಪರಿಣಾಮ. **अव्य०** ಕೊನೆಗೆ.

निआमत, स्त्री० ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ವಾದ ಪದಾರ್ಥ; ಅಲಭ್ಯವಸ್ತು.

निकट, क्रि० ಬಳಿಯು; ಹತ್ತಿರ; ಸಮೀಪ.

निकम्मा, वि० ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ; ಕೆಟ್ಟ.

निकर, पु० ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು.

निकरिस, पु० ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೀಲುವಾಯುವು.

निकर्मा, वि० ನಿರುದ್ಯೋಗಿ; ಸೋಮಾರಿ.

निकलना, अ० ಹೊರಗೆ ಬರು; ಹೊರಡು; ಹೊರಗಾಗು; ಹೊಮ್ಮು; ಹುಟ್ಟು; ಹೋಗು; ಪ್ರಕಟವಾಗು; ಸಿದ್ಧವಾಗು; ಕಳೆದುಹೋಗು.

निकलवाना, स० ಬೇರೆಯವರ ಮುಖಾಂತರ ಹೊರಡಿಸು.

निकाई, स्त्री० ಸೌಂದರ್ಯ; ಚೆಲುವು.

निकाज, वि० ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದವ.

निकाना, स० ಕಳೆ ತೆಗೆ; ಕೀಳು.

निकाम, वि० ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ: ವ್ಯರ್ಥ. क्रि० ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ.

निकाय, पु० ಸಮೂಹ; ರಾಶಿ; ಗುಂಪು; ಮನೆ; ಪರಮಾತ್ಮ.

निकाल, पु० ಹೊರಡಿಸುವಿಕೆ; ಸಾಗಿಸುವಿಕೆ; ಉಪಾಯ.

निकालन, स्त्री० ಹೊರಗೆಡಹಿದ ಅಥವಾ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

निकालना, स० ಹೊರಡಿಸು; ಹೊರಪಡಿಸು; ತೆಗೆ; ಕಲ್ಪಿಸು.

निकाला, पु० ಬಹಿಷ್ಕಾರ; ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವ ಕೆಲಸ.

निकास, पु० ಹೊರಡುವಿಕೆ; ಹೊರಡುವ ದಾರಿ; ಮೈದಾನ; ಮೂಲಸ್ಥಾನ; ಬಿಡುಗಡೆಯ ಉಪಾಯ.

निकासी, स्त्री० ಹೊರಡುವಿಕೆ; ಪ್ರಸ್ಥಾನ; ಆದಾಯ; ಲಾಭ; ಬಿಕರಿ; ಮಾರಾಟ; ಸುಂಕ.

निकाह, पु ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ನೆರವೇರುವ ಮದುವೆ.

निकियाना, स० ಕಿತ್ತುಹಾಕು; ಎಳೆಯೆಳೆಯಾಗಿ ಬಿಡಿಸು.

निकुंज, पु० ಲತಾಮಂಡಪ; ಹೂಬಳ್ಳಿಯ ಮನೆ; ಉದ್ಯಾನ.

निकेतन, पु० ನಿವಾಸಸ್ಥಳ; ಮನೆ.

निकृष्ट, वि० ನೀಚ.

निकोसना, स० ಹಲ್ಲುಕಿರಿ ಹಲ್ಲುಕಿಸಿ.

निक्षिप्त, वि० ಬಿಸಾಡಿರುವ; ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿರುವ.

निक्षेप, पु० ಬಿಸಾಡುವಿಕೆ; ಹಾಕಿಬಿಡುವಿಕೆ; ಅಡವು; ಅಮಾನತ್ತು.

निखंग, पु० ಬತ್ತಳಿಕೆ.

निखट्टू, वि० ದಾರಿಗೆ ಬಾರದವ; ಕೆಲಸಗಳ್ಳ; ತನ್ನ ಮೈಗಳ್ಳತನದಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆಯಾಗದವ.

निखरना, अ० ನಿರ್ಮಲವಾಗು; ಸ್ವಚ್ಛವಾಗು.

निखरवाना, स० ನಿರ್ಮಲಗೊಳಿಸು.

निखरी, स्त्री० ಘೃತಪಕ್ವ; ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕರಿದದ್ದು.

निखार, पु० ಸ್ವಚ್ಛತೆ; ನಿರ್ಮಲತೆ.

निखारना, स० ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡು.

निख़ालिस, वि० ಪರಿಶುದ್ಧ; ನಿರ್ಮಲ.

निखिल, वि० ಅಖಿಲ; ಸಂಪೂರ್ಣ.

निखोट, वि० ನಿರ್ದೋಷ; ಸ್ಪಷ್ಟ. क्रि० ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ; ನಿಷ್ಕಪಟವಾಗಿ.

निगंदना, स० ಒಳಗೆ ಅರಳೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಹೊಲಿಯುವುದು.

निगड़, स्त्री० ಆನೆಯ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಿಗಿಯುವ ಸರಪಳಿ; ಬೇಡಿ.

निगरां, पु० ರಕ್ಷಕ; ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕವನು.

निगरानी, स्त्री० ಕಣ್ಣೋಟ; ಕಣ್ಗಾವಲು; ನಿರೀಕ್ಷಣೆ; ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ.

निगरू, वि० ಹಗುರ; ಭಾರಕಡಿಮೆಯಾದ.

निगलना, स० ನುಂಗಿ ಬಿಡು; ತಿಂದುಬಿಡು.

निगह, स्त्री० ದೃಷ್ಟಿ.

निगहबान, पु० ಕಾಪಾಡುವವ.

निगहबानी, स्त्री० ಮೇಲ್ಗಾವಲು; ಸಂರಕ್ಷಣೆ.

निगार, पु० ಚಿತ್ರ; ಕಸೂತಿ;—ए-आलम ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಸುಂದರವಾದ.

निगाली, स्त्री० ಗುಡಿಗುಡಿಯ ಕೊಳವೆ.

निगाह, स्त्री० ದೃಷ್ಟಿ; ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ; ಗಮನ; ನಿಗಾ; ನೋಟ.

निगुनी, वि० ಗುಣರಹಿತವಾದ.

निगूढ़, वि० ಅತ್ಯಂತ ಗುಪ್ತವಾದ.

निगोड़ा, वि० ಭಾಗ್ಯಹೀನ; ಗುರು ಹಿರಿಯರಾರೂ ಇಲ್ಲದವನು; ಅನಾಥ; ದಿಕ್ಕುದೆಸೆಯಿಲ್ಲದ.

निग्रह, पु० ತಡೆ; ಅಡ್ಡಿ; ದಮನ; ಚಿಕಿತ್ಸೆ; ಬಂಧನ.

निघंटु, पु० ಶಬ್ದಕೋಶ; ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹ.

निघटना, अ० ಕಡಿಮೆಯಾಗು; ಇಳಿ; ಕುಗ್ಗು.

निघरघट, वि० ಮನೆಮಠಗಳಿಲ್ಲದವನು; ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವ; ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದವ.

निघरा, वि० ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವ; ಅನಾಥ.

निचय, पु० ಸಮೂಹ; ಸಂಚಯ; ನಿಶ್ಚಯ.

निचला, वि० ಕೆಳಗಣ.

निचाई, स्त्री० ತಗ್ಗು; ನೀಚತನ; ಆಳ; ಕೀಳುತನ.

निचान, स्त्री० ತಗ್ಗು; ಇಳಿಜಾರು; ಇಳಕಲು.

निचिंत, वि० ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾದ.

निचुड़ना, अ० ಹಿಂಡಿಹೋಗು ; ಬತ್ತಿ ಹೋಗು.

निचोड़, पु० ಹಿಂಡಿದ್ದು ; ಸಾರ ; ಸತ್ವ ; ಸಾರಾಂಶ.

निचोड़ना, स० ಹಿಂಡು ; ಕಿವುಚು.

निचोल, पु० ಹೆಂಗಸರ ವಸ್ತ್ರ ; ಅಡ್ಡ ಸೆರಗು.

निचौहाँ, वि० ಕೆಳಗೆ ಬಗ್ಗಿಸಿದ ; ಬಗ್ಗಿದ ; ಬಾಗಿದ.

निछक्का, पु० ಶುದ್ಧವಾದ ; ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶ.

निछल, वि० ನಿಷ್ಕಪಟ.

निछावर, स्त्री० ನಿವಾಳಿಸುವಿಕೆ ; ಇಳಿತೆಗೆಯುವಿಕೆ ; ಇನಾಮು ; —**होना** ಬಲಿಯಾಗು.

निछोह }
निछोही } वि० ನಿಷ್ಠುರ.

निज, वि० ತನ್ನ ; ಸ್ವಕೀಯ ; ಸ್ವಂತದ ; ಮುಖ್ಯವಾದ.

निजाबत, स्त्री० ಸತ್ಕುಲ.

निज़ाम, पु० ಏರ್ಪಾಡು ; ವ್ಯವಸ್ಥೆ ; ಮುತ್ತಿನಸರ ; ಅಸ್ತಿವಾರ.

निज़ामत, स्त्री० ವ್ಯವಸ್ಥೆ ; ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರ ಕೆಲಸ.

निजी, वि० ಸ್ವ.

निझरना, अ० ಉದುರಿ ಬೀಳು ; ಒಣಗಿ ಹೋಗು.

निझाना, अ० ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಇಣಿಕಿ ನೋಡು.

निझोटना, स० ಎಳೆದು ಕಸುಕೊಳ್ಳು.

निठल्ला }
निठल्लू } वि० ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ; ನಿರುದ್ಯೋಗಿ.

निठाला, पु० ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದವ ; ವರಮಾನವಿಲ್ಲದ ಕಾಲ ; ಬಿಡುವು ; ಅವಕಾಶ.

निठुर, वि० ಕಠೋರ ಹೃದಯದ.

निठुराई, स्त्री० ಕ್ರೂರತೆ.

निठौर, पु० ಕೆಟ್ಟಜಾಗ; ಕೇಡುಗಾಲ.

निडर, वि० ಅಂಜಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ; ಸಾಹಸವುಳ್ಳ.

निढ़ाल, वि० ಬಿದ್ದುಹೋದ ; ಶಿಥಿಲ ; ಆಯಾಸಗೊಂಡ.

नितंब, पु० ಮುಕುಳಿ ; ಕುಂಡಿ ; ಭುಜ ; ಪರ್ವತದ ಇಳಿಜಾರು ಪ್ರದೇಶ.

नित, अव्य० ಪ್ರತಿದಿನವೂ.

नितराम, अव्य० ಸರ್ವದಾ; ಯಾವಾಗಲೂ.

नितांत, वि० ಅತ್ಯಂತ ; ಸರ್ವಥಾ.

नित्य, वि० ಯಾವಾಗಲೂ ; ಸದಾ.

नित्यता, स्त्री० ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವಿಕೆ.

निथरना, अ० ತಿಳಿಗಟ್ಟು ; ತಿಳಿಯಾಗು ; ತೇಟವಾಗು.

निथार, पु० ತಿಳಿಗಟ್ಟಿದ ನೀರು.

निथारना, स० ತಿಳಿಯಿಡು; ತೀರಿಕ್ಕು.

निदरना, स० ಅನಾದರ ಮಾಡು ; ತಿರಸ್ಕರಿಸು.

निदर्शन, पु० ದೃಷ್ಟಾಂತ ; ತೋರಿಸುವಿಕೆ.

निदाहना, स० ಉರಿಸು ; ಸುಡು.

निदाघ, पुं० ಉಷ್ಣ ; ಬಿಸಿಲು.
निदान, पुं० ಆದಿಕಾರಣ ; ರೋಗದ ಲಕ್ಷಣ.
निदेश, पुं० ಆಜ್ಞೆ ; ಶಾಸನ.
निद्रा, स्त्री० ನಿದ್ದೆ ; ನಿದ್ರೆ.
निद्रालु, वि० ನಿದ್ರಿಸುವವನು.
निद्रित, वि० ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿರುವ.
निधड़क, क्रि० ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ; ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೆದರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ.
निधन, पुं० ನಾಶ ; ಮರಣ. **वि०** ಧನಹೀನವಾದ.
निधनी, वि० ದರಿದ್ರ.
निधान, पुं० ಆಧಾರ ; ಆಶ್ರಯ ; ಲಯಸ್ಥಾನ ; ನಿಧಿ.
निधि, स्त्री० ಹೂತಿಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯ ; ನವರತ್ನ ; ಸಮುದ್ರ.
निनय, स्त्री० ವಿನಯ ; ವಿಧೇಯತೆ.
निनरा, वि० ಪ್ರತ್ಯೇಕ ; ಬೇರೆ.
निनाद, पुं० ಶಬ್ದ ; ಧ್ವನಿ.
निनान, पुं० ಅಂತ್ಯ ; ಅವಸಾನ ; ಲಕ್ಷಣ. **क्रि०** ಕೊನೆಗೆ. **वि०** ಸರ್ವಥಾ ; ಮೊದಲನೆಯ.
निनाया, पुं० ತಿಗಣೆ.
निनारा, वि० ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ; ಬೇರೆ; ಭಿನ್ನ ; ದೂರವಾದ.
निनावाँ, पुं० ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದವಡೆಯ ಒಳಗಡೆ ಏಳುವ ಸಣ್ಣ ಗುಳ್ಳೆಗಳು; ಬಾಯಿ ಹುಣ್ಣು.
निनावीं, स्त्री० ಹೆಸರಿಲ್ಲದ ವಸ್ತು ; ಪಿಶಾಚಿ.
निनौना, स० ಬಗ್ಗಿಸು.
निनौरा, पुं० ಅಜ್ಜಿಯ ಮನೆ.
निपंग, वि० ಅಂಗಹೀನ ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ.
निपजना, अ० ಹುಟ್ಟು ; ವೃದ್ಧಿಯಾಗು ; ಸಿದ್ಧವಾಗು.
निपट, अ० ಕೇವಲ; ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ; ಬರೇ ; ಸರ್ವಥಾ ; ಅತ್ಯಂತ.
निपटना, अ० दे० **निबटना.**
निपटाना, स० दे० **निबटाना.**
निपटारा, पुं० दे० **निबटारा.**
निपात, पुं० ಪತನ ; ವಿನಾಶ.
निपाती, वि० ಬೀಳಿಸುವವನು ; ಘಾತಕ. **पुं०** ಶಿವ.
निपान, पुं० ಕೊಳ ; ನೀರಿನತೊಟ್ಟಿ ; ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಪಾತ್ರೆ.
निपीड़क, वि० ಪೀಡಿಸುವವ ; ದುಃಖದಾಯಕ.
निपीड़ना, स० ಒತ್ತು ; ದಬಾಯಿಸು; ಪೀಡಿಸು.
निपूत, निपूता } वि० ಪುತ್ರಹೀನ ; ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ.
निफरना, अ० ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಡು ; ಹೊರಸಾಸು.
निफ़ाक़, पुं० ಭೇದಭಾವ ; ಒಡಕು ; ವೈಮನಸ್ಯ.
निबंध, पुं० ಬಂಧನ ; ಲೇಖನ ; ಪ್ರಬಂಧ ; ಗೀತ.
निबंधन, पुं० ನಿರ್ಬಂಧ ; ನಿಬಂಧನೆ.
निबकौरी, स्त्री० ಬೇವಿನ ಹಣ್ಣು.

निबख़्ता, वि० ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ.

निबटना, अ० ನಿವೃತ್ತನಾಗು ; ಪೂರೈಸು ; ಮುಕ್ತಾಯವಾಗು.

निबटाना, स० ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸು; ಮುಗಿಸು ; ತೀರಿಸು.

निबटारा } पु० ತೀರ್ಮಾನ; ನಿರ್ಣಯ ; ಫೈಸಲು.
निबटाव
निबटेरा

निबद्ध, वि० ಬಂಧಿತವಾದ ; ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

निबरना, अ० ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದು ; ತೊಡಕು ದೂರವಾಗು ; ಪೂರ್ಣವಾಗು ; ಅಳಿದುಹೋಗು.

निबहना, अ० ಪಾರಾಗು ; ನಿರ್ವಹಿಸು.

निबाह, वि० ನಿರ್ವಾಹ; ಕಾಲಕ್ಷೇಪ.

निबाहक, वि० ನಿರ್ವಾಹಕ.

निबाहना, स० ನಿರ್ವಾಹ ಮಾಡು ; ನಿಭಾಯಿಸು.

निबिड़, वि० ಘನ ; ದಟ್ಟ; ನಿಬಿಡ.

निबुआ, पु० ನಿಂಬೆ.

निबेड़ना, स० ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸು; ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡು ; ನಿರ್ಣಯಿಸು ; ತ್ಯಜಿಸು ; ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸು.

निबेड़ा, पु० ಬಿಡುಗಡೆ ; ಮುಕ್ತಿ ; ಬೇರೆ ಬೇರೆಮಾಡುವಿಕೆ.

निबेरा, पु० ಬಿಡುಗಡೆ.

निबौरी, स्त्री० ಬೇವಿನ ಹಣ್ಣು.

निभना, अ० ನಿರ್ವಾಹವಾಗು ; ಪಾರುಗಾಣು ; ನೆರವೇರು.

निभरोस } वि० ಭರವಸೆಯಿಲ್ಲದ ; ಆಶಾರಹಿತವಾದ.
निभरोसी

निभाग, वि० ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ; ಭಾಗ್ಯಹೀನ.

निभाना, स० ನಿರ್ವಾಹಮಾಡು ; ನಿಭಾಯಿಸು; ಕೊನೆಗಾಣಿಸು.

निभाव, पु० ನಿರ್ವಾಹ ; ನಿಭಾಯಿಸುವಿಕೆ.

निभृत, वि० ಗುಪ್ತವಾದ ; ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶ.

निमंत्रण, पु० ಆಮಂತ್ರಣ; ಆಹ್ವಾನ.

निमंत्रणपत्र, पु० ಆಹ್ವಾನ ಪತ್ರಿಕೆ.

निमंत्रित, वि० ಆಮಂತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

निमक, पु० दे० नमक.

निमकी, स्त्री० ನಿಂಬೆಹಣ್ಣಿನ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ.

निमकौड़ी, स्त्री० ಬೇವಿನ ಹಣ್ಣು.

निमग्न, वि० ತನ್ಮಯ ; ಮುಳುಗಿದ.

निमज्जन, पु० ನೀರೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ನಾನ.

निमटना, अ० दे० निबटना.

निमाना, वि० ತಗ್ಗು ; ಇಳಿಜಾರು ; ವಿಧೇಯ ; ಮೊದ್ದು ಸ್ವಭಾವದ.

निमित्त, पु० ಕಾರಣ ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ.

निमिष, पु० ಒಂದುಕ್ಷಣ ; ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆಯುವಷ್ಟು ಸಮಯ; ಕಣ್ಣುರೆಪ್ಪೆ.

निमुहाँ, वि० ಮಾತನಾಡದವನು ; ಮಿತಭಾಷಿ ; ಮೌನಿ.

निमेष, पु० ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದು.

निम्न, वि० ಕೆಳಗೆ ; ಕೆಳಗಡೆ.

निम्नलिखित, वि० ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಿರುವ.

नियंता पु० ನಿಯಮವನ್ನು ವಿಧಿಸುವವ ; ಶಾಸಕ.

नियंत्रण, पु० ನಿಯಮ ; ಕಟ್ಟು.

नियंत्रित, वि० ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವ.

नियत, वि० ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ; ಗೊತ್ತಾದ ; ನಿಶ್ಚಿತವಾದ.

नियति, स्त्री० ನಿಶ್ಚಿತವಾಗುವಿಕೆ ; ನಿರ್ಣಯ ; ಭಾಗ್ಯ.

नियम, पु० ಕಟ್ಟು ; ವಿಧಿ ; ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ನೀತಿ ; ಶಾಸನ.

नियमबद्ध, वि० ನಿಯಮಗಳಿಗೊಳಗಾದ.

नियराई, स्त्री० ಸಾಮೀಪ್ಯ.

नियराना, अ० ಸಮೀಪಿಸು ; ತಲಪು.

नियाज़, स्त्री० ಪ್ರೀತಿ ; ವಿನಂತಿ ; ನಮ್ರತೆ.

नियाज़मन्द, वि० ನಮ್ರ ; ವಿನೀತ.

नियाबत, स्त्री० ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ; ಬದಲಿ.

नियाम, पु० ಖಡ್ಗಕೋಶ ; ಒರೆ.

नियामक, पु० ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ.

नियामत, स्त्री० ಅಲಭ್ಯವಸ್ತು ; ಭರ್ಜರಿ ಊಟ ; ಐಶ್ವರ್ಯ.

नियार, पु० ಚಿನಿವಾರ ಅಥವಾ ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿನ ಚಿನ್ನದಪುಡಿ ಸೇರಿದ ಮಣ್ಣು.

नियारा, वि० ಬೇರೆ ; ಪೃಥಕ್ ; ದೂರ.

नियारिया, पु० ಒಟ್ಟುಸೇರಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಬಿಡಿಸುವವನು ; ಚಿನ್ನಬೆಳ್ಳಿ ಬೆರತ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಚಿನ್ನಬೆಳ್ಳಿಯ ಪುಡಿ ಚೂರನ್ನು ಆರಿಸುವವನು; ಜಾಣ; ಚತುರ.

नियुक्त, वि० ನೇಮಕವಾದ.

नियुक्ति, स्त्री० ನೇಮಕ ; ನೇಮಣೂಕಿ.

नियोग, पु० ನೇಮಕ ; ನಿಶ್ಚಯ.

नियोजक, पु० ನೇಮಕ ಮಾಡುವವ.

नियोजन, पु० ನೇಮಕ ; ನಿಯುಕ್ತಿ.

निरंकुश, वि० ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಿಲ್ಲದ ; ನಿರ್ಭಯವಾದ.

निरंतर, क्रि० ಸದಾ ; ಎಡಬಿಡದೆ.

निरक्षर, वि० ಓದು ಬರಹ ತಿಳಿಯದ.

निरखना, स० ನೋಡು; ನಿರೀಕ್ಷಿಸು.

निरच्छू, वि० ಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲದ ; ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯ ; ನೆಮ್ಮದಿಯಾದ.

निरत, वि० ತತ್ಪರ ; ಮಗ್ನ.

निरधारना, स० ನಿಶ್ಚಯಿಸು; ನಿರ್ಧರಿಸು.

निरन्न, वि० ಅನ್ನವಿಲ್ಲದ; ನಿರಾಹಾರ.

निरपराध, वि० ನಿರ್ದೋಷಿ.

निरपेक्ष, वि० ಬೇರೊಬ್ಬರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸದ; ತಟಸ್ಥ.

निरपेक्षी, वि० ಬಯಸದ.

निरबंसी, वि० ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದ.

निरभिमान, वि० ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದ.

निरभ्र, वि० ಮೋಡವಿಲ್ಲದ.

निरमना, स० ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡು.

निरर्थक, वि० ಅರ್ಥಶೂನ್ಯ; ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ; ವ್ಯರ್ಥ.

निरवार, पु० ಬಿಡುಗಡೆ; ನಿವಾರಣೆ; ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

निरवारना, स० ತಳ್ಳು; ದೂಡು; ತೊಲಗಿಸು; ಬಿಡಿಸು.

निरशन, पु० ಉಪವಾಸ.

निरस, वि० ರಸಹೀನವಾದ; ಸಪ್ಪೆ; ನಿಸ್ಸಾರ.

निरा, वि० ಶುದ್ಧ; ಕೇವಲ; ಮಾತ್ರ; ಬರಿಯ.

निराई, स्त्री० ಕಳೆ ತೆಗೆಯುವುದು; ಕಳೆ ತೆಗೆಯುವುದರ ಕೂಲಿ.

निरादर, पु० ನಿರಾದರಣೆ; ಅವಮಾನ; ಅಮರ್ಯಾದೆ.

निराधार, वि० ಆಶ್ರಯ ಅಥವಾ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ.

निराना, स० ಕಳೆ ತೆಗಿ; ಕಳೆಕೀಳು.

निरापद, वि० ಆಪತ್ತಿಲ್ಲದ; ಅನರ್ಥ ರಹಿತ.

निरामय, वि० ರೋಗವಿಲ್ಲದ.

निरामिष, वि० ಮಾಂಸಭಕ್ಷಣ ಮಾಡದ; ಸಸ್ಯಾಹಾರಿ.

निरारा, वि० ಬೇರೆ; ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

निरालस्य, वि० ಸೋಮಾರಿತನವಿಲ್ಲದ; ಚುರುಕು.

निराला, पु० ಏಕಾಂತಸ್ಥಾನ. वि० ಅದ್ಭುತ; ವಿಲಕ್ಷಣ; ಏಕಾಂತ.

निरावना, स० दे० **निराना.**

निराश, वि० ನಿರಾಶೆಯಾದ; ಹತಾಶ.

निराशा, स्त्री० ನಿರಾಶೆ; ಆಶಾಭಂಗ.

निराश्रय, वि० ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದ.

निरीक्षक, पु० ನೋಡತಕ್ಕವನು; ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ.

निरीक्षण पु० } ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ;
निरीक्षा स्त्री० } ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ.

निरीह, वि० ಯಾವ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸದ; ತಟಸ್ಥ; ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯ.

निरुद्यम, वि० ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದ.

निरुपम, वि० ಉಪಮೆಯಿಲ್ಲದ.

निरुपाय, वि० ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ; ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದ.

निरूपण, पु० ವಿವೇಚನೆ; ನಿರ್ಣಯ; ನಿದರ್ಶನ.

निरोग, वि० ಆರೋಗ್ಯವಾದ; ರೋಗರಹಿತವಾದ.

निरोध } पु० ತಡೆ; ಅಡ್ಡಿ; ಪ್ರತಿ
निरोधन } ಬಂಧಕ.

निर्ख़, पु० ದರ; ಧಾರಣೆ.

निर्ख़नामा, पु० ಧಾರಣೆಪಟ್ಟಿ; ನಿರಖುಪಟ್ಟಿ.

निर्ख़बंदी, स्त्री० ಪೇಟೆಯ ಧಾರ ಣೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವಿಕೆ.

निर्गंध, वि० ವಾಸನೆಯಿಲ್ಲದ.

निर्गम, पु० ಹೊರಡುವಿಕೆ.

निर्जन, वि० ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ; ಜನ ರಹಿತವಾದ.

निर्जर, वि० ಎಂದಿಗೂ ಮುದಿತನ ವಿಲ್ಲದ.

निर्जीव, वि० ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ.

निर्झर, पु० ಜಲಸ್ರೋತ; ಝರಿ.

निर्णय, पु० ತೀರ್ಮಾನ; ನಿಶ್ಚಯ; ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ.

निर्दयता, स्त्री० ಕ್ರೌರ್ಯ; ನಿರ್ದ ಯತೆ.

निर्दिष्ट, वि० ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರುವ; ಹೇಳಿ ತೋರಿಸಿದ; ನಮೂದಿ ಸಿದ.

निर्देश, पु० ಆದೇಶ; ಅಪ್ಪಣೆ; ಆಜ್ಞೆ; ಉಲ್ಲೇಖ; ಹೆಸರು.

निर्दोष, वि० ದೋಷರಹಿತ.

निर्धन, वि० ಬಡವ; ದರಿದ್ರ.

निर्धनता, स्त्री० ಬಡತನ.

निर्धार / **निर्धारण** पु० ನಿಶ್ಚಯ; ತೀರ್ಮಾನ.

निर्धारना, स० ನಿಶ್ಚಯಿಸು.

निर्निमित्त, क्रि० ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ; ಅಕಾರಣ.

निर्निमेष, क्रि० ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ; ಒಂದೇ ಸಮನೆ.

निर्बंध, पु० ಅಡ್ಡಿ; ತಡ.

निर्बल, वि० ಬಲವಿಲ್ಲದ; ನಿಶ್ಶಕ್ತ.

निर्बलता, स्त्री० ಬಲಹೀನತೆ; ನಿಶ್ಶಕ್ತಿ.

निर्बोध, वि० ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ಅರಿಯದ.

निर्भय, वि० ಭಯವಿಲ್ಲದ.

निर्भयता, स्त्री० ಭಯವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

निर्भर, वि० ತುಂಬಿದ; ಸೇರಿದ; ಆಶ್ರಿತ; ಅವಲಂಬಿತ.

निर्भीक, वि० ಭಯವಿಲ್ಲದ.

निर्भीकता, स्त्री० ಭಯವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

निर्मम, वि० ಮಮತೆಯಿಲ್ಲದ.

निर्मल, वि० ಕೊಳೆಯಿಲ್ಲದ; ಶುದ್ಧ.

निर्माण, पु० ರಚನೆ; ನಿರ್ಮಾಣ.

निर्माना, स० ನಿರ್ಮಿಸು; ರಚಿಸು.

निर्मूल, वि० ಬುಡವಿಲ್ಲದ; ಬುಡ ದೊಂದಿಗೆ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದ.

निर्यात, पु० ರಫ್ತುಮಾಡುವುದು.

निर्लज्ज, वि० ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದ.

निर्लज्जता, स्त्री० ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿತನ.

निर्वहना, अ० ನೆರವೇರು; ಸಾಗು.

निर्वाचक, पु० ಚುನಾಯಿಸುವವ.

निर्वाचन, पु० ಚುನಾವಣೆ; ಆರಿ ಸುವಿಕೆ.

निर्वाचित, वि० ಚುನಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

निर्वासन, पु० ಗಡೀಪಾರು: ದೇಶ ಭ್ರಷ್ಟಮಾಡುವಿಕೆ.

निर्वाह, पु० ನಿರ್ವಾಹ; ಪಾಲನೆ; ಪೂರೈಸುವಿಕೆ.

निर्वाहना, अ० ನಿರ್ವಹಿಸು; ನಿಭಾ ಯಿಸು.

निर्विघ्न, वि॰ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳಿಲ್ಲದ; ತಡೆಯಿಲ್ಲದ. क्रि॰ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ.

निर्विवाद, वि॰ ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಲ್ಲದ; ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯಿಲ್ಲದ.

निर्वेद, पु॰ ಅನುತಾಪ; ಅವಮಾನ; ವೈರಾಗ್ಯ.

निलहा, वि॰ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ; ನೀಲ.

निलाम, पु॰ दे॰ नीलाम.

निवाज, वि॰ ದಯೆ ತೋರುವವನು.

निवाजना, स॰ ದಯೆತೋರು; ಕರುಣಿಸು.

निवाज़िश, स्त्री॰ ದಯೆ; ಕರುಣೆ.

निवाड़ा, पु॰ ದೋಣಿ; ತೆಪ್ಪ.

निवार, स्त्री॰ ಅಗಲವಾದ ಲಾಡಿ; ಪಟ್ಟಿ.

निवारण, पु॰ ಪರಿಹಾರ; ನಿವಾರಣೆ.

निवारना, स॰ ನಿವಾರಿಸು; ಪರಿಹರಿಸು.

निवाला, पु॰ ತುತ್ತು; ಕವಳ.

निवासी, पु॰ ವಾಸವಾಗಿರುವವ.

निवेदक, पु॰ ಬೇಡುವವ; ಅರಿಕೆ ಮಾಡುವವ.

निवेदन, पु॰ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಅರಿಕೆ.

निवेदन-पत्र, पु॰ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಪತ್ರ; ಅರ್ಜಿ.

निवेरना, स॰ ಪೂರೈಸು; ಮುಗಿಸು.

निवेश, पु॰ ಮನೆ; ಶಿಬಿರ.

निशंक, वि॰ ನಿರ್ಭಯ.

निशा, स्त्री॰ ರಾತ್ರಿ; ಇರುಳು.

निशा-ख़ातिर, स्त्री॰ ತೃಪ್ತಿ; ಶಾಂತಿ.

निशात, स्त्री॰ ಆನಂದ; ಸಂತೋಷ.

निशान, पु॰ ಗುರುತು; ಲಕ್ಷಣ; ಚಿಹ್ನೆ; ಬಾವುಟ.

निशानची, पु॰ ಬಾವುಟಗಾರ.

निशानदेही, स्त्री॰ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಇಂತಹವನೇ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿ ಹೇಳುವುದು.

निशान-बरदार, पु॰ ಧ್ವಜಧಾರಿ; ಬಾವುಟಗಾರ.

निशाना, पु॰ ಲಕ್ಷ್ಯ; ಗುರಿ; ಉದ್ದೇಶ;—**बांधना** ಗುರಿಯಿಡು.

निशानी, स्त्री॰ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಅಥವಾ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ವಸ್ತು; ಸ್ಮಾರಕ.

निशास्ता, पु॰ ಗೋಧಿಯ ಅಂಬಲಿ; ಗಂಜಿ.

निशीथ, पु॰ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ.

निश्चय, पु॰ ಖಂಡಿತ; ನಿಶ್ಚಯ; ಖಾತ್ರಿ.

निश्चल, वि॰ ಅಲ್ಲಾಡದ; ಕದಲದ.

निश्चलता, स्त्री॰ ಕದಲದಿರುವಿಕೆ.

निश्रेणी, स्त्री॰ ಏಣಿ; ನಿಚ್ಚಣಿಗೆ; ಮುಕ್ತಿ.

निश्शेष, वि॰ ಶೇಷವಿಲ್ಲದ; ಪೂರ್ಣ.

निषंग, पु॰ ಬತ್ತಳಿಕೆ; ಖಡ್ಗ.

निषादी, पु॰ ಮಾವುತ.

निषिद्ध, वि॰ ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಮಾಡಬಾರದ.

निष्कर, पु० ಕಂದಾಯವಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿ.

निष्कर्ष, पु० ನಿಶ್ಚಯ; ಸಾರಾಂಶ.

निष्क्रमण, पु० ಹೊರಡುವುದು.

निष्काम, वि० ಆಸಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಲ್ಲದ.

निष्ठुर, वि० ಕಠೋರ; ಕ್ರೂರ; ನಿರ್ದಯ.

निष्ठुरता, स्त्री० ಕ್ರೂರತನ; ಕ್ರೌರ್ಯ.

निष्णात, वि० ನಿಪುಣ.

निष्पत्ति, स्त्री० ಸಮಾಪ್ತಿ; ಸಿದ್ಧಿ; ನಿರ್ವಾಹ.

निष्फल, वि० ನಿರರ್ಥಕ.

निसंक, वि० ಅಶಕ್ತ.

निसबत, स्त्री० ಸಂಬಂಧ; ಲಗ್ನ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡುವಿಕೆ; ತುಲನೆ.

निसर्ग, पु० ಸ್ವಭಾವ; ರೂಪ.

निसस, वि० ಶ್ವಾಸರಹಿತ; ಚೇತನವಿಲ್ಲದ.

निसा, स्त्री० ಸ್ತ್ರೀಯರು.

निसाद, पु० ಜಲಗಾರ; ತೋಟಿ.

निशान, पु० दे० **निशान.**

निसाब, पु० ಸಂಪತ್ತು; ಐಶ್ವರ್ಯ.

निसार, पु० ಉತ್ಸರ್ಗ; ಅರ್ಪಣೆ.

निसारना, स० ಹೊರಗೆ ಹಾಕು.

निसास, पु० ನಿಶ್ವಾಸ वि० ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸವಿಲ್ಲದ.

निसासी, वि० ಶ್ವಾಸಗತಿಯಿಲ್ಲದ.

निसेनी स्त्री० ಏಣಿ.

निस्केवल, वि० ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ; ಮಿಶ್ರಣವಿಲ್ಲದ.

निस्तब्ध, वि० ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲದ; ಸ್ತಬ್ಧವಾದ.

निस्तरण, पु० ಬಿಡುಗಡೆ; ಉದ್ಧಾರ.

निस्तरना, अ० ಪಾರಾಗು; ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದು.

निस्तार, पु० दे० **निस्तरण.**

निस्तारण, पु० ಪಾರಾಗುವಿಕೆ; ಜಯಿಸುವಿಕೆ.

निस्तारना, अ० ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡು; ಉದ್ಧಾರಮಾಡು.

निस्पृह, वि० ಲೋಭವಿಲ್ಲದ; ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಲ್ಲದ.

निस्फ़, वि० ಅರ್ಧಭಾಗ.

निस्बत, स्त्री० दे० **निसबत.**

निस्संतान, वि० ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳಿಲ್ಲದ.

निस्संदेह, क्रि० ಅವಶ್ಯವಾಗಿ.

निस्सार, वि० ಸಾರರಹಿತವಾದ.

निस्सीम, वि० ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು.

निहंग, पु० ಮೋಸಳೆ. वि० ಒಬ್ಬಂಟಿ; **निहंगे-अजल** ಯಮದೂತ.

निहत, वि० ಬಿಸಾಡಿದ; ಎಸೆದ; ನಷ್ಟವಾದ; ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ.

निहत्था, वि० ಶಸ್ತ್ರಹೀನ; ಬರಿಗೈಯವ; ದರಿದ್ರ.

निहल, पु० ನದಿಯು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದುದರಿಂದ ತಲೆದೋರಿದ ಜಮೀನು.

निहाँ, वि० ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರಿರುವ; ಗುಪ್ತ.

निहाई, स्त्री० ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯ ಅಥವಾ ಕಮ್ಮಾರನ ಚಮ್ಮಟಿಯ ಅಡಿಗಲ್ಲು.

निहाद, स्त्री० ಅಸ್ತಿವಾರ; ಮೂಲ; ಮನಸ್ಸು; ಸ್ವಭಾವ.

निहायत, वि० ಬಹಳ; ಹೆಚ್ಚು.

निहार, पु० ಇಬ್ಬನಿ; ಹಿಮ.

निहारना, स० ನೋಡು; ಗಮನಕೊಟ್ಟು ನೋಡು.

निहाल, वि० ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಂತುಷ್ಟ ಮತ್ತು ಪ್ರಸನ್ನನಾದವನು.

निहालचा, पु० ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಲಗಿಸುವ ಚಿಕ್ಕಹಾಸಿಗೆ.

निहाली, स्त्री० ಹಾಸಿಗೆ ಅಗಲವಾದ ದಿಂಬು.

निहुरना, स० ಬಗ್ಗು; ತಗ್ಗು.

निहुराना, स० ಬಗ್ಗಿಸು; ತಗ್ಗಿಸು.

निहोरना, स० ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಬಿನ್ನವಿಸು; ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

निहोरा, पु० ಅನುಗ್ರಹ; ಉಪಕಾರ; ವಿನಂತಿ; ಬೇಡಿಕೆ; ಆಶ್ರಯ; ಭರವಸೆ.

नींद, स्त्री० ನಿದ್ದೆ; ನಿದ್ರೆ.

नीक } वि० ಒಳ್ಳೆಯ; ಸುಂದರ
नीका } ವಾದ; ಅನುಕೂಲ.

नीके, क्रि० ಚೆನ್ನಾಗಿ; ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ.

नीचता, स्त्री० ನೀಚತನ; ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ.

नीचा, वि० ನಿಮ್ನ; ಕೆಳಗಣ; ತಗ್ಗಿರುವ;—दिखाना ಅಪಮಾನಪಡಿಸು.

नीचाशय, वि० ತುಚ್ಛವಾದ ವಿಚಾರವುಳ್ಳ.

नीचे, क्रि० ಕೆಳಗಡೆಗೆ; ತಳದಲ್ಲಿ.

नीज़, अव्य० ಮತ್ತು; ಸಹ.

नीजू, स्त्री० ನೀರು ಸೇದುವ ಹಗ್ಗ.

नीठि, स्त्री० ಅನಾಸಕ್ತಿ; ಅರುಚಿ. क्रि० ಹೇಗಾದರೂ; ಯಾವುದಾದರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ.

नीठो, वि० ಅನಿಷ್ಟ; ಅಪ್ರಿಯವಾದ.

नीड़, पु० ವಾಸಿಸುವ ಅಥವಾ ಉಳಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ; ಹಕ್ಕಿಗಳ ಗೂಡು.

नीति, स्त्री० ವ್ಯವಹಾರದ ರೀತಿ; ಆಚಾರ ಪದ್ಧತಿ.

नीदना, स० ನಿಂದಿಸು.

नीबू, पु० ನಿಂಬೆ; ಲಿಂಬೆ.

नीम, पु० ಬೇವು; ಬೇವಿನ ಮರ. वि० ಅರ್ಧ; ಅರೆ;—हकीम ಅರೆ ವೈದ್ಯ; ಅಳಲೇಕಾಯಿ ಪಂಡಿತ.

नीमचा, पु० ಚಿಕ್ಕ ಕಠಾರಿ; ಚಾಕು.

नीमजाँ } वि० ಅರೆಜೀವದ; ಮರ
नीमजान } ಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ.

नीमटर, वि० ಅರ್ಧಓದಿದ.

नीमन, वि० ಸ್ವಸ್ಥ; ವಾಸಿ.

नीम-निगाह, स्त्री० ಅರೆ ನೋಟ.

नीमरज़ा, वि० ಸ್ವಲ್ಪ ಒಪ್ಪಿಕೆಯುಳ್ಳ; ಅರೆಮನಸ್ಸಿನ.

नीमराज़ी, वि० ಅರ್ಧಸಮ್ಮತವುಳ್ಳ.

नीमरोज़, पु० ಮಧ್ಯಾಹ್ನ; ನಡು ಹಗಲು.

नीमास्तीन, स्त्री० ಅರೆ ತೋಳಿನ ಜುಬ್ಬ.

नीयत, स्त्री० ಭಾವನೆ; ಇರಾದೆ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ.

नीर, पु० ನೀರು; ದ್ರವಪದಾರ್ಥ.

नीरस, वि० ನಿಸ್ಸಾರವಾದ; ರಸವಿಲ್ಲದ.

नीरोग, वि० ಸ್ವಸ್ಥ; ರೋಗವಿಲ್ಲದ.

नील, वि० ನೀಲವರ್ಣದ; ಗಾಢವಾದ ಆಕಾಶಬಣ್ಣದ. पु० ನೀಲವರ್ಣ; ನೀಲಿ ಗಿಡ.

नीलगाय, स्त्री० ಒಂದುಬಗೆಯಜಿಂಕೆ.

नीलम, पु० ನೀಲಮಣಿ.

नीला, वि० ನೀಲ; ಆಕಾಶ ಬಣ್ಣದ.

नीलाम, पु० ಹರಾಜು; ಲಿಲಾವು.

नीलामी, वि० ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡ.

नीलिमा, स्त्री० ನೀಲವರ್ಣ.

नीलोफर, पु० ಕನ್ನೈದಿಲೆ; ನೀಲಕಮಲ.

नीव, नींव, स्त्री० ತಳಹದಿ; ಪಾಯ; ಅಸ್ತಿವಾರ.

नीवि, नीवी, स्त्री० ಸೀರೆಯ ಗಂಟು; ಸೀರೆ ನಿರಿಗೆ.

नीहार, पु० ಮಂಜು; ಇಬ್ಬನಿ.

नीहारिका, स्त्री० ಆಕಾಶಗಂಗೆ.

नुक़्ता, पु० ಚುಕ್ಕೆ; ಬೊಟ್ಟು.

नुक़्ताचीन, वि० ತಪ್ಪು ಹುಡುಕುವವ; ಹುಳುಕು ಹುಡುಕುವವ; ಛಿದ್ರಾನ್ವೇಷಿ.

नुक़्ताचीनी, स्त्री० ತಪ್ಪು ಹುಡುಕುವಿಕೆ; ಹುಳುಕು ಹುಡುಕುವಿಕೆ.

नुक़रा, पु० ಬೆಳ್ಳಿ; ಬಿಳೀಬಣ್ಣ. वि० ಬಿಳೀ ಬಣ್ಣದ.

नुक़सान, पु० ನಷ್ಟ; ಹಾನಿ.

नुकीला, वि० ಮೊನಚಾದ; ಚೂಪಾದ.

नुक्कड़ पु० ಮೊನೆ; ತುದಿ; ಕೊನೆ.

नुक़्स, पु० ದೋಷ.

नुचना, अ० ಪರಚು; ಕೆದರಲ್ಪಡು.

नुचवाना, स० **नोचना** ದ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ರೂಪ.

नुजूम, पु० ತಾರಾಗಣ; ನಕ್ಷತ್ರವಿದ್ಯೆ.

नुजूमी, पु० ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕ.

नुत्फ़ा, पु० ವೀರ್ಯ; ಶುಕ್ಲ; ಸಂತಾನ.

नुदबा, पु० ಮೃತ್ಯುಶೋಕ; ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ತಾಗ ಅತ್ತು ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಶಬ್ದ.

नुनखरा, वि० ಉಪ್ಪಿನ.

नुमा, वि० ಕಾಣುವ.

नुमाइन्दा, पु० ಕಂಡುಬರುವ; ಪ್ರತಿನಿಧಿ.

नुमाइश, स्त्री० ಪ್ರದರ್ಶನ.

नुमाइशगाह, स्त्री० ಪ್ರದರ್ಶನದ ಮನೆ; ಪ್ರದರ್ಶನಶಾಲೆ.

नुमाइशी, वि० ಕೇವಲ ನೋಡುವು ದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿರುವ; ಆಡಂ ಬರದ; ತೋರಿಕೆಯ.

नुमाई, स्त्री० ತೋರಿಸುವಿಕೆ.

नुमायाँ, वि० ಕಾಣುವ; ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ.

नुशूर, पु० ದೇವರಮುಂದೆ ಕರ್ಮ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯುವ ದಿನ.

नुसखा, पु० ಚಿಟ್ಟಿ. (नुस्खा)

नूत } नूतन वि० ಹೊಸ; ಅಪೂರ್ವ ವಾದ.

नूतनता, स्त्री० ಹೊಸತನ; ನವೀ ನತೆ.

नून, पु० ಉಪ್ಪು.

नूपुर, पु० ಪೈಜಣ.

नूर, पु० ಜ್ಯೋತಿ; ಬೆಳಕು; ಕಾಂತಿ.

नूरा } नूरानी वि० ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ; ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ.

नृत्य, पु० ನರ್ತನ.

नृपति, पु० ಅರಸ; ರಾಜ.

नृशंस, वि० ನಿರ್ದಯ.

नेक, वि० ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತಮ; ಚೆನ್ನಾದ.

नेकचलन, वि० ಸದಾಚಾರಿ.

नेकचलनी, स्त्री० ಒಳ್ಳೆನಡತೆ; ಸದಾ ಚಾರ.

नेकनाम, वि० ಒಳ್ಳೆ ಹೆಸರಿನ.

नेकनामी, स्त्री० ಒಳ್ಳೆ ಹೆಸರು; ಕೀರ್ತಿ.

नेकनीयत, वि० ಒಳ್ಳೆ ವಿಚಾರಗ ಳುಳ್ಳ; ಸದ್ಭಾವನೆಗಳುಳ್ಳ.

नेकबख़्त, वि० ಭಾಗ್ಯವಂತ; ಪುಣ್ಯ ವಂತ.

नेकी, स्त्री० ಕಲ್ಯಾಣ; ಹಿತ; ಒಳಿ ತು;—**बदी** ಹಿತಾಹಿತ.

नेग, पु० ಮದಿವೆಯಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಕಾಣಿಕೆ.

नेज़ा, पु० ಭಲ್ಲೆ; ಭರ್ಚಿ.

नेटा, पु० ಸಿಂಬಳ.

नेड़े, क्रि० ಸಮೀಪ; ಹತ್ತಿರ.

नेत, पु० ನಿಶ್ಚಯ; ಗೊತ್ತುವಳಿ; ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

नेता, पु० ಮುಖಂಡ; ಮುಂದಾಳು.

नेत्र, पु० ಕಣ್ಣು.

नेत्री, स्त्री० ಮುಂದಾಳು (ಹೆಂಗಸು).

नेनुआ, पु० ತುಪ್ಪ ಹೀರೇಕಾಯಿ.

नेपथ्य, पु० ನಾಟಕ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ಕೋಣೆ; ಪರದೆಯ ತೆರೆ; ಮರೆ.

नेफ़ा, पु० ಷರಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಡಿ ಪೋಣಿಸುವ ಭಾಗ.

नेब, पु० ಮಂತ್ರಿ; ದಿವಾನ.

नेम, पु० ಕಾಲ; ಸಮಯ; ನಿಯ ಮ; ರೀತಿ.

नेमत, स्त्री० ಅಪರೂಪವಾದ ವಸ್ತು; ಉತ್ತಮವಾದ ಊಟ.

नेमि, स्त्री० ಗಾಲಿಯ ಪಟ್ಟಿ; ಭಾವಿಯ ಕಟ್ಟೆ.

नेरे, क्रि० ಸಮೀಪ; ನಿಕಟ; ಹತ್ತಿರ.

नेवछावर, स्त्री० दे० **निछावर.**

नेवज, पु० ನೈವೇದ್ಯ.

नेवतना, ಸಂ ಔತಣ ಕೊಡುವುದು.
नेवता, ಪುಂ ನಿಮಂತ್ರಣ.
नेवर, ಪುಂ ನೂಪುರ. ವಿಂ ಕೆಟ್ಟ.
नेवला, ಪುಂ ಮುಂಗುಸಿ.
नेवा, ಪುಂ ರೂಢಿ; ಗಾದೆ.
नेवाज, ವಿಂ ದೇಂ निवाज.
नेवारना, ಸಂ ದೇಂ निवारना.
नेवारी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕಾಡುಮಲ್ಲಿಗೆ.
नेश, ಪುಂ ತುದಿ; ಚೇಳುಕೊಂಡಿ.
नेशकर, ಪುಂ ತಬ್ಬು.
नेश्तर, ಪುಂ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಆಯುಧ.
नेस, ಪುಂ ಕೋರೆ ಹಲ್ಲು.
नेस्त, ವಿಂ ಇಲ್ಲದುದು;—**नाबूद** ನಷ್ಟಭ್ರಷ್ಟ.
नेस्ति, ಸ್ತ್ರೀಂ ಅನಸ್ತಿತ್ವ; ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ನಾಶ.
नेह, ಪುಂ ಪ್ರೀತಿ; ಸ್ನೇಹ.
नेही, ವಿಂ ಪ್ರೀತಿಸುವವ.
नैचा, ಪುಂ ಹುಕ್ಕದ ಕೊಳವೆ.
नैनसुख, ಪುಂ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಳಪಾದ ನೂಲಿನ ಬಟ್ಟೆ.
नैनू, ಪುಂ ಬುಟ್ಟೆ ಹೊಲೆದ ಅರಿವೆ; ಪುಂ ಬೆಣ್ಣೆ.
नैया, ಸ್ತ್ರೀಂ ದೋಣಿ.
नैरंग, ಪುಂ ಮೋಸ; ಗಾರುಡಿ ಕೆಲಸ.
नैसर्गिक, ವಿಂ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ; ಸ್ವಾಭಾವಿಕ.
नैसा, ವಿಂ ಕೆಟ್ಟ; ಕೆಡುಕಾದ.
नैहर, ಪುಂ ತವರುಮನೆ.
नोक, ಸ್ತ್ರೀಂ ತುದಿ.
नोक-झोंक, ಸ್ತ್ರೀಂ ಶೃಂಗಾರ; ಸೊಗಸು; ಚುಚ್ಚುವಮಾತು.
नोक-दार, ವಿಂ ಮೊನೆಯುಳ್ಳ; ಚೂಪಾದ.
नोके-ज़बाँ, ವಿಂ ಕಂಠಸ್ಥವಾದ.
नोखा, ವಿಂ ಅದ್ಭುತ; ವಿಚಿತ್ರ.
नोच, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯ; ಲೂಟಿ; ಅಪಹರಣ.
नोचना, ಸಂ ಕೆರೆ; ಕೆದರು; ಕುಕ್ಕು.
नोन, ಪುಂ ಉಪ್ಪು.
नोना, ಪುಂ ಉಪ್ಪುಮಣ್ಣು; ಚವಳು ಮಣ್ಣು.
नोनिया, ಪುಂ ಉಪ್ಪು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಉಪ್ಪು ತಯಾರಿಸುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯುವನು; ಉಪ್ಪಾರ.
नोनी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಚವಳು ಮಣ್ಣು.
नोल, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕೊಕ್ಕು.
नोश, ವಿಂ ರುಚಿಕರವಾದ; —**फ़रमाना** ಊಟಮಾಡುವದು.
नौ, ವಿಂ ಹೊಸದು; ಒಂಭತ್ತು; —**दो ग्यारह होना** ಓಡಿಹೋಗು.
नौउम्र, ವಿಂ ಯುವಕ.
नौकर, ಪುಂ ಸೇವಕ; ಆಳು.
नौकरशाही, ಸ್ತ್ರೀಂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಡೆಸುವ ಪ್ರಭುತ್ವ; ರಾಜಸೇವಕರು ನಡೆಸುವ ಆಳ್ವಿಕೆ.
नौकरानी, ಸ್ತ್ರೀಂ ದಾಸಿ; ತೊತ್ತು.
नौकरी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಊಳಿಗ; ಸೇವೆ; ಉದ್ಯೋಗ.

नौका, स्त्री० ನೌಕೆ; ದೋಣಿ.

नौज, अव्य० ದೇವರು ಕಾಪಾಡಲಿ; ದೋಷವಿಲ್ಲ.

नौजवान, वि० ನವಯುವಕ.

नौजवानी, स्त्री० ತಾರುಣ್ಯ.

नौजा, पु० ಬಾದಾಮಿ.

नौतम, वि० ತೀರ ಹೊಸದಾದ; ಹಸನಾದ.

नौता, पु० ನಿಮಂತ್ರಣ; ಔತಣ.

नौधा, पु० ಹೊಸತೋಟ; ಒಂಬತ್ತು ಬಗೆಯು.

नौना, अ० ಬಾಗು; ಬಗ್ಗು.

नौनिहाल, पु० ಸಸಿ; ನವಯುವಕ; ತರುಣ.

नौबत, स्त्री० ಬಾರಿ; ಸಲ; ನಗಾರಿ.

नौबतख़ाना, पु० ನಗಾರಿ ಬಾರಿಸುವ ಸ್ಥಳ.

नौबती, पु० ನಗಾರಿ ಬಾರಿಸುವವ; ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಕುದುರೆ; ಡೇರೆ.

नौरोज़, पु० ಪಾರಸಿ ಜನರ ಯುಗಾದಿ; ಆನಂದದ ದಿನ.

नौला, पु० ಮುಂಗುಸಿ.

नौलासी, वि० ಕೋಮಲ; ಮೆತ್ತನೆಯ; ಮೃದುವಾದ.

नौशा, पु० ಮದುಮಗ; ವರ.

नौशी, स्त्री० ಮದುಮಗಳು; ಕನ್ಯೆ.

नौशेरवाँ, पु० ಇರಾನದ ಓರ್ವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನೂ ಪ್ರತಾಪಿಯೂ ಆದ ಅರಸನು.

नौसत, पु० ಶೃಂಗಾರ; ಅಲಂಕಾರ.

नौसादर, पु० ನವಾಸಾಗರ.

नौसिख } नौसिखिया } वि० ಹೊಸದಾಗಿ ಕಲಿತವ.

नौसेना, स्त्री० ನೌಕಾ ಸೈನ್ಯ.

न्यारा, वि० ಬೇರೆ; ಭಿನ್ನವಾದ; ಅಸಾಧಾರಣ; ವಿಚಿತ್ರ.

न्यारे, क्रि० ದೂರವಾಗಿ; ಬೇರೆ.

न्याव, पु० ನ್ಯಾಯ; ಕ್ರಮ.

न्यास, पु० ಇಡುವಿಕೆ; ಠೇವಣಾತಿ; ಅರ್ಪಣ.

न्यून, वि० ಸ್ವಲ್ಪ; ಕೊರೆಯಾದ; ಕಡಿಮೆ.

न्यूनता, स्त्री० ಕೊರತೆ; ಕುಂದು.

न्योछावर, स्त्री० दे० **निछावर.**

न्योतनी, स्त्री० ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣೆ.

न्योतहरी, पु० ಆಮಂತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯ.

न्योता, पु० ಔತಣ; ನಿಮಂತ್ರಣ.

न्योला, पु० ಮುಂಗುಸಿ.

न्योली, स्त्री० ನೀರಿನಿಂದ ಕರುಳನ್ನು ತೊಳೆಯುವ ಹಠಯೋಗದ ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆ.

न्हाना, अ० ಸ್ನಾನಮಾಡು.

प

पंक, पु० ಕೆಸರು.

पंकिल, वि० ಕೆಸರುಳ್ಳ.

पंक्ति, स्त्री० ಸಾಲು; ವರಸೆ.

पंख, पु० ರೆಕ್ಕೆ; ಪುಕ್ಕ.

पंखी, पु० ರೆಕ್ಕೆ; ಪುಕ್ಕ; ಗರಿ; ಪಕ್ಷಿ. वि० ರೆಕ್ಕೆಯುಳ್ಳ.

पंखड़ी, स्त्री० ಹೂವಿನ ರೇಕು; ಎಸಳು.

पंखा, पु० ಬೀಸಣಿಗೆ; ಪಂಖಾ.

पंखी, पु० ಪಕ್ಷಿ; ಹಕ್ಕಿ. स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ರೆಕ್ಕೆ.

[illegible]ड़ा, पु० ಭುಜದ ಕೀಲು.

स्त्री० दे० **पंखड़ी.**

पंग - वि० ಕುಂಟ.

पंगत
पंगति } स्त्री० ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ.

पंगु, वि० ಕುಂಟ.

पंचक - पु० ಐದರ ಸಮೂಹ.

पंचकनामा, पु० ಪಂಚಾಯಿತರು ತೀರ್ಮಾನ ಬರೆದಿರುವ ಕಾಗದ.

पंचहजारी, पु० ಐದುಸಾವಿರ ಸೈನಿಕರುಳ್ಳ ಸೇನೆಯ ನಾಯಕ.

पंचायत, स्त्री० ಪಂಚಾಯಿತಿ.

पंछा, पु० ಬೊಬ್ಬೆ ಗುಳ್ಳೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಬಸಿಯುವ ನೀರು; ರಸಿಕೆ.

पंछी, पु० ಪಕ್ಷಿ; ಹಕ್ಕಿ.

पंजा, पु० ಐದರ ಸಮೂಹ; ಪಂಚಕ; ಕೈಕಾಲುಗಳ ಐದು ಬೆರಳುಗಳ ಸಮೂಹ; ಅಂಗೈ; ಹಿಡಿ; ಇಸ್ಪೀಟು ಐದನೆಯ ಬಂದು; ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಕೈನಂತಿರುವ ರೇಕು. **छक्का पंजा** ಮೋಸ.

पजारा, पु० ಪಿಂಜಾರ.

पंजीरी, स्त्री० ಹಾಲು, ಸಕ್ಕರೆ, ರವೆ, ತುಪ್ಪಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಒಂದು ಮಿಠಾಯಿ.

पंजेरा, पु० ಕಂಚುಗಾರ.

पंडा, पु० ಪೂಜಾರಿ.

पंडाल, पु० ಚಪ್ಪರ; ಮಂಟಪ.

पंडिताऊ, वि० ಪಾಂಡಿತ್ಯದ; ಪಂಡಿತರ.

पंडितानी, स्त्री० ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀ.

पंडु, वि० ಬಿಳಿ.

पंडुक, पु० ಕಾಡು ಪಾರಿವಾಳ.

पंथ, पु० ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ಸಂಪ್ರದಾಯ.

पंथी, पु० ಹಾದಿಗ; ದಾರಿಕಾರ; ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ.

पंद, स्त्री० ಉಪದೇಶ; ಬುದ್ಧಿವಾದ.

पंवरना, अ० ಈಜು; ಆಳನೋಡು.

पंवरि, स्त्री० ಬಾಗಿಲು; ದ್ವಾರ.

पंवरिया, पु० ದ್ವಾರಪಾಲಕ.

पंवाड़ा, पु० ವೃತ್ತಾಂತ; ಕತೆ; ಕಗ್ಗ.

पंसारी, पु० ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿಯವ; ಗಂದಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯವ.

पंसुल, स्त्री० ಪಕ್ಕೆಲುಬು.

पंसेरी, स्त्री० ಐದು ಸೇರಿನ ತೂಕದ ಕಲ್ಲು.

पकड़, स्त्री० ಹಿಡಿತ; ಮುಷ್ಟಿ; ಪಟ್ಟು.

पकड़ना, स० ಹಿಡಿ.

पकड़वाना
पकड़ाना } स० ಹಿಡಿಸು.

पकना, अं॰ ಪಕ್ವವಾಗು; ಮಾಗು; ಕೂದಲು ನೆರೆಯು.

पकवान, पु॰ ಭಕ್ಷಣ; ಪಣ್ಯಾರ.

पकाई, स्त्री॰ ಅಡಿಗೆ; ಅಡಿಗೆಮಾಡಿದುದರ ಕೂಲಿ.

पकौड़ा, पु॰ } ಪಕೋಡ.
पकौड़ी, स्त्री॰ }

पक्का, वि॰ ಬಲಿತ; ಮಾಗಿದ; ಅನುಭವವುಳ್ಳ.

पक्ष, पु॰ ಪಕ್ಕ; ಪಾರ್ಶ್ವ.

पक्षाघात, पु॰ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯು.

पक्षी, पु॰ ಹಕ್ಕಿ.

पख, स्त्री॰ ಜಗಳ.

पखवारा, पु॰ ಪಕ್ಷ; ಹದಿನೈದುದಿನ.

पख़, स्त्री॰ ಮಲ; ಗಲಾಟೆ; ದುರ್ಭಾಷೆ.

पखड़ी, स्त्री॰ ಎಸಳು; ಹೂವಿನ ರೇಕು.

पखान, पु॰ ಕಲ್ಲು; ಬಂಡೆ.

पखारना, स॰ ತೊಳೆ; ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡು.

पखाल, स्त्री॰ ಪಕಾಲಿ; ನೀರು ತುಂಬಲು ಮಾಡಿದ ಚರ್ಮದ ಚೀಲ.

पखावज, स्त्री॰ ಮೃದಂಗ; ಮದ್ದಲೆ.

पखुड़ी } स्त्री॰ दे॰ पखड़ी.
पखुरी }

पखेरू, पु॰ ಪಕ್ಷಿ.

पग, पु॰ ಹೆಜ್ಜೆ; ಪಾದ; ಕಾಲು.

पगडंडी, स्त्री॰ ಕಾಲುದಾರಿ.

पगड़ी, स्त्री॰ ರುಮಾಲು; ಪಾಗು; ಪೇಟಾ.

पगतरी, स्त्री॰ ಮೆಟ್ಟು; ಪಾದರಕ್ಷೆ.

पगना, अं॰ ಪರಿಪಕ್ವವಾಗು; ಬೆರೆ; ಹೆಚ್ಚು ಅನುರಕ್ತವಾಗು.

पगरा, पु॰ ಹೆಜ್ಜೆ.

पगला, वि॰ दे॰ पागल.

पगहा, पु॰ ಕಣ್ಣಿ; ಹಗ್ಗ.

पगा, पु॰ ಶಾಲು; ಸೆಲ್ಲಿ; ಉಪ್ಪರಣಿ.

पगाना, स॰ ನೆನಸು; ಬೆರೆಸು; ಕೂಡಿಸು.

पगार, पु॰ ಆವರಣ ಗೋಡೆ; ಪ್ರಾಕಾರ; ವೇತನ.

पगाह, स्त्री॰ ಮುಂಜಾನೆ; ಪ್ರಾತಃಕಾಲ.

पगुराना, अं॰ ಮೆಲುಕಾಡಿಸು; ಮೆಲ್ಲು.

पघा, पु॰ ಕಣ್ಣಿ; ಪಶುಗಳ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ.

पघिलना, अं॰ ಕರಗು.

पचकना, अं॰ ಅದುಮಿ ಹೋಗು.

पचड़ा, पु॰ ತೊಂದರೆ; ಜಗಳ; ರಗಳೆ.

पचना, अं॰ ಜೀರ್ಣವಾಗು; ಕ್ಷಯವಾಗು.

पचमेल, वि॰ ಐದು ವಸ್ತುಗಳ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣದಿಂದಾದ ಪಂಚಗವ್ಯ; (ಪಂಚಾಮೃತದಂತೆ).

पचाना, स॰ ಜೀರ್ಣಿಸು; ಅರಗಿಸು.

पच्चड़, पु॰ } ಬೆಣೆ; ಗೂಟ; ಆಪ್ಪು.
पच्चर, स्त्री॰ }

पच्ची, स्त्री० ಜೊನ್ನಾಗಿ ಬೆರತು ಹೋಗುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಕೂಡಿ ಹೋಗುವಿಕೆ.

पच्चीकारी, स्त्री० ಕೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯ.

पच्छि } पु० ಪಕ್ಷಿ.
पच्छी }

पछड़ना, अ० ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳು; ಹಿಂದುಳಿ.

पछताना, अ० ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡು.

पछतावाँ, वि० ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ.

पछवाँ, वि० ಪಶ್ಚಿಮದ.

पछाँह, पु० ಪಶ್ಚಿಮ ಪ್ರದೇಶ.

पछाँहिया, वि० ಪಶ್ಚಿಮ ಪ್ರದೇಶದ.

पछाड़ना, स० ಹಿಂದಟ್ಟು; ಬಗೆ; ಬಡಿ; ಅಪ್ಪಳಿಸು.

पछाहीं, वि० ಪಶ್ಚಿಮದೇಶದ.

पछिआना, स० ಹಿಂಬಾಲಿಸು; ಬೆನ್ನಟ್ಟು.

पछितावा, पु० ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ.

पछुआ, पु० ಕಡಗ.

पछोड़ना, स० ಕೇರು; ಸಾಣಿಸು.

पज़मुरदा, वि० ಬಾಡಿದ; ಕಂದಿದ; ಸೊರಗಿದ.

पजरना, अ० ಉರಿ; ತಪಿಸು.

पजामा, पु० ಷರಾಯಿ.

पजारना, स० ಹೊತ್ತಿಸು; ಸುಡು.

पजावा, पु० ಭಟ್ಟಿ; ಉಬ್ಬೆ; ಆವಿಗೆ.

पटंबर, पु० ರೇಶ್ಮೆಯ ವಸ್ತ್ರ.

पट, पु० ವಸ್ತ್ರ; ಅರಿವೆ; ಪರದೆ; ಹಲಿಗೆ; ಬಾಗಿಲು; ಅರಳೆ; ಸಿಂಹಾಸನ.

पटकन, स्त्री० ಏಟು.

पटकना स० ಎಸೆಯು; ಅಪ್ಪಳಿಸು.

पटका, पु० ಪಟ್ಟಿ; ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುವ ವಸ್ತ್ರ.

पटकार, वि० ನೇಕಾರ; ಚಿತ್ರಕಾರ.

पटड़ी, स्त्री० दे० **पटरी.**

पटतर, पु० ಹೋಲಿಕೆ; ಸಮಾನತೆ; ಉಪಮೆ; ಬಯಲು; ಮೈದಾನ. वि० ಸಮವಾದ; ಸಮತಲ.

पटतरना, अ० ಹೋಲು.

पटना, अ० ಹೂಳು ತುಂಬು; ಸಮ ಲತವಾಗು; ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗು; ಮನಸ್ಸು ಒಂದಾಗು.

पटपर, वि० दे० **पटतर.**

पटबीजना, पु० ಖದ್ಯೋತ; ಮಿಂಚು ಹುಳ.

पटरा, पु० ಹಲಗೆ; ಮಣೆ; ಚಪ್ಪಡಿ ಕಲ್ಲು.

पटरानी, स्त्री० ಪಟ್ಟದರಿಸಿ; ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ.

पटरी, स्त्री० ಹಲಗೆ; ಕಪ್ಪುಹಲಗೆ; ಪಾಟಿ; ಅಂಚು.

पटल, पु० ಸಮೂಹ.

पटली, स्त्री० ಮಾಳಿಗೆ; ಚಪ್ಪರ.

पटवाना, स० ಹೊದಿಸು; ಹಾಸು; ಸಮತಲ ಮಾಡಿಸು; ತೀರಿಸು; ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸು.

पटवारी, पु० ಕುಲಕರ್ಣಿ; ಶಾನು ಭೋಗ.

पटवास, पु० ವಸತಿಗೃಹ; ಶಿಬಿರ.

पटसन, ಪುಂ ನಾರಿನಗಿಡ; ಸೆಣಬು.
पटहार, ಪುಂ ಪಟ್ಟಿಗಾರ.
पटा, ಪುಂ ಆಸನ; ಪಟ್ಟಾ ಕತ್ತಿ, ಎಂಬ ಆಯುಧ.
पटाई, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೀರು ಬಿಡುವ ಕಾರ್ಯ.
पटाका / **पटाखा** } ಪುಂ ಬಾಣಬಿರುಸು.
पटाना, ಸಂ ಮುಚ್ಚಿಸು; ಹೂಳು; ತುಂಬು.
पटिया, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹಾಸು ಕಲ್ಲು.
पटीलना, ಸಂ ಮೋಸಮಾಡುವುದು.
पटु, ವಿಂ ಪ್ರವೀಣ; ಚತುರ; ಧೂರ್ತ.
पटुका, ಪುಂ ವಸ್ತ್ರ; ಸೆಲ್ಲೆ.
पटुता, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ.
पटुवा, ಪುಂ ಸೆಣಬು; ನಾರು.
पटेबाज़, ಪುಂ ಪಟ್ಟಾವರಸೆ ಬಲ್ಲವ.
पटेर, ಪುಂ ನೀರು ಹುಲ್ಲು.
पटेल, ಪುಂ ಹಳ್ಳಿಯ ಮುಖಂಡ; ಪಾಟೀಲ.
पटोर, ಪುಂ ರೇಶ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರ; ರೇಶ್ಮೆ ಸೀರೆ.
पट्ट, ಪುಂ ಮಣೆ; ಸಿಂಹಾಸನ; ಕಲ್ಲು.
पट्टन, ಪುಂ ಪಟ್ಟಣ; ನಗರ.
पट्टा, ಪುಂ ಅಧಿಕಾರ ಪತ್ರ; ಸನದು.
पट्टी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಹಲಗೆ; ಸ್ಲೇಟು; ಪಾಠ; ಉಪದೇಶ; ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಅರಿವೆಯ ಉದ್ದವಾದ ತುಂಡು; ಭಾಗ.
पट्टीदार, ಪುಂ ಪಾಲುಗಾರ; ಭಾಗದಾರ.
पट्टू, ಪುಂ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಣ್ಣೆ ಒಟ್ಟಿ; ಪಟ್ಟು.
पट्ठैत, ಪುಂ ಮೂರ್ಖ.
पट्ठा, ಪುಂ ಪ್ರಾಯಸ್ಥ; ಬಲಿತ ಹುಡುಗ; ತರುಣ; ಮಲ್ಲ.
पट्ठी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬಲಿತ ಹುಡುಗಿ; ಮಲ್ಲಿ.
पठन, ಪುಂ ಓದುವುದು; ಓದುವಿಕೆ.
पठनीय, ವಿಂ ಓದಬೇಕಾದ.
पठवाना, ಸಂ ಕಳುಹಿಸು.
पठान, ಪುಂ ಪಠಾಣರು.
पठाना, ಸಂ ಕಳುಹಿಸು; ಕಳಹು.
पठानी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪಠಾಣರ ಗುಣ; ಪಠಾಣರ ಹೆಂಗಸು.
पठित, ವಿಂ ಓದಿದ; ಪಾಠವಾದ.
पड़ता, ಪುಂ ಮೂಲ ಬೆಲೆ; ಅಸಲು; ದರ.
पड़ताल, ಪುಂ ಪರಿಶೀಲನೆ; ಪರೀಕ್ಷಣ. (**जाँच-पड़ताल**)
पड़तालना, ಸಂ ಪರಿಶೋಧಿಸು; ಪರಿಶೀಲಿಸು.
पड़ती, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪಡಬಿದ್ದ ಜಮೀನು; ಬಂಜರು.
पड़ना, ಅಂ ಬೀಳು; ಒದಗು; ಸಂಭವಿಸು.
पड़पड़ाना, ಅಂ ಹಾತೊರೆಯು.
पड़पोता, ಪುಂ ಮಗನ ಮೊಮ್ಮಗ.
पड़वा, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪಾಡ್ಯಮಿ; ಪ್ರತಿಪತ್ತು.
पड़ाव ಪುಂ ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ; ಬೀಡು; ಪಾಳೆಯ.

पड़ोस, पुं० ನೆರೆ ; ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ.
पड़ोसिन, स्त्री० ನೆರೆ ಮನೆಯವಳು.
पड़ोसी, पुं० ನೆರೆಮನೆಯವ.
पढ़ना, स० ಓದು ; ಕಲಿ ; ಪಠಿಸು.
पढ़वाना, स० ಓದಿಸು ; ಕಲಿಸು.
पढ़ाई, स्त्री० ಓದುವಿಕೆ ; ಅಧ್ಯಯನ; ಅಧ್ಯಾಪನ ; ಶಿಕ್ಷಣ.
पढ़ाना, स० ಓದಿಸು ; ವಿದ್ಯೆಕಲಿಸು ; ಪಾಠಹೇಳು.
पढ़ा-लिखा, वि० ಓದು ಬರಹ ತಿಳಿದವ; ವಿದ್ಯಾವಂತ.
पण, पुं० ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ; ಒಪ್ಪಂದ; -ಪ್ಯ
पण्य, वि० ವ್ಯಾಪಾರದ.
पतंग, पुं० ದೀಪದ ಹುಳು ; ಗಾಳಿಪಟ ; ಪತಂಗ.
पतंगबाज़, पुं० ಗಾಳಿಪಟ ಹಾರಿಸುವವ.
पतंगा, पुं० ದೀಪದ ಹುಳು; ಪತಂಗ; ಕಿಡಿ.
पत, पुं० ಒಡೆಯ ; ಎಲೆ. स्त्री० ಮಾನ ; ಗೌರವ.
पतझड़ / पतझर } स्त्री० ಎಲೆಯುದುರುವ ಕಾಲ ; ಶಿಶಿರಋತು.
पतन, पुं० ಬೀಳುವಿಕೆ ; ಅವನತಿ ; ನಾಶ.
पतनोन्मुख, वि० ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ; ಪತನವಾಗುತ್ತಿರುವ.
पत-पानी, पुं० ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ; ಗೌರವ.
पतला, वि० ತೆಳ್ಳಗೆ ; ಕೃಶವಾದ ; ಸೂಕ್ಷ್ಮ.
पतलून, पुं० ಇಜಾರು ; ಷರಾಯಿ.
पतवार, स्त्री० ದೋಣಿಯ ಚುಕ್ಕಾಣಿ.
पता, पुं० ಪತ್ತೆ; ವಿಳಾಸ; ಗುರುತು; ಚಿನ್ಹೆ.
पताका, स्त्री० ಬಾವುಟ ; ಧ್ವಜ.
पताकिनी, स्त्री० ಸೇನೆ.
पति, पुं० ಒಡೆಯ ; ಯಜಮಾನ ; ಗಂಡ.
पतित, वि० ಬಿದ್ದ.
पतियाना, स० ನಂಬು ; ನೆಚ್ಚು.
पतियारा, पुं० ನಂಬಿಕೆ ; ನೆಚ್ಚಿಕೆ.
पतीजना, अ० ನಂಬು.
पतील, पुं० ದೀಪದಬತ್ತಿ.
पतीली, स्त्री० ಚಿಕ್ಕತಪ್ಪಲೆ.
पतुकी, स्त्री० ಮಡಿಕೆ.
पतुरिया, स्त्री० ವೇಶ್ಯೆ ; ಸೂಳೆ.
पतोखा, पुं० ದೊನ್ನೆ.
पतोह, पतोहू, स्त्री० ಸೊಸೆ.
पत्तन, पुं० ಪಟ್ಟಣ.
पत्तर, पुं० ತಗಡು.
पत्तल, स्त्री० ಊಟದೆಲೆ.
पत्ता, पुं० ಎಲೆ.
पत्ती, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಎಲೆ; ಪಾಲು ; ಹೂವಿನ ರೇಕು.
पत्थर, पुं० ಕಲ್ಲು ; ಶಿಲೆ.
पत्र, पुं० ಎಲೆ ; ಕಾಗದ.
पत्रकार, पुं० ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ.
पत्रवाहक, पुं० ಓಲೆಕಾರ.

पत्रव्यवहार, पुं० ಕಾಗದ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಬರೆಯುವುದು.

पत्रा, पुं० ಪಂಚಾಂಗ; ಹಾಳೆ.

पत्री, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಪತ್ರ; ಪತ್ರಿಕೆ.

पथ, पुं० ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ.

पथराना, अ० ಒಣಗಿ ಬಿರುಸಾಗು; ಕಲ್ಲಾಗು.

पथरी, स्त्री० ಕಲ್ಲು ಮರಿಗೆ; ಸಾಣೆ ಕಲ್ಲು.

पथरीला, वि० ಕಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ; ಕಲ್ಲಿನ.

पथिक, पुं० ದಾರಿಗ; ಮಾರ್ಗಸ್ಥ.

पद, पुं० ಪದವಿ; ಅಂತಸ್ತು; ಪಾದ; ಚರಣ;—**चर** ಕಾಲಾಳು.

पदक, पुं० ಪದಕ; ಮೆಡಲು.

पदच्छेद, पुं० ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದು.

पदच्युत, वि० ಪದವಿಯಿಂದ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

पदत्राण, पुं० ಕೆರ; ಎಕ್ಕಡ.

पदवी, स्त्री० ಬಿರದು; ಅಂತಸ್ತು.

पदाधिकारी, पुं० ಪದವೀಧರ; ಅಧಿಕಾರಸ್ಥ.

पदाना, स० ಪೀಡಿಸು; ಕಾಡು.

पद्धति, स्त्री० ರೂಢಿ; ವಾಡಿಕೆ.

पधराना, स० ಸ್ವಾಗತಿಸು.

पधारना, अ० ಆಗಮಿಸು; ದಯಮಾಡಿಸು.

पन, पुं० ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಸಂಕಲ್ಪ. **प्रत्य०** ಭಾವವಾಚಕ ಪ್ರತ್ಯಯ; ಉದಾ: **पागलपन.**

पनकुकड़ी, स्त्री० ನೀರು ಕೋಳಿ.

पनघट, पुं० ಭಾವಿಕಟ್ಟೆ.

पनच, स्त्री० ಹೆದೆ; ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗ.

पनचक्की, स्त्री० ನೀರಿನ ಯಂತ್ರ.

पनडुब्बा, पुं० ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಕ ಹಾಕುವವ; ಬುಡಗನ ಹಕ್ಕಿ.

पनडुब्बी, स्त्री० ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳಗಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಹಡಗು; ಸಬ್ ಮೆರೀನ್.

पनपना, अ० ಚಿಗುರು; ಅಂಕುರಿಸು; ಏಳಿಗೆಗೆ ಬರು.

पनबट्टा, पुं० ವೀಳೇದೆಲೆಯ ಡಬ್ಬಿ.

पनवाड़ी, स्त्री० ವಿಳೇದೆಲೆ ತೋಟ; ಎಲೆತೋಟ.

पनवारा, पुं० ಊಟದೆಲೆ.

पनस, पुं० ಹಲಸಿನಮರ; ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣು.

पनसल्ला, पुं० दे० **पनसाल.**

पनसारी, पुं० ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿಯವ.

पनसोल, स्त्री० ಅರವಟ್ಟಿಗೆ.

पनहरा, पुं० ನೀರು ಹೊರುವವ; ನೀರಿನವ.

पनहा, पुं० ಒಟ್ಟೆಯ ಪನ್ನ; ಗೋಡೆಯ ಅಗಲ; ಮರ್ಮ.

पनहारा, पुं० दे० **पनहरा.**

पनहारिन, स्त्री० ನೀರು ಹೊರುವವಳು.

पनही, स्त्री० ಕೆರ; ಎಕ್ಕಡ; ಮೆಟ್ಟು.

पनाला, पुं० ಕಾಲುವೆ; ಚರಂಡಿ.

पनाह, स्त्री० ಶರಣ; ಮರೆ; ಆಶ್ರಯ.
पनिहा, वि० ನೀರು ಸೇರಿದ; ನೀರಿನಲ್ಲಿರುವ.
पनीर, पु० ಹಾಲುಖೋವ; ಕೆನೆ.
पनीरी, स्त्री० ನಾಟಿಹಾಕಲು ಪೈರು ತಯಾರಿಸುವ ಭೂಮಿ.
पनीला, वि० ನೀರುಳ್ಳ.
पन्ना, पु० ಹಾಳೆ; ಪುಟ; ಪಾನು; ಪಚ್ಚೆ.
पन्नी, स्त्री० ಗುನ್ನಾಂಪಟ್ಟಿ; ವರಕು.
पपड़ा, पु० } ಸಿಪ್ಪೆ; ತೊಗಟೆ;
पपड़ी, स्त्री० } ಹುರುಕು.
पपीता, पु० ಪಪ್ಪಾಯಹಣ್ಣು; ಪರಂಗೀ ಹಣ್ಣು.
पपीहा, पु० ಚಾತಕ ಪಕ್ಷಿ.
पपोटा, पु० ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆ.
पय, पु० ಹಾಲು; ನೀರು.
पयान, पु० ಪ್ರಯಾಣ; ಯಾತ್ರೆ.
पयाम, पु० ಸಂದೇಶ.
पयार } पु० ಒಣ ಹುಲ್ಲು.
पयाल }
पयोद, पु० ಮೇಘ.
पयोधर, पु० ಸ್ತನ; ಮೇಘ; ಕೊಳ; ಸಮುದ್ರ.
पयोनिधि, पु० ಸಮುದ್ರ.
परंच, अव्य० ಮತ್ತೂ; ಆದರೂ.
परंतु, अव्य० ಆದರೆ.
परंपरा, स्त्री० ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಂದದ್ದು.
परंदा, पु० ಪಕ್ಷಿ.
पर, वि० ಪರ; ಇತರ; ಅನಂತರದ. अव्य० ಆದರೆ; ಪರಂತು; ಮೇಲೆ. पु० ರೆಕ್ಕೆ.
परकना, अ० ಅಭ್ಯಾಸವಾಗುವುದು.
परकाजी, वि० ಪರೋಪಕಾರಿ; ಲೋಕೋಪಕಾರಿ.
परकार } पु० ಕೈವಾರ; ಕಂಪಾಸು.
परकाल }
परकारना, स० ಕೈವಾರದಿಂದ ವರ್ತುಲ ಬರೆ; ಸುತ್ತುಗಟ್ಟು.
परकाला, पु० ಏಣಿ; ನಿಚ್ಚಣಿಕೆ. आफ़त का परकाला, ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ; ಭಯಂಕರವಾದ.
परकीय, वि० ಇತರರ.
परकोटा, पु० ಸುತ್ತುಗೋಡೆ.
परख, स्त्री० ಪರೀಕ್ಷೆ; ಪರಿಶೋಧನೆ.
परखना, स० ಪರೀಕ್ಷಿಸು; ಪರಿಶೀಲಿಸು.
परखाना, स० ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸು.
परगना, पु० ಹೋಬಳಿ; ಪರಗಣೆ.
परचा, पु० ಚೀಟಿ; ಕಾಗದದ ತುಂಡು; ಪ್ರಶ್ನಪತ್ರ.
परचाना, स० ಸೇರಿಸು; ಆಕರ್ಷಿಸು.
परचून, पु० ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು. ಅಕ್ಕಿಬೇಳೆ; ಕಾಳುಕಡಿ.
परचूनी, पु० ದಿನಸಿನ ಅಂಗಡಿಯವ.
परछन, पु० ನೀವಾಳಿಸುವಿಕೆ; ಆರತಿ.
परछना, स० ಇಳಿ ತೆಗೆ; ಆರತಿ ಎತ್ತು.
परछाईं, स्त्री० ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ನೆಳಲು.

परजा, स्त्री० ಪ್ರಜೆ.
परतंत्र, वि० ಪರಾಧೀನ; ಪರಾಶ್ರಿತ.
परत, स्त्री० ಪದರು; ಮಡಿಕೆ; ನಿರಿಗೆ.
परती, स्त्री० ಪಡ್ಡಬಿದ್ದ ಜಮೀನು; ಬಂಜರು.
परथन, पु० ರೊಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಹಪ್ಪಳ ಲಟ್ಟಿಸುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹಿಟ್ಟು.
परदा, पु० ತೆರೆ; ತಡಿಕೆ; ಮರೆ; ಬುರುಕಿ.
परदाज़, पु० ಸಿಂಗಾರ; ಅಲಂಕಾರ.
परदादा, पु० ಮುತ್ತಜ್ಜ; ಮುತ್ತಾತ.
परदादी, स्त्री० ಮುತ್ತಜ್ಜಿ.
परदा-नशीन, वि० ಬುರಕಿ ಹಾಕಿದ; ಗೋಷಾ.
परपट, पु० ಸಮಭೂಮಿ; ಬಯಲು.
परपराना, अ० ಉರಿ.
परपोता, पु० ಮರಿಮಗ.
परला, वि० ಒಂದುತುದಿ;—**परले दर्जे का, परले सिरे का**, ಅತ್ಯಧಿಕ.
परवर, वि० ಕಾಪಾಡುವ.
परवरदा, वि० ಬೆಳೆಸಿದ.
परवरदिगार, पु० ಸಂರಕ್ಷಕ; ಈಶ್ವರ.
परवरिश, स्त्री० ಪಾಲನೆ; ಪೋಷಣೆ; ಸಂರಕ್ಷಣೆ.
परवल, पु० ತೊಂಡೇಕಾಯಿ ಜಾತಿಯ ಒಂದು ತರಕಾರಿ. ಇದರಿಂದ ಪಲ್ಯೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
परवा, स्त्री० ಪಾಡ್ಯಮಿ; ಚಿಂತೆ.
परवाज़, स्त्री० ಅಭ್ಯುದಯ; ಏಳಿಗೆ.
परवानगी, स्त्री० ಅನುಮತಿ; ಅನುಜ್ಞೆ.
परवाना, पु० ಅನುಮತಿಯ ಪತ್ರ; ದೀಪದ ಹುಳ; ಪತಂಗ.
परवाह, स्त्री० ಚಿಂತೆ; ಪರವಾ.
परवेज़, पु० ಜಯಶಾಲಿ.
परश, पु० ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿ.
परशु पु० ಕೊಡಲಿ.
परस, पु० ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿ.
परसना, स० ಮುಟ್ಟು; ಬಡಿಸು.
परसाल, पु० ಕಳೆದ ವರ್ಷ.
परसों, अव्य० ನಾಡದ್ದು; ಮೊನ್ನೆ.
परस्त, वि० ಪೂಜಿಸುವವ; ಉಪಾಸಕ.
परस्तिश, स्त्री० ಉಪಾಸನೆ; ಪೂಜೆ; ಪೂಜಕ.
परहेज़, पु० ಪಥ್ಯ; ಸಂಯಮ.
परहेज़गार, पु० ಸಂಯಮಿ; ಪಥ್ಯದಲ್ಲಿರುವವ.
परौंठा, पु० दे० **परोठा.**
परा, पु० ಪಂಕ್ತಿ; ಸಾಲು.
पराकाष्ठा, स्त्री० ಎಲ್ಲೆ.
पराग, पु० ಹೂವಿನ ಧೂಳು; ಪರಾಗ.
पराजय, स्त्री० ಸೋಲು.
पराजित, वि० ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
परात, स्त्री० ಹರಿವಾಣ; ದೊಡ್ಡ ತಟ್ಟೆ.
पराना, अ० ಓಡು; ಓಡಿ ಹೋಗು.

पराभव, पुं० ಸೋಲು.

परामर्श, पुं० ಆಲೋಚನೆ.

पराया, वि० ಹೆರರ; ಅನ್ಯರ.

परास्त, वि० ಸೋತ.

परिंद } पुं० ಹಕ್ಕಿ; ಪಕ್ಷಿ.
परिंदा }

परिकर, पुं० ಮಂಚ; ಪರಿವಾರ.

परिक्रमा, स्त्री० ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ.

परिखन, वि० ಕಾವಲುಗಾರಿಕೆಯು.

परिखा, स्त्री० ಕಂದಕ.

परिगत, वि० ಕಳೆದುಹೋದ; ಅರಿತ.

परिग्रह, पुं० ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಸ್ವೀಕಾರ.

परिघ, पुं० ಸುತ್ತಿಗೆ; ಸಿಡಿಲು; ಮನೆ; ಬೆಟ್ಟ.

परिचर, पुं० ಸೇವಕ.

परिचरण, पुं० } ಸೇವೆ.
परिचर्या, स्त्री० }

परिचायक, पुं० ಸೂಚಿಸುವವ; ತೋರಿಸುವವ.

परिचार, पुं० ಸೇವೆ.

परिचालन, पुं० ನಡೆಸುವುದು.

परिचित, वि० ಪರಿಚಯವುಳ್ಳ.

परिच्छद, पुं० ಹೊದೆಯುವ ವಸ್ತ್ರ.

परिच्छिन्न, वि० ಎಲ್ಲೆಗೊಳಪಟ್ಟ.

परिच्छेद, पुं० ಬಿರಿಕೆ; ಅಧ್ಯಾಯ.

परिछाहीं, स्त्री० ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ನೆರಳು.

परिजन, पुं० ಪರಿವಾರ; ಸೇವಕ.

परिज्ञान, पुं० ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನ.

परिणत, वि० ನಮ್ರ; ಬಗ್ಗಿದ; ಬದಲಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

परिणति, स्त्री० ಬದಲಾವಣೆ.

परिणय, पुं० ಮದುವೆ.

परित्याग, पुं० ಕೈಬಿಡುವಿಕೆ.

परित्राण, पुं० ಸಂರಕ್ಷಣೆ.

परिधान, पुं० ಉಡುಪು.

परिधि, स्त्री० ಸುತ್ತಳತೆ.

परिपाटी, स्त्री० ಸಂಪ್ರದಾಯ; ರೂಢಿ; ವಾಮೂಲು.

परिप्लुत, वि० ಸರ್ವವಿಧದಲ್ಲೂ ತುಂಬಿದ.

परिभव } पुं० ಅಪಮಾನ.
परिभाव }

परिभाषा, स्त्री० ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು; ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು.

परिभूत, वि० ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

परिमल, पुं० ಸುವಾಸನೆ.

परिमाण, पुं० ಅಳತೆ.

परिमार्जन, पुं० ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆಯುವಿಕೆ; ಪರಿಶೋಧನೆ.

परिमार्जित, वि० ತೊಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಪರಿಷ್ಕೃತ.

परिमित, वि० ಸ್ವಲ್ಪ; ಎಲ್ಲೆಗೊಳಗಾದ.

परिमिति, स्त्री० ಅಳತೆ.

परिमेय, वि० ಅಳೆಯಬಹುದಾದ.

परिरंभ } पुं० ಆಲಿಂಗನೆ.
परिरंभण }

परिवर्तन, पुं० ಬದಲಾವಣೆ; ತಿರುಗುವಿಕೆ.

परिवा, स्त्री० ಪಾಡ್ಯಮಿ.

परिवार, पु० ಕುಟುಂಬ; ಕುಲ.

परिव्राज }
परिव्राजक } पु० ಸನ್ಯಾಸಿ.

परिशिष्ट, पु० ಪುರವಣಿ; ಅನುಬಂಧ.

परिश्रम, पु० ಪ್ರಯಾಸ; ಶ್ರಮ.

परिश्रमी, वि० ಶ್ರಮಪಡುವವ.

परिषद, स्त्री० ಸಭೆ; ಸಮೂಹ. पु० ಸದಸ್ಯ.

परिष्कार, पु० ಶುದ್ಧಿ; ಅಲಂಕಾರ.

परिस्तान, पु० ಅಪ್ಸರೆಯರಿರುವ ಸ್ಥಳ.

परिहास, पु० ಹಾಸ್ಯ; ವಿನೋದ; ಗೇಲಿ.

परिहार, पु० ನಿವಾರಣೆ; ಹುಲ್ಲು ಗಾವಲು.

परिहार्य, वि० ನಿವಾರಣೆಮಾಡಬಹುದಾದ.

परी, स्त्री० ಅಪ್ಸರೆ; ಚೆಲುವೆ.

परीक्षक, पु० ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವ.

परीक्षा, स्त्री० ಪರೀಕ್ಷೆ; ಪರಿಶೀಲನೆ.

परीज़ाद, वि० ಬಹಳ ಸುಂದರವಾದ.

परीपैकर, वि० ಅಪ್ಸರೆಯಂತೆ ಸುಂದರವಾದ.

परीबन्द, पु० ಕಂಕಣ.

परुष, वि० ಕಠಿಣವಾದ; ಕೆಟ್ಟ; ನಿರ್ದಯ.

परे, क्रि० ಅತ್ತ; ಆಚೆ; ದೂರವಾಗಿ; ಮೇಲು.

परेई, स्त्री० ಪಾರಿವಾಳ.

परेखना, स० ನೋಡು; ಪರೀಕ್ಷಿಸು.

परेता, पु० ನೂಲುಸುತ್ತುವ ಕೋಲು.

परेवा, पु० ಪಾರಿವಾಳ; ಓಲೆಕಾರ.

परेशान, वि० ವಿಹ್ವಲ; ವ್ಯಗ್ರ; ಪೇಚಾಡುವ.

परेशानी, स्त्री० ಪೇಚಾಟ; ದಿಗಿಲು.

परोसना, स० ಬಡಿಸು.

परोसा, पु० ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿದ ಊಟ; ಬಡಿಸಿದ ಊಟದೆಲೆ.

परौंठा, पु० ತುಪ್ಪ ಸವರಿ ಬೇಯಿಸಿದ ಗೋಧಿಯ ರೊಟ್ಟಿ.

परौहा, पु० ಕಪಿಲೆ ಬಾನೆ. (मोट)

पर्जन्य, पु० ಮೇಘ.

पर्ण, पु० ಎಲೆ; ಆಲದೆಲೆ.

पर्त, स्त्री० ಮಡತೆ; ಸುಕ್ಕು. (परत)

पर्दा, पु० दे० परदा.

पर्यंक, पु० ಮಂಚ.

पर्यंत, अ० ವರೆಗೆ; ತನಕ.

पर्यटन, पु० ಸಂಚಾರ; ಪ್ರಯಾಣ.

पर्यवसान, पु० ಕೊನೆ.

पर्याप्त, वि० ಸಾಕಾದ.

पर्याय, पु० ಒಂದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಬ್ದ.

पर्यालोचना, स्त्री० ಪೂರ್ಣವಾದ ವಿಚಾರಣೆ.

पर्व, पु० ಪರ್ವಕಾಲ; ಪುಣ್ಯದಿನ.

पर्वरिश, स्त्री० ಪೋಷಣೆ; ಸಂರಕ್ಷಣೆ.

पर्हेज़, पु० दे० परहेज़.

पलँगिया, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಮಂಚ.

पल, पु० ವಿಘಟಿಕೆ; ಕ್ಷಣ; ಗಳಿಗೆ.

पलक, स्त्री० ಕ್ಷಣ; ಎವೆ; ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆ.

पलकदरिया } **पलकनेवाज़** } वि० ದಾನಿ; ಮಹಾ ದಾನಿ.

पलका, पु० ಮಂಚ.

पलटन, स्त्री० ಸೇನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ; ಪಡೆ.

पलटना, अ० ಮೊಗುಚಿ ಬೀಳು; ಹೊರಳು. **स०** ಮೊಗುಚು; ಬೋರಲಿಸು.

पलटा, पु० ಹೊರಳು; ಬದಲು; ಪ್ರತಿ ಫಲ; ಪಲ್ಲಟ.

पलटाना, स० ತಿರುಗಿಸು; ಮೊ ಗುಚು.

पलड़ा, पु० ತಕ್ಕಡಿಯ ತಟ್ಟೆ.

पलथी, स्त्री० ಚಕ್ಕಳ ಮುಕ್ಕಳಿ; **—मारकर बैठना** ಚಕ್ಕ ಮುಕ್ಕಳಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೂಡು; ಪದ್ಮಾ ಸನ.

पलना, अ० ಸಾಕಲ್ಪಡು; ಬೆಳೆ.

पलवाना, स० ಸಾಕು; ಸಲಹು.

पलस्तर, पु० ಗಾರೆ ಕೆಲಸ; ಗಚ್ಚು.

पलाना, अ० ಓಡು; ಪಲಾಯನ ಮಾಡು. **स०** ಓಡಿಸು.

पलायन, पु० ಓಡಿಹೋಗುವಿಕೆ.

पलास, पु० ಪಲಾಶ; ಡೇಗೆ; ಮುತ್ತುಗದಗಿಡ; ಗೋಣೀಪಟ್ಟೆ.

पलित, वि० ನರೆತುಹೋದ.

पली, स्त्री० ಚಮಚ; ಮಿಳ್ಳೆ.

पलीता, पु० ಹರಕುಬಟ್ಟೆ; ಚಿಂದಿ.

पलीद, वि० ಹೊಲಸು; ಹೇಯ.

पलुआ, पु० ಸಾಕು ಪ್ರಾಣಿ.

पलोटना, स० ಮೆತ್ತಗೆ ತುಳಿ; ಮೆಟ್ಟು. **अ०** ತಳಮಳಿಸು.

पल्ला, पु० ದೂರ; ಅಂಚು; ಸೆರಗು; ಮಡಿಕೆ; **—छुड़ाना** ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ ವನ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು. **हम पल्ला** ಸರಿಸಮಾನ. **पल्ले पड़ना** ಹೊಂದುವುದು, ದೊರೆಯು ವುದು; **—बांधना** ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರಿಸುವುದು; **— पसारना** ಬೇಡುವುದು; **—झुकना या भारी होना** ಒಂದು ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು.

पल्लव, पु० ಚಿಗುರು; ತಳಿರು.

पल्ली, स्त्री० ಕುಗ್ರಾಮ; ಹಳ್ಳಿ.

पवनचक्की, स्त्री० ಗಾಳಿಯ ಬಲ ದಿಂದ ತಿರುಗುವಯಂತ್ರ.

पवाड़ा, पु० ವೃತ್ತಾಂತ; ಕಥೆ; ಕಗ್ಗ.

पवाना, स० ತಿನ್ನಿಸು.

पवि, पु० ಮಿಂಚು.

पशम, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಯ ವಾದ ಉಣ್ಣೆ; ತುಪ್ಪಟ.

पशमीना, पु० ನಯವಾದ ಉಣ್ಣೆ ಯಿಂದಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆ.

पशुता, स्त्री० ಮೃಗದ ಸ್ವಭಾವ.

पश्चात्, अव्य० ತರುವಾಯ.

पश्ता, पु० ದಡ (**किनारा**)

पश्म, पु० **दे० पशम.**

पसंद, वि० ಇಷ್ಟವಾದ; ಒಪ್ಪುವ.

पसंदीदा, वि० ಇಷ್ಟದ; ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯ.

पस, क्रि० ಆದುದರಿಂದ; ಬಳಿಕ.

पसर, पु० ಬೊಗಸೆ; ವಿಸ್ತಾರ.

पसरना, अ० ಹರಡು; ಕಾಲುಚಾಚಿಕೊಳ್ಳು.

पसरहट्टा, पु० ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿಗಳ ಬೀದಿ.

पसली, स्त्री० ಪಕ್ಕೆಲುಬು.

पसाना, स० ಗಂಜಿ ಬಸಿಯುವುದು. अ० ಸಂತೋಷಪಡುವುದು.

पसारना, स० ಹರಡು.

पसाव, पु० ಗಂಜಿ.

पसीजना, अ० ಬೆವರು; ಕರಗು; ದ್ರವಿಸು.

पसीना, पु० ಬೆವರು.

पसेरी, स्त्री० दे० **पंसेरी.**

पसेव, पु० ರಸ; ಕಟ್ಟು.

पसोपेश, पु० ಹಿಂದುಮುಂದೆ ನೋಡುವಿಕೆ; ಮೀನಮೇಷ.

पस्त, वि० ಸೋತ; ದಣಿದ.

पस्त-हिम्मत, वि० ಎದೆಗುಂದಿದ; ಧೈರ್ಯಗುಂದಿದ.

पस्ती, स्त्री० ತಗ್ಗು; ಕುಂದು; ಅಭಾವ.

पहंसुल, स्त्री० ಈಳಿಗೆ ಮಣೆ.

पहचान, स्त्री० ಗುರುತು; ಪರಿಚಯ.

पहचानना, स० ಗುರುತಿಸು.

पहनना, स० ಉಡು; ತೊಡು; ಧರಿಸು.

पहनवाना, स० **पहनाना** ದ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕರೂಪ.

पहनाई, स्त्री० ಉಡುವಿಕೆ.

पहनाना, स० ಉಡಿಸು; ತೊಡಿಸು.

पहनावा, पु० ಉಡಿಗೆ; ತೊಡಿಗೆ; ಉಡುಪು.

पहर, पु० ಜಾವ; ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ.

पहरा, पु० ಕಾವಲು; ಪಹರೆ; ಸೆರೆ.

पहराना, स० दे० **पहनाना.**

पहरावनी, स्त्री० ಬಟ್ಟೆ ಉಡಿಸುವಳು; ಉಡುಗೊರೆ.

पहरी, पु० ಪಹರೆಯವ; ಕಾವಲುಗಾರ.

पहल, पु० ಮಗ್ಗಲು; ಪಾರ್ಶ್ವ; ಪ್ರಾರಂಭ.

पहलवान, पु० ಮಲ್ಲ; ಜಟ್ಟಿ.

पहलवानी, स्त्री० ಮಲ್ಲವಿದ್ಯೆ.

पहला, वि० ಮೊದಲನೆಯ; ಒಂದನೆಯ.

पहलू, पु० ಮಗ್ಗಲು; ಪಾರ್ಶ್ವ; ಮುಖ; ರಹಸ್ಯ.

पहलूदार, वि० ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಿರುವ.

पहले, अव्य० ಮೊದಲು; ಮುನ್ನ; ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ;—**पहल** ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು.

पहलौटा, वि० ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದ (ಮಗ); ಜ್ಯೇಷ್ಠಪುತ್ರ.

पहलौटी, स्त्री० ಪ್ರಥಮ ಗರ್ಭ; ಚೊಚ್ಚಲ ಬಸರು.

पहाड़, पु० ಬೆಟ್ಟ ; ಪರ್ವತ.

पहाड़ा, पु० ಮಗ್ಗಿಯಕೋಷ್ಟಕ.

पहाड़ी, वि० ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡದ; ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳುಳ್ಳ; ಮಲೆನಾಡಿನ.

पहिचान, स्त्री० दे० **पहचान.**

पहिया, पु० ಗಾಲಿ ; ಚಕ್ರ.

पहिला, वि० ಮೊದಲನೆಯ.

पहुँच, स्त्री० ಮುಟ್ಟುವಿಕೆ ; ಪ್ರವೇಶ ; ನಿಲುಕು; ಎಟಕು; ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿ.

पहुँचना, अ० ತಲಪು ; ಮುಟ್ಟು ; ಸೇರು ; ಎಟಕು.

पहुँचा, पु० ಮಣಿಕಟ್ಟು.

पहुँचाना, स० ಮುಟ್ಟಿಸು ; ತಲಪಿಸು.

पहुँची, स्त्री० ಮಣಿಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಆಭರಣ.

पहुड़ना, अ० ಮಲಗು; ವಿಶ್ರಮಿಸು; ಪವಳಿಸು.

पहुना, पु० ಅತಿಥಿ.

पहुनाई, स्त्री० ಆತಿಥ್ಯ ; ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ.

पहेली, स्त्री० ಸಮಸ್ಯೆ ; ಒಗಟು.

पांक / **पांका** } पु० ಕೆಸರು.

पांख, पु० ರೆಕ್ಕೆ ; ಪುಕ್ಕ.

पांखी, स्त्री० ದೀಪದ ಹುಳು.

पांखुरा, स्त्री० ಹೂವಿನ ರೇಕು ; ಎಸಳು.

पांग, पु० (निहल) ನದಿಯು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದುದರಿಂದ ಆದ ಭೂಮಿ.

पांजना, स० ಬೆಸಗೆ ಹಾಕು.

पांजर, पु० ಪಕ್ಕೆಲುಬು.

पांडित्य, पु० ವಿದ್ವತ್ತು.

पांडु, पु० ಬಿಳಿಯಬಣ್ಣ; ತೊನ್ನು.

पांडुलिपि, स्त्री० ಗ್ರಂಥದ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿ.

पांड़े, पु० ಪಂಡಿತ; ಉಪಾಧ್ಯಾಯ.

पांत, स्त्री० ಪಂಕ್ತಿ ; ವರಸೆ.

पांति, स्त्री० ಪಂಕ್ತಿ; ಸಾಲು; ಕೂಟ; ಸಮುದಾಯ.

पांथ, वि० ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ. पु० ದಾರಿಗ.

पांय, पु० ಪಾದ ; ಅಡಿ.

पांयता, पु० ಮಂಚದ ಕಾಲುಕಡೆ.

पांव, पु० ಪಾದ ; ಕಾಲು ; ಅಡಿ ; ಪಾಯ.

पांवड़ा, पु० ನಡೆಮಡಿ ; ದೊಡ್ಡವರು ನಡೆಯುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸುವ ವಸ್ತ್ರ ; ಪಾವಡೆ.

पावदान, पु० ಗಾಡಿ ಹತ್ತುವಾಗ ಕಾಲಿಡಲು ಇರಿಸಿರುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ತಗಡು.

पांवरी, स्त्री० ನಿಚ್ಚಣಿಗೆ; ಮೆಟ್ಟಲು; ಸೋಪಾನ.

पांसा, पु० ದಾಳ; ಕವಡೆ;—**उलटना** ಗತಿಬದಲಾಗುವುದು.

पा, पु० ಪಾದ ; ಕಾಲು ; ಅಡಿ.

पाई, स्त्री० ಪಾದ ; ಕಾಲು ; ಕಾಸು. ಪೂರ್ಣ ವಿರಾಮ ಚಿನ್ಹೆ.

पाक, पु० ಪಾಕ ; ಅಡಿಗೆ. वि० ಪವಿತ್ರ ; ಪುನೀತ.

पाक-दामन, वि० ಪತಿವ್ರತೆ; ಸತಿ.
पाक-दामिनी, स्त्री० ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ.
पाक-बाज़, वि० ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯುಳ್ಳ.
पाकर, पु० ಬಸರಿ ಮರ.
पाकी, स्त्री० ಪವಿತ್ರತೆ; ಶುದ್ಧತೆ.
पाकीज़गी, स्त्री० ನೈರ್ಮಲ್ಯ; ಸ್ವಚ್ಛತೆ
पाकीज़ा, वि० ಶುದ್ಧವಾದ.
पाखंड, पु० ಬೂಟಾಟಿಕೆ.
पाखंडी, वि० ವೇಷಧಾರಿ.
पाख, पु० ಪಕ್ಷ.
पाखा, पु० ಮೂಲೆ; ಕೊನೆ.
पाख़ाना, पु० ಕಕ್ಕಸು; ಪಾಯಖಾನೆ; ಮಲ.
पाग, स्त्री० ಪೇಟಾ; ರುಮಾಲು. पु० ಸಕ್ಕರೆ ಪಾಕ.
पागना, स० ಪಾಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕು. अ० ಅನುರಕ್ತನಾಗು.
पागल, वि० ಹುಚ್ಚ.
पागलखाना, पु० ಹುಚ್ಚಾಸ್ಪತ್ರೆ; ಹುಚ್ಚರನ್ನು ಇಡುವ ಸ್ಥಳ.
पागलपन, पु० ಹುಚ್ಚುತನ; ಹುಚ್ಚು.
पागा, पु० ರಾವುತರ ಪಡೆ.
पागुर, पु० ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವಿಕೆ; ಮೆಲುಕು.
पागुरना, स० ಮೆಲಕು ಹಾಕು; ಮೆಲ್ಲು.
पाचक, वि० ಜೀರ್ಣಕಾರಿ; ಜೀರ್ಣ ಮಾಡುವ; ಅಡಿಗೆಯವ.
पाचक़, पु० ಬೆರಣಿ.
पाचन, पु० ಜೀರ್ಣಿಸುವಿಕೆ; ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವಿಕೆ.
पाछ, स्त्री० ತೊಗಟೆ ಅಥವಾ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸೀಳುವಿಕೆ; ಮರಗಿಡಗಳ ಹಾಲು ಅಥವಾ ಸೊನೆ ಸುರಿಸುವಿಕೆ.
पाछना, स० ಅಮ್ಮೆ ಹಾಕು.
पाजामा, पु० ಇಜಾರು; ಚಲ್ಲಣ.
पाजी, वि० ದುಷ್ಟ; ಪುಂಡ; ನೀಚ.
पाजीपन, पु० ದುಷ್ಟತನ; ನೀಚತನ.
पाज़ेब, स्त्री० ಅಂದುಗೆ.
पाट, पु० ರೇಷ್ಮೆ; ನಾರುಮಡಿ; ಗದ್ದುಗೆ; ಮಣೆ; ಹಾಸುಗಲ್ಲು.
पाटना, स० ಹೂಳು; ಮುಚ್ಚು.
पाटल, पु० ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣ.
पाटव, पु० ದಕ್ಷತೆ; ಕುಶಲತೆ.
पाटी, स्त्री० ವಾಡಿಕೆ; ನಿಯಮ. पु० ಕಪ್ಪು ಹಲಗೆ; ಮಂಚದ ಪಟ್ಟಿ.
पाठ, पु० ಪಠನ; ಪಾಠ.
पाठक, पु० ಓದುವವ.
पाठशाला, स्त्री० ವಿದ್ಯಾಲಯ.
पाठा, वि० ಕೊಬ್ಬಿದ; ಬಲಿತ.
पाठ्य, वि० ಓದಬೇಕಾದ.
पाड़, पु० ಧೋತ್ರದ ಅಂಚು; ಮಂಚಿಗೆ; ಅಟ್ಟ.
पाढ़, पु० ಪೀಠ; ಮಣೆ; ಮಂಚಿಗೆ.
पाढ़ी, स्त्री० ನೂಲಿನ ಚಿಟ್ಟಾ.
पात, पु० ಬೀಳುವಿಕೆ; ಅಳಿವು; ಎಲೆ.
पातर, स्त्री० ಊಟದೆಲೆ.

पातावा, पुं० ಕಾಲು ಚೀಲ; ಮೇಜೋಡು.

पाती, स्त्री० ಎಲೆ; ಕಾಗದ; ಚೀಟು.

पातुर, स्त्री० ವೇಶ್ಯೆ.

पाथना, स० ಕೆತ್ತು; ತಟ್ಟು.

पाथेय, पुं० ದಾರಿ ಖರ್ಚು.

पाद, पुं० ಪಾದ; ಚರಣ; ಹೂಸು.

पादना, अ० ಹೂಸು; ಹೂಸು ಬಿಡು.

पादप, पुं० ಮರ.

पादशाह, पुं० दे० बादशाह.

पाधा, पुं० ಉಪಾಧ್ಯಾಯ.

पान, पुं० ಕುಡಿತ; ವೀಳ್ಯದೆಲೆ; ಇಸ್ಪೀಟು; ಬಟ್ಟದ ಕೆಲಸ.

पानदान, पुं० ವೀಳೆದೆಲೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

पाना, स० ಹೊಂದು; ಗಳಿಸು.

पानिप, पुं० ಕಾಂತಿ; ಹೊಳಪು.

पानी, पुं० ನೀರು;—दार ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ; ಗೌರವಸ್ಥ;—पानी होना ನಾಚಿಗೆಗೊಳ್ಳುವುದು; — फेरना-ಸರ್ವನಾಶಮಾಡುವುದು; — में आग लगाना ಅಸಂಭವವಾದುದನ್ನು ಸಂಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು;—उतरना ಅಂಡಕೋಶ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು;—उतारना या लेना ಅವಮಾನಪಡಿಸುವುದು; —देवा ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ.

पानीय, पुं० ನೀರು; ಕುಡಿಯ ಬಹುದಾದ ಪದಾರ್ಥ.

पापड़, पुं० ಹಪ್ಪಳ.

पापोश, पुं० ಪಾಪಾಸು; ಪಾದರಕ್ಷೆ ಕೆರ.

पाबंद, वि० ನಿಯಮಾದಿ ಬಂಧನಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ; ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ.

पाबंदी, स्त्री० ಕಟ್ಟು; ಕಟ್ಟಳೆ; ನಿಯಮಾನುಸರಣೆ.

पाबोस, वि० ಪಾದಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೊತ್ತುವುದು.

पामर, वि० ಅಧಮ; ಪಾಪಿ.

पामाल, वि० ಪದದಳಿತವಾದ; ನಷ್ಟಭ್ರಷ್ಟವಾದ.

पामाली, स्त्री० ಸರ್ವನಾಶ; ಧ್ವಂಸ.

पायँता, पुं० ಮಂಚದ ಕಾಲುಕಡೆ.

पायंदाज़, पुं० ಕಾಲೊರಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಸುಪಟ್ಟಿ.

पायक, पुं० ಕಾಲಾಳು; ಪದಾತಿ.

पायख़ाना, पुं० दे० पाख़ाना.

पायजामा, पुं० दे० पाजामा.

पायज़ेब, पुं० ಕಾಲಂದುಗೆ.

पायतख़्त, पुं० ರಾಜಧಾನಿ.

पायताबा, पुं० ಕಾಲುಚೀಲ; ಮೇಜೋಡು.

पायदार, वि० ಬಾಳಿಕೆಬರುವ; ತಾಳಿಕೆಯ.

पायपोश, स्त्री० दे० पापोश.

पायमाल, वि० दे० पामाल.

पायमाली, स्त्री० दे० पामाली.

पायल, पुं० ನೂಪುರ; ಕಾಲಂದುಗೆ; ಏಣಿ.

पाया, पुं० ಸ್ತಂಭ; ಆಧಾರ; ಕಂಬ.

पारंगत, वि० ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳ; ದಾಟಿ ರುವ.

पार, पु० ಆಚೆಯದಡ; ಎರಡನೆಯ ಪಕ್ಕ; ಕೊನೆ; ಕಡೆ. **आरपार** ಆದಿ ಅಂತಗಳು ;—**उतरना** ಸಫಲತೆ ಹೊಂದುವುದು ;—**पाना** ಜಯ ಹೊಂದುವುದು.

पारखी, पु० ಪರೀಕ್ಷಕ.

पारचा, पु० ಚೂರು ; ತುಣುಕು.

पारद, पु० ಪಾದರಸ.

पारदर्शक, वि० ಆಚೆ ಕಡೆಯ ಅಥವಾ ಆ ಪಕ್ಕದ ವಸ್ತುವು ಕಾಣಿಸತಕ್ಕ.

पारदर्शी, वि० ದೂರದರ್ಶಿ ; ಚತುರ.

पारना, स० ಹಾಕು; ಬೀಳಿಸು ; ಮಲಗಿಸು.

पारलौकिक, वि० ಪರಲೋಕ ಸಂಬಂಧವಾದ.

पारस, पु० ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿ; ಪರ್ಷಿಯಾ ದೇಶ.

पारसा, वि० ಸದಾಚಾರಿ.

पारसाई, स्त्री० ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ; ಸದಾಚಾರ.

पारस्परिक, वि० ಪರಸ್ಪರದ.

पारा, पु० ಪಾದರಸ.

पारावत, पु० ಪಾರಿವಾಳ; ಕಪೋತ.

पारावार, पु० ಎಲ್ಲೆ; ಸಮುದ್ರ.

पारि, स्त्री० ಎಲ್ಲೆ ; ಪಕ್ಕ ; ದಂಡೆ.

पारितोषिक, पु० ಬಹುಮಾನ; ಇನಾಮು.

पारिभाषिक, वि० ಅರ್ಥ . ವಿಶೇಷವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ; ಸಾಂಕೇತಿಕ.

पारिषद, पु० ಸದಸ್ಯ ; ಸಭಾಸದ.

पारी, स्त्री० ತಡವೆ ; ಸಲ ; ಬಾರಿ.

पार्थिव, वि० ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

पार्श्व, पु० ಪಕ್ಕ ; ಬದಿ.

पाल, पु० ಹಣ್ಣುಮಾಡಲು ಕಾವಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ; ಕಟ್ಟೆ ; ಪಾಲಕ ; ಹಡಗು ಅಥವಾ ದೋಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಗೋಣಿತಟ್ಟು.

पालक, पु० ಬಚ್ಚಲೆ ಸೊಪ್ಪು.

पालकी, स्त्री० ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ.

पालतू, वि० ಸಾಕಿ ಬೆಳೆಸಿದ; ಸಾಕು.

पालथी, स्त्री० ಪದ್ಮಾಸನ ಹಾಕಿ ಕೂಡುವುದು.

पालना, स० ಸಾಕು ; ಸಲಹು ; ಸಂರಕ್ಷಿಸು. पु० ತೊಟ್ಟಿಲು.

पाला, पु० ಇಬ್ಬನಿ; ಮಂಜು;—**पड़ना** ಮಂಜು ಬೀಳುವುದು. **पाले पड़ना** ವಶವಾಗುವುದು — **मार जाना** ಮಂಜುಬಿದ್ದು ನಷ್ಟವಾಗುವುದು.

पालागन, स्त्री० ಪ್ರಣಾಮ; ನಮಸ್ಕಾರ; ಕಾಲಿಗೆರುಗುವಿಕೆ.

पालित, वि० ಸಾಕಲ್ಪಟ್ಟ.

पाली, वि० ರಕ್ಷಿಸುವವನು. स्त्री० ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಷೆ.

पाँव, पु० ಕಾಲು ; ಕಾಲುಭಾಗ ; —**अड़ाना** ಬೇರೊಬ್ಬರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕೈ ಹಾಕುವುದು;—**उखड़ना** ಸೋತು ಹೋಗುವುದು ;—**फूँक फूँक कर रखना** ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡು

ವುದು ;—भारी होना ಗರ್ಭಿಣಿ ಯಾಗುವುದು ;—रोपना ಶಪಥ ಮಾಡುವುದು.

पाँवड़ा, पु० ನಡೆಮಡಿಯ ಬಟ್ಟೆ; ಪಾವಡೆ.

पाव, पु० ಕಾಲುಭಾಗ ; ಪಾವು

पावक, पु० ಅಗ್ನಿ ; ಬೆಂಕಿ.

पावदान, पु० ಕಾಲಿಡುವಸ್ಥಳ ಅಥವಾ ಮಣೆ.

पावन, वि० ಶುದ್ಧ; ಪವಿತ್ರ.

पावना, स० ಹೊಂದು ; ಪಡೆ. पु० ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಹಣ ; ಬರ ತಕ್ಕ ಹಣ.

पावली, स्त्री० ಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ ನಾಣ್ಯ ; ಪಾವಲಿ.

पावस, स्त्री० ಮಳೆಗಾಲ.

पाश, पु० ಬಲೆ; ಹಗ್ಗ.

पाशा, पु० ತುರ್ಕೀದೇಶದ ಸರದಾರನ ಬಿರುದು.

पाश्चात्य, वि० ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ.

पाषाण, पु० ಕಲ್ಲು ; ಶಿಲೆ.

पासंग, पु० ಪೇರು ಕಟ್ಟುವಿಕೆ ; ದಡೆ ಕಟ್ಟುವಿಕೆ.

पास, पु० ಪಕ್ಕ; ಸಮೀಪ. क्रि० ಬಳಿ; ಹತ್ತಿರ. आस—ನೆರೆಹೊರೆ; ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ.

पासबाँ } **पासबान** } पु० ಕಾವಲುಗಾರ ; ರಕ್ಷಕ.

पासा, पु० ಪಗಡೆಯ ದಾಳ.

पासी, स्त्री० ಹಗ್ಗ; ಪಾಶ; ಉರುಲು.

पाहन, पु० ಕಲ್ಲು ; ಪಾಷಾಣ.

पाहरू, पु० ಕಾವಲುಗಾರ; ಪಹರೆಯವನು.

पाहुना, पु०

पाहुर, पु० ಕಾಣಿಕೆ; ನಜರು.

पिंग, वि० ಹಳದಿ ; ಬೂದು.

पिंगल, वि० ಹಳದಿ. पु० ಛಂದಶ್ಶಾಸ್ತ್ರ.

पिंजड़ा, पु० दे० पिंजरा.

पिंजर, पु० ಗೂಡು; ಎಲುಬಿನ ಗೂಡು.

पिंजरा, पु० ಪಂಜರ.

पिंजरापोल, पु० ದೊಡ್ಡಿ.

पिंड, पु० ಉಂಡೆ; ಮು ; ರಾಶಿ; ಪಿಂಡ; ಆಹಾರ; ಶರೀರ; —छुड़ाना ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

पिंडज, पु० ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮರಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಪ್ರಾಣಿ.

पिंडरी } **पिंड़ली** } स्त्री० ಹಿಮ್ಮಡಿ.

पिंडी, स्त्री० ಉಂಡೆ; ತೆರಳೆ; ಬಲಿ ಪೀಠ.

पिक, पु० ಕೋಗಿಲೆ.

पिघलना, अ० ಕರಗು ; ನೀರಾಗು.

पिघलाना, स० ಕರಗಿಸು.

पिचकना, अ० ಅದಮು; ಕುಸಿ.

पिचकारी, स्त्री० ಜೀಕೊಳವಿ.

पिच्छल, पु० ಗೋಂದು.

पिछड़ना, अ० ಹಿಂದೆ ಬೀಳು; ಹಿಂದುಳಿ.

पिछलगा, पुं० ಅನುಯಾಯಿ; ಹಿಂಬಾಲಕ.

पिछला, वि० ಹಿಂದಿನ; ಕಳೆದ; ಗತ.

पिछवाड़ा, पुं० ಹಿತ್ತಲು.

पिछाड़ी, स्त्री० ಹಿಂಭಾಗ; ಹಿಂಬದಿ.

पिछौरा, पुं० ದುಪ್ಪಟಿ.

पिटंत, स्त्री० ಹೊಡೆತ.

पिटना, अ० ಬಡಿಯಲ್ಪಡು; ಹೊಡೆಯಲ್ಪಡು.

पिटवाना स० ಹೊಡೆಯಿಸು; ಬಾರಿಸು.

पिटाई, स्त्री० ಹೊಡೆತ; ಹೊಡೆದಾಟ.

पिटारा, पुं० ದೊಡ್ಡ ಬುಟ್ಟಿ; ಹೆಡಿಗೆ.

पिटारी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಬುಟ್ಟಿ.

पिट्ठू, पुं० ಹಿಂಬಾಲಿಸುವವ; ಅನುಯಾಯಿ; ಸಹಾಯಕ.

पितर, पुं० ತಂದೆ.

पित्ती, स्त्री० ಬೆವರು ಗುಳ್ಳೆ.

पिद्र पुं० ಗತಿಸಿದ ಪೂರ್ವಜರು; ಪಿತೃಗಳು.

पिद्दी, स्त्री० ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಚಿಕ್ಕ ಪಕ್ಷಿ.

पिधान पुं० ಹೊದಿಕೆ.

पिनकना, अ० ತೂಕಡಿಸು.

पिनपिनाना, अ० ಮೂಗಿನಿಂದ ಅಳು; ಗೊಣಗು.

पिनहां, वि० ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ; ಗುಪ್ತ.

पिपासा, स्त्री० ದಾಹ; ಆಸೆ.

पिपीलिका, स्त्री० ಇರುವೆ.

पिय, पुं० ಪ್ರಿಯ; ಪತಿ.

पियक्कड़, पुं० ಕುಡುಕ.

पियराई, स्त्री० ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ.

पियराना, अ० ಹಳದಿ ಬಣ್ಣವಾಗು; ವಿವರ್ಣವಾಗು.

पियूष, पुं० ಅಮೃತ.

पिराना, अ० ನೋಯು: ನೋವಾಗು.

पिरोना, स० ಪೋಣಿಸು; ಸೂಜಿಗೆ ದಾರ ಹಾಕು.

पिलना / **पिल पड़ना** अ० ತಲ್ಲೀನತೆಯಿಂದ ಸಾಧಿಸು.

पिलचना, अ० ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು; ತಲ್ಲೀನವಾಗು.

पिलाना, स० ಕುಡಿಸು.

पिल्लू, पुं० ಕೊಳೆತ ಹಣ್ಣು ಅಥವಾ ಹುಣ್ಣಿನಲ್ಲಿರುವಹುಳ.

पिष्ट वि० ಬೀಸಿದ. पुं० ಹಿಟ್ಟು; —पेषण ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು.

पिसनहारी, स्त्री० ಬೀಸುವವಳು.

पिसना, अ० ಪುಡಿಯಾಗು; ಹಿಟ್ಟಾಗು.

पिसवाना, स० ಬೀಸಿಸು.

पिसाई, स्त्री० ಹಿಟ್ಟು ಬೀಸುವಿಕೆ; ಬೀಸಿದ ಮಜೂರಿ.

पिसाच, पुं० ಪಿಶಾಚ; ಭೂತ.

पिसान, पुं० ಬೀಸಿದ್ದು; ಹಿಟ್ಟು.

पिस्ता, पुं० ಒಂದು ಹಣ್ಣಿನ ಬೀಜ.

पिस्तौल, स्त्री० ಕೈಕೋವಿ; ಚಿಕ್ಕ ಬಂದೂಕು.

पिहकना, अ० ಚಿಲಿಪಿಲಿಗುಟ್ಟು.

पिहित, वि० ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುವ.

पींजना, स० ಹಿಂಜು.

पी, पु० ಪ್ರಿಯ.

पीक, स्त्री० ವೀಳೇದೆಲೆ ಉಗುಳು.

पीकदान, पु० ವೀಳೇದೆಲೆಯನ್ನು ಅಗೆದು ಉಗುಳುವ ಪಾತ್ರೆ; ಪೀಕದಾನಿ.

पीका, पु० ಚಿಗುರು; ತಳಿರು.

पीछा, पु० ಹಿಂಭಾಗ; ಹಿಂಬಾಲಿಸುವಿಕೆ;—करना ಹಿಂಬಾಲಿಸು, ಬೆನ್ನು ಹತ್ತು.

पीछे, अव्य० ಹಿಂದೆ; ಹಿಂದುಗಡೆ; ಅನಂತರ.

पीटना, स० ಹೊಡೆ; ಬಡಿ.

पीठ, पु० ಪೀಠ. स्त्री० ಬೆನ್ನು.

पीठा, पु० ಕಜ್ಜಾಯ.

पीठी, स्त्री० ಬೇಳೆಯನ್ನು ನೆನೆಹಾಕಿ ತಿರುವಿದ ಹಿಟ್ಟು.

पीड़क, पु० ಪೀಡಿಸುವವನು.

पीड़न, पु० ಕಾಟ; ತೊಂದರೆ.

पीड़ा, स्त्री० ನೋವು; ಬಾಧೆ; ಕಾಟ.

पीढ़ा, पु० ಮಣೆ; ಪೀಠ.

पीढ़ी, स्त्री० ಪೀಳಿಗೆ; ವಂಶಪರಂಪರೆ; ತಲೆಮಾರು; ಚಿಕ್ಕಮಣೆ.

पीत, वि० ಹಳದಿ.

पीतम, पु० ಇನಿಯ; ಪ್ರಿಯತಮ.

पीन, वि० ದಪ್ಪನಾದ.

पीनक, स्त्री० ಅಮಲುಹತ್ತಿ ತಲೆ ತಿರುಗುವುದು.

पीनता, स्त्री० ದಪ್ಪ.

पीनस, पु० ಮೂಗಿನ ಒಂದುರೋಗ. स्त्री० ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ.

पीना, स० ಕುಡಿ.

पीप, स्त्री० ಕೀವು. (**पीब**)

पीपर } **पीपल** } पु० ಅಶ್ವತ್ಥದ ಮರ.

पीपा, पु० ಪೀಪಾಯಿ.

पीयूष, पु० ಅಮೃತ.

पीर, स्त्री० ನೋವು; ವೇದನೆ; ಅನುತಾಪ पु० ಹಿರಿಯರು; ದೊಡ್ಡವರು; ಮಹಾತ್ಮ.

पीरी, स्त्री० ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ; ಮುದಿತನ.

पील, पु० ಆನೆ.

पीलपांव, पु० ಆನೆಗಾಲು ಕಾಯಿಲೆ.

पीला, वि० ಹಳದಿ.

पीलापन, पु० ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ; ವಿವರ್ಣತೆ.

पीलिया, पु० ಅರಿಸಿನ ಕಾಮಾಲೆ.

पीव, पु० ಪ್ರಿಯ; ಇನಿಯ.

पीवर, वि० ಭಾರಿ; ದೊಡ್ಡ.

पीसना, स० ಬೀಸು; ಅರೆ; ಪುಡಿ ಮಾಡು.

पीहर, पु० ತವರು ಮನೆ.

पुआ, पु० ಕಜ್ಜಾಯ.

पुआल, पु० ಜೋಳದ ಕಡ್ಡಿ. (**पयाल**)

पुकार, स्त्री० ಕೂಗು; ಕರೆ; ದೂರು.

पुकारना, स० ಕೂಗು; ಕರೆ.

पुखर, पु० ಕೆರೆ; ಕೊಳ.

पुखराज, पु० ಪುಷ್ಯರಾಗ.

पुख़्ता, वि० ದೃಢವಾದ; ನಿಶ್ಚಯವಾದ.

पुचकार, स्त्री० ತುಟಿ ಚಪ್ಪರಿಸುವಿಕೆ; ಮುದ್ದಾಟ.

पुचकारना, स० ಮುದ್ದಾಡು.

पुचकारी, स्त्री० दे० पुचकार.

पुचारा, पु० ಬಳಿಯುವಿಕೆ; ಒದ್ದೆ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡುವಿಕೆ.

पुच्छ, स्त्री० ಬಾಲ.

पुच्छल, वि० ಬಾಲವಿರುವ.

पुछल्ला, पु० ದೊಡ್ಡಬಾಲ; ಹಿಂಬಾಲಿಸುವವ.

पुछार, पु० ಹಿತೈಷಿ; ಗೌರವಿಸುವವ.

पुजना, अ० ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡು; ಸನ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಡು.

पुजवाना, स० ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸು.

पुजापा, पु० ಪೂಜೆಯ ಸಾಮಗ್ರಿ.

पुजारी, पु० ಪೂಜಾರಿ; ಅರ್ಚಕ.

पुट, पु० ಚಿಮುಕಿಸುವುದು; ಮೆರುಗು.

पुटपाक, पु० ಔಷಧವನ್ನು ಪುಟ ಹಾಕುವುದು.

पुट्ठा, पु० ಪಿರ್ರೆ; ಪುಸ್ತಕದ ಹಿಂದುಗಡೆಯ ರಟ್ಟು.

पुड़िया, स्त्री० ಪೊಟ್ಟಣ.

पुतला, पु० } ಬೊಂಬೆ; ಗೊಂಬೆ;
पुतली, स्त्री० } ಕಣ್ಣುಪಾಪೆ.

पुतलीघर, पु० ನೆಯ್ಗೆಯ ಕಾರ್ಖಾನೆ.

पुताई, स्त्री० ಸುಣ್ಣ ಬಳಿಯುವಿಕೆ; ಸಾರಣೆ.

पुत्तलिका, स्त्री० ಗೊಂಬೆ; ಬೊಂಬೆ.

पुत्रवधू, स्त्री० ಸೊಸೆ.

पुदीना, पु० ಪುದೀನ್ ಸೊಪ್ಪು.

पुनरावृत्ति, स्त्री० ಪುನಃ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಓದುವುದು; ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣ.

पुनरुक्ति, स्त्री० ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳುವುದು.

पुनीत, वि० ಪವಿತ್ರ.

पुर, वि० ಭರ್ತಿಯಾದ; ತುಂಬ.

पुरइन, पु० ತಾವರೆ; ಕಮಲ.

पुरखा, पु० ಪೂರ್ವಿಕರು; ಹಿರಿಯರು.

पुरज़ा, पु० ಭಾಗ; ತುಂಡು; ತುಣಕು.

पुरबिया, वि० ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ.

पुरवा, पु० ಸಣ್ಣ ಗ್ರಾಮ; ಮೂಡಣ ಗಾಳಿ; ಮಣ್ಣಿನ ಹೂಜಿ.

पुरवाई } स्त्री० ಮೂಡಣ ಗಾಳಿ.
पुरवैया }

पुरसा, पु० ನಾಲ್ಕುವರೆ ಅಥವಾ ಐದುಮೊಳದ ಒಂದು ಅಳತೆ; ಸತ್ತವರ ಸಂಬಂಧೀಕರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವುದು. (मातमपुरसी)

पुरस्कार, पु० ಬಹುಮಾನ; ಇನಾಮು.

पुरस्कृत, वि० ಬಹುಮಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

पुरातत्त्व, पु० ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲಕೆ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರ.

पुराना, वि० ಹಳೆಯ; ಪುರಾತನ.

पुल, पु० ಸೇತುವೆ;—बांधना ಸ್ವಲ್ಪವಾದುದನ್ನು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು.

पुलक, पु० ರೋಮಾಂಚ.
पुलकना, अ० ರೋಮಾಂಚವಾಗು.
पुलकित, वि० ರೋಮಾಂಚಗೊಂಡ.
पुलटिस, स्त्री० ಪೋಲ್ಟೀಸು.
पुलपुला, वि० ಮೆತ್ತಗಾದ.
पुलपुलाना, स० ಹೀರು; ಸೀಪು.
पुलिंदा, पु० ಕಟ್ಟು; ಕಡತ.
पुलिन, पु० ದಂಡೆ; ದಡ; ತೀರ.
पुलिस, स्त्री० ಪೋಲೀಸು ಶಾಖೆ; ಪೋಲೀಸು ಸಿಪಾಯಿ.
पुश्त, स्त्री० ಹಿಂಭಾಗ; ಬೆನ್ನು; ಪೀಳಿಗೆ; ತಲೆಮಾರು.
पुश्तक, स्त्री० ಹಿಂಗಾಲೇಟು.
पुश्तनामा, पु० ವಂಶಾವಳಿ.
पुश्त-पनाह, स्त्री० ಬೆಂಬಲ; ಆಸರೆ.
पुश्ता, पु० ಆಧಾರ; ಏರಿ; ಕಟ್ಟೆ; ಪುಸ್ತಕದ ಹಿಂದುಗಡೆ ರಟ್ಟು.
पुश्तारा, पु० ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಹೊರುವಷ್ಟು ಹೇರು.
पुश्ती, स्त्री० ಸಹಾಯ; ನೆರವು.
पुश्तैनी, वि० ಪರಂಪರಾಗತವಾದ; ಬಹಳ ಕಾಲದ.
पुष्कल, वि० ಅಧಿಕವಾದ.
पुष्ट, वि० ಪುಷ್ಟನಾದ; ಪೌಷ್ಟಿಕವಾದ.
पुष्टई, स्त्री० ಪೌಷ್ಟಿಕ ವಸ್ತು.
पुष्टि, स्त्री० ಪೋಷಣೆ; ಸಮರ್ಥನೆ.
पुहुप, पु० ಪುಷ್ಪ; ಹೂ.
पूंछ, स्त्री० ಬಾಲ.
पूंछार, वि० ಬಾಲವುಳ್ಳ.
पूंजी, स्त्री० ಮೂಲಧನ; ಬಂಡವಾಳ; ಐಶ್ವರ್ಯ.
पूंजीपति, पु० ಬಂಡವಾಳಗಾರ.
पूआ, पु० ಹೋಳಿಗೆ.
पूछ, स्त्री० ಕೇಳುವಿಕೆ; ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಿಕೆ.
पूछताछ, स्त्री० ವಿಚಾರಿಸುವಿಕೆ; ತನಿಖೆ; ವಿಚಾರಣೆ.
पूछना, स० ಕೇಳು; ಪ್ರಶ್ನಿಸು.
पूजन, पु० ಪೂಜೆ; ಮರ್ಯಾದೆ.
पूजना, स० ಪೂಜಿಸು; ಆರಾಧಿಸು. अ० ಪೂರ್ತಿಮಾಡು.
पूजा, स्त्री० ಪೂಜೆ; ಆರಾಧನೆ; **—पाठ** पु० ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ.
पूजित, वि० ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
पूज्य, वि० ಪೂಜನೀಯ; ಮಾನನೀಯ.
पूड़ी, स्त्री० ಪೂರಿ; ತಬಲದ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಮ.
पूत, वि० ಪವಿತ್ರವಾದ. पु० ಮಗ; ಪುತ್ರ.
पूनी, स्त्री० ಹಿಂಜಿದ ಅರಳೆಯ ಬತ್ತಿ.
पूनो, स्त्री० ಹುಣ್ಣಿಮೆ; ಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ತಿಥಿ.
पूर, पु० ಪ್ರವಾಹ; ತುಂಬುವಿಕೆ; ಹೂರಣ. वि० ಪೂರ್ಣ.
पूरण, पु० ತುಂಬುವಿಕೆ वि० ತುಂಬುವ; ಪೂರಕ.
पूरना, स० ತುಂಬು; ಭರ್ತಿಮಾಡು. **चौक-पूरना** ರಂಗೋಲಿಹಾಕು.

पूरब, पु० ಮೂಡಲು; ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು.

पूरबल, पु० ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ; ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮ.

पूरबी, वि० ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ.

पूरा, वि० ತುಂಬಿದ; ಪರಿಪೂರ್ಣ;

पूरित, वि० ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟ; ಪರಿ ಪೂರ್ಣ.

पूरी, स्त्री० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ; ಪೂರಿ.

पूर्ण, वि० ತುಂಬಿದ; ಪರಿಪೂರ್ಣ.

पूर्णता, स्त्री० ತುಂಬಿರುವಿಕೆ.

पूर्णविराम, पु० ವಾಕ್ಯವು ಪೂರ್ಣ ವಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಚಿಹ್ನೆ; ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ.

पूर्णिमा, स्त्री० ಹುಣ್ಣಿಮೆ.

पूर्व, पु० ಮೂಡಲು. वि० ಮೊದಲಿನ; ಮುಂದಿನ; ಹಳೆಯಕಾಲದ.

पूर्वक, क्रि० ಸಹಿತವಾಗಿ; ಸಮೇತ.

पूर्ववत, क्रि० ಮೊದಲಿನಂತೆ.

पूर्ववर्ती, वि० ಮೊದಲಿನ; ಮುಂಚೆ ಇದ್ದ.

पूर्ववृत्त, पु० ಚರಿತ್ರೆ.

पूर्वापर, क्रि० ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ.

पूर्वी, वि० ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ; ಪೌರ್ವಾತ್ಯ.

पूला, पु० ಹುಲ್ಲು, ದರ್ಭೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಕಟ್ಟು; ಹೊರೆ.

पूस, पु० ಪುಷ್ಯಮಾಸ.

पृथक, वि० ಬೇರೆ; ಭಿನ್ನವಾದ.

पृथक्करण, पु० ಬೇರೆಮಾಡುವಿಕೆ.

पृथु, वि० ವಿಶಾಲವಾದ.

पृथुल, स्त्री० ಚತುರತೆ; ಆಜಾನು ಬಾಹು.

पृष्ठ, पु० ಹಿಂಭಾಗ; ಬೆನ್ನು; ಪುಟ; ಪೇಜು.

पेंग, स्त्री० ಜೋಲಾಡುವಿಕೆ.

पेंगना, अ० ಜೋಲಾಡು; ಓಲಾಡು.

पेंडुकी, स्त्री० ಪಾರಿವಾಳ; ಊದು ಗೊಳವಿ.

पेंदा, पु० ತಳಭಾಗ; ಅಡಿ.

पेखना, स० ನೋಡು.

पेच, पु० ಸುತ್ತು; ಸಿಕ್ಕು; ತೊಡಕು; ಮೋಸ; ತಂತ್ರ; ಕೀಲು ಮೊಳೆ; ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟು.

पेचक, स्त्री० ದಾರದ ಉಂಡೆ.

पेचकश, पु० ತಿರುಗುಳಿ.

पेचताब, पु० ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಡಗಿ ಸಿಟ್ಟ ಕೋಪ.

पेचदार, वि० ತೊಡಕಿನ; ಸಿಕ್ಕಿನ; ಸುತ್ತುಳ್ಳ; ಕೀಲುಳ್ಳ.

पेचवान, पु० ಹುಕ್ಕಾವಿನ ಉದ್ದವಾದ ನಳಿಗೆ.

पेचिश, स्त्री० ಹೊಟ್ಟೆ ನುಲಿ; ಶೀತ ಭೇದಿ.

पेचीदगी, स्त्री० ತೊಡಕು; ಸಿಕ್ಕು; ಪೀಕಲಾಟ.

पेचीदा } **पेचीला** } वि० ತೊಡಕಿನ; ಕಠಿಣವಾದ.

पेट, पु० ಹೊಟ್ಟೆ; ಬಸಿರು; ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡು;—**चलना** ಭೇದಿಯಾಗುವುದು.

पेटारा, पु० ಬುಟ್ಟಿ; ಪೆಟಾರಿ.

पेटिका, स्त्री० ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

पेटी, स्त्री० ಸಣ್ಣ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಹಡಪ; ಕಮರ್‌ಬಂದು.

पेटू, वि० ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕ.

पेठा, पु० ಬೂದುಗುಂಬಳ ಕಾಯಿ.

पेड़, पु० ಮರ; ವೃಕ್ಷ.

पेड़ा, पु० ಹಾಲುಖೋವಾ ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಮಿಠಾಯಿ.

पेडू, पु० ಕಿಬೊಟ್ಟೆ; ಗರ್ಭಾಶಯ.

पेन्हाना, स० ತೊಡಿಸು; ಉಡಿಸು.

पेबन्द, पु० ತೇಪೆ; ಜೋಡಿಸಿಹೊಲೆ ದದ್ದು.

पेय, वि० ಕುಡಿಯಬಹುದಾದ. पु० ಕುಡಿಯುವ ಪದಾರ್ಥ.

पेरना, स० ಹಿಂಡು; ಗಾಣವಾಡು; ಪೀಡಿಸು.

पेलना, स० ಒತ್ತು; ಅಮುಕು; ದೂಡು.

पेला, पु० ಜಗಳ; ತಕರಾರು; ತಪ್ಪು; ಮುತ್ತಿಗೆ.

पेवन्द, पु० दे० **पेबन्द.**

पेवस, पु० ಗಿಣ್ಣುಹಾಲು.

पेश, पु० ಮುಂಭಾಗ. क्रि० ಮುಂದೆ; ಮುಂದುಗಡೆ;—**आना** ಮುಂದೆ ಬರು, ವ್ಯವಹರಿಸು;—**करना** ಮುಂದಿಡು.

पेश-क़दमी, स्त्री० ಮುನ್ನಡೆ; ಮುಂದಾಳುತನ; ಆಕ್ರಮಣ.

पेशकश, स्त्री० ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಕಾಣಿಕೆ.

पेश-कार, पु० ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಮುಂದೆ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಇಡುವ ಅಧಿಕಾರಿ.

पेशगी, स्त्री० ಮುಂಗಡ.

पेशतर, क्रि० दे० **पेश्तर.**

पेश-दस्ती, स्त्री० ಮೊದಲು ನಡೆಸುವ ಏರ್ಪಾಡು.

पेश-बंदी, स्त्री० ಮೊದಲೇ ಯೋಚಿಸಿರುವ ಹಂಚಿಕೆ; ಪೀಠಿಕೆ.

पेशराज़, पु० ಕಲ್ಲು ಹೊರುವ ಆಳು.

पेशवा, पु० ಅಗ್ರಗಣ್ಯ; ಮುಖಂಡ; ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿನ ಮಂತ್ರಿಯ ಪದವಿ.

पेशवाई, स्त्री० ಎದುರುಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದು.

पेशवाज़, स्त्री० ನರ್ತಕಿಯರು ತಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಮಾಸದಂತೆ ಒಳಗೆ ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಲಂಗ.

पेशा, पु० ವೃತ್ತಿ; ಕೆಲಸ; ಕಸುಬು.

पेशानी, स्त्री० ಹಣೆ; ಹಣೆಬರಹ

पेशाब, पु० ಮೂತ್ರ; ಉಚ್ಚೆ.

पेशाबख़ाना, पु० ಮೂತ್ರಿ.

पेशावर, पु० ಕಸುಬುದಾರ; ಕೆಲಸಗಾರ.

पेशी, स्त्री० ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನಮುಂದೆ ಬರುವಿಕೆ; ಹೀರಿಂಗು.

पेशीन-गोई, स्त्री० ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದು.

पेश्तर, क्रिं ಮೊದಲು ; ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ.

पैंजनी, स्त्री० ಹೆಜ್ಜೆಯಸರ ; ಪೈಜನ.

पैंठ, स्त्री० ಅಂಗಡಿಸಾಲು ; ಸಂತೆ.

पैंड़, पु० ಹೆಜ್ಜೆ.

पैंड़ा, पु० ದಾರಿ ; ಮಾರ್ಗ ; ರಸ್ತೆ ; ಲಾಯ;—**मारना** ಲೂಟಿಮಾಡುವುದು.

पैंत, स्त्री० ಪಣ ; ಪಂದ್ಯ.

पै, अव्य० ಆದರೆ ; ಅನಂತರ.

पैकर, स्त्री० ಮುಖ.

पैकार, पु० ಚಿಲ್ಲರೆಸಾಮಾನು ಮಾರುವವ.

पैख़ाना, पु० ಕಕ್ಕಸು; ಪಾಯಖಾನೆ.

पैगंबर, पु० ಧರ್ಮ ಪ್ರವರ್ತಕ.

पैग़ाम, पु० ಸಂದೇಶ.

पैज, स्त्री० ಪಣ ; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ.

पैजामा, पु० ಚಲ್ಲಣ ; ಷರಾಯಿ.

पैज़ार, पु० ಎಕ್ಕಡ ; ಮೆಟ್ಟು ; ಕೆರ.

पैठ, स्त्री० ಹೊಗುವಿಕೆ ; ಪ್ರವೇಶ.

पैठना, अ० ಹೊಗು ; ಪ್ರವೇಶಿಸು ; ನುಗ್ಗು.

पैड़ी, स्त्री० ಏಣಿ ; ನಿಚ್ಚಣಿಗೆ ; ಸೋಪಾನ ; ಮೆಟ್ಟಲು.

पैतरा, पु० ಕತ್ತಿವರಸೆ ಅಥವಾ ಕುಸ್ತಿಯಾಟದಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿತ್ತತಿರುಗುವಾಗ ಕಾಲಿಡುವ ರೀತಿ.

पैतृक, वि० ತಂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ; ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ.

पैदल, वि० ಕಾಲ್ನಡೆಯಿಂದ ಹೋಗುವ. **क्रिं** ಕಾಲ್ನಡೆಯಿಂದೆ. **पु०** ಕಾಲ್ನಡೆ.

पैदा, वि० ಹುಟ್ಟಿದ; ಉತ್ಪನ್ನವಾದ; ಗಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

पैदाइश, स्त्री० ಹುಟ್ಟು ; ಉತ್ಪತ್ತಿ ; ಜನ್ಮ.

पैदाइशी, वि० ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯದ ; ಬಹಳ ಹಳೆಯ ; ಸ್ವಾಭಾವಿಕ.

पैदावार, स्त्री० ಬೆಳೆ.

पैना, वि० ಹರಿತವಾದ ; ತೀಕ್ಷ್ಣ.

पैमाइश, स्त्री० ಅಳತೆ.

पैमाना, पु० ಅಳೆಯುವ ಉಪಕರಣ; ಪರಿಮಾಣ ; ಅಳತೆ.

पैयाँ, स्त्री० ಕಾಲು ; ಪಾದ.

पैया, पु० ಜಳ್ಳು ; ನೀಚ.

पैर, पु० ಕಾಲು ; ಪಾದ ; ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತು.

पैरगाड़ी, स्त्री० ಬೈಸಿಕಲ್ಲು.

पैरना, अ० ಈಸು ; ಈಜು.

पैरवी, स्त्री० ಅನುಸರಣೆ ; ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆ ; ಓಡಾಟ ; ಪ್ರಯತ್ನ.

पैरवीकार, पु० ಅನುಸರಿಸುವವ.

पैरा, पु० ಕಾಲಿಡುವಿಕೆ ; ಕಾಲಿಟ್ಟ ಘಳಿಗೆ.

पैराक, पु० ಈಜುಗಾರ.

पैराना, स० ಈಜಾಡಿಸು.

पैराव, पु० ಈಜುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಆಳ.

पैरो, पु० ಅನುಯಾಯಿ ; ಶಿಷ್ಯ.

पैरोकार, पु० ಅನುಸರಿಸುವವ.

पैवंद, पु० ತೇಪೆ ; ಕಸಿ ; ಬೆಸಗೆ.

पैवंदी, वि० ಕಸಿಮಾಡಿದ.

पैवस्त, ವಿ೦ ಮಿಳಿತವಾದ; ಸೇರಿದ.
पैसना, ಅ೦ ಪ್ರವೇಶಿಸು; ಹೊಗು.
पैसा, ಪು೦ ಕಾಲಾಣೆ; ಬಿಲ್ಲೆ; ಹಣ.
पैसार, ಪು೦ ಪ್ರವೇಶ.
पैहम, ವಿ೦ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ. ಕ್ರಿ೦ ಒಂದೇಸಮನೆ.
पैहारी, ವಿ೦ ಸನ್ಯಾಸಿ; ವಿರಕ್ತ.
पोंगा, ಪು೦ ಬಿದುರಿನಕೊಳವಿ; ಗೊಟ್ಟ; ನಳಿಗೆ. ವಿ೦ ಪೊಳ್ಳು; ಟೊಳ್ಳು; ಮೂರ್ಖ.
पोंगी, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಚಿಕ್ಕನಳಿಗೆ; ಕೊಳವಿ; ಕೊಳಲು.
पोंछन, ಪು೦ ಒರೆಸುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಕೊಳೆ.
पोंछना, ಸ೦ ಒರೆಸು; ಉಜ್ಜು. ಪು೦ ಒರೆಸುವ ಬಟ್ಟೆ.
पोंटा, ಪು೦ ಸಿಂಬಳ; ಗೊಣ್ಣೆ.
पोआ, ಪು೦ ಹಾವಿನ ಮರಿ.
पोआना, ಸ೦ **पोना** ದ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ರೂಪ.
पोखरा, ಪು೦ ಕೊಳ; ಕುಂಟೆ.
पोच, ವಿ೦ ತುಚ್ಛ; ನೀಚ; ನಿಕೃಷ್ಟ.
पोची, ಸ್ತ್ರೀ೦ ನೀಚತ್ವ; ತುಚ್ಛತೆ.
पोछना, ಸ೦ ದೇ೦ **पोंछना**.
पोट, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಗಂಟು; ಹೊರೆ; ಮೆದೆ; ಗುಡ್ಡೆ.
पोटना, ಸ೦ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು; ಶೇಖರಿಸು.
पोटली, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಸಣ್ಣ ಗಂಟು.
पोढ़ा, ವಿ೦ ಪುಷ್ಟವಾದ; ದೃಢ.
पोत, ಪು೦ ಮರಿ; ಪಿಳ್ಳೆ; ನೆಯ್ಗೆ; ಹಡಗು; ಕಂದಾಯ; ಮನೆಯು
पोतदार, ಪು೦ ಖಜಾನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ.
पोतना, ಸ೦ ಸವರು; ಲೇಪಿಸು: ಸಾರಿಸು.
पोता, ಪು೦ ಮಗನಮಗ; ಮೊಮ್ಮಗ; ಅಂಡಕೋಶ.
पोती, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಮಗನ ಮಗಳು; ಮೊಮ್ಮಗಳು.
पोथा, ಪು೦ ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕ.
पोथी, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಪುಸ್ತಕ.
पोद्दार, ಪು೦ ದೇ೦ **पोतदार**.
पोना, ಸ೦ ರೊಟ್ಟಿ ತಟ್ಟು; ರೊಟ್ಟಿ ಸುಡು; ಪೋಣಿಸು.
पोपला, ವಿ೦ ಮುದುಡಿಕೊಂಡ; ಹಲ್ಲುಗಳಿಲ್ಲದ; ಪೊಕ್ಕ.
पोपलाना, ಅ೦ ಬೊಕ್ಕಬಾಯಾಗು.
पोर, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಬೆರಳ ಗೆಣ್ಣು; ಕಬ್ಬಿನ ಅಥವಾ ಬಿದುರಿನ ಗೆಣ್ಣು.
पोल, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಬಾಗಿಲು; ಅಂಗಳ; ಶೂನ್ಯ; ಟೊಳ್ಳು; ಪೊಳ್ಳು; —**खुलना** ಗುಟ್ಟುರಟ್ಟಾಗು.
पोला, ವಿ೦ ಟೊಳ್ಳಾದ; ತಿರುಳಿಲ್ಲದ; ನಿಸ್ಸಾರ; ಮೆತ್ತನೆಯ.
पोलाव, ಪು೦ ದೇ೦ **पुलाव**.
पोशाक, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಉಡಿಗೆ; ತೊಡಿಗೆ; ಡ್ರೆಸ್ಸು.
पोशीदगी, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಮರೆಮಾಡುವಿಕೆ; ರಹಸ್ಯ; ಗುಟ್ಟು.

पोशीदा, वि० ಮರೆಮಾಚಿದ; ಗೋಪ್ಯವಾದ; ಗುಟ್ಟಿನ.

पोषक, वि० ಪೋಷಿಸುವವ; ಪಾಲಕ; ಸಹಾಯಕ.

पोषण, पु० ಪಾಲನೆ; ಸಹಾಯ.

पोषना, स० ಸಾಕು; ಪೋಷಿಸು.

पोषित, वि० ಸಾಕಲ್ಪಟ್ಟ.

पोष्य, वि० ಪೋಷಿಸ ಬೇಕಾದ.

पोष्यपुत्र, पु० ಸಾಕುಮಗ.

पोस, पु० ಪೋಷಿಸುವವರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸ.

पोसना, स० ಪೋಷಿಸು; ಸಲಹು.

पोस्त, वि० ತೊಗಲು; ಚರ್ಮ; ಸಿಪ್ಪೆ; ತೊಗಟೆ.

पोता, पु० ಗಸೆಗಸೆ ಅಥವಾ ಅಫೀಮಿನ ಗಿಡ.

पोस्ती, पु० ಸೋಮಾರಿ.

पोस्तीन, पु० ಚರ್ಮದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಉಡಿಗೆ.

पोहना, स० ಪೋಣಿಸು; ಒಳಿ.

पौ, स्त्री० ಅರವಟ್ಟಿಗೆ; ಪ್ರಕಾಶ; **—फटना** ಬೆಳಕು ಹರಿ;**—बारह** ಲಾಭವಾಗುವುದು; ಜಯಶಾಲಿಯಾಗುವುದು.

पौआ, पु० ಪಾವು; ಕಾಲುಸೇರು.

पौढ़ना, अ० ತೂಗಾಡು.

पौढ़ाना, स० ತೂಗಾಡಿಸು; ಮಲಗಿಸು; ಪವಳಿಸು.

पौत्र, पु० ಮೊಮ್ಮಗ.

पौद, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಗಿಡ; ಸಸಿ; ನಡೆಮಡಿ.

पौदर, स्त्री० ಕಾಲುದಾರಿ.

पौधा, पु० ಚಿಕ್ಕಮರ; ಗಿಡ.

पौन, पु० ಗಾಳಿ. वि० ಮುಕ್ಕಾಲು.

पौनार, स्त्री० ತಾವರೆ ಹೂವಿನ ನಳಿಗೆ ಅಥವಾ ದಂಟು.

पौनी, स्त्री० ಮದುವೆ ಮೊದಲಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಇನಾಮು ಪಡೆಯುವ ಜಾತಿಯ ಜನಗಳು.

पौने, वि० ಕಾಲು ಕಡಿಮೆ; ಮುಕ್ಕಾಲು.

पौर, स्त्री० ಬಾಗಿಲು. वि० ನಗರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

पौरिया, पु० ದ್ವಾರಪಾಲಕ.

पौरी, स्त्री० ಬಾಗಿಲು; ಮೆಟ್ಟಲು.

पौवा, पु० ಕಾಲುಸೇರು; ಪಾವು.

पौष्टिक, वि० ಪುಷ್ಟಿಕೊಡತಕ್ಕ.

प्याऊ, पु० ಅರವಟ್ಟಿಗೆ.

प्याज़, पु० ಈರುಳ್ಳಿ; ನೀರುಳ್ಳಿ.

प्याजी, वि० ಈರುಳ್ಳಿಯಂಥ.

प्यादा, पु० ಕಾಲಾಳು; ಸಿಪಾಯಿ; ಪೇದೆ.

प्यार, पु० ಪ್ರೇಮ; ಪ್ರೀತಿ.

प्यारा, वि० ಪ್ರಿಯ; ಪ್ರೀತಿಯ.

प्याला, पु० ಬಟ್ಟಲು.

प्यास, स्त्री० ಬಾಯಾರಿಕೆ; ನೀರಡಿಕೆ.

प्यासा, वि० ಬಾಯಾರಿದ; ದಾಹಗೊಂಡ.

प्योसर, पु० ಗಿಣ್ಣುಹಾಲು.
प्योसार, पु० ತವರು ಮನೆ.
प्रकट, वि० ತಲೆದೋರಿದ; ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ; ಸ್ಪಷ್ಟ.
प्रकर्ष, पु० ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ.
प्रकांड, वि० ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ.
प्रकृत, वि० ವಾಸ್ತವಿಕ; ಪ್ರಕೃತಿಯ.
प्रकोप, पु० ವಿಶೇಷವಾದ ಕೋಪ; ವ್ಯಾಧಿಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ.
प्रकोष्ठ, पु० ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಳ; ಮುಂಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯ ಕೋಣೆ.
प्रक्रिया, स्त्री० ಉಪಾಯ; ಯುಕ್ತಿ.
प्रक्षालन, पु० ತೊಳೆಯುವಿಕೆ.
प्रक्षिप्त, वि० ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.
प्रखर, वि० ತೀಕ್ಷ್ಣ; ಅತ್ಯಂತಪ್ರಕಾಶಪೂರ್ಣವಾದ.
प्रख्यात, वि० ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ.
प्रगटना, अ० ಹೊರಗೆಡಹು; ಪ್ರಕಟವಾಗು.
प्रगल्भ, वि० ಜಾಣ; ಚತುರ; ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿ; ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ.
प्रगाढ़, वि० ಬಲು ಹೆಚ್ಚು; ಬಹಳ ಆಳವಾದ.
प्रचार, पु० ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವಿಕೆ; ವ್ಯಾಪನೆ.
प्रचुर, वि० ಬಹಳವಾದ; ಅಧಿಕ; ವಿಪುಲ.
प्रचुरता, स्त्री० ಹೇರಾಳವಾಗಿರುವಿಕೆ; ಅಧಿಕತೆ.
प्रच्छन्न, वि० ಪ್ರಕಟವಾದ.
प्रजा, स्त्री० ಮಕ್ಕಳು; ಮರಿ; ಸಂತಾನ; ಪ್ರಜೆಗಳು.
प्रज्ञ, पु० ಅರಿತವ; ವಿದ್ವಾಂಸ.
प्रज्वलित, वि० ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ; ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ.
प्रण, पु० ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಶಪಥ.
प्रणय, पु० ಪ್ರೇಮ; ಪ್ರೀತಿ.
प्रणयिनी, स्त्री० ಪ್ರೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು; ಪ್ರೇಮಿಕೆ; ಹೆಂಡತಿ.
प्रणयी, पु० ಪ್ರೇಮಿ; ಗಂಡ; ಪತಿ.
प्रणाली, स्त्री० ಕಾಲುವೆ; ನಾಲೆ; ರೀತಿ; ಪರಿಪಾಟಿ; ಪದ್ಧತಿ; ವಿಧಾನ; ಪರಂಪರೆ.
प्रणीत, वि० ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
प्रणेता, पु० ರಚಿಸಿದವ.
प्रतारणा, स्त्री० ವಂಚನೆ; ಮೋಸ; ಕಪಟತನ; ಧೂರ್ತತೆ.
प्रति, वि० ವಿರುದ್ಧವಾದ; ಎದುರಿನ; ಬದಲಾಗಿ; ಪ್ರತಿಯೊಂದು.अव्य० ಎದುರಿನಲ್ಲಿ; ಕುರಿತು; ಕಡೆಗೆ. स्त्री० ನಕಲು; ಪ್ರತಿ.
प्रतिकार, पु० ಸೇಡು; ಚಿಕಿತ್ಸೆ; ಉಪಾಯ.
प्रतिकूल, वि० ಅನುಕೂಲವಲ್ಲದ; ವಿರುದ್ಧ.
प्रतिक्रिया, स्त्री० ವಿರೋಧವಾದ ಕ್ರಿಯೆ.
प्रतिद्वंद्व, वि० ವಿರೋಧ.
प्रतिद्वंद्वी, पु० ಎದುರಾಳಿ; ವಿರೋಧಿ.

प्रतिपक्ष, पुं० शत್ರು; ವೈರಿ; ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷ.

प्रतिपादन, पुं० ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವಿಕೆ; ನಿರೂಪಣೆ; ಪ್ರಮಾಣ.

प्रतिफल, पुं० ಪರಿಣಾಮ.

प्रतिबंध, पुं० ತಡೆ; ಅಡಚಣೆ; ವಿಘ್ನ; ವಿಡ್ಡೂರ.

प्रतिबद्ध, वि० ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ; ನಿಯಂತ್ರಿತ.

प्रतिभा, स्त्री० ಬುದ್ಧಿ; ಅರಿವು; ದೀಪ್ತಿ; ಕಾಂತಿ.

प्रतियोगिता, स्त्री० ಪೋಟಿ; ಸ್ಪರ್ಧೆ; ವಿರೋಧ.

प्रतियोगी, पुं० ಪಾಲುದಾರ; ಭಾಗಿ.

प्रतिरोध, पुं० ವಿರೋಧ; ತಡೆ; ಆತಂಕ.

प्रतिलिपि, स्त्री० ಬರೆದುದರ ನಕಲು; ಕಾಪಿ.

प्रतिवाद, पुं० ವಾದ ವಿವಾದ; ಚರ್ಚೆ.

प्रतिशोध, पुं० ಹಗೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಸೇಡು.

प्रतिष्ठा, स्त्री० ಗೌರವ; ಆದರ.

प्रतिष्ठित, वि० ಆದರಣೀಯ; ಗಣ್ಯ; ಮಾನ್ಯ; ಮಾನನೀಯ.

प्रतिस्पर्द्धा, स्त्री० ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಮೀರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ; ಪೈಪೋಟಿ.

प्रतिहंता, पुं० ಅಡ್ಡಿಮಾಡುವವ; ಆತಂಕಪಡಿಸುವವ.

प्रतिहत, वि० ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

प्रतिहारी, पुं० ದ್ವಾರಪಾಲಕ.

प्रतिहिंसा, स्त्री० ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಹಿಂಸೆ.

प्रतीक, पुं० ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ.

प्रतीक्षा, स्त्री० ನಿರೀಕ್ಷೆ; ಕಾದಿರುವಿಕೆ.

प्रत्यंचा, स्त्री० ಧನುಸ್ಸಿನಹಗ್ಗ.

प्रत्यय, पुं० ನಂಬಿಕೆ; ವಿಶ್ವಾಸ; ವಿಚಾರ; ಭಾವನೆ; ವಿವೇಕ.

प्रत्यर्थी, पुं० ಪೈಪೋಟಿಮಾಡುವ.

प्रत्युत, अव्य० ಇದಲ್ಲದೆ.

प्रत्युत्तर, पुं० ಮಾರುತ್ತರ.

प्रत्येक, वि० ಪ್ರತಿಯೊಂದು; ಒಂದೊಂದು.

प्रथमतः, क्रि० ಮೊದಲು; ಮುಂಚಿತವಾಗಿ.

प्रथा, स्त्री० ರೀತಿ; ರೂಢಿ; ಪದ್ಧತಿ.

प्रदीप, पुं० ದೀಪ; ಬೆಳಕು.

प्रदीप्त, वि० ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ; ಉಜ್ವಲ.

प्रपंच, पुं० ಸೃಷ್ಟಿ; ಭೂಲೋಕ; ಬೂಟಾಟಿಕೆ; ಆಡಂಬರ; ಮೋಸ.

प्रपंची, वि० ಮೋಸಗಾರ; ಕಪಟಿ.

प्रफुल्लना, अ० ಅರಳು.

प्रबंध, पुं० ಏರ್ಪಾಡು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

प्रभात, पुं० ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ.

प्रलोभन, पु० ಸಂತೋಷ; ಆಶೆ ತೋರಿಸುವಿಕೆ.

प्रशंसनीय वि० ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಹೊಗಳತಕ್ಕ; ಸ್ತುತ್ಯ.

प्रवासी, वि० ಪರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ.

प्रसन्नता, स्त्री० ಸಂತೋಷ.

प्रसूता / **प्रसूतिका** } स्त्री० ಬಾಣಂತಿ.

प्रस्तर, पु० ಕಲ್ಲು.

प्रस्तार, पु० ಹರಡುವಿಕೆ.

प्रस्ताव, पु० ಪ್ರಸ್ತಾಪ; ಗೊತ್ತುವಳಿ; ಠರಾವು.

प्रस्तावना, स्त्री० ಪೀಠಿಕೆ.

प्रस्तावित, वि० ಸೂಚಿಸಿದ.

प्रस्तुत, वि० ಸಿದ್ಧ; ತಯಾರು.

प्रहर, पु० ಜಾವ; ಝಾವ.

प्रहरी, पु० ಪಹರೆಯವನು.

प्रहसन, पु० ಚಿಕ್ಕನಾಟಕ; ಹಾಸ್ಯ.

प्रहार, पु० ಏಟು; ಹೊಡೆತ.

प्रांगन, पु० ಅಂಗಳ.

प्राक्कथन, पु० ಮುನ್ನುಡಿ.

प्राचीर, पु० ಆವರಣದ ಗೋಡೆ.

प्राप्त, वि० ಲಭ್ಯವಾದ.

प्राप्ति, स्त्री० ಪಡೆಯುವಿಕೆ.

प्रार्थना, स्त्री० ಬಿನ್ನಹ; ಅರಿಕೆ.

प्रार्थना-पत्र, पु० ಅರ್ಜಿ; ಮನವಿ.

प्रासाद, पु० ಅರಮನೆ; ಮಹಲು.

प्रीति, स्त्री० ಪ್ರೇಮ.

प्रीतिभोज, पु० ಔತಣ.

प्रेरणा, स्त्री० ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದು.

प्रेषण, पु० ಕಳಿಸುವಿಕೆ.

प्रोषित, वि० ಪರದೇಶದ.

प्रौढ़, वि० ಬಲಶಾಲಿಯಾದ; ಚತುರ; ಗಂಭೀರ.

प्लावन, पु० ಪ್ರವಾಹ; ತೊಳೆಯುವುದು; ಈಜುವುದು.

प्लीहा, स्त्री० ಗುಲ್ಮ; ಪ್ಲೀಹ.

फ

फंका, पु० ತುತ್ತು; ತುಂಡು.

फंकी, स्त्री० ಒಂದು ಸಾರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಔಷಧ.

फंद, पु० ಬಂಧನ; ಬಲೆ; ಮೋಸ; ರಹಸ್ಯ.

फंदवार, वि० ಬಲೆ ಬೀಸುವವ.

फंदा, पु० ಬಲೆ.

फँसना, स० ಸಿಕ್ಕು; ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳು.

फँसाना, स० ಸಿಕ್ಕಿಸು; ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳಿಸು.

फ़क, वि० ಬಿಳಿಯ.

फ़क़त, क्रि० ಕೇವಲ; ಮಾತ್ರ.

फ़क़ीर, पु० ಭಿಕ್ಷುಕ; ಸನ್ಯಾಸಿ; ಫಕೀರ.

फक्कड़, वि० ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ; ಮಸ್ತಜೀವಿ; ಉಂ

फ़क्र, पु० ದಾರಿದ್ರ್ಯ; ಬಡತನ.

फ़ख़्र / **फ़ख़**, } पु० ಹೆಮ್ಮೆ; ಗರ್ವ; ಅಭಿಮಾನ.

फ़ख़िया, क्रि० ಅಭಿಮಾನ ಪೂರ್ವಕ.

फ़ग़ाँ, पु० ಅಳುವಿಕೆ; ಉದ್ಗಾರ.

फगुआ, पु० ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬ.

फगुनाहट, स्त्री० ಫಾಲ್ಗುನಮಾಸದಲ್ಲಿ ಬೀಸುವ ಬಿರುಗಾಳಿ.

फ़ज़र, स्त्री० ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ; ಮುಂಜಾನೆ.

फ़ज़्ल, पु० ಕೃಪೆ; ಅನುಗ್ರಹ.

फ़ज़ा, स्त्री० ಮೈದಾನ ; ಕಾಂತಿ.

फ़ज़ीलत, स्त्री० ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ.

फ़ज़ीहत, स्त्री० ದುರವಸ್ಥೆ; ತೊಂದರೆ; ಫಜೀತಿ.

फ़ज़ूल, वि० ವ್ಯರ್ಥ ; ನಿರರ್ಥಕ; —गो ಬಕವಾದಿ.

फ़ज़ूलख़र्च, पु० ದುಂದುಗಾರ.

फ़ज़ूलख़र्ची, स्त्री० ದುಂದು ವೆಚ್ಚ.

फ़ज़्ल, पु० दे० **फ़ज़ल.**

फट, स्त्री० ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ ; ಒಡೆಯುವಿಕೆ.

फटक, पु० ಸ್ಫಟಿಕ.

फटकना, अ० ಸೇರು ; ತಲಪು. स० ಕೇರು ; ತೂರು.

फटकार, स्त्री० ಗದರಿಕೆ.

फटकारना, स० ದೂರಮಾಡು ; ಗದರಿಸು.

फटना, अ० ಒಡೆ ; ಬಿರಿ.

फटा, वि० ಹರಿದ; ಒಡೆದ. पु० ಬಿರುಕು ; ಒಡಕು.

फटिक, पु० ಸ್ಫಟಿಕ.

फट्टा, पु० ಬಿದಿರಿನ ಸೀಳು.

फड़, पु० ಜೂಜಾಟದ ಪಣ; ಪಂದ್ಯ; ಜೂಜುಕಟ್ಟೆ ; ದಳ್ಳಾಳಿಕಟ್ಟೆ.

फड़कना, अ० ಅದುರು ; ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳು.

फड़नवीस, पु० ಮರಾಟರ ರಾಜ್ಯ ಕಾಲದ ಒಂದು ಪದವಿ.

फड़बाज़, पु० ಜೂಜು ಕಟ್ಟೆಯ ಒಡೆಯ.

फण, पु० ಹಾವಿನ ಹೆಡೆ.

फणिक } **फणी** } पु० ಹಾವು.

फणीश, पु० ಮಹಾಶೇಷ.

फ़तवा, पु० ಮುಸ್ಲಿಂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನ್ಯಾಯವಿಧಾನ.

फ़तह, स्त्री० ಗೆಲವು ; ಜಯ ;—याब ಜಯಶಾಲಿ.

फतहमन्द, वि० ವಿಜಯಶಾಲಿ; ಜಯಿಸಿದವ.

फ़तिंगा, पु० ಮಿಡತೆ ; ಪತಂಗ.

फ़तीर, पु० ಆಗತಾನೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಲಸಿನಾದಿದ ಹಿಟ್ಟು. (**खमीर का उल्टा**)

फ़तील-सोज़, पु० ದೀಪಸ್ತಂಭ; ದೀವಟಿಗೆ.

फ़तूर, पु० ವಿಕಾರ; ದೋಷ; ನಷ್ಟ; ತಂಟೆ.

फ़तूरिया, वि० ತಂಟೆಲುಮಾರಿ ; ಜಗಳಗಂಟಿ.

फ़तूही, स्त्री० ತೋಳಿಲ್ಲದ ಅಂಗಿ.

फ़तेह, स्त्री० ವಿಜಯ ; ಜಯ.

फन, पु० ಹೆಡೆ.

फ़न, पु० ಗುಣ; ವಿದ್ಯೆ; ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ.

फना, स्त्री० ನಾಶ; ಹಾಳು.

फन्नी, स्त्री० ಬೆಣೆ.

फफोला, पु० ಗುಳ್ಳೆ; ಹೊಪ್ಪಳೆ. **दिल के फफोले फोड़ना** ಮನಸ್ಸಿನದುಗುಡವನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವುದು.

फबना, अ० ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣು.

फबती, स्त्री० ಕಾಲೋಚಿತ ವ್ಯಂಗ್ಯ; **—कसना** ಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದು.

फबीला, वि० ಶೋಭಿಸುವ.

फ़र, पु० ಅಲಂಕಾರ; ತಳುಕು ಬೆಳಕು. **फ़र्रे व फ़र्रे** ಆಡಂಬರ.

फरऊन, पु० ಮೊಸಳೆ; ಅತ್ಯಾಚಾರಿ; ಅಹಂಕಾರಿ.

फ़रक़, पु० ವ್ಯತ್ಯಾಸ; ಭೇದ.

फरकना, अ० ತೋಚುವುದು.

फ़रज़न्द, पु० ಮಗ; ಪುತ್ರ.

फ़रज़ी, पु० ಚದುರಂಗದ ಆಟದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ; ಬುದ್ಧಿವಂತ.

फ़रजीबंद, पु० ಚದುರಂಗದ ಆಟದಲ್ಲಿ ರಾಜನನ್ನು ಮಂತ್ರಿಯಿಂದ ತಡೆಗಟ್ಟುವಿಕೆ.

फरफंद, पु० ಮೋಸ; ಠಕ್ಕು; ವಂಚನೆ.

फ़रबा, वि० ಬಲಿತ; ಕೊಬ್ಬಿದ.

फ़रमांबरदार, वि० ಆಜ್ಞಾಪಾಲಕ.

फ़रमा, पु० ಚೌಕಟ್ಟು; ಪಡಿಯಚ್ಚು; ಅಚ್ಚಿನ ಫಾರಂ; **—रवाँ** ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವವ.

फ़रमाइश, स्त्री० ಅಪ್ಪಣೆ; ಆರ್ಡರು.

फ़रमाइशी, वि० ಆರ್ಡರು ಕೊಟ್ಟು ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿದ; ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ.

फरमान, पु० ಅಪ್ಪಣೆ; ರಾಜಾಜ್ಞೆ; ನಿರೂಪ.

फरमाना, स० ಆಜ್ಞಾಪಿಸು.

फरवी, स्त्री० ಅರಳು; ಪುರಿ; ಮಂಡಕ್ಕಿ.

फ़रश, पु० ಸಮತಲವಾದಭೂಮಿ; ಮೃದುವಾದ ಜಮಖಾನ; **—बन्द** ಗಚ್ಚುಗಾರೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಸಮತಲಮಾಡಿದ ಭೂಮಿ.

फ़रशी, स्त्री० ಗುಡಗುಡಿ; ಹುಕ್ಕಾ.

फरसा, पु० ಕೊಡಲಿ.

फ़रहंग, स्त्री० ವಿವೇಕ; ಜ್ಞಾನ.

फ़रहत, स्त्री० ಆನಂದ; ಪ್ರಸನ್ನತೆ.

फरहरा, पु० ಬಾವುಟ.

फ़रहाद, पु० ಬೆಟ್ಟ ತೋಡುವವ.

फ़राक, पु० ವೈದಾನ; ಬಯಲು.

फ़राकत, वि० ವಿಸ್ತಾರವಾದ.

फ़राख़, वि० ವಿಶಾಲ; ಹೇರಳ.

फराग़, पु० ವಿರಾಮ.

फ़राग़त, स्त्री० ಬಿಡುಗಡೆ; ಅವಕಾಶ; ಪುರಸತ್ತು.

फ़रामोश, वि० ಮರೆತ. (**फ़र्ज़ का** बहु०)

फ़रायज़, पु० ಕರ್ತವ್ಯಗಳು.

फ़रार, वि० ಓಡಿಹೋದ.

फ़रारी, वि० ಪರಾರಿ; ಓಡಿಹೋದ.

फ़राहम, वि॰ ಶೇಖರಿಸಿದ; ಕೂಡಿಸಿದ.

फ़रियाद, स्त्री॰ ದೂರು; ಫಿರ್ಯಾದು.

फ़रियादी, वि॰ ದೂರು ಕೊಟ್ಟವ; ಫಿರ್ಯಾದು ಮಾಡಿದವ.

फ़रियाना, स॰ ಜಲಡಿಸು.

फ़रिश्ता, पु॰ ದೇವದೂತ; ದೇವತೆ.

फरी, स्त्री॰ ಗುರಾಣಿ; ಡಾಲು.

फ़रीक़, पु॰ ವಿರೋಧಿ; ಎದುರಾಳಿ.

फ़रीक़ैन, पु॰ ಎರಡೂ ಕಡೆಯವರು; ಉಭಯ ಪಕ್ಷದವರು.

फ़रूही, स्त्री॰ ಚಿಕ್ಕಗುದ್ದಲಿ; ಕಡೆಗೋಲು.

फ़रेंदा, पु॰ ನೇರಳೆಹಣ್ಣು.

फ़रेफ़्ता, वि॰ ಮೋಸಗಾರ.

फ़रेब, पु॰ ಕಪಟ; ಮೋಸ.

फ़रेबी, वि॰ ಮೋಸಗಾರ; ಕಪಟಿ.

फ़रोख़्त, स्त्री॰ ವಿಕ್ರಯ; ಮಾರಾಟ.

फ़रोश, वि॰ ಮಾರುವವ.

फ़र्क, पु॰ ವ್ಯತ್ಯಾಸ; ಅಂತರ; ಭೇದ.

फ़र्ज़, पु॰ ಕರ್ತವ್ಯ; ಧರ್ಮ.

फ़र्जन्, क्रि॰ ಭಾವಿಸೋಣ.

फर्ज़ानगी, स्त्री॰ ವಿಜ್ಞಾನ; ಪಾಂಡಿತ್ಯ; ಉತ್ತಮ.

फ़र्ज़ी, वि॰ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ; ಕಲ್ಪನೆಯ; ನಿಜವಲ್ಲದ.

फ़र्द, स्त्री॰ ವಿವರ; ಸೂಚಿ; ಚೀಟಿ; ಬಟ್ಟೆಯ ತುಂಡು; ರಜಾಯಿಯ ಒಂದು ಪರದ;—बातिल वि॰ ಅಯೋಗ್ಯ; ನಿರರ್ಥಕವಾದ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆಬಾರದ. वि॰ ಒಂದು; ಒಬ್ಬ.

फ़र्दन्-फ़र्दन्, क्रि॰ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಾಗಿ; ಬೇರೆಬೇರೆ.

फ़र्रा, स्त्री॰ ಕೊಂಬೆ.

फर्राटा, पु॰ ವೇಗ.

फर्रार, वि॰ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಬಲ್ಲ.

फ़र्राश, पु॰ ಜಮಖಾನೆ ಹಾಸುವವ; ಗುಡಿಸುವ ಸೇವಕ.

फ़र्रूख़, वि॰ ಉತ್ತಮ; ಸುಂದರ.

फ़र्श, पु॰ ಜಮಖಾನೆ; ಹಾಸುವ ಬಟ್ಟೆ; ನೆಲಗಟ್ಟು; ನೆಲ; ಸಮತಲವಾದ.

फर्शी, वि॰ ನೆಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

फल, पु॰ ಹಣ್ಣು; ಫಲಿತಾಂಶ.

फ़लक, पु॰ ಆಕಾಶ; ಸ್ವರ್ಗ; ಭಾಗ್ಯ.

फलकना, अ॰ ತುಳುಕು; ಉಕ್ಕು.

फलका, पु॰ ಹೊಪ್ಪಳ.

फलतः, अव्य ಫಲಸ್ವರೂಪವಾಗಿ; ಆದುದರಿಂದ.

फलद, वि॰ ಫಲ ಕೊಡತಕ್ಕ.

फलना, अ॰ ಫಲಿಸು; ಕಾಯಿಬಿಡು; ಹಣ್ಣಾಗು.

फ़लसफ़ा, पु॰ ವೇದಾಂತ; ದರ್ಶನಶಾಸ್ತ್ರ.

फलहरी, स्त्री॰ ಫಲ; ಹಣ್ಣುಹಂಪಲು.

फलां, वि॰ ಇಂತಹ; ಅಮುಕ.

फलांग, स्त्री॰ ನೆಗೆದಾಟ; ನಾಗಾಲೋಟ; ಜಿಗಿತ.

फलांगना, अ० ನೆಗೆ; ಹಾರು.

फलांश, पु० ತಾತ್ಪರ್ಯ; ಸಾರಾಂಶ.

फ़लाना, वि० ಇಂತಹ; ಅಮುಕ.

फलालैन, पु० ಫ್ಲಾನಲ್ ಬಟ್ಟೆ.

फलित, वि० ಫಲಿಸಿರುವ; ಸಂಪನ್ನವಾದ.

फली, स्त्री० ಬೀಜಕೋಶ; ಕಾಯಿ; ಅವರೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಕಾಯಿ.

फलीता, पु० ದೀಪದಬತ್ತಿ.

फ़व्वारा, पु० ಕಾರಂಜಿ; ಬುಗ್ಗೆ.

फसल, स्त्री० ಬೆಳೆ; ಋತು.

फसली, वि० ಋತು ಅಥವಾ ಬೆಳೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. पु० ಫಸಲಿ ವರ್ಷ.

फ़साद, पु० ಜಗಳ; ಕಲಹ; ಪಿತೂರಿ; ಒಳಸಂಚು.

फ़सादी, वि० ಪಿತೂರಿ ನಡೆಸುವವ; ಜಗಳಗಂಟಿ.

फसाना, पु० ಕಥೆ; ಕಾದಂಬರಿ.

फ़साहत, स्त्री० ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯ; ಭಾಷಣ; ಕಲೆ.

फ़सील, स्त्री० ಗೋಡೆ; ಪ್ರಾಕಾರ.

फ़सीह, पु० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವನು; ವಾಚಾಳಿ.

फ़स्द, स्त्री० ರಕ್ತನಾಡಿಯನ್ನು ಸೀಳಿ ಕೆಟ್ಟ ರಕ್ತವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುವಿಕೆ;—**खुलवाना या लेना** ಕೆಟ್ಟರಕ್ತವನ್ನು ತೆಗೆಸುವುದು; ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಂಟಾಗಲು ಔಷಧಿ ಕೊಡಿಸುವುದು.

फ़स्ले-बहार, स्त्री० ವಸಂತ ಋತು.

फ़स्साद, पु० ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸಕ.

फ़हम, स्त्री० ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಜ್ಞಾನ.

फ़हमाइश, स्त्री० ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

फहराना, अ० ಹಾರು; ರೆಕ್ಕೆ; ಬಡಿ. स० ಹಾರಿಸು.

फहरिश्त, स्त्री० ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ; ಸೂಚಿ.

फ़हश, वि० ಅಶ್ಲೀಲ.

फ़हीम, वि० ತಿಳಿವಳಿಕಸ್ಥ; ಜ್ಞಾನಿ.

फांक, स्त्री० ಹೋಳು; ತುಂಡು.

फाँकना, स० ಮುಕ್ಕು; ನುಂಗು.

फाँकी, स्त्री० ತೊಳೆ; ಹೋಳು.

फाँड़ा, पु० ಧೋತ್ರದ ಮಡಿಕೆ.

फाँद, स्त्री० ಹಾರುವಿಕೆ; ಜಿಗಿತ. पु० ಸರಗುಣಿಕೆ; ಬಲೆ.

फाँदना, अ० ಹಾರು; ಜಿಗಿ. स० ದಾಟು; ಸಿಕ್ಕಿಸು.

फाँदी, स्त्री० ಕಟ್ಟು; ಹೊರೆ.

फाँस, स्त्री० ಪಾಶ; ಉರಲು; ತೊಡಕು; ಬಲೆ.

फाँसना, स० ಸಿಕ್ಕಿಸು; ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿ.

फाँसी, स्त्री० ನೇಣು; ಉರುಲು; —**देना** ಫಾಸಿಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸು.

फ़ाक़, पु० ಬಾಣದಮೊನೆ.

फ़ाक़ा, पु० ಉಪವಾಸ; ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದಿರುವುದು.

फ़ाक़ा-कश, वि० ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದವ; ಬಡವ.

फ़ाक़ा-ज़द, वि० ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ನರಳುವವ.

फ़ाका-मस्त, वि० ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿರುವವ.

फ़ाख़ता, पु० ಪಾರಿವಾಳ.

फ़ाख़िर, वि० ಜಂಬಗಾರ; ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ.

फाग, पु० ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬ.

फागुन, पु० ಫಾಲ್ಗುನ ಮಾಸ.

फ़ाज़िर, वि० ದುಷ್ಟ; ಪೋಲಿ.

फ़ाज़िल, वि० ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚು. पु० ಪಂಡಿತ; ವಿದ್ವಾಂಸ.

फाटक, पु० ದೊಡ್ಡ ಬಾಗಿಲು.

फाड़ना, स० ಹರಿ; ಸಿಗಿ; ಸೀಳು.

फ़ातिहा, पु० ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಕಾರ್ಯಾರಂಭ; ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಸಮಾಧಿಯ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

फ़ातेह, वि० ಜೀವಿಸಿರುವ; ಜೀವಂತ.

फ़ानी, वि० ನಶ್ವರವಾದ.

फ़ानूस, पु० ದೊಡ್ಡ ದೀಪ.

फ़ाम, पु० ಬಣ್ಣ.

फ़ायक़, वि० ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಉಚ್ಚ.

फ़ायज़, वि० ಪಡೆಯುವ; ವಿಜಯಿ.

फ़ायदा, पु० ಲಾಭ.

फ़ायदेमन्द, वि० ಲಾಭವುಳ್ಳ.

फ़ायल, पु० ಯಜಮಾನ; ಕರ್ತಾ.

फ़ारख़ती, स्त्री० ಸಾಲ ತೀರಿದುದರ ಬರವಣಿಗೆ.

फ़ारस, पु० ಪರ್ಷಿಯಾ ದೇಶ.

फ़ारसी, स्त्री० ಪರ್ಷಿಯನ್ ಭಾಷೆ.

फ़ारिग़, वि० ನಿಶ್ಚಿಂತ; ಕೆಲಸದಿಂದ ಬಿಡುವು ಪಡೆದ.

फ़ाल, स्त्री० ಶಕುನ ನೋಡುವುದು.

फ़ालतू, वि० ಮಿಕ್ಕ; ಉಳಿದ; ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ.

फ़ालिज, स्त्री० ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯು.

फ़ालूदा, पु० ಗೋಧಿ ಗಂಜಿ.

फावड़ा, पु० ಸಣಿಕೆ; ನಲಿಕೆ; ಮಮ್ಮಟಿ.

फ़ाश, वि० ಪ್ರಕಟವಾದ; ಸ್ಪಷ್ಟ.

फ़ासिला, पु० ದೂರ; ಫಾಸಲೆ.

फाहा, पु० ಮುಲಾಮಿನ ಪಟ್ಟಿ.

फ़ाहिश, पु० ಪೋಲಿ.

फ़ाहिशा, स्त्री० ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ.

फ़िकरा, पु० ಮರೆಸುವ ಮಾತು; ಮೋಸ; ಗೇಲಿ.

फ़िकरे-बाज, वि० ಮೋಸಗಾರ.

फ़िक्र, स्त्री० ಚಿಂತೆ; ಯೋಚನೆ.

फ़िक्रमन्द, वि० ಚಿಂತಾಮಗ್ನ; ಚಿಂತೆಗೊಳಗಾದ.

फ़िज़ूल, वि० ವ್ಯರ್ಥ.

फिटकार, वि० ಬೈಗಳು; ಧಿಕ್ಕಾರ; ನಿಂದೆ; ಶಾಪವಿಡುವುದು.

फिटकिरी, स्त्री० ಪಟಿಕಾರ.

फिटन, स्त्री० ಕುದುರೆ ಸಾರೋಟು.

फ़ितना, पु० ಜಗಳ; ಗಲಾಟೆ.

फ़ितर, पु० ಬೆಳಗಿನಿಂದ ನಿರಾಹಾರಿಯಾಗಿದ್ದು ಸಂಜೆಗೆ ಪಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು. (ರಂಜಾನ್ಹಬ್ಬ) ईदुल-फितर ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವ ಹಬ್ಬದದಿನ.

फ़ितरत, स्त्री० ಸ್ವಭಾವ; ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಜ್ಞಾನ.

फ़ितरती, वि० ಸ್ವಾಭಾವಿಕ.

फ़ितूर, पु० ವಿಕಾರ; ದೋಷ; ಹಾನಿ.

फ़िद्वी, वि० ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತ. पु० ಸೇವಕ.

फ़िदा, वि० ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕೊಡತಕ್ಕ; ಅನುರಕ್ತ.

फ़िदाई, पु० ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವವ.

फ़िदिया, पु० ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಲು ಕೊಡುವ ದಂಡ.

फिर, क्रि० ಮತ್ತೆ; ಪುನಃ;—**भी** ಮತ್ತೂ, ಆದಾಗ್ಯೂ.

फ़िरक़ा, पु० ಜಾತಿ; ಪಂಗಡ; ಸಂಪ್ರದಾಯ.

फ़िरकाबन्दी, स्त्री० ಜಾತಿಯ ಕಟ್ಟುಪಾಡು.

फिरता, पु० ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು; ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

फ़िरदौस, पु० ತೋಟ; ಸ್ವರ್ಗ.

फिरना, अ० ಅಲೆ; ತಿರುಗು; ಮರಳು.

फ़िरनी, स्त्री० ರುಬ್ಬಿದ ಅಕ್ಕಿಪಾಯಸ.

फ़िराक़, पु० ವಿರಹ; ವಿಯೋಗ.

फिराव, पु० ತಿರುಗುವಿಕೆ; ತಿರುಗಾಟ.

फ़िरासत, स्त्री० ತೀಕ್ಷ್ಣಬುದ್ಧಿ.

फ़िल्-जुमला, क्रि० ಸಾರಾಂಶವಿಷ್ಟೇ; ಸಂಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ.

फ़िल-फ़ौर, क्रि० ತಕ್ಷಣ.

फ़िल-हक़ीक़त, क्रि० ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ.

फ़िल-हाल, क्रि० ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ; ಈ ನಡುವೆ; ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ.

फिल्ली, स्त्री० ಮೊನಖಂಡ; ಕಣಕಾಲು.

फिशाँ, वि० ಕಾರುವ; ಸುರಿಸುವ. **आतिश-फिशाँ** ಬೆಂಕಿಕಾರುವ.

फिस, अव्य० ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

फिसड्डी, वि० ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗದವ; ಹಿಂದುಳಿದವ.

फिसलना, अ० ಜಾರು; ಸರಿ.

फ़िसाद, पु० ಒಳಸಂಚು; ಜಗಳ; ಕಲಹ; ಪಿತೂರಿ.

फ़िहरिस्त, स्त्री० ಪಟ್ಟಿ; ಸೂಚೀ; ಸೂಚೀಪತ್ರ.

फ़ी, अव्य० ಪ್ರತಿಯೊಂದು; ತಲಾ.

फीका, वि० ಸಪ್ಪೆ; ನಿಸ್ಸಾರ.

फीकापन, पु० ರುಚಿಕರವಲ್ಲದ; ನೀರಸತ್ವ.

फ़ीता, पु० ಲಾಡಿ; ನವಾರ.

फ़ीरोज़ा, पु० ಇಂದ್ರನೀಲ ಮಣಿ.

फ़ीरोज़ी, वि० ಇಂದ್ರನೀಲ ವರ್ಣದ.

फ़ील, पु० ಆನೆ.

फ़ील-ख़ाना, पु० ಗಜಶಾಲೆ.

फ़ील-पा, पु० ಆನೆಕಾಲು ವ್ಯಾಧಿ; ಹುತ್ತಗಾಲು.

फ़ील-पाया, पु० ಸ್ತಂಭ; ಕಂಬ.

फील-वान, पु० ಮಾವುಟಿಗ.

फ़ीली, स्त्री० ಮೊನುಖಂಡ.

फ़ी-सदी, क्रि० ಶೇಕಡ.

फुँकना, अ० ಊದಲ್ಪಡು; ಭಸ್ಮವಾಗು.

फूँकनी, स्त्री० ಊದುಗೊಳವೆ.

फुँकरना, ಅಂ. ಬುಸುಗುಟ್ಟು.
फुँकार, पुं० ಬುಸುಗುಟ್ಟುವಿಕೆ.
फुगाँ, पुं० दे० **फगाँ**.
फुँदना, पुं० ಗೊಂಚಲು ; ಕುಚ್ಚು.
फुँदी, स्त्री० ಗಂಟು ; ಕಟ್ಟು.
फुंसी, स्त्री० ಬೊಬ್ಬೆ ; ಗುಳ್ಳೆ.
फुट, वि० ಒಂಟಿ ; ಬೇರೆಯಾದ ; ವಿಷಮ. पुं० ಅಡಿ.
फुटकर / **फुटकल** } वि० ವಿಷಮ ; ಚಿಲ್ಲರೆ.
फुटका, पुं० ಗುಳ್ಳೆ ; ಬಾಸುಂಡೆ.
फुदकना, अं० ನಲಿದಾಡು.
फुदकी, स्त्री० ಕುಣಿತ ; ಒಂದುಪಕ್ಷಿ.
फुनगी, स्त्री० ಚಿಗುರು ; ತೆನೆ.
फुप्फुस, पुं० ಶ್ವಾಸಕೋಶ.
फुफकार, पुं० ಬುಸುಗುಟ್ಟುವಿಕೆ.
फुफकारना, अं० ಬುಸುಗುಟ್ಟು.
फुफिया, वि० ಸೋದರತ್ತೆಯ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ.
फुफेरा, वि० ಸೋದರತ್ತೆಯ ಕಡೆ ಸಂಬಂಧದ.
फुर, वि० ಸರಿಯಾದ ; ನಿಜ.
फुरक़त, स्त्री० ವಿರಹ.
फुरती, स्त्री० ತ್ವರೆ ; ವೇಗ.
फुरतीला, वि० ಚಟುವಟಿಕೆಯುಳ್ಳ ; ಚುರುಕಾದ.
फुरफुराना, स० ರೆಕ್ಕೆ ಜಾಡಿಸು.
फुरसत, स्त्री० ಬಿಡುವು ; ವಿರಾಮ ; ಅವಕಾಶ.
फुरहरी, स्त्री० ಅದುರುವಿಕೆ; ಕಂಪನ.
फुलका, पुं० ಹೊಪ್ಪಳೆ; ತೆಳುವಾದ ಚಪಾತಿ.
फुलकारी, स्त्री० ಬುಟ್ಟಾ ಕೆಲಸ.
फुलझड़ी, स्त्री० ಹೂ ಬಾಣ.
फुलवर, पुं० ಕಸೂತಿ ಕೆಲಸವಮಾಡಿದ ಒಂದು ತೆಳುವಾದ ಬಟ್ಟೆ.
फुलवारी, स्त्री० ಹೂದೋಟ; ಉದ್ಯಾನವನ.
फुलाना, स० ಉಬ್ಬಿಸು ; ಹಿಗ್ಗಿಸು ; ಅರಳಿಸು.
फुलाव, पुं० ಉಬ್ಬು ; ಉಬ್ಬಟೆ.
फुलिंग, पुं० ಕಿಡಿ ; ಕೆಂಡ.
फुलेल, पुं० ಪರಿಮಳ ತೈಲ.
फुलेहरा, पुं० ತೋರಣ; ಗೊಂಚಲು.
फुलौरी, स्त्री० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬೋಂಡ.
फुल्ल, वि० ಅರಳಿದ; ವಿಕಸಿತವಾದ.
फुसफुसा, स्त्री० ಪಿಸುಪಿಸು ಮಾತು.
फुसफुसाना, स० ಪಿಸುಪಿಸು ಮಾತಾಡು.
फुसलाऊ, वि० ಪುಸಲಾಯಿಸುವ.
फुसलाना, स० ಪುಸಲಾಯಿಸು ; ಬುಲ್ಲವಿಸು.
फुसलाव, पुं० ಪುಸಲಾಯಿಸುವಿಕೆ ; ಬುಲ್ಲವಣೆ.
फुहार, स्त्री० ಹನಿ ; ತುಂತುರು.
फुहारा, पुं० ಕಾರಂಜಿ.
फूँकना, स० ಊದು.
फूट, स्त्री० ಒಡಕು; ಬಿರುಕು; ಕಲಹ.
फूटना, अं० ಒಡೆ ; ಬಿರಿ ; ಮುರಿ.

फूटा, वि० ಒಡೆದ.

फूफा, पु० ಸೋದರತ್ತೆಯ ಗಂಡ.

फूफी, स्त्री० ಸೋದರತ್ತೆ.

फूल, पु० ಹೂವು; ಪುಷ್ಪ; ಬುಟ್ಟಾ ಕೆಲಸ; ಕಂಚು.

फूलगोभी, स्त्री० ಹೂ ಕೋಸು.

फूलदान, पु० ಹೂವಿನ ಕುಚ್ಚಿಡುವ ಪಾತ್ರೆ.

फूलदार, वि० ಬುಟ್ಟಾಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ; ಹೂಗಳುಳ್ಳ.

फूलना, अ० ಹೂ ಬಿಡು; ಹೂವಾಗು; ಅರಳು; ಉಬ್ಬು; ಹಿಗ್ಗು.

फूला, वि० ಅರಳಿದ; ಉಬ್ಬಿದ; ಹಿಗ್ಗಿದ.

फूली, स्त्री० ಕಣ್ಣಿನ ಹೂ.

फूस, पु० ಒಣಹುಲ್ಲು; ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿ.

फूसी, स्त्री० ಹೊಟ್ಟು; ಬೂಸ.

फूहड़, वि० ಅಶಿಕ್ಷಿತ; ಅಗಡು; ಬಂಡ.

फेंकना, स० ಎಸೆ; ಒಗೆ; ಬಿಸಾಡು.

फेंकैत, पु० ಮೋಸಗಾರ.

फेंट, स्त्री० ಸೊಂಟ; ನಡು.

फेंटना, स० ಕಲಸು; ತೀಯು.

फेंटा, पु० ನಡುಕಟ್ಟು.

फेंटी, स्त्री० ನೂಲಿನ ಕಂಡು.

फेन, पु० ನೊರೆ; ಬುರುಗು.

फेनिल, वि० ನೊರೆಯುಳ್ಳ.

फेनी, स्त्री० ಒಂದು ಭಕ್ಷ್ಯ; ಫೇಣಿ.

फेफड़ा, पु० ಶ್ವಾಸಕೋಶ; ಉಸಿರಿನ ಚೀಲ.

फेर, पु० ಸುತ್ತು; ಬದಲಾವಣೆ; ಸಿಕ್ಕು; ತೊಡಕು; ಯುಕ್ತಿ; **हेर—**ಬದಲಾವಣೆ.

फेरना, स० ತಿರುಗಿಸು; ಸವರು; ವಾಪಸುಮಾಡು.

फेरफार, पु० ಬದಲಾವಣೆ; ಮಾರ್ಪಾಡು; ಅದಲು ಬದಲು.

फेरा, पु० ಸುತ್ತುವಿಕೆ; ಪರ್ಯಟನ; ಸಂಚಾರ; ಮಡಿಕೆ.

फेरी, स्त्री० ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ; ಸಂಚಾರ; ಗಸ್ತು.

फेरीवाला, पु० ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತಿರುಗುವವ.

फ़ेल, पु० ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ; ಕ್ರಿಯಾಪದ;**—मुतअद्दी,** पु० ಸಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯೆ;**—लाज़िमी,** ಅಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯೆ.

फ़ेल-जामिनी, स्त्री० ನೇಕ್‌ಚಾಲ್ ಮುಚ್ಚಳಿಕೆ; ಒಳ್ಳೆ ನಡತೆಯಲ್ಲಿರುವುದಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಡುವ ಪತ್ರ.

फेली, वि० ಕೆಟ್ಟನಡತೆಯುಳ್ಳ.

फ़ेहरिस्त, स्त्री० ಸೂಚಿ; ಪಟ್ಟಿ.

फ़ैज़, पु० ಪರೋಪಕಾರ; ಉಪಕಾರ; ಹಿತ; ಲಾಭ.

फ़ैज़-रसाँ, पु० ಪರೋಪಕಾರಿ.

फ़ैज़े-आम, पु० ಲೋಕೋಪಕಾರ; ಜನೋಪಕಾರ.

फ़ैयाज़, वि० ದಾನಿ; ಉದಾರ.

फ़ैयाज़ी, स्त्री०, ದಾನಶೀಲತೆ.
फ़ैल, पु० ಕೆಲಸ; ಆಟ.
फैलना, अ० ಹರಡು; ಹರವು; ಹಬ್ಬು;
फ़ैलसूफ़, पु० ವಿದ್ವಾಂಸ; ಜಾಣ; ಮೋಸಗಾರ.
फैलाना, स० ಹರಡು; ಹರವು; ಹಬ್ಬಿಸು.
फैलाव, पु० ವಿಸ್ತಾರ; ಹರವು; ಪ್ರಚಾರ.
फ़ैसला, पु० ತೀರ್ಪು; ತೀರ್ಮಾನ; ನಿರ್ಣಯ.
फोकट, वि० ಉಚಿತವಾಗಿ; ಬಿಟ್ಟಿ; ಪುಗಸಟ್ಟೆ; ಪುಕ್ಕಟೆ;—में ಉಚಿತವಾಗಿ; ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ.
फोकल, वि० ಬರಿದು; ಶೂನ್ಯ.
फोकला पु० ತೊಗಲು.
फोड़ना, स० ಒಡೆ; ಮುರಿ.
फोड़ा, पु० ಕುರು; ಬೊಬ್ಬೆ.
फोड़िया, स्त्री० ಗುಳ್ಳೆ.
फोता, पु० ಚೀಲ; ಅಂಡಕೋಶ; ಕಂದಾಯ; ಖಜಾನೆ.
फ़ोतेदार, पु० ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷ.
फ़ोला, पु० ಹತ್ತಿಯ ಹಂಜಿ.
फ़ौक़, वि० ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಉತ್ತಮ.
फ़ौज, स्त्री० ದಳ; ಪಡೆ; ಸೈನ್ಯ; ದಂಡು.
फ़ौजदार, पु० ದಳಪತಿ.
फौजदारी, स्त्री० ಜಗಳ; ದೊಂಬಿ; ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೋರ್ಟು; ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ವ್ಯಾಜ್ಯ.
फ़ौजी, वि० ಸೇನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.
फ़ौत, स्त्री० ಅಳಿವು; ನಾಶ; ಮೃತ್ಯು. वि० ಗತಿಯಾದ.
फ़ौती, स्त्री० ಮೃತ್ಯು.
फ़ौर, पु० ಸಮಯ; ಹೊತ್ತು.
फौरन, क्रि० ಬೇಗನೆ; ತಕ್ಷಣ.
फ़ौलाद, पु० ಉಕ್ಕು.
फ़ौलादी, वि० ಉಕ್ಕಿನ.
फौव्वारा, पु० ತುಂತುರು; ಹನಿ; ಕಾರಂಜಿ.
फ्रांसीसी, वि० ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದ.

ब

बंक, वि० ಬಾಗಿದ; ಡೊಂಕಾದ ವಕ್ರ. पु० ಬ್ಯಾಂಕು.
बंका, वि० ಬಾಗಿದ.
बंगला, पु० ಬಂಗಲೆ. स्त्री० ಬಂಗಾಳಿ ಭಾಷೆ.
बंचक, पु० ಮೋಸಗಾರ.
बंचवाना, स० ಓದಿಸು.
बंजर, पु० ಬಂಜರು ಭೂಮಿ.
बँटना, अ० ಹಂಚಲ್ಪಡು; ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಡು.
बँटवाना, स० ಹಂಚಿಸು.
बँटवारा, पु० ಹಂಚುವಿಕೆ; ಬಟವಾಡೆ.
बँटाई, स्त्री० ಹಂಚುವಿಕೆ; ಹಂಚಿದುದಕ್ಕೆ ಕೂಲಿ; ವಾರದ ಸಾಗುವಳಿ.
बँटाना, स० ಹಂಚು; ಪಾಲು ಮಾಡು; ಬಟವಾಡೆ ಮಾಡು; हाथ—ನೆರವಾಗು.

बंडी, स्त्री० ಒಳ ಅಂಗಿ.

बंद, वि० ಮುಚ್ಚಿದ; ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ; ನಿಂತ; ಮುಗಿದ. पु० ಕಟ್ಟು; ಸೆರೆ.

बंदगी, स्त्री० ನಮಸ್ಕಾರ; ಸಲಾಮು; ಸೇವೆ.

बंदगोभी, स्त्री० ಕೋಸುಗೆಡ್ಡೆ.

बंदनवार, पु० ತೋರಣ.

बंदना, स्त्री० ವಂದನೆ; ಸ್ತುತಿ; ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು. स० ವಂದಿಸು; ನಮಸ್ಕರಿಸು.

बंदर, पु० ಮಂಗ; ಕೋತಿ; ಕಪಿ; ವಾನರ; ರೇವು; ಬಂದರು.

बंदरगाह, पु० ರೇವು; ಬಂದರು.

बंदा, पु० ಅಡಿಯಾಳು; ಗುಲಾಮು; ಸೇವಕ; ದಾಸ.

बंदिश, स्त्री० ಕಟ್ಟು; ಏರ್ಪಾಡು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

बंदी, पु० ವಂದಿ ಮಾಗಧ; ಸೆರೆಯಾಳು; ಕೈದಿ. स्त्री० ದಾಸಿ.

बंदीख़ाना, पु० ಸೆರೆಮನೆ; ಕಾರಾಗೃಹ; ಬಂದಿಖಾನೆ.

बंदीवान, पु० ಕೈದಿ.

बंदूक, स्त्री० ತುಪಾಕಿ; ಬಂದೂಕು.

बंदूकची, पु० ತುಪಾಕಿ ಹಾರಿಸುವವನು.

बंदोबस्त, पु० ಏರ್ಪಾಡು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಕಂದಾಯದ ನಿರ್ಧಾರ.

बंध, पु० ಬಂಧನ; ಕಟ್ಟು.

बंधक, पु० ಅಡಮಾನ; ಅಡವು.

बंधन, पु० ಕಟ್ಟು; ಬಂಧನ; ಸೆರೆ; ಕಾರಾಗೃಹ.

बंधना, अ० ಕಟ್ಟಲ್ಪಡು; ಕಟ್ಟಿಹೋಗು; ಬದ್ಧನಾಗು; ಕಟ್ಟಿಬೀಳು.

बंधवाना, स० ಕಟ್ಟಿಸು.

बंधाई, स्त्री० ಕಟ್ಟುವಿಕೆ.

बंधान, पु० ನಿಯಮ; ಕಟ್ಟಳೆ.

बंधाना, स० ಕಟ್ಟಿಸು; ಬಿಗಿಸು.

बंधु, पु० ಸೋದರ; ನೆಂಟ.

बंधुआ, पु० ಕೈದಿ; ಬಂದಿ.

बंधुता, स्त्री० } ಬಾಂಧವ್ಯ.
बंधुत्व, पु० }

बंधेज, पु० ಕಟ್ಟಳೆ; ಕಟ್ಟು; ತಡೆ; ಪ್ರತಿಬಂಧ.

बंपुलिस, स्त्री० ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಕ್ಕಸು.

बंब, स्त्री० ಸಿಡಿಮದ್ದಿನ ಗುಂಡು; ಬಾಂಬು.

बंबा, पु० ನೀರು ಕೊಳಾಯಿ; ಪಂಪು.

बंसलोचन, पु० ಬಿದಿರಗಿಣ್ಣು.

बंसी, स्त्री० ಕೊಳಲು; ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿ.

बंहगी, स्त्री० ಅಡ್ಡೆ; ಕಾವಡಿ.

बक, पु० ಕೊಕ್ಕರೆ. स्त्री० ಹರಟೆ; ಗೋಳು.

बक़चा, पु० ಚಿಕ್ಕಮೂಟೆ.

बकझक, स्त्री० ಒದರಾಟ; ಬಿರುಸಾದ ಮಾತುಗಳು.

बकतर, पु० ಯುದ್ಧ ಕವಚ.

बकध्यान, पु० ಕಪಟ ವೇಷ.

बकना, स० ಒದರಾಡು; ಹರಟು; ಬೊಗಳು.

बकबक, स्त्री० ಹರಟೆ; ಒದರಾಟ.

बक़र, पु० ಹಸು; ಎತ್ತು.

बकरा, पु० ಹೋತ.

बकरी, स्त्री० ಆಡು; ಮೇಕೆ.

बकला, पु० ತೊಗಟೆ; ತಿಗಡು.

बकवाद } **बकवास** } स्त्री० ಪೊಳ್ಳು ಹರಟೆ; ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡುವುದು; ವೃಥಾಲಾಪ.

बकसना, स० ದಯಪಾಲಿಸು; ಕ್ಷಮಿಸು.

बकसाना, स० ಕ್ಷಮಿಸು.

बकसीस, स्त्री० ಇನಾಮು.

बक़ाया, पु० ಉಳಿತಾಯ; ಶೇಷ.

बकावल, पु० ಅಡಿಗೆಯಭಟ್ಟ.

बकावली, स्त्री० ಸುಗಂಧರಾಜಹೂ.

बक़िया, वि० ಉಳಿದಿದ್ದು.

बकुचना, अ० ಮುದರಿಹೋಗು.

बकुचा, पु० ಚಿಕ್ಕ ಗಂಟು.

बकुल, पु० ಬಕುಲ ಮರ.

बकोटना, स० ಚಿವುರು; ಕೆದಕು.

ब-क़ौल, क्रि० ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನ ಮಾತಿಗನುಸಾರ; ಮಾತಿನ ಮೇರೆಗೆ.

बक्कल, पु० ತೊಗಟೆ; ತಿಗಡು.

बक़्क़ाल, पु० ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿಯವ.

बक्की, पु० ಹರಟೆ ಮಲ್ಲ.

बक्स, पु० ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

बक्सना, स० दे० **बकसना.**

बखरा, पु० ಪಾಲು; ಭಾಗ.

बखसीस, स्त्री० दे० **बकसीस.**

बखान, पु० ವರ್ಣನೆ; ಸ್ತುತಿ.

बखानना, स० ವರ್ಣಿಸು; ಬಣ್ಣಿಸು.

बखार, पु० ಉಗ್ರಾಣ; ಕಣಜ.

बख़िया, पु० ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಲಿಗೆ.

बख़ील, वि० ಲೋಭಿ; ಕೃಪಣ.

बख़ीली, स्त्री० ಕಾರ್ಪಣ್ಯ.

ब-ख़ूबी, क्रि० ಸರಿಯಾಗಿ; ಚೆನ್ನಾಗಿ.

बख़ूर, पु० ಸುಗಂಧಿ.

बखेड़ा, पु० ರಗಳೆ; ತಂಟೆ; ಜಗಳ; ತಕರಾರು.

बखेड़िया, वि० ಜಗಳಗಂಟ.

बखेरना, स० ಚಲ್ಲು; ಚದರಿಸು.

बख़ैर, क्रि० ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ; ಕುಶಲವಾಗಿ.

बख़्त, पु० ಅದೃಷ್ಟ; ಹಣೆಬರಹ; ಭಾಗ್ಯ.

बख़्तर, पु० ಕವಚ.

बख़्तावर, वि० ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ; ಅದೃಷ್ಟವಂತ.

बख़्शाना, स० ದಯಪಾಲಿಸು; ಕೊಡು; ಬಿಡು; ಕ್ಷಮಿಸು.

बख़्शिश, पु० ಇನಾಮು; ಬಹುಮಾನ; ದಾನ.

बख़्शिश-नामा, पु० ದಾನಪತ್ರ.

बख़्शी, पु० ಸಂಬಳ ಹಂಚುವ ಅಧಿಕಾರಿ.

बगई, स्त्री० ನಾಯಿ ತೊಣಚಿ.

बगल्लुट } क्रिं० ಸರಸರನೆ; ಬೇಗ
बगट्टुट, } ಬೇಗನೆ.

बगड़ा, पुं० ಠಕ್ಕು; ಮೋಸ.

बगमेल, पुं० ಜೋಡಿ ಕುದುರೆಗಳು ಸಮವಾಗಿ ಹೋಗುವಿಕೆ.

बगरना, अ० ಹರಡು; ಚದರು.

बगराना, स० ಚಲ್ಲು; ಚದರಿಸು.

बग़ल, स्त्री० ಕಂಕುಳು; ಕಕ್ಷ; ತೆಕ್ಕೆ; ಪಕ್ಕ; ಮಗ್ಗಲು; ಪಾರ್ಶ್ವ; —**गरम करना** ಸುಖಭೋಗಿಸುವುದು;—**मे मुंह डलना** ನಾಚಿಕೆ ಪಡುವುದು. **बग़लें झांकना** ನಾಚಿ ಓಡಲು ಯತ್ನಿಸು. **बगलें बजाना** ಬಹಳವಾಗಿ ಆನಂದಪಡುವುದು.

बग़ल-गीर, वि० ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವ.

बगलबंदी, स्त्री० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಂಗಿ.

बगला, पुं० ಕೊಕ್ಕರೆ;—**भगत** ಠಕ್ಕ; ಮೋಸಗಾರ.

बगलियाना, अ० ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿ; ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಹೋಗು. स० ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸು.

बग़ली, स्त्री० ದರ್ಜಿಯು ಸೂಜಿದಾರ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಚೀಲ; ತೋಳುಪಟ್ಟಿ; ಕುಸ್ತಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟು. वि० ಕಂಕುಳಿನ; ಪಕ್ಕದ.

बगार, पुं० ದೊಡ್ಡಿ; ಕೊಟ್ಟಿಗೆ.

बगारना, स० ಹರಡಿಸು; ಚದರಿಸು.

बग़ावत, स्त्री० ಪಿತೂರಿ; ವಿದ್ರೋಹ.

बगिया } स्त्री० ಉಪವನ; ಉದ್ಯಾನ
बगीचा } ವನ.

बगुला, पुं० ಕೊಕ್ಕರೆ.

बगेरी, स्त्री० ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ.

बग़ैर, अव्य० ಅಲ್ಲದೆ; ಹೊರತಾಗಿ.

बग्गी } स्त्री० ಕುದುರೆ ಸಾರೋಟು.
बग्घी }

बघंबर, पुं० ಹುಲಿ ಚರ್ಮ.

बघनहां, पुं० ವ್ಯಾಘ್ರನಖವೆಂಬ ಆಯುಧ; ಹುಲಿಯ ಉಗುರವನಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣ.

बघार, पुं० ಒಗ್ಗರಣೆ.

बघारना, स० ಒಗ್ಗರಣೆಹಾಕು; **शेखी**— ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚು.

बचत, स्त्री० ಉಳಿತಾಯ; ಲಾಭ.

बचन, पुं० ಮಾತು; ವಚನ; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ.

बचना, स० ಉಳಿ; ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ದೂರವಾಗಿರು.

बचपन, पुं० ಎಳೆತನ; ಚಿಕ್ಕಂದು; ಬಾಲ್ಯ.

बचाना, स० ಮಿಗಿಸು; ಉಳಿಸು; ಕಾಪಾಡು; ಬಚ್ಚಿಡು.

बचाव, पुं० ರಕ್ಷಣೆ.

बचा, पुं० ಮಗು; ಹಸುಳೆ; ಮರಿ.

बछ } पुं० ಕರು.
बछड़ा }

बछनाग, पुं० ವತ್ಸನಾಭಿ.

बछरा, पुं० दे० **बछड़ा.**

बछेड़ा, पुं० ಕುದುರೆ ಮರಿ.

बजंत्री, पुं० ವಾದ್ಯ ಬಾರಿಸುವವ.

बजका, पुं° ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಕೋಡ.

बजना, अ० ಶಬ್ದವಾಗು; (ಘಂಟೆ) ಹೊಡಿ; ಮೊಳಗು.

बजनियाँ, पुं० ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುವವ.

बजबजाना, अ० ಹಳಸಿ ಹೋಗು.

बजरा, पुं० ದೊಡ್ಡ ನಾವೆ; ದೋಣಿ. ರಾಗಿಯಂತಹ ಸಜ್ಜೆಯೆಂಬ ಒಂದು ಧಾನ್ಯ.

बजवाई, स्त्री० ವಾದ್ಯಗಾರನ ಮಜೂರಿ.

बजवाना, स० ಬಾರಿಸಿಸು.

बजा, वि० ಸರಿ; ಉಚಿತ; ಯುಕ್ತ; ತಕ್ಕ;—**लाना** ಪೂರ್ತಿಮಾಡು; ಪಾಲಿಸು.

बजाज़, पुं० ಬಟ್ಟೆಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿ

बजाज़ा, पुं० ಬಟ್ಟೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಅಂಗಡಿ ಸಾಲು.

बजाज़ी, स्त्री० ಬಟ್ಟೆಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ; ಜವಳಿ ವ್ಯಾಪಾರ.

बजाना, स० ಬಾರಿಸು; ಮೊಳಗಿಸು.

बजाय, अव्य० ಬದಲಾಗಿ; ಪ್ರತಿಯಾಗಿ; ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ.

बज़ार, पुं० दे० बाज़ार.

ब-जिन्स, क्रि० ಹಾಗೆಯೇ; ತದ್ರೂಪ.

बजुज़, क्रि० ಇದಲ್ಲದೆ.

बज्र, पुं० ವಜ್ರ.

बज़्ज़, पुं० ಬಟ್ಟೆಗಳು; ಸಾಮಾನುಗಳು.

बज़्म, स्त्री० ನಾಟಕಶಾಲೆ; ಸಭೆ.

बझना, अ० ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳು; ಕಟ್ಟಿಬೀಳು.

बझाना, स० ಸಿಕ್ಕಿಸು.

बझाव, पुं० ತೊಡಕು; ಗಂಟು; ಸಿಕ್ಕು; ಗೋಜು.

बट, पुं० ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ಹಗ್ಗದ ಹುರಿ; ಆಲದ್ಮರ.

बटखरा, पुं० ತೂಕದ ಬಟ್ಟು.

बटना, स० ಹೊಸೆ; ತಿರಿಚು. अ० ಅರೆಯಲ್ಪಡು.

बटपार / **बटमार**, पुं० ಹಾದಿಗಳ್ಳ.

बटमारी, स्त्री० ದರೋಡೆ.

बटला, पुं० ದೊಡ್ಡ ಕೊಳದಪ್ಪಲೆ; ಗಂಗಾಳ.

बटली / **बटलोई**, स्त्री० ಸಣ್ಣ ಕೊಳದಪ್ಪಲೆ.

बटवाना, स० ಹಂಚಿಸು; ಹೊಸೆಯಿಸು.

बटवार, पुं० ಕಾವಲುಗಾರ.

बटाई, स्त्री० ಹೊಸೆಯುವಿಕೆ; ಹೊಸೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಕೂಲಿ.

बटाऊ, पुं० ಹಾದಿಹೋಕ; ಪ್ರಯಾಣಿಕ.

बटी, स्त्री० ಮಾತ್ರೆ; ಗುಳಿಗೆ; ವಡೆ.

बटु, पुं० दे० वटु.

बटुआ, पुं० ಹಣದ ಚೀಲ; ಚಿಕ್ಕ ತಪ್ಪಲೆ.

बटुक, पुं० दे० वटु.

बटुवा, पु० दे० बटुआ.

बटेर, स्त्री० ಬುರಲಿ ಹಕ್ಕಿ.

बटोर, पु० ರಾಶಿ; ಗುಡ್ಡೆ.

बटोरना, स० ರಾಶಿಮಾಡು; ಗುಡ್ಡೆ ಮಾಡು.

बटोही, पु० ದಾರಿಗ; ಪ್ರಯಾಣಿಕ.

बट्टा, पु० ಸೋಡಿ; ವಟ್ಟ;—**लगना** ಕಳಂಕಿತವಾಗುವುದು; — **खाता** ನಷ್ಟವಾದ್ದನ್ನು ಬರೆದಿಡುವ ಲೆಕ್ಕದಪುಸ್ತಕ.

बट्टी, स्त्री० ಸಣ್ಣ ತುಂಡು.

बड़, पु० ಆಲದಮರ.

बड़प्पन, पु० ದೊಡಸ್ತಿಕೆ; ಮಹತ್ವ; ಗೌರವ.

बड़बड़ाना, अ० ಕನವರಿಸು; ಬಡಬಡಿಸು.

बड़बड़िया, वि० ಬಾಯಿಹರಕ.

बड़बोल } **बड़बोला** } वि० ಹರಟೆಗಾರ; ಜಂಭಗಾರ; ಬೊಗಳೆಕೆಂಚ.

बड़भाग } **बड़भागी** } वि० ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ; ಭಾಗ್ಯವಂತ.

बड़वाग्नि } **बड़वानल** } पु० ನೀರ್ಕಿಚ್ಚು; ಬಡಬಾಗ್ನಿ.

बड़ा, वि० ದೊಡ್ಡ; ಹಿರಿಯ; ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಬಹಳ; ಹೆಚ್ಚು.

बड़ाई, स्त्री० ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ; ಹೊಗಳಿಕೆ; ಪ್ರಶಂಸೆ.

बड़ी, स्त्री० ಸಂಡಿಗೆ.

बड़ेलाट, पु० ವೈಸರಾಯರು.

बढ़, वि० ಹೆಚ್ಚು; ಅಧಿಕ;—**कर** ಹೆಚ್ಚಿದ; ಒಳ್ಳೆಯ.

बढ़ई, पु० ಮರಗೆಲಸದವ; ಬಡಗಿ.

बढ़ती, स्त्री० ವೃದ್ಧಿ; ಹೆಚ್ಚುವಳಿ; ಬೆಳವಣಿಗೆ; ಆದಾಯ; ಲಾಭ.

बढ़ना, अ० ಬೆಳೆ; ಹೆಚ್ಚು; ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗು; ವ್ಯಾಪಿಸು; ಮುಂದುವರಿ.

बढ़नी, स्त्री० ಪೊರಕೆ; ಕಸಬರಲು.

बढ़ाना, स्त्री० ಬೆಳೆಯಿಸು; ಹೆಚ್ಚಿಸು; ಮುಂದುವರಿಸು; ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತರು; ಹರಡಿಸು.

बढ़ाव, पु० ಬೆಳವಣಿಗೆ; ವಿಸ್ತಾರ; ವ್ಯಾಪ್ತಿ; ವೃದ್ಧಿ.

बढ़ावा, पु० ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ; ಉತ್ತೇಜನೆ.

बढ़िया, वि० ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತಮವಾದ; ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ.

बढ़ियाल, पु० ಪೂರ; ಪ್ರಳಯ.

बढ़ोतरी, स्त्री० दे० बढ़ती.

बणिक्, पु० ವ್ಯಾಪಾರಿ.

बतंगड़, पु० ರಗಳೆ; ಹಗರಣೆ.

बतक, पु० ಬಾತುಕೋಳಿ.

बतकही, स्त्री० ಮಾತುಕತೆ.

बतक्कड़, पु० ಹರಟೆಮಲ್ಲ; ಮಾತುಗಾರ.

बतख, पु० ಬಾತುಕೋಳಿ.

बतराना, अ० ಮಾತಾಡು; ಸಂಭಾಷಿಸು.

बतलाना } **बताना** } स० ತಿಳಿಯಪಡಿಸು; ಹೇಳು; ತೋರಿಸು.

बतास, स्त्री० ಗಾಳಿ; ವಾಯು; ವಾತರೋಗ.

बतासा, पुं० ಬತ್ತಾಸು.
बतिया, स्त्री० ಹೀಚು; ಮಿಡಿಗಾಯಿ.
बतियाना, स० ಮಾತಾಡು; ಸಂಭಾಷಿಸು.
बतियार, पुं० ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾಷಣೆ.
बतौर, क्रि० ವಿಧವಾಗಿ; ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ; ಅಂತೆ.
बत्ती, स्त्री० ಮೇಣದ ಬತ್ತಿ; ದೀಪ.
बथान, पुं० ದನದಕೊಟ್ಟಿಗೆ.
बथुआ, पुं० ಒಂದು ಸೊಪ್ಪು.
बद, वि० ಕೆಟ್ಟ.
बद-अमली, स्त्री० ಕೆಟ್ಟ ಆಡಳಿತ.
बद-इख़लाक़ी, स्त्री० ದುರಾಚಾರ.
बद-इन्तज़ामी, स्त्री० ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.
बद-कार, वि० ಕೆಟ್ಟನಡತೆಯುಳ್ಳ.
बद-ख़्वाह, वि० ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಬಯಸುವ.
बद-गुमान, वि० ಸಂದೇಹಪಡುವ.
बद गो, वि० ದುರ್ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ; ಚಾಡೀಖೋರ; ಅಪಶಕುನ.
बद-चलन, वि० ದುರಾಚಾರಿ.
बद-ज़बान, वि० ದುರ್ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ.
बद-ज़ात, वि० ನೀಚಕುಲದ; ದುಷ್ಟ; ಕೆಟ್ಟವ.
बद-तमीज़, वि० ಅಸಭ್ಯ; ಕೆಟ್ಟನಡತೆಯ.
बद-तर, वि० ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಟ್ಟ.
बद-दयानत, वि० ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕ.
बद-दुआ, स्त्री० ಶಾಪ.
बदन, पुं० ಶರೀರ; ದೇಹ; ಮೈ.
बद-नसीब, वि० ಮಂದಭಾಗ್ಯ.
बद-नसीबी, स्त्री० ದುರ್ಭಾಗ್ಯ.
बदना, स० ಹೇಳು; ವರ್ಣಿಸು.
बद-नाम, वि० ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರುಳ್ಳ; ಹೆಸರು ಕೆಟ್ಟ; ಅಪಖ್ಯಾತ.
बद-नामी, स्त्री० ಅಪಕೀರ್ತಿ; ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು.
बद-नीयत, वि० ದುರುದ್ದೇಶ್ಯವುಳ್ಳ; ವಂಚಕ.
बद-नुमा, वि० ಅಂದಗೆಟ್ಟ; ಕುರೂಪವಾದ.
बद-परहेज़, वि० ಅಪಥ್ಯಮಾಡುವ.
बद-बख़्त, वि० ಮಂದಭಾಗ್ಯ.
बद-बू, स्त्री० ದುರ್ಗಂಧ; ನಾತ.
बद-मस्त, वि० ಮದಮತ್ತನಾದ; ಲಂಪಟ.
बद-मस्ती, स्त्री० ಉನ್ಮತ್ತತೆ.
बदमाश, वि० ದುಷ್ಟ; ಪೋಲಿ; ಪುಂಡ.
बद-मिज़ाज, वि० ಸಿಡುಕು ಮೋರೆಯ; ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವದ.
बद-रंग, वि० ಬಣ್ಣಗೆಟ್ಟ.
बद-राह, वि० ದುರ್ಮಾರ್ಗಿ.
बदल, पुं० ಬದಲಾವಣೆ; ಪರಿವರ್ತನೆ; ಬದಲು.
बदलना, अ० ಬದಲಾಗು; ಮಾರ್ಪಡು. स० ಬದಲಾಯಿಸು; ಮಾರ್ಪಡಿಸು.

बद़ला, पुं० ಮುಯ್ಯಿ ; ಪ್ರತಿಫಲ ; ಸೇಡು ; ಪ್ರತೀಕಾರ ;—**लेना** ಸೇಡು ತೀರಿಸು.

बद़ली, स्त्री० ಪರಿವರ್ತನೆ ; ಬದಲಾಯಿಸು ; ಮಾರ್ಪಡಿಸು.

बद़ला, पुं० ಮುಯ್ಯಿ ; ಪ್ರತಿಫಲ ; ಸೇಡು ; ಪ್ರತೀಕಾರ ;—**लेना** ಸೇಡು ತೀರಿಸು.

बद़ली, स्त्री० ಪರಿವರ್ತನೆ ; ಬದಲಾವಣೆ ; ಬದಲಿ ; ವರ್ಗ ; ಸ್ಥಳಾಂತರ.

बद़ले, क्रि० ಪ್ರತಿಯಾಗಿ; ಬದಲಾಗಿ.

बद़लौवल, स्त्री० ಅದಲು ಬದಲು ; ಮಾರ್ಪಾಡು.

बद-शकल, वि० ರೂಪಗೆಟ್ಟ ; ಕುರೂಪಿ.

बद-सलूकी, स्त्री० ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರ ; ಅಪಕಾರ ; ಕೆಡಕು.

बद-सूरत, वि० दे० **बद-शकल.**

बदस्त, क्रि० ದ್ವಾರ ; ಮುಖಾಂತರ.

बदस्तूर, क्रि० ಯಥಾಪ್ರಕಾರ; ಎಂದಿನಂತೆ.

बद-हज़मी, स्त्री० ಅಜೀರ್ಣ.

बद-हवास, वि० ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿದ ; ದಣಿದ.

बद-हाल, पुं० ದುಸ್ಥಿತಿ.

बद़ा, वि० ನೇಮಕವಾದ; ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ.

बद़ान, स्त्री० ಮೊದಲೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಡುವಿಕೆ.

बद़ाबदी, स्त्री० ಪೈಪೋಟಿ ; ಪಂದ್ಯ.

बद़ाम, पुं० दे० **बादाम.**

बदी, स्त्री० ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ; ಕೆಡಕು ; ಅಪಕಾರ.

बदीह, वि० ತೆರೆದ ; ಸ್ಪಷ್ಟ.

बदौलत, क्रि० ಕೃಪೆಯಿಂದ ; ಮುಖಾಂತರ ; ಮೂಲಕ ; ದೆಸೆಯಿಂದ.

बद्ध, वि० ಗಂಟುಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ; ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

बद्धकोष्ठ, पुं० ಮಲಬದ್ಧತೆ.

बद्धपरिकर, वि० ಟೊಂಕ ಕಟ್ಟಿದ ; ಸಿದ್ಧನಾದ.

बद्धी, स्त्री० ಹಗ್ಗ ; ದಾರ ; ಮಿಣಿ ; ವ್ರತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಕಂಕಣ ಅಥವಾ ದಾರ.

बध, पुं० ಕೊಲೆ ; ವಧೆ

बधना, स० ಕೊಲ್ಲು. पुं० ಚೆಂಬು.

बधाई, स्त्री० ವೃದ್ಧಿ; ಆನಂದೋತ್ಸವ; ಮಂಗಳಾಚರಣೆ ; ಅಭಿನಂದನೆ ; ಕುಶಲ ಸಂದೇಶ.

बधावा, पुं० ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಮಿತ್ರರು ಬಂಧುಗಳು ಕೊಡುವ ಉಪಹಾರ.

बधाया, पुं० ಅಭಿನಂದನೆ ; ಉಡುಗೊರೆ.

बधिक, पुं० ಕೊಲೆಮಾಡುವವ; ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವವ ; ಬೇಡರವ.

बधिया, पुं० ಬೀಜ ಒಡೆದ ಎತ್ತು ; —**बैठना** ದಿವಾಳಿಯಾಗು ; ನಷ್ಟವಾಗು.

बधिर, वि० ಕಿವುಡ.

बधू, स्त्री० दे० **वधू.**

बधूटी, स्त्री० ಸೊಸೆ; ಮುತ್ತೈದೆ; ಸುಮಂಗಲಿ.

बध्य, वि० ವಧಿಸಲು ಅರ್ಹವಾದ.

बन, पु० ಕಾಡು; ಅಡವಿ.

बनकर, पु० ಕಾಡಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಂದಾಯ.

बनखंड, पु० ಕಾಡು; ಅಡವಿ.

बनखंडी, स्त्री० ಕಾಡಿನ ಒಂದುಭಾಗ. पु० ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವನು.

बनचर, पु० ಕಾಡುಮೃಗ; ಕಾಡುಜನ.

बनचारी, वि० ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ; ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ.

बनज, पु० ತಾವರೆ; ವ್ಯಾಪಾರ.

बनजारा, पु० ವ್ಯಾಪಾರಿ.

बनना, अ० ಆಗು; ಸಿದ್ಧವಾಗು; ತಯಾರಾಗು; ಸರಿಯಾಗು; ಕೈಗೂಡು; ಸ್ನೇಹದಿಂದಿರು.

बनपट, पु० ನಾರುಮಡಿ.

बनफ़्शा, पु० ಸೋಂಪಿನಂತಿರುವ ಒಂದು ಔಷಧಿ ವಿಶೇಷ.

बनबिलाव, पु० ಕಾಡುಬೆಕ್ಕು.

बनमानुस, पु० ಕಾಡುಮನುಷ್ಯ.

बनमाला, स्त्री० ತುಲಸಿ, ಕುಂದ, ಮಂದಾರ, ಪಾರಿಜಾತ, ಕಮಲ ಈ ಐದರಿಂದಲೂ ಆದ ಮಾಲೆ.

बनमाली, पु० ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ; ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡು.

बनरा, पु० ಮಂಗ; ಕಪಿ.

बनराज, पु० ಸಿಂಹ; ದೊಡ್ಡಮರ.

बनरी, स्त्री० ಹೆಣ್ಣು ಕಪಿ.

बनवसन, पु० ನಾರುಮಡಿ.

बनवाना, स० **बनाना** ದ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ.

बनवारी, पु० ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಒಂದು ಹೆಸರು.

बनस्थली, स्त्री० ಕಾಡಿನ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಭಾಗ.

बनात, स्त्री० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಣ್ಣೆಯ ಬಟ್ಟೆ; ನಕಲಾತಿ ಬಟ್ಟೆ; ಬನಾತು.

बनाना, स० ಮಾಡು; ತಯಾರಿಸು; ಕಟ್ಟು; ಗಳಿಸು; ಸರಿಮಾಡು.

बना-बनाया, वि० ತಯಾರಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾದ.

बनाम, अव्य० ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ.

बनाव, पु० ತಯಾರಿಕೆ; ಅಲಂಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ; ಯುಕ್ತಿ; ಉಪಾಯ.

बनावट, स्त्री० ರಚನೆ; ನಿರ್ಮಾಣ; ಕಲ್ಪನೆ; ಸೃಷ್ಟನೆ; ಮಾಟ; ಆಡಂಬರ.

बनावटी, वि० ಕಲ್ಪಿತ; ಸೃಷ್ಟನೆಯ; ಕೃತಕ.

बनिज, पु० ವ್ಯಾಪಾರ; ಸರಕು.

बनिता, स्त्री० ಹೆಂಗಸು; ಹೆಂಡತಿ.

बनिया, पु० ವರ್ತಕ; ವ್ಯಾಪಾರಿ; ವೈಶ್ಯ.

बनिस्बत, अव्य० ಕ್ಕಿಂತ; ಗಿಂತ.

बनी, पु० ಮಕ್ಕಳು;—**आदम** ಮನುಷ್ಯ.

बनेठी, स्त्री० ಪಟ್ಟಾವರಸೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ದೊಣ್ಣೆ.

बनैला, वि० ಕಾಡಿನ; ವನ್ಯ.

बनौटी, वि० ಹತ್ತಿಯ ಹೂವಿನಂತಹ; ಹತ್ತಿಯಂತೆ ಮೃದುವಾದ

बनौरी, स्त्री० ಆನೆಕಲ್ಲು; ಕಲ್ಲುಹರಳು.

बन्द, वि० दे० **बंद.**

बन्दा, पु० ಸೇವಕ;—**नवाज** ದಯಾಳು;—**परवर** ಆಶ್ರಯದಾತ.

बन्दिश, स्त्री० ಗಂಟು; ಪದ್ಯರಚನೆ; ಉಪಾಯ; ದೂರು.

बन्दी, पु० ಕೈದಿ. स्त्री० ದಾಸೀ.

बपतिस्मा, पु० ಕ್ರೈಸ್ತಮತದ ದೀಕ್ಷೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರ.

बपु, पु० ಶರೀರ; ದೇಹ.

बपौती, स्त्री० ತಂದೆಯಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದ ಆಸ್ತಿ.

बप्पा, पु० ತಂದೆ; ಅಪ್ಪ.

बफारा पु० ಉಗೆಕಾವು; ಹಬೆ.

बबर, पु० ಹೆಬ್ಬುಲಿ; ಸಿಂಹ.

बबुआ, पु० ಮಗನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆಯುವ ಹೆಸರು.

बबूल, पु० ಜಾಲೀಮರ.

बबूला, पु० ಸುಂಟರಗಾಳಿ.

बभूत, स्त्री० ವಿಭೂತಿ; ಭಸ್ಮ.

बम, पु० ಸಿಡಿಮದ್ದಿನ ಉಂಡೆ; ಬಾಂಬು.

बमूजिब, क्रि० ಪ್ರಕಾರ; ಅನುಸಾರ.

बयस, स्त्री० ವಯಸ್ಸು; ಪ್ರಾಯ.

बया, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಕ್ಷಿ.

बयान, पु० ವರ್ಣನೆ; ವಿವರಣೆ; ವೃತ್ತಾಂತ.

बयाना, पु० ಮುಂಗಡ; ಸಂಚಕಾರ.

बयाबान, पु० ಕಾಡು; ವನ; ಹಾಳು; ವಿನಾಶ.

बयार, स्त्री० ಗಾಳಿ.

बर, पु० ಮದುಮಗ; ವರ; ವರಪ್ರಸಾದ; ಬಲ; ಶಕ್ತಿ; ಆಲದಮರ. वि० ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಉತ್ತಮ. अव्य० ಮೇಲೆ; ವಿರುದ್ಧ; ಆದರೆ;—**आना** ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು;—**आमद** ಎದುರಿಗೆ ಬಂದ; ಹುಡುಕಿತೆಗೆದ; ನದಿಯ ಮೆಕ್ಕಲು ಭೂಮಿ.

बरई, पु० ವೀಳೆಯದೆಲೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವವ.

बरकंदाज़, पु० ಬಂದೂಕು ಹಿಡಿದಿರುವ ಸಿಪಾಯಿ; ಪಹರೇದಾರ.

बरकत, स्त्री० ಏಳಿಗೆ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ಅಭ್ಯುದಯ; ಲಾಭ; ನಫೆ; ಪ್ರಭಾವ; ಮಹಿಮೆ.

बरक़रार, वि० ಸ್ಥಿರವಾಗಿ; ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ; ಹಾಜರಾದ.

बरकाज, पु० ಮದುವೆ; ವಿವಾಹ.

बरकाना, स० ತಪ್ಪಿಸು; ನಿವಾರಿಸು.

बरखना, अ० दे० **बरसना.**

बरखा, स्त्री० ಮಳೆ.

बरख़ास्त, वि॰ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಮುಕ್ತಾಯವಾದ.

बरख़िलाफ़, क्रि॰ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ; ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ.

बरख़ुरदार वि॰ ಸುಖಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಚಂತೆಯಿಲ್ಲದ. पु॰ ಮಗ.

बरगद, पु॰ ಆಲದಮರ; ವಟವೃಕ್ಷ.

बर-गश्ता, वि॰ ತಿರುಗಿಬಿದ್ದ; ವಿರೋಧವಾದ.

बरगलाना स॰ ಮೋಸಮಾಡುವುದು.

बरछा, पु॰ ಭಲ್ಲೆ; ಭರ್ಜಿ.

बरछैत पु॰ ಭರ್ಜಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣ.

बरजना, स॰ ಬೇಡವೆನ್ನು; ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡು; ವರ್ಜಿಸು.

बरज़बान, वि॰ ಬಾಯಿಪಾಠವಾದ; ಕಂಠಸ್ಥ.

बरजस्ता, वि॰ ಆಶುಭಾಷಣ.

बरज़ोर, वि॰ ಪ್ರಬಲವಾದ; ಬಲವಂತವಾದ; ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡುವ. क्रि॰ ಬಲವಂತವಾಗಿ; ಒತ್ತಾಯದಿಂದ.

बरजोरी, स्त्री॰ ಒತ್ತಾಯ; ಬಲಪ್ರಯೋಗ; ದುಂಡಾವರ್ತಿ.

बरत, स्त्री॰ ಹಗ್ಗ; ದಾರ; ಪ್ರಯೋಗ.

बरतन, पु॰ ಪಾತ್ರೆ.

बरतना अ॰ ವರ್ತಿಸು; ನಡೆಕೊಳ್ಳು. स॰ ಉಪಯೋಗಿಸು.

बरतर वि॰ ಹೆಚ್ಚು; ಉತ್ತಮ; ಶ್ರೇಷ್ಠತರ.

बरतरफ़, वि॰ ಒಬ್ಬದಿಗೆ; ಒತ್ತಟ್ಟು; ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ; ತಳ್ಳಿಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ.

बरताना, स॰ ಹಂಚು; ವಿನಿಯೋಗಿಸು.

बरताव, पु॰ ವರ್ತನೆ; ವ್ಯವಹಾರ.

बरती, वि॰ ವ್ರತವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿರುವವ.

बरतोर, पु॰ ಕೂದಲು ಕಿತ್ತುದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಹುಣ್ಣು.

बरदार, वि॰ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವವ; ಹೊರುವವ; ವಾಹಕ; ಆಜ್ಞಾಪಾಲಕ.

बरदाश्त, स्त्री॰ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ; ಸಹನೆ; ಕ್ಷಮೆ.

बरन, पु॰ ವರ್ಣ.

बरनन, पु॰ ವರ್ಣನೆ.

बरना स॰ ಮದುವೆಯಾಗು; ವರಿಸು; ನೇಮಿಸು. अ॰ ಉರಿ.

बरपा, वि॰ ಎದ್ದುನಿಂತ (ದಂಗೆ, ದೊಂಬಿ ಮುಂತಾದ್ದು).

बरफ़, स्त्री॰ ಮಂಜುಗೆಡ್ಡೆ; ಹಿಮ.

बरफ़ी, स्त्री॰ ಕೊಬ್ಬರಿ ಮಿಠಾಯಿ.

बरबंड, वि॰ ಬಲಶಾಲಿ; ಪ್ರತಾಪಿ; ಪ್ರಚಂಡ.

बरबर, स्त्री॰ ಹರಟೆ; ಒದರುವಿಕೆ.

बरबस, क्रि॰ ಬಲವಂತವಾಗಿ; ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ; ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ.

बरबाद, वि॰ ಹಾಳಾದ.

बरबादी, स्त्री॰ ನಾಶ; ಹಾಳು.

बरम पु॰ ಕವಚ.

बरमा, पुं० ತೂತು ಕೊರೆಯುವ ಯಂತ್ರ ; ಬೈರಿಗೆ.

बरमी, पुं० ಬರ್ಮಾದೇಶದವ. **वि०** ಬರ್ಮಾದೇಶದ. **स्त्री०** ಬರ್ಮಾದೇಶದ ಭಾಷೆ.

बरषा, स्त्री० ಮಳೆ ; ವೃಷ್ಟಿ.

बरस, पुं० ವರ್ಷ ; ಸಂವತ್ಸರ.

बरसगांठ, स्त्री० ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ ; ಜಯಂತಿ.

बरसना, अ० ಮಳೆ ಬೀಳು; ವರ್ಷಿಸು; ತೂರು.

बरसात, स्त्री० ಮಳೆಗಾಲ ; ವರ್ಷ ಋತು.

बरसाती, वि० ಮಳೆಗಾಲದ. **पुं०** ಹೊದ್ದುಕೊಂಡರೆ ಮೈ ಒದ್ದೆಯಾಗದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ.

बरसाना, स० ವರ್ಷಿಸು; ತೂರಿಸು.

बरसी, स्त्री० ವರ್ಷಾಬ್ದಿಕ ಶ್ರಾದ್ಧ.

बरहना, वि० ಮೈಮೇಲೆ ವಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದ; ಬೆತ್ತಲೆ.

बरहम, वि० ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡ ; ಕ್ರುದ್ಧನಾದ ; ಉತ್ತೇಜಿತ.

बरहा, पुं० ಚಿಕ್ಕಕಾಲುವೆ ; ನಾಲೆ ; ಹಗ್ಗ.

बरही, स्त्री० ಹೆತ್ತ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ದಿನ ಮಾಡುವ ಮಂಗಳಸ್ನಾನ ; ಹಗ್ಗ ; ಹೊರೆ. **पुं०** ನವಿಲು : ಮಯೂರ.

बरा, पुं० ವಡೆ ; ಪಂಕ್ತಿ.

बरात, स्त्री० ದಿಬ್ಬಣ ; ಮದವಣಿಗನ ಮೆರವಣಿಗೆ.

बराती, पुं० ದಿಬ್ಬಣದವ.

बराना, स० ಕಾಪಾಡು; ಆರಿಸು; ಕೇರು. **अ०** ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗದಿರು.

बराबर, वि० ಸಮಾನವಾದ ; ಸರಿಯಾದ ; ಎಣೆಯಾದ ; ಸಮತಲವಾದ. **क्रि०** ಸಮವಾಗಿ ; ಸರಿಯಾಗಿ ; ಒಂದೇ ಸಮನೆ.

बराबरी, स्त्री० ಸಮಾನತೆ ; ಸರಿತೂಗುವಿಕೆ.

बरामद, वि० ಹೊರಗೆ ಬಂದ ; ಹೊರಟಿರುವ ; ಪತ್ತೆಯಾದ. **स्त्री०** ಹೊರಡುವಿಕೆ ; ಉತ್ಪತ್ತಿ ; ಹುಟ್ಟುವಳಿ ; ವರಮಾನ.

बरामदा, पुं० ಕೈಸಾಲೆ ; ಪಡಸಾಲೆ.

बराय, अव्य० ಓಸ್ಕರ ; ನಿಮಿತ್ತ ; —**नाम** ಹೆಸರಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ನಾಮಮಾತ್ರಕ್ಕೆ.

बरायन, पुं० ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ವರನ ಕೈಬೆರಳಿಗೆ ತೊಡಿಸುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಉಂಗುರ.

बराव, पुं० ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಬಿಡುವಿಕೆ ; ವರ್ಜಿಸುವಿಕೆ ; ನಿವೃತ್ತನಾಗುವಿಕೆ.

बराह, क्रि० ಮುಖಾಂತರ; ಮೂಲಕ: ರೂಪದಲ್ಲಿ ; ರೀತಿಯಲ್ಲಿ.

बरी स्त्री० ನಂಡಿಗೆ. **वि०** ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ; ಮುಕ್ತ.

बरू, अव्य० ಅವರೂ ಆಗಲಿ; ಬೇಕಾದ್ದಾಗಲಿ ; ಏನೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ.

बरूनी, स्त्री० ಕಣ್ಣೆವೆಯ ಕೂದಲು.

बरोठा, पु० ಬಾಗಿಲು; ದ್ವಾರ; ಬೈಠಕ್ ಖಾನೆ.

बरोबर, वि० दे० बराबर.

बरोह स्त्री० ಆಲದ ಬಿಳಲು.

बरौनी, स्त्री० दे० बरूनी.

बर्क़, स्त्री० ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ; ಮಿಂಚು. वि० ಚುರುಕಾದ; ಚತುರ.

बर्कत, स्त्री० दे० बरकत.

बर्छा, पु० दे० बरछा.

बर्णना, स० ವರ್ಣಿಸು

बर्तन, पु० दे० बरतन.

बर्तना, स० ವರ್ತಿಸು; ಆಚರಿಸು; ಉಪಯೋಗಿಸು.

बर्ताव, पु० दे० बरताव.

बर्दाश्त, स्त्री० दे० बरदाश्त.

बर्फ़, पु० ಹಿಮ; ಮಂಜಿನಗಡ್ಡೆ.

बर्फ़िस्थान, पु० ಮಂಜು ತುಂಬಿದ ಸ್ಥಳ; ಹಿಮದ ಬೆಟ್ಟ.

बर्फ़ी, स्त्री० दे० बरफ़ी.

बर्बर, पु० ಕಾಡು ಜನರು; ಅಸಭ್ಯ ಮನುಷ್ಯ; ಅನಾಗರಿಕರು. वि० ಅನಾಗರಿಕ.

बर्रे, पु० ಕಣಜದ ಹುಳು.

बर्र-ए-आज़म, पु० ಮಹಾದ್ವೀಪ.

बर्राक़, वि०, ಹೊಳೆಯುವ; ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ; ಚುರುಕಾದ; ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುವ; ಚತುರ.

बर्राना, अ० ಬಡಬಡಿಸು: ಕನವರಿಸು.

बर्सात, स्त्री० दे० बरसात.

बलंद, वि० ಎತ್ತರವಾದ: ಶ್ರೇಷ್ಠ: ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ.

बल, पु० ಶಕ್ತಿ: ಬಲ; ಆಶ್ರಯ; ಭರವಸೆ; ಹುರಿ; ಸುರುಳಿ; ಸುಕ್ಕು; ಬಾಗು; ಡೊಂಕು; ಅಂತರ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ;—**खाना** ಹುರಿಯೇರು; ಡೊಂಕಾಗು.

बलकना, अ० ಕುದಿ; ಉಕ್ಕು; ಆವೇಶಗೊಳ್ಳು.

बलकाना, स० ಕುದಿಸು; ಉಕ್ಕೇರಿಸು.

बलग़म, पु० ಕಫ; ಶ್ಲೇಷ್ಮ.

बलना, अ० ಉರಿ; ಜ್ವಲಿಸು.

बलबलाना, अ० ಉಕ್ಕು; ಕುದಿ.

बलम, पु० ಪ್ರಿಯ; ಗಂಡ; ಪತಿ.

बलय, पु० दे० वलय.

बलवंत, वि० ಬಲವುಳ್ಳ; ಶಕ್ತಿವಂತ: ಬಲಿಷ್ಠ.

बलवा, पु० ದಂಗೆ; ವಿದ್ರೋಹ; ಬಂಡಾಯ.

बलवाई, पु० ದಂಗೆಖೋರ; ರಾಜದ್ರೋಹಿ; ಬಂಡಾಯಗಾರ.

बलवान, पु० दे० बलवंत.

बला, स्त्री० ಗಂಡಾಂತರ; ವಿಪತ್ತು; ಸಂಕಟ; ಕಷ್ಟ:—**नशीन** ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.

बलाक, पु० ಕೊಕ್ಕರೆ.

बलाग़त, स्त्री० ವಾಕ್ಪಟುತ್ವ; ಯೌವನ.

बलात्, क्रि० ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ; ಹಠದಿಂದ.

बलात्कार, पु० ಒತ್ತಾಯ.

बलाय, स्त्री० दे० बला.

बलि, स्त्री० ಕಾಣಿಕೆ; ಆಹುತಿ; ನೈವೇದ್ಯ.

बलिदान, पु० ಆಹುತಿ; ಅರ್ಪಣೆ.

बलिहारना, स० ಬಲಿ ಕೊಡು.

बलिहारी, स्त्री० ಆಹುತಿ; ಬಲಿ; ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆ.

बलुआ, वि० ಮರಳಿನ; ಉಸುಬಿನ.

बलैया, स्त्री० ;—लेना ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾ ಮುತ್ತಿಡುವುದು; ಇತರರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು.

बल्कि, अव्य० ಆದರೆ; ಅಲ್ಲದೆ; ಇಲ್ಲವೆ.

बल्लम, पु० ಭಲ್ಲೆ; ಈಟಿ; ದೊಣ್ಣೆ.

बल्लमटेर, पु० ಸ್ವಯಂಸೇವಕ.

बल्लमबर्दार, पु० ದಂಡಧಾರಿ; ರಾಜಸವಾರಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಜನರು.

बल्ला, पु० ದೊಣ್ಣೆ; ಜಲ್ಲೆ; ದಾಂಡು; ಬ್ಯಾಟು.

बल्ली, स्त्री० ಸಣ್ಣ ಕೋಲು; ದೋಣಿ ನಡೆಸುವ ಹುಟ್ಟು.

बवंडर, पु० ಸುಳಿಗಾಳಿ; ಸುಂಟರುಗಾಳಿ.

बवासीर, पु० ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ.

बशर, पु० ಮನುಷ್ಯ.

बशरा पु० ಮುಖಾಕೃತಿ; ಮುಖಭಂಗಿ.

बशर्ते, क्रि० ಷರತ್ತಿನ ಮೇಲೆ; ಆದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ.

बशारत, पु० ಶುಭ ಸಮಾಚಾರ.

बशीर, वि० ಶುಭ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತರುವವ.

बश्शाश, वि० ಸಂತೋಷಗೊಂಡ; ಪ್ರಸನ್ನ.

बसंती वि० ವಸಂತಕಾಲದ; ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ.

बस, अव्य० ಸಾಕು. **वि०** ಸಾಕಷ್ಟು; ಯಥೇಷ್ಟ. **पु०** ವಶ; ಶಕ್ತಿ.

बसना, अ० ನೆಲೆಸು; ವಾಸವಾಗಿರು; ವಾಸಿಸು; ತಂಗು.

बसवार, पु० ಒಗ್ಗರಣೆ.

बसर, पु० ಜೀವನ; ಬದುಕು; ಜೀವನೋಪಾಯ.

बसह, पु० ಎತ್ತು.

बसाना, स० ವಾಸಮಾಡಿಸು; ತಂಗಿಸು; ಇರಿಸು; ಒಕ್ಕಲಿರಿಸು; ವಸಾಹತುಮಾಡು. **अ०** ಮಾತು ನಡೆಯು.

बसीकत, स्त्री० ನಿವಾಸಸ್ಥಾನ; ವಸಾಹತು; ವಾಸ.

बसीकरन, पु० ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು; ವಶೀಕರಣ.

बसीगत, स्त्री० दे० बसीकत.

बसीठ पु०, ಸಂದೇಶವಾಹಕ; ದೂತ.

बसूला, पु० ಮರಸಿಗಿಯುವ ಒಂದು ಆಯುಧ; ಬಾಚಿ.

बसूली, स्त्री० ಸಣ್ಣ ಬಾಚಿ; ಕೈಬಾಚಿ.

बसेरा, वि० ವಾಸಿಸುವವ; ನೆಲೆಸುವವ. पु० ಯಾತ್ರಿಕರು ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ; ಛತ್ರ; ಉಳಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ.

बसोवास, पु० ನಿವಾಸಸ್ಥಾನ.

बसौंधी, स्त्री० ಬಾಸುಂದಿ ಎಂಬ ಸಿಹಿ ತಿನಸು.

बस्ता, पु० ಪುಸ್ತಕದ ಚೀಲ; ಕಾಗದ ಪತ್ರ ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಗಂಟುಕಟ್ಟುವ ಬಟ್ಟೆಯ ಚೌಕ;—**बांधना** ಗಂಟುಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊರಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗು.

बस्तार, पु० ಗಂಟು; ಮೂಟೆ; ಕಂತೆ.

बस्ती, स्त्री० ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಗ್ರಾಮ; ಊರು; ಪಾಳೆಯ.

बहँगी, स्त्री० ಕಾವಡಿ ಅಡ್ಡೆ.

बहकना, अ० ಹಾದಿತಪ್ಪು; ಗುರಿ ತಪ್ಪು ಮೋಸಹೋಗು.

बहकाना, स० ದಾರಿತಪ್ಪಿಸು; ಗುರಿ ತಪ್ಪಿಸು; ದುರ್ಬೋಧನೆಗೆ ಈಡು ಮಾಡು; ಪುಸಲಾಯಿಸು.

बहन, स्त्री० ಸಹೋದರಿ.

बहना, अ० ಹರಿ; ಪ್ರವಹಿಸು; ಸೋರು; ತೇಲಿಕೊಂಡು ಹೋಗು; ಗಾಳಿ ಬೀಸು; ಚದರಿಹೋಗು.

बहनापा, पु० ಸಹೋದರತ್ವ; ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರಂತೆ ವರ್ತಿಸುವಿಕೆ.

बहनोई, पु० ಸಹೋದರಿಯ ಗಂಡ; ಭಾವ.

बहबूद, पु० ಒಳ್ಳೆಯದು; ಶುಭ.

बहम, क्रि० ಸಂಗಡ; ಸಹಿತ.

बहर, क्रि० ಓಸ್ಕರ; ಸಲುವಾಗಿ.

बहर-हाल, क्रि० ಏನೇ ಆಗಲಿ; ಹೇಗಾದರೂ.

बहरा, वि० ಕಿವುಡ.

बहराना, स० ಕಿವಿಗೊಡದೆ ಇರು; ಗಮನಿಸದಿರು; ಮರೆಸು; ಪುಸಲಾಯಿಸು.

बहरिया, वि० ಹೊರಗಿನ; ಬಾಹ್ಯ.

बहरियाना, स० ಹೊರಡಿಸು; ಬೇರ್ಪಡಿಸು. अ० ಹೊರಗಾಗು; ಬೇರೆಯಾಗು.

बहरी, स्त्री० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗಿಡುಗ.

बहलना, अ० ದುಃಖವನ್ನು ಮರೆತು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸು.

बहलाना, स० ವಿನೋದಪಡಿಸು; ಮನೋರಂಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು; ಮರೆಸು; ಮರುಳುಗೊಳಿಸು.

बहलाव, पु० ಮನೋರಂಜನೆ.

बहली, स्त्री० ರಥದಂತಹ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿ.

बहस, स्त्री० ವಾದ; ತರ್ಕ; ವಿವಾದ; ಚರ್ಚೆ.

बहसना, स० ವಾದಿಸು; ವಾದವಿವಾದಮಾಡು.

बहादुर, वि० ವೀರ; ಶೂರ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.

बहादुरी, स्त्री० ಶೌರ್ಯ; ಸಾಹಸ; ಪರಾಕ್ರಮ.

बहाना, स० ಹಾಯಿಸು; ಹರಿಸು; ಸುರಿಸು; ತೇಲಿಸು. पुं० ನೆಪ.

बहार, स्त्री० ವಸಂತಕಾಲ; ಸುಗ್ಗಿ; ಆನಂದ; ಮೋಜು; ಕಾಂತಿ; ಸೌಂದರ್ಯ; ಅರಳುವಿಕೆ; ವಿಕಾಸ; ತಮಾಷೆ.

बहाल, वि० ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತೆ; ಎಂದಿನಂತೆ; ಪೂರ್ವವತ್; ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ.

बहाली, स्त्री० ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವಿಕೆ; ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪನೆ; ಬೆಡಗಿನ ನುಡಿ.

बहाव, पुं० ಹರಿಯುವಿಕೆ; ಪ್ರವಾಹ; ಸೆಳೆತ.

बहिन, स्त्री० ಸಹೋದರಿ.

बहिनापा, पुं० दे० बहनापा.

बहियां, स्त्री० ತೋಳು.

बहिरंग, वि० ಹೊರಗಣ; ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಇಲ್ಲದ.

बहिला, वि० ಗೊಡ್ಡು; ಬರಡು (ದನ).

बहिश्त, पुं० ಸ್ವರ್ಗ

बहिष्कार, पुं० ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವುದು; ಬೇಡವೆಂದು ತ್ಯಜಿಸುವುದು.

बहिष्कृत, वि० ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

बही, स्त्री० ಲೆಕ್ಕದ ಪುಸ್ತಕ.

बहु, वि० ಬಹಳ; ಬಲು.

बहुज्ञ, वि० ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರಿತವ.

बहुत, वि० ಬಹಳ; ಅನೇಕ. क्रि० ಬಹಳವಾಗಿ; ಅಧಿಕವಾಗಿ; **—करके** ಬಹಳಮಾಡಿ; **—कुछ** ಬಹಳ.

बहुतात, बहुतायत स्त्री० ಆಧಿಕ್ಯ; ಬಾಹುಲ್ಯ.

बहुतेरा, वि० ಬಹಳ; ಕೊಂಚ. क्रि० ಬಹಳವಾಗಿ.

बहुतेरे, वि० ಹಲವು; ಅನೇಕ.

बहुधा, क्रि० ಬಹಳಮಾಡಿ; ಪ್ರಾಯಃ; ಅನೇಕ ವೇಳೆ.

बहुमत, पुं० ಬಹಳ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

बहुमूल्य, वि० ಬಹಳ ಬೆಲೆಯ.

बहुरंगी, वि० ಬಗೆಬಗೆಯ ಸೋಗು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ.

बहुरना, अ० ಹಿಂತಿರುಗು; ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರು.

बहू, स्त्री० ಸೊಸೆ; ವಧು.

बहेड़ा, पुं० ತಾರೆಕಾಯಿ.

बहेतू, वि० ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆದಾಡುವ.

बहेलिया, पुं० ಬೇಟೆಗಾರ; ಬೇಡ.

बह्र, पुं० ಸಮುದ್ರ; ಛಂದಸ್ಸು.

बहरवाँ, पुं० ಜಹಜು.

बांक, वि० ಬಾಗಿದ; ಡೊಂಕಾದ. पुं० ಡೊಂಕು; ಬಾಗು. स्त्री० ವಂಕಿ; ತೋಳು ಬಂದಿ.

बाँका, वि० ಬಾಗಿದ; ಡೊಂಕಾದ.

बाँकिया, स्त्री० ಮುರಿಗೊಂಬು; ಕಹಳೆ; ಕೊಂಬು.

बाँकुर } बाँकुरा } वि० ಚತುರ; ಡೊಂಕಾದ.

बाँग, स्त्री० ಕೂಗು; ನಮಾಜು ಮಾಡುವಾಗ ಹಾಕುವ ಕೂಗು; ಕೋಳಿಯ ಕೂಗು;—देना ಕೋಳಿ ಕೂಗು.

बाँचना, स० ಓದು.

बाछा, स्त्री० ಕೋರಿಕೆ; ಅಭಿಲಾಷೆ; ಆಕಾಂಕ್ಷೆ.

बांछित, वि० ಕೋರಿಕೆಯ.

बांझ, स्त्री० ಬಂಜೆ.

बांटना, स० ಹಂಚು; ಪಾಲು ಮಾಡು.

बांटा, पु० ಹಂಚುವಿಕೆ; ಪಾಲು; ಹಿಸ್ಸೆ;—बांटी ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

बांद, पु० ಸೇವಕ; ದಾಸ.

बांदा, पु० ಬಂದನಿಕೆ; ಬದಿನಿಕೆ.

बांदी, स्त्री० ಸೇವಕಿ; ತೊತ್ತು.

बांध, पु० ಕಟ್ಟೆ; ಒಡ್ಡು.

बांधना, स० ಕಟ್ಟು; ಬಿಗಿ; ಅಡ್ಡ ಹಾಕು; ಕಲ್ಪಿಸು.

बांधव, पु० ನೆಂಟ; ಬಂಧು; ಮಿತ್ರ.

बांबी, स्त्री० ಹುತ್ತ.

बास, पु० ಬಿದುರು; ದೋಣಿ ನಡೆಸುವ ಹುಟ್ಟು; ಗಣೆ; ಬಂಬು; ಎಂಟು ಅಡಿಯ ಆಳತೆ; ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ;—पर चढ़ना ಹೆಸರು ಕೆಡಿಸುವುದು;—बासों उछलना ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಡುವುದು.

बांसुरी } बांसुली } स्त्री० ಕೊಳಲು; ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿ.

बाँह, स्त्री० ತೋಳು; ಅಂಗಿ ಷರಟು ಇವುಗಳ ತೋಳು; ಬಾಹು ಬಲ.

बा, पु० ನೀರು; ನಲ; ನಶೆ. अव्य० ಸಂಗಡ; ಎದುರು.

बाइस, पु० ಕಾರಣ.

बाई, स्त्री० ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹೆಸರಿನೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳುವ ಆದರಸೂಚಕ ಶಬ್ದ; ಕೆಲವೆಡಗಳಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯೆಯರ ಹೆಸರಿನ ಹಿಂದೆ ಬರುವ ಶಬ್ದ.

बाउर, वि० ಹುಚ್ಚ; ದಡ್ಡ; ಸಾಧು.

बाउरी, स्त्री० दे० बावली.

बाएं, क्रि० ಎಡಗಡೆಗೆ; ಎಡಕ್ಕೆ.

बाकचाल, वि० ಮಾತುಗಾರ; ಹರಟೆ ಮಲ್ಲ.

बाक़र, पु० ವಿದ್ಯಾವಂತ; ಧನಿಕ.

बाक़ायदा, क्रि० ನಿಯಮಾನುಸಾರ; ಕ್ರಮದಿಂದ.

बाक़ियात, स्त्री० ಬಾಕಿ ನಿಂತ ಹಣದ ಬಾಬುಗಳು; ನಿಲವು.

बाकिरा स्त्री० ಮದುವೆಯಾಗದ ಹೆಣ್ಣು; ಕನ್ಯೆ.

बाक़ी, वि० ಉಳಿದಿರುವ; ಮಿಕ್ಕ; स्त्री० ಮಿಕ್ಕದ್ದು; ಬಾಕಿ.

बाक़ीदार, वि० ಬಾಕಿ ಕೊಡಬೇಕಾದವ.

बा-ख़बर, वि० ಸುದ್ದಿ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವವ; ಬುದ್ಧಿವಂತ.

बाग, स्त्री० ಕಡಿವಾಣ; ಲಗಾಮು.

बाग़, पु० ತೋಟ; ಉದ್ಯಾನವನ; ಉಪವನ.

बागड़ोर, स्त्री० ಲಗಾಮು; ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರ.

बाग़बान, पु० ತೋಟಗಾರ; ಮಾಲಿ.

बाग़बानी, स्त्री० ತೋಟದ ಕೆಲಸ.

बागर, पु० ನದಿ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಳ.

बाग़ाती, स्त्री० ತೋಟ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಭೂಮಿ; ಬಾಗಾಯಿತು.

बाग़ी, वि० ಪಿತೂರಿ ನಡೆಸಿದವ; ಬಂಡಾಯಗಾರ; ದ್ರೋಹಿ.

बाची स्त्री० ತೊಡೆಯುಬಳಿ ಆಗುವ ಹುಣ್ಣು.

बाज, पु० ಗಿಡಗ; ಡೇಗೆ; ಮಾಸೂಲು; ಕಂದಾಯ.

बाज़, वि० ಹಲವು; ಕೆಲವು. क्रि० ಬದಲಾಗಿ; ತಿರುಗಿ;—**आना** ಬೇರೆಯಾಗು;—**रखना** ತಡೆಯುವುದು; ತೊರೆ. प्रत्य० ಕಾರಕವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಉದಾ:—**धोखेबाज़, कबूतरबाज़.**

बाज़-गश्त, स्त्री० ಹಿಂತಿರುಗುವಿಕೆ.

बाज़-गुज़ार, पु० ಕಂದಾಯ ತೆರುವವ.

बाज़दावा, पु० ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು.

बाजन, पु० दे० **बाजा.**

बाजना, अ० ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗು.

बाजरा, पु० ನವಣೆ.

बाजा, पु० ವಾದ್ಯ; ಮೇಳ.

बाज़ाब्ता, क्रि० ನಿಯಮಾನುಸಾರವಾಗಿ. वि० ನಿಯಮಾನುಸಾರವಾದ.

बाज़ार पु० ಪೇಟೆ; ಅಂಗಡಿ ಬೀದಿ; —**गरम होना** ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗು.

बाज़ारी, बाज़ारू वि० ಪೇಟೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಸಾಧಾರಣವಾದ; ಮಾನವಿಲ್ಲದ; ಮರ್ಯಾದೆಗೆಟ್ಟ; ಅಶಿಷ್ಟ.

बाजि, पु० ಕುದುರೆ.

बाज़ी स्त्री० ಆಟ; ಜೂಜಾಟ; ಪಂದ್ಯ; ಆಟದವರಸೆ; ಪಣ.

बाज़ीगर, पु० ಮಂತ್ರವಾದಿ; ಗಾರುಡಿಗ.

बाज़ीगरी, स्त्री० ಮಾಟ; ಮಂತ್ರವಿದ್ಯೆ.

बाजू, पु० ತೋಳು; ಬಾಹು; ಪಕ್ಕ; ಕಂಕುಳು.

बाजूबंद, पु० ತೋಳಬಳೆ.

बाट, पु० ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ತೂಕದ ಬಟ್ಟು;—जोहना ದಾರಿಕಾಯು; ನಿರೀಕ್ಷಿಸು.

बाटना, स० ಅರೆ; ರುಬ್ಬು; ಮಿದಿ.

बाटिका, स्त्री० ಹೂದೋಟ.

बाटी, स्त्री० ಗುಳಿಗೆ; ಉಂಡೆ; ಕೆಂಡದಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟರೊಟ್ಟಿ; ಬಟ್ಟಲು.

बाड़ा, पु० ಬೇಲಿಹಾಕಿದ ಪ್ರದೇಶ; ದನಗಳ ಹಟ್ಟಿ.

बाड़ी, स्त्री० ಹೂದೋಟ.

बाढ़, स्त्री० ಪ್ರವಾಹ; ಪೂರ; ವೃದ್ಧಿ; ಗುಂಡಿನ ಸುರಿಮಳೆ; ಕತ್ತಿಯ ಬಾಯಿ.

बात, स्त्री० ಮಾತು; ವಚನ; ಚರ್ಚೆ; ಪ್ರಸಂಗ; ಸುದ್ದಿ; ವದಂತಿ; ಸಂಗತಿ; ವಿಷಯ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ಸಂಭಾಷಣೆ; ಮಾತಿನ ನಂಬಿಕೆ; ಗುಟ್ಟು. बातें बनाना ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಾತಾಡುವುದು;—बढ़ाना ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುವುದು;—का धनी ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಣಪಣದಿಂದ ಪೂರ್ತಿಮಾಡುವುದು.

बातचीत, स्त्री० ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾಷಣೆ.

बातिन, पुं० ಅಂತರಂಗ; ಅಂತಃಕರಣ.

बातिल, वि० ಸುಳ್ಳು; ನಿರರ್ಥ.

बाती, स्त्री० ದೀಪದ ಬತ್ತಿ.

बातुल, वि० ಹುಚ್ಚ.

बातूनिया, वि० ಮಾತುಗಾರ.

बाद, क्रि० ಅನಂತರ; ತರುವಾಯ. वि० ಬೇರೆಮಾಡಿದ. पु० ಗಾಳಿ.

बादबान, पु० ಹಡಗಿನಪಟ; ಹಾಯಿ; ತೆರೆ; ಛಾಪೆ.

बाद-रफ़्तार, वि० ಶೀಘ್ರಗಾಮಿ; ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯುವವ.

बादल, पु० ಮೋಡ; ಮೇಘ.

बादला, पु० ಜರತಾರಿ; ಕಲಾಬತ್ತು.

बादशाह, पु० ರಾಜ; ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

बादशाहत, स्त्री० ರಾಜ್ಯ; ಪ್ರಭುತ್ವ.

बादशाही, स्त्री० ರಾಜ್ಯ; ಶಾಸನ; ಮನಸ್ವೀ ವ್ಯವಹಾರ.

बाद-सख़्त, स्त्री० ಬಿರುಗಾಳಿ; ಮೊಡ್ಡ

बाद-हवाई, क्रि० ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ; ಸುಮ್ಮನೇ.

बादा, पु० ಮದ್ಯ; ಹೆಂಡ; ಸಾರಾಯಿ;—कश ಕುಡುಕ.

बादाम, पु० ಬಾದಾಮಿ ಮರ ಮತ್ತು ಕಾಯಿ.

बादामी, वि० ಬಾದಾಮಿ ಬಣ್ಣದ.

बादि अव्य० ವ್ಯರ್ಥ; ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನ.

बादिया, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಾಮ್ರದಪಾತ್ರೆ.

बादी, वि० ವಾತ ಸಂಬಂಧವಾದ. स्त्री० ವಾತ ದೋಷ.

बादे-सबा, स्त्री० ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬೀಸುವಗಾಳಿ; ಬೆಳಗಿನ ಗಾಳಿ.

बाध, ಪು೦ ತಡೆ; ಅಡಚಣೆ; ವಿಘ್ನ.

बाधक, ಪು೦ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವವ; ತಡೆಯುವವ.

बाधा, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಅಡ್ಡಿ; ಅಡಚಣೆ; ಕಷ್ಟ; ನೋವು; ತೊಂದರೆ.

बाधित ವಿ೦ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದ; ಕಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗಾದ; ತಡೆಗೊಳಗಾದ.

बाध्य, ವಿ೦ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದ.

बान, ಪು೦ ಅಂಬು; ಬಾಣ; ಈಟಿ; ಕಾಂತಿ. ಸ್ತ್ರೀ೦ ರೂಪ; ಅಲಂಕಾರ.

बानइत, ವಿ೦ (**बानैत**) ಬಿಲ್ಲುಗಾರ.

बानक, ಸ್ತ್ರೀ೦ ವೇಷ.

बानगी, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಮಾದರಿ; ನಮೂನೆ.

बानर, ಪು೦ ಮಂಗ; ಕೋತಿ.

बाना, ಪು೦ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ; ವೇಷ; ಸಂಪ್ರದಾಯ; ನೆಯ್ಗೆ; ನೆಯ್ಗೆಯ ಹೊಕ್ಕು. ಸ೦ ಬಾಯಿ ಅಗಲಿಸು.

बानि, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಅಲಂಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ; ಅಭ್ಯಾಸ; ಕಾಂತಿ; ಕಳೆ; ನುಡಿ.

बानिक, ಸ್ತ್ರೀ೦ ವೇಷ; ಶೃಂಗಾರ.

बानी, ಸ್ತ್ರೀ೦ ನುಡಿ; ಮಾತು; ವಚನ; ಸರಸ್ವತಿ; ಬಣ್ಣ; ಕಾಂತಿ.

बानीकार, ವಿ೦ ಕುಯುಕ್ತಿ ಮಾಡುವ; ಧೂರ್ತ.

बानू } **बानो** } ಸ್ತ್ರೀ೦ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವರ್ಗದ ಹೆಂಗಸು; ಗೌರವಸ್ಥೆ.

बाप, ಪು೦ ತಂದೆ; ಜನಕ.

बापुरा, ವಿ೦ ತುಚ್ಛ; ನೀಚ; ದೀನ; ಗತಿಕೆಟ್ಟ.

बापू, ಪು೦ ಅಪ್ಪ; ಅಣ್ಣ; ಅ

बाफ, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಹಬೆ; ಆವಿ; ಉಗೆ

बाफ़, ವಿ೦ ನೇಯುವ; ನೆಯ್ದ.

बाफ़ता, ಪು೦ ಜರತಾರಿಯ ಹೂಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೇಶ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರ.

बाब, ಪು೦ ಪರಿಚ್ಛೇದ; ಅಧ್ಯಾಯ.

बाबत, ಸ್ತ್ರೀ೦ ವಿಷಯ; ಸಂಬಂಧ; ಬಾಬತ್ತು.

बाबा, ಪು೦ ತಂದೆ; ಸಾಧು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಆದರ ಸೂಚಕ ಶಬ್ದ; ವಯೋವೃದ್ಧ; ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುದ್ದಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಶಬ್ದ.

बाबुल, ಪು೦ ತಂದೆ; ಬಾಬಿಲೋನ್ ಪಟ್ಟಣ.

बाबू, ಪು೦ ಮಹಾಶಯರು; ರಾಯರು; ಒಂದು ಆದರ ಸೂಚಕ ಸಂಬೋಧನ ಶಬ್ದ.

बाम ಪು೦ ಮಹಡಿ; ಮಾಳಿಗೆ.

बामन, ಪು೦ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

बा-मुहावरा, ವಿ೦ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

बायँ, ವಿ೦ ಎಡಗಡೆಯ; ಗುರಿತಪ್ಪಿದ.

बायन, ಪು೦ ಬಾಗಿನ.

बायबी, ವಿ೦ ಹೊರಗಿನ; ಅಪರಿಚಿತ.

बायाँ, ವಿ೦ ಎಡ; ಎಡಗಡೆಯ.

बायें, ಕ್ರಿ೦ ಎಡಗಡೆ; ವಿರುದ್ಧ.

बारंबार, ಕ್ರಿ೦ ಪದೇ ಪದೇ; ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ.

बार, स्त्री० ಸಲ; ತಡವೆ; ಹೊತ್ತು; ವೇಳೆ. पु० ಭಾರ; ಹೊರೆ; ಬಾಗಿಲು;—**आम** ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆ;—**कश** ಮಾಲುಗಾಡಿ; ಗೂಡ್ಸ್.

बारगह / **बारगाह** } स्त्री० ದರಬಾರು; ಡೇರೆ.

बारगीर, पु० ಹೊರೆ ಹೊರುವವ.

बारजा, पु० ಬಾಗಿಲಿನಮೇಲೆ ಮುಂದುಗಡೆ ಚಾಚಿ ಬಂದಿರುವ ಮಾಡ.

बारदाना, पु० ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿ; ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಲು ಸಾಮಾನಿಡುವಪಾತ್ರೆ.

बारना, स० ತಡೆ; ನಿವಾರಿಸು; ಹೊತ್ತಿಸು; ಹೊಡಿ.

बारवधू, स्त्री० ವೇಶ್ಯೆ.

बारबरदार, पु० ಭಾರ; ಹೊರುವವ.

बारहखड़ी, स्त्री० ಕಾಗುಣಿತ.

बारहदरी, स्त्री० ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ತೆರೆದಿರುವ ಮಂಟಪ.

बारहमासी, स्त्री० ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲೂ ಆಗುವ; ವರ್ಷವೆಲ್ಲ ಹೂ ಅಥವಾ ಕಾಯಿಬಿಡುವ.

बारहसिंगा, पु० ಕಡವೆ; ದುಪ್ಪಿ.

बारहा क्रि० ಹಲವು ಸಾರಿ; ಆಗಾಗ; ಪದೇಪದೇ.

बारां, पु० ಮಳೆ.

बारात, स्त्री० दे० **बरात**.

बाराती, वि० ಮಳೆಯ ನೀರನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿದ. पु० ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ತೋಯದ ವಸ್ತ್ರ.

बारिश, स्त्री० ಮಳೆ; ಮಳೆಗಾಲ.

बारी, स्त्री० ದಡ; ತಟ; ಅಂಚು; ತೋಟ; ಪಾತಿ; ಕಿಟಕಿ; ವರಿಸೆ; ಸರದಿ; ಹುಡುಗಿ; ಬಾಲೆ. पु० ಊಟದೆಲೆ ದೊನ್ನೆ ಮುಂತಾದುದನ್ನು ಮಾರುವ ಒಂದು ಜಾತಿ.

बारीक, वि० ತೆಳುವಾದ; ನಯವಾದ; ಬಹಳ ಸಣ್ಣ; ಸೂಕ್ಷ್ಮ.

बारीकबीन / **बारीकबीं** } वि० ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಿ.

बारीकबीनी, स्त्री० ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿ.

बारीकी, स्त्री० ನಯ; ತೆಳುವು; ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ.

बारूद, स्त्री० ಕರೀಮದ್ದು; ತುಬಾಕಿ ಮದ್ದು.

बारे, क्रि० ಕಡೆಯಲ್ಲಿ; ಕಡೆಗೆ; ಕೊನೆಗೆ.

बारे में, अव्य० ಸಂಬಂಧವಾಗಿ; ಬಗ್ಗೆ; ವಿಚಾರವಾಗಿ; ಕುರಿತು

बाल, पु० ಹುಡುಗ; ಕೂದಲು; ರೆಕ್ಕೆ;—**बांका न होना** ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಷ್ಟವಾಗದಿರು ಅಥವಾ ತೊಂದರೆಯಾಗದಿರು. स्त्री० ಧಾನ್ಯಗಳ ತೆನೆ;—**की खाल निकालना** ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು.

बालक, पु० ಹುಡುಗ.

बालटी, स्त्री० ಬಕೀಟು.

बालतोड़, पु० ಕೂದಲು ಕೀಳುವುದರಿಂದಾಗುವ ಹುಣ್ಣು.

बालना, स० ಉರಿಸು ; ಹೊತ್ತಿಸು.

बालपन, पु० ಬಾಲ್ಯ.

बालबच्चे, पु० ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ.

बालम, पु० ಪ್ರಿಯ ; ಇನಿಯ.

बाला, स्त्री० ಹುಡಗಿ ; ಯುವತಿ, वि० ಮೇಲಿನ ; ಒಳ್ಳೆಯ ; ಮೇಲ್ತರದ ; **बोल—**ಮೇಲುಗೈ ; ಪ್ರಾಬಲ್ಯ. अव्य० ಮೇಲೆ.

बालाई, वि० ಹೆಚ್ಚಿನ ; ಮೇಲಿನ ; ಹೊರಗಿನ ; ಹೊಸಬ. स्त्री० ಮೇಲು ಸಂಪಾದನೆ ; ಹಾಲಿನ ಕೆನೆ.

बालाख़ाना, पु० ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಿನ ಕೊಠಡಿ.

बाला-नशीन पु० ಕೂಡಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಳ ; ಉನ್ನತಾಸನ.

बाला-बाला, क्रि० ಮೇಲೆಮೇಲೆ; ಬೇರೆಯ್ದಾಗಿ ; ಪರಭಾರೆ ; ನೇರವಾಗಿ.

बलिका, स्त्री० ನಣ್ಣ ಹುಡುಗಿ; ಕನ್ಯೆ ; ಮಗಳು.

बालिग़, पु० ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮೀರಿದವ ; ವಯಸ್ಕ.

बालिश, स्त्री० ತಲೆದಿಂಬು.

बालिश्त, पु० ಗೇಣು.

बाली, स्त्री० ಬಾವಲಿ ; ಧಾನ್ಯಗಳ ತೆನೆ.

बालीदगी, स्त्री० ಪ್ರವಾಹ ; ವಿಕಾಸ.

बालुका, स्त्री० } ಮಳಲು; ಉಸುಬು;
बालू, पु० } **—की भीत** ಬೇಗನೆ ನಾಶವಾಗುವ ವಸ್ತು, ಭರವಸೆಯಿಡಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ್ದು.

बालूशाही } स्त्री० ಒಂದು ಬಗೆಯ
बालूपाही } ಮಿಠಾಯಿ ; ಬಾಲುಷ.

बाल्टी, स्त्री० दे० **बालटी.**

बाल्यावस्था, स्त्री० ಹುಡುಗತನ ; ಬಾಲ್ಯ.

बाय, पु० ಗಾಳಿ; ವಾಯು; ಹೂಸು.

बावड़ी, स्त्री० ಸೋಪಾನಗಳಿರುವ ದೊಡ್ಡಕೊಳ; ಬಾವಿ; ಸಣ್ಣ ಕೆರೆ.

बावजूद, क्रि० ಹಾಗಿದ್ದರೂ ; ಅಷ್ಟಾದರೂ ; ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ.

बावर, पु० ನಂಬಿಕೆ.

बावरची, पु० ಅಡಿಗೆಯವ.

बावरचीख़ाना, पु० ಅಡಿಗೆಯಮನೆ; ಪಾಕಶಾಲೆ.

बावला, वि० ಹುಚ್ಚ.

बावली, स्त्री० ಹುಚ್ಚಿ.

बाशिंदा, पु० ನಿವಾಸಿ ; ವಾಸಿಸುವವನು.

बाष्प, पु० ಹಬೆ ; ಕಣ್ಣೀರು.

बास, पु० ಇರುವಿಕೆ; ವಾಸ; ನಿವಾಸಸ್ಥಾನ ; ವಾಸನೆ ; ಪರಿಮಳ ; ಬಟ್ಟೆ ; ವಸ್ತ್ರ.

बासन, पु० ಪಾತ್ರೆ.

बासना, स्त्री० ಇಚ್ಛೆ ; ಅಪೇಕ್ಷೆ ; ವಾಸನೆ ; ಗಂಧ. स० ಸುವಾಸನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು.

बासर, पु० ದಿನ; ವಾರ; ಬೆಳಗ್ಗೆ; ಉದಯಕಾಲ.

बासा, पु० ವಾಸಸ್ಥಳ; ಬಿಡದಿ; ವಸತಿ; ಭೋಜನಶಾಲೆ.

बासिरा, पु० ದೃಷ್ಟಿ; ಕಣ್ಣು.

बासी, वि० ಹಳಸಿದ; ತಂಗಳು; ಬಾಡಿದ; ನಿವಾಸಿಸುವ.

बाहना स० ಹೊರು; ಹೇರು.

बाहम, क्रि० ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ; ಪರಸ್ಪರ.

बाहर, क्रि० ಹೊರಗೆ; ಹೊರಗಡೆ.

बाहरी, वि० ಹೊರಗಿನ; ಪರಕೀಯ.

बाहिर, क्रि० दे० **बाहर.**

बाहु, स्त्री० ತೋಳು; ಭುಜ.

बाहुल्य, पु० ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವಿಕೆ; ಅಧಿಕತೆ; ಬಾಹುಳ್ಯ.

बाह्य, वि० ಹೊರಗಿನ; ಅನ್ಯ; ಪರಕೀಯ.

बिंद, पु० ನೀರಿನ ಒಂದು ಹನಿ; ತೊಟ್ಟು.

बिंदी, स्त्री० ಸೊನ್ನೆ; ಪೂಜ್ಯ; ಬಿಂದು; ಬೊಟ್ಟು; ಚುಕ್ಕೆ.

बिंधना, अ० ತೂತುಬೀಳು; ಭೇದಿಸಲ್ಪಡು.

बिंब, पु० ನೆರಳು; ಪ್ರತಿಬಿಂಬ.

बिंबा, पु० ತೊಂಡೇಕಾಯಿ; ನೆರಳು; ಪ್ರತಿಬಿಂಬ.

बिआना, स० ಮರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕು; ಈಯು.

बिकना अ० ಮಾರಲ್ಪಡು; ಬಿಕರಿಯಾ

बिकल, वि० ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ; ಕಳವಳಗೊಂಡ.

बिकवाना, स० ಮಾರಾಟಮಾಡಿಸು. ಬಿಕರಿಮಾಡಿಸು.

बिकसना, अ० ಅರಳು; ವಿಕಸಿತವಾಗು; ಆನಂದಗೊಳ್ಳು.

बिकसाना, स० ಅರಳಿಸು; ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸು.

बिकाऊ, वि० ಮಾರಲ್ಪಡುವ; ಮಾರಲ್ಪಡಲಿರುವ.

बिकार, पु० ರೂಪಗೆಟ್ಟು; ರೋಗ; ದೋಷ; ಪಾಪಕರ್ಮ.

बिक्री स्त्री० ಮಾರಾಟ; ವಿಕ್ರಯ.

बिखरना, अ० ಚದುರು;, ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗು; ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು.

बिखेरना, स० ಚದರಿಸು; ಎರಚು; ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಮಾಡು.

बिगड़ना, अ० ಕೆಡು; ಹಾಳಾಗು; ಹದಗೆಡು; ಕೋಪಿಸು.

बिगड़ैल, वि० ಸಿಡುಕ; ಕೋಪಿಷ್ಟ.

बिगरना, अ० **बिगड़ना.**

बिगाड़, पु० ಕೆಡುವಿಕೆ; ಕೆಡುಕು; ದೋಷ; ಜಗಳ; ದ್ವೇಷ.

बिगाड़ना, स० ಕೆಡಿಸು; ಹಾಳುಮಾಡು.

बिगाना, वि० ಇತರರ; ತನ್ನದಲ್ಲದ; ಪರಕೀಯ.

बिगारी, स्त्री० दे० **बेगारी.**

बिगुन, वि० ಗುಣರಹಿತವಾದ.

;, पु० ಕಹಳೆ; ಕೊಂಬು.

बिगोना, स० ಕೆಡಿಸು; ಹಾಳು ಮಾಡು; ನಾಶಪಡಿಸು.

बिघटना, स० ವಿಧ್ವಂಸಮಾಡು; ವಿನಾಶಮಾಡು.

बिचकाना, स० ಅಣಕಿಸು; ರೇಗಿಸು.

बिचरना, अ० ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗು; ಅಡ್ಡಾಡು; ಸಂಚರಿಸು.

बिचलना, अ० ವಿಚಲಿತವಾಗು; ಧೈರ್ಯಗೆಡು; ಮಾತು ತಪ್ಪು.

बिचला, वि० ನಡುವಣ; ನಡುಕಲ; ಮಧ್ಯದ.

बिचलाना, स० ಕದಲಿಸು.

बिचवान } पु० ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರ.
बिचवानी }

बिचारना, स० ವಿಚಾರಮಾಡು; ಆಲೋಚಿಸು; ವಿಚಾರಿಸು; ಕೇಳು.

बिचारा, वि० दे० **बेचारा**.

बिच्छू, पु० ಚೇಳು; ವೃಶ್ಚಿಕ.

बिछना, अ० ಹರಡಲ್ಪಡು; ಹಾಸಲ್ಪಡು.

बिछाना, स० ಹರಡು; ಹಾಸು; ಹರವು.

बिछावन, पु० ಹಾಸಿಗೆ.

त्री० ಅಗಲಿಕೆ; ವಿರಹ.

ड़ना } अ० ಅಗಲು; ಬೇರೆಯಾಗು.

ह, पु० ಅಗಲಿಕೆ; ವಿಯೋಗ.

बिछौना, पु० ಹಾಸಿಗೆ.

बिजन, पु० ಬೀಸಣಿಗೆ. वि० ಏಕಾಂತವಾದ.

बिज़न, पु० ಸಾಮೂಹಿಕ ಕೊಲೆ.

बिजली, स्त्री० ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ; ಮಿಂಚು; ಸಿಡಿಲು.

बिज़ाअत, स्त्री० ಅಸಲು; ಮೂಲಧನ.

बिज़ातिहीं, क्रि० ತಾನೇ; ಖುದ್ದಾಗಿ.

बिझुकना, अ० ಹೆದರು; ಅಂಜು.

बिटिया, स्त्री० ಮಗಳು.

बिठाना, स० ಕೂಡಿಸು; ಕುಳ್ಳಿರಿಸು.

बिडंब, पु० ಬೂಟಾಟಿಕೆ; ಆಡಂಬರ.

बिडंबना, स्त्री० ಅನುಕರಣ; ನಕಲು; ಅಪಹಾಸ್ಯ; ನಿಂದೆ.

बिडरना, अ० ಚದರು; ಭಯಗೊಳ್ಳು.

बिडराना, स० ಚದರಿಸು; ಬೆದರಿಸು.

बिडारना, स० ಹೆದರಿಸು; ಬೆದರಿಸು; ತರಬು.

बिड़ाल, पु० ಗಂಡು ಬೆಕ್ಕು; ಗಡವ.

बितरना, स० ಹಂಚು; ವಿನಿಯೋಗಿಸು.

बिताना, स० ಕಾಲ ಕಳೆ; ಹೊತ್ತು ಕಳೆ.

बित्ता, पु० ಗೇಣು.

बिथकना, अ० ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳು; ಚಕಿತನಾಗು; ಸ್ತಬ್ಧನಾಗು; ಮೋಹಿತನಾಗು.

बिथरना, अ० ಬೆದರು; ಬಿಚ್ಚಿಹೋಗು. (**बिथुरना**)

बिथा, स्त्री० ವ್ಯಥೆ; ದುಃಖ.

बिथारना, स०. ಚದರಿಸು ; ಚಿಮು ಕಿಸು.

बिद्कना, अ० ಬಿರಿ ; ಒಡೆ ; ಘಾಯ ವಾಗು.

बिद्काना, स० ಸೀಳು; ಸಿಗಿ; ಘಾಯ ಗೊಳಿಸು.

बिदा, स्त्री० ಹೊರಡುವಿಕೆ; ಪ್ರಸ್ಥಾನ; ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ; ಹೊರಡಲು ಅನುಮತಿ;—होना ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳು, ಹೊರಡು.

बिदाई, स्त्री० ಅಗಲುವಿಕೆ; ಹೊರಡುವಿಕೆ; ಹೊರಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ; ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

बिदारना, स० ಸೀಳು ; ಹರಿ.

बिदून, अव्य ಹೊರತು ; ಇಲ್ಲದೆ.

बिदेश, पु० दे० विदेश.

बिद्दत, स्त्री० ಅನ್ಯಾಯ ; ಕಷ್ಟ ; ವಿಪತ್ತು; ಕೆಡಕು; ಅತ್ಯಾಚಾರ.

बिध, स्त्री० ವಿಧ ; ಬಗೆ.

बिन, अव्य० ಹೊರತು ; ವಿನಾ. पु० ಮಗ.

बिनती, स्त्री० ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಅರಿಕೆ; ವಿನಂತಿ.

बिनना, स० ಆರಿಸು ; ನೇಯು.

बिनसना, अ० ನಷ್ಟವಾಗು ; ನಾಶವಾಗು.

बिनसाना, स० ನಾಶಮಾಡು.

बिना, अव्य० ಅಲ್ಲದೆ; ಹೊರತು; ವಿನಾ. स्त्री० ತಳಹದಿ ; ಬುಡ.

बिनाई } **बिनावट** } स्त्री० ಆಯುವಿಕೆ; ನೇಯುವಿಕೆ ; ನೆಯ್ಗೆ.

बिनासना, स० ಸಂಹಾರಮಾಡು ; ಅಳಿಸು.

बिनौला, पु० ಹತ್ತಿಯ ಕಾಳು.

बिपच्छ, पु० ಶತ್ರು ; ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ.

बिपच्छी, पु० ವಿರೋಧಿ ; ಶತ್ರು.

बिबरन, वि० ಬಣ್ಣಗೆಟ್ಟ ; ವಿವರ್ಣವಾದ.

बिबस, वि० ವಿವಶನಾದ; ಕಡ್ಡಾಯ ಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟ. क्रि० ವಿವಶನಾಗಿ.

बिबाई, स्त्री० ಕಾಲಿನ ಚರ್ಮ ಬಿರಿಯುವ ರೋಗ.

बिबाक, वि० दे० बेबाक.

बिमन, वि० ಚಿಂತಿತನಾದ; ದುಃಖಿತ.

बिमोहना, स० ಮೋಹಿಸು ; ಮೋಹಗೊಳಿಸು.

बिया, पु० ಬೀಜ.

बियाना, स० ಈಯುವುದು. (बिआना)

बियाबान, पु० ಬೆಂಗಾಡು.

बिरंग, वि० ಅನೇಕ ಬಣ್ಣಗಳ ; ನಾನಾವರ್ಣದ.

बिरझना, अ० ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳು ; ಹೆಣಗಾಡು.

बिरथा, वि० ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ; ವ್ಯರ್ಥ.

बिरद, पु० ಕೀರ್ತಿ ; ಯಶಸ್ಸು.

बिरमना, अ० ಉಳಕೊಳ್ಳು ; ನಿಲ್ಲು ; ತಡೆ ; ವಿಶ್ರಾಂತಿಮಾಡು.

बिरमाना, स० ತಡೆ; ನಿಲ್ಲಿಸು; ವ್ಯಾಮೋಹಗೊಳಿಸು.

बिरला, वि० ಒಂದೆರಡು; ಅಪೂರ್ವ; ವಿರಳ.

बिरवा, पु० ಗಿಡ.

बिरहिन } **बिरहिनी** } स्त्री० ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನಿಂದ ಅಗಲಿರುವವಳು; ವಿಯೋಗಿನಿ.

बिरही, पु० ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಳಿಂದ ಅಗಲಿರುವವ; ವಿಯೋಗಿ.

बिराजना, अ० ವಿರಾಜಿಸು; ಮಂಡಿಸು.

बिरादर, पु० ಸಹೋದರ.

बिरादरी, स्त्री० ಸಹೋದರತನ; ನೆಂಟತನ; ಪರಿವಾರ.

बिरान } **बिराना** } वि० ಇತರ; ಪರಕೀಯ; ಅನ್ಯ.

बिराना, स० ಅಣಕಿಸು.

बिरियाँ, स्त्री० ಹೊತ್ತು; ಸಮಯ; ಸಲ; ಸಾರಿ.

बिलंब, पु० ತಡ; ಸಾವಕಾಶ; ವಿಳಂಬ.

बिल, पु० ತೂತು; ಬಿರುಕು; ಬಿಲ; —**उमूम** ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ; —**जब्र** ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ; —**जुमला** ಒಟ್ಟಾಗಿ; ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ; —**फ़र्ज़** ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ.

बिलकुल, क्रि० ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ; ಸರ್ವಥಾ.

बिलखना, अ० ಅಳು; ಗೋಳಿಡು; ವಿಲಾಪಿಸು.

बिलग, वि० ಬೇರೆ; ಪ್ರತ್ಯೇಕ. पु० ಬೇರೆಯಾಗಿರುವಿಕೆ.

बिलगाना, अ० ಅಗಲು; ಬೇರೆಯಾಗು. स० ಅಗಲಿಸು; ಬೇರ್ಪಡಿಸು.

बिलटी, स्त्री० ರೈಲು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೈಕೊಡುವ ಪಾವತಿ.

बिलपना, अ० दे० **बिलखना.**

बिल-फ़र्ज़, क्रि० ಹೀಗೆ ಭಾವಿಸಿ; ಹೀಗೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು.

बिलफ़ेल, क्रि० ಈಗ; ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ; ಪ್ರಸ್ತುತ.

बिलबिलाना, अ० ಮಿಸುಕಾಡು; ನರಳು.

बिलमना, अ० ತಡವಾಗು; ತಂಗು.

बिलमाना, स० ತಡಮಾಡು.

बिललाना, अ० ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳು; ವಿಲಾಪಿಸು; ಹಲಬು.

बिलसना, अ० ಆನಂದಿಸು.

बिलस्त, पु० ಗೇಣು.

बिला, अव्य० दे० **बिना.**

बिलाई, स्त्री० ಹೆಣ್ಣು ಬೆಕ್ಕು; ಪಾತಾಳಗರಡಿ; ಪಾತಾಳಭೇದಿ; ಅಡ್ಡ ಅಗುಳಿ.

बिलाना, अ० ಮಾಯವಾಗು; ಮರೆಯಾಗು; ಅಳಿ.

बिलार, पु० ಗಂಡು ಬೆಕ್ಕು.

बिलोकना, स० ನೋಡು; ಪರೀಕ್ಷಿಸು.
बिलोड़ना, स० ಕಡೆ; ಮಥಿಸು; ಎರೆಚಾಡು; ಚೆಲ್ಲು.
बिलोना, स० ಕಡೆ; ಮಥಿಸು.
बिल्कुल, क्रि० दे० बिलकुल.
बिल्ला, पु० ತಗಡಿನ ಬಿಲ್ಲೆ.
बिल्ली, स्त्री० ಬೆಕ್ಕು.
बिल्लोर, पु० ಸ್ಫಟಿಕ ಶಿಲೆ.
बिवराना, स० ಕೂದಲ ಸಿಕ್ಕನ್ನು ಬಿಡಿಸು.
बिसमिल, वि० ಗಾಯಗೊಂಡ. पु० ಅರ್ಪಣೆ; ಬಲಿ.
बिसमिल्लाह, पु० ಪ್ರಾರಂಭ; ಆದಿ.
बिसरना, स० ಮರೆತುಹೋಗು.
बिसराना, स० ಮರೆತುಬಿಡು.
बिसवास, पु० दे० विश्वास.
बिसहना, स० ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳು; ಖರೀದಿಮಾಡು.
बिसहर, पु० ಹಾವು; ಸರ್ಪ.
बिसात, स्त्री० ಸ್ಥಿತಿ; ಗತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಶಕ್ತಿ; ಆಸ್ತಿ; ಬಂಡವಾಳ.
बिसाती, पु० ಮಣಿಗಾರ; ಸೂಜಿ, ದಾರ, ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಾರುವವ.
बिसारना, स० दे० बिसराना.
बिसाहना, स० ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳು; ಕೊಳ್ಳು.
बिसूरना, अ० ಚಿಂತಿಸು; ದುಃಖಪಡು.
बिस्तर, पु० ಹಾಸಿಗೆ; ವಿಸ್ತಾರ; ವ್ಯಾಪ್ತಿ.
बिस्तारना, स० ಹರಡಿಸು; ವಿಸ್ತರಿಸು.
बिस्वास, पु० दे० विश्वास.
बिहँग, पु० दे० विहंग.
बिहँसना, अ० ನಸುನಗು; ಅರಳು; ಪ್ರಫುಲ್ಲಿತವಾಗು.
बिहतर, वि० ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ.
बिहान, पु० ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ; ಪ್ರಾತಃಕಾಲ.
बिहाना, स० ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು; ತ್ಯಜಿಸು.
बिहाल, वि० ಕಳವಳಗೊಂಡ; ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ.
बिहिश्त, स्त्री० ಸ್ವರ್ಗ; ವೈಕುಂಠ.
बींधना, स० ಚುಚ್ಚು; ತೂತುಮಾಡು.
बी, स्त्री० दे० बीबी.
बीघा, पु० ಭೂಮಿಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಒಂದು ಅಳತೆ; ಎಕರೆಯ ಐದನೇ ಒಂದು ಭಾಗ.
बीच, पु० ಮಧ್ಯ; ನಡು. क्रि० ಮಧ್ಯೆ; ನಡುವೆ;—बिचाव ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ.
बीचोंबीच, क्रि० ನಡುಮಧ್ಯೆ; ನಟ್ಟನಡುವೆ.
बीज, पु० ಬೀಜ.
बीजगणित, पु० ಬೀಜಗಣಿತ.

बीजक, ಪುಂ ಸೂಚಿ; ಪಟ್ಟಿ; ಕಬೀರ ದಾಸರ ಪದಗಳ ಒಂದು ಸಂಗ್ರಹ.

बीजन, ಪುಂ ಬೀಸಣಿಗೆ.

बीजू, ವಿಂ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದ.

बीट, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಿಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಮಲ.

बीठा, ಪುಂ ಕುದುರು; ಮಡಿಕೆ ಮುಂ ಕಾದ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನಿ ರಿಸುವಸಿಂಬೆ.

बीड़ा, ಪುಂ ಅಡಿಕೆ, ಸುಣ್ಣ ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ಒಳಗಿಟ್ಟು ಸುತ್ತಿದ ವೀಳೆಯದೆಲೆಯ ಸುರುಳಿ; ಪಾನ್ ಪಟ್ಟಿ;—उठाना ಕಾರ್ಯಮಾಡಲು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡು, ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗು;—देना ಕಾರ್ಯಭಾರವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡು; ವೀಳೆಯಕೊಡು.

बीड़ी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ಸುರಳಿ; ಬೀಡಿ.

बीतना, ಅಂ (ಕಾಲ)ವು ಕಳೆದು ಹೋಗು; ಗತಿಸು; ಸಾಗು.

बीता, ಪುಂ ಗೇಣು.

बीधना, ಅಂ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಸಂ ಹಣ್ಣುಮಾಡುವುದು; ರಂಧ್ರಮಾಡುವುದು.

बीन, ಸ್ತ್ರೀಂ ವೀಣೆ.

बीनना, ಸಂ ಆರಿಸು.

बीनाई, ಸ್ತ್ರೀಂ ದೃಷ್ಟಿ; ನೋಟ.

बीनी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮೂಗು.

बीफै, ಪುಂ ಗುರುವಾರ; ಬೃಹಸ್ಪತಿವಾರ.

बीबी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹೆಂಡತಿ; ಪತ್ನಿ.

बीभत्स, ವಿಂ ನೋಡಿದರೆ ಹೇಸಿಗೆಯುಂಟಾಗುವ; ಅಸಹ್ಯ; ಕ್ರೂರ; ಪಾಪಿ. ಪುಂ ಬೀಭತ್ಸ ರಸ.

बीमा, ಪುಂ ವಿಮೆ; ಇನ್‌ಷ್ಯೂರೆನ್ಸ್.

बीमार, ವಿಂ ಅಸ್ವಸ್ಥ; ರೋಗಗ್ರಸ್ತ.

बीमारी, ಸ್ತ್ರೀಂ ರೋಗ; ಕಾಯಿಲೆ; ವ್ಯಾಧಿ; ಹೆಣಗಾಟ; ಕೆಟ್ಟಚಟ; ದುರಭ್ಯಾಸ.

बीरा, ಪುಂ ದೇಂ बीड़ा.

बीरान, ವಿಂ ಶೂನ್ಯವಾದ.

बीसी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಇಪ್ಪತ್ತು ವಸ್ತುಗಳ ಸಮೂಹ; ಪ್ರಭವಾದಿ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆ ಒಂದು ವಿಭಾಗ.

बीहड़, ವಿಂ ತಗ್ಗು ಮುಗ್ಗಾದ; ಕರಡು; ಮರಡು.

बुंद, ಸ್ತ್ರೀಂ ತೊಟ್ಟು; ಹನಿ; ಬಿಂದು.

बुंदकी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಣ್ಣಬೊಟ್ಟು; ಚುಕ್ಕೆ.

बुआ, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸೋದರತ್ತೆ.

बुक, ಸ್ತ್ರೀಂ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಲ್ಲು ಬಟ್ಟೆ.

बुक़चा, ಪುಂ ಬಟ್ಟೆಯಗಂಟು; ಗಂಟು.

, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಸಣ್ಣಗಂಟು; ಸಿಂಪಿಗರು ಸೂಜಿ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನಿಡುವ ಚೀಲ.

बुकनी, स्त्री० ಪುಡಿ; ಚೂರ್ಣ; ಬಣ್ಣದ ಪುಡಿ.

बुक्का, पु० ಹಿಡಿ; ಕಾಗೆ ಬಂಗಾರದ ಪುಡಿ.

बुख़ार, पु० ಜ್ವರ; ತಾಪ; ಶೋಕ; ಕ್ರೋಧ; ದುಃಖ.

बुख़्ल, स्त्री० ಲೋಭಿತನ.

बुग़्ज़, पु० ಹೊರಗೆಡಹದಹಗೆತನ.

बुज़, स्त्री० ಕುರಿ.

बुज़दिल, वि० ಅಂಜು ಬುರಕ; ಹೇಡಿ.

बुज़ुर्ग, वि० ದೊಡ್ಡ; ಹಿರಿಯ. पु० ಹಿರಿಯರು; ಪೂರ್ವಿಕರು.

बुज़ुर्गी, स्त्री० ಹಿರಿತನ; ಮುದಿತನ.

बुझना, अ० ಆರು; ಅಡಗು; ನಂದು.

बुझाना, स० ಆರಿಸು; ಅಡಗಿಸು; ನಂದಿಸು; ಬೋಧಿಸು.

[illegible], वि० ಮುದುಕ; ವೃದ್ಧ.

बुढ़भस, पु० ಮುದಿತನದಲ್ಲಿ ಯೌವನ.

बुढ़ाई, स्त्री० ಮುದಿತನ; ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ.

बुढाना, अ० ಮುಪ್ಪುಬರು; ಮುದುಕನಾಗು.

बुढ़ापा, पु० ಮುದಿತನ; ಮುಪ್ಪು.

बुढ़िया, स्त्री० ಮುದುಕಿ.

बुढ़ौती, स्त्री० दे० बुढ़ापा.

बुत, पु० ಮೂರ್ತಿ; ಪ್ರತಿಮೆ; ವಿಗ್ರಹ; ಪ್ರಿಯತಮ.

बुत-कदा, पु० ಮಂದಿರ; ಇನಿಯಳು ಇರುವ ಸ್ಥಳ.

बुत-ख़ाना, पु० ದೇವಾಲಯ.

बुत-परस्त, वि० ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕ.

बुत-परस्ती, स्त्री० ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆ; ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆ.

बुत-शिकन, वि० ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಒಡೆಯುವವ; ಮೂರ್ತಿಭಂಜನ.

बुताना, स० दे० बुझाना.

बुत्ता, पु० ವಂಚನೆ.

बुद्बुद, पु० ನೀರಿನ ಗುಳ್ಳೆ.

बुद्ध, वि० ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವ; ಜಾಗೃತ; ಜ್ಞಾನಿ; ಪಂಡಿತ; ವಿದ್ವಾಂಸ. पु० ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧ.

बुद्धि, स्त्री० ತಿಳಿವಳಿಕೆ: ವಿಚಾರಶಕ್ತಿ; ಬುದ್ಧಿ.

बुद्धिमत्ता, स्त्री० ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ.

बुनना, स० ನೇಯು.

बुनाई, स्त्री० ನೇಯುವಿಕೆ; ನೆಯ್ಗೆ; ನೇಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಕೂಲಿ.

बुनावट, स्त्री० ನೇಯ್ಗೆ.

बुनियाद, स्त्री० ತಳಹದಿ; ಅಸ್ತಿಭಾರ; ಮೂಲ.

बुभुक्षा, स्त्री० ಹಸಿವು.

बुभुक्षित, वि० ಹಸಿದ.

बुरक़ा, पु० ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮೈಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರದೆ; ಬುರುಕೆ.

बुरा, वि० ಕೆಟ್ಟ; ಕೆಡಕಾದ; ನಿಕೃಷ್ಟ.

बुराई, स्त्री० ಕೆಡಕು; ನೀಚತೆ; ಅವಗುಣ; ದೂರು; ನಿಂದೆ.

बुरादा, पुं० ಮರದ ಪುಡಿ.

बुर्ज, पुं० ಗೋಪುರ; ಬುರುಜು; ಕೋಟೆಯಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇರುವ ಗೋಪುರ.

बुर्द, स्त्री० ಪುಕ್ಕಟ್ಟೆ ಸಿಗುವ ಹಣ; ಲಾಭ.

बुर्दबार, वि० ನಹಿಸುವವ; ಸಹನಶೀಲ.

लंद, वि० ದೊಡ್ಡ; ಹಿರಿದಾದ; ಉನ್ನತ.

बुलंदी, स्त्री० ದೊಡ್ಡದು; ಎತ್ತರ; ಔನ್ನತ್ಯ.

बुलबुल, स्त्री० ಬುಲ್‌ಬುಲ್ ಎಂಬ ಪಕ್ಷಿ.

बुलबुला, पुं० ನೀರಿನ ಗುಳ್ಳೆ.

बुलहवस, वि० ಆಸೆಯುಳ್ಳ; ಲೋಭಿ; ಕಾಮವಾಸನೆಯುಳ್ಳ.

बुलवाना, स० ಕರೆಯಿಸು; ಕರೆಕಳುಹಿಸು.

बुलाक, पुं० ಬುಲಾಕು.

बुलाना, स० ಕೂಗು.

बुलावा, पुं० ಕರೆ; ಆಮಂತ್ರಣ.

बुहारना, स० ಗುಡಿಸು; ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡು.

बुहारी, स्त्री० ಕಸಬರಿಕೆ.

बूंद, स्त्री० ನೀರಿನ ತೊಟ್ಟು; ಹನಿ; ಬಿಂದು.

[illegible]ी० ನಣ್ಣಮಳೆ; ಅಲ್ಪ ವೃಷ್ಟಿ; ಹನಿಮಳೆ.

बूंदी, स्त्री० ಬೂಂದಿ (ಮಿಠಾಯಿ); ಹನಿ.

बू, स्त्री० ವಾಸನೆ; ಪರಿಮಳ; ನಾತ; ದುರ್ಗಂಧ.

बूआ, स्त्री० ಸೋದರತ್ತೆ; ಅಕ್ಕ.

बूकना, स० ಪುಡಿಮಾಡು; ಅರೆ; ಬೀಸು.

बूग़-दान, पुं० ಕೋತಿಯಾಟ ಆಡಿಸುವವನ ಚೀಲ.

बूग़-बन्द, पुं० ಗಂಟುಕಟ್ಟುವಬಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನುಗಳ ಚೀಲ.

बूचड़, पुं० ಕಸಾಯಿಯುವ.

बूचा, वि० ಕಿವಿಹರಕ; ಅಂಗಹೀನ.

बूझ, स्त्री० ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಬುದ್ಧಿ; ಒಗಟೆ.

बूझना, स० ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು.

बूट, पुं० ಹಸಿಗಡಲೆ; ಕಡಲೇಗಿಡ.

बूटा, पुं० ಸಣ್ಣಮರ; ಗಿಡ; ಗೋಡೆ ಅಥವಾ ಬಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಪುಷ್ಪ ಅಥವಾ ಗಿಡಗಳ ಆಕಾರ.

बूटी, स्त्री० ವನಸ್ಪತಿ; ವನೌಷಧಿ; ಮೂಲಿಕೆ.

बूड़ना, अ० ಮುಳುಗು; ಲೀನವಾಗು.

बूढ़ा, पुं० ಮುದುಕ.

बूता, पुं० ಬಲ; ಶಕ್ತಿ.

बूदोबाश, स्त्री० ವಾಸಸ್ಥಾನ.

बूम, पुं० ಗೂಬೆ.

बूरा, पुं० ಬೂರಾ ಸಕ್ಕರೆ.

बूरानी, स्त्री० ಬಾಂಗೀಭಾತು.
बूस्तां, पुं० ಹೂದೋಟ.
बृहत, बृहद्, वि०. ಬಲು ದೊಡ್ಡ; ಭಾರಿ.
बेंग, पुं० ಕಪ್ಪೆ.
बेंट, बेंठ, स्त्री० ಆಯುಧ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಹಿಡಿ; ಹಿಡಿಕೆ.
बेंड़ा, वि० ಸೊಟ್ಟಗಿರುವ; ವಕ್ರ.
बेंत, पुं० ಬೆತ್ತ.
बेंदी, स्त्री० ಬೊಟ್ಟು; ತಿಲಕ.
बे, प्रत्य० ನಿಷೇದಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಅಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಉದಾ; **बे-असर, बे-क़दर.**
बेअक़्ल, वि० ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಮೂರ್ಖ.
बेअदब, वि० ಮರ್ಯಾದೆಗೆಟ್ಟ; ಅಶಿಷ್ಟ.
बेअसर, वि० ಪ್ರಭಾವ ಬೀಳದ.
बेअसल, वि० ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ; ಸುಳ್ಳು.
बेआब, वि० ಹೊಳಪಿಲ್ಲದ; ಕಾಂತಿಹೀನ.
बेआबरू, वि० ಮರ್ಯಾದೆ ಇಲ್ಲದ; ಮಾನಹೀನ.
बेइन्तहा, वि० ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ.
बेइन्साफ़, वि० ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲದ.
बेईमान, वि० ಅಧರ್ಮಿ; ಅನಾಚಾರಿ; ನಂಬಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರನಲ್ಲದ; ಅಪ್ರಮಾಣಿಕ.
बेईमानी, स्त्री० ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ; ಮೋಸ; ಮೋಸಗಾರಿಕೆ.

बेउज्र, वि० ಮರುಮಾತಾಡದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವ.
बेक़द्र, वि० ಗೌರವಹೀನ.
बेक़द्री, स्त्री० ಅಗೌರವ.
बेक़रार, बेकल वि० ವ್ಯಾಕುಲ; ಚಿಂತಿತ; ವಿಹ್ವಲಗೊಂಡ; ಕಳವಳಗೊಂಡ.
बेकली, स्त्री० ವ್ಯಾಕುಲತೆ; ಕಳವಳ.
बेकस, वि० ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ; ಅನಾಥ.
बेक़सूर, वि० ನಿರಪರಾಧಿ.
बेकहा, वि० ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳಿದವನು.
बेक़ाबू, वि० ವಶ ತಪ್ಪಿದ.
बेकाम, वि० ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ; ನಿರು
बेक़ायदा, वि० ನಿಯಮ ವಿರುದ್ಧ; ಅಕ್ರಮ.
बेकार, वि० ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ; ನಿರುದ್ಯೋಗಿ; ನಿರರ್ಥಕ; ವ್ಯರ್ಥ.
बेकारी, स्त्री० ನಿರುದ್ಯೋಗ; ವ್ಯರ್ಥ.
बेकुसूर, वि० दे० **बेकसूर.**
बेखटके, क्रि० ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ; ಧಾರಾಳವಾಗಿ.
बेख़बर, क्रि० ಏನೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ; ನಿಶ್ಚಿಂತವಾಗಿ.
बेग, पुं० ವೇಗ; ಸಾಹುಕಾರ; ಒಂದು ಬಿರುದು.
बेगम, स्त्री० ರಾಣಿ.
बेगरज़, वि० ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ.
बेगानगी, स्त्री० ಪರಕೀಯವೆಂಬ ಭಾವನೆ.

बेगाना, वि० ಪರಕೀಯ ; ಇತರರ.

बेगार, स्त्री० ಬಿಟ್ಟಿಕೂಲಿ ; ಬಿಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ.

बेगारी, पु० ಬಿಟ್ಟಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ.

बेगुनाह, वि० ನಿರಪರಾಧಿ.

बेचना, स० ಮಾರು ; ವಿಕ್ರಯಿಸು.

बेचारा, वि० ಗತಿಯಿಲ್ಲದ ; ನಿಸ್ಸಹಾಯ ; ನಿರ್ಗತಿಕ ; ಬಡಪಾಯಿ.

बेचैन, वि० ವ್ಯಾಕುಲ ; ಚಿಂತಿತ.

बेजड़, वि० ಬುಡವಿಲ್ಲದ ; ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ.

बेज़बान, वि० ಬಾಯಿಲ್ಲದ; ಮೂಕ.

बेजा, वि० ಅನುಚಿತ; ಅಪ್ರಾಸಂಗಿಕ.

बेजान, वि० ಜೀವಾಳವಿಲ್ಲದ ; ಸೊರಗಿದ.

बेज़ाब्ता, वि० ನಿಯಮವಿರುದ್ಧ ; ನ್ಯಾಯವಿರುದ್ಧ.

बेज़ार, वि० ಬೇಸರಗೊಂಡ.

बेजोड़, वि० ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ; ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ.

बेटा, पु० ಮಗ.

बेठन, पु० ಗಂಟು ಕಟ್ಟುವ ಬಟ್ಟೆ.

बेठिकाने, वि० ಗೊತ್ತು ಗುರಿಯಿಲ್ಲದ; ಅಸಂಬದ್ಧ.

बेड़, पु० ಬದು ; ಬದವು.

बेड़ा, पु० ತೆಪ್ಪ ;—**पार करना** ಸಂಕಟದಿಂದ ಪಾರಾಗು. वि० ಸೊಟ್ಟಗಿರುವ.

बेड़ी, स्त्री० ಸಂಕೋಲೆ ; ಸಣ್ಣ ತೆಪ್ಪ.

बेडौल, वि० ವಿಕಾರವಾದ ; ಅನುಪಯುಕ್ತವಾದ.

बेढंगा, वि० ರೀತಿ ತಪ್ಪಿದ ; ಕುರೂಪವಾದ ; ಅಸಹ್ಯವಾದ.

बेढना, स० ಬೇಲಿಹಾಕು.

बेढब, वि० दे० **बेढंगा.**

बेत, पु० ಬೆತ್ತ.

बेतकल्लुफ़, वि० ಸಂಕೋಚಪಡದ ; ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸದ.

बेतमीज़, वि० ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನರಿಯದ ; ಮೂಢ.

बेतरह, क्रि० ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ; ಅನುಚಿತವಾಗಿ ; ವಿಪರೀತವಾಗಿ.

बेतरीका, वि० ನಿಯಮಗೆಟ್ಟ; ಕ್ರಮತಪ್ಪಿದ.

बेतहाशा, क्रि० ಬಲುವೇಗವಾಗಿ ; ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡದೆ.

बेताब वि० ದುರ್ಬಲ ; ಅಶಕ್ತ.

बेताबी, स्त्री० ದೌರ್ಬಲ್ಯ.

बेतार, वि० ತಂತಿಯಿಲ್ಲದ.

बेताल, पु० ವಂದಿ ಮಾಗಧ ; ಬೇತಾಳ.

बेतुका, वि० ಅಸಮಂಜಸ ; ಅಸಂಬದ್ಧ.

बेदख़ल, वि० ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ; ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದ.

बेदख़ली, स्त्री० ಸ್ವಾಧೀನ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವಿಕೆ ; ಅಧಿಕಾರಚ್ಯುತಿ.

बेदम, वि० ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ; ಸತ್ತ ; ಮೃತಪ್ರಾಯ.

बेदर्द, ವಿ० ದಯೆ ಇಲ್ಲದ; ಕನಿಕರ ವಿಲ್ಲದ.

बेदर्दी, स्त्री० ನಿರ್ದಯೆ.

बेदाग़, ವಿ० ನಿಷ್ಕಳಂಕ; ಸ್ವಚ್ಛ; ನಿರಪರಾಧಿ.

बेदाना, पु० ಒಂದು ಉತ್ತಮಜಾತಿಯ ದಾಳಿಂಬೆ ಹಣ್ಣು.

बेदार, वि० ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವ.

बेदारी, स्त्री० ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

बेधड़क, क्रि० ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ; ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ.

बेधना, स० ಭೇದಿಸು; ತಿವಿ.

बेन, पु० ಕೊಳಲು; ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿ.

बेनज़ीर, वि० ಸಾಟಿಇಲ್ಲದ; ಅನುಪಮ.

बेनवा, पु० ದರಿದ್ರ; ಬಡವ.

बेना, पु० ಕೈಬೀಸಣಿಗೆ.

बेनिमून, वि० ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ.

बेनियाज़, वि० ಬಂಧನರಹಿತ.

बेनी, स्त्री० ತುರುಬು.

बेनु, पु० ಕೊಳಲು; ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿ.

बेपरद, वि० ಆವರಿಸಲ್ಪಡದ; ಬೆತ್ತಲೆ; ಬಹಿರಂಗವಾದ.

बेपरवा, बेपरवाह, वि० ಯಾವುದನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿಸದ; ಉದಾಸೀನ.

बेपरवाही, स्त्री० ಅಲಕ್ಷ್ಯ; ಉದಾಸೀನತೆ.

बेपीर, वि० ನಿರ್ದಯ; ನಿಷ್ಕರುಣಿ.

बेपेंदी, वि० ಬುಡವು ಭದ್ರವಿಲ್ಲದ.

बेफ़ायदा, वि० ಲಾಭವಿಲ್ಲದ; ವ್ಯರ್ಥ.

बेफ़िक्र, वि० ನಿಶ್ಚಿಂತನಾದ; ಸಂತೃಪ್ತ.

–, स्त्री० ನಿಶ್ಚಿಂತೆ.

बेबस, वि० ನಿರುಪಾಯನಾದ; ವಿವಶ.

बेबसी, स्त्री० ದಾರಿ ಕಾಣದಿರುವಿಕೆ; ವಿವಶತೆ; ನಿರುಪಾಯದೆಶೆ.

बेबाक, वि० ಭಯವಿಲ್ಲದ; ತೀರಿದ; ಸಂದಾಯವಾದ; ಬಾಕಿಯಿಲ್ಲದ.

बेबुनियाद, वि० ಬುಡವಿಲ್ಲದ; ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ.

बेभाव, वि० ಎಣಿಸಲಾಗದ; ಅಪರಿಮಿತವಾದ.

बेमज़ा, वि० ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿಲ್ಲದ.

बेमरम्मत, वि० ದುರುಸ್ತು ಮಾಡದ; ಹರಕು ಮುರಕು.

बेमुनासिब, वि० ಅನುಚಿತವಾದ.

बेमुरव्वत, वि० ಸೌಜನ್ಯವಿಲ್ಲದ; ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ.

बेमौक़ा, वि० ಅಕಾಲದ; ಅವೇಳೆಯ.

बेमौसिम, वि० ಅಕಾಲದ.

बेर, पु० ಎಲಚಿ ಹಣ್ಣು; ಬೋರೆ ಹಣ್ಣು.

बेरहम, वि० ದಯೆಯಿಲ್ಲದ; ಕ್ರೂರ.

बेरहमी, स्त्री० ಕ್ರೌರ್ಯ.

बेरुख़, वि० ವಿಮುಖ; ಕುಪಿತ.

बेरोक, क्रि० ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ; ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದೆ.

बेरोज़गार, वि० ನಿರುದ್ಯೋಗಿ.

बेल, पु० ಬಿಲ್ವಮರ. स्त्री० ಬಳ್ಳಿ.

बेलचा, ಪು೦ ಪಿಕಾಸಿ; ಸಲಿಕೆ.

बेलज़्ज़त, ವಿ೦ ರುಚಿಯಿಲ್ಲದ; ಸುಖವಿಲ್ಲದ.

बेलदार, ಪು೦ ಮಣ್ಣೊಡ್ಡ.

बेलन, ಪು೦ ಲಟ್ಟಣಿಗೆ; ಗುಂಡುಕಲ್ಲು.

बेलना, ಸ೦ ಲಟ್ಟಿಸು; ಹರವು. ಪು೦ ಲಟ್ಟಣಿಗೆ.

बेलबूटा, ಪು೦ ಕಸೂತಿಯ ಹೂಬಳ್ಳಿ; ಬುಟ್ಟಾ ಕೆಲಸ.

बेला, ಪು೦ ಸಮುದ್ರದ ತೀರ; ಹೊತ್ತು; ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂ.

बेलाग, ವಿ೦ ಉಳಿದವುಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ.

बेलौस, ವಿ೦ ನಿಜವಾದ; ಶುದ್ಧವಾದ; ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತ.

बेवक़ूफ़, ವಿ೦ ಮೂರ್ಖ; ದಡ್ಡ; ಅವಿವೇಕಿ.

बेवक़ूफ़ी, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಮೂರ್ಖತನ; ಅವಿವೇಕ.

बेवक्त, ಕ್ರಿ೦ ಅವೇಳೆಯಲ್ಲಿ; ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ.

बेवफ़ा, ವಿ೦ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕ; ದ್ರೋಹಿ.

बेवरा, ಪು೦ ದೇ೦ ब्यौरा.

बेवा, ಸ್ತ್ರೀ೦ ವಿಧವೆ.

बेश, ವಿ೦ ಒಳ್ಳೆಯ; ಅಧಿಕ; ಶ್ರೇಷ್ಠ.

बेशउर, ವಿ೦ ತಿಳಿಗೇಡಿತನ.

बेशक, ಕ್ರಿ೦ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ; ಖಂಡಿತ.

बेशकीमत, बेशकीमती ವಿ೦ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ; ಬಹು ಮೂಲ್ಯವಾದ.

बेशरम, ವಿ೦ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿ; ನಾಚಿಕೆಗೆಟ್ಟ.

बेशरमी, ಸ್ತ್ರೀ೦ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿತನ; ನಿರ್ಲಜ್ಜತೆ.

बेशी, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಲಾಭ; ನಫೆ.

बेशुमार, ವಿ೦ ಎಣಿಸಲಾಗದ; ಅಗಣಿತ.

बेश्म ಪು೦ ಮನೆ; ಗೃಹ.

बेसन, ಪು೦ ಕಡಲೆಯ ಹಿಟ್ಟು.

बेसबब, ಕ್ರಿ೦ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ; ಅಕಾರಣ.

बेसबरा, ವಿ೦ ಆತುರಪಡುವ.

बेसबरी, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಅಧೈರ್ಯ.

बेसमझ, ವಿ೦ ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಬುದ್ಧಿಹೀನ; ಮೂರ್ಖ.

बेसमझी, ಸ್ತ್ರೀ೦ ತಿಳಿಗೇಡಿತನ; ಮೂರ್ಖತನ.

बेसरा, ವಿ೦ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದ.

बेसाहना, ಸ೦ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳು; ಖರೀದಿಮಾಡು.

बेसाहा, ಪು೦ ಕೊಂಡ ಸಾಮಾನು; ಸರಕು.

बेसिलसिला, ವಿ೦ ಕ್ರಮತಪ್ಪಿದ; ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ.

बेसुध, ವಿ೦ ಎಚ್ಚರವಿಲ್ಲದ.

बेसुर, ವಿ೦ ಅಪಸ್ವರದ.

बेह, ಪು೦ ರಂಧ್ರ. ವಿ೦ ಉತ್ತಮವಾದ.

बेहतर, वि० ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತಮತರ; ಮೇಲಾದ.

बेहतरी, स्त्री० ಒಳಿತು.

बेहबूद } **बेहबूदी** } स्त्री० ಉಪಕಾರ; ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು; ಶುಭಕಾರ್ಯ.

बेहद, वि० ಮಿತಿಮೀರಿದ; ಅಪಾರವಾದ; ಅತ್ಯಧಿಕ.

बेहया, वि० ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿ; ನಿರ್ಲಜ್ಜ.

बेहयाई, स्त्री० ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿತನ.

बेहाल, वि० ದೆಸೆಗೆಟ್ಟ; ವ್ಯಾಕುಲಪಡುವವ.

बेहाली, स्त्री० ವ್ಯಾಕುಲತೆ.

बेहिसाब, वि० ಎಣಿಸಲಾಗದ.

बेहूदगी, स्त्री० ಒರಟುತನ; ಅಸಭ್ಯತೆ.

बेहूदा, वि० ಒರಟ; ಅಸಭ್ಯ.

बेफ़िक्र, वि० ನಿಶ್ಚಿಂತ.

बेहोश, वि० ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿದ; ಮೂರ್ಛಿತ.

बेहोशी, स्त्री० ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪುವಿಕೆ; ಮೂರ್ಛೆ.

बैंगन, पु० ಬದನೇಕಾಯಿ.

बैंगनी } **बैंजनी** } वि० ಬದನೇಕಾಯಿ ಬಣ್ಣದ; ಊದಾ.

बै, स्त्री० ನೆಯಿಗೆಯುವರ ಕುಂಚ.

बैज़ा, पु० ಮೊಟ್ಟೆ.

बैठक, स्त्री० ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಾನ; ಆಸನ; ಅಧಿವೇಶನ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ವ್ಯಾಯಾಮ.

बैठकखाना } पु० ಮನೆಗೆ ಬಂದವರೊಡನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವ ಸ್ಥಳ.

बैठना, अ० ಕೂಡು; ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗು; ತಗಲು; ಬಿದ್ದಿರು.

बैठाना } **बैठालना** } स० ಕುಳ್ಳಿರಿಸು; ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸು.

बैत, स्त्री० ಕವಿತೆ; ಕವನ; ಶ್ಲೋಕ; ಪದ್ಯ.

बैत-उल-ख़ला, पु० ಶೌಚಾಗಾರ; ಕಕ್ಕಸು.

बैत-उल-माल, पु० ಸರಕಾರಿ ಖಜಾನೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಲ್ಲದ ಸ್ವತ್ತು.

बैद, पु० ವೈದ್ಯ.

बैदगी, स्त्री० ವೈದ್ಯನ ಕಸುಬು.

बैन, पु० ಮಾತು; ವಚನ. क्रि० ನಡುವೆ

बैना, पु० ಬಾಗಿನ.

बैनामा, पु० ಕ್ರಯಪತ್ರ.

बैपार, पु० ಕಸುಬು; ವ್ಯಾಪಾರ.

बैपारी, पु० ಕಸುಬುದಾರ; ವ್ಯಾಪಾರಿ.

बैर, पु० ವೈರ; ಹಗೆತನ; ವೈಮನಸ್ಯ.

बैरक़, पु० ಬಾವುಟ.

बैरी, पु० ಶತ್ರು; ವಿರೋಧಿ.

बैल, पु० ಎತ್ತು; ವೃಷಭ.

बैस, स्त्री० ವಯಸ್ಸು; ಪ್ರಾಯ; ಯೌವನ.

बैसाखी, स्त्री० ಕುಂಟರು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಊರುಗೋಲು.

बोआई, स्त्री० ಬಿತ್ತನೆ; ಬಿತ್ತುವುದ ಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವ ಕೂಲಿ.

बोझ, पु० ಭಾರ; ಹೊರೆ; ತೂಕ; ಕಠಿಣವಾದ ವಿಷಯ.

बोझना, स० ಹೇರು.

बोझल, } वि० ಭಾರವಾದ; ತೂಕ
बोझिल } ವುಳ್ಳ.

बोझा, पु० दे० **बोझ.**

बोटा, पु० ಮರದ ದಿಮ್ಮಿ.

बोटी, स्त्री० ಮಾಂಸದ ತುಂಡು.

बोतल, स्त्री० ಸೀಸೆ.

बोदा, वि० ದಡ್ಡ; ಸೋಮಾರಿ.

बोध, पु० ಜ್ಞಾನ; ಬೋಧೆ; ನೆಮ್ಮದಿ; ಧೈರ್ಯ; ಸಂತೋಷ.

बोधक, पु० ಬೋಧಿಸುವವನು.

बोधगम्य, वि० ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಬರುವಂಥ.

बोधना, स० ಉಪದೇಶಿಸು; ತಿಳಿ ಹೇಳು; ಬೋಧಿಸು.

बोना, स० ಬಿತ್ತು; ಬೀಜಹಾಕು.

बोरना, स० ಮುಳುಗಿಸು; ನೆನೆಯಿಸು; ಅದ್ದು.

बोरसी, स्त्री० ಕುಮಟಿ; ಅಗ್ಗಿಷ್ಟಿಕೆ.

बोरा, पु० ಚೀಲ; ಗೋಣೀ ಚೀಲ.

बोरिया, स्त्री० ಸಣ್ಣ ಚೀಲ;—**उठाना** ಪ್ರಯಾಣಮಾಡು; ಹೊರಹೊರಡು.

बोरी, स्त्री० ಸಣ್ಣ ಚೀಲ.

बोल, पु० ಮಾತು; ವಚನ; ನುಡಿ.

बोलचाल, स्त्री० ಮಾತುಕತೆ; ನುಡಿವಳಿ.

बोलता, वि० ಮಾತುಗಾರ; ಮಾತಾಡುವವ; ವಾಚಾಳಿ. पु० ವಾಕ್‌ಶಕ್ತಿ; ಆತ್ಮ; ಜೀವ; ಪ್ರಾಣ.

बोलना, अ० ಮಾತನಾಡು; ಸಂಭಾಷಿಸು; ಹೇಳು; ಅನ್ನು; ಕೂಗು.

बोलवाना, स० ಮಾತಾಡಿಸು; ನುಡಿಸು.

बोलाना, स० दे० **बुलाना.**

बोलावा, पु० ಕರೆಕಳುಹುವಿಕೆ; ಆಹ್ವಾನ; ಆಮಂತ್ರಣ.

बोली, स्त्री० ಮಾತು; ನುಡಿ; ಭಾಷೆ; ಹರಾಜಿನ ಸವಾಲು.

बोवाना, स० ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿಸು.

बोश, पु० ಆಡಂಬರ; ನೀಚತನ.

बोसा, पु० ಚುಂಬನೆ; ಮುತ್ತು.

बोसीदा, वि० ಕೊಳೆತ; ಹಳೆಯ.

बोस्ताँ, पु० ಉದ್ಯಾನ.

बोह, पु० ಮುಳುಗುವಿಕೆ; ಡುಬಕಿ.

बोहतान, पु० ಅಸತ್ಯವಾದ ಆರೋಪಣೆ.

बोहनी, स्त्री० ದಿವಸದ ಮೊದಲನೆಯ ಮಾರಾಟ; ಬೋಣಿ; ಬೋಣಿಗೆ.

बोहित, पु० ಹಡುಗು; ದೋಣಿ.

बौंड, स्त्री० ಬಳ್ಳಿ; ಹಂಬು.

बौंडी, स्त्री० ಮಿಡಿಗಾಯಿ; ಹೀಚು.

बौआना, अ० ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡು; ಕನಪರಿಸು; ಬಡಬಡಿಸು.

बौखल, वि० ಹುಚ್ಚ; ಮರುಳ; ಮಂಕ.

बौखलाना, अ० ಹುಚ್ಚನಾಗು; ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿ.

बौछाड़ } स्त्री० ಜಡಿಮಳೆ; ಸುರಿ
बौछार } ಮಳೆ.

बौड़हा, वि० ಹುಚ್ಚ; ಮರುಳ.

बौना, पु० ಕುಳ್ಳ; ಗಿಡ್ಡ.

बौर, पु० ಮಾಂದಳಿರು; ಮಾವಿನ ಹೂ.

बौरना, अ० ಮಾವಿನ ಮರಚಿಗುರುವುದು.

बौरा, वि० ಹುಚ್ಚ; ಏನೂ ಅರಿಯದವ; ಅಜ್ಞ; ಮೂಗ.

बौराना, अ० ಹುಚ್ಚನಾಗು; ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿ. स० ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿಸು.

बौरी, स्त्री० ಹುಚ್ಚಿ.

ब्यवहरिया, पु० ಲೇವಾದೇವಿ ಮಾಡುವವನು; ಸಾಹುಕಾರ.

ब्यवहार, पु० ವ್ಯವಹಾರ; ಲೇವಾದೇವಿ.

ब्याज, पु० ಬಡ್ಡಿ.

ब्याना, स० ಈಯು; ಪ್ರಸವಿಸು. अ० ಹುಟ್ಟು.

ब्यापना, अ० ಹರಡು; ಹರವಿ ಹೋಗು.

ब्याल, पु० ಹಾವು.

ब्याली, स्त्री० ಹೆಣ್ಣು ಹಾವು.

ब्यालू, पु० ರಾತ್ರಿ ಊಟ.

ब्याह, पु० ಮದುವೆ; ವಿವಾಹ.

ब्याहता, वि० ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ब्याहना, स० ಮದುವೆಯಾಗು; ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು.

ब्योंत, स्त्री० ವಿವರಣೆ; ವಿಲೇವಾರಿ; ವಿಧಾನ; ಯುಕ್ತಿ; ಪ್ರಸಂಗ; ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಬಟ್ಟೆ ಕತ್ತರಿಸುವುದು.

ब्योंतना, स० ಬಟ್ಟೆ ಕತ್ತರಿಸು.

ब्योंताना, स० ಬಟ್ಟೆ ಕತ್ತರಿಸಿಸು.

ब्योपार, पु० ವ್ಯಾಪಾರ.

ब्योरन, स्त्री० ಕೂದಲು ಬಾಚುವಿಕೆ.

ब्योरना, स० ಕೂದಲು ಬಾಚು.

ब्योरा, पु० ವಿವರಣೆ; ತಪಶೀಲು; ಹೇಳಿಕೆ.

ब्योरेवार, क्रि० ವಿವರಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ.

ब्योहर, पु० ಲೇವಾದೇವಿ.

ब्योहरिया, पु० ಲೇವಾದೇವಿ ಮಾಡುವವ.

भ

भंग, पु० ಅಲೆ: ಸೋಲು; ಅಪಮಾನ; ತುಂಡು; ವಿಧ್ವಂಸ; ಭಂಗಿ ಸೊಪ್ಪು.

भंगड़, वि० ಭಂಗಿ ಸೇದುವವ.

भंगी, पु० ತೋಟಿ; ಝಾಡಮಾಲಿ.

भंगुर, वि० ನಾಶವಾಗುವ; ಕ್ಷಣಭಂಗುರ.

भंगेड़ी, पु० ಭಂಗಿ ಸೇದುವವ.

भंजक, वि० ಭಂಗಪಡಿಸುವ; ವಿಭಾಗಿಸುವ.

भंजन, पुं० ಮುರಿಯುವಿಕೆ; ಭಂಗ ಪಡಿಸುವಿಕೆ; ಧ್ವಂಸ; ನಾಶ.

भंजना, स० ಭಂಗಪಡಿಸು.

भंजाना, स० ಒಡೆ; ಮುರಿ; ಮುರಿಸು; ಚಿಲ್ಲರೆಮಾಡಿಸು.

भंटा, पुं० ಬದನೇ ಕಾಯಿ.

भंड, वि० ಕೆಟ್ಟಮಾತಾಡುವವ; ಬಂಡ.

भंडा, पुं० ಪಾತ್ರೆ; ಗುಡಾಣ; ರಹಸ್ಯ;—**फूटना** ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾಗು.

भंडाफोड़, पुं० ಗುಟ್ಟುರಟ್ಟಾಗುವಿಕೆ.

भंडार, **भंडारा**, पुं० ಬೊಕ್ಕಸ; ಖಜಾನೆ; ಭಂಡಾರ.

भंडारी, स्त्री० ಸಣ್ಣಕೊಠಡಿ; ಕೋಶ; ಖಜಾನೆ. पुं० ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷ; ಖಜಾನ್‌ಚಿ.

भंड़ेरिया, **भंड़ेला**, पुं० ಹಾಸ್ಯಗಾರ; ನಕಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವ.

भंभाना, अ० दे० **रंभाना**.

भँवर, पुं० ತುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ; ನೀರಿನ ಸುಳಿ; ಸುಳಿಗಂಡಿ.

भँवरजाल, पुं० ಪ್ರಪಂಚದ ತಾಪತ್ರಯ.

भँवरा, पुं० दे० **भौंरा**.

भँवरी, स्त्री० ನೀರಿನ ಸುಳಿ; ಕೂದಲಿನ ಸುಳಿ; ಸುಳಿದಾಟ.

भँसना, अ० ತೇಲು; ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಒಗೆಯಲ್ಪಡು.

भइया, पुं० ಅಣ್ಣ; ಅಣ್ಣಯ್ಯ.

भकसा, वि० ಮುಗ್ಗಲಾದ; ಬೂಜು ಹಿಡಿದ.

भकसाना, अ० ಮುಗ್ಗಿಹೋಗು; ಬೂಜು ಹಿಡಿ.

भकुआ, वि० ಮೂರ್ಖ; ಮೂಢ.

भकुआना, अ० ಪೆಚ್ಚಾಗು. स० ಪೆಚ್ಚಾಗಿಸು; ಘಾಬರಿಪಡಿಸು.

भकोसना, स० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಗಿಯದೆ ನುಂಗು; ಮುಕ್ಕು.

भक्ष, पुं० ತಿನ್ನುವ ಪದಾರ್ಥ.

भक्ष्य, वि० ತಿನ್ನಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ. पुं० ತಿನಸು; ಆಹಾರ.

भख, पुं० ಆಹಾರ.

भगत, पुं० ಭಕ್ತ.

भगति, स्त्री० ಭಕ್ತಿ.

भगदर, स्त्री० ಓಟ; ಪಲಾಯನ.

भगना, अ० ಓಡು.

भगल, पुं० ಮಾಯಾಮಂತ್ರ; ಮೋಸ; ಕಪಟ; ಆಡಂಬರ.

भगली, पुं० ಕಪಟಿ; ವಂಚಕ.

भगाना, स० ಓಡಿಸು; ದೂರಮಾಡು; ಅಟ್ಟು.

भगिनी, स्त्री० ಸಹೋದರಿ.

भगोड़ा, **भग्गू**, वि० ಓಡುಕುಳಿ; ಹೇಡಿ; ಅಂಜುಬುರುಕ.

भगौहाँ, वि० ಓಡಲು ಸಿದ್ಧವಾದ.

भग्न, वि० ಒಡಕ; ಮುರಿದುಹೋದ; ಸೋತ; ಪರಾಜಯ ಹೊಂದಿದ.

भग्नावशेष, पुं० ಪಾಳು.

भचक, स्त्री० ಕುಂಟು.

भचकना, अ० ಕುಂಟು; ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳು; ಚಕಿತನಾಗು.

भजन, पुं० ಪೂಜೆ; ಭಜನೆ; ಭಾಗ.

भजना, स० ಸೇವೆಮಾಡು; ಭಜಿಸು. ಅ೦ ಓಡಿಹೋಗು; ಪಲಾಯನ ಮಾಡು.

भजनी, पुं० ಭಜಿಸುವವ.

भट, पुं० ಭಟ; ಸಿಪಾಯಿ.

भटकना, अ० ಅಲೆದಾಡು; ತೊಳಲು; ದಾರಿತಪ್ಪು.

भटका, वि० ದಾರಿತಪ್ಪಿದ.

भटकाना, स० ದಾರಿತಪ್ಪಿಸು; ಮೋಸಪಡಿಸು.

भट्ठा, पुं०, **भट्ठी**, स्त्री० ಇಟ್ಟಿಗೆ, ಸುಣ್ಣ ಇವುಗಳನ್ನು ಸುಡುವಗೂಡು; ಆವಿಗೆ; ಭಟ್ಟಿ; ಸಾರಾಯಿಯನ್ನು ಇಳಿಸುವ ಒಲೆ.

भठियारा, पुं० ಸತ್ರದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ; ಅಡಿಗೆಯವ.

भड़क, स्त्री० ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ; ಠೀವಿ; ಆಡಂಬರ.

भड़कना, अ० ಜ್ವಲಿಸು; ಧಗ್ಗನೆ ಉರಿ; ಸಿಟ್ಟುಮಾಡು; ರೇಗು.

भड़काना, स० ಉರಿಸು; ಹುರಿದುಂಬಿಸು; ರೇಗಿಸು.

भड़कीला, वि० ಹೊಳೆಯುವ; ಥಳಥಳಿಸುವ.

भड़भूँजा, पुं० ಕಡಲೆಪುರಿ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಹುರಿಯುವವ.

भड़ुआ, पुं० ಭಡವ; ದಾಂಡಿಗ; ಕುಂಟಣಿಗ.

भणना, स० ಹೇಳು.

भणित, वि० ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ.

भतार, पुं० ಗಂಡ; ಪತಿ.

भतीजा, पुं० ಸಹೋದರನ ಮಗ.

भत्ता, पुं० ದಿನದ ಭತ್ಯ; ಪಡಿ.

भदई, स्त्री० ಭಾದ್ರಪದ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಬೆಳೆ.

भद्दा, वि० ಅಂದಗೆಟ್ಟ; ವಿಕಾರವಾದ.

भद्रता, स्त्री० ಶಿಷ್ಟತೆ; ಸಭ್ಯತೆ.

भनक, स्त्री० ಕಿರುದನಿ; ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ.

भनकना, **भनना** स० ಹೇಳು.

भनभनाना, अ० ಝೇಂಕರಿಸು.

भनभनाहट, स्त्री० ಝೇಂಕಾರ.

भब्भड़, **भम्भड़** स्त्री० ಸಂದಣಿ; ಗುಜುಗುಂಪು.

भभरना, अ० ಭಯಪಡು.

भभकी, स्त्री० ಗೊಡ್ಡು ಹೆದರಿಕೆ.

भभूका, पुं० ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ.

भभूत, पुं० ವಿಭೂತಿ; ಭಸ್ಮ.

भयंकरता, स्त्री० ಭೀಕರತ್ವ.

भयानक, **भयावह** वि० ಭಯಂಕರವಾದ.

भर, वि० ಪೂರ್ತಿ; ತುಂಬ; ಇಡೀ; ಅಷ್ಟು; ಎಲ್ಲಾ.

भरण, पुं० ಪಾಲನೆ; ಪೋಷಣೆ.

भरतार, पुं० दे० भर्तार.

भरती, स्त्री० ತುಂಬುವಿಕೆ; ಭರ್ತಿ; ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

भरना, स० ತುಂಬು; (ಹಣ) ಕಟ್ಟು. अ० ಪೂರ್ತಿಯಾಗು; ತುಂಬು; ನೆರೆ.

भरनी, स्त्री० ನೇಯಿಗೆಯ ಹೊಕ್ಕು.

भरपाई, क्रि० ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ. स्त्री० ಸಂದಾಯ; ಪಾವತಿ.

भरपूर, वि० ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ. क्रि० ಚೆನ್ನಾಗಿ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ.

भरम, पु० ಭ್ರಾಂತಿ; ಭ್ರಮೆ; ಸಂಶಯ; ಭೇದ; ರಹಸ್ಯ.

भरमना, अ० ಅಲೆದಾಡು; ಭ್ರಮಿಸು; ತಿರುಗಾಡು.

भरमाना, स० ಅಲೆದಾಡಿಸು; ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಿಸು.

भरमार स्त्री० ಬಲುಹೆಚ್ಚು; ಜಾಸ್ತಿ; ಅತ್ಯಧಿಕತೆ.

भरवाना, स० ತುಂಬಿಸು.

भरसक, क्रि० ಕೈಲಾದಷ್ಟು; ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು; ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ.

भरा } **भरित** } वि० ತುಂಬಿದ.

भरी, स्त्री० ಒಂದು ರೂಪಾಯಿನ ತೂಕ; ಒಂದುತೊಲೆ ತೂಕ.

भरोसा, पु० ಆಶ್ರಯ; ಆಸರೆ; ಭರವಸೆ; ನಂಬಿಕೆ.

भर्त्ता } **भर्त्तार** } पु० ಒಡೆಯ; ಸ್ವಾಮಿ; ಗಂಡ.

भर्त्सना, स्त्री० ನಿಂದೆ; ದೂಷಣೆ.

भर्राना, क्रि० ಬಿರುದನಿ; ಗದ್ಗದ ಧ್ವನಿ.

भलमनसत } **भलमनसी** } स्त्री० ಸೌಜನ್ಯ; ಒಳ್ಳೆತನ.

भला, वि० ಒಳ್ಳೆಯ; ಮೇಲ್ತರದ; ಉತ್ತಮ. अव्य० ಒಳ್ಳೆಯದ್ದು; ಸೈ. पु० ಹಿತ; ಒಳ್ಳಿತು;—**चंगा**

बुरा ಹಿತಾಹಿತ;—**बुरा कहना** ಬೈಯು, ಅನ್ನು.

भलाई, स्त्री० ಒಳ್ಳೆಯದು; ಒಳ್ಳಿತು; ಹಿತ.

भलामानुस, पु० ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥ.

भले, क्रि० ಚೆನ್ನಾಗಿ; ಪೂರ್ಣವಾಗಿ.
अव्य० ಭಲಾ; ಭಳಿರೆ.

भवदीय, सर्व० ತಮ್ಮ; ತಮ್ಮವ.

भवन, पु० ಮನೆ; ಮಹಡಿ.

भवितव्य, पु० ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸುವಂತಹುದು; ಭಾಗ್ಯ.

भवितव्यता, स्त्री० ವಿಧಿ.

भव्यता, स्त्री० ಸೌಂದರ್ಯ.

भसाना, स० ನೀರಿನಮೇಲೆ ಬಿಡು; ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕು.

भसुंड, पु० ಆನೆ. (**भुसुंड**).

भसुर, पु० ಹಿರಿಯ ಮೈದುನ.

भस्म, पु० ಬೂದಿ; ಭಸ್ಮ.

भस्मक, पु० ತಿಂದದ್ದು ತಕ್ಷಣ ಅರಗಿ ಹೋಗುವ ಒಂದುರೋಗ; ಬಹಳ ಹಸಿವು.

भस्मीभूत, वि० ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾದ; ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾದ.

भहराना, अ० ಉದುರು; ಜಾರಿ ಬೀಳು.

भाँग, स्त्री० ಭಂಗೀಸೊಪ್ಪು; ಬಂಗಿ.

भांज, स्त्री० ಮಡಿಸುವಿಕೆ; ಚಿಲ್ಲರೆ ಮುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ವಟ್ಟ.

भाँजना, स० ಮಡತೆಹಾಕು; ರೂಪಾಯಿ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಮುರಿಸು; ಚಿಲ್ಲರೆಮಾಡಿಸು.

भाँटा, पु० ಬದನೆಕಾಯಿ.

भाँड़, पु० ಹಾಸ್ಯಗಾರ; ವಿದೂಷಕ; ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿ; ಭಂಡ; ಮಡಕೆ.

भाँड़ना, अ० ಅಲೆದಾಡು.

भाँड़ा, पु० ಪಾತ್ರೆ; ಬಾಂಡ.

भांडार, पु० ಕೋಶ; ಭಂಡಾರ; ಖಜಾನೆ.

भांत, भांति स्त्री० ರೀತಿ, ಪ್ರಕಾರ; ತರಹ; ಬಗೆ; ಮಾದರಿ.

भाँपना, स० ಗ್ರಹಿಸು; ಇಂಗಿತ ವನ್ನರಿ; ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು.

भाँवना, स० ತುರಿ; ತಿಕ್ಕು; ತೇಯು; ತರಣಿಹಿಡಿ.

भाँवर, स्त्री० ಸುತ್ತಿ ಬರುವಿಕೆ; ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ; ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ವಧೂವರರು ಅಗ್ನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ.

भाई, पु० ಒಡಹುಟ್ಟಿದವ; ಸಹೋದರ.

भाईचारा, पु० ಸೋದರಭಾವ; ಭ್ರಾತೃಭಾವ.

भाईबंद, पु० ಬಂಧುಬಳಗ.

भाउ, पु० ಭಾವನೆ; ಪ್ರೀತಿ; ಉತ್ಪತ್ತಿ.

भाखना, स० ಹೇಳು; ನುಡಿ.

भाखा, स्त्री० ಭಾಷೆ.

भाग, पु० ಪಾಲು; ಭಾಗ; ಭಾಗ್ಯ; ಅದೃಷ್ಟ.

भागना, अ० ಓಡು; ಓಡಿ ಹೋಗು.

भागी, वि० ಪಾಲುಗಾರ; ಭಾಗಸ್ಥ.

भाग्य, पु० ಅದೃಷ್ಟ; ಭಾಗ್ಯ.

भाजक, वि० ವಿಭಾಗವಮಾಡುವ; ಹಂಚುವ. पु० ಭಾಗಿಸುವ ಸಂಖ್ಯೆ.

भाजन, पु० ಯೋಗ್ಯ; ಆಧಾರ.

भाजना, अ० ಓಡಿಹೋಗು.

भाजी, स्त्री० ಕಾಯಿಪಲ್ಯ; ತರಕಾರಿ.

भाज्य, पु० ಭಾಗಿಸ ಬೇಕಾದ ಸಂಖ್ಯೆ. वि० ವಿಭಾಗಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

भाट, पु० ಹೊಗಳು ಭಟ; ವಂದಿ ಮಾಗಧ.

भाटा, पु० ಸೆಳೆತ; ಇಳಿತ; ಸಮುದ್ರದ ಇಳಿತ.

भाड़, पु० ಭಟ್ಟಿ; ಹುರಿಯುವ ಒಲೆ; —झोंकना ತುಚ್ಛವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು;—में झोंकना ನಷ್ಟ ಮಾಡುವುದು.

भाड़ा, पु० ಬಾಡಿಗೆ.

भात, पु० ಅನ್ನ.

भाथा, पु० ಬತ್ತಳಿಕೆ.

भाथी, स्त्री० ತಿದಿ; ತಿತ್ತಿ.

भादों, भाद्र पु० ಭಾದ್ರಪದ ಮಾಸ.

भान, पु० ಪ್ರಕಾಶ; ಜ್ಞಾನ.

भानजा, ಪುಂ ಸೋದರಿಯಮಗ.

भानमती, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮಾಟಗಾತಿರ್; ಗಾರುಡಿಯುವಳು;—**का पिटारा** ಬೇಡದ್ದು ಬೇಕಾದ್ದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ.

भाना, ಅಂ ತಿಳಿಯುಬರು; ಭಾಸ ವಾಗು; ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರು; ರುಚಿಸು; ಶೋಭಿಸು.

भानु, ಪುಂ ಸೂರ್ಯ.

भानुजा, ಸ್ತ್ರೀಂ ಯಮುನಾನದಿ.

भाप, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹಬೆ; ಆವಿ; ಉಗಿ.

भाभी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ; ಅತ್ತಿಗೆ.

भायप, ಪುಂ ಸಹೋದರಭಾವ; ಭ್ರಾತೃಭಾವ.

भार, ಪುಂ ಭಾರ; ತೂಕ; ಹೊರೆ.

भारती, ಸ್ತ್ರೀಂ ನುಡಿ; ವಾಣಿ; ಸರಸ್ವ

भारी, ವಿಂ ಘನವಾದ; ತೂಕವುಳ್ಳ; ದೊಡ್ಡ; ದಪ್ಪ; ವಿಶಾಲವಾದ.

भार्या, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹೆಂಡತಿ.

भाल, ಪುಂ ಹಣೆ; ನೊಸಲು; ಲಲಾಟ; ಭಲ್ಲೆ; ಈಟಿ; ಬಾಣದ ಮೊನೆ.

भालना, ಸಂ ನೋಡು; ವಿಚಾರಿಸು.

भाला, ಪುಂ ಭಲ್ಲೆ; ದೊಡ್ಡ ಈಟಿ.

भालाबरदार, ಪುಂ ಈಟಿಯುವ.

भाली, ಸ್ತ್ರೀಂ ಈಟಿಯ ತುದಿ; ಮೊನೆ ಶೂಲ.

भालू, ಪುಂ ಕರಡಿ.

भाव, ಪುಂ ಇರುವಿಕೆ; ವಿಚಾರ; ಭಾವನೆ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ದರ; ಬೆಲೆ.

भावज, ಸ್ತ್ರೀಂ ಅತ್ತಿಗೆ.

भावता, ವಿಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರಿ ಬರುವ; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇಂಪಾದ.

भावताव, ಪುಂ ಧಾರಣೆ.

भावना, ಸ್ತ್ರೀಂ ಭಾವನೆ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ವಿಚಾರ; ಬಯುಕೆ; ಇಚ್ಛೆ. ಸಂ ಚನ್ನಾಗಿ ತೋರು; ರುಚಿಸು.

भावार्थ, ಪುಂ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

भावित, ವಿಂ ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

भावी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಭವಿಷ್ಯ; ಭಾಗ್ಯ; ಅದೃಷ್ಟ.

भावुक, ವಿಂ ಭಾವನಾಪರವಶನಾದ; ಉತ್ತಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ.

भाषण, ಪುಂ ಭಾಷಣ; ಉಪನ್ಯಾಸ.

भाषांतर, ಪುಂ ಅನುವಾದ; ತರ್ಜುಮೆ.

भाषा, ಸ್ತ್ರೀಂ ಭಾಷೆ; ಮಾತು.

भाषित, ವಿಂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ; ಕಥಿತ.

भाषी, ಪುಂ ಮಾತನಾಡುವವನು.

भाष्य, ಪುಂ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ; ಟೀಕೆ.

भास, ಪುಂ ದೀಪ್ತಿ; ಪ್ರಭೆ; ಇಚ್ಛೆ.

भासना, ಅಂ ತೋರಿಬರು; ಕಾಣು; ಭಾಸವಾಗು.

भासमान, ವಿಂ ಕಂಡುಬರುವ.

भासित, ವಿಂ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ.

भिगाना, ಸಂ दे० **भिगोना.**

भिंडी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬೆಂಡೆಗಿಡ ಮತ್ತು ಆದರ ಕಾಯಿ.

भिक्षा, स्त्री॰ ಯಾಚನೆ; ಬೇಡಿಕೆ; ಭಿಕ್ಷೆ; ತಿರುಪ.

भिक्षु / **भिक्खु** / **भिक्षुक**, पु॰ ತಿರುಕ; ಭಿಕ್ಷುಕ; ಭೌದ್ಧ ಸನ್ಯಾಸಿ.

भिखमंगा / **भिखारी**, पु॰ ತಿರುಕ; ಭಿಕ್ಷುಕ.

भिखारिणी / **भिखारिन**, स्त्री॰ ತಿರುಕಿ; ಭಿಕ್ಷುಕಳು.

भिगाना / **भिगोना**, स॰ ತೋಯಿಸು; ನೆನಸು; ಉನಿಯ ಹಾಕು.

भिजवाना, स॰ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡು; ರವಾನೆಮಾಡಿಸು.

भिजाना, स॰ ತೋಯಿಸು; ನೆನಸು; ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡು.

भिज्ञ, वि॰ ಅರಿತ.

भिड़, स्त्री॰ ಕಣಜದ ಹುಳು; ಕಣಜ.

भिड़ना, अ॰ ಹೋರಾಡು; ಎದುರಿಸು; ಸೇರು.

भितल्ला, पु॰ ಒಳಮಡಿಕೆವಸ್ತ್ರ; ಒಳವಸ್ತ್ರ.

भित्ति, स्त्री॰ ಗೋಡೆ.

भिदना, अ॰ ತೂತುಬೀಳು; ಘಾಯವಾಗು.

भिनकना / **भिनभिनाना**, अ॰ ಝೇಂಕರಿಸು; ಮೊರೆ.

भिनसार, पु॰ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ; ನಸುಕು.

भिश्ती, पु॰ ನೀರು ಹೊರುವವನು.

भी, अव्य॰ ಕೂಡ; ಸಹ; ಸಹಿತ.

भीख, स्त्री॰ ತಿರುಪ; ಭಿಕ್ಷೆ.

भीगना, अ॰ ತೊಯ್ದುಹೋಗು; ನೆನೆ; ಒದ್ದೆಯಾಗು.

भीटा, पु॰ ದಿಣ್ಣೆ; ದಿಬ್ಬ.

भीड़, स्त्री॰ ಗುಂಪು; ಜಂಗುಳಿ; ಕಷ್ಟ; ತೊಂದರೆ.

भीड़भड़क्का, पु॰ / **भीड़भाड़**, स्त्री॰ ಗುಂಪು; ನೂಕು; ನುಗ್ಗು.

भीत, स्त्री॰ ಗೋಡೆ; ತೆರೆ. वि॰ ಭಯಗೊಂಡ.

भीतर, क्रि॰ ಒಳಗೆ; ಒಳಗಡೆ.

भीतरी, वि॰ ಒಳಗಿನ; ಒಳಗಡೆಯ; ಅಂತರ್ಯದ.

भीति / **भीती**, स्त्री॰ ಭಯ; ಹೆದರಿಕೆ; ಅಂಜಿಕೆ.

भीनना, अ॰ ಒಳಹೊಗು; ಸೇರು.

भीर, स्त्री॰ ಗುಂಪು; ಕಷ್ಟ; ದುಃಖ.

भीरु, वि॰ ಅಂಜುಕುಳಿ; ಪುಕ್ಕ; ಹೇಡಿ.

भीरुता, स्त्री॰ ಅಂಜಿಕೆ; ಭಯ.

भीरे, क्रि॰ ಹತ್ತಿರ; ಬಳಿ.

भील, पु॰ ಭಿಲ್ಲರೆಂಬ ಒಂದುಜಾತಿಯ ಕಾಡುಜನರು.

भीषण, वि॰ ಭಯಂಕರವಾದ.

भुंई, स्त्री॰ ಭೂಮಿ; ಪೃಥ್ವಿ.

भुंजना, स॰ ಹುರಿದುಹೋಗು.

भुअंग, पु॰ ಹಾವು; ಸರ್ಪ.

भुअन, पु॰ दे॰ भुवन.

भुआल, पु॰ ಅರಸ; ರಾಜ.

भुइंडोल, पु॰ ಭೂಕಂಪ.

भुक, पु॰ ಆಹಾರ; ಭೋಜನ.

भुक्खड़, वि० ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕ; ಉಣ್ಣ ಗುಳಿ; ದರಿದ್ರ.

भुक्त, वि० ತಿನ್ನಲ್ಪಟ್ಟ; ಅನುಭವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಭೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

भुखमरा, वि० ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದವ; ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕ.

भुगतना, स० ಸಹಿಸು; ಅನುಭವಿಸು.

भुगतान, पु० ಮುಕ್ತಾಯ; ತೀರ್ಪು; ತೀರ್ಮಾನ.

भुगताना, स० ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸು; ಬಾಕಿತೀರಿಸು; ತೊಂದರೆಕೊಡು; ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು.

भुजंग, पु० ಹಾವು; ಸರ್ಪ.

भुज, पु० } ತೋಳು; ಭುಜ;
भुजा, स्त्री० } ಬಾಹು.

भुजाली, स्त्री० ಡೊಂಕಾದ ಕತ್ತಿ; ಚಾಕು.

भुजिया, पु० ಕುದುಪಲಕ್ಕಿ; ಕುಚ್ಚಲಕ್ಕಿ.

भुट्टा, पु० ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳದ; ಜುಂಗು; ಗೂಗು.

भुनगा, पु० ದೋಮೆ; ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಹಾರಾಡುವ ಸಣ್ಣ ಕರೀ ಬಣ್ಣದ ಕೀಟ.

भुनना, अ० ಹುರಿದು ಹೋಗು; ಹಣವು ಚಿಲ್ಲರೆಯಾಗು. ಉದಾ:- ರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಮುರಿಸುವಿಕೆ.

भुनाना, स० ಹುರಿ; ಹಣವನ್ನು ಚಿಲ್ಲರೆಮಾಡಿಸು.

भुरकना, स० ಹುಡಿಮಾಡು.

भुरकुस, पु० ಪುಡಿ; ಹುಡಿ.

भुरता, पु० ನಜ್ಜುಗುಜ್ಜಾದ ವಸ್ತು; ಚಟ್ನಿ; ಪಲ್ಯ.

भुरभुरा, वि० ತರಿತರಿಯಾದ; ಗರಗು.

भुलक्कड़, वि० ಮರೆತುಹೋಗುವಂಥವ.

भुलवाना } स० ಮರೆಸು; ಮರಳು
भुलाना } ಗೊಳಿಸು; ಮಾತು ಮರೆಸು.

भुलावा, पु० ಮೋಸ.

भुव, स्त्री० ಭೂಮಿ.

भुवन, पु० ಪ್ರಪಂಚ; ಜಗತ್ತು.

भुवाल, पु० ಅರಸ.

भुस, पु० दे० **भूसा.**

भूँकना, अ० ಬೊಗಳು.

भूँचाल, पु० ಭೂಕಂಪ.

भूँजना, स० ಹುರಿ; ಸತಾಯಿಸು; ಕಾಡಿಸು.

भूँजा, पु० ಹುರಿಗಾಳು; ಹುರಿದದ್ದು.

भूँडोल, पु० ಭೂಕಂಪ.

भू, स्त्री० ಭೂಮಿ.

भूख, स्त्री० ಹಸಿವು.

भूखा, वि० ಹಸಿದ.

भूगर्भ, पु० ಭೂಮಿಯ ಒಳಭಾಗ; ಭೂಗರ್ಭ.

भूचर, पु० ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಓಡಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

भूचाल } ಭೂಕಂಪ.

भूत, पु० ಭೂತ; ದೆವ್ವ; ಭೂತಕಾಲ. वि० ಕಳೆದುಹೋದ.

भूतत्वविद्या, स्त्री० ಭೂಗರ್ಭಶಾಸ್ತ್ರ.
भूतपूर्व, वि० ಹಿಂದಿನ; ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ; ಮಾಜಿ.
भूतल, पु० ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ಭಾಗ; ಪ್ರಪಂಚ.
भूतात्मा, स्त्री० ಶರೀರ; ಜೀವಾತ್ಮ.
भूति, स्त्री० ವಿಭೂತಿ; ವೈಭವ; ಸಿದ್ಧಿ.
भूतिनि } भूतिनी } स्त्री० ಹೆಣ್ಣು ಪಿಶಾಚಿ.
भूधर, पु० ಬೆಟ್ಟ.
भूनना, स० ಹುರಿ.
भूमिका, स्त्री० ಪೀಠಿಕೆ; ಮುನ್ನುಡಿ.
भूर, पु० ಮರಳು.
भूरा, वि० ಬೂದು; ಕಾಕಿ ಬಣ್ಣ.
भूरि, वि० ವಿಶೇಷವಾದ; ಬಹಳ.
भूल, स्त्री० ಮರೆವು; ತಪ್ಪು; ದೋಷ; ಅಪರಾಧ.
भूलना, स० ಮರೆತುಬಿಡು; ತಪ್ಪು ಮಾಡು.
भूलभुलैयाँ, स्त्री० ಸುತ್ತುಸುತ್ತಾಗಿ ಇದ್ದು ದಾರಿಯನ್ನೇ ಮರೆಸುವ ಕಟ್ಟಡ.
भूवा, पु० ಅರಳೆ; ಹತ್ತಿ.
भूषण, पु० ಒಡವೆ; ಆಭರಣ; ನಗ; ಶೃಂಗಾರ.
भूषा, स्त्री० ಒಡವೆ; ಆಭರಣ; ನಗ; ಶೃಂಗಾರ.
भूषित, वि० ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
भूसा, पु० } भूसी, स्त्री० } ಧಾನ್ಯಗಳ ಹೊಟ್ಟು; ಗೋಕಲಿ.
भृंग, पु० ತುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ.
भृंगराज, पु० ತುಂಬೇಗಿಡ (भंगरोइया, भांगरा).
भृकुटी, स्त्री० ಹುಬ್ಬು.
भृत्य, पु० ಆಳು; ಸೇವಕ; ಚಾಕರ.
भेंट, स्त्री० ಭೇಟಿ; ಭೆಟ್ಟಿ; ಸಂದರ್ಶನ; ಕಾಣಿಕೆ; ಉಡುಗೊರೆ.
भेंटना, स० ಭೇಟಿಕೊಡು; ಸಂದರ್ಶಿಸು.
भेक, पु० ಕಪ್ಪೆ.
भेख, पु० ವೇಷ.
भेजना, स० ಕಳುಹಿಸು.
भेजवाना, पु० ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು.
भेजा, पु० ಮಿದುಳು; ಮೇದಸ್ಸು.
भेड़, स्त्री० ಕುರಿ.
भेड़ा, पु० ಟಗರು.
भेड़िया, पु० ತೋಳ.
भेड़ियाधसान, पु० ಕುರಿಮಂದೆಯಂತೆ ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡದೆ ಧುಮುಕುವುದು.
भेड़ी, स्त्री० दे० भेड़.
भेद, पु० ಭೇದಿಸುವಿಕೆ; ಮರ್ಮ; ರಹಸ್ಯ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ.
भेदक, वि० ಭೇದಿಸುವ; ಭೇದಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ.
भेदिया, पु० ಬೇಹುಗಾರ; ಗುಪ್ತಚರ; ಗೂಢಚಾರ.
भेदी, पु० ಗೂಢಚಾರ. वि० ಒಡಕನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವ; ಭೇದಿಸುವವ.

भेदीसार, पुं० ಬೈರಿಗೆ.
भेद्य, वि० ಸೀಳಬಹುದಾದ.
भेरी, स्त्री० ನಗಾರಿ; ದುಂದುಭಿ ಭೇರಿ.
भेल, वि० ಅಂಜುಬುರಕ.
भेली, स्त्री० ಮುದ್ದೆ; ಉಂಡೆ.
भेव, पुं० ರಹ ಗುಟ್ಟು ಮರ್ಮ.
भेवना, स० ತೋಯಿಸು; ಒ ಮಾಡು.
भेष, पुं० ವೇಷ.
भेषज, पुं० ಔಷಧ.
भेस, पुं० दे० भेष.
भैंस, स्त्री० ಎಮ್ಮೆ.
भैंसा, पुं० ಕೋಣ.
भैचक, वि० ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ; ಚಕಿತ.
भैना, स्त्री० ಸಹೋದರಿ.
भैया, पुं० ಸಹೋದರ.
भैयाचारी, स्त्री० ಸಹೋದರಭಾವ; ಭ್ರಾತೃಭಾವ.
भैयादूज, स्त्री० ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆ ದಿನದ ಹಬ್ಬ. ಈ ದಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಸಹೋದರರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ.
भैरव, वि० ಭಯಾನಕವಾದ; ಭೀಷಣ.
भोंकना, स० ಇರಿ; ತಿವಿ; ದೂರಿಸು.
भोंचाल, पुं० ಭೂಕಂಪ.
भोंड़ा, वि० ಅಂದಗೆಟ್ಟ; ವಿಕಾರವಾದ; ಕುರೂಪವಾದ.
भोंदू, वि० ಪೆದ್ದು; ದಡ್ಡ; ಪೆದ್ದ.
भोंपू, पुं० दे० भोपा.
भोक्ता, वि० ಭೋಜನಮಾಡುವವ; ಅನುಭವಿಸುವವ; ವಿಲಾಸಪ್ರಿಯ.
भोग, पुं० ಸುಖ; ವಿಲಾಸ; ಭೋಜನ; ನೈವೇದ್ಯ.
भोगना, स० ಅನುಭವಿಸು; ಸಹಿಸು.
भोगी, पुं० ಭೋಗಿಸುವವ; ಆನಂದದಿಂದ ಜೀವನವನ್ನು ಕಳೆಯುವವ; ಸರ್ಪ.
भोग्य, वि० ಭೋಗಿಸಲು ಅರ್ಹವಾದ; ತಿನ್ನುವ ಪದಾರ್ಥ.
भोज, पुं० ಔತಣ; ಸಂತರ್ಪಣೆ.
भोज्य, पुं० ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥ.
भोपा, पुं० ಕಹಳೆ; ಕೊಂಬು.
भोर, पुं० ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ; ಪ್ರಾತಃಕಾಲ; ಮೋಸ.
भोला, वि० ಸರಳ; ಸಾಧು; ಭೋಳೆ; —भाला ಭೋಳೆಸ್ವಭಾವ; ಸಾಧುವಾದ; ಸರಳ.
भौं, स्त्री० ಹುಬ್ಬು.
भौंरा, पुं० ತುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ; ಸುಳಿ.
भौंरकली, स्त्री० ಕುದುರೆ ಸುಳಿ.
भौंराना, स० ಸುತ್ತು; ಪ್ರ ಮಾಡು.
भौंरी, स्त्री० ಪಶುಗಳ ಮೈಮೇಲಿನ ಸುಳಿ; ವಧೂವರರ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ; ನೀರಿನ ಸುಳಿ.

भौंह, स्त्री० ಹುಬ್ಬು ; — चढ़ाना ಹುಬ್ಬು ಗಂಟಿಕ್ಕು, ಸಿಂಡರಿಸು ; —तानना ಹುಬ್ಬು ಗಂಟಿಕ್ಕುವುದು.

भौगोलिक, वि० ಭೂಗೋಳಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

भौचक, वि० ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ.

भौजाई, स्त्री० ಅತ್ತಿಗೆ.

भौन, पु० ಮನೆ ; ಭವನ.

भौम, पु० ಮಂಗಳಗ್ರಹ ; ಕುಜ.

भौमवार, पु० ಮಂಗಳವಾರ.

भ्रम, पु० ಮೋಸ ; ಭ್ರಾಂತಿ ; ಸಂಶಯ.

भ्रमर, पु० ತುಂಬಿ ; ಭ್ರಮರ.

भ्रमण, पु० ಯಾತ್ರೆ ; ಸಂಚಾರ ; ತಿರುಗಾಟ.

भ्रमना, अ० ತಿರುಗು ; ಸುತ್ತು ; ಭ್ರಮಿಸು.

भ्रमात्मक, वि० ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳಿಸುವಂಥ ; ಸಂದಿಗ್ಧ.

भ्रमाना, स० ತಿರುಗಾಡಿಸು; ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳಿಸು ; ದಾರಿತಪ್ಪಿಸು.

भ्रष्ट, वि० ಕೆಳಗೆಬಿದ್ದ ; ಪತಿತ ; ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ; ದುರಾಚಾರಿ.

भ्रांत, वि० ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡ; ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ ; ಉನ್ಮತ್ತ.

भ्रांति, स्त्री० ಭ್ರಮೆ ; ಸಂಶಯ ; ಮರುಳು ; ಪ್ರಮಾದ.

भ्राता, पु० ಒಡಹುಟ್ಟಿದವ ; ಸಹೋದರ.

भ्रामक, पु० ಒಂದುರೋಗ. वि० ಭ್ರಮೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ.

भ्रू, स्त्री० ಹುಬ್ಬು.

भ्रूण, पु० ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಮಗು.

म

मंग, स्त्री० ಬೈತಲೆ.

मंगता, **मंगन** } पु० ತಿರುಕ ; ಭಿಕ್ಷುಕ.

मंगनी, स्त्री० ಬೇಡುವಿಕೆ ; ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ ; ಎರವಲು ; ಮದುವೆಯ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ.

मंगल, पु० ಕುಶಲ; ಕ್ಷೇಮ; ಮಂಗಳಗ್ರಹ ; ಮಂಗಳವಾರ.

मंगलवार, पु० ಮಂಗಳವಾರ.

मंगवाना, **मंगाना** } स० ತರಿಸು.

मंगेतर, वि० ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥವಾದ ; ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

मंच, पु० ಮಂಚ ; ವೇದಿಕೆ ; ಪೀಠ.

मंजन, पु० ಉಜ್ಜುವುದು ; ತಿಕ್ಕುವುದು ; ಹಲ್ಲುಪುಡಿ.

मंजरी, स्त्री० ಬಳ್ಳಿ ; ಕುಡಿ ; ಹೂಗೊಂಚಲು.

मंजाना, अ० ತಿಕ್ಕಿಸು ; ಉಜ್ಜಿಸು.

मंजार, स्त्री० ಬೆಕ್ಕು.

मंज़िल, स्त्री० ಮಹಲು ; ಮಹಡಿ ; ಉಪ್ಪರಿಗೆ; ಅಂತಸ್ತು; ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ.

मंजिलत, स्त्री० ಪದವಿ.

मंजीर, पु० ಗೆಜ್ಜೆ ; ನೂಪುರ.

मंजु } **मंजुल** } **वि०** ಸುಂದರ; ಮನೋಹರ.

मंजूर, वि० ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ; ಅಂಗೀಕೃತ; ಸ್ವೀಕೃತವಾದ.

मंजूरी, स्त्री० ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಅಂಗೀಕಾರ.

मंजूषा, स्त्री० ಸಣ್ಣ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಡಬ್ಬಿ.

मंझा, वि० ನಡುವಣ; ಮಧ್ಯದ.

मंझाना, स० ಹೊಗುವುದು; ಪ್ರವೇಶ, ಹೊಂದುವುದು.

मंझार, क्रि० ಮಧ್ಯೆ; ನಡುವೆ.

मंडन, पु० ಶೃಂಗರಿಸುವಿಕೆ; ಅಲಂಕಾರ; ಸಮರ್ಥನೆ.

मंडप, पु० ಚಪ್ಪರ; ಹಂದರ; ಮಂಟಪ.

मंडराना, अ० ಕವಿದುಕೊಳ್ಳು; ಸುಳಿದಾಡು; ಕವಿ.

मंडल, पु० ಚಕ್ರಾಕಾರದ ಆವರಣ; ವೃತ್ತ; ಗೋಳ; ಸಮಾಜ; ಸಂಘ.

मंडलाकार, वि० ದುಂಡಾಗಿರುವ; ಗೋಳಾಕಾರದ.

मंडलाना, अ० दे० मंडराना.

मंडली, स्त्री० ಸಂಘ; ಸಮೂಹ; ಗೋಷ್ಠಿ.

मंडवा, पु० ಮಂಟಪ.

मंडा, पु० ಪಣ್ಯಾರ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಿಠಾಯಿ.

मंडित, वि० ಅಲಂಕರಿಸಿದ; ವಿಭೂಷಿತವಾದ; ಹೊದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

मंडी, स्त्री० ಮಂಡಿ; ಅಂಗಡಿ.

मंडुआ, पु० ರಾಗಿ; ಸಾವೆ

मंडूक, पु० ಕಪ್ಪೆ.

मंतव्य, पु० ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮತ.

मंत्र, पु० ಸಲಹೆ; ಮಂತ್ರ; ರಹಸ್ಯ.

मंत्रणा, स्त्री० ಸಲಹೆ; ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ.

मंत्रित्व, पु० ಮಂತ್ರಿಯ ಪದವಿ; ಮಂತ್ರಿತ್ವ.

मंत्री, पु० ಸಲಹೆಗಾರ; ಸಚಿವ; ಮಂತ್ರಿ.

मंथन, पु० ಕಡೆಗೋಲು; ಮಂತು.

मंथर, वि० ಮಂದವಾದ; ಜಡ. **पु०** ಛಳಿಜ್ವರ.

मंद, वि० ಮಂದವಾದ; ಆಲಸ್ಯವುಳ್ಳ; ಜಡ; ಮೂರ್ಖ; ದುಷ್ಟ.

मंदभाग्य, पु० ದುರ್ಭಾಗ್ಯ.

मंदाग्नि, स्त्री० ಅಜೀರ್ಣ.

मंदार, पु० ಎಕ್ಕೆ; ಎಕ್ಕದಗಿಡ.

मंदिर, पु० ಮನೆ; ಭವನ; ದೇವಾಲಯ.

मंदिरा, स्त्री० ಕುದುರೆಲಾಯ.

मंदी, स्त्री० ಅಗ್ಗವಾಗಿರುವಿಕೆ.

मंदुरा, स्त्री० दे० मंदिरा.

मंद्र, वि० ಮನೋಹರ; ಸುಂದರ; ಗಂಭೀರವಾದ.

मआज़-अल्लाह, अव्य० ದೇವರು ಕಾಪಾಡಲಿ.

मआनी, पु० ಅರ್ಥ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ.

मआश, स्त्री० ಜೀವನೋಪಾಯ; ಜವಿಣಾನುದಾರಿ.

मकई, स्त्री० ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳ.

मकड़ा, पुं० ದೊಡ್ಡ ಜೇಡರ ಹುಳು.
मकड़ी, स्त्री० ಜೇಡರಹುಳು.
मक़तब, पुं० ಪಾಠಶಾಲೆ.
मक़तूब, वि० ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.
मक़दूर, पुं० ಶಕ್ತಿ ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.
मक़नातीस, पुं० ಸೂಜಿಗಲ್ಲು.
मक़फूल वि० ಅಡವು ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ.
मक़बरा, पुं० ಗೋರಿ ; ಸಮಾಧಿ.
मक़बूज़ा, वि० ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ; ಅಧಿಕೃತವಾದ.
मक़बूल, वि० ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ; ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ; ಸ್ವೀಕೃತ.
मक़रूह, वि० ಅಪವಿತ್ರವಾದ ; ಹೊಲಸು.
मक़सद, पुं० ಅಭಿಪ್ರಾಯ ; ಮನೋರಥ ; ತಾತ್ಪರ್ಯ ; ಸಿದ್ಧಾಂತ.
मक़सूद, वि० ಉದ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
मकसूम, वि० ಹಂಚಲ್ಪಟ್ಟ.
मकान, पुं० ಮನೆ ; ಕಟ್ಟಡ.
मक़ाम, पुं० मुक़ाम.
मकु, अव्य० ಬೇಕಾದರೆ.
मकुट, पुं० ಕಿರೀಟ.
मकुना, पुं० ದಂತಗಳಿಲ್ಲದ ಗಂಡು ಆನೆ ; ಮೀಸೆಯಿಲ್ಲದ ಗಂಡಸು.
मकुनी, स्त्री० ಕಡಲೆ ಹಿಟ್ಟಿನ ರೊಟ್ಟಿ.
मक़ूला, पुं० ಹೇಳಿಕೆ; ಕಥನ; ಗಾದೆ.
मकोड़ा, पुं० ಹುಳು ; ಕೀಟ.
मकोय, स्त्री० ಕಾಚೀಗಿಡ.
मक्का, पुं० ಮಕ್ಕೆ ಜೋಳ ; ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳ ; ಮಕ್ಕಾನಗರ.
मक्कार, वि० ಮೋಸಗಾರ : ಕಪಟಿ.
मक्कारी, स्त्री० ಮೋಸ.
मक्खन, पुं० ಬೆಣ್ಣೆ.
मक्खी, स्त्री० ನೊಣ ;—मारना ನೊಣ ಹೊಡಿ, ಕಾಲಕಳೆ.
मक्खीचूस, पुं० ಜಿಪುಣ ; ಲೋಭಿ.
मक्षिका, पुं० ನೊಣ.
मख, पुं० ಯಜ್ಞ ; ಯಾಗ.
मख़ज़न, पुं० ಭಂಡಾರ ; ಕೋಶ ; ಖಜಾನೆ ಕಣಜ.
मख़तूल, पुं० ಕರಿ ರೇಷ್ಮೆ.
मख़दूम, पुं० ಒಡೆಯ ; ಸ್ವಾಮಿ.
मखनिया, पुं० ಬೆಣ್ಣೆ ಮಾರುವವ.
मख़मल, स्त्री० ಒಂದು ಬದಿಯು ಮೆತ್ತಗಿರುವ ರೇಶ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ; ಮಖಮಲು.
मख़मली, वि० ಮಖಮಲ್ಲಿನ; ಮಖಮಲ್ಲಿನಂಥ.
मख़लूक़, स्त्री० ದೇವರ ಸೃಷ್ಟಿ ; ಜೀವರಾಶಿ.
मख़लूत, वि० ಕಲೆತ : ಮಿಶ್ರಿತ.
मख़सूस, वि० ಬೇಕೆಂದೇ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ; ಖಾಸಗಿ.
मखौल, पुं० ಹಾಸ್ಯ.
मग, पुं० ಹಾದಿ ; ದಾರಿ ; ಮಾರ್ಗ.
मगज़, पुं० ಮಿದುಳು.
मग़ज़ी, स्त्री० ವಸ್ತ್ರಗಳ ಅಂಚು.
मगन, वि० ಮುಳುಗಿರುವ; ತಲ್ಲೀನ; ಮಗ್ನ.

मग़मूम, वि० ದುಃಖಪಡುವ; ದುಃಖಿತ.

मगर, पु० ಮೊಸಳೆ. अव्य० ಆದರೆ.

मग़रिब, पु० ಪಡುವಲದಿಕ್ಕು; ಪಶ್ಚಿಮ.

मग़रूर, वि० ಗರ್ವಿಷ್ಟ; ಅಹಂಕಾರಿ; ಅಭಿಮಾನಿ.

मग़रूरी, स्त्री० ಗರ್ವ; ಅಭಿಮಾನ; ಅಹಂಕಾರ.

मग़लूब, वि० ಸೋತ; ಪರಾಜಿತ.

मगु, पु० ಹಾದಿ; ದಾರಿ.

मग्ज़, पु० दे० मगज़.

मग्न, वि० दे० मगन.

मचक, स्त्री० ಭಾರ; ಒತ್ತಡ.

मचकना, स० ಒತ್ತರಿಸು.

मचना, अ० ಆಗು; ಮೂಡು; (ಗಲಾಟೆ) ಏಳು; ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳು.

मचल, स्त्री० ಮೊಂಡಾಟ; ಚಂಡಿತನ.

मचलना, अ०

मचला, वि० ಹಟಮಾರಿ.

मचलाना, अ० ಓಕರಿಕೆಯುಂಟಾಗು; ವಾಂತಿಯಾಗು.

मचान, पु० ಅಟ್ಟ; ಮಂಚಿಕೆ; ಮಂಚ.

मचाना, स० (ಗಲಾಟೆ) ಮಾಡು; ಎಬ್ಬಿಸು.

मचिया, स्त्री० ಸಣ್ಣಮಂಚ.

मच्छ, पु० ದೊಡ್ಡ ಮೀನು.

मच्छड़, **मच्छर** } पु० ಸೊಳ್ಳೆ.

मच्छी, **मछली** } स्त्री० ಮೀನು.

मछुआ, **मछुवा** } पु० ಬೆಸ್ತ; ಅಂಬಿಗ.

मज़कूर, वि० ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ; ಚರ್ಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

मज़कूरा-बाला, वि० ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ; ಪೂರ್ವೋಕ್ತ; ಸದರಿ.

मज़दूर, पु० ಕೂಲಿಗಾರ; ಕೆಲಸಗಾರ.

मज़दूरी, स्त्री० ಕೂಲಿಯ ಕೆಲಸ; ಕೂಲಿಯ ಹಣ; ಮಜೂರಿ.

मजनूँ, पु० ಹುಚ್ಚ; ಉನ್ಮತ್ತ; ಪ್ರೇಮಿ.

मज़बूत, वि० ದೃಢವಾದ; ಗಟ್ಟಿಯಾದ.

मज़बूती, स्त्री० ದಾರ್ಢ್ಯ; ಪುಷ್ಟಿ; ಧೈರ್ಯ; ಸಾಹಸ.

मज़बूर, वि० ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದ; ನಿರುಪಾಯನಾದ.

मज़बूरन्, क्रि० ವಿವಶನಾಗಿ; ನಿರುಪಾಯನಾಗಿ; ಬಲವಂತವಾಗಿ.

मज़बूरी, स्त्री० ವಿವಶತೆ; ಒತ್ತಾಯ; ಬಲವಂತ.

मजमा, पु० ಗುಂಪು; ಜನಸಮೂಹ; ಸಭೆ.

मजमूआ, वि० ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಒಟ್ಟು. पु० ಸಂಗ್ರಹ; ರಾಶಿ.

मज़मून, ಪುಂ ವಿಷಯ ; ಲೇಖನ.

ममरूसा, ವಿಂ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗಿರುವ; ಕೃಷಿಮಾಡಿದ.

मजरूहे, ವಿಂ ಪೆಟ್ಟುತಿಂದ ; ಗಾಯಗೊಂಡ.

मजलिस, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಭೆ; ಸಮಾಜ ; ಸಂಗೀತ ನಾಟ್ಯಗಳ ಕಛೇರಿ.
मीर-मजलिस ಪುಂ ಸಭಾವೀರ.

मजलिसी, ವಿಂ ಸಭೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

मज़लूम, ವಿಂ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೊಳಗಾದ ; ಪೀಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

मज़हब, ಪುಂ ಮತಾಚಾರ ; ಮತ ; ಧರ್ಮ.

मज़हबी, ವಿಂ ಮತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಮತೀಯ.

मज़ा, ಪುಂ ರುಚಿ ; ಸವಿ ; ಸ್ವಾರಸ್ಯ ; ಆನಂದ ; ಪರಿಹಾಸ್ಯ.

मज़ाक, ಪುಂ ನಗೆಚಾಟ; ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ಗೇಲಿ ; ವಿನೋದ ; ತಮಾಷೆ.

मज़ाकन्, ಕ್ರಿಂ ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ; ತಮಾಷೆಗಾಗಿ.

मज़ाकिया, ವಿಂ ವಿನೋದದ; ತಮಾಷೆಯ ; ತಮಾಷೆಗಾರ.

मजाज़, ಪುಂ ಅಧಿಕಾರ ; ಹಕ್ಕು.

मजाज़न, ಕ್ರಿಂ ನಿಯಮಾನುಸಾರ.

मज़ाज़ी, ವಿಂ ಕೃತ್ರಿಮ ; ಕಲ್ಪಿತ.

मज़ार, ಪುಂ ಗೋರಿ ; ಸಮಾಧಿ.

मजाल, ಸ್ತ್ರೀಂ ಶಕ್ತಿ ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

मजीठ, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ ತೆಗೆಯುವ ಒಂದುಗಿಡ ; ರಕ್ತಾಂಗಿಗಿಡ.

मजीठी, ವಿಂ ಕೆಂಪಾದ.

मजीद, ವಿಂ ಪೂಜ್ಯ ; ಶ್ರೇಷ್ಠ ; ಪವಿತ್ರವಾದ.

मजीरा, ಪುಂ ಒಂದು ಒಗೆಯ ತಾಳ ; ಝಾಲರಿ.

मजूरी, ಸ್ತ್ರೀಂ दे० **मज़दूरी**.

मज़ेदार, ವಿಂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ; ಸೊಗಸಾದ ; ತಮಾಷೆಯಾದ.

मज्जन, ಪುಂ ಸ್ನಾನ

मज्जा, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮೇದಸ್ಸು.

मझधार, ಸ್ತ್ರೀಂ ನಡುನೀರು ; ನದಿಪ್ರವಾಹದ ಮಧ್ಯಭಾಗ.

मझला, ವಿಂ ನಡುಕಲ ; ಮಧ್ಯದ.

मझार, ಕ್ರಿಂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ; ಒಳಗಡೆ.

मझोला, ವಿಂ ಮಧ್ಯದ; ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದೂ ಬಹಳ ಸಣ್ಣದೂ ಅಲ್ಲದ ; ನಡುತರದ.

मटक, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬೆಡಗು ; ಒಯ್ಯಾರ.

मटकना, ಅಂ ಕುಲುಕುತ್ತಾ ನಡೆ ; ಬೆಡಗಿನಿಂದ ನಡೆ ; ಸರಿ.

मटका, ಪುಂ ಮಡಕೆ; ಮಣ್ಣಿನಪಾತ್ರೆ.

मटकाना, ಸಂ ಬೆಡಗು ತೋರು.

मटकी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಣ್ಣ ಮಡಕೆ.

मटकीला, ವಿಂ ಒಯ್ಯಾರದ ; ಬೆಡಗಿನ.

मटमैला, ವಿಂ ಮಣ್ಣಿನ ಬಣ್ಣದ ; ಮಸಕು ಬಣ್ಣದ.

मटर, ಪುಂ ಬಟಾಣಿ.

मटरगश्त, ಪುಂ ಅಡ್ಡಾಡುವುದು ; ಗಾಳಿಸವಾರಿ.

मटिया-मसान, वि० ಹಾಳಾದ; ಮಣ್ಣುಪಾಲಾದ.
मटियामेट, वि० ಮಣ್ಣುಗೂಡಿದ.
मट्टी, स्त्री० दे० मिट्टी.
मट्ठा, पु० ಮಜ್ಜಿಗೆ.
मठ, पु० ಆಶ್ರಮ; ಮಠ.
मठिया, पु० ಚಿಕ್ಕ ಮಠ; ಕುಟಿ ಗುಡಿಸಿಲು.
मड़ई, स्त्री० ಮಂಟಪ; ಗುಡಿಸಿಲು.
मड़क, स्त्री० ಒಳಮರ್ಮ; ಗುಟ್ಟು.
मढ़ना, स० ಸುತ್ತು; ಹೊರಿಸು; ಸುತ್ತುಗಟ್ಟು.
मढ़ी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಮಠ; ಗುಡಿಸಲು.
मणि, स्त्री० ಬಹಳ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ರತ್ನ.
मणिधर, पु० ಸರ್ಪ; ಹಾವು.
मणिबंध, पु० ಮಣಿಕಟ್ಟು.
मतंग, पु० ಆನೆ.
मत, पु० ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಸಿದ್ಧಾಂತ; ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಮತಾಚಾರ; ತಾತ್ಪರ್ಯ; ಓಟು. अ० ಬೇಡ; ಕೂಡದು.
मतखब, पुं० ಅಡಿಗೆಮನೆ.
मतलब, पु० ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ತಾತ್ಪರ್ಯ; ಅರ್ಥ; ಸ್ವಾರ್ಥ; ಗೊತ್ತಿ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ.
मतलबी, वि० ಸ್ವಾರ್ಥಪರ.
मतला, पु० ಕವಿತೆಯ ಅನುಪ್ರಾಸದಿಂದೊಳಗೊಂಡ ಎರಡುಚರಣ (ಪಾರಸೀಕವಿತ್ವದ ಒಂದು ನಿಯಮ).
मतवाला, वि० ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿರುವ; ಅಮಲೇರಿದ; ಮತ್ತು ಹಿಡಿದಿರುವ.
मताधिकार, पु० ಓಟುಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರ.
मतानत, स्त्री० ದೃಢತೆ.
मताफ़, पु० ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಾಕಾರ.
मतीरा, पु० ಕರಬೂಜದ ಹಣ್ಣು.
मत्त, वि० ಮದಿಸಿದ.
मत्था, पु० ಹಣೆ; ಲಲಾಟ; ತಲೆ.
मत्सर, पु० ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು; ಅಸೂಯೆ.
मथन, पु० ಕಡೆಯುವಿಕೆ.
मथना, स० ಕಡೆ; ಮಥಿಸು.
मथना, पु० ಮೊಸರು ಕಡೆಯುವ ಮಡಕೆ.
मथनी, स्त्री० ಕಡೆಗೋಲು; ಮಂತು.
मथित, वि० ಕಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಕಡೆದ.
मद, पु० ಹರ್ಷ; ಆನಂದ; ಅಮಲು; ಮತ್ತು; ಹುಚ್ಚು; ಉನ್ಮಾದ; ಗರ್ವ; ಅಹಂಕಾರ. स्त्री० ಕಾರ್ಯವಿಭಾಗ; ಇಲಾಖೆ; ಖಾತೆ.
मदकची, वि० ಹೆಂಡಕುಡುಕ.
मदख़ला, स्त्री० ನೂಳೆ; ಮಿಂಡಿ.
मदक, स्त्री० ಅಫೀಮು ಬೆರಸಿಸೇದಲು ತಯಾರಿಸುವ ಒಂದುಮಾದಕ ವಸ್ತು.
मदद, स्त्री० ಸಹಾಯ; ನೆರವು; ಒತ್ತಾಸೆ.
मददगार, वि० ಸಹಾಯಕ.
मदफ़न, पु० ಸ್ಮಶಾನ.

मदमत्त, वि॰ ಸೊಕ್ಕಿದ.
मदरसा, पु॰ ಪಾಠಶಾಲೆ; ಸ್ಕೂಲು.
मद-होश, वि॰ ಮದಿಸಿದ; ಮತ್ತ.
मदांध, वि॰ ಮದೋನ್ಮತ್ತ.
मदाख़िल, स्त्री॰ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು; ಆದಾಯ.
मदाख़िलत, स्त्री॰ ಕೈ ಹಾಕುವಿಕೆ; ತಲೆ ಹಾಕುವಿಕೆ; **बेजा**—ಅನಧಿಕಾರ ಚೇಷ್ಟೆ.
मदार, पु॰ ಮಂದಾರ.
मदारात, स्त्री॰ ಆದರ ಸತ್ಕಾರ; ಅತಿಥಿಪೂಜೆ.
मदारिज़, पु॰ ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಗಳ ಗ್ರೇಡುಗಳು.
मदारी, पु॰ ಕೋತಿ ಅಥವಾ ಕರಡಿಯನ್ನು ಆಡಿಸುವವ.
मदिरा, स्त्री॰ ಸಾರಾಯಿ; ಸೇಂದಿ.
मदीला, वि॰ ಮತ್ತೇರಿದ.
मदोन्मत्त, वि॰ ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಮದಿಸಿದ.
मद्धे, अव्य॰ ಮಧ್ಯೆ; ನಡುವೆ; ಬಾಬತ್ತು; ಬಾಬು.
मद्य, पु॰ ಸೇಂದಿ; ಸಾರಾಯಿ.
मधु, पु॰ ಜೇನು; ಜೇನುತುಪ್ಪ; ಮಕರಂದ.
मधुकर, पु॰ ತುಂಬಿ: ಭ್ರಮರ (**मधुप**).
मधुकरी, स्त्री॰ ಹೆಣ್ಣುದುಂಬಿ; ಭಿಕ್ಷಾನ್ನ.
मधुमक्खी, स्त्री॰ ಜೇನುನೊಣ.
मधुर, वि॰ ಸಿಹಿಯಾದ; ಸವಿಯಾದ; ರುಚಿಕರವಾದ; ಸುಂದರವಾದ.
मधुरी, स्त्री॰ ಸಿಹಿ; ಸೌಂದರ್ಯ.
मधूक, पु॰ ಇಪ್ಪೇಮರ.
मध्य, पु॰ ನಡುವು; ಮಧ್ಯ.
मध्यम, वि॰ ನಡುವಣ; ಮಧ್ಯದ; ಉತ್ತಮವಲ್ಲದ.
मध्यवर्त्ती, वि॰ ನಡುವೆಯಿರುವ.
मध्यस्थ, पु॰ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರ.
मध्यान्ह, पु॰ ನಡುಹಗಲು.
मध्ये, क्रि॰ ನಡುವೆ; ಮಧ್ಯೆ ಸಲುವಾಗಿ; ಬಾಬತು.
मन, पु॰ ಮನಸ್ಸು; ಚಿತ್ತ; ಇಚ್ಛೆ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ; ವಿಚಾರ; ನಲವತ್ತು ಸೇರಿನ ತೂಕ; ಒಂದು ಮಣ; **—के लड्डू खाना** ಮನದೊಳಗೆ ಮಂಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು;**—चलना** ಬಯಸು;**—हरा होना** ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುವುದು; **—भरना** ಸಂತೋಷವಾಗುವುದು;**—भर जाना** ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದು;**—मोटा होना** ವಿರಕ್ತತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು;**—रखना** ಇಷ್ಟವನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡುವುದು.
मनई, पु॰ ಮನುಷ್ಯ.
मनकना, अ॰ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನಾಡಿಸು ಮಿಡುಕು.
मनका, पु॰ ಜಪಮಾಲೆಯ ಮಣಿ; ಮಣಿ.

मनकामना, स्त्री० ಮನೋರಥ; ಅಭಿಲಾಷೆ.

मनकूला, वि० ಸ್ಥಾವರವಲ್ಲದ; ಸ್ಥಿರವಲ್ಲದ; ಚರ.

मनकूहा, वि० ಮದುವೆಯಾದ; ವಿವಾಹಿತಳಾದ.

मनगढंत, वि० ಕಲ್ಪನೆಯ; ಕಪೋಲಕಲ್ಪಿತ. स्त्री० ಕಲ್ಪಿತ ಪ್ರಸಂಗ ಕಪೋಲ ಕಲ್ಪನೆ.

मनचला, वि० ಸಾಹಸಿ; ಉತ್ಸಾಹವುಳ್ಳ; ರಸಿಕ.

मनचाहा
मनचीता } वि० ಇಚ್ಛಿಸಿದ; ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ; ಬಯಸಿದ.

मनज़र, पुं० ನೋಟ; ದೃಶ್ಯ.

मनन, पुं० ಧ್ಯಾನ.

मननशील, वि० ವಿಚಾರವಂತ.

मनभाया, वि० ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದ; ಬಯಸಿದ.

मनभावता
मनभावन } वि० ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವೆನಿಸಿದ; ಪ್ರಿಯ.

मनमाना, वि० ಮನಸ್ಸು ಮೆಚ್ಚಿದ; ಇಷ್ಟಪಟ್ಟ. क्रि० ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ; ಮನಸ್ಸಿ.

मनमानी, स्त्री० ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

मनमुटाव, पुं० ಮನಸ್ತಾಪ; ವೈಮನಸ್ಯ.

मनमोदक, पुं० ಮನೋರಾಜ್ಯ; ಮನಸ್ಸಿನ ಮಂಡಿಗೆ.

मनमौज, स्त्री० ತನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆ ನಡೆಯುವುದು; ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರ.

मनमौजी, वि० ತನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆ ನಡೆಯುವವ; ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿ.

मनवांछित, वि० ಬಯಸಿದ; ಮನಸ್ಸು ಒಲಿದ.

मनशा, स्त्री० ಉದ್ದೇಶ್ಯ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಇಷ್ಟ; ಇಚ್ಛೆ.

मनसब, पुं० ಪದವಿ; ಉದ್ಯೋಗ; ಹುದ್ದೆ.

मनसबदार, पुं० ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥ; ಹುದ್ದೇದಾರ; ಅಧಿಕಾರಿ.

मनसा, स्त्री० ಇಚ್ಛೆ; ಬಯಕೆ; ಅಭಿಲಾಷೆ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ. वि० ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ; ಮನಸ್ಸಿನ. क्रि० ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ.

मनसिज, पुं० ಕಾಮದೇವ; ಮನ್ಮಥ.

मनसूख़, वि० ತ್ಯಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ; ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

मनसूबा, पुं० ಯುಕ್ತಿ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ; ವಿಚಾರ.

मनसूर, पुं० ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸಾಧು.

मनहूस, वि० ಕೆಟ್ಟದ್ದು; ಅಶುಭವಾದದ್ದು; ಅವಲಕ್ಷಣ.

मना, वि० ಬೇಡವೆಂದ; ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ನಿಷಿದ್ಧ; ಅನುಚಿತವಾದ; **—करना** ನಿಷೇಧಿಸು.

मनाई, स्त्री० ನಿಷೇಧ ; ತಡೆ.

मनादी, स्त्री० दे० मुनादी.

मनाना, स० ಒಪ್ಪಿಸು; ಒಲಿಸು; ಸ್ತುತಿಸು; ಹಬ್ಬ; ವಿಶೇಷ ದಿವಸ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಆಚರಿಸು.

मनावन, पु० ಒಪ್ಪಿಸುವಿಕೆ; ಒಲಿಸುವಿಕೆ.

मनाही, स्त्री० ತಡೆ; ನಿಷೇಧ.

मनिहार, पु० ಬಳೆಗಾರ.

मनी, स्त्री० ಅಹಂಕಾರ; ಮಣಿ.

मनु, अव्य० दे० मानों.

मनुज, पु० ಮನುಷ್ಯ; ಮಾನವ.

मनुहार, स्त्री० ಅನುನಯ; ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಆದರ; ಸತ್ಕಾರ.

मनेजर, पु० दे० मैनेजर.

मनों, अव्य० दे० मानों.

मनोकामना, स्त्री० ಹಾರೈಕೆ; ಇಚ್ಛೆ; ಅಭಿಲಾಷೆ.

मनोगत, वि० ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವಂಥ.

मनोज, पु० ಮನ್ಮಥ.

मनोज्ञ, वि० ಸುಂದರವಾದ; ಮನೋಹರ.

मनोनीत, वि० ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ; ಆರಿಸಿದ; ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ನಾಮಕರಣಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

मनोरंजन, पु० ವಿನೋದ.

मनोरथ, पु० ಇಷ್ಟಾರ್ಥ; ಅಭೀಷ್ಟ.

मनोरम, वि० ಸುಂದರ.

मनोविज्ञान, तु० ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರ.

मनोवृत्ति, स्त्री० ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ: ಮನೋವಿಕಾರ.

मनोहर, वि० ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕ; ಸುಂದರ.

मनौअल, **मनौती**, **मन्नत** स्त्री० ಹರಕೆ; ನೋಂಪು; ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

मपना, अ० ಅಳೆಯಲ್ಪಡುವುದು.

मफ़रूज़, वि० ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ. (मान लो)

मफ़रूर, वि० ಪರಾರಿಯಾದ.

मफ़लूक, वि० ಹೀನದೆಶೆಯ.

मफ़हूम वि० ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ. पु० ಪದಾರ್ಥ.

मफ़ाद, पु० ಉಪಯೋಗ.

ममता, स्त्री० ಮಮತೆ; ಪ್ರೀತಿ; ಮೋಹ; ಲೋಭ.

ममनूअ, वि० ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ममनून, वि० ಕೃತಜ್ಞ; ಉಪಕೃತ.

ममिया, **ममेरा** वि० ಸೋದರ ಮಾವನ ಕಡೆಯ.

मम्भ, पु० ಜಲಸ್ರೋತ: ಊಟೆ; ಉದ್ಗಮ ಸ್ಥಾನ.

मयंक, पु० ಚಂದ್ರ.

मयंदा पु० ಸಿಂಹ.

मय, स्त्री० ಸಾರಾಯಿ; ಸೇಂದಿ. अव्य० ಕೂಡ; ಸಹಿತ ಒಡನೆ.

मयगल, पु० ಮದಿಸಿದ ಆನೆ.

मयस्सर, वि० ಸೇರಿದ; ಪ್ರಾಪ್ತ; ದೊರೆತ.

मयूक, पुं० ಕಿರಣ; ಕಾಂತಿ; ಜ್ವಾಲೆ.
मयूर, पुं० ನವಿಲು.
मरकज़, पुं० ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನ; ಕೇಂದ್ರ.
मरकत, पुं० ಪಚ್ಚೆ (ರತ್ನ).
मरक़द, पुं० ಮಲಗುವ ಮನೆ; ಗೋರಿ; ಸಮಾಧಿ.
मरकना, अ० ಜಜ್ಜಿಹೋಗು.
मरकहा, वि० ಹಾಯುವ ಪಶು.
क्लम, वि० ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ನೀಚ ಲುಚ್ಚಾ.
मरगूब, वि० ರುಚಿಕರ.
मरघट, पुं० ಮಸಣ; ಸ್ಮಶಾನ.
मरज़, पुं० ರೋಗ; ವ್ಯಾಧಿ; ಕೆಟ್ಟ ಚಟ; ದುರಭ್ಯಾಸ.
मरजाद } **मरजादा** } स्त्री० ಗಡಿ; ಎಲ್ಲೆ; ಹದ್ದು, ಗೌರವ; ಮರ್ಯಾದೆ; ರೀತಿ; ನಿಯಮ; ಪರಿಪಾಟಿ.
मरज़ी, स्त्री० ಇಚ್ಛೆ; ಅಪೇಕ್ಷೆ, ಇಷ್ಟ; ಸಂತೋಷ; ಒಲವು.
मरण, पुं० ಸಾವು; ಮೃತ್ಯು.
मरतबा, पुं० ಸಲ; ಸಾರಿ; ಬಾರಿ; ಸರತಿ.
मरद, पुं० दे० **मर्द**.
मरदना, स० ನಾದು; ಮರ್ದಿಸು.
मरदानगी, स्त्री० ಶೌರ್ಯ; ಪೌರುಷ; ಸಾಹಸ.
मरदाना, वि० ಗಂಡಸರ; ಗಂಡಸರಂಥ; ಪುರುಷರಿಗೆತಕ್ಕ; ವೀರೋಚಿತವಾದ.
मरदुम, पुं० ಮನುಷ್ಯ;—**आज़ार** ಅತ್ಯಾಚಾರಿ.
मरदुम-शुमारी, स्त्री० ಜನಗಣತಿ; ಜನಗಣನೆ; ಸೆನ್ಸಸ್ಸು.
मरदूद, वि० ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ನೀಚ; ಲುಚ್ಚಾ.
मरना, अ० ಸಾಯು; ಮಡಿ; ನಾಶವಾಗು.
मरनी, स्त्री० ಸಾವು; ಕಷ್ಟ; ದುಃಖ.
मरनी करनी, स्त्री० ಸಾವು ಮತ್ತು ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಗಳು.
मरभुक्खा, वि० ಹಸಿವಿನಿಂದ ಪೀಡಿತನಾದ; ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುವ; ದರಿದ್ರ.
मरम, पुं० दे० **मर्म**.
मरमर, पुं० ಅಮೃತಶಿಲೆ; ಬೆಣಚ ಕಲ್ಲು; ಬಿಳಿಯ ಕಲ್ಲು.
मरम्मत, स्त्री० ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ; ದುರುಸ್ತು; ರಿಪೇರಿ.
मरवाना, स० ಹೊಡೆಯಿಸು; ಕೊಲ್ಲಿಸು; ಸಾಯಿಸು.
मरसिया, पुं० ಶೋಕಗೀತ; ಚರಮ ಶ್ಲೋಕ; ಗೋಳು.
मरहट, पुं० ಸ್ಮಶಾನ; ಮಸಣ.
मरहम, स्त्री० ಔಷಧದ ಲೇಪ; ಮುಲಾಮು; ಪಟ್ಟಿ.
मरहबा, अव्य० ಶಾಬಾಸ್.
मरहूम, वि० ಕೀರ್ತಿ ಶೇಷರಾದ; ದಿವಂಗತ; ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿ.
मरात, स्त्री० ಹೆಂಗಸು.
मरातिब, पुं० ದರ್ಜೆ; ಪದವಿ; ಮನೆಯ ಭಾಗ; ಅಂತಸ್ತು;

मराल, पु० ಹಂಸ ಪಕ್ಷಿ.
मरियम, स्त्री० ಕುಮಾರಿ; ಕನ್ಯೆ.
मरिच, स्त्री० ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ.
मरियल, वि० ಬಡಕಲ; ಬಲಹೀನ.
मरी, स्त्री० ಪ್ಲೇಗು; ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ.
मरीचि, स्त्री० ಕಿರಣ; ರಶ್ಮಿ; ಕಾಂತಿ, ಪ್ರಭೆ.
मरीचिका, स्त्री० ಬಿಸಿಲ್ಗುದುರೆ; ಬಯಲ್ದೊರೆ.
मरीज़, वि० ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಸ್ತ; ರೋಗಿ.
मरु, पु० ಮರಳುಕಾಡು; ಮರುಭೂಮಿ.
मरुआ, पु० ಮರುಗ; ಮರುವಕ.
मरुस्थल, पु० दे० मरु.
मरोड़, स्त्री० ತಿರುವುವಿಕೆ; ಹಿಂಡುವಿಕೆ; ಹುರಿ; ಹೊಸೆದ ಗುರುತು; ಸಿಟ್ಟು.
मरोड़ना, स० ತಿರಿಚು; ಹೊಸೆ; ನುಲಿ ಹಿಂಡು.
मर्कट, पु० ಮಂಗ; ಕಪಿ.
मर्ग, पु० ಸಾವು.
मर्ची, स्त्री० दे० मिर्च.
मर्ज़, पु० ರೋಗ.
मर्ज़ी, स्त्री० दे० मरज़ी.
मर्तबा, पु० ಪದವಿ; ಹುದ್ದೆ; ಸಲ; ಸರ್ತಿ.
मर्तबान, पु० ಜಾಡಿ; ಮಣ್ಣಿನ ಬರಣಿ.
मर्द, पु० ಗಂಡಸು; ವೀರ; ಶೂರ.
मर्दानगी, स्त्री० दे० मरदानगी.
मर्दाना, वि० दे० मरदाना.
मर्दी, स्त्री० ಪೌರುಷ; ಶೌರ್ಯ.
मर्दुम, पु० ಮನುಷ್ಯ.
मर्दुम-शुमारी, स्त्री० दे० मरदुम शुमारी.
मर्दुमी, स्त्री० ಪುಂಸತ್ವ.
मर्दूद, वि० दे० मरदूद.
मर्दन, पु० ತುಳಿದು ಹಾಕುವಿಕೆ; ಹಿಸುಕಿಬಿಡುವಿಕೆ; ಒರೆದು ಬಿಡುವಿಕೆ; ಮರ್ದನ.
मर्म, पु० ರಹಸ್ಯ; ಗುಟ್ಟು; ಗೂಢಾರ್ಥ.
मर्मज्ञ, वि० ಒಳತತ್ವವನ್ನರಿತ.
मर्मभेदी, वि० ಹೃದಯ ವಿದಾರಕ.
मर्यादा, स्त्री० ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ; ಮರ್ಯಾದೆ; ಗೌರವ.
मल, पु० ಕೊಳೆ; ಮಲ; ಮೂತ್ರ.
मलका, स्त्री० ರಾಣಿ; ಪಟ್ಟದರಸಿ.
मलखंभ / मलखम पु० ಕಸರತ್ತು ಮಾಡಲು ಗರಡಿಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿರುವ ಕಂಬ.
मलना, स० ತಿಕ್ಕು; ಹಿಸುಕು; ನೀವು; ಮಾಲೀಸು ಮಾಡು; हाथ मलना ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡು, ಕೈ ಕೈ ಹಿಸುಕಿಕೊಳ್ಳು.
मलमल, स्त्री० ನಯವಾದ ವಸ್ತ್ರ; ಮಲ್ಲು ಬಟ್ಟೆ.
मलमास, पु० ಅಧಿಕಮಾಸ.
मलय, पु० ಮಲಯಪರ್ವತ; ಮಲಬಾರದೇಶ; ಮಲಯದ್ವೀಪ.

मलहम, स्त्री० दे० **मरहम.**

मलाई, स्त्री० ಹಾಲಿನ ಕೆನೆ; ಮಾಲೀಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಕೂಲಿ.

मलामत, स्त्री० ನಿಂದೆ; ದೂಷಣೆ; ತೆಗಳುವಿಕೆ.

मलार, पु० ಒಂದು ರಾಗ. ಇದನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

मलाल, पु० ದುಃಖ; ವ್ಯಸನ.

मलाह, पु० दे० **मल्लाह.**

मलिंद, पु० ತುಂಬಿ.

मलिक, पु० ರಾಜ.

मलिका, स्त्री० दे० **मलका.**

मलिन, वि० ಕೊಳೆಯಾದ; ಕೊಳಕು; ಮಲಿನ; ಅಶುದ್ಧ.

मलियामेट, वि० ಮಣ್ಣುಪಾಲಾದ; ಹಾಳಾದ.

मलीदा, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೃದುವಾದ ಕಾಶ್ಮೀರಿ ಉಣ್ಣೆವಸ್ತ್ರ.

मलीन, वि० ಕೊಳಕಾದ; ಮಲಿನ; ದುಃಖಿತನಾದ.

मल्ल, पु० ಜಟ್ಟಿ; ಪೈಲ್ವಾನ.

मल्लयुद्ध, पु० ಜಟ್ಟಿಕಾಳಗ; ಕುಸ್ತಿ.

मल्लाह, पु० ಬೆಸ್ತ; ಅಂಬಿಗ.

मल्हराना / **मल्हाना** } स० ಮುದ್ದಾಡು; ಲಲ್ಲೆಗೈಯು.

मवक्किल, पु० ಕಕ್ಷಿಗಾರ.

मवाजिब, पु० ನಿಯಮಿತಕಾಲಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕದಂತೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಮೊಬಲಗು ಸಂಬಳ; ಪಗಾರ.

मवाज़ी, वि० ಅಂದಾಜು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಅನುಮಾನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

मवाद, पु० ಕೀವು.

मवास, पु० ಆಶ್ರಯ; ಶರಣ; ಕೋಟೆ; ದುರ್ಗ.

मवेशी, पु० ದನಕರುಗಳು; ಪಶು.

मवेशीखाना, पु० ದನಗಳ ಹಟ್ಟಿ; ಕೊಟ್ಟಿಗೆ; ದೊಡ್ಡಿ.

मशक, पु० ಚಿಗಟ; ಸೊಳ್ಳೆ; ನೀರು ತುಂಬುವ ಚರ್ಮದಚೀಲ.

मशक्कत, स्त्री० ದುಡಿತ; ಪರಿಶ್ರಮ.

मशग़ूल, वि० ಕಾರ್ಯಮಗ್ನನಾದ; ತಲ್ಲೀನ.

मशरिक़, पु० ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು.

मशरिक़ी, वि० ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ; ಮೂಡಣ.

मशरू, पु० ಗೆರಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೇಶ್ಮೆ ಮತ್ತು ಅರಳೆ ವಸ್ತ್ರ.

मशरूह, वि० ಟೀಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

मशविरा, पु० ಸಲಹೆ; ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ.

मशहूर, वि० ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ.

मशान, पु० ಮಸಣ; ಸ್ಮಶಾನ.

मशायरा, पु० ಕವಿಗಳು ಸೇರಿ ಕವನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಓದುವ ಕವಿಸಮ್ಮೇಳನ.

मशाल, स्त्री० ದೀಪಟಿಗೆ; ಪಂಜು.

मशालची, पुं० ದೀವಟಿಗೆ ಹಿಡಿಯುವವ.

मशीख़त, स्त्री० ಗರ್ವ; ಅಹಂಕಾರ.

मश्क़, पुं० ಅಭ್ಯಾಸ; ರೂಢಿ; ಪಾಠ.

मश्कूक, वि० ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದ.

मश्कूर, वि० ಕೃತಜ್ಞ.

मश्शाक़, वि० ಅಭ್ಯಾಸವುಳ್ಳ; ಪಳಗಿದ; ದಕ್ಷ.

मष्ट, वि० ಸುಮ್ಮಗೆ; ನಿಶ್ಶಬ್ದ.

मस, स्त्री० ಚಿಗುರು ಮೀಸೆ; ಕುಡಿಮೀಸೆ;—**भींजना** ಮೀಸೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸು, ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರು.

मसक, पुं० ಸೊಳ್ಳೆ.

मसकना, अ० ಹಿಂಜಿಹೋಗು; ಸೀಳಿಹೋಗು; ಬಿರಿ. स० ಹರಿ; ಸೀಳು.

मसक़ला, पुं० ಆಯುಧಗಳಿಗೆ ಹೊಳಪು ಕೊಡಲು ಮಸೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಸಲಕರಣೆ.

मसका, पुं० ಬೆಣ್ಣೆ.

मसकीन, वि० ದರಿದ್ರ; ದೀನ.

मसख़रा, पुं० ಹಾಸ್ಯಗಾರ; ನಕಲಿ.

मसख़री, स्त्री० ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ಕುಶಾಲು; ಗೇಲಿ.

मसजिद, स्त्री० ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ; ಮಶೀದಿ.

मसनद, स्त्री० ದೊಡ್ಡ ದಿಂಬು ಗದ್ದುಗೆ; ಗಾದಿ.

मसरफ़, पुं० ಉಪಯೋಗ; ಬಳಕೆ.

मसरूफ़, वि० ಕಾರ್ಯಮಗ್ನನಾದ; ನಿರತ; ಖರ್ಚಾಗದ.

मसल, स्त्री० ನಾಣ್ಣುಡಿ; ಗಾದೆ; ನಾಮುತಿ.

मसलन्, क्रि० ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ; ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ; ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ.

मसलना, स० ತಿಕ್ಕು; ಹಿಸುಕು; ನಾದು.

मसलहत, स्त्री० ಗುಪ್ತಸಹಾಯ.

मसला, पुं० ಗಾದೆ; ನಾಮುತಿ.

मसविदा, पुं० ಕರಡು ಬರವಣಿಗೆ; ಕರಡುಪ್ರತಿ; ಮಸೂದೆ; ಯುಕ್ತಿ; ಉಪಾಯ.

मसहरी, स्त्री० ಸೊಳ್ಳೆ; ಪರದೆ.

मसा, पुं० ಸೊಳ್ಳೆ; ಗಂತಿ; ಹಾಲುಣ್ಣೆ.

मसान, पुं० ಸ್ಮಶಾನ.

मसाना, पुं० ಮೂತ್ರಾಶಯ; ಮೂತ್ರಕೋಶ.

मसायल, पुं० ಸಮಸ್ಯೆ; ಪ್ರಶ್ನೆ.

मसालहत, स्त्री० ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

मसाल, स्त्री० दे० **मशाल**.

मसाला, पुं० ಸಾಮಗ್ರಿ; ಜೀರಿಗೆ ಮೆಣಸು ಮೆಂತೆ ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು; ಮಸಾಲೆ.

मसालेदार, वि० ಮಸಾಲೆ ಸೇರಿಸಿರುವ; ಕಾರದ.

मसाहत, स्त्री० ಅಳತೆ; ಜಮೀನಿನ ಸರ್ವೆ.

मसी, स्त्री० ಮಸಿ; ಶಾಯಿ.

मसीह, पु० ಈಸಾಯಿಗಳ ಧರ್ಮ ಗುರು; ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತ.

मसूड़ा, पु० ವಸಡು.

मसूर, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬೇಳೆ; ಕೆಂಪು ತೊಗರಿ.

मसूरी, स्त्री० ಸಿಡುಬು; ಅಮ್ಮ.

मसूल, पु० दे० महसूल.

मसूसना } अ० ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ವ್ಯಥೆ
मसोसना } ಪಡು; ಮರಗು; ಕೊರಗು.

मसौदा, पु० दे० मसविदा.

मस्जिद, स्त्री० दे० मसजिद.

मस्त, वि० ಮದಿಸಿದ; ಸೊಕ್ಕಿದ; ಅಮಲೇರಿದ; ಮದಮತ್ತ; ಗರ್ವಿಷ್ಟ; ಅಹಂಕಾರಿ.

मस्तक, पु० ತಲೆ; ಹಣೆ.

मस्ताना, वि० ಮತ್ತೇರಿದ; ಮದಿಸಿದ.

मस्तिष्क, पु० ಮಿದುಳು; ಮೇಧಸ್ಸು; ಬುದ್ಧಿ.

मस्ती, स्त्री० ಸೊಕ್ಕು; ಅಮಲು; ಮದ; ಬೆದೆ.

मस्तूल, पु० ಹಡಗಿನ ಮಧ್ಯೆ ಹಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೆಟ್ಟಿರುವ ಕಂಬ; ಕೂವೆಮರ.

महँगा, वि० ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಾದ; ತುಟ್ಟಿಯಾದ.

महँगी, स्त्री० ದಾರಣೆ ಮೀಸಿ ಹೆಚ್ಚುವಿಕೆ; ತುಟ್ಟಿ; ಬರ; ಕ್ಷಾಮ.

महंत, पु० ಸಾಧುಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ಮಠಾಧಿಪತಿ; ಮಹಂತ.

महक, स्त्री० ವಾಸನೆ; ಪರಿಮಳ; ಗಂಧ.

महकदार, वि० ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ; ಪರಿಮಳದ.

महकना, अ० ಪರಿಮಳಿಸು.

महकमा, पु० ವಿಭಾಗ; ಇಲಾಖೆ;

महकीला, वि० ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ; ಸುಗಂಧಿತ.

महज़, वि० ಶುದ್ಧ; ತಿಳಿಯಾದ. क्रि० ಬರೀ; ಕೇವಲ; ಮಾತ್ರ.

महज़-क़ैद, स्त्री० ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷೆ.

महज़र, पु० ಸಾಕ್ಷಿಪತ್ರ; ಮಹಜರು.

महत्, वि० ದೊಡ್ಡ; ಮಹಾನ್; ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.

महताब, स्त्री० ಬೆಳದಿಂಗಳು; ಚಂದ್ರಿಕೆ. पु० ಚಂದ್ರ.

महताबी, स्त्री० ಬಾಣ ಬಿರುಸುಗಳಲ್ಲೊಂದು; ಮತಾಬು.

महतारी, स्त्री० ತಾಯಿ; ಮಾತೆ.

महती, स्त्री० ಮಹತ್ವ; ಮಹಿಮೆ; ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ.

महत्तर, वि० ಎರಡರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಥವಾ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ. पु० ಶೂದ್ರ.

महत्व, पु० ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ; ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ; ಮಹತ್ವ.

महदूद, वि० ಗಡಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಹದ್ದುಬಂದಿಯಾದ; ಪರಿಮಿತ.

महफ़िल, स्त्री० ಸಭೆ; ಸಮಾಜ.

महफ़ूज़, वि० ಜೋಪಾನವಾಗಿಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಕಾದಿಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ.

महबूब, पु० ಇನಿಯ; ಪ್ರೇಮಿ.

महबूबी, स्त्री० ಪ್ರೀತಿ; ಪ್ರೇಮ.

महमह, क्रि० ಸುಗಂಧದೊಡನೆ.

महमहाना, अ० ಗಮಗಮಿಸು; ಪರಿಮಳಿಸು.

महरम, पु० ಅಂತರಂಗದ ಗೆಳೆಯ; ಆಪ್ತ; ಮುಹಮ್ಮದೀಯರಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಬುರುಕಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ನೋಡಬಹುದಾದ ತಂದೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಸೋದರ ಮಾವ ಮುಂತಾದ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧೀಕರು.

महरा, पु० ಅಡ್ಡೆ ಹೊರುವವ. वि० ಶ್ರೇಷ್ಠ.

महराज, पु० ಅಡಿಗೆಯವ; ಪರಿಚಾರಕ.

महराब, स्त्री० ಬಾಗಿಲಿನ ಕಮಾನು.

महरूम, वि० ಇಲ್ಲದಿರುವ; ವಂಚಿತ; ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ.

महल, पु० ಅರಮನೆ; ಮಹಲು; ಭವನ; ಅಂತಃಪುರ.

महलसरा, स्त्री० ರಾಣಿವಾಸ; ಅಂತಃಪುರ.

महली, पु० ಅಂತಃಪುರದ ಸೇವಕ.

महल्ला, पु० ಪಟ್ಟಣದ ಒಂದುಭಾಗ; ಕೇರಿ; ಮೊಹಲ್ಲಾ.

महशर, पु० ದೇವರೆದುರಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯುವ ದಿನ; ಪ್ರಳಯ.

महसूर, वि० ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದ.

महसूल, पु० ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೂಡಿಸುವ ಚಂದಾ; ಕಂದಾಯ; ತೆರಿಗೆ; ಸಿದ್ಧಾಯ; ಮಹಸೂಲು.

महसूलदार, पु० ಕಂದಾಯ ತೆರುವವ.

महसूस, वि० ಮನಗಂಡ; ಮಂದಟ್ಟಾದ; ಅನುಭವಿಸು;—**करना** ಮನಗಾಣು, ತಿಳಿ.

महा, वि० ದೊಡ್ಡ; ಭಾರಿ.

महाई, स्त्री० ಮಥಿಸುವಿಕೆ; ಕಡೆಯುವಿಕೆ; ಕಡೆದ ಮಜೂರಿ.

महाउत, पु० दे० **महावत**.

महाउर, पु० दे० **महावर**.

महाजन, पु० ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ; ಹಣವಂತ; ಲೇವಾದೇವಿ ಮಾಡುವವ; ಶ್ರೀಮಂತ.

महाजनी, स्त्री० ಬಡ್ಡಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವಿಕೆ; ಲೇವಾದೇವಿ.

महानुभाव, पु० ಮಹಾಶಯ; ಮಹನೀಯ.

महाभाग, वि० ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ.

महामारी, स्त्री० ಕಾಲರಾ ಪ್ಲೇಗು ಮೊದಲಾದ ಕಾಯಿಲೆ.

महाराणा, पु० ಉದಯಪುರದ ರಾಜರ ಬಿರುದು.

महाल, पु० ದೊಡ್ಡಭವನ; ಮೊಹಲ್ಲಾ; ಭಾಗ.

महावट, ಪುಂ ಪುಷ್ಯಮಾಘ ಮಾಸಗಳ ಮಳೆ; ಚಳಿಗಾಲದ ಮಂಜು.
महावत, ಪುಂ ಮಾವುತ.
महावर, ಪುಂ ಮದರಂಗಿ.
महावरेदार, विं ದೇಂ **मुहावरेदार**.
महिषी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ.
मही, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪೃಥ್ವಿ; ಮಜ್ಜಿಗೆ.
महीन, विं ತೆಳ್ಳಗಿರುವ; ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ; ಸಣ್ಣ.
महीना, ಪುಂ ತಿಂಗಳು; ಮಾಸ.
महुआ, ಪುಂ ಇಪ್ಪೇಮರ (**मधूक**).
महोदय, ಪುಂ ಮಹಾಶಯ.
माँ, ಸ್ತ್ರೀಂ ತಾಯಿ; ಮಾತೆ.
मांग, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬೇಡಿಕೆ; ಗಿರಾಕಿ ಬೈತಲೆ; ಸೀಮಂತ.
माँगना, ಸಂ ಬೇಡು; ಯಾಚಿಸು.
माँछ, ಪುಂ ಮೀನು.
माँछी, ಸ್ತ್ರೀಂ ದೇಂ **मक्खी**.
माँजना, ಸಂ ಉಜ್ಜು; ತಿಕ್ಕು; ಬೆಳಗು.
माँझ, अव्यं ಅಲ್ಲಿ; ಒಳಗೆ; ಮಧ್ಯೆ.
माँझा, ಪುಂ ನದೀಮಧ್ಯದ ಭೂಮಿ.
माँझिल, विं ನಡುವಿನ; ನಡುವಣ; ಮಧ್ಯದ.
माँझी, ಪುಂ ನಾವಿಕ.
माँट, ಪುಂ ಮಡಕೆ.
माँड़, ಪುಂ ಗಂಜಿ; ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಗ.
माँड़ना, ಸಂ ಹಿಸುಕು; ನಾದು; ಕಿವಚು.
माँड़व, ಪುಂ ವಿವಾಹ ಮಂಟಪ.
माँड़ी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗಂಜಿ.
माँत, विं ಮದಿಸಿದ; ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿರುವ; ಸೋತುಹೋದ.
माँतना, अं ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿ.
माँथ, ಪುಂ ತಲೆ; ಶಿರ.
माँद, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗುಹೆ.
माँदगी, ಸ್ತ್ರೀಂ ರೋಗ; ಕಾಯಿಲೆ.
माँदा, विं ದಣಿದ; ಬೇಸತ್ತ.
मांसल, विं ಬಲಿಷ್ಠ; ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾದ; ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟ.
माँह / **माँहिं** / **माँही** } अव्यं ಅಲ್ಲಿ; ಒಳಗೆ; ನಡುವೆ.
मा, ಸ್ತ್ರೀಂ ತಾಯಿ.
माइका, ಪುಂ ತವರುಮನೆ.
माई, ಸ್ತ್ರೀಂ ತಾಯಿ; ಅಮ್ಮ; ಅವ್ವ.
माकूल, विं ಉಚಿತ; ಯೋಗ್ಯ; ಸರಿಯಾದ.
माखन, ಪುಂ ಬೆಣ್ಣೆ.
माखना, अं ಕೋಪಗೊಳ್ಳು.
माखी, ಸ್ತ್ರೀಂ ನೊಣ.
मागध, ಪುಂ ಭಟ್ಟಂಗಿ; ಹೊಗಳುವವನು.
मागधी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮಗಧದೇಶದ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಷೆ.
माची, ಸ್ತ್ರೀಂ ಆಸನ.
माछ, ಪುಂ ಮೀನು.
माछी, ಸ್ತ್ರೀಂ ನೊಣ.
माजरा, ಪುಂ ಘಟನೆ; ವಿದ್ಯಮಾನ; ಸಂಗತಿ; ವೃತ್ತಾಂತ.

माज़ी, वि० ಭೂತಪೂರ್ವ; ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ; ಮಾಜಿ; ಹಿಂದಣ.

माजून, स्त्री० ಲೇಹ; ಲೇಹ್ಯ.

माट, पु० ಹರಿವೆ; ದೊಡ್ಡ ಮಡಕೆ.

माटी, स्त्री० ಮಣ್ಣು.

मातंग, पु० ಆನೆ; ಚಾಂಡಾಲ.

मात, स्त्री० ಪರಾಜಯ; ಸೋಲು. वि० ಸೋತ.

मातदिल, वि० ಮಧ್ಯಮ ಪ್ರಕೃತಿಯ.

मातना, अ० ಉನ್ಮತ್ತನಾಗು; ಮದವೇರು.

मातबर, वि० ನಂಬಿಕಸ್ಥ; ವಿಶ್ವಸನೀಯ.

मातबरी, स्त्री० ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆ; ನಂಬಿಕೆ.

मातम, पु० ಸಾವಿನಶೋಕ; ಗೋಳಾಟ.

मातमपुर्सी, स्त्री० ಸತ್ತವನ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವಿಕೆ.

मातमी, वि० ಶೋಕ ಸೂಚಕ; ಶೋಕದ.

मातहत, वि० ಕೈಕೆಳಗಿನ; ಅಧೀನಸ್ಥ.

मातहती, स्त्री० ಅಧೀನತೆ; ಅಧಿಕಾರ.

माता, स्त्री० ತಾಯಿ.

मातुल, पु० ಸೋದರಮಾವ.

मातृभाषा, स्त्री० ತಾಯನುಡಿ.

मात्रा, स्त्री० ಅಳತೆ; ಪರಿಮಾಣ.

माथा, पु० ಹಣೆ; ನೆತ್ತಿ; ನೊಸಲು.

माथापच्ची, स्त्री० ಬಹಳ ಯೋಚಿಸುವುದು; ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು; ಬಹಳ ತರ್ಕವಿತರ್ಕ ಮಾಡುವುದು.

माथे, क्रि० ತಲೆಯಮೇಲೆ; ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ.

मादक, वि० ಅಮಲಿನ; ಮದಕಾರಿ.

मादकता, स्त्री० ಮತ್ತು; ಅಮಲು.

मादर, स्त्री० ತಾಯಿ; ಜನನಿ.

मादरी-ज़बान, स्त्री० ತಾಯ್ನುಡಿ.

मादा, स्त्री० ಹೆಣ್ಣು (ಜಾತಿ).

माद्दा, पु० ವಸ್ತು; ತತ್ವ; ಯೋಗ್ಯತೆ; ಕೀವು.

माधुरी, स्त्री० ಸವಿ; ಮಾಧುರ್ಯ; ಸೌಂದರ್ಯ.

माध्यम, वि० ನಡುವಣ. पु० ಸಾಧನ; ಮಾಧ್ಯಮ.

मान, पु० ಅಳತೆ: ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ; ಮರ್ಯಾದೆ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

मानचित्र, पु० ನಕ್ಷೆ; ಭೂಪಟ.

मानता, स्त्री० ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುವಿಕೆ.

मानना, स० ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು; ಗೌರವಿಸು; ಸ್ವೀಕರಿಸು; ಭಾವಿಸು; ಎಣಿಸು.

मानमनौती, स्त्री० ಹರಕೆ; ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಸಮಾಧಾನ.

मानवी, स्त्री० ನಾರಿ; ಹೆಂಗಸು. वि० ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

मानस, पुं० ಮನಸ್ಸು; ಮಾನಸರೋವರ; ಕಾಮದೇವ; ಮನುಷ್ಯ.

मानसर, पुं० ಮಾನ ಸರೋವರ.

मानसशास्त्र, पुं० ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರ.

मानिंद, वि० ನಮಾನ; ಸದೃಶ.

मानी, वि० ಅಹಂಕಾರಿ. पुं० ಸಿಂಹ. स्त्री० ಅರ್ಥ; ರಹಸ್ಯ; ಪ್ರಯೋಜನ.

माने, पुं० ಅರ್ಥ; ಆಶಯ.

मानों, अ० ಏನೋ; ಎನ್ನುವಂತೆ; ಎಂಬಂತೆ; ಎಂಬೋಲ್.

माप, स्त्री०
मापक, पुं० } ಅಳತೆ.

माफ़, वि० ಮನ್ನಿಸಿದ; ಕ್ಷಮಿಸಿದ.

माफ़िक़, वि० ಅನುಸಾರ; ಅಂತೆ; ಅನುಕೂಲ.

माफ़क़्त, स्त्री० ಮೈತ್ರಿ; ಗೆಳೆತನ.

माफ़ी, स्त्री० ಕ್ಷಮಾಪಣೆ; ಮಾಫಿ; ಕಂದಾಯವಿಲ್ಲದ ಜಮೀನು.

माफ़ीदार, पुं० ಇನಾಮುದಾರ.

मामला
मामिला } पुं० ಸಂಗತಿ; ವಿಷಯ; ಪ್ರಸಂಗ.

मामूँ, पुं० ಸೋದರಮಾವ.

मामूर, वि० ತುಂಬಿದ.

मामूल, पुं० ಅಭ್ಯಾಸ; ರೂಢಿ; ರೀತಿ; ಪರಿಪಾಟಿ.

मामूली, वि० ಸಾಧಾರಣ; ವಾಡಿಕೆಯಾದ; ರೂಢಿಯ.

माय, स्त्री० ತಾಯಿ.

मायका, पुं० ತವರುಮನೆ.

मायल, वि० ಬಾಗಿದ; ಪ್ರವೃತ್ತ.

माया, स्त्री० ಲಕ್ಷ್ಮಿ; ಸಂಪತ್ತು; ಛಲ; ಕಪಟ.

मायाविनी, स्त्री० ಮೋಸಮಾಡುವವಳು; ಮೋಸಗಾರ್ತಿ; ಮಾಟಗಾರ್ತಿ.

मायावी, पुं० ಮೋಸಗಾರ; ಮಾಟಗಾರ.

मायासुत, पुं० ಬುದ್ಧ.

मायिक, वि० ಮಾಯೆಯಿಂದಾದ; ಆಡಂಬರದ.

मायूस, वि० ನಿರಾಶನಾದ.

मायूसी, स्त्री० ನೈರಾಶ್ಯ; ನಿರಾಶೆ.

मार, पुं० ಕಾಮದೇವ. स्त्री० ಪೆಟ್ಟು; ಹೊಡೆತ; ಬಡಿತ; ಜಗಳ.

मारक, वि० ಕೊಲ್ಲುವ; ಸಂಹಾರಕ.

मारका, पुं० ಗುರುತು; ಚಿನ್ಹೆ; ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ಘಟನೆ.

मारकाट, स्त्री० ಹೊಡೆದಾಟ; ಕಾದಾಟ; ಯುದ್ಧ.

मारकीन, पुं० ಕೋರಾಬಟ್ಟೆ.

मारग, पुं० ಮಾರ್ಗ.

मारगन, पुं० ಬಾಣ; ತಿರುಕ.

मारण, पुं० ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆ.

मारना, स० ಬಡಿ; ಹೊಡಿ; ಕೊಲ್ಲು; ಸಾಯಿಸು; ಎಸೆ.

मार-पेच, पुं० ಮೋಸಗಾರಿಕೆ.

मार-पीट, स्त्री० ಬಡಿದಾಟ; ಹೊಡೆದಾಟ.

मारफ़त, अव्य० ಮುಖಾಂತರ; ಮೂಲಕ

मारा, वि० ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ; ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

मारामारा, क्रि० ತ್ವರೆಯಾಗಿ; ಬೇಗನೆ; ಶೀಘ್ರವಾಗಿ.

मारी, स्त्री० ಸಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ.

मारू, पु० ರಣಗೀತ; ರಣಭೇರಿ. वि० ಕೊಲೆಗಡಕ.

मारे, अव्य० ಕಾರಣದಿಂದ; ದೆಸೆಯಿಂದ; ನಿಮಿತ್ತ.

मार्का, पु० ರಣಭೂಮಿ; ಚಿನ್ಹೆ; मार्के का ಮಹತ್ತರವಾದ.

मार्गण, पु० ಹುಡುಕುವುದು; ಪ್ರೇಮ; ಯಾಚಕ.

मार्जन, पु० } ಸ್ವಚ್ಛತೆ.
मार्जना, स्त्री० }

मार्जनी, स्त्री० ಕಸಬರಿಕೆ.

मार्जार, पु० ಬೆಕ್ಕು.

मार्तंड, पु० ಸೂರ್ಯ.

मार्फ़त, अव्य० ಮುಖಾಂತರ; ಮೂಲಕ.

मार्मिक, वि० ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ; ಹೃದಯಂಗಮ.

माल, स्त्री० ಮಾಲೆ; ಹಾರ; ಸಾಲು. पु० ಸಂಪತ್ತು; ಧನ; ಸಾಮಾನು; —गोदाम ಮಂಡಿ.

मालकिन, स्त्री० ಒಡತಿ.

मालगाड़ी, स्त्री० ಸಾಮಾನು ಒಯ್ಯುವ ರೈಲುಗಾಡಿ; ಗೂಡ್ಸ್ ಗಾಡಿ.

मालगुज़ार, पु० ಕಂದಾಯ ತೆರುವವ.

मालगुज़ारी, स्त्री० ಕಂದಾಯ; ತೆರಿಗೆ.

मालदार, वि० ಹಣವಂತ; ಧನಿಕ.

मालपुआ } पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಿಠಾಯಿ.
मालपूआ }

मालवीय, वि० ಮಾಳವ ದೇಶದ.

माला, स्त्री० ಸಾಲು; ಆವಳಿ; ಹೂವಿನಹಾರ; ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು.

मालामाल, वि० ಸಮೃದ್ಧ; ಸಂಪನ್ನ.

मालिक, पु० ಒಡೆಯ; ಈಶ್ವರ; ಅಧಿಪತಿ; ಯಜಮಾನ; ಗಂಡ.

मालिका, स्त्री० ಪಂಕ್ತಿ; ಸಾಲು.

मालिकाना, पु० ಯಜಮಾನನ ಅಧಿಕಾರ; ಒಡೆತನ. क्रि० ಯಜಮಾನನಂತೆ.

मालिकी, स्त्री० ಹಿರಿಯತನ

मालिन, स्त्री० ತೋಟಿಗನ ಹೆಂಡತಿ.

मालिन्य, पु० ಕೊಳೆ; ಹೊಲಸು.

मालियत, स्त्री० ಬೆಲೆ; ಸಂಪತ್ತು.

माली, पु० ತೋಟಿಗ; ತೋಟಗಾರ. वि० ಆರ್ಥಿಕ; ಅರ್ಥ ಸಂಬಂಧವಾದ; ಸಾಂಪತ್ತಿಕ.

मालीदा, पु० ಒಂದುತರದ ಉಣ್ಣೆಯ ನಯವಾದ ವಸ್ತ್ರ.

मालूम, वि० ಗೊತ್ತಾದ; ತಿಳಿದ; ಜ್ಞಾತ; ವಿದಿತ.

मावस, स्त्री० ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ.

मावा, पु० ಸಾರ; ರಸ; ಗಂಜಿ.

माशा, पुं० ಬಂಗಾರ ಬೆಳ್ಳಿ ಮುಂತಾ ದವುಗಳನ್ನು ತೂಗುವ ಒಂದು ತೂಕ ; ಮಾಷಿತೂಕ.

माशी, वि० ಮಾಸಲು ಹಸುರು.

माशूक़, पुं० ಪ್ರಿಯ ; ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ ; ಪ್ರಿಯತಮ.

माशूक़ी, स्त्री० ಪ್ರೇಮ; ಸೌಂದರ್ಯ.

मास, पुं० ತಿಂಗಳು.

मासना, अ० ಕೂಡು ; ಬೆರೆ.

मासिक, वि० ತಿಂಗಳಿನ.

मासी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ.

मासूम, वि० ನಿರಪರಾಧಿ.

माँह, क्रि० ಮಧ್ಯೆ ; ನಡುವೆ.

माह, पुं० ಮಾಘಮಾಸ ; ತಿಂಗಳು.

माहज़बीं, वि० ಬಹಳಸುಂದರವಾದ ; ಚಂದ್ರನಂತೆ ಮುಖವುಳ್ಳ.

माहज़र, वि० ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ.

माहताब, पुं० ಚಂದ್ರ.

माहताबी, स्त्री० ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರ ಚಿತ್ರಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ತರದ ವಸ್ತ್ರ; ಅಂಗಳ ದೊಳಗಿನ ಕಟ್ಟೆ.

माहली, पुं० ಅಂತಃಪುರದೊಳಗಿನ ಪುರುಷ ; ಕಂಚುಕಿ ; ಸೇವಕ.

माहवार, क्रि० ಪ್ರತಿತಿಂಗಳಲ್ಲೂ. वि० ಪ್ರತಿತಿಂಗಳ. पुं० ತಿಂಗಳಿನ ಸಂಬಳ.

माहवारी, वि० ಮಾಸಿಕ ; ಪ್ರತಿ

माहिं, क्रि० ಒಳಗೆ.

माहियत, स्त्री० ತತ್ವ ; ವಿವರಣೆ.

माहियाना, वि० ಪ್ರತಿಮಾಸದ ; ತಿಂಗಳಿನ. पुं० ತಿಂಗಳಿನ ಸಂಬಳ.

माहिर, वि० ನಿಪುಣ ; ತಿಳಿದವ ; ತತ್ವಜ್ಞ.

माहिला, पुं० ಅಂಬಿಗ ; ನಾವಿಕ.

माहिष, वि० ಎಮ್ಮೆಯ.

माहीं, क्रि० दे० **माहिं**.

माही, स्त्री० ಮೀನು.

माहीगीर, पुं० ಅಂಬಿಗ ; ಬೆಸ್ತ.

माहुर, पुं० ವಿಷ.

मिंहदी, स्त्री० दे० **मेहँदी**.

मिआद, स्त्री० दे० **मीयाद**.

मिक़द, स्त्री० ಗುದ ; ಮಲದ್ವಾರ.

मिक़दार, स्त्री० ಪರಿಮಾಣ ; ಪ್ರಮಾಣ ; ಅಳತೆ.

मिक़नातीस, पुं० दे० **चुंबक**.

मिचकना, अ० ರಪ್ಪೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳು.

मिचकाना, स० ರಪ್ಪೆ ಬಡಿ ; ಕಣ್ಣು ಚಿಮುಟು ; ಮಿಟಕಿಸು.

मिचना, अ० (ಕಣ್ಣು) ಮುಚ್ಚು.

मिचराना, अ० ಹಸಿವೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉಣ್ಣು.

मिचलाना, अ० ಓಕರಿಕೆ ಬರು ; ವಾಂತಿಯಾಗು.

मिचवाना, स० ಮುಚ್ಚಿಸು.

मिज़गाँ, स्त्री० ಕಣ್ಣಿನರೆಪ್ಪೆ.

मिज़मार, पुं० ಕೊಳಲು ; ಕುದುರೆ ಜೂಜಿನ ಮೈದಾನ.

मिजराब, स्त्री० ನಕ್ಕಿ.

मिज़ाज, पु० ದೇಹಸ್ಥಿತಿ; ಗುಣ; ಪ್ರಕೃತಿ; ಮನಸ್ಸು; ಶರೀರ; ಅಹಂಕಾರ.

मिज़ाजपुरसी, स्त्री० ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆ.

मिज़ाजशरीफ़, अव्य० ತಾವು ಕುಶಲವಾಗಿದ್ದೀರೊ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ.

मिटना, अ० ನಾಶವಾಗು; ಹಾಳಾಗು; ಕೆಡು.

मिटाना, स० ನಷ್ಟಪಡಿಸು; ಕೆಡಿಸು; ಅಳಿಸು.

मिटिया, स्त्री० ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ; ಕುಡಿಕೆ.

मिट्टी, स्त्री० ಮಣ್ಣು; ನೆಲ; ಭೂಮಿ; —करना ನಾಶಗೊಳಿಸು;—का तेल ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ, ಚಿಮಣಿ ಎಣ್ಣೆ. —पलीद करना ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡುವುದು;—का पुतला ಮನುಷ್ಯ ಶರೀರ;—में मिलाना ನಾಶಮಾಡುವುದು.

मिट्ठा, वि० ಸವಿಯಾದ; ಸಿಹಿಯಾದ.

मिट्ठी, स्त्री० ಮುದ್ದು; ಚುಂಬನ.

मिट्ठू, पु० ಸವಿಮಾತನಾಡುವವ; ಗಿಣಿ.

मिठबोला, पु० ಸವಿ ಮಾತನಾಡುವವ.

मिठलोना, वि० ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಉಪ್ಪು ಬೆರೆಸಿದ.

मिठास, स्त्री० ಸವಿ; ಮಾಧುರ್ಯ.

मित, वि० ಕಡಿಮೆ.

मिताई, स्त्री० ಗೆಳೆತನ.

मिति, स्त्री० ಪರಿಮಾಣ; ಎಲ್ಲೆ; ಅವಧಿ.

मिती, स्त्री० ತಿಥಿ; ತಾರೀಖು.

मित्रता, स्त्री० ಗೆಳೆತನ.

मिथ्या, वि० ಸುಳ್ಳಾದ; ಹುಸಿ.

मिनक़ार, पु० ಕೊಕ್ಕು; ಬೈರಿಗೆ; ಬರಮಾ.

मिनती, स्त्री० ಬಿನ್ನಹ; ವಿನಂತಿ.

मिनारा, पु० दे० मीनार.

मिनजानिब, क्रि० ಕಡೆಯಿಂದ.

मिनजुमला, क्रि० ಒಟ್ಟಿನೊಳಗಿಂದ; ಅಂತೂ.

मिनहा, वि० ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

मिन्नत, स्त्री० ಅರಿಕೆ; ವಿನಂತಿ; ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಬಿನ್ನಹ.

मियाँ, पु० ಸ್ವಾಮಿ; ಯಜಮಾನ.

मियांमिट्ठू, पु० ಮಧುರಭಾಷಿ; ಸವಿಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವವ.

मियाद, स्त्री० ಅವಧಿ; ಗಡುವು.

मियान, स्त्री० ಒರೆ. पु० ಮಧ್ಯಭಾಗ; ನಡು.

मियाना, वि० ಮಧ್ಯಮ ಆಕಾರದ. पु० ಮಧ್ಯ; ಕೇಂದ್ರ.

मिरग, पु० ಜಿಂಕೆ; ಚಿಗರಿ.

मिरगी, स्त्री० ಅಪಸ್ಮಾರರೋಗ.

मिरचा, पु० ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ.

मिरची, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ.

मिरज़ई, स्त्री० ಅಂಗಿ.

मिरज़ा, पु० ಶ್ರೀಮಂತನ ಮಗ ಅರಸು ಮಗ; ರಾಜಕುಮಾರ.

मिरजाई, स्त्री० ಮುಂದಾಳುತನ: ಅಭಿಮಾನ.

मिरजान, पु० ಹವಳ.

मिलकी, पु० ಜಮೀನುದಾರ; ಧನ, ವಂತ.

मिलन, पु० ಸಂಧಿಸುವಿಕೆ; ಸೇರು ವಿಕೆ; ಹೊಂದಿಕೆ.

मिलनसार, वि० ಸ್ನೇಹ ಸೌಜನ್ಯ ವುಳ್ಳ; ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಭಾ ವದ.

मिलना, अ० ಕೂಡು; ಬೆರೆ; ಮಿಳಿತ ವಾಗು; ಕಲೆ; ದೊರೆ; ಸಂಧಿಸು; ಹೋಲು.

मिलवाना, स० ಪರಿಚಯಮಾಡಿಸು; ಕೂಡಿಸು; ಸೇರಿಸು.

मिलान, पु० ಹೋಲಿಕೆ; ಸೇರಿಸು ವಿಕೆ; ಬೆರಸುವಿಕೆ.

मिलाना, स० ಬೆರೆಸು; ಕೂಡಿಸು; ಪರಿಚಯಮಾಡಿಸು; ಕಲೆಸು; ಸರಿನೋಡು; ॰ ತಾಳೆನೋಡು: ಹೋಲಿಸು.

मिलाप, पु० ಭೆಟ್ಟಿ; ಗೆಳೆತನ; ಸೇರಿಕೆ; ಹೊಂದಿಕೆ; ಐಕ್ಯ.

मिलाव, पु० ಕೂಡಿಸುವಿಕೆ; ಗೆಳೆ ತನ.

मिलित, वि० ಕೂಡಿದ.

मिल्कियत, स्त्री० ಜಮೀನುದಾರಿ ಜಮೀನಿನ ಒಡೆತನ.

मिल्की, पु० ಜಮೀನುದಾರ; ಜಾಗೀ ರದಾರ.

मिल्लत, स्त्री० ಮತ; ಧರ್ಮ.

मिश्रित, वि० ಕೂಡಿಸಿದ; ಕಲೆಸಿದ.

मिश्री, स्त्री० दे० मिसरी.

मिष, पु० ಮೋಸ; ನೆವ; ಅಸೂಯೆ.

मिष्ट, वि० ಸಿಹಿಯಾದ; ಸವಿಯಾದ.

मिस, पु० ನೆವ; ನೆಪ.

मिसना, अ० ಕೂಡು; ಕಲೆ.

मिसरा, पु० ಉರ್ದು ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ಲೋಕದ ಒಂದು ಚರಣ.

मिसरी, स्त्री० ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದ ನಿವಾಸಿ; ಈಜಿಪ್ಟ್‌ದೇಶದ ಭಾಷೆ; ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ.

मिसाल, स्त्री० ಉದಾಹರಣೆ; ದೃಷ್ಟಾಂತ; ಗಾದೆ; ಸಾಮತಿ.

मिसिल, वि० ಸಮಾನ; ಅಂತೆ. स्त्री० ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ಸಮೂಹ.

मिस्कीन, वि० ದೀನ; ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವ.

मिस्तरी, पु० ಒಳ್ಳೆ ಕೈ ಕೆಲಸಗಾರ; ಮೇಸ್ತ್ರಿ.

मिस्मार, वि० ಕೀಳಿಸಿದ ಅಥವಾ ಬಿದ್ದುಹೋದ.

मिस, पु० ಈಜಿಪ್ಟ್‌ದೇಶ.

मिस्ल, वि० ಸಮಾನವಾದ.

मिस्सी, स्त्री० ಹೆಂಗಸರು ಅಲಂಕಾರ ಕ್ಕಾಗಿ ಹಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚುವ

मिह, पु० ಮೋಡ; ಮೇಘ.

मिहतर, पु० दे० मेहतर.

मिहनत, स्त्री० ಪರಿಶ್ರಮ ; ದುಡಿತ.
मिहनताना, पु० दे० मेहनताना.
मिहनती, वि० ದುಡಿಯುವವ.
मिहमान, पु० दे० मेहमान.
मिहर, स्त्री० दे० मेहर.
मिहरबानी, स्त्री० दे० मेहरबानी.
मिहरा, पु० दे० मेहरा.
मिहिका, स्त्री० ಮಂಜು.
मिहिर, पु० ಸೂರ್ಯ.
मींगी, स्त्री० ತಿರುಳು ; ಕುಸುರಿ ; ಬೀಗು.
मींजना, स० ತಿಕ್ಕು ; ಉಜ್ಜು ; ಬೆಳಗು.
मींड़ना, स० ಕೈಯಿಂದ ತಿಕ್ಕು.
मीआद, स्त्री० ವಾಯಿದೆ ; ಅವಧಿ ; ನಿಶ್ಚಿತ ಸಮಯ.
मीआदी, वि० ವಾಯಿದೆಯ.
मीचना, स० (ಕಣ್ಣು) ಮುಚ್ಚು.
मिचु, स्त्री० ಸಾವು.
मीजान, स्त्री० ತಕ್ಕಡಿ ; ಕೂಡುವಿಕೆ ; ಬೇರೀಜು ; ಬಟ್ಟು.
मीठा, वि० ಸಿಹಿಯಾದ ; ಪ್ರಿಯ ; ರುಚಿಕರ.
मीठातेल, पु० ಎಳ್ಳೆಣ್ಣೆ ; ಒಳ್ಳೆಣ್ಣೆ.
मीठानींबू, पु० ಚಕ್ಕೋತದ ಹಣ್ಣು.
मीठीछुरी, स्त्री० ಗೋಮುಖವ್ಯಾಘ್ರ ; ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕ ; ಮೋಸಗಾರ.
मीन, पु० ಮೀನು.
मीना, पु० ನೀಲಮಣಿ ; ಚಿನ್ನದ ಮೇಲೆಮಾಡುವ ಬಣ್ಣದ ಕೆಲಸ; ಪಿಂಗಾಣಿ ; ಸೇಂದಿಯ ಗಾಜಿನ ಪಾತ್ರೆ.
मीनाकार, पु० ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಆಭರಣಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತುವ ಚಿನ್ನದ ನಕ್ಕಾಶಿ ಕೆಲಸ.
मीनाबज़ार, पु० ಸುಂದರವಾದ ಅಂಗಡೀ ಬೀದಿ.
मीनार, स्त्री० ಸ್ತಂಭದಂತಿರುವ ಗೋಪುರ ; ಕಂಬ.
मीर, पु० ಸರದಾರ ; ಮುಖಂಡ ; ಸೈಯದ್ ವಶಸ್ಥರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಬರುವಪದ ; ಹದ್ದು ; ಗಡಿ ; ಎಲ್ಲೆ ;—**अद्ल** पु० ಪ್ರಧಾನ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ;—**आतिश** पु० ಮದ್ದುಗುಂಡುಗಳ ಉಗ್ರಾಣದ ಯಜಮಾನ.
मीरफ़र्श, पु० ರತ್ನಗಂಬಳಿಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಗಾಳಿಗೆ ಹಾರದಂತೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಭಾರವಾದ ಪದಾರ್ಥ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲು.
मीरबख़्शी, पु० ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಬಳ ಹಂಚುವ ಅಧಿಕಾರಿ.
मीर-बह्र, पु० ನೌಕಾ ಸೇನೆಯ ನಾಯಕ.
मीर-मजलिस, पु० ಸಭಾಪತಿ ; ಅಧ್ಯಕ್ಷ.
मीर-मुन्शी पु० ಹೆಡ್ ಗುಮಾಸ್ತೆ.
मीरास, स्त्री० ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ.
मील, पु० ಮೈಲು ; ಮೈಲಿ.
मुँगरा, पु० ಸುತ್ತಿಗೆ ; ದೊಣ್ಣೆ.

मुँगौरी, स्त्री० ಹೆಸರು ಸಂಡಿಗೆ.

मुंड, पु० ತಲೆ; ಕಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ತಲೆ. वि० ಬೋಳಿಸಿದ; ಅಧಮ; ನೀಚ.

मुंडन, पु० ಬೋಳಿಸುವಿಕೆ.

मुंडना, अ० ಕ್ಷೌರವಾಗು; ನಷ್ಟವಾಗು.

मुंडा, पु० ಬೋಳು ತಲೆಯವ; ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕೂದಲಿಲ್ಲದವನು.

मुंडित, पु० ಕಬ್ಬಿಣ.

मुंडी, स्त्री० ತಲೆಬೋಳಿಸಿದವಳು; ವಿಧವೆ.

मुंडेर, स्त्री० ಹೊಲಗಳ ಬಾಂದು; ಬೇಲಿ.

मुंडेरा, पु० ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿರುವ ಪಿಡಿಗೋಡೆ; ತುಂಬಿ

मुंतक़िल, वि० दे० मुन्तक़िल.

मुंतज़िम, वि० दे० मुन्तज़िम.

मुंतज़िर, वि० दे० मुन्तज़िर.

मुँदना, अ० ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು.

मुंदरा, पु० ಕುಂಡಲ.

मुँदरी, स्त्री० ಉಂಗುರ.

मुंशियाना, वि० ಲೇಖಕನಂತಹ.

मुंशी, पु० ಗುಮಾಸ್ತೆ; ಲೇಖಕ.

मुंसरिम, पु० ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುವವ.

मुंसलिक़, वि० ಜೊತೆಗೆ ಬಿಗಿಯಲ್ಪಟ್ಟ.

मुंसिफ़, पु० ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ.

मुंसिफ़ी, स्त्री० ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಕೆಲಸ; ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಪದವಿ

मुँह, पु० ಮುಖ; ಬಾಯಿ; ನೋರೆ; ಮೂತಿ;—काला बनाना ಅಪಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು;—की खाना ಅವಮಾನ ಹೊಂದು;—बनाना ಅಣಕಿಸು;—चलना ಕೆಟ್ಟಮಾತನಾಡುವುದು;—भरना ಲಂಚಕೊಡುವುದು;—लगाना ಹದ್ದುಮೀರಿ ಮಾತನಾಡುವುದು. अपना सा मुँह लेकर जाना ನಾಚಿಗೆಪಡುವುದು.

मुँहकाला, पु० ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು; ದುರ್ನಾಮ; ಅಗೌರವ.

मुँहज़ोर, वि० ಬಹಳ ಮಾತನಾಡುವವ; ಬಾಯಿ ಬಡುಕ.

मुँहदिखाई, स्त्री० ಮದುವೆಯಾದ ನಂತರ ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯವರು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ.

मुँहफट, वि० ಕೆಟ್ಟಮಾತನ್ನಾಡಲು ಸಂಕೋಚಪಡದವ; ಬಾಯಿಹರುಕ.

[illegible], वि० ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ; ನಿಜವಲ್ಲದ (ಮಾತು).

[illegible] स्त्री० ಲಂಚ; ಖುಸ್ವತ್ತು.

मुँहमांगा, वि० ಬೇಡಿದ; ಕೋರಿದ; ಬಯಸಿದ.

मुहामुँह, क्रि० ಬಾಯಿವರೆಗೆ; ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ.

मुँहासा, पु० ಮಡಿಬೊಕ್ಕೆ; ಮಡಿಮೆ; ಮುದ್ದಣ.

मुअज़्ज़न, पुं० ನಮಾಜಿಗೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆಯುವವ.
मुअज़्ज़िज़, वि० ಗೌರವಸ್ಥ.
मुअज़्ज़म, वि० ಗೌರವನೀಯ.
मुअत्तल, वि० ನಿರುದ್ಯೋಗಿ.
मुअत्तली, स्त्री० ನಿರುದ್ಯೋಗ.
मुअन्नस, पुं० ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ; ಹೆಣ್ಣು ಜಾತಿ.
मुअर्रिख़, पुं० ಇತಿಹಾಸಲೇಖಕ.
मुअर्रिफ़, पुं० ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡುವ.
मुअल्लिफ़, पुं० ಗ್ರಂಥಕರ್ತ.
मुअल्लिम, पुं० ಶಿಕ್ಷಕ; ಅಧ್ಯಾಪಕ.
मुआफ़, वि० दे० माफ़.
मुआफ़िक़, वि० ಸಮಾನ; ಅನುಕೂಲ.
मुआफ़क़त, स्त्री० ಗೆಳೆತನ; ಸ್ನೇಹ.
मुआफ़ी, स्त्री० दे० माफ़ी.
मुआमला, पुं० दे० मामला.
मुआयना, पुं० ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ; ಪರಿಶೋಧನೆ.
मुआलिज़, पुं० ಚಿಕಿತ್ಸಕ.
मुआलिजा, पुं० ಚಿಕಿತ್ಸೆ.
मुआवज़ा, पुं० ಬದಲು.
मुआहदा, पुं० ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಕರಾರು.
मुकत्ता, वि० ಅಂದವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ.
मुक़दमा, पुं० ಮೊಕದ್ದಮೆ; ಖಟ್ಲೆ; ದಾವಾ; ವ್ಯಾಜ್ಯ.
मुक़दमेबाज़, पुं० ಜಗಳವಾಡುವವ; ವ್ಯಾಜ್ಯಮಾಡುವವ.
मुक़दमेबाज़ी, स्त्री० ಜಗಳಾಟ.
मुक़द्दम, वि० ಪ್ರಾಚೀನ; ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ. पुं० ಮುಖಂಡ; ಮುಂದಾಳು.
मुक़द्दमा, पुं० दे० मुक़दमा.
मुक़द्दर, पुं० ಭಾಗ್ಯ; ವಿಧಿ.
मुक़द्दस, वि० ಪವಿತ್ರ; ಪಾವನ.
मुकम्मल, वि० ಪೂರ್ಣಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಮುಗಿಸಿದ; ಸಮಾಪ್ತ.
मुकरना, अ० ನಟಿಸು.
मुकराना, स० ಇತರರನ್ನು ನಟಿಸುವಂತೆಮಾಡು; ಅನ್ಯರನ್ನು ಸುಳ್ಳುಮಾಡು.
मुक़र्रर, वि० ನಿಶ್ಚಿತ; ಗೊತ್ತಾದ; ನಿಯುಕ್ತ.
मुक़र्ररी, स्त्री० ನಿಗದಿ; ನಿರ್ಧಾರಣೆ; ನಿಯುಕ್ತಿ; ನೇಮಣೂಕಿ.
मुक़ाबला, पुं० ಭೇಟಿ: ಮೊಕಾಬಿಲೆ; ಎದುರಾಟ; ಹೋರಾಟ; ಪ್ರತಿಭಟನೆ; ಸಾಮ್ಯ; ಹೋಲಿಕೆ.
मुक़ाबिल, क्रि० ಎದುರಿಗೆ. वि० ಎದುರಿನ; ಸಮಾನ. पुं० ಶತ್ರು; ಎದುರಾಳಿ.
मुकाबिला, पुं० ಭೇಟಿ; ವಿರೋಧ; ಹೋಲಿಕೆ.
मुक़ाम, पुं० ಉಳಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ; ತಂಗುವ ಸ್ಥಾನ; ಬೀಡು; ತಂಗುವಿಕೆ; ನಿವಾಸ.
मुकियाना, स० ಗುದ್ದು.
मुक़ीम, वि० ತಂಗುವವ; ನಿವಾಸಿ.
मुकुट, पुं० ಕಿರೀಟ.

मुकुर, ಪುಂ ಕನ್ನಡಿ ; ದರ್ಪಣ.
मुकुल, ಪುಂ ಮೊಗ್ಗೆ; ಅರೆಮುಗುಳು.
मुकुलित, ವಿಂ ಮೊಗ್ಗೆ ಬಿಟ್ಟ ; ಅರೆ ಬಿರಿದ.
मुक्का, ಪುಂ ಮುಷ್ಟಿ ; ಗುದ್ದು.
मुक्की, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗುದ್ದಿನ ಏಟು; ಗುದಿಕೆ.
मुक्केबाज़ी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗುದ್ದಾಟ.
मुक्तक, ಪುಂ ಒಂದೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಕಾವ್ಯ.
मुक्तता, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮೋಕ್ಷ; ಬಿಡುಗಡೆ.
मुक्तहस्त, ವಿಂ ಕೊಡಗೈ ; ದೊಡ್ಡ ದಾನಿ.
मुक्ता, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮುತ್ತು.
मुखज, ವಿಂ ಮುಖದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ. ಪುಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.
मुखड़ा, ಪುಂ ಮುಖ; ಬಾಯಿ; ಮೋರೆ.
मुख़तार, ಪುಂ ಪ್ರತಿನಿಧಿ; ಏಜೆಂಟು; ಮೊಕ್ತಿಯಾರ್.
मुख़तार-आम, ಪುಂ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ನೇಮಿಸಿದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ; ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ.
मुख़तारनामा, ಪುಂ ಅಧಿಕಾರಪತ್ರ; ಮೊಕ್ತಾರುನಾಮೆ.
मुख़तारी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪ್ರತಿನಿಧಿತ್ವ.
मुख़न्नस, ವಿಂ ನಪುಂಸಕ; ಷಂಡ.
मुखपट, ಪುಂ ಬುರುಕಿ.
मुख़फ़्फ़फ़, ವಿಂ ಹಗುರ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ.
मुखबंध, ಪುಂ ಮುನ್ನುಡಿ; ಭೂಮಿಕೆ; ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.
मुखबिर, ಪುಂ ಸುದ್ದಿಗಾರ; ಗುಪ್ತಚಾರ.
मुखर, ವಿಂ ಕಟುವಚನಗಳನ್ನಾಡುವವ; ಕಟುಭಾಷಿ.
मुखरित, ವಿಂ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಾದ.
मुख़लिसी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬಿಡುಗಡೆ.
मुखस्थ, ವಿಂ ಕಂಠಸ್ಥ; ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿದ.
मुखाग्र, ವಿಂ ಬಾಯಿಪಾಠವಾದ; ಕಂಠಸ್ಥ.
मुख़ातिब, ಪುಂ ಮಾತನಾಡುವವ; ಸಂಬೋಧಿಸುವವ.
मुख़ालिफ़, ಪುಂ ವಿರೋಧಿ; ಎದುರಾಳಿ.
मुख़ालिफ़त, ಸ್ತ್ರೀಂ ವಿರೋಧ; ಹಗೆತನ.
मुखिया, ಪುಂ ಮುಖಂಡ; ಸರದಾರ; ಹಿರಿಯ.
मुख़्तलिफ़, ವಿಂ ಬೇರೆ; ಭಿನ್ನ; ಬಗೆಬಗೆಯ; ವಿವಿಧ.
मुख़्तसर, ವಿಂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿದ; ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ; ಅಲ್ಪ.
मुख़्तार, ಪುಂ ಅಧಿಕಾರಹೊಂದಿದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ;—**नामा** ಅಧಿಕಾರ ಪತ್ರ.
मुख्य, ವಿಂ ಪ್ರಧಾನ.
मुगदर, ವಿಂ ಮುಗದರ; ಗದೆ; ಕೊಡತಿ.

मुग़लनी, स्त्री॰ ದಾಸಿ; ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊಲಯುವ ಹೆಂಗಸು.

मुग़ालता, पु॰ ಮೋಸ.

मुग्ध, वि॰ ಮೂಢ; ಸುಂದರ; ಮೋಹಿತ.

मुचलका, पु॰ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಪತ್ರ; ಮುಚ್ಚಳಿಕೆ.

मुछंदर, पु॰ ಕಲ್ಲೀಮಿಸೆಯುಳ್ಳವನು; ಕುರೂಪಿ; ಮೂರ್ಖ; ಇಲಿ.

मुज़क्कर, पु॰ ಪುಲ್ಲಿಂಗ; ಗಂಡು.

मुज़तर, वि॰ ಅಶಾಂತಿ; ದುಃಖ.

मुज़दा, स्त्री॰ ಶುಭ ಸಮಾಚಾರ.

मुज़फ़्फ़र, वि॰ ವಿಜಯಿ; ಶ್ರೇಷ್ಠ.

मुजरा, पु॰ ಉತ್ತಾರಹಾಕಿದ್ದು; ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು; ಸೂಳೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿ.

मुज़हर, पु॰ ನೋಟ; ರಂಗಭೂಮಿ.

मुज़हिर, पु॰ ಗೂಢಚಾರ; ಪತ್ತೇದಾರ.

मुजर्रद, वि॰ ಒಂಟಿಗ; ಅವಿವಾಹಿತ; ಸಂಸಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದವ.

मुजर्रब, वि॰ ಪರೀಕ್ಷಿತ; ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

मुजरिम, पु॰ ದೋಷಿ; ಅಪರಾಧಿ.

मुज़ायका, पु॰ ಆಪತ್ತಿ; ನಷ್ಟ.

मुज़ारा, वि॰ ಸರಿಸಮನಾದ. पु॰ ರೈತ.

मुज़ाहिम, वि॰ ಕಷ್ಟಕೊಡುವವ; ಪೀಡಕ; ಉಪದ್ರವಿ.

मुज़ाहिमत, स्त्री॰ ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸುವುದು; ತಡೆಯುವುದು.

मुज़िर, वि॰ ಹಾನಿಕಾರಕ; ಹಾನಿಕರ; ಕೆಟ್ಟ.

मुटाई, स्त्री॰ ಸ್ಥೂಲತನ; ಪುಷ್ಟಿ; ಅಹಂಕಾರ;—**चढ़ना** ಬಹಳ ಅಹಂಕಾರಿಯಾಗು.

मुटाना, अ॰ ಅಹಂಕಾರಿಯಾಗು.

मुटिया, पु॰ ಭಾರ ಹೊರುವವ; ಕೂಲಿಕಾರ.

मुट्ठा, पु॰ ಮೂಟೆ; ಗಂಟು; ಒಂದು ಹಿಡಿ.

मुट्ठी, स्त्री॰ ಮುಷ್ಟಿ; ಹಿಡಿ;—**गरम करना** ಲಂಚಕೊಡು.

मुठभेड़, स्त्री॰ ಕೈ ಕಲೆಯುವಿಕೆ; ಹೊಡೆದಾಟ; ಎದುರಿಸುವಿಕೆ.

मुठिया, स्त्री॰ ಹಿಡಿಕೆ.

मुड़ना, अ॰ ತಿರುಗು; ಬಗ್ಗು; ಹಿಂತಿರುಗು.

मुड़वाना, स॰ ಬೋಳಿಸು.

मुड़ाना, स॰ दे॰ **मुड़वाना.**

मुतअद्दी, पु॰ ಸಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯೆ.

मुत-अर्रिज़, वि॰ ಆತಂಕ ಪಡಿಸುವ.

मुतअल्लिक़, वि॰ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ; ಆಶ್ರಿತ. क्रि॰ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ; ವಿಷಯವಾಗಿ.

मुतअस्सिब, वि॰ ಪಕ್ಷಪಾತಿ; ಹಟಗಾರ.

मुतअस्सिर, वि॰ ಇತರರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾದ.

मुत-आखरीन, वि० ಆಧುನಿಕ.
मुतदायरा, वि० ಮೊಕದ್ದಮೆ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟ.
मुतफ़न्नी, वि० ಮೋಸಗಾರ.
मुतफ़र्रक़ात, पु० ಚಿಲ್ಲರೆ ಸಾಮಾನು.
मुतबन्ना, पु० ದತ್ತುಮಗ.
मुतमैयन, वि० ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ; ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟ.
मुतफ़र्रिक़, वि० ನಾನಾ ತರದ; ವಿವಿಧ.
मुतमौवल, वि० ಶ್ರೀಮಂತ; ಸಂಪನ್ನ.
मुतलक़, क्रि० ಎಳ್ಳಷ್ಟು; ತುಸ. वि० ಕೇವಲ; ಸ್ವತಂತ್ರ.
मुतवज्जह, वि० ಗಮನಿಸುವವ.
मुतवल्ली, पु० ಮೈನರ್‌ಗಾರ್ಡಿಯನ್; ಧರ್ಮಕರ್ತಾ.
मुतवातिर, क्रि० ಒಂದೇ ಸಮನೆ; ನಿರಂತರ.
मुतसद्दी, पु० ಬರೆಹಗಾರ; ಕಾರಕೂನ; ಗುಮಾಸ್ತ.
मुताबिक, क्रि० ಅನುಸಾರ; ಅಂತೆ.
मुतालबा, पु० ಬಾಕಿ ಉಳಿದ ಹಣ; ವಸೂಲು ಬಾಕಿ.
मुताला, पु० ಅಧ್ಯಯನ; ಓದು.
मुत्तफ़िक़, वि० ಒಮ್ಮತವಾದ; ಒಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳ.
मुत्तसल, वि० ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ; ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ. क्रि० ನಿರಂತರ; ಯಾವಾಗಲೂ.
मुद, पु० ಆನಂದ; ಸಂತೋಷ.
मुदर्रिस, पु० ಉಪಾಧ್ಯಾಯ; ಶಿಕ್ಷಕ.
मुदा, अव्य० ಆದರೆ.
मुदाम, क्रि० ಯಾವಾಗಲೂ; ನಿರಂತರ; ಸದಾ.
मुदामी, वि० ಶಾಶ್ವತವಾದ; ನಿರಂತರವಾದ.
मुदित, वि० ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ.
मुद्दआ, पु० ಉದ್ದೇಶ್ಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ತಾತ್ಪರ್ಯ; ಅರ್ಥ.
मुद्दई, पु० ವಾದಿ; ಶತ್ರು.
मुद्दत, स्त्री० ಕಾಲ; ಸಮಯ; ಚಿರಕಾಲ.
मुद्दालेह, पु० ಪ್ರತಿವಾದಿ.
मुद्रक, पु० ಅಚ್ಚುಹಾಕುವವ.
मुद्रण, पु० ಅಚ್ಚುಹಾಕುವಿಕೆ; ಮುದ್ರಣ.
मुद्रा, स्त्री० ಮೊಹರು; ರೂಪಾಯಿ; ಮುದ್ರೆ.
मुद्रिका, स्त्री० ಉಂಗುರ; ನಾಣ್ಯ.
मुधा, क्रि० ವೃಥಾ.
मुनकिर, वि० ಒಪ್ಪದವ; ನಾಸ್ತಿಕ.
मुनक्का, पु० ದ್ರಾಕ್ಷೆ.
मुनगा, पु० ನುಗ್ಗೇಕಾಯಿ.
मुनसरिम, पु० ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ; ಮ್ಯಾನೇಜರ್.
मुनहसर, वि० ಆಶ್ರಿತ; ಅವಲಂಬಿತ.
मुनादी, स्त्री० ಡಂಗುರ; ಸಾರಿಹೇಳುವುದು.
मुनाफ़ा, पु० ಲಾಭ; ಫಾಯಿದೆ.

मुनासिब, वि० ತಕ್ಕ; ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಉಚಿತವಾದ.

मुनासिबत, स्त्री० ಸಂಬಂಧ; ಉಯುಕ್ತತೆ.

मुनियाँ, स्त्री० ಲಾಲ ಪಕ್ಷಿಯ ಹೆಣ್ಣು.

मुनीब } मुनीम } पु० ಗುಮಾಸ್ತೆ; ಸಹಾಯಕ; ಲೆಕ್ಕಪತ್ರವನ್ನು ಇಡುವವ.

मुन्तक़िल, वि० ಸ್ಥಾನಾಂತರಮಾಡಿದ; ಸ್ಥಳ ಬದಲಾಯಿಸಿದ.

मुन्तज़िम, वि० ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ; ಪ್ರಬಂಧ ಕರ್ತ.

मुन्तज़िर, वि० ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಮಾಡುವ; ದಾರಿಕಾಯುವ.

मुन्दर्ज़, वि० ಸೇರಿಸಿದ; ಅಂತರ್ಗತ; ಸಮ್ಮಿಳಿತ.

मुफ़लिस, वि० ನಿರ್ಧನ; ಬಡವ.

मुफ़लिसी, स्त्री० ಬಡತನದ; ದಾರಿದ್ರ್ಯ.

मुफसिद, वि० ಜಗಳಗಂಟಿ.

मुफ़स्सल, वि० ವಿಸ್ತೃತ; ಸ್ಪಷ್ಟ; ವಿಶದ; ಸಂಪೂರ್ಣ. पु० ಪಟ್ಟಣದಸುತ್ತು ಮುತ್ತು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿರುವಊರು.

मुफ़ारकत, स्त्री० ವಿಯೋಗ; ಅಗಲುವಿಕೆ.

मुफ़ीज, वि० ಉಪಕರಿಸುವವ.

मुफ़ीद, वि० ಲಾಭದಾಯಕ.

मुफ़्त, वि० ಪುಕ್ಕಟ್ಟೆ; ಬಿಟ್ಟಿ; ಉಚಿತ

मुबतला, वि० ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ; ಗ್ರಸ್ತ.

मुबल़िग़, पु० ಮೊಬಲಗು.

मुबादला, पु० ಬದಲು.

मुबारक, वि० ಶುಭ; ಮಂಗಳಪ್ರದ.

मुबारक-बाद, स्त्री० ಅಭಿನಂದನೆ; ಧನ್ಯವಾದ; ಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನ.

मुबारक-बादी, स्त्री० ಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನ; ಸೋಬಾನೆ.

मुबालग़ा, पु० ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ.

मुबद, वि० ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತ.

मुबाहिसा, पु० ವಾದವಿವಾದ; ಚರ್ಚೆ.

मुबाही, वि० ಅಭಿಮಾನ; ಗೌರವನೀಯ.

मुमकिन, वि० ಆಗಬಲ್ಲ; ಸಂಭವ; ಸಂಭಾವ್ಯ.

मुमताज़, वि० ಮಾನನೀಯ; ಆದರಣೀಯ; ಶ್ರೇಷ್ಠ.

मुमतहिन, पु० ಪರೀಕ್ಷಕ.

मुमनयत, स्त्री० ನಿಷೇಧ; ನಿರೋಧ.

मुमूर्षा, स्त्री० ಸಾವನ್ನು ಬಯಸುವುದು.

मुमूर्षु, वि० ಮರಣ ಸಮೀಪಿಸಿದ.

मुयस्सर, वि० ಹೊಂದ ಬಹುದಾದ.

मुरंडा, पु० ಗುಳಪಾಪುಟಿ ಉಂಡೆ.

मुरई, स्त्री० ಮೂಲಂಗಿ.

मुरक, स्त्री० ಒಯ್ಯಾರ; ಒನಪು.

मुरकना, अ० ಒಯ್ಯಾರಮಾಡು; ಬಾಗು; ಬಳುಕು.

मुरगा, पु० ಹುಂಜ.

मुरछना, अ० ಶಿಥಿಲವಾಗು; ಮೂರ್ಛೆಹೋಗು.

मुरज, पु० ಮೃದಂಗ.

मुरझाना, अ० ಬಾಡು; ಬಳಲು; ಕಂದು; ಸೊರಗು.

मुरतद, पु० ನಾಸ್ತಿಕ.

मुरत्तब, वि० ಕ್ರಮವಾಗಿ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಕ್ರಮಬದ್ಧ.

मुरत्तिब, पु० ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವವನು.

मुरदनी, स्त्री० ಸಾವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕಂಡು ಬರುವ ಚಿನ್ಹೆಗಳು.

मुरदा, पु० ಹೆಣ; ಶವ.

मुरदार, वि० ಮೃತ; ಸತ್ತ; ಅಪವಿತ್ರ.

मुरदासंख, पु० ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಔಷಧ.

मुरब्बा, पु० ರಸಾಯನ; ಮುರಬ್ಬ; ಸಕ್ಕರೆ ಬಾಳಕ.

मुरब्बी, पु० ರಕ್ಷಕ; ಸಹಾಯಕ.

मुरली, स्त्री० ಕೊಳಲು; ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿ.

मुरवी, स्त्री० ಹೆದೆ.

मुरव्वज़ वि० ಪ್ರಚಾರವಾದ.

मुरव्वत, स्त्री० दे० मुरौवत.

मुरशिद, पु० ಅಧ್ಯಾಪಕ; ಪೂಜ್ಯ; ಗುರು.

मुरसल, पु० ದೇವದೂತ.

मुरसिल, वि० ವಾರ್ತಾವಾಹಕ.

मुरहा, पु० ಕೃಷ್ಣ. वि० ಅನಾಥ; ತಬ್ಬಲಿ.

मुराद, स्त्री० ಕೋರಿಕೆ; ಬಯಕೆ; ಹಾರೈಕೆ.

मुरादिफ़, वि० ಪರ್ಯಾಯಾರ್ಥ.

मुरादी, वि० ಬಯಸಿದ; ಹಾರೈಸಿದ.

मुराफ़ा, पु० ಅಪೀಲು; ಮೇಲ್ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

मुरीद, पु० ಶಿಷ್ಯ.

मुरेठा, पु० ತಲೆವಸ್ತ್ರ; ರುಮಾಲು.

मुरौअत, मुरौवत, स्त्री० ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ; ಮರ್ಯಾದೆ; ಸಂಕೋಚ; ಸೌಜನ್ಯ.

मुर्ग़, पु० ಹುಂಜ.

मुर्झा, वि० ಅರಿಸಿತೆಗೆದ.

मुर्त्तहिन, पु० ಬಡ್ಡಿವ್ಯಾಪಾರಿ.

मुर्दनी, स्त्री० दे० मुरदनी.

मुर्दा, पु० ಶವ; ಹೆಣ.

मुर्वी, स्त्री० ಬಿಲ್ಲಿನ ಹುರಿ; ಹೆದೆ.

मुल, स्त्री० ಮದ್ಯ.

मुलकी, वि० दे० मुल्की.

मुलजिम, वि० ಅಪರಾಧಿ; ಆಪಾದಿತ.

मुलतवी, वि० ಮುಂದೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಮುಂದುವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

मुलम्मा, पु० ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗಿಲೀಟು ಮಾಡುವವ. वि० ಗಿಲೀಟು ಹಾಕಿದ; ಹೊಳೆಯುವ.

मुलहठी, स्त्री० ಕಲಾಯಿ; ಗಿಲೀಟು; ಅತಿಮಧುರ.

मुलाक़ात, स्त्री० ಭೇಟಿ; ಭೆಟ್ಟಿ; ಸಂದರ್ಶನ; ಸೇರಿಕೆ.

मुलाक़ाती, पु० ಗೆಳೆಯ; ಪರಿಚಯದವ.

मुलाज़िम, पु० ಸೇವಕ; ದಾಸ.

मुलाज़िमत, स्त्री० ಸೇವೆ; ನೌಕರಿ; ಚಾಕರಿ.

मुलायम, वि० ಕೋಮಲ; ಮೃದುವಾದ.

मुलायमियत, स्त्री० ಮೃದುತ್ವ; ಕೋಮಲತೆ.

मुलाहज़ा, पु० ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ; ಸಂಕೋಚ; ಪರೀಕ್ಷೆ.

मुलुक, पु० दे० मुल्क.

मुलेठी, स्त्री० दे० मुलहठी.

मुल्क, पु० ದೇಶ; ನಾಡು; ಸೀಮೆ; ರಾಷ್ಟ್ರ.

मुल्की, वि० ನಾಡಿನ; ದೇಶೀಯ; ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ.

मुल्तवी, वि० ಮುಂದುವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

मुल्ला, पु० ಮುಹಮ್ಮದೀಯ ಪಂಡಿತ

मुवक्किल, पु० ಕಕ್ಷಿಗಾರ.

मुशफ़िक़, वि० ದಯಾಳುವಾದ; ಕರುಣಾಳು; ಮಿತ್ರ.

मुशायरा, पु० ಕವಿಸಮ್ಮೇಳನ.

मुशाहरा, पु० ಸಂಬಳ; ಪಗಾರ

मुश्क, पु० ಕಸ್ತೂರಿ; ಗಂಧ; ವಾಸನೆ. स्त्री० ಭುಜ; ತೋಳ.

मुश्किल, वि० ಕಷ್ಟವಾದ; ಕಠಿಣವಾದ; ಮುಸ್ತರ. स्त्री० ತೊಂದರೆ.

मुश्की, वि० ಕಪ್ಪುವಾದ; ಕರಿ. पु० ಕರಿಕುದುರೆ.

मुश्त, पु० ಮುಷ್ಟಿ; ಹಿಡಿ.

मुश्तरका, वि० ಹಲವು ಜನರಿಗೆ ಸಮವಾಗಿ ಹಕ್ಕಿರುವ; ಬಹುಜನಪ್ರಿಯ.

', वि० ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ.

मुश्ताक, वि० ಪ್ರೇಮಿ; ಅಭಿಲಾಷಿ.

मुसकुराना, अ० ನಸುನಗು; ಮಂದಹಾಸ ಬೀರು.

मुसकुराहट, मुसकान, मुसक्यान, स्त्री० ನಸುನಗೆ; ಮುಗುಳುನಗೆ; ಮಂದಹಾಸ; ಕಿರುನಗೆ.

मुसद्दस, पु० ಷಟ್ಕೋಣ; ಆರು ಚರಣದ ಕವಿತೆ; ಷಟ್ಪದಿ.

मुसना, अ० ಕಳವಾಗು.

मुसन्ना, पु० ರಸೀತಿ; ಪಾವತಿ.

मुसन्निफ़, पु० ಗ್ರಂಥಕರ್ತ.

मुसम्मा, वि० ಹೆಸರಿನ.

मुसम्मात, वि० ಹೆಸರುಳ್ಳವಳು; ಹೆಂಗಸರ ಹೆಸರಿನಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಶಬ್ದ.

मुसरा, पु० ಮರದ ತಾಯಿಬೇರು.

मुसलधार, वि० दे० मूसलधार.

मुसल्लम, वि० ಅಖಂಡ; ಪೂರ್ಣ.

मुसल्लह, वि० ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಸಜ್ಜಿತವಾದ.

मुसल्ला, पुं० ನಮಾಜು ಮಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಾಸುವ ಬಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ಚಾಪೆ.

मुसव्विर, पुं० ಚಿತ್ರಗಾರ.

मुसाफ़िर, पुं० ಪ್ರಯಾಣಿಕ; ಯಾತ್ರಿಕ.

मुसाफ़िरखाना, पुं० ಯಾತ್ರಿಕರು ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ; ಧರ್ಮಶಾಲೆ; ಮುಸಾಫಿರಿ ಬಂಗಲೆ.

मुसाफ़िरी, स्त्री० ಪ್ರವಾಸ; ಸಂಚಾರ; ಯಾತ್ರೆ.

मुसावात, स्त्री० ಸಮಾನತೆ; ಉದಾಸೀನತೆ.

मुसावी, वि० ಸಮಾನವಾದ.

मुसाहब, पुं० ಅರಸರ ಅಥವಾ ಧನವಂತರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವವ.

मुसिन, वि० ಮುಯಸ್ಸಾದ; ಮುದುಕ.

मुसीबत, स्त्री० ವಿಪತ್ತು; ಸಂಕಟ; ಕಷ್ಟ.

मुश्टंडा, वि० ಕೊಬ್ಬಿದ; ಪೋಕರಿ.

मुस्तअफ़ी, वि० ರಾಜೀನಾಮೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

मुस्की { स्त्री० दे० मुसकुराहट. वि० दे० मुश्की.

मुस्क्यान, स्त्री० दे० मुस्कुराहट.

मुस्तक़िल, वि० ಸ್ಥಿರ; ಅಚಲ.

मुस्तग़ानी, वि० ಸ್ವತಂತ್ರ; ಐಶ್ವರ್ಯ ಉಳ್ಳ.

मुस्तग़ीस, पुं० ಫಿರಿಯಾದು; ದೂರು

मुस्तनद, वि० ನಂಬಿಕಸ್ಥ.

मुस्तशना, वि० ಬೇರೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಅಪವಾದ ಸ್ವರೂಪದ.

मुस्तहक़, वि० ಹಕ್ಕುದಾರ; ಅಧಿಕಾರಿ.

मुस्तैद, वि० ತತ್ಪರ; ಸನ್ನದ್ಧ.

मुस्तैदी, स्त्री० ತತ್ಪರತೆ; ಉತ್ಸಾಹ.

मुहकमा, पुं० ವಿಭಾಗ.

मुहज़्ज़ब, वि० ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ.

मुहतमिम, पुं० ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ.

मुहतरका, पुं० ಸುಂಕ; ಕರ.

मुहताज, वि० ಬಡವ; ದರಿದ್ರ.

मुहब्बत, स्त्री० ಪ್ರೀತಿ; ಪ್ರೇಮ. ನಲ್ಮೆ.

मुहर, स्त्री० ಠಸ್ಸೆ; ಮೊಹರು; ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ.

मुहरा, पुं० ಮುಂಭಾಗ; ತುದಿ.

मुहर्रम, पुं० ಅರಬ್ಬೀ ವರ್ಷದ ಮೊದಲನೇ ತಿಂಗಳು; ಮೋಹರಮ್ ಹಬ್ಬ.

मुहर्रमी, वि० ಮೊಹರಮ್ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

मुहर्रिर, पुं० ಲೇಖಕ; ಬರಹಗಾರ.

मुहर्रिरी, स्त्री० ಬರಹಗಾರಿಕೆ.

मुहलत, स्त्री० दे० मोहलत.

मुहल्ला, पुं० दे० मोहल्ला.

मुहसिन वि० ಉಪಕಾರಮಾಡುವ.

मुहाफ़ा, पुं० ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪ್ರಯಾಣದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ.

मुहाफ़िज़, वि० ಸಂರಕ್ಷಕ.

मुहाफ़िज़-खाना, पु॰ ಕಚೇರಿಯ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಡುವ ಸ್ಥಳ.

मुहाल, वि॰ ಅಸಂಭವ; ಅಸಾಧ್ಯ.

मुहावरा, पु॰ ವಾಕ್ಪ್ರಚಾರ; ಶಬ್ದ ಗಟ್ಟು; ಭಾಷಾಸಂಪ್ರದಾಯ.

मुहासरा, पु॰ ಮುತ್ತಿಗೆ.

मुहासिल, पु॰ ವಸೂಲಿ ಹಣ; ಉತ್ಪನ್ನ; ಲಾಭ.

मुहिब, पु॰ ಪ್ರೇಮ; ಮಿತ್ರ; ಗೆಳೆಯ.

मुहिम } स्त्री॰ ಕಠಿಣವಾದ ಕೆಲಸ;
मुहीम } ಯುದ್ಧ; ಆಕ್ರಮಣ.

मुहीब, वि॰ ಭಯಂಕರವಾದ.

मुहैया, वि॰ ತಯಾರು; ಸಿದ್ಧ.

मूँग, स्त्री॰ ಹೆಸರು ಬೇಳೆ; ಹೆಸರು ಕಾಳು.

मूँगफली, स्त्री॰ ಕಡಲೆಕಾಯಿ; ನೆಲ ಗಡಲೆ.

मूँगा, पु॰ ಹವಳ.

मूँछ, स्त्री॰ ಮೀಸೆ; **मूँछों पर ताव देना** ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಮೀಸೆ ಹುರಿಮಾಡು.

मूँज, स्त्री॰ ಮುಂಜಿಹುಲ್ಲು; ನಸೆ ಹುಲ್ಲು.

मूँड़न, पु॰ ಮುಂಡನ; ಕ್ಷೌರ.

मूँड़ना, स॰ ಕ್ಷೌರಮಾಡಿಸು; ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡು.

मूँड़ी, स्त्री॰ ತಲೆ.

मूँदना, स॰ ಮುಚ್ಚು.

मू, पु॰ ಕೂದಲು. **मू-ब-मू** ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದಂತೆ.

मूक, वि॰ ಮೂಕ; ಮೂಗ.

मूका, पु॰ ಗವಾಕ್ಷಿ; ಕಿಂಡಿ; ಗುದ್ದು; ಮುಷ್ಟಿ.

मूजिद, वि॰ ಶೋಧನೆಗಾರ.

मूजिब, पु॰ ಕಾರಣ.

मूज़ी, पु॰ ದುರ್ಜನ; ಕಷ್ಟಕೊಡುವವ; ದುಷ್ಟ.

मूठ, स्त्री॰ ಮುಷ್ಟಿ.

मूढ, वि॰ ಮೂರ್ಖ; ದಡ್ಡ.

मूत, पु॰ ಮೂತ್ರ; ಉಚ್ಚೆ.

मूतना, अ॰ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡು; ಉಚ್ಚೆ ಹೊಯ್ಯು.

मूनिस, पु॰ ಸ್ನೇಹಿತ; ಸಹಾಯಕ.

मूबाफ, पु॰ ಜಡೆಗೆಕಟ್ಟುವರಿಬ್ಬನು.

मूर, पु॰ ಮೂಲ; ಬುಡ.

मूरत } स्त्री॰ ಮೂರ್ತಿ; ಪ್ರತಿಮೆ.
मूरति }

मूरि, स्त्री॰ ಬುಡ; ವನಸ್ಪತಿ.

मूरिस, पु॰ ಪೂರ್ವಿಕರು.

मूर्च्छना, स्त्री॰ ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳ ಆರೋಹಣ ಮತ್ತು ಅವರೋಹಣ.

मूर्च्छा, स्त्री॰ ಮೂರ್ಛೆ.

मूर्त, वि॰ ಕಠಿಣ; ಮೂರ್ಛಿತ.

मूर्ति, स्त्री॰ ಶರೀರ; ಆಕೃತಿ; ಪ್ರತಿಮೆ; ವಿಗ್ರಹ.

मूर्द्धा, पु॰ ಮಸ್ತಕ; ತಲೆ.

मूल, पु॰ ಬುಡ; ಆದಿ; ಪ್ರಾರಂಭ; ಸತ್ಯ; ನಿಜ.

मूलक, पुं० ಮೂಲಂಗಿ.

मूलच्छेद, पुं० ಸಂಪೂರ್ಣನಾಶ.

मूलिका, स्त्री० ವನಸ್ಪತಿ; ಔಷಧಿಗಳ ಬೇರು.

मूली, स्त्री० ಮೂಲಂಗಿ.

मूल्य, पुं० ಬೆಲೆ.

मूशिगाफ़ी, स्त्री० ತರ್ಕಶಿರೋಮಣಿ.

मूस, पुं० ಇಲಿ.

मूसदानी, स्त्री० ಇಲಿ ಬೋನು.

मूसर, पुं० ಒನಿಕೆ; ಹಳ್ಳಿಗ.

मूसरचंद, पुं० ಹಳ್ಳಿಗ; ಅಶಿಕ್ಷಿತ; ಅಸಭ್ಯ.

मूसल पुं० ಒನಿಕೆ; ಬಲರಾಮನ ಅಸ್ತ್ರ.

मूसलधार, क्रि० ಧಾರಾ ಸಂಪಾತವಾಗಿ.

मूसला, पुं० ಕವಲೊಡೆಯದ ತಾಯಿಬೇರು.

मूसली, पुं० ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಔಷಧದ ಬೇರು

मूसा, पुं० ಇಲಿ; ಯಹೂದ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪೈಗಂಬರ.

मृग, पुं० ಜಿಂಕೆ; ಚಿಗರಿ; ಪಶು.

मृगजल, पुं० ಬಿಸಿಲ್ಗುದುರೆಯ ಅಲೆಗಳು.

मृगतृष्णा, स्त्री० ಬಿಸಿಲ್ಗುದುರೆ.

मृगया, पुं० ಬೇಟೆ.

मृगांक, पुं० ಚಂದ್ರ.

मृगी, स्त्री० (ಹೆಣ್ಣು) ಚಿಗರಿ.

मृणाल, स्त्री० ತಾವರೆಯ ದಂಟು.

मृणालिनी, स्त्री० ಕಮಲಿನಿ; ತಾವರೆ ಹೂಗಳಿರುವ ಸ್ಥಳ.

मृतक, पुं० ಹೆಣ.

मृत्तिका, स्त्री० ಮಣ್ಣು.

मृत्यु, स्त्री० ಸಾವು.

मृथा, क्रि० ವ್ಯರ್ಥ.

मृदुल, वि० ಕೋಮಲ; ಎಳೆಯ.

मृषा, अव्य० ವ್ಯರ್ಥ. वि० ಸುಳ್ಳು.

में, अव्य० ಅಲ್ಲಿ; ಸಪ್ತಮಿ ವಿಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರತ್ಯಯ.

मेख, पुं० ಮೇಷ; ಕುರಿ. स्त्री० ಗೂಟ; ಬೆಣೆ; ಆಪು; ಮೊಳೆ.

मेखला, स्त्री० ಸೊಂಟದ ಪಟ್ಟಿ; ಕಂಕಣ; ಉಡಿದಾರ.

मेच, स्त्री० ಮಂಚ.

मेचक, पुं० ಅಂಧಕಾರ; ಕತ್ತಲು; ನೀಲಾಂಜನ; ಕಾಡಿಗೆ; ಹೊಗೆ; ಮೋಡ.

मेज़पोश, पुं० ಮೇಜನ ಮೇಲೆ ಹಾಸುವ ವಸ್ತ್ರ.

मेज़बान } **मेज़मान** } पुं० ಯಜಮಾನ; ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸುವವ; ಸತ್ಕಾರಿ.

मेटनहार } **मेटनहारा** } पुं० ಹಿಂದಟ್ಟುವವ; ಅಳಿಸುವವ.

मेटना स० ಅಳಿಸು; ನೀಗಿಸು; ನಿವಾರಿಸು.

मेटिया, स्त्री० ಮಡಿಕೆ.

मेठ, पुं० ಮಾವುತ; ಜಮಾದಾರ.

मेड़, पुं० ಒಡ್ಡು; ಬಾಂದು; ಮೋಡು.

मेढ़क, पुं० ಕಪ್ಪೆ ; ಮಂಡೂಕ.

मेढ़ा, पुं० ಟಗರು.

मेढ़ी, स्त्री० ಕೂದಲ ಜಡೆ ; ವೇಣಿ ; ಹೆಳಲು.

मेथी, स्त्री० ಮೆಂತೆ ಸೊಪ್ಪು.

मेदा स्त्री० ಹೊಟ್ಟೆ ; ಅನ್ನಾಶಯ.

मेदिनी, स्त्री० ಭೂಮಿ.

मेध, पुं० ಯಜ್ಞ ; ಯಾಗ ; ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಬಲಿಕೊಡುವ ಪಶು.

मेधा, स्त्री० ಬುದ್ಧಿ.

मेधावी, वि० ಬುದ್ಧಿವಂತ.

मेम, स्त्री० ಫರಂಗಿ ಹೆಂಗಸು.

मेमना, पुं० ಕುರಿಯ ಮರಿ ; ಕುದುರೆಯ ಒಂದು ಜಾತಿ.

मेमार, पुं० ಉಪ್ಪಾರ.

मेरवना, स० ಕೂಡಿಸು ; ಬೆರೆಸು.

मेरुदंड, पुं० ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ ; ಬೆನ್ನೆಲಬು.

मेल, पुं० ಸಂಬಂಧ ; ಸಂಪರ್ಕ ; ಹೊಂದಿಕೆ ; ಸ್ನೇಹ ; ಮಿಶ್ರಣ ; ಸಂಯೋಗ.

मेलना, स० ಕೂಡಿಸು ; ಬೆರೆಸು.

मेला, पुं० ಜಾತ್ರೆ ; ಉತ್ಸವ.

मेवा, पुं० ಒಣಗಿದ ಹಣ್ಣುಗಳು.

मेवाफ़रोश, पुं० ಹಣ್ಣುಹಂಪಲು ಮಾರುವವ.

मेवासा, पुं० ಕೋಟೆ ; ಮನೆ.

मेवासी, पुं० ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವ ; ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ.

मेष, पुं० ಕುರಿ.

[illegible], स्त्री० ಗೋರಂಟೆ ; ಮದರಂಗಿ.

मेह, पुं० ಮೂತ್ರ ; ಪ್ರಮೇಹ ರೋಗ ; ಕುರಿ ; ಮೇಘ.

मेहतर, पुं० ಝಾಡಮಾಲಿ ; ಒಡ್ಡ ; ತೋಟಿ.

मेहनत, स्त्री० ಶ್ರಮ ; ಪರಿಶ್ರಮ.

मेहनताना, पुं० ಕೂಲಿ ; ಮಜೂರಿ.

मेहनती, वि० ಪರಿಶ್ರಮಿ ; ದುಡಿಯುವವ.

मेहमान, पुं० ಅತಿಥಿ.

मेहमानदारी, स्त्री० ಆತಿಥ್ಯ ; ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ.

मेहमान-नवाज़, पुं० ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸುವವ.

मेहमानी, स्त्री० ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ ; ಔತಣ.

मेहर, स्त्री० ಕೃಪೆ ; ದಯೆ. पुं० ಸೂರ್ಯ.

मेहरबान, वि० ದಯೆಯುಳ್ಳ.

मेहरबानी, स्त्री० ದಯೆ ; ಅನುಗ್ರಹ ; ಕೃಪೆ.

मेहरा, पुं० ಹೆಣ್ಣಿಗ ; ನಪುಂಸಕ.

मेहराब, स्त्री० ಬಾಗಿಲ ಮೇಲಿನ ಗೋಲಾಕಾರದ ಬಾಗು ; ಕಮಾನು.

मेहरिया, मेहरी स्त्री० ಹೆಂಗಸು ; ಪತ್ನಿ ; ಹೆಂಡತಿ.

मेहरारू, स्त्री० ಹೆಂಗಸು.

मै, स्त्री० ಸಾರಾಯಿ ; ಸೇಂದಿ. क्रि० ಒಂದಿಗೆ.

मैका, पु० ತವರು ಮನೆ.
मैखाना, पु० ಹೆಂಡದಂಗಡಿ.
मैत्री, स्त्री० ಗೆಳೆತನ; ಸ್ನೇಹ.
मैदा, पु० ಮೈದಾಹಿಟ್ಟು.
मैदान, पु० ಬಯಲು;—में आना ಎದುರಿಸು;—मारना ಗೆಲ್ಲು.
मैन, पु० ಕಾಮದೇವ; ಮದನ.
मैना, स्त्री० ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.
मैयत, स्त्री० ಸಾವು; ಮರಣ.
मैया, स्त्री० ತಾಯಿ.
मैल, स्त्री० ಕೊಳೆ; ಕೊಳಕು; ಹೊಲಸು.
मैलख़ोरा, वि० ಮಾಸಿದರೂ ಬೇಗ ಕೊಳೆಕಾಣದ (ಬಣ್ಣ).
मैला, वि० ಹೊಲಸಾದ.
मैहर, पु० ಗಸಿ.
मोंगरा, पु० ಕಟ್ಟಿಗೆಸುತ್ತಿಗೆ.
मोंछ, स्त्री० ಮೀಸೆ.
मोंढ़ा, पु० ಪೀಠ; ಗದ್ದುಗೆ.
मो, सर्व० ನನ್ನ.
मोआयना, पु० दे० मुआयना.
मोक़दमा, पु० दे० मुक़दमा.
मोकल, वि० ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವ.
मोकला, वि० ಅಗಲವಾದ.
मोक्ष, पु० ಬಿಡುಗಡೆ; ಮುಕ್ತಿ; ಮೃತ್ಯು.
मोखा, पु० ಕಂಡಿ; ಕಿಟಕಿ.
मोगल, पु० ಮೊಗಲಾಯಿ ಜನ.
मोघ, वि० ವ್ಯರ್ಥ.
मोच, पु० ಬಾಳೆಯ ಮರ.
मोचक, पु० ಬಿಡಿಸುವವ.
मोचना, स० ಬಿಡು; ಬಿಡಿಸು.
मोची, पु० ಹೊಲೆಯ; ಚಮ್ಮಾರ.
मोछ, स्त्री० ಮೀಸೆ.
मोजरा, पु० ಸೂಳೆಯ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ.
मोज़ा, पु० ಕಾಲಚೀಲ.
मोट, स्त्री० ಗಂಟು; ಬಾನೆ.
मोटरी, स्त्री० ಗಂಟು.
मोटा वि० ದಪ್ಪ;—असामी ಶ್ರೀಮಂತ.
मोटाई, स्त्री० ಸ್ಥೂಲತೆ.
मोटाना, अ० ದಪ್ಪನಾಗು; ಅಹಂಕಾರಿಯಾಗು; ಧನವಂತನಾಗು.
मोटिया, पु० ದಪ್ಪವಾದ ವಸ್ತ್ರ.
मोड़ स्त्री० ಹೊರಳುವ ಸ್ಥಾನ.
मोड़ना, स० ಹಿಂತಿರುಗಿಕೊಡು.
मोड़ी, स्त्री० ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬರೆಯುವ ಒಂದು ಲಿಪಿ.
मोतदिल, वि० ಉಗುರು ಬೆಚ್ಚಗಾದ.
मोतबर, वि० ನಂಬಲು ಯೋಗ್ಯ; ವಿಶ್ವಾಸ ಪಾತ್ರ.
मोतिया, पु० ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದಬಳ್ಳಿ;—बिंद ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿನ ಹೂ.
मोती, पु० ಮುತ್ತು.
मोतीचूर, पु० ಬೂಂದಿ ಕಾಳಿನ ಲಾಡು.
मोथा, पु० ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು; ಗರಿಕೆ.

मोद, पु० ಸಂತೋಷ; ಹರ್ಷ.
मोदक, पु० ಲಾಡು; ಉಂಡೆ; ಸಿಹಿ ಕಡಬು.
मोदी पु० ಕೋಮಟಿ.
मोना, स० ತೊಯಿಸು; ಅದ್ದು.
मोम, पु० ಮೇಣ.
मोमजामा, पु० ಮೇಣದ ಬಟ್ಟೆ.
मोमदिल, वि० ಕೋಮಲ ಹೃದಯವುಳ್ಳ.
मोमबत्ती, स्त्री० ಮೇಣದ ಬತ್ತಿ:
मोमिन, पु० ಧರ್ಮನಿಷ್ಠನಾದ ಮುಸಲ್ಮಾನ.
मोरंग, पु० ನೇಪಾಳದೇಶದ ಪೂರ್ವಭಾಗ.
मोर, पु० ನವಿಲು.
मोरपंख, स्त्री० ನವಿಲು ಗರಿ.
मोरचा, पु० ಸೈನಿಕರು ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ತೆಗೆದ ತಗ್ಗು; ಕಂದಕ.
मोरचाबंदी, स्त्री० ಕೋಟೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವಿಕೆ.
मोरछल, पु० ನವಿಲುಗರಿಯ ಬೀಸಣಿಗೆ.
मोरना स० दे० मोड़ना.
मोरनी, स्त्री० ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲು.
मोरी, स्त्री० ಚರಂಡಿ; ಮೋರಿ; ಚಿಕ್ಕ ಕಾಲುವೆ.
मोल, पु० ಬೆಲೆ;—करना ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡು.
मोलवी, पु० दे० मौलवी.
मोलाई, स्त्री० ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವಿಕೆ.
मोह, पु० ಅಜ್ಞಾನ.
मोहक, वि० ಮೋಹಿಸುವ.
पु० ಪಾತ್ರೆಯ ಬಾಯಿ ಪದಾರ್ಥದ ಮೇಲ್ಭಾಗ.
मोहतमिम, पु० ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ.
मोहताज, वि० ನಿರ್ಧನ; ಬಡವ.
मोहताजी, स्त्री० ಬಡತನ.
मोहना, अ० ಮೋಹಿತವಾಗು. स० ಮೋಹಿಸು; ಭ್ರಮಿಸು.
मोहनी, स्त्री० ವಶೀಕರಣ ಮಂತ್ರ. वि० ಮೋಹಗಾತಿ; ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿ.
मोहफ़िल स्त्री० दे० महफ़िल.
मोहर, स्त्री० ಮುದ್ರೆ; ಠಸ್ಸೆ.
मोहरा, पु० ಪಾತ್ರೆಯ ಬಾಯಿ; ಚದುರಂಗದ ಒಂದು ಕಾಯಿ;—लेना ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸು.
मोहर्रिर, पु० ಬರೆಹಗಾರ.
मोहलत, स्त्री० ಬಿಡುವು; ಅವಕಾಶ; ಅವಧಿ.
मोहलिक, वि० ಭಯಂಕರವಾದ ರೋಗ.
मोहल्ला पु० दे० महल्ला.
मोहसिन, वि० ಉಪಕಾರಮಾಡುವವನು.
मोहार, पु० ಬಾಗಿಲು.
मोहाल, पु० ಊರಿನ ಕೇರಿ.
मोहासरा पु० दे० मुहासरा.
मोहिं, सर्व० ನನಗೆ.

मोही, वि० ಮೋಹಿಸುವ.

मौक़ा, पु० ಅಪಘಾತದ ಸ್ಥಳ; ಸ್ಥಳ; ಸಂದರ್ಭ; ತಕ್ಕವೇಳೆ; ಹೊತ್ತು.

मौक़ूफ़, वि० ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಮುಂದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಆಶ್ರಿತ.

मौक़ूफ़ी, स्त्री० ಪ್ರತಿಬಂಧ; ಮುಕ್ತಾಯ.

[illegible], वि० ಮುಖದ; ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ.

मौगा, वि० ಮೂರ್ಖ; ನಪುಂಸಕ.

मौगी, स्त्री० ಹೆಂಗಸು.

मौज, स्त्री० ಅಲೆ; ತರಂಗ; ಹುರುಪು; ಆನಂದ; ಮೋಜು.

मौज़ा, पु० ಊರು; ಗ್ರಾಮ.

मौजी, वि० ಮೋಜುಗಾರ.

मौजूँ, वि० ಸರಿಯಾದ; ಉಚಿತ.

मौजूद, वि० ಇರುವ; ಹಾಜರಿರುವ; ಪ್ರಸ್ತುತ.

मौजूदगी, स्त्री० ಹಾಜರಿ; ಇರುವಿಕೆ; ಉಪಸ್ಥಿತಿ.

मौजूदा, वि० ಈಗಿನ; ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದ

मौत, स्त्री० ಸಾವು; ಮರಣ.

मौन, पु० ಸುಮ್ಮನಿರುವಿಕೆ.

मौनी, वि० ಸುಮ್ಮನಿರುವವ.

मौर पु० ಬಾಸಿಂಗ.

मौरना, अ० ಹೂಬಿಡು.

मौरी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಬಾಸಿಂಗ.

मौरूसी, वि० ಪರಂಪರಾಗತ.

मौर्वी, स्त्री० ಹೆದೆ; ಬಿಲ್ಲಿನ ಹುರಿ.

मौलवी, पु० ಅರಬೀ ಭಾಷೆಯ ಪಂಡಿತ.

मौलसिरी, स्त्री० ಒಂದು ಜಾತಿಯ ದೊಡ್ಡ ಮರ.

मौला, पु० ಸ್ನೇಹಿತ; ಸ್ವಾಮಿ; ಈಶ್ವರ.

मौलूद, पु० ನವಜಾತ ಶಿಶು.

मौसम पु० दे० मौसिम.

मौसा पु० ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ; ತಾಯಿಯ ಸಹೋದರಿಯ ಗಂಡ.

मौसिम, पु० ಋತು; ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಮಯ.

मौसिमी, वि० ಸಮಯೋಪಯೋಗಿ; ಋತುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

मौसी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ; ತಾಯಿಯ ತಂಗಿ.

मौसूफ़, वि० ವರ್ಣಿಸಿದ; ಹೇಳಿದ.

मौसेरा, वि० ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

म्यान, पु० ಒರೆ.

म्लान, वि० ಹೊಲಸಾದ; ಬಾಡಿದ; ದುರ್ಬಲ.

म्लेच्छ, पु० ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲದ ಜಾತಿ.

य

यंत्र, पु० ಯಂತ್ರ; ಆಯುಧ; ತಾಯಿತಿ.

यंत्रण, पु० ರಕ್ಷಣೆ; ಕಟ್ಟುವಿಕೆ.

यंत्रणा, स्त्री० ಯಾತನೆ; ಕಷ್ಟ; ದುಃಖ.

यंत्रमंत्र, पु० ಮಾಟ.

यंत्रालय, पु० ಮುದ್ರಾಣಾಲಯ; ಕಾರ್ಖಾನೆ.

यंत्री, पु० ತಾಂತ್ರಿಕ; ಮಾಟಗಾರ; ವಾದ್ಯ ಊದುವವ.

यक, वि० ಒಂದು; ಏಕ.

यक-क़लम, वि० ಆದ್ಯಂತ; ಎಲ್ಲ; ಒಟ್ಟು. **क्रि०** ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ.

यक-ज़बां, वि० ಒಂದೇ ಮಾತಾಡುವವ; ಸತ್ಯನುಡಿಯುವವ.

यक-ज़हत, वि० ಒಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳ; ಸಹಮತ.

यक-जा, क्रि० ಒಂದೇ ಸ್ಥ ಕೂಡಿರುವ; ಏಕತ್ರಿತ.

यक-जाई, वि० ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ; ಒಂದೇ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ.

यकता, वि० ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ; ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ.

यक-दिगर, क्रि० ಪರಸ್ಪರ.

यक-ब-यक
यक-बारगी } **क्रि०** ಇದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ; ಏಕಾಏಕಿ; ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ; ಒಮ್ಮೆಲೆ.

यक-मुश्त, क्रि० ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ; ಒಟ್ಟಿಗೆ.

यक-रंग, वि० ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ; ನಿಷ್ಕಪಟ.

यक-सर, क्रि० ಬಹಳ; ವಿಪರೀತ.

यक-साँ, वि० ಒಂದೇ ಬಗೆಯ; ಸಮಾನ; ಒಂದೇರೀತಿಯ.

यकायक, क्रि० दे० यक-बारगी.

यक़ीन, पु० ನಂಬಿಕೆ; ಭರವಸೆ.

यकीनन्, क्रि० ದಿಟವಾಗಿ; ನಿಜವಾಗಿ.

यक्ष्मा, वि० ಕ್ಷಯರೋಗ.

यगाना, वि० ತನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ; ಅದ್ವಿತೀಯ.

यजन, पु० ಯಜ್ಞಮಾಡುವಿಕೆ.

यजमान, पु० ಒಡೆಯ; ಯಜಮಾನ.

यजमानी, स्त्री० ಹಿರಿಯತನ;

यत, वि० ನಿಯಮಿತ; ಶಾಸಿತ.

यतन, पु० ಯತ್ನ.

यति, पु० ಸನ್ಯಾಸಿ.

यती, स्त्री० ವಿರಾಮ; ಅಡಚಣೆ; ಅಡ್ಡಿ; ಸನ್ಯಾಸಿ.

यतीम, पु० ಅನಾಥ; ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವ; ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದವ;—**खाना** ಅನಾಥಾಲಯ.

यत्न, पु० ಉದ್ಯೋಗ; ಪ್ರಯತ್ನ; ಉಪಾಯ; ರಕ್ಷಣೆ; ಚಿಕಿತ್ಸೆ.

यत्र क्रि० ಎಲ್ಲಿ.

यथा, अव्य० ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ; ಹೇಗೆ.

यथाक्रम, क्रि० ಕ್ರಮವಾಗಿ; ಕ್ರಮಶಃ.

यथातथ्य, अव्य० . ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆ; ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದಹಾಗೆ.

यथापूर्व, अव्य० ಮೊದಲಿನಂತೆ.

यथायोग्य, अव्य० ಹಾಗೆ; ಹೇಗಿರ ಬೇಕೊ ಹಾಗೆ.

यथार्थ, अव्य० ನಿಜ; ನ್ಯಾಯ.

यथार्थता, स्त्री० ಸತ್ಯ.

यथाशक्ति, अव्य० ಶಕ್ತಿಗನುಸಾರ.

यथेच्छ, अव्य० ಬಯಸಿದಷ್ಟು.

यथेष्ट, वि० ಸಾಕಷ್ಟು.

यथोचित, वि० ಯೊಗ್ಯವಾದ.

यदा, अव्य० ಯಾವಾಗ; ಎಲ್ಲಿ.

यदाकदा, अव्य० ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ; ಆಗಾಗ್ಗೆ.

यदि, अव्य० ರೆ.

यद्यपि, अव्य० ಆದಾಗ್ಯೂ.

यमक, पु० ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರ; ಅವಳಿಜವಳಿ ಮಕ್ಕಳು; ಸಂಯಮ.

यव, पु० ಜವೆ ಗೋದಿ; ವೇಗ.

यवन, पु० ವೇಗ; ಮುಸಲ್ಮಾನ.

यवनिका पु० ನಾಟಕದ ಪರದೆ.

यश, पु० ಕೀರ್ತಿ; ಬೆಳಕು; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ; ಪ್ರಶಂಸೆ.

यशस्वी
यशी } वि० ಕೀರ್ತಿವಂತ; ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ.

यष्टि, स्त्री० ಧ್ವಜ; ಬಾಹು.

यहां, क्रि० ಇಲ್ಲಿ.

यही, अव्य० ಇದೇ.

यहूद पु० ಏಸೂಕ್ರಿಸ್ತನು ಹುಟ್ಟಿದ ದೇಶ; ಪ್ಯಾಲಸ್ಟೈನ್.

यहूदी, पु० ಯಹೂದ್ಯ.

यँा, क्रि० ಇಲ್ಲಿ.

या, अव्य० ಅಥವಾ.

याकूत, पु० ಹವಳ.

याचक, पु० ತಿರುಕ.

याजूज़, पु० ತಂಟೆಖೋರ; ಉತ್ತರ ಧ್ರುವನಿವಾಸಿಗಳು.

यातायात, पु० ಆಮದುರಫ್ತು.

याचना, स्त्री० ತಿರುಪೆ; ಭಿಕ್ಷೆ.

यातना स्त्री० ಪೀಡೆ; ದುಃಖ; ನೋವು.

याद, स्त्री० ನೆನಪು; ಸ್ಮರಣೆ.

यादगार, स्त्री० ಸ್ಮೃತಿ; ಸ್ಮಾರಕ.

याददाश्त, स्त्री० ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿ; ನೆನಪು; ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡದ್ದು.

यान, पु० ವಾಹನ.

यानी
याने } अव्य० ಅರ್ಥಾತ್; ಅಂದರೆ.

यापन, पु० ನಡೆಸುವಿಕೆ.

याफ़्त, स्त्री० ಹೊಂದುವಿಕೆ; ಆದಾಯ.

याबू, पु० ಚಿಕ್ಕಕುದುರೆ.

याम, पु० ಜಾವ; ಪ್ರಹರ; ಮೂರು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ. स्त्री० ರಾತ್ರಿ.

यामिनी, स्त्री० ರಾತ್ರಿ.

यार, पु० ಗೆಳೆಯ; ಸ್ನೇಹಿತ; ಮಿತ್ರ.

यार-बाज, वि० ವ್ಯಭಿಚಾರಿ.

याराना, क्रि० ಗೆಳೆಯನಂತೆ. वि० ಗೆಳೆತನದ. पु० ಗೆಳೆತನ.

यारी, स्त्री० ಗೆಳೆತನ; ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ಅನುಚಿತ ಸಂಬಂಧ.

यारे-गार, पु० ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುವ ಮಿತ್ರ.

याल, स्त्री० ಕುದುರೆಯ ಕತ್ತಿನ ಮೇಲಿನ ಉದ್ದವಾದ ಕೂದಲು; ಕೇಸರ.

यावनी, स्त्री० ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಬ್ಬು.

यावर, पु० ಸಹಾಯಕ.

यास, स्त्री० ನಿರಾಶೆ.

युक्त, वि० ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಸಮ್ಮಿಲಿತ; ಉಚಿತ.

युक्ति, स्त्री० ಉಪಾಯ; ಕೌಶಲ; ತರ್ಕ.

युग, पु० ಜೋಡಿ; ಯುಗ.

युगल, पु० ಜೋಡಿ.

युगांतर, पु० ಎರಡನೆಯ ಯುಗ.

युग्म, पु० ಜೋಡಿ.

युत, वि० ಯುಕ್ತ; ಸಹಿತ.

युयुत्सा, स्त्री० ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆ; ವಿರೋಧ.

युयुत्सु, वि० ಯುದ್ಧಪ್ರಿಯ.

युवा, वि० ಯೌವನದ; ಪ್ರಾಯದ.

यूँ, अव्य० ಹೀಗೆ.

यूथ, पु० ಗುಂಪು.

यूनान, पु० ಗ್ರೀಸ್.

यूनानी, वि० ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದ.

यूप, पु० ವಧಸ್ತಂಭ.

येलाक़, पु० ಬೇಸಿಗೆಯ ಬೇಗೆಯಲ್ಲೂ ತಣ್ಣನೆಯ ಸ್ಥಳ; ಗ್ರೀಷ್ಮನಿವಾಸ.

यों, अव्य० ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ.

योंही, अव्य० ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ; ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ; ಹೀಗೆಯೆ.

योग, पु० ಸಂಯೋಗ; ನಿಯಮ.

योग्यता, स्त्री० ಅರ್ಹತೆ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

योजक, वि० ಕೂಡಿಸುವವ.

योजन, पु० ಪರಮಾತ್ಮ; ಯೋಗ; ನಾಲ್ಕು ಹರದಾರಿ.

योजना, स्त्री० ರಚನೆ; ಆಯೋಜನೆ.

योद्धा, पु० ಸೈನಿಕ; ಭಟ.

योनि, स्त्री० ಹುಟ್ಟುವಸ್ಥಳ; ಗರ್ಭ; ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ; ದೇಹ.

योम, पु० ಹಗಲು; ದಿವಸ; ತಿಥಿ.

यौं, अव्य० दे० **यों**.

र

रंक, वि० ಬಡವ; ಲೋಭಿ; ಸೋಮಾರಿ.

रंग, पु० ಬಣ್ಣ; ನಾಟ್ಯರಂಗ; ಕಳೆ; ಕಾಂತಿ; ಯುದ್ಧ; ಆನಂದ; **—जमाना** ಪ್ರಭಾವಿಸು; **—बदलना** ಕೋಪಿಸು; **—में भंग पड़ना** ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ತಡೆಯುಂಟಾಗು.

रंग-ढंग, पु० ಬಗೆ; ಲಕ್ಷಣ; ಮಾದರಿ.

रंगत, स्त्री० ಬಣ್ಣ; ವರ್ಣ; ರಂಗು.

रंगना, स० ಬಣ್ಣಹಾಕು; ಬಣ್ಣ ಕೊಡು.

रंगभूमि, स्त्री० ನಾಟ್ಯರಂಗ; ರಂಗಮಂಚ.

रंगमहल, पु० ಭೋಗವಿಲಾಸದಸ್ಥಳ.

रंगमार, पु० ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಒಂದು ಆಟ.

रंगरली, स्त्री० ಆನಂದ; ಭೋಗ ವಿಲಾಸ.

रंगरसिया, पु० ವಿಲಾಸ ಪುರುಷ.

रंगरूट, पु० ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರುವ ಸಿಪಾಯಿ.

रंगरेज़, पु० ಬಣ್ಣಗಾರ.

रंगरेली, स्त्री० दे० **रंगरली.**

रंगवाना, स० ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿಸು.

रंगसाज़, पु० ಬಣ್ಣ ತಯಾರಿಸುವವನು; ಬಣ್ಣ ಬಳಿಯುವವನು.

रंगसाज़ी, स्त्री० ಬಣ್ಣದ ಕೆಲಸ.

रंगाई, स्त्री० ಬಣ್ಣ ಬಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಕೂಲಿ.

रंगीन, वि० ಬಣ್ಣದ; ವಿಲಾಸಪ್ರಿಯ.

रंगीनी, स्त्री० ರಸಿಕತೆ.

रंगीला, वि० ವಿಲಾಸಿ; ರಸಿಕ.

रंच, रंचक, वि० ಸ್ವಲ್ಪ; ತುಸ.

रंज, पु० ದುಃಖ.

रंजक, पु० ತುಪಾಕಿ ಹತ್ತಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮದ್ದು; ರಂಜಕ.

रंजन, पु० ಮನೋರಂಜನೆ.

रंजित, वि० ಆನಂದಿತ; ಪ್ರಸನ್ನ.

रंजिश, रंजीदगी स्त्री० ವಿಷಾದ; ವ್ಯಸನ; ಮನಸ್ತಾಪ; ವೈಮನಸ್ಯ.

रंजीदा, वि० ದುಃಖಿತ; ಅಸಂತುಷ್ಟ.

रंडा, वि० ವಿಧವೆ.

रंडापा, पु० ವೈಧವ್ಯ.

रंडी, स्त्री० ಸೂಳೆ.

रंडीबाज़, पु० ವೇಶ್ಯಾಗಾಮಿ.

रंडुवा, पु० ವಿಧುರ.

रंद, पु० ಕಿಟಕಿ; ಛಿದ್ರ; ತೂತು; ಕಂಡಿ.

रंदना, स० ಕೆತ್ತುವುದು; ಮರದ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಸೆಯುವುದು.

रंदा, पु० ಕೊರಡು.

रंधन, पु० ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದು.

रंध्र, पु० ತೂತು.

रंभाना, अ० ಆಕಳ ಕೂಗು.

रई, स्त्री० ಕಡಗೋಲು; ಮಂತು.

रईस, पु० ಶ್ರೀಮಂತ; ಹಣವಂತ.

रईसी, स्त्री० ಪ್ರಭುತ್ವ; ಒಡೆತನ.

रऊसा, पु० ಹಣವಂತರು.

रक़बा, पु० ಕ್ಷೇತ್ರಫಲ; ವಿಸ್ತೀರ್ಣ.

रक़म, स्त्री० ಧನ; ಹಣ; ಮೊಬಲಗು; ತರಹ; ಬಗೆ; ಒಡವೆ.

रकाब, स्त्री० ರಿಕಾಬು; ಕುದುರೆಯ ಬಾಲದ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಿಗಿಯುವ ಚರ್ಮದಪಟ್ಟಿ.

रक़ाबा, पु० ತಟ್ಟೆ; ಪರಾತ.

रक़ाबी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ತಟ್ಟೆ.

रक़ीक़, वि० ನೀರು ನೀರಾಗಿರುವ; ದ್ರಾವಕದಂತಿರುವ.

रकीक वि० ನೀಚವಾದ; ದುರ್ಬಲವಾದ.

रक़ीब, वि० ತನ್ನ ಪ್ರಿಯದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರೇಮಿ.

रक़ीमा, पु० ಕಾಗದ; ಚೀಟಿ.

रक्कास, पु० ನಾಟ್ಯಗಾರ.

रक्तपात, पुं० ರಕ್ತ ಸುರಿಸುವುದು; ಕೊಲೆ.

रक्षाबंधन, पुं० ನೂಲಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಹಬ್ಬ.

रक्षित, वि० ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

रक्ष्य, वि० ರಕ್ಷಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

रखना, स० ಇಡು.

रखवाई, स्त्री० ಕಾಯುವಿಕೆ; ಕಾಯುವಕೂಲಿ.

रखवार } पुं० ಕಾಯುವವ.
रखवाला }

रखवाली, स्त्री० ಕಾಪಾಡುವಿಕೆ; ರಕ್ಷಣೆ; ಕಾವಲು.

रखाना, स० ಇಡಿಸು.

रखेली, स्त्री० ಉಪಪತ್ನಿ; ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವಳು.

रखैया, पुं० ರಕ್ಷಿಸುವವ; ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವವ.

रख़्त, पुं० ಉಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಗಳು; ಆಡಂಬರ; ಮೆಟ್ಟಿನ ಚರ್ಮ.

रग, स्त्री० ನಾಡಿ; ಸಿರೆ.

रग़ज़न, वि० ರಕ್ತನಾಡಿಯನ್ನು ಸೀಳಿ ರಕ್ತ ತೆಗೆಯುವವ; ಸರ್ಜನ್.

रगड़, स्त्री० ಘರ್ಷಣೆ; ತಿಕ್ಕಾಟ; ತಿಕ್ಕುವಿಕೆ.

रगड़ना स० ತಿಕ್ಕು; ಬೀಸು; ಪೀಡಿಸು; ತೊಂದರೆ ಕೊಡು.

रगड़ा, पुं० ಕೊನೆ ಮೊದಲು' ಇಲ್ಲದ ಜಗಳ; ರಗಳೆ.'

रग़बत, स्त्री० ರುಚಿ; ಮನಸ್ಸಿರುವುದು; ಒಲವು.

रगरेशा, पुं० ಎಲೆಗಳ ನರಗಳು; **रगरेशे में** ಸಂಪೂರ್ಣ ಶರೀರದಲ್ಲಿ; **रगरेशे से वाकिफ़ होना** ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಸು.

रगेदना, स० ಅಟ್ಟು; ತರಬು.

रचक, पुं० ರಚಿಸುವವ.

रचना, स्त्री० ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತು; ರಚನೆ. स० ರಚಿಸು; ಶೃಂಗರಿಸು.

रचयिता, पुं० ಗ್ರಂಥಕರ್ತ; ರಚಿಸಿದವ.

रचित, वि० ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

रज़, पुं० ದ್ರಾಕ್ಷಾಸವ; ಮದ್ಯ.

रजक, पुं० ಅಗಸ; ಮಡಿವಾಳ.

रजत, स्त्री० ಬೆಳ್ಳಿ; ಆನೆಯ ಹಲ್ಲು. वि० ಬಿಳಿ; ಕೆಂಪು.

रजनी, स्त्री० ರಾತ್ರಿ.

रजपूती, स्त्री० ಕ್ಷಾತ್ರ; ಶೌರ್ಯ.

रज़वाड़ा, पुं० ರಾಜ್ಯ; ಸಂಸ್ಥಾನ.

रज़ा, स्त्री० ಇಚ್ಛೆ; ಆಜ್ಞೆ; ರಜೆ; ನೂಟಿ.

रजाइस, स्त्री० ಆಜ್ಞೆ.

रज़ाई, स्त्री० ದುಪ್ಪಟಿ.

रज़ामंद, कि० ಸಮ್ಮತಿಸಿದ; ಒಪ್ಪಿದ.

रज़ामंदी, स्त्री० ಒಪ್ಪಿಗೆ.

रजाय, स्त्री० } ಆಜ್ಞೆ.
रजायसु, पुं० }

रज़ील, पुं० ನೀಚ; ದುಷ್ಟ.

रज़ाक़, ಪುಂ ದೇವರು.

रज्जु, ಸ್ತ್ರೀ ಹಗ್ಗ.

रज़्म, ಸ್ತ್ರೀ ಯುದ್ಧ.

रटंत } ಸ್ತ್ರೀ ಕಂಠಸ್ಥ ಮಾಡುವಿಕೆ;
रट } ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡುವುದು.

रटना, ಸಂ ಪದೇಪದೇ ಹೇಳು; ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡು; ಉರು ಹೊಡಿ.

रठ, ವಿಂ ಒಣಗಿದ; ಶುಷ್ಕ.

रणरंग, ಪುಂ ಯುದ್ಧೋತ್ಸಾಹ.

रत, ವಿಂ ಅನುರಕ್ತ.

रतजगा, ಪುಂ ಉತ್ಸವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚತ್ತು ಇರುವಿಕೆ; ಜಾಗರಣೆ.

रतनार } ವಿಂ ನಸುಗೆಂಪು.
रतनारा }

रतनारी, ಸ್ತ್ರೀ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ.

रतल, ಸ್ತ್ರೀ ಮದ್ಯವನ್ನಿಳಿಯುವ ಒಂದುಬಟ್ಟಲು; ಒಂದು ಪೌಂಡು ತೂಕ.

रताना, ಅಂ ತಲ್ಲೀನವಾಗು.

रतालू, ಪುಂ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗೆಣಸು.

रतौंधी, ಸ್ತ್ರೀ ಇರುಳುಗಣ್ಣು ರೋಗ; ಸಾಯಂಕಾಲವಾದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣುಕಾಣದಿರುವ ರೋಗ.

रत्ती, ಸ್ತ್ರೀ ಗುಲಗಂಜಿ.

रत्नाकर, ಪುಂ ಸಮುದ್ರ.

रथवाह } ಪುಂ ಸಾರಥಿ.
रथवाहक }

रद } ಪುಂ ಹಲ್ಲು.
रदन }

रदपट, ಪುಂ ತುಟಿ.

रद्द, ವಿಂ ರದ್ದುಪಡಿಸಿದ; ಪರಿವರ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ಸ್ತ್ರೀ ವಾಂತಿ; ಕಾರಿಕೆ.

रद्दा, ಪುಂ ಹೆಪ್ಪು; ಪದರೆ.

रद्दी, ವಿಂ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ; ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆಬಾರದ.

रन, ಪುಂ ಯುದ್ಧ; ಕಾಳಗ.

रनबंका } ಪುಂ ಶೂರ; ವೀರ; ಕಲಿ;
रनबांकुरा } ಮಲ್ಲ.

रनवास, ಪುಂ ಅಂತಃಪುರ.

रनी, ಪುಂ ವೀರ.

रपट, ಸ್ತ್ರೀ ಅಭ್ಯಾಸ.

रपटना, ಅಂ ಜಾರು; ಭರದಿಂದ ಹೋಗು.

रपटाना, ಸಂ ಜಾರಿಸು; ಬೇಗನೆ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸು.

रफ़ा, ವಿಂ ದೂರಮಾಡಿದ; ನಷ್ಟ ಮಾಡಿದ.

रफ़ाह, ಸ್ತ್ರೀ ಸುಖ; ವಿಶ್ರಾಂತಿ; ಪರೋಪಕಾರ.

रफ़ीक, ಪುಂ ಜೊತೆಗಾರ; ಸಂಗಡಿಗ.

रफ़ू, ಪುಂ ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ; ಕೇಪೆ ಹಾಕಿ ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕುವಿಕೆ.

रफ़ूगर, ವಿಂ ಸರಿಪಡಿಸುವವ.

रफ़ूचक्कर, ವಿಂ ಮಾಯವಾದ.

रफ़्त, ವಿಂ ಹಳೆಯ.

रफ़्तगीर, ಸ್ತ್ರೀ ಹೊರಡುವಿಕೆ; ನಿರ್ಗಮನ.

रफ़्तनी, ಸ್ತ್ರೀ ರಫ್ತು.

रफ़्तार, स्त्री॰ ನಡಿಗೆ ; ಗತಿ ; ನಡೆ ; —व गुफ़्तार ಮಾತುಕಥೆ ; ನಡೆ ನುಡಿ.

रफ़्ता रफ़्ता, क्रि॰ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ; ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ.

रब, पु॰ ಈಶ್ವರ.

रबड़ी, स्त्री॰ ಬಾಸುಂದಿ.

रबी, स्त्री॰ ವಸಂತ ಋತು ; ವಸಂತ ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಕೊಯ್ಯುವ ಬೆಳೆ.

रबीउल् अव्वल, पु॰ ಅರಬರ ಮೂರನೇ ತಿಂಗಳು ; ಜ್ಯೇಷ್ಠಮಾಸ.

रबीउल् आखिर, पु॰ ಅರಬರ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಾಸ ; ಆಷಾಢ.

रबीब, पु॰ ದತ್ತುಮಗ.

रब्त, पु॰ ಅಭ್ಯಾಸ ; ಸಂಬಂಧ.

रमकना, अ॰ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗುವುದು.

रमजान, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಹಬ್ಬ.

रमठ, पु॰ ಇಂಗು.

रमण, पु॰ ಕ್ರೀಡೆ ; ಆಟ ; ಪರೆ.

रमणीक / **रमणीय**, वि॰ ಸುಂದರ.

रमता, वि॰ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾ.

रमना, अ॰ ಭೋಗವಿಲಾಸಮಾಡು ; ಆನಂದಿಸು ; ಅನುರಕ್ತವಾಗು.

रमल, पु॰ ದಾಳ ಎಸೆದು ಫಲ ಹೇಳುವ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ.

रमा, स्त्री॰ ಲಕ್ಷ್ಮಿ.

रमाना, स॰ ಅನುರಂಜಿಸು ; ಮೋಹಿಸು.

रमूज़, स्त्री॰ ಸನ್ನೆ ; ರಹಸ್ಯ ; ವ್ಯಂಗ್ಯ.

रमैनी, स्त्री॰ ಕಬೀರದಾಸರು ಕವನ ಬರೆದಿರುವ ಒಂದು ವೃತ್ತ.

रम्माल, पु॰ ರಮಲ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದವ.

रम्य, वि॰ ಮನೋಹರ.

रम्हाना, अ॰ (ಆಕಳು) ಅಂಬಾ ಅನ್ನು.

रय, पु॰ ವೇಗ.

रयनि, स्त्री॰ ಇರುಳು ; ರಾತ್ರಿ.

रय्यत, स्त्री॰ ರೈತ ; ಒಕ್ಕಲಿಗ.

ररना अ॰ दे॰ **रटना**.

ररी,, वि॰ ಜಗಳಗಂಟಿ.

रली, स्त्री॰ ವಿಹಾರ ; ಕ್ರೀಡೆ.

रव, पु॰ ಧ್ವನಿ.

रवां, वि॰ ಹರಿಯುವಂಥ ; ಹದನ ; ತೀಕ್ಷ್ಣ ; ಚೂಪಾದ.

रवा, पु॰ ರವೆ ; ಕಾಳು ; ಸಜ್ಜಿಗೆ. वि॰ ಯೋಗ್ಯವಾದ.

रवाज, स्त्री॰ ಪರಿಪಾಟಿ ; ರೂಢಿ.

रवादार, वि॰ ಶುಭಚಿಂತಕ.

रवानगी, स्त्री॰ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ; ನಿರ್ಗಮನ.

रवाना, वि॰ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

रवानी, स्त्री॰ ಪ್ರವಾಹ.

रवायत, स्त्री॰ ಕತೆ.

रविश, स्त्री॰ ಗತಿ ; ರೀತಿ.

रवैयत, स्त्री॰ ಕಾಣಿಸುವುದು ; ದರ್ಶನ.

रवैया, पु॰ ನಡೆನುಡಿ ; ಲಕ್ಷಣ.

रशीद, वि० ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ.
रश्क, पु० ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ; ದ್ವೇಷ.
रश्मि, स्त्री० ಕಿರಣ.
रस, पु० ಸಾರ ; ರಸ ; ಪಾದರಸ.
रसगुल्ला, पु० ಒಂದು ತರದ ಮಿಠಾಯಿ
रसज्ञ, वि० ರಸಿಕನಾದ.
रसद, स्त्री० ಪಾಲು ; ಊಟದ ಸಾಮಾನು ; ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿ.
रसदार, वि० ರಸವುಳ್ಳ ; ಸವಿಯಾದ.
रसन, पु० ರುಚಿ ನೋಡುವಿಕೆ ; ನಾಲಿಗೆ.
रसना, स्त्री० ನಾಲಿಗೆ.
रसराज, पु० ಶೃಂಗಾರ ರಸ ; ಪಾದ ರಸ.
रसरी, स्त्री० ಹಗ್ಗ.
रसां, वि० ಒಯ್ಯವವ.
रसा, स्त्री० ಪೃಥ್ವಿ ; ಕಾಯಿ ಪಲ್ಲೆಯ ರಸ.
रसाई, स्त्री० ಸೇರುವಿಕೆ ; ತಲಪುವಿಕೆ.
रसातल, पु० ಪಾತಾಳ.
रसायन, पु० ಮುಜ್ಜಿಗೆ ; ವಿಷ.
रसाल, पु० ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು.
रसिया, पु० ರಸಿಕ.
रसीद, स्त्री० ರಸೀತಿ ; ಪಾವತಿ.
रसीला, वि० ಇಂಪಾದ; ನವಿಯಾದ.
रसूम, पु० रस्म ಶಬ್ದದ ಬಹುವಚನ; ರೂಢಿಗಳು.
रसूल, पु० ಪೈಗಂಬರ ; ದೇವದೂತ.
रसोइया, पु० ಅಡಿಗೆಯವ.
रसोई, स्त्री० ಅಡಿಗೆ.
रसोई-घर, पु० ಅಡಿಗೆ ಮನೆ.
रस्ता पु० दे० रास्ता.
रस्म, स्त्री० ನಡತೆ; ರೂಢಿ; ಪದ್ಧತಿ.
रस्मि स्त्री० दे० रश्मि.
रस्मी, वि० ಸಾಧಾರಣವಾದ; ಸಾಮಾನ್ಯ.
रस्सा, पु० ಹಗ್ಗ.
रस्सी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಹಗ್ಗ.
रहँटा, पु० ನೂಲುವ ರಾಟೆ ; ಚರಕ.
रहँटी, स्त्री० ಹತ್ತಿ ಹಿಂಜುವ ರಾಟೆ.
रहन, स्त्री० ಇರುವಿಕೆ ; ವ್ಯವಹಾರ ; ಆಚಾರ.
रहन-सहन, स्त्री० ನಡವಳಿಕೆ ; ರೀತಿ ನೀತಿ.
रहना, अ० ಇರು ; ನಿಲ್ಲು ; ಉಳಿ ; ಜೀವಿಸು ; ವಾಸಿಸು.
रहनुमा, वि० ದಾರಿತೋರಿಸುವ ; ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ.
रहवर वि० दे० रहनुमा.
रहनि, स्त्री० ಆಚರಣೆ.
रहम, पु० ಕೃಪೆ ; ದಯೆ.
रहमत, स्त्री० ಅನುಗ್ರಹ ; ಕೃಪೆ ; ದಯೆ.
रहमान, वि० ದಯಾಳು.
रहर, स्त्री० ತೊಗರಿ ಬೇಳೆ.
रहस्, पु० ರಹಸ್ಯ.
रहसना, अ० ಆನಂದಿತವಾಗು.
रहसि, स्त्री० ಏಕಾಂತಸ್ಥಾನ.
रहाई, स्त्री० ಆರಾಮ ; ವಿಶ್ರಾಂತಿ.
रहित, वि० ಇಲ್ಲದ.

रहिला, पु० ಹಡಲೆ.

रहीम, वि० ದಯಾಳು.

रांगा, पु० ಟಿನ್ನು.

रांचना, अ० ಅನುರಕ್ತವಾಗು; ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗು.

रांड़, स्त्री० ವಿಧವೆ; ವೇಶ್ಯೆ.

रांढ़ना, अ० ಅಳು.

रांधना, स० ಅಡಿಗೆಮಾಡು.

रांभना, अ० ಕೂಗು.

राइ, पु० ಚಿಕ್ಕರಾಜ.

राई, स्त्री० ಸಾಸಿವೆ.

राउ, पु० ರಾಜ; ಅರಸ.

राउत, पु० ವೀರ; ಕ್ಷತ್ರಿಯ.

राकस, पु० ರಾಕ್ಷಸ.

राका, स्त्री० ಪೌರ್ಣಿಮೆ.

राकापति } पु० ಚಂದ್ರ.
राकेश

राख, स्त्री० ಬೂದಿ.

राखना, स० ರಕ್ಷಿಸು.

राखी, स्त्री० ರಕ್ಷಾಬಂಧನ; ರಕ್ಷೆ.

रागना, अ० ಅನುರಕ್ತವಾಗು; ಹಾಡು.

रागिनी, स्त्री० ಸ್ತ್ರೀರಾಗ.

रागी, पु० ಪ್ರೇಮಿ.

राचना, स० ರಚಿಸು.

राज, पु० ಅಧಿಕಾರ; ಶಾಸನ; ಆಳಿಕೆ.

राज़, पु० ರಹಸ್ಯ; ಗುಟ್ಟು.

राजकर, पु० ಪ್ರಜಗಳಿಂದ ರಾಜನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಣ.

राजकीय, वि० ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

राजगी, स्त्री० ಅರಸುತನ.

राजगीर, पु० ಉಪ್ಪಾರ; ಮನೆಕಟ್ಟುವವ.

राजगिरी, स्त्री० ಉಪ್ಪಾರನ ಕೆಲಸ; ಮನೆಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ.

राजत, वि० ಬೆಳ್ಳಿಯ.

राजतिलक, पु० ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ.

राजद्वार, प० ನ್ಯಾಯಾಲಯ.

राजनीति, स्त्री० ರಾಜಕಾರಣ.

रजन्य, पु० ರಾಜ; ಅರಸು.

राजबाड़ी, स्त्री० ರಾಜನ ತೋಟ; ಅರಮನೆ.

राजमण्डल, पु० ರಾಜರ ಗುಂಪು; ರಾಜ್ಯಗಳ ಗುಂಪು.

राजयक्ष्मा, पु० ಕ್ಷಯರೋಗ.

राजरोग, पु० ವಾಸಿಯಾಗದ ರೋಗ; ಯಕ್ಷ್ಮ; ಕ್ಷಯರೋಗ.

राजलक्ष्मी, स्त्री० ರಾಜಶಕ್ತಿ; ಅರಸೊತ್ತಿಗೆ.

राजसी, वि० ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ.

राजस्व, पु० ರಾಜಧನ.

राजी, स्त्री० ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ.

राज़ी, वि० ಒಪ್ಪಿದ; ಅನುಕೂಲ; ಸಮ್ಮತ;—करना ಸಂತೋಷಪಡಿಸು.

राज़ीनामा, पु० ಸ್ವೀಕಾರಪತ್ರ.

राजीव, पु० ಕಮಲ.

राज्ञी, स्त्री० ಮಹಾರಾಣಿ.

राड़, वि० ನೀಚ ; ಹೇಡಿ.
रात, स्त्री० ರಾತ್ರಿ ; ಇರುಳು.
राता, वि० ಕೆಂಪು.
रातिब, पु० ಮೇವು ; ಪಶುಗಳ ಆಹಾರ.
राधन, पु० ಸಾಧನೆ ; ಪ್ರಾಪ್ತಿ ; ಸಂತೋಷ.
राधना, स० ಆರಾಧನೆಮಾಡು.
रान, स्त्री० ತೊಡೆ.
राब, स्त्री० ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕಬ್ಬಿನ ರಸ ; ಕಾಕಂಬಿ.
राबड़ी, स्त्री० ಬಾಸುಂದಿ.
राबता, पु० ಸ್ನೇಹ ; ಸಂಬಂಧ.
रामतरोई, स्त्री० ಬೆಂಡೇಕಾಯಿ.
रामदाना, पु० ಸಾಬೂದಾನಾ ; ಸಾಬೂ ಅಕ್ಕಿ.
रामरज, स्त्री० ಗೋಪೀಚಂದನ.
रामरस, पु० ಉಪ್ಪು.
रामबान, वि० ಬೇಗನೆ ಗುಣಮಾಡುವ.
राय, पु० ರಾಜ ; ಅರಸ.
राय, स्त्री० ಸಮ್ಮತಿ ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ ; ಮತ ; ಸಲಹೆ ; ಸೂಚನೆ.
रायज़, वि० ಪ್ರಚಲಿತ.
रार, पु० ಜಗಳ ; ನ್ಯಾಯ ; ತಂಟೆ.
राल, स्त्री० ಜೊಲ್ಲು ; ಲಾಲರಸ.
राव, पु० ರಾಜ ; ಸರದಾರ.
रावचाव, पु० ಪ್ರೀತಿ.
रावटी, स्त्री० ಡೇರೆ ; ಟೆಂಟು.
रावत, पु० ಚಿಕ್ಕ ಅರಸು ; ರಾಜ.
रावल, पु० ಅಂತಃಪುರ ; ಸರದಾರ.
राशि, स्त्री० ರಾಶಿ ; ಸಮೂಹ.
राष्ट्र, पु० ನಾಡು ; ದೇಶ.
राष्ट्रीय, वि० ನಾಡಿನ ; ದೇಶೀಯ.
रास, पु० ಮೆಲ್ಭಾಗ ; ತಲೆ ; ರಾಸು ; ಭೂಶಿರ. स्त्री० ರಸ್ತೆ.
रासभ, पु० ಕತ್ತೆ.
रासायनिक, वि० ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧವಾದ.
रासो, पु० ರಾಜರ ಚರಿತ್ರೆ.
रास्त, वि० ಸರಿಯಾದ ; ಯೋಗ್ಯ ; ಉಚಿತ.
रास्तगो, वि० ಸತ್ಯವಾದಿ.
रास्तबाज़, वि० ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ.
रास्ता, पु० ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ನಡತೆ; ರೂಢಿ.
रास्ती, स्त्री० ನಿಜ ; ಸತ್ಯ.
राह, स्त्री० ದಾರಿ; ಹಾದಿ; ಮಾರ್ಗ; ರಸ್ತೆ.
राहगीर, पु० ದಾರಿಕಾರ ; ಪಥಿಕ ; ಪ್ರಯಾಣಿಕ.
राहज़न, पु० ಕಳ್ಳ; ದರೋಡೆಖೋರ.
राहज़नी, स्त्री० ಕಳವು; ದರೋಡೆ.
राहत, स्त्री० ವಿಶ್ರಾಂತಿ ; ಸುಖ.
राहदारी, स्त्री० ರಸ್ತೆಯ ಸುಂಕ ; ರಹದಾರಿ.
रहनुमा / **रहबर**, वि० ದಾಂತೋರಿಸುವ.
राह-रविश, स्त्री० ನಡತೆ ; ಪದ್ಧತಿ ; ರೀತಿನೀತಿ.

राह-व रस्म, स्त्री० ಐಕಮತ್ಯ.
राहर, पु० ತೊಗರಿ ಬೇಳೆ.
राही, पु० ಮಾರ್ಗಸ್ಥ; ದಾರಿಕಾರ.
रिंगाना, स० ಮಕ್ಕಳು ಅಂಬೆಗಾಲಿಡುವುದು.
रिंद, पु० ನಾಸ್ತಿಕ; ಚಾರ್ವಾಕ. वि० ಉನ್ಮತ್ತ.
रिंदा, पु० ನಿರಂಕುಶ.
रिआयत, स्त्री० ದಯೆ; ರಿಯಾಯತಿ; ಕಡಿಮೆ.
रिआया, स्त्री० ಪ್ರಜ್ಞೆ; ಆಶ್ರಿತಜನ.
रिकाबी, स्त्री० ತಟ್ಟೆ.
रिक्त, स्त्री० ಕೋಮಲತೆ; ದಯೆ; ಅಳುವಿಕೆ.
रिक्त, वि० ಬರಿದಾದ.
रिज़क, पु० ಜೀವನೋಪಾಯ.
रिज़ाला, स्त्री० ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿತನ; ನಿರ್ಲಜ್ಜತೆ.
रिज़्क, स्त्री० दे० **रिज़क.**
रिझाना, स० ಸಂತೋಷಪಡಿಸು.
रिझाव, पु० ಸಂತೋಷ.
रिणी / रिनिआँ वि० ಋಣಿ; ಸಾಲಗಾರ.
रिपु, पु० ಶತ್ರು.
रिया, स्त्री० ಮೋಸ;—**कार** ಮೋಸಗಾರ.
रियाज़, पु० ತೋಟಗಳು; ಪರಿಶ್ರಮ; ತಪಸ್ಸು.
रियाज़ी, स्त्री० ಸಂಗೀತ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಗಣಿತ ಮೊದಲಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು.

रियासत, स्त्री० ಸಂಸ್ಥಾನ.
रिवाज़, पु० ರೀತಿ; ರೂಢಿ; ನಡತೆ.
रिश्ता, पु० ಸಂಬಂಧ.
रिश्तेदार, पु० ಸಂಬಂಧಿಕ; ಆಪ್ತ; ನೆಂಟ.
रिश्वत, स्त्री० ಲಂಚ.
रिश्वतख़ोर, पु० ಲಂಚಗುಳಿ; ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವ.
रिश्वतख़ोरी, स्त्री० ಲಂಚ ತಿನ್ನುವಿಕೆ.
रिष्ट, पु० ಕಲ್ಯಾಣ; ಮಂಗಳ.
रिस, स्त्री० ಕೋಪ.
रिसहा, वि० ಕ್ರೋಧಿ.
रिसाना, अ० ಕೋಪಿಸು.
रिसाल, पु० ಕರ; ಕಂದಾಯ.
रिसालदार, पु० ರಾವುತರ ಪಡೆ; ಚಿಕ್ಕಪುಸ್ತಕ; ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ; ಕಾಗದಪತ್ರ.
रिसौंहाँ, वि० ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡ.
रिहल, स्त्री० ವ್ಯಾಸಪೀಠ.
रिहा, वि० ಮುಕ್ತ; ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ.
रिहाई, स्त्री० ಮುಕ್ತಿ; ಬಿಡುಗಡೆ.
रींधना, स० ಅಡಿಗೆಮಾಡು.
रीछ, पु० ಕರಡಿ.
रीझ, स्त्री० ಮುಗ್ಧನಾಗುವಿಕೆ; ಮೋಹಿತವಾಗುವಿಕೆ.
रीझना, अ० ಮೋಹಿಸು; ಮುಗ್ಧನಾಗು.
रीठा, पु० ಅಂಟವಾಳ; ಕೂಗಟೆ ಕಾಯಿ.
रीढ़, स्त्री० ಬೆನ್ನೆಲುಬು.

रीत, स्त्री० ಬಗೆ; ರೀತಿ.

रीतना, अ० ಬರಿದಾಗು.

रीता, वि० ಬರಿದು.

रीति, स्त्री० ನಡತೆ; ರೂಢಿ; ಪರಿಪಾಟಿ; ರೀತಿ; ಪ್ರಕಾರ.

रीस, स्त्री० ಕೋಪ; ದ್ವೇಷ; ಸ್ಪರ್ಧೆ; ಪೈಪೋಟಿ.

रुंड, पुं० ಕೈಕಾಲು ಮತ್ತು ತಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದ ಶರೀರದ ಭಾಗ; ರುಂಡ; ಕಬಂಧ.

रुंधना, अ० ತೊಡಕಿಬೀಳು; ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳು.

रुआब, पुं० ಪ್ರಭಾವ; ಹೆದರಿಕೆ; ಭಯ.

रुकना, अ० ನಿಲ್ಲು; ನಿಂತುಹೋಗು; ತೊಡಕಿಬೀಳು.

रुकावट, स्त्री० ತಡೆ; ತಡೆಯುವಿಕೆ.

रुक्का, पुं० ಚೀಟಿ; ಕಾಗದ.

रुक्म, पुं० ಸುವರ್ಣ; ಬಂಗಾರ.

रुक्ष, वि० ಒಣಗಿದ.

रुख़, पुं० ಆಕೃತಿ; ಮುಖ; ಮುಖಭಂಗಿ.

रुख़सत, स्त्री० ಹೊರಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ; ಆಜ್ಞೆ; ಅಗಲುವಿಕೆ.

रुख़सताना, पुं० ಅಗಲುವಿಕೆ.

रुख़सती, स्त्री० ಹೊರಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ; ಬೀಳ್ಕೊಡುವುದು.

रुख़सार, पुं० ಕೆನ್ನೆ; ಗಲ್ಲ.

रुखाई, स्त्री० ಒಣಗಿ ಹೋಗಿರುವಿಕೆ; ಬಿರುಸು.

रुखाना, अ० ಒಣಗು; ಬತ್ತು.

रुखानी स्त्री० ಉಳಿ.

रुग्ण, वि० ರೋಗಿ; ಬಾಗಿದ.

रुचक, वि० ರುಚಿಕರ; ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ.

रुचना, अ० ರುಚಿಸು.

रुचि, स्त्री० ಸವಿ; ಪ್ರೀತಿ; ಇಷ್ಟ.

रुचिकर, वि० ರುಚಿಯುಳ್ಳ; ಸವಿಯಾದ.

रुचिर, वि० ಸುಂದರ.

रुच्छ, वि० ಒಣಗಿದ.

रुजा, स्त्री० ರೋಗ; ಕಾಯಿಲೆ.

रुजाली, स्त्री० ರೋಗಗಳ ಅಥವಾ ಕಷ್ಟಗಳ ಪರಂಪರೆ.

रुजी, वि० ಅಸ್ವಸ್ಥ.

रुजू, वि० ಪ್ರವೃತ್ತ; ತೊಡಗಿದ.

रुजूलियत, स्त्री० ಗಂಡಸುತನ.

रुझना, अ० ಗಾಯಗಳು ಗುಣವಾಗು.

रुत, पुं० ಶಬ್ದ; ಧ್ವನಿ.

रुतबा, पुं० ಪದವಿ; ಅಧಿಕಾರ; ಘನತೆ; ಆದರ.

रुदन, पुं० ಗೋಳು.

रुद्ध, वि० ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಮುಚ್ಚಿದ.

रुद्र, पुं० ಈಶ್ವರ. वि० ಭಯಂಕರ.

रुधिर, पुं० ರಕ್ತ.

रुनित, वि० ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಿರುವ.

रुपना, अ० ನಾಟಲ್ಪಡು; ನೆಡಲ್ಪಡು.

रुपहला, वि० ಬೆಳ್ಳಿಯಂತೆ ಇರುವ.

रुबाई, स्त्री० ಉರ್ದೂ ಮತ್ತು ಪಾರಸಿಯ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುತರದ

रुखाई, स्त्री० ಸೌಂದರ್ಯ.

रुरुआ, पु० ಗೂಬೆ.

रुलाई, स्त्री० ಅಳು.

रुलाना, स० ಅಳಿಸು; ರೋದಿಸು.

रुष्ट, वि० ಕೋಪಗೊಂಡ.

रुसवा, वि० ನಿಂದಿತ.

रुसवाई, स्त्री० ದೂಷಣೆ; ನಿಂದೆ.

रुसूख़, पु० ದೃಢತೆ; ಧೈರ್ಯ.

रुसूम, पु० दे० रस्म.

रुस्तम, पु० ಓರ್ವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲ.

रूंधना, स० ಬೇಲಿ ಹಾಕು.

रू, पु० ಮುಖ; ಮುಂಭಾಗ; ಆಕೃತಿ. स्त्री० ಕಾರಣ; ತಳ.

रूई, स्त्री० ಅರಳೆ; ಹತ್ತಿ.

रूख, पु० ಮರ; ಗಿಡ.

रूखा, वि० ಒಣಗಿದ.

रूठना, अ० ಸಿಟ್ಟುಮಾಡು; ಕೋಪಿಸು; ಮುನಿ.

रूढ, वि० ಏರಿದ; ಆರೂಢ; ಹತ್ತಿದ.

रूढि, स्त्री० ಪದ್ಧತಿ; ವಾಡಿಕೆ; ಏರು; ವೃದ್ಧಿ.

रूदाद, स्त्री० ಸಮಾಚಾರ; ಸುದ್ದಿ.

रूप, पु० ಆಕಾರ; ಸೌಂದರ್ಯ.

रूपक, पु० ಮೂರ್ತಿ; ದೃಶ್ಯವಾಕ್ಯ.

रूपा, पु० ಬೆಳ್ಳಿ.

रूपान्तर, पुं० ಬದಲಾವಣೆ.

रूपी, वि० ರೂಪವುಳ್ಳ; ಸದೃಶ; ತುಲ್ಯ.

रूपोश, वि० ಗುಪ್ತ; ಕಣ್ಮರೆಯಾದ.

रूपोशी, स्त्री० ಅಡಗುವಿಕೆ.

रूबकार, पु० ಸಮನ್ಸು; ಆಜ್ಞಾಪತ್ರ; ಮುಂದಿಡುವಿಕೆ.

रूबकारी, स्त्री० ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಮುಂದಿಡುವಿಕೆ.

रूबरू, क्रि० ಸಮ್ಮುಖ; ಎದುರೆದುರಿಗೆ; ಸಮಕ್ಷ.

रूमाल, पु० ಕರವಸ್ತ್ರ.

रूंश, वि० ಅಂದವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠ.

रूरिआयत, स्त्री० ಪಕ್ಷಪಾತ.

रूस, पु० ರಷ್ಯಾದೇಶ.

रूसना, अ० ಸಿಟ್ಟಾಗು; ಕೋಪಿಸು.

रूह, स्त्री० ಆತ್ಮ; ಜೀವಾತ್ಮ; ಸಾರ.

रूहानी, वि० ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಆತ್ಮಿಕ.

रेंकना, अ० ಕಿರಿಚು; ಅರಚು.

रेंगना, अ० ಅಂಬೆಗಾಲು ಹಾಕುವುದು; ತೆವಳುವುದು.

रेंड़, पु० ಹರಳುಗಿಡ.

रेंड़ी, स्त्री० ಹರಳೆಣ್ಣೆ.

रेख, रेखा, स्त्री० ಗೆರೆ; ಗೀರು; ರೇಖೆ.

रेखागणित, पु० ಜ್ಯಾಮಿತಿ; ರೇಖಾಗಣಿತ.

रेख़ता, वि० ಅಕೃತ್ರಿಮವಾದಮಾತು; ಹರಡಿದ; ಸುಣ್ಣದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ದಿಲ್ಲಿಯಭಾಷೆ.

रेख़ती, स्त्री० ಸ್ತ್ರೀಯರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕವಿತೆ.

रेग, स्त्री० ಮರಳು; ಮಳಲು.

रेगिस्तान, पु० ಮರುಭೂಮಿ; ಮರಳುಗಾಡು.

रेगे-रवाँ, वि० ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರುವ ಮರಳು.

रेचक, वि० ಭೇದಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ; ಜುಲಾಬಿನ; ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ ಒಂದು ವಿಧಿ.

रेचन, पु० ಭೇದಿ.

रेज़, स्त्री० ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲರವ; ಪ್ರವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

रेज़गारी } स्त्री० ತುಂಡು; ತುಣುಕು;
रेज़गी } ಚೂರು;

रेज़ा, पु० ನಣ್ಣಚೂರು.

रेज़िश, स्त्री० ನೆಗಡಿ.

रेणु, स्त्री० ಧೂಳು.

रेणुका, स्त्री० ಮರಳು; ಧೂಳು.

रेत, स्त्री० ಮರಳು; ಉಸುಬು.

रेतना, स० ಅರದಿಂದ ಉಜ್ಜು.

रेता, पु० ಮರಳು; ಮರಳುತುಂಬಿದ ಪ್ರದೇಶ.

रेती, स्त्री० ಅರ; ಮರಳುದಿಬ್ಬ.

रेतीला, वि० ಮರಳಿನಿಂದೊಡಗೂಡಿದ; ಮರಳಿನ.

रेफ, पु० ಅರಕಾವೊತ್ತು.

रेब, पु० ಅನುಮಾನ.

रेल, स्त्री० ಆಧಿಕ್ಯ; ರೈಲು.

रेला, पु० ಪ್ರವಾಹ.

रेवड़, पु० ಆಡು ಕುರಿಗಳ ಗುಂಪು.

रेवड़ी, स्त्री० ಎಳ್ಳು ಮಿಠಾಯಿ.

रेश, पु० ಗಾಯ.

रेशम, पु० ರೇಷ್ಮೆ; ರೇಶಿಮೆ.

रेशमी, वि० ರೇಷ್ಮೆಯ.

रेशा, पु० ನಾರು; ಎಳೆ.

रेह, स्त्री० ಚೌಳುಮಣ್ಣು.

रेहन, पु० ಅಡವು; ಅಡಮಾನ; —दार ಅಡಮಾನದವ

रेहननामा, पु० ಅಡಮಾನಪತ್ರ.

रेहल, स्त्री० ವ್ಯಾಸಪೀಠ.

रैन, स्त्री० ರಾತ್ರಿ; ಇರುಳು.

रैयत, स्त्री० ಪ್ರಜೆ; ರೈತ.

रोंगटा, पु० ಮೈಮೇಲಿನ ಕೂದಲು.

रो, वि० ಮೊಳೆಯು.

रोआब पु० दे० **रोब**.

रोक, स्त्री० ತಡೆ; ನಿಷೇಧ; ಅಡಚಣೆ.

रोकटोक, स्त्री० ಪ್ರತಿಬಂಧ.

रोकड़, स्त्री० ನಗದು; ರೊಕ್ಕ; ಹಣ.

रोकड़िया, पु० ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷ; ನಗದಿ ಗುಮಾಸ್ತ.

रोकना स० ತಡೆ; ನಿಲ್ಲಿಸು.

रोग, पु० ಕಾಯಿಲೆ; ಜಡ್ಡು; ತೊಂದರೆ.

रोग़न, पु० ಎಣ್ಣೆ; ಪಾಲಿಷ್; ನುಣುಪು.

रोग़नदार, वि० ನುಣುಪಾದ; ಪಾಲಿಷ್ ಮಾಡಿದ.

रोगिया, पु० } ಕಾಯಿಲೆಯುವ.
रोगी, वि० }

रोचक, वि० ರುಚಿಕರ; ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ.

रोचन, वि० ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ; ಪ್ರಿಯವಾದ.

रोज़, पु० ದಿನ; ದಿವಸ; ಹಗಲು. **अव्य०** ಪ್ರತಿದಿವಸ; ದಿನಾಲೂ.

रोज़गार, पु० ವ್ಯವಸಾಯ; ಧಂಧೆ; ಉದ್ಯೋಗ; ಕಸುಬು.

रोज़गारी, पु० ವ್ಯಾಪಾರಿ.

रोज़नामचा, पु० ದಿನಚರ್ಯೆಯ ಪುಸ್ತಕ; ದಿನವಹಿ.

रोज़मर्रा, अव्य० ಪ್ರತಿದಿನ; ನಿತ್ಯ; ದಿನಾಲೂ.

रोज़ा, पु० ವ್ರತ; ಉಪವಾಸ.

रोज़ाना, क्रि० ಪ್ರತಿದಿವಸ.

रोज़ी, स्त्री० ದಿನದ ಊಟ; ದಿನ ಭತ್ಯ; ವೃತ್ತಿ; ಕಸುಬು.

रोज़ीना, पु० ದಿನಗೂಲಿ.

रोज़ीनादार, वि० ದಿನಗೂಲಿ ಗಾರ.

रोट, पु० ದೊಡ್ಡ ರೊಟ್ಟಿ.

रोटी, स्त्री० ರೊಟ್ಟಿ; ಚಪಾತಿ; ಬಕ್ಕರಿ; ಊಟ;—**कपड़ा** ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರ;—**दाल** ಹೊಟ್ಟೆಯಪಾಡು.

रोड़ा, पु० ದೊಡ್ಡ ಅಡ್ಡು;—**अटकाना** ವಿಘ್ನತಂದೊಡ್ಡುವುದು.

रोदन, पु० ಅಳು; ಗೋಳು.

रोदा पु० ಹೆದೆ.

रोधन, पु० ತಡೆ; ಅಡಚಣೆ.

रोधक, पु० ತಡೆಯುವವ.

रोना, अ० ಅಳು; ಗೋಳಿಡು; ಮರುಗು; ಪ್ರಲಾಪಿಸು. पु० ಅಳು; ಗೋಳಾಡು;—**पीटना** ಗೋಳಾಟ.

रोप, पु० ಆರೋಪಣೆ; ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಸಿ.

रोपण, पु० ಮೇಲಿಡುವುದು; ಏರಿಸುವುದು; ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು.

रोपना, स० ನಾಟು; ನೆಡು; ಸ್ಥಾಪಿಸು; ತಡೆ.

रोब, पु० ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ; ಪ್ರತಾಪ; ಪ್ರಭಾವ; ಆಟೋಪ;—**जमाना** ಭಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು;—**में आना** ಹೆದರುವುದು.

रोबदार, वि० ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯುಳ್ಳವ; ಪ್ರತಾಪಿ; ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ.

रोम, पु० ಮೈಗೂದಲು; ಲೋಮ.

रोमपाट, पु० ಉಣ್ಣೆಯಬಟ್ಟೆ.

रोमहर्षण, पु० ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದ ಅಥವಾ ಭಯವಾಗುವುದರಿಂದ ಮೈಗೂದಲು ನೆಟ್ಟಗಾಗುವುದು. वि० ಭಯಂಕರ.

रोमांच, पु० ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂದಲು ನೆಟ್ಟಗಾಗುವುದು.

रोयां, पु० ಮೈಗೂದಲು.

रोरी स्त्री० दे० **रोली.**

रोल, स्त्री० ಗದ್ದಲ; ಬೊಬ್ಬೆ; ಕೋಲಾಹಲ; ಅಬ್ಬೆ पु० ಪ್ರವಾಹ; ಹೊಯಿಲು.

रोला, पु० ಗದ್ದಲ; ಕೋಲಾಹಲ; ಘೋರಯುದ್ಧ.

रोली, स्त्री० ಶ್ರೀಚೂರ್ಣ.

रोवनहार, वि० ಅಳುವವ; ಶೋಕಿಸುವವ.

रोवासा, वि० ಅಳುಬುರುಕ; ಅಳು ಮೋರೆಯುಳ್ಳ.

रोशन, वि० ಉರಿಯುವ; ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ; ಉಜ್ವಲ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ; ಪ್ರಕಟವಾದ.

रोशनचौकी, स्त्री० ಮುಖವೀಣೆ.

रोशनदान, पु० ಗವಾಕ್ಷಿ; ಬೆಳಗಂಡಿ.

रोशनदिमाग, पु० ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿ; ಮೇಲ್ತರದ ಬುದ್ಧಿ.

रोशनाई, स्त्री० ಬರೆಯುವ ಮಸಿ; ಶಾಯಿ.

रोशनी, स्त्री० ಬೆಳಕು; ಪ್ರಕಾಶ; ದೀಪ.

रोष पु० ಕೋಪ; ರೋಷ.

रोषी वि० ಕೋಪಗೊಂಡ; ರೋಷವುಳ್ಳ.

रोहण, पु० ಏರುವುದು; ಏರುವಿಕೆ.

रोहित, वि० ರಕ್ತವರ್ಣದ. पु० ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ.

रोही, वि० ಏರುವವ.

रोहू, स्त्री० ಒಂದು ಜಾತಿಯ ದೊಡ್ಡ ಮೀನು.

रौंद, स्त्री० ತುಳಿಯುವಿಕೆ; ಮೆಟ್ಟುವಿಕೆ; ರಾತ್ರಿ ಕಾವಲು, ಗಸ್ತು.

रौंदना, स० ತುಳಿ; ಮೆಟ್ಟು.

रौ, स्त्री० ಚಲನ; ಪ್ರಗತಿ; ವೇಗ; ಸೆಳವು; ಪ್ರವಾಹ; ಉತ್ಸಾಹ; ರೀತಿ.

रोग़न, पु० ಎಣ್ಣೆ; ಪಾಲೀಷು; ವಾರ್ನೀಸು.

रौग़न, पु० ತೂತು.

रौज़ा, पु० ತೋಟ; ಸಿದ್ಧಪುರುಷರ ಗೋರಿ.

रौताइन, स्त्री० ಉತ್ತಮ ಕುಲದ ಹೆಂಗಸು; ಕುಲೀನಸ್ತ್ರೀ.

रौताई, स्त्री० ಸರದಾರ ಪದವಿ.

रौद्र, वि० ಭಯಂಕರ; ಪ್ರಚಂಡ. पु० ರೌದ್ರರಸ.

रौनक़, स्त्री० ಆನಂದ; ಕಳೆ; ಕಾಂತಿ; ಸೊಬಗು; ರೂಪ;—अफ़ज़ा ಶೋಭಿಸುವವನು.

रौनक़दार, वि० ಶೋಭಿತ; ಸೊಬಗಿನ.

रौरव, वि० ಭಯಂಕರ; ಭೀಷಣ. पु० ಒಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ನರಕದ ಹೆಸರು.

रौरा, सर्व० ತಾವು.

रौरे, सर्व० ತಾವು.

रौला, पु० ಗಲಭೆ; ಗದ್ದಲ; ಕೋಲಾಹಲ.

रौहल, स्त्री० ಕುದುರೆಯ ಒಂದು ನಡೆ; ಕುದುರೆಯ ಒಂದು ಜಾತಿ.

रौशन वि० दे० रोशन.

ल

लंक, स्त्री० ಸೊಂಟ; ನಡು.

लंग, पु० ಕುಂಟತನ. स्त्री० ಕಚ್ಚೆ.

लंगड़, लंगड़ा वि० ಕುಂಟ; ಕುಂಟನಾದ.

लंगड़ाना, अ० ಕುಂಟು; ಕುಂಟುತ್ತಾ ನಡೆ.

लंगर, ಪು० ನಂಗಲ್ಲು; ಲಂಗರು; ದನಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಕೊರಡು; ದಂಡಿ; ಗುದ್ದಿ; ದಾಟು ಹೊಲಿಗೆ; ಟಾಕು. ವಿ० ದೊಡ್ಡ; ಭಾರವಾದ; ತುಂಟ.

लंगरख़ाना, ಪು० ಅನ್ನಸತ್ರ; ಧರ್ಮಸತ್ರ.

लंगरगाह, ಪು० ನಂಗಲ್ಲು ಹಾಕಿ ಜಹಜುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಸ್ಥಳ.

लंगूर, ಪು० ಕೋತಿ; ಮಂಗ; ಕೋತಿಯ ಬಾಲ; ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕೋತಿ.

लंगूरफल, ಪು० ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ.

लंगूल, ಪು० ಲಾಂಗೂಲ; ಬಾಲ.

लंगोट } ಪು० ಕಾಛಾ: ಹನುಮಾನ್
लंगोटा } ಚಡ್ಡಿ; ಲಂಗೋಟಿ.

लंगोटी, ಸ್ತ್ರೀ० ಕೌಪೀನ; ಲಂಗೋಟಿ.

लंघन, ಪು० ಉಪವಾಸ; ಅನಶನ; ಆಕ್ರಮಣ; ಅತಿಕ್ರಮಣ.

लंघना, ಸ० ದಾಟು; ಮೀರು.

लंठ, ವಿ० ದಡ್ಡ; ಮುಟ್ಠಾಳ; ಪೆದ್ದ.

लंडूरा, ವಿ० ಬಾಲ ಕತ್ತರಿಸಿಹೋದ.

लंतरानी, ಸ್ತ್ರೀ० ಹರಟೆ: ಬುರಡೆ.

लंपट, ವಿ० ವ್ಯಭಿಚಾರಿ: ವಿಷಯ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ.

लंपटता, ಸ್ತ್ರೀ० ದುರಾಚಾರ.

लंब, ಪು० ನಿಡುರೇಖೆ; ಲಂಬ. ಸ್ತ್ರೀ० ತಡ. ವಿ० ಉದ್ದವಾದ.

लंबतड़ंग, ವಿ० ತಾಟಿಮರದಂತೆ ಉದ್ದವಾದ.

लंबर, ಪು० ಸಂಖ್ಯೆ.

लंबरदार, ಪು० ಪಟೇಲ; ಹೆಗ್ಗಡೆ.

लंबा, ವಿ० ಉದ್ದವಾದ; ನೀಳವಾದ; —**चौड़ा** ದೊಡ್ಡ ಆಕಾರದ.

लंबाई, ಸ್ತ್ರೀ० } ಉದ್ದ; ನೀಳ.
लंबान, ಪು० }

लऊक, ಪು० ಚಟ್ನಿ; ನೆಕ್ಕುವ ಔಷಧಿ.

लकड़फोड़ा, ಪು० ಮರಕುಟಿಕನ ಹಕ್ಕಿ: ಬಡಗಿ ಹಕ್ಕಿ.

लकड़हारा, ಪು० ಸೌದೆ ಸೀಳುವವ; ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೀಳುವವ ಅಥವಾ ಮಾರುವವ.

लकड़ा, ಪು० ದಿಮ್ಮಿ; ಕೊರಡು.

लकड़ी, ಸ್ತ್ರೀ० ಮರ; ಮರದತುಂಡು; ಕಟ್ಟಿಗೆ: ಸೌದೆ; ಕೋಲು.

लक़ब, ಪು० ಬಿರುದು.

लक़लक़, ಪು० ನಾರಾನ ಪಕ್ಷಿ; ಕೊಕ್ಕರೆ. ವಿ० ನಣಕಲಾದ; ಸರಪೇತಲ.

लक़वा, ಪು० ಪಕ್ಷವಾತ; ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯು.

लक़ना, ಸ್ತ್ರೀ० ಕೊಕ್ಕೆ ಕೋಲು; ದೋಟಿ.

लकीर, ಸ್ತ್ರೀ० ರೇಖೆ: ಗೆರೆ; ಗೀಟು; ಸಾಲು: —**का फ़कीर** ಅಂಧ ವಿಶ್ವಾಸಿ.

लकुट } ಸ್ತ್ರೀ० ಲಾಠಿ; ಕೋಲು.
लकुटी }

लक्कड़, ಪು० ದಿಮ್ಮಿ; ನಾಟ; ತೊಲೆ; ಕೊರಡು.

लक्का, पुं० ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಾರಿವಾಳ.

लक्खी, वि० ಅರಗಿನ ಬಣ್ಣದ. पुं० ಲಕ್ಷಾಧಿಪತಿ; ಹಣಗಾರ; ಅರಗಿನ ಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆ.

लक्ष, वि० ಲಕ್ಷ. पुं० ಗಮನ; ಲಕ್ಷ್ಯ.

लक्षण, पुं० ಗುರುತು; ಚಿನ್ಹೆ; ಲಾಂಛನ.

लक्षित, वि० ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ.

लक्ष्य, पुं० ಗುರಿ; ಧ್ಯೇಯ.

लखना, स० ನೋಡು; ಕಂಡುಕೊಳ್ಳು. अ० ಕಾಣು; ತೋರು.

लखपती, पुं० ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿ.

लख़लख़ा, पुं० ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ; ಅಮೃತಸಂಜೀವಿನಿ; ಸುಗಂಧ.

लखाउ, पुं० ಗುರುತು; ಲಕ್ಷಣ.

लखेदना, स० ಬೆನ್ನಟ್ಟು; ಓಡಿಸು.

लखेरा, पुं० ಬಳೆಗಾರ; ಬಳೆಮಾಡುವವ.

लखौटा पुं० ಚಂದನ; ಅಂಗಲೇಪ.

लखौरी, स्त्री० ಜೇನುಹುಟ್ಟು; ರಾಡಿ.

लख़्त, पुं० ಚೂರು; ಮುರುಕು. लख़्ते जिगर ಸಂತಾನ. यक लख़्त ಒಂದೇಬಾರಿಗೆ.

लगंत, स्त्री० ರತಿ; ಪ್ರೇಮ; ಸ್ತ್ರೀಪ್ರಸಂಗ; ಆಸಕ್ತಿ.

लग, क्रि० ವರೆಗೆ; ತನಕ. अव्य० ಸಲುವಾಗಿ; ಓಸ್ಕರ. पुं० ಪ್ರೀತಿ; ಆಸಕ್ತಿ.

लग़ज़िश, स्त्री० ಜಾರುವುಗು; ತಪ್ಪು; ತೊದಲುವುದು.

लगन, स्त्री० ಪ್ರೀತಿ; ಸ್ನೇಹ; ಲಗ್ನ.

लगना, अ० ಅಂಟು; ಸೇರು; ಉತ್ಪನ್ನವಾಗು; ತಗಲು; ವ್ಯಯವಾಗು; ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳು; ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳು; ನೆಡಲ್ಪಡು; ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗು; ತೊಡಗು; ಸಾಗು.

लगभग, क्रि० ಸುಮಾರು; ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ.

लगवार, पुं० ಉಪಪತಿ.

लगा, वि० ಸೇರಿದ; ಹೊಂದಿದ; ಸಮೀಪದ.

लगातार, क्रि० ಎಡೆಬಿಡದೆ; ಅನವರತ; ನಿರಂತರವಾಗಿ.

लगान, पुं० ಕಂದಾಯ; ತೆರಿಗೆ.

लगाना, स० ಇಡು; ಹಾಕು; ಹೊರಿಸು; ನೆಡು; ಜೋಡಿಸು; ಮೆತ್ತು; ಬಳಿ; ತಗಲಿಸು.

लगाम, स्त्री० ಕಡಿವಾಣ; ಲಗಾಮು.

लग़ायत, क्रि० ಒಂದಿಗೆ; ಕೊನೆವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿನವರೆಗೆ.

लगालगी, स्त्री० ಪ್ರೀತಿ; ಪ್ರೇಮ; ಸ್ನೇಹ; ಅನುರಾಗ; ಸಂಬಂಧ.

लगाव, पुं० ಸಂಬಂಧ; ಸಂಪರ್ಕ ಸ್ನೇಹ.

लग्गा, पुं० ಸಂಬಂಧ; ಸೇರಿಕೆ; ಪ್ರಾರಂಭ.

लगी, स्त्री० ಗಳು; ಕೋಲು; ಕೊಕ್ಕೆ ಕೋಲು; ದೋಟಿ.

लगाड़, पु० ಗಿಡಗ.

लग्त्रियात, स्त्री० ವ್ಯರ್ಥವಾದ; ಹೇಸಿಗೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ; ಸಟೆಮಾತು.

लघु, वि० ಚಿಕ್ಕ; ಹಗುರವಾದ.

लघुचेता, पु० ತುಚ್ಛ ಮನುಷ್ಯ; ಅಲ್ಪನಾದ ಮನುಷ್ಯ.

लघुमति, वि० ಮಂದಮತಿ; ಮೂಢ.

लघुशंका, स्त्री० ಮೂತ್ರಿಸುವಿಕೆ.

लचक, स्त्री० ಬಾಗುವಿಕೆ; ಬಗ್ಗುವಿಕೆ; ಬಳುಕಾಟ.

लचकना, अ० ಬಳುಕು; ಬಾಗು.

लचकीला, वि० ಬಳುಕುವ; ಬಾಗುವ.

लचर, वि० ಕೈಲಾಗದ. पु० ಬಡಪಾಯಿ; ಕಿಸಬಾಯಿ.

लचीला, वि० ಬಗ್ಗುವ; ಬಳುಕುವ; ಬಾಗುವ; ಮಣಿಯುವ.

लच्छ, पु० ನೆಪ; ಗುರಿ; ಲಕ್ಷ್ಯ.

लच्छन, पु० ಚಿಹ್ನೆ; ಲಕ್ಷಣ; ಒಪ್ಪ.

लच्छा, पु० ನೂಲಿನ ಬಳೆ; ಗೊಂಚಲು.

लच्छी, स्त्री० ನಾರದ ಉಂಡೆ; ಕಂಡಿಕೆ.

लच्छेदार, वि० ರುಚಿಕರವಾದ; ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ; ಇಂಪಾದ.

लजना, अ० ಲಜ್ಜಿಸು; ನಾಚು.

लजलजा, वि० ಜಿಗಟಾದ.

लजाजत, स्त्री० ಜಿಗಜ; ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು.

लजाधुर, वि० ನಾಚಿಕೆಪಡುವ; ಲಜ್ಜಿಸುವ. पु० ನಾಚಿಕೆ ಬಳ್ಳಿ.

लजाना, अ० ಲಜ್ಜಿಸು; ನಾಚಿಕೆಪಡು; ನಾಚು. स० ನಾಚಿಕೆಪಡಿಸು.

लजालू, वि० ಲಜ್ಜೆಯುಳ್ಳ; ನಾಚಿಕೆಯುಳ್ಳ. पु० ನಾಚಿಕೆ ಬಳ್ಳಿ; ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮುನಿ.

लज़ीज़, वि० ರುಚಿಕರವಾದ.

लजीला, वि० ನಾಚಿಕೆಪಡುವ; ಲಜ್ಜಿಸುವ. (लजोहा, लजोहाँ)

लज़म, पु० ಅನಿವಾರ್ಯ.

लज़्ज़त, स्त्री० ರುಚಿ; ಸವಿ; ಇಂಪು.

लज्जा, स्त्री० ನಾಚಿಕೆ; ಸಿಗ್ಗು; ಲಜ್ಜೆ.

लज्जित, वि० ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡ.

लट, स्त्री० ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ; ಜಡೆ; ಅಗ್ನಿ; ಉರಿಯನಾಲಿಗೆ; ಜ್ವಾಲೆ.

लटक, स्त्री० ಜೋಲಾಡುವಿಕೆ; ಬಾಗುವಿಕೆ; ಥಳಕು; ಹೋಲಿಕೆ.

लटकना, अ० ನೇತಾಡು; ಜೋತಾಡು; ಓಲಾಡು; ಬಳಕು.

लटका, पु० ನಟನೆ; ಡಂಬ; ಒಯ್ಯಾರ.

लटकाना, स० ತೂಗು ಹಾಕು; ತೂಗಾಡಿಸು.

लटकाव, पु० ನೇತಾಡುವಿಕೆ.

लटकीला, वि० ನೇತಾಡುವ; ತೂಗಾಡುವ.

लटना, अ० ಬಳಲು; ತೂರಾಡು; ಬಡವಾಗು; ಬಾಡು; ಸೊರಗು.

लटपट, वि० ಮುಗ್ಗರಿಸುವ.

लटपटा, वि० ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾದ; ಮುಗ್ಗರಿಸುವ.

लटपटाना, अ० ಮುಗ್ಗರಿಸು; ಮೋಹಗೊಳ್ಳು.

लटा वि० ಬಡವಾದ; ನೀಚ; ಕೆಟ್ಟ; ಕುಗ್ಗಿದ.

लटापटी, स्त्री० ಮುಗ್ಗರಿಸುವಿಕೆ; ಜಗಳ.

लट्ट, पुं० ದುಷ್ಟ ಮನುಷ್ಯ.

लट्टपट्ट, वि० ಒದ್ದೆಯಾದ; ನೆನೆದ.

लट्टू, पुं० ಬೊಗರಿ; ಬುಗರಿ:— **होना** ಮೋಹಿಸಲ್ಪಡು.

लट्ठ, पुं० ಲಾಠೀವರಸೆ ಬಲ್ಲವ.

लट्ठबाज़, वि० ಲಾಠಿವರಸೆ ಬಲ್ಲವ.

लट्ठमार, वि० ಲಾಠಿಯಿಂದ ಹೊಡೆಯುವವ.

लट्ठा, पुं० ದಿಮ್ಮಿ; ದೂಲ.

लठैत, पुं० ಲಾಠೀವರಸೆ ಬಲ್ಲವ.

लड़ंत, स्त्री० ಜಗಳ; ಹೋರಾಟ; ಕಾದಾಟ.

लड़, स्त्री० ಎಳೆ; ಲಡಿ.

लड़कई, स्त्री० } ಹುಡುಗುತನ; ಬಾಲ್ಯ.
लड़कपन, पुं० }

लड़का, पुं० ಹುಡುಗ; ಬಾಲಕ.

लड़कौरी, स्त्री० ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿ.

लड़खड़ाना, अ० ಅಲ್ಲಾಡು; ತೂಗಾಡು.

लड़ना, अ० ಜಗಳಕಾಯು; ಹೊಡೆದಾಡು; ಕಾದಾಡು; ಹೋರಾಡು.

० ಯುದ್ಧ; ಕದನ; ಜಗಳ; ಹೋರಾಟ.

लड़ाका } वि० ಕಾದಾಡುವವ; ಶೂರ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.
लड़ाकू }

लड़ाना, स० ಹೊಡೆದಾಡಿಸು; ಕಾದಾಡಿಸು; ಹೋರಾಡಿಸು; ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಿಸು.

ड़ी, स्त्री० ಎಳೆ; ಲಡಿ; ಸರ.

लड़ैता, वि० ಪ್ರಿಯ; ಮುದ್ದು.

लड्डू, पुं० ಲಾಡು; ಲಡ್ಡು.

लढ़ा, पुं० } ಎತ್ತಿನಗಾಡಿ.
लढ़िया, स्त्री० }

लत, स्त्री० ದುರಭ್ಯಾಸ; ಚಾಳಿ; ಚಟ.

लतखोरा वि० ಒದೆತಿನ್ನುವವ; ಏಟು ತಿನ್ನುವವ; ನೀಚ.

लता, स्त्री० ಬಳ್ಳಿ; ಹಂಬು.

लताड़, स्त्री० ನಿಂದೆ; ತಿರಸ್ಕಾರ.

लताड़ना, स० ಮೆಟ್ಟು; ಧಿಕ್ಕರಿಸು.

लताफ़त, स्त्री० ಮಾಧುರ್ಯ; ಸವಿ; ಕೋಮಲತೆ.

लतिका, स्त्री० ಬಳ್ಳಿ; ಹಂಬು.

लतियल, वि० ದುರಾಚಾರಿ.

लतियाना, स० ಒದೆ; ತುಳಿ; ಮೆಟ್ಟು.

लतिफ़, वि॰ ಮನೋಹರ ; ಸೊಗಸಾದ ; ದಯಾಳು.

लतीफ़ा, पु॰ ನೆಗಚಾಟಿಕೆ ; ಹಾಸ್ಯ ; ವಿನೋದ.

लत्ता, पु॰ ಬಟ್ಟೆಯ ಹರಕು ಚಿಂದಿ.

लत्ती, स्त्री॰ ಒದೆ ; ಕಾಲಿನ ಒದೆತ ; ಬಟ್ಟೆಯ ಪಟ್ಟಿ.

लथड़ना, अ॰ ಕೊಳೆಯಾಗು.

लथपथ, वि॰ ನೆನೆದ ; ಒದ್ದೆಯಾದ ; ತೊಯ್ದ ; ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿದ.

लथाड़ना } **लथेड़ना** } स॰ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದು ; ಕೊಳೆಮಾಡು ; ಬುರದೆ ಮಾಡು.

लदना, अ॰ ಹೊರಲ್ಪಡು ; ಹೇರಲ್ಪಡು.

लदुवा } **लद्दू** } वि॰ ಭಾರ ಹೊರುವ (ಪ್ರಾಣಿ.).

लद्धड़, वि॰ ಸೋಮಾರಿ

लपक, ॰ ಜ್ವಾಲೆ ; ಹೊಳಪು ; ಮಿಂಚು.

लपकना अ॰ ಮೇಲ್ಹಾಯು ; ಪುಟಹಾರು ; ಮೇಲೆ ಬೀಳು.

लपझप, वि॰ ಚಂಚಲ ; ತೀವ್ರ.

लपट, स्त्री॰ ಜ್ವಾಲೆ ; ಬಿಸಿಗಾಳಿ ; ಧಗೆ ; ಸೆಕೆ.

लपटना अ॰ दे॰ लिपटना.

लपलपाना, अ॰ ಹೊಳೆ : ಬಳಕು.

लपसी, स्त्री॰ ಹಲ್ವ.

लपाना, स॰ ಕೊಡವು : ಒದರು.

लपेट, स्त्री॰ ಸುತ್ತು ; ಮಡಿಕೆ : ತೊಡಕು ; ಸಿಕ್ಕು.

लपेटना, स॰ ಸುತ್ತು ; ಮಡಿಸು ; ಸುರಳಿ ಸುತ್ತು ; ಗಂಟು ಕಟ್ಟು.

लप्पड़, पु॰ ಕೆನ್ನೆಯೇಟು : ತಪರಾಕು.

लफ़ंगा, पु॰ ಪೋಲಿ ; ಪುಂಡ ; ದುರಾಚಾರಿ.

लफ़्ज, पु॰ ಮಾತು; ಶಬ್ದ; ಸೊಲ್ಲು.

लफ़्ज़ी, वि॰ ಶಬ್ದದ; ಶಬ್ದದ ಸಂಬಂಧವಾದ ;—मानी ಶಬ್ದಾರ್ಥ.

लफ़्फ़ाज़, वि॰ ಮಾತುಗಾರ ; ಜಂಭಗಾರ.

लफ़्फ़ाजी, स्त्री॰ ಹರಟೆ.

लब, पु॰ ತುಟಿ ; ತಟ ; ತೀರ.

लबड़-धोंधों, स्त्री॰ ಗಲಾಟೆ ; ರಗಳೆ ; ಗದ್ದಲ ; ಗುಲ್ಲು.

लबड़ना, अ॰ ಬುರುಡೆ ಬಿಡು ; ಸುಳ್ಳಾಡು.

लबड़-सबड़, पु॰ ಒಣ ಹರಟೆ.

लबदा, पु॰ ದೊಣ್ಣೆ.

लबदी, स्त्री॰ ಬೆತ್ತ.

लबनी, स्त्री॰ ಹೆಂಡ ಇಳಿಸುವ ಮಡಕೆ.

लबरा, वि॰ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವ.

लबरेज़ वि॰ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ.

लब-व-लहज़ा, पु॰ ಮಾತನಾಡುವ ರೀತಿ.

लबादा, पु॰ ಸಡಿಲವಾದ ಅಂಗಿ ; ಕಫನಿ ; ನಿಲುವಂಗಿ.

लबाड़, वि॰ दे॰ लबार.

लबार, वि॰ ಸುಳ್ಳಾಡುವವ.

लबारी, स्त्री० ಸುಳ್ಳು ; ಹುಸಿ.

लबालब, वि० ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ; ಸೂಸುವಷ್ಟು. क्रि० ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವಷ್ಟು.

लबे-गोर, वि० ಮರಣಾಸನ್ನ; ಬೇಗನೆ ಸಾಯಲಿರುವ.

लबेदा, पु० ದೊಣ್ಣೆ ; ಕೋಲು.

लब्ध, वि० ಹೊಂದಿದ ; ಪಡೆದ.

लब्धप्रतिष्ठ, वि० ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆದ; ಗೌರವಸ್ಥ.

लमकना, अ० ಹಾತೊರೆ; ಉತ್ಕಂಠಿತವಾಗು.

लमटंगा वि० ಉದ್ದವಾದ ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ.

लमतडंग, वि० ಎತ್ತರವಾದ.

लमहा
लम्हा } पु० ಕ್ಷಣ; ನಿಮಿಷ.

लरजना, अ० ನಡಗು ; ಕಂಪಿಸು.

लराई स्त्री० दे० **लड़ाई.**

ललक, स्त्री० ಉತ್ಸಾಹ; ಹುಮ್ಮಸ್ಸು.

ललकना, अ० ಹಾತೊರೆ.

ललकार, स्त्री० ಜಗಳಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವಿಕೆ ; ಆಕರಣೆ; ಯುದ್ಧಾಹ್ವಾನ.

ललकारना, स० ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆ ; ಜಗಳಕ್ಕೆ ಕೂಗು.

ललचना, अ० ಆಸೆಪಡು ; ಮೋಹಿತವಾಗು.

ललचाना, स० ಆಶೆಗೊಳಿಸು ; ಮೋಹಗೊಳಿಸು; ಆಶೆತೋರಿಸು.

ललचौहाँ, वि० ಆಶೆಪಡುವ ; ಮೋಹಗೊಂಡ.

ललन, पु० ಕಂದ; ಕುಮಾರ ; ಆಟ.

ललना, स्त्री० ಹೆಂಗಸು ; ನಾಲಿಗೆ.

लला, पु० ಮುದ್ದು ಮಗ; ಕಂದ; ಪ್ರಿಯ.

ललाई, स्त्री० ಕೆಂಬಣ್ಣ ; ಕೆಂಪು.

ललाट, पु० ಹಣೆ.

ललाम
ललित } वि० ಸುಂದರವಾದ.

लली स्त्री० ಮುದ್ದು ಹುಡುಗಿ.

ललौहाँ, वि० ಕೆಂಪು ಮಿಶ್ರಿತವಾದ.

लल्ला, पु० ಮುದ್ದು ಮಗ; ಪ್ರಿಯ.

लल्लो, स्त्री० ನಾಲಿಗೆ.

लल्लो-चप्पो स्त्री० ನಯವಾದ ಮಾತು; ಮುಖಸ್ತುತಿ.

लवण, पु० ಉಪ್ಪು.

लवन, पु० ಕೊಯ್ಲು ; ಕೊಯ್ಯುವುದು.

लवा, पु० ಜ್ವಾಲೆ; ಉರಿಯುವ ನಾಲಿಗೆ.

लवलीन, वि० ಮಗ್ನ; ತನ್ಮಯ; ಮುಳುಗಿದ.

लवलेश, पु० ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಗಾತ್ರ.

लवा, पु० ಅರಳು.

लवाजमा, पु० ಆವಶ್ಯಕವಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು.

लवारा पु० ಹಸುವಿನಕರು.

लश्कर, पु० ಸೈನ್ಯ; ದಂಡು; ಸೈನ್ಯದ ಪಡೆಗಳು ಇರತಕ್ಕ ಸ್ಥಳ; ಲಷ್ಕರು.

लश्करी, वि० ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

लस, **पु०** ಅಂಟುವಿಕೆ ; ಅಂಟು ; ಜಿಗಟು.

लसदार, **वि०** ಅಂಟಾದ; ಜಿಗಟಾದ.

लसना, **स०** ಅಂಟಿಸು ; ಜಿಗಟಾಯಿಸು. **अ०** ಅಂಟು ; ಶೋಭಿಸು.

लसलसा, **वि०** ಜಿಗಟಾದ ; ಅಂಟು, ಅಂಟಾದ.

लसी, **स्त्री०** ಹಾಲಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಷರಬತ್ತು ; ಅಂಟು ; ಜಿಗಟು.

लसीला, **वि०** ಸವಿಯಾದ ; ಅಂದವಾದ.

लस्टम-पस्टम, **क्रि०** ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ; ಏನೋ ಮಾಡಿ.

लस्त, **वि०** ಶೋಭಿಸುವ.

लस्सी, **स्त्री०** ನೀರು ಬೆರೆಸಿದ ಹಾಲು; ಮಜ್ಜಿಗೆ ; ಅಂಟು.

लहँगा, **पु०** ಪಾವಡೆ ; ಲಂಗ.

लहक, **स्त्री०** ಹೊಳಪು ; ಕಾಂತಿ ; ಅಲುಗಾಡುವಿಕೆ.

लहकना, **अ०** ಹೊಳೆಯು; ಮಿಂಚು; ಅಲುಗಾಡು.

लहजा, **पु०** ಧ್ವನಿ ; ಮಾತಿನ ಸ್ವರ.

लहज़ा, **पु०** ಕ್ಷಣ ; ಸೆಕೆಂಡು.

लहद, **स्त्री०** ಗೋರಿ ; ಸಮಾಧಿ.

लहन, **स्त्री०** ಧ್ವನಿ ; ಸ್ವರ.

लहनदार, **पु०** ಸಾಲ ಕೊಡುವವ; ಸಾಹುಕಾರ.

लहना, **स०** ಹೊಂದು ; ಪಡೆ. **अ०** ಸೇರು ; ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು. **पु०** ಭಾಗ್ಯ ; ಸಾಲದ ಹಣ.

लहर, **स्त्री०** ಅಲೆ ; ತೆರೆ ; ಉತ್ಸಾಹ ; ಉಲ್ಲಾಸ.

लहरदार, **वि०** ಡೊಂಕಾದ.

लहरा, **पु०** ಅಲೆ ; ತೆರೆ.

लहराना, **अ०** ಅಲೆ ಹೊಡೆ ; ಅಲೆ ಏಳು ; ಸಂತೋಷವಾಗು ; ಶೋಭಿಸು ; ಬಳುಕು.

लहरी, **स्त्री०** ಅಲೆ ; ತೆರೆ.

लहलहा, **वि०** ಹುಲುಸಾದ ; ಸಮೃದ್ಧ.

लहलहाना, **अ०** ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆ ; ಸಮೃದ್ಧಿಪಡೆ ; ಚಿಗುರು ; ಏಳಿಗೆಗೆ ಬರು.

लहसुन, **पु०** ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ.

लह-लोट, **वि०** ಆನಂದಿಸುವ ; ನಲಿದಾಡುವ.

लहू, **पु०** ರಕ್ತ ; ನೆತ್ತರು ;—**का घूँट पीना** ಕೋಪವನ್ನಡಗಿಸು;-**पानी एक करना** ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡು.

लांक, **स्त्री०** ಸೊಂಟ ; ನಡು.

लांग, **स्त्री०** ಕಚ್ಚೆ ; ಹಿಂಗಚ್ಚೆ.

लांघना, **स०** ಹಾರು; ಜಿಗಿ; ದಾಟು; ಮೀರು.

लांच, **स्त्री०** ಲಂಚ.

लांछन, **पु०** ಗುರುತು ; ಚಿಹ್ನೆ.

ला, **अव्य०** ಶಬ್ದದ ಮೊದಲುಸೇರುವ ನಿಷೇಧ ಸೂಚಕ ಅವ್ಯಯ ಉದಾ : **लापता, लाजवाब.** ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲ ; ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ.

लाइलाज, वि० ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಲ್ಲದ; ಮದ್ದಿಲ್ಲದ; ಅಪರಿಹಾರ್ಯ.

लाई, स्त्री० ಅರಳು.

लाइल्म, वि० ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದ.

लाकलाम, वि० ನಿರುತ್ತರ.

लाख, पु० ಲಕ್ಷ. स्त्री० ಅರಗು; ಅರಗಿನ ಹುಳ.

लाखना, स० ಅರಗು ಹಚ್ಚು.

लाख़िराज, वि० ಕಂದಾಯವಿಲ್ಲದ (ಜಮೀನು); ಮಾನ್ಯ.

लाग, स्त्री० ಸಂಪರ್ಕ; ಪ್ರೀತಿ; ಆಸಕ್ತಿ; ಸ್ಪರ್ಧೆ; ರಹಸ್ಯ.

लाग-डांट, स्त्री० ವಿರೋಧ; ಹಗೆತನ; ಪೋಟಾಪೋಟಿ.

लागत, स्त्री० ತಗಲುಪಡಿ; ಲಾಗೋಡು; ವೆಚ್ಚ; ಮೂಲವ್ಯಯ.

लाग़र, वि० ಬಡಕಲ; ನರಕಲ.

लाग़री, स्त्री० ಬಡಕಲು; ಶಕ್ತಿಹೀನತೆ

लागू वि० ಸಲ್ಲುವಂಥ; ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ; ಅನ್ವಯಿಸುವ;—**होना** ಅನ್ವಯಿಸು, ಸಲ್ಲು.

लाघव, पु० ಕಡಿಮೆ; ನಪುಂಸಕತೆ. क्रि० ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ; ಬೇಗಬೇಗನೆ.

लाचार, वि० ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದ; ಗತಿಯಿಲ್ಲದ; ಬಡಪಾಯಿ.

लाचारी स्त्री० ವಿವಶತೆ.

लाज, स्त्री० ನಾಚಿಕೆ; ಲಜ್ಜೆ.

लाजवाब, वि० ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ; ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ; ಮೌನವಾದ.

लाज़िम, वि० ಒತ್ತಾಯವಾದ; ಅಗತ್ಯವಾದ.

लाज़िमी, वि० ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದ; ಅನಿವಾರ್ಯ.

लाट, स्त्री० ದೊಡ್ಡ ಕಂಬ. पु० ಗವರ್ನರು; **बड़े—**ವೈಸರಾಯರು.

लाटजंगी, पु० ಸೇನಾಧಿಪತಿ.

लाट साहब, पु० ವೈಸರಾಯರು.

लाठी, स्त्री० ದೊಣ್ಣೆ; ಕೋಲು.

लाड़, पु० ಲಲ್ಲೆ; ಮುದ್ದಾಟ; ಪ್ರೀತಿ.

लाड़ला, वि० ಅತಿಪ್ರಿಯ; ಮುದ್ದು.

लात, स्त्री० ಒದೆ; ಲತ್ತೆ; ಕಾಲು.

लाद, स्त्री० ಹೇರುವಿಕೆ.

लादना, स० ಹೇರು; ಹೊರಿಸು.

लादावा, वि० ಹಕ್ಕಿಲ್ಲದ.

लादी, स्त्री० ಹೊರೆ.

लानत, स्त्री० ಧಿಕ್ಕಾರ; ಬೈಗಳು; ಹಳಿವು.

लानती, वि० ನಿಂದ್ಯ; ನಿಂದನೀಯ.

लाना, स० ತರು; ಕರೆ ತರು.

लापता, वि० ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲದ; ಕಳೆದು ಹೋದ; ಮರೆಯಾದ.

लापरवा / **लापरवाह** } वि० ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದ; ಅಜಾಗರೂಕ.

लापरवाही, स्त्री० ಅಜಾಗರೂಕತೆ; ಅಸಾವಧಾನ; ನಿಶ್ಚಿಂತೆ.

लफ़, स्त्री० ಸುಳ್ಳುಪಳ್ಳು ಹರಟೆಮಲ್ಲ.

लाभ, पु० ಲಾಭ; ನಫೆ; ಹಿತ; ಒಳಿತು.

लाभकारी } **लाभदायक** } वि० ಹಿತವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ.

लाम, स्त्री० ಸುತ್ತು; ಸುಳಿ: ಸಾಲು; ಸೇನೆ.

लाम-काफ़, पु० ಬೈದಾಟ; ದುರ್ಭಾಷೆ.

लायक़, वि० ಅರ್ಹ; ಉಚಿತ; ಯೋಗ್ಯ; ಸಮರ್ಥ.

लायक़ी, स्त्री० ಅರ್ಹತೆ; ಯೋಗ್ಯತೆ.

लार, स्त्री० ಜೊಲ್ಲು; ಲಾಲಾರಸ.

लाल, वि० ಕೆಂಪಾದ; ಮುದ್ದು; ಪ್ರಿಯ. पु० ಮುದ್ದಾಟ; ಮುದ್ದು ಮಗು; ಕಂದ; ಮಾಣಿಕ್ಯ.

लालच, पु० ಅತ್ಯಾಶೆ; ಲೋಭ; ಲಾಲಸೆ.

लालची, वि० ಲೋಭಿ; ಆಸೆಗಾರ.

लालटेन, स्त्री० ಲಾಂದ್ರ; ಕಂದೀಲು.

लालन, पु० ಮುದ್ದಾಡುವಿಕೆ; **—पालन** ಮುದ್ದಿನಿಂದ ಬೆಳಸುವುದು.

लाल-बुझक्कड़, पु० ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿದವನೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಮನುಷ್ಯ; ಹೆಡ್ಡ.

लाल-मिर्च, स्त्री० ಒಣಗಿದ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ.

लालसा, स्त्री० ಆಶೆ; ಲಾಲಸೆ; ಬಯಕೆ; ಗೀಳು.

लालसी, वि० ಆಶೆಪಡುವ.

लाला, पु० ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕಾಯಸ್ಥ ಜಾತಿಯವರು ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಗೌರವಸೂಚಕ ಶಬ್ದ. स्त्री० ಜೊಲ್ಲು; ಲಾಲೆ.

लालायित, वि० ಆಶೆಪಟ್ಟ.

लालित, वि० ಪ್ರಿಯ; ಪಾಲಿಸಿದ.

लालित्य, पु० ಸೌಂದರ್ಯ; ಸೊಬಗು.

लालिमा, स्त्री० ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ.

लाली, स्त्री० ಕೆಂಬಣ್ಣ; ಮರ್ಯಾದೆ; ಮುದ್ದು ಹುಡುಗಿ.

लाले, पु० ಹಂಬಲ; ಹಿರಿಯಾಸೆ; **—पड़ना** ಬಹಳ ಆಸೆಯುಂಟಾಗು.

लावण्य, पु० ಸೌಂದರ್ಯ.

लावनी, स्त्री० ಲಾವಣಿ.

लाव-लश्कर, पु० ದಂಡುದಾಳಿ.

लावल्द, वि० ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ.

लावलाव, पु० ಅತ್ಯಾಶೆ.

लावा, पु० ಅರಳು; ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ, ಕಲ್ಲು, ಮಣ್ಣು, ಹರಳು.

लावारिस, वि० ವಾರಸುದಾರನಿಲ್ಲದ; ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಯಿಲ್ಲದ.

लावारसी, स्त्री० ವಾರಸುದಾರರಿಲ್ಲದ ಸೊತ್ತು.

लाश, स्त्री० ಹೆಣ; ಶವ.

लास, पु० ಒಯ್ಯಾರ; ಬೆಡಗು; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕುಣಿತ.

लासा, पु० ಅಂಟು; ಗೋಂದು.

लासानी, वि० ಅದ್ವಿತೀಯ; ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ.

लास्य, पु० ಒಂದು ನಾಟ್ಯ.

लाह, स्त्री० ಅರಗು.

लाहौल वला कूव्वत, पु० ದೇವರೇ ದೊಡ್ಡವನು. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ತೆಗಳುವಾಗ ಅಥವಾ ಹೆದರಿಕೆಯಾದಾಗ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸುವ ವಾಕ್ಯಾಂಶ.

लिंग, पु० ಚಿಹ್ನೆ; ಲಿಂಗ.

लिक्खाड़, पु० ಬಹಳ ಬರೆಯುವವ.

लिखना, स० ಬರೆಯು; ಗ್ರಂಥ ರಚಿಸು.

लिखा, वि० ಬರೆದ; ಬರೆದಂಥ.

लिखाई, स्त्री० ಲೇಖನ; ಬರಹ; ಬರವಣಿಗೆಯ ಕೂಲಿ.

लिखाना स० ಬರೆಯಿಸು.

लिखापढ़ी, स्त्री० ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ.

लिखावट, स्त्री० ಲೇಖನ; ಬರವಣಿಗೆ.

लिखित, वि० ಬರೆದ; ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

लिटाना, स० ಮಲಗಿಸು; ಒರಗಿಸು.

लिट्ट, पु० ಕೆಂಡದಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟ ದಪ್ಪನಾದ ರೊಟ್ಟಿ.

लिड़ार, पु० ನರಿ. वि० ಹೇಡಿ.

लिपटना, अ० ಅಂಟು; ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು; ಕಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು.

लिपटाना, स० ಅಂಟಿಸು; ತಬ್ಬು; ಆಲಿಂಗಿಸು.

लिपना, अ० ಸವರಲ್ಪಡು; ಮೆತ್ತಲ್ಪಡು; ಸಾರಿಸು

लिपाई, स्त्री० ಮೆತ್ತನೆ; ಸಾರಣೆ; ಬಳಿಯಲು ಅಥವಾ ಮೆತ್ತಲು ಕೊಡುವಕೂಲಿ.

लिपाना, स० ಸವರು; ಮೆತ್ತು; ಸುಣ್ಣ ಬಳಿ.

लिपि, स्त्री० ಅಕ್ಷರ; ಬರಹ.

लिपिबद्ध, वि० ಬರಹದಲ್ಲಿರುವ.

लिप्त, वि० ನುಂಗಲ್ಪಟ್ಟ.

लिप्सा, स्त्री० ಹಂಬಲ; ಆಸೆ.

लिफ़ाफ़ा, पु० ಕಾಗದದ ಚೀಲ; ಲಕೋಟೆ; ಕವರು.

लिफ़ाफ़िया, वि० ಜಂಬದಕೋಳಿ; ಆಡಂಬರ.

लिबास, पु० ಉಡಿಗೆ; ತೊಡಿಗೆ; ಉಡುಪು.

लिबासी, वि० ವೇಷಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ; ತೋರಿಕೆಯ.

लियाक़त, स्त्री० ಅರ್ಹತೆ; ಯೋಗ್ಯತೆ; ದಕ್ಷತೆ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

लिल्लाह, क्रि० ಅಲ್ಲಾವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ; ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ.

लिवाना, स० ತೆಗೆಯಿಸು; ಹಿಡಿಯಿಸು; लिवा लाना ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆತರು.

लिवाल, पु० ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವ; ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವ.

लिसान, स्त्री० ನಾಲಿಗೆ; ಭಾಷೆ.

लिहाज़, पु० ಆದರ; ಮರ್ಯಾದೆ; ಪರಿವೆ; ಸ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ; ಗಮನ.

लिहाज़ा, वि० ಇದಕ್ಕಾಗಿ ; ಓಸ್ಕರ.

लिहाफ़, पु० ರಜಾಯಿ ; ಹೊದೆಯುವ ಮೆತ್ತೆ.

लिहाड़ा वि० ಅಧಮ ; ನೀಚ ; ಅಯೋಗ್ಯ.

लीक, स्त्री० ಗೀರು ; ಗೆರೆ ; ರೇಖೆ ; ದಾರಿ ; ಸಂಪ್ರದಾಯ.

लीख, स्त्री० ಹೇನಿನ ಮೊಟ್ಟೆ; ಸೀರು; ಈರು.

लीचड़, वि० ಸೋಮಾರಿ; ಮೈಗಳ್ಳ.

लीची, स्त्री० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಣ್ಣು

लीद, स्त्री० ಲದ್ದಿ.

लीन, वि० ಲಯಿಸಿದ; ಮಗ್ನವಾದ.

लीपना, स० ಸಾರಿಸು ; ಮೆತ್ತು ; ಬಳಿ.

लीपा-पोती, स्त्री० ಗಾರೆ ಮೆತ್ತಿ ಸುಣ್ಣ ಬಳಿಸುವಿಕೆ.

लील, पु० ನೀಲಗಿಡ.

लीलना, स० ನುಂಗು.

लुंगी, स्त्री० ಗುಡ್ಡೆ ; ಲುಂಗಿ.

लुज, वि० ಹೆಳವ.

लुंड, पु० ರುಂಡ ; ಕಂಬಂಧ.

लुंडा, वि० ರೆಕ್ಕೆ ಉದರಿಹೋದ (ಪಕ್ಷಿ).

लुआठा, पु० } ಉರಿಯುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ;
लुआठी, स्त्री० } ಕೊಳ್ಳಿ.

लुआब, पु० ಗೋಂದು ; ಅಂಟು ; ಉಗುಳು.

लुआबदार, वि० ಅಂಟು ಅಂಟಾದ.

लुक, पु० ಮೆರಗು ; ವಾರ್ನಿಸು.

लुकना, अ० ಅವಿತುಕೊಳ್ಳು; ಹುದುಗು ; ಮರೆಯಾಗು.

लुक़मा, पु० ತುತ್ತು ; ಕವಳ.

लुकाना, स० ಬಚ್ಚಿಡು ; ಹುದುಗಿಸು.

लुग़त, स्त्री० ಭಾಷೆ ; ನುಡಿ ; ಶಬ್ದಕೋಶ ; ನಿಘಂಟು.

लुगदा, पु० } ಮುದ್ದೆ ; ಉಂಡೆ.
लुगदी, स्त्री० }

लुगाई, स्त्री० ಹೆಂಗಸು ; ಮಡದಿ.

लुच्चा, वि० ಪೋಕರಿ; ಪೋಲಿ.

लुटना, अ० ನಾಶವಾಗು ; ಕಳಕೊಳ್ಳು ; ಲೂಟಿ ಮಾಡಲ್ಪಡು ; ಸೂರೆಯಾಗು ; ಕೊಳ್ಳೆಹೋಗು.

लुटाना, स० ಲೂಟಿ ಹೊಡೆ ; ಸೂರೆ ಹೊಡೆ; ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆ; ದುಂದು ವೆಚ್ಚಮಾಡು.

लुटिया, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಚಂಬು ; ಚಿಕ್ಕ ತಂಬಿಗೆ.

लुटेरा, पु० ಕಳ್ಳ; ದರೋಡೆಖೋರ.

लुठाना, स० ಉರುಳಾಡಿಸು.

लुढ़कना, अ० ಉರುಳಾಡು.

लुढ़काना, स० ಉರುಳಾಡಿಸು.

लुढ़ना, अ० ಉರುಳು ; ಬೀಳು.

लुत्फ़, पु० ಆನಂದ ; ವಿನೋದ ; ದಯೆ ; ಅನುಗ್ರಹ ; ರುಚಿ ; ಒಳಿತು.

लुत्फ़ी, वि० ದತ್ತುತೆಗೆದುಕೊಂಡ.

लुनना, स० ಬೆಳೆ ಕೊಯ್ಯು ; ದೂರ ಮಾಡು.

लुनेरा, पु० ಬೆಳೆ ಕೊಯ್ಯುವವ.

लुपना, अ० ಅಡಗು.

लुप्त, वि० ಮರೆಯಾದ; ಅಡಗಿದ; ಕಾಣದ.

लुभाना, स० ಮೆಚ್ಚಿಸು; ಮೋಹಗೊಳಿಸು; ಮರುಳುಮಾಡು. अ० ಆಶೆಪಡು; ಮೋಹಗೊಳ್ಳು.

लुरकना, अ० ತೂಗಾಡು.

लुरकी, स्त्री० ಲೋಲಾಕು.

लुहार, पु० ಕಮ್ಮಾರ.

लू, स्त्री० ಬಿಸಿಗಾಳಿ.

लूक, स्त्री० ಜ್ವಾಲೆ; ಸುಡುತ್ತಿರುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ.

लूकना, स० ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚು.

लूका, पु० ಜ್ವಾಲೆ.

लूकी, स्त्री० ಕಿಡಿ.

लूट, स्त्री० ಅಪಹರಣ; ಲೂಟಿ.

लूम, पु० ಬಾಲ.

लूमना, अ० ತೂಗು.

लूला वि० ಕೈಯಿಲ್ಲದ; ಮೊಂಡ.

लूलू, वि० ಮೂರ್ಖ.

लॅहड़ा, पु० ಮಂದೆ; ಹಿಂಡು.

ले, अव्य० ಮೊದಲುಗೊಂಡು. क्रि० ತನಕ; ವರೆಗೆ.

ಲೇಹ್ಯ; ಗಂಜಿ.

लेकिन, अव्य० ಆದರೆ; ಪರಂತು.

लेख, पु० ಲೇಖನ; ಬರಹ; ಬರವಣಿಗೆ; ಲೆಕ್ಕ.

लेखक, पु० ಬರಹಗಾರ; ಲೇಖಕ.

लेखनी, स्त्री० ಲೇಖನಿ; ಲೆಕ್ಕಣಿಕೆ.

लेखा, पु० ಲೆಕ್ಕ; ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ; ಎಣಿಕೆ.

लेखिका, स्त्री० ಬರಹಗಾರ್ತಿ.

लेज़म, स्त्री० ಕಸರತ್ತು ಮಾಡುವ

लेटना, अ० ಮಲಗು.

लेटाना, स० ಮಲಗಿಸು.

लेन, पु० ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಬರಬೇಕಾದ ಹಣ; ಲೇಣೆ.

लेन-देन, पु० ಲೇವಾದೇವಿ; ಲೇಣೆದೇಣೆ.

लेना, स० ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು; ಇಸುಕೊಳ್ಳು; ಪಡೆ.

लेप, पु० ಲೇಪನ; ಮುಲಾಮು.

लेपना, स० ಸವರು; ಬಳಿ.

लेरुवा, पु० ಕರು.

लेव पु० दे० **लेप**.

लेवा, पु० ಮಣ್ಣುಗಾರೆ; ಗಚ್ಚು.

लेवादेई स्त्री० दे० **लेनदेन**.

लेवार, पु० ಮರಳುಗಾರೆ.

लेश, पु० ಚಿನ್ಹೆ; ಗುರುತು.

लेसना, स० ಉರಿಸು; ಲೇಪಿಸು; ಹಚ್ಚು.

लेहाज़ा, क्रि० ಆದುದರಿಂದ

लैस, वि० ಸಜ್ಜಿತ; ಸನ್ನದ್ಧವಾದ; ಸಿದ್ಧವಾದ.

लोंदा, पु० ಮುದ್ದೆ; ಉಂಡೆ.

लो, अव्य० ಇಕೊ.

; स्त्री० ನಯವಾದ ಕಂಬಳಿ; ಬುರಣೀಸು; ಉಳ್ಳಿ.

लोक, पु० ಜಗತ್ತು; ಜನ.

लोकना, स० ಮೇಲಿಂದ ಬೀಳುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬೀಳದಂತೆ ಮಧ್ಯೆ ಹಿಡಿಯುವುದು.

लोकसंग्रह, पु० ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದು.

लोकाचार, पु० ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಹಾರ.

लोकोक्ति, स्त्री० ಗಾದೆ; ಸಾಮತಿ.

लोकोत्तर, वि० ಅದ್ಭುತ; ವಿಚಿತ್ರವಾದ; ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ.

लोखर, पु० ಹಜಾಮನ ನಲಕರಣೆಗಳು.

लोग, पु० ಜನ; ಮಂದಿ; ಮನುಷ್ಯ.

लोच स्त्री० ಬಳುಕುವಿಕೆ; ಕೋಮಲತೆ. पु० ಅಭಿಲಾಷೆ; ಬಯಕೆ.

लोचन, पु० ಕಣ್ಣು.

लोटना, अ० ಉರುಳು.

लोटा, पु० ಚಂಬು; ತಂಬಿಗೆ.

लोटिया, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಚಂಬು.

लोढ़ना, स० ಆರಿಸು; ಬಿಡಿಸು; ಹೆಕ್ಕು.

लोढ़ा, पु० ರುಬ್ಬು ಗುಂಡು.

लोथ, लोथी, स्त्री० ಹೆಣ; ಶವ.

लोथड़ा, पु० ಮಾಂಸಪಿಂಡ.

लोन, पु० ಉಪ್ಪು;—**मिर्च लगाना** ಉಪ್ಪುಕಾರ ಹಚ್ಚು; ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಮಾಡು.

लोना, वि० ಉಪ್ಪಿನ; ಸುಂದರವಾದ; ಲಾವಣ್ಯವುಳ್ಳ.

लोनी, स्त्री० ಚೌಳುಮಣ್ಣು; ಒಂದು ಬಗೆಯ ತರಕಾರಿ.

लोबान, पु० ಲೋಬಾನ; ಒಂದು ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ; ಹಾಲುಮಡ್ಡಿ.

लोबिया, पु० ಅಲಸಂದಿ; ತಡಗಣಿ.

लोभाना, स० ಮೋಹಿಸು; ಮರಳು ಮಾಡು.

लोभार, वि० ಮುಗ್ಧ.

लोम, पु० ಮೈನವಿರು; ಮೈಗೂದಲು.

लोमड़ी, स्त्री० ನರಿ.

लोयन, पु० ಕಣ್ಣು.

लोर, वि० ಚಂಚಲ. पु० ಕಣ್ಣೀರು; ಕಂಬನಿ.

लोरी, स्त्री० ಜೋಗುಳ ಪದ; ಲಾಲಿ.

लोल, वि० ಅಲ್ಲಾಡುವ; ಕ್ಷಣಿಕ.

लोलक, पु० ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡುವ ಒಂದು ಆಭರಣ; ಲೋಲಾಕು.

लोला, स्त्री० ನಾಲಿಗೆ; ಲಕ್ಷ್ಮಿ.

लोवा, स्त्री० ನರಿ.

लोष्ट, पु० ಕಲ್ಲು; ಹೆಂಟೆ.

लोहँड़ा, पु० ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಾನೆ.

लोहा, पु० ಕಬ್ಬಿಣ; **लोहे के चने चबाना** ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿನವಾದ ಕೆಲಸಮಾಡು.

लोहार, पु० ಕಮ್ಮಾರ.

लोहित, वि० ಕೆಂಪಾದ.

लोहिया, पु० ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮಾರುವವ.

लोहू, पुं० ರಕ್ತ.
लौं, अव्य० ವರೆಗೆ ; ತನಕ.
लौंकना, अ० ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗು ; ಕಾಣಿಸು ; ಗೋಚರಿಸು.
लौंग पुं० ಲವಂಗದ ಮರ.
लौंड़ा, पुं० ಹುಡುಗ ; ಹೈದ.
लौंड़ी, स्त्री० ದಾಸಿ ; ಕೆಲಸದವಳು.
लौ, स्त्री० ಜ್ವಾಲೆ ; ರಾಗ ; ಪ್ರೀತಿ.
लौकना अ० दे० लौंकना.
लौकी, स्त्री० ಸೌತೆಕಾಯಿ.
लौज़, पुं० ಬಾದಾಮಿ ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಿಠಾಯಿ.
लौट, स्त्री० ಹಿಂತಿರುಗುವಿಕೆ; ವಾಪಸು ಬರುವುದು.
लौटना, अ० ಹಿಂತಿರುಗು ; ವಾಪಸು ಬರು.
लौटफेर, पुं० ಪರಿವರ್ತನ.
लौटाना, स० ವಾಪಸು ಕೊಡು ; ಹಿಂತಿರುಗಿಸು.
लौटाफेरी, स्त्री० ಹೋಗಿಬರುವುದು.
लौन, पुं० ಉಪ್ಪು.
लौस, पुं० ಬೆರಕೆ.
लौह पुं० ಕಬ್ಬಿಣ ; ಹಲಗೆ.

व

वंक, वि० ಡೊಂಕಾದ.
वंचित, वि० ಮೋಸಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.
वंदनवार, पुं० ತೋರಣ.
वंदना, स्त्री० ನಮಸ್ಕಾರ ; ವಂದನೆ ; ಸ್ತುತಿ.
वंदनीय, वि० ನಮಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ.
वंदित, वि० ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
वंदीजन, पुं० ಹೊಗಳು ಭಟರು.
वंध्या, स्त्री० ಬಂಜೆ.
वंश, पुं० ಬಿದಿರು ; ಕುಲ.
वंशज, पुं० ವಂಶೀಯರು ; ಸಂತಾನ.
वंशधर, पुं० ಕುಲದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ.
वंशलोचन, पुं० ಬಿದಿರ ಸುಣ್ಣ.
वंशी, स्त्री० ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿ; ಕೊಳಲು.
वंशीय, वि० ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ.
व, अव्य० ಮತ್ತು ; ಹಾಗೂ.
वक, पुं० ಬಕ ಪಕ್ಷಿ ; ಕೊಕ್ಕರೆ.
वक़अत, स्त्री० ಗೌರವ ; ಶಕ್ತಿ ; ನಂಬಿಕೆ.
वक़्फ़ियत स्त्री० दे० वाकफ़ियत.
वकालत, स्त्री० ಬೇರೊಬ್ಬನ ಪರವಾಗಿ ವಾದಿಸುವಿಕೆ ; ವಕೀಲವೃತ್ತಿ; ವಕೀಲರ ಕಸುಬು; ವಕಾಲತ್ತು ; ರಾಯಭಾರ.
वकालतनामा, पुं० ವಕಾಲತ್ತು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಪತ್ರ ; ವಕಾಲತ್ತುನಾಮೆ.
वक़ाहत, स्त्री० ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು ; ಉದ್ದಂಡತೆ.
वकील, पुं० ಲಾಯರು ; ವಕೀಲ.
वकुल, पुं० ಹವಳದಗಿಡ.
वक़्आ, पुं० ಪ್ರಸಂಗ ; ಘಟನೆ.
[illegible]फ़, पुं० ಬುದ್ಧಿ.

वक़्त, ಪುಂ ಕಾಲ; ವೇಳೆ; ಸಮಯ; ಸಂದರ್ಭ; ಅವಕಾಶ.

वक़्तन्,-फ़वक़्तन्, ಕ್ರಿಂ ಆಗಾಗ್ಗೆ; ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ; ಸಮಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ.

वक्तव्य, ಪುಂ ಹೇಳಿಕೆ; ವಿಷಯ; ವಿಂ ಹೇಳಬಹುದಾದ.

वक्ता, ಪುಂ ಭಾಷಣಕಾರ; ಉಪನ್ಯಾಸಕ.

वक्तृता, ಸ್ತ್ರೀಂ ವಾಕ್ಪಟುತ್ವ; ಭಾಷಣ; ಹೇಳಿಕೆ.

वक्तृत्व ಪುಂ ದೇಂ **वक्तृता**.

वक़्फ़, ಪುಂ ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಆಸ್ತಿ; ದಾನದ ಸೊತ್ತು.

वक़्फ़नामा, ಪುಂ ದಾನಪತ್ರ.

वक्र, ವಿಂ ಸೊಟ್ಟಗಿರುವ.

वक्ष, ಪುಂ ಎದೆ.

वक्षस्थल, ಪುಂ ಹೃದಯ; ಎದೆ.

वक्षोज, ಪುಂ ಸ್ತನ; ಮೊಲೆ.

वग़ैरह, ಅವ್ಯಂ ಮೊದಲಾದ; ಇತ್ಯಾದಿ.

वचन, ಪುಂ ಮಾತು.

वज़न, ಪುಂ ಭಾರ; ಹೊರೆ; ತೂಕ.

वज़नदार, ವಿಂ ಭಾರವಾದ.

वज़नी, ವಿಂ ಭಾರವಾದ; ತೂಕವುಳ್ಳ.

वजह, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕಾರಣ; ನಿಮಿತ್ತ.

वज़ा, ಸ್ತ್ರೀಂ ರಚನೆ; ಮೈಕಟ್ಟು; ಅಲಂಕಾರ; ರೀತಿ; ಬಗೆ;—**दारी** ಫೈಶನ್.

वज़ादार, ವಿಂ ಒಳ್ಳೆ ಮೈಕಟ್ಟುಳ್ಳ.

वज़ारत, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮಂತ್ರಿಯ ಪದವಿ; ಮಂತ್ರಿತನ.

वजाहत, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸೌಂದರ್ಯ.

वज़ाहत, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವಿಕೆ.

वज़ीअ, ವಿಂ ಹೇಯವಾದ.

वजीफ़ा, ಪುಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನ.

वज़ीर, ಪುಂ ಮಂತ್ರಿ.

वज़ीरी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮಂತ್ರಿಯ ಪದವಿ; ಮಂತ್ರಿಯ ಕೆಲಸ.

वज़ीरे-आज़म, ಪುಂ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ; ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ.

वज़ू, ಪುಂ ನಮಾಜು ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು.

वजूद, ಪುಂ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿ.

वजूहात, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕಾರಣಗಳು.

वज़्द, ಪುಂ ಚಿಂತಾ ಜನಕಸ್ಥಿತಿ.

वज्र, ಪುಂ ವಜ್ರಾಯುಧ. ವಿಂ ಕಠಿಣವಾದ.

वज्रधर, **वज्रायुध** ಪುಂ ಇಂದ್ರ.

वट, ಪುಂ ಆಲದ ಮರ.

वटिका, **वटी** ಸ್ತ್ರೀಂ ಗುಳಿಗೆ; ಮಾತ್ರೆ.

वटु, **वटुक** ಪುಂ ಹುಡುಗ; ಬಾಲಕ; ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ.

वणिक्, ಪುಂ ವ್ಯಾಪಾರಿ; ವರ್ತಕ; ವೈಶ್ಯ.

वतन, ಪುಂ ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಜನ್ಮಭೂಮಿ.

वतीरा, पुं० ರೂಢಿ; ಪದ್ಧತಿ; ದುರಭ್ಯಾಸ; ಚಟ.

वत्स, पुं० ಮಗು; ಬಾಲಕ; ಕರು; ಸಂವತ್ಸರ.

वत्सर, पुं० ವರ್ಷ; ಸಂವತ್ಸರ.

वत्सल, वि० ಮಕ್ಕಳು ಅಥವಾ ತನಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳವ.

वदन, पुं० ಬಾಯಿ; ಮುಖ.

वदान्य वि० ಶ್ರೀ ದಾನವೀರ; ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನಾಡುವ.

वध, पुं० ಕೊಲೆ; ಹತ್ಯೆ; ವಧೆ.

वधक, पुं० ಕೊಲ್ಲುವವ; ಬೇಡರವ.

वधू, स्त्री० ಮದುಮಗಳು; ಹೆಂಡತಿ; ಪತ್ನಿ; ಸೊಸೆ.

वध्य, वि० ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡಲು ಯೋಗ್ಯನಾದ.

वन, पुं० ಕಾಡು; ಅಡವಿ; ಅರಣ್ಯ; ಉದ್ಯಾನ; ನೀರು.

वनचर, पुं० ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಮನುಷ್ಯ ಅಥವಾ ಮೃಗ.

वनज, पुं० ವನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು; ಕಮಲ.

वनराजि / **वनराजी** स्त्री० ವೃಕ್ಷಗಳ ಸಮೂಹ; ಕಾಡುದಾರಿ.

वनस्थली, स्त्री० ಅರಣ್ಯಪ್ರದೇಶ; ಜಂಗಲು.

वनस्पति, स्त्री० ಮರಗಿಡಗಳು.

वनस्पतिशास्त्र, पुं० ಸಸ್ಯವಿಜ್ಞಾನ.

वनिता, स्त्री० ಹೆಂಗಸು.

वन्य, वि० ಅಡವಿಯ; ಕಾಡಿನ.

वपन, पुं० ತಲೆ ಬೋಳಿಸುವಿಕೆ.

वपा, स्त्री० ಕೊಬ್ಬು; ನೆಣ; ವಪೆ.

वपु, पुं० ಮೈ; ಶರೀರ; ರೂಪ.

वफ़ा, स्त्री० ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪಾಲನೆ; ಒಳ್ಳೆಯ ನಡೆನುಡಿ; ಸುಶೀಲತೆ.

वफ़ादार, वि० ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವಿಶ್ವಾಸಪಾತ್ರ.

वफ़ादारी, स्त्री० ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ; ವಿಶ್ವಾಸಪಾತ್ರತೆ.

वफ़ात, स्त्री० ಸಾವು; ಮರಣ; ಮೃತ್ಯು

वफ़ूर, वि० ಹೆಚ್ಚಿನ; ಬಲಾತ್ಕಾರ.

वफ़्द, पुं० ಪ್ರತಿನಿಧಿ.

वबा, स्त्री० ಪ್ಲೇಗು ಕಾಲರ ಮುಂತಾದ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ; ಮಹಾಮಾರಿ; ಅಂಟುರೋಗ.

वबाल, पुं० ಹೊರೆ; ಭಾರ; ಘೋರವಾದ ವಿಪತ್ತು.

वमन, पुं० ಕಾರುವಿಕೆ; ವಾಂತಿ.

वय, स्त्री० / **वयस्,** पुं० ವಯಸು.

वयस्क, वि० ಪ್ರಾಯದ; ವಯಸ್ಸಿನ; ಯುವಕ.

वयोवृद्ध, वि० ವಯಸ್ಸಾದವ; ಮುದುಕ; ಹಿರಿಯ.

वरंच, अव्य० ಹಾಗಲ್ಲದೆ; ಆದರೆ.

वर, पु० ದೇವರು ಅಥವಾ ಮಹಾ ಪುರುಷರಿಂದ ಬೇಡಿದ ಮನೋರಥ; ವರ; ಮದುಮಗ; ಗಂಡ. वि० ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಉತ್ತಮ.

वरक़, पु० ಹಾಳೆ; ಪುಟ; ಚಿನ್ನ; ಬೆಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಹಳ ತೆಳುವಾದ ಪರೆಯಂತಿರುವ ರೇಕು.

वरग़लाना, स० ಮೋಸಮಾಡುವುದು; ಉಬ್ಬಿಸುವುದು.

वरज़िश, स्त्री० ವ್ಯಾಯಾಮ; ಕಸರತ್ತು.

वरदान, पु० ವರಪ್ರಸಾದ.

वरदी, स्त्री० ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಪೋಷಾಕು; ಸಮವಸ್ತ್ರ.

वरन्; अव्य० ಹಾಗಲ್ಲದೆ; ಪ್ರತಿಯಾಗಿ.

वरना, अव्य० ಹಾಗೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ; ಇಲ್ಲವಾದರೆ.

वरयात्रा, स्त्री० ದಿಬ್ಬಣ.

वरासत, स्त्री० ಹಕ್ಕುದಾರನಾಗಿರುವುದು; ಹಕ್ಕಿನ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ದೊರೆತ ಆಸ್ತಿ.

वराह, पु० ಹಂದಿ.

वरिष्ठ, वि० ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಪೂಜನೀಯ.

वरेण्य, वि० ಮುಖ್ಯ; ಪ್ರಧಾನ; ಪೂಜನೀಯ.

वर्क़ पु० दे० वरक़.

वर्ग, पु० ಬಗೆ; ಜಾತಿ; ಶ್ರೇಣಿ; ದರ್ಜೆ.

वर्ग़लाना स० दे० वरग़लाना.

वर्जन, पु० ಬಿಡುವಿಕೆ; ತ್ಯಾಗ; ಬೇಡವೆನ್ನುವಿಕೆ; ನಿಷೇಧ.

वर्जनीय, वि० ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ; ನಿಷೇಧಿಸಲರ್ಹವಾದ.

वर्जित, वि० ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ; ತ್ಯಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

वर्ज्य, वि० दे० वर्जनीय.

वर्ण, पु० ಬಣ್ಣ; ರಂಗು; ಅಕ್ಷರ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮುಂತಾದ ಜಾತಿಭೇದ.

वर्णन, पु० ಬಣ್ಣಹಾಕುವಿಕೆ; ಚಿತ್ರಿಸುವಿಕೆ; ಬಣ್ಣಿಸುವಿಕೆ; ವರ್ಣನೆ.

वर्णमाला, स्त्री० ಅಕ್ಷರಮಾಲೆ.

वर्णित, वि० ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

वर्त्तन, पु० ವ್ಯವಹಾರ; ವರ್ತನೆ; ವೃತ್ತಿ; ಪಾತ್ರೆ.

वर्तमान, वि० ಈಗ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿರುವ. पु० ಸಮಾಚಾರ; ವೃತ್ತಾಂತ.

वर्त्तुल, वि० ಗುಂಡಾಗಿರುವ; ದುಂಡನೆಯ.

वर्दी, स्त्री० दे० वरदी.

वर्द्धक, वि० ಬೆಳೆಯಿಸುವಂಥ; ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ.

वर्द्धन, पु० ಬೆಳವಣಿಗೆ; ಉನ್ನತಿ.

वर्ना, अव्य० दे० वरना.

वर्म, पु० ಕವಚ; ಬತ್ತಳಿಕೆ.

वर्ष, पु० ವರುಷ; ಸಂವತ್ಸರ.

वर्षगांठ, स्त्री० ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ ; ಜನ್ಮ ದಿನ.

वर्षा, स्त्री० ಮಳೆ.

वर्षाकाल, पु० ಮಳೆಗಾಲ.

वलय, पु० ಮಂಡಲ; ಸುತ್ತು; ಆವರಣ.

वलयित, वि० ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ; ಗುಡಿಕಟ್ಟಿದ.

वलवला, पु० ಆವೇಶ; ಭಾವೋದ್ರೇಕ.

वलाका, स्त्री० ಕೊಕ್ಕರೆ; ಬಕಪಕ್ಷಿ.

वली, स्त्री० ಸುಕ್ಕು; ನಿರಿಗೆ; ಗೆರೆ; ರೇಖೆ; ಸಾಲು. पु० ಒಡೆಯ; ಸ್ವಾಮಿ; ಸಾಧು.

वल्कल, पु० ಮರದ ತೊಗಟೆ; ನಾರುಮಡಿ.

वल्द, पु० ಮಗ; ಪುತ್ರ.

वल्दियत, स्त्री० ತಂದೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವುದು; ಪ್ರವರ.

वल्मीक, पु० ಹುತ್ತ; ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಋಷಿ.

वल्लरि } **वल्लरी** } स्त्री० ಬಳ್ಳಿ; ಲತೆ.

वल्लाह, अव्य० ಸತ್ಯವಾಗಿ; ದೇವರ ಆಣೆ.

वल्लिका } **वल्ली** } स्त्री० ಬಳ್ಳಿ; ಲತೆ.

वश, पु० ಅಂಕೆ; ಅಧಿಕಾರ;—**चलना** ಯತ್ನನಡೆ.

वशवर्ती, वि० ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿರುವ; ಅಧೀನವಾದ.

वशीकरण, पु० ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

वशीकृत, वि० ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ.

वशीभूत, वि० ವಶಕ್ಕೊಳಗಾದ; ಅಧೀನನಾದ.

वसअत, स्त्री० ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

वसन, पु० ಬಟ್ಟೆ; ವಸ್ತ್ರ.

वसह, पु० ಎತ್ತು; ಬಸವ.

वसीक़ा, पु० ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಲೆಂದು ಸರಕಾರದ ಬಳಿ ಇಡುವ ಠೇವಣಿ ಹಣ ಅಥವಾ ಆ ಹಣದಮೇಲೆ ಬರುವ ಬಡ್ಡಿ.

वसीयत, स्त्री० ಮರಣ ಶಾಸನ.

वसीयतनामा, पु० ಮರಣ ಶಾಸನವನ್ನು ಬರೆದ ಪತ್ರ; ಉಯಿಲು.

वसीला, पु० ಆಶ್ರಯ; ಸಹಾಯ; ಸಾಧನ; ಉಪಾಯ.

वसुंधरा } **वसुधा** } स्त्री० ಭೂಮಿ; ಪೃಥ್ವಿ.

वसूक, पु० ದೃಢ; ನಂಬಿಕೆ; ಪರಿಶ್ರಮ.

वसूल, वि० ದೊರೆತ; ಪ್ರಾಪ್ತ; ಪಾವತಿಯಾದ. पु० ಪಾವತಿ; ಸಂದಾಯ ವಸೂಲು.

वसूली, स्त्री० ಪಾವತಿ; ವಸೂಲಿ.

वस्तु, स्त्री० ಸತ್ಯ; ಗೋಚರವಾಗುವ ಪದಾರ್ಥ; ನಾಟಕದ ಕಥನ.

वस्तुतः, अव्य० ನಿಜವಾಗಿಯೂ; ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ

वस्फ़, पुं० ವಿಶೇಷತೆ; ಗುಣ; ಹೊಗಳಿಕೆ; ಸ್ತುತಿ.

वस्ल, पुं० ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳ ಕೂಡುವಿಕೆ; ಸೇರುವಿಕೆ; ಸಂಧಿಸುವಿಕೆ.

वहदत, स्त्री० ಒಂದಾಗುವುದು; ಐಕ್ಯವಾಗುವುದು; ಏಕತ್ವ.

वहन, पुं० ಹೊರುವಿಕೆ.

वहम, पुं० ತಪ್ಪುತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಅನುಮಾನ; ಭ್ರಾಂತು; ಸಂಶಯ.

वहशत, स्त्री० ಅನಾಗರಿಕತೆ; ಹುಚ್ಚು; ಮಂಕುತನ; ಜೀವಕಳೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

वहशी, वि० ಕಾಡಿನ; ವನ್ಯ; ಅನಾಗರಿಕ.

वहाँ, क्रि० ಅಲ್ಲಿ; ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ.

वहिरंग वि० दे० बहिरंग.

वहिष्कृत, वि० ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

वहीं, अव्य० ಅಲ್ಲಿಯೇ; ಅದೇಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ.

वही, स्त्री० ಈಶ್ವರನು ತನ್ನ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಅಥವಾ ದೂತರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಆಜ್ಞೆ. सर्व० ಅವನೇ; ಅವಳೇ; ಅದೇ.

वहीद, वि० ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ; ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ; ಅದ್ಭುತ.

वांछनीय वि० ಕೋರಬಹುದಾದ; ಬಯಸುವಂಥ; ಅಪೇಕ್ಷಿಸತಕ್ಕ.

वांछा, स्त्री० ಕೋರಿಕೆ; ಅಪೇಕ್ಷೆ; ಬಯಕೆ.

वांछित, वि० ಕೋರಿದ; ಬಯಸಿದ; ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

वांति, स्त्री० ಕಾರುವಿಕೆ; ವಮನ; ವಾಂತಿ.

वा, अव्य० ಅಥವಾ.

वाइज़ पुं० ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕ; ಉಪದೇಶಕ.

वाइदा, पुं० दे० वादा.

वाक़ई, वि० ನಿಜವಾದ; ಯಥಾರ್ಥವಾದ; ವಾಸ್ತವವಾದ. अव्य० ನಿಜವಾಗಿಯೂ; ವಾಸ್ತವವಾಗಿ.

वाक़फ़ियत, स्त्री० ತಿಳಿವು; ಅರಿವು; ಪರಿಜ್ಞಾನ; ಪರಿಚಯ.

वाक़या, पुं० ಘಟನೆ; ವೃತ್ತಾಂತ; ಸಮಾಚಾರ.

वाक़या-नवीस, पुं० ಸುದ್ದಿಗಾರ; ಬಾತ್ಮೀದಾರ.

वाक़ा, वि० ಸಂಭವಿಸಲಿರುವ; ಘಟಿಸುವ; ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ.

वाक़िफ़, वि० ಅರಿತ; ತಿಳಿದ; ಪರಿಚಿತ; ಅನುಭವವುಳ್ಳ.

वाकिफ़कार, वि० ಅನುಭವಿ; ಬಲ್ಲವ.

वाक्पटु, वि० ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಚತುರನಾದವ.

वागीश, पुं० ಬ್ರಹ್ಮ; ಕವಿ.

वाग्जाल, पुं० ಮಾತುಗಳ ಆಡಂಬರ.

वाग्दान, पुं० ಮಾತು ಕೊಡುವಿಕೆ; ವಾಗ್ದಾನ.

वाग्मी, पुं० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲವ.

वाचक, वि० ತೋರಿಸುವ; ಸೂಚಿಸುವ; ಓದುವವ; ವಾಚಕ.

वाचन, पु० ಓದುವಿಕೆ; ಪಠನ.

वाचयिता, वि० ಓದುವವ; ವಾಚಕ.

वाचा, स्त्री० ಮಾತು; ನುಡಿ; ವಾಕ್ಯ; ವಚನ.

वाचाल, वि० ಮಾತುಗಾರ; ವಾಚಾಳಿ; ವಾಕ್ಪಟು.

वाची, वि० ಸೂಚಿಸುವ; ಬೋಧಪಡಿಸುವ; ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವ.

वाच्य, वि० ಹೇಳಬಹುದಾದ.

वाज़, पु० ಉಪದೇಶ.

वाजिब, **वाजिबी** वि० ಯೋಗ್ಯವಾದ; ತಕ್ಕ; ಉಚಿತವಾದ.

वाजी, पु० ಕುದುರೆ; ಒಡೆದ ಹಾಲಿನ ನೀರು.

वाट, पु० ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ಕಟ್ಟಡ.

वाटिका, स्त्री० ತೋಟ; ಉದ್ಯಾನ.

वाण, पु० ಅಂಬು.

वाणिज्य, पु० ವ್ಯಾಪಾರ.

वात, पु० ಗಾಳಿ; ವಾಯು.

वातायन, पु० ಸಣ್ಣ ಕಿಟಕಿ; ಜಾಳಂದ್ರ.

वातुल, पु० ಹುಚ್ಚ; ಉನ್ಮತ್ತ.

वात्सल्य, पु० ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿ; ಮಮತೆ.

वाद, पु० ಚರ್ಚೆ; ವಿವಾದ.

वादविवाद, पु० ವಾಗ್ವಾದ; ಚರ್ಚೆ.

वादा, पु० ವಚನ; ಮಾತು; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ, ವಾಗ್ದಾನ.

वादी, पु० ಫಿರ್ಯಾದಿ; ವಾದಿ.

वानर, पु० ಕೋತಿ; ಮಂಗ.

वापस, वि० ಹಿಂದಿರುಗಿದ; ಹಿಂದಿರುಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ತಿರುಗಿಬರುವ.

वापसी, वि० ತಿರುಗಿಬರುವ; ವಾಪಸು ಬರುವ. स्त्री० ಹಿಂತಿರುಗುವಿಕೆ.

वापी, स्त्री० ಭಾವಿ.

वाम, वि० ಎಡಗಡೆಯ; ಎಡ; ವಿರುದ್ಧ; ಡೊಂಕಾದ.

वामन, वि० ಗಿಡ್ಡ; ಕುಳ್ಳ.

वामा, स्त्री० ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ.

वारंवार, अव्य० दे० **बारंबार.**

वार, पु० ಬಾಗಿಲು: ತಡೆ; ಸಲ; ಪ್ರಹಾರ; ಕ್ಷಣ; ದಿವಸ; ಧಾಳಿ —करना ಧಾಳಿಮಾಡು. वि० ಸಮಾನವಾದ.

वारदात, स्त्री० ದುರ್ಘಟನೆ; ಅನಾಹುತ; ದೊಂಬಿ; ದಂಗೆ.

वारना, स० ನಿವಾಳಿಸು; ಬಲಿಕೊಡು.

वारपार, पु० ನದಿಯ ಇಕ್ಕಡೆಯ ದಂಡೆಗಳು; ತುದಿಮೊದಲು; ಕೊನೆ.

वारफेर, स्त्री० ಬಲಿ; ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆ; ನಿವಾಳಿ.

वारांगना, स्त्री० ವೇಶ್ಯೆ; ಸೂಳೆ.

वारा, पु० ಉಳಿತಾಯ; ಮಿತವ್ಯಯ; ಪ್ರಯೋಜನ; ಲಾಭ. वि० ಅಗ್ಗವಾದ; ಲಾಭಕರವಾದ.

वारा-न्यारा, पु० ತೀರ್ಮಾನ; ನಿರ್ಣಯ; ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ.

वारिस, पुं॰ ದಾಯಾದ; ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ; ವಾರಿಸು.

वारुणी, स्त्री॰ ಸೇಂದಿ; ಸಾರಾಯಿ.

वार्त्ता, स्त्री॰ ಸುದ್ದಿ; ಮಾತು.

वार्त्तालाप, पुं॰ ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾಷಣೆ.

वार्द्धक्य, पुं॰ ಮುಪ್ಪು.

वाला प्रत्य॰ ಸಂಬಂಧ ಸೂಚಕ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಉದಾ: मकानवाला.

वालदैन, पुं॰ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು.

वालिद, पुं॰ ತಂದೆ.

वालिदा, स्त्री॰ ತಾಯಿ.

वावेला, पुं॰ ಗೋಳಾಟ; ರೋದನ; ಗದ್ದಲ.

वासना, स्त्री॰ ಬಯಕೆ; ಇಚ್ಛೆ.

वासर, पुं॰ ದಿನ; ದಿವಸ.

वास्ता, पुं॰ ಸಂಬಂಧ; ಮೈತ್ರಿ; ಸ್ನೇಹ.

वास्ते, अव्य॰ ಓಸ್ಕರ; ಸಲುವಾಗಿ; ನಿಮಿತ್ತ.

वाह, अव्य॰ ಭಲೆ; ಭಳಿರೆ; ಸೈ.

वाहवाही, स्त्री॰ ಕೊಂಡಾಟ; ಹೊಗಳಿಕೆ.

वाहिद, वि॰ ಏಕ; ಒಂಟಿ. पुं॰ ಈಶ್ವರ; ಏಕವಚನ.

वाहिनी, स्त्री॰ ಸೈನ್ಯ.

वाहिब, वि॰ ಉದಾರವಾದ.

वाहिमा, पुं॰ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ.

वाहियात, वि॰ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ; ...ರ್ಥ; ಕೆಟ್ಟ; ನೀಚ.

वाही, वि॰ ನಿರರ್ಥಕ; ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ; ಮೂರ್ಖ. स्त्री॰ ಬೈಗಳು.

वाही-तबाही, वि॰ ಅಸಂಬದ್ಧ. स्त्री॰ ಬೈಗಳ.

विकट, वि॰ ಭಯಂಕರವಾದ; ಡೊಂಕಾದ; ಕಠಿಣ.

विकराल, वि॰ ಭಯಾನಕವಾದ; ಭಯಂಕರ.

विकल, वि॰ ಕಳವಳಗೊಂಡ.

विकल्प, पुं॰ ಭ್ರಾಂತಿ.

विकसना, अ॰ ಅರಳು; ವಿಕಸಿಸು.

विकास, पुं॰ ಪ್ರಸಾರ; ಅರಳುವಿಕೆ; ಕ್ರಮೇಣ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವಿಕೆ.

विकीर्ण, वि॰ ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾದ.

विकृत, वि॰ ಕೆಟ್ಟುಹೋದ; ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ.

विक्रमाब्द, पुं॰ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ಶಕೆಯ ವರ್ಷ; ವಿಕ್ರಮ ಸಂವತ್ಸರ.

विक्रमी, वि॰ ಬಲಶಾಲಿ.

विक्रेता, पुं॰ ಮಾರುವವ.

विक्षिप्त, वि॰ ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿದ; ಮನಶ್ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲದ.

विक्षुब्ध, वि॰ ದುಃಖಗೊಂಡ.

विख्यात, वि॰ ಖ್ಯಾತಿಹೊಂದಿದ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ.

विगत, वि॰ ಕಳೆದ; ಕಳೆದುಹೋದ; ಗತಿಸಿದ.

विग्रह, पुं॰ ಜಗಳ; ಕಲಹ; ಮೂರ್ತಿ; ಪ್ರತಿಮೆ.

विगलित, वि० ಕೊಳೆತ ; ಕರಗಿದ.
विघ्न, पु० ತಡೆ; ಅಡಚಣೆ; ತೊಂದರೆ.
विचरण, पु० ನಡೆಯುವಿಕೆ; ಓಡಾಡುವಿಕೆ ; ಸಂಚರಿಸುವಿಕೆ.
विचरना, अ० ಓಡಾಡು; ತಿರುಗಾಡು ; ಅಡ್ಡಾಡು.
विचलना, अ० ಅಧೈರ್ಯಪಡು ; ಘಾಬರಿಗೊಳ್ಳು.
विचलित, वि० ಅಸ್ಥಿರವಾದ ; ಚಂಚಲ.
विचार, पु० ಭಾವನೆ ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ವಿಚಾರ.
विचारशील, पु० ವಿಚಾರವಂತ ; ಒಳ್ಳೆಯ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನುಳ್ಳವ.
विचारणीय, वि० ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾದ.
विचारना, स० ಯೋಚಿಸು ; ವಿಚಾರಿಸು.
विचाराधीन, वि० ಗಮನದಲ್ಲಿರುವ.
विच्छिन्न, वि० ಕತ್ತರಿಸಿಹೋದ ; ತುಂಡರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
विछोह, पु० ವಿರಹ ; ವಿಯೋಗ.
विजन, वि० ಏಕಾಂತ ; ಬೀಸಣಿಗೆ.
विजय, स्त्री० ಗೆಲುವು; ಜಯ.
विजाति, वि० ಬೇರೆ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ; ಅನ್ಯಜಾತಿಯ.
विजातीय, वि० ತನ್ನ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರದ; ಬೇರೆ ಜಾತಿಯ.
विजारत, स्त्री० ಮಂತ್ರಿತ್ವ ; ದಿವಾನಗಿರಿ.
विजेता, पु० ಗೆದ್ದವ ; ಜಯಶೀಲನಾದವ.
विज्ञ, वि० ಅರಿತವ; ಬಲ್ಲವ; ವಿದ್ವಾಂಸ ; ಪಂಡಿತ.
विज्ञप्ति स्त्री० ಜಾಹಿರಾತು; ಪ್ರಕಟಣೆ ; ಇಸ್ತಿಹಾರು.
विज्ञापन, पु० ಜನರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗಾಗಿ ಹೊರಪಡಿಸುವ ಸೂಚನೆ; ಪ್ರಕಟಣೆ.
विटप, पु० ಮರ.
विडंबना, स्त्री० ಅನುಕರಣಮಾಡುವಿಕೆ; ಅಣಕಿಸುವಿಕೆ; ಎಗತಾಳಿ ಮಾಡುವಿಕೆ.
विड़रना, अ० ಚದರಿಹೋಗು; ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು; ಓಡಿಹೋಗು.
विडारना, स० ಚದರಿಸು; ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿಮಾಡು; ನಷ್ಟಪಡಿಸು; ಓಡಿಸು; ಅಟ್ಟು.
विडाल, पु० ಬೆಕ್ಕು.
वितरण, पु० ಕೊಡುವಿಕೆ; ದಾನಮಾಡುವಿಕೆ; ಹಂಚುವಿಕೆ.
वितरना, स० ಹಂಚು.
वितर्क, पु० ಸಂದೇಹ; ಅನುಮಾನ.
वितान, पु० ಮಂಡಪ.
वित्त, पु० ಹಣ ; ಐಶ್ವರ್ಯ.
विद, पु० ಅರಿತವ; ಬಲ್ಲವ; ಪಂಡಿತ.
विद्‌रना, अ० ಹರಿದುಹೋಗು. स० ಹರಿ.

विदा, स्त्री० ಹೊರಡುವಿಕೆ; ಪ್ರಸ್ಥಾನ; ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಹೊರಡಲು ಅನುಮತಿ;—**होना** ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳು, ಹೊರಡು.

विदाई, स्त्री० ಅಗಲುವಿಕೆ; ಹೊರಡುವಿಕೆ; ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಹೊರಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ.

विदारना, स० ಹರಿ; ಸೀಳು; ಸಿಗಿ.

विदारित, वि० ಹರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಸೀಳಲ್ಪಟ್ಟ.

विदित, वि० ಮನವರಿಕೆಯಾದ; ತಿಳಿದ; ಅರಿತ.

विदीर्ण, वि० ಹರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಒಡೆದು ಹೋದ.

विदूषना, स० ಪೀಡಿಸು; ಕಾಡು.

विद्यालय, पु० ಪಾಠಶಾಲೆ.

विद्युत्, स्त्री० ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ.

विद्रुम, पु० ಹವಳ.

विद्रोह, पु० ಪಿತೂರಿ; ಬಂಡಾಯ.

विद्रोही, पु० ಪಿತೂರಿಗಾರ; ಬಂಡಾಯಗಾರ.

विद्वेष, पु० ದ್ವೇಷ; ಹಗೆತನ; ವೈರ.

विधना, स्त्री० ಸಂಭವಿಸಲಿರುವದು; ಆಗಲಿರುವುದು; ವಿಧಿ. पु० ಬ್ರಹ್ಮ.

विधाता, पु० ಮಾಡುವವ; ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ; ಬ್ರಹ್ಮ.

विधान, पु० ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಕಟ್ಟುಪಾಡು; ಪದ್ಧತಿ.

विधायक, पु० ಮಾಡುವವ; ರಚಿಸುವವ; ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವವ. वि० ರಚನಾತ್ಮಕ.

विधि, स्त्री० ಕ್ರಮ; ನಿಯಮ; ವಿಧಾನ.

विधिवत्, क्रि० ನಿಯಮದಂತೆ; ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ; ಉಚಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ.

विधुर, वि० ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತವ.

विनति, विनती स्त्री० ಬಿನ್ನಹ; ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ವಿನಂತಿ.

विनम्र, वि० ಬಾಗಿದ; ವಿನಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

विनय, स्त्री० ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಬಿನ್ನಹ.

विनसना, अ० ಹಾಳಾಗು; ನಶಿಸು.

विना, अव्य० ಇಲ್ಲದೆ; ಹೊರತಾಗಿ; ವಿನಹ.

विनाश, पु० ಅಳಿವು; ನಾಶ.

विनिमय, पु० ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಬದಲು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಅದಲುಬದಲು; ಪರಿವರ್ತನ.

विनियोग, पु० ಉಪಯೋಗ; ಪ್ರಯೋಗ.

विनीत, वि० ವಿನಯಶೀಲ.

विनोद, पु० ತಮಾಷೆ; ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ಆನಂದ.

विन्यास, पु० ಇರಿಸುವುದು; ಅಲಂಕರಿಸುವುದು.

विपक्ष, पुं० ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷ; ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷ; ಪ್ರತಿವಾದಿ; ಶತ್ರು.
विपत्ति, स्त्री० ಸಂಕಟ; ಕಷ್ಟ.
विपन्न, वि० ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ; ದುಃಖಿತ.
विपरीत, वि० ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲದ; ವಿರುದ್ಧವಾದ; ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದ.
विपर्यय, पुं० ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದ; ಹಿಂದು ಮುಂದಾದ.
विपिन, पुं० ಕಾಡು; ಅಡವಿ; ಅರಣ್ಯ.
विपुल, वि० ಬಹಳವಾದ; ಹೇರಳವಾದ; ಅಗಾಧವಾದ.
विप्लव, पुं० ಕ್ರಾಂತಿ; ಚಳವಳ; ಬಂಡಾಯ; ದಂಗೆ.
विभक्त, वि० ಬೇರೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.
विभव, पुं० ಐಶ್ವರ್ಯ; ಧನ; ಸಿರಿ.
विभाग, पुं० ಭಾಗ; ಪಾಲು; ಅಂಶ; ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ; ಇಲಾಖೆ.
विभाजन, पुं० ಭಾಗಿಸುವಿಕೆ; ಹಂಚುವಿಕೆ.
विभ्रांत, वि० ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ.
विभिन्न, वि० ಬೇರೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ; ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ; ಬಗೆಬಗೆಯ.
विभिन्नता, स्त्री० ಭೇದ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ.
विभीषिका, स्त्री० ಭಯಂಕರನೋಟ.
विभेद, पुं० ಭೇದ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ.
विमर्श, पुं० ಸಮೀಕ್ಷಣೆ; ಸಲಹೆ; ವಿಮರ್ಶೆ; ಪರೀಕ್ಷೆ.
विमर्शन, पुं० ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿಕೆ.
विमल, वि० ಕೊಳೆಯಿಲ್ಲದ; ಸ್ವಚ್ಛ; ನಿರ್ಮಲ.
विमाता, स्त्री० ತಂದೆಯ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ; ಮಲತಾಯಿ.
विमुक्त, वि० ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದಿದ.
विमुख, वि० ಪ್ರತಿಕೂಲ; ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದ.
विमोचन, पुं० ಬಿಡುಗಡೆ.
विमोह, पुं० ಅಜ್ಞಾನ; ಭ್ರಾಂತು.
वियोग, पुं० ಅಗಲಿಕೆ; ವಿರಹ.
वियोगी, वि० ತನ್ನ ಇನಿಯಳನ್ನು ಅಗಲಿರುವ.
विरक्त, वि० ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ; ಅನಾಸಕ್ತ; ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದ; ಉದಾಸೀನ.
विरक्ति, स्त्री० ವೈರಾಗ್ಯ; ಬೇಸರ; ಉದಾಸೀನತೆ.
विरचित, वि० ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.
विरत, वि० ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ.
विरमना, अ० ಮನಸ್ಸಿಡು; ಅನುರಕ್ತನಾಗು; ನಿಲ್ಲು; ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು.
विरल, वि० ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕದ; ದುರ್ಲಭವಾದ; ತಿಳಿಯಾದ; ತೆಳುವಾದ; ತುಸ; ಸ್ವಲ್ಪ.
विरले, अव्य० ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ; ದುರ್ಲಭ.
विरस, वि० ಸಪ್ಪೆ; ನಿಸ್ಸಾರ.
विरह, पुं० ಅಗಲಿಕೆ; ವಿಯೋಗ.

विराग, पु॰ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ವೈರಾಗ್ಯ; ವಿರಕ್ತಿ.

विराजना, अ॰ ಶೋಭಿಸು; ಹಾಜರ್ಾಗಿರು; ಮಂಡಿಸು.

विराजित, वि॰ ಸುಶೋಭಿತವಾದ; ಪ್ರಕಾಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

विराजमान, वि॰ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ; ಶೋಭಾಯಮಾನ.

विराट, वि॰ ಬಹಳದೊಡ್ಡ.

विराम, पु॰ ತಡೆಯುವಿಕೆ; ನಿಲ್ಲುವಿಕೆ; ವಿಶ್ರಾಮ.

विरासत, स्त्री॰ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ; ವಾರಸು.

विरुद, पु॰ ಬಿರುದು; ಕೀರ್ತಿ.

विरुद्ध, वि॰ ವಿರೋಧವಾದ.

विरेचक, वि॰ ಭೇದಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ.

विरेचन, पु॰ ಭೇಧಿ; ಜುಲಾಬು.

विरोध, पु॰ ಹಗೆತನ; ವಿರೋಧ.

विरोधी, वि॰ ವಿರೋಧಿಸುವ. पु॰ ಹಗೆ; ಶತ್ರು; ವೈರಿ.

विलंब, पु॰ ತಡ; ಸಾವಕಾಶ; ವಿಳಂಬ.

विलक्षण, वि॰ ಅದ್ಭುತವಾದ; ಅಪೂರ್ವವಾದ; ವಿಚಿತ್ರವಾದ.

विलखना, अ॰ ದುಃಖಿತನಾಗು; ವ್ಯಾಕುಲಗೊಳ್ಳು. स॰ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳು; ಪತ್ತೆಮಾಡು.

विलपना, अ॰ ಅಳು; ವಿಲಾಪಿಸು.

विलमना, अ॰ ತಡಮಾಡು.

विलसना, अ॰ ಕಂಗೊಳಿಸು; ಶೋಭಿಸು; ವಿಲಾಸದಿಂದಿರು; ಆನಂದಿಸು.

विलाप, पु॰ ಗೋಳಿಡುವಿಕೆ.

विलापना अ॰ ಗೋಳಿಡು; ಶೋಕಿಸು.

विलायत, पु॰ ಹೊರದೇಶ; ಪರದೇಶ ಸೀಮೆ.

विलायती, वि॰ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ; ವಿದೇಶಿ; ಪರದೇಶಿ.

विलास, पु॰ ಸುಖಭೋಗ.

विलीन, वि॰ ಅದೃಶ್ಯವಾದ; ಬೆರತುಹೋದ.

विलोकना, स॰ ನೋಡು; ಅವಲೋಕಿಸು.

विलोचन, पु॰ ಕಣ್ಣು.

विलोल, वि॰ ಚಂಚಲ; ಸುಂದರ.

विवरण, पु॰ ತಪಶೀಲು; ವಿವರಣೆ.

विवर्तन, पु॰ ಬದಲಾವಣೆ.

विवश, वि॰ ಯತ್ನವಿಲ್ಲದ; ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದ.

विवाह, पु॰ ಮದುವೆ; ಲಗ್ನ.

विवाहिता, वि॰ ಮದುವೆಯಾದವಳು.

विविध, वि॰ ಬಗೆಬಗೆಯ; ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ.

विवेक, पु॰ ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಬುದ್ಧಿ; ಅರಿವು; ಜ್ಞಾನ.

विवेचन, पु॰ / **विवेचना,** स्त्री॰ } ಪರಿಶೀಲನೆ; ವಿಮರ್ಶೆ.

विशद, वि० ಸ್ವಚ್ಛವಾದ; ನಿರ್ಮಲವಾದ; ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ; ಬಿಳಿಯ; ವಿಸ್ತೃತವಾದ.

विशारद, वि० ಪೂರ್ಣ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದವ; ಕಾರ್ಯಕುಶಲ; ದಕ್ಷ.

विशिष्ट, वि० ಕೂಡಿದ; ಯುಕ್ತ; ವಿಶೇಷತೆಯುಳ್ಳ.

विशृंखल, वि० ತಡೆಯಿಲ್ಲದ; ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯ.

विशेषता, स्त्री० ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ; ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆ; ವಿಶೇಷತೆ.

विश्लेषण, पु० ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುವಿಕೆ.

विश्व, पु० ಜಗತ್ತು; ಪ್ರಪಂಚ.

विश्वसनीय, वि० ನಂಬಬಹುದಾದ.

विश्वास, पु० ನಂಬಿಕೆ.

विश्वासघात, पु० ಮೋಸ; ದ್ರೋಹ.

विश्वासपात्र, पु० ನಂಬಿಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದವ.

विश्वासी, वि० ನಂಬಿಕಸ್ಥ.

विषम, वि० ಭೀಷಣ; ಬೆಸ (ಸಂಖ್ಯೆ).

विषयक, वि० ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ; ವಿಷಯದ.

विषैला, वि० ವಿಷವುಳ್ಳ.

विष्टा, स्त्री० ಮಲ; ಹೆಂಟೆ.

विसर्जन, पु० ಬಿಡುವಿಕೆ; ಮುಕ್ತಾಯ.

विसाल, पु० ಕೂಡಿಕೆ; ಸೇರಿಕೆ.

विस्तार, पु० ಹರಪು; ವಿಸ್ತಾರ.

विस्तारना, स० ಹರಡಿಸು; ವಿಸ್ತರಿಸು.

विस्फोट, पु० ಹೆಚ್ಚು ಬಿಸಿತಾಗಿ ಒಡೆಯುವುದು.

विस्मय, पु० ಆಶ್ಚರ್ಯ.

विहंग, पु० ಹಕ್ಕಿ.

विहरना, अ० ತಿರುಗಾಡು; ವಿಹರಿಸು.

विहार, पु० ತಿರುಗಾಡುವಿಕೆ.

विह्वल, वि० ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ.

वीरता, स्त्री० ಶೌರ್ಯ.

वीरान, वि० ಬೆಂಗಾಡಾದ; ಪಾಳಾದ; ಹಾಳುಬಿದ್ದ.

वेतन, पु० ಸಂಬಳ; ಪಗಾರ; ತಲಬು.

वेदना, स्त्री० ಪೀಡೆ; ನೋವು.

वेदी, स्त्री० ಅಟ್ಟ; ವೇದಿಕೆ.

वेधना स० ಚುಚ್ಚು; ಕೊರೆ.

वेधशाला, स्त्री० ನಕ್ಷತ್ರಶಾಲೆ; ಯಂತ್ರಶಾಲೆ; ಖಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ ಶೋಧನಾಲಯ.

वेला, स्त्री० ಸಮಯ; ಹೊತ್ತು; ವೇಳೆ.

वेश } पु० ಬೇಷ; ಸೋಗು; ಅಲಂಕಾರ; ರೂಪ.
वेष }

वैदेशिक, वि० ಪರದೇಶದ.

वैद्य, पु० ವೈದ್ಯ; ಚಿಕಿತ್ಸಕ.

वैध, वि० ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ.

वैधानिक, वि० ಶಾಸನ ಸಮ್ಮತವಾದ.

वैर पु० ಹಗೆತನ.

वैसे, क्रि० ಹಾಗೆ; ಸುಮ್ಮನೆ.

व्यंग } **व्यंग्य** } पु० ಎಗತಾಳಿ; ವ್ಯಂಗ್ಯ; ಗೂಡಾರ್ಥ.
व्यंजना, स्त्री० ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವುದು.
व्यक्त, वि० ಸ್ಪಷ್ಟ.
व्यग्र, वि० ಕಳವಳಗೊಂಡ.
व्यय, पु० ವೆಚ್ಚ; ನಾಶ.
व्यवस्था, स्त्री० ಏರ್ಪಾಡು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ.
व्याख्यान, पु० ಭಾಷಣ; ಉಪನ್ಯಾಸ.
व्याध, पु० ಬೇಟೆಗಾರ.
व्यापना, अ० ವ್ಯಾಪಿಸು; ಹರಡು.
व्यापार, पु० ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ.
व्युत्पत्ति, स्त्री० ಶಬ್ದದಮೂಲರೂಪ.
व्रण, पु० ಹುಣ್ಣು.
व्रीड़ा, स्त्री० ನಾಚಿಕೆ; ಲಜ್ಜೆ.

श

शंका, स्त्री० ಸಂದೇಹ; ಸಂಶಯ.
शंकित, वि० ಹೆದರಿದ; ಸಂದೇಹ ದಿಂದ ಕೂಡಿದ.
शंख, पु० ಶಂಖ; ಕಂಬು.
शंबर, पु० ಯುದ್ಧ.
शंबल, पु० ಪ್ರಯಾಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಭೋಜನ ಸಾಮಗ್ರಿ; ಬುತ್ತಿ; ಪಾಥೇಯ.
शंबा, पु० ಶನಿವಾರ.
शंबुक, पु० ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪು; ಚಿಪ್ಪೆ ಗಲ್ಲು; ಬಸವನ ಹುಳು; ಕವಡೆ; ದೊಡ್ಡಶಂಖ.
शअबान, पु० ಅರಬೀವರ್ಷದ ಎಂಟ ನೆಯ ತಿಂಗಳು.
शआर, पु० ರೀತಿ; ಪದ್ಧತಿ.
शऊर, पु० ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಜ್ಞಾನ; ಬುದ್ಧಿ; ಅರಿವು;—दार ದಕ್ಷ.
शक, पु० ಶಂಕೆ; ಸಂದೇಹ; ಭಯ.
शकट, पु० ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿ; ಹೊರೆ; ಭಾರ; ಶರೀರ.
शकरकंद, पु० ಸಿಹಿಗೆಣಸು.
शकरपाला, पु० ಶಂಕರಪೋಳಿ ಮಿಠಾಯಿ.
शकरलब, वि० ಮಿತಭಾಷಿ; ಸಿಹಿ ಮಾತಿನವ.
शकल, स्त्री० ಆಕೃತಿ; ಸ್ವರೂಪ; ಮೋರೆ; ವೇಷ; ಮುಖಭಾವ; —सूरत ಮುಖಾಕೃತಿ.
शकील, वि० ಅಂದವಾದ; ಸುಂದರ ವಾದ.
शकोह, पु० ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ; ಭಯ; ಸಂದೇಹ; ಪ್ರತಾಪ.
शक्कर, स्त्री० ಸಕ್ಕರೆ; ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ.
शक्की वि० ಸಂದೇಹಪಡುವ; ಸಂಶ ಯಾತ್ಮ.
शक्त, वि० ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವ; ಸಮರ್ಥ.
शक्ति, स्त्री० ಬಲ; ಪ್ರಭಾವ.
शक्य, वि० ಸಾಧ್ಯವಾದ; ಮಾಡ ಲ್ಪಡಬಹುದಾದ; ಸಂಭವವಾಗ ತಕ್ಕ.
शक्ल स्त्री० दे० शकल.
शख्स, पु० ಮನುಷ್ಯ; ವ್ಯಕ್ತಿ.

शख़्सियत, स्त्री० ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ.

शख़्सी, वि० ವ್ಯಕ್ತಿಗತ; ವೈಯಕ್ತಿಕ.

शग़ल, पु० ವ್ಯಾಪಾರ; ವೃತ್ತಿ; ಕಸುಬು; ವಿನೋದ.

शगुन, पु० ಶಕುನ.

शगुनियाँ, पु० ಶಕುನ ಹೇಳಬಲ್ಲವ; ಜೋಯಿಸ.

शगूफ़ा, पु० ಮೊಗ್ಗು; ಮುಗುಳು; ಹೂ; ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಹೊಸ ಘಟನೆ.

शगुफ़्ता, वि० ಅರಳಿದ; ವಿಕಸಿತ.

शजर, पु० ಮರ; ವೃಕ್ಷ.

शजरा, पु० ವಂಶವೃಕ್ಷ; ವಂಶಾವಳಿ; ಮರ; ಗಿಡ; ನಕಾಶೆ.

शठ, वि० ಧೂರ್ತ; ಪಟಿಂಗ; ಮೂರ್ಖ.

शतदल, पु० ಕಮಲ.

शतरंज, पु० ಚದುರಂಗ.

शतरंजबाज़, पु० ಚದುರಂಗದ ಆಟಗಾರ.

शतरंजी, स्त्री० ಜಮುಖಾನೆ; ರತ್ನಗಂಬಳಿ; ಚದುರಂಗದ ಹಾಸು.

शतांश, पु० ನೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗ.

शताब्दी स्त्री० ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ; ಶತಮಾನ.

शतायु, पु० ನೂರು ವರ್ಷಗಳು ಜೀವಿಸಿರುವವ.

शत्रु, पु० ಆಗದವ; ಹಗೆ; ವೈರಿ.

शत्रुता, स्त्री० ಹಗೆತನ; ವೈರ.

शदीद, वि० ಬಹಳ; ಅತಿ; ಕಡು.

शनाख़्त, स्त्री० ಗುರುತು; ಪರಿಚಯ.

शनास, वि० ಗುರುತಿಸುವವ.

शनैः, क्रि० ಮೆಲ್ಲನೆ; ನಿಧಾನವಾಗಿ; **शनैः शनैः** ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ.

शपथ, स्त्री० ಆಣೆ; ಪ್ರಯಾಣ; ಶಪಥ.

शफ़क़, स्त्री० ಸಂಜೆಗೆಂಪು; ಅರುಣೋದಯ.

शफ़क़त, स्त्री० ಕೃಪೆ; ದಯೆ.

शफ़ा, स्त्री० ಆರೋಗ್ಯ; ದೇಹಸೌಖ್ಯ.

शफ़ाअत, स्त्री० ಆಸೆ; ಶಿಫಾರಸು.

शफ़ाखाना, पु० ಆಸ್ಪತ್ರೆ; ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯ.

शफ़ी, वि० ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುವವ; ನಡುವೆ ಬಂದು ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವವ.

शफ़ीक़, वि० ದಯಾಳು.

शफ़्क़ा पु० दे० **शगूफ़ा.**

शफ़्फ़ाक़, वि० ಶುಭ್ರವಾದ; ಪಾರದರ್ಶಿ.

शब, स्त्री० ರಾತ್ರಿ; ಇರುಳು.

शबनम, स्त्री० ಮಂಜು; ಇಬ್ಬನಿ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಯವಾದ ಬಟ್ಟೆ.

शबनमी, स्त्री० ಸೊಳ್ಳೆಪರದೆ.

शबबरात, स्त्री० ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಒಂದು ಹಬ್ಬ. ಆದಿನ ರಾತ್ರಿ ದೇವದೂತರು ಜನರಿಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ಆರೋಗ್ಯ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವರೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ.

शवला, स्त्री॰ ಕಾಮಧೇನು.

शबाब, पु॰ ಯೌವನ; ತಾರುಣ್ಯ; ಚೆಲುವು; ಹೋಲುವಿಕೆ.

शबाहत, स्त्री॰ ಆಕೃತಿ; ಮುಖಾಕೃತಿ; ಮುಖಭಾವ.

शबिस्ताँ, पु॰ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆ.

शबीह, स्त्री॰ ಚಿತ್ರ; ಭಾವ ಚಿತ್ರ.

शबोरोज़, अव्य॰ ಹಗಲಿರಳೂ; ಅಹೋರಾತ್ರಿ.

शब्बो, स्त्री॰ ರಜನೀಗಂಧ.

शम पु॰ ಕ್ಷಮೆ; ಶಾಂತಿ; ತಾಳ್ಮೆ.

शमन, पु॰ ಅಡಗುವಿಕೆ; ಶಾಂತಿ; ದಮನ.

शमला, पु॰ ರುಮಾಲೆ.

शमशेर, स्त्री॰ ಕತ್ತಿ.

शमा, स्त्री॰ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿ.

शमादान, पु॰ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯ ಸಮೆ.

शमी, पु॰ ಬನ್ನಿಮರ; ಶಮೀವೃಕ್ಷ.

शमीम, स्त्री॰ ಸುಗಂಧ; ಪರಿಮಳ.

शम्बा, पु॰ ಶನಿವಾರ.

शम्मा, वि॰ ತುಸ; ಸ್ವಲ್ಪ.

शम्स, पु॰ ಸೂರ್ಯ.

शयन, पु॰ ಮಲಗುವಿಕೆ; ನಿದ್ರಿಸುವಿಕೆ.

शयनागार, पु॰ ಶಯನಗೃಹ; ಮಲಗುವ ಕೋಣೆ.

शय्या, स्त्री॰ ಹಾಸಿಗೆ; ಮಂಚ.

शर, पु॰ ಅಂಬು; ಬಾಣ.

शरअ, स्त्री॰ ಮತ; ಧರ್ಮ; ಮಾರ್ಗ; ಉಪಾಯ; ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ.

शरई, वि॰ ಮುಸಲ್ಮಾನೀ ಧರ್ಮಾನುಸಾರವಾದ;—**पाजामा** ಉದ್ದವಾದ ಇಜಾರು;—**दाढ़ी**, ಬಹಳ ಉದ್ದವಾದ ಗಡ್ಡ.

शरण, स्त्री॰ ಮರೆ; ಆಶ್ರಯ.

शरणागत, वि॰ ಮರೆಹೊಕ್ಕ; ಶರಣಾಗತನಾದ.

शरत्, स्त्री॰ ವರ್ಷ; ಸಂವತ್ಸರ; ಚಳಿ; ಶರದೃತು.

शरत्काल, पु॰ ಶರದೃತು.

शरद, स्त्री॰ दे॰ **शरत्**.

शरबत, पु॰ ಷರಬತ್ತು ಪಾನಕ; ರಸ.

शरभ, पु॰ ಮಿಡತೆ.

शरम, स्त्री॰ ನಾಚಿಕೆ; ಲಜ್ಜೆ; ಸಂಕೋಚ; ಮಾನ; ಗೌರವ.

शरमाऊ, वि॰ ಬಹಳವಾಗಿ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳುವ; ಲಜ್ಜಾಶೀಲ.

शरमाना, अ॰ ನಾಚಿಕೆಗೊಳ್ಳು; ಲಜ್ಜಿತನಾಗು. स॰ ನಾಚಿಕೆಗೊಳಿಸು; ಮಾನ ತೆಗೆ; ಲಜ್ಜಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು.

शरमालू, वि॰ दे॰ **शरमीला**.

शरमा } **शरमी** } क्रि॰ ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡು; ಲಜ್ಜೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ.

शरमिन्दगी, स्त्री॰ ನಾಚಿಕೆಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

शरमिन्दा, वि० ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡ; ಲಜ್ಜಿತ.

शरमीला, वि० ನಾಚಿಕೆಯುಳ್ಳ; ಲಜ್ಜಾಲು.

शरर, पु० ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿ.

शरह, स्त्री० ಟಿಪ್ಪಣಿ; ಟೀಕೆ; ಬೆಲೆ; ದರ.

शराकत, स्त्री० ಸೇರಿರುವಿಕೆ; ಭಾಗ.

शराफ़त, स्त्री० ಸೌಜನ್ಯ; ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ.

शराब, स्त्री० ಸಾರಾಯಿ; ಮದ್ಯ.

शराबखाना, पु० ಸಾರಾಯಿ ಅಂಗಡಿ.

शराबख़ोरी, स्त्री० ಕುಡುಕತನ.

शराबी, वि० ಕುಡುಕ.

शराबोर वि० ತೊಯ್ದ; ನೆನೆದ.

शरार, पु० ಬೆಂಕಿ ಕಿಡಿ.

शरारत, स्त्री० ತುಂಟತನ; ಕೀಟಲೆ; ಕುಚೇಷ್ಟೆ.

शरीअत, स्त्री० ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ.

शरीक, वि० ಸೇರಿದ; ಸಮ್ಮಿಳಿತ; ಜೊತೆಗಾರ; ಭಾಗಸ್ಥ.

शरीफ़, वि० ಪವಿತ್ರ. पु० ಕುಲೀನ; ಸಭ್ಯ; ಗೌರವಸ್ಥ.

शरीफ़ा, पु० ಸೀತಾಫಲ.

शरीर, पु० ದೇಹ. वि० ದುಷ್ಟ; ದುರುಳ.

शरीरी पु० ಶರೀರಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದವ; ಆತ್ಮ; ಜೀವ; ಪ್ರಾಣಿ.

शर्करा, स्त्री० ಸಕ್ಕರೆ; ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ.

शर्त, स्त्री० ಪಣ; ಕರಾರು; ನಿಬಂಧನೆ.

शर्तिया क्रि० ಖಂಡಿತವಾಗಿ; ದಿಟವಾಗಿ. वि० ನಿಶ್ಚಯವಾದ.

शर्म, स्त्री० दे० शरम.

शर्मीला, वि० दे० शरमीला.

शर्वरी, वि० ಸಾಯಂಕಾಲ; ರಾತ್ರಿ.

शलग़म, शलजम } पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ ಮೂಲಂಗಿ.

शलभ, पु० ಮಿಡತೆ.

शलल, पु० ಮುಳ್ಳು ಹಂದಿಯ ಮುಳ್ಳು.

शलाका, स्त्री० ಕಡ್ಡಿ; ಸರಳು; ಸಲಾಕು; ಬಾಣ; ತಾಳೆ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಉಕ್ಕಿನಮುಳೆ.

शलीता, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ದಪ್ಪನಾದ ಬಟ್ಟೆ.

शल्का, पु० ಅರೆತೋಳಿನ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕುಪ್ಪಸ.

शल्य, पु० ಒಂದು ಬಾಣ; ಅಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ; ಎಲುಬು; ಮೂಳೆ.

शल्यक्रिया, स्त्री० ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ.

शव, पु० ಹೆಣ; ನೀರು.

शवदाह, पु० ದಹನಕ್ರಿಯೆ; ದಾಹಸಂಸ್ಕಾರ.

शश, पु० ಮೊಲ; ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕಲೆ ಅಥವಾ ಕಳಂಕ.

शशक, पु० ಮೊಲ.

शशमाही, वि० ಆರುತಿಂಗಳ; ಅರ್ಧ॰ ವಾರ್ಷಿಕ.

शश-व-पंज, पु० ಚಿಂತೆ; ಅಸಮಂಜಸ; ವಿಚಾರ; ತೊಡಕು.

शशांक
शशि } पु० ಚಂದ್ರ.

शष्प, स्त्री० ಗರಿಕೆಹುಲ್ಲು.

शस्त, पु० ಗುರಿ. स्त्री० ಹೆಬ್ಬೆರಳು; ನಕ್ಕಿ; ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಮುಳ್ಳುಗಾಳ.

शस्त्र, पु० ಆಯುಧ; ಶಸ್ತ್ರ.

शस्त्रक्रिया, स्त्री० ಹುಣ್ಣು ಕುರು ಘಾಯ ಇವುಗಳಿಗೆ ಮಾಡುವ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ.

शस्त्रधर, पु० ಸಿಪಾಯಿ; ಸೈನಿಕ.

शस्त्रधारी, वि० ಶಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ; ಆಯುಧಪಾಣಿಯಾದ. पु० ಸಿಪಾಯಿ; ಸೈನಿಕ.

शस्त्रागार, पु० ಆಯುಧಶಾಲೆ.

शस्य, पु० ಎಳೆಹುಲ್ಲು; ಬೆಳೆ; ಪೈರು.

शहंशाह, पु० ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ; ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಸಾರ್ವಭೌಮ.

शहंशाही, वि० ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೊಪ್ಪುವ. स्त्री० ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವ.

शह, पु० ರಾಜಾಧಿರಾಜ; ಸಮ್ರಾಟ. वि० ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠತರವಾದ. स्त्री० ಚದುರಂಗದಾಟದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾಯನ್ನು ಶಹ (ರಾಜ)ನಿಗೆ ಅಪಾಯವಾಗುವಂಥ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಡುವಿಕೆ.

शहज़ादा, पु० ರಾಜಕುಮಾರ.

शहज़ोर, वि० ಬಲಿಷ್ಠ; ಶಕ್ತಿವಂತ.

शहज़ोरी, स्त्री० ಬಲ; ಶಕ್ತಿ; ಅತ್ಯಾಚಾರ.

शहत पु०, दे० **शहद.**

शहतीर, पु० ನಾಟ; ದೂಲ; ರಿಪೀಸು.

शहतूत, पु० ಹಿಪ್ಪಲಿ ನೇರಳೆ; ಕಂಬಳಿ ಹಣ್ಣು.

शहद, पु० ಜೇನು ತುಪ್ಪ; ಮಧು.

शहना, पु० ನಗರ ರಕ್ಷಕ; ಕೊತ್ವಾಲ.

शहनाई, स्त्री० ಒಂದುವಾದ್ಯ; ನಾ[illegible] ಸ್ವರ.

शहबत, स्त्री० ಕಾಮ; ಸಂಭೋಗ.

शहबाला, पु० ವಿವಾಹಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮದವಣಿಗನ ಸಂಗಡ ಬರುವ ಸಣ್ಣಬಾಲಕ.

शहर, पु० ಪಟ್ಟಣ; ನಗರ.

शहरियत, स्त्री० ನಾಗರಿಕತೆ ನಾಜೋಕು.

शहरी, वि० ಪಟ್ಟಣದ; ಪಟ್ಟಣಿಗ; ನಾಗರಿಕ.

शहवत, स्त्री० दे० **शहबत.**

शहादत, स्त्री० ಸಾಕ್ಷ್ಯ; ಪ್ರಮಾಣ; ರುಜುವಾತು.

शहाब, पु० ಅಚ್ಚಗೆಂಪು.

शहामत, स्त्री० ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ; ಮಹತ್ವ.

शहीद, पु० ಸತ್ಯ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆತ್ತವ; ಸತ್ಯಸಾಕ್ಷಿ.

शांत, वि० ಸೌಮ್ಯವಾದ; ಸದ್ದಿಲ್ಲದ; ಉದ್ವೇಗವಿಲ್ಲದ; ಉದ್ರೇಕವಿಲ್ಲದ; ಸ್ಥಿರವಾದ.

शाइस्तगी, स्त्री० ಶಿಷ್ಟತೆ; ಸಹೃದಯತೆ; ಮನುಷ್ಯತ್ವ.

शाइस्ता, वि० ಸಭ್ಯ; ಶಿಷ್ಟ; ವಿನಯವುಳ್ಳ; ನಮ್ರನಾದ.

शाक, पु० ಕಾಯಿ ಪಲ್ಯ; ತರಕಾರಿ.

शाक़, वि० ಗಡುಸಾದ; ಅಸಹ್ಯವಾದ; ಕಷ್ಟವಾದ.

शाकट, पु० ಗಾಡಿಗೆ ಹೂಡುವ ಪ್ರಾಣಿ.

शाकल, पु० ಹವನದ ಸಾಮಗ್ರಿ; ನಮಿತ್ತು.

शकाहार, पु० ಸಸ್ಯಾಹಾರ.

शाकाहारी, पु० ಸಸ್ಯಾಹಾರಿ.

शाकिर, वि० ಕೃತಜ್ಞ; ಸಂತುಷ್ಟ; ತೃಪ್ತ.

शाकी, वि० ದೂರು ಹೇಳುವವ; ದಾವೆಮಾಡುವವ; ಚಾಡಿಖೋರ.

शाख़, स्त्री० ಕೊಂಬೆ; ಟೊಂಗೆ; ತುಂಡು; ವಿಭಾಗ; ಕೊಂಬು; ಕೋಡು.

शाखा, स्त्री० ಕೊಂಬೆ; ಟೊಂಗೆ; ಶಾಖೆ; ವಿಭಾಗ.

शाखी, वि० ಕೊಂಬೆಗಳುಳ್ಳ.

शागिर्द, पु० ಶಿಷ್ಯ.

शागिर्दी, स्त्री० ಶಿಷ್ಯತ್ವ; ಸೇವೆ.

शाठ्य, पु० ಮೋಸ; ಕಪಟ.

शाण, पु० ಸಾಣೆಗಲ್ಲು.

शात, वि० ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಮಸೆದ; ಬಡಕಲಾದ.

शातिर, पु० ಧೂರ್ತ; ಮೋಸಗಾರ.

शाद, वि० ಪ್ರಸನ್ನನಾದ; ಸಂತುಷ್ಟ; ತುಂಬಿದ. पु० ಪತನ.

शादमान, वि० ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವ; ಪ್ರಸನ್ನನಾದ.

शादमानी, स्त्री० ಸಂತೋಷ; ಪ್ರಸನ್ನತೆ.

शादाब, वि० ಪೈರುಪಚ್ಚೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ.

शादियाना, पु० ಮಂಗಳವಾದ್ಯ; ಆನಂದೋತ್ಸವ.

शादी, स्त्री० ಸಂತೋಷ; ಆನಂದ; ಮದುವೆ; ವಿವಾಹ.

शान, स्त्री० ವಿಜೃಂಭಣೆ; ಠೀವಿ; ಥಳಕು; ಒನಪು; ಒಯ್ಯಾರ.

शानदार, वि० ಠೀವಿಯ; ಬೆಡಗಿನ; ಭವ್ಯ.

शान-शौकत, स्त्री० ತಳಕುಬೆಳಕು; ಆಡಂಬರ; ವೈಖರಿ.

शाना, पु० ಬಾಚಣಿಗೆ.

शाप, पु० ಶಾಪ; ಜರೆಯುವ ನುಡಿ; ಧಿಕ್ಕಾರ.

शापग्रस्त, वि० ಶಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ

शापमुक्त, वि० ಶಾಪದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ.

शाफ़ी, वि० ಗುಣಪಡಿಸುವ; ಹಿತ ಕಾರಿ.

शाबाश, अ० ಭೇಷ್! ಭಳಿರೆ! ಶಹ ಭಾಸ್!

शाबाशी, स्त्री० ಹೊಗಳಿಕೆ; ಪ್ರಶಂಸೆ. वि० ಸಾಧುವಾದ.

शाम, स्त्री० ಸಂಜೆ; ಬೈಗು. पु० ಅರಬೀದೇಶದ ಉತ್ತರಭಾಗದ ಹೆಸರು.

शामत, स्त्री० ದುರದೃಷ್ಟ; ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ; ವಿಪತ್ತು; ಕೇಡುಗಾಲ; ದುರ್ದಶೆ.

शामतज़दा, वि० ಅದೃಷ್ಟಹೀನ; ಮಂದಭಾಗ್ಯ; ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ.

शामियाना, पु० ಚಪ್ಪರ; ಡೇರೆ.

शामिल, वि० ಕೂಡಿದ; ಸಮ್ಮಿಳಿತವಾದ; ಸೇರಿದ.

शामिलात, स्त्री० ಹುದುವು; ಪಾಲುದಾರಿಕೆ; ಸೇರಿರುವಿಕೆ.

शामी, स्त्री० ಬೆತ್ತ ದೊಣ್ಣೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಲೋಹದ ಹಿಡಿ; ಅಣಸು; ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಳೆ.

शायक, पु० ಅಂಬು; ಬಾಣ; ಕತ್ತಿ.

शायक़, वि० ಸೊಗಸಿದ; ಷೋಕಿನ; ಅಭಿಲಾಷಿ.

शायद, अव्य० ಬಹುಶಃ.

शायर, पु० ಕವಿ.

शायरा, स्त्री० ಕವಯಿತ್ರಿ.

शायरी, स्त्री० ಕವಿತ್ವ; ಕವಿತೆ; ಕಾವ್ಯ.

शाया, वि० ಪ್ರಕಟವಾದ; ಪ್ರಕಾಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

शायी, वि० ಮಲಗುವವ; ನಿದ್ರಿಸುವವ.

शारंगी, स्त्री० ಸಾರಂಗಿಯೆಂಬ ವಾದ್ಯ.

शारिका, स्त्री० ಮೈನಾ ಎಂಬ ಪಕ್ಷಿ.

शारीरक / शारीरिक वि० ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ದೈಹಿಕ.

शाल, पु० ತೇಗದ ಮರ; ಸಾಗವಾನಿ. स्त्री० ಶಾಲು; ಶಾಲುವೆ ಸಕಲಾತಿ.

शावक, पु० ಮರಿ.

शासक, पु० ಆಳುವವ.

शासन, पु० ಆಜ್ಞೆ; ಕಟ್ಟಳೆ; ಆಳ್ವಿಕೆ; ಆಡಳಿತ; ದಂಡನೆ; ಶಿಕ್ಷೆ.

शासित, वि० ಆಳ್ವಿಕೆಗೊಳಗಾದ.

शास्ति, स्त्री० ಶಾಸನ; ಶಿಕ್ಷೆ; ದಂಡನೆ.

शाहंशाह, पु० ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ; ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಸಾರ್ವಭೌಮ.

शाहंशाही, स्त्री० ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜನ ಪದವಿ; ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವ.

शाह, पु० ರಾಜಾಧಿರಾಜ; ಮಹಾರಾಜ; ಬಾದಶಹ.

शाहज़ादा, पु० ರಾಜಕುಮಾರ.

शाहज़ादी, स्त्री० ರಾಜಕುಮಾರಿ.

शाहबाज़, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ ದೊಡ್ಡ ಗಿಡಗ.

शाहाना, वि० ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ.

शाहिद, पुं० ಸಾಕ್ಷಿಗಾರ; ಸಾಕ್ಷಿ. वि० ಸುಂದರವಾದ.

शाही, वि० ಅರಸನ; ರಾಜನ; ರಾಜಾರ್ಹ. स्त्री० ಶಾಸನ; ಆಳಿಕೆ.

शिकंजा, पुं० ಒತ್ತುವ ಅಥವಾ ಬಿಗಿಯುವ ಯಂತ್ರ; ಕೋಳದಮರ.

शिकन, स्त्री० ಮುದುರುವಿಕೆ; ಉಡುಗುವಿಕೆ; ನಿರಿಗೆ; ಸುಕ್ಕು.

शिकम, पुं० ಹೊಟ್ಟೆ; ಉದರ.

शिकमी, वि० ಹೊಟ್ಟೆಯ ಸಂಬಂಧವಾದ; ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದಿನ; ಆಗರ್ಭ; ಒಳಗಿನ.

शिकमी-काश्तकार, पुं० ಒಬ್ಬ ರೈತನಿಂದ ವಾರಕ್ಕೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರೈತ.

शिकरा, पुं० ಡೇಗೆ; ಗಿಡಗ.

सिकवा, पुं० ದೂರು; ನಿಂದೆ; ಚಾಡಿ.

शिकस्त, स्त्री० ಸೋಲು; ಅಪಜಯ; —देना ಸೋಲಿಸು; —खाना ಸೋಲು.

शिकस्ता, वि० ಒಡೆದ; ಮುರಿದ; ಭಗ್ನವಾದ; ಮೋಡಿ (ಬರಹ).

शिकायत, स्त्री० ದೂರು; ಚಾಡಿ; ನಿಂದೆ; ರೋಗ.

शिकार, स्त्री० ಬೇಟೆ; ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿ; ಮಾಂಸ; ಆಹಾರ; ಭಕ್ಷ್ಯ; —खेलना ಬೇಟೆಯಾಡು.

शिकार-गाह, स्त्री० ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಸ್ಥಳ.

शिकारी, पुं० ಬೇಟೆಗಾರ; ಬೇಡರವ.

शिक्षक, पुं० ಓದು ಕಲಿಸುವವ; ಗುರು; ಉಪಾಧ್ಯಾಯ.

शिक्षण, पुं० ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ.

शिक्षा, स्त्री० ವಿದ್ಯೆ; ಶಿಕ್ಷೆ; ದಂಡನೆ.

शिक्षाप्रद, वि० ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವಂಥ.

शिक्षार्थी, पुं० ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ.

शिक्षाविभाग, पुं० ಸರಕಾರದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆ.

शिक्षित, वि० ಓದುಕಲಿತ; ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದ; ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪಂಡಿತ.

शिखंड, पुं० ನವಿಲಗರಿ; ಜುಟ್ಟು.

शिखर, पुं० ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿ; ಶಿಖರ; ಗೋಪುರ; ಕಲಶ.

शिखा, स्त्री० ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ; ದೀಪದ ಕುಡಿ.

शिखि, पुं० ನವಿಲು; ಮಯೂರ.

शिगाफ़, पुं० ಕೊಯ್ದ ಘಾಯ; ಬಿರುಕು; ಪಾಳ; ಸೀಳು; ಒಡಕು; ತೂತು.

शिगुफ़्ता, वि० ಅರಳಿದ.

शिगूफ़ा, पुं० ಮೊಗ್ಗೆ; ಮುಗುಳು; ಹೂವು; ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಗತಿ; —खिलाना ತಮಾಷೆಗೆ ಏನಾದರೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸು.

शिताब, क्रि० ಬೇಗನೆ; ಶೀಘ್ರವಾಗಿ.

शिताबी, स्त्री० ಆವಸರ.

शिति, वि॰ ಬಿಳಿಯ.

शिथिल, वि॰ ಸಡಿಲವಾದ; ದುರ್ಬಲ.

शिद्दत, स्त्री॰ ವೇಗ; ಚುರುಕು; ಉಗ್ರತೆ; ಆಧಿಕ್ಯ.

शिनाख़्त, स्त्री॰ ಗುರುತು; ಪರಿಚಯ; ಪರಿಜ್ಞಾನ.

शिनास, वि॰ ಗುರುತಿಸುವವನು.

शिफ़र, पु॰ ಗುರಾಣಿ.

शिर, पु॰ ತಲೆ; ಹಣೆ; ಶಿಖರ.

शिरकत, स्त्री॰ ಪಾಲು; ಭಾಗ; ಹಿಸ್ಸೆ.

शिरमौर, पु॰ ಕಿರೀಟ; ಅಧಿಪತಿ; ನಾಯಕ.

शिरस्त्राण, पु॰ ಯುದ್ಧದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಲೆಗೆ ಆಯುಧಗಳ ಪೆಟ್ಟು ತಾಗದಂತೆ ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ. ನೊಕವಾಡ; ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ.

शिराकत, स्त्री॰ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ; ವ್ಯಾಪಾರ ಆಸ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯ ಜಂಟಿ ಅಧಿಕಾರ; ಭಾಗ; ಸಹಕಾರ; ವೈಯಕ್ತಿಕವಲ್ಲದ್ದು.

शिरीष, पु॰ ಸಿರೀಸಮರ; ಬಾಗೇಹೂ.

शिरोधार्य, वि॰ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸತಕ್ಕ; ಆದರದೊಡನೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

शिलवट, स्त्री॰ दे॰ सिलवट.

शिला, स्त्री॰ ಕಲ್ಲು; ಬಂಡೆ.

शिलाजीत, पु॰ ಶಿಲಾಜಿತ್ತು; ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಒಂದು ಔಷಧ.

शिलालेख, पु॰ ಶಿಲಾಶಾಸನ.

शिल्प, पु॰ ಕೈ ಕಸುಬು; ಕುಶಲ ವಿದ್ಯೆ; ಕಲ್ಲುಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸ.

शिल्पी, पु॰ ಶಿಲ್ಪಿಕಾರ; ಮನೆ ಕಟ್ಟುವವ; ಶಿಲ್ಪಿ; ಚಿತ್ರಗಾರ.

शिविका, स्त्री॰ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ; ಡೋಲಿ.

शिविर, पु॰ ಗುಡಾರ; ಡೇರೆ; ಶಿಬಿರ.

शिष्ट, वि॰ ಧರ್ಮಶೀಲ; ಶಾಂತ; ಧೀರ; ಸುಶೀಲ; ಸಭ್ಯ; ಶ್ರೇಷ್ಠ.

शिष्टाचार, पु॰ ಸಾಧುವಾದ ನಡವಳಿಕೆ; ವಿಧೇಯತೆ.

शिस्त, स्त्री॰ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಕೊಕ್ಕೆ; ಗಾಳ; ಗುರಿ; ಲಕ್ಷ್ಯ; ಶಿಸ್ತು.

शीकर, पु॰ ಹನಿ; ತುಂತುರು; ಗಾಳಿ; ನೀರಿನ ಹನಿ.

शीघ्र, क्रि॰ ಬೇಗನೆ.

शीतज्वर, पु॰ ಚಳಿಜ್ವರ.

शीतल, वि॰ ತಣ್ಣಗಿರುವ; ತಂಪಾದ; ತೃಪ್ತ. पु॰ ತಂಪು.

शीतला, स्त्री॰ ಸಿಡುಬು; ವೈಲಿಗೆ.

शीर, पु॰ ಹಾಲು.

शीरगर्म, वि॰ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಚ್ಚಗಿರುವ; ಉಗುರು ಬೆಚ್ಚಗಿರುವ; ಕವೋಷ್ಣ.

शीरा, पु॰ ಸಣ್ಣ ರಕ್ತನಾಳ; ಷರಬತ್ತು; ಬೆಲ್ಲದ ಪಾಕ; ಕ್ಷೀರ.

शीराज़, पु॰ ಏರ್ಪಾಡು.

शीरीं, वि॰ ಸಿಹಿಯಾದ; ಮಧುರವಾದ; ಪ್ರಿಯ; ಪ್ರೇಮದ.

शीरीज़बाँ, स्त्री॰ ನಲ್ಮಾತು; ಸವಿನುಡಿ.

शीरीनी, स्त्री० ಸವಿ; ಮಾಧುರ್ಯ.

शीर्ण, वि० ಭಗ್ನವಾದ; ಹರುಕು ಬರುಕಾಗಿರುವ; ಕೃಶವಾದ.

शीर्ष, पु० ತಲೆ; ಹಣೆ; ತುದಿ.

शीर्षक, पु० ಶಿರೋನಾಮೆ.

शील, पु० ನಡೆನುಡಿ; ಆಚರಣೆ; ಸ್ವಭಾವ; ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ; ಜಾಣ.

शीलवान्, वि० ಶೀಲವಂತ; ಒಳ್ಳೆಯ ಆಚರಣೆಯುಳ್ಳ.

शीशम, पु० ಒಂದು ವೃಕ್ಷಜಾತಿ; ಬೀಟೀಮರ.

शीशमहल, पु० ಗಾಜಿನ ಮನೆ.

शीशा, पु० ಗಾಜು; ಕನ್ನಡಿ.

शीशी, स्त्री० ಗಾಜಿನ ಬುಡ್ಡಿ; ಸೀಸೆ; ಬಾಟ್ಲಿ.

शुंड, पु० ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು.

शुक, पु० ಗಿಣಿ.

शुकराना, पु० ಕೃತಜ್ಞತೆ; ಕಾರ್ಯವು ಮುಗಿದನಂತರ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಕೊಡುವ ಹಣ.

शुक्त, वि० ಹುಳಿಯಾದ; ಹುಳ್ಳಗಿರುವ. पु० ಮಜ್ಜಿಗೆಯ ನೀರು.

शुक्ति, स्त्री० ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪು; ಶಂಖ.

शुक्र, वि० ಬಿಳಿಯ. पु० ಒಂದು ಗ್ರಹ; ವೀರ್ಯ; ಪೌರುಷ.

शुक्र, पु० ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪ್ರಕಟಣೆ; ಧನ್ಯವಾದ.

शुक्रगुज़ारी, स्त्री० ಉಪಕಾರಸ್ಮರಣೆ; ಕೃತಜ್ಞತೆ.

शुक्रिया, पु० ಧನ್ಯವಾದ.

शुक्ल, वि० ಬಿಳಿಯ.

शुजा, वि० ವೀರ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.

शुजाअत, स्त्री० ಶೌರ್ಯ; ಪರಾಕ್ರಮ.

शुतुर, पु० ಒಂಟೆ;—**कीना** ಹಗೆತನವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವವ;—**गमज़ा** ಮೋಸ; ಕಪಟ.

शुतुरगाव, पु० ಜರಾಫೆ.

शुतुरमुर्ग, पु० ಉಷ್ಟ್ರ ಪಕ್ಷಿ.

शुद, वि० ಪುರಾತನ. पु० ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸದ ಪ್ರಾರಂಭ.

शुदनी, स्त्री० ಸಂಭವಿಸಲಿರುವ ಮಾತು.

शुद्धिपत्र, पु० ತಪ್ಪೋಲೆ.

शुफ़ा, पु० ನೆರೆಯುವ.

शुबहा, पु० ಸಂದೇಹ; ಸಂಶಯ; ಭ್ರಾಂತಿ.

शुभ, वि० ಮಂಗಳಕರವಾದ. पु० ಮಂಗಳ; ಶುಭ.

शुभचिंतक, वि० ಹಿತೈಷಿ.

शुभा, स्त्री० ಶೋಭೆ; ಕಾಂತಿ.

शुभ्र, वि० ಬಿಳಿಯ; ಉಜ್ವಲ.

शुमार, पु० ಸಂಖ್ಯೆ; ಎಣಿಕೆ; ಲೆಕ್ಕ; ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ.

शुमारी, स्त्री० ಎಣಿಕೆ.

शुमाल, स्त्री० ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕು.

शुरू, पु० ಮೊದಲು; ಪ್ರಾರಂಭ.

शुल्क, पुं० ಸುಂಕ; ಹಾಸಲು; ಫೀಜು; ರುಸುಂ.

शुश्रूषा, स्त्री० ಸೇವೆ; ಪರಿಚರ್ಯೆ.

शुष्क, वि० ಒಣಗಿದ; ನೀರಸವಾದ.

शूकर, पुं० ಹಂದಿ.

शून्य, पुं० ಸೊನ್ನೆ; ಖಾಲಿ; ಏನೂ ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಳ. वि० ಏನೂಯಿಲ್ಲದ; ಖಾಲಿಯಾದ; ವಿಹೀನ; ರಹಿತ.

शूप, पु ಮೊರ.

शूम, वि० ಅವಲಕ್ಷಣವಾದ; ಕೆಟ್ಟದ್ದು; ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ; ಲೋಭಿ.

शूर, पुं० ವೀರ; ಸೂರ್ಯ.

शूल, पुं० ಮುಳ್ಳು; ಶೂಲ.

शृंखला, स्त्री० ಕ್ರಮ; ವರಿಸೆ; ಸರಪಳಿ; ಸಂಕೋಲೆ; ಡಾಬು.

शृंग, पुं० ಶಿಖರ; ಗೋಪುರ; ಕಲಶ.

शृंगार, पुं० ನವರಸಗಳಲ್ಲೊಂದು; ಅಲಂಕಾರ.

शृगाल, पुं० ನರಿ. वि० ಹೇಡಿ; ಅಂಜುಬುರುಕ.

शेख़, पुं० ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರನ ವಂಶಸ್ಥರ ಬಿರುದು; ಧರ್ಮಗುರು; ಆಚಾರ್ಯ.

शेख़चिल्ली, पुं० ಗಾಂಪರೊಡೆಯ; ಮೂರ್ಖ.

शेखर, पुं० ತಲೆ; ಹಣೆ.

शेखी, स्त्री० ಅಹಂಕಾರ; ಗರ್ವ; ಠೀವಿ; ದರ್ಪ; ಜಂಭ; ದುರಭಿಮಾನ;—बघारना या मारना ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು.

शेफ़्तगी, स्त्री० ಆಸಕ್ತಿ.

शेफ़्ता, वि० ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ.

शेर, पुं० ಸಿಂಹ; ವೀರಪುರುಷ; ಉರ್ದುವಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಚರಣದ.

शेरवानी, स्त्री० ನಿಲುವಂಗಿ; ಅಂಗಿ.

शेष, पुं० ಉಳಿತಾಯ; ಬಾಕಿ; ಮರಣ.

शेवा, पुं० ರೀತಿ; ಪದ್ಧತಿ.

शै, स्त्री० ವಸ್ತು; ಪದಾರ್ಥ.

शैतान, पुं० ಸೈತಾನ; ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದುರ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಳೆಯುವ [illegible]

शैतानी, स्त्री० ದುಷ್ಟತನ; ತುಂಟತನ; ಉಪದ್ರವ.

शैदा, वि० ಪ್ರೀತಿಸಿದವ; ಪ್ರೇಮಿ.

शैदाई, पुं० ಪ್ರೇಮಮಾಡುವವ.

शैल, पुं० ಬೆಟ್ಟ; ಪರ್ವತ; ಬಂಡೆ.

शैली, स्त्री० ಬಗೆ; ಕ್ರಮ; ಪದ್ಧತಿ; ಬರೆಯುವ ವಿಧಾನ; ಶೈಲಿ.

शैवाल पुं० ಪಾಚಿ.

शैशव, वि० ಎಳೆತನದ. पुं० ಎಳೆತನ; ಚಿಕ್ಕಂದು; ಬಾಲ್ಯ.

शोकाकुल } **शोकार्त्त** } वि० ಶೋಕದಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟ.

शोख़, वि० ಜಂಭವುಳ್ಳ.

शोख़ी, स्त्री० ಜಂಭ.

शोच, पुं० ದುಃಖ; ಚಿಂತೆ.

शोचनीय, वि० ದುಃಖಪಡಬೇಕಾದ.

शोणित, वि० ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ. पुं० ರಕ್ತ.

शोथ, पु० ಬಾವು.

शोध, पु० ಹುಡುಕುವಿಕೆ; ಶೋಧನೆ.

शोधपत्र, पु० ತಪ್ಪೋಲೆ.

शोधक, पु० ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡುವವ.

शोधन, पु० ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವಿಕೆ; ಹುಡುಕುವಿಕೆ; ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿಕೆ.

शोधना, स० ಶುದ್ಧ ಮಾಡು; ಹುಡುಕು; ಶೋಧಿಸು.

शोभना, अ० ಶೋಭಿಸು.

शोभा, स्त्री० ಕಾಂತಿ; ಸೌಂದರ್ಯ; ಸೊಬಗು; ಅಲಂಕಾರ.

शोभायमान } वि० ಸುಂದರ; ಶೋಭಿ
शोभित } ಸುವ.

शोर, पु० ಗದ್ದಲ; ಕೋಲಾಹಲ; ಗಡಿಬಿಡಿ.

शोरगुल, पु० ಗದ್ದಲ; ಗೌಜಿ.

शोरबा, पु० ಮಾಂಸದ ನೀರು; ಮಾಂಸದ ಸಾರು.

शोरा, पु० ಸೋರುಪ್ಪು; ಚವುಳು.

शोरिश, स्त्री० ಗದ್ದಲ.

शोला, पु० ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ.

शोशा, पु० ಹೊರಗಡೆ ಬಂದಿರುವ ಭಾಗ; ಅದ್ಭುತವಾದ ಮಾತು.

शोषक, वि० ಬತ್ತಿಸುವಂಥ; ಹಿಂಗಿಸುವಂಥ; ಹೀರುವ. पु० ನಾಶ ಮಾಡುವವ.

शोषण, पु० ಶೋಷಿಸುವಿಕೆ; ಹೀರುವಿಕೆ.

शोषित वि० ಶೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಒಣಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಬತ್ತಿಹೋದ.

शोहदा, पु० ಪುಂಡ; ಪೋಕರಿ; ಸೊಗಸುಗಾರ.

शोहरत, स्त्री० } ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ; ವಿಖ್ಯಾತಿ;
शोहरा, पु० } ಹೆಸರುವಾಸಿ.

शौक़, पु० ಗೀಳು; ಚಾಳಿ; ಷೋಕು; —से ಆನಂದವಾಗಿ, ಖುಷಿಯಾಗಿ.

शौक़त, स्त्री० ಠೀವಿ; ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ; ದರ್ಪ; ವೈಖರಿ.

शौक़िया, क्रि० ಖುಷಿಯಾಗಿ; ಷೋಕಾಗಿ. वि० ಷೋಕಿನ.

शौक़ीन, स्त्री० ಷೋಕಿನವ; ಸೊಗಸುಗಾರ; ವಿಲಾಸಿ.

शौक़ीनी, स्त्री० ಷೋಕಿ; ಮೋಜು; ವ್ಯಭಿಚಾರ.

शौच, पु० ಸ್ವಚ್ಛತೆ; ಶುಚಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ.

शौर्य, पु० ಪರಾಕ್ರಮ.

शौहर, पु० ಗಂಡ; ಭರ್ತ.

श्मशान, पु० ಸುಡುಗಾಡು; ಸ್ಮಶಾನ.

श्यामल, वि० ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ.

श्यामसुंदर, पु० ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ.

श्येन, पु० ಹದ್ದು.

श्रद्धा, स्त्री० ಪೂಜ್ಯಭಾವ; ಅಕ್ಕರೆ; ಆಸ್ಥೆ; ಭಕ್ತಿ.

श्रद्धालु, वि० ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನುಳ್ಳ.

श्रद्धेय, वि० ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ; ಪೂಜನೀಯ.

श्रम, पु० ಪರಿಶ್ರಮ; ಆಯಾಸ; ಬಳಲಿಕೆ; ವ್ಯಾಯಾಮ.

श्रमकण, पु० ಬೆವರ ಹನಿ.

श्रमजल, पु० ಬೆವರು.

श्रमजीवी, पु० ಕೂಲಿಗಾರ.

श्रमण, पु० ಬೌದ್ಧಮತದ ಸನ್ಯಾಸಿ.

श्रमी, वि० ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡು ವವ. पु० ಕೂಲಿಗಾರ.

श्रवना, अ० ಸೋರು; ಸ್ರವಿಸು.

श्रांति, स्त्री० ಪರಿಶ್ರಮ; ಆಯಾಸ; ಬಳಲಿಕೆ; ದುಃಖ.

श्रेणि } **श्रेणी** } स्त्री० ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ; ಮೆಟ್ಟುವರಿಸೆ.

श्रेणिबद्ध, वि० ಸಾಲಾಗಿರುವ; ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ.

श्रेणियुद्ध, पु० ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಗಗಳ ಸಂಘರ್ಷ.

श्रेय, पु० ಶ್ರೇಯಸ್ಸು; ಕೀರ್ತಿ.

श्रोता, पु० ಆಲಿಸುವವ.

श्लाघनीय, वि० ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹ.

श्लाघा, स्त्री० ಪ್ರಶಂಸೆ; ಹೊಗಳಿಕೆ; ಮುಖಸ್ತುತಿ.

श्लेष, पु० ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಬ್ದಗಳ ಪ್ರಯೋಗ.

श्लेष्मा, पु० ಶ್ಲೇಷ್ಮ; ಕಫ.

श्वपच, पु० ಚಂಡಾಲ.

श्वसुर, पु० ಮಾವ.

श्वान, पु० ನಾಯಿ.

श्वापद, पु० ಹಿಂಸೆಮಾಡುವ ಜೀವಿಗಳು.

श्वास, पु० ಉಸಿರು.

ष

षंड, पु० ನಪುಂಸಕ.

षट्, वि० ಆರು. पु० ಆರನೆ ಸಂಖ್ಯೆ.

षट्कोण, वि० ಆರು ಮೂಲೆಗಳುಳ್ಳ.

षट्पद, वि० ಆರುಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ.

षडंघ्रि, पु० ತುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ.

षडानन, पु० ಕಾರ್ತಿಕೇಯ.

षड्यंत्र, पु० ಒಳಸಂಚು; ಪಿತೂರಿ.

षण्मुख, पु० ಕಾರ್ತಿಕೇಯ.

षाण्मासिक, वि० ಆರುತಿಂಗಳ; ಅರ್ಧವರ್ಷದ.

षोड़श, वि० ಹದಿನಾರು.

षोड़शी, स्त्री० ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ಹೆಣ್ಣು.

स

संकट, पु० ದುಃಖ; ತೊಂದರೆ; ವಿಪತ್ತು. वि० ಇರುಕಾದ; ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ.

संकना, अ० ಶಂಕಿಸು.

संकर, पु० ಬೆರಕೆ; ಮಿಶ್ರಣ.

संकरा, वि० ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ; ಸಂಕೀರ್ಣ. पु० ದುಃಖ; ವಿಪತ್ತು. स्त्री० ಸರಪಳಿ; ಸಂಕೋಲೆ.

संकराना, स० ಮುಚ್ಚು.

संकरी, वि० ಬೆರಕೆ ಜಾತಿಯವ.

संकर्षण, पु० ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಜಗ್ಗುವಿಕೆ.

संकल, स्त्री० ಚಿಲಕ; ಸರಪಳಿ.

संकलन, पु० ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವಿಕೆ; ಕೂಡುವಿಕೆ; ಕೂಡುವ ಲೆಕ್ಕ.

संकलित, वि० ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

संकल्प, पु० ವಿಚಾರ; ಇಚ್ಛೆ; ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ.

संकार, स्त्री० ಸನ್ನೆ; ಇಂಗಿತ.

संकारना, स० ಸನ್ನೆಮಾಡು.

संकीर्ण, वि० ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ.

संकीर्तन, पु० ಭಜನೆ.

संकुचित, वि० ಮುದಡಿಕೊಂಡ; ಸಂಕುಚಿಸಿದ.

संकुल, वि० ಒತ್ತಾಗಿರುವ; ದಟ್ಟವಾದ. पु० ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು.

संकेत, पु० ಸನ್ನೆ; ಗುರುತು; ಚಿನ್ಹೆ.

संकोच, पु० ನಾಚಿಕೆ; ಲಜ್ಜೆ ಭಯ.

संकोचना, अ० ಸಂಕೋಚಮಾಡು.

संकोची, वि० ಸಂಕೋಚವುಳ್ಳವ.

संक्रमण, पु० ನಡೆಯುವಿಕೆ; ಸಂಚರಿಸುವಿಕೆ.

संक्रामक, वि० ಮುಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬರುವ (ರೋಗ); ಅಂಟುರೋಗ.

संक्रामी, वि० ಅಂಟುರೋಗವನ್ನು ಹರಡಿಸುವ (ಮನುಷ್ಯ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಮಿ).

संक्षिप्त, वि० ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

संक्षेपतः / **संक्षेपतया** } अव्य० ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿಯೇ.

संखिया, पु० ಶಂಖ ಪಾಷಾಣ; ಗೌರೀಪಾಷಾಣ.

संग, पु० ಕಲ್ಲು; ಶಿಲೆ; ಜೊತೆ; ಕೂಟ. क्रि० ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ; ಸಂಗಡ.

संगठन, पु० ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವಿಕೆ; ಸಂಘಟನೆ.

संगत, स्त्री० ಸಂಗ; ಜತೆ; ಸಂಗಾತಿ.

संग-तराश, पु० ಕಲ್ಲುಕುಟಿಗ.

संगति, स्त्री० ಸೇರುವಿಕೆ; ಸಂಘ; ಕೂಟ.

संग-दिल, वि० ಕಲ್ಲೆದೆಯು; ಕ್ರೂರ.

संग-दिली, स्त्री० ಕಲ್ಲೆದೆ; ಕ್ರೌರ್ಯ.

संग-पुश्त, पु० ಆಮೆ; ಆವೆ.

संग-मरमर, पु० ಅಮೃತ ಶಿಲೆ; ಹಾಲುಗಲ್ಲು.

संग-रेज़ा, पु० ಕಲ್ಲು ಹರಳು.

संग-मूसा, पु० ಕರಿಕಲ್ಲು.

संगाती, पु० ಸಂಗಡಿಗ; ಗೆಳೆಯ; ಮಿತ್ರ.

संगिनी, स्त्री० ಹೆಂಡತಿ.

संगी, पु० ಗೆಳೆಯ; ಸ್ನೇಹಿತ. वि० ಕಲ್ಲಿನ.

संगीन, वि० ಕಲ್ಲಿನಂತಹ; ಗಟ್ಟಿಯಾದ; ಬಾಳಿಕೆಬರುವ.

संगे-मसानो, पु० ಮೂತ್ರಾಶಯದಲ್ಲಿ ರೋಗದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಕಲ್ಲು.

संगृहीत, वि० ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

संगृहीता, पु० ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವವ.

संग्रह, पु० ಕೂಡುಹಾಕುವಿಕೆ; ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥ.

संग्रही, पु॰ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವವ.

संग्राम, पु॰ ಯುದ್ಧ.

संघ, पु॰ ಸಮೂಹ; ಸಮುದಾಯ; ಕೂಟ.

संघट } पु॰ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವಿಕೆ;
संघटन } ಮಿಳನ; ಸಂಯೋಗ; ಪರಸ್ಪರ ತಿಕ್ಕಾಟ; ಜಗಳ; ಯುದ್ಧ.

संघटित, वि॰ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

संघर्ष } पु॰ ತಿಕ್ಕಾಟ; ಸಂಘ
संघर्षण } ರ್ಷಣೆ

संघात, पु॰ ಪೆಟ್ಟು; ಹೊಡೆತ; ಕೊಲೆ.

संघातक, वि॰ ಕೊಲ್ಲುವ; ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆಯುವ; ನಾಶಪಡಿಸುವ.

संघाती, पु॰ ಸಂಗಡಿಗ; ಜತೆಗಾರ; ಮಿತ್ರ; ಪ್ರಾಣನಾಶಕ.

संघारना, स॰ ನಾಶಪಡಿಸು; ಕೊಲ್ಲು; ಸಂಹರಿಸು.

संघाराम, पु॰ ಬೌದ್ಧ ಭಿಕ್ಷು ಮತ್ತು ಶ್ರಮಣರು ವಾಸಿಸುವ ಮಠ.

संघोष, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದ.

संचना, स॰ ಸಂಗ್ರಹಮಾಡು; ಸಂರಕ್ಷಿಸು.

संचय, पु॰ ರಾಶಿ; ಗುಡ್ಡೆ; ಕೂಡಿಡುವಿಕೆ.

संचयन, पु॰ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಿಕೆ.

संचरण, पु॰ ಸಂಚರಿಸುವಿಕೆ.

संचरना, अ॰ ತಿರುಗಾಡು; ಸಂಚರಿಸು.

संचार, पु॰ ತಿರುಗಾಟ; ಸಂಚಾರ; ಹರಡುವಿಕೆ.

संचारक, पु॰ ಸಂಚರಿಸುವವ; ಮುಂದಾಳು.

संचारित, वि॰ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟ.

संचालक, पु॰ (ಕಾರ್ಯ) ನಿರ್ವಾಹಕ.

संचालन, पु॰ ನಡೆಸುವಿಕೆ; ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ; ನಿರ್ವಹಣೆ.

संचित, वि॰ ಕೂಡಿಟ್ಟ; ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದ; ರಾಶಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

संजम, पु॰ दे॰ **संयम**.

संजमी, वि॰ दे॰ **संयमी**.

संजात, वि॰ ಹುಟ್ಟಿದ.

संजाफ़, स्त्री॰ ಅಂಚು; ಕುಚ್ಚು.

संजीदगी, स्त्री॰ ಗಾಂಭೀರ್ಯ; ಘನತೆ; ಗಂಭೀರತೆ.

संजीदा, वि॰ ಗಂಭೀರವಾದ.

संजीवन, पु॰ ಬದುಕಿಸುವವ.

संजीवी, वि॰ ಸತ್ತವನ್ನು ಬದುಕಿಸುವವ.

संजोग, पु॰ दे॰ **संयोग**.

संजोना, स॰ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸು.

संज्ञा, स्त्री॰ ಎಚ್ಚರ; ಜ್ಞಾನ; ಹೆಸರು; ನಾಮಪದ; ಸನ್ನೆ; ಸಂಕೇತ.

संझा, स्त्री॰ ಸಂಜೆ; ಸಾಯಂಕಾಲ.

संड़सी, स्त्री॰ ಪಟಕಾರು; ಇಕ್ಕಳ.

संडा, वि॰ ಕೊಬ್ಬಿದ; ಹೃಷ್ಟಪುಷ್ಟ. पु॰ ಕೋಣೆಯ.

संडास, पुं० ಪಾಯಖಾನೆಯ ಕುಣಿ.
संतत, अ० ಯಾವಾಗಲೂ; ನಿರಂತರ.
संतप्त, वि० ಕಾದ; ಸುಡಲ್ಪಟ್ಟ; ದುಃಖಿತ.
संतरा, पुं० ದೊಡ್ಡ ಕಿತ್ತಲೆ ಹಣ್ಣು.
संतरी, पुं० ಕಾವಲುಗಾರ; ಪಹರೇದಾರ.
संतान, स्त्री० ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ; ಸಂತತಿ.
संताप, पुं० ಉರಿ; ಬೇಗೆ ತಾಪ; ದುಃಖ; ಮನೋವ್ಯಥೆ.
संतुष्ट, वि० ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿದ.
संतोख } पुं० ತೃಪ್ತಿ; ಸಂತೋಷ; ಹರ್ಷ; ಆನಂದ.
संतोष }
संतोषी, पुं० ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿದವ.
संदर्भ, पुं० ರಚನೆ; ಲೇಖನ; ಪ್ರಬಂಧ; ಸಂಬಂಧ; ಸಂದರ್ಭ.
संदल, पुं० ಶ್ರೀಗಂಧ; ಚಂದನ.
संदिग्ध, वि० ಸಂದೇಹಪೂರ್ಣವಾದ; ಎಡವಟ್ಟಾದ.
संदूक़, पुं० ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.
संदूकचा, पुं० } ಸಣ್ಣ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಕೈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.
संदूकची, स्त्री० }
संदेश, पुं० ಸುದ್ದಿ; ಸಮಾಚಾರ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಿಠಾಯಿ.
संदेशा } पुं० ಸುದ್ದಿ; ಸಮಾಚಾರ.
संदेसा }
संदेह, पुं० ಸಂಶಯ; ಸಂದೇಹ.
संदोह, पुं० ಗುಂಪು; ಹಿಂಡು.
संधान, पुं० ಗುರಿಯಿಡುವಿಕೆ; ಹುಡುಕುವಿಕೆ.
संधानना, स० ಗುರಿಯಿಡು.
संधि, स्त्री० ಸೇರುವಿಕೆ; ಮಿಲನ; ಒಪ್ಪಂದ; ಮೈತ್ರಿ.
संपत्-संपत्ति } स्त्री० ಸಿರಿ; ಸಂಪತ್ತು; ಐಶ್ವರ್ಯ; ಸಿದ್ಧಿ; ಸೌಭಾಗ್ಯ; ಪ್ರಾಪ್ತಿ; ಲಾಭ.
संपद्-संपदा }
संपन्न, वि० ಪೂರ್ಣವಾದ; ಸಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ನೆರವೇರಿದ; ಕೂಡಿದ; ಸಹಿತ; ಶ್ರೀಮಂತ; ಧನವಂತ.
संपर्क, पुं० ಸೇರುವಿಕೆ; ಮಿಶ್ರಣ; ಸಂಸರ್ಗ; ಸ್ನೇಹ.
संपा, स्त्री० ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ; ಮಿಂಚು.
संपात, पुं० ಒಮ್ಮೆಗೆ ಬೀಳುವಿಕೆ.
संपादक, पुं० ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವವ; ಸಂಪಾದಕ; ಎಡಿಟರು.
संपादकीय, वि० ಸಂಪಾದಕನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. पुं० ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯ ಅಗ್ರ ಲೇಖನ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಲಿತ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲಿನ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ.
संपादन, पुं० ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವಿಕೆ; ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ; ಪ್ರಕಟಿಸುವಿಕೆ.
संपादिका, स्त्री० ಸಂಪಾದಕಿ.
संपादित, वि० ತಯಾರಾದ.
संपुट, पुं० ಸಣ್ಣ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಡಬ್ಬಿ; ಭರಣಿ; ಬೊಗಸೆ.
संपूर्ण, वि० ಎಲ್ಲಾ; ಪೂರ್ತಿಯಾದ.

संपूर्णतया, क्रि० ಪೂರ್ಣವಾಗಿ; ಪೂರಾ; ಚೆನ್ನಾಗಿ.

सँपेरा, पु० ಹಾವಾಡಿಗ.

सँपोला, पु० ಹಾವಿನ ಮರಿ.

सँपोलिया, पु० ಹಾವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವವ; ಹಾವಾಡಿಗ.

संप्रति, अव्य० ಈಗಲೇ; ಪ್ರಕೃತ.

संप्रदान, पु० ದಾನ ಕೊಡುವಿಕೆ.

संप्रदाय, पु० ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ; ಪಂಗಡ; ಮಾರ್ಗ; ಪಥ; ರೂಢಿ; ಪರಿಪಾಟಿ.

संबंध, पु० ನೆಂಟಸ್ತನ; ಬಾಂಧವ್ಯ; ಮಿಳನ; ಮದುವೆ.

संबंधी, वि० ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ; ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತ. पु० ನೆಂಟ; ಬಳಗದವ.

संबद्ध, वि० ಕೂಡಿಸಿದ; ತಾಗಿದ; ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವ.

संबल, पु० ಪಾಥೇಯ; ದಾರೀ ಖರ್ಚು.

संबोधन, पु० ಕರೆ; ಆಹ್ವಾನ.

संभलना, अ० ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಡು; ಸಾಗು; ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಹುಷಾರಾಗು.

संभव, पु० ಹುಟ್ಟು; ಜನ್ಮ.

संभवतः, क्रि० ಬಹುಶಃ.

संभवनीय, वि० ಒದಗಬಹುದಾದ; ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ.

संभर, पु० ತಡೆ; ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ರಕ್ಷಣೆ.

संभारना, स० दे० संभालना.

संभाल, स्त्री० ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ; ರಕ್ಷಣೆ; ಏರ್ಪಾಡು.

संभालना, स० ನಿಭಾಯಿಸು; ಸಂಬಾಳಿಸು; ನಿರ್ವಹಿಸು; ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು; ತಾಳು; ಸಹಿಸು; ಕಾಪಾಡು.

संभावना, स्त्री० ನಡೆಯಬಹುದಾದ್ದು; ಕಲ್ಪನೆ; ಗೌರವ.

संभाषण, पु० ಮಾತುಕತೆ.

संभ्रम, पु० ತಿರುಗುವಿಕೆ; ಸುತ್ತುವಿಕೆ; ಕಳವಳ; ಪ್ರಮಾದ.

संभ्रांत, पु० ಕಳವಳಗೊಂಡ; ಉದ್ವಿಗ್ನ; ಶಿಷ್ಟ.

संभ्रांति, स्त्री० ಕಳವಳ; ಉದ್ವೇಗ; ಆತುರ.

संमेलन, पु० दे० सम्मेलन.

संयम, पु० ತಡೆ; ಅಂಕೆ; ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ; ನಿರೋಧ; ಕಟ್ಟು; ಬಂಧನ.

संयमी, वि० ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡವ; ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ; ಯೋಗಿ.

संयुक्त, वि० ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ; ಒಡಗೂಡಿದ; ಸಹಿತ.

संयोग, पु० ಸೇರುವಿಕೆ; ಮಿಶ್ರಣ; ದೈವ ಘಟನೆ;—से ದೈವ ವಶದಿಂದ.

संयोजक, पु० ಕೂಡಿಸುವವ; ಜೋಡಿಸುವವ; ಸಭೆ ಸೇರಿಸುವವ.

संयोजन, ಪುಂ ಸೇರಿಸುವಿಕೆ; ಏರ್ಪಾ ಟು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

संयोजित, ವಿಂ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

संरक्षक, ಪುಂ ಕಾಪಾಡುವವ; ಸಾಕು ವವ; ರಕ್ಷಕ.

संरक्षण, ಪುಂ ಪಾಲನೆ; ಸಂರಕ್ಷಣೆ; ಅಧಿಕಾರ; ಅಂಕೆ.

संलग्न, ವಿಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂ ಡಿರುವ.

संलाप, ಪುಂ ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾ ಷಣೆ.

संलिप्त, ವಿಂ ಮಗ್ನನಾದ; ತಲ್ಲೀನ ನಾದ.

संवत्, ಪುಂ ವರ್ಷ; ಸಂವತ್ಸರ.

संवत्सर, ಪುಂ ವರ್ಷ.

संवरण, ಪುಂ ದೂರ ಮಾಡುವಿಕೆ; ಬಚ್ಚಿಡುವಿಕೆ; ಆರಿಸುವಿಕೆ.

संवरणीय, ವಿಂ ನಿವಾರಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕ; ಮದುವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ.

संवरना, ಅಂ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಅಲಂಕೃತವಾಗು.

संवर्त्तन, ಪುಂ ಸುತ್ತುವಿಕೆ.

संवर्त्तित, ವಿಂ ಸುರುಳಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ.

संवर्द्धन, ಪುಂ ಬೆಳೆಸುವಿಕೆ; ಅಭಿ ವೃದ್ಧಿ; ಸಾಕುವಿಕೆ; ಪೋಷಣೆ.

संवर्द्धित, ವಿಂ ಬೆಳೆಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಅಭಿ ವೃದ್ಧಿಗೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟ.

संवाद, ಪುಂ ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾ ಷಣೆ; ಸುದ್ದಿ; ಸಮಾಚಾರ.

संवाददाता, ಪುಂ ಸುದ್ದಿಗಾರ; ಬಾತ್ಮೀ ದಾರ.

संवारना, ಸಂ ಸಿಂಗರಿಸು; ಅಲಂಕ ರಿಸು; ಸರಿಪಡಿಸು.

संविधान, ಪುಂ ರಚನೆ; ಏರ್ಪಾಡು.

संवेदन, ಪುಂ ಅನುಭವಿಸುವಿಕೆ.

संवेदना, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪರಿತಾಪ.

संवेष्टन, ಪುಂ ಸುತ್ತುವಿಕೆ; ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತುವಿಕೆ; ಆವರಿಸುವಿಕೆ.

संशय, ಪುಂ ಸಂದೇಹ.

संशयात्मक, ವಿಂ ಸಂದೇಹವುಳ್ಳ; ಸಂದಿಗ್ಧ; ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದ.

संशोधक, ಪುಂ ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡು ವವ.

संशोधन, ಪುಂ ತಿದ್ದುಪಡಿ; ಸರಿಪಡಿಸು ವಿಕೆ.

संशोधित, ವಿಂ ತಿದ್ದಲ್ಪಟ್ಟ; ತಿದ್ದು ಪಡಿಯಾದ.

संशोषण, ಪುಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೀರುವಿಕೆ.

संसर्ग, ಪುಂ ಸಂಪರ್ಕ; ಸಹವಾಸ.

संसर्गदोष, ಪುಂ ಸಹವಾಸದೋಷ.

संसार, ಪುಂ ಪ್ರಪಂಚ; ಜಗತ್ತು.

संसृति, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸೃಷ್ಟಿ.

संस्करण, ಪುಂ ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ; ಸುಧಾ ರಣೆ; ಪುಸ್ತಕದ ಮುದ್ರಣ; ಆವೃತ್ತಿ.

संस्कृति, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸ್ವಚ್ಛತೆ; ಪರಿಷ್ಕಾರ; ಅಂತಃಕರಣಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ರೂಪ.

संस्था, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಮಾಜ; ಮಂಡಳಿ.

संस्थापक, ಪುಂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವ.

संस्थापन, पुं० ಸ್ಥಾಪನೆ ; ನಿರ್ಮಿಸು ವಿಕೆ ; ಕೂಡಿಸುವಿಕೆ.

संस्थापित, वि० ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ; ಜಾರಿಗೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟ.

संस्मरण, पुं० ಒಳ್ಳೆಯ ನೆನಪು.

संहारक, पुं० ಕೊಲ್ಲುವವ.

संहारना, स० ನಾಶಪಡಿಸು; ಕೊಲ್ಲು; ಸಂಹರಿಸು.

सअद, पुं० ಸೌಭಾಗ್ಯ.

सआदत, स्त्री० ಸೌಭಾಗ್ಯ; ಅದೃಷ್ಟ; ಒಳ್ಳಿತು; ಹಿತ.

सआदत-मन्द, वि० ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ; ವಿಧೇಯ.

सई, स्त्री० ಪ್ರಯತ್ನ; ಶಿಫಾರಿಸು.

सईद, वि० ಶುಭಕರ; ಮಂಗಳ; ಭಾಗ್ಯವಂತ.

सईस, पुं० ಕುದುರೆಯ ಆಳು.

सकत, स्त्री० ಬಲ; ಶಕ್ತಿ.

सकना, अ० ಶಕ್ಯವಾಗು; ಸಾಧ್ಯ ವಾಗು.

सकपकाना, अ० ಬೆರಗಾಗು; ಕಕ್ಕಾ ಬಿಕ್ಕಿಯಾಗು; ನಾಚು; ಹಿಂಜರಿ.

सकाना, अ० ಶಂಕಿಸು; ಹಿಂಜರಿ; ಶೋಕಿಸು.

सकारना, स० ಸ್ವೀಕರಿಸು.

सकारे, क्रि० ಮುಂಜಾನೆಯೇ; ಬೆಳ ಗಾಗುತ್ತಲೆ.

सकालत, स्त्री० ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ; ಭಾರ ವಾಗಿರುವುದು.

सकाश, अव्य० ಹತ್ತಿರ; ಸಮೀಪ ದಲ್ಲಿ.

सक़ीम, वि० ರೋಗಿ; ದೋಷ ಪೂರ್ಣವಾದ.

सक़ील, वि० ಬೇಗನೆ ಜೀರ್ಣವಾಗದ (ಊಟ); ಭಾರವಾದ.

सकुच, पुं० ಸಂಕೋಚ; ಲಜ್ಜೆ.

सकुचना, अ० ಸಂಕೋಚಪಡು; ನಾಚಿಕೊಳ್ಳು; ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು; ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳು.

सकुचाना, अ० ಸಂಕೋಚಪಡು; ಲಜ್ಜಿಸು. स० ಮುಚ್ಚಿಸು.

सकुचीला, वि० ಸಂಕೋಚ ಪ್ರಕೃ ತಿಯ.

सकुड़ना, अ० दे० सिकुड़ना.

सकुन, पुं० ಹಕ್ಕಿ; ಪಕ್ಷಿ; ಶಕುನ.

सकूनत, स्त्री० ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಮೇಲ್ವಿ ಚಾಸ; ಪತ್ತೆ.

सकेलना, स० ಕೂಡು ಹಾಕು; ಕೂಡಿಸು.

सक़्क़ा, पुं० ನೀರು ಹೊರುವವ.

सक्रिय, वि० ಭಾಗವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ.

सक्षम, वि० ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳ; ಬಲ ಶಾಲಿ; ಸಮರ್ಥ.

सखरा, पुं०, **सखरी**, स्त्री० } ತೈಲಪಕ್ವವಲ್ಲದ ಅಡಿಗೆ; ಮುಸುರೆ ಅಡಿಗೆ.

सखा, पुं० ಜೊತೆಗಾರ; ಗೆಳೆಯ; ಮಿತ್ರ.

सख़ावत, स्त्री० ಉದಾರತೆ; ಔದಾರ್ಯ; ದಾನಶೀಲತೆ.

सखी, स्त्री० ಜೊತೆಗಾರ್ತಿ; ಗೆಳತಿ.

सख़ी, वि० ಕೊಡುಗೈ; ದಾನಿ.

सखुआ, पु० ಶಾಲವೃಕ್ಷ.

सख़ुन, पु० ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾಷಣೆ; ಕವಿತೆ; ಕಾವ್ಯ; ಮಾತು; ವಚನ; ಹೇಳಿಕೆ; ಕಥನ.

सख़ुन-तकिया, पु० ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹಲವರು ಅಭ್ಯಾಸದಮೇಲೆ ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುವ ಶಬ್ದ ಅಥವಾ ವಾಕ್ಯಾಂಶ.

सख़ुन-दाँ, वि० ಕಾವ್ಯರಸಿಕ; ಕವಿ.

सख़ुन-परवर, वि० ಕೊಟ್ಟಮಾತನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವವ; ಹಠಿ.

सख़ुन-फ़हम, वि० ಮಾತಿನ ಮರ್ಮವನ್ನು ಅರಿತವ; ಜಾಣ; ಚತುರ.

सख़ुन-साज़, पु० ಸುಣ್ಣನೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವವ; ಮಾತುಗಾರ.

सख़्त, वि० ಕಠಿಣ; ಕಡುದು; ಕ್ರೂರ; ನಿರ್ದಯ. क्रि० ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು; ಅಧಿಕ; ನಖತ್ತು.

सख़्त-जान, वि० ಕಠಿಣವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವ; ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸುವವ.

सख़्त-दिल, वि० ಕಠಿಣವಾದ ಹೃದಯವುಳ್ಳವ; ನಿರ್ದಯಿ.

सख़्ती, स्त्री० ಕಾಠಿಣ್ಯ; ಗಡುಸು; ಕ್ರೂರವಾದ ವ್ಯವಹಾರ.

सगबग, क्रि० ಬೇಗನೆ; ತಟಕ್ಕನೆ. वि० ತೊಯ್ದು; ನೆನದ.

सगरा } **सगल** } वि० ಸಕಲ; ಸಮಸ್ತ; ಇಡೀ.

सगा, वि० ಒಡಹುಟ್ಟಿದ; ಖಾಸಾ; ಸ್ವಂತ;—भाई ಖಾಸಾ ತಮ್ಮ.

सगाई, स्त्री० ನಿಶ್ಚಯತಾಂಬೂಲ; ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ; ಸಂಬಂಧ.

सग़ीर, वि० ಚಿಕ್ಕ; ಸಣ್ಣ; ಸ್ವಲ್ಪ.

सघन, वि० ದಟ್ಟವಾದ; ನಿಬಿಡವಾದ.

सच, वि० ನಿಜವಾದ. पु० ಸತ್ಯ.

सचमुच, क्रि० ನಿಜವಾಗಿಯೂ; ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ; ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ; ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ.

सचाई, स्त्री० ಸತ್ಯತೆ; ವಾಸ್ತವಿಕತೆ.

सचान, पु० ಗಿಡಗ.

सचिंत, वि० ಚಿಂತೆಯುಳ್ಳ.

सचिक्कन } **सचिक्कन** } वि० ಬಹಳ ನುಣುಪಾಗಿರುವ; ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಜಾರುವಂಥ.

सचिव, पु० ಮಿತ್ರ; ಸ್ನೇಹಿತ; ಮಂತ್ರಿ; ಸಚಿವ; ಸಹಾಯಕ.

सचेत, वि० ಎಚ್ಚರವಾದ; ಹುಷಾರಾದ; ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ.

सचेष्ट, वि० ಕದಲುಮೆದಲುವ; ಜಾಗರೂಕ.

सचरित्र, वि० ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಶೀಲಗಳನ್ನುಳ್ಳ.

सच्चा, वि० ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳುವ; ಸತ್ಯವಾದಿ; ನಿಜವಾದ; ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ.

सच्चाई, स्त्री० दे० सचाई.

सज, स्त्री० ಅಲಂಕರಿಸುವಿಕೆ; ಅಂದ; ರೂಪ; ಸೊಗಸು; ಶೃಂಗಾರ; ಸೌಂದರ್ಯ.

सजग, वि० ಎಚ್ಚರವುಳ್ಳ; ಜಾಗರೂಕನಾದ.

सजधज, स्त्री० ಅಂದಚಂದ; ಅಲಂಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ.

सजन, पु० ಸಜ್ಜನ; ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥ; ಗಂಡ; ಪತಿ; ಇನಿಯ; ಪ್ರಿಯ.

सजना, अ० ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಅಲಂಕಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು; ಅಲಂಕರಿಸು.

सजल, वि० ನೀರು ತುಂಬಿದ; ನೀರನ್ನೊಳಗೊಂಡ; ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿದ; ಅಶ್ರುಪೂರ್ಣ.

सजवाना, स० ಅಲಂಕರಿಸು; ಸುಸಜ್ಜಿತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು.

सज़ा, स्त्री० ಶಿಕ್ಷೆ; ದಂಡನೆ.

सजाई, स्त्री० ಅಲಂಕರಿಸುವಿಕೆ; ಸಿಂಗರಿಸುವಿಕೆ.

सज़ा ए-मौत, स्त्री० ಮರಣ ದಂಡನೆ.

सजातीय, वि० ಒಂದೇ ಜಾತಿ ಅಥವಾ ಗೋತ್ರದ.

सजाना, स० ಸಿಂಗರಿಸು; ಅಲಂಕರಿಸು.

सज़ाय, स्त्री० दे० **सज़ा.**

सज़ायाफ़्ता, वि० ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾದವ; ದಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟವ.

सजाव, पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೊಸರು. स्त्री० ಅಲಂಕಾರ.

सजावट, स्त्री० ಅಲಂಕೃತಿ; ಶೃಂಗಾರ; ಶೋಭೆ; ತಯ್ಯಾರಿ; ಸಿದ್ಧತೆ.

सज़ावार, वि० ಉಚಿತ; ಉಪಯುಕ್ತ.

सजीला, वि० ಸೊಗಸಿನ; ಶೃಂಗಾರಪ್ರಿಯ.

सजीव, वि० ಪ್ರಾಣವುಳ್ಳ; ಬದುಕಿರುವ; ಜೀವಂತ; ಚುರುಕಾದ; ಸ್ಫೂರ್ತಿಯುಳ್ಳ.

सज्जन, पु० ಸತ್ಪುರುಷ; ಇನಿಯ; ಪ್ರಿಯತಮ.

सज्जनता, स्त्री० ಸೌಜನ್ಯತೆ.

सज्जा, स्त्री० ಅಲಂಕೃತಿ; ವೇಷಭೂಷೆ; ಮಂಚ.

सज्जित, वि० ಅಲಂಕೃತವಾದ; ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಸಿದ್ಧವಾದ.

सज्ञान, पु० ಬುದ್ಧಿವಂತ; ಜಾಣ; ವಯಸ್ಸಬಂದವ; ಪ್ರೌಢ. वि० ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ; ಜಾಣನಾದ; ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ; ಜಾಗರೂಕನಾದ.

सटक, स्त्री० ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ನುಸುಳುವಿಕೆ; ಹುಕ್ಕದ ಉದ್ದವಾದ ನಳಿಗೆ

सटकना, अ० ನುಸುಳು; ಜಾರಿಕೊಳ್ಳು; ಪರಾರಿಯಾಗು.

सटकारना, स० ಚಾವಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆ; ಸೆಳೆ..

सटना अ० ಅಂಟು; ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳು; ಮೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳು; ಒಂದುಗೂಡು.

सटपट, स्त्री० ಘಾಬರಿ; ಇಬ್ಬಂದಿ.

सटपटाना, अ० ದಿಗಿಲು ಬೀಳು; ಬೆರಗಾಗು; ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳು.

सटरपटर, वि० ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ; ತುಚ್ಛ; ಅಲ್ಪ.

सटान, स्त्री० ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವಿಕೆ; ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ಥಳ; ಜಾಯಿಂಟು.

सटाना, स० ಜೋಡಿಸು; ಸೇರಿಸು.

सटीक, वि० ಮೂಲ ಮತ್ತು ಅರ್ಥ ಎರಡೂ ಇರುವ; ಟೀಕಾ ಸಹಿತವಾದ; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವ ರೀತಿಯ; ಸರಿಯಾದ.

सट्टा पुं० ಒಪ್ಪಂದಪತ್ರ; ಕರಾರುನಾಮೆ; ಅಂಗಡಿಸಾಲು; ಬಜಾರು.

सट्टाबट्टा, पुं० ಅಪ್ತಸ್ನೇಹ; ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಒಳಸಂಚು; ಪಿತೂರಿ.

सठियाना, अ० ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದವನಾಗು; ಷಷ್ಟಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗು; ಮುದುಕನಾಗು; ಅರಳುಮರುಳಾಗು.

सड़क, स्त्री० ರಾಜಮಾರ್ಗ; ಬೀದಿ; ರಸ್ತೆ; ಮಾರ್ಗ.

सड़ना, अ० ಕೊಳೆ; ಕೊಳೆತು ಹೋಗು.

सड़सी, स्त्री० दे० **संड़सी.**

सड़ान, स्त्री० ಕೊಳೆಯುವಿಕೆ.

सड़ाना, स० ಕೊಳೆಯಿಸು; ಕೊಳೆ ಹಾಕು.

सड़ियल, वि० ಕೊಳೆತ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ; ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾದ.

सतत, अव्य० ಎಲ್ಲಕಾಲಕ್ಕೂ; ಸದಾ; ನಿರಂತರ.

सतदल, पुं० ಕಮಲ; ನೂರು ದಳದ ಪದ್ಮ.

सतरंज, स्त्री० दे० **शतरंज.**

सतर, स्त्री० ಗೆರೆ; ರೇಖೆ; ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ. वि० ಸೊಟ್ಟೆಯಾಗಿರುವ; ಡೊಂಕಾದ; ವಕ್ರ; ಸಿಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ.

सतराना, अ० ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಮುನಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

सतरौहाँ, वि० ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ; ಕೋಪಗೊಂಡ; ಕುಪಿತನಾದ.

सतर्क, वि० ಜಾಗರೂಕನಾದ; ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರುವ.

सतर्कता, स्त्री० ಜಾಗರೂಕತೆ; ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

सतसई, स्त्री० ಏಳು ನೂರು ಪದ್ಯಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಕಾವ್ಯ ಅಥವಾ ಗ್ರಂಥ; ಸಪ್ತಶತಿ.

सतह, स्त्री० ಪದರು; ಪರೆ; ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಹೊರಭಾಗ; ಹೊರಮೈ; ಮೇಲ್ಮೈ.

सताना, स० ಕಾಡಿಸು; ಪೀಡಿಸು; ಸತಾಯಿಸು.

सतालू, पुं० ಒಂದು ಫಲ ವಿಶೇಷ; ಪಿಚ್ಚೀಸು ಹಣ್ಣು.

सतावर, स्त्री० ಶತಾವರಿಕೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಔಷಧಿಯ ಗಿಡ.

सती, वि० ಗರತಿ; ಪತಿವ್ರತೆ; ಸಾಧ್ವಿ. —होना ಸಹಗಮನಮಾಡು. स्त्री० ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಹೆಂಗಸು.

सतीत्व, पु० ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ.

सतुआ, पु० ಅರಳಿಟ್ಟು.

सतून, पु० ಕಂಬ; ಸ್ತಂಭ.

सत्कार, पु० ಆದರ; ಸನ್ಮಾನ; ಆತಿಥ್ಯ.

सत्त, पु० ತಿರುಳು; ಸತ್ವ.

सत्ता, स्त्री० ಇರುವಿಕೆ; ಅಸ್ತಿತ್ವ; ಶಕ್ತಿ; ಪ್ರಾಣ; ಅಧಿಕಾರ; ಪ್ರಭುತ್ವ.

सत्ताधारी, पु० ಅಧಿಕಾರಿ; ಆಫೀಸರು.

सत्तू, पु० ಸತ್ತುಗ; ತಂಬಿಟ್ಟು

सत्पथ, पु० ಒಳ್ಳೆಯದಾರಿ.

सत्य, वि० ನಿಜವಾದ; ಯಥಾರ್ಥವಾದ. पु० ಸತ್ಯ.

सत्यतः, अव्य० ನಿಜವಾಗಿ; ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ.

सत्याग्रह, पु० ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆಂದು ಅಹಿಂಸಾಯುತವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಹೋರಾಟ; ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ.

सत्याग्रही, वि० ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯನಾದವ; ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುವವ.

सत्यनाश, पु० ಸರ್ವನಾಶ; ಧ್ವಂಸ.

सत्यनाशी, वि० ಸರ್ವನಾಶಮಾಡುವವ; ಅದೃಷ್ಟಹೀನ.

सत्र, पु० ಧರ್ಮಸತ್ರ; ಛತ್ರ; ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠ್ಯದಿನಗಳ ವಿಭಾಗ; ಟರ್ಮು.

सत्व, पु० ಇರುವಿಕೆ; ಅಸ್ತಿತ್ವ; ಸಾರ; ತಿರುಳು; ತತ್ವ; ಮೂಲ ಗುಣ; ವಿಶೇಷತೆ.

सत्वर, अव्य० ಬೇಗನೆ; ಶೀಘ್ರವಾಗಿ;

सद, वि० ನೂರು. स्त्री० ಸ್ವಭಾವ; ಪ್ರಕೃತಿ.

सदक़ा, पु० ದಾನ; ನಿವಾಳಿ.

सदन, पु० ಮನೆ; ಭವನ.

सदमा, पु० ಪೆಟ್ಟು; ಆಘಾತ; ದುಃಖ; ದೊಡ್ಡನಷ್ಟ.

सदय, वि० ದಯೆಯುಳ್ಳವ.

सदर, पु० ಎದೆ; ಮುಂಭಾಗ; ಅಂಗಳ; ಪ್ರಧಾನ; ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ಮುಂದಾಳು; ಅಧ್ಯಕ್ಷ. वि० ಶ್ರೇಷ್ಠ; ದೊಡ್ಡ.

सदर-आज़म, पु० ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ; ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ.

सदर-आला, पु० ಸಹಾಯಕ ಜಡ್ಜಿ.

सदर-नशीन, पु० ಸಭಾಪತಿ; ಅಧ್ಯಕ್ಷ.

सदर-सुद्रर, पु० ಪ್ರಧಾನ ಜಡ್ಜಿ.

सदरी, स्त्री० ತೋಳುಗಳಿಲ್ಲದ ಅಂಗಿ.

सदहा, वि० ನೂರಾರು; ಬಹಳ.

सदा, अव्य० ಯಾವಾಗಲೂ; ನಿರಂತರ. स्त्री० ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ; ಮಾರ್ದನಿ; ಕೂಗು.

सदाक़त, स्त्री० ಸತ್ಯತೆ; ನಿಜ; ಸಾಕ್ಷ್ಯ.

सदाचरण, सदाचार } पु० ಒಳ್ಳೆ ನಡತೆ.

सदाबरत } पुं० ಅನ್ನದಾನ; ಬಡ
सदाबर्त } ಬಗ್ಗರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಕೊಡುವುದು.

सदाबहार, वि० ಯಾವಾಗಲೂ ಪುಷ್ಪಿತವಾಗಿರುವ.

सदारत, स्त्री० ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ.

सदासुहागिन, वि० ನಿತ್ಯಸುಮಂಗಲಿ; ಯಾವಾಗಲೂ ಮುತ್ತೈದೆಯಾಗಿರುವ. स्त्री० ಸೂಳೆ; ವೇಶ್ಯೆ.

सदी, स्त्री० ನೂರುವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ; ಶತಮಾನ; ಶತಾಬ್ದಿ; ನೂರರ ಸಮೂಹ; ಶೇಕಡ.

सदृश, वि० ಸಮಾನವಾದ; ಅನುರೂಪವಾದ; ಸಮನಾದ.

सदेह, क्रि० ದೇಹದೊಡನೆ.

सदैव, अव्य० ಯಾವಾಗಲೂ; ಸದಾ.

सद्य } अव्य० ಇಂದೇ; ಈಗಲೇ;
सद्यः } ಕೂಡಲೇ; ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ.

सधना, अ० ಸಿದ್ಧಿಯಾಗು; ಸಾಧಿಸಲ್ಪಡು; ನೆರವೇರು; ಈಡೇರು; ಅಭ್ಯಾಸವಾಗು; ಕುದುರು; ಅಳತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತಿರು.

सधवा, स्त्री० ಮುತ್ತೈದೆ; ಸುಮಂಗಲಿ.

सधाना स० ಸಾಧಿಸುವಂತೆಮಾಡು.

सन्, पुं० ವರ್ಷ; ಸಂವತ್ಸರ; ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಶಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವರ್ಷ.

सन, पुं० ಸೆಣಬಿನಗಿಡ. वि० ನಿಶ್ಶಬ್ದ; ಸ್ತಬ್ಧ; ಮಾತಾಡದ; ಮೌನ.

सनअत, स्त्री० ಕೆಲಸಗಾರಿಕೆ; ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯ.

सनई, स्त्री० ಸಣ್ಣಜಾತಿಯ ಸೆಣಬು.

सनक, स्त्री० ಗೀಳು; ಮರಳು; ಆಸಕ್ತಿ; ಹುಚ್ಚು.

सनकना, अ० ಹುಚ್ಚನಾಗು; ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗು.

सनकाना, स० ಹುಚ್ಚನಾಗಿಮಾಡು; ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿಸು.

सनकी, वि० ಹುಚ್ಚ; ಮರುಳ.

सनद, स्त्री० ಪ್ರಮಾಣ; ರುಜುವಾತು; ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟು; ಸನ್ನದ್ದು.

सनद-याफ़्ता, वि० ಯೋಗ್ಯತಾ ಪತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದ; ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾದ.

सनना, अ० ಮೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳು; ಬೆರೆ; ಕಲೆ; ಬೆರೆತುಹೋಗು.

सनम, पुं० ಪ್ರಿಯನು; ಪ್ರತಿಮೆ.

सनमान, पुं० ಆದರ; ಗೌರವ.

सनमुख, अव्य० ಎದುರಿಗೆ; ಎದುರಿನಲ್ಲಿ.

सनसनी, स्त्री० ಜೋಮುಹಿಡಿದಂತಾಗುವಿಕೆ; ಉದ್ವೇಗ; ಘಾಬರಿ; ನಿಶ್ಶಬ್ದತೆ; ನೀರವತೆ.

सनहकी, स्त्री० ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ.

सनाअत, स्त्री० ಹಸ್ತಕೌಶಲ.

सनाय, स्त्री० ಸೋನಾಮುಖಿಯೆಂಬ ವಿರೇಚನಕಾರಿಯಾದ ಒಂದು ಸೊಪ್ಪು.

सनाह, पु० ಕವಚ.
सनेह, पु० ಸ್ನೇಹ; ಪ್ರೇಮ.
सनेही, वि० ಸ್ನೇಹಿ; ಪ್ರೇಮಿ. पु० ಪ್ರೀತಿಸುವವ; ಸ್ನೇಹಿತ.
सन्दूक, पु० दे० संदूक.
सन्न, वि० ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ ಸ್ತಬ್ಧ; ಮಾತೇ ಇಲ್ಲದ; ಕಡುಮೌನವಾದ.
सन्नद्ध, वि० ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಿಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಸಿದ್ಧನಾದ; ತಯಾರಾಗಿರುವ; ಹತ್ತಿರದ; ಸಮೀಪದ.
सन्नाटा, पु० ನಿಶ್ಶಬ್ದತೆ; ಸ್ತಬ್ಧತೆ; ನಿಶ್ಚಲತೆ.
सन्नाह पु० ಕವಚ; ಉಕ್ಕಿನಂಗಿ; ಪ್ರಯತ್ನ; ಸನ್ನಾಹ.
सन्निकट अव्य० ಹತ್ತಿರ; ಸಮೀಪ.
सन्निपात, पु० ವಾತ ಪಿತ್ತ ಶ್ಲೇಷ್ಮ ಇವುಮೂರರ ದೋಷವೂ ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವಿಕೆ; ತ್ರಿದೋಷ.
सन्निविष्ट, पु० ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವ; ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ.
सन्मान, पु० ಆದರ; ಗೌರವ.
सन्मुख, अव्य० ಎದುರಿಗೆ; ಎದರಿನಲ್ಲಿ.
सपत्नी, स्त्री० ಗಂಡನ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ; ಸವತಿ.
सपत्नीक, वि० ಪತ್ನಿಸಮೇತ.
सपथ, पु० दे० शपथ.
सपन
सपना } ಪು० ಕನಸು: ಸ.ಪ.
सपरदाई, पु० ವೇಶ್ಯೆಯು ಹಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಪಕ್ಕವಾದ್ಯವನ್ನು ಬಾರಿಸುವವ.
सपरना, अ० ಮುಗಿ; ಪೂರ್ತಿಯಾಗು; ಸಾಧ್ಯವಾಗು; ಪೂರೈಸು
सपराना, स० ಪೂರೈಸು; ಮುಗಿಸು; ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗು.
सपाट, वि० ಸಮತಳವಾದ; ನುಣ್ಣಗಿರುವ.
सपाटा, पु० ವೇಗ; ಓಟ; ಓಡಾಟ; ತಿರುಗಾಟ.
सपुर्द, स्त्री० ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು.
सपूत, पु० ಕರ್ತವ್ಯಪರಾಯಣನಾದ ಮಗ; ಸತ್ಪುತ್ರ.
सपेत
सपेद } वि० दे० सफ़ेद.
सपेरा पु० दे० सँपेरा.
सपेला
सपोला } पु० दे० सँपोला.
सप्ताह, पु० ಒಂದುವಾರ; ಏಳು ದಿನಗಳ ಕಾಲ.
सफ़, स्त्री० ಪಂಕ್ತಿ; ಸಾಲು.
सफ़-आरा, वि० ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಅಧಿಕಾರಿ.

सफ़गोल, पु० ಇಸಕೋಲೆ ಬೀಜ.

सफ़-जंग, स्त्री० ವ್ಯೂಹರಚನೆ.

सफ़र, पु० ಯಾತ್ರೆ; ಪ್ರಯಾಣ; ಸಂಚಾರ.

सफ़रदाई पु० दे० सफरदाई.

सफ़रा, पु० ಪಿತ್ತ.

सफ़री, वि० ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವ. पु० ದಾರಿ ಖರ್ಚು; ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನು; ಸೀಬೆಹಣ್ಣು.

सफल, वि० ಸಾರ್ಥಕವಾದ; ಫಲಕಾರಿ; ಕೃತಕಾರ್ಯನಾದ.

सफलता, ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ; ಜಯ.

सफ़हा, पु० ಪುಟ; ಹಾಳೆ.

सफ़ा, वि० ತಿಳಿಯಾದ; ಸ್ವಚ್ಛವಾದ; ಪವಿತ್ರವಾದ.

सफ़ाई, स्त्री० ನಿರ್ಮಲತೆ: ಸ್ವಚ್ಛತೆ; ಸಾಲವು ತೀರಿಹೋಗುವಿಕೆ; ತೀರ್ಮಾನ; ನಿರ್ಣಯ.

सफ़ा-चट, वि० ಚೊಕ್ಕಟವಾದ; ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ.

सफ़ाया, पु० ಫೈಸಲು; ತೀರ್ಮಾನ; ನಾಶ.

सफ़ी वि० ಪವಿತ್ರವಾದ; ಶುದ್ಧವಾದ.

सफ़ीना, पु० ದೋಣಿ; ನೋಟ್ ಬುಕ್ಕು; ಕೋರ್ಟಿನ ಸಮನ್ಸು.

सफ़ीर, पु० ರಾಜದೂತ; ರಾಯಭಾರಿ. स्त्री० ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲರವ ಧ್ವನಿ.

सफ़ूफ़, पु० ಚೂರ್ಣ; ಪುಡಿ.

सफ़ेद, वि० ಬಿಳಿಯ; ಶುಭ್ರ.

सफ़ेद-पोश, वि० ಶುಭ್ರವಾದ ವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದವ; ಮರ್ಯಾದಸ್ಥ.

सफ़ेदा, पु० ವಂಗಭಸ್ಮ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಬೂಜದ ಹಣ್ಣು.

सफ़ेदी, स्त्री० ಬಿಳುಪು; ಶುಭ್ರತೆ; ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವಿಕೆ; ಸುಣ್ಣ ಬಳಿಯುವಿಕೆ.

सफ़्फ़ा, वि० ಸ್ಪಷ್ಟ; ನಾಶವಾದ.

सफ़्फ़ाक, वि० ಕೊಲೆಗಡುಕ; ನಿರ್ದಯಿ; ಕಟುಕ.

सब, अव्य० ಎಲ್ಲಾ; ಇಡೀ; ಸಮಸ್ತ.

सबक़, पु० ಪಾಠ; ಶಿಕ್ಷಣ; ಉಪದೇಶ

सबक़त, स्त्री० ಒಂದು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗಿಂತ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು.

सबब, पु० ಕಾರಣ; ಹೇತು.

सबर, पु० दे० सब्र.

सबल वि० ಬಲಶಾಲಿ. पु० ಕಣ್ಣಿನ ಒಂದು ರೋಗ.

सबहा, पु० ಮಾಲೆಯ ಮಣಿಗಳು.

सबा, स्त्री० ಮೂಡಣ ಗಾಳಿ.

सबात, पु० ಸ್ಥಿರತೆ; ಧೃಢತೆ.

सबाह, स्त्री० ಪ್ರಾತಃಕಾಲ; ಬೆಳಗ್ಗೆ.

सबाहत, स्त्री० ಬಿಳಿಪು; ಸೌಂದರ್ಯ.

सबील, स्त्री० ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ಉಪಾಯ.

सबीह, वि० ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ.

सबू, पु० ಮಡಕೆ.

सबूचा, पु० ಚಿಕ್ಕ ಮಡಕೆ.

सबूत, पु० ರುಜುವಾತು; ಪ್ರಮಾಣ; ದೃಢತೆ.

सबूरी स्त्री० दे० सब्र.

सब्ज़, वि० ಹಚ್ಚನೆಯ; ಹಸುರು ಬಣ್ಣದ; ಶುಭ; ಉತ್ತಮ; ಹಚ್ಚಹೊಸ; ತಾಜಾ.

सब्ज़-पोश, वि० ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯುಟ್ಟಿರುವವ; ಮುಸಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿ ದುಃಖವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಈ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯುಡುತ್ತಾರೆ.

सब्ज़-बख़्त, वि० ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ.

सब्ज़ा, पु० ಹಚ್ಚ ಹಸರು; ಭಂಗಿ; ಪಚ್ಚೆ.

सब्ज़ी, स्त्री० ಪೈರುಪಚ್ಚೆಗಳು; ಹಸಿ ತರಕಾರಿ.

सब्र, पु० ಧೈರ್ಯ; ತಾಳ್ಮೆ; ತೃಪ್ತಿ; ಸಂತೋಷ.

सभा, स्त्री० ಸಂಘ; ಕೂಟ; ಸಮಿತಿ; ಪರಿಷತ್ತು.

सभापति, पु० ಅಧ್ಯಕ್ಷ.

सभासद, पु० ಸದಸ್ಯ; ಮೆಂಬರು.

सभ्य, वि० ಶಿಷ್ಟ; ಸುಶಿಕ್ಷಿತ; ಜಾಣ.

ನಾಗರಿಕ.

समंजस, वि० ಸರಿಯಾದ; ಉಚಿತವಾದ.

समंत, वि० ಎಲ್ಲಾ; ಇಡೀ; ಸಮಸ್ತ. पु० ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ.

सम, वि० ಸಮಾನ; ಸಮ (ಸಂಖ್ಯೆ). पु० ವಿಷ.

समअ, पु० ಕಿವಿ.

समकक्ष, वि० ಒಂದೇ ಶ್ರೇಣಿಯ; ಸಮಾನವಾದ.

समकालीन, वि० ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ.

समक्ष, क्रि० ಎದುರಿಗೆ; ಎದುರಿನಲ್ಲಿ.

समग्र वि० ಎಲ್ಲಾ; ಸಮಸ್ತ.

समचेता, पु० ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವನು.

समझ, स्त्री० ಬುದ್ಧಿ; ಅರಿವು; ಜ್ಞಾನ.

समझदार, वि० ತಿಳಿವಳಿಕಸ್ಥ; ಬುದ್ಧಿವಂತ.

समझना, स० ಅರಿ; ತಿಳಿ; ಗ್ರಹಿಸು; ಎಣಿಸು; ಬಗೆ; ಭಾವಿಸು.

समझाना स० ತಿಳಿಸು; ತಿಳಿ ಹೇಳು; ಬೋಧಿಸು; ಸಮಜಾಯಿಸು; ಒಪ್ಪಿಸು.

समझौता, पु० ಒಪ್ಪಂದ; ಒಡಂಬಡಿಕೆ.

समदन, पु० ಭೇಟಿ; ಭೆಟ್ಟಿ.

समदना, स० ಭೇಟಿಮಾಡು.

समधियाना, पु० ಸಮಾಧಿ; ಗೋರಿ.

समधी, पु० ಬೀಗ.

समन, पु० ಶಮನ; ದಮನ.

समन्दर, पु० ಸಮುದ್ರ; ನದಿ.

समन्वय, पु० ಸೇರಿಸುವಿಕೆ; ಜೋಡಣೆ.

समन्वित, वि० ಕೂಡಿಸಿರುವ; ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

समयानुकूल, क्रि० ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಹೋಗುವಂತೆ.

समर, पु० ಯುದ್ಧ.

समर्थ, वि० ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ; ಯೋಗ್ಯ.

समर्थक, वि० ಅನುಮೋದಿಸುವವ; ಅನುಮೋದಕ.

समर्थता स्त्री० ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

समर्थन, पु० ಅನುಮೋದನೆ; ಸಮರ್ಥನೆ.

समर्पण, पु० ಕಾಣಿಕೆ.

समर्पित, वि० ಸಮರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

समवर्ती, वि० ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ.

समवयस्क, वि० ಒಂದೇ ವಯಸ್ಸಿನ.

समवेदना, स्त्री० ಪರಿತಾಪ.

समष्टि, वि० ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡಿದ್ದು.

समस्त, वि० ಎಲ್ಲಾ; ಪೂರಾ.

समस्या, स्त्री० ಸಮಸೆ ಪ್ರಶ್ನೆ; ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು.

समाँ, पु० ಹೊತ್ತು; ಸಮಯ; ವೇಳೆ;—बाँधना ಕಳೆಕಟ್ಟುವುದು.

समाअत, स्त्री० ಆಲಿಸುವುದು.

समाकुल, वि० ಬಹಳ ಘಾಬರಿಗೊಂಡ; ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ.

समागत, वि० ಬಂದಿರುವ; ಬಂದ.

समागम, पु० ಬರುವಿಕೆ; ಆಗಮನ; ಸಂಧಿಸುವಿಕೆ; ಮಿಲನ; ಭೇಟಿ.

समाचार, पु० ಸುದ್ದಿ; ವರ್ತಮಾನ; ಸಮಾಚಾರ.

समाचारपत्र, पु० ವರ್ತಮಾನಪತ್ರ; ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆ.

समाज, पु० ಸಮೂಹ; ಸಂಘ; ಸಮಾಜ.

समाजत, स्त्री० ನಾಚಿಕೆ; ಲಜ್ಜೆ; ವಿನಯ; ಮುಖಸ್ತುತಿ.

समादर, पु० ಆದರ; ಸನ್ಮಾನ.

समादरणीय, वि० ಆದರ ಸತ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ; ಸನ್ಮಾನ್ಯ.

समादृत, वि० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆದರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಸನ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

समाधान, पु० ಸಂದೇಹವನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡುವ ಮಾತು; ಸಮಾಧಾನ.

समाना, अ० ತುಂಬು; ಹಿಡಿಸು. स० ತುಂಬು; ಭರ್ತಿಮಾಡು.

समाप्त, वि० ಮುಗಿದುಹೋದ; ಪೂರ್ತಿಯಾದ.

समाप्ति, स्त्री० ಅಂತ್ಯ; ಪೂರ್ತಿ ಕೊನೆ.

समारंभ, पु० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವಿಕೆ; ವಿಜೃಂಭಣೆ.

समारोह, पु० ಆಡಂಬರ; ವಿಜೃಂಭಣೆ

समालोचक, पुं० ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡುವವ; ವಿಮರ್ಶಕ.

समालोचन, पुं० } ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿಕೆ; ವಿಮರ್ಶೆ.
समालोचना, स्त्री० }

समाविष्ट, वि० ಒಳಹೊಕ್ಕ; ಒಳಗೆ ಅಡಗಿಹೋದ; ಅಂತರ್ಗತವಾದ.

समावेश, पुं० ಅಡಗುವಿಕೆ; ಅಂತರ್ಗತವಾಗುವಿಕೆ.

समिति, स्त्री० ಸಭೆ; ಸಮಾಜ; ಕಮಿಟಿ.

समीकृत, वि० ಸಮಾನವಾಗಿ ಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

समीक्षण, पुं० } ನೋಡುವಿಕೆ; ಹುಡುಕುವಿಕೆ; ಆಲೋಚನೆ; ಸಮೀಕ್ಷಣೆ.
समीक्षा, स्त्री० }

समीचीन, वि० ಸರಿಯಾದ; ಉಚಿತವಾದ.

समीप, वि० ಹತ್ತಿರ; ಬಳಿ.

समीपवर्त्ती, वि० ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ; ಹತ್ತಿರದ; ಸಮೀಪದ.

समीर } पुं० ಗಾಳಿ; ವಾಯು.
समीरन }

समुंदर, पुं० ಸಮುದ್ರ.

समुचित, वि० ಸರಿಯಾದ; ಉಚಿತವಾದ; ಯೋಗ್ಯ.

समुच्चय, पुं० ರಾಶಿ; ಗುಡ್ಡೆ ಸಮೂಹ.

समुज्ज्वल, वि० ಕಣ್ಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ

समुत्थान, पुं० ಏಳಿಗೆ; ಉನ್ನತಿ.

समुदाय, पुं० ಒಟ್ಟು; ಕೂಟ; ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

समुद्यत, वि० ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ.

समुन्नत, वि० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ; ಬಹಳ ಎತ್ತರವಾದ.

समुन्नति, स्त्री० ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ಉನ್ನತಿ; ಮಹತ್ತ್ವ; ಎತ್ತರ.

समुल्लास, पुं० ಉಲ್ಲಾಸ; ಆನಂದ; ಗ್ರಂಥಗಳ ಪರಿಚ್ಛೇದ.

समुहाना, अ० ಎದುರಿಗೆ ಬರುವುದು.

समूम, स्त्री० ವಿಷಗಾಳಿ; ಝಳ.

समूल, वि० ಬೇರು ಸಹಿತವಾದ; ಕಾರಣವುಳ್ಳ. क्रि० ಬೇರು ಸಹಿತವಾಗಿ; ಬುಡಮುಟ್ಟ.

समूह, पुं० ಗುಂಪು; ರಾಶಿ.

समृद्ध, वि० ಐಶ್ವರ್ಯವಂತ; ಹಣವಂತ.

समृद्धि, स्त्री० ಐಶ್ವರ್ಯ; ಧನ; ಸಂಪತ್ತು.

समेटना, स० ಮುದುರು; ಸುರುಟು; ಮಡಿಚು.

समेत, अव्य० ಕೂಡ; ಸಂಗಡ; ಸಹಿತ.

सम्त, स्त्री० ದಿಶೆ; ಕಡೆ; ದಿಕ್ಕು.

सम्मत, पुं० ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

सम्मति, स्त्री० ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಅಭಿಮತ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಸಲಹೆ.

सम्मान, पुं० ಆದರ; ಗೌರವ.

सम्मानित, वि० ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಆದರಣೀಯ; ಮಾನ್ಯ.

सम्मिलन, पुं० ಸೇರುವಿಕೆ; ಒಂದುಗೂಡುವಿಕೆ.

सम्मिलित वि० ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

सम्मिश्रण, पुं० ಬೆರಕೆ; ಮಿಶ್ರಿತವಾಗುವಿಕೆ.

सम्मुख, अव्य० ಎದುರಿನಲ್ಲಿ; ಮುಂದೆ.

सम्मूढ़, वि० ಏನೂ ಅರಿಯದ; ಅಜ್ಞಾನಿ.

सम्मेलन, पुं० ಪರಿಷತ್ತು; ಒಂದುಗೂಡುವಿಕೆ; ಸಮ್ಮೇಳನ.

सम्मोहन, पुं० ಮೋಹಗೊಳಿಸುವಿಕೆ.

सम्यक, पुं० ಸಮೂಹ. वि० ಎಲ್ಲಾ; ಪೂರಾ. क्रि० ಚೆನ್ನಾಗಿ.

सम्राज्ञी, स्त्री० ಚಕ್ರವರ್ತಿನಿ.

सम्राट, पुं० ರಾಜಾಧಿರಾಜ; ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಬಾದಶಹ.

सम्हालना, स० दे० **संभालना**.

सयाना, वि० ಜಾಣ; ವಯಸ್ಸು ಬಂದವ.

सर, पुं० ಸರಸ್ಸು; ಸರೋವರ.

सर, पुं० ತಲೆ; ಶಿರ; ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ; —**करना** ವಶಪಡಿಸುಕೊಳ್ಳು, ಗೆಲ್ಲು.

सरअंजाम पुं०. ಸಾಮಗ್ರಿ; ಸಾಮಾನು.

सरकना, अ० ಸರಿ; ಜರುಗು.

सरकश, वि० ಅವಿಧೇಯ; ಉದ್ಧಟ; ಮೊಂಡ.

सरकशी, स्त्री० ಅವಿಧೇಯತೆ; ಉದ್ಧಟತನ.

सरकार, स्त्री० ಒಡೆಯ; ಪ್ರಭು; ರಾಜ್ಯಸಂಸ್ಥೆ; ಸರಕಾರ.

सरकारी, वि० ಸರಕಾರದ; ಒಡೆಯನ; ರಾಜ್ಯದ; ರಾಜಕೀಯ.

सर-ख़त, पुं० ಮನೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೂಚಿಸಿ ಬರೆಯುವ ಪತ್ರ.

सर-ख़ुश, वि० ಎಲ್ಲಬಗೆಯ ವಿಲಾಸ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವ; ಸುಖಿ.

सरग़ना, पुं० ಮುಖಂಡ; ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ಮುಂದಾಳು.

सर-गरदाँ वि० ಘಾಬರಿಗೊಂಡ; ಸ್ತಂಭಿತ.

सर-गरम, वि० ತತ್ಪರ; ಸನ್ನದ್ಧ; ಉತ್ಸಾಹಿ.

सर-गरमी, स्त्री० ಉತ್ಸಾಹ; ಆವೇಶ

सर-गश्तगी, स्त्री० ಅಲೆದಾಡುವಿಕೆ. ದುಃಖದಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೋಗುವಿಕೆ.

सरगश्ता, वि० ಅಲೆದಾಡುವ; ದುಃಖದಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟ.

सर-गुज़श्त, स्त्री० ನಡೆದ ಮಾತು; ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ.

सर-चश्मा, पु० ನದಿಯ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನ.

सरज़द, वि० ಬಹಿರಂಗವಾದ; ಪ್ರಕಟವಾದ.

सर-ज़मीन, स्त्री० ನಾಡು; ದೇಶ.

सर-ज़ोर, वि० ಬಲಿಷ್ಠ; ಪ್ರಬಲ; ದುಷ್ಟ.

सर-ज़ोरी, स्त्री० ಜುಲುಮೆ; ಅತ್ಯಾಚಾರ; ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ; ಒತ್ತಾಯ.

सर-ताज, पु० ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ.

सर-ता-पा, क्रि० ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನವರೆಗೆ; ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ.

सरदार, पु० ಮುಖಂಡ; ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ನಾಯಕ.

सरदारी, स्त्री० ನಾಯಕತ್ವ; ಮುಂದಾಳುತನ.

सरनाम, वि० ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ; ಕೀರ್ತಿಪಡೆದ.

सर-नामा, पु० ಶಿರೋನಾಮೆ; ಶೀರ್ಷಕ; ವಿಳಾಸ.

सरपंच, पु० ಪಂಚಾಯಿತರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ.

सरपट, पु० ನಾಗಾಲೋಟ.

सरपत, पु० ಶರಪತ್ರ; ಅಲಗು.

सर-परस्त, वि० ಸಲಹುವವ; ಸಂರಕ್ಷಕ.

सर-परस्ती, स्त्री० ಸಲಹುವಿಕೆ; ಸಂರಕ್ಷಣೆ.

सर-पेच, पु० ಪಗಡಿಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ ಪದಕ.

सर-पोश, पु० ತಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ಹರಿವಾಣವನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಸ್ತ್ರ.

सर-फ़राज़, वि० ಉಚ್ಚಪದವಿಯಲ್ಲಿರುವ; ಕೀರ್ತಿಪಡೆದ; ಧನ್ಯ; ಕೃತಾರ್ಥ.

सर-बराह, सर-बराहकार, पु० ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವ; ಮ್ಯಾನೇಜರು; ಅರಮನೆ ಅಥವಾ ಸರಕಾರಿ ಕೆಲಸಗಾರರ ನಾಯಕ; ಮೇಸ್ತ್ರಿ.

सर-बराही, स्त्री० ಏರ್ಪಾಟು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

सरबस, पु० ತನ್ನದೆನ್ನುವುದೆಲ್ಲ.

सर-ब-सर, क्रि० ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ.

सर-बस्ता, वि० ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ; ದಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ; ಗುಪ್ತ.

सर-बाज़, वि० ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಪಣವನ್ನಾಗಿ ಇಡುವವ; ವೀರ; ಧೀರ.

सर-बुलन्द, वि० ಮಾನನೀಯ; ಭಾಗ್ಯವಂತ.

सरमद, वि० ಸಂಬದ್ಧ; ಸೇರಿದ; ಶಾಶ್ವತವಾದ; ಮದಿಸಿದ.

सर-मस्त, वि० ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿರುವ; ಮತ್ತೇರಿದ.

सरमाया, पु० ಮೂಲಧನ; ಬಂಡವಾಳ.

सरवत, ಸ್ತ್ರೀ॰ ಸಮೃದ್ಧಿ ; ವೈಭವ.
सरवर, ಪುಂ॰ ಸರೋವರ ; ಅಧಿಪತಿ.
सरवरि, ಸ್ತ್ರೀ॰ ಸಮಾನತೆ.
सरस, ವಿ॰ ರಸವತ್ತಾದ ; ಸುಂದರ ವಾದ ; ಮನೋಹರ.
सरसना, ಅ॰ ಚಿಗುರು; ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆ ; ಶೋಭಿಸು.
सर-सब्ज, ವಿ॰ ಪಚ್ಚೆ ಪೈರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ; ಕಳಕಳಿಸುತ್ತಿರುವ ; ಸಂತುಷ್ಟನಾದ.
सर-सर, ಸ್ತ್ರೀ॰ ಬಿರುಗಾಳಿ.
सरसराहट, ಸ್ತ್ರೀ॰ ಹರಿದಾಡು; ದೇಕು.
सरसरी, ಕ್ರಿ॰ ಸಮಾನ್ಯವಾಗಿ ; ಸರಾಸರಿ ; ಮೇಲು ಮೇಲಿಂದ.
सरसाना, ಸ॰ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಸು ; ರಸವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡು.
सरसाम, ಪುಂ॰ ಸನ್ನಿಪಾತ.
सरसी, ಸ್ತ್ರೀ॰ ಕೊಳ ; ಸಣ್ಣ ಸರೋವರ.
सरसों, ಸ್ತ್ರೀ॰ ಬಿಳಿ ಸಾಸಿವೆ.
सरहंग, ಪುಂ॰ ಸೇನಾನಾಯಕ; ಜಟ್ಟಿ; ಪೈಲವಾನ ; ಪರಾಕ್ರಮಿ ; ಕಾಲಾಳು.
सरह, ಪುಂ॰ ಮಿಡತೆಹುಳ.
सरहंगी, ಸ್ತ್ರೀ॰ ಸೈನಿಕನ ಉದ್ಯೋಗ.
सरहज, ಸ್ತ್ರೀ॰ ಭಾವ ಮೈದುನನ ಹೆಂಡತಿ.
सरहतन्, ಕ್ರಿ॰ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ; ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ.
सरहद, ಸ್ತ್ರೀ॰ ಎಲ್ಲೆ ; ಮೇರೆ ; ಗಡಿ.
सरहद्दी ವಿ॰ ಸರಹದ್ದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ; ಗಡಿನಾಡಿನ.
सराप, ಪುಂ॰ ಶಾಪ.
सरापना, ಸ॰ ಶಪಿಸು ; ಬೈಯ್ಯು.
सरापा, ಕ್ರಿ॰ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ.
सराफ़, ಪುಂ॰ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಇವುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿ.
सराफ़ा, ಪುಂ॰ } ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಇವುಗಳ
सराफ़ी, ಸ್ತ್ರೀ॰ } ವ್ಯಾಪಾರ ; ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿನಗಗಳ ಕೆಲಸ; ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಅಂಗಡಿಗಳ ಸಾಲು.
सराब, ಪುಂ॰ ಬಿಸಿಲ್ಗುದುರೆ ; ಮರೀಚಿಕೆ ; ಮೋಸಗೊಳಿಸುವ ವಸ್ತು.
सराबोर, ವಿ॰ ನೆನದು ಒದ್ದೆಯಾದ ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಯ್ದು ಹೋದ.
सराय, ಸ್ತ್ರೀ॰ ಯಾತ್ರಿಕರು ನಿಲ್ಲುವ ಸ್ಥಳ ; ಧರ್ಮಛತ್ರ ; ಮುಸಾಫಿರಖಾನೆ.
सरापर, ಅವ್ಯ॰ ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೆ ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ.
सरासरी, ಸ್ತ್ರೀ॰ ಬೇಗ ; ಅವಸರ ; ಸುಮಾರು ; ಅಂದಾಜು.
सराहना, ಸ॰ ಹೊಗಳು ; ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡು; ಶ್ಲಾಘಿಸು. ಸ್ತ್ರೀ॰ ಹೊಗಳಿಕೆ ; ಶ್ಲಾಘನೆ ; ಪ್ರಶಂಸೆ
सराहनीय, ವಿ॰ ಸ್ತುತ್ಯಾರ್ಹವಾದ ; ಪ್ರಶಂಸನೀಯ.

सरि, स्त्री० ಜಲಪಾತ; ಝರಿ; ನದಿ; ಸರಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ಸಮಾನತೆ. वि० ಸಮಾನವಾದ.

सरित् } **सरिता** } स्त्री० ನದಿ.

सरियाना, स० ಹವಣಿಸು; ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಇಡು.

सरिश्ता, पु० ಕೋರ್ಟು; ಕಛೇರಿ; ಆಫೀಸು.

सरिश्तेदार, पु० ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಧಾನ ಕರ್ಮಚಾರಿ; ಸಿರಸ್ತೆದಾರ.

सरिस } **सरीखा** } वि० ಸಮಾನ; ಸದೃಶ.

सरीफ़ा, पु० ಸೀತಾಫಲ.

सरीह, वि० ಪ್ರಕಟವಾದ; ಬಹಿರಂಗವಾದ; ಸ್ಪಷ್ಟ.

सरीहन्, वि० ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ; ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ.

सरूप, पु० ಸ್ವರೂಪ.

सरूर, पु० ಆನಂದ; ಸಂತೋಷ.

सरेदस्त, क्रि० ಈಗ್ಗೆ; ಸದ್ಯಕ್ಕೆ; ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ.

सरे-नौ, वि० ಹೊಸ ಬಗೆಯಾಗಿ; ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ; ಮೊದಲಿನಿಂದ.

सरे-बाज़ार, वि० ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿವಂತೆ; ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ.

सरेश } **सरेस** } पु० ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಂಟು; ಗೋಂದು. वि० ಜಿಗಟಾದ.

सरे-शाम, स्त्री० ಸಾಯಂಕಾಲ. वि० ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುತ್ತಲೆ.

सरो, पु० ಸರವೆ ಮರ; ಕೇಸರಿಕೆ ಮರ. (झाऊ)

सरोकार, पु० ಸಂಬಂಧ; ಅಕ್ಕರೆ; ಪ್ರಯೋಜನ.

सरोज, पु० ಕಮಲ.

सरोजी, वि० ಕಮಲದ ಬಣ್ಣದ.

सरोता, पु० ಅಡಿಕೆಕತ್ತರಿ.

सरोद, पु० ಗೀತ; ರಾಗ; ಕಥನ.

सरोष, वि० ರೋಷಯುಕ್ತ; ಕೋಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

सरो-सामान, पु० ಸಾಮಾಗ್ರಿ; ಸಾಮಾನು.

सरौता, पु० } **सरौती**, स्त्री० } ಅಡಿಕೆ ಕತ್ತರಿಸುವ ಕತ್ತರಿ; ಅಡಕೊತ್ತು.

सर्कार, स्त्री० दे० **सरकार**.

सर्कारी, स्त्री० दे० **सरकारी**.

सर्ग, पु० ನಡೆ; ಗತಿ; ಗಮನ; ಕಾವ್ಯದ ಪರಿಚ್ಛೇದ; ಅಧ್ಯಾಯ.

सर्द, वि० ತಣುವಾದ; ಶೀತಲ; ಮಂದವಾಗುವಿಕೆ.

सर्दमिजाज़, वि० ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲದ; ಶೀಲವಂತನಲ್ಲದ.

सर्दार, पु० दे० **सरदार**.

सर्दी, स्त्री० ತಣುವು; ತಂಪು; ಚಳಿ; ಶೀತ; ನೆಗಡಿ.

सर्प, पु० ಹಾವು; ಸರ್ಪ.

सर्पिणी, स्त्री० ಹೆಣ್ಣುಹಾವು.

सर्फ़, पु० ವೆಚ್ಚ; ವ್ಯಯ; ಖರ್ಚು; ದುಂದುವೆಚ್ಚ.

सर्फ़ा, पुं० ಮಿತವ್ಯಯು; ಖರ್ಚು.

सर्वस, पुं० दे० सर्वस्व.

सर्राफ़, पुं० दे० सराफ़.

सर्राफ़ा, स्त्री० दे० सराफ़ी.

सर्व, वि० ಎಲ್ಲಾ; ಇಡೀ; ಸಮಸ್ತ.

सर्वतः, अव्य० ಎಲ್ಲ ವಿಧದಲ್ಲೂ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ.

सर्वत्र, अव्य० ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲೂ; ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ.

सर्वथा, अव्य० ಎಲ್ಲವಿಧದಲ್ಲೂ.

सर्वदा, अव्य० ಯಾವಾಗಲೂ; ಸದಾ.

सर्वनाश, पुं० ಹಾಳು; ವಿಧ್ವಂಸ.

सर्वसाधारण, पुं० ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು; ಜನತೆ. वि० ವಿಶೇಷವಲ್ಲದ; ಸಾಮಾನ್ಯ.

सर्वस्व, पुं० ತನ್ನದೆನ್ನತಕ್ಕದೆಲ್ಲಾ; ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ.

सर्वांग, पुं० ಇಡೀ ಶರೀರ; ಎಲ್ಲ ಅಂಶ ಅಥವಾ ಅಂಗಗಳು.

सर्वांगीण, वि० ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ.

सर्सों, पुं० दे० सरसों.

सर्हद, स्त्री० दे० सरहद.

सलगम / सलजम, पुं० दे० शलजम.

सलज्ज, वि० ಲಜ್ಜಾವಂತ.

सलतनत, स्त्री० ರಾಜ್ಯ; ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ; ಏರ್ಪಾಟು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ವಿಶ್ರಾಂತಿ.

सलना, अ० ತೂತಾಗು; ತೂತು ಕೊರೆಯಲ್ಪಡು; ಚುಚ್ಚಲ್ಪಡು; ತೂರಿಸಲ್ಪಡು. पुं० ಬೈರಿಗೆ.

सलफ, वि० ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲ.

सलमा, पुं० ಚಿನ್ನ ಅಥವಾ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಸರಿಗೆ; ಚಮುಕಿ.

सलवात, स्त्री० ಶುಭವನ್ನು ಕೋರುವುದು; ಶಾಂತಿ.

सलसलाना, अ० ನವೆಯಾಗು; ನಸೆನಸೆಯಾಗು. स० ತುರಿಸು. ಚಕ್ಕುಲಗುಳಿಮಾಡು.

सलहज, स्त्री० ಭಾವ ಮೈದುನನ ...

सलाई, स्त्री० ಕಡ್ಡಿ; ಸರಳು; ಸಲಾಕು; ಬೆಂಕೀಕಡ್ಡಿ.

सलाख, स्त्री० ಲೋಹದ ಸರಳು; ಸಲಾಕು; ಗೆರೆ.

सलाजीत, स्त्री० ಶಿಲಾಜಿತ್ತು.

सलाबत, स्त्री० ಧೃಢತೆ; ದಾರ್ಢ್ಯ.

सलाम, पुं० ನಮಸ್ಕಾರ; ಪ್ರಣಾಮ; ಶಾಂತಿ; ಸೌಖ್ಯ.

सलाम अलैकुम, अव्य० ನಮಸ್ತೆ! ಪ್ರಣಾಮ!

सलामत, वि० ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ; ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಆಯುಷ್ಯವಂತ; ದೀರ್ಘಾಯುರಾರೋಗ್ಯವುಳ್ಳ. क्रि० ಕುಶಲಪೂರ್ವಕವಾಗಿ. स्त्री० ಸಂಪೂರ್ಣತೆ.

सलामती, स्त्री० ಆರೋಗ್ಯ; ಕ್ಷೇಮ; ಕುಶಲತೆ;—से ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ, ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದಿಂದ.

सलामी, स्त्री० ಸೈನಿಕರು ವಂಧನೆ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ; ಗೌರವಾರ್ಥ ವಾಗಿ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವಿಕೆ; ಕುಶಾಲ್ ತೋಪು; ರಾಜ ಮಹಾ ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಕಾಣಿಕೆ.

सलासत, स्त्री० ಸೌಲಭ್ಯತೆ.

सलाह, स्त्री० ಸಮ್ಮತಿ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಸಲಹೆ.

सलाहकार, पुं० ಸಲಹೆಗಾರ.

सलिल, पुं० ನೀರು; ಜಲ.

सलीक़ा, पुं० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾ ಡುವ ರೀತಿ; ಕಾರ್ಯಕುಶಲತೆ; ಯೋಗ್ಯತೆ; ಗುಣ; ನಡತೆ; ವರ್ತನೆ.

सलीक़ामन्द, वि० ಕಾರ್ಯಕುಶಲ; ಯೋಗ್ಯ; ಗುಣವಂತ.

सलीता, पुं० ಒಂದುಬಗೆಯ ಒರಟು ಬಟ್ಟೆ.

सलीम, वि० ಶುದ್ಧ ಹೃದಯದ; ಸರಿಯಾದ; ಆರೋಗ್ಯವಂತ; ಗಂಭೀರ.

सलीस, वि० ಸುಲಭವಾದ; ಸುಗಮ.

सलूक, पुं० ವ್ಯವಹಾರ; ಆಚರಣೆ; ಸದ್ಭಾವ; ಸ್ನೇಹ; ಉಪಕಾರ.

सलूना, पुं० ಪಲ್ಯ; ಭಾಜಿ. वि० ಉಪ್ಪು ಮಿಶ್ರಿತವಾದ; ರಸಭರಿತ.

सलोतर, पुं० ಪಶು ವೈದ್ಯ; ಅಶ್ವ ವೈದ್ಯ.

सलोतरी, पुं० ಪಶುಗಳ ಅಥವಾ ಕುದುರೆಗಳ ರೋಗದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ನ್ನರಿತವ.

सलोना, वि० ಸುಂದರವಾದ; ಉಪ್ಪು ಪ್ಪಾದ; ರಸಭರಿತ.

सलोनापन, पुं० ಉಪ್ಪುಪ್ಪಾಗಿರು ವಿಕೆ; ಸೌಂದರ್ಯ.

सवा, स्त्री० ಕಾಲುಭಾಗ ಹೆಚ್ಚು; ಚತುರ್ಥಾಂಶದ ಸಹಿತ; ಒಂದೂ ಕಾಲು.

सवाई, स्त्री० ಅಸಲಿನ ನಾಲ್ಕನೇ ಒಂದುಭಾಗದಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವ ಒಂದುವಿಧದ ಸಾಲ; ಜಯಪುರದ ಮಹಾ ರಾಜರ ಒಂದು ಬಿರುದು. वि० ಒಂದೂಕಾಲು.

सवाब, पुं० ಪುಣ್ಯ; ಒಳ್ಳೆಯುದು; ಉಪಕಾರ;—**कमाना** ಪುಣ್ಯಪ್ರದ ವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡು; ಪುಣ್ಯಪಡೆಯು.

सवार, पुं० ಕುದುರೆಮೇಲೇರಿದವ; ಅಶ್ವಾರೂಢ; ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿದ ಸೈನಿಕ; ಸವಾರ; ಏರಿದವ; ಆರೂಢ.

सवारी, स्त्री० ಹತ್ತುವಿಕೆ; ಏರುವಿಕೆ; ಆರೋಹಣ; ವಾಹನ; ಮೆರ ವಣಿಗೆ; ಉತ್ಸವ.

सवाल, पुं० ಪ್ರಶ್ನೆ; ಬೇಡಿಕೆ; ಬಿನ್ನಹ; ಯಾಚನೆ.

सवालजवाब, पुं० ವಾದವಿವಾದ; ಚರ್ಚೆ; ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ.

सवालात, पुं० ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. **सवाल** ಶಬ್ದದ ಬಹುವಚನ.

सवेरा, ಪುಂ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು; ಪ್ರಾತಃಕಾಲ; ಮುಂಜಾನೆ.

सवैया, ಪುಂ ಒಂದೂಕಾಲು ಸೇರಿನ ತೂಕದ ಬಟ್ಟು.

सशंक, ವಿಂ ಶಂಕಾಪೂರ್ಣನಾದ; ಭಯಭೀತ.

ससक, ಪುಂ ಮೊಲ.

ससरना, ಅಂ ಸರಿದುಹೋಗು; ಜಾರಿಕೊಳ್ಳು; ನುಸುಳಿಬಿಡು.

ससुर, ಪುಂ ಗಂಡನ ಅಥವಾ ಹೆಂಡತಿಯ ತಂದೆ; ಮಾವ.

ससुराल, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮಾವನಮನೆ.

सस्ता, ವಿಂ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯು; ಅಗ್ಗವಾದ.

सस्ताना, ಅಂ ಅಗ್ಗವಾಗು; ಬೆಲೆ ಇಳಿದುಹೋಗು. **सं** ಬೆಲೆಯನ್ನಿಳಿಸು.

सस्ती, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದು; ಅಗ್ಗವಾಗಿರುವ ಕಾಲ.

सह, ಅವ್ಯಂ ಸಹಿತ; ಕೂಡ; ಒಡನೆ. ವಿಂ ಸಮರ್ಥ.

सहकार, ಪುಂ ಸಹಯೋಗ; ಸಹಾಯ; ಸಹಾಯಕ.

सहकारता } ಸ್ತ್ರೀಂ ಒತ್ತಾಸೆ; ಸಹಾಯತೆ; ಸಹಾಯ.
सहकारिता }

सहकारी, ಪುಂ ಸಹಾಯಕ.

सहगामी, ಪುಂ ಜೊತೆಗಾರ; ಸಂಗಡಿಗ.

सहचर, ಪುಂ ಕೂಡ ಬರುವವ; ಸೇವಕ; ಆಳು.

सहचरी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹೆಂಡತಿ; ಪತ್ನಿ.

सहचार } ಪುಂ ದೇಂ **सहचर.**
सहचारी }

सहज, ವಿಂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ; ಸುಲಭ. ಪುಂ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವ.

सहजात, ವಿಂ ಒಡಹುಟ್ಟಿದ.

सहन, ಪುಂ ಸೈರಿಸುವಿಕೆ; ಸಹನೆ; ತಾಳ್ಮೆ; ಕ್ಷಮೆ; ಅಂಗಳ.

सहनशील, ವಿಂ ಸೈರಣೆಯುಳ್ಳ; ಸಹಿಷ್ಣು.

सहना, ಸಂ ಸಹಿಸು; ತಾಳಿಕೊಳ್ಳು; ಫಲವನ್ನನುಭವಿಸು; ಭಾರವನ್ನು ತಡೆಯು.

सहनीय, ವಿಂ ಸಹಿಸಬಹುದಾದ.

सहपाठी, ಪುಂ ಒಡನೋದಿ; ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವ.

सहभोजन, ಪುಂ ಸಹಭೋಜನ; ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣುವಿಕೆ.

सहम, ಪುಂ ಹೆದರಿಕೆ; ಭಯ; ಸಂಕೋಚ; ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ.

सहमत, ವಿಂ ಒಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ.

सहमना, ಅಂ ಹೆದರು; ಭಯಪಡು.

सहमाना, ಸಂ ಹೆದರಿಸು.

सहयोग, ಪುಂ ಸಹಾಯ; ಸಹಕಾರ.

सहयोगी, ಪುಂ ಸಹಾಯಕ.

सहर, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ; ಮುಂಜಾನೆ.

सहरा, ಪುಂ ಮೈದಾನ; ಕಾಡು

सहल, ವಿಂ ಸುಲಭವಾದ.

सहलाना, सं० ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕೈಯಾಡಿಸು ; ಸವರು ; ಚಕ್ಕುಲಗುಳಿ ಮಾಡು.

सहसा, अव्य० ಇದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ; ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ.

सहसानन, पुं० ಆದಿಶೇಷ.

सहाइ
सहाई } पुं० ಒತ್ತಾಸೆಗಾರ ; ಸಹಾಯಕ.

सहाध्यायी, पुं० ಸಹಪಾಠಿ ; ಒಡನೋದಿ.

सहाबा, पुं० ಗೆಳೆಯ ; ಸ್ನೇಹಿತ.

सहाय, पुं० ಒತ್ತಾಸೆ; ಸಹಾಯ ; ಆಶ್ರಯ ; ಭರವಸೆ ; ಸಹಾಯಕ.

सहायक, पुं० ಸಹಾಯಮಾಡುವವ ; ಸಹಾಯಕ.

सहायता, स्त्री० ನೆರವು ; ಸಹಾಯ.

सहारा, पुं० ಆಧಾರ ; ಬೆಂಬಲ ; ಸಹಾಯ ; ಒತ್ತಾಸೆ.

सहिजन, पुं० ನುಗ್ಗೇಮರ ; ನುಗ್ಗೇಕಾಯಿ.

सहित, अ० ಕೂಡ ; ಸಮೇತ.

सहिष्णु, वि० ಸೈರಣೆಯುಳ್ಳ ; ಸಹನ

।।, स्त्री० ಸೈರಣೆಯುಳ್ಳ; ಸಹನಶೀಲ.

सही, वि० ದಿಟ; ನಿಜ; ಯಥಾರ್ಥ; ವಾಸ್ತವಿಕ ; ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ ; ಶುದ್ಧ ; ಸರಿ ; ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ ; ಸಹಿ.

सही-सलामत, वि० ರೋಗರುಜಿನಗಳಿಲ್ಲದ ; ಕುಶಲಪೂರ್ವಕ.

सहीम, वि० ಸಮಾನ; ಸಮ; ತುಲ್ಯ.

सहूलत, स्त्री० ಸುಲಭತೆ ; ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ.

', स्त्री० ಸೌಕರ್ಯ ; ಸುಲಭತೆ ; ಅನುಕೂಲತೆ ; ವಿವೇಕ ; ಅರಿವು.

सहृदय, वि० ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳ; ದಯಾಳು ; ರಸಿಕ ; ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯ ; ಸಜ್ಜನ.

सहृदयता, स्त्री० ರಸಿಕತನ ; ದಯೆ ; ಸೌಜನ್ಯ.

सहेज, पुं० ಹೆಪ್ಪು.

सहेजना, स० ಪರಿಶೀಲಿಸು ; ನಂಬಾಳಿಸು.

सहेली, स्त्री० ಜತೆಗಾರ್ತಿ ; ಗೆಳತಿ ; ಸ:

सांई, पुं० ಒಡೆಯ ; ಸ್ವಾಮಿ ; ಪರಮಾತ್ಮ ; ಭಗವಂತ.

ँकड़, पुं० ಸರಪಳಿ ; ಸಂಕೋಲೆ ; ಚಿಲಕ ; ಅಗಳಿ.

सांकर, स्त्री० ಸರಪಳಿ ; ರುಳಿ. वि० ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ.

सांकेतिक, वि० ಚಿಹ್ನೆಯ ; ಗುರುತಿನ.

सांग, स्त्री० ಭರ್ಜಿ.

सांघर, पुं० ಗಂಡನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಗ ; ಮಲಮಗ.

सांघातिक, वि० ಕೊಲ್ಲುವ ; ಸಂಹರಿಸುವ.

सांच, ಪುಂ ಸತ್ಯ; ನಿಜ; ಯಥಾರ್ಥ.

साँचा, ಪುಂ ಎರಕ ಹೊಯ್ಯುವ ಅಚ್ಚು; ಪಡಿಯಚ್ಚು; ಮಾದರಿ; ನಮೂನೆ.

साँझ, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಂಜೆ; ಸಾಯಂಕಾಲ.

सांठ, ಪುಂ ಕಾಲು ಸರಪಳಿ; ಗೊಲಸು; ರುಳಿ.

साँठ-गाँठ, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬಹಳಸ್ನೇಹ; ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹ; ಗಂಟು ಬೀಳುವಿಕೆ. ಗೂಳಿ; ಹೋರಿ.

साँड़, ಪುಂ ಬಸವ; ಗೂಳಿ; ಹೋರಿ.

साँड़नी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹೆಣ್ಣು ಒಂಟೆ.

साँत्वना, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಂತೈಸುವಿಕೆ; ಸಂತವಣೆ; ಸಮಾಧಾನ.

साँथरी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಚಾಪೆ.

साँप, ಪುಂ ಹಾವು; ಸರ್ಪ.

साँपत्तिक, ವಿಂ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

साँपा, ಪುಂ ಶೋಕಗೀತೆ.

साँपिन, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕುದುರೆಯ ಮೈ ಮೇಲಿರುವ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಸುಳಿ; ಹೆಣ್ಣುಹಾವು.

सांप्रदायिक, ವಿಂ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅಥವಾ ಜಾತಿಯ ಸಂಬಂಧವಾದ; ಕೋಮಿನ; ಕೋಮುವಾರು.

साँभर, ಪುಂ ಪಾಥೇಯ; ಬುತ್ತಿ; ಕಡವೆ; ಸಾಂಭರವೆಂಬ ಸರೋವರದ ನೀರಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಉಪ್ಪು.

साँवर / **साँवला** ವಿಂ ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣದ; ಶ್ಯಾಮಲ.

साँवा, ಪುಂ ಸಾವೆಯಕ್ಕಿ.

साँस, ಸ್ತ್ರೀಂ ಶ್ವಾಸ; ಉಸಿರು; ತೆರಪು; — चढ़ना या फूलना ಮೇಲುಸಿರು ಬರು;—भरना ಉಸಿರು ತುಂಬು; ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡು.

साँसत, ಸ್ತ್ರೀಂ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುವುದು; ಪೇಚಾಟ; ಹೆಣಗಾಟ; ತೊಂದರೆ.

साँसारिक, ವಿಂ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ; ಐಹಿಕ.

सा, अव्यं ಅಂಥ; ಸಮಾನ; ಸದೃಶ; ಅಷ್ಟು.

साइत, ಪುಂ ಒಂದು ಘಳಿಗೆಯ ಹೊತ್ತು; ಕ್ಷಣ; ಶುಭಲಗ್ನ, ಮುಹೂರ್ತ.

साइँ, ಪುಂ ಸಾಧು.

साई, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಂಚಕಾರ; ಮುಂಗಡ. ಪುಂ ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲ.

साईस, ಪುಂ ಕುದುರೆಯಾಳು.

साईसी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕುದುರೆಗೆ ಮಾಲೀಸು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ.

साका, ಪುಂ ಶಕೆ; ಕೀರ್ತಿ; ಯಶಸ್ಸು.

साकिन, ವಿಂ ನಿವಾಸಿ; ವಾಸಮಾಡುವವ.

साक़िब, ವಿಂ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ.

साक़ी, ಪುಂ ಸುರಾಪಾನ ಮಾಡಿಸುವವ; ಪ್ರೇಮಿ.

साक्षर, विं ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ; ಓದುಬರಹ ಬಲ್ಲ.

साक्षरता, स्त्रीं ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನ.

साक्षात्कार, पुं ಸಂದರ್ಶನ; ಭೇಟಿ; ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಆಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಜ್ಞಾನ.

साख़, पुं ಸಾಕ್ಷಿ; ಸಾಕ್ಷ್ಯ; ಮರ್ಯಾದೆ; ನಂಬಿಕೆ.

साख़्ता, विं ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಲ್ಲದ; ಕೃತ್ರಿಮ.

साखो, पुं ಸಾಕ್ಷಿಗಾರ. स्त्रीं ಸಾಕ್ಷ್ಯ; ರುಜುವಾತು.

साखोचारन, पुं ಗೋತ್ರವರ್ಣನೆ; ಪ್ರವರ.

साग, पुं ತರಕಾರಿ; ಸೊಪ್ಪು; ಕಾಯಿ; ಪಲ್ಯ.

सागपात, पुं ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸು.

साग़र, पुं ಸಾರಾಯಿಯ ಬಟ್ಟಲು.

सागर, पुं ಸಮುದ್ರ.

सागू, पुं ಸಬ್ಬಕ್ಕಿಯಮರ.

सागूदाना, पुं ಸಾಬೂದಾಣಿ; ಸಬ್ಬಕ್ಕಿ; ಸೀಮೆಯಕ್ಕಿ.

सागौन, पुं ತೇಗದಮರ; ಸಾಗುವಾನಿ.

साज़, पुं ಅಲಂಕಾರ; ಅಲಂಕಾರದ ಸಾಮಾನು; ಶೃಂಗಾರ ಸಾಮಗ್ರಿ; ಉಪಕರಣ; ಸಾಮಗ್ರಿ; ವಾದ್ಯ; ಆಯುಧ. विं ಸರಿಪಡಿಸುವವನು; ತಯಾರಿಸುವವನು; (ಶಬ್ದದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ವಿಶೇಷಣದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾ: घड़ीसाज़.)

साज़गार, विं ಶುಭ; ಸರಿಯಾದ.

साजन, पुं ಸ್ವಾಮಿ; ಒಡೆಯ; ಗಂಡ; ಪ್ರೇಮಿ.

साजना, सं ಅಲಂಕರಿಸು; ಸಿದ್ಧಪಡಿಸು; ಜೋಡಿಸು.

साज़-बाज़, पुं ತಯಾರಿ; ಸಿದ್ಧತೆ; ಘನಿಷ್ಟತೆ.

साजिद, विं ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುವವನು.

साज़िन्दा, पुं ವಾದ್ಯಗಾರ.

साज़िश, स्त्रीं ಮಿಳನ; ಒಳಸಂಚು; ಪಿತೂರಿ.

साझा, पुं ಪಾಲುಗಾರಿಕೆ; ಪತ್ತಿಗೆ; ಪಾಲು; ಭಾಗ.

साझी / साझेदार } पुं ಪಾಲುಗಾರ; ಭಾಗಸ್ಥ.

साझेदारी, स्त्रीं ಪಾಲುಗಾರಿಕೆ.

साटना, सं ಅಂಟಿಸು; ಸೇರಿಸು; ಜಂಟಿಸು.

साड़ी, स्त्रीं ಸೀರೆ; ಶೇಲೆ.

साढ़साती, स्त्रीं ಏಳರಾಟದ ಶನಿ ಕ್ಕಾಟ.

साढ़ू, पुं ಷಡ್ಡಕ.

साढ़े, विं ಅರ್ಧ; ಅರ್ಧ ಹೆಚ್ಚು.

सातफेरी, स्त्रीं ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯ; ಸಪ್ತಪದಿ.

साथ, पुं ಸಂಗ; ಸಂಗಡ ಇರುವಿಕೆ.

साथी, पुं ಸಂಗಡಿಗ; ಜತೆಗಾರ; ಮಿತ್ರ; ಗೆಳೆಯ.

साद, पुं० ಅರಬೀ ಮತ್ತು ಉರ್ದು ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಕ್ಷರ; ವಿಷಯವು ಸರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಥವಾ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಗುರುತು.

सादगी, स्त्री० ಸರಳತೆ; ಸಾಧಾರಣತರ; ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ.

सादा, वि० ಸಾಧಾರಣವಾದ; ಬೆರಕೆಯಿಲ್ಲದ; ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದ; ಸಾದಾ; ನಿಷ್ಕಪಟ; ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದ.

सादा-दिल, वि० ಶುದ್ಧಹೃದಯುದ.

सादा-रू, वि० ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆಗಳಿಲ್ಲದ ಮುಖದವ.

सादा-लौह, वि० ಏನೂ ಅರಿಯದ; ಮೂರ್ಖ.

सादिक़, वि० ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ; ಸತ್ಯನಿಷ್ಠ; ಸರಿಯಾದ.

सादिक़ी, स्त्री० ಸತ್ಯಸಂಧತೆ.

सादिर, वि० ಹೊರಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ; ಪ್ರಕಟವಾದ.

सादृश्य, पुं० ಸಮಾನತೆ.

साध, पुं० ಸಾಧು; ಸಂತ; ಮಹಾತ್ಮ. **स्त्री०** ಕೋರಿಕೆ; ಇಚ್ಛೆ; ಅಭಿಲಾಷೆ.

साधक, पुं० ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಯುವವ; ಸಾಧಿಸುವವ; ಸಾಧಕ; ಯೋಗಿ; ತಪಸ್ವಿ.

साधन, पुं० ಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ವಿಧಾನ; ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ಸಾಮಗ್ರಿ; ಉಪಕರಣ; ಉಪಾಯ; ಯುಕ್ತಿ.

साधना, स्त्री० ಸಿದ್ಧಿ; ಸಾಧನೆ; ಗುರಿಯಿಡುವಿಕೆ; ಉಪಕರಣ. **स०** ನೆರವೇರಿಸು; ಪೂರೈಸು; ಸಾಧಿಸು.

साधारण, वि० ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ; ಸುಲಭವಾದ; ಸಾರ್ವಜನಿಕ.

साधारणतः, अव्य० ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ.

साधु, साधू पुं० ಸಂತ; ಸಾಧು. **वि०** ಒಳ್ಳೆಯ; ಪ್ರಶಂಸನೀಯ. **अव्य०** ಸಾಧು ಸಾಧು; ಶಹಬಾಸ್!

साध्य, वि० ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವಂಥ; ಸುಲಭ; ಸರಳ.

साध्वी, स्त्री० ಪತಿವ್ರತೆ.

सान, पुं० ಸಾಣೇಕಲ್ಲು;—**चढ़ाना** ಸಾಣೆ ಹಿಡಿ; ಮಸೆಯು;—**देना** ಸಾಣೆ ಕೊಡು.

सानना, स० ಅರೆ; ತೀಡು; ಮೆತ್ತು.

साना, पुं० ಮಾಡುವವ; ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ.

सानी, स्त्री० ದನಗಳಿಗೆ ನೀರು ಅಥವಾ ಕಲಗಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯಿಸಿ ಕೊಡುವ ಹಿಂಡಿ. **वि०** ಎರಡನೆಯ; ಸಮಾನ.

साप, पुं० ಶಾಪ.

सापना, स० ಶಪಿಸು ; ಬೈಯು.

साफ़, वि० ಶುಚಿಯಾದ; ಶುದ್ಧವಾದ; ನಿರ್ಮಲ; ತಿಳಿಯಾದ; ಫರಿಷ್ಕಾರವಾದ; ಚೊಕ್ಕಟವಾದ; ಸ್ಪಷ್ಟ; ವ್ಯಕ್ತವಾದ. क्रि० ಶುದ್ಧವಾಗಿ; ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ;—**गोई** ಸ್ಪಷ್ಟೋಕ್ತಿ.

साफ़ा, पु० ವುುಂಡಾಸು ; ಪಗಡಿ.

साफ़ी, स्त्री० ಕರವಸ್ತ್ರ; ಸೋಸುವ ಬಟ್ಟೆ.

साबिक, वि० ಹಿಂದಿನ; ಪುರಾತನ ಕಾಲದ; ಪೂರ್ವದ क्रि० ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ; ಪ್ರಥಮತಃ;—**दस्तूर** ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆಯೇ; ಯಥಾಪ್ರಕಾರ, ಪೂರ್ವವತ್ತಾಗಿ.

साबिक़ा, ಗುರುತು; ಪರಿಚಯ; ಸಂಬಂಧ; ವ್ಯವಹಾರ.

साबित, वि० ಪ್ರಮಾಣಪಡಿಸಿದ; ರುಜುವಾತಾದ; ಸಾಧಿಸಿದ; ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ.

साबिर, वि० ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳವ; ಸಹಿಷ್ಣು.

साबुत, वि० ದೃಢವಾದ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ; ಸರಿಯಾದ.

साबुन, पु० ಸೋಪು; ಸಾಬೂನು.

साबूदाना पु० दे० **सागूदाना.**

सामंत, पु० ರಾಜನ ಕೈ ಕೆಳಗಿರುವ ಜಮೀಂದಾರ ಅಥವಾ ಸರದಾರ.

सामग्री, स्त्री० ಸಾಮಾನು; ಆವಶ್ಯಕವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು; ಸಾಧನ.

सामना, पु० ಇದಿರು; ಭೆಟ್ಟಿ; ಸಂದರ್ಶನ; ವಿಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವಿಕೆ;—**करना** ಎದುರಿಸು.

सामने, क्रि० ಎದುರಿನಲ್ಲಿ; ಎದುರಿಗೆ; ಮುಂದೆ; ವಿರೋಧವಾಗಿ.

सामयिक, वि० ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯದ; ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ.

सामरिक, वि० ಯುದ್ಧ ಸಂಬಂಧವಾದ.

सामर्थ स्त्री० दे० **सामर्थ्य.**

सामर्थी, पु० ಸಮರ್ಥ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.

सामर्थ्य, पु० ಶಕ್ತಿ; ಬಲ; ಯೋಗ್ಯತೆ.

सामाजिक, वि० ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

सामान, पु० ಸಾಮಗ್ರಿ; ಸಾಮಾನು.

सामान्य, वि० ಸಾಧಾರಣವಾದ; ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ.

सामान्यतः / **सामन्यतया** } अव्य० ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ.

सामुहाँ, क्रि० ಸಮ್ಮುಖ; ಎದುರಿಗೆ.

साम्यवाद, पु० ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಸಾಧನಗಳ ಮೇಲೆಯಾವುದೇ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಥವಾ ಪಂಗಡದ ಅಧಿಕಾರವಿರದೆ ಅದು ಇಡೀ ಸಮಾಜದ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಧನ ಸಂಪತ್ತಿಯು ಸಮವಾಗಿ ಹಂಚಲ್ಪಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತ.

साम्राज्य, पु० ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯ.

साम्राज्यवाद, पु० ಬೇರೊಂದು ದೇಶದಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿತಗಳಿಗಾಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ರಾಜಕೀಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ.

साम्राज्यशाही, स्त्री० ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದ ಒಡೆತನ.

साम्राज्यवादी, वि ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಆರ್ಥಿಕಲಾಭ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವಂತಹ.

सायंकाल, पु० ಸಂಜೆ.

सायत, स्त्री० ಶುಭಮುಹೂರ್ತ.

सायबान, पु० ಒಪ್ಪಾರು; ಚಾಟು; ಚಪ್ಪರ; ಒಸಾರೆ.

सायर, पु० ಸಾಗರ; ಸಮುದ್ರ; ಸುಂಕ.

सायल, पु० ಪ್ರಶ್ನಿಸುವವ.

साया, पु० ನೆರಳು; ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ದೆವ್ವ; ಲಂಗ.

सारंग, पु० ಸಾರಂಗ ವಾದ್ಯ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಿಂಕೆ; ಕೋಗಿಲೆ; ಹದ್ದು; ಚಾತಕ.

सारंगी, स्त्री० ಸಾರಂಗ ವಾದ್ಯ.

सार, पु० ರಸ; ತತ್ವ; ತಿರುಳು; ಸತ್ವ.

सारना, स० ಮುಗಿಸು; ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡು; ನೆರವೇರಿಸು; ಸಿಂಗರಿಸು.

सारभाग, पु० ಸಮುದ್ರದ ಉಬ್ಬರ ವಿಳಿತ.

सारस, पु० ಹಂಸಪಕ್ಷಿ.

सारांश, पु० ತಾತ್ಪರ್ಯ.

सारा, वि० ಎಲ್ಲ; ಸಕಲ; ಸಮಸ್ತ; ಇಡೀ. पु० ಭಾವಮೈದ.

सारिका, स्त्री० ಗೊರವಂಕೆ; ಮೈನ.

सारी, स्त्री० ಸೀರೆ.

सार्थक, वि० ಅರ್ಥ ಸಹಿತವಾದ; ಸಫಲವಾದ; ಸಾರ್ಥಕ.

सार्थकता, स्त्री० ಸಫಲತೆ; ಸಿದ್ಧಿ.

सार्वजनिक, वि० ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ.

सार्वभौम, पु० ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಸಾಮ್ರಾಟ.

साल, पु० ವರ್ಷ; ಸಂವತ್ಸರ; ಹುಣ್ಣು; ಘಾಯ; ತೇಗದಮರ.

साल-गिरह, स्त्री० ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ; ಜನ್ಮದಿನ.

साल-तमाम, पु० ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗ.

सालक, वि० ಕಷ್ಟಕೊಡುವ.

सालन, पु० ಮಾಂಸದ ಪಲ್ಯ.

सालना, स० ತಿವಿ; ಚುಚ್ಚು.

सालसा, पु० ರಕ್ತವನ್ನು ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಔಷಧ.

सालसी, स्त्री० ತೀರ್ಮಾನ; ಪಂಚಾಯತಿ.

साला, पु० ಭಾವಮೈದ; ಮೈದ.

सालाना, वि० ವರ್ಷದ; ವಾರ್ಷಿಕ.

सालार, पु० ಮುಖಂಡ; ಮುಂದಾಳು.

सालार-जंग, पु० ಸೇನಾಪತಿ.

सालिक, पु० ಪ್ರಯಾಣಿಕ; ಯಾತ್ರಿಕ.

सालिम, वि० ಇಡೀ; ಸಂಪೂರ್ಣ; ಆರೋಗ್ಯವಾದ.

सालियाना, वि० दे० सालाना.

साली, स्त्री० ಹೆಂಡತಿಯ ಸಹೋದರಿ.

सालुसी, स्त्री० ದ್ರೋಹ; ಪಿತೂರಿ.

सालेह, वि० ಒಳ್ಳೆಯ; ಸಜ್ಜನ; ಸದಾಚಾರಿ.

सावंत, पु० दे० सामंत.

साव, पु० ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯ; ಸಾಹುಕಾರ.

सावक, पु० ಕರು; ಮರಿ.

सावकाश, पु० ಬಿಡುವು; ಅವಕಾಶ; ವಿರಾಮ. क्रि० ಬಿಡುವಾಗಿ.

सावधान, वि० ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರುವ; ಸಚೇತ.

सावन, पु० ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸ.

सास, स्त्री० ಅತ್ತೆ; ಗಂಡ ಅಥವಾ ಹೆಂಡತಿಯ ತಾಯಿ.

सासत, स्त्री० दे० सांसत.

सासु, स्त्री० दे० सास.

सासुर, पु० ಮಾವ; ಮಾವನ ಮನೆ.

साहनी, स्त्री० ಸೈನ್ಯ.

साहब, पु० ಒಡೆಯ; ಸ್ವಾಮಿ; ಈಶ್ವರ; ಸ್ನೇಹಿತ; ಮಹಾಶಯ; ಒಂದು ಗೌರವ ಸೂಚಕ ಶಬ್ದ.

साहब-ज़ादा, पु० ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥನ ಮಗ; ಪುತ್ರ.

साहब-सलामत, स्त्री० ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುವುದು.

साहबा, स्त्री० साहब ಶಬ್ದದ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದ ರೂಪ.

साहबान, पु० साहब ಶಬ್ದದ ಬಹುವಚನ.

साहबी, वि० ಸಾಹೇಬರ; ಒಡೆಯರ. स्त्री० ಒಡೆತನ; ಪ್ರಭುತ್ವ; ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ.

साहस, पु० ಧೈರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮ.

साहसी, वि० ಪರಾಕ್ರಮಿ; ಸಾಹಸಿಗ.

साहाय्य, पु० ಸಹಾಯ; ನೆರವು.

साहित्य, पु० ವಾಙ್ಮಯ; ಸಾಹಿತ್ಯ

साहित्यिक, वि० ವಾಙ್ಮಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

साहिब, पु० दे० साहब.

साहिबा, स्त्री० दे० साहबा.

साहिर, पु० ಯಕ್ಷಿಣಿ ವಿದ್ಯೆ ತೋರಿಸುವವ; ಗಾರುಡಿಕಾರ.

साहिल, पु० ದಡ.

साही, पु० ಮುಳ್ಳುಹಂದಿ.

साहू } साहूकार } पु० ಸಜ್ಜನ; ಸಾಧು; ಹಣವಂತ; ಸಾಹುಕಾರ.

साहूकारी, स्त्री० ಸಾಹುಕಾರತನ; ಶ್ರೀಮಂತಿಗೆ.

साहेब, पु० दे० साहब.

सिंकना, अ० ಕಾಯಿಸಲ್ಪಡು.

सिंगा, पु० ರಣವಾದ್ಯ; ಕೊಂಬು; ಕಹಳೆ.

सिंगार, पु० ಅಲಂಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ.

सिंगारना, स॰ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

सिंगारहार, पु॰ ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪ.

सिंगी, स्त्री॰ ಕಹಳೆ; ಕೊಂಬು.

सिंघासन, पु॰ ಸಿಂಹಾಸನ.

सिंघनी स्त्री॰ ಮೂಗು; ಹೆಣ್ಣು ಸಿಂಹ.

सिंचन, पु॰ ನೀರನ್ನು ಚಿಮುಕಿಸುವಿಕೆ; ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರೆರೆಯುವಿಕೆ.

सिंचना, अ॰ ನೀರು ಚಿಮುಕಿಸಲ್ಪಡು; ನೀರು ಕಟ್ಟಲ್ಪಡು.

सिंचाई, स्त्री॰ ನೀರನ್ನು ಚಿಮುಕಿಸುವಿಕೆ; ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರೆರೆಯುವಿಕೆ; ಸಿಂಪಡಿಸಿದ ಮಜೂರಿ.

सिंचित, वि॰ ನೀರೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

सिंदूर, पु॰ ಕುಂಕುಮ; ಸಿಂದೂರ.

सिंदूरदान, पु॰ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹಣೆಗೆ ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚುವ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯ.

सिंधु, पु॰ ಸಮುದ್ರ; ಸಿಂಧುನದಿ.

सिंह, पु॰ ಸಿಂಹ; ಮೃಗರಾಜ.

सिंहनी, स्त्री॰ ಹೆಣ್ಣು ಸಿಂಹ.

सिंहावलोकन, पु॰ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಮುನ್ನ ಹಿಂದಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುವುದು.

सिंहासन, पु॰ ರಾಜರ ಆಸನ; ಸಿಂಹಾಸನ.

सिंहिनी, स्त्री॰ दे॰ **सिंहनी.**

सिआर, पु॰ ನರಿ.

सिकंदर, पु॰ ಅಲೆಗ್ಝಾಂಡರನ ಹೆಸರು.

सिकड़ी, स्त्री॰ ಸರಪಳಿ; ಸಂಕೋಲೆ.

सिकता, पु॰ ಮಳಲು; ಉಸುಬು; ಹೊಯ್ಗೆ.

सिकली, स्त्री॰ ಕತ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳಿಗೆ ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ; ಸಾಣೆ; ಹದ.

सिकलीगर, पु॰ ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯುವವ.

सिकहर, पु॰ ಕಲ್ಲಿ; ನೆಲವು.

सिकुड़न, स्त्री॰ ಸಿಕ್ಕು; ನಿರಿಗೆ.

सिकुड़ना, अ॰ ಸಂಕುಚಿತವಾಗು; ಸುಕ್ಕುಬೀಳು.

सिकोड़ना स॰ ಮುದಡು; ಸುರುಟು; ಮಡಿಚು; ನಿರಿಗೆಹಿಡಿ.

सिकोही, वि॰ ಅಭಿಮಾನಿ; ಪರಾಕ್ರಮಿ; ವೀರ.

सिक्का, पु॰ ಮುದ್ರೆ; ಠಸ್ಸೆ; ಮೊಹರು; ನಾಣ್ಯ;—**बैठना या जमना** ಅಧಿಕಾರವು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡು.

सिक्त, वि॰ ಒದ್ದೆಯಾದ; ತೋಯ್ದ.

सिख, स्त्री॰ ಉಪದೇಶ; ಶಿಕ್ಷಣ; ಭೋಧತೆ; ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ. पु॰ ಶಿಷ್ಯ; ಗುರುನಾನಕರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು; ಸಿಕ್ಖರು.

सिखलाना / सिखाना स॰ ಬೋಧಿಸು; ಕಲಿಸು; ಪಾಠ ಹೇಳು.

सिखावन, पु॰ ಶಿಕ್ಷಣ; ಉಪದೇಶ.

सिजदा, पु॰ ನಮಸ್ಕಾರ; ಶರಣು.

सिझना, अ० ಬೇಯು; ಕುದಿ.
सिझाना, स० ಕುದಿಸು; ಬೇಯಿಸು.
सिटकिनी, स्त्री० ಅಗುಳಿ; ಅಗಣಿ.
सिटपिटाना, अ० ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳು; ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗು.
सिट्टी, स्त्री० ವಾಕ್ಪಟುತೆ.
सिड़, स्त्री० ಹುಚ್ಚು; ಗೀಳು.
सिड़ी, वि० ಹುಚ್ಚ; ಮರುಳ.
सितम, पु० ಬಲಾತ್ಕಾರ; ಜುಲುಮೆ; ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ.
सितमगर, पु० ಅತ್ಯಾಚಾರಿ; ಹಿಂಸಕ.
सितम-रसीदा, वि० ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೊಳಗಾದ; ಅತ್ಯಾಚಾರದಿಂದ ಪೀಡಿತ.
सिता, स्त्री० ಸಕ್ಕರೆ.
सिताब, क्रि० ಬೇಗನೆ.
सितार, पु० ಒಂದು ವಾದ್ಯ; ಸಿತಾರು.
सितारा, पु० ನಕ್ಷತ್ರ; ಚಿಕ್ಕೆ; ಭಾಗ್ಯ; ಅದೃಷ್ಟ; ಬೊಟ್ಟು; ಸಿತಾರು.
सिद्धहस्त, वि० ನಿಪುಣ; ಪ್ರವೀಣ; ಎತ್ತಿದ ಕೈ.
सिद्धांत, पु० ತತ್ವ; ಮತ.
सिधाई, स्त्री० ಸಾತ್ವಿಕತೆ; ಸರಳತೆ.
सिधाना / सिधारना } अ० ಹೊರಡು; ತೆರಳು; ಸಾಯು.
सिन, पु० ವಯಸ್ಸು.
सिनक, स्त्री० ಸಿಂಬಳ; ಗೊಣ್ಣೆ.
सिनकना, अ० ಮೂಗುಸೀದು.
सिपर, स्त्री० ಗುರಾಣಿ.
सिपहगरी, स्त्री० ಸಿಪಾಯಿಯ ಉದ್ಯೋಗ.
सिपहर, पु० ಗೋಳ; ಮಂಡಲ; ಆಕಾಶ.
सिपहसालार, पु० ಸೇನಾಪತಿ.
सिपारस, स्त्री० दे० सिफ़ारिश.
सिपारसी, वि० दे० सिफ़ारशी.
सिपास, स्त्री० ಧನ್ಯವಾದ; ಹೊಗಳಿಕೆ; ಪ್ರಶಂಸೆ.
सिपाह, स्त्री० ಸೈನ್ಯ; ದಂಡು.
सिपाहगिरी, स्त्री० ಸಿಪಾಯಿಯ ಉದ್ಯೋಗ.
सिपाहियाना, वि० ಸಿಪಾಯಿಯಂತಹ; ಸೈನಿಕರಂಥ.
सिपाही, पु० ಸಿಪಾಯಿ; ಸೈನಿಕ.
सिपुर्द, स्त्री० दे० सपुर्द.
सिप्पा, पु० ಯುಕ್ತಿ; ಪ್ರಾರಂಭ.
सिफ़त, स्त्री० ವಿಶೇಷತೆ; ಗುಣ; ಲಕ್ಷಣ; ಸ್ವಭಾವ; ರೂಪ; ಮೊಂರೆ.
सिफ़र, पु० ಶೂನ್ಯ; ಸೊನ್ನೆ; ಪೂಜ್ಯ
सिफ़लगी, स्त्री० ನೀಚತನ; ತುಚ್ಛತೆ; ಹೀನತೆ.
सिफ़ला / सिफ़ली } वि० ನೀಚ; ತುಚ್ಛ; ಹೀನ.
सिफ़ात, स्त्री० सिफ़त ಶಬ್ದದ ಬಹುವಚನ.
सिफ़ारत, स्त्री० ರಾಯಭಾರಿ; ದೂತ; ರಾಯಭಾರಿಯ ಕೆಲಸ; ದೌತ್ಯ.

सिफ़ारिश, स्त्री० ಬೇರೊಬ್ಬರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒಳಿತುಮಾಡಲು ಏನಾದರಷ್ಟು ಹೇಳುವುದು; ವಾಕ್ಸಹಾಯ; ಶಿಫಾರಸು.

सिफ़ारशी, वि० ಶಿಫಾರಸಿನ; ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

सिफ़ाली, वि० ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ.

सिफ़ाहत, स्त्री० ಮೂರ್ಖತನ.

सिफ़्ल, वि० ದಪ್ಪನಾದ; ಗಟ್ಟಿಯಾದ.

सिमट, स्त्री० ಉಡುಗುವಿಕೆ; ಮುದುರುವಿಕೆ; ಸಂಕುಚನ.

सिमटना, अ० ಉಡುಗು; ಮುದುರು; ಒಂದಾಗು

सिमेटना, स० दे० **समेटना.**

सिम्त, स्त्री० ಕಡೆ; ದಿಕ್ಕು; ದಿಶೆ.

सियरा, वि० ತಣ್ಣಗಿರುವ; ಶೀತಲ.

सियराई, स्त्री० ತಣವು.

सियराना, अ० ತಣ್ಣಗಾಗು; ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟು.

सियह, वि० ಕಪ್ಪು; ಅಶುಭ; ಕೆಟ್ಟ, ಕೆಟ್ಟುಹೋದ.

सियादत, स्त्री० ನೇತೃತ್ವ; ಮುಂದಾಳುತನ; ಆಡಳಿತ.

सियापा, पुं० ಸತ್ತವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೆಂಗಸರು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಅಳುವುದು; ಗೋಳಾಟ.

सियार; सियाल, पुं० ನರಿ.

सियासत, स्त्री० ರಾಜ್ಯಭಾರ; ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ; ರಾಜನೀತಿ; ಬೆದರಿಕೆ; ದಂಡನೆ.

सियासती
सियासी } वि० ರಾಜಕೀಯ.

सियाह, वि० दे० **स्याह.**

सियाहा, पुं० ಲೆಕ್ಕದ ಪುಸ್ತಕ.

सियाही, स्त्री० दे० **स्याही.**

सिर, पुं० ತಲೆ; ಶಿರಸ್ಸು; ಕೊನೆ; ತುದಿ;—**आखों पर होना** ಆದರದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸು;—**का बोझ टलना** ಚಿಂತೆಯು ದೂರವಾಗು;—**खाना** ಕಾಡು ಹರಟೆಯಿಂದ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟೆನಿಸು;—**चढ़ाना** ತಲೆಯ ಮೇಲಿರಿಸು;—**घूमना** ತಲೆ ತಿರುಗು;—**देना** ಪ್ರಾಣವನ್ನರ್ಪಿಸು;—**नीचा करना** ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸು;—**पर आना** ಸಮೀಪಿಸು;—**पड़ना** ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಮೇಲೆ ಬೀಳು;—**पच्ची करना** ಕಾಡಿಸು;—**पर पाँव रखना** ವೇಗವಾಗಿ ಓಡು;—**से कफ़न बांधना** ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗು;—**से बला टालना** ಮನಸಿಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿರು.

सिरका, पुं० ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹುಳಿ ಹಿಡಿಸಿದ ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲು ಅಥವಾ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ.

सिरकी, स्त्री० ಗರಗು; ಲಾಳಿಕಡ್ಡಿ.

सिरजना, स० ಸೃಷ್ಟಿಸು.

सिरताज, पुं० ಕಿರೀಟ; ಶಿರೋಮಣಿ.

सिर-ता-पा, क्रि० ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನವರೆಗೂ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ.

सिरनेत, पुं० ಪೇಟ; ರುಮಾಲು.

सिरपेंच, पुं० दे० **सरपेच**.

सिरफेंटा, पुं० ಪೇಟ; ಪಾಗು.

सिरमोर, पुं० ಕಿರೀಟ.

सिरहाना, पुं० ಮಂಚ ಅಥವಾ ಹಾಸಿಗೆಯ ತಲೆ ಕಡೆಯ ಭಾಗ; ತಲೆ ಮಗ್ಗಲು.

सिरा, पुं० ಕೊನೆ; ತುದಿ; ತಲೆ; ಮೊದಲು.

सिराज, पुं० ದೀಪ; ಬೆಳಕು; ಸೂರ್ಯ.

सिराना, अ० ತಣ್ಣಗಾಗು; ಶಾಂತವಾಗು; ಮುಗಿದುಹೋಗು; ಕೊನೆಗಾಣು; ಕಳೆದುಹೋಗು.

सिराली, स्त्री० ನವಿಲಿನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಜುಟ್ಟು.

सिरिस, पुं० ಒಂದು ಪುಷ್ಪ ವಿಶೇಷ; ಶಿರೀಷ ಕುಸುಮ.

सिरोना, पुं० ಮಡಕೆಗಳ ಕೆಳಗಿಡುವ ಸಿಂಬಿ.

सिरोपाव, पुं० ರಾಜದರ್ಬಾರಿನಿಂದ ಸನ್ಮಾನಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಡುವ ಉಡುಗರೆ; ಖಿಲ್ಲತ್ತು.

सिरोही, स्त्री० ಕತ್ತಿ; ಖಡ್ಗ.

सीर्का, पुं० दे० **सिरका**.

सिर्फ़, क्रि० ಕೇವಲ; ಮಾತ್ರ; ಬರೇ. वि० ಏಕಮಾತ್ರ; ಶುದ್ಧವಾದ.

सिल, स्त्री० ಕಲ್ಲು; ಬಂಡೆ; ಶಿಲೆ.

सिलपट, स्त्री० ಸಮತಲ; ಚಪ್ಪಟೆ; ನುಣುಪಾದ; ಸಪಾಟಾದ.

सिलबट्टा, पुं० ಕಲ್ಲುಪತ್ತು; ಅರೆಯುವ ಕಲ್ಲು.

सिलवट, वि० ಸುಕ್ಕು; ನಿರಿಗೆ.

सिलवाना, स० दे० **सिलाना**.

सिलसिला, पुं० ವರಸೆ; ಪರಂಪರೆ; ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ; ಕ್ರಮ; ಸರಪಳಿ; ಸರ; ಲಡಿ. वि० ಒದ್ದೆಯಾದ; ತೋಯ್ದ; ನುಣ್ಣಗಿರುವ; ನುಣುಪಾದ; ಜಾರುವ.

सिलसिलाबंदी, स्त्री० ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು; ಪಂಕ್ತಿ ಬದ್ಧತೆ.

सिससिलेवार, क्रि० ವರಸೆಯಾಗಿ; ಕ್ರಮಾನುಸಾರ; ಪಂಕ್ತಿ ಬದ್ಧವಾಗಿ.

सिलह, पुं० ಆಯುಧ; ಶಸ್ತ್ರ.

सिलहख़ाना पुं० दे० **सिलाहख़ाना**.

सिलहपोश, वि० ಶಸ್ತ್ರಧಾರಿ; ಸೈನಿಕ.

सिला, स्त्री० ಕಲ್ಲು. पुं० ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಯಿದ್ದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಧಾನ್ಯ; ಹಕ್ಕಲು.

सिलाई, स्त्री० ಹೊಲಿಯುವಿಕೆ; ಹೊಲಿಗೆ; ಹೊಲಿಗೆ ಕೂಲಿ.

सिलाना, स० ಹೊಲಿಸು.

सिलाह, पुं० ಆಯುಧ; ಅಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರ.

सिलाहख़ाना, पुं० ಶಸ್ತ್ರಾಗಾರ.

सिलाहबंद, वि० ಶಸ್ತ್ರಧಾರಿ; ಆಯುಧ ಪಾಣಿ.

सिलाहसाज़, पु० ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವವ.

सिलाही, पु० ಸೈನಿಕ; ಸಿಪಾಯಿ.

सिलौट, सिलौटा } पु० ಅರೆಯುವ ಕಲ್ಲು.

सिल्ली, स्त्री० ಸಾಣೆಗಲ್ಲು; ಮಸೆಗಲ್ಲು.

सिवई, स्त्री० ಶಾವಿಗೆ; ಪೇಣಿ.

सिवा, क्रि० ಅದಲ್ಲದೆ; ಹೊರತು; ವಿನಾ; ಶಿವಾಯಿ. वि० ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚಿನ.

सिवान, पु० ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ; ಸರಹದ್ದು.

सिवार, सिवाल } स्त्री० ಪಾಚಿ; ಹಾವುಸೆ.

सिविर, पु० ಶಿಬಿರ; ಡೇರೆ.

सिसकना, अ० ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳು; ಬಿಕ್ಕು; ಮರಗು.

सिसकारी, स्त्री० ಬುಸುಗುಟ್ಟುವಿಕೆ.

सिसकी, स्त्री० ಬಿಕ್ಕಳು; ಬಿಕ್ಕು.

सिहरना, अ० ಚಳಿಯಿಂದ ನಡುಗು; ಬೆದರು; ಹೆದರು.

सिहराना, स० ಚಳಿಯಿಂದ ನಡುಗಿಸು; ಹೆದರಿಸು.

सिहरी, स्त्री० ನಡುಕ; ಶೀತಕಂಪ; ಭಯ; ರೋಮಾಂಚ.

सिहाना, अ० ಅಸೂಯೆಪಡು; ಆಸೆಗೊಳ್ಳು; ಮೋಹಿತನಾಗು.

सिहोड़, सिहोर } पु० ಕಳ್ಳಿ ಗಿಡ.

सींक, स्त्री० ನೂಸೆ ಹುಲ್ಲು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಕಡ್ಡಿ.

सींका, पु० ಕೊತ್ತು; ಗೊಂಚಲು.

सींकिया, पु० ನೀರಿನ ಬಟ್ಟೆ; ಸೋಸುವ ಬಟ್ಟೆ.

सींग, ಕೋಡು; ಕೊಂಬು; ಕಹಳೆ.

सींच, स्त्री० ನೀರು ಹಾಯಿಸುವಿಕೆ; ನೀರೆರೆಯುವಿಕೆ.

सींचना, स० ನೀರೆರೆ; ನೀರು ಹಾಯಿಸು; ಚಿಮುಕಿಸು.

सींव, पु० ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ.

सी, वि० ಅಂಥ; ಸಮಾನವಾದ. स्त्री० ಸೀತ್ಕಾರ.

सीकर, पु० ನೀರ ಹನಿ; ಜಲಕಣ.

सीकल, स्त्री० ಮರದಮೇಲೆ ಹಣ್ಣಾದ ಮಾವು.

सीकस, पु० ಬಂಜರು ಭೂಮಿ.

सीका, पु० ನೆಲವು; ಕಲ್ಲಿ; ಶಿಕ್ಕೆ.

सीख, स्त्री० ಶಿಕ್ಷಣ; ಉಪದೇಶ.

सीख़, स्त्री०, सीख़चा, पु० } ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳು.

सीखना, स० ಕಲಿ; ಶಿಕ್ಷಣಪಡೆ.

सीग़ा, पु० ವಿಭಾಗ; ಇಲಾಖೆ; ಎರಕ ಹೊಯ್ಯುವ ಅಚ್ಚು.

सीजना, सीझना } अ० ಬೇಯು; ಕರಗು; ತಪಿಸು; ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸು.

सीटना, स० ಜಂಭಕೊಚ್ಚು; ಬೊಗಳೆ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡು.

सीटी, स्त्री० ಸಿಳ್ಳು; ಪೀಪಿ.

सीठा, वि॰ ಸಪ್ಪೆ ; ರುಚಿಯಿಲ್ಲದ.

सीठी, स्त्री॰ ಹಿಪ್ಪೆ ; ಸಿಪ್ಪೆ.

सीड़, स्त्री॰ ತೇವ ; ತರೀಭೂಮಿ.

सीढ़ी, स्त्री॰ ಏಣಿ ; ನಿಚ್ಚಣಿಗೆ ; ಮೆಟ್ಟಲು ; ಸೋಪಾನ.

सीतलपाटी, स्त्री॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜೊಂಡು ಹುಲ್ಲು ಅಥವಾ ಅದರಿಂದ ತಯಾರಾಗುವ ನಯವಾದ ಚಾಪೆ.

सीतला, स्त्री॰ ಸಿಡುಬು ; ಸೀತಾಳಮ್ಮ ; ವೈಲೆರೋಗ.

सीदना, अ॰ ದುಃಖವನ್ನನುಭವಿಸು; ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸು.

सीध, स्त्री॰ ನೆಟ್ಟಗಿರುವಿಕೆ; ಲಕ್ಷ್ಯ ; ಗುರಿ.

सीधा, वि॰ ನೆಟ್ಟಗಾದ; ನೇರವಾದ; ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದ; ಭೋಳೆ; —करना ಉಪದೇಶಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಹೆದರಿಸಿ ದಾರಿಗೆತರು. क्रि॰ ನೇರವಾಗಿ ; ನೆಟ್ಟಗೆ.

सीधासादा, वि॰ ನಿಷ್ಕಪಟ.

सीधे, क्रि॰ ನೆಟ್ಟಗೆ; ಎದುರುಗಡೆ; ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ; ಶಿಷ್ಟ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ.

सीना, स॰ ಹೊಲಿ ; ಟಾಕಾಹಾಕು.

सीना, पु॰ ಎದೆ ; ವಕ್ಷಸ್ಥಲ ; ಸ್ತನ.

सीना-बन्द, पु॰ ರವಿಕೆ ; ಕುಪ್ಪಸ.

सीना-ज़ोर, पु॰ ಅತ್ಯಾಚಾರಿ.

सीना-सिपर, क्रि॰ ಎದುರೆದುರಿಗೆ.

सीप, पु॰ ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪು ; ಚಿಪ್ಪೆಗಲ್ಲು ; ಶಂಖ.

सीपिज, पु॰ ಮುತ್ತು.

सीपी, स्त्री॰ दे॰ सीप.

सीम, पु॰ ಮೇರೆ; ಎಲ್ಲೆ; ಮಟ್ಟ; ಮರ್ಯಾದೆ. स्त्री॰ ಬೆಳ್ಳಿ.

सीमतन, वि॰ ಬೆಳ್ಳಿಯಂತೆ ಶುಭ್ರವಾಗಿರುವ.

सीमाँत, पु॰ ಸರಹದ್ದು ; ಗಡಿನಾಡು; ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲೆ.

सीमा, स्त्री॰ ಬೈತಲೆ; ಗಡಿ; ಸರಹದ್ದು—के बाहर जाना ಮಟ್ಟಮೀರು.

सीमाब, पु॰ ಪಾದರಸ.

सीर, पु॰ ನೇಗಿಲು; ನೇಗಿಲಿಗೆ ಹೂಡುವ ಎತ್ತುಗಳು. स्त्री॰ ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯದ ಜಮೀನು.

सीरनी, स्त्री॰ ಮಿಠಾಯಿ.

सीरा, पु॰ ತಲೆಯ ಕಡೆ; ತಲೆ ಮಗ್ಗಲು; ಸಕ್ಕರೆಯ ಪಾಕ. वि॰ ನಿಶ್ಶಬ್ದವಾದ; ಮೌನ.

सील, पु॰ ಗುಣ. स्त्री॰ ತೇವ; ತರಿ; ಜೌಗು.

सीवन, पु॰ ಹೊಲಿಗೆ.

सीस, पु॰ ತಲೆ; ಹಣೆ.

सीसमहल, पु॰ ಗಾಜಿನ ಮನೆ; ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿ ಹಾಕಿರುವ ಬಂಗಲೆ.

सीसा, पु॰ दे॰ शीशा.

सीसी, स्त्री॰ ಸೀತ್ಕಾರ.

स्त्री० ನಸ್ಯ.
सुँघाना, स० ಮೂಸಿನೋಡಿಸು.
सुंठि, स्त्री० ಶುಂಠಿ.
सुंडा, स्त्री० ಸೊಂಡಿಲು.
सुंदरता, स्त्री० ಸೌಂದರ್ಯ.
सु, वि० ಒಳ್ಳೆಯ. उप० ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಉಪಸರ್ಗ.
सुअ, पु० ಮಗ; ಪುತ್ರ.
सुअटा, पु० ಗಿಣಿ; ಶುಕ.
सुअन, पु० ಮಗ; ಪುತ್ರ.
सुआ, दे० सुअटा.
सुई, स्त्री० ಸೂಜಿ.
सुकड़ना, अ० ಸಂಕುಚಿತವಾಗು.
सुकनासा, वि० ಗಿಣಿಯಂತೆ ಮೂಗುಳ್ಳ.
सुकर, वि० ಸುಲಭ; ಸರಳ.
सुकरता, स्त्री० ಸೌಕರ್ಯ.
सुकुआर } सुकुमार } वि० ಕೋಮಲಾಂಗ.
सुकूत, पु० ಮೌನ; ಪತನ.
सुकून, पु० ಮನಶ್ಶಾಂತಿ; ಸ್ಥಿರತೆ.
सुकूनत, स्त्री० ವಾಸಸ್ಥಳ; ನಿವಾಸಸ್ಥಾನ.
सुकूरा, पु० ಮಣ್ಣಿನ ಬಟ್ಟಲು.
सुख, पु० ಆನಂದ; ಸುಖ; ಸಂತೋಷ; ಶಾಂತಿ.
सुखधाम, पु० ಸ್ವರ್ಗ; ವೈಕುಂಠ.
सुखपूर्वक, क्रि० ಸುಖವಾಗಿ.
सुखप्रद, वि० ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವ.
सुखमा, स्त्री० ಶೋಭೆ; ಕಾಂತಿ; ಸೊಬಗು.
सुखसार, पु० ಮೋಕ್ಷ.
सुखांत, वि० ಸುಖಮಯವಾದ ಪರಿಣಾಮವುಳ್ಳ; ನಾಟಕದ ಎರಡು ಭೇದಗಳಲ್ಲೊಂದು; ಸುಖದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗಾಣುವ.
सुखाना, स० ಒಣಗಿಸು.
सुखारा } सुखारी } वि० ಸುಖಿಯಾದ.
सुखिया } सुखी } वि० ಸುಖದಿಂದ ಕೂಡಿದವ; ಸುಖಿ.
सुगंध } सुगंधी } स्त्री० ಸುವಾಸನೆ; ಪರಿಮಳ; ಸುಗಂಧ.
सुगंधित } सुगंधी } वि० ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.
सुगति, स्त्री० ಸದ್ಗತಿ; ಮೋಕ್ಷ; ಮುಕ್ತಿ.
सुगम } सुगम्य } वि० ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೊಗಬಹುದಾದ; ಸುಲಭವಾದ.
सुग्गा, पु० ಗಿಣಿ; ಶುಕ.
सुग्गी, स्त्री० ಹೆಣ್ಣುಗಿಣಿ.
सुघट, वि० ಒಳ್ಳೆಯ ಮೈಕಟ್ಟುಳ್ಳ; ಸುಂದರವಾದ.
सुघटित, वि० ಸುಂದರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.
सुघड़, वि० ಸುಂದರ; ಅಂದವಾದ.
सुचारु, वि० ಬಹಳ ಸುಂದರವಾದ.
सुचि, वि० ಶುಚಿಯಾದ; ನಿರ್ಮಲವಾದ.

सुजन, पुं॰ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯ; ಸತ್ಪುರುಷ; ಸಜ್ಜನ; ತನ್ನವರು; ಸ್ವಜನ.

सुजनी, स्त्री॰ ಬೊಂತೆ; ರಜಾಯಿ.

सुजस, पुं॰ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ.

सुजगार, स्त्री॰ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ.

सुजात, वि॰ ಸತ್ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವ.

सुजान, वि॰ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ; ಚತುರ; ಪ್ರವೀಣ; ಪಂಡಿತ; ಸಜ್ಜನ.

सुजोग, पुं॰ ಸುಸಮಯ; ಸುಯೋಗ.

सुझाना, स॰ ತೋರಿಸು; ತಿಳಿಸು; ಹೇಳಿಕೊಡು; ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಡು.

, वि॰ ಸುಂದರವಾದ; ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ; ಅತಿಶಯವಾದ.

वि॰ ಅಂದವಾದ ಮೈಕಟ್ಟುಳ್ಳ; ಸುಂದರಾಕಾರದ.

सुत, पुं॰ ಮಗ; ಪುತ್ರ.

सुतरां, अव्य॰ ಆದುದರಿಂದ; ಆದಕಾರಣ; ಆದಾಗ್ಯೂ.

सुतरी / **सुतली** } स्त्री॰ ಹಗ್ಗ; ದಾರ; ಹುರಿ.

सुता, स्त्री॰ ಮಗಳು; ಪುತ್ರಿ.

सुतार, पुं॰ ಮರಗೆಲಸದವ; ಬಡಗಿ; ಶಿಲ್ಪಕಾರ; ಶಿಲ್ಪಿ.

सुतारी, स्त्री॰ ದಬ್ಬಳ; ಕಂಠಾಣಿ.

सुतुही, स्त्री॰ ಚಿಪ್ಪು; ಕರಟ.

सुतून, पुं॰ ಕಂಬ.

सुथना, पुं॰ ಇಜಾರು; ಪಾಯಜಾಮ.

सुथनी, स्त्री॰ ಸಡಿಲವಾದ ಇಜಾರು.

सुथरा, वि॰ ನಿರ್ಮಲವಾದ; ಸ್ವಚ್ಛ; ಚೊಕ್ಕಟವಾದ.

सुदी, स्त्री॰ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷ.

सुदूर, वि॰ ಬಹಳ ದೂರದ.

सुदृढ़, वि॰ ಗಟ್ಟಿಯಾದ.

सुदैव, पुं॰ ಅದೃಷ್ಟ.

सुद्दी, स्त्री॰ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಒಣಗಿ ಬಂದ ಮಲ; ವಿಷ್ಠೆ.

सुध, स्त्री॰ ನೆನಪು; ಎಚ್ಚರ; ಪ್ರಜ್ಞೆ; —लेना ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನರಿ.

सुधबुध, स्त्री॰ ಪ್ರಜ್ಞೆ; ಜ್ಞಾನ; —मारी जाना ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗು.

सुधरना, अ॰ ಸರಿಹೋಗು; ಗುಣವಾಗು; ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳು.

सुधांशु, पुं॰ ಚಂದ್ರ.

सुधा, स्त्री॰ ಅಮೃತ; ಹಾಲು.

सुधार, पुं॰ ತಿದ್ದುಪಡಿ; ಸುಧಾರಣೆ.

सुधारक, पुं॰ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವವ.

सुधारना, स॰ ಸರಿಪಡಿಸು; ತಿದ್ದು; ಸುಧಾರಿಸು; ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸು.

सुधि स्त्री॰ दे॰ **सुध.**

सुनगुन, स्त्री॰ ಸುಳುವು; ಪತ್ತೆ.

सुनना, स॰ ಆಲಿಸು; ಕೇಳು; ಲಾಲಿಸು.

सुनबहरी, स्त्री॰ ಆನೆಗಾಲು ರೋಗ.

सुनवाई, स्त्री० ಆಲಿಸುವಿಕೆ; (ಕೋರ್ಟಿನ) ಹೀರಂಗು.

सुनवैया, वि० ಕೇಳುವವ; ಆಲಿಸುವವ.

सुनसान, वि० ಶೂನ್ಯವಾದ; ನಿರ್ಜನ; ಜನಹೀನ. पु० ನಿಸ್ತಬ್ಧತೆ.

सुनहरा } वि० ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ;
सुनहला } ಹೊಂಬಣ್ಣದ.

सुनाना, स० ಕೇಳಿಸು; ಹೇಳು; ತಿಳಿಸು; ಅನ್ನು.

सुनाम, पु० ಕೀರ್ತಿ; ಖ್ಯಾತಿ.

सुनार, पु० ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗ; ಚಿನಿವಾರ.

सुनारी, स्त्री० ಚಿನ್ನಬೆಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ನಗಗಳ ಕೆಲಸ; ಚಿನಿವಾರನ ವೃತ್ತಿ.

सुन्न, वि० ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟ; ನಿರ್ಜೀವ. पु० ಸೊನ್ನೆ; ಪೂಜ್ಯ.

सुन्नत, स्त्री० ಮುಸಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿ ಪುರುಷೇಂದ್ರಿಯ ಮುಂಭಾಗದ ಚರ್ಮವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರ; ಸುನ್ನತಿ.

सुन्ना, पु० ಸೊನ್ನೆ; ಪೂಜ್ಯ.

सुन्नी, पु० ಮುಸಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಪಂಗಡ.

सुपंथ, पु० ಒಳ್ಳೆಯಹಾದಿ; ಸನ್ಮಾರ್ಗ.

सुपच, पु० ಚಂಡಾಳ; ಶ್ವಪಚ.

सुपथ, पु० ಸನ್ಮಾರ್ಗ.

सुपथ्य, पु० ರೋಗಿಗೆ ಹಿತಕರವಾದ ಆಹಾರ.

सुपात्र, पु० ತಕ್ಕವ; ಯೋಗ್ಯನಾದವ.

सुपारी, स्त्री० ಅಡಿಕೆ.

सुपास, पु० ಸುಖ; ಸೌಖ್ಯ.

सुपुर्द, पु० ವಶ; ಸ್ವಾಧೀನ.

सुपूत, वि० ಸತ್ಪುತ್ರ.

सुपेद, वि० दे० सफ़ेद.

सुपेदी, स्त्री० ಬಿಳಿಪು; ಶುಭ್ರತೆ.

सुपेली, स्त्री० ಚಿಕ್ಕಮೊರ.

सुप्त, वि० ನಿದ್ದೆಮಾಡುವ; ಮಲಗಿರುವ.

सुप्रतिष्ठ, वि० ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧ; ಸನ್ಮಾನನೀಯ.

सुप्रभात, पु० ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಈಶ್ವರಸ್ತುತಿಯ ಹೆಸರು; ಪ್ರಾತರ್ವಂದನೆ.

सुप्रसन्न, वि० ಬಹಳ ಹರ್ಷದಿಂದಿರುವ; ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸನ್ನನಾದ.

सुप्रसिद्ध, वि० ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ; ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದ.

सुबह, स्त्री० ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು; ಪ್ರಾತಃಕಾಲ; ಮುಂಜಾನೆ.

सुबह-दम, क्रि० ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ.

सुबह-सादिक़, स्त्री० ಉಷಾಕಾಲ.

सुबहान, वि० ಪವಿತ್ರ; ಸ್ವತಂತ್ರ; —अल्ला ಈಶ್ವರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆನಂದವಾದಾಗ ಅಥವಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದಾಗ ಹೇಳುವ ಒಂದು ಪದ.

सुबास, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಸುವಾಸನೆ; ಸುಗಂಧ.

सुबासित, ವಿ೦ ಸುಗಂಧಿತ; ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ.

सुबिस्ता, ಪು೦ ಸೌಲಭ್ಯ; ಅನುಕೂಲ.

सुबीता, ಪು೦ दे० सुभीता.

सुबुक, ವಿ೦ ಹುಗುರಾದ.

सुबुकी, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಅವಮಾನ.

सुबू ಪು೦ दे० सुबह.

सुबूत, ಪು೦ ಪ್ರಮಾಣ; ರುಜುವಾತು.

सुबोध, ವಿ೦ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದಾದ. ಪು೦ ಒಳ್ಳೆಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆ.

सुभग, ವಿ೦ ಸುಂದರ; ಮನೋಹರ.

सुभट, ಪು೦ ಪರಾಕ್ರಮಿ; ಉತ್ತಮ ಸೈನಿಕ.

सुभागिन, ಪು೦ ಭಾಗ್ಯವಂತ; ಸೌಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ.

सुभाव, ಪು೦ ಸ್ವಭಾವ.

सुभाषी, ವಿ೦ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವವ.

सुभीता, ಪು೦ ಸೌಲಭ್ಯ; ಅನುಕೂಲತೆ; ಸೌಕರ್ಯ; ಸುಯೋಗ.

सुभ्र, ವಿ೦ ಶುಭ್ರ; ಉಜ್ವಲ.

सुम, ಪು೦ ಗೊರಸು; ಕೊಳಗು.

सुमन, ಪು೦ ಹೂ; ಪುಷ್ಪ. ವಿ೦ ಮನೋಹರ; ಸುಂದರವಾದ.

सुमरना, ಸ೦ ಸ್ಮರಿಸು; ಧ್ಯಾನ ಮಾಡು; ಜಪಿಸು.

सुमरनी, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಜಪಮಾಲೆ.

सुमिरना ಸ೦ दे० सुमरना.

सुमिरनी ಸ್ತ್ರೀ೦ दे० सुमरनी.

सुमुखी, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಸುಂದರವಾದ ಮುಖವನ್ನುಳ್ಳವಳು; ಕನ್ನಡಿ.

सुयश, ಪು೦ ಕೀರ್ತಿ.

सुयोग, ಪು೦ ಸುಸಮಯ; ಸುಸಂಧಿ.

सुयोग्य, ವಿ೦ ಉತ್ತಮನಾದ.

सुरंग, ಪು೦ ಸುರಂಗ; ತೋಡು; ಕನ್ನ. ವಿ೦ ಸುಂದರವಾದ; ಒಳ್ಳೆ ಬಣ್ಣದ.

सुर, ಪು೦ ಸ್ವರ; ಧ್ವನಿ; ದೇವತೆ.

सुरकना, ಸ೦ ಹೀರು; ಚೀಪು.

सुरक्षित, ವಿ೦ ಭದ್ರವಾದ.

सुरझना ಅ೦ दे० सुलझना.

सुरत, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಎಚ್ಚರ; ಪ್ರಜ್ಞೆ. ಸಂಭೋಗ.

सुरती, ಸ್ತ್ರೀ೦ ತಾಂಬೂಲದ ಜೊತೆಗೆ ಮೆಲ್ಲುವ ಹೊಗೆ ಸೊಪ್ಪು; ಸೂರತಿ.

सुरभि } **सुरभी** } ಸ್ತ್ರೀ೦ ಹಸು; ಭೂಮಿ; ಸುಗಂಧ.

सुरमई, ವಿ೦ ಕಾಡಿಗೆಯ ಬಣ್ಣದ; ಕಪ್ಪು; ಕಪ್ಪು ಬೆರತ.

सुरमा, ಪು೦ ಕಾಡಿಗೆ; ಅಂಜನ.

सुरम्य, ವಿ೦ ಬಹಳ ರಮಣೀಯವಾದ.

सुरस, ವಿ೦ ರಸಭರಿತವಾದ; ರುಚಿಕರವಾದ; ಮಧುರ; ಸುಂದರವಾದ.

सुरसरि, ಸ್ತ್ರೀ೦ ಗಂಗೆ.

सुरसुराना अ० ಹರಿದಾಡು ; ತಿವಿ ರಾಗು ; ನಸೆನಸೆಯಾಗು.

सुरसुरी, स्त्री० ತಿವಿರು ತೀಟೆ; ತುರಿಕೆ; ನವೆ ; ಚಕ್ಕಲಗುಳಿ

सुरा, स्त्री० ಹೆಂಡ ; ಸಾರಾಯಿ ಮದ್ಯ.

सुराख़, पु० ತೂತು ; ರಂಧ್ರ ; ಸುರಂಗ.

सुराग, पु० ಘನಿಷ್ಟವಾದ ಪ್ರೀತಿ ; ಇಂಪಾದ ರಾಗ.

सुराग़, पु० ಬೇಹು ; ಜಾಡೆ ; ಪತ್ತೆ.

सुराग़ी, वि० ಗೂಢಚಾರ ; ಬೇಹು ಗಾರ.

सुराही स्त्री० ಹೂಜಿ ; ಕೂಜಾ.

सुराहीदार, वि० ಹೂಜಿಯ ಆಕಾರದ.

सुरीला, वि० ಇಂಪಾದ.

सुरुख, वि० ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವ ; ಪ್ರಸನ್ನ.

सुरुचि, स्त्री० ಉತ್ತಮವಾದ ರುಚಿ.

सुरूर, पु० ಆನಂದ ; ಪ್ರಸನ್ನತೆ.

सुर्ख़, वि० ಕೆಂಪಾದ; ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ. पु० ರಕ್ತವರ್ಣ ; ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ.

सुर्ख़रू, वि० ಕಾಂತಿಪೂರ್ಣವಾದ ; ತೇಜಸ್ವಿ ; ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ.

सुर्ख़रूई, स्त्री० ಯಶಸ್ಸು ; ಕೀರ್ತಿ ; ಗೌರವ ; ಸನ್ಮಾನ.

; स्त्री० ಕೆಂಪು ; ರಕ್ತ.

सुलगाना, अ० ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳು; ಉರಿ; ಸಂತಾಪಗೊಳ್ಳು.

सुलगाना, स० ಹೊತ್ತಿಸು; ಉರಿಸು; ಸಂತಾಪಗೊಳಿಸು.

सुलझन, स्त्री० ಬಗೆ ಹರಿಸುವಿಕೆ; ಪರಿಹಾರ.

सुलझना, अ० ಬಿಡಿಸಲ್ಪಡು ; ಬಗೆ ಹರಿ; ಬಿಚ್ಚು.

सुलझाना, स० ಬಗೆ ಹರಿಸು ಸಿಕ್ಕು ಬಿಡಿಸು.

सुलझाव पु० दे० **सुलझन.**

सुलटा, वि० ನೇರವಾದ; ನೆಟ್ಟಗಾದ.

सुलफ़, वि० ಕೋಮಲವಾದ ; ಬಳು ಕುವ.

सुलह, स्त्री० ಸ್ನೇಹ ; ಸಖ್ಯ ; ರಾಜಿ ; ಸಂಧಿ ; ಒಪ್ಪಂದ ; ಕೌಲು.

सुलहनामा, पु० ರಾಜಿ ಪತ್ರ ; ಸಂಧಿಯ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಪತ್ರ.

सुलाना, स० ಮಲಗಿಸು.

सुवन, पु० ಮಗ.

सुवर्ण, पु० ಬಂಗಾರ ; ಚಿನ್ನ.

सुवास, पु० ಸುವಾಸನೆ.

सुविधा, स्त्री० ಸೌಕರ್ಯ ; ಅನು ಕೂಲ ; ಅವಕಾಶ.

सुव्यवस्थित, वि० ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವ ಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ.

सुशिक्षित, वि० ವಿದ್ಯಾವಂತ.

सुशील, त्रि० ಶೀಲವಂತ.

सुशोभित, वि० ಕಂಗೊಳಿಸುವ.

सुश्रूषा, स्त्री० ಉಪಚಾರ; ಶುಶ್ರೂಷೆ.
सुषमा, स्त्री० ಸೌಂದರ್ಯದ ಪರಮಾವಧಿ.
सुसज्जित, वि० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಿಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಸಜ್ಜಿತನಾದ.
सुसताना, अ० ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ವಿಶ್ರಮಿಸು.
सुसती, स्त्री० दे० सुस्ती.
सुसराल, स्त्री० ಮಾವನಮನೆ.
सुस्त, वि० ಅಶಕ್ತ; ದುರ್ಬಲ; ಸೋಮಾರಿ; ಆಲಸಿ.
सुस्ती, स्त्री० ನಿಶ್ಶಕ್ತಿ; ನಿರ್ಬಲತೆ; ಆಲಸ್ಯ; ಕಾಹಿಲೆ.
सुस्थ, वि० ಆರೋಗ್ಯವುಳ್ಳ; ಸ್ವಸ್ಥ; ನಿರೋಗ.
सुस्मित, वि० ನಗೆಮೊಗದ; ಹಸನ್ಮುಖಿ.
सुहाग, पुं० ಮುತ್ತೈದೆತನ; ಸಧವೆಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ಸೌಭಾಗ್ಯ.
सुहागा, पुं० ಬಿಳಿಗಾರ.
सुहागिन } सुहागिनी } स्त्री० ಮುತ್ತೈದೆ; ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿ; ಸಧವೆ.
सुहाना, अ० ಕಂಗೊಳಿಗು; ಶೋಭಿಸು; ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣು; ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ತೋರು.
सुहावन } सुहावना } वि० ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣುವ; ಮನೋಹರವಾದ.
सुहास, वि० ಸುಂದರವಾದ; ಮಧುರವಾದ; ನಗುಮೊಗದ.
सुहेला, वि० ಸುಲಭವಾದ.
सूँघना, स० ಮೂಸು; ವಾಸನೆ ನೋಡು.
सूँड़, स्त्री० ಸೊಂಡಿಲ.
सूअर, पुं० ಹಂದಿ.
सूआ, पुं० ಗಿಳಿ.
सूई, स्त्री० ಸೂಜಿ.
सूकर, पुं० ಹಂದಿ.
सूकना, अ० ಒಣಗು; ಬತ್ತು; ಇಂಗು; ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗು; ಸಣಕಲಾಗು.
सूखा, वि० ಒಣಗಿದ; ಬತ್ತಿದ; ನಿಸ್ಸಾರವಾದ; ಕಠೋರ.
सूचक, वि० ತೋರಿಸುವವ. पुं० ಸೂಜಿ; ಚಿಪ್ಪಿಗ.
सूचना, स्त्री० ವಿಜ್ಞಾಪನೆ; ಪ್ರಕಟನೆ. स० ಸೂಚಿಸು.
सूचित, वि० ಸೂಚಿಸಿದ.
सूची, स्त्री० ಪಟ್ಟಿ; ಸೂಚೀಪತ್ರ; ಕ್ಯಾಟಲಾಗು.
सूजन, स्त्री० ಉಬ್ಬುವಿಕೆ; ಬಾವು.
सूजना, अ० ಉಬ್ಬು; ಊದಿಕೊಳ್ಳು.
सूजा, पुं० ದೊಡ್ಡ ಸೂಜಿ; ದಬ್ಬಳ;
सूजाक, पुं० ಮೇಹರೋಗ; ಪ್ರಮೇಹ.
सूजी, स्त्री० ಗೋಧಿಯ ನುಚ್ಚು; ರವೆ; ಸೂಜಿ. पुं० ಚಿಪ್ಪಿಗ.
सूझ, स्त्री० ಮನವರಿಕೆ; ಅರಿವು; ದೃಷ್ಟಿ; ಕಲ್ಪನೆ.

सूझना, अ० ತೋರು; ತೋಚು; ಹೊಳೆ.

सूत, पु० ನೂಲು; ದಾರ.

सूतक, पु० ಸೂತಕ; ಪುರಡು.

सुता, स्त्री० ಹೆತ್ತವಳು.

सूति, स्त्री० ಪ್ರಸವ; ಹೆರಿಗೆ.

सूतिका, स्त्री० ಬಾಣಂತಿ.

सूतिकागृह, पु० ಹೆರಿಗೆ ಮನೆ.

सूती, वि० ನೂಲಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ; ನೂಲಿನ.

सूत्र, पु० ನೂಲು; ಎಳೆ; ದಾರ; ಜನಿವಾರ; ಸಾರಗರ್ಭಿತವಾದ ಪದ.

सूत्रपात, पु० ಪ್ರಾರಂಭ; ಮೊದಲು.

सूथनी, स्त्री० ಹೆಂಗಸರು ತೊಡುವ ಪಾಯಜಾಮೆ; ಒಂದು ಗೆಣಸು.

सूद, पु० ಬಡ್ಡಿ; ಲಾಭ; ನಫೆ; —दर सूद ಚಕ್ರಬಡ್ಡಿ; —ज़ियां ಲಾಭನಷ್ಟಗಳು.

सूदख़ोर, पु० ಮಿತಿಮೀರಿ ಬಡ್ಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವ; ಕುಸೀದಗಾರ.

सूदन, वि० ವಿನಾಶಮಾಡುವವ. पु० ಸಂಹಾರ.

सूदना, स० ನಾಶಮಾಡು; ಸಂಹರಿಸು.

सूदी, वि० ಬಡ್ಡಿಗೆ ಹಾಕಿದ (ಹಣ).

सूधा, वि० ಸರಳ; ನಿಷ್ಕಪಟ.

सूधे, क्रि० ಒಳ್ಳೇರೀತಿಯಲ್ಲಿ; ಸಹಜವಾಗಿ.

सून, पु० ಹೂವು; ಪುಷ್ಪ. वि० ಶೂನ್ಯ.

सूना, वि० ಶೂನ್ಯವಾದ; ಖಾಲಿ; ನಿರ್ಜನ.

सूनु, पु० ಮಗ.

सूप, पु० ಮೊರ.

सूफ़, पु० ಉಣ್ಣೆ; ತುಪ್ಪಟ; ಉಣ್ಣೆ ಬಟ್ಟೆ.

सूफ़ियाना, वि० ಸೂಫಿ ಜನರೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವವ; ಸೂಫಿ ಜನರ ಹಾಗಿನ.

सूफ़ी, पु० ಬಹಳ ಉದಾರವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಮಹಮ್ಮದೀಯರ ಒಂದು ಪಂಗಡ; ಉಣ್ಣೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವವ.

सूबा, पु० ಪ್ರಾಂತ; ಪ್ರಾಂತ್ಯ; ಪ್ರದೇಶ.

सूबेदार, पु० ಪ್ರಾಂತ್ಯಾಧಿಕಾರಿ; ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿ.

सूम, वि० ಜಿಪುಣ; ಲೋಭಿ.

सूर, पु० ಸೂರ್ಯ; ಶೂರ.

सूरज, पु० ಸೂರ್ಯ.

सूरजमुखी, पु० ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ ಹೂ.

सूरत, स्त्री० ಮುಖ; ಮೋರೆ; ಚಹರೆ; ರೂಪ; ಆಕೃತಿ; ಕಳೆ; —हराम ಮೇಲಿಂದ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದು ಒಳಗೆ ಬರೀಟೊಳ್ಳು.

सूरन, पु० ಸೂರಣ ಗೆಡ್ಡೆ.

सूरमा, पु० ಶೂರ; ವೀರ.

सूराख़, पु० ತೂತು; ರಂಧ್ರ.

सूल, पु० ಶೂಲ ; ಈಟಿ ; ಮುಳ್ಳು ;, ಶೂಲೆ.

सूलना, स० ಕಿವಿ ; ಶೂಲದಿಂದ ಚುಚ್ಚು. अ० ನೋವಾಗು.

सृगाल, पु० ನರಿ.

सृजना, स० ಸೃಷ್ಟಿಸು ; ಉಂಟು ಮಾಡು.

सृष्टि, स्त्री० ರಚನೆ ; ಸೃಷ್ಟಿ.

सेंक, स्त्री० ಸುಡುವಿಕೆ ; ಕಾವು.

सेंकना, स० ಸುಡು ; ಹುರಿ ; ಕಾವು ಕೊಡು ; ಶಾಖಕೊಡು.

सेंतना, स० ಅಣಿಮಾಡು ; ಹವಣಿಸು.

सेंत-मेंत, वि० ಉಚಿತವಾಗಿ ; ಪುಕ್ಕಟೆ ; ಪುಗಸಟ್ಟೆ ; ಬಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ.

सेंध, स्त्री० ಸುರಂಗ ; ಕನ್ನ.

सेंधा, पु० ಸೈಂಧ ಲವಣ ; ಸೈಂದುಪ್ಪು.

सेंधी, स्त्री० ಹೆಂಡ ; ಸೇಂದಿ.

सेंवई, स्त्री० ಶಾವಿಗೆ.

से-प्रत्य० ತೃತೀಯಾ ಮತ್ತು ಪಂಚಮಿ ವಿಭಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರತ್ಯಯ ; ಸಂಗಡ ; ಕೂಡ ; ಇಂದ ; ದೆಸೆಯಿಂದ ; ಮೊದಲುಗೊಂಡು.

सेगा, पु० ಎರಕ ಹೊಯ್ಯುವಿಕೆ ; ಇಲಾಖೆ ; ವಿಭಾಗ.

सेचन, पु० ಚಿಮುಕರಿಸುವುದು.

सेज, स्त्री० ಹಾಸಿಗೆ.

सेठ, पु० ಸೇಠು ; ಸಾಹುಕಾರ.

सेठानी, स्त्री० ಸೇಠರ ಹೆಂಡತಿ.

सेतु, पु० ಸೇತುವೆ.

सेना, स्त्री० ಸೈನ್ಯ ; ಸೇನೆ ; ದಳ. स० ಪೂಜಿಸು ; ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಕಾವು ಕೊಡು.

सेनानी, स्त्री० ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿ.

सेनी, स्त्री० ತಟ್ಟೆ ; ಸಾಲು ; ನಿಚ್ಚಣಿಗೆ.

सेब, पु० ಸೇಬು ; ಸೇವು ಹಣ್ಣು.

सेम, पु० ಹುರುಳಿಕಾಯಿ.

सेमल, पु० ಬೂರುಗದಗಿಡ.

सेर, वि० ತುಂಬಿದ ; ತೃಪ್ತ. पु० ಸೇರು ತೂಕ.

सेर-चश्म, वि० ಉದಾರಿಯಾದ.

सेरा, पु० ನೀರು ಹಾಯಿಸಿದ ಜಮೀನು.

सेराना, स० ತೇಲಿಸಿ ಬಿಡು ; ತಣ್ಣಗಾಗಿಸು. अ० ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು ; ತಣಿಸು ; ತಣ್ಣಗಾಗು.

सेराब, वि० ನೀರು ತುಂಬಿದ ; ಸಿಂಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

सेराबी, स्त्री० ಸಿಂಪಡಿಸುವಿಕೆ.

सेरी, स्त्री० ಸಂತೋಷ ; ತೃಪ್ತಿ.

सेल, पु० ಭರ್ಜಿ ; ಭಲ್ಲೆ.

सेलखड़ी, स्त्री० ಸೀಮೆಸುಣ್ಣ.

सेलना, अ० ಸಾಯು.

सेला, पु० ರುಮಾಲು ; ಅಂಗವಸ್ತ್ರ.

सेलही, स्त्री० ಶಾಲು.

;, स्त्री० ಶಾವಿಗೆ.

सेव, पु० ಸೇವು; ಸೇವು ಹಣ್ಣು; ಸೇಬು.

सेवकाई, स्त्री० ಊಳಿಗ; ಸೇವೆ.

सेवन, पु० ಸೇವನೆ; ಉಪಯೋಗ.

सेवनी, स्त्री० ಸೂಜಿ.

सेवा, स्त्री० ಕೈಂಕರ್ಯ; ಪೂಜೆ; ನೌಕರಿ;—**में** ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ.

सेवाजन, पु० ನೌಕರ; ದಾಸ.

सेवा-टहल, पु० ಸೇವೆ; ಶುಶ್ರೂಷೆ; ಚಿಟ್ಟೊಳಿಗ.

सेवाबंदगी, स्त्री० ಆರಾಧನೆ; ಪೂಜೆ.

सेवाय विं० ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚು. **अव्य०** ಅಲ್ಲದೆ.

सेवार, स्त्री० ಹಾವುಸೆ; ಪಾಚಿ.

सेविका, स्त्री० ದಾಸಿ; ತೊತ್ತು.

सेव्य, वि० ಸೇವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ.

सेसर, पु० ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಒಂದು ಆಟ; ಜಾಲ; ಠಕ್ಕು.

सेह, वि० ಮೂರು.

सेहत, स्त्री० ಸುಖ; ಸೌಖ್ಯ;—**खाना** ಶೌಚಾಗಾರ.

सेह-मंजिला, वि० ಮೂರು ಅಂತಸ್ತಿನ (ಮನೆ); ಮೂರು ಮಹಡಿಯ.

सेह-माही, वि० ಮೂರು ತಿಂಗಳ; — ತ್ರೈಮಾಸಿಕ.

सेहर, पु० ಇಂದ್ರಜಾಲ; ಗಾರುಡಿ.

सेहरा, पु० ಬಾಸಿಂಗ.

सेहुंड, पु० ಕಳ್ಳೀಗಿಡ.

सेहुआँ, पु० ಕಜ್ಜಿ; ಹುಣ್ಣು.

सैंतना, स० ಹವಣಿಸು; ಅಣಿ ಮಾಡು.

सै, वि० ನೂರು.

सैकड़ा, पु० ನೂರರ ಗುಂಪು.

सैकड़ों, वि० ನೂರಾರು.

सैकत / **सैकती** } वि० ಉಸುಬಿನ.

सैक़ल, पु० ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ.

सैक़लगर, पु० ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯುವವ.

सैनिक, पु० ದಂಡಾಳು; ಸಿಪಾಯಿ.

सैन्य, स्त्री० ಸೇನೆ; ದಂಡು.

सैफ़, स्त्री० ಕತ್ತಿ; ಖಡ್ಗ.

सैफ़-ज़बाँ, वि० ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವವ.

सैयद, पु० ಮುಂದಾಳು; ಮುಖಂಡ; ಸರದಾರ.

सैयाँ, पु० ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ.

सैयाद, पु० ಬೇಟೆಗಾರ.

सैयार, पु० ವಿಪರೀತ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವವನು.

सैयाल, वि० ಹರಿಯುವ.

सैयाह, वि० ಸಂಚರಿಸುವ; ಯಾತ್ರಿಕ.

सैयाही, स्त्री० ಸಂಚಾರ; ಯಾತ್ರೆ.

सैर, स्त्री० ತಿರುಗಾಟ; ಗಾಳಿ ಸಂಚಾರ; ವಿಹಾರ;—**गाह** ವಿಹಾರಸ್ಥಳ.

सैल, स्त्री० ಪ್ರವಾಹ; ಪೂರ.

सैला, पु० ಮೊಳೆ.

सैलाब, पु० ಮಹಾಪೂರ ; ಜಲ ಪ್ರವಾಹ ; ನೆರೆ.

सोंटा, पु० ದೊಣ್ಣೆ ; ಗುದಿಗೆ ; ಸೋಟಾ.

सोंठ, स्त्री० ಶುಂಠಿ.

सोंधा, वि० ಮಣ್ಣುವಾಸನೆಯ.

सो, सर्वं० ಅವನು ; ಅವಳು ; ಅದು. अव्य० ಹಾಗಾದರೆ ; ಆದುದರಿಂದ.

सोआ, पु० ಸಬ್ಬಸಿಗೆ.

सोई, सर्वं० ಅವನೇ ; ಅವಳೇ ; ಅದೇ.

सोखना स० ಹೀರು ; ಇಂಗಿಸು ; ಇಮರಿಸು.

सोखता, पु० ಮಸಿ ಹೀರುವಕಾಗದ ; ಒತ್ತು ಕರಡು ; ಬ್ಲಾಟಿಂಗು.

सोग, पु० ಶೋಕ ; ವ್ಯಸನ.

सोगी वि० ಶೋಕಿಸುವವ.

सोच, पु० ಯೋಚನೆ ; ಚಿಂತೆ ; ವಿಚಾರ ; ಎಣಿಕೆ.

सोचना, स० ಯೋಚಿಸು; ಚಿಂತಿಸು; ನೆನೆ.

सोच-विचार, पु० ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ.

सोज़, पु० ಉರಿ ; ಕಷ್ಟ ; ದುಃಖ.

सोज़न, स्त्री० ಸೂಜಿ.

सोज़न-कारी, स्त्री० ಹೊಲಿಗೆ ಕೆಲಸ ; ಸೂಜಿ ಕೆಲಸ.

सोज़िश, स्त्री० ಉರಿ ; ಮನಸ್ಸಿನ ಕ್ಲೇಶ.

सोझ | सोझा वि० ನೇರವಾದ ; ನೆಟ್ಟಗಿರುವ.

सोत | सोता पु० ಸ್ರೋತ ; ನೀರಿನಝರಿ; ಊಟೆ ; ತೊರೆ.

सोदर, पु० ಸಹೋದರ. वि० ಒಂದೇ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ.

सोदरी, स्त्री० ಸಹೋದರಿ.

सोधन, पु० ಶೋಧನೆ ; ಹುಡುಕಾಟ.

सोधना, स० ಶೋಧಿಸು; ಹುಡುಕು; ಸರಿಪಡಿಸು ; ತಿದ್ದು.

सोना, पु० ಬಂಗಾರ ; ಚಿನ್ನ. अ० ನಿದ್ರಿಸು ; ಮಲಗು.

सोनार, पु० ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗ ; ಚಿನಿವಾರ.

सोपान, पु० ಏಣಿ ; ನಿಚ್ಚಣಿಕೆ ; ಮೆಟ್ಟಲು.

सोफ़ता, पु० ಏಂಕಾಂತಸ್ಥಾನ; ಒಳ್ಳೆ ಸ್ಥಳ ; ಕಾಯಿಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು.

सोफ़ियाना, वि० ನೋಡಲು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಅಂದವಾಗಿರುವ.

सोफ़ी पु० दे० **सूफ़ी.**

सोफ़्ता पु० दे० **सोफ़ता.**

सोहना अ० ಶೋಭಿಸು ; ಚಂದಗಾಣು ; ಒಪ್ಪು.

सोहबत, स्त्री० ಸಹವಾಸ; ಒಡನಾಟ; ಸಂಭೋಗ.

सोहराना, स० ತಡವು ; ತಡವರಿಸು.

सोहाग, पु० दे० **सुहाग.**

सोहागिन स्त्री० दे० सुहागिन.

सोहाना, अ० ಶೋಭಿಸು; ಚಂದ ಗಾಣು; ಒಪ್ಪು.

सोहावना वि० दे० सुहावना.

सौंदना, स० ಬೆರಸು; ಕಲಸು.

सौंध, स्त्री० ಗಂಧ; ವಾಸನೆ; ಪರಿಮಳ.

सौंधना, अ० ಪರಿಮಳಕೊಡು.

सौंपना, स० ಒಪ್ಪಿಸು; ವಹಿಸು. ಸುಪರ್ದುಮಾಡು.

सौंफ, स्त्री० ಸೋಂಪು.

सौगंद, स्त्री० ಆಣೆ.

सौगंध, पु० ಸುಗಂಧ.

सौगात, स्त्री० ಕಾಣಿಕೆ; ಅಪರೂಪದ ವಸ್ತು.

सौचा, स्त्री० ಬೆಲೆ ಇಳಿದ; ಅಗ್ಗವಾದ.

सौज, स्त्री० ಉಪಕರಣ; ಸಲಕರಣೆ.

सौत, स्त्री० ಸವತಿ; ಸಪತ್ನಿ.

सौतिया, वि० ಸವತಿಯ.

सौतेला, वि० ಸವತಿಯ; ಸವತಿಯ ಸಂಬಂಧದ.

सौदा, पुं० ಸಾಮಾನು; ವ್ಯಾಪಾರ; ಸರಕು;—सुलुफ़ ಕೊಂಡ ಸರಕು.

सौदाई, पु० ಹುಚ್ಚ.

सौदागर, पु० ವ್ಯಾಪಾರಿ; ವರ್ತಕ.

सौदागरी, स्त्री० ವ್ಯಾಪಾರ; ವಾಣಿಜ್ಯ; ವ್ಯಾಪಾರದ ಸರಕು.

सौदामिनी, स्त्री० ಮಿಂಚು.

सौध, पु० ಮಹಡಿ; ಬೆಳ್ಳಿ.

सौम्य, वि० ಶಾಂತವಾದ.

सौर, स्त्री० ಹೊದಿಕೆ; ಹಚ್ಚಡ. वि० ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

सौरभ, पु० ಪರಿಮಳ.

सौरी, स्त्री० ಹೆರಿಗೆ ಮನೆ.

सौहँ, स्त्री० ಆಣೆ.

सौहार्द, पु० ಸ್ನೇಹ; ಪ್ರೀತಿ.

स्कंध, पु० ತೋಳು; ಭುಜ.

स्खलित, वि० ಬಿದ್ದ; ಪತಿತ.

स्तंभ, पु० ಕಂಬ.

स्तर, पु० ನೆಲ; ಮಟ್ಟ.

स्तवक, पु० ಹೂವಿನ ಗೊಂಚಲು.

स्तवन, पु० ಸ್ತುತಿ.

स्तुत्य, वि० ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾದ.

स्थगित, वि० ಮುಂದೆ ಹಾಕಿದ; ಮುಂದುವರಿಸಿದ.

स्थविर, पु० ವೃದ್ಧ.

स्थाई वि० दे० स्थायी.

स्थानच्युत, स्थानभ्रष्ट } वि० ಪದವಿಯನ್ನು ಕಳಕೊಂಡ.

स्थानापन्न, वि० ಬದಲಿ ಕೆಲಸ ನೋಡುವ; ಹಂಗಾಮಿ.

स्थानीय, वि० ಸ್ಥಳದ; ಸ್ಥಳೀಯ.

स्थायी, वि० ಶಾಶ್ವತವಾದ.

स्थावर, वि० ಸ್ಥಿರವಾದ.

स्नातक, पु० ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದವ.

स्नानागार, पु० ಸ್ನಾನದ ಮನೆ.

स्नायु पु० ನರಗಳು.

स्निग्ध, वि० ಸ್ನೇಹವುಳ್ಳ; ಜಿಡ್ಡುಳ್ಳ.

स्नेह, पु० ಸ್ನೇಹ; ಜಿಡ್ಡು.

स्पंदन, पु० ನಡುಕ ; ಅದುರುವುದು.
स्पर्धा, स्त्री० ಪಂದ್ಯ ; ಪೋಟಿ.
स्पष्टतया, क्रि० ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ.
स्पष्टीकरण, पु० ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದು.
स्पृहणीय, वि० ಕೋರಬಹುದಾದ ; ಬಯಸ ಬಹುದಾದ.
स्पृहा, स्त्री० ಇಚ್ಛೆ.
स्फार, स्फीत } वि० ಹೆಚ್ಚಾದ; ವ್ಯಾಪಿಸಿದ.
स्फुरण, पु० ಅದರುವುದು ; ಊಹೆಗೆ ಬರುವುದು.
स्फुलिंग, पु० ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿ.
स्फोटक, पु० ಹೊಪ್ಪಳ. वि० ಸಿಡಿಯುವ.
स्मर, पु० ಮನ್ಮಥ.
स्मरण, पु० ನೆನವು.
स्मरणीय, वि० ನೆನಯಬೇಕಾದ.
स्मित, पु० ಮುಗುಳ್ನಗೆ.
स्मृति, स्त्री० ನೆನಪು.
स्यंदन, पु० ರಥ ; ಸೋರುವಿಕೆ.
स्याना, वि० ಚತುರ ; ಜಾಣ ; ಗಟ್ಟಿಗ.
स्याह, वि० ಕಪ್ಪಾದ ; ಕರಿಯ.
स्याहा, पु० ಲೆಕ್ಕದ ಪುಸ್ತಕ ; ಜಮಾಖರ್ಚಿನ ಪುಸ್ತಕ.
स्याही, स्त्री० ಮಸಿ ; ಶಾಯಿ.
स्याहीचटर, स्याहीसोख़ } स्त्री० ಒತ್ತು ಕರುಡು ; ಮಸಿ ಹೀರುವ ಕಾಗದ; ಬಾಟಿಂಗು.
स्रोत, पु० ಪ್ರವಾಹ.
स्वगत, क्रि० ತನಗೆ ತಾನೇ ; ಆತ್ಮಗತ.
स्वच्छंद, वि० ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ.
स्वच्छ, वि० ಶುಭ್ರವಾದ.
स्वत्व, पु० ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರ.
स्वयमेव, क्रि० ತಾನಾಗಿಯೇ.
स्वर्ण, पु० ಬಂಗಾರ; ಚಿನ್ನ.
स्वर्णकार, पु० ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗ.
स्वांग, पु० ಸೋಗು ; ವೇಷ.
स्वादिष्ट, वि० ರುಚಿಯಾದ.
स्वाभाविक, वि० ಪ್ರಕೃತಿಯ; ಸಹಜವಾದ ; ನೈಜವಾದ.
स्वायत्त, वि० ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ.
स्वास्थ्य, पु० ಆರೋಗ್ಯ; ದೇಹಸ್ಥಿತಿ.
स्वीकृति, स्त्री० ಒಪ್ಪಿಗೆ ; ಸಮ್ಮತಿ.
स्वेद, पु० ಬೆವರು.

ह

हंकरना, अ० ಹೂಂಕರಿಸು ; ಗರ್ಜಿಸು.
हँकवाना, स० ಕೂಗು ; ಕರೆಸು ; ಗಾಡಿ ಹೊಡೆ ; ಅಟ್ಟು.
हंकार, स्त्री० ಹೂಂಕಾರ ; ಕೂಗು.
हंकारना, स० ಕೂಗು; ಕರೆ; ಅಟ್ಟು; ತರಬು. अ० ಒದರು; ಕೂಗಾಡು.
हंकारी, स्त्री० ಅಹಂಕಾರ.
हंगामा, पु० ಗಲಭೆ ; ಗಲಾಟೆ ; ಉಪದ್ರವ ; ಉಪಟಳ.
हंजरा, पु० ಕಂಠನಾಳ ; ಗಂಟಲು.
हंजार, पु० ದಾರಿ ; ಮಾರ್ಗ.

हंड़ना, अಂ ಅಲೆಯು ; ಅಲೆದಾಡು.
हंडा, पुಂ ಹಂಡೆ ; ಕಡಾಯಿ.
हंनाना, सಂ ಸುತ್ತಿಸು.
हंड़िया } **हंडी** } स्त्रीಂ ಚಿಕ್ಕಹಂಡೆ ; ಮಡಕೆ.
हंत, अव्यಂ ಅಯ್ಯೊ !
हंता, पुಂ ಕೊಲೆಗಡುಕ.
हंफैल, विಂ ಮೇಲುಸಿರುಬಿಡುವ.
हंस, पुಂ ಹಂಸಪಕ್ಷಿ.
हँसना, अಂ ನಗು ; ನಗೆಯಾಡು.
हँसमुख, विಂ ನಗೆಮುಖದ ; ನಗೆ ಮೊಗೆವುಳ್ಳ.
हँसली, स्त्रीಂ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಎಲುಬು ; ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಆಭರಣ ; ಅಸಲಿ.
हँसाई, स्त्रीಂ ನಗೆಬಾಟಿಗೆ ; ನಗು ; ವಿನೋದ ; ಹಾಸ್ಯ.
हँसाऊ, विಂ ಹಾಸ್ಯಕರವಾದ.
हँसाना, सಂ ನಗಿಸು.
हँसिया, पुಂ ಕುಡಗೋಲು.
हँसी, पुಂ ನಗೆ ; ನಗೆಚಾಟಿಕೆ ; ಹಾಸ್ಯ ; ವಿನೋದ ;—**उड़ाना** ಪರಿಹಾಸ್ಯಮಾಡು ; — **समझना** ಹಾಸ್ಯವೆಂದೆಣಿಸು.
हँसी-दिल्लगी } **हँसी-मज़ाक** } स्त्रीಂ ತಮಾಷೆ ; ವಿನೋದ.
हँसोड़, पुಂ ಹಾಸ್ಯಗಾರ ; ನಗಿಸುವವ.
हक़, पुಂ ಅಧಿಕಾರ ; ಬಾಧ್ಯತೆ ; ಹಕ್ಕು; ಕರ್ತವ್ಯ; ಸತ್ಯ; ಈಶ್ವರ.
हक़तलफ़ी, स्त्रीಂ ನ್ಯಾಯದ ಕೊಲೆ ; ಅನ್ಯಾಯ.
हक़दार, पुಂ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥ; ಹಕ್ಕುದಾರ.
हक़-नाहक़, विಂ ಅಕಾರಣ ; ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ.
हक़-परस्त, विಂ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವ ; ಆಸ್ತಿಕ.
हकबकाना, अಂ ವ್ಯಾಕುಲಪಡು ; ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗು; ಬೆರಗಾಗು; ಚಕಿತನಾಗು.
हक-मालिकाना, पुಂ ಒಡೆತನದ ಅಧಿಕಾರ ಅಥವಾ ಹಕ್ಕು.
हक-मौरूसी, पुಂ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ಅಧಿಕಾರ.
हक-रसी, स्त्रीಂ ನ್ಯಾಯ ; ಧರ್ಮ.
हकला, विಂ ಉಗ್ಗುವವ; ತೊದಲು ನುಡಿಯುವವ ; ನತ್ತಿಬಾಯಿ.
हकलाना, अಂ ತೊದಲು ; ಉಗ್ಗು ; ನತ್ತಿಮಾತನಾಡು.
हकलाहा, विಂ देಂ **हकला**.
हकशफ़ा, पुಂ ಜಮೀನು ಮನೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇತರರಿಗಿಂತ ನೆರೆಯವನಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ.
हक़ारत, स्त्रीಂ ದ್ವೇಷ ; ಅಗೌರವ.
हकारना सಂ ಓಡಿಸು ; ಅಟ್ಟು.
हक़ीक़त, स्त्रीಂ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ; ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ ; ವಾಸ್ತವ ; ನಿಜ.
हक़ीक़ी, विಂ ನಿಜವಾದ ; ಸ್ವಂತ.

हकीम, ಪುಂ ವಿದ್ವಾಂಸ; ವೈದ್ಯ; नीम—ಅನುಭವಹೀನ ವೈದ್ಯ.

हकीमी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಯೂನಾನಿ ಶಾಸ್ತ್ರ; ವೈದ್ಯವೃತ್ತಿ.

हक़ीयत, ಸ್ತ್ರೀಂ ಅಧಿಕಾರ; ಸ್ವತ್ವ.

हक़ीर, ವಿಂ ಚಿಕ್ಕ; ತುಚ್ಛ; ಅಲ್ಪ.

हक़ूक़ ಪುಂ हक़ ಶಬ್ದದ ಬಹುವಚನ.

हक्काक़, ಪುಂ ನಗಗಳಮೇಲೆ ನಕಾಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ.

हक्काबक्का, ವಿಂ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ; ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತ.

हक्कार, ಪುಂ ಕೂಗು.

हगना, ಅಂ ಮಲತ್ಯಾಗಮಾಡು.

हचना, ಅಂ ಹಿಂಜರಿ.

हज, ಪುಂ ಮಕ್ಕಾಯಾತ್ರೆ.

हज़, ಪುಂ ಭಾಗ್ಯ; ಆನಂದ; ರುಚಿ.

हजम, ಪುಂ ಪಚನ; ಜೀರ್ಣ. ವಿಂ ಜೀರ್ಣವಾದ.

हज़रत, ಪುಂ ಮಹಾಶಯ; ಮಹನೀಯ.

हजाम, ಪುಂ ಕ್ಷೌರಿಕ.

हजामत, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕ್ಷೌರ; ಆಯುಷ್ಕರ್ಮ.

हज़ार, ವಿಂ ಸಾವಿರ.

हज़ारहा, ವಿಂ ಸಾವಿರಾರು.

हज़ारा, ವಿಂ ಸಹಸ್ರದಲವುಳ್ಳ. ಪುಂ ಸಾವಿರದ ಸಮೂಹ.

हज़ारी, ಪುಂ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಸಿಪಾಯಿಗಳ ಸರದಾರ.

हज़ारों, ವಿಂ ಸಾವಿರಾರು; ಬಹಳ.

हजूम ಪುಂ दे० हुजूम.

हजूरी, ಪುಂ ಬಾದಶಹನ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಸೇವಕ.

हजो, ಸ್ತ್ರೀಂ ಅಪಕೀರ್ತಿ; ನಿಂದೆ; ಕೆಡಕು.

हज्जाम, ಪುಂ ನಾಯಿಂದ; ನಾಪಿತ.

हटकना, ಅಂ ನಿಲ್ಲು; ಓಡು.

हटका, ಪುಂ ಚಿಲಕ; ಅಗಳಿ.

हटकाना, ಸಂ ನಿಷೇಧಿಸು; ತಡೆ.

हटताल, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹರತಾಳ.

हटना, ಅಂ ಸರಿ; ಜರುಗು; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು; ಹಿಂಜರಿ; ತೊಲಗು.

हटबया, ಪುಂ ಅಂಗಡಿಯವ.

हटवाई, ಸ್ತ್ರೀಂ ಕ್ರಯವಿಕ್ರಯ.

हटवाना, ಸಂ ಸರಿಸು.

हटवार, ಪುಂ ಅಂಗಡಿಯವ.

हटाना, ಸಂ ಸರಿಸು; ಜರಗಿಸು; ತೊಲಗಿಸು.

हट्टवा, ಪುಂ ಅಂಗಡಿಯವ.

हट्टौती, ಸ್ತ್ರೀಂ ಮೈಕಟ್ಟು.

हट्ट, ಪುಂ ಪೇಟೆ; ಅಂಗಡಿ.

हट्टाकट्टा, ವಿಂ ಬಲಿಷ್ಠ; ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾದ.

हठ, ಪುಂ ಹಟ; ಮುಷ್ಕರ.

हठधर्म, ಪುಂ ದುರಾಗ್ರಹ.

हठना, ಅಂ ದುರಾಗ್ರಹಮಾಡು; ಹಟಮಾಡು.

हठी, हठीला } ವಿಂ ಹಟಮಾರಿ.

हड्ड, ಸ್ತ್ರೀಂ ಅಳಲೇಕಾಯಿ.

हड़कंप, पु० ದಾಂಧಲೆ; ಗಲಭೆ.
हड़कना, अ० ಹಂಬಲಿಸು; ಹಾತೊರೆ; ಚಡಪಡಿಸು.
हड़काना, स० ಆಸೆತೋರಿಸು.
हड़ताल, स्त्री० ಹರತಾಳ.
हड़प, वि० ನುಂಗಿದ; ಮಾಯವಾದ.
हड़पना, स० ನುಂಗು; ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳು.
हड़फूटन, स्त्री० ಎಲುಬಿನ ನೋವು.
हड़बड़, स्त्री० ಗಡಿಬಿಡಿ; ಅವಸರ; ಲಗುಬಗೆ.
हड़बाना, अ० ಗಡಿಬಿಡಿಮಾಡು; ತ್ವರೆಮಾಡು. स० ಅವಸರಪಡಿಸು; ಆತುರಪಡಿಸು.
हड़बड़िया वि० ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಾಡುವವ.
हड़बड़ी, स्त्री० ಲಗುಬಗೆ; ಆತುರ; ಅವಸರ.
हड़हड़ाना, स० ಅವಸರಪಡಿಸು; ಆತುರಪಡಿಸು.
हड्डा, पु० ಕಣಜದ ಹುಳು; ಕಡಜ.
हड्डी, स्त्री० ಎಲುಬು; ಅಸ್ಥಿ.
हड्डीला, वि० ಎಲುಬಿನ; ಗಟ್ಟಿಯಾದ.
हत, वि० ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ.
हतक, स्त्री० ಅವಮಾನ; ಅಗೌರವ.
हतक-इज़्जत, स्त्री० ಮಾನನಷ್ಟ.
हतना, स० ವಧೆಮಾಡು; ಕೊಲ್ಲು; ಸಾಯಿಸು.
हतबुद्धि, वि० ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ.
हतभागी / हतभाग्य वि० ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ; ಭಾಗ್ಯಹೀನ.
हताश, वि० ನಿರಾಶನಾದ.
हताशा, स्त्री० ನಿರಾಶೆ; ಆಶಾಭಂಗ.
हताहत, वि० ಗಾಯಗೊಂಡು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ.
हतोत्साह, वि० ಉತ್ಸಾಹವು ನೀಗಿದ.
हत्था, पु० ಹಿಡಿ; ಹಿಡಿಕೆ.
हत्थे, क्रि० ಕೈಯಲ್ಲಿ.
हत्या, स्त्री० ಕೊಲೆ; ವಧೆ.
हत्याकांड, पु० ನರಹತ್ಯೆ.
हत्यारा, पु० ಕೊಲೆಗಡುಕ.
हथ-उधार, पु० ಕೈಗಡ; ಕೈಸಾಲ.
हथकंडा, पु० ಹಸ್ತಲಾಘವ; ಕೈಚಳಕ; ಹಸ್ತಕೌಶಲ.
हथकड़ी, स्त्री० ಬೇಡಿ; ಸಂಕೋಲೆ.
हथनी, स्त्री० ಹೆಣ್ಣಾನೆ; ಪಿಡಿಯಾನೆ.
हथफेर, पु० ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ.
हथलेवा, पु० ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ.
हथसार, स्त्री० ಗಜಶಾಲೆ.
हथियाना, स० ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು; ಅಪಹರಿಸು.
हथियार, पु० ನಲಕರಣೆ; ಉಪಕರಣ; ಆಯುಧ; ಅಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರ.
हथियारबंद, वि० ಶಸ್ತ್ರಧಾರಿ.
हथेली, स्त्री० ಅಂಗೈ; ಕರತಲ;
हथौटी, स्त्री० ಹಸ್ತಕೌಶಲ; ಕೈಚಳಕ.

हथौड़ा, पु० ಸುತ್ತಿಗೆ.

हथौड़ी, स्त्री० ಚಿಕ್ಕ ಸುತ್ತಿಗೆ.

हद, स्त्री० ಮೇರೆ; ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ; ಹದ್ದು.

हदबंदी, स्त्री० ಬಾಂದುಕಲ್ಲು.

हद-समाअत, स्त्री० ವ್ಯಾಜ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅವಧಿ.

हदसियासत, स्त्री० ಯಾವುದಾದರೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಧೀನಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ.

हदिया, पु० ಕಾಣಿಕೆ.

हदीस, स्त्री० ಮಹಮ್ಮದ ಸಾಹೇಬರ ಕಾರ್ಯಗಳ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥ.

हनन, पु० ಕೊಲೆ.

हनना, स० ಕೊಲ್ಲು.

हनोज़, क्रि० ಈಗಿನವರೆಗೆ; ಇನ್ನೂ.

हफ़्ता, पु० ವಾರ.

हबकना स० ಹಲ್ಲುಕಡಿ.

हबरदबर } **हबरहबर** } क्रि० ಬೇಗಬೇಗನೆ.

हबशी, पु० ನೀಗ್ರೋಜನ.

हबीब, पु० ಗೆಳೆಯ; ಪ್ರಿಯ.

हबूब, पु० ನೀರಿನಗುಳ್ಳೆ.

हबस, पु० ಸೆರೆಮನೆವಾಸ.

हम, सर्व० ನಾವು. अव्य० ಸಂಗಡ; ಒಡನೆ; ಕೂಡ.

हमअसर, पु० ಸಂಗಡಿಗ ಒಡನಾಡಿ.

हमउम्र, वि० ಸಮವಯಸ್ಸಿನ.

हमजिन्स, पु० ಒಂದೇ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿ.

हमजोली, पु० ಜೊತೆಗಾರ; ಸಂಗಡಿಗ; ಒಡನಾಡಿ.

हमदम, वि० ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರ.

हमदर्द, वि० ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳ.

हमदर्दी, स्त्री० ಸಹಾನುಭೂತಿ; ಪರಿತಾಪ.

हम-दस्त, वि० ಸಂಗಾತಿ.

हम-दिगर, क्रि० ಪರಸ್ಪರ.

हम-दीवार, वि० ನೆರೆಹೊರೆಯ.

हम-नशीं, वि० ಜತೆಯಲ್ಲಿರುವ.

हमनाम, वि० ಒಂದೇ ಹೆಸರುಳ್ಳ.

हमराज़, क्रि० ಘನಿಷ್ಟಮಿತ್ರ.

हमराह, अव्य० ಸಂಗಡ; ಒಡನೆ.

हमराही, पु० ಜೊತೆಗಾರ.

हमल, पु० ಗರ್ಭ; ಬಸಿರು.

हमला, पु० ದಂಡಯಾತ್ರೆ; ಧಾಳಿ; ಹೊಡೆತ.

हमवतन, वि० ಸ್ವದೇಶದ.

हमवार, वि० ಸಮತಲ; ಸಪಾಟ.

हमशीरा, स्त्री० ಸಹೋದರಿ.

हमसबक, पु० ಸಹಪಾಠಿ; ಸಹಾಧ್ಯಾಯಿ.

हमसर, पु० ವರ್ಗದ ಒಡನಾಡಿ; ಸಮಾನಸ್ಥ.

हमसरी, स्त्री० ಸಮಾನತೆ.

हम-साज़, वि० ಸ್ನೇಹಿತ.

हमसाया, पु० ನೆರೆಯವ.

हमसिन, वि० ಒಂದೇ ವಯಸ್ಸಿನ.

हमा, वि० ಪೂರ್ತಿ; ಟೋಟಲ್; —तन ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನವರೆಗೆ.

हमाम, पु० ಬಚ್ಚಲುಮನೆ.

हमाम-दस्ता, पु० ಕಲ್ಲುಪತ್ತು; ಕುಟ್ಟಣಿ.

हमाल, पु० ರಕ್ಷಕ; ಕಾಯುವವ; ಕೂಲಿ.

हमाशुमा, वि० ನನ್ನಂಥ ನಿನ್ನಂಥ.

हमाहमी, स्त्री० ಅಹಂಕಾರ.

स्त्री० ಕಾಪಿನನರ; ಪುತ್ತಳೀನರ.

हमेव, पु० ಅಹಂಕಾರ; ಅಭಿಮಾನ.

हमेशा / हमेस } अव्य० ಸದಾ; ಯಾವಾಗಲೂ.

हम्माम, पु० दे० हमाम.

हम्माल, पु० ಕೂಲಿಯವ.

हय, पु० ಕುದುರೆ.

हया, स्त्री० ನಾಚಿಕೆ.

हयात, स्त्री० ಜೀವನ; ಬಾಳು.

हयादार, पु० ನಾಚಿಕೆಯುಳ್ಳವನು.

हर, वि० ಪ್ರತ್ಯೇಕ; ಒಂದೊಂದು; ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ.

हरकत, स्त्री० ಗತಿ; ಕೆಲಸ; ಪ್ರಯತ್ನ; ಕೆಟ್ಟನಡತೆ.

हरकारा, पु० ಓಲೆಕಾರ; ಹರಿಕಾರ; ಅಂಚೆಯವನು.

हरख, पु० ಹರ್ಷ.

हरखना, अ० ಹರ್ಷಿತನಾಗು.

हरगिज़, क्रि० ಎಂದಿಗೂ.

हरचंद, अव्य० ಎಷ್ಟೋ; ಬಹಳ; ಬಹಳಸಲ.

हरजाई, पु० ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ತಿರುಗಾಡುವವ; ಪೋಲಿ.

हरजाना, पु० ನಷ್ಟ ತುಂಬುವಿಕೆ; ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯ.

हरण, पु० ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಸಂಹಾರ; ನಾಶ.

हरता धरता, पु० ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ನಾಶವನ್ನು ಮಾಡುವವನು.

हरताल, स्त्री० ಮುಷ್ಕರ; ಹರತಾಳ.

हरतेज, पु० ಪಾದರಸ.

हरदिया, वि० ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ.

हर-दिल-अज़ीज़, वि० ಎಲ್ಲರ ಪ್ರೀತಿಗೂ ಪಾತ್ರನಾದ.

हरदी स्त्री० दे० हलदी.

हरना, स० ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳು; ನಿವಾರಿಸು; ಅಪಹರಿಸು.

हरनी, स्त्री० ಚಿಗರಿ.

हरफ़, पु० ಅಕ್ಷರ; ವರ್ಣ;—आना ದೋಷಾರೋಪಣ ಮಾಡುವುದು.

हरफ़न-मौला, पु० ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಪನ್ನನಂತೆ ನಟಿಸುವವ.

हरफ़गीर, वि० ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಕ್ಷರದ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನೂ ತೋರ್ಪಿಸುವವ; ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವ.

हरफ़गीरी, स्त्री० ಬಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆ; ಬಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ನೋಡುವಿಕೆ.

हरबा, पु० ಆಯುಧ.

हरबीज, पु० ಪಾದರಸ.

हरबोंग, वि० ಹಳ್ಳಿಗ; ಮೂರ್ಖ.

हरम, स्त्री० ಅಂತಃಪುರ.

हरमज़दगी स्त्री० ದುಷ್ಟತನ.

हरम-सरा स्त्री० दे० **हरम.**

हरसिंगार, पु० ಪಾರಿಜಾತದಗಿಡ.

हरा, वि० ಹಸರು ಬಣ್ಣದ; ಹಚ್ಚಗಿರುವ; ಹಸಿಯಾದ;—**भरा** ಸೊಂಪಾದ; ಕಳಕಳಿಸುವ.

हराना, स० ಸೋಲಿಸು.

हरापन, पु० ಹಸರು ಪಚ್ಚೆ.

हराम, पु० ಅನಾಚಾರ; ಅಧರ್ಮ; ಹಾದರ. वि० ನಿಷಿದ್ಧ; ಕೆಟ್ಟ; ಅನುಚಿತ.

हरामकार, पु० ನಿಷಿದ್ಧ; ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವವನು; ವ್ಯಭಿಚಾರಿ.

हरामकारी, स्त्री० ಪಾಪಿ; ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ.

हरामख़ोर, पु० ಪಾಪಮಾಡಿ ಜೀವಿಸುವವ.

हरामज़ादा, पु० ವರ್ಣಸಂಕರ; ಸೂಳೀ ಮಗ; ಜಾರಪುತ್ರ.

हरामी, वि० ವ್ಯಭಿಚಾರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ; ದುಷ್ಟ.

हरारत, स्त्री० ಬಿಸಿ; ಮಂದಜ್ವರ; ಬೇಗೆ.

हरावल, पु० ಸೇನೆಯ ಮುಂಭಾಗ; ಕಳ್ಳರ ಮುಖಂಡ.

हरास, पु० ಅಂಜಿಕೆ; ಸಂಶಯ.

हरि, पु० ವಿಷ್ಣು; ಇಂದ್ರ; ಮಂಗ; ಸಿಂಹ; ಸೂರ್ಯ; ಸರ್ಪ; ಜಿಂಕೆ; ವಾಯು; ಶಿವ; ಯಮ.

हरिआली, स्त्री० ಹಸುರು; ಪೈರು ಪಚ್ಚೆ.

हरिजन, पु० ಪರಮಾತ್ಮನ ದಾಸ; ಈಶ್ವರ ಭಕ್ತ.

हरिण, स्त्री० ಚಿಗರೆ; ಜಿಂಕೆ.

हरिणी, स्त्री० ಚಿಗರಿ.

हरिद्रा, स्त्री० ಅರಿಸಿನ; ಹಳದಿ.

हरियाली, स्त्री० ಪೈರುಪಚ್ಚೆ.

हरीफ़, पु० ಶತ್ರು; ಹಗೆ; ವಿರೋಧಿ.

हरूए, क्रि० ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ; ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ.

हरूफ़, पु० ಅಕ್ಷರ; ವರ್ಣ.

हरैया, पु० ಅಪಹರಿಸುವವ; ದೂರ ಮಾಡುವವ.

हर्ज, पु० ಅಡ್ಡಿ; ಅಡಚಣೆ; ತೊಂದರೆ; ನಷ್ಟ.

हर्फ़ पु० दे० **हरफ़.**

हर्ष, पु० ಸಂತೋಷ; ಆನಂದ.

हर्षित, पु० ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ.

हल, पु० ನೇಗಿಲು;—**जोतना** ನೇಗಿಲು ಕಟ್ಟು, ಉಳು;—**करना** ಶೀರ್ಮಾನಮಾಡುವುದು.

हलकंप, पु० ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ; ಆಂದೋಲನ.

हलक़, ಪುಂ ಕಂಠ; ಕೊರಳು.

हलकई, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹಗುರುತನ; ನೀಚತನ; ತುಚ್ಛತೆ; ಅಪ್ರತಿಷ್ಠೆ.

हलका, ವಿಂ ಹಗುರಾದ; ಲೇಸಾದ; ನಸು.

हलकापन, ಪುಂ ಹಗುರುತನ; ನೀಚತನ; ತುಚ್ಛಬುದ್ಧಿ.

हलकोरा ಪುಂ ತೆರೆ; ಅಲೆ; ತರಂಗ.

हलचल, ಸ್ತ್ರೀಂ ಗಡಿಬಿಡಿ; ಚಳವಳಿ; ಸಡಗರ.

हलजीवी, ವಿಂ ಒಕ್ಕಲಿಗ.

हलदी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಅರಿಸಿನ;—**चढ़ना** ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುವುದು; —**बोलना** ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು;—**लगाके बैठना** ಕಷ್ಟ ಸಹನೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗದಿರುವುದು.

हलधर, ಪುಂ ಬಲರಾಮ.

हलना, ಅಂ ಅಲ್ಲಾಡು; ಸೇರು; ಪ್ರವೇಶಮಾಡು.

हलफ़, ಪುಂ ಆಣೆ; ಶಪಥ.

हलफ़नामा, ಪುಂ ಈಶ್ವರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟ ಕಾಗದ.

हलफा, ಪುಂ ತಲ್ಲಣ; ಎದೆಗುದಿ; ಗಾಬರಿ.

हलवा, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸೀಸಜ್ಜಿಗೆ; ಹಲ್ವ.

हलवाई, ಪುಂ ಮಿಠಾಯಿ ಅಂಗಡಿಯವ; ಮಿಠಾಯಿಗಾರ.

हलवाह, ಪುಂ ನೇಗಿಲು ಹೊಡೆಯುವ ಆಳು; ಕೂಲಿ ನೇಗಿಲಿನವ; ಬೇಸಾಯಗಾರ.

हलाक, ವಿಂ ಕೊಲ್ಲುವವ; ಹೊಡೆಯುವವ.

हलाल, ವಿಂ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತವಾದ; ಯೋಗ್ಯವಾದ; ನ್ಯಾಯವಾದ.

हलालखोर, ಪುಂ ದುಡಿದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವವ; ಭಂಗಿ.

हलालखोरी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಭಂಗಿಯ ಹೆಂಡತಿ; ಕೀಳುಕೆಲಸ.

हलाहल, ಪುಂ ಅತಿ ಘೋರವಾದ ವಿಷ.

हलीम, ವಿಂ ಸಾತ್ವಿಕವಾದ; ಸಾಧು.

हलोर, ಸ್ತ್ರೀಂ } ತೆರೆ; ಅಲೆ.
हलोरा, ಪುಂ }

हल्ला, ಪುಂ ಕೂಗಾಟ; ಬೊಬ್ಬೆ; ರಂಪು; ಗದ್ದಲ; ಆಕ್ರಮಣ.

हवन, ಪುಂ ಹೋಮ.

हवलदार, ಪುಂ ಸೈನ್ಯದ ಓರ್ವ ಚಿಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿ.

हवस, ಸ್ತ್ರೀಂ ಅತ್ಯಾಸೆ; ಬಯಕೆ.

हवा, ಸ್ತ್ರೀಂ ವಾಯು; ಗಾಳಿ.

हवाई, ವಿಂ ಗಾಳಿಯ; ಬುಡವಿಲ್ಲದ; ಕಲ್ಪಿತ; ವಾಯುವಿನ.

हवाई-जहाज़, ಸ್ತ್ರೀಂ ವಾಯು ವಿಮಾನ; ಏರೋಪ್ಲೇನ್.

हवागीर, ಪುಂ ಬಾಣಬಿರುಸು ಮಾಡುವವ.

हवादार, ಪುಂ ಗಾಳಿಯುಳ್ಳ; ಗಾಳಿಯಾಡುವ.

हवाल, ಪುಂ ದೆಶೆ; ಅವಸ್ಥೆ; ಗತಿ ಸಂವಾದ.

हवालदार, पु० दे० हवलदार.

हवाला, पु० ಒಪ್ಪಿಸುವಿಕೆ; ಸುಪರ್ದು; ಮಾರ್ಪಾಡು; ಅಧಿಕಾರ; ಉದಾಹರಣೆ.

हवालात, स्त्री० ಕಾರಾಗೃಹ; ಕಾವಲು.

हवास, पु० ಇಂದ್ರಿಯಗಳು; ಚೈತನ್ಯ; ಸ್ಮೃತಿ.

हवि, पु० ಹೋಮದ ವಸ್ತು.

हवेली, स्त्री० ಭವನ; ಅರಮನೆ; ಹೆಂಡತಿ.

हव्वा, स्त्री० ಜಗನ್ಮಾತೆ; ಭೂತ.

हशमत, स्त्री० ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ; ಗೌರವ; ವೈಭವ; ಹುದ್ದೆ.

हशर, पु० ಪ್ರಳಯ; ದುಃಖ; —बरपा करना ಗಲಭೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

हसद, पु० ಅಸೂಯೆ; ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು; ದ್ವೇಷ.

हसन, पु० ನಗು; ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ವಿನೋದ. वि० ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತಮವಾದ; ಹಸನಾದ.

हसब, पु० ವಂಶ; ಕುಲ.

हसरत, स्त्री० ದುಃಖ; ಖೇದ; ಇಚ್ಛೆ; ಬಯಕೆ.

हसीन, वि० ಮನೋಹರ; ಸುಂದರ.

हस्त, वि० ಕರ; ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು; ಬರಹ.

हस्तकार्य, पु० ಕೈಗೆಲಸ.

हस्तक्षेप, पु० ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗುವಿಕೆ; ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕುವಿಕೆ.

हस्तगत, वि० ದೊರೆತ; ಸಿಕ್ಕಿದ.

हस्ताक्षर, पु० ಕೈ ಬರಹ; ಸಹಿ; ರುಜು.

हस्ती, पु० ಆನೆ. स्त्री० ಇರುವಿಕೆ; ಇರವು; ಅಸ್ತಿತ್ವ.

हस्ब, क्रि० ಅದರಂತೆ;—दस्तूर ನಿಯಮದಂತೆ.

हहर, स्त्री० ನಡುಕ; ಭಯ.

हहरना, हहराना अ० ನಡುಗು; ಅಂಜು.

हाँ, अव्य० ಹೌದು; ಅಹುದು; ಸೈ.

हाँक, स्त्री० ಕೂಗು; ಕೇಕೆ; ಅಟ್ಟುವಿಕೆ; ತರುಬುವಿಕೆ.

हाँकना, स० ಕೂಗು; ಕರೆ; ಹೂಂಕರಿಸು; ಅಟ್ಟು; ತರುಬು; ಹೊಡೆ.

हाँकी, स्त्री० ಶಾವಿಗೆ ಒರಳು.

हाँड़ी, पु०, ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ; ಬಾನೆ.

हाँपना, हाँफना स० ಮೇಲುಸಿರುಬಿಡು.

हाँसी, स्त्री० ನಗು; ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ನಿಂದೆ.

[illegible], पु० ಆಳುವವ; ದೊರೆ; ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿ.

हाकिमी, स्त्री० ಪ್ರಭುತ್ವ; ಆಳಿಕೆ.

हाजत, स्त्री० ಮಲಬಾಧೆ; ಅಗತ್ಯ; ಇಚ್ಛೆ; ವಶ; ಸೆರೆ.

हाज़मा, पुं० ಅರಗಿಸುವಿಕೆ; ಪಾಚನ ಶಕ್ತಿ; ಜೀರ್ಣಿಸುವ ಶಕ್ತಿ.

हाज़िर, वि० ಮುಂದಿರುವ; ವಿದ್ಯಮಾನ.

हाज़िर-जवाब, वि० ಉತ್ತರ ಕೊಡುವದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣ.

हाज़िर-जवाबी, स्त्री० ಬೇಗನೆ ಉತ್ತರವನ್ನೀಯುವ ನೈಪುಣ್ಯ.

हाज़िराई, पुं० ಜಾಣ; ಬುದ್ಧಿವಂತ.

हाजी, पुं० ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಿಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಾಮದೀನಾಕ್ಕೆ ಹೋದವನು.

हाट, स्त्री० ಅಂಗಡಿ; ಪೇಟೆ.

हाटक, पुं० ಬಂಗಾರ.

हाड़, पुं० ಎಲುಬು; ಅಸ್ಥಿ.

हाड़ना, स० ನರಯಾಗಿ ತೂಗು.

हाता, पुं० ಕಿಲ್ಲಿ; ದುರ್ಗ; ಗೋಡೆಯಿಂದ ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಾನ; ಪ್ರಾಂತ.

हातिम, पुं० ನಿಪುಣ; ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಅರಬಸ್ತಾನದ ಓರ್ವ ಸರದಾರ.

हाथ, पुं० ಕೈ;—**आना** ಕೈ ಸೇರು;—**उठाना** ನಮಸ್ಕರಿಸು;—**ऊँचा होना** ದಾನ ಕೊಡಲು ಪ್ರವೃತ್ತವಾಗು;—**कट जाना** ನಿಸ್ಸಹಾಯನಾಗು, ಮಾತಿಗೆ ಕಟ್ಟುಬೀಳು;—**का झूठा** ಅವಿಶ್ವಸನೀಯ;—**का दिया** ದಾನಮಾಡಿದ;—**का मैल** ತುಚ್ಛವಸ್ತು;—**खींचना** ಬೇರೆಯಾಗು;—**जोड़ना** ನಮಸ್ಕರಿಸು;—**पसारना या फैलाना** ಬೇಡು;—**मलना** ಕೈ ಕೈ ಹಿಸುಕುತ್ತಾ ಮರುಗುವುದು;—**रंगना** ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು;—**लगना** ದೊರಕು.

हाथा, पुं० ಹಿಡಿ; ಪಟ್ಟು.

हाथापाई }
हाथाबाही } स्त्री० ಕೈ ಹತ್ತುವಿಕೆ; ಹೊಡೆದಾಟ.

हाथीपाँव, पुं० ಆನೆಕಾಲು ರೋಗ.

हाथीवान, पुं० ಮಾವುತ.

हाथों, क्रि० ಕೈಯಿಂದ;—**लेना** ತರಾಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು;—**हाथ** ಬೇಗನೆ.

हादिस, वि० ಹೊಸ; ನಶ್ವರ.

हादिसा, पुं० ಸಂಕಟ; ಆಪತ್ತು.

हादी, पुं० ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ.

हाफ़िज़, पुं० ರಕ್ಷಕ; ಕುರಾನನ್ನು ಕಂಠಸ್ಥ ಮಾಡಿದವ.

हाफ़िज़ा, पुं० ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿ.

हामिल, वि० ಭಾರಹೊರುವ.

हामिला, स्त्री० ಗರ್ಭಿಣಿ.

हामी, वि० ಸಹಾಯಕ; ಒತ್ತಾಸೆಗಾರ. स्त्री० ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ;—**भरना** ಸ್ವೀಕರಿಸು; ಒಪ್ಪು.

हाय, अव्य० ಅಯ್ಯೋ!

हायल, वि० ಗಾಯಪಟ್ಟವ.

हार, स्त्री० ಸೋಲು; ಅಪಜಯ;—**खाना** ಅಪಜಯ ಹೊಂದು. पुं० ಮಾಲೆ; ಹಾರ.

हारना, अ० ಸೋಲು.

-हारा, प्रत्य० ಮಾಡುವವ; ಉದಾ: लकड़हारा.

हार्द, पु० ಸ್ನೇಹ.

हार्दिक, वि० ಹೃದಯದ; ಹೃದಯದಿಂದ ಹೊರಟ.

हाल, पु० ಅವಸ್ಥೆ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ಸಮಾಚಾರ; ಸುದ್ದಿ. वि० ವರ್ತಮಾನ. क्रि० ಈಗ;—में ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ.

हालत, स्त्री० ಸ್ಥಿತಿ; ಗತಿ; ಪಾಡು.

हालरा, पु० ಅಲೆ; ತೆರೆ.

हालाँकि, अव्य० ಆದಾಗ್ಯೂ.

हाला, स्त्री० ಸಾರಾಯಿ

हालाहल, पु० ವಿಷ.

हालात, स्त्री० ಸ್ಥಿತಿಗತಿ.

हाली, अव्य० ಬೇಗನೆ.

हावभाव, पु० ಒನಪು; ಒಯ್ಯಾರ.

हावी, वि० ಪ್ರವೀಣ;—होकर बैठना ಇತರರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಕೂಡುವುದು.

हाशिया, पु० ದಿಕ್ಕು; ಕಡೆ; ಅಂಚು; ಮಾರ್ಜಿನ್ನು.

हास, पु० ನಗು; ಪರಿಹಾಸ್ಯ.

हासिद, वि० ಅಸೂಯೆಪಡುವವ.

हासिल, वि० ದೊರೆತ; ಸಿಕ್ಕಿದ; —करना ದೊರಕಿಸು.

हास्य, पु० ನಗಚಾಟಿಕೆ.

हाहू, पु० ಗದ್ದಲ; ಗಲಾಟೆ.

हिंगु, पु० ಇಂಗು; ಹಿಂಗು.

हिंगोट, पु० ಇಂಗಳದಗಿಡ ಮತ್ತು ಬೀಜ.

हिंड़ोरा } पु० ಉಯ್ಯಾಲೆ; ತೊಟ್ಟಿಲು.
हिंड़ोल }

हिंद, पु० ಹಿಂದುಸ್ತಾನ; ಭಾರತವರ್ಷ.

हिंदवी, स्त्री० ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆ.

हिंदुस्तानी, वि० ಭಾರತವರ್ಷದ. पु० ಭಾರತವಾಸಿ.

हिंदुस्थान, पु० ಭಾರತವರ್ಷ.

हिंसक, पु० ಕೊಲೆಗಡಕ; ಶತ್ರು.

हिंसनीय, वि०. ಕೊಲ್ಲಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

हिंसा, स्त्री० ಕೊಲೆ; ಪೀಡೆ; ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಮಾಡುವಿಕೆ.

हिंसात्मक, वि० ಹಿಂಸೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ.

हिंसारू, पु० ಹಿಂಸ್ರಪಶು; ಸಿಂಹ; ಹುಲಿ.

हिआ, पु० ಎದೆ.

हिआव, पु०, दे० हियाव.

हिकमत, स्त्री० ಚಮತ್ಕಾರ; ಯುಕ್ತಿ; ವಿದ್ಯೆ; ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯ; ಉಪಾಯ.

हिकमती, वि० ನಿಪುಣ; ಚತುರ.

हिकायत, स्त्री० ಕತೆ; ಪ್ರಸಂಗ.

हिक़ारत, स्त्री० ಅಗೌರವ; ತುಚ್ಛೀಕಾರ.

हिक्का, स्त्री० ಬಿಕ್ಕು; ಬಿಕ್ಕಳು.

हिचक, स्त्री० ಹಿಂಜರಿಯುವಿಕೆ; ಅಂಜಿಕೆ.

हिचकना, अ० ಸಂಶಯಪಡು; ಹಿಂದುಮುಂದೆ ನೋಡು.

हिचकिचाना, अ० ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡುವುದು.

हिजड़ा, पु० ನಪುಂಸಕ.

हिजरी पु० ಮಹಮ್ಮದೀಯ ಶಕೆ.

हिजाज़, पु० ಮಕ್ಕಾ ಮತ್ತು ಮದೀನಾ ನಗರಗಳಿರುವ ಪ್ರಾಂತ.

हिजाब, पु० ಗೋಷ; ನಾಚಿಕೆ.

हिज्जे, पु० ಬರಹದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ ಕೂಡಿಸುವುದು; ಅಕ್ಷರಕ್ರಮ; ಕಾಗುಣಿತ.

हिज्र, पु० ವಿಯೋಗ; ಅಗಲುವಿಕೆ.

हित, पु० ಕಲ್ಯಾಣ; ಲಾಭ; ಹಿತ. वि० ಲಾಭದಾಯಕ; ಅನುಕೂಲ. अव्य० ಸಲುವಾಗಿ.

हितकारक पु० ಗುಣಪಡಿಸುವ; ಕಲ್ಯಾಣಮಾಡುವ; ಲಾಭದಾಯಕ.

हिताई, स्त्री० ಸಂಬಂಧ; ಬಂಧು; ಆಪ್ತತೆ; ನೆಂಟಸ್ತನ; ಸ್ನೇಹ.

हिताहित, पु० ಒಳಿತುಕೆಡಕು; ಲಾಭಹಾನಿ.

हिती
हितू } पु० ಗೆಳೆಯ; ನೆಂಟ.

हितैषी, वि० ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುವ.

हिदायत, स्त्री० ಉಪದೇಶ; ಬೋಧನೆ; ಹಿತವಾದ; ಬುದ್ಧಿವಾದ; ಅಪ್ಪಣೆ.

हिनहिनाना, अ० ಕೆನೆಯು; ಕುದುರೆಯ ಕೂಗು.

हिना, स्त्री० ಮದರಂಗಿ; ಗೋರಂಟಿ.

हिफ़ाज़त, स्त्री० ಸಂರಕ್ಷಣೆ; ಜೋಪಾನ.

हिब्बा, पु० ದಾನ.

हिब्बानामा, पु० ದಾನಪತ್ರ.

हिम, पु० ಹಿಮ; ಮಂಜು; ಇಬ್ಬನಿ.

हिमकर
हिमांशु } पु० ಚಂದ್ರ.

हिमाक़त, स्त्री० ಮೂರ್ಖತನ.

हिमायत, स्त्री० ರಕ್ಷಣೆ; ಸಮರ್ಥನೆ.

हिमायती, वि० ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುವವ; ಸಹಾಯಕ.

हिम्मत, स्त्री० ಸಾಹಸ; ಪರಾಕ್ರಮ.

हिम्मती, वि० ಸಾಹಸಿ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.

हिय, पु० ಹೃದಯ; ಎದೆ—**हारना** ಎದೆಗುಂದು.

हियाव, पु० ಸಾಹಸ; ಧೈರ್ಯ.

हिरकना, अ० ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರು.

हिरकाना, स० ಹೊಂದಿಸು.

हिरण, पु० ಬಂಗಾರ.

हिरण्मय, वि० ಹೊಂಬಣ್ಣದ.

हिरफ़त, स्त्री० ವ್ಯವಸಾಯ; ಉದ್ಯೋಗ; ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯ; ಜಾಣತನ; ಧೂರ್ತತೆ.

हिराना, अ० ಕಳೆದುಹೋಗು.

हिरास, स्त्री० ಭಯ; ನಿರಾಶೆ; ದುಃಖ.

हिरासत, स्त्री० ಕಾವಲು; ಸೆರೆ.

हिर्स, स्त्री० ಇಚ್ಛೆ.

हिलकोर
हिलकोरा } पु० ತೆರೆ; ಅಲೆ.

हिलगाना, अं ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳು; ನೇತಾಡು; ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರು.
हिलगाना, सं ಮೋಸಮಾಡು.
हिलना, अं ಅಲುಗು; ಅಲ್ಲಾಡು; ಬಳುಕು; ನಡುಗು;—डुलना ಅಲುಗಾಡು;—मिलना ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳು.
हिलाना, सं ಅಲ್ಲಾಡಿಸು; ಕುಲಕು.
हिलोर, हिलोरा } पु० ಅಲೆ.
हिलोरना, सं ಕದಲಿಸು; ಅಲೆ ಎಬ್ಬಿಸು.
हिलोल, हिल्लोल } पु० ಅಲೆ; ತರಂಗ.
हिसका, पु० ಅಸೂಯೆ; ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು; ಪೈಪೋಟಿ.
हिसाब, पु० ಗಣಿತ; ಲೆಕ್ಕ;—किताब ಲೆಕ್ಕದ ಪುಸ್ತಕ, ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ; —लगाना ಲೆಕ್ಕಮಾಡು; —चुकाना ಸಾಲ ತೀರಿಸು; —बेबाक करना ಸಾಲ ತೀರಿಸು.
हिसार, पु० ಕಿಲ್ಲೆ; ಕೋಟೆ.
हिस्सा, पु० ಭಾಗ; ಪಾಲು.
हिस्सेदार, पु० ಪಾಲುಗಾರ; ಭಾಗಸ್ಥ.
हींसना, अं ಹೇಕರಿಸು.
हींहीं, स्त्री० ನಗುವಶಬ್ದ.
ही, अव्य० ಮಾತ್ರ; ತಾನೇ; ಒಡನೆಯೇ.
हीक, स्त्री० ಬಿಕ್ಕು; ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆ.
हीचना, अं ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡು.
हीज, वि० ಸೋಮಾರಿ.
हीन, पु० ಸಮಯ;—हयात ಜನ್ಮಾವಧಿ.
हीनता, स्त्री० ಕುಂದು; ಕೊರತೆ.
हीनमति, वि० ಮೂರ್ಖ.
हीर, हीरक, हीरा } पु० ವಜ್ರ.
हीला, पु० ನೆವ; ಠಕ್ಕು;—हवाला ನೆವ.
हुँकार, पु० ಬೆದರಿಕೆ; ಗರ್ಜನೆ; ಚೀತ್ಕಾರ.
हुँकारना, अं ಕೂಗಾಡು.
हुंडी, स्त्री० ಹಣದ ಚೆಕ್ಕು.
हुकुम, पु० दे० हुक्म.
हुकूमत, स्त्री० ಶಾಸನ; ಆಳಿಕೆ; ಪ್ರಭುತ್ವ; ಅಧಿಕಾರ.
हुक्का, पु० ಗುಡಗುಡಿ;—पानी बन्द करना ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹಾಕುವುದು.
हुक्काम, पु० ಅಧಿಕಾರಿಗಳು.
हुक्म, पु० ಆಜ್ಞೆ; ಅಪ್ಪಣೆ; ಹುಕುಂ; —चलाना ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸು.
हुक्मनामा, पु० ಆಜ್ಞಾಪತ್ರ.
हुक्मबरदार, पु० ಸೇವಕ.
हुक्म-राँ, वि० ಆಜ್ಞೆಮಾಡುವ; ರಾಜ.
हुक्मरानी, स्त्री० ರಾಜಶಾಸನ.
हुक्मी, वि० ಪರಾಧೀನ.
हुजूम, पु० ಗುಂಪು; ದಟ್ಟಣೆ.
हुज़ूर, पु० ಸನ್ನಿಧಾನ.
हुज्जत, स्त्री० ವಾದ; ಚರ್ಚೆ ವಿವಾದ.

हुज्जती, वि० ವಿವಾದಗಾರ.

हुड़काना, स० ಕೊರಗಿಸು.

हुडुक्क, पु० ಸಣ್ಣ ತಮಟೆ.

हुदकारना, स० ಹುರಿದುಂಬಿಸು.

हुन, पु० ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯ.

हुनर, पु० ಕಲೆ; ಶಿಲ್ಪ ವಿದ್ಯೆ ಕೌಶಲ್ಯ.

हुनरमंद, वि० ನಿಪುಣ.

हुमकना, अ० ನೆಗೆದಾಡುವುದು.

हुमेल, स्त्री० ಕಾಸಿನ ಸರ; ಹ್ಹ. ಸರ.

हुरमत, स्त्री० ಮಾನ; ಮರ್ಯಾದೆ.

हुलसना, अ० ಆನಂದಿಸು; ನಲಿದಾಡು; ಹಿಗ್ಗು.

हुलसाना स० ನಲಿದಾಡಿಸು; ಹಿಗ್ಗಿಸು.

हुलसी, स्त्री० ಆನಂದ; ಉಲ್ಲಾಸ.

हुलाल, स्त्री० ತರಂಗ; ಅಲೆ.

हुलिया, पु० ರೂಪ; ಆಕೃತಿ; ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದವನ ರೂಪವರ್ಣನೆ.

पु० ಗಲಾಟೆ; ಉಪದ್ರವ; ದಂಗೆ.

हुस्न, पु० ಲಾವಣ್ಯ; ಸೌಂದರ್ಯ.

हुस्नपरस्त, पु० ಸೌಂದರ್ಯೋಪಾಸಕ.

हुस्नपरस्ती, स्त्री० ಸೌಂದರ್ಯೋಪಾಸನೆ.

हूँ, अव्य० ಹೌದು.

हू, अव्य० ಸಹ; ಕೂಡ.

हूक, स्त्री० ನೋವು; ಮಾನಸಿಕ ವೇದನೆ.

हूकना, अ० ನೋಯು.

हूदा, वि० ಸರಿಯಾದ.

हू-ब-हू, क्रि० ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದಹಾಗೆ.

हूर, स्त्री० ಅಪ್ಸರೆ; ಸುಂದರಿ.

हूल, स्त्री० ಶೂಲೆ; ಪೀಡೆ.

हूलना, स० ತಿವಿ; ಚುಚ್ಚು.

हृत, वि० ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

हृदयंगम, वि० ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ.

हृदयविदारक, वि० ಕರಳು ಕರಗಿಸುವ.

हृष्ट, वि० ಹರ್ಷಿತ.

० ಒರಟುತನ.

हेच, वि० ತುಚ್ಛ; ಜಳ್ಳು.

हेठा, वि० ಕೆಳಗೆ ಇರುವ.

हेठी, स्त्री० ಕೀಳುತನ.

हेतु, पु० ಕಾರಣ.

हेमांग, पु० ಸಂಪಿಗೆ.

हेरंब, पु० ಗಣಪತಿ.

हेर, स्त्री० ಶೋಧನೆ; ಹುಡುಕಾಟ.

हेरना, स० ಶೋಧಿಸು; ಹುಡುಕು; ಪರೀಕ್ಷಿಸು.

हेरफेर, पु० ಬದಲಾವಣೆ; ಪರಿವರ್ತನೆ; ಮಾರ್ಪಾಡು.

हेराना, अ० ಕಳೆದುಹೋಗು.

हेराफेरी, स्त्री० ಅದಲುಬದಲು.

हेल, पु० ಕೂಡುವಿಕೆ; ಹೊಂದಿಕೆ.

हेलना, अ० ಆಡು; ವಿನೋದ ಮಾಡು.

हेलमेल, ಪುಂ ಬಳಕೆ; ಗೆಳೆತನ.

हेला, ಸ್ತ್ರೀಂ ತಿರಸ್ಕಾರ; ಧಿಕ್ಕಾರ.

हेली, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಖಿ; ಗೆಳತಿ.

हैजा, ಪುಂ ಕಾಲರ ಬೇನೆ.

हैफ़, अव्यं ಅಯ್ಯೋ!

हैबत, ಸ್ತ್ರೀಂ ಅಂಜಿಕೆ; ಭಯ.

हैबनाक, ವಿಂ ಭಯಾನಕ.

हैरत, ಸ್ತ್ರೀಂ ಆಶ್ಚರ್ಯ; ಅಚ್ಚರಿ; —अंगेज ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ.

हैरान, ವಿಂ ಚಕಿತ; ಬೆರಗಾದ; ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ.

हैवान, ಪುಂ ಮೃಗ; ಪಶು; ಹಳ್ಳಿಗ; ಮೂರ್ಖ.

हैवानी, ವಿಂ ಪಶುವಿನ; ದನದ.

हैसियत, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಅಳವು; ಅಂತಸ್ತು; ದರ್ಜೆ.

होंठ, ಪುಂ ತುಟಿ.

होंठल, ವಿಂ ದಪ್ಪತುಟಿಯ.

होड़, ಸ್ತ್ರೀಂ ಪಂದ್ಯ; ಪಂತ; ಪಣ.

होड़ा-होड़ी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಸ್ಪರ್ಧೆ; ಮೇಲಾಟ; ಪೈಪೋಟಿ.

होनहार, ವಿಂ ಆಗುವ; ಆಗತಕ್ಕ; ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವ.

होना, ಅಂ ಇರು; ಆಗು; ಸಂಭವಿಸು.

होनी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಆಗುವಿಕೆ; ಉತ್ಪತ್ತಿ; ಭವಿಷ್ಯ; ವೃತ್ತಾಂತ.

होरसा, ಪುಂ ಗಂಧದ ಕಲ್ಲು; ಸಾಣೆ ಕಲ್ಲು.

होली, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹೋಳಿಹಬ್ಬ.

होश, ಪುಂ ವಿವೇಕ; ಪ್ರಜ್ಞೆ; ಅರಿವು; ಸ್ಮರಣೆ.

होशमंद, ವಿಂ ಬುದ್ಧಿವಂತ.

होशियार, ವಿಂ ಬುದ್ಧಿವಂತ; ವಿವೇಕಿ; ಚತುರ. अव्यं ಜೋಕೆ! ಎಚ್ಚರಿಕೆ!

होशियारी, ಸ್ತ್ರೀಂ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ; ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಯುಕ್ತಿ;

; ಪುಂ ಗುಂಡಿ; ಹೌಜು.

हौद, ಪುಂ ಬಾನೆ; ಜಲಾಶಯ.

हौदा, ಪುಂ ಅಂಬಾರಿ.

हौरा, ಪುಂ ಶಬ್ದ; ಗದ್ದಲ; ಗಲಾಟೆ; ಕೋಲಾಹಲ; ದೊಂಬಿ.

हौल, ಪುಂ ಅಂಜಿಕೆ; ಹೆದರಿಕೆ.

हौलदिला, ವಿಂ ಅಂಜುಬುರಕ;

हौलनाक, ವಿಂ ಭಯಂಕರ.

हौली, ಸ್ತ್ರೀಂ ಹೆಂಡಮಾರುವ ಸ್ಥಳ.

हौस, ಸ್ತ್ರೀಂ ಆಶೆ; ಹಂಬಲ; ಹುಮ್ಮಸ್ಸು; ಉತ್ಸಾಹ.

हौसला, ಪುಂ ಅತ್ಯಾಶೆ; ಉತ್ಕಂಠತೆ; ಗೀಳು; ಉತ್ಸಾಹ.

हौसलामंद, ವಿಂ ಉತ್ಸಾಹಿ; ಉತ್ಸುಕ.

ह्रास, ಪುಂ ಕ್ಷೀಣತೆ; ಕ್ಷಯ.

ह्लाद, ಪುಂ ಆನಂದ; ಸಂತೋಷ.

ह्लादन, ಪುಂ ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವಿಕೆ.

समाप्त —

परिशिष्ट

EQUIVALENTS FOR CONSTITUTIONAL TERMS

अ

अक्षम, Incompetent.
अक्षमता, Incompetency.
अग्रिम धन, Advance.
अतिक्रमण, Violation.
अतिरिक्त न्यायाधीश, Judge, extra.
अतिरिक्त लाभ, Excess profit
अधिकरण, Tribunal.
अधिकार, Right.
अधिकार-अभिलेख, Record of rights.
अधिकार-पृच्छा, Quo warranto.
अधिग्रहण, Requisition.
अधिनियमन, (n.) Act.
अधिनियम, (v.) Enact.
अधिपत्र, Warrant.
अधिभार, Surcharge.
अधिमान, Preference.
अधिवक्ता, Advocate.
अधिवास, Domicile.
अधिवासी, Domiciled.
अधिष्ठाता, Presiding officer.
अधिसूचना, Notification.
अधीक्षक, Superintendent.
अधीक्षण, Superintendence.
अधीन, Subject.
अधीन अधिकारी, Subordinate officer.
अधीन न्यायालय, Subordinate Court.
अध्यक्ष, Speaker.
अध्यादेश, Ordinance.
अध्यासीन होना, Preside.
अनन्य क्षेत्राधिकार, Exclusive jurisdiction.
अनर्हता, Disqualification.
अनर्हीकरण, Disqualify.
अनियमिता, Irregularity.
अनुकूलन, Adaptation.
अनुच्छेद, Article.
अनुज्ञप्ति, Licence.
अनुज्ञा, (v.) Permit.
अनुज्ञा, (n.) Permission.

अनुदान, Grant.
अनुदेश, Instruction.
अनुन्मुक्त, Undischarged.
अनुपाती प्रतिनिधित्व, Proportional representation.
अनुपूरक, Supplementary.
अनुपूरक अनुदान, Supplementary grant.
अनुमति, Assent
अनुमोदन, (v.) Approve.
अनुमोदन, (n.) Approval.
अनुशासन, Discipline.
अनुशासन सम्बन्धी, Disciplinary.
अनुषक्ति, Adherence.
अनुष्ठान, Exercise.
अनुसमर्थन, (n.) Ratification
अनुसमर्थन, (v.) Ratify.
अनुसंधान, (v.) Investigate.
अनुसंधान, (n.) Investigation
अनुस्मारक, Reminder.
अनुसूचित क्षेत्र, Scheduled area.
अनुसूचित जनजाति, Scheduled Tribe.
अनुसूचित जाति, Scheduled Caste.
अनुसूची, Schedule.
अन्तर्ग्रसन, Involve.
अन्तर्ग्रस्त, Involved.
अन्तर्देशीय जलपथ, Inland water-way
अन्तर्राष्ट्रीय, International.
अन्तःकरण, Conscience.
अन्य देशीय, Aliens.
अन्य-संक्रामण, (v.) Alienate.
अन्य-संक्रामण, (n) Alienation.
अपमान लेख, Libel.
अपमान-वचन, Slander.
अपमिश्रण, Adulteration.
अपर-न्यायधीश, Additional-judge.
अपराध, Crime.
अपराध, Offence.
अपराधी, Criminal.
अपवर्जन (v.) Exclude.
अपवर्जन (n.) Exclusion.
अपात्र, Ineligible.
अपात्रता, Ineligibility.
अपील, Appeal.
अपील न्यायालय, Court of Appeal.
अप्रवृत्त, Inoperative.
अभिकथन, Allegation.
अभिकरण, Agency.
अभिकर्त्ता, Agent.
अभिप्राय, Opinion.
अभियाचना, Demand.
अभियुक्त, Accused.
अभियुक्ति, Charge.

अभियुक्ति, Prosecution.
अभियोग, Accusation.
अभियोजन, Prosecution.
अभियोज्य दोष, Actionable wrong.
अभिरक्षा, Custody.
अभिलेख, Record.
अभिलेख न्यायालय, Court of record.
अभिशस्त, Convicted.
अभिशस्ति, Conviction.
अभिसमय, Convention.
अभ्यर्थी, Candidate.
अमान्य, Invalid.
अयुक्त प्रभाव, Undue influence.
अर्जन, Acquisition.
अर्जी, Petition.
अर्थ करना, Construe.
अर्थ दण्ड, Fine.
अर्हता, Qualification.
अल्पसंख्यक वर्ग, Minority.
अल्पीकरण, Derogation.
अवधिदान, Adjourn.
अवमान, Contempt.
अवयस्क, Minor.
अविभक्त कुटुम्ब, Joint family.
अविभक्त परिवार, Joint family.
अविश्वास-प्रस्ताव, Motion of no-confidence.
अवैध, Illegal.
अवैधाचरण, Illegal practice.
असमर्थता, Incapacity.
असमर्थता-निवृत्ति वेतन, Invalidity pension.
असैनिक, Civil.
असैनिक शक्ति, Civil power.
अहितकारी, Detrimental.
अंकन, Endorse.
अंग, Unit.
अंश, Share.
अंशदान, Contribution.

आ

आकलन (v.) Credit.
आकस्मिकता निधि, Contingency Fund.
आचार, Custom.
आज़ादी, Freedom.
आजीविका, Callings.
आजीविका-कर, Callings tax.
आज्ञप्ति, Decree.
आदेश, Order.
आदेशिका, Process.
आनुषंगिक, Consequential.
आपराधिक, Criminal.
आपात, Emergency.
आपाती, Emergent.
आपात की उद्घोषणा, Proclamation of emergency.
आभार, Obligation.

आय-कर, Income tax.
आयात-शुल्क, Import duty.
आयुक्त, Commissioner.
आयोग, Commission.
आरक्षक, Police.
आरक्षक बल, Police Force.
आरोप, Allegation.
आरोपण करना, Impose.
आरोपण, Levy.
आर्थिक, Economic.
आर्थिक क्षेत्राधिकार, Pecuniary jurisdiction.
आवर्त्तक, Recurring.
आवारागर्दी, Vagrancy.
आवेदन-पत्र, Application.
आस्ति, Property.
आहिंडन, Vagrancy.
आह्वान, Summon.
आंक, Estimate.

इ

इच्छा-पत्र, Will.
इच्छा-पत्रहीन, Intestate.
इच्छा-पत्र हीनत्व, Intestacy.

उ

उगाहना, Levy (v)
उच्चतम न्यायालय, Supreme Court.
उच्च न्यायालय, High Court.
उत्तराधिकार, Succession.
उत्तराधिकार-शुल्क, Succession duty.
उत्तराधिकारी, Successor.
उत्तरवादिता, Liability.
उत्पादन, Production.
उत्पादन-शुल्क, Excise duty.
उत्प्रवास, Emigration.
उत्प्रेषण-लेख, Certiorari.
उद्ग्रहण, Levy (n.)
उद्घोषणा, Proclamation.
उद्भव, Descent.
उद्यम, Enterprise.
उद्योग, Industry.
उधार, Loan.
उधार-ग्रहण, Borrowing.
उन्मत्त, Lunatic.
उन्माद, Lunacy.
उन्मुक्ति, Immunity.
उपकर, Cess.
उपक्रमण, Initiate.
उपचार, Remedy.
उपजीविका, Occupation.
उपदान, Gratuity.
उपदेश, Advisory.
उपनिर्वाचन, Bye-election.
उपनिवेशन, Colonization.
उपबन्ध, Provision.
उपभोग, Consumption.
उपराज्यपाल, Lieutenant Governor.

उपराष्ट्रपति, Deputy President.
उपराष्ट्रपति, Vice-President.
उपलब्धि, Emolument.
उपविभाग, Sub-division.
उपवेशन, Sitting.
उपविधि, Bye-law.
उपसभापति, Deputy Chairman.
उपस्थित होना, Appear.
उपाध्यक्ष, Deputy Speaker.
उपायुक्त, Deputy Commissioner.
उपायोजन, Employment.
उपार्जित, Accrued.
उम्मेदवार, Candidate.
उल्लंघन, Contravention.

ऋ

ऋण, Debt.
ऋणग्रस्तता, Indebtedness.
ऋण-पत्र, Debenture.

ए

एकक, Unit.
एकल निगम, Corporation, Sole.
एकल संक्रमणीय मत, Single transferable vote.
एकस्व, Patent.

क

कटक, Cantonment.
कणकु, Account.
कदाचार, Misbehaviour.
कब्जा, Possession.
कम्पनी, Company.
कर, Tax.
करार, Agreement.
कर्तव्य, Duty.
कर्त्तुमभिप्रेत, Purporting to be done.
कर्मचारी-वृन्द, Staff.
कानून सम्बन्धी, Legal.
कारखाना, Factory.
कारबार, Business.
कारागार, Prison.
काराबन्दी, Prisoner.
कारावास, Imprisonment.
कार्मिक संघ, Trade Union.
कार्य, Business.
कार्यकारी, Acting.
कार्यपालिका शक्ति, Executive power.
कार्यपालिका, Executive.
कालदान, Adjourn.
कावल, Custody.
कांजी हौस, Cattle pound.
किराया, Fare.
किसान, Tenant.
कुर्की, Attach.

कृति स्वाम्य, Copyright.
कृत्य, Function.
केन्द्रीय गुप्त-वार्त्ता विभाग, Central Intelligence Bureau
कैद, Imprisonment.
कैदी, Prisoner.
क्षति, Injury.
क्षतिपूर्ति बिल, Bill of indemnity.
क्षमताशाली, Competent.
क्षमा, Pardon.
क्षेत्र, Area.
क्षेत्राधिकार, Jurisdiction.

ख

खनिज, Mineral.
खनि-वसति Mining Settlement.
खनिज-सम्पत्, Mineral resources.
खर्च, Cost.
खंड, Clause.

ग

गज़ट, Gazette.
गणना, Account.
गणनानुदान, Vote on account.
गणना-परीक्षा, Audit.
गणपूर्ति, Quorum
गवेषणा, Research.
गूढ़ पत्र, Ballot.
ग्राम-परिषद्, Village Council.
ग्राह्य, Admissible.

घ

घोषणा, Declaration.

च

चट्टम, Act. (n.)
चर्चा, Discussion.
चल अर्थ, Currency.
चलावणी Currency.
चित्तविकृत्ति, Unsoundness of mind.
चिन्ह, Mark.
चुकती, Agreement.
चुने हुए, Elected.
चुंगी, Octroi.
चैक, Cheque.

छ

छावनी, Cantonment.

ज

जगह, Post.
जनगणना, Census.
जन-जाति, Tribe.
जनजाति-क्षेत्र Tribal Area.
जनजाति-परिषद्, Tribal Council.
जल-दस्युता, Piracy.
जल-प्रांगण; Territorial waters.

जामिन, Bail.
जांच करना, Inquire.
जिला, District.
जिला-गण, District Board.
जिला-निधि, District Fund.
जिला-न्यायालय, District-Court.
जिला-परिषद्, District Council.
जिला-मंडली, District Board.
जीविका, Livelihood.
जुआ, Gambling.
जुर्माना किया, Fined.
जेल, Prison.
ज्वार-जल, Tidal waters.

ज्ञ

ज्ञाप, Memo.
ज्ञापन, Memorandum.

ट

टंकण, Coinage.
टांच, Attach.
ट्राम, Tramway.
ट्रामगाड़ी, Tram car.

ड

डिक्री, Decree.

त

तत्समय, For the time being.
तत्स्थानी, Corresponding.
तदर्थ, Ad hoc.
तीर्ण, Passed.
तीर्व, Assessment.
तृतीय पठन, Third reading.
त्रैवार्षिक, Triennial.

थ

थाना, Police Station.

द

दत्तक-ग्रहण, Adoption.
दत्तक-स्वीकरण, Adoption.
दस्तकारी, Handicraft.
दस्तावेज, Document.
दंड देना, Punish.
दंड-न्यायालय, Criminal Court.
दंड-विधि, Criminal law.
दंड-सम्बन्धी, Criminal.
दंडादेश, Sentence.
दंडाधिकारी - न्यायालय, Magistrate's Court.
दाखला, Entry.
दातव्य, Charities.
दाय, Inheritance.
दायित्व, Liability.
दावा, Claim.
दिवाला, Bankruptcy.
दिवाला, Insolvency.
दीवानी, Civil.
दीवानी-अदालत, Civil Court.
दृष्टांक, Visas.

देय, Fee.
देशीयकरण, Naturalisation.
दोघरा, Bi-cameral.
दोष-प्रमाणित, Convicted.
दोष-सिद्धि, Conviction.
दोषारोप, Charge. (Cr.)
द्यूत, Gambling.
द्विगृही, Bi-cameral.
द्वितीय-पठन, Second reading.

ध

धन, Money.
धन-विधयक, Money-bill.
धर्म, Faith.
धर्मस्व, Endowments.
धंधा, Occupation.

न

नक्ष, Design.
नगरक्षेत्र, Municipal area.
नगर-ट्रामवे, Municipal Tramway.
नगर-निगम, Municipal Corporation.
नगर-पालिका, Municipality.
नगर-रथ्यायान Municipal Tramway.
नगर-समिति, Municipal Committee.
नागरिकता, Citizenship.
नाम-निदर्शन, Nominate.
नावधिकरण, Admiralty.
निकाय, Body.
निक्षेप-निधि, Sinking Fund.
निखात-निधि, Treasure trove.
निगम, Corporation.
निगम-कर, Corporation tax.
निगमन, Incorporation.
निगम-निकाय, Body, Corporate.
निदेश, Direction.
निधि, Fund.
निबद्ध, Registered.
निबन्धन, Registration.
निबन्धन, Term.
नियन्त्रक-महालेखापरीक्षक, Comptroller and Auditor-General.
नियन्त्रण, Control.
नियम, Rule.
नियुक्ति, Appointment.
नियोजक-उत्तरदायिता, Employer's liability.
नियोजक-दातव्य, Employer's liability.
निरसन, Repeal.
निराकरण करना, Abrogate.
निरोध, Custody.
निरोधा, Quarantine.
निर्णय, Judgment.
निर्णायक मत, Casting vote.

निर्देश, Reference.
निर्धारण, Assessment.
निर्बन्धन, Restriction.
निर्यात, Export.
निर्यात-कर, Export tax.
निर्यात-शुल्क, Export duty.
निर्योग्यता, Disability.
निर्वचन, Interpretation.
निर्वसीयत, Intestate.
निर्वसीयता, Intestacy.
निर्वहन, Discharge.
निर्वाचक-गण, Electoral college.
निर्वाचक नामावली, Electoral rolls.
निर्वाचन, (v.) Elect.
निर्वाचन, (n.) Election.
निर्वाचन-अधिकरण, Election Tribunal
निर्वाचन-आयुक्त, Election Commissioner.
निर्वाचन-क्षेत्र, Constituency.
निर्वाचित, Elected.
निर्वासन, Transportation.
निर्वाह मजूरी, Living wage.
निलम्बनं, (v.) Suspend.
निलम्बन, (n.) Suspension.
निवारक-निरोध, Preventive detention.
निवृत्त होना, Retire.
निवृत्ति, Retirement.
निवृत्ति-वेतन, Pension.
निषेध, Forbid.
निषिद्ध, Forbidden.
निष्ठा, Allegiance.
नोंदना, Register. (v.)
नौकरी, Employment.
नौकरी-कर, Employment-tax.
नौकाधिकरण, Admiralty.
नौ-परिवहन, Navigation.
नौ-सेना सम्बन्धी, Naval.
न्यस्त करना, Entrust.
न्यायपालिका, Judiciary.
न्यायाधिकरण, Tribunal.
न्यायाधिपति, Justice.
न्यायाधीश, Judge.
न्यायालय, Court.
न्यायालय-अवमान, Contempt of court.
न्यायिक-कार्यरीति, Judicial proceeding.
न्यायिक-कार्यवाही, Judicial proceeding.
न्यायिक मुद्रांक, Judicial stamps.
न्यायिक शक्ति, Judicial power.
न्यास, Trust.
न्यूनन, Abridge.

प

पक्ष, Party.

पण लगाना, Bet.
पण क्रिया, Betting.
पण्य चिह्न, Merchandise Mark.
पत, Credit (n.)
पत्तन-निरोधा, Port quarantine.
पथ-कर, Toll.
पथ-नियम, Rule of the road.
पद, Post.
पद, Office.
पदच्युत करना, Dismiss.
पदत्याग, Resignation.
पदधारी, Incumbent of an office.
पदाधिकारी, Officer.
पदावधि, Tenure.
पदावास, Official residence.
पदेन, Ex-Officio.
परकीकरण, Alienation.
परमादेश, Mandamus.
परन्तु, Provided.
परमट, Permit. (n.)
परामर्श, Consultation.
परित्यजन, Abandonment.
परित्याग, Abandonment.
परित्राण, Safeguard.
परिपालन, Implement.
परिप्रश्न, Inquiry.
परिलब्धि, Perquisite.
परिवहन, Transport.
परिवहन, Carriage.
परिव्यय, Cost.
परिषद्, Council.
परिषद्-आदेश, Order-in-Council.
परिसीमन, Delimitation.
परिसीमा, Limitation.
परिहार, Remission.
परिहार विधेयक, Bill of Indemnity.
परोक्ष निर्वाचन, Indirect election.
पर्यवेक्षण, Inspection.
पर्यालोचन, Deliberate.
पशु-अवरोध, Cattle Pounds.
पंचाट, Award.
पंजी, Register.
पंजी, Registered.
पंजीबन्धन, Registration.
पंजीयन, Registration.
पात्रता, Eligibility.
पात्र, Eligible.
पार-पत्र, Passport.
पारण, Pass.
पारित, Passed.
पारितोषिक, Reward.
पारिश्रमिक, Remuneration.
पावती, Receipt (paper)
पीठासीन होना, Preside.

पीठासीन पदाधिकारी, Presiding officer.
पुनरीक्षण, Revision.
पुनर्विचार-न्यायालय, Court of Appeal.
पुनर्विलोकन, Review.
पुरःस्थापन, Introduce.
पुरःस्थापना, Introduction.
पूर्त, Charity.
पूर्त धार्मिक धर्मस्व, Charitable and religious endowment.
पूर्त संस्था, Charitable institution.
पूर्व मंजूरी, Previous sanction.
पूर्व सम्मति, Previous consent.
पूंजी, Capital.
पृष्ठांकन, Endorse.
पृष्ठांकित, Endorsed.
पेशगी, Advance.
पेशा, Profession.
पोषण, Maintenance.
पोषण करना, Maintain.
पौरत्व, Citizenship.
प्रकट करना, Discovery.
प्रकाशन, Publication.
प्रक्रिया, Procedure.
प्रख्यापन, Promulgate.
प्रग्रहण, Arrest.
प्रचलित, Current.
प्रचार करना, Propagate.
प्रतिकर, Compensation.
प्रतिकूल असर डालना, Affect prejudicially.
प्रतिकूलता, Contravention.
प्रतिकूल प्रभाव, Prejudice.
प्रतिकूल प्रभाव डालना, Affect prejudicially.
प्रति-कृति, Copy.
प्रतिज्ञान, Affirmation.
प्रतिनिधि, Representative.
प्रतिनिधित्व, Representation.
प्रतिपत्री, Proxy.
प्रतिपालक अधिकरण, Court of wards.
प्रतिभूति, Security.
प्रतिरक्षा, Defence.
प्रतिलिपि, Copy.
प्रतिलिप्यधिकार, Copyright.
प्रतिवेदन, Report.
प्रतिव्यक्ति-कर, Capitation-tax
प्रतिषिद्ध, Prohibited.
प्रतिषेध, Prohibition.
प्रति-शुल्क, Countervailing duties.
प्रतिषेध लेख, Writ of prohibition.
प्रतिसंहरण, Revoke.

प्रत्यक्ष निर्वाचन, Direct election.
प्रत्यय, Credit.
प्रत्यय-पत्र, Letters of credit.
प्रत्ययानुदान, Votes of credit.
प्रत्यर्पण, Extradition.
प्रत्याभूति, Guarantee.
प्रथम पठन, First reading.
प्रथम-सदन, Lower House.
प्रधान-मंत्री, Prime Minister.
प्रपत्र, Form.
प्रभाव, Influence.
प्रभु, Sovereign.
प्रभुता, Sovereignty.
प्रमाण पत्र, Certificate.
प्रमाणकरण, Authentication.
प्रमोद-कर, Entertainment tax.
प्रयुक्ति, Application.
प्रयोग, Application.
प्रयोग, Exercise.
प्रविलम्बन, Reprieve.
प्रवर-समिति, Select Committee.
प्रविष्टि, Entry.
प्रवेश, Access.
प्रवेशन, Accession.
प्रव्रजन, Migration.
प्रशान्ति, Tranquillity.
प्रशासन, Administration.
प्रशासन, Administer.
प्रशासन कार्यक्षमता, Efficiency of administration.
प्रशासन कार्यपटुता, Efficiency of administration.
प्रशासनीय, Administrative.
प्रशासनीय कृत्य, Administrative functions.
प्रशासित, Administered.
प्रशिक्षण, Training.
प्रसंग, Context.
प्रसारण, Broadcasting.
प्रसूति साहाय्य, Maternity relief.
प्रसूति सहायता, Maternity relief.
प्रस्ताव, Motion.
प्रस्तावना, Preamble.
प्रस्थापना, Proposal.
प्राक्कलन, Estimate.
प्रादेशिक आयुक्त, Regional Commissioner.
प्रादेशिक क्षेत्राधिकार, Territorial jurisdiction.
प्रादेशिक निधि, Regional Fund.
प्रादेशिक निर्वाचन क्षेत्र, Territorial constituency.
प्रादेशिक परिषद्, Regional council.

प्रादेशिक भार, Territorial charges.
प्राधिकार, Authority (ab.)
प्राधिकारी, Authority (con.)
प्राधिकृत, Authorised.
प्रान्त, Province.
प्रापण, Accrue.
प्राप्त होना, Accrue.
प्राप्ति, Receipt.
प्रामिसरी नोट, Promissory note.
प्रासंगिक, Incidental.
प्रोद्भवन, Accrue.
प्रोद्भूत, Accrued.

फ

फरियाद, Complaint.
फारम, Form.
फीस, Fees.
फेडरल न्यायालय, Federal Court.

ब

बंटवारा, Allocation.
बनाये रखना, Maintain. (v.)
बनाये रखना, Maintenance (v.)
बन्दी करना, Arrest.
बन्दी प्रत्यक्षीकरण, Habeas Corpus.
बन्धक, Mortgage.
बल, Forces.
बहिःशुल्क, Custom duty.
बीमा, Insurance.
बीमा-पत्र, Policy of insurance.
बेकारी, Unemployment.
बैठक, Sitting.
बैंक, Bank.
बोर्ड, Board.

भ

भत्ता, Allowance.
भविष्य-निधि, Provident Fund
भर्ती, Recruitment.
भागिता, Partnership.
भाटक, Rent.
भाड़ा, Fare.
भार, Charge.
भारग्रस्त सम्पदा, Encumbered estates.
भारत सरकार, Government of India.
भारित करना, Charge.
भू-अभिलेख, Land Records.
भू-धृति, Land tenures.
भू-राजस्व, Land Revenue.
भ्रष्ट, Corrupt.

म

मजूरी, Wage.

मण्डल, District.
मण्डल न्यायालय, Court, District.
मण्डलाधीश, Deputy Commissioner.
मण्डलायुक्त, Deputy Commissioner.
मण्डली, Board.
मत, Vote.
मतदाता, Voter.
मतदान, Voting.
मताधिकार, Suffrage.
मतिमान्द्य, Dullness.
मध्यस्थ-न्यायाधिकरण, Arbitral tribunal.
मध्यस्थ, Arbitrator.
मध्यस्थ-निर्णय, Arbitration.
मनोदौर्बल्य, Mental weakness.
मनोनयन, Nominate.
मनोवैकल्य, Mental deficiency.
मन्त्रणा, Advice.
मन्त्रणा देना, Advise.
मन्त्रणा-परिषद्, Advisory Council.
मन्त्रि-परिषद्, Council of Ministers.
मन्त्री, Minister.
मरण-शुल्क, Death duty.
महाजनी, Banking.
महाधिवक्ता, Advocate-General.
महान्यायवादी, Attorney-General.
महाप्रशासक, Administrator General.
महालेखापरीक्षक, Auditor-General.
महाभियोग, Impeachment.
मंजूरी, Sanction.
मानदेय, Honorarium.
मानव-पण्य, Traffic in human beings.
मान-हानि, Defamation.
मान्यता, Validity.
मार्ग-प्रदर्शन, Guidance.
मांग, Demand.
मीन-क्षेत्र, Fishery.
मीन-पण्णी, Fishery.
मुक्त, Exempt.
मुखिया, Headman.
मुख्य, Chief.
मुख्य-आयुक्त, Chief Commissioner.
मुख्य-निर्वाचन-आयुक्त, Chief Election Commissioner.
मुख्य-न्यायाधिपति, Chief Justice.

मुख्य-न्यायाधीश, Chief Judge.
मुख्य-मंत्री, Chief Minister.
मुद्रा, Seal.
मुद्रांक-शुल्क, Stamp duty.
मूलधन, Capital.
मूलधन-मूल्य, Capital value.

य

यथास्थिति, As the case may be.
यन्त्र-शास्त्र, Engineering.
याचिका, Petition.
यातायात, Traffic.
योगकाल, Joining time.

र

रक्षण, Reservation.
रक्षाकवच, Safeguard.
रक्षित वन, Reserved forest.
रथ्यायान, Tramcar.
रद्द करना, Annulment.
रसीद, Receipt.
राजगामी, Escheat.
राजनय, Diplomacy.
राजस्व, Revenue.
राजस्व-न्यायालय, Revenue Court.
राज्य, State.
राज्य की सरकार, Government of a State.
राज्य-क्षेत्र, Territory.
राज्यक्षेत्रातीत प्रवर्तन, Extra territorial operation.
राज्य-निधि, State Fund.
राज्य-परिषद, Council of States.
राज्यपाल, Governor.
राज्य-सूची, State-List.
राय, Opinion.
राशि, Amount.
राष्ट्र, Nation.
राष्ट्र-ऋण, Public debt.
राष्ट्रपति, President.
राष्ट्रपति-प्रसाद पर्यन्त, During the pleasure of the President.
राष्ट्रीय-राजपथ, National highways.
राष्ट्रों की विधि, Laws of Nations.
रिक्तता, Vacancy.
रिक्त स्थान, Vacancy.
रिक्ति, Vacancy.
रिक्थ, Property.
रुकावट, Bar.
रूढ़ि, Custom.
रूप, Form.
रूपभेद, Modification.
रूपांकन, Design.
रेल, Railway.

ल

लगान, Rent.
लगाना, Impose.
लघूकरण, Commute.
लम्बमान, Pending.
लम्बित, Pending.
लाइसेंस, Licence.
लागत, Cost.
लागू होना, Application (n.)
लाभ, Profit.
लाभांश, Dividend.
लिखत, Instrument.
लिखित सूचना, Notice in writing.
लेख, Writ.
लेखा, Account.
लेखा-परीक्षा, Audit.
लेखानुदान, Vote on accounts.
लेख्य, Document.
लेना-देना, Dealings.
लोक, People.
लोक-अधिसूचना, Public notification.
लोकसभा, House of the People.
लोक-समाज, Community.
लोक-सेवायें, Public Services.
लोक-सेवायोग, Public Service Commission.
लोक स्वास्थ्य, Public health.

व

वकालत करना, Plead.
वकील, Pleader.
वचन-पत्र, Promissory note.
वचन-बन्ध, Engagement.
वणिक्-पोत, Merchant marine.
वयस्क, Major.
वयस्क-मताधिकार, Adult suffrage.
वरी, Duty.
वसीयत, Will.
वस्तु भाड़ा, Freight.
वहन-पत्र, Bill of lading.
वंटन, Allot.
वाक्-स्वातन्त्र्य, Freedom of speech.
वाणिज्य, Commerce.
वाणिज्य-दूत, Consul.
वाणिज्य सम्बन्धी, Commercial.
वाद, Cause.
वाद्-पद, Issue.
वाद्-प्रतिवाद, Controversy.
वाद्-मूल, Cause of action.
वाद्-विवाद, Debate.
वाद्-विषय, Subject matter.
वायदा बाज़ार, Future market.
वायु-पथ, Airways.
वार्षिक, Annual.

वार्षिक-वित्त-विवरण, Annual. financial statement.
वार्षिकी, Annuities.
विकलन, Debit. (v.)
विकृत-चित्त, Unsound mind
विक्रय, Sale.
विक्रय-कर, Sales tax.
विघटन, Dissolution.
विचार, Consideration.
विचारार्थ प्रस्ताव, Motion for consideration.
वितरण, Distribution.
वित्त, Finance.
वित्त-विधेयक, Finance bill.
वित्तायोग, Finance - Commission.
वित्तीय, Financial.
वित्तीय भार, Financial obligation.
वित्तीय विवरण, Financial statement.
विदेशीय कार्य, Foreign Affairs.
विदेशीय विनिमय, Foreign exchange.
विधान, Legislation.
विधान-परिषद्, Legislative Council.
विधान-मंडल, Legislature.
विधान-सभा, Legislative Assembly.
विधायिनी शक्ति, Legislative power.
विधि, Law.
विधि-प्रश्न, Question of law.
विधि-मान्य, Legal tender.
विधियों का समान संरक्षण, Equal protection of law.
विधि सम्बन्धी, Legal.
विधेयक, Bill.
विनियम, Regulation.
विनियमन, Regulate.
विनिमय-पत्र, Bill of exchange
विनियोग, Appropriation.
विनियोग-विधेयक, Appropriation bill.
विनिश्चय, Decision.
विभाग, Section.
विभाजन, Distribution.
विभेद, Discrimination.
विमति, Dissent.
विमान-परिवहन, Air navigation.
विमान-यातायात, Air traffic.
विमान-बल, Air Forces.
विमोचन, Redemption.
विमोचन-भार, Redemption charges.
वियुक्त, Deprive.

विराम, Respite.
विरुद्ध, Repugnant.
विरोध, Repugnancy.
विरोध, Repugnance.
विल, Will.
विलेख, Deed.
विवरणी, Return.
विवाद, Dispute.
विवाह-विच्छेद, Divorce.
विशेषाधिकार, Privilege.
विश्वास-प्रस्ताव, Motion of confidence.
विश्वास का अभाव, Want of confidence.
विषय, Subject.
विसर्जन, Disperse.
विसंगत, Irrelevant.
विस्तार, Extend.
विस्फोटक, Explosive.
वीसा, Visas.
वृत्ति, Profession.
वृत्ति-कर, Profession tax.
वृद्धि, Interest.
वेतन, Pay.
वेतन, Salary.
वेलई, Employment.
वेला-जल, Tidal waters.
वैदेशिक कार्य, External Affairs.
वोटदाता, Voter.
वंचित करना, Deprive.
व्यक्ति, Person.
व्यपगत होना, Lapse.
व्यय, Expenditure.
व्यवसाय, Vocation.
व्यवस्था, Order.
व्यवहार, Civil.
व्यवहार, Dealings.
व्यवहार-अदालत, Civil Court.
व्यवहारालय, Civil Court.
व्यवहार न्यायालय, Civil Court.
व्यवहार प्रक्रिया, Civil Procedure.
व्यवहार प्रक्रिया संहिता, Civil Procedure Code.
व्यवहार लाना, Sue.
व्यवहार-वाद Civil suit.
व्यवहार-विषयक अपकृत्य, Civil wrong.
व्यवहार-विषयक दोष, Civil wrongs.
व्यवहार-शक्ति, Civil power.
व्याख्या, Explanation.
व्यापार, Trade.
व्यापार कर, Trades Tax.
व्यापार-चिह्न, Trade mark.
व्यापार-संघ, Trade Union.
व्यावृत्ति, Savings.

श

शक्ति, Power.

शर्त, Condition.
शलाका, Ballot.
शलाका-पद्धति, Ballot.
शान्ति, Peace.
शाश्वत उत्तराधिकार, Perpetual succession.
शासक, Ruler.
शासन, Governance.
शासन, Govern.
शासन, Government.
शासी निकाय, Governing body.
शास्ति, Penalty.
शिक्षा, Education.
शिक्षा, Instruction.
शिल्पी-प्रशिक्षण, Technical training.
शिविर, Camp.
शिशु, Infant.
शिस्त, Disciplinary.
शुल्क, Duty.
शुल्क-सीमान्त, Custom Frontiers.
शून्य, Void.
शेरिफ, Sheriff.
शोधन, Research.

श्र

श्रद्धा, Faith.
श्रम, Labour.
श्रमिक संघ, Labour Union
श्रेष्ठि चत्वर, Stock-Exchange.

स

सक्षम, Competent.
सत्र, Session.
सत्र-न्यायालय, Session Court.
सत्रावसान, Prorogue.
सदन, House.
सदस्य, Member.
सदाचरण-पर्यन्त, During good behaviour.
सदाचार, Morality.
संस्था, Association.
सन्धि, Treaty.
सभा, Assembly.
सभापति, Chairman.
समता, Equality.
समर्पण, Dedicate.
समवर्ती सूची, Concurrent List.
समवाय, Company.
समवाय संस्था, Co-operative Society.
समवेत होना, Assemble.
समागम, Intercourse.
समाचारपत्र, News-paper.
समापन, Winding up.
समिति, Committee.
समुदाय, Community.

समुद्र-नौवहन, Maritime shipping.
सम्पदा, Estate.
सम्पदा-शुल्क, Estate-duty.
सम्पूर्ण-प्रभुत्व-सम्पन्न लोकतन्त्रात्मक गणराज्य, Sovereign Democratic Republic.
सम्मेलन, Conference.
सरकार, Government.
सरकारी अभियाचना, Public demand.
सर्वक्षमा, Amnesty.
सर्वोच्च समादेश, Supreme Command.
सलाह, Advise.
सशस्त्र बल, Armed forces.
सहकारी संस्था, Co-operative society.
सहमति, Concurrence.
सहायक, Ancillary.
सहायक अनुदान, Grants-in-aid.
संकटमय, Hazardous.
संकल्प, Resolution.
संक्रमण, Transition.
संगणना, Compute.
संघ, Union.
संघटन, Organization.
संघ-सूची, Union List.
संचार, Communication.
संचार करना, Communicate.
संचार-साधन, Means of Communications.
संचित निधि, Consolidated fund.
संदर्भ, Context.
संदेश, Message.
संबोधित, Addressed.
सम्पत्ति, Property.
सम्पत्ति-हस्तान्तरण-पत्र, Assurances of property.
सम्पर्क, Contact.
सम्मति, Consent.
सम्भावना, Honorarium.
संरक्षक, Guardian.
संलग्न, Append.
संविदा, Contract.
संविधान, Constitution.
संविधान-सभा, Constituent Assembly.
संशोधन, Amendment.
संसद्, Parliament.
संस्था, Institution.
संस्थापन, Establishment.
संहिता, Code.
साक्ष्य, Evidence.
साख, Credit.
साधारण निर्वाचन, General Election.
सामर्थ्य, Capacity.

सामाजिक-बीमा, Social Insurance.
सामाजिक रूढ़ि, Social custom.
सामाजिक सेवा, Social service.
सामान्य मुद्रा, Common seal.
सामान्य मुहर, Common seal.
सार्वजनिक अधिसूचना, Public Notification.
सार्वजनिक अभियाचना, Public demand.
सार्वजनिक कल्याण, Common good.
सार्वजनिक व्यवस्था, Public order.
साहूकार, Money-lender.
साहूकारी, Money-lending.
सांसर्गिक, Contaguous.
सांक्रामिक, Infectious.
सिद्ध-दोष, Convicted.
सिपारिश, Recommendation.
सिपारिश करना, Recommend.
सीमा, Boundary.
सीमा-कर, Terminal tax.
सीमान्त, Frontiers.
सीमा-शुल्क, Custom duty.
सीमांकन, Demarcation.
सुधार-प्रन्यास, Improvement Trust.
सुधारालय, Reformatory.
सुसंगत, Relevant.
सुसंगति, Relevancy.
सूचना, Notice.
सूचना-पत्र, Gazette.
सूचना-पत्र, Notice.
सूची, List.
सूद, Interest.
सूत्र, Formula.
सूत्रित, Formulated.
सेना, Military.
सेना-न्यायालय, Court Martial.
सेवा, Service.
सेवा की शर्त, Condition of service.
सेवा-नियोजन, Employment.
सेवाभार, Service charges.
सैनिक, Military.
सैन्य-वियोजन, Demobilization.
सौंपना, Assign.
सौंपना, Entrust.
स्थगन, Adjourn.
स्थगित करना, Adjourn.
स्थान, Post.
स्थान, Seat.
स्थानान्तरण, Transfer. (n.)
स्थानीय क्षेत्र, Local area.
स्थानीय गण, Local Board.
स्थानीय निकाय, Local body.

स्थानीय प्राधिकारी, Local authority.
स्थानीय मंडली, Local Board.
स्थानीय शासन, Local Government.
स्थानीय स्वशासन, Local Self-Government.
स्थापना, Establishment.
स्थापित करना, Establish.
स्थायी आदेश, Standing Orders.
स्थायी समिति, Standing Committee.
स्पष्टीकरण, Clarification.
स्पष्टीकरण, Explanation.
स्मारक, Memorial.
स्वतन्त्रता, Freedom.
स्ववश, Possession.
स्वविवेक, Discretion.
स्वातन्त्र्य, Freedom.
स्वाधीनता, Liberty.
स्वामित्व, Ownership.
स्वामिलभ्य, Royalties.
स्वामिस्व, Royalties.
स्वामी, Owner.
स्वामिहीनत्व, Bona vacancia.
स्वामी होना, Own.
स्वायत्तता, Autonomy.
स्वीय विधि, Personal law.

ह

हक्क, Title.
हक्क होना, Entitled.
हटाना, Removal.
हस्त-शिल्प, Handicraft.
हस्तान्तर-पत्र, Conveyance.
हस्तान्तरण, Transfer. (n.)
हिदायतें, Instructions.